

Holy Bible

Aionian Edition®

Finnish Pyha Raamattu 1933/1938

Holy Bible Aionian Edition ®
Finnish Pyha Raamattu 1933/1938
Language: Finnish
Finland, Sweden, Norway (Troms, Finnmark), Russia

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: Unbound.Biola.edu
Source version: 2/7/2021
Source copyright: Public Domain
Finnish Lutheran Church, 1933, 1938

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>
All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Esipuhe

Suomen Kieli at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0/, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Suomen Kieli at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Sisällysluettelo

VANHA TESTAMENTTI

1 Mooseksen	1
2 Mooseksen	37
3 Mooseksen	66
4 Mooseksen	87
5 Mooseksen	117
Joosuan	143
Tuomarien	161
Ruutin	179
1 Samuelin	182
2 Samuelin	205
1 Kuninkaiden	224
2 Kuninkaiden	247
1 Aikakirja	269
2 Aikakirja	289
Esran	314
Nehemian	322
Esterin	333
Jobin	339
Psalmien	356
Sananlaskujen	398
Saarnaajan	412
Laulujen laulu	417
Jesajan	420
Jeremian	453
Valitusvirret	492
Hesekielin	496
Danielin	531
Hoosean	542
Joelin	547
Aamoksen	549
Obadjan	553
Joonan	554
Miikan	556
Nahumin	559
Habakukin	561
Sefanjan	563
Haggain	565
Sakarjan	567
Malakian	573

UUSI TESTAMENTTI

Matteuksen	577
Markuksen	600
Luukkaan	615
Johanneksen	640
Teot	659
Roomalaisille	683
1 Korinttilaisille	693
2 Korinttilaisille	703
Galatalaisille	710
Efesolaisille	714
Filippiläisille	718
Kolossalaisille	721
1 Tessalonikalaisille	724
2 Tessalonikalaisille	726
1 Timoteukselle	728
2 Timoteukselle	731
Titukselle	733
Filemonille	735
Heprealaisille	736
Jaakobin	744
1 Pietarin	747
2 Pietarin	750
1 Johanneksen	752
2 Johanneksen	755
3 Johanneksen	756
Juudaksen	757
Ilmestys	758
LIITE	
Lukijan Opas	
Sanakirja	
Kartat	
Kohtalo	
Kuvat, Doré	

VANHA TESTAMENTTI

Ja hän karkoitti ihmisen ja asetti Eedenin paratiisin itäpuolelle kerubit ynnä välkkyvän,
leimuavan miekan vartioitsemaan elämän puun tietä.

1 Mooseksen 3:24

1 Mooseksen

1 Alussa loi Jumala taivaan ja maan. **2** Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä. **3** Ja Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus". Ja valkeus tuli. **4** Ja Jumala näki, että valkeus oli hyvä; ja Jumala erotti valkeuden pimeydestä. **5** Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi, ja pimeyden hän kutsui yöksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, ensimmäinen päivä. **6** Ja Jumala sanoi: "Tulkoon taivaanvahvuus vetten väliille erottamaan vedet vesistä". **7** Ja Jumala teki taivaanvahvuuden ja erotti vedet, jotka olivat taivaanvahvuuden alla, vesistä, jotka olivat taivaanvahvuuden päällä; ja tapahtui niin. **8** Ja Jumala kutsui vahvuuden taivaaksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, toinen päivä. **9** Ja Jumala sanoi: "Kokoontukoot vedet, jotka ovat taivaan alla, yhteen paikkaan, niin että kuiva tulee näkyviin". Ja tapahtui niin. **10** Ja Jumala kutsui kuivan maaksi, ja paikan, mihin vedet olivat kokoontuneet, hän kutsui mereksi. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. **11** Ja Jumala sanoi: "Kasvakoona maa vihantaa, ruohoja, jotka tekevät siementä, ja hedelmäpuita, jotka lajiensa mukaan kantavat maan päällä hedelmää, jossa niiden siemen on". Ja tapahtui niin: **12** maa tuotti vihantaa, ruohoja, jotka tekevät siementä lajiensa mukaan, ja puita, jotka lajiensa mukaan kantovat hedelmää, jossa niiden siemen oli. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. **13** Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kolmas päivä. **14** Ja Jumala sanoi: "Tulkoot valot taivaanvahvuuteen erottamaan päivää yöstä, ja olkoot ne merkkeinä osoittamassa aikoa, päiviä ja vuosia, **15** ja olkoot valoina taivaanvahvuudella paistamassa maan pääle". Ja tapahtui niin: **16** Jumala teki kaksi suurta valoa, suuremman valon hallitsemaan päivää ja pienemmän valon hallitsemaan yön, sekä tähdet. **17** Ja Jumala pani ne taivaanvahvuuteen, paistamaan maan pääle **18** ja hallitsemaan päivää ja yön ja erottamaan valon pimeästää. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. **19** Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, neljäs päivä. **20** Ja Jumala sanoi: "Viliskööt vedet eläviä olentoja, ja lentäkööt linnut maan päällä, taivaanvahvuuden alla". **21** Ja Jumala loi suuret merieläimet ja kaikkinaiset liikkuvat, vesissä vilisevät elävät olennot, kunkin lajinsa mukaan, ja kaikkinaiset siivekkääät linnut, kunkin lajinsa mukaan. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. **22** Ja Jumala siunasi ne sanoen: "Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää meren vedet, ja linnut lisääntykööt maan päällä". **23** Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, viides päivä. **24** Ja Jumala sanoi: "Tuottakoon maa elävät olennot, kunkin lajinsa mukaan, karjaeläimet ja matelijat ja metsäläimet, kunkin lajinsa mukaan". Ja tapahtui niin: **25** Jumala teki metsäläimet, kunkin lajinsa mukaan, ja karjaeläimet, kunkin lajinsa mukaan, ja kaikki maan matelijat, kunkin lajinsa mukaan. Ja Jumala näki,

että se oli hyvä. **26** Ja Jumala sanoi: "Tehkäämme ihmisen kuvaksemme, kaltaiseksemme; ja vallitkoote he meren kalat ja taivaan linnut ja karjaeläimet ja koko maan ja kaikki matelijat, jotka maassa matelevat". **27** Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät. **28** Ja Jumala siunasi heidät, ja Jumala sanoi heille: "Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa ja tehkää se itsellenne alamaiseksi; ja vallitkaa meren kalat ja taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet". **29** Ja Jumala sanoi: "Katso, minä annan teille kaikkinaiset siementä tekevät ruohot, joita kasvaa kaikkialla maan päällä, ja kaikki puut, joissa on siementä tekevät hedelmää; olkoot ne teille ravinnoksi. **30** Ja kaikille metsäläimille ja kaikille taivaan linnuille ja kaikille, jotka maassa matelevat ja joissa on elävä henki, minä annan kaikkinaiset viheriät ruohot ravinnoksi". Ja tapahtui niin. **31** Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä hän tehnyt oli, ja katso, se oli sangen hyvä. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kuudes päivä.

2 Niin tulivat valmiiksi taivas ja maa kaikkine joukkoinensa. **2** Ja Jumala päätti seitsemäntenä päivänä työnsä, jonka hän oli tehnyt, ja lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikesta työstänsä, jonka hän oli tehnyt. **3** Ja Jumala siunasi seitsemännen päivänä ja pyhti sen, koska hän sinä päivänä lepäsi kaikesta luomistyöstänsä, jonka hän oli tehnyt. **4** Tämä on kertomus taivaan ja maan synnistä, kun ne luotiin. Siihen aikaan kun Herra Jumala teki maan ja taivaan, **5** ei ollut vielä yhtään kedon pensasta maan päällä, eikä vielä kasvanut mitään ruohoja kedolla, koska Herra Jumala ei vielä ollut antanut sataa maan pääälle eikä ollut ihmistä maata viljelemässä, **6** vaan sumu nousi maasta ja kasteli koko maan pinnan. **7** Silloin Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieramiinsa elämän hengen, ja niin ihmisenestä tuli elävä sielu. **8** Ja Herra Jumala istutti paratiisiin Eedeniin, itään, ja asetti sinne ihmisen, jonka hän oli tehnyt. **9** Ja Herra Jumala kasvatti maasta kaikkinaisia puita, ihania nähää ja hyviä syödää, ja elämän puun keskelle paratisia, niin myös hyvän-ja pahantiedon puun. **10** Ja Eedenistä lähti joki, joka kasteli paratiisia, ja se jakaantui sieltä neljään haaraan. **11** Ensimmäisen nimi on Piison; se kiertää koko Havilan maan, jossa on kultaa; **12** ja sen maan kulta on hyvä. Siellä on myös bedellion-pihkaa ja onyks-kiveä. **13** Toisen virran nimi on Giihon; se kiertää koko Kuusin maan. **14** Kolmannen virran nimi on Hiddekel; se juoksee Assurin editse. Ja neljäs virta on Eufrat. **15** Ja Herra Jumala otti ihmisen ja pani hänet Eedenin paratiisiin viljelemään ja varjelemaan sitä. **16** Ja Herra Jumala käski ihmistä sanoen: "Syö vapaasti kaikista muista paratiisiin puista, **17** mutta hyvän-ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä sinä siiä syöt, pitää

sinun kuolemalla kuoleman". 18 Ja Herra Jumala sanoi: Vatsallasi sinun pitää käymän ja tomua syömän koko "Ei ole ihmisen hyvä olla yksinänsä, minä teen hänelle elinaikasi. 15 Ja minä panen vainon sinun ja vaimon avun, joka on häneneläinten sopiva". 19 Ja Herra Jumala vällille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; teki maasta kaikki metsän eläimet ja kaikki taivaan se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä linnut ja toi ne ihmisen eteen nähdäkseen, kuinka hän sitä kantapähähän." 16 Ja vaimolle hän sanoi: "Minä ne nimittäis; ja niinkuin ihmisen nimitti kunkin elävän teen suuraksi sinun raskautesi vaivat, kivulla sinun pitää olennon, niin oli sen nimi oleva. 20 Ja ihmisen antoi synnyttämän lapsia; mutta mieheesi on sinun halusi nimet kaikille karjaeläimille ja taivaan linnuille ja kaikille oleva, ja hän on sinua vallitseva". 17 Ja Aadamille metsän eläimille. Mutta Aadamille ei löytynyt apua, hän sanoi: "Koska kuulit vaimoasi ja söйт puusta, josta joka olisi häneneläinten sopinut. 21 Niin Herra Jumala vaivutti minä kielisin sinua sanoen: 'Älä syö siitä', niin kirottu ihmisen raskaaseen uneen, ja kun hän nukkui, otti hän olkoon maa sinun tähtesi. Vaivaa nähdien sinun pitää yhden hänen kylkiluistaan ja täytti sen paikan lihalla. 22 elättämän itseäsi siitä koko elinaikasi; 18 orjantappuroita Ja Herra Jumala rakensi vaimon siitä kylkiluusta, jonka ja ohdakkeita se on kasvava sinulle, ja kedon ruohoja hän oli ottanut miehestä, ja toi hänet miehen luo. 23 sinun on syötävä. 19 Otsasi hiessä sinun pitää syömän Ja mies sanoi: "Tämä on nyt luu minun luistani ja liha leipäsi, kunnes tulet maaksi jälleen, sillä siitä sinä olet minun lihastani; hän kutsuttakoon miehettäreksi, sillä otettu. Sillä maasta sinä olet, ja maaksi pitää sinun hän on miehestä otettu". 24 Sentähden mies luopukoon jälleen tuleman." 20 Ja mies antoi vaimolleen nimen isästäänsä ja äidistäänsä ja liittykön vaimoansa, ja he tulevat yhdeksi lihaksi. 25 Ja he olivat molemmat, mies ja hänen vaimonsa, alasti eivätkä häveneet toisiansa.

3 Mutta käärme oli kavalin kaikista kedon eläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt; ja se sanoi vaimolle: "Onko Jumala todellakin sanonut: 'Älkää syökö kaikista paratiisiin puista'?" 2 Niin vaimo vastasi käärmeelle: "Me saamme syödä muiden puiden hedelmää paratiisisa, 3 mutta sen puun hedelmästä, joka on keskellä paratiisia, on Jumala sanonut: 'Älkää syökö siitä älkääkä koskeko siihen, ettette kuolisi'." 4 Niin käärme sanoi vaimolle: "Ette suinkaankuole; 5 vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmäanne, ja te tulette niinkuin Jumala tietämään hyvän ja pahan". 6 Ja vaimo näki, että siitä puusta oli hyvä syödä ja että se oli ihana katsella ja suloinen puu antamaan ymmärrystä; ja hän otti sen hedelmästä ja söi ja antoi myös miehellensä, joka oli hänen kanssansa, ja hänkin söi. 7 Silloin aukenevat heidän molempain silmät, ja he huomasivat olevansa alasti; ja he sitoivat yhteen viikunapuun lehtiä ja tekivät itselleen vyöverhot. 8 Ja he kuulivat, kuinka Herra Jumala käyskenteli paratiisissa illan viileydessä. Ja mies vaimoineen lymsi Herran Jumalan kasvojen edestä paratiisiin puiden sekaan. 9 Mutta Herra Jumala huusi miestä ja sanoi hänelle: "Missä olet?" 10 Hän vastasi: "Minä kuulin sinun askeleesi paratiisissa ja pelkäsin, sillä minä olen alasti, ja sentähden minä lymsin". 11 Ja hän sanoi: "Kuka sinulle ilmoitti, että olet alasti? Etkö syönyt siitä puusta, josta minä kielisin sinua syömästä?" 12 Mies vastasi: "Vaimo, jonka annoit olemaan minun kanssani, antoi minulle siitä puusta, ja minä söin". 13 Niin Herra Jumala sanoi vaimolle: "Mitäs olet tehnyt?" Vaimo vastasi: "Kääärme petti minut, ja minä soin". 14 Ja Herra Jumala sanoi käärmeelle: "Koska tämän teit, kirottu ole sinä kaikkien karjaeläinten ja kaikkien metsän eläinten joukossa.

Eeva, sillä hänestä tuli kaiken elävän äiti. 21 Ja Herra Jumala teki Aadamille ja hänen vaimollensa puvut nahasta ja puki ne heidän yllensä. 22 Ja Herra Jumala sanoi: "Katso, ihmisen on tullut sellaiseksi kuin joku meistä, niin että hän tietää hyvän ja pahan. Kun ei hän nyt vain ojentaisi kättänsä ja ottaisi myös elämän puusta ja söisi ja eläisi iankaikkisesti!" 23 Niin Herra Jumala ajo hänet pois Eedenin paratiisista viljelemään maata, josta hän oli otettu. 24 Ja hän karkoitetti ihmisen ja asetti Eedenin paratiisiin itäpuolelle kerubit ynnä välkkyvän, leimuavan miekan vartioitsemaan elämän puun tietä.

4 Ja mies yhti vaimoontaan Eevaan; ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Kainin ja sanoi: "Minä olen saanut pojani Herran avulla". 2 Ja taas hän synnytti pojan, veljen Kainille, Aabelin. Ja Aabelista tuli lampuri, mutta Kainista peltomies. 3 Ja jonkun ajan kuluttua tapahtui, että Kain toi maan hedelmistä uhrilahjan Herralle; 4 ja myöskin Aabel toi uhrilahjan laumansa esikoisista, niiden rasvoista. Ja Herra katsoi Aabelin ja hänen uhrilahjansa puoleen; 5 mutta Kainin ja hänen uhrilahjansa puoleen hän ei katsonut. Silloin Kain vihastui kovin, ja hänen hahmonsa synkisty. 6 Ja Herra sanoi Kainille: "Miksi olet vihastunut, ja miksi hahmosi synkistyy? 7 Eikö niin: jos teet hyvin, voit kohottaa kateesi; mutta jos et hyvin tee, niin väijyy synti ovella, ja sen halu on sinuun, mutta hallitse sinä sitä!" 8 Ja Kain sanoi veljellensä Aabelille: "Menkäämme kedolle". Ja heidän kedolla ollessansa Kain karkasi veljensä Aabelin kimppuun ja tappoi hänet. 9 Niin Herra sanoi Kainille: "Missä on veljesi Aabel?" Hän vastasi: "En tiedä; olenko minä veljeni vartiija?" 10 Ja hän sanoi: "Mitä olet tehnyt? Kuule, veljesi veri huutaa minulle maasta. 11 Ja nyt ole kirottu ja karkoitettu pois tältä vaimiolta, joka avasi suunsa ottamaan veljesi veren sinun kädestäsi. 12 Kun maata viljelet, ei se ole enää sinulle satoansa antava; kulkija ja pakolainen pitää sinun oleman maan päällä."

13 Ja Kain sanoi Herralle: "Syllisyyteni on suurempi, kuin että sen kantaa voisin. **14** Katsko, sinä karkoitat minut yhdeksänsataa viisi vuotta; sitten hän kuoli. **15** Mutta Keenan oli seitsemänkymmenen vuoden vanha, syntyi edestä ja olla kulkija ja pakolainen maan päällä; ja hänenelle Mahalalel. **16** Ja Keenan eli Mahalalelin syntymän kuka ikinä minut kohtaa, se tappaa minut." **17** Mutta jälkeen kahdeksansataa neljäkymmentä vuotta, ja Herra sanoi hänenelle: "Sentähden, kuka ikinä tappaa hänenelle syntyi poikia ja tyttäriä. **18** Niin oli Keenanin Kainin, hänenelle se pitää seitsenkertaisesti kostettaman". **19** Kun Mahalalel oli kuudenkymmenen vuotta; sitten Ja Herra pani Kainiin merkin, ettei kukaan, joka hänet hän kuoli. **20** Kun Mahalalel oli seitsemänkymmenen vuoden vanha, syntyi hänenelle Jered. **21** Ja kasvojen edestä ja asettui asumaan Noodin maahan, ja kolmekymmentä vuotta, ja hänenelle syntyi poikia ja tyttäriä. **22** Tämä tuli raskaaksi ja synnytti Hanokin. Ja hän rakensi **23** Ja Hanokille syntyi lirad, liradille syntyi Kun Jered oli sadan kuudenkymmenen kahden vuoden Mehujael, Mehujaelille syntyi Metusael, Metusaelille vanha, syntyi hänenelle Hanok. **24** Ja Jered eli Hanokin syntyi Lemek. **25** Lemek otti itselleen kaksi vaimoa, toisen syntymän jälkeen kahdeksansataa vuotta, ja hänenelle nimi oli Aada ja toisen nimi Silla. **26** Ja Aada synnytti syntyti poikia ja tyttäriä. **27** Niin oli Jeredin koko Jaabalini; hänenestä tuli niiden kantaisä, jotka teltoissa elinaika yhdeksänsataa kuusikymmentä kakso vuotta; asuvat ja karjanhoitoa harjoittavat. **28** Ja hänen veljensä sitten hän kuoli. **29** Kun Hanok oli kuudenkymmenen nimi oli Juubali; hänenestä tuli kaikkien niiden kantaisä, viiden vuoden vanha, syntyi hänenelle Metusalah. **30** Ja jotka kannelta ja huilua soittavat. **31** Myöskin Silla Hanok vaelsi Metusalahin syntymän jälkeen Jumalan synnytti pojan, Tuubal-Kainin; hänenestä tuli kaikkinaisten yhteydessä kolmesataa vuotta, ja hänenelle syntyi poikia vaski-ja rauta-aseiden takojia. Ja Tuubal-Kainin sisar ja tyttäriä. **32** Niin oli Hanokin koko elinaika kolmesataa oli Naema. **33** Ja Lemek lausui vaimoilensa: "Aada ja kuuusikymmentä viisi vuotta. **34** Ja kun Hanok oli Silla, kuulkaa puhettani, te Lemekin emännät, ottakaa vaeltanut Jumalan yhteydessä, ei häntä enää ollut, sillä sanani korvinne: minä surmaan miehen haavastani ja Jumala oli ottanut hänet pois. **35** Kun Metusalah oli nuorukaisen mustelmostan. **36** Niin, Kain kostetaan sadan kahdeksankymmenen seitsemän vuoden vanha, seitsenkertaisesti, mutta Lemek seitsemänkymmentä syntyi hänenelle Lemek. **37** Ja Metusalah eli Lemekin seitsemän kertaa." **38** Ja Adam yhtiä taas vaimoona, syntymän jälkeen seitsemänsataa kahdeksankymmentä ja tämä synnytti pojan ja antoi hänenelle nimen Seet, kaksi vuotta, ja hänenelle syntyi poikia ja tyttäriä. **39** Ja sanoen: "Jumala on suonut minulle toisen pojan Aabelin Niin oli Metusalahin koko elinaika yhdeksänsataa sijaan, koska Kain hänet surmasi". **40** Ja myöskin kuuusikymmentä yhdeksän vuotta; sitten hän kuoli. **41** Kun Seetille syntyi poika, ja hän antoi hänenelle nimen Enos. **42** Ja hänenelle syntyi poika, ja tyttäriä. **43** Ja hän antoi hänenelle nimen Nooa, sanoen: "Tämä lohduttaa meitä työssämme ja kätemme vaivoissa viljellessämme maata, jonka Herra on kironnut". **44** Ja Lemek eli Nooa syntymän jälkeen viisisataa yhdeksänkymmentä viisi vuotta, ja hänenelle syntyi poikia ja tyttäriä. **45** Niin oli Lemekin koko elinaika seitsemänsataa seitsemänkymmentä seitsemän vuotta; sitten hän kuoli. **46** Kun Nooa oli viidensadan vuoden vanha, syntivät hänenelle Seem, Haam ja Jaafet. **47** Siihen aikaan ruvettiin avuksi huutamaan Herran nimeä.

5 Tämä on Aadamin sukuluettelo. Kun Jumala loi ihmisen, teki hän hänet Jumalan kaltaiseksi. **6** Mieheksi ja naiseksi hän heidät loi ja siunasi heidät ja antoi heille nimen ihmisen, silloin kun heidät luotiin. **7** Kun Adam oli sadan kolmenkymmenen vuoden vanha, syntyi hänenelle poika, joka oli hänen kaltaisenä, hänen kuvansa, ja hän antoi hänenelle nimen Seet. **8** Ja Adam eli Seetin syntymän jälkeen kahdeksansataa vuotta, ja hänenelle syntyi poikia ja tyttäriä. **9** Niin oli Aadamin koko elinaika yhdeksänsataa kolmekymmentä vuotta; sitten hän kuoli. **10** Kun Seet oli sadan viiden vuoden vanha, syntyi hänenelle Enos. **11** Ja Seet eli Enoksen syntymän jälkeen kahdeksansataa seitsemän vuotta, ja hänenelle syntyi poikia ja tyttäriä. **12** Niin oli Seetin koko elinaika yhdeksänsataa kaksitoista vuotta; sitten hän kuoli. **13** Kun Enos oli yhdeksänkymmenen vuoden vanha, syntyi hänenelle Keenan. **14** Ja Enos eli Keenanin syntymän jälkeen kahdeksansataa viisitoista vuotta, ja hänenelle

15 syntyi tyttäriä, **16** huomasivat Jumalan pojat ihmisten tyttäret ihanaksi ja ottivat vaimoikseen kaikki, jotka he parhaaksi katsovat. **17** Silloin Herra sanoi: "Minun Henkeni ei ole vallitseva ihmisessä iankaikkisesti, koska hän on liha. Niin olkoon hänen aikansa sata kaksikymmentä vuotta." **18** Siihen aikaan eli maan päällä jätiläisiä, ja myöhemminkin, kun Jumalan pojat yhtyivät ihmisten tyttäriin ja nämä synnytivät heille lapsia; nämä olivat noita muinaisajan kuuluisia sankareita. **19** Mutta kun Herra näki, että ihmisten pahuus oli suuri maan päällä

ja että kaikki heidän sydämensä aivoitukset ja ajatuksset tuli maan päälle. **7** Ja Nooa ja hänen poikansa, olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat, **6** niin Herra katui vaimonsa ja miniänsä hänen kanssaan menivät arkkiin tehneensä ihmiset maan päälle, ja hän tuli murheelliseksi vedenpaisumusta pakoon. **8** Puhtaita eläimiä ja sydämessänsä. **7** Ja Herra sanoi: "Minä hävitän maan epäpuhtaista eläimiä, lintuja ja kaikkia, joita maassa päältä ihmiset, jotka minä loin, sekä ihmiset että karjan, matelee, **9** meni Noohan luo arkkiin kaksittain, koiras ja matelijat ja taivaan linnut; sillä minä kadun ne tehneeni". naaras, niinkuin Jumala oli Nooalle käskyn antanut. **10** **8** Mutta Nooa sai armon Herran silmien edessä. **9** Tämä Ja niiden seitsemän päivän kuluttua tuli vedenpaisumus on kertomus Noohan suvusta. Nooa oli aikalaistensa maan päälle. **11** Ja sinä vuonna, jona Nooa oli keskuudessa hurskas ja nuhteeton mies ja vaelsi kuudensadan vuoden vanha, sen toisena kuukautena, Jumalan yhteydessä. **10** Ja Nooalle syntyi kolme poikaa, kuukauden seitsemäntenätoista päivänä, sinä päivänä Seem, Haam ja Jaafet. **11** Mutta maa turmeltui Jumalan puhkesivat kaikki suuren syvyyden lähteet, ja taivaan edessä, ja maa tuli täyneen väkivaltaa. **12** Niin Jumala akkunat aukenivat. **12** Ja satoi rankasti maan päälle näki, että maa oli turmeltunut; sillä kaikki liha oli turmellut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yön. **13** Juuri vaelluksensa maan päällä. **13** Silloin Jumala sanoi sinä päivänä menivät Nooa sekä Seem, Haam ja Nooalle: "Minä olen päättänyt tehdä lopun kaikesta Jaafet, Noohan pojat, ja Noohan vaimo ja hänen kolme lihasta, sillä maa on heidän tähtensä täynnä väkivaltaa; miniäänsä heidän kanssaan arkkiin; **14** he ja kaikki katso, minä hävitän heidät ynnä maan. **14** Tee itsellesi metsäläimet lajiensa mukaan ja kaikki karjaeläimet arkki honkapuista, rakenna arkki täyneen kammioita, lajiensa mukaan ja kaikki matelijat, jotka maan päällä ja tervaa se sisältää ja ulkoa. **15** Ja näin on sinun se matelevat, lajiensa mukaan ja kaikki linnut lajiensa rakennettava: kolmesataa kynnärää olkoon arkin pituus, mukaan, kaikki lintuset, kaikki, mikä siivekästä on. **15** viisikymmentä kynnärää sen leveys ja kolmekymmentä Ja ne menivät Noohan luo arkkiin kaksittain, kaikki liha, kynnärää sen korkeus. **16** Tee arkkiin valouakko, ja kaikki, jossa oli elämän henki. **16** Ja ne, jotka menivät tee se kynnärän korkuiseksi, ja sijoita arkin ovi sen sisälle, olivat koiras ja naaras kaikesta lihasta, niinkuin kylkeen; rakenna siihen kolme kerrostaa, alimmainen, Jumala oli hänelle käskyn antanut. Ja Herra sulki keskimmäinen ja ylimmäinen. **17** Sillä katso, minä oven hänen jälkeensä. **17** Silloin tuli vedenpaisumus annan vedenpaisumuksen tulla yli maan hävittämään maan päälle, tuli neljänäkymmenenä päivänä; ja vedet taivaan alta kaiken lihan, kaiken, jossa on elämän henki; paisuivat ja nostivat arkin, niin että se kohosi korkealle kaikki, mikä on maan päällä, on hukkuva. **18** Mutta maasta. **18** Ja vedet saivat vallan ja paisuivat suuresti sinun kanssasi minä teen liiton, ja sinun on mentävä maan päällä, ja arkki ajelehti veden pinnalla. **19** Ja arkkiin, sinun ja sinun poikiesi, vaimosi ja miniäisi sinun vedet nousivat nousemistaan maan päällä, niin että kassasi. **19** Ja kaikista eläimistä, kaikesta lihasta, sinun kaikki korkeat vuoret kaiken taivaan alla peittiyvät. **20** on vietävä arkkiin kaksi kutakin lajia säilyttääksesi ne Viisitoista kynnärää vesi nousi vuoren yli, niin että hengissä kanssasi; niitä olkoon koiras ja naaras. **20** ne peittiyvät. **21** Silloin hukkui kaikki liha, joka maan Lintuja lajiensa mukaan, karjaeläimiä lajiensa mukaan ja päällä liikkuu: linnut, karjaeläimet, metsäläimet ja kaikki kaikkia maan matelijoita lajiensa mukaan tulkoon kaksi pikkueläimet, joita maassa vilisi, sekä kaikki ihmiset. **22** kutakin lajia sinun luoksesi, säilyttääksesi ne hengissä. Kaikki, joiden sieramissa oli elämän hengen henkäys, **21** Ja hanki itsellesi kaikkinaista ravintoa, syötäväksi kaikki, jotka elivät kuivalla maalla, kuolivat. **23** Niin kelpaavaa, ja kokoa sitä talteesi, että se olisi ruuaksi Herra hävitti kaikki olennot, jotka maan päällä olivat, sinulle ja heille." **22** Ja Nooa teki näin; aivan niin kuin niin hyvin ihmiset kuin myös karjaeläimet, matelijat ja Jumala hänen käsiki tehdä, niin hän teki.

7 Ja Herra sanoi Nooalle: "Mene sinä ja koko perheesi arkkiin, sillä sinut minä olen tässä sukukunnassa havainnut hurskaaksi edessäni. **2** Kaikkia puhtaita eläimiä ota luoksesi seitsemän paria, koiraita ja naaraita, mutta epäpuhtaista eläimiä kutakin yksi pari, koiras ja naaras. **3** Niin myös taivaan lintuja seitsemän paria, koiraita ja naaraita, että siemen säilyisi elossa koko maan päällä. **4** Sillä seitsemän päivän kuluttua minä annan sataa maan päälle neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yönä ja hävitän maan päältä kaikki olennot, jotka olen tehty." **5** Ja Nooa teki näin, aivan niin kuin Herra oli hänen käskenyt tehdä. **6** Nooa oli kuudensadan vuoden vanha, kun vedenpaisumus

8 Silloin Jumala muisti Nooaa ja kaikkia metsäläimiä ja kaikkia karjaeläimiä, jotka olivat hänen kanssansa arkissa. Ja Jumala nosti tuulen puhaltamaan yli maan, niin että vesi laskeutui. **2** Ja syvyyden lähteet ja taivaan akkunat sulkeutuivat, ja sade taivaasta taukosi. **3** Ja vesi väistyi väistymistään maan päältä; sadan viidenkymmenen päivän kuluttua alkoi vesi vähentyä. **4** Niin arkki pysähtyi seitsemäntenä kuukautena, kuukauden seitsemäntenätoista päivänä,

Araratin vuorille. 5 Ja vesi väheni vähenemistään tämän kaiken. 4 Älkää vain syökö lihaa, jossa sen aina kymmenenteen kuukauteen asti. Kymmenentenä sielu, sen veri, vielä on. 5 Mutta teidän oman verenne kuukautena, kuukauden ensimmäisenä päivänä, tulivat minä kostan; jokaiselle eläimelle minä sen kostan, ja vuorten huiput näkyviin. 6 Neljänkymmenen päivänä myöskin ihmisiille minä kostan ihmisen sielun, toiselle kuluttua Nooa avasi arkin ikkunan, jonka hän oli tehnyt, toisen sielun. 6 Joka ihmisen veren vuodattaa, hänen 7 ja laski kaarneen lentoona, ja se lenteli edestakaisin, verensä on ihmisen vuodattava, sillä Jumala on tehnyt kunnes vesi maan päältä kuivui. 8 Sitten hän laski ihmisen kuvaksensa. 7 Ja te olkaa hedelmälliset ja luotansa kyyhkysen nähdäksensä, oliko vesi vähentynyt lisääntykää, enentykää maassa ja lisääntykää siinä." 8 maan pinnalta. 9 Mutta kyyhkynen ei löytänyt paikkaa, Ja Jumala puhui Nooalle ja hänen pojillensa, jotka olivat missä lepuuttaa jalcaansa, vaan palasi hänen luoksensa hänen kanssansa, sanoen: 9 "Katsko, minä teen liiton arkkiin, sillä koko maa oli vielä veden peitossa; niin teidän ja teidän jälkeläistenne kanssa 10 ja kaikkien hän ojensi kätensä ja otti sen luoksensa arkkiin. 10 elävien olentojen kanssa, jotka luonanne ovat, lintujen, Ja hän odotti vielä toiset seitsemän päivää ja laski karjeläinten ja kaikkien metsäläinten kanssa, jotka taas kyyhkysen arkista. 11 Ja kyyhkynen tuli hänen luonanne ovat, kaikkien kanssa, jotka arkista lähtivät, luoksensa ehtopuolella, ja katsko, sen suussa oli kaikkien maan eläinten kanssa. 11 Minä teen liiton tuore öljypuu lehti. Niin Nooa ymmärsi, että vesi oli teidän kanssanne: ei koskaan enää pidä kaikkea lihaa vähentynyt maan päältä. 12 Mutta hän odotti vielä hukutettaman vedenpaisumuksella, eikä vedenpaisumus toiset seitsemän päivää ja laski kyyhkysen lentoona, koskaan enää maata turmele." 12 Ja Jumala sanoi: eikä se enää palannut hänen luoksensa. 13 Ja Nooaan "Tämä on sen liiton merkki, jonka minä ikuisiksi ajoiksi kuudentenasadantena yhdenenä ikävuotena, vuoden teen itseni ja teidän ja kaikkien elävien olentojen välliä, ensimmäisenä kuukautena, kuukauden ensimmäisenä jotka teidän luonanne ovat: 13 minä panen kaareni päivänä, oli vesi kuivunut maan päältä. Niin Nooa pilviin, ja se on oleva liiton merkinä minun ja maan poisti katon arkista ja katseli; ja katso, maan pinta välliä. 14 Ja kun minä kokoan pilviä maan päälle ja kaari oli kuivunut. 14 Ja toisena kuukautena, kuukauden näky pilvissä, 15 muistan minä liiton, joka on minun ja kahdentenakymmenenentä seitsemäntenä päivänä, oli teidän ja kaikkien elävien olentojen, kaiken lihan välliä, maa aivan kuiva. 15 Ja Jumala puhui Nooalle sanoen: 16 eikä vesi enää paisu tulvaksi hävittämään kaikkea lihaa. "Lähde arkista, sinä ja vaimosi, poikasi ja miniäsi sinun 16 Niin kaari on oleva pilvissä, ja minä katselen sitä kanssasi. 17 Ja kaikki eläimet, jotka ovat luonasi, kaikki muistaakseni iankaikkista liittoa. Jumalan ja kaikkien liha, linnut ja karjeläimet ja kaikki matelijat, jotka maan elävien olentojen, kaiken lihan välliä, joka maan päällä päällä matelevat, vie ne ulos kanssasi. Niitä vilisköön on." 17 Ja Jumala sanoi Nooalle: "Tämä on sen liiton maassa, ja ne olkoot hedelmälliset ja lisääntykööt maan merkki, jonka minä olen tehnyt itseni ja kaiken lihan päällä." 18 Ja Nooa ja hänen poikansa, vaimonsa välliä, joka maan päällä on". 18 Ja Nooaan pojat, jotka ja miniänsä hänen kanssaan lähtivät ulos, 19 niin lähtivät arkista, olivat Seem, Haam ja Jaafet. Ja Haam myös kaikki metsäläimet, kaikki matelijat ja kaikki Oli Kanaanin isä. 19 Nämä kolme ovat Nooaan pojat, ja linnut, kaikki, mikä liikkuu maan päällä, lähtivät arkista heistä kaikki maan asukkaat polveutuvat. 20 Ja Nooa oli suvuittain. 20 Ja Nooa rakensi alttarin Herralle ja otti peltomies ja ensimmäinen, joka istutti viinitarhan. 21 kaikkia puhtaita karjeläimiä ja kaikkia puhtaita lintuja ja Mutta kun hän joi viiniä, niin hän juopui ja makasi alasti Uhrasi polittoihreja alttarilla. 21 Ja Herra tunsi suloinen majassansa. 22 Ja Haam, Kanaanin isä, näki isänsä tuoksun ja sanoi sydämessänsä: "En minä koskaan hävyn ja kertoii siitä molemmille veljillensä ulkona. 23 enää kiroa maata ihmisen tähden; sillä ihmisen sydämen Niin Seem ja Jaafet ottivat vaipan ja panivat molemmat aivoitukset ovat pahat nuoruudesta saakka. Enkä minä sen hartialioilleen ja menivät selin sisään ja peittivät isänsä koskaan enää tuhoa kaikkea, mikä elää, niinkuin nyt hävyn; ja heidän kasvonsa olivat käännetyt toisaalle, olen tehnyt. 22 Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa niin etteivät he nähneet isänsä häypyä. 24 Kun Nooa kylväminen eikä leikkaaminen, ei vilu eikä helle, ei kesä heräsi päähtymyksestänsä ja sai tietää, mitä hänen eikä talvi, ei päävä eikä yö."

9 Ja Jumala siunasi Nooan ja hänen poikansa ja sanoi heille: "Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa. 2 Ja peljätkööt ja vaviskoot teitä kaikki eläimet maan päällä ja kaikki taivaan linnut ja kaikki, jotka maassa matelevat, ja kaikki meren kalat; ne olkoot teidän valtaanne annetut. 3 Kaikki, mikä liikkuu ja elää, olkoon teille ravinnoksi; niinkuin minä olen antanut teille viheräiset kasvit, niin minä annan teille myös

10 Tämä on kertomus Nooran pojien, Seemin, tiiliä ja polttakaamme ne kovksi". Ja tiltä he käyttivät Haamin ja Jaafetin, suvusta. Heille syntyi poikia kivenä, ja maapihkaa he käyttivät laastina. **4** Ja he vedenpaisumuksen jälkeen. **2** Jaafetin pojat olivat sanoivat: "Tulkaa, rakentakaamme itsellemme kaupunki Goomer, Maagog, Maadai, Jaavan, Tuubal, Mesek ja ja torni, jonka huippu ulottuu taivaaseen, ja tehkäämme Tiiras. **3** Ja Goomerin pojat olivat Askenas, Riifat ja itsellemme nimi, ettemme hajaantuisi yli kaiken maan". Toogarma. **4** Ja Jaavanin pojat olivat Elisa, Tarsis, **5** Niin Herra astui alas katsomaan kaupunkia ja tornia, kittiläiset ja doodanilaiset; **5** heistä haarautuivat jonka ihmisläiset olivat rakentaneet. **6** Ja Herra sanoi: pakanoiden saarten asukkaat maittensa, eri kielensä, "Katsko, he ovat yksi kansa, ja heillä kaikilla on yksi kieli, ja heimojensa ja kansakuntiensa mukaan. **6** Ja Haamin tämä on heidän ensimmäinen yrityksensä. Ja nyt ei heille pojat olivat Kuus, Misraim, Puut ja Kanaan. **7** Ja Kuusille ole mahdotonta mikään, mitä aikovatkin tehdä. **7** Tulkaa, pojat olivat Seba, Havila, Sabta, Raema ja Sabteka. astukaamme alas ja sekoittakaamme siellä heidän Ja Raeman pojat olivat Saba ja Dedan. **8** Ja Kuusille kielensä, niin ettei toinen ymmärrä toisen kieltyä." **8** Ja syntyi Nimrod. Hän oli ensimmäinen valtias maan pääällä. niin Herra hajotti heidät sieltä yli kaiken maan, niin että **9** Hän oli mahtava metsämies Herran edessä. Siitä he lakkasivat kaupunkia rakentamasta. **9** Silittä tuli sen on sananparsi: "Mahtava metsämies Herran edessä nimeksi Baabel, koska Herra siellä sekoitti kaiken maan niinkuin Nimrod". **10** Ja hänen valtakuntansa alkuna kielten; ja sieltä Herra hajotti heidät yli kaiken maan. **10** olivat Baabel, Erek, Akkad ja Kalne Sinearin maassa. Tämä on kertomus Seemin suvusta. Kun Seem oli sadan **11** Siitä maasta hän lähti Assuriin ja rakensi Niiniven, vuoden vanha, syntyi hännelle Arpaksad kakso vuotta Rehobot-lirin ja Kelahin, **12** sekä Resenin Niiniven vedenpaisumuksen jälkeen. **11** Ja Seem eli Arpaksadin ja Kelahin vällille; se on tuo suuri kaupunki. **13** Ja syntymän jälkeen viisisataa vuotta, ja hännelle syntyi Misraimille syntivät luudilaiset, anamilaiset, lehabilaiset, pojia ja tyttäriä. **12** Kun Arpaksad oli kolmenkymmenen naftuhilaiset, **14** patrokselaiset, kasluhilaiset, joista viiden vuoden vanha, syntyi hännelle Selah. **13** Ja filistealaiset ovat lähteneet, sekä kaftorilaiset. **15** Ja Arpaksad eli Selahin syntymän jälkeen neljäsataa kolme Kanaanille syntivät Siidon, hänen esikoisensa, ja vuotta, ja hännelle syntyi poikia ja tyttäriä. **14** Kun Selah oli Heet, **16** sekä jebusilaiset, amorilaiset, gergasilaiset, kolmenkymmenen vuoden vanha, syntyi hännelle Eeber. **17** hiviläiset, arkilaiset, siiniläiset, **18** aravadilaiset, **15** Ja Selah eli Eeberin syntymän jälkeen neljäsataa semarilaiset ja hamatilaiset. Sittenmin hajaantuivat kolme vuotta, ja hännelle syntyi poikia ja tyttäriä. **16** Kun kanaanilaisten heimot. **19** Ja kanaanilaisten alue Eeber oli kolmenkymmenen neljän vuoden vanha, syntyi ulottui Siidonista Gerariin pään aina Gassaan asti sekä hännelle Peleg. **17** Ja Eeber eli Pelegin syntymän jälkeen Sodomaa, Gomorraan, Admaan ja Seboimien pään aina neljäsataa kolmekymmentä vuotta, ja hännelle syntyi Lesaan asti. **20** Nämä olivat Haamin pojat heimojensa, pojia ja tyttäriä. **18** Kun Peleg oli kolmenkymmenen kielensä, maittensa ja kansakuntiensa mukaan. **21** vuoden vanha, syntyi hännelle Regu. **19** Ja Peleg eli Myöskin Seemille, Jaafetin vanhimalle veljelle, josta Regun syntymän jälkeen kaksisataa yhdeksän vuotta, tuli kaikkien Eeberin pojikin kantaisä, syntyi poikia. **22** ja hännelle syntyi poikia ja tyttäriä. **20** Kun Regu oli Seemin pojat olivat Eelam, Assur, Arpaksad, Luud ja kolmenkymmenen kahden vuoden vanha, syntyi hännelle Aram. **23** Ja Aramin pojat olivat Uus, Huul, Geter ja Mas. Serug. **21** Ja Regu eli Serugin syntymän jälkeen **24** Arpaksadille syntyi Selah, ja Selahille syntyi Eeber. kaksisataa seitsemän vuotta, ja hännelle syntyi poikia ja **25** Ja Eeberille syntyi kaksi poikaa: toisen nimi oli Peleg, tyttäriä. **22** Kun Serug oli kolmenkymmenen vuoden sillä hänen aikanansa jakaantuivat maan asukkaat, vanha, syntyi hännelle Naahor. **23** Ja Serug eli Naahorin ja hänen veljensä nimi oli Joktan. **26** Ja Joktanille syntymän jälkeen kaksisataa vuotta, ja hännelle syntyi syntyti Almodad, Selef, Hasarmavet, Jerah, **27** Hadoram, pojia ja tyttäriä. **24** Kun Naahor oli kahdenkymmenen Uusal, Dikla, **28** Oobal, Abimael, Saba, **29** Oofir, Havila yhdeksän vuoden vanha, syntyi hännelle Terah. **25** Ja ja Joobab. Kaikki nämä olivat Joktanin pojikia. **30** Ja Naahor eli Terahin syntymän jälkeen sata yhdeksäntoista heidän asumasijansa ulottuivat Meesasta aina Sefariin, vuotta, ja hännelle syntyi poikia ja tyttäriä. **26** Kun Terah oli Itävuorelle asti. **31** Nämä olivat Seemin pojat heimojensa, seitsemänkymmenen vuoden vanha, syntivät hännelle kielensä, maittensa ja kansakuntiensa mukaan. **32** Abram, Naahor ja Haaran. **27** Ja tämä on kertomus Nämä olivat Nooran pojien heimot sukukuntiensa ja Terahin suvusta. Terahille syntivät Abram, Naahor ja kansakuntiensa mukaan; ja niistä haarautuivat kansat Haaran. Ja Haaranille syntyi Loot. **28** Ja Haaran kuoli maan päälle vedenpaisumuksen jälkeen.

11 Ja kaikessa maassa oli yksi kieli ja yksi puheenparsi. **2** Kun he lähtivät liikkeelle itään pään, löysivät he lakeuden Sinearin maassa ja asettuivat sinne. **3** Ja he sanoivat toisillensa: "Tulkaa, tehkäämme

ei ollut lasta. **31** Ja Terah otti poikansa Abramini ja tässä on vaimosi, ota hänet ja mene." **20** Ja farao antoi poikansa pojant Lootin, Haaranin pojant, ja minänsä hänestä käskyn miehillensä, että he saattaisivat hänet Saarin, poikansa Abramini vaimon, ja he lähtivät heidän pois, hänet ja hänen vaimonsa sekä kaiken, mitä hänellä kanssaan Kaldean Urista mennäksensä Kanaanin oli.

maahan, ja he saapuivat Harraniin asti ja asuivat siellä.

32 Ja Terahin ikä oli kaksisataa viisi vuotta; sitten Terah kuoli Harranissa.

12 Ja Herra sanoi Abramille: "Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan. **2** Niin minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinut ja teen sinun nimesi suureksi, ja sinä olet tuleva siunauskaksi. **3** Ja minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä." **4** Niin Abram lähti, niinkuin Herra oli hänelle puhunut, ja Loot meni hänen kanssansa. Abram oli Harranista lähtiessään seitsemäenkymmenen viiden vuoden vanha. **5** Ja Abram otti vaimonsa Saarin ja veljensä pojan Lootin sekä kaiken omaisuuden, ja jonka he olivat koonneet, ja ne palvelijat, jotka he olivat hankkineet Harranissa, ja he lähtivät menemään Kanaanin maahan. Ja he tulivat Kanaanin maahan. **6** Ja Abram kulki maan läpi aina Sikemin paikkakunnalle, Mooren tammelle asti. Ja siihen aikaan kanaanilaiset asuivat siinä maassa. **7** Silloin Herra ilmestyi Abramille ja sanoi: "Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan". Niin hän rakensi sinne alttarin Herralle, joka oli hänelle ilmestynyt. **8** Sieltä hän siirtyi edemmäksi vuoristoon, itään pään Beetalista, ja pystytti telttansa, niin että Beetal oli lännessä ja Ai idässä, ja hän rakensi sinne alttarin Herralle ja huusi avuksi Herran nimeä. **9** Ja sieltä Abram lähti ja vaelsi yhä edemmäksi Etelämaahan pään. **10** Niin tuli nälänhätä maahan, ja Abram meni Egyptiin, asuakseen siellä jonkin aikaa, sillä nälänhätä maassa oli kova. **11** Ja kun hän lähestyi Egyptiä, puhui hän vaimollensa Saaraille: "Katso, minä tiedän, että sinä olet kaunis nainen. **12** Kun egyptiläiset saavat nähdä sinut, niin he sanovat: 'Hän on hänen vaimonsa', ja tappavat minut, mutta antavat sinun elää. **13** Sano siis olevasi minun sisareni, että minun kävisi hyvin sinun tähtesi ja minä sinun takiasi saisim jäädä henkiin." **14** Kun Abram tuli Egyptiin, näkivät egyptiläiset, että Saarai oli hyvin kaunis nainen. **15** Ja kun faraon ruhtinaat olivat nähtneet hänet, ylistelivät he häntä faraolle; ja vaimo vietin faraon hoviin. **16** Ja Abramia hän kohteli hyvin hänen tähtensä. Ja hän sai pikkukarjaa, raavaskarjaa ja aaseja, palvelijoita ja palvelijattaria, aasintammoja ja kameleja.

17 Mutta Herra antoi kovien vitsausten kohdata faraota ja hänen hoviansa Saarin, Abramini vaimon, tähden.

18 Silloin farao kutsui Abramini luokseensa ja sanoi: "Mitä olet minulle tehnyt? Miksi et ilmoittanut minulle, että hän on sinun vaimosi? **19** Miksi sanoit: 'Hän on minun sisareni', niin että minä otin hänet vaimokseni? Katso,

13 Niin Abram lähti pois Egyptistä, hän ja hänen vaimonsa ja kaikki, mitä hänellä oli, ja Loot hänen kanssaan, Etelämaahan. **2** Abram oli hyvin rikas: hänellä oli karjaa, hopeata ja kultaa. **3** Ja hän vaelsi, kulkien levähdyspaikasta toiseen, Etelämaasta Beetelin asti, aina siihen paikkaan, missä hänen majansa oli ensi kerralla ollut, Beetelin ja Ain välillä. **4** Siihen paikkaan, johon hän ennen oli rakentanut alttarin; ja Abram huusi siinä avuksi Herran nimeä. **5** Ja myöskin Lootilla, joka vaelsi Abramini kanssa, oli pikkukarjaa, raavaskarjaa ja teltoja. **6** Eikä maa riittänyt heidän asuakseen yhdessä, sillä heillä oli paljon omaisuutta, niin etteivät voineet yhdessä asua. **7** Niin syntyi riittää Abramini karjapaimenten ja Lootin karjapaimentien välillä. Ja siihen aikaan asuivat siinä maassa kanaanilaiset ja perissiläiset. **8** Silloin Abram sanoi Lootille: "Älköön olko riittää meidän välliämmme, minun ja sinun, älköönkä minun paimenteni ja sinun paimentesi välliällä, sillä olemmehan veljeksiä. **9** Eikö koko maa ole avoinna edessäsi? Eroa minusta. Jos sinä menet vasemmalle, niin minä menen oikealle, tahi jos sinä menet oikealle, niin minä menen vasemmalle." **10** Ja Loot nosti silmänsä ja näki koko Jordanin lakeuden olevan runsasvetistä seutua; ennenkuin Herra hävitti Sodoman ja Gomorran, oli se Sooariin saakka niinkuin Herran puutarha, niinkuin Egyptin maa. **11** Niin Loot valitsi itselleen koko Jordanin lakeuden ja siirtyi itään pään, ja he erkanivat toisistaan. **12** Abram asettui Kanaanin maahan, Loot asettui lakeuden kaupunkieihin ja siirtyi siirtymistään telttoineen Sodomaan asti. **13** Mutta Sodoman kansa oli kovin pahaa ja syntistä Herran edessä. **14** Ja Herra sanoi Abramille, sen jälkeen kuin Loot oli hänestä eronnut: "Nosta silmäsi ja katso siitä paikasta, missä olet, pohjoiseen, etelään, itään ja länteen. **15** Sillä kaiken maan, jonka näet, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikuisiksi ajoiksi. **16** Ja minä teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin maan tomun. Jos voidaan lukea maan tomu, niin voidaan lukea myöskin sinun jälkeläisesi. **17** Nouse ja vaella maata pitkin ja poikin, sillä sinulle minä sen annan." **18** Ja Abram siirtyi siirtymistään telttoineen ja tuli ja asettui Mamren tammistoona, joka on Hebronin luona, ja rakensi sinne alttarin Herralle.

14 Ja tapahtui siihen aikaan, kun Amrafel oli Sinearin kuninkaana, Arjok Ellasarin kuninkaana, Kedorlaomer Eelamin kuninkaana ja Tidal Goojin kuninkaana, 2 että he alottivat sodan Beraa, Sodoman kuningasta, Birsaa, Gomorran kuningasta, Sinabia, Adman kuningasta, Semeberiä, Seboimin kuningasta,

ja Belan, se on Sooarin, kuningasta vastaan. 3 Nämä taivaan ja maan luojan, puoleen ja vannon: 23 En kaikki liittoutuvat kokoontuen Siddimin laaksoon, jossa totisesti ota, en langan päättä, en kengän paulaa enkä Suolameri nyt on. 4 Kaksitoista vuotta he olivat olleet Kedorlaomerille alamaiset, mutta kolmantenatoista vuotena he tekivät kapinan. 5 Neljäntenätoista vuotena tulivat Kedorlaomer ja ne kuninkaat, jotka olivat hänen kanssaan; ja he voittivat refalaiset Astarot-Karnaimissa ja suusilaiset Haamissa, niin myös eemiläiset Kirjataimien tasangolla 6 ja hoorilaiset heidän vuoristossaan, Seirissä, aina Eel-Paariin asti, joka on eräämaan laidassa. 7 Ja he palasivat ja tulivat Mispatin lähteelle, se on Kaadekseen, ja valloittivat koko amalekiläisten maan ja voittivat myösken amorilaiset, jotka asuivat Hasason-Taamarissa. 8 Silloin lähtivät Sodoman kuningas, Gomorran kuningas, Adman kuningas, Seboimkin kuningas ja Belan, se on Sooarin, kuningas ja asettuvat Siddimin laaksossa sotarintaan heitä vastaan- 9 Eelamin kuningasta Kedorlaomeria, Goojimin kuningasta Tidalia, Sinearin kuningasta Amrafelia ja Ellasarin kuningasta Arjokia vastaan, neljä kuningasta viittä vastaan. 10 Mutta Siddimin laakso oli täynnä maapihkauoppia. Ja Sodoman ja Gomorran kuninkaat pakenivat ja putosivat niihin; mutta henkiin jääneet pakenivat vuoristoon. 11 Ja he ottivat Sodomasta ja Gomorrasta kaiken tavaran ja kaikki ruokavarat ja menivät matkaansa. 12 Ja lähiessään he ottivat mukaansa myösken Lootin, Abramint veljenpojan, ja hänen omaisuutensa; hän näet asui Sodomassa. 13 Mutta muuan pakolainen tuli ja ilmoitti siitä Abramille, hebrealaisselle; tämä asui tammistossa, joka oli amorilaisen Mamren, Eskolin ja Aanerin veljen, oma, ja he olivat Abramint liittolaisia. 14 Kun Abram kuuli, että hänen sulkulaisensa oli otettu vangiksi, aseisti hän luotettavimmat palvelijansa, jotka olivat hänen kodissaan syntyneet, kolmesataa kahdeksantoista miestä, ja ajo vihollisia takaa aina Daaniin saakka. 15 Ja hän jakoi väkensä ja hyökkäsi palvelijoineen yöllä vihollisten kimppuun ja voitti heidät ja ajoit heitä takaa aina Hoobaan saakka, joka on Damaskosta pohjoiseen. 16 Ja hän toi takaisin kaiken tavaran; myösken sulkulaisensa Lootin ja hänen tavaransa hän toi takaisin, niin myös vaimot ja muun väen. 17 Kun hän oli paluumatkalla, voitettuaan Kedorlaomerin ja ne kuninkaat, jotka olivat tämän kanssa, meni Sodoman kuningas häntä vastaan Saaven laaksoon, jota sanotaan "Kuninkaan laaksoksi". 18 Ja Melkisedek, Saalemin kuningas, toi leipää ja viiniä; hän oli Jumalan, Korkeimman, pappi. 19 Ja hän siunasi hänet sanoen: "Siunatkoon Abramia Jumala, Korkein, taivaan ja maan luoja. 20 Ja kiitetyt olkoon Jumala, Korkein, joka antoi vihollisesi sinun käsiisi." Ja Abram antoi hänelle kymmenyiset kaikesta. 21 Ja Sodoman kuningas sanoi Abramille: "Anna minulle väki ja pidä sinä tavaraa". 22 Mutta Abram sanoi Sodoman kuninkaille: "Minä nostan käteni Herran, Jumalan, Korkeimman, mitään muuta, mikä on sinun, ettet sanoisi: 'Minä olen tehnyt Abramini rikkaaksi'. 24 En tahdo mitään, paitsi mitä palvelijat ovat kuluttaneet ja mikä on niille miehille tuleva, jotka minua seurasivat, Aanerille, Eskolille ja Mamrelle; he saakoot osansa."

15 Näiden tapausten jälkeen tuli Abramille näysä tämä Herran sana: "Älä pelkää, Abram! Minä olen sinun kilpesi; sinun palkkasi on oleva sangen suuri." 2 Mutta Abram sanoi: "Oi Herra, Herra, mitä sinä minulle annat? Minä lähdän täältä lapsettona, ja omaisuuteni haltijaksi tulee damaskolainen mies, Elieser." 3 Ja Abram sanoi vielä: "Sinä et ole antanut minulle jälkeläistä; katso, talossani syntynyt palvelija on minut perivä". 4 Mutta katso, hänen tuli tämä Herran sana: "Hän ei ole sinua perivä, vaan joka lähtee sinun omasta ruumiistasi, hän on sinut perivä". 5 Ja hän vei hänet ulos ja sanoi: "Katso taivaalle ja lue tähdet, jos ne taidat lukea". Ja hän sanoi hänen: "Niin paljon on sinulla oleva jälkeläisiä". 6 Ja Abram uskoi Herraan, ja Herra luki sen hänen vanhurskaudeksi. 7 Ja hän sanoi hänen: "Minä olen Herra, joka toin sinut Kaldean Urista, antaaksesi sinulle tämän maan omaksi". 8 Mutta hän sanoi: "Oi Herra, Herra, mistä minä tiedän, että saan sen omaksi?" 9 Ja hän sanoi hänen: "Tuo minulle kolmivuotias hieho, kolmivuotias vuohi ja kolmivuotias oinas sekä metsäkyyyhkynen ja nuori kyyhkynen". 10 Ja hän toi nämä kaikki ja halkaisi ne ja asetti puolikkaita vastakkain; lintuja hän ei kuitenkaan halkaisut. 11 Niin laskeutui petolintuja ruumiiden päälle, mutta Abram karkoitti ne pois. 12 Kun aurinko oli laskemaisillaan, valtasi raskas uni Abramille, ja katso, kauhu ja suuri pimeys valtasi hänet. 13 Ja Herra sanoi Abramille: "Niin tiedä totisesti, että sinun jälkeläisesi tulevat elämään muukalaisina maassa, joka ei ole heidän omansa, ja heidän on niitä palveleminen, ja ne sortavat heitä neljäsataa vuotta. 14 Mutta myös sen kansan, jota he palvelevat, minä tuomitsemen; ja sitten he pääsevät lähetämään, mukanaan paljon tavaraa. 15 Mutta sinä saat mennä isiesi tykö rauhassa, ja sinut haudataan päästääsi korkeaan ikään. 16 Ja neljännessä polvessa sinun jälkeläisesi palaavat tänne takaisin; sillä amorilaisten syntivelka ei ole vielä täysi." 17 Ja kun aurinko oli laskenut ja oli tullut pilkkopimeä, näkyi suitsuava pätsi ja liekehtivä tuli, joka liikkui uhrikappaleiden välissä. 18 Sinä päivänä Herra teki Abramille kantta, sanoen: "Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan, Egyptin virrasta aina suureen virtaan, Eufrat-virtaan saakka: 19 keeniläiset, kenissiläiset, kadmoniläiset, 20 heettiläiset, perissiläiset, refalaiset, 21 amorilaiset, kanaanilaiset, gergasilaiset ja jebusilaiset".

16 Saarai, Abramin vaimo, ei synnyttänyt hänelle annan sinusta tulla kangoja, ja sinusta on polveutuva lasta. Mutta Saaralla oli egyptiläinen orjatar, kuninkaita. **7** Ja minä teen liiton sinun kanssasi ja jonka nimi oli Haagar. **2** Ja Saarai sanoi Abramille: sinun jälkeläistesи kanssa, sukupolvesta sukupolveen, "Katso, Herra on sulkenut minut synnyttämästä; yhdy iankaikkisen liiton, ollakseen sinun ja sinun jälkeläistesи siis minut orjattareeni, ehkä minä sain sisä lapsia hänestä". Jumala, **8** ja minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi Ja Abram kuuli Saaraita. **3** Ja Saarai, Abramin vaimo, sen maan, jossa sinä muukalaisena asut, koko Kanaanin otti egyptiläisen orjattaren Haagarin, sitten kuin Abram maan, ikuisksi omaisuudeksi; ja minä olen heidän oli asunut kymmenen vuotta Kanaanin maassa, ja antoi Jumalansa." **9** Ja Jumala sanoi Aabrahamille: "Mutta hänet miehellensä Abramille vaimoksi. **4** Ja hän yhti sinä pidä minut liittoni, sinä ja sinun jälkeläisesi, Haagariin, ja Haagar tuli raskaaksi. Kun hän huomasi sukupolvesta sukupolveen. **10** Ja tämä on minun olevansa raskaana, tuli hänen emäntänsä halvaksi liiton sinun ja sinun jälkeläistesи kanssa; pitääkö se: hänen silmissään. **5** Silloin Saarai sanoi Abramille: ympärileikatkaa jokainen miehenpuoli keskuudessanne. "Minun kärsimäni vääryys kohdatkoon sinua; minä **11** Ympärileikatkaa esinahkanne liha, ja se olkoon annoi orjattareni sinun sylisi, mutta kun hän huomasi liiton merkki meidän välillämme, minun ja teidän. **12** olevansa raskaana, tulin minä halvaksi hänen silmissään. Sukupolvesta sukupolveen ympärileikattako jokainen Herra tuomitkoon meidän välillämme, minun ja sinun." poikalapsi teidän keskuudessanne kahdeksan päivän **6** Abram sanoi Saaraille: "Katso, orjattaresi on sinun vanhana, niin hyvin kotona syntynyt palvelija kuin vallassasi, tee hänelle, mitä tahdot". Niin Saarai kuritti muukalaiselta, keneltä tahansa, rahalla ostettu, joka häntä, ja hän pakeni hänen luotaan. **7** Ja Herran enkeli ei ole sinun jälkeläisiäsi. **13** Ympärileikattako sekä tapasi hänet vesilahteelta erämaassa, sen lähteen luota, kotonasi syntynyt että rahalla ostamasi; ja niin minun joka on Suurin tien varressa. **8** Ja hän sanoi: "Haagar, liittoni on oleva merkity teidän lihaanne iankaikkiseksi Saarain orjatar, mistä tulee ja mihin menet?" Hän vastasi: liitoksi. **14** Mutta ympärileikkaamaton miehenpuoli, "Olen paossa emäntääni Saaraita". **9** Ja Herran enkeli ja minä siunaan häntä ja annan hänenstakin sinulle pojaa; enkeli puhui hänelle: "Katso, sinä olet raskaana ja sanoi hänen: "Palaa emäntäsi tykö ja nöyrä hänen kansastansa; hän on rikkonut minun liittoni." **15** Ja kätensä alle". **10** Ja Herran enkeli sanoi hänelle: "Minä Jumala sanoi Aabrahamille: "Älä kutsu vaimoasi Saaraita teen sinun jälkeläistesи luvun niin suureksi, ettei heitä enää Saaraiksi, vaan Saara olkoon hänen nimensä. **16** voida lukea heidän paljoutensa tähden". **11** Vielä Herran Ja minä siunaan häntä ja annan hänenstakin sinulle pojaa; enkeli puhui hänelle: "Katso, sinä olet raskaana ja sanoi hänen: "Kasvoillensa ja naurahti, sillä hän ajatteli sydämessään: synnytä pojaa ja kutsut hänet Ismaeliksi, sillä Herra on hänen kätensä on kaikkia vastaan, ja kaikkien käsi on hänen kätensä on kaikkia vastaan, ja hän on kaikkien veljiensä niskassa." on yhdeksänkymmenen vuoden vanha, vielä synnyttää?" **13** Ja Haagar nimitti Herraa, joka oli häntä puhutellut, **18** Ja Aabraham sanoi Jumalalle: "Kunpa edes Ismael nimellä: "Sinä olet ilmestyksen Jumala". Sillä hän sanoi: "Voiko satavuoitaaalle syntyä poika, ja voiko Saara, joka häntä vastaan, ja hän on kaikkien veljiensä niskassa." ja sinun on pantava hänen nimekseen lisak, ja minä nimellä Lahai-Roin kaivo; se on Kaadeksen ja Beredin väillä. **15** Ja Haagar synnytti Abramille pojaa, ja Abram ja sinun on pantava hänen nimekseen lisak, ja minä nimellä Lahai-Roin kaivo; se on Kaadeksen ja Beredin väillä. **15** Ja Haagar synnytti Abramille pojaa, ja Abram antoi pojallensa, jonka Haagar oli hänen synnyttänyt, ja nimen Ismael. **16** Ja Abram oli kahdeksankymmenen kuuden vuoden vanha, kun Haagar synnytti hänen Ismaelin.

17 Kun Abram oli yhdeksänkymmenen yhdeksän vuoden vanha, ilmestyi Herra hänelle ja sanoi hänelle: "Minä olen Jumala, Kaikkivaltias; vaella minut edessäni ja ole nuhteeton. **2** Ja minä teen liittoni meidän väillemme, minun ja sinun, ja lisääsinut ylen runsaasti." **3** Ja Abram lankesi kasvoilleen, ja Jumala puhui hänelle sanoen: **4** "Katso, tämä on minun liittoni sinun kanssasi: sinusta tulee kangojen paljouden isä. **5** Niin älköön sinua enää kutsuttako Abramiksi, vaan nimesi olkoon Aabraham, sillä minä teen sinusta kangojen paljouden isän. **6** Minä teen sinut sangen hedelmälliseksi ja

kolmentoista vuoden vanha, kun hänen esinahkansa tähden on suuri, ja heidän syntinsä ovat ylen raskaat. liha ympärileikattiin. **26** Aabraham ja hänen poikansa **21** Sentähden minä menen alas katsomaan, ovatko Ismael ympärileikattiin sinä samana päivänä; **27** ja he todella tehneet kaiken sen, josta huuto on minun kaikki hänen perheensä miehet, sekä kotona syntyneet eteeni tullut, vai eivätkö; minä tahdon sen tietää." **22** että muukalaisilta rahalla ostetut, ympärileikattiin hänen Ja miehet käänityvät sieltä ja kulkivat Sodomaan pään, mutta Aabraham jäi vielä seisomaan Herran eteen.

18 Ja Herra ilmestyi hänelle Mamren tammistossa, jossa hän istui telittämajansa ovella päivän ollessa palavimmissaan. **2** Kun hän nosti silmänsä ja katseli, niin katso, kolme miestä seisoi hänen edessänsä; nähdeessään heidät hän riensi heitä vastaan majan ovelta ja kumartui maahan **3** ja sanoi: "Herrani, jos olen saanut armon sinun silmiesi edessä, älä mene palvelijasi ohitse. **4** Sallikaa tuoda vähän vettä pestäksenne jalkanne ja levätkää puun siimekseen. **5** Minä tuon palasen leipää virkistääksenne itseänne, ennenkuin jatkatte matkaanne, sillä kaiketi sitä varten olette poikenneet palvelijanne luo." He sanoivat: "Tee, niinkuin olet puhunut". **6** Ja Aabraham kiirhti majaan Saaran tykö ja sanoi: "Hae joutuun kolme vakallista lestyjä jauhoja, sotke ja leivo kaltiaisia". **7** Sitten Aabraham riensi karjaan, otti nuoren ja kauniin vasikan ja antoi palvelijalle, joka ryhtyi nopeasti sitä valmistamaan. **8** Ja hän otti voita ja maitoa sekä vasikan, jonka hän oli valmistuttanut, ja pani ne heidän eteensä; itse hän seisoi heidän luonansa puun alla sillä aikaa, kuin he söivät. **9** Ja he kysivät häneltä: "Missä vaimosi Saara on?" Hänen vastasi: "Tuolla majassa". **10** Ja hän sanoi: "Minä palaan luoksesi tulevana vuonna tähän aikaan, ja katso, vaimollasi Saaralla on silloin oleva poika". Mutta Saara kuunteli majan ovella hänen takanaansa. **11** Mutta Aabraham ja Saara olivat iäkkäät, eikä Saaran enää ollut, niinkuin naisten tavallisesti on. **12** Sentähden Saara naurahti itseksensä ja ajatteli: "Heräisikö minussa, nän kuihduttuani, vielä halu? Ja myös minun herrani on vanha." **13** Mutta Herra sanoi Aabrahamille: "Miksi Saara nauroi ajatellen: 'Synnyttäisinkö minä todella, minä, joka olen näin vanha?' **14** Onko mikään Herralle mahdotonta? Tähän aikaan minä palaan luoksesi tulevana vuonna, ja Saaralla on silloin poika." **15** Ja Saara kielsti sanoen: "En minä nauranut", sillä hän pelkäsi. Mutta hän sanoi: "Ei ole niin; sinä nauroit". **16** Silloin miehet nousivat siitä ja käänityvät Sodomaan pään, ja Aabraham kulki heidän kanssaan saattaaksensa heitä. **17** Ja Herra sanoi: "Salaisinko minä Aabrahamiltä, mitä olen tekevä? **18** Onhan Aabrahamista tuleva suuri ja väkevä kansa, ja kaikki kansakunnat maan pääillä tulevat hänessä siunatuksi. **19** Sillä minä olen valinnut hänet, että hän käskisi lapsiansa ja perhettänsä, joka jää hänen jälkeensä, noudattamaan Herran tietä ja tekemään sitä, kaikeista, talon. **20** Niin Herra sanoi: "Valitushuuto Sodoman ja Gomorran heihin."

tähden on suuri, ja heidän syntinsä ovat ylen raskaat. **21** Sentähden minä menen alas katsomaan, ovatko Ismael ympärileikattiin sinä samana päivänä; **22** ja he todella tehneet kaiken sen, josta huuto on minun kaikki hänen perheensä miehet, sekä kotona syntyneet eteeni tullut, vai eivätkö; minä tahdon sen tietää." **23** Ja Aabraham lähestyi häntä ja sanoi: "Aiotko siis hukuttaa vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa? **24** Entä jos kaupungissa on viisikymmentä vanhurskasta; aiotko hukuttaa heidät etkä säästää paikkaa siellä olevain viidenkymmenen vanhurskaan tähden? **25** Pois se, että sinä näin tekisit: surmaisit vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa, niin että vanhurskaan kävisi samoin kuin jumalattoman! Pois se sinusta! Eikö kaiken maan tuomari tekisi oikeutta?" **26** Ja Herra sanoi: "Jos löydän Sodoman kaupungista viisikymmentä vanhurskasta, niin minä heidän tähtensä säästän koko paikan". **27** Aabraham vastasi ja sanoi: "Katso, olen rohjennut puhua Herralleni, vaikka olen tomu ja tuhka. **28** Entä jos viidestäkymmenestä vanhurskaasta puuttuu viisi; hävitätkö viiden tähden koko kaupungin?" Hänen sano: "En hävitä, jos löydän sieltä neljäkymmentä viisi". **29** Ja hän puhui vielä hänelle sanoen: "Entä jos siellä on neljäkymmentä?" Hänen vastasi: "Niiden neljänkymmenen tähden jätän sen tekemättä". **30** Aabraham sanoi: "Älköön Herrani vihastuko, että vielä puhun. Entä jos siellä on kolmekymmentä?" Hänen vastasi: "En tee sitä, jos löydän sieltä kolmekymmentä". **31** Mutta hän sanoi: "Katso, minä olen rohjennut puhua Herralleni. Entä jos siellä on kaksikymmentä?" Hänen vastasi: "Niiden kahdenkymmenen tähden jätän hävittämättä". **32** Ja hän sanoi: "Älköön Herrani vihastuko, että puhun vielä tämän ainon kerran. Entä jos siellä on kymmenen?" Hänen vastasi: "Niiden kymmenen tähden jätän hävittämättä". **33** Ja Herra lähti pois, senjälkeen kuin hän oli lakanut puhumasta Aabrahamin kanssa, ja Aabraham palasi kotiinsa.

19 Ja ne kaksi enkeliä tulivat Sodomaan illalla, ja Loot istui Sodoman portissa; ja nähtyänsä heidät Loot nousi heitä vastaan ja kumartui maahan kasvoillaan. **2** Ja hän sanoi: "Oi herrani, poiketkaa palvelijanne taloon yöksi ja peskää jalkanne! Aamulla varhain voitte jatkaa matkaanne." He sanoivat: "Emme, vaan me jäämme yöksi taivasalle". **3** Mutta hän pyysi heitä pyytämällä, ja he poikkesivat hänen luokensa ja tulivat hänen taloonsa. Ja hän valmisti heille aterian ja leipoi happamattomia leipiä, ja he söivät. **4** Ennenkuin he olivat laskeutuneet levolle, piirittivät kaupungin miehet, sodomalaiset, sekä nuoret että vanhat, koko kansa. **5** Ja he huusivat Lootia sanoen hänelle: "Mikä vanhurskaus ja oikeus on, jotta Herra antaisi Aabrahamille tapahtua, mitä hän on hänelle luvannut." Tuo heidät tänne meidän luoksemme, ryhtyväksemme **6** Silloin Loot meni ulos heidän luokseen

portille ja sulki oven jälkeensä **7** ja sanoi: "Älkää, muuttui suolapatsaaksi. **27** Aabraham nousi varhain veljeni, tehkö niin pahoin. **8** Katsokaa, minulla on kaksi aamulla ja meni siihen paikkaan, jossa hän oli seisonut tytärtä, jotka eivät vielä miehestä tiedä. Ne minä tuon Herran edessä, **28** katseli Sodomaan ja Gomorran teille, tehkää heille, mitä tahdotte. Älkää vain tehkö pään ja yli koko lakeuden, ja katso, maasta nousi savu näille miehille mitään pahaa, sillä he ovat tulleet minun niinkuin pääsin savu. **29** Kun Jumala tuhosи sen lakeuden kattoni suojaan." **9** Mutta he vastasivat: "Mene tiehesi!" Ja he sanoivat: "Tuo yksi on tullut tänne asumaan kaupungit, muikalaisena, ja yhtäkaikki hän alati pyrkii hallitsemaan. **10** Silloin miehet ojensivat pojista häntä, ja Nytpä me pitelemmekin sinua pahemmin kuin heitä." Ja he tunkeutuivat väkivaltaisesti miehen, Lootin, kimppuun joissa Loot oli asunut. **11** Ja he sanoivat: "Tuo yksi on tullut tänne asumaan湖, muikalaisena, ja yhtäkaikki hän alati pyrkii hallitsemaan. **12** Ja miehet sanoivat Lootille: "Vieläkö sinulla on ketään omaista täällä? Vie pois hän pelkäsi asua Sooariissa; ja hän asui luolassa, hän ja hänen molemmat tyttärensä. **13** Niin vanhempi sanoi kättensä, vetivät Lootin luksensa huoneeseen ja sulkivat ovella, sekä nuoret että vanhat, niin että he turhaan koettivat löytää ovea. **14** Ja miehet sanoivat Lootille: "Vieläkö sinulla on ketään omaista täällä? Vie pois hän pelkäsi asua Sooariissa; ja hän asui luolassa, hän ja hänen molemmat tyttärensä. **15** Niin vanhempi sanoi kättensä, vetivät Lootin luksensa huoneeseen ja sulkivat ovella, sekä nuoret että vanhat, niin että he turhaan koettivat löytää ovea. **16** Ja miehet sanoivat Lootille: "Vieläkö sinulla on ketään omaista täällä? Vie pois hän pelkäsi asua Sooariissa; ja hän asui luolassa, hän ja hänen molemmat tyttärensä. **17** Ja miehet sanoivat Lootille: "Vieläkö sinulla on ketään omaista täällä? Vie pois hän pelkäsi asua Sooariissa; ja hän asui luolassa, hän ja hänen molemmat tyttärensä. **18** Ja miehet sanoivat Lootille: "Vieläkö sinulla on ketään omaista täällä? Vie pois hän pelkäsi asua Sooariissa; ja hän asui luolassa, hän ja hänen molemmat tyttärensä. **19** Ja miehet sanoivat Lootille: "Vieläkö sinulla on ketään omaista täällä? Vie pois hän pelkäsi asua Sooariissa; ja hän asui luolassa, hän ja hänen molemmat tyttärensä. **20** Ja miehet sanoivat Lootille: "Vieläkö sinulla on ketään omaista täällä? Vie pois hän pelkäsi asua Sooariissa; ja hän asui luolassa, hän ja hänen molemmat tyttärensä. **21** Ja miehet sanoivat Lootille: "Vieläkö sinulla on ketään omaista täällä? Vie pois hän pelkäsi asua Sooariissa; ja hän asui luolassa, hän ja hänen molemmat tyttärensä. **22** Ja miehet sanoivat Lootille: "Vieläkö sinulla on ketään omaista täällä? Vie pois hän pelkäsi asua Sooariissa; ja hän asui luolassa, hän ja hänen molemmat tyttärensä. **23** Ja miehet sanoivat Lootille: "Vieläkö sinulla on ketään omaista täällä? Vie pois hän pelkäsi asua Sooariissa; ja hän asui luolassa, hän ja hänen molemmat tyttärensä. **24** Ja miehet sanoivat Lootille: "Vieläkö sinulla on ketään omaista täällä? Vie pois hän pelkäsi asua Sooariissa; ja hän asui luolassa, hän ja hänen molemmat tyttärensä. **25** Ja miehet sanoivat Lootille: "Vieläkö sinulla on ketään omaista täällä? Vie pois hän pelkäsi asua Sooariissa; ja hän asui luolassa, hän ja hänen molemmat tyttärensä. **26** Ja miehet sanoivat Lootille: "Vieläkö sinulla on ketään omaista täällä? Vie pois hän pelkäsi asua Sooariissa; ja hän asui luolassa, hän ja hänen molemmat tyttärensä. **27** Ja miehet sanoivat Lootille: "Vieläkö sinulla on ketään omaista täällä? Vie pois hän pelkäsi asua Sooariissa; ja hän asui luolassa, hän ja hänen molemmat tyttärensä. **28** Ja miehet sanoivat Lootille: "Vieläkö sinulla on ketään omaista täällä? Vie pois hän pelkäsi asua Sooariissa; ja hän asui luolassa, hän ja hänen molemmat tyttärensä. **29** Ja miehet sanoivat Lootille: "Vieläkö sinulla on ketään omaista täällä? Vie pois hän pelkäsi asua Sooariissa; ja hän asui luolassa, hän ja hänen molemmat tyttärensä. **30** Ja miehet sanoivat Lootille: "Vieläkö sinulla on ketään omaista täällä? Vie pois hän pelkäsi asua Sooariissa; ja hän asui luolassa, hän ja hänen molemmat tyttärensä. **31** Niin vanhempi sanoi nuoremmalle: "Isämme on vanha, eikä tässä maassa ole ketään miestä, joka voisi tulla luoksemme siten, kuin on kaiken maan tapa. **32** Tule, juottakaamme isäleimme viiniä ja maatkaamme hänen kanssaan, saadaksemme isästämme jälkeläisen." **33** Niin he juottivat sinä yönä täällä vävysi, poikasi, tyttäresi ja kaikki, keitää sinulla isällensä viiniä. Ja vanhempi meni ja makasi hänen kaupungissa on, **34** Seuraavana päävänä lähettilä Herra meidät hävitämään sen." **35** Niin he juottivat sinäkin yönä isällensä viiniä; ja nuorempi meni ja makasi hänen kanssaan, eikä tämä huomannut, milloin hän tuli hänen kanssaan, eikä tämä huomannut, milloin hänen viereensä ja milloin hän nousi. **36** Ja vanhempi sanoi nuoremmalle: "Katso, minä makasin viime yönä isäni kanssa; juottakaamme hänen tänäkin saadaksemme isästämme jälkeläisen". **37** Ja vanhempi synnytti pojantalo, ja antoi hänen nimen Moolab; hänen tähdenä polveutuvat moolabilaiset aina tähän päävään saakka. **38** Ja myöskin nuorempi synnytti pojantalo, ja antoi hänen nimen Ben-Ammi; hänen tähdenä polveutuvat ammonilaiset aina tähän päävään saakka.

20 Ja Aabraham siirtyi sieltä Etelämaahan ja asettui Kaadeksen ja Suurin välimaille; ja hän asui jonkin aikaa Gerarissa. **2** Ja Aabraham sanoi vaimostansa Saarasta: "Hän on minun sisareni". Niin Abimelek, Gerarin kuningas, lähetti noutamaan Saaran luokseensa. **3** Mutta Jumala tuli Abimelekin tykö yöllä unessa ja sanoi hänelle: "Katso, sinun on kuoltava sen vaimon tähden, jonka olet ottanut, sillä hän on toisen miehen avioaimo". **4** Mutta Abimelek ei ollut ryhtynyt häneen, ja hän sanoi: "Herra, surmaatko syttömänkin? **5** Eikö hän itse sanonut minulle: 'Hän on minun sisareni'? Ja samoin tämäkin sanoi: 'Hän on minun veljeni'. Olen tehnyt tämän vilpittömin sydämisen ja viattomin käsin." **6** Ja Jumala sanoi hänelle unessa: "Niin, minä tiedän, että sinä teit sen vilpittömin sydämisen. Sentähden minä estinkin sinut tekemästä syntiä minua vastaan enkä sallinut sinun kajota häneen. **7** Niin anna nyt miehelle hänen vaimonsa takaisin, sillä hän on profeetta, ja hän on rukoileva sinun puolestasi, että saisis elää. Mutta jollentan häntä takaisin, niin tiedä, että olet kuolemalla kuoleva, sinä ja kaikki sinun omaisesi." **8** Niin Abimelek nousi

varhain aamulla ja kutsui kaikki palvelijansa ja kertoi heille tämän kaiken; ja miehet olivat kovin peloissaan. 9 Ja Abimelek kutsui Aabrahamin ja sanoi hänelle: "Mitä oletkaan meille tehnystä! Mitä minä olen rikkonut sinua vastaan, koska olet saattanut minut ja minun valtakuntani syypääksi näin suureen rikokseen? Sinä olet tehnyt minulle, mitä ei sovi tehdä." 10 Ja Abimelek osoitti leipää ja vesileilien ja antoi ne Haagarille, pannen ne sanoi vielä Aabrahamille: "Mikä oli tarkoituksesi, kun hänestä tuli minun vaimoni. 11 Aabraham vastasi: "Minä ajattelin näin: Hän lähti ja harhaili Beerseban erämaassa. 12 Tällä paikkakunnalla ei varmaankaan peljätä Jumala; he surmaavat minut vaimoni tähden". 13 Ja hän onkin todella minun sisareni, isäni tytär, vaikkei olekaan äitiini tytär; ja niin hänestä tuli minun vaimoni. 14 Silloin Jumala lähetti minut kulkemaan pois isäni kodista, ja Aabrahamille. Ja hän lähetti hänen takaisin hänen vaimonsa Saaran. 15 Ja Abimelek sanoi: "Katso, minun maani on avoinna edessäsi; asu, missä mielesi tekee!" 16 Ja Saaralle hän sanoi: "Katso, minä annan veljellesi tuhat sekeliä hopeata. Olkoot ne sinulle hyvitykseksi kaikkien niiden edessä, jotka sinun kanssasi ovat; niin olet kaikkien edessä todistettu viattomaksi." 17 Mutta Aabraham rukoili Jumalaa, ja Jumala paransi Abimelekin ja hänen vaimonsa ja hänen orjattarena, niin että he synnyttivät lapsia. 18 Sillä Herra oli sulkenut jokaisen kohdun Abimelekin huoneessa Saaran, Aabrahamin vaimon, tähden.

21 Ja Herra piti Saarasta huolen, niinkuin oli luvannut; ja Herra teki Saaralle, niinkuin oli puhunut. 2 Ja Saara tuli raskaaksi ja synnytti Aabrahamille pojantäytäntöä, ja synnytti hänen vanhoilla päivillään, juuri sinä aikana, jonka Jumala oli hänen sanonut. 3 Ja Aabraham nimitti poikansa, joka hänen oli syntynyt, sen, jonka Saara oli hänen synnyttänyt, lisäksi. 4 Ja Aabraham ympärileikki kahdeksan päivän vanha, niinkuin Jumala oli hänen käskenyt tehdä. 5 Aabraham oli sadan vuoden vanha, kun hänen poikansa lisäksi syntyi hänen. 6 Ja Saara sanoi: "Jumala on saattanut minut naurunalaiseksi; kuka ikinä saa tämän kuulla, se nauraan minulle". 7 Ja hän sanoi vielä: "Kuka olisi tiennyt sanoa Aabrahamille: Saara on imettävä lapsia? Ja nyt minä kuitenkin olen synnyttänyt hänen pojantäytäntöä, ja hänen vanhoilla päivillään." 8 Ja poika kasvoi, ja hänet vieroitettiin. Ja Aabraham laittoi suuret pidot siiksi päiväksi, jona lisäkä vieroitettiin. 9 Ja Saara näki egyptiläisen Haagarin pojantäytäntöä hänen pojantäytäntöä, ja ilvehtivän 10 ja sanoi Aabrahamille: "Aja pois tuo orjatar poikinsa, sillä ei tuon orjattaren poika saa periä minun poikani, lisäksi, kanssa". 11 Aabraham pahastui suuresti tästä puheesta poikansa tähden. 12

Mutta Jumala sanoi Aabrahamille: "Älä pahastu siitä poikasi ja orjattaresi tähden. Kuule Saaraa kaikessa, mitä hän sinulle sanoo, sillä ainoastaan lisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset. 13 Mutta myöskin orjattaren pojasta minä teen suuren kansan, koska hän on sinun valtakuntani syypääksi näin suureen rikokseen? Sinä jälkeläisesi." 14 Varhain seuraavana aamuna Aabraham olet tehnyt minulle, mitä ei sovi tehdä." 15 Ja Abimelek otti leipää ja vesileilien ja antoi ne Haagarille, pannen ne sanoin vielä Aabrahamille: "Mikä oli tarkoituksesi, kun hänestä tuli minun vaimoni. 16 Tällä paikkakunnalla ei varmaankaan peljätä Jumala; kun vesi loppui leilstä, heitti hän pojantäytäntöä meni ja istui syrjään jousenkantaman päähän, sillä hän ajatteli: "En voi nähdä pojantäytäntöä kuolevan". Ja istuessaan tytär; ja niin hänen lähti ja hänen olalleen, sekä pojantäytäntöä ja itki. 17 Silloin Jumala lähetti minut kulkemaan pois isäni kodista, ja Jumala kuuli pojantäytäntöä ja Jumalan enkeli huusi sanoin minä hänen: 'Osoita minulle se rakkaus, että, taivaasta Haagarille sanoen: "Mikä sinun on, Haagar? mihin paikkaan ikinä tulemmekin, sanot minusta: hän Älä pelkää, sillä Jumala on kuullut pojantäytäntöä, on minun veljeni." 18 Nouse, nosta pojantäytäntöä ja tartu hänen käteensä, sillä minä teen hänen lähestä suuren kansan." 19 Ja Jumala avasi hänen silmänsä, niin että hän huomasoi vesikaivon. Ja hän meni ja täytti leilin maan ja tuli jousimies. 20 Ja Jumala oli pojantäytäntöä ja antoi pojantäytäntöä juoda. 21 Ja hän asui Paaran erämaassa; ja hänen äitinsä otti hänen vaimon Egyptin maasta. 22 Siihen aikaan puhui Abimelek ja hänen sotapäällikkönsä Piikol Aabrahamille sanoen: "Jumala on sinun kanssasi kaikessa, mitä teet. 23 Vanno nyt tässä minulle Jumalan kautta, ettet ole oleva petollinen minulle etkä minun suvulleni etkä jälkeläisilleeni, vaan tee sinäkin laupeus minulle ja sille maalle, jossa muukalaisena asut, niinkuin minä olen sinulle tehnyt." 24 Aabraham sanoi: "Minä vannon". 25 Aabraham nuheli kuitenkin Abimelekin vesikaivon tähden, jonka Abimelekin palvelijat olivat vallanneet. 26 Mutta Abimelek vastasi: "En tiedä, kuka sen on tehnyt; et ole itse minulle mitään ilmoittanut, enkä ole siitä kuullut ennen kuin tänään". 27 Silloin Aabraham otti poikakäytäntöä ja raavaskarjaa ja antoi Abimelekkille; ja he tekivät molemmat keskenänsä liiton. 28 Ja Aabraham asetti laumasta seitsemän uuhikaritsaa erilleen muista. 29 Silloin Abimelek sanoi Aabrahamille: "Mitä tarkoittavat nuo seitsemän karitsaa, jotka olet asettanut tuonne erilleen?" 30 Hän vastasi: "Nämä seitsemän karitsaa on sinun otettava minun kädestäni, todistukseksi minulle siitä, että tämä kaivo on minun kaivaman". 31 Siitä kutsuttiin paikkaa Beersebaksi, koska he molemmat vannoivat siinä toisilleen valan. 32 Niin he tekivät liiton Beersebassa. Ja Abimelek nousi ja Piikol, hänen sotapäällikkönsä, ja he palasivat filistealaisten maahan. 33 Ja Aabraham istutti tamariskipuun Beersebaan ja huusi siinä avuksi Herran, iankaikkisen Jumalan, nimeä. 34 Ja Aabraham asui kauan muukalaisena filistealaisten maassa.

22 Näiden tapausten jälkeen Jumala koettieli Betuelille syntyi Rebekka. Nämä kahdeksan synnytti Aabrahamia ja sanoi hänelle: "Aabraham!" Hän Milka Naahorille, Aabrahamin veljelle. **24** Ja hänen vastasi: "Tässä olen". **2** Ja hän sanoi: "Ota lisak, sivuvaimonsa, nimeltä Reuma, synnytti myös lapsia: ainokainen poikasi, jota rakastat, ja mene Moorian Tebahin, Gahamin, Tahaan ja Maakan.

maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka minä sinulle sanon". **3** Varhain seuraavana aamuna Aabraham satuloi aasinsa ja otti mukaansa kaksi palvelijaansa sekä poikansa lisakin, ja halottuaan polttouhripuita hän lähti menemään siihen paikkaan, jonka Jumala oli hänelle sanonut. **4** Kolmantena päivänä Aabraham nosti silmänsä ja näki sen paikan kaukaa. **5** Silloin Aabraham sanoi palvelijoilleen: "Jääkää täähän aasin kanssa. Minä ja poika menemme tuonne rukoilemaan; sitten me palaamme luokseenne." **6** Ja Aabraham otti polttouhripuit ja sälytti ne poikansa lisakin selkään; itse hän otti käteensä tulen ja veitsen, ja niin he astuivat molemmat yhdessä. **7** Lisak puhui isällensä Aabrahamille sanoen: "Isäni!" Tämä vastasi: "Tässä olen, poikani". Ja hän sanoi: "Katso, tässä on tuli ja halot, mutta missä on lamas polttouhriksi?" **8** Aabraham vastasi: "Jumala on katsova itselleen lampaan polttouhriksi, poikani". Ja he astuivat molemmat yhdessä. **9** Ja kun he olivat tulleet siihen paikkaan, jonka Jumala oli hänelle sanonut, rakensi Aabraham siihen alttarin, latoi sillé halot, sitoi poikansa lisakin ja pani hänet alttarille halkojen päälle. **10** Ja Aabraham ojensi kätensä ja tarttui veitseen teurastaakseen poikansa. **11** Silloin Herran enkeli huusi hänelle taivaasta sanoen: "Aabraham, Aabraham!" Hän vastasi: "Tässä olen". **12** Niin hän sanoi: "Älä satuta kättäsi poikaan äläkä tee hänelle mitään, sillä nyt minä tiedän, että sinä pelkäät Jumalaa, kun et kieltynyt minulta ainokaisista poikaasi". **13** Niin Aabraham nosti silmänsä ja huomasia takanaan oinaan, joka oli sarvistaan takertunut pensaikkoon. Ja Aabraham meni, otti oinaan ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta. **14** Ja Aabraham pani sen paikan nimeksi "Herra näkee". Niinpä vielä tänä päivänä sanotaan: "Vuorella, missä Herra ilmestyy". **15** Ja Herran enkeli huusi Aabrahamille toistamiseen taivaasta **16** ja sanoi: "Minä vannon itse kauttani, sano Herra: Sentähden että tämän teit etkä kieltynyt minulta ainokaisista poikaasi, **17** minä runsaasti siunaan sinua ja teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet ja hiekka, joka on meren rannalla, ja sinun jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit. **18** Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan pääillä, sentähden että olit minun äänelleni kuuliuinen". **19** Sitten Aabraham palasi palvelijainsa luo, ja he nousivat ja kulkivat yhdessä Beersebaan. Ja Aabraham jäi asumaan Beersebaan. **20** Näiden tapausten jälkeen ilmoitettiin Aabrahamille: "Katso, myöskin Milka on synnyttänyt poikia sinun veljellesi Naahorille". **21** Nämä olivat Uus, hänen esikoisensa, tämän veli Buus, Kemuel, Aramin isä, **22** Kesed, Haso, Pildas, Jidlaf ja Betuel; **23** ja

23 Ja Saara eli sadan kahdenkymmenen seitsemän vuoden vanhaksi; niin vanhaksi eli Saara. **2** Ja Saara kuoli Kirjat-Arbassa, se on Hebronissa, Kanaanin maassa. Ja Aabraham meni murehtimaan Saaraa ja itkemään häntä. **3** Senjälkeen Aabraham nousi ja lähti vainajan luota ja puhui heettiläisille sanoen: **4** "Minä olen muukalainen ja vieras teidän keskuudessanne; antakaa minulle perintöhauta maassanne, haudatakseni ja kätkeäkseni siihen vainajan". **5** Heettiläiset vastasivat Aabrahamille, sanoen hänelle: **6** "Kuule meitä, herra. Sinä olet Jumalan ruhtinas meidän keskuudessamme; hautaa vainajasi parhaaseen hautaamme. Ei kukaan meistä kieillä sinua hautaamasta vainajaasi hautaansa."

7 Niin Aabraham nousi ja kumarsi maan kansalle, heettiläisille, **8** ja puhui heille sanoen: "Jos teidän mieleenne on, että minä hautaan ja kätken vainajani, niin kuulkaa minua ja taivuttakaa Efron, Sooharin poika, **9** antamaan minulle Makpelan luola, joka on hänen omansa ja on hänen vainionsa perällä. Täydestä hinnasta hän antakoon sen minulle perintöhaudaksi teidän keskuudessanne." **10** Mutta Efron istui siellä heettiläisten joukossa. Ja Efron, heettiläinen, vastasi Aabrahamille heettiläisten kuullen, kaikkien, jotka kulkivat hänen kaupunkinsa portista, sanoen: **11** "Ei, herrani, vaan kuule minua. Vainion minä lahjoitan sinulle ja myöskin luolan, joka siinä on, minä lahjoitan sinulle; kansalaisteni nähdent minä sen sinulle lahjoitan. Hautaa vainajasi." **12** Ja Aabraham kumarsi maan kansalle **13** ja puhui Efronille, maan kansan kuullen, sanoen: "Jospa kuitenkin-oi, kuule minua! Minä maksan vainion hinnan; ota se minulta ja anna minun haudata siihen vainajani."

14 Efron vastasi Aabrahamille, sanoen hänelle: **15** "Herrani, kuule minua. Neljänsadan hopeasekelin maa, mitä se minulle ja sinulle merkitsee? Hautaa vainajasi."

16 Kuultuaan Efronin sanat Aabraham punnitsi Efronille sen rahasumman, jonka tämä oli maininnut heettiläisten kuullen, neljäsataa hopeasekeliä, kaupassa käypää. **17** Niin Efronin vainio, joka on Makpelassa itään pään Mamresta, sekä vainio että siellä oleva luola ynnä kaikki puut, jotka kasvoivat vainiolla, koko sillä alueella, **18** joutuivat Aabrahamin omaksi kaikkien heettiläisten nähdent, jotka kulkivat hänen kaupunkinsa portista. **19** Senjälkeen Aabraham hautasi vaimonsa Saaran luolaan, joka on Makpelan vainiolla, itään pään Mamresta, se on Hebronista, Kanaanin maassa. **20** Niin vainio ja siellä oleva luola siirtyi heettiläisiltä Aabrahamille, perintöhaudaksi.

24 Ja Aabraham oli vanha ja iälliseksi tullut, ja hänen käsiinsä kaksi rannerengasta, jotka painoivat Herra oli siunannut Aabrahamia kaikessa. **2** Niin kymmenen kultasekeliä. **23** Ja hän kysyi: "Kenenkä Aabraham sanoi palvelijallensa, talonsa vanhimmalle, tytär olet? Sano minulle. Onko isäsi talossa tilaa yötä joka hallitsi kaikkea, mitä hänellä oli: "Pane kätiesi ollaksemme?" **24** Hän vastasi hänelle: "Olen Betuelin, kupeeni alle. **3** Minä vannotan sinua Herran, taivaan Naahorin ja Milkan pojantytär". **25** Ja hän sanoi hänelle ja maan Jumalan, kautta, ettet ota pojalleni vaimoa vielä: "Meillä on runsaasti olkia ja rehua; myösken yösijaa kanaanilaisten tyttäristä, joiden keskuudessa minä asun, on meillä antaa". **26** Silloin mies kumartui maahan ja **4** vaan menet minun omaan maahani ja sukuni luo ja rukouli Herraa. **27** ja sanoi: "Kiitetyt olkoon Herra, minun otat sieltä vaimon pojalleni lisakille." **5** Palvelija sanoi herranni Aabrahamin Jumala, joka ei ole ottanut pois hänelle: "Entä jos tytö ei tahdo seurata minua tähän armoansa ja totuuttansa minun herraaltani. Herra on maahan, onko minun silloin vietävä poikaisin takaisin johdattanut minut tästä tietä herrani veljen kotiin." **28** siihen maahan, josta olet lähtenyt?" **6** Aabraham vastasi Mutta tytö riensi ilmoittamaan äitiinsä perheelle, mitä oli hänelle: "Varo, ettet vie poikaani takaisin sinne. **7** Herra, tapahtunut. **29** Rebekalla oli veli, jonka nimi oli Laaban; taivaan Jumala, joka otti minut pois isäni kodista ja ja Laaban riensi ulos miehen luo lähteelle. **30** Sillä synnyinmaastani, hän, joka puhui minulle ja vannoi kun hän näki nenärenkaan ja rannerenkaat sisarensa minulle sanoen: 'Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän käsissä ja kuuli sisarensa Rebekan kertovan ja sanovan: maan', hän lähettää enkelinsä sinun edelläsi, niin "Näin mies puhui minulle", meni hän miehen luo; ja etttä saat sieltä vaimon pojalleni. **8** Mutta jos tytö ei katso, hän seisoi vielä kamelien luona lähteellä. **31** Ja tahdo seurata sinua, niin olet tästä valasta vapaa. Älä hän sanoi hänelle: "Tule sisään, sinä Herran siunattu. vain vie poikaani sinne takaisin." **9** Niin palvelija pani Minkätähden seisot ulkona? Minä olen valmistanut tilaa kätensä herransa Aabrahamin kupeen alle ja lupasi sen talossa ja sijaa kameleille." **32** Niin mies tuli taloon, ja hänelle valalla vannoien. **10** Ja palvelija otti herransa Laaban riisui kamelit ja antoi kameleille olkia ja rehua kameleista kymmenen sekä kaikkinaisia kalleksia sekä hänelle ja hänen seuralaisilleen vettä jalkojen herransa tavaroista; ja hän nousi ja lähti Mesopotamiaan, pesemiseksi. **33** Sitten pantiin ruokaa hänen eteensä, Naahorin kaupunkiin. **11** Ja hän antoi kamelien asettua mutta hän sanoi: "En syö, ennenkuin olen puhunut kaupungin ulkopuolelle vesikaivon ääreen lepäämään, asiani". Laaban vastasi: "Puhu". **34** Hän sanoi: "Minä olen illan suussa, jolloin naiset tulivat vettä ammentamaan. **12** Aabrahamin palvelija. **35** Herra on suuresti siunannut Ja hän sanoi: "Herra, minun herrani Aabrahamin Jumala, minun herraani, niin etttä hänestä on tullut mahtava mies; suo minulle tänään menestystä ja tee laupeus herrallesi hän on antanut hänelle pikkukarja ja raavaskarja, Aabrahamille. **13** Katso, minä seison tässä lähteellä, ja hopeata ja kultaa, palvelijoita ja palvelijattaria, kameleja kaupunkilaisten tyttäret tulevat ammentamaan vettä. ja aaseja. **36** Ja Saara, herrani vaimo, on vanhalla **14** Niin tapahtukoon, etttä se tytö, jolle minä sanon: iällänsä synnyttänyt herrallesi pojan; ja tälle hän on 'Kallista tänne vesiasiaksi juodakseni', ja joka vastaa: antanut kaiken omaisuutensa. **37** Ja herrani vannotti 'Juo, minä juotan kamelisikin', on juuri se, jonka sinä minua sanoen: 'Älä ota pojalleni vaimoa kanaanilaisten olet määränyt palvelijallesi lisakille; ja siitä minä tiedän, tyttäristä, joiden maassa minä asun, **38** vaan mene etttä olet tehnnyt laupeuden herrallesi.' **15** Tuskin hän oli minun isäni kotiin ja sukuni luo ja ota sieltä pojalleni lakanut puhumasta, niin tuli siihen Rebekka, joka oli vaimo'. **39** Silloin minä sanoin herrallesi: 'Entä jos Aabrahamin veljen Naahorin ja hänen vaimonsa Milkan tytö ei seuraa minua?' **40** Hän vastasi minulle: "Herra, pojantytär; ja hänellä oli vesiasiastia olallaan. **16** ja jonka edessä minä olen vaeltanut, lähettää enkelinsä Ja tytö oli näältään hyvin ihana, neitsyt, johon ei mies sinun kanssasi ja antaa matkasi onnistua, niin etttä saat ollut koskenut. Ja hän astui alas lähteelle, täytti astiansa pojalleni vaimon minun suvustani ja isäni perheestä. **41** ja tuli ylös. **17** Silloin palvelija riensi häntä vastaan ja Silloin, kun saavut sukuni luo, olet vapaa valasta, jonka sanoi: "Anna minun juoda vähän vettä astiastasi". **18** Hän minulle vannoit; jos he eivät häntä sinulle anna, olet vastasi: "Juo, herrani". Ja hän laski nopeasti astiansa valasta vapaa'. **42** Niin minä tänään tulin lähteelle ja alas kädelleen ja antoi hänen juoda. **19** Ja annettuaan sanoin: 'Herra, minun herrani Aabrahamin Jumala, jos hänen juoda hän sanoi: "Minä ammennan vettä myös annat onnistua sen matkan, jolla olen, **43** salli tapahtua sinun kameleillesi, kunnes ne ovat juoneet kyllikseen". niin, etttä se neiton, joka minun seisoessani tässä **20** Niin hän tyhjensi nopeasti astiansa kaukaloon ja riensi vesilähteellä tulee ammentamaan vettä ja sanoessani jälleen kaivolle ammentamaan vettä ja ammensi kaikille hänelle: 'Anna minun juoda vähän vettä astiastasi', **44** hänen kameleilleen. **21** Ja mies katseli häntä ääneti vastaa minulle: 'Juo itse, ja minä ammennan myös sinun saadakseen tietää, oliko Herra antanut hänen matkansa kameleillesi' -että hän on se vaimo, jonka Herra on onnistua vai ei. **22** Kun kamelit olivat juoneet, otti mies määränyt minun herrani pojalle. **45** Tuskin olin lakanut kultaisen nenärenkaan, joka painoi puolen sekeliä, ja näin puhumasta itsekseen, niin katso, Rebekka tuli sinne,

vesiastia olallansa, astui alas lähteelle ja ammensi. Ja minä sanoin hänelle: 'Anna minun juoda'. **46** Hän laski nopeasti astian alas olaltansa ja sanoi: 'Juo, minä juotan myös sinun kamelisi'. Niin minä join, ja hän juotti myös kamelit. **47** Ja minä kysyin häneltä sanoen: 'Kenenkä tytär sinä olet?' Hän vastasi: 'Olen Betuelin, Naahorin ja Milkan pojat, tytär'. Niin minä panin nenärenkaan hänen nenäänsä ja rannerenkaat hänen käsiinsä. **48** Ja minä kumarruin maahan ja rukoilin Herraa, kiittäen Herraa, minun herrani Aabrahamin Jumalaan, joka oli johdattanut minut oikeata tietä saamaan herrani veljen tyttären hänen pojalleen. **49** Ja jos nyt tahdotte osoittaa suosiota ja uskollisuutta minun herrallesi, niin ilmoittakaa se minulle; jollette, niin ilmoittakaa minulle sekkin, kääntyäkseni toisaalle, oikealle tai vasemmalle." **50** Laaban ja Betuel vastasivat sanoen: "Herralta tämä on tullut; emme voi tässä asiassa puhua sinulle hyvää emmekä pahaa. **51** Katso, siinä on Rebekka edessäsi, ota hänet ja mene. Tulkoon hän herrasi pojan vaimoksi, niinkuin Herra on sanonut." **52** Kuultuaan heidän sanansa Aabrahamin palvelija kumartui maahan Herran eteen. **53** Sitten palvelija otti esille hopea-ja kultakaluja sekä vaatteita ja antoi ne Rebekalle. Myöskin hänen veljelleen ja äidilleen hän antoi kallisarvoisia lahjoja. **54** Ja he söivät ja joivat, hän ja hänen seuralaisensa, ja olivat siellä yötä. Mutta kun he olivat nousseet seuraavana aamuna, sanoi hän: "Päästääkää minut menemään herrani luo". **55** Tytön veli ja äiti vastasivat: "Anna tytön viipyä luonamme vielä joku aika, edes kymmenen päivää. Sitten saat lähteä." **56** Mutta hän sanoi heille: "Alkää viivyttääkö minua, koska Herra on antanut matkani onnistua. Päästääkää minut menemään, tahdon lähteä herrani luo." **57** He vastasivat: "Kutsukaamme tämme tytö ja kysykäämme häneltä itseltään". **58** Ja he kutsuivat Rebekan ja sanoivat hänelle: "Tahdotko lähteä tämän miehen kanssa?" Hän vastasi: "Tahdon". **59** Niin he lähettivät sisarensa Rebekan imettäjineen matkalle Aabrahamin palvelijan ja hänen miestensä mukana. **60** Ja he siunasivat Rebekan ja lausuivat hänelle: "Oi sisaremme, tulkoon sinusta tuhat kertaa kymmenentuhatta, ja vallatkoot sinun jälkeläisesi vihamiestensä portit!" **61** Ja Rebekka nousi palvelijattarineen, ja he istuivat kamelien selkään ja seurasivat miestä. Niin palvelija otti Rebekan mukaansa ja lähti matkalle. **62** Ja lisak oli tulossa Lahai-Roin kaivon tienoiltä; hän asui näet Etelämaassa. **63** Ja lisak oli illan suussa lähtenyt kedolle käyksentelemään, ja kun hän nosti silmänsä, näki hän kamelien lähestyvän. **64** Kun Rebekka nosti silmänsä ja näki lisakin, laskeutui hän nopeasti maahan kamelin selästä **65** ja kysyi palvelijalta: "Kuka on tuo mies, joka tulee kedolla meitä vastaan?" Palvelija vastasi: "Hän on minun herrani". Niin hän otti hunnun ja verhoutui siihen. **66** Ja palvelija kertoi lisakille kaikki, mitä hän oli toimittanut. **67** Ja lisak vei Rebekan

äitinsä Saaran majaan ja otti hänet luokseen, ja hänestä tuli hänen vaimonsa, ja hän rakasti häntä. Niin lisak sai lohdutuksen äitinsä kuoltua.

25 Ja Aabraham otti vielä vaimon, ja hänen nimensä oli Keturia. **2** Ja hän synnytti hänelle Simranin ja Joksanin, Medanin ja Midianin, Jisbakin ja Suuahin. **3** Mutta Joksanille syntyi Seba ja Dedan. Dedanin jälkeläisiä olivat: assurilaiset, letusilaiset ja leummilaiset. **4** Ja Midianin pojat olivat Eefa, Eefer, Hanok, Abida ja Eldaa. Kaikki nämä ovat Keturan jälkeläisiä. **5** Ja Aabraham antoi kaiken omaisuutensa lisakille. **6** Mutta sivuvaimojensa pojille Aabraham antoi lahjoja; ja hän lähetti heidät vielä eläessänsä pois poikansa lisakin luota itään pään, Itäiselle maalle. **7** Tämä on Aabrahamin elinvuosien luku: sata seitsemäenkymmentä viisi vuotta. **8** Ja Aabraham vaipui kuolemaan korkeassa iässä, vanhana ja elämästä kyllänsä saaneena, ja tuli otetuksi heimonsa tykö. **9** Ja hänen poikansa lisak ja Ismael hautasivat hänet Makpelan luolaan, heettiläisen Efronin, Sooharin pojant, vainiolle, joka on itään pään Mamresta, **10** sillä vainiolle, jonka Aabraham oli ostanut heettiläisiltä; siihen haudattiin Aabraham ja hänen vaimonsa Saara. **11** Ja Aabrahamin kuultuaan Jumala siunasi hänen poikaansa lisakia. Ja lisak asui Lahai-Roin kaivon tienoilla. **12** Ja tämä on kertomus Ismaelin svuusta, Aabrahamin pojant, jonka Saaran egyptiläinen orjatar Haagar synnytti Aabrahamille. **13** Nämä ovat Ismaelin pojien nimet heidän nimensä ja polveutumisensa mukaan: Nebajot, Ismaelin esikoinen, Keedar, Adbeel, Mibsam, **14** Misma, Duuma, Massa, **15** Hadad, Teema, Jetur, Naafis ja Keedma. **16** Nämä ovat Ismaelin pojat ja nämä heidän nimensä heidän kylensiä ja leiripaikkojensa mukaan, kaksitoista ruhtinasta heimokuntineen. **17** Ja tämä on Ismaelin elinvuosien luku: sata kolmekymmentä seitsemän vuotta; ja hän vaipui kuolemaan ja tuli otetuksi heimonsa tykö. **18** Ja he asuivat Havilasta aina Suuriin asti, joka on Egyptistä itään pään Assyriaan mentäessä. Hän kävi kaikkien veljensä kimppuun. **19** Ja tämä on kertomus lisakin, Aabrahamin pojant, svuusta. Aabrahamille syntyi lisak. **20** Ja lisak oli neljänkymmenen vuoden vanha, kun hän otti vaimokseen Rebekan, joka oli aramilaisen Betuelin tytär Mesopotamiasta ja aramilaisen Laabanin sisar. **21** Ja lisak rukoili Herraa vaimonsa puolesta, sillä tämä oli hedelmätön. Ja Herra kuuli hänen rukouksensa, ja hänen vaimonsa Rebekka tuli raskaaksi. **22** Ja lapset sysäisivät toisiaan hänen kohdussansa. Niin hän sanoi: "Jos näin käy, minkätähden minä elän?" Ja hän meni kysymään Herralta. **23** Ja Herra sanoi hänelle: "Kaksi kansaa on sinun kohdussasi, kaksi heimoa erkanee sinun ruumiistasi, toinen heimo on toista voimakkaampi, vanhempi palvelee nuorempaa". **24** Kun hänen synnytämisenä aika oli tullut, katso,

hänen kohdussaan oli kaksoiset. **25** Joka ensiksi olisi maannut sinun vaimosi kanssa, ja niin sinä olisit tuli hänen kohdustaan, oli ruskea ja yliyltääni niinkuin saattanut meidät syyhyin!" **11** Ja Abimelek antoi käskyn karvainen vaippa; sentähden pantiin hänelle nimeksi kaikelle kansalle, sanoen: "Joka koskee tähän mieheen Eesau. **26** Senjälkeen tuli ulos hänen veljensä, ja hän tai hänen vaimoansa, se on kuolemalla rangaistava". piti kädellään Eesaun kantapäästä. Ja hänen pantiin **12** Ja lisak kylvi siinä maassa ja sai sinä vuonna nimeksi Jaakob. lisak oli kuudenkymmenen vuoden satakertaisesti, sillä Herra siunasi häntä. **13** Ja hän vanha heidän syntyessänsä. **27** Ja pojat kasvoivat rikastui ja hyötyi hyötymistään, kunnes hänestä tuli hyvin suuraksi, ja Eesausta tuli taitava metsästäjä, aron rikas. **14** Ja hänelä oli laumoittain sekä pikkukarjaa että mies; Jaakob sitä vastoin oli hiljainen mies, joka pysyi raavaskarja ja paljon palvelijoita, niin että filistealaiset kotosalla. **28** lisak rakasti enemmän Eesauta, sillä hän alkoi vat kadehtia häntä. **15** Ja filistealaiset tukkivat sōi miezellänsä metsänriistaa, mutta Rebekka rakasti kaikki ne kaivot, jotka hänen isänsä palvelijat olivat enemmän Jaakobia. **29** Kerran, kun Jaakob oli keittänyt kaivaneet hänen isänsä Aabrahamin päivinä, ja täyttivät itselleen keiton, tuli Eesau kedolla näälästä näännyneenä. ne mullalla. **16** Silloin Abimelek sanoi lisakille: "Mene **30** Ja Eesau sanoi Jaakobille: "Anna minun särpiä tuota pois luotamme, sillä sinä olet tullut paljon väkevämmäksi ruskeata, tuota ruskeata keittoa, sillä minä olen näälästä meitä". **17** Niin lisak lähti sieltä ja leiriytyi Gerarin näännynty". Sentähden hän sai nimen Edom. **31** Mutta laaksoon ja asui siellä. **18** Ja lisak kaivatti uudelleen Jaakob sanoi: "Myy minulle ensin esikoisuutesi". **32** auki ne vesikaivot, jotka hänen isänsä Aabrahamin Eesau vastasi: "Katso, minä kuulen kuitenkin, mitä minä myi esikoisuutensa Jaakobille. **33** Jaakob sanoi: "Vanno minulle ensin". Ja hän vannoi hänen ja myi esikoisuutensa Jaakobille. **34** Ja Jaakob antoi Eesaulle leipää ja hernekeittoa. Ja hän sōi ja joi, nousi ja meni matkoihinsa. Niin halpana Eesau piti esikoisuutensa.

26 Mutta maahan tuli näännytä, toinen kuin se näännytä, joka oli ollut aikaisemmin, Aabrahamin päivinä. Silloin lisak meni Abimelekin, filistealaisten kuninkaan, luo Gerariin. **2** Ja Herra ilmestyi hänen ja sanoi: "Älä mene Egyptiin, vaan jää asumaan maahan, jonka minä sinulle sanon. **3** Oleskele muikalaisena tässä maassa, ja minä olen sinun kanssasi ja siunaan sinua. Sillä sinulle ja sinun jälkeläisillesi minä annan kaikki nämä maat ja pidän valan, jonka minä olen vannonut sinun isällesi Aabrahamille. **4** Ja minä teen sinun jälkeläistesit luvun paljoksi kuin taivaan tähdet ja annan jälkeläisillesi kaikki nämä maat, ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuksi kaikki kansakunnat maan pääällä, **5** sentähden että Aabraham kuuli minua ja nouddatti, mitä minä noudatettavaksi annoin, minun käskyjäni, säädöksiäni ja opetuksiani." **6** Niin lisak asettui Gerariin. **7** Ja kun sen paikkakunnan miehet kysivät hänen vaimostansa, sanoi hän: "Hän on minun sisareni". Hän näet pelkäsi sanoa: "Hän on minun vaimoni", sillä hän ajatteli: "Nuo miehet voivat tappaa minut Rebekan tähden, sillä hän on näältään kaunis". **8** Kun hän oli viipyntäsi siellä jonkin aikaa, niin tapahtui, että Abimelek, filistealaisten kuningas, kerran katsellessaan ulos akkunasta näki lisakin hyväilevän vaimoansa. **9** Niin Abimelek kutsutti lisakin ja sanoi: "Katso, hän hän on sinun vaimosi! Miksi olet sanonut: 'Hän on minun sisareni'?" lisak vastasi hänen: "Minä ajattelin, että minut muuten ehkä tapetaan hänen tähtensä". **10** Abimelek sanoi: "Mitä oletkaan meille tehnyt! Kuinka helposti olisakaan voinut tapahtua, että joku kansasta

Samana päivänä lisakin palvelijat tulivat ja kertoivat oletko sinä poikani Eesau vai etkö". 22 Ja Jaakob hänen kaivosta, jonka olivat kaivaneet, sanoen hänelle: astui isänsä lisakin luo, ja tämä tunnusteli häntä ja 33 "Me löysimme vettä". Ja hän antoi sille nimen Siba. sanoilta: "Ääni on Jaakobin ääni, mutta kädet ovat Eesaun Sentähden on kaupungin nimi vielä tänäkin päivänä kädet". 23 Eikä lisak tuntenut häntä, sillä hänen kätensä Beerseba. 34 Kun Eesau oli neljänkymmenen vuoden olivat karvaiset, niinkuin hänen veljensä Eesaun kädet, vanha, otti hän vaimokseen Jehuditin, heettiläisen ja hän siunasi hänet. 24 Vielä hän kysyi: "Oletko sinä Beerin tyttären, ja Baasematin, heettiläisen Eelonin tyttären. 35 Näistä tuli lisakkille ja Rebekalle katkerasu.

27 Kun lisak oli tullut vanhaksi ja hänen silmänsä olivat hämärtyneet, niin ettei hän enää voinut nähdä, kutsui hän Eesaun, vanhemman poikansa, ja sanoi hänelle: "Poikani!" Tämä vastasi hänelle: "Tässä olen". 2 Niin hän sanoi: "Katso, minä olen tullut vanhaksi enkä tiedä, milloin kuolen. 3 Ota siis aseesi, viinesi ja jousesi, ja mene kedolle ja pyydästä minulle riistaa. 4 Ja läitä minulle herkkuruoka, minun mieliruokani, ja tuo se syödäkseni, että minä siunaisin sinut, ennenkuin kuolen". 5 Mutta Rebekka kuuli, kuinka lisak puhui pojallensa Eesaulle. Ja kun Eesau oli lähtenyt kedolle pyydystämään riistaa, tuodakseen isällensä, 6 puhui Rebekka pojalleen Jaakobille sanoen: "Katso, minä kuulin sinun isäsi puhuvan veljellesi Eesaulle ja sanovan: 7 'Tuo minulle riistaa ja läita minulle herkkuruoka syödäkseni, että siunaisin sinut Herran edessä, ennenkuin kuolen'. 8 Kuule siis, poikani, mitä sanon, ja tee, mitä minä käsken: 9 mene laumaan ja ota sieltä minulle kaksi hyväät vohlaa laittaakseni niistä isällesi herkkuruuan, hänen mieliruokansa. 10 Ja sinun on vietävä se isäsi syödä, että hän siunaisin sinut, ennenkuin kuolee." 11 Mutta Jaakob sanoi äidillensä Rebekalle: "Katso, veljeni Eesau on karvainen, mutta minä olen sileäihoinen. 12 Entä jos isäni tunnustelee minua? Silloin minä joudun hänen silmissään pilkkaajaksi ja hankin itselleni kirouksen enkä siunausta." 13 Hänen äitinsä sanoi hänelle: "Kohdatkoon se kirous minua, poikani; kuule vain, mitä minä sanon, mene ja nouda". 14 Niin hän meni noutamaan ne ja toi ne äidilleen; ja hänen äitinsä laittoi herkkuruuan, hänen isänsä mieliruuan. 15 Ja Rebekka otti vanhemman poikansa Eesau parhaat vaatteet, jotka olivat hänen hallussaan talossa, ja puki ne nuoremman poikansa Jaakobin ylle. 16 Mutta vohlain nahat hän kääri hänen käsiiinsä ja paljaaseen kaulaansa. 17 Sitten hän antoi herkkuruuan ynnä leipomansa leivän poikansa Jaakobin käteen. 18 Ja Jaakob meni isänsä luo ja sanoi: "Isäni!" Hän vastasi: "Tässä olen; kuka sinä olet, poikani?" 19 Jaakob sanoi isällensä: "Minä olen Eesau, esikoisesi. Olen tehnyt, niinkuin käskit minun tehdä; nouse istumaan ja syö riistaani, siunatakseeni minut." 20 Mutta lisak sanoi pojalleen: "Kuinka olet, poikani, niin pian löytänyt?" Hän vastasi: "Herra, sinun Jumalasi, johdatti sen minun eteeni". 21 Niin lisak sanoi Jaakobille: "Tulehan lähemmä, poikani, tunnustellakseni,

sanoi: "Ääni on Jaakobin ääni, mutta kädet ovat Eesaun Sentähden on kaupungin nimi vielä tänäkin päivänä kädet". 23 Eikä lisak tuntenut häntä, sillä hänen kätensä Beerseba. 24 Vielä hän kysyi: "Oletko sinä todella minun poikani Eesau?" Hän vastasi: "Olen". 25 Silloin hän sanoi: "Tuo ruoka minulle, syödäkseni poikani riistaa, että siunaisin sinut". Niin hän toi hänen sen, ja hän söi; ja hän tarjosi hänen viiniä, ja hän joi. 26 Senjälkeen hänen isänsä lisak sanoi hänen: "Tule täenne ja suutele minua, poikan". 27 Hän astui hänen luokseen ja suuteili häntä. Niin lisak tunsi hänen vaatteiden saajien ja siunasi hänet, sanoen: "Katso, minun poikani tuoksu on kuin kedon tuoksu, jonka Herra on siunannut. 28 Jumala antakoon sinulle taivaan kastetta ja maan lihavuutta, jyvä ja viiniä ylin kyllin. 29 Kansat palvelkoot sinua, kansakunnat sinua kumartakoot. Ole veljesi herra, ja äitiisi pojat kumartakoot sinua. Kirottu olkoon, joka sinua kiroaa, siunattu, joka sinua siunaa." 30 Kun lisak oli ehtinyt siunata Jaakobin ja tämä juuri oli lähtenyt isänsä lisakin luota, niin hänen veljensä Eesau tuli kotiin metsästämästä. 31 Ja häkin laittoi herkkuruuan, vei sen isälleen ja sanoi isälleen: "Nouse, isäni, ja syö poikasi riistaa, siunatakseeni minut". 32 Hänen isänsä lisak kysyi häntä: "Kuka olet?" Hän vastasi: "Minä olen poikasi Eesau, sinun esikoisesi". 33 Silloin lisak sääkähti kovin ja sanoi: "Kuka sitten oli se metsästäjä, joka toi minulle riistaa, niin että minä, ennenkuin sinä tulit, sön kaikkea ja siunasin hänet? Siunattu hän myös on oleva." 34 Kun Eesau kuuli isänsä sanat, puhkesi hän valittamaan äänekkäästi ja hakeasti ja sanoi isälleen: "Siunaa minutkin, isäni!" 35 Mutta hän vastasi: "Veljesi tuli kavalasti ja riisti sinulta siunaukseen". 36 Niin hän sanoi: "Oikeinpa häntä kutsutaankin Jaakobiksi. Sillä hän on nyt kahdesti minut pettänyt: esikoisuteni hän on minulta vienyt, ja katso, nyt hän riisti minulta myös sinun siunaukseen." Ja hän kysyi: "Eikö sinulla ole mitään siunausta minun varalleni?" 37 Ja lisak vastasi ja sanoi Eesaulle: "Katso, minä olen asettanut hänet sinun herraksesi ja antanut kaikki hänen veljensä hänen palvelijoiksi sekä varustanut hänet jyvillä ja viinillä; mitä voisim enää tehdä sinun hyväksesi, poikani?" 38 Eesau sanoi isällensä: "Tuo yksi ainoa siunausko sinulla vain onkin, isäni? Siunaa myös minut, isäni!" Ja Eesau korotti äänensä ja itki. 39 Niin hänen isänsä lisak vastasi ja sanoi hänen: "Katso, sinun asuinsijasi on oleva kaukana lihavasta maasta ja vaille taivaan kastetta ylhäältä. 40 Miekkasi varassa sinä olet elävä ja palveleva veljeäsi. Mutta valtoimena kierrelleen sinä riisut hänen ikeensä niskaltasi." 41 Ja Eesau alkoi vihata Jaakobia siunaukseen tähdien, jolla hänen isänsä oli hänet siunannut; ja Eesau ajatteli itsekseen:

"Pian tulee aika, jolloin suremme isäämme; silloin minä tulevat siunatuksi kaikki sukunkunnat maan päällä. 15 Ja tapan veljeni Jaakobin". 42 Mutta Rebekalle ilmoitettiin katsos, minä olen sinun kanssasi ja varjelen sinua, missä hänen vanhemman poikansa Eesaun aikeista; ja hän ikinä kuljet, ja saatan sinut takaisin tähän maahan; kutsutti luokseen nuoremman poikansa Jaakobin ja sillä minä en jätä sinua, ennenkuin olen toteuttanut sanoi hänen: "Katsos, veljesi Eesau uhkaa kostaa sinulle sen, minkä minä olen sinulle puhunut." 16 Silloin ja tappaa sinut. 43 Kuule siis, mitä sanon, poikani: nouse Jaakob heräsi unestansa ja sanoi: "Herra on totisesti ja pakene minun veljeni Laabanin luo Harraniin 44 ja jää tässä paikassa, enkä minä sitä tiennyt". 17 Ja pelko hänen luokseen joksikin aikaa, kunnes veljesi kiukku valtasi hänet, ja hän sanoi: "Kuinka peljättävä onkaan asettuu, 45 kunnes veljesi lakkaa sinua vihamasta ja tämä paikka! Tässä on varmasti Jumalan huone ja unhottaa, mitä olet hänen tehty. Sitten minä lähetän taivaan portti." 18 Ja Jaakob nousi varhain aamulla, noutamaan sinut sieltä. Minkätähden menettäisiin teidät otti kiven, jonka hän oli pannut päänsä alaiseksi, ja molemmat samana päivänä! 46 Ja Rebekka sanoi nosti sen pystyn patsaaksi ja vuodatti öljyä sen päälle. lisakille: "Minä olen kyllästynyt elämääni Heetin tyttären 19 Ja hän kutsui paikan Beeteliksi; mutta ennen oli tähden. Jos Jaakobkin ottaa vaimon Heetin tyttäristä, kaupungin nimenä Luus. 20 Ja Jaakob teki lupauksen, tässä maassa syntyneen, sellaisen kuin nämä, niin mitä sanoen: "Jos Jumala on minun kanssani ja varjeelee varten minä enää elän?" minut sillä tiellä, joita nyt kulien, ja antaa minulle leipää

28 Silloin lisak kutsui Jaakobin ja siunasi hänet; hän käski häntä ja sanoi hänelle: "Älä ota vaimoksesi ketään Kanaanin tyttäristä, 2 vaan nouse ja mene Mesopotamiaan, isoisäsi Betuelin kotiin, ja ota sieltä itsellesi vaimo enosi Laabanin tyttäristä. 3 Ja Jumala, Kaikkivaltias, siunatkoon sinua ja antakoon sinun tulla hedelmälliseksi ja lisääntyä, niin että sinusta tulee suuri kansojen joukko. 4 Ja hän suukoon sinulle Aabrahamin siunauksen, sinulle ynnä sinun jälkeläisillesi, että saitis omaksesi maan, jossa sinä muukalaisena asut ja jonka Jumala on antanut Aabrahamille." 5 Niin lisak lähetti Jaakobin matkalle, ja hän lähti Mesopotamiaan Laabanin luo, joka oli aramilaisen Betuelin poika ja Rebekan, Jaakobin ja Eesaun äidin, veli. 6 Kun Eesau näki, että lisak oli siunannut Jaakobin ja lähtetään hänet Mesopotamiaan ottamaan sieltä itselleen vaimoa-sillä hän oli siunannut hänet, käskenyt häntä ja sanonut: "Älä ota vaimoa Kanaanin tyttäristä" - 7 ja että Jaakob oli totellut isäänsä ja äitiänsä ja lähtenyt Mesopotamiaan, 8 silloin hän huomasi, että Kanaanin tyttäret olivat hänen isälleen lisakkile vastenmielist; 9 ja niin Eesau meni Ismaelin luo ja otti Mahalatin, Aabrahamin pojан Ismaelin tyttären, Nebajotin sisaren, vaimokseen entisten lisäksi. 10 Niin Jaakob lähti Beersebasta mennäksensä Harraniin. 11 Ja hän osui eräaseen paikkaan, johon yöpyi, sillä aurinko oli laskenut; ja hän otti sen paikan kivistä yhden, pani sen päähnsä alaiseksi ja asettui nukkumaan siihen paikkaan. 12 Niin hän näki unta, ja katso, maan päälle oli asetettu tikapuut, joiden pää ulottui taivaaseen, ja katso, Jumalan enkelit kulkivat niitä myöten ylös ja alas. 13 Ja katso, Herra seisoi hänen edessään ja sanoi: "Minä olen Herra, sinun Isäsi Aabrahamin Jumala ja lisakin Jumala. Tämän maan, jonka päällä sinä makaat, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi. 14 Ja sinun jälkeläistesi paljous on oleva kuin maan tomu, ja sinä levität länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään, ja sinussa ja sinun siemenessäsi

syödäkseni ja vaatteita pukeutuakseeni, 21 niin että saan palata rauhassa isäni kotiin, niin on Herra oleva minun Jumalani; 22 ja tämä kivi, jonka olen patsaaksi pystytänyt, on oleva Jumalan huone, ja kaikesta, mitä minulle suot, minä totisesti annan sinulle kymmenykset".

29 Ja Jaakob lähti matkaan ja tuli Idän miesten maalle. 2 Ja katso, hän huomasi keddolla kaivon, ja katso, sen ääressä makasi kolme lammasmauma, sillä siitä kaivosta oli tapana juottaa laumoja. Ja kaivon suulla oli suuri kivi. 3 Sentähden annettiin kaikkien laumojen kokoontua sinne ja sitten vieritettiin kivi kaivon suulta ja juettetiin lampaat, jonka jälkeen kivi taas pantiin paikoilleen kaivon suulle. 4 Ja Jaakob sanoi heille: "Veljeni, mistä te olette?" He vastasivat: "Harranistaolemme". 5 Hän kysyi heiltä: "Tunnetteko Laabanin, Naahorin pojant?" He vastasivat: "Tunnemme". 6 Ja hän kysyi heiltä: "Voiko hän hyvin?" He vastasivat: "Hyvin hän voi; ja katso, Raakel, hänen tyttärensä, tulee tuolla lammastien kanssa". 7 Hän sanoi: "Vielä on täysi päivä ja liian aikaista koota lauma; juottakaa lampaat ja viekää ne takaisin laitumelle". 8 He vastasivat: "Emme voi, ennenkuin kaikki laumat ovat koolla ja kivi on vieritetty kaivon suulta; sitten juotamme lampaat". 9 Hänen vielä puhuessaan heidän kanssaan tuli Raakel isänsä lammastien kanssa, sillä hänen oli tapana olla paimenessä. 10 Kun Jaakob näki Raakelin, enonsa Laabanin tyttären, ja enonsa Laabanin lampaat, astui hän esin ja vieritti kiven kaivon suulta ja juotti enonsa Laabanin lampaat. 11 Ja Jaakob suuteli Raakelilja ja korotti äänensä ja itki. 12 Niin Jaakob ilmoitti Raakelille, että hän oli hänen isänsä sukulaisten ja Rebekan poika; ja Raakel riensi pois ja ilmoitti sen isällensä. 13 Kun Laaban kuuli kerrottavan Jaakobista, sisarensa pojasta, riensi hän häntä vastaan, syleili ja suuteli häntä ja toi hänet kotiinsa; ja hän kertoi Laabanille kaikki, mitä oli tapahtunut. 14 Ja Laaban sanoi hännelle: "Niin, sinäh olet minun luutani ja lihaani". Ja hän asui hänen luonaan

kuukauden päivät. **15** Ja Laaban sanoi Jaakobille: on kieltyänt sinulta kohdun hedelmän?" **3** Mutta Raakel "Olet tosin sukulaiseni, mutta palvelisitko silti minua sanoit: "Tässä on orjattareni Bilha; yhdy häneen, että palkatta? Sano minulle, mikä on palkkasi oleva." **16** hän synnyttääsi minun helmaani ja minäkin siten saisin Mutta Laabanilla oli kaksi tytärtä; vanhemman nimi lapsia hänestä". **4** Ja hän antoi hänelle orjattarena oli Leea, nuoremman nimi oli Raakel. **17** Ja Leealla Bilhan vaimoksi ja Jaakob yhtyi häneen. **5** Ja Bilha tuli oli sameat silmät, mutta Raakellilla oli kaunis vartalo raskaaksi ja synnytti Jaakobille pojant. **6** Niin Raakel ja kauniit kasvot. **18** Ja Jaakob rakasti Raakelia; niin sanoi: "Jumala hankki minulle oikeuden, ja hän kuuli hän sanoit: "Minä palvelen sinua seitsemän vuotta minun äänen ja antoi minulle pojant". Sentähden hän saadakseni Raakelin, nuoremman tyttärensi". **19** Laaban antoi hänelle nimen Daan. **7** Ja Bilha, Raakelin orjatar, vastasi: "Parempi on, että annan hänet sinulle, kuin että tuli jälleen raskaaksi ja synnytti Jaakobille toisen pojant. antaisin hänet jollekin toiselle; jää luokseni". **20** Jaakob **8** Niin Raakel sanoi: "Jumalan taisteluja minä olen palveli siis seitsemän vuotta saadakseen Raakelin, ja taistellut sisareni kanssa ja olen voittanut". Ja hän antoi ne tuntuivat hänestä muutamalta päivältä; niin hän rakasti hänelle nimen Naftali. **9** Kun Leea näki lakanneensa häntä. **21** Senjälkeen Jaakob sanoi Laabanille: "Anna synnyttämästä, otti hän orjattarena Silpan ja antoi minulle vaimoni, sillä aikani on nyt kulunut umpeen, hänet Jaakobille vaimoksi. **10** Ja Silpa, Leeaan orjatar, mennäkseni hänen tykönsä". **22** Silloin Laaban kutsui synnytti Jaakobille pojant. **11** Niin Leea sanoi: "Onneksi!" kokoon kaikki sen paikkakunnan asukkaat ja laittoi pidot; Ja hän antoi hänelle nimen Gaad. **12** Ja Silpa, Leeaan **23** mutta illalla hän otti tyttärensä Leeaan ja vei hänet orjatar, synnytti Jaakobille toisen pojant. **13** Niin Leea hänen luokseen; ja hän yhtyi häneen. **24** Ja Laaban antoi sanoi: "Onnellista minua! Niin, naiset ylistävät minua orjattarena Silpan tyttärellensä Leealle orjattareksi. onnelliseksi." Ja hän antoi hänelle nimen Asser. **14** **25** Aamulla hän näki, että se oli Leea. Ja hän sanoi Mutta Ruuben meni kerran ulos nisunleikkuun aikana Laabanille: "Mitä oletkaan minulle tehnyt? Olenhan ja löysi lemmenmarjoja vainiolta ja toi ne äidillensä palvelut sinua saadakseni Raakelin! Miksi petit minut?" Leealle. Niin Raakel sanoi Leealle: "Anna minulle poikasi **26** Laaban vastasi: "Ei ole meidän maassamme tapana lemmenmarjoja". **15** Leea vastasi hänelle: "Eikö riitä, antaa nuorempaa ennen vanhempaa. **27** Vietä nyt vain etta olet vienyt minulta mieheni, koska tahdot ottaa tämä häväisko loppuun, niin annetaan sinulle toinenkin, vielä poikani lemmenmarjatkin?" Raakel sanoi: "Olkoon, kunhan olet palveluksessani vielä toiset seitsemän maatkoon hän tämän yön sinun kanssasi, kunhan saan vuotta." **28** Ja Jaakob suostui siihen, ja kun hän oli poikasi lemmenmarjat". **16** Kun Jaakob illalla palasi viettänyt sen viikon loppuun, antoi Laaban myösken vainiolta, meni Leea häntä vastaan ja sanoi: "Minun tyttärensä Raakelin hänelle vaimoksi. **29** Ja Laaban antoi luokseni sinun on tultava, sillä minä olen ostanut sinut orjattarena Bilhan tyttärellensä Raakelille orjattareksi. poikani lemmenmarjoilla". Ja hän makasi sen yön hänen **30** Ja hän yhtyi myös Raakeliin, ja Raakel oli hänen kanssaan. **17** Ja Jumala kuuli Leearaa, ja Leea tuli rakkaampi kuin Leea; ja hän palveli Laabanin luona raskaaksi ja synnytti Jaakobille viidennnen pojant. **18** vielä toiset seitsemän vuotta. **31** Ja kun Herra näki, etta Niin Leea sanoi: "Jumala on palkinnut minulle sen, että Leearaa hyljittiin, avasi hän hänen kohtunsa; mutta Raakel annoini orjattareni miehelleni". Ja hän antoi hänelle nimen oli hedelmätön. **32** Niin Leea tuli raskaaksi ja synnytti Isaskar. **19** Ja Leea tuli jälleen raskaaksi ja synnytti pojant ja antoi hänelle nimen Ruuben, sanoen: "Herra Jaakobille kuudennen pojant. **20** Silloin Leea sanoi: on nähnyt minun kurjuuteni; nyt on mieheni rakastava "Jumala on antanut minulle hyvän lahjan. Nyt mieheni on minua". **33** Ja hän tuli jälleen raskaaksi ja synnytti asuvu minun luonani, sillä minä olen synnyttänyt hänen pojant ja sanoi: "Herra on kuullut, etta minua hyljitetään, kuusi poikaa." Ja hän antoi hänelle nimen Sebulon. ja on antanut minulle myös tämän". Niin hän antoi **21** Sitten hän synnytti tyttären ja antoi hänelle nimen hänen nimen Simeon. **34** Ja hän tuli jälleen raskaaksi Diina. **22** Mutta Jumala muisti Raakeliakin, ja Jumala ja synnytti pojant ja sanoi: "Nyt kai mieheni vihdoin kuuuli häntä ja avasi hänen kohtunsa. **23** Niin hän tuli kiintyy minuun, sillä olenhan synnyttänyt hänen kolme raskaaksi ja synnytti pojant ja sanoi: "Jumala on ottanut poikaa". Sentähden hän antoi hänelle nimen Leevi. **35** pois minun häpeäni". **24** Ja hän antoi hänelle nimen Jaakob, sanoen: "Herra antakoon minulle vielä toisen pojant". **25** Ja kun Raakel oli synnyttänyt Joosefin, sanoii Jaakob Laabanille: "Päästä minut menemään kotiini ja omaan maahani. **26** Anna minulle vaimoni ja lapseni, joiden vuoksi olen sinua palvellut, mennäkseni pois; sillä tiedäthän itse, kuinka olen sinua palvellut." **27** Laaban vastasi hänelle: "Jospa saisink armon silmiesi edessä! Merkkini ilmoittavat, etta Herra sinun tähtesi

30 Kun Raakel näki, ettei hän synnyttänyt Jaakobille, kadehti hän sisartaan ja sanoi Jaakobille: "Hanki minulle lapsia, muutten minä kuolen". **2** Niin Jaakob vihastui Raakeliin ja sanoi: "Minäkö olen Jumala, joka

on siunannut minua." 28 Ja hän sanoi vielä: "Määrää sukusi tykö. Minä olen sinun kanssasi." 4 Niin Jaakob palkka, joka minun on sinulle maksettava, niin minä kutsutti Raakelin ja Leean kedolle laumansa luo, 5 ja sen annan". 29 Hän vastasi hänelle: "Itsehän tiedät, hän sanoi heille: "Minä huomaan isänne kasvoista, ettei kuinka minä olen sinua palvellut ja millaiseksi karjasi on hän ole minua kohtaan niinkuin ennen, vaikka isäni tullut minun hoidossani. 30 Sillä vähän sinulla oli ennen Jumala on ollut minun kanssani. 6 Te tiedätte, että minä minun tulooni, mutta sitten se on karttunut suureksi, olen palvellut isääni kaikin voimin, 7 mutta isänne ja Herra on siunannut sinua, missä vain minä liikuin. on kohdellut minua petollisesti ja muuttanut palkkaani Mutta milloin saan ruveta tekemään työtä minäkin oman kymmenen kertaa. Jumala ei kuitenkaan ole sallinut perheeni hyväksi?" 31 Hän vastasi: "Mitä minun on hänen tehdä minulle mitään vahinkoa. 8 Kun hän sanoi: sinulle annettava?" Jaakob sanoi: "Ei sinun tarvitse 'Pilkulliset olkoot sinun palkkasi', niin koko lauma kantoi antaa minulle mitään. Jos myönnät minulle tämän, pilkullisia; ja kun hän sanoi: 'Juovikkaat olkoot sinun niin minä yhä edelleen paimennan ja vartioitsen sinun palkkasi', niin koko lauma kantoi juovikkaita. 9 Niin on laumoja: 32 minä tarkastan tänään kaiken laumasi; Jumala ottanut isänne omaisuuden ja antanut minulle. erota siitä pois kaikki pilkulliset ja kirjavat lampaat sekä 10 Mutta lauman pariumisen aikana minä nostin silmäni karitsoista kaikki mustat ja vuohista kirjavat ja pilkulliset. ja näin unessa, että vuohipukit, jotka astuvat laumaa, Ja minun palkkani on sitten oleva tämä, 33 ja siinä olivat juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia. 11 Ja Jumalan minun rehellisyteni tulee toteennäytetyksi: kun vasta enkeli sanoi minulle unessa: 'Jaakob!' Minä vastasin: tulet omin silmin katsomaan minun palkkaani, niin kaikki 'Tässä olen'. 12 Niin hän sanoi: 'Nosta silmäsi ja katso, vuohet, jotka eivät ole pilkullisia eivätkä kirjavia, ja kaikki kaikki vuohipukit, jotka astuvat laumaa, ovat juovikkaita, karitsat, jotka eivät ole mustia, katsottakoon minun pilkullisia ja kirjavia, sillä minä olen nähnyt kaiken, varastamikseni.' 34 Laaban vastasi: "Hyvä, olkoon, mitä Laaban sinulle tekee. 13 Minä olen Jumala, joka niinkuin olet puhunut". 35 Ja samana päivänä hän ilmestyiin Beetelissä, jossa sinä voitileit patsaan ja jossa erotti pois juovikkaita ja kirjavat vuohipukit ja kaikki teit minulle lupauksen. Nouse nyt ja lähde tästä maasta pilkulliset ja kirjavat vuohet-kaikki, joissa oli jotakin ja palaja synnyinmaahasi." 14 Silloin Raakel ja Leea valkoista-sekä kaikki mustat karitsat ja jätti ne poikiensa vastasivat ja sanoivat hänen: "Ei meillä ole enää osaa hoitoon. 36 Ja hän asetti niin, että oli kolmen päivän eikä perintöä isämme talossa. 15 Eikö hän pitänyt meitä välimatka hänen ja Jaakobin välillä; ja Jaakob paimensi kuin vieraita, koska myi meidät ja sõi suuhunsa meistä Laabanin muuta karjaa. 37 Mutta Jaakob otti itselleen saamansa hinnan. 16 Niin, koko se rikkaus, jonka Jumala tuoreita haavan, mantelipuun ja plataanin oksia ja on ottanut isältämme, meidän se on ja meidän lastemme. kuori niihin valkeita juovia, paljastaen oksien valkoisen Tee siis nyt kaikki, mitä Jumala on sinulle sanonut." rungon. 38 Ja kuorimansa oksat hän pani eläinten 17 Silloin Jaakob nousi ja nosti lapsensa ja vaimonsa eteen vesikaukaloihin eli juoma-astioihin, joista ne tulivat kamelien selkäään 18 ja kuljetti pois kaiken karjansa ja juomaan; ja ne olivat kiimallaan tullessansa juomaan. kaiken omaisuutensa, jonka hän oli koomnut, kaiken 39 Ja eläimet pariumitavat oksien edessä ja synnyttivät omistamansa ja Mesopotamiassa hankkimansa karjan, juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia karitsoita. 40 Sitten mennäkseen isänsä lisakin luo Kanaanin maahan. 19 Jaakob erotti karitsat; ja hän asetti eläinten pääti niihin Mutta Laaban oli mennyttä keritsemään lampaitaan. Silloin pääi, jotka olivat pilkullisia, ja kaikki niihin pääi, jotka Raakel varasti isänsä kotijumalat. 20 Ja Jaakob lähti olivat mustia Laabanin laumassa; siten hän hankki varkain aramilaisen Laabanin luota eikä ilmaissut hänen itseleen eri laumansa eikä päästäänyt niitä Laabanin pakenemisaiettaan. 21 Niin hän pakeni kaikkinensa, laumaan. 41 Ja joka kerta kun voimakkaat eläimet lähti ja meni virran yli ja suuntasi kulkunsa Gileadin olivat kiimallaan, pani Jaakob oksat eläinten silmien vuorille pään. 22 Mutta kolmantena päivänä Laabanille eteen vesikaukaloihin, niin että ne pariumitavat oksien ilmoitettiin, että Jaakob oli paennut. 23 Silloin hän edessä. 42 Mutta heikkojen eläinten eteen hän ei niitä otti mukaansa heimonsa miehet ja ajoi häntä takaa pannut. Niin joutuivat heikot Laabanille ja voimakkaat seitsemän päivänmatkaa ja saavutti hänet Gileadin Jaakobille. 43 Ja siten mies tuli ylen rikkaaksi; hän vuorilla. 24 Mutta Jumala tuli aramilaisen Laabanin sai paljon pikkukarjaa sekä palvelijattaria, palvelijoita, kameleja ja aaseja.

31 Mutta hän sai kuulla, että Laabanin pojat puhuivat hänin: "Jaakob on anastanut kaikki, mitä isämme omisti; isämme omaisuudesta hän on hankkinut itselleen kaiken tämän rikkauden". 2 Ja Jaakob huomasii Laabanin kasvoista, ettei hän ollut häntä kohtaan niinkuin ennen. 3 Ja Herra sanoi Jaakobille: "Palaja isiesi maahan ja

Jacobille hyvää etkä pahaa". 25 Ja Laaban saavutti Jaakobin. Jaakob oli pystyttänyt telttansa vuorelle, Laaban taas pystytti telttansa Gileadin vuorelle. 26 Ja Laaban sanoi Jaakobille: "Mitä oletkaan tehnyt? Sinä olet pöttänyt minut ja kuljettanut pois minun tyttäreni niinkuin miekalla otetut! 27 Minkätähden pakenit salaa, läksit luotani varkain? Et ilmoittanut minulle mitään,

ja niin minä en saanut saattaa sinua matkalle iloiten Silloin Jaakob otti kiven ja nosti sen pystyn patsaaksi. ja laulaen, vaskirummuin ja kantelein, **28** etkä suonut **46** Ja Jaakob sanoi heimonsa miehille: "Kootkaa kivää". minun suudella lasteni lapsia ja tyttäriäni. Tyhmästi sinä Ja he ottivat kiviä ja rakensivat roukkion ja aterioivat olet menetellyt. **29** Minulla olisi valta tehdä teille pahaa, siinä sen kiviroukkion päällä. **47** Ja Laaban antoi sille mutta teidän isänne Jumala sanoi minulle viime yönä nimen Jegar-Saahaduta, mutta Jaakob antoi sille nimen nän: 'Varo, ettet puhu Jaakobille hyväät etkä pahaa'. Galed. **48** Ja Laaban sanoi: "Tämä roukkio olkoon **30** Olkoon: sinä olet nyt lähtenyt matkallesi, koska tänään todistajana meidän välliämme, minun ja sinun"; niin suuresti ikävöit isäsi kotiin, mutta minkätähden sentähden hän antoi sille nimen Galed **49** ja myösken olet varastanut minun jumalani?" **31** Jaakob vastasi ja nimen Mispa, sillä hän sanoi: "Herra olkoon vartija sanoi Laabanille: "Minä pelkäsin, sillä ajattelin, että sinä meidän välliämme, minun ja sinun, kun joudumme riistäisit minutla tyttärensi. **32** Mutta se, jonka hallusta loitolle toistemme näkyvistä. **50** Jos sinä kohteleet pahasti löydät jumalasi, menettäköön henkensä. Heimojemme minun tyttäreni tahi otat toisia vaimoja tyttäreni lisäksi, miesten läsnäollessa tutki, mitä minulla on, ja ota pois, niin tiedä, että vaikkei ketään ihmistä olekaan läsnä, mikä on omaasi." Sillä Jaakob ei tiennyt, että Raakel oli Jumala kuitenkin on todistajana meidän välliämme, ne varastanut. **33** Ja Laaban meni Jaakobin teltaan, minun ja sinun." **51** Ja Laaban sanoi vielä Jaakobille: Leeaan teltaan ja molempien orjataarten teltaan, mutta ei "Katso, tämä roukkio ja tämä patsas, jonka minä olen löytänyt mitään. Ja tultuaan ulos Leeaan telasta hän pystyttäänyt meidän välliämme, minun ja sinun **52** - meni Raakelin teltaan. **34** Mutta Raakel oli ottanut tämä roukkio olkoon todistuksena, ja myösken tämä kotijumalat, pannut ne kamelin satulaan ja istunut patsas olkoon todistuksena siitä, etten minä kulje tämän niiden päälle. Ja Laaban penkoi koko teltan, mutta roukkion ohi sinun luoksesi ja ettet sinäkään kulje ei löytänyt mitään. **35** Ja hän sanoi isällensä: "Älä tämän roukkion ja tämän patsaan ohi minun luokseni vihastu, herrani, siitä etten voi nousta sinun edessäsi, paha mielessä. **53** Aabrahamin Jumala ja Naahorin sillä minun on, niinkuin naisten tavallisesti on". Ja Jumala, heidän isiensä Jumala, olkoon tuomarina Laaban etsi, mutta ei löytänyt kotijumalia. **36** Silloin meidän välliämme." Ja Jaakob vannoi valansa Jumalan Jaakob vihastui ja soimasi Laabania; Jaakob puhkesi kautta, jota hänen isänsä lisak pelkäsi. **54** Ja Jaakob puhumaan ja sanoi Laabanille: "Mitä minä olen rikkonut, uhrasi vuorella teurasuhrin ja kutsui heimonsa miehet mitä pahaa minä olen tehnyt, että näin minua ahdistat? aterioimaan, ja he aterioivat ja olivat yötä vuorella. **37** Nyt olet penkonut kaikki minun tavarani; mitä olet **55** Mutta varhain seuraavana aamuna Laaban nousi, löytänyt sellaista, joka olisi sinun talosi tavaraa? Tuo se suuteli lastensa lapsia ja tyttärenän ja hyvästeli heidät; tähän minun heimon ja sinun heimosi miesten eteen, sitten hän lähti matkaan ja palasi kotiinsa.

32 Mutta Jaakob kulki tietänsä; ja Jumalan enkeleitä tuli häntä vastaan. **2** Ja nähdeessään heidät Jaakob sanoi: "Tämä on Jumalan sotajoukko". Ja hän antoi sille paikalle nimen Mahanaim. **3** Sitten Jaakob lähetti sanansaattajat edellään veljensä Eesaun luo Seirin maahan, Edomin alueelle. **4** Ja hän käski heitä sanoen: "Sanokaa herraleni Eesaulle näin: 'Sinun palvelijasi Jaakob sano: Minä olen oleskellut Laabanin luona ja viipyinyt siellä tähän saakka; **5** ja minä olen saanut raavaita, aaseja, pikkukarjaa, palvelijoita ja palvelijattaria ja lähetän nyt sanan herraleni, että saisim armon sinun silmiesi edessä'." **6** Sanansaattajat palasivat Jaakobin luo ja sanoivat: "Me tulimme veljesi Eesaun luo; hän on jo matkalla sinua vastaan, neljästästä miestä mukanaan". **7** Silloin valtasi Jaakobin suuri pelko ja ahdistus. Ja hän jakoi väen, joka oli hänen kanssansa, ja pikkukarjan ja raavaskarjan ja kamelit kahteen joukkoon. **8** Sillä hän ajatteli: "Jos Eesaun hyökkää toisen joukon kimppuun ja tuhoaan sen, niin toinen joukko pääsee pakoon". **9** Ja Jaakob sanoi: "Isäni Aabrahamin Jumala ja isäni lisakin Jumala, Herra, sinä, joka sanoit minulle: 'Palaja maahasi ja sukusi luo, niin minä teen sinulle hyvääl! **10** Minä olen liian halpa kaikkeen siihen armoon ja

kaikkeen siihen uskollisuuteen, jota sinä olet palvelijallesi osoittanut; sillä ainoastaan sauva kädessäni minä kuljin tämän Jordanin yli, ja nyt on minulle karttunut kaksi joukkoa. **11** Pelasta minut veljeni Eesaun käistä, sillä minä pelkäään, että hän tulee ja tuhoa minut ynnä äidit lapsineen. **12** Olethan itse sanonut: "Minä teen sinulle hyvää ja annan sinun jälkeläistesi luvun tulla paljoksi kuin meren hiekka, jota ei voida lukea sen paljoudun tähden". **13** Ja hän jäi siihen siksi yöksi. Sitten hän erotti omaisuudestaan lahjaksi veljelleen Eesolle **14** kaksisataa vuolta ja kaksikymmentä vuohipukkia, kaksisataa uuhta ja kaksikymmentä oinasta, **15** kolmekymmentä imettävää kamelia varsoinensa, neljäkymmentä lehmää ja kymmenen härkää, kaksikymmentä aasintammaa ja kymmenen aasia. **16** Ja hän jätti ne palvelijainsa haltuun, kunkin lauman erikseen, ja sanoi palvelijoilleen: "Menkää minun edelläni ja jättäkää välimatka kunkin lauman väliille". **17** Ja hän käski ensimmäistä sanoen: "Kun veljeni Eesau kohtaa sinut ja kysyy: 'Kenen sinä olet, ja mihin menet, ja kenen ovat nuo elukat tuolla edelläsi?' **18** niin vastaa: 'Ne ovat palvelijasi Jaakobin, lähetetyt lahjaksi herralleni Eesolle; ja katso, myös hän itse tulee jäljessämme'". **19** Samoin hän käski toista ja kolmatta ja kaikkia muita, jotka laumoja ajoivat, sanoen: "Juuri näin on teidän sanottava Eesolle, kun tapaatte hänet. **20** Ja sanokaa myös: 'Katso, sinun palvelijasi Jaakob tulee meidän jäljessämme'". Sillä hän ajatteli: "Minä koetaan lepyttää häntä lahjalla, joka kulkee edelläni. Sitten astun itse hänen kasvojensa eteen; ehkä hän ottaa minut ystäväillisesti vastaan." **21** Niin lahja kulki hänen edellänsä, mutta itse hän jäi siksi yöksi leiriin. **22** Mutta yöllä hän nousi, otti molemmat vaimonsa ja molemmat orjattarena ja yksitoista lastansa ja meni kahlauspaiasta Jabbokin yli. **23** Ja hän otti heidät ja vei heidät joen yli ja vei sen yli kaiken, mitä hänenellä oli. **24** Ja Jaakob jäi yksinänsä toiselle puolelle. Silloin painiskeli hänen kanssaan muuan mies päivän koittoon saakka. **25** Ja kun mies huomasi, ettei hän häntä voittanut, iski hän häntä lonkkaluuhun, niin että Jaakobin lonkka nyrjähti hänen painiskellessaan hänen kanssaan. **26** Ja mies sanoi: "Päästää minut, sillä päivä koittaa". Mutta hän vastasi: "En päästää sinua, ellet siunaa minua". **27** Ja hän sanoi hänelle: "Mikä sinun nimesi on?" Hän vastasi: "Jaakob". **28** Silloin hän sanoi: "Sinun nimesi älköön enää olko Jaakob, vaan Israel, sillä sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut". **29** Ja Jaakob kysyi ja sanoi: "Ilmoita nimesi". Hän vastasi: "Miksi kysyt minun nimeäni?" Ja hän siunasi hänet siinä. **30** Ja Jaakob antoi sille paikalle nimen Penuel, "sillä", sanoi hän, "minä olen nähnyt Jumalan kasvoista kasvoihin, ja kuitenkin on minun henkeni pelastunut". **31** Ja kun hän oli kulkenut Penuelin

ohitse, nousi aurinko; mutta hän ontui lonkkaansa. **32** Sentähden israelilaiset eivät vielä tänäkään päivänä syö reisijänettä, joka kulkee lonkkaluun yli; sillä hän iski Jaakobia lonkkaluuhun, reisijänteent kohdalle.

33 Kun Jaakob nosti silmänsä ja katseli, niin katsko, Eesau oli tulossa, neljäsataa miestä mukanaan. Silloin hän jakoi lapset Leealle, Raakelille ja molemmille orjattarille. **2** Ja hän asetti orjattaret lapsineen ensimmäisiksi, niiden jälkeen Leean lapsineen ja Raakelin Joosefin kanssa viimeiseksi. **3** Mutta itse hän astui heidän edellänsä ja kumartui maahan seitsemän kertaa, kunnes oli saapunut veljensä eteen. **4** Mutta Eesau riensi häntä vastaan ja sulki hänet syliinsä, halasi häntä kaulasta ja suuteli häntä; ja he itkivät. **5** Ja hän nosti silmänsä ja näki vaimot ja lapset ja kysyi: "Keitää ovat nämä, jotka ovat sinun seurassasi?" Hän vastasi: "Ne ovat minun lapseni, jotka Jumala on palvelijallesi lahjoittanut". **6** Niin orjattaret lähestivät lapsineen ja kumartuivat maahan. **7** Myöskin Leea lapsineen lähestyi, ja he kumartuivat maahan. Viimein lähestivät Joosef ja Raakel ja kumartuivat maahan. **8** Sitten hän kysyi: "Mitä tarkoitit kaikkella sillä joukolla, jonka minä kohtasin?" Hän vastasi: "Saada armon herrani silmien edessä". **9** Mutta Eesau sanoi: "Minulla on itselläni kyllin; pidää, veljeni, omasi!" **10** Jaakob vastasi: "Ei niin; jos olen saanut armon sinun silmiesi edessä, niin ota minulta vastaan lahjani; sillä olenhan saanut nähdä sinun kasvosi, niinkuin nähdään Jumalan kasvot, ja sinä olet ottanut minut suosiollisesti vastaan. **11** Ota siis tervehdykslahjani, joka sinulle tuotiin, sillä Jumala on ollut minulla armollinen, ja minulla on yllin kyllin kaikkea". Ja hän pyysi häntä pyytämällä, kunnes hän otti sen. **12** Sitten Eesau sanoi: "Lähtekäämme liikkeelle ja vaeltakaamme eteenpäin; minä vaellan sinun edelläsi". **13** Mutta Jaakob sanoi hänelle: "Herrani näkee itse, että lapset ovat pieniä ja että minulla on imettävää lampaita ja lehmiä mukanani; jos näitä ajaa kiivasti päivänkään, kuolee koko lauma. **14** Kulkekoon siis herrani palvelijansa edellä; minä seuraan hiljalleen jäljessä, sen mukaan kuin karja, jota kuljetan, ja lapset jaksavat käydä, kunnes saavun herrani luo Seiriin." **15** Eesau vastasi: "Minä jätän luoksesi osan väestäni". Hän sanoi: "Minkätähden niin? Kunhan vain saan armon herrani silmien edessä!" **16** Niin Eesau siinä päivänä kääntyi takaisin ja meni sitä tietään Seiriin. **17** Mutta Jaakob lähti Sukkotin ja rakensi siellä itsellensä majan. Ja karjallensa hän teki tarhoja. Siitä tuli sen paikan nimeksi Sukkot. **18** Ja Jaakob saapui matkallansa Mesopotamiasta onnellisesti Sikemin kaupunkiin, joka on Kanaanin maassa, ja leiriytti kaupungin edustalle. **19** Ja hän osti sen maapalstan, johon hän oli pystyttänyt telttansa, Hamorin, Sikemin isän, pojilta sadalla kesittävällä.

20 Ja hän pystytti siihen alttarin ja antoi sille nimen Eel, maa tilava heillekin joka suuntaan. Ottakaamme me Israelin Jumala.

34 Ja Diina, Leeaan tytär, jonka hän oli synnyttänyt Jaakobille, meni tapaamaan sen maan tyttäriä.

2 Ja Sikem, joka oli hivviläisen Hamorin, sen maan ruhtinaan, poika, näki hänet, otti hänet luokseen, makasi hänen kanssaan ja teki hänenelle väkivaltaa. 3 Ja hänen sydämensä kiintyi Diinaan, Jaakobin tyttäreenseen, ja hän rakasti tyttöä ja viihdytti häntä. 4 Ja Sikem puhui isällensä Hamorille sanoen: "Hanki minulle tämä tytö vaimoksi". 5 Ja Jaakob oli saanut kuulla, että Sikem oli raiuskannut hänen tyttärensi Diinan; mutta kun hänen pojansa olivat hänen laumansa kanssa kedolla, oli Jaakob vaitti siksi, kunnes he palasivat. 6 Ja Hamor, Sikemin isä, meni Jaakobin luo puhuttelemaan häntä. 7 Ja Jaakobin pojat tulivat kedolta. Kuultuaan, mitä oli tapahtunut, miehet sydäntyivät ja vihastuivat kovin siitä, että hän oli tehnyt häpeällisen teon Israelissa, kun oli maannut Jaakobin tyttären; sillä semmoista ei saa tehdä.

8 Niin Hamor puhui heille sanoen: "Poikani Sikemin sydän on mielystynyt teidän sisareenne; antakaa hänet hänenelle vaimoksi. 9 Lankoutukaa meidän kanssamme, antakaa te tyttäriänne meille, ja ottakaa te itsellenne meidän tyttäriämme, 10 ja jääkää asumaan meidän luoksemme. Maa on oleva teille avoinna, asuakaa siinä ja kierrelkää siinä ja asettukaa sinne." 11 Ja Sikem sanoi tytön isälle ja veljille: "Suokaa minun saada armo silmienne edessä, ja mitä te vaaditte minutia, sen minä annan. 12 Vaatikaa minutia kuinka suuri morsiamen hinta ja kuinka suuret antimet tahansa: minä annan, mitä te minutia vaaditte. Antakaa minutia vain se tytö vaimoksi."

13 Mutta Jaakobin pojat vastasivat Sikemille ja hänen isällensä Hamorille puhuen petollisesti, sentähden että hän oli raiuskannut heidän sisarensa Diinan; 14 he sanoivat heille: "Emme voi tehdä sitä, että antaisimme sisaremme ympärileikkaamattomalle miehelle, sillä se olisi meistä häpeällistä. 15 Me suostumme ainoastaan sillä ehdolla, että te tulette meidän kaltaisiksemme, niin että kaikki miehenpuolenne ympärileikataan. 16 Silloin me annamme omia tyttäriämme teille ja otamme itsellemme teidän tyttäriänne, ja me asetumme teidän luoksenne ja tulemme yhdeksi kansaksi. 17 Mutta jos te ette kuule meitä ettekä ympärileikauta itseänne, niin me otamme sisaremme ja menemme tiehemme."

18 Ja heidän puheensa kelpasi Hamorille ja Sikemille, ja Hamorin pojalle. 19 Eikä nuori mies viiytyellyt niin tekemästä, sillä hän oli mieltynyt Jaakobin tyttäreenseen; ja hän oli suuremmassa arvossa kuin kukaan muu

korvissaan, ja Jaakob kätki ne maahan tammen alle, hänen isänsä perheessä. 20 Niin menivät Hamor ja hänen pojansa Sikem kaupunkinsa porttiin ja puhuvat kaupunkinsa miehille sanoen: 21 "Näillä miehillä on

maa tilava heillekin joka suuntaan. Ottakaamme me heidän tyttäriänsä vaimoiksemme, ja antakaamme me tyttäriämme heille. 22 Mutta ainoastaan sillä ehdolla miehet suostuvat asettumaan meidän luoksemme, tullaksensa meidän kanssamme yhdeksi kansaksi, että kaikki miehenpuolemmelle ympärileikataan, niinkuin he itsekin ovat ympärileikatut. 23 Tulevathan silloin heidän karjansa ja tavaransa ja kaikki heidän juhtansa meidän omiksemme. Suostukaamme siis, niin he asettuvat luoksemme."

24 Ja he kuulivat Hamoria ja hänen poikaansa Sikemiä; kaikki, jotka kulkivat hänen kaupunkinsa portista; ja niin kaikki miehenpuolet, kaikki, jotka kulkivat hänen kaupunkinsa portista, ympärileikkauttivat itsensä. 25 Mutta kolmantena päivänä, kun he olivat kipeimmillään, Jaakobin kaksi poikaa, Simeon ja Leevi, Diinan veljet, ottivat kumpikin miekkansa ja hyökkäsivät, kenenkään aavistamatta, kaupunkiin ja tappoivat jokaisen miehenpuolen. 26

Myöskin Hamorin ja hänen pojansa Sikemin he tappoivat miekan terällä, ottivat Diinan Sikemin talosta ja menivät pois. 27 Ja Jaakobin pojat karkasivat haavoitettujen kimppuun ja ryöstivät kaupungin, sentähden että he olivat raiksanneet heidän sisarensa. 28 Ja he anastivat heidän pikkarjansa ja raavaskarjansa ja aasinsa ja kaikki, mitä oli sekä kaupungissa että kedolla. 29 Ja kaikki heidän tavaransa, kaikki heidän lapsensa ja vaimonsa he veivät saaliinaan, ja he ryöstivät samoin kaiken muun, mitä taloissa oli. 30 Niin Jaakob sanoi Simeonille ja Leeville: "Te olette syösseet minut onnettomuuteen, saattaneet minut tämän maan asukkaiden, kanaanilaisten ja perissiläisten, vihioihin. Minun joukkoni on vähäinen; jos he kokoontuvat minua vastaan, niin he tuhoavat minut, ja niin minut ja minun sukuni hävitetään." 31 Mutta he vastasivat: "Pitkö hänen kohdella meidän sisartamme niinkuin portto!"

35 Ja Jumala sanoi Jaakobille: "Nouse, mene

Beeteliin, asetu sinne ja rakenna sinne alttari Jumalalle, joka ilmestyi sinulle paetessasi veljeäsi Eesauta". 2 Niin Jaakob sanoi perheellensä ja kaikille, jotka olivat hänen kanssaan: "Poistakaa vieraat jumalat, joita teillä on keskuudessanne, puhdistautuakaa ja muuttakaa vaatteenne. 3 Ja nouskaamme ja menkäämme Beeteliin, rakentaakseni sinne alttarin Jumalalle, joka kuuli minua ahdistukseni aikana ja oli minun kanssani tiellä, jota vaelsin." 4 Niin he jättivät Jaakobille kaikki vieraat jumalat, jotka olivat heidän hallussansa, sekä renkaat, jotka olivat heidän kauhu valtasi heidän ympärillään olevat kaupungit, ja Jaakob saapui Luusiin, joka on Kanaanin maassa, niin etteivät nämä ajaneet takaa Jaakobin poikia. 6 siis asettua tähän maahan ja kierrellä siinä, onhan se on Beeteliin, kaiken väen kanssa, joka oli hänen

seurassaan. 7 Ja hän rakensi sinne alttarin ja nimitti tyttäristä Aadan, heettiläisen Eelonin tyttären, ja paikan Eel-Beeteliksi, koska Jumala oli siellä ilmestynyt Oholibaman, joka oli hivviläisen Sibonin pojant Anan hänelle, silloin kun hän pakeni veljeään. 8 Mutta Debora, tytär, 3 ja Baasematin, Ismaelin tyttären, Nebajotin Rebekan imettääjä, kuoli, ja hänet haudattiin Beetelin sisaren. 4 Aada synnytti Eesaulle Elifaan, ja Baasematin alapuolelle tammen alle, ja se sai sitä nimen "Itkutammi". synnytti Reguelin. 5 Ja Oholibama synnytti Jeuksen, 9 Ja Jumala ilmestyi jälleen Jaakobille hänen palattuaan Jalamin ja Koorahin. Nämä olivat Eesau pojat, jotka Mesopotamiasta ja siunasi hänet. 10 Ja Jumala sanoi syntivät hänelle Kanaanin maassa. 6 Ja Eesau otti hänelle: "Sinun nimesi on Jaakob; mutta älköön sinua vaimonsa, poikansa ja tyttärensä ja kaiken talonväkensä, enää kutsuttako Jaakobiksi, vaan nimesi olkoon Israel". karjansa ja kaikki juhtansa ja kaiken tavaransa, jonka -Niin hän sai nimen Israel. 11 Ja Jumala sanoi hänelle: hän oli hankkinut Kanaanin maassa; ja hän lähti toiseen "Minä olen Jumala, Kaikkivaltias; ole hedelmällinen maahan, pois veljensä Jaakobin luota. 7 Sillä heidän ja lisäännyn. Kansa, suuri kansojen joukko on sinusta omaisuutensa oli niin suuri, etteivät he voineet asua tuleva, ja kuninkaita lähee sinun kupeistasi. 12 Ja yhdessä, eikä se maa, jossa he asuvat muukalaisina, maan, jonka minä olen antanut Aabrahamille ja lisakkile, riittänyt heille heidän karjansa paljouden tähden. 8 Ja minä annan sinulle; myösken sinun jälkeläisillesi minä Eesau asettui Seirin vuoristoon, Eesau, se on Edom. 9 annan sen maan." 13 Ja Jumala kohosi ylös hänen Ja tämä on kertomus edomilaisten isän Eesaun suvusta, luotaan siitä paikasta, jossa hän oli häntä puhutellut. 14 hänen, joka asui Seirin vuoristossa. 10 Nämä ovat Ja Jaakob pystytti patsaan siihen paikkaan, jossa hän Eesau poikien nimet: Elifas, Eesau vaimon Aadan oli häntä puhutellut, kivipatsaan, ja vuodatti juomauhrin poika; Reguel, Eesau vaimon Baasematin poika. 11 sen päälle ja kaatoi öljyä sen päälle. 15 Ja Jaakob Ja Elifaan pojat olivat Teeman, Oomar, Sefo, Gaetam nimitti sen paikan, jossa Jumala oli häntä puhutellut, ja Kenas. 12 Mutta Timna oli Elifaan, Eesau pojan, Beeteliksi. 16 Sitten he lähtivät liikkeelle Beetelistä. sivuvalimo, ja hän synnytti Elifaalle Amalekin. Nämä Ja kun vielä oli jonkin verran matkaa Efrataan, joutui olivat Eesau vaimon Aadan pojat. 13 Reguelin pojat Raakel synnytystuskia, ja hänen synnytystuskansa olivat nämä: Nahat ja Serah, Samma ja Missa. Ne olivat hyvin kovat. 17 Ja kun hänen synnytystuskansa olivat Eesau vaimon Baasematin pojat. 14 Mutta nämä olivat kovimillaan, sanoi kätilövalimo hänelle: "Älä olivat Eesau vaimon Oholibaman, Sibonin pojant Anan pelkää, sillä tälläkin kertaa sinä saat pojant". 18 Mutta tyttären, pojat, jotka hän synnytti Eesaulle: Jeus, Jalam kun hänen henkensä oli lähtemäisillään, sillä hänen oli ja Koorah. 15 Nämä olivat Eesau poikien sukuruhtinaat: kuultava, antoi hän hänelle nimen Benoni, mutta hänen Elifaan, Eesau esikoinen, pojat olivat ruhtinas Teeman, isänsä antoi hänelle nimen Benjamin. 19 Niin Raakel ruhtinas Oomar, ruhtinas Sefo, ruhtinas Kenas, 16 kuoli siellä, ja hänet haudattiin Efratan tien varanteen, se ruhtinas Koorah, ruhtinas Gaetam, ruhtinas Amalek. on Beettlehemii. 20 Ja Jaakob pystytti hänen haudalleen Nämä olivat ne ruhtinaat, jotka polveutuivat Elifaasta patsaan; tämä Raakelin hautapatsas on olemassa Edomin maassa; ne olivat Aadan pojat. 17 Ja nämä vielä tänäkin päivänä. 21 Ja Israel lähti liikkeelle sieltä olivat Reguelin, Eesau pojat, pojat: ruhtinas Nahat, ja pystytti telitansa tuolle puolen Karjatornia. 22 Ja ruhtinas Serah, ruhtinas Samma, ruhtinas Missa. Nämä tapahtui, kun Israel asui siinä maassa, että Ruuben olivat ne ruhtinaat, jotka polveutuivat Reguelista Edomin meni ja makasi Bilhan, isänsä sivuvalimon, kanssa. maassa; ne olivat Eesau vaimon Baasematin pojat. Ja Israel sai sen kuulla. 23 Jaakobilla oli kaksitoista 18 Ja nämä olivat Eesau vaimon Oholibaman pojat: poikaa. Leeaan pojat olivat Ruuben, Jaakobin esikoinen, ruhtinas Jeus, ruhtinas Jalam, ruhtinas Koorah. Nämä Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar ja Sebulon. 24 Raakelin olivat ne ruhtinaat, jotka polveutuivat Eesau vaimosta, pojat olivat Joosef ja Benjamin. 25 Bilhan, Raakelin Anan tyttärestä Oholibamasta. 19 Nämä olivat Eesau, orjattaren, pojat olivat Daan ja Naftali. 26 Silpan, Leeaan se on Edomin, pojat, ja nämä heidän sukuruhtinaansa. orjattaren, pojat olivat Gaad ja Asser. Nämä ovat ne 20 Mutta nämä olivat hoorilaisen Seirin pojat, sen maan Jaakobin pojat, jotka syntivät hänelle Mesopotamiassa. alkusukskaat: Lootan, Soobal, Sibon, Ana, 21 Diison, 27 Ja Jaakob saapui isänsä lisakin luo Mamreen, Kirjat- Eeser ja Diisan. Nämä olivat hoorilaisen sukuruhtinaat, Arbaan, se on Hebronii, jossa Aabraham ja lisak Seirin pojat, Edomin maassa. 22 Mutta Lootanin pojat olivat asuneet muukalaisina. 28 Ja lisakin elinaika oli olivat Hoori ja Heemam; ja Lootanin sisar oli Timna. sata kahdeksankymmentä vuotta. 29 Ja lisak vaiipui 23 Ja nämä olivat Soobalin pojat: Alvan, Maanahat ja kuolemaan ja tuli otetuksi heimonsta tykö, vanhana ja Eebal, Sefo ja Oonam. 24 Nämä olivat Sibonin pojat: Aija elämästä kyllänsä saaneena. Ja hänen poikansa Eesau ja Ana. Tämä oli se Ana, joka löysi ne lämpimät lähteet ja Jaakob hautasivat hänet.

36 Tämä on kertomus Eesau, se on Edomin, ja Eesau otti vaimokseen Kanaanin suvusta. 2 Eesau otti vaimoikseen Kanaanin

Jitran ja Keran. **27** Nämä olivat Eeserin pojat: Bilhan, lyhdettäni." **8** Niin hänen veljensä sanoivat hännelle: Saavan ja Akan. **28** Nämä olivat Diisanin pojat: Uus ja "Sinäkö tulisit meidän kuninkaaksemme, sinäkö hallitsitsit Aran. **29** Nämä olivat hoorilaisten sukuruhtinaat: ruhtinas meitä?" Ja he vihasivat häntä vielä enemmän hänen Lootan, ruhtinas Soobal, ruhtinas Sibon, ruhtinas Ana, uniensa ja puheidensa tähden. **9** Ja hän näki vielä **30** ruhtinas Diison, ruhtinas Eeser, ruhtinas Diisan. Nämä toisenkin unen, jonka hän kertoi veljilleen ja sanoi: olivat hoorilaisten sukuruhtinaat, ruhtinas ruhtinaalta, "Minä näin vielä unen: katsko, aurinko ja kuu ja yksitoista Seirin maassa. **31** Ja nämä olivat ne kuninkaat, jotka tähteä kumarsivat minua". **10** Ja kun hän kertoi sen hallitsivat Edomin maassa, ennenkuin yksikään kuningas isälleen ja veljilleen, nuhteli hänen isänsä häntä ja oli hallinnut israelilaisia: **32** Bela, Beorin poika, oli sanoi hännelle: "Mikä uni se on, jonka sinä olet nähnyt? kuninkaana Edomissa, ja hänen kaupunkinsa nimi Olisiko minun ja äitiisi ja veljiesi tultava kumartumaan oli Dinhaba. **33** Kun Bela kuoli, tuli Joobab, Serahin sinun eteesi maahan?" **11** Ja hänen veljensä kadehtivat poika, Bosrasta, kuninkaaksi hänen sijaansa. **34** Kun häntä; mutta hänen isänsä pani tämän mieleensä. **12** Joobab kuoli, tuli Huusam, teemanilaisten maasta, Kun hänen veljensä olivat menneet kaitsemaan isänsä kuninkaaksi hänen sijaansa. **35** Kun Huusam kuoli, tuli lampaita Sikemiin, **13** sanoi Israel Joosefille: "Sinun Hadad, Bedadin poika, kuninkaaksi hänen sijaansa, veljesi ovat paimenessa Sikemissä; tule, minä lähetän hän, joka voitti midianilaiset Mooabin kedolla; ja hänen sinut heidän luokseen". Hän vastasi: "Tässä olen". kaupunkinsa nimi oli Avit. **36** Kun Hadad kuoli, tuli **14** Ja hän sanoi hännelle: "Mene katsomaan, kuinka Samla, Masrekasta, kuninkaaksi hänen sijaansa. **37** veljesi ja karja voivat, ja kerro sitten minulle". Niin hän Kun Samla kuoli, tuli Saul, Rehobotista, virran varrelta, lähetti hänet matkalle Hebronin laaksosta, ja hän tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **38** Kun Saul kuoli, tuli Baal- Sikemiin. **15** Ja muuan mies kohtasi hänet, hänen Haanan, Akborin poika, kuninkaaksi hänen sijaansa. harhaillessaan kedolla; ja mies kysyi häneltä: "Mitä **39** Kun Baal-Haanan, Akborin poika, kuoli, tuli Hadar etsit?" **16** Hän vastasi: "Minä etsin veljijäni; sano minulle, kuninkaaksi hänen sijaansa, ja hänen kaupunkinsa nimi missä he ovat paimentamassa". **17** Mies vastasi: "He oli Paagu; ja hänen vaimonsa nimi oli Mehetabel, joka lähtivät pois täältä, sillä minä kuulin heidän sanovan: oli Matredin, Mee-Saahabin tyttären, tytär. **40** Ja nämä 'Menkäämme Dootaniin'." Niin Joosef meni veljensä ovat Eesaun sukuruhtinasten nimet, heidän sukujensa, jäljissä ja löysi heidät Dootanista. **18** Kun he kaukaa asuinpaikkojensa ja nimiensä mukaan: ruhtinas Timna, näkivät hänet ja ennenkuin hän saapui heidän luokseen, ruhtinas Alva, ruhtinas Jetet, **41** ruhtinas Oholibama, pitivät he neuvoa tappaaksensa hänet. **19** He sanoivat ruhtinas Eela, ruhtinas Piilon, **42** ruhtinas Kenas, toisillensa: "Katsko, tuolla tulee se unennäkijä! **20** Tulkaa, ruhtinas Teeman, ruhtinas Mibsar, **43** ruhtinas Magdiel, ruhtinas Iram. Nämä olivat Edomin sukuruhtinaat, heidän asuinsijojensa mukaan heidän perintömaassaan- Edomin, se on Eesaun, edomilaisten isän, sukuruhtinaat.

37 Mutta Jaakob asui siinä maassa, jossa hänen isänsä oli oleskellut muukalaisena, Kanaanin maassa. **2** Tämä on kertomus Jaakobin suvusta. Kun Joosef oli seitsemäntoista vuoden vanha, oli hän veljensä kanssa lampaita paimentamassa; hän oli nuorukaisena isänsä vaimojen Bilhan ja Silpan poikien seurassa. Ja hän kertoi isälleen, mitä pahaa kuuli heistä puhuttavan. **3** Ja Israel rakasti Joosefia enemmän kuin kaikkia muita poikiansa, koska hän oli syntynyt hännelle hänen vanhalla iällänsä, ja hän teetti hännelle pitkäleipeisen, hihallisen ihokkaan. **4** Kun hänen veljensä näkivät, että heidän isänsä rakasti häntä enemmän kuin kaikkia hänen veljänsä, vihasivat he häntä eivätkä voineet puhutella häntä ystäväillisesti. **5** Kerran Joosef näki unen ja kertoi sen veljilleen; sen jälkeen he vihasivat häntä vielä enemmän. **6** Hän näet sanoi heille: "Kuulkaa, minkä unen minä olen nähnyt. **7** Katso, me olimme sitovinamme lyheiteitä vainiolla, ja katso, minun lyhteeni nousi seisomaan, ja teidän lyhteenne asettuivat ympärille ja kumarsivat minun

siitä ohitse, vetivät veljet Joosefin ylös kaivosta; ja he myivät Joosefin kahdestakymmenestä hopeasekelistä hääntä portoksi; sillä hän oli peittänyt kasvonsa. **15** Kun nyt Juuda näki hänet, luuli hän sitten Ruuben palasi kaivolle, niin Joosefia ei enää ollut kaivossa. Silloin hän repäisi vaatteensa, **30** oli hänen miniänsä. Tämä vastasi: "Mitä annat minulle palasi veljiensä luo ja sanoi: "Poika on kadonnut. Voi saadaksesi yhtyä minuun?" **17** Hän sanoi: "Lähetän minua, minne minä joudun!" **31** Niin he ottivat Joosefin sinulle vohlan laumastani". Nainen vastasi: "Annatko ihokkaan, teurastivat vuohipukin ja kastoivat ihokkaan vereen. **32** Sitten he lähettiltivät tuon pitkäliepeisen, "Mitä on minun annettava sinulle pantiksi?" Hän vastasi: hihallisen ihokkaan kotiin isälleen ja sanoivat: "Tämän "Sinetti, nauhasi ja sauvasi, joka on kädessäsi". Niin me löysimme; tarkasta, onko se poikasi ihokas vai eikö". **33** Ja tarkastettuaan sen hän sanoi: "Tämä on minun poikani ihokas. Villipeto on hänet syönyt; totisesti, Joosef hän antoi ne hänelle ja yhti häneen, ja hän tuli hänestä raskaaksi. **19** Ja hän nousi ja meni sieltä ja pani pois huntunsa ja pukeutui leskenvaatteisiinsa. **20** Mutta Juuda lähetti adullamilaisen ystävänsä viemään vohlaa, saadaksensa takaisin pantin naiselta; mutta hän ei löytänyt hääntä. **21** Ja hän kyseli sen paikkakunnan miehiltä ja sanoi: "Missä on se pyhäkköportto, joka istuu Eenaimissa tien varressa?" He vastasivat: "Ei täällä ole ollut mitään pyhäkköporttoa". **22** Ja hän palasi Juudan luo ja sanoi: "En löytänyt hääntä; ja myös sen paikkakunnan miehet sanoivat, ettei siellä ole ollutkaan mitään pyhäkköporttoa". **23** Silloin Juuda sanoi: "Pitääköön sen sitten, ettemme joutuisi häpeään. Katso, minä olen lähettiltänyt tämän vohlan, mutta sinä et ole löytänyt hääntä." **24** Noin kolmen kuukauden kuluttua ilmoitettiin Juudalle: "Sinun miniäsi Taamar on harjoittanut haureutta, ja haureudesta hän on myös tullut raskaaksi". Juuda sanoi: "Viekää hänet polttettavaksi". **25** Mutta kun hääntä vietin, lähetti hän sanan apelleen sanoen: "Minä olen raskaana siitä miehestä, jonka nämä ovat". Ja hän käski sanoa: "Tarkasta, kenen tämä sinetti, nämä nauhat ja tämä sauva ovat". **26** Ja Juuda tunsi ne ja sanoi: "Hän on oikeassa minua vastaan, koska minä en antanut hääntä pojalleni Seelalle". Ei hän kuitenkaan enää yhtynyt häneen. **27** Kun hänen synnyttämäisensä aika tuli, katso, hänen kohdussaan oli kaksioiset. **28** Ja hänen synnyttäässään pisti toinen kätensä ulos; kätilövaimo otti punaista lankaa ja satoi sen hänen käteensä ja sanoi: "Tämä tuli ensiksi ulos". **29** Mutta kun hän sitten taas veti kätensä takaisin, katso, silloin tuli hänen veljensä ulos; ja kätilövaimo sanoi: "Minkä repeämän oletkaan reväissyt itsellesi!" Ja hän sai nimen Peres. **30** Sitten tuli hänen veljensä, jonka kädessä oli punainen lanka; ja hän sai nimen Serah.

38 Siihen aikaan Juuda lähti pois veljiensä luota ja asettui erään Adullamissa asuvan miehen luo, jonka nimi oli Hiira. **2** Siellä Juuda näki Suua nimisen kanaanilaisen miehen tytären, ja hän otti tämän luokseen ja yhti häneen. **3** Ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojан; ja hän antoi hänen nimen Eer. **4** Ja taas hän tuli raskaaksi ja synnytti pojан ja antoi hänen nimen Oonan. **5** Ja hän synnytti vieläkin pojан ja antoi hänen nimen Seela; ja synnyttäässään hänet hän oli Kesibissä. **6** Ja Juuda otti Eerille, esikoisellensa, vaimon, jonka nimi oli Taamar. **7** Mutta Eer, Juudan esikoinen, ei ollut Herralle otollinen; sentähden Herra antoi hänen kuolla. **8** Niin Juuda sanoi Oonanille: "Yhdy veljesi leskeen ja ota hänet avioksesi ja herätä siemen veljelleesi". **9** Mutta kun Oonan tiesi, ettei jälkeläinen olisi oleva hänen, niin hän antoi, aina kun yhti veljensä vaimoon, siemenensä mennä maahan, ettei hankkisi jälkeläistä veljelleen. **10** Mutta se, minkä hän teki, oli paha Herran silmissä; sentähden hän antoi hänenkin kuolla. **11** Silloin Juuda sanoi miniällensä Taamarille: "Asu leskenä isäsi talossa, kunnes poikani Seela joutuu täysikasvuiseksi". Hän näet ajatteli: "Kun ei vain tämäkin kuolisi niinkuin hänen veljensä". Niin Taamar meni pois ja jäi asumaan isänsä kotiin. **12** Pitkän aikaa sen jälkeen Suuan tytär, Juudan vaimo, kuoli. Suruajan mentyä Juuda lähti ystävänsä adullamilaisen Hiiran kanssa Timnaan lammastensa keritsääsiin. **13** Niin tuotiin Taamarille tämä sanoma: "Katso, appesi menee Timnaan keritsemään lampaitaan". **14** Silloin hän riisui pois leskenvaatteensa ja verhouutui huntuun peittätyen siihen ja istui Eenaimin portille, Timnaan vievän tien varteen. Sillä hän oli nähnyt, että vaikka Seela oli täysikasvuinen, ei häntä annettu

39 Ja Joosef vietin Egyptiin, ja Potifar, egyptiläinen mies, joka oli faraon hoviherra ja henkivartijain päämies, osti hänet ismaelilaisilta, jotka olivat hänet sinne tuoneet. **2** Mutta Herra oli Joosefin kanssa, niin että hän menestyi kaikessa, ja hän oleskeli isäntänsä, egyptiläisen, talossa. **3** Ja hänen isäntänsä näki, että Herra oli hänen kanssaan ja että Herra antoi kaiken, mitä hän teki, menestyi hänen käsissään. **4** Niin Joosef saavutti hänen suosionsa ja sai palvella häntä. Ja hän

asetti hänet talonsa hoitajaksi ja uskoi hänen haltuunsa herraansa, Egyptin kuningasta, vastaan. 2 Ja farao kaikki, mitä hänellä oli. 5 Ja siitä ajasta lähtien, kun vihastui näihin kahteen hoviherriaansa, ylimmäiseen hän oli uskonut hänen hoitoonsa talonsa ja kaiken, mitä juomanlaskija ja ylimmäiseen leipojaan, 3 ja panetti hänellä oli, Herra siunasi egyptiläisen taloa Joosefin heidät vankeuteen henkivartijain päämiehen taloon, tähden, ja Herran siunaus oli kaikessa, mitä hänellä samaan vankilaan, jossa Joosef oli vankina. 4 Ja oli kotona ja kedolla. 6 Niin hän jätti Joosefin haltuun henkivartijain päämies antoi heille Joosefin heitä kaikki, mitä hänellä oli, eikä hän itse välittänyt mistään, palvelemaan. Niin he olivat jonkin aikaa vankeudessa. 5 paitsi ruuasta, jota hän sői. 7 Mutta Joosefilla oli Ollessaan vankilassa vangittuina he molemmat, Egyptin kaunis vartalo ja kauniit kasvot. Ja tapahtui jonkin ajan kuninkaan juomanlaskija ja leipoja, näkivät samana kuluttua, että hänen isäntänsä puoliso iski silmänsä yönä unta, kumpikin unensa, ja kummankin unella Joosefin ja sanoi: "Makaa minun kanssani". 8 Mutta hän oli oma selityksensä. 6 Ja kun Joosef aamulla tuli kieltyyti ja sanoi isäntänsä puolisolle: "Katso, isäntäni heidän luokseen, huomasit hän heidät alakuloisiksi. 7 ei itse välitä mistään, mitä talossa on, vaan on uskonut Silloin hän kysyi faraon hoviherroilta, jotka olivat hänen minun haltuuni kaikki, mitä hänellä on. 9 Hänenlä ei kanssensa vankeudessa hänen isäntänsä talossa: "Miksi ole tässä talossa enemmän valtaa kuin minulla, eikä te olette tänään niin murheellisen näköiset?" 8 He hän ole kieltynyt minulta mitään, paitasi sinut, koska vastasivat hänelle: "Olemme kumpikin nähneet unen, olet hänen puolisonsa. Kuinka minä siis tekisin niin eikä ole niiden selittääjää". Ja Joosef sanoi heille: "Unien suuren pahanteon ja rikkoisin Jumalaa vastaan!" 10 Ja selitykset ovat Jumalan; kertokaa kuitenkin minulle". 9 vaikka vaimo joka päivä puhui sellaista Joosefille, ei Niin ylimmäinen juomanlaskija kertoi unensa Joosefille tämä suostunut makaamaan hänen vieressänsä eikä ja sanoi hänelle: "Minä näin unta, ja katso, minun olemaan hänen kanssaan. 11 Mutta eräään päivänä, edessäni oli viinipuu; 10 viinipuussa oli kolme oksaa, kun Joosef tuli taloon toimittamaan askareitaan eikä ja samassa kun se alkoi versoa, sen kukat puhkesivat ketään talonväestä ollut sisällä saapuvilla, 12 tarttui hän ja marjat sen rypäleissä kypsivät. 11 Ja minulla oli Joosefin vaippaan ja sanoi: "Makaa minun kanssani". faraon malja kädessäni, ja minä otin marjat ja pusersin Mutta tämä jätti vaippansa hänen käsiinsä, pakeni ja niistä mehun faraon maljaan ja annoin maljan faraon riensi ulos. 13 Kun hän nyt huomasit, että Joosef oli käteen." 12 Ja Joosef sanoi hänelle: "Tämä on sen jättänyt vaippansa hänen käsiinsä ja paennut ulos, 14 selitys: kolme oksaa merkitsee kolmea päivää. 13 huusi hän talonväkeään ja sanoi heille näin: "Katsokaa, Kolmen päivän kuluttua farao korottaa sinun pääsi ja hän on tuonut meille hebrealaisten miehen pitämään asettaa sinut jälleen virkaasi. Ja sinä annat faraon meitä pilkkanaan; tämä tuli luokseni maatakseen minun maljan hänen käteensä niinkuin ennenkin, kun olit hänen kanssani, mutta minä huusin kovalla äänellä. 15 Ja juomanlaskijansa. 14 Mutta muista minua, kun sinun kun hän kuuli minun kirkaisevan ja huutavan, jätti hän hyvin käy, ja tee minulle laupeus mainitsemalla minusta vaippansa viereeni, pakeni ja riensi ulos." 16 Ja hän faraolle ja toimittamalla minut pois tästä talosta. 15 pani vaipan viereensä siksi, kunnes Joosefin isäntä tuli Sillä minut on varastettu hebrealaisten maasta, enkä kotoiin. 17 Ja hän puhui hänenle samalla tavalla, sanoen: minä ole täälläkään tehnyt mitään, mistä minut olisi "Tuo hebrealainen orja, jonka olet tuonut meille, tuli tullut panna tähän vankikuoppaan." 16 Kun ylimmäinen luokseni pitämään minua pilkkanaan; 18 mutta kun minä leipoja näki, että Joosef antoi hyvän selityksen, sanoi kirkaisin ja huusin, jätti hän vaippansa viereeni ja pakeni hän hänelle: "Myöskin minä näin unen, ja katso, kolme ulos". 19 Kun hänen isäntänsä kuuli puolisonsa kertovan nisuleipäkoria oli minun pääni päällä. 17 Ja ylimmässä ja sanovan: "Näin sinun orjasit on tehnyt minulle", sytti korissa oli kaikenlaisia leivoksia faraon syötäväksi, hänen vihansa. 20 Ja Joosefin isäntä otti hänet ja mutta linnut söivät ne korista, joka oli minun pääni pani hänet vankilaan, paikkaan, jossa kuninkaan vangit päällä." 18 Joosef vastasi ja sanoi: "Tämä on sen säilytettiin; ja hän jää siihen vankilaan. 21 Mutta Herra selitys: kolme koria merkitsee kolmea päivää. 19 oli Joosefin kanssa ja soi hänen saavuttaa suosiota Kolmen päivän kuluttua farao korottaa sinun pääsi ja päästä vankilan päälikön armoihin. 22 Ja vankilan ripustamalla sinut hirsipuuhun, ja taivaan linnut syövät päälikkö uskoi kaikki vangit, jotka vankilassa olivat, sinun lihasi." 20 Kolmantena päivänä sen jälkeen, faraon Joosefin haltuun. Ja kaikki, mitä siellä toimitettiin, tehtiin syntymäpäivänä, tämä laittoi pidot kaikille palvelijoilleen. hänen toimestaan. 23 Eikä vankilan päälikkö ollenkaan Silloin hän korotti palvelijainsa joukosta sekä ylimmäisen valvonut sitä, mikä oli Joosefille uskottu, sillä Herra oli juomanlaskijan että ylimmäisen leipojan pään. 21 Joosefin kanssa. Ja Herra antoi menestyä sen, mitä Ylimmäisen juomanlaskijan hän asetti hänen entiseen junaomanlaskijan toimeensa, niin että hän sai antaa maljan faraon käteen; 22 mutta ylimmäisen leipojan hän hirtäti, niinkuin Joosef oli heille selityksessään sanonut. 23

40 Ja tapahtui jonkin ajan kuluttua, että Egyptin kuninkaan juomanlaskija ja leipoja rikkoivat

Mutta ylimmäinen juomanlaskija ei muistanut Joosefia, vaan unhotti hänet.

41 Kahden vuoden kuluttua tapahtui, että farao näki unen; hän oli seisovinaan Niilivirran rannalla. **2**

Ja katso, virrasta nousi seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää, jotka kävivät laitumella kaislikossa. **3** Ja katso, niiden jälkeen nousi virrasta toiset seitsemän lehmää, rumia ja laihoa; ne asettuivat edellisten lehmien viereen virran rannalle. **4** Ja ne rumat ja laihat lehmät söivät ne seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää. Siihen farao heräsi. **5** Mutta hän nukkui uudestaan ja näki toisen kerran unta: seitsemän paksua ja kaunista tähkäpäättä kasvoi samassa oljessa. **6** Ja katso, niiden jälkeen kasvoi vielä seitsemän tähkäpäättä, ohutta ja itätuulen polttamaa. **7** Ja nämä ohuet tähkäpäättä nelivät ne seitsemän paksua ja täyteläistä tähkäpäättä. Siihen farao heräsi, ja katso, se oli unta. **8** Mutta aamulla hänen mielensä oli levoton, ja hän kutsutti eteensä kaikki Egyptin tietäjät ja kaikki viisaat; ja farao kertoil heille unensa, mutta ei ollut sitä, joka olisi voinut selittää ne farolle. **9** Silloin puhui ylimmäinen juomanlaskija farolle sanoen: "Nyt minä muistan rikokseni. **10** Farao oli vihastunut palvelijoihinsa, ja hän pani minut vankeuteen henkivartijain päämiehien taloon, minut ja ylimmäisen leipojan. **11** Niin me molemmat, minä ja hän, näimme samana yönä unta; me näimme kumpikin unemme, jolla oli oma selityksensä. **12** Ja siellä oli meidän kanssamme hebrealainen nuorukainen, henkivartijain päämiehien palvelija. Hänelle me kerroimme unemme, ja hän selitti ne meille; hän selitti, mitä kummankin uni merkitsi. **13** Ja niinkuin hän meille oli selittänyt, niin kävin: minut asetettiin entiseen virkaani, toinen hirtettiin." **14** Silloin farao kutsutti Joosefin eteensä. Ja hänet tuotiin kiuruusti vankikuopasta. Ja hän ajatti huksensa ja muutti vaatteensa ja tuli faraon eteen. **15** Ja farao sanoi Joosefille: "Minä olen nähnyt unen, eikä ole sen selittäävä, mutta olen kuullut kerrottavan sinusta, että kun kuulet unen, sinä voit sen selittää". **16** Joosef vastasi farolle sanoen: "En minä; mutta Jumala antaa farolle suotuisan vastauksen". **17** Ja farao puhui Joosefille: "Minä nän unen; olin seisovinani Niilivirran rannalla. **18** Ja katso, virrasta nousi seitsemän lihavaa ja kaunista lehmää, jotka kävivät laitumella kaislikossa. **19** Ja katso, niiden jälkeen nousi virrasta toiset seitsemän lehmää, kurja, kovin rumia ja laihoa; en ole koko Egyptin maassa nähnyt niin rumia kuin ne. **20** Ja nämä laihat ja rumat lehmät söivät ne ensimmäiset, ne lihavat lehmät. **21** Mutta vaikka ne olivat nielleet nämä, ei voinut huomata, että ne olivat nielleet ne, vaan ne olivat yhtä rumannäköiset kuin ennenkin. Siihen minä heräsin. **22** Mutta taas minä nän unta: seitsemän täyteläistä ja kaunista tähkäpäättä kasvoi samassa oljessa. **23** Ja katso, niiden jälkeen

kasvoi vielä seitsemän tähkäpäättä, kuivunutta, ohutta ja itätuulen polttamaa. **24** Ja nämä ohuet tähkäpäättä nelivät ne seitsemän kaunista tähkäpäättä. Minä kerroin tämän tietäjille, mutta ei kukaan kyennyt sanomaan minulle, mitä se merkitsee." **25** Niin Joosef sanoi farolle: "Faraon unet merkitsevät kumpikin samaa; Jumala on ilmaissut farolle, mitä hän on tekevä. **26** Seitsemän kaunista lehmää merkitsee seitsemää vuotta, seitsemän kaunista tähkäpäättä merkitsee myös seitsemää vuotta; unilla on sama merkitys. **27** Ja seitsemän laihaa ja rumaa lehmää, jotka nousivat niiden jälkeen, merkitsee seitsemää vuotta, ja seitsemän tyhjää, itätuulen polttamaa tähkäpäättä merkitsee seitsemää nälkävuotta. **28** Tätä minä tarkoitin, kun sanoin farolle: Jumala on antanut faraon nähdä, mitä hän on tekevä. **29** Katso, tulee seitsemän vuotta, jolloin on suuri viljavuus koko Egyptin maassa. **30** Mutta niitä seuraa seitsemän sellaista nälkävuotta, että Egyptin maan entinen viljavuus kokonaan unhottuu, ja näähnähti tuottaa maalle häviön. **31** Eikä enää tiedetä mitään maassa vallinneesta viljavuudesta sitä seuraavan näähnähdän vuksi, sillä se on oleva ylen kova. **32** Mutta että uni toistui farolle, se tietää, että Jumala on asian varmasti päättänyt ja että Jumala antaa sen pian tapahtua. **33** Nyt valitkoon siis farao ymmärtääväisen ja taitavan miehen ja asettakoon hänet Egyptin hallitusmieheksi. **34** Näin tekoön farao: asettakoon päälysmiehiä maahan ja ottakoon viidennen osan Egyptin maan sadosta seitsemänä viljavuotena. **35** Ja koottakoon näinä hyvinä vuosina, jotka tulevat, kaikki niiden sato ja kasattakoon viljaa faraon haltuun, talletettakoon sato kaupunkeihin ja säilytettäkön, **36** niin että maalla on eloa säästössä seitsemän nälkävuoden varalle, jotka kohtaavat Egyptin maata. Niin ei maa joudu perikatoon näähnähdän aikana." **37** Tämä puhe miellytti faraota ja kaikkia hänen palvelijoitansa. **38** Ja farao sanoi palvelijoilleen: "Voisimmeko löytää ketään, jossa on Jumalan henki niinkuin tässä?" **39** Ja farao sanoi Joosefille: "Koska Jumala on sinulle ilmoitanut kaiken tämän, ei ole ketään niin ymmärtäävistä ja taitavaa, kuin sinä olet. **40** Hoida sinä minun taloani, ja sinun käskeyäsi totelkoon kaikki minun kansani; ainoastaan valtaistuimen puolesta minä olen sinua korkeampi." **41** Ja farao sanoi Joosefille: "Katso, minä asetan sinut koko Egyptin maan hallitusmieheksi". **42** Ja farao otti sinettisormuksensa kädestään ja pani sen Joosefin käteen ja puetti hänen ylleen hienot pellavavaatteet ja ripusti kultakäädyt hänen kaulaansa. **43** Ja hän antoi hänen ajaa omissa, lähinnä parhaissa vaunuissaan, ja hänen edellään huudettiin: abrek! Niin asetettiin hänet koko Egyptin maan hallitusmieheksi. **44** Ja farao sanoi Joosefille: "Minä olen farao, mutta sinun tahtomattasi älköön kukaan nostako kättä tai jalkaa koko Egyptin maassa". **45** Ja farao nimitti Joosefin Saafenat-Paneahiksij ja antoi

hänelle puolisoksi Aasenatin, Oonin papin Poti-Feran palvelijasi ovat tulleet ostamaan elintarpeita. 11 Me tyttären. Niin Joosef lähti tarkastamaan Egyptin maata. olemme kaikki saman miehen poikia, olemme rehellisiä 46 Joosef oli kolmenkymmenen vuoden vanha, kun hän miehiä; palvelijasi ei vältä ole vakoojia." 12 Mutta hän sanoi tuli faraon, Egyptin kuninkaan, palvelijaksi. Ja Joosef heille: "Ei ole niin, vaan te olette tulleet katsomaan, lähti faraon luota ja kulki läpi koko Egyptin maan. 47 mistä maa olisi avoin". 13 He vastasivat: "Meitä, sinun Ja seitsemänä viljavuotena maa kasvoi ylen runsaasti. palvelijoitasi, on kaksitoista veljestä, saman miehen 48 Ja näinä seitsemänä hyvänä vuotena, jotka tulivat poikia Kanaanin maasta; nuorin on nyt kotona isämme Egyptin maahan, hän kokosi kaikkia elo ja talletti sen luona, ja yhtä ei enää ole". 14 Joosef sanoi heille: kaupunkiin. Hän talletti kuhunkin kaupunkiin sen elon, "Niin on, kuin olen teille puhunut: te olette vakoojia. 15 joka tuotti ympäristön vainioilta. 49 Niin Joosef kasasi Näin te tulette koeteltavaksi: niin totta kuin farao elää, viljaa niinkuin meren hiekkaa, ylen suuret määrit, siihen te ette pääse täältä lähetemään, ellei nuorin veljenne asti että lakattiin sitä mittaanesta, sillä se ei ollut enää tule tänne. 16 Lähettääkää yksi joukostanne noustanee mitattavissa. 50 Joosefille syntyi, ennenkuin nälkävuosi veljenne tänne, mutta teidän muiden on jääminen tänne tuli, kaksi poikaa, jotka Aasenat, Oonin papin Poti- vangeiksi, että koeteltaisiin, oletteko puhuneet totta; Feran tytär, synnytti hänelle. 51 Esikoiselle Joosef antoi muuten, niin totta kuin farao elää, te olette vakoojia." 17 nimen Manasse, "sillä", sanoi hän, "Jumala on saattanut Ja hän panetti heidät vankeuteen kolmeksi päiväksi. minut unhottamaan kaikki vaivani ja koko isäni kodin". 18 Mutta kolmantena päivänä Joosef sanoi heille: "Jos 52 Toiselle hän antoi nimen Efraim, "sillä", sanoi hän, tahdotte elää, niin tehkää näin, sillä minä olen Jumalaa "Jumala on tehnyt minut hedelmälliseksi kärsimysteni pelkääväinen: 19 jos olette rehellisiä miehiä, niin jääköön maassa". 53 Ne seitsemän viljavuotta, jotka tulivat yksi teistä, veljeksistä, vangiksi vankilaan, jossa teitä Egyptin maahan, kuluivat loppuun. 54 Senjälleen alkoi säälytettiin, mutta te muut menkää viemään kotiin viljaa seitsemän nälkävuotta, niinkuin Joosef oli sanonut, ja perheitenne nälänhätää. 20 Ja tuokaa nuorin veljenne tuli nälänhätä kaikkiin maihin, mutta Egyptin maassa minun luokseni. Jos teidän puheenne siten toteksi oli leipäviliija kaikkialla. 55 Mutta koko Egyptin maa vahvistuu, niin vältätte kuoleman." Ja heidän täytyi näki nälkää, ja kansa huusi faraolta leipää. Silloin farao tehdä niin. 21 Mutta he sanoivat toinen toisellensa: sanoi kaikille egyptiläisille: "Menkää Joosefin luo ja "Totisesti, me olemme syylliset sen tähden, mitä teimme tehkää, mitä hän käskee teidän tehdä". 56 Kun nälkä veljellemme; sillä me näimme hänen sielunsa tuskan, ahdisti koko maata, avasi Joosef kaikki varastot ja myi kun hän anoi meiltä armoa, emmekä kuulleet häntä. viljaa egyptiläisille. Mutta nälänhätä tuli yhä kovemmaksi Sentähden on meille tullut tämä tuska." 22 Ruuben Egyptin maassa. 57 Ja kaikista maista tultiin Egyptiin vastasi heille sanoen: "Enkö minä sanonut teille: 'Älkää Joosefin luo ostamaan viljaa, sillä kaikkissa maissa oli tehkö pahoin nuorukaista vastaan!' Mutta te ette kuulleet kova nälänhätää. 23

42 Mutta kun Jaakob sai tietää, että Egyptissä oli viljaa, sanoi hän pojillensa: "Mitä epäröitte?" 2 Ja hän sanoi: "Katso, minä olen kuullut, että Egyptissä on viljaa. Menkää sinne ja ostakaa meille sieltä viljaa, että pysyisimme hengissä emmekä kuolisi." 3 Niin kymmenen Joosefin veljeä lähti ostamaan viljaa Egyptistä. 4 Mutta Benjaminia, Joosefin veljeä, Jaakob ei lähetänyt hänen veljiensä mukana, sillä hän pelkäsi, että häntä kohtaisi jokin onnettomuus. 5 Niin Israelin pojat tulivat muiden tulijain mukana ostamaan viljaa, sillä Kanaanin maassa oli nälänhätä. 6 Mutta Joosef oli vallanpitäjänä maassa; hän myi viljaa kaikelle maan kansalle. Niin Joosefin veljet tulivat ja kumartuvat hänen edessään kasvoilleen maahan. 7 Ja Joosef näki veljensä, ja hän tunsi heidät, mutta tekeytti heille vieraaksi, puhutteli heitä ankarasti ja kysyi heiltä: "Mistä te tulette?" He vastasivat: "Kanaanin maasta tulemme, ostamaan elintarpeita". 8 Ja Joosef tunsi veljensä, mutta he eivät tuntee häntä. 9 Silloin Joosef muisti unet, jotka hän oli nähty heistä, ja sanoi heille: "Te olette vakoojia; olette tulleet katsomaan, mistä maa olisi avoin". 10 He vastasivat hänelle: "Ei, herra;

palvelijasi ovat tulleet ostamaan elintarpeita. 11 Me tyttären. Niin Joosef lähti tarkastamaan Egyptin maata. olemme kaikki saman miehen poikia, olemme rehellisiä 46 Joosef oli kolmenkymmenen vuoden vanha, kun hän miehiä; palvelijasi ei vältä ole vakoojia." 12 Mutta hän sanoi tuli faraon, Egyptin kuninkaan, palvelijaksi. Ja Joosef heille: "Ei ole niin, vaan te olette tulleet katsomaan, lähti faraon luota ja kulki läpi koko Egyptin maan. 47 mistä maa olisi avoin". 13 He vastasivat: "Meitä, sinun Ja seitsemänä viljavuotena maa kasvoi ylen runsaasti. palvelijoitasi, on kaksitoista veljestä, saman miehen 48 Ja näinä seitsemänä hyvänä vuotena, jotka tulivat poikia Kanaanin maasta; nuorin on nyt kotona isämme Egyptin maahan, hän kokosi kaikkia elo ja talletti sen luona, ja yhtä ei enää ole". 14 Joosef sanoi heille: kaupunkiin. Hän talletti kuhunkin kaupunkiin sen elon, "Niin on, kuin olen teille puhunut: te olette vakoojia. 15 joka tuotti ympäristön vainioilta. 49 Niin Joosef kasasi Näin te tulette koeteltavaksi: niin totta kuin farao elää, viljaa niinkuin meren hiekkaa, ylen suuret määrit, siihen te ette pääse täältä lähetemään, ellei nuorin veljenne asti että lakattiin sitä mittaanesta, sillä se ei ollut enää tule tänne. 16 Lähettääkää yksi joukostanne noustanee mitattavissa. 50 Joosefille syntyi, ennenkuin nälkävuosi veljenne tänne, mutta teidän muiden on jääminen tänne tuli, kaksi poikaa, jotka Aasenat, Oonin papin Poti- vangeiksi, että koeteltaisiin, oletteko puhuneet totta; Feran tytär, synnytti hänelle. 51 Esikoiselle Joosef antoi muuten, niin totta kuin farao elää, te olette vakoojia." 17 nimen Manasse, "sillä", sanoi hän, "Jumala on saattanut Ja hän panetti heidät vankeuteen kolmeksi päiväksi. minut unhottamaan kaikki vaivani ja koko isäni kodin". 18 Mutta kolmantena päivänä Joosef sanoi heille: "Jos 52 Toiselle hän antoi nimen Efraim, "sillä", sanoi hän, tahdotte elää, niin tehkää näin, sillä minä olen Jumalaa "Jumala on tehnyt minut hedelmälliseksi kärsimysteni pelkääväinen: 19 jos olette rehellisiä miehiä, niin jääköön maassa". 53 Ne seitsemän viljavuotta, jotka tulivat yksi teistä, veljeksistä, vangiksi vankilaan, jossa teitä Egyptin maahan, kuluivat loppuun. 54 Senjälleen alkoi säälytettiin, mutta te muut menkää viemään kotiin viljaa seitsemän nälkävuotta, niinkuin Joosef oli sanonut, ja perheitenne nälänhätää. 20 Ja tuokaa nuorin veljenne tuli nälänhätä kaikkiin maihin, mutta Egyptin maassa minun luokseni. Jos teidän puheenne siten toteksi oli leipäviliija kaikkialla. 55 Mutta koko Egyptin maa vahvistuu, niin vältätte kuoleman." Ja heidän täytyi näki nälkää, ja kansa huusi faraolta leipää. Silloin farao tehdä niin. 21 Mutta he sanoivat toinen toisellensa: sanoi kaikille egyptiläisille: "Menkää Joosefin luo ja "Totisesti, me olemme syylliset sen tähden, mitä teimme tehkää, mitä hän käskee teidän tehdä". 56 Kun nälkä veljellemme; sillä me näimme hänen sielunsa tuskan, ahdisti koko maata, avasi Joosef kaikki varastot ja myi kun hän anoi meiltä armoa, emmekä kuulleet häntä. viljaa egyptiläisille. Mutta nälänhätä tuli yhä kovemmaksi Sentähden on meille tullut tämä tuska." 22 Ruuben Egyptin maassa. 57 Ja kaikista maista tultiin Egyptiin vastasi heille sanoen: "Enkö minä sanonut teille: 'Älkää Joosefin luo ostamaan viljaa, sillä kaikkissa maissa oli tehkö pahoin nuorukaista vastaan!' Mutta te ette kuulleet kova nälänhätää. 23

24 Ja hän kääntyi pois heistä ja itki. Sitten hän kääntyi taas heihin päin ja puhui heidän kanssaan. Ja hän otti heidän joukostaan Simeonin ja vangitti hänet heidän nähtensä. 25 Ja Joosef käski täyttää heidän säkkinsä viljalla ja panna jokaisen rahat takaisin hänen säkkisensä sekä antaa heille evästä matkalle. Ja heille tehtiin niin. 26 Ja he säälyttivät viljansa aasien selkään ja lähtivät sieltä. 27 Kun sitten eräs heistä yöpaikassa avasi säkkinsä syöttääkseen aasiansa, huomasoi hän rahansa sakin suussa. 28 Hän sanoi veljilleen: "Minulle on annettu rahani takaisin; katso, se on minun säkkisäni". Silloin heidän sydämensä vavahti, ja he katsoivat sääkytyneinä toisiinsa sanoen: "Mitä Jumala on meille tehnyt?" 29 Tultuaan isänsä Jaakobin luo Kanaanin maahan he ilmoittivat hänelle kaikki, mitä heille oli tapahtunut, ja sanoivat: 30 "Mies, joka on sen maan valtiaana, puhutteli meitä ankarasti ja kohteli meitä, niinkuin olisimme olleet maata vakoilemassa. 31 Mutta me sanoimme hänelle: 'Olemme rehellisiä miehiä emmekä mitään vakoojia;

32 meitä on kaksitoista veljestä, saman isän poikia; säkkeitinne maan parhaimpia tuotteita ja viekää ne sillle yhtä ei enää ole, ja nuorin on nyt kotona isämme luona miehelle lajhaksi: vähän balsamia ja vähän hunajaa, Kanaanin maassa'. 33 Mutta mies, sen maan valtias, kumihartsia ja hajupihkaa, pähkinöitä ja manteleita. 12 Ja sanoi meille: 'Siitä minä saan tietää, oletteko rehellisiä ottakaa mukaanne kaksinkertaisen raha, niin että viette miehiä: jättikää yksi veljistänne minun luokseni; ottakaa takaisin sen rahan, joka palautettiin säkkinne suussa. sitten viljaa perheitenne näätään. 34 Ja menkää! Ehkä se oli erehdys. 13 Ottakaa sitten mukaanne ja tuokaa nuorin veljenne luokseni, saadakseen tietää, myöskin veljenne ja nouskaa ja menkää jälleen sen ette ole vakooja, vaan rehellisiä miehiä. Sitten minä miehen luo. 14 Jumala, Kaikkivaltias, suokoont, että se annan teille veljenne takaisin, ja te saatte vapaasti mies tekisi teille laupeuden ja antaisi toisen veljenne liikkua maassa!' 35 Kun he sitten tyhjensivät säkkinsä, sekä Benjaminin palata kotiin teidän kanssanne. Mutta niin katso, kunkin rahakukkaro oli hänen säkissään; ja jos tulen lapsettomaksi, niin tulen lapsettomaksi." 15 nähdestään rahakukkaronsa he sekä heidän isänsä Niin miehet ottivat mukaansa lahan ja kaksinkertaisen peljästyivät. 36 Ja heidän isänsä Jaakob sanoi heille: rahan sekä myöskin Benjaminin ja nousivat ja menivät "Te teette minut lapsettomaksi; Joosefia ei enää ole, Egyptiin; ja he astuivat Joosefin eteen. 16 Kun Simeonia ei enää ole, ja Benjamininkin te tahdotte Joosef näki Benjaminin heidän seurassaan, sanoi viedä minulta; kaikki tämä kohtaa minua". 37 Ruuben hän huoneenhaltijalleen: "Vie nämä miehet sisään; vastasi isäleensä sanoen: "Saat surmata minun molemmat teurasta teuras ja valmista se, sillä miehet saavat pojani, jos en tuo häntä sinulle takaisin; anna hänet syödä päivällistä minun kanssani". 17 Ja mies teki, minun huostaani, niin minä tuon hänet sinulle takaisin". 38 Mutta hän sanoi: "Ei minun pojani saa lähteä teidän niinkuin Joosef oli käskenyt, ja vei miehet Joosefin kanssanne, sillä hänen veljensä on kuollut, ja hän on yksin jäljellä; jos onnettomuus kohtaa häntä matkalla, jolle aiotte lähteä, niin te saatatte minun harmaat hapseti taloon. 18 Mutta miehet pelkäsivät, kun heitää vietin Joosefin taloon, arvelleen: "Sen rahan tähden, joka viime kerralla tuli takaisin meidän säkeissämme, ne nyt vievät meitä tänne hyökätäkseen ja karatakseen meidän kimppumme, ottaakseen meidät orjiksi ja anastaakseen aasimme". 19 Niin he menivät Joosefin huoneenhaltijan luo ja puhuttelivat häntä talon ovella 20 ja sanoivat: "Oi kuule, herra, me olemme kerran ennen käyneet täällä ostamassa elintarpeita, 21 ja kun me tulimme yöpaikkaan ja avasimme säkkime, niin katso, jokaisen raha oli hänen säkkinsä suussa täysipainoisena; olemme nyt tuoneet ne mukanamme takaisin. 22 Ja olemme tuoneet mukanamme toisenkin rahan ostaaksemme viljaa elatukseksemme. Emme tiedä, kuka on pannut meidän rahamme säkkeitimme." 23 Hän vastasi: "Olkaa rauhassa, älkää peljätkö. Teidän Jumalanne ja teidän isänne Jumala on antanut teidän löytää aarteenväestön. Teidän rahanne minä olen saanut." Ja hän toi heidän luokseen Simeonin. 24 Ja hän vei miehet Joosefin taloon ja antoi heille vettä jalkain pesemiseksi ja heidän aaseilleen rehua. 25 He laittoi valjansa järjestykseen siksi, kunnes Joosef tulisi päivälliselle; sillä he olivat kuulleet, että saisivat aterioita siellä. 26 Kun Joosef oli tullut kotiin, veivät he hänen huoneeseen valjat, jotka heillä oli mukanaan, ja kumartuivat maahan hänen edessänsä. 27 Hän tervehti heitä ja kysyi: "Kuinka voi teidän vanha isänne, josta puhuitte? Vieläkö hän elää?" 28 He vastasivat: "Palveliasi, meidän isämme, voi hyvin; hän elää vielä". Ja he kumartuivat ja heittäytyivät maahan. 29 Ja hän nosti silmänsä ja näki veljensä Benjaminin, äitinsä pojant, ja kysyi: "Onko tämä teidän nuorin veljenne, josta puhuitte?" Sitten hän sanoi: "Jumala olkoon sinulle, pojani, armollinen". 30 Mutta silloin Joosef keskeytti

43 Mutta näätä oli maassa kova. 2 Ja kun he olivat syöneet loppuun sen viljan, jonka olivat tuoneet Egyptistä, sanoi heidän isänsä heille: "Menkää jälleen ostamaan meille vähän elintarpeita". 3 Juuda vastasi hänen sanoen: "Se mies teroitti meille teroittamalla: 'Ette saa tulla minun kasvojeni eteen, ellei veljenne ole teidän kanssanne'. 4 Jos annat veljemme seurata meidän mukanamme, niin me lähdemme ostamaan sinulle elintarpeita. 5 Mutta jos et anna, niin emme lähde; sillä se mies sanoi meille: 'Ette saa tulla minun kasvojeni eteen, ellei veljenne ole teidän kanssanne'." 6 Israel sanoi: "Minkätähden teitte niin pahasti minua kohtaan, että ilmaisitte tuolle miehelle teillä olevan vielä veljen?" 7 He vastasivat: "Mies kyseli tuiki tarkasti meitä ja meidän sukuamme, sanoen: 'Eläkö isänne vielä? Onko teillä vielä veljeä?' Silloin me ilmoitimme hänen, niinkuin asia on. Saatoimme tietää, että hän sanoisi: 'Tuokaa tänne veljenne'?" 8 Ja Juuda sanoi isällensä Israellielle: "Anna nuorukaisen seurata minun mukanani, niin me nousemme ja lähdemme matkalle, että jäisimme eloona, sekä me että sinä ja vaimomme ja lapsemme, emmekä kuolisi. 9 Minä vastaan hänen estää; minun kädestäni saat vaatia hänet. Jos en tuo häntä takaisin sinun luoksesi ja aseta häntä eteesi, niin minä olen syyllinen sinun edessäsi kaiken elinaikani. 10 Totisesti, jos emme olisi näin vitkastelleet, niin olisimme jo kaksikin kertaa voineet olla sieltä kotona." 11 Silloin heidän isänsä Israel sanoi heille: "Jos niin on, tehkää ainakin tämä: ottakaa

äkkiä puheensa, sillä nähdessään veljensä hän tuli menkää rauhassa kotiin isänne luo." 18 Silloin Juuda sydämessään liikutetuksi ja etsi tilaisuutta itkeäkseen; astui hänen eteensä ja sanoi: "Oi herrani, salli palvelijasi niin hän meni sisähuoneeseen ja itki siellä. 31 Sen jälkeen puhua sananen herrani kuullen, älköönkä vihasi sytykö hän pestyään kasvonsa tuli ulos, hillitsi itsensä ja palvelijaasi kohtaan, sillä sinä olet niinkuin itse farao! 19 käsiksi: "Tarjotkaa ruokaa". 32 Ja tarjottiin erikseen Herrani kysyi palvelijoiltaan sanoen: 'Onko teillä isää tai hänen ja erikseen heille ja erikseen egyptiläisille, veljeä?' 20 Me vastasimme herrallemi: 'Meillä on kotona jotka aterioivat hänen kanssaan; egyptiläiset näet eivät vanhaa isää ja veli, joka on syntynyt hänen vanhoilla saata syödä yhdessä hebrealaisten kanssa, sillä se päivillänsä ja on vielä nuori; mutta tämän veli on kuollut, on egyptiläisille kauhistus. 33 He istuivat vastapäätä ja niin hän on jäänyt yksin äidistänsä, ja hänen isänsä häntä iän mukaan, esikoinen ensimmäisenä ja nuorin rakastaa häntä'. 21 Niin sinä sanoit palvelijoillesi: 'Tuokaa viimeisenä; ja ihmellen miehet katselivat toisiaan. 34 Ja hän antoi kantaa omasta pöydästään ruokia heille, ja Benjaminin annos oli viisi kertaa suurempi kuin kaikkien muiden. Ja he joivat hänen kanssaan ja juopuivat.

44 Sen jälkeen Joosef käsiksi huoneenhaltijaansa sanoen: "Täytä miesten säkit viljalla, niin paljon kuin he voivat kuljettaa, ja pane itsekunkin raha hänen säkkinsä suuhun. 2 Ja nuorimman sakin suuhun pane minun maljani, tuo hopeamalja, ynnä hänen viljarahansa." Ja hän teki, niinkuin Joosef käsiksi. 3 Aamulla päivän valjetessa miehet saivat aaseinensa lähteä matkalle. 4 Mutta kun he olivat ehtineet vähän matkaa kaupungin ulkopuolelle, sanoi Joosef huoneenhaltijalleen: "Nouse ja aja miehiä takaa, ja kun saavutat heidät, sano heille: 'Minkätähden olette palkinneet hyvän pahalla? 5 Onhan se juuri se, josta isäntäni juo ja josta hän salaisia tiedustelee. Te olette pahoin tehneet menetlessänne näin.'" 6 Kun hän sitten saavutti heidät, puhui hän heille nämä sanat. 7 He vastasivat hänen ja: "Minkätähden herramme puhuu näin? Pois se, että palvelijasi tekisivät niin! 8 Katso, rahan, jonka löysimme säkkiemme suusta, me olemme tuoneet takaisin sinulle Kanaanin maasta; kuinka siis olisimme varastaneet hopeata tai kultaa herrasi talosta? 9 Se palvelijoistasi, jolta se löydetään, kuolkoon; ja me muut tulemme herramme orjaksi." 10 Hän vastasi: "Olkoon niin, kuin olette puhuneet; se, jolta se löydetään, olkoon minun orjani. Mutta te muut pääsette vapaaksi." 11 Ja he laskivat nopeasti säkkinsä maahan, ja jokainen avasi säkkinsä. 12 Ja hän etsi, alkaen vanhimmasta ja lopettaen nuorimpaan, ja malja löytyi Benjaminiin säkistä. 13 Silloin he repäisivät vaatteensa, kuormasivat kukan tavaransa aasinsa selkään ja palasivat kaupunkiin. 14 Ja Juuda meni veljinensä Joosefin taloon, jossa tämä vielä oli, ja he lankesivat maahan hänen eteensä. 15 Silloin Joosef sanoi heille: "Mitä olettekaan tehneet! Ettekö tienneet, että minun kaltaiseni mies saa salatut ilmi?" 16 Juuda vastasi: "Mitä sanoisimmekaan herrallemi, mitä puhuisimme ja millä puolustautuisimme! Jumala on paljastanut palvelijaisi syyllisyyden. Katso, me olemme herrani orjat, niin hyvin me muut kuin se, jolta malja löytyi." 17 Hän sanoi: "Pois se, että minä tekisin niin! Se, jolta malja löytyi, olkoon minun orjani, mutta te muut

menkää rauhassa kotiin isänne luo." 18 Silloin Juuda sydämessään liikutetuksi ja etsi tilaisuutta itkeäkseen; astui hänen eteensä ja sanoi: "Oi herrani, salli palvelijasi niin hän meni sisähuoneeseen ja itki siellä. 31 Sen jälkeen puhua sananen herrani kuullen, älköönkä vihasi sytykö hän pestyään kasvonsa tuli ulos, hillitsi itsensä ja palvelijaasi kohtaan, sillä sinä olet niinkuin itse farao! 19 käsiksi: "Tarjotkaa ruokaa". 32 Ja tarjottiin erikseen Herrani kysyi palvelijoiltaan sanoen: 'Onko teillä isää tai hänen ja erikseen heille ja erikseen egyptiläisille, veljeä?' 20 Me vastasimme herrallemi: 'Meillä on kotona jotka aterioivat hänen kanssaan; egyptiläiset näet eivät vanhaa isää ja veli, joka on syntynyt hänen vanhoilla saata syödä yhdessä hebrealaisten kanssa, sillä se päivillänsä ja on vielä nuori; mutta tämän veli on kuollut, on egyptiläisille kauhistus. 33 He istuivat vastapäätä ja niin hän on jäänyt yksin äidistänsä, ja hänen isänsä häntä iän mukaan, esikoinen ensimmäisenä ja nuorin rakastaa häntä'. 21 Niin sinä sanoit palvelijoillesi: 'Tuokaa viimeisenä; ja ihmellen miehet katselivat toisiaan. 34 Ja hän antoi kantaa omasta pöydästään ruokia heille, ja Benjaminin annos oli viisi kertaa suurempi kuin kaikkien muiden. Ja he joivat hänen kanssaan ja juopuivat.

45 Silloin Joosef ei voinut kauemmin hillitä itseään kaikkien niiden näden, jotka seisovat hänen ympärillään. Hän huusi: "Antakaa kaikkien mennä pois minun luotani!" Niin ei ollut ketään saapuvilla, kun Joosef ilmaisi itsensä veljilleen. 2 Ja hän purskahti ääneensä itkemään, niin että egyptiläiset ja faraon hoviväki sen kuulivat. 3 Ja Joosef sanoi veljilleen: "Minä olen Joosef. Vieläkö minun isäni elää?" Mutta hänen veljensä eivät voineet vastata hänelle, niin hämmästyksissään he

olivat hänen edessään. **4** Mutta Joosef sanoi veljilleen: lähtivät Egyptistä ja tulivat isänsä Jaakobin luo Kanaanin "Tulkaa tänne luokseni". Ja he tulivat. Niin hän sanoi: maahan. **26** Ja he kertoivat hänelle ja sanoivat: "Joosef "Minä olen Joosef, teidän veljenne, jonka myitte Egyptiin. on vielä elossa ja on koko Egyptin maan valtias". Mutta **5** Mutta älkää nyt olko murheissanne älkääkä pahoitelo hänen sydämensä pysyi kylmänä, sillä hän ei uskonut sitä, että olette myyneet minut tänne, sillä Jumala on heitä. **27** Niin he kertoivat hänelle kaiken, mitä Joosef minut lähettynyt teidän edellänne pitääkseen teidät oli heille puhunut. Ja kun hän näki vaunut, jotka Joosef hengissä. **6** Kaksi vuotta on nyt nälänhätä ollut maassa, ja vielä on jäljellä viisi vuotta, joina ei kynnetä eikä eloa Jaakobin henki. **28** Ja Israel sanoi: "Nyt on minulla korjata. **7** Niin Jumala lähetti minut teidän edellänne kyrill; poikani Joosef elää vielä, minä menen häntä säilyttääkseen teille jälkeläisiä maan päällä ja pitääkseen katsomaan, ennenkuin kuolen".

teidät hengissä, pelastukseksi monille. **8** Ette siis te ole lähettiläneet minua tänne, vaan Jumala; hän asetti minut faraon neuvonantajaksi ja koko hänen hovinsa herraksi ja koko Egyptin maan valtaaksi. **9** Menkää, rientäkää minun isäni tykö ja sanokaa hänelle: "Näin sanoo poikasi Joosef: Jumala on asettanut minut koko Egyptin herraksi, tule luokseni, älä viiyttele! **10** Sinä saat asettua Goosenin maakuntaan ja olla minun läheisyydessäni, sinä ja sinun lapsesi ja lastesi lapset, pikkukarjasi ja raavaskarjasi, kaikki, mitä sinulla on. **11** Minä elätän sinua siellä-vielä on näet viisi nälkävuotta-niin ettet sinä eikä sinun perheesi eikä kukaan omaisistasi ole sortuva puuttueeseen." **12** Te näette omin silmin, ja myösken veljeni Benjamin näkee, että minä itse teille puhun. **13** Kertokaa siis isällenne kaikesta siitä tunniasta, joka on tullut minun osaksemi Egyptissä, ja kaikesta, mitä olette nähneet, ja rientäkää ja tuokaa isäni tänne." **14** Ja hän lankesi veljensä Benjaminiin kaulaan ja itki, ja myösken Benjamin itki hänen kaulassaan. **15** Ja hän suuteli kaikkia veljiään ja itki heidän rinnollaan. Senjälkeen hänen veljensä puhelivat hänen kanssaan. **16** Kun sanoma siitä, että Joosefin veljet olivat saapuneet, kuului farao hovin, oli se farao ja kaikkien hänen palvelijainsa mieleen. **17** Ja farao sanoi Joosefile: "Sano veljillesi: 'Tehkää näin: sälyttääkää kuormat juhtainne selkää ja lähetekää kotiin Kanaanin maahan, **18** ottakaa isänne ja perheenne ja tulkaa minun luokseni, niin minä annan teille parasta, mitä Egyptissä on, ja te saatte syödä maan lihavuudesta'." **19** Ja näin sinun on käskettävä heitä: "Tehkää näin: ottakaa itsellenne vaunuja Egyptin maasta lapsianne ja vaimojanne varten ja tuokaa isänne ja tulkaa. **20** Älkää surko taloustavaroiinne, sillä mitä parasta on koko Egyptin maassa, se on oleva teidän omanne." **21** Israelin pojat tekivät niin, ja Joosef antoi heille vaunuja faraon käskyn mukaan sekä evästä matkaa varten. **22** Hän antoi kullekin heistä juhlapuvun, mutta Benjaminiille hän antoi kolmesataa hopeasekeliä sekä viisi juhlapukua. **23** Samoin hän lähetti isällenne lajhaksi kymmenen aasia, jotka olivat kuormitut Egyptin parhaimilla tavaroilla, ja kymmenen aasintammasa, jotka kantoivat viljaa ja leipää sekä eväitä hänen isällenne matkaa varten. **24** Sitten hän päästi veljensä menemään ja sanoi heille: "Älkää riidelkö matkalla". **25** Niin he

46 Niin Israel lähti matkalle mukanaan kaikki, mitä hänenlällä oli. Ja kun hän saapui Beersebaan, uhrasi hän teurasuhreja isänsä lisakin Jumalalle. **2** Ja Jumala puhui Israelliille näyssä yöllä; hän sanoi: "Jaakob, Jaakob!" Tämä vastasi: "Tässä olen". **3** Niin hän sanoi: "Minä olen Jumala, sinun isäsi Jumala; älä pelkää minää Egyptiin, sillä minä teen sinut siellä suureksi kansaksi. **4** Minä menen sinun kanssasi Egyptiin, ja minä myös johdatan sinut sieltä takaisin. Ja Joosefin käsi on sulkeva sinun silmäsi." **5** Ja Jaakob lähti Beersebasta, ja Israelin pojat nostivat isänsä Jaakobin, lapsensa ja vaimonsa vaunuihin, jotka farao oli lähettynyt häntä noutamaan. **6** Ja he ottivat karjansa ja tavaransa, jotka he olivat hankkineet Kanaanin maassa, ja tulivat niin Egyptiin: Jaakob ynnä kaikki hänen jälkeläisensä. **7** Poikansa ja poikiensa pojat, tyttärensä ja poikiensa tytötret, kaikki jälkeläisensä, hän vei mukanaan Egyptiin. **8** Nämä ovat Israelin lasten nimet, niiden, jotka tulivat Egyptiin: Jaakob ja hänen poikansa. Jaakobin esikoinen oli Ruuben. **9** Ruubinin pojat olivat Hanok, Pallu, Hesron ja Karmi. **10** Simeonin pojat olivat Jemuel, Jaamin, Oohad, Jaakin, Soohar ja Saul, kanaanilaisen vaimon poika. **11** Leevin pojat olivat Geerson, Kehat ja Merari. **12** Juudan pojat olivat Eer, Oonan, Seela, Peres ja Serah; mutta Eer ja Oonan kuolivat Kanaanin maassa. Pereksen pojat olivat Hesron ja Haamul. **13** Isaskarin pojat olivat Toola, Puvva, Joob ja Simron. **14** Sebulonin pojat olivat Sered, Eelon ja Jahleel. **15** Nämä olivat Leean pojat; ne hän synnytti Jaakobille Mesopotamiassa sekä tyttären Diinan. Näitä Jaakobin poikia ja tyttäriä oli kaikkiaan kolmekymmentä kolme henkeä. **16** Gaadin pojat olivat Sifjon ja Haggi, Suuni ja Esbon, Eeri ja Arodi ja Areli. **17** Asserin pojat olivat Jimna, Jisva, Jisvi ja Beria; heidän sisarensa oli Serah. Berian pojat olivat Heber ja Malkiel. **18** Nämä olivat Silpan lapset, hänen, jonka Laaban antoi tyttärellensä Leealle, ja hän synnytti ne Jaakobille, kuusitoista henkeä. **19** Raakelin, Jaakobin vaimon, pojat olivat Joosef ja Benjamin. **20** Ja pojat, jotka syntivät Joosefile Egyptin maassa, olivat Manasse ja Efraim; nämä synnytti hänenlasse Aasenat, Oonin papin Poti-Feran tytär. **21** Benjaminin pojat olivat Bela, Beker ja Asbel, Geera ja Naaman, Eehi ja Roos,

Muppim ja Huppim ja Ard. 22 Nämä olivat Raakelin pojat, Jaakobilla: "Kuinka monta ikävuotta sinulla on?" 9 jotka syntyivät Jaakobille, kaikkiaan neljätoista henkeä. Jaakob vastasi faraolle: "Minun vaellusaikani on kestäänyt 23 Daanin poika oli Husim. 24 Naftalin pojat olivat sata kolmekymmentä vuotta. Vähät ja pahat ovat olleet Jahseel, Guuni, Jeeser ja Sillem. 25 Nämä olivat Bilhan minun elinluvuosienvi päivät eivätkä ole saavuttaneet pojat, hänen, jonka Laaban antoi tyttärensä Raakelille, sitä elinluvuosien määrään, mikä isilläni oli vaelluksensa ja hän synnytti ne Jaakobille, kaikkiaan seitsemän aikana." 10 Ja Jaakob toivotti faraolle siunausta ja lähti henkeä. 26 Kaikkiaan oli niitä, jotka Jaakobin kanssa hänen luotaan. 11 Ja Joosef sijoitti isänsä ja veljensä siirtyivät Egyptiin ja olivat lähteneet hänen kupeistansa, Egyptin maahan ja antoi heille maaomaisuutta maan paitsi Jaakobin miniötä, yhteensä kuusikymmentä kuusi parhaasta osasta, Ramseksen maakunnasta, niinkuin henkeä. 27 Ja Joosefin poikia, jotka syntyivät hännelle farao oli hänen käskenyt tehdä. 12 Ja Joosef elätti Egyptissä, oli kaksi. Jaakobin perheen jäseniä, jotka isänsä ja koko isänsä perhettä antamalla siirtyivät Egyptiin, oli kaikkiaan seitsemäkymmentä jokaiselle elatusta vaimojen ja lasten luvun mukaan. henkeä. 28 Ja hän lähti Juudan edellänsä Joosefin 13 Mutta ei missään koko maassa ollut leipää; sillä luo ilmoittamaan hännelle tulostaan Gooseniin. Niin he nälänhätä oli hyvin kova, niin että Egyptin maa ja tulivat Goosenin maakuntaan. 29 Ja Joosef valjastutti Kanaanin maa olivat näänitymässä nälkään. 14 Ja vaununsa ja meni isänsä Israelia vastaan Gooseniin. viljalla, jota ostettiin, Joosef kokosi kaiken rahan, mitä oli Ja kun hän saapui hänen eteensä, lankesi hän hänen Egyptin maassa ja Kanaanin maassa; ja Joosef vei rahat kaulansa ja itki kauan hänen kaulassaan. 30 Ja Israel faraon hoviin. 15 Kun raha oli loppunut Egyptin maasta sanoi Joosefille: "Nyt minä kuolen mielelläni, kun olen ja Kanaanin maasta, tulivat kaikki egyptiläiset Joosefin nähnyt sinun kasvosi ja tiedän, että sinä vielä elät." 31 luo, sanoen: "Anna meille leipää. Miksi me kuolisimme Sen jälkeen Joosef sanoi veljilleen ja isänsä perheelle: sinun silmies edessä? Sillä raha on loppunut." 16 "Minä menen ilmoittamaan faraolle ja sanon hännelle: Joosef vastasi: "Tuokaa tänne karjanne. Minä annan 'Minun veljeni ja minun isäni perhe, jotka ovat olleet teille leipää karjastanne, jos rahanne on loppunut." 17 Kanaanin maassa, ovat saapuneet luokseti. 32 Ja Ja he toivat Joosefille karjansa, ja Joosef antoi heille nämä miehet ovat paimenia, sillä he hoitavat karjaa; ja he ovat tuoneet mukanaan lampaansa, karjansa ja Niin hänen sen vuoden elätti heitä leivällä kaiken heidän kaiken muun omaisuutensa." 33 Kun siis farao kutsuu karjansa hinnasta. 18 Niin kului se vuosi. Seuraavana teidät eteensä ja kysyy: "Mikä teidän ammattinne on?" 34 vuonna he tulivat taas hänen luokensa ja sanoivat niin vastatkaa: "Me, sinun palvelijasi, olemme hoitanee hänelle: "Emme tahdo salata herraaltamme, että raha karjaan nuoruudestamme tähän asti, me niinkuin meidän on lopussa, ja myösken eläimemme ovat joutuneet herraamme omiksi; meillä ei ole muuta jäljellä annettavana herrallemme kuin ruumiimme ja peltomme. 19 Miksi me menehtyisimme sinun silmies edessä, sekä me itse että meidän peltomme? Osta meidät ja peltomme leivällä, niin me tulemme peltoniemme faraon orjiksi. Anna meille siementä, että eläisimme emmekä kuolisi eivätkä peltomme joutuisi autioksi." 20 Niin Joosef osti faraolle kaikki Egyptin pelloet; sillä egyptiläiset myivät jokainen vainionsa, koska nälkä ahdisti heitä. Niin joutui maa faraona omaksi. 21 Ja hän siirsi kansan kaupunkieihin, Egyptin toisesta äärestä toiseen saakka. 22 Ainoastaan pappien peltöjä hän ei ostanut; sillä papeilla oli määärätty tulot faraolta ja he elivät niistä määrätyistä tuloistaan, jotka he faraolta saivat. Sentähden heidän ei tarvinnut myydä peltolajansa. 23 Ja Joosef sanoi kansalle: "Katso, minä olen nyt ostanut teidät ja teidän peltonne faraolle; katso, tässä on teille siementä, kylväkää peltonne. 24 Mutta sadosta teidän on annettava viides osa faraolle; mutta neljä viidettä osaa jääköön teille pellon siemeneksi sekä ravinnoksi itsellenne ja niille, jotka talossanne ovat, sekä elatuksaksi vaimoilenne ja lapsilenne." 25 He vastasivat: "Sinä olet pitänyt meidät hengissä; suo meidän vain saada armo herramme silmien edessä,

47 Ja Joosef meni ja ilmoitti faraolle, sanoen:

"Minun isäni ja veljeni ovat pienkarjoineen ja raavaskarjoineen, kaikkine omaisuuksineen, tulleet Kanaanin maasta, ja katso, he ovat Goosenin maakunnassa". 2 Ja hän oli ottanut mukaansa veljensä joukosta viisi miestä; ne hän toi faraon eteen. 3 Niin farao kysyi hänen veljiltänsä: "Mikä on teidän ammattinne?" He vastasivat faraolle: "Me, sinun palvelijasi, olemme paimenia, me niinkuin isämmekin". 4 Ja he sanoivat vielä faraolle: "Me olemme tulleet asuaksemme jonkun aikaa tässä maassa; sillä palvelijoillasi ei ollut laidunta karjalleen, koska kova nälänhätä on Kanaanin maassa. Suo siis palvelijaisi asettua Goosenin maakuntaan." 5 Niin farao sanoi Joosefille: "Isäsi ja veljesi ovat tulleet sinun luoksesi. 6 Egyptin maa on avoinna sinun edessäsi; sijoita isäsi ja veljesi maan parhaaseen osaan. Asukoot Goosenin maakunnassa; ja jos tiedät heidän joukossaan olevan kelvollisia miehiä, niin aseta heidät minun karjani päälyllysmiehiksi." 7 Senjälkeen Joosef toi isänsä Jaakobin sisään ja esitti hänet faraolle. Ja Jaakob toivotti faraolle siunausta. 8 Niin farao kysyi

niin olemme faraon orjia". 26 Niin Joosef teki sen niin hänen eteensä. 14 Mutta Israel ojensi oikean säädöökseksi, joka vielä tänäkin päivänä on voimassa kätensä ja laski sen Efraimin pään päälle, vaikka tämä Egyptin pelloista, että faraolle on annettava viides oli nuorempi, ja vasemman kätensä Manassen pään osa. Ainoastaan pappien pellot eivät joutuneet faraon päälle; hän pani siis kätensä ristikkään, sillä Manasse omaksi. 27 Niin Israel jää asumaan Egyptiin, Goosenin oli esikoinen. 15 Ja hän siunasi Joosefin sanoen: maakuntaan; he asettuivat sinne ja olivat hedelmällisiä "Jumala, jonka kasvojen edessä minun isäni Abram ja lisääntyivät suuresti. 28 Ja Jaakob eli Egyptin maassa ja lisak ovat vaeltaneet, Jumala, joka on minua kainnut seitsemäntoista vuotta, ja koko hänen elinaikansa oli syntymästäni hamaan tähän päivään asti, 16 enkeli, joka sata neljäkymmentä seitsemän vuotta. 29 Kun lähestyi on minut pelastanut kaikesta pahasta, siunattkoon näitä aika, jolloin Israelin oli kuoltava, kutsui hän poikansa nuorukaisia; heitää mainittaessa mainittakoon minun Joosefin ja sanoi hänelle: "Jos olen saanut armon sinun nimen ja minun isäni Abram ja lisakin nimi, ja silmiesi edessä, niin pane nyt kätensi minun kupeeni alle he lisääntykööt suuresti keskellä maata". 17 Mutta ja osoita minulle laupeus ja uskollisuus: älä hautaa minua kun Joosef huomasi, että hänen isänsä laski oikean Egyptiin, 30 sillä minä tahdon levätä isäni luona; vie kätensä Efraimin pään päälle, pani hän sen pahakseen siis minut Egyptistä ja hautaa minut heidän hautaansa". 18 Hän vastasi: "Minä teen, niinkuin sanot". 31 Hän sanoi: ja tarttui isänsä käteen siirtääkseen sen Efraimin pään Hänen rukoili, kumartuneena vuoteensa päänalista vasten.

48 Tämän jälkeen tuotiin Joosefille sana: "Katso, isäsi on sairaana". Ja hän otti mukaansa molemmat poikansa, Manassent ja Efraimint. 2 Ja Jaakobille ilmoittiin ja sanottiin: "Katso, poikasi Joosef on tullut sinun luoksesi". Niin Israel kokosi voimansa ja nousi istumaan vuoteessaan. 3 Ja Jaakob sanoi Joosefille: "Jumala, Kaikkivaltias, ilmestyi minulle Luuissa Kanaanin maassa ja siunasi minut 4 ja sanoi minulle: 'Katso, minä teen sinut hedelmälliseksi ja annan sinun lisääntyä, annan tulla sinusta suuren kansojen joukon, ja minä annan sinun jälkeläisillesi tämän maan ikuisaksi perintömaaksi'. 5 Kaksi poikaasi, jotka ovat sinulle syntyneet Egyptin maassa, ennenkuin minä tulin luoksesi Egyptiin, olkoot minun omani; Efraim ja Manasse olkoot minun omani niinkuin Ruuben ja Simeon. 6 Mutta ne lapsesi, jotka ovat syntyneet sinulle heidän jälkeensä, olkoot sinun; nimitettäkön heitä veljiensä nimellä heidän perintösassaan. 7 Palatessani Mesopotamiasta kuoli minulta Raakel matkalla Kanaanissa, kun vielä oli jonkun verran matkaa Efrataan; ja minä hautasin hänet siellä Efratan" -se on Beetlehemin- "tien varteen". 8 Kun nyt Israel huomasoi Joosefin pojat, kysyi hän: "Keitää nämä ovat?" 9 Joosef vastasi isäelleen: "Ne ovat minun poikani, jotka Jumala on minulle täällä antanut". Hän sanoi: "Tuo heidät minun luokseni siunatakseni heidät". 10 Mutta Israelin silmät olivat vanhuudesta hämärät, niin ettei hän voinut nähdä. Niin Joosef toi heidät hänen luokseen, ja hän suuteli heitä ja syleili heitä. 11 Ja Israel sanoi Joosefille: "En olisi uskonut saavani nähdä sinun kasvojasi; ja katso, Jumala on suonut minun nähdä sinun jälkeläisiäsin". 12 Ja Joosef otti heidät pois hänen polviltansa ja kumartui maahan kasvoilleen.

13 Sitten Joosef tarttui heihin molempien, Efraimiin oikealla kädellänsä, vasemmalla Israelista, ja Manasseen vasemmalla kädellänsä, oikealla Israelista, ja toi heidät

49 Sitten Jaakob kutsui poikansa ja sanoi: "Kokoontuakaa, niin minä ilmoitan teille, mitä teille päivien lopulla tapahtuu. 2 Tulkaa kokoon ja kuulkaa, Jaakobin pojat, kuulkaa isäänne Israelia. 3 Ruuben, sinä olet minun esikoineni, minun voimani ja minun miehuuteni ensimmäinen, ensi sijalla arvossa, ensi sijalla vallassa. 4 Mutta sinä kuohahdat kuin vesi, et pysy ensi sijalla, sillä sinä nousit isäsi leposijalle; silloin sinä sen saastutit. Niin, hän nousi vuoteeseeni. 5 Simeon ja Leevi, veljekset, heidän aseensa ovat väkivallan aseet. 6 Heidän neuvoonsa ei suostu minun sieluni, heidän seuraansa ei yhdy minun sydämeni; sillä vihassaan he murhasivat miehiä, omavaltaisuudessaan he silpoivat härkiä. 7 Kirottu olkoon heidän vihansa, sillä se on raju, heidän kiukkunsa, sillä se on julma. Minä jakelen heidät Jaakobin sekaan ja hajotan heidät Israelin sekaan. 8 Juuda, sinua sinun veljesi ylistävä; sinun kätensi on vihollistesii niskassa, sinua kumartavat isäsi pojat. 9 Juuda on nuori leijona; saaliilta olet, poikani, noussut. Hän on asettunut makaamaan, hän lepää kuin leijona, kuin naarasleijona-kuka uskaltaa häntä häiritä? 10 Ei siirry valtikka pois Juudalta eikä

hallitsijansauva hänen polviensa välistä, kunnes tulee isänsä, ja lääkärit balsamoivat Israelin. 3 Siihen hän, jonka se on ja jota kansat tottelevat. 11 Hän sitoo kului neljäkymmentä päivää, sillä niin pitkä aika aasinsa viinipuuun, viiniköynnökseen aasinsa varsan; kuluu balsamoimiseen. Ja egyptiläiset itkivät häntä hän huuhtoo vaatteensa viinissä; viittansa rypäleen seitsemäkymmentä päivää. 4 Sittenkuin hänen veressä. 12 Hänen silmänsä ovat viinistä sameat, muistoksensa vietetty suruaika oli päättynyt, puhui hänen hampaansa valkeat maidosta. 13 Sebulon asuu Joosef faraon hoviväelle: "Jos olen saanut armon meren rannalla, laivojen rannikolla, hänen sivunsa on teidän silmienne edessä, niin puuhkaa minun puolestani Siidoniin pään. 14 Isaskar on luiseva aasi, joka loikoilee faraolle näin: 5 Isäni vannotti minua sanoen: 'Katso, karjatarhojen välissä. 15 Hän huomasi lepopaikkansa minä kuolen, hautauta minut omaan hautaan, jonka olen suloiseksi ja maan ihanaksi; niin hän taivutti olkansa kaivanut itselleni Kanaanin maassa'. Anna minun siis taakan alle ja joutui työveroa tekemään. 16 Daan hankkii nyt mennä hautaamaan isäni; sitten palaaan takaisin." oikeutta kansalleen, hänkin yhtenä Israelin sukukunnista. 17 Daan on käärmeenä tiellä, on polulla kyynä, joka puree mukaan, jonka olet hänelle vannonut". 7 Niin Joosef hevosta vuohiseen, niin että ratsastaja syöksyy selin meni hautaamaan isänsä, ja hänen kanssaan menivät maahan. 18 Sinulta minä odotan pelastusta, Herra. 19 kaikki faraon palvelijat, hänen hovinsa vanhimmat ja Gaadia ahdistavat rosvojoukot, mutta hän itse ahdistaa kaikki Egyptin maan vanhimmat 8 sekä koko Joosefin heitää heidän kinterellään. 20 Asserista tulee lihavuus, perhe, hänen veljensä ja hänen isänsä perhe; ainoastaan hänen leipänsä, hän tarjoaa kuninkaan herkkuja. 21 vaimonsa, lapsensa, pikkukarjansa ja raavaskarjansa Naftali on nopea peura; hän antaa kauniita sanoja. 22 he jättivät Goosenin maakuntaan; 9 hänen mukanaan Joosef on nuori hedelmäpuu, nuori hedelmäpuu lähteent meni myös sekä vaunuja että ratsumiehiä. Ja niin heitä reunalla; sen oksat ulottuvat yli muurin. 23 Jousimiehet oli sangen suuri joukko. 10 Kun he saapuivat Gooren-hätyyttävät häntä, ampuvat ja ahdistavat häntä. 24 Mutta Aataadii, joka on Jordanin tuolla puolella, panivat he hänen jousensa pysy lujana, ja hänen käsivartensa siellä toimeen ylen suuret ja juhlalliset valittajaiset, ja ovat notkeat Jaakobin Väkevän avulla, kaittsijan, Israelin hän vietti isänsä surujuhlaa seitsemän päivää. 11 Ja kallion, 25 isäsi Jumalan, avulla, joka sinua auttaakoon, kun maan asukkaat, kanaanalaiset, näkivät surujuhlan Kaikkivaltaan avulla, joka sinua siunatkoon, antakoon Gooren-Aatadissa, sanoivat he: "Siellä on egyptiläisillä siunausia taivaasta ylhäältä, siunausia syvyydestä suuri surujuhla". Siitä sai paikka nimekseen Aabel-alhaalta, siunausia nisistä ja kohdusta. 26 Sinun isäsi Misraim; se on Jordanin tuolla puolella. 12 Ja hänen siunausket kohoavat yli minun vanhempaini siunausten, poikansa tekivät hänelle, niinkuin hän oli määränyt yli ikuisen kukkanlain ihanuuden. Ne laskeutukoot heille: 13 hänen poikansa veivät hänet Kanaanin maahan Joosefin pään päälle, veljiensä ruhtinaan päälaelle. ja hautasivat hänet Makpelan vainiolla olevaan luolaan, 27 Benjamin on raatelevainen susi; aamulla hän syö jonka vainion Aabraham oli ostanut perintöhaudaksi riistaa, ja illalla hän jakaa saalista." 28 Nämä ovat kaikki heettiläiseltä Efronilta ja joka oli itään pään Mamresta. Israelin sukukunnat, Iuvultaan kaksitoista, ja tämän puhui 14 Senjälkeen kuin Joosef oli haudannut isänsä, palasi heille heidän isänsä siunatessaan heidät; hän siunasi hän Egyptiin, hän ja hänen veljensä sekä kaikki, jotka jokaisen erikseen erityisellä siunausSELLÄ. 29 Ja hän hänen kanssaan olivat menneet hautaamaan hänen käski heitää ja sanoi heille: "Minut otetaan pois heimon isänsä. 15 Mutta kun Joosefin veljet näkivät, että tykö; haudatkaa minut isieni viereen, siihen luolaan, heidän isänsä oli kuollut, ajattelivat he: "Ehkä Joosef joka on heettiläisen Efronin vainiolla, 30 luolaan, joka nyt alkaa vainota meitä ja kostaa meille kaiken sen on Makpelan vainiolla, itään pään Mamresta Kanaanin pahan, mitä me olemme hänelle tehneet". 16 Niin he maassa, jonka vainion Aabraham osti heettiläiseltä lähettilivät Joosefille tämän sanan: "Isäsi käski ennen Efronilta perintöhaudakseen. 31 Siihen on haudattu kuolemaansa ja sanoi: 17 'Sanokaa Joosefille näin: Aabraham ja hänen vaimonsa Saara, siihen on haudattu Oi, anna anteeksi veljiesi rikos ja synti, sillä pahasti lisak ja hänen vaimonsa Rebekka, ja siihen minäkin he ovat menetelleet sinua kohtaan'. Anna siis isäsi hautasin Leean, 32 siihen vainioon, joka luolineen Jumalan palvelijoille anteeksi heidän rikoksensa." Ja on ostettu heettiläisiltä." 33 Kun Jaakob oli antanut Joosef itki kuullessaan nämä heidän sanansa. 18 Sitten määräyksensä pojilleen, veti hän jalkansa vuoteeseen tulivat Joosefin veljet itse, lankesivat maahan hänen ja kuoli ja tuli otetuksi heimonsa tykö.

50 Ja Joosef vaipui isänsä kasvoja vasten, itki siinä kumartuneena hänen ylitsensä ja suuteli häntä. 2 Sitten Joosef käski lääkäreitä, jotka olivat hänen palveluksessaan, balsamoimaan hänen

isänsä, ja lääkärit balsamoivat Israelin. 3 Siihen hän, jonka se on ja jota kansat tottelevat. 11 Hän sitoo kului neljäkymmentä päivää, sillä niin pitkä aika aasinsa viinipuuun, viiniköynnökseen aasinsa varsan; kuluu balsamoimiseen. Ja egyptiläiset itkivät häntä hän huuhtoo vaatteensa viinissä; viittansa rypäleen seitsemäkymmentä päivää. 4 Sittenkuin hänen veressä. 12 Hänen silmänsä ovat viinistä sameat, muistoksensa vietetty suruaika oli päättynyt, puhui hänen hampaansa valkeat maidosta. 13 Sebulon asuu Joosef faraon hoviväelle: "Jos olen saanut armon meren rannalla, laivojen rannikolla, hänen sivunsa on teidän silmienne edessä, niin puuhkaa minun puolestani Siidoniin pään. 14 Isaskar on luiseva aasi, joka loikoilee faraolle näin: 5 Isäni vannotti minua sanoen: 'Katso, karjatarhojen välissä. 15 Hän huomasi lepopaikkansa minä kuolen, hautauta minut omaan hautaan, jonka olen suloiseksi ja maan ihanaksi; niin hän taivutti olkansa kaivanut itselleni Kanaanin maassa'. Anna minun siis taakan alle ja joutui työveroa tekemään. 16 Daan hankkii nyt mennä hautaamaan isäni; sitten palaaan takaisin." oikeutta kansalleen, hänkin yhtenä Israelin sukukunnista. 17 Daan on käärmeenä tiellä, on polulla kyynä, joka puree mukaan, jonka olet hänelle vannonut". 7 Niin Joosef hevosta vuohiseen, niin että ratsastaja syöksyy selin meni hautaamaan isänsä, ja hänen kanssaan menivät maahan. 18 Sinulta minä odotan pelastusta, Herra. 19 kaikki faraon palvelijat, hänen hovinsa vanhimmat ja Gaadia ahdistavat rosvojoukot, mutta hän itse ahdistaa kaikki Egyptin maan vanhimmat 8 sekä koko Joosefin heitää heidän kinterellään. 20 Asserista tulee lihavuus, perhe, hänen veljensä ja hänen isänsä perhe; ainoastaan hänen leipänsä, hän tarjoaa kuninkaan herkkuja. 21 vaimonsa, lapsensa, pikkukarjansa ja raavaskarjansa Naftali on nopea peura; hän antaa kauniita sanoja. 22 he jättivät Goosenin maakuntaan; 9 hänen mukanaan Joosef on nuori hedelmäpuu, nuori hedelmäpuu lähteent meni myös sekä vaunuja että ratsumiehiä. Ja niin heitä reunalla; sen oksat ulottuvat yli muurin. 23 Jousimiehet oli sangen suuri joukko. 10 Kun he saapuivat Gooren-hätyyttävät häntä, ampuvat ja ahdistavat häntä. 24 Mutta Aataadii, joka on Jordanin tuolla puolella, panivat he hänen jousensa pysy lujana, ja hänen käsivartensa siellä toimeen ylen suuret ja juhlalliset valittajaiset, ja ovat notkeat Jaakobin Väkevän avulla, kaittsijan, Israelin hän vietti isänsä surujuhlaa seitsemän päivää. 11 Ja kallion, 25 isäsi Jumalan, avulla, joka sinua auttaakoon, kun maan asukkaat, kanaanalaiset, näkivät surujuhlan Kaikkivaltaan avulla, joka sinua siunatkoon, antakoon Gooren-Aatadissa, sanoivat he: "Siellä on egyptiläisillä siunausia taivaasta ylhäältä, siunausia syvyydestä suuri surujuhla". Siitä sai paikka nimekseen Aabel-alhaalta, siunausia nisistä ja kohdusta. 26 Sinun isäsi Misraim; se on Jordanin tuolla puolella. 12 Ja hänen siunausket kohoavat yli minun vanhempaini siunausten, poikansa tekivät hänelle, niinkuin hän oli määränyt yli ikuisen kukkanlain ihanuuden. Ne laskeutukoot heille: 13 hänen poikansa veivät hänet Kanaanin maahan Joosefin pään päälle, veljiensä ruhtinaan päälaelle. ja hautasivat hänet Makpelan vainiolla olevaan luolaan, 27 Benjamin on raatelevainen susi; aamulla hän syö jonka vainion Aabraham oli ostanut perintöhaudaksi riistaa, ja illalla hän jakaa saalista." 28 Nämä ovat kaikki heettiläiseltä Efronilta ja joka oli itään pään Mamresta. Israelin sukukunnat, Iuvultaan kaksitoista, ja tämän puhui 14 Senjälkeen kuin Joosef oli haudannut isänsä, palasi heille heidän isänsä siunatessaan heidät; hän siunasi hän Egyptiin, hän ja hänen veljensä sekä kaikki, jotka jokaisen erikseen erityisellä siunausSELLÄ. 29 Ja hän hänen kanssaan olivat menneet hautaamaan hänen käski heitää ja sanoi heille: "Minut otetaan pois heimon isänsä. 15 Mutta kun Joosefin veljet näkivät, että tykö; haudatkaa minut isieni viereen, siihen luolaan, heidän isänsä oli kuollut, ajattelivat he: "Ehkä Joosef joka on heettiläisen Efronin vainiolla, 30 luolaan, joka nyt alkaa vainota meitä ja kostaa meille kaiken sen on Makpelan vainiolla, itään pään Mamresta Kanaanin pahan, mitä me olemme hänelle tehneet". 16 Niin he maassa, jonka vainion Aabraham osti heettiläiseltä lähettilivät Joosefille tämän sanan: "Isäsi käski ennen Efronilta perintöhaudakseen. 31 Siihen on haudattu kuolemaansa ja sanoi: 17 'Sanokaa Joosefille näin: Aabraham ja hänen vaimonsa Saara, siihen on haudattu Oi, anna anteeksi veljiesi rikos ja synti, sillä pahasti lisak ja hänen vaimonsa Rebekka, ja siihen minäkin he ovat menetelleet sinua kohtaan'. Anna siis isäsi hautasin Leean, 32 siihen vainioon, joka luolineen Jumalan palvelijoille anteeksi heidän rikoksensa." Ja on ostettu heettiläisiltä." 33 Kun Jaakob oli antanut Joosef itki kuullessaan nämä heidän sanansa. 18 Sitten määräyksensä pojilleen, veti hän jalkansa vuoteeseen tulivat Joosefin veljet itse, lankesivat maahan hänen ja kuoli ja tuli otetuksi heimonsa tykö.

19 Mutta Joosef vastasi heille: "Älkää peljätkö, olenko minä Jumalan sijassa? 20 Te tosin hankitsitte minua vastaan pahaan, mutta Jumala on kääntinyt sen hyväksi, että hän saisi aikaan sen, mikä nyt on tapahtunut, ja pitäisi hengissä paljon kansaa. 21 Älkää siis peljätkö;

minä elätän teidät ja teidän vaimonne ja lapsenne." Ja hän lohdutti ja rauhoitti heitä. 22 Ja Joosef sekä hänen isänsä perhe jäivät asumaan Egyptiin. Ja Joosef eli sadan kymmenen vuoden vanhaksi. 23 Ja Joosef sai nähdä Efraimin lapsia kolmanteen polveen; myösken Maakrista, Manassen pojasta, syntyi lapsia Joosefin polville. 24 Niin Joosef sanoi veljilleen: "Minä kuolen, mutta Jumala pitää huolen teistä ja johdattaa teidät tästä maasta siihen maahan, jonka hän valalla vannoen on luvannut Aabrahamille, lisakille ja Jaakobille". 25 Ja Joosef vannotti Israelin poikia sanoen: "Kun Jumala pitää huolen teistä, viekää silloin minun luuni täältä". 26 Ja Joosef kuoli sadan kymmenen vuoden vanhana. Ja hänet balsamoitiin ja pantiin arkuun Egyptissä.

2 Mooseksen

1 Nämä ovat Egyptiin tulleiden Israelin pojien nimet; Jaakobin kanssa he olivat itsekukin perheineen tulleet sinne: **2** Ruuben, Simeon, Leevi ja Juuda, **3** Isaskar, Sebulon ja Benjamin, **4** Daan, Naftali, Gaad ja Asser. **5** Ja Jaakobin kupeista lähteneitä oli kaikkiaan seitsemänkymmentä henkeä. Mutta Joosef oli jo ennestään Egyptissä. **6** Ja Joosef kuoli ja kaikki hänen veljensä ynnä koko se sukupolvi. **7** Mutta israelilaiset olivat hedelmälliset ja sikisivät, lisääntyivät ja enenivät hyvin suurilukuisiksi, niin että maa tuli heitää täyteen. **8** Niin Egyptiin tuli uusi kuningas, joka ei Joosefista mitään tiennyt. **9** Tämä sanoi kansallensa: "Katsko, israelilaisten kansa on suurempi ja väkevämpi kuin me. **10** Tulkaa, menetelkäämme siis viisaasti heitää kohtaan, että he eivät lisääntyisi eivätkä, jos sota sytytisi, liittyisi hekin vihollisiimme ja totisi meitä vastaan ja lähtisi maasta pois." **11** Niin heille asetettiin työntohtajia rasittamaan heitä raskaalla työllä. Ja heidän täyti rakentaa faraolle varastokaupungit Pitom ja Ramses. **12** Mutta kuta enemmän kansaa rasittetiin, sitä enemmän se lisääntyi, ja sitä enemmän se levisi, niin että israelilaisia ruvettiin pelkäämään. **13** Niin egyptiläiset pitivät israelilaisia orjantyössä väkitöilläin **14** ja katkeroitivat heidän elämänsä kovalla laasti-ja tilityöllä ja kaikenlaisella työllä ulkona kedolla, kaikenlaisella työllä, jota he teettivät heillä väkitöilläin. **15** Ja Egyptin kuningas puhui hebrealaissille kätilövaimolle, joista toisen nimi oli Sifra ja toisen Puua; **16** ja hän sanoi: "Kun te autatte hebrealaisia vaimoja heidän synnyttääessänsä, niin tarkastakaan lapsen sukupuoli: jos se on poika, surmatkaa se, mutta jos se on tytö, jääköön eloon". **17** Mutta kätilövaimot pelkäsivät Jumalaa eivätkä tehneet, niinkuin Egyptin kuningas oli heille sanonut, vaan antoivat poikalasten elää. **18** Niin Egyptin kuningas kutsui kätilövaimot ja sanoi heille: "Miksi te näin teette ja annatte poikalasten elää?" **19** Kätilövaimot vastasivat faraolle: "Hebrealaiset vaimot eivät ole niinkuin egyptiläiset. He ovat voimakkaita; ennenkuin kätilövaimo tulee heidän luokseensa, ovat he jo synnyttääneet." **20** Mutta Jumala salli kätilövaimojen menestää, ja kansa lisääntyi ja eneni suurilukuiseksi. **21** Ja koska kätilövaimot pelkäsivät Jumalaa, niin hän antoi heille runsaasti perhettä. **22** Niin farao antoi käskeytä kaikelle kansallensa, sanoen: "Kaikki poikalapset, jotka syntivät, heittäkää Niilivirtaan, mutta kaikkien tytölasten antakaa elää".

2 Niin eräs mies, joka oli Leevin sukua, meni ja nai heibreilaisen neidon. **2** Ja vaimo tuli raskaaksi ja synnytti pojан. Ja kun hän näki, että se oli ihana lapsi, salasi hän sitä kolme kuukautta. **3** Mutta kun hän ei voinut sitä enää salata, otti hän kaisla-arkun, siveli sen

maapihkalla ja piellä, pani lapsen siihen ja laski sen kaislikoon Niilivirran rantaan. **4** Ja lapsen sisar asettui taammaksi nähdäksensä, mitä hänelle tapahtuisi. **5** Silloin faraon tytär tuli alas peseytymään virrassa, ja hänen seuranaisensa kävelivät virran rannalla; ja kun hän näki arkon kaislikossa, lähetti hän palvelijattarena ja ottati sen ylös. **6** Ja kun hän avasi sen, näki hän lapsen; ja katso, siinä oli poikanen, joka itki. Niin hänen tuli sitä sääli, ja hän sanoi: "Tämä on hebrealaisten lapsia". **7** Niin lapsen sisar sanoi faraon tyttärelle: "Menenkö kutsumaan sinulle hebrealaisen imettäjän, joka voi imettää sen lapsen sinulle?" **8** Faraon tytär vastasi hänelle: "Mene!" Niin tytö meni ja kutsui lapsen äidin. **9** Ja faraon tytär sanoi hänelle: "Ota tämä lapsi ja imetä se minulle, niin minä maksan sinulle siitä palkan". Ja vaimo otti lapsen ja imetti sen. **10** Mutta kun lapsi oli kasvanut, toi hän sen faraon tyttärelle, ja tämä otti sen pojaksensa ja antoi hänelle nimen Mooses, sillä hän sanoi: "Minä olen vetänyt hänet ylös vedestä". **11** Ja tapahtui niihin aikoihin, kun Mooses oli kasvanut suureksi, että hän meni veljiensä luo ja näki heidän raskaan työnsä. Ja hän näki egyptiläisen miehen lyövän hebrealaista miestä, erästä hänen veljistään. **12** Silloin hän katseli ympäriillensä joka taholle, ja kun hän näki, ettei ketään ollut läheisyydessä, lõi hän egyptiläisen kuoliaaksi ja kätti hänet hiekkaan. **13** Ja hän meni toisena päivänä ulos ja näki kaksi hebrealaista miestä tappelemassa keskenään; ja hän sanoi syylliselle: "Miksi lyöt toveriasi?" **14** Tämä vastasi: "Kuka on asettanut sinut meidän päämieheksemme ja tuomariksemme? Aiotko tappaa minutkin, niinkuin tapoiti egyptiläisen?" Silloin Mooses peljästyi ja ajatteli: "Se on siis tullut ilmi". **15** Ja kun farao sai kuulla tästä tapahtumasta, etsi hän Moosesta tappaaksensa hänet. Mutta Mooses lähti faraota pakoon ja pysähtyi Midianin maahan ja istahti eräälle kaivolle. **16** Ja Midianin papilla oli seitsemän tytärtä; nämä tulivat vettä ammentamaan ja täyttivät vesikaukalot, juuttaakseen isänsä lampaita. **17** Mutta paimenet tulivat ja ajoivat heidät pois. Silloin Mooses nousi ja auttoi heitä ja juotti heidän lampansa. **18** Ja kun he tulivat isänsä Reguelin luo, kysyi hän: "Kuinka te tänä päivänä niin pian jouduitte?" **19** He vastasivat: "Egyptiläinen mies auttoi meitä paimenteen käsistä, ammensipa vielä vettäkin meille ja juotti lampaat". **20** Ja hän sanoi tyttärellensä: "Missä hän on? Miksi te niin jätitte miehen? Kutsukaa hänet aterioimaan meidän kanssamme." **21** Ja Mooses suostui asumaan sen miehen luona, ja hän antoi Moosekselle tyttärensä Sipporan vaimoksi. **22** Tämä synnytti pojан, ja Mooses antoi hänelle nimen Geersom; sillä hän sanoi: "Minä olen muukalainen vieraalla maalla". **23** Ja kun oli kulunut pitkä aika, kuoli Egyptin kuningas. Ja israelilaiset huokailivat orjuuttansa ja valittivat; ja heidän huutonsa

heidän orjuutensa tähden nousi Jumalan tykö. **24** Ja minulle ja sanonut: 'Totisesti minä pidän teistä huolen Jumala kuuli heidän vaikeroimisensa, ja Jumala muisti ja pidän silmällä, mitä teille tapahtuu Egyptissä. **17** liittonsa Aabrahamin, lisakin ja Jaakobin kanssa. **25** Ja minä olen päättänyt näin: minä johdataan teidät Ja Jumala katsoi israelilaisten puoleen, ja Jumala pitää pois Egyptin kurjuudesta kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, siihen maahan, joka vuotaa maitoa ja mettää.'

3 Ja Mooses kaitosi appensa Jetron, Midianin papin, lampaita. Ja kun hän kerran ajoii lampaita erämaaan tuolle puolen, tuli hän Jumalan vuoren, Hoorebin, juurelle. **2** Silloin Herran enkeli ilmestyi hänen tulen liekissä keskellä orjantappurapensasta; ja hän näki, että pensas paloi ilmitulessa, mutta pensas ei kuitenkaan kulunut. **3** Niin Mooses sanoi: "Minä käyn tuonne ja katson täitä suurta näkyä, miksi ei pensas pala poroksi". **4** Kun Herra näki hänen tulevan katsomaan, huusi hän, Jumala, hänen pensasta ja sanoi: "Mooses, Mooses!" Hänen vastasi: "Tässä olen". **5** Hän sanoi: "Älä tule tänne! Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa." **6** Ja hän sanoi vielä: "Minä olen sinun isäsi Jumala, Aabrahamin Jumala, lisakin Jumala ja Jaakobin Jumala". Ja Mooses peitti kasvonsa, sillä hän pelkäsi katsoa Jumalaa. **7** Ja Herra sanoi: "Minä olen nähnyt kansani kurjuuden Egyptissä ja kuullut heidän huutonsa sortajainsa tähden; niin, minä tiedän heidän tuskansa. **8** Sentähden minä olen astunut alas vapauttamaan heidät egyptiläisten kädestä ja johdattamaan heidät siitä maasta hyvään ja tilavaan maahan, maahan, joka vuotaa maitoa ja mettää, sinne, missä kanaanilaiset, heettiläiset, amorilaiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset asuvat. **9** Ja nyt on israelilaisten huuto tullut minun kuuluvuini, ja minä olen myös nähnyt sen sorron, jolla egyptiläiset heittävät sortavat. **10** Niin mene nyt, minä lähetän sinut faraon tykö, ja vie minun kansani, israelilaiset, pois Egyptistä." **11** Mutta Mooses sanoi Jumalalle: "Mikä minä olen menemään faraon tykö ja viemään israelilaisia pois Egyptistä?" **12** Hän vastasi: "Minä olen sinun kanssasi; ja tämä olkoon sinulle tunnusmerkinä, että minä olen sinut lähettyneitä: kun olet vienyt kansan pois Egyptistä, niin te palvelette Jumalaa tällä vuorella". **13** Mooses sanoi Jumalalle: "Katso, kun minä menen israelilaisten luo ja sanon heille: 'Teidän isienne Jumala on lähettynyt minut teidän luokseen', ja kun he kysyvät minut: 'Mikä hänen nimensä on?' niin mitä minä heille vastaan?" **14** Jumala vastasi Moosekselle: "Minä olen se, joka minä olen". Ja hän sanoi vielä: "Sano israelilaisille näin: 'Minä olen' lähetti minut teidän luokseen'". **15** Ja Jumala sanoi vielä Moosekselle: "Sano israelilaisille näin: Herra, teidän isienne Jumala, Aabrahamin Jumala, lisakin Jumala ja Jaakobin Jumala, lähetti minut teidän luokseen; tämä on minun nimeni iankaikkisesti, ja näin minua kutsuttakoon sukupolvesta sukupolveen. **16** Mene ja kokoa Israelin vanhimmat ja sano heille: Herra, teidän isienne Jumala, Aabrahamin, lisakin ja Jaakobin Jumala, on ilmestynyt

ja pidän silmällä, mitä teille tapahtuu Egyptissä. **17** Ja minä olen päättänyt näin: minä johdataan teidät pois Egyptin kurjuudesta kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, siihen maahan, joka vuotaa maitoa ja mettää." **18** Ja he kuulevat sinua. Niin mene sitten, sinä ja Israelin vanhimmat, Egyptin kuninkaan tykö, ja sanokaa hänen: 'Herra, hebrealaisten Jumala, on kohdannut meitä. Anna siis meidän mennä kolmen päivän matka erämaahan uhraamaan Herralle, Jumalalleme.' **19** Mutta minä tiedän, että Egyptin kuningas ei päästää teitä menemään, ei edes väkevän käden pakolla. **20** Mutta minä ojennan käteni ja lyön Egyptiä kaikenkaltaisilla ihmelläni, joita minä olen siellä tekevä, ja sitten hän päästää teidät. **21** Ja minä annan tämän kansan päästää egyptiläisten suosioon, niin että te lähtiessänne ette lähde tyhjiin käsini. **22** Vaan jokainen vaimo on pyytävä naapuriltaan ja luonaan majailevalta vaimolta hopea-ja kultakaluja ja vaatteita. Niihin te puitte poikanne ja tyttärenne ja viette ne saaliina egyptiläisiltä."

4 Mooses vastasi ja sanoi: "Katso, he eivät usko minua eivätkä kuule minua, vaan sanovat: 'Ei Herra ole sinulle ilmestynyt'". **2** Herra sanoi hänen: "Mikä sinulla on kädessäsi?" Hänen vastasi: "Sauva". **3** Hän sanoi: "Heitä se maahan". Ja hän heitti sen maahan, ja se muuttui käärimeksi; ja Mooses pakeni sitä. **4** Mutta Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi ja tarttu sen pyrstöösi". Niin hän ojensi kätesä ja tarttui siihen, ja se muuttui sauvaksi hänen kädessänsä. **5** "Siitä he uskovat, että Herra, heidän isiensä Jumala, Aabrahamin Jumala, lisakin Jumala ja Jaakobin Jumala, on sinulle ilmestynyt". **6** Ja Herra sanoi vielä hänen: "Pistä kätesi poveesi". Ja hän pisti kätesä poveensa. Ja kun hän veti sen ulos, niin katso, hänen kätesä oli pitalista valkoinen niinkuin lumi. **7** Ja hän sanoi: "Pistä kätesi takaisin poveesi". Ja hän pisti kätesä takaisin poveensa. Ja kun hän veti sen ulos povedestansa, niin katso, se oli taas niinkuin hänen muukin ihonsa. **8** Herra sanoi: "Jos he eivät usko sinua eivätkä tottele ensimmäistä tunnustekoa, niin he uskovat toisen tunnustelon. **9** Mutta jos he eivät usko näitäkään kahta tunnustekoa eivätkä kuule sinua, niin ota vettä Niilivirrasta ja kaada kuivalle maalle, niin se vesi, jonka virrasta otat, on muuttuva vereksi kuivalla maalla." **10** Niin Mooses sanoi Herralle: "Oi Herra, minä en ole puhetaitoinen mies; en ole ollut ennen enkä senkään jälkeen, kuin sinä puhuit palvelijallesi; sillä minulla on hidas puhe ja kankea kieli". **11** Ja Herra sanoi hänen: "Kuka on antanut ihmiselle suun, tahi kuka tekee mykän tai kuuron, näkevän tai sokean? Enkō minä, Herra? **12** Mene siis nyt, minä olen sinun suusi apuna ja opetan sinulle, mitä sinun on puhuttava." **13** Mutta hän sanoi: "Oi Herra, lähetä kuka

muu tahansa!" **14** Niin Herra vihastui Moosekseen ja kolmen päivän matka erämaahan uhraamaan Herralle, sanoi: "Eikö sinulla ole veljesi Aaron, leeviläinen? Minä Jumalallellemme, ettei hän rankaisisi meitä rutolla tai tiedän, että hän osaa puhua. Ja katso, hän tuleekin miekalla." **4** Mutta Egyptin kuningas vastasi heille: "Miksi sinua vastaan; ja kun hän näkee sinut, iloitsee hän te, Mooses ja Aaron, pidätätte kansaa työnteosta? sydähestänsä. **15** Ja puhu sinä hänelle ja pane sanat Menkää töihinne." **5** Ja farao sanoi vielä: "Katsokaa, hän suuhunsa. Ja minä olen sinun suusi apuna liian paljon on muutenkin joutoväkeä maassa, ja te ja hänen suunsa apuna ja opetan teille, mitä teidän tahoitte saattaa heidät kulkemaan työttöminä". **6** Ja on tehtävä. **16** Ja hän on puhuva sinun puolestasi farao antoi sinä päivänä käskyn kansan työnteettäjille kansalle; niin hän on oleva sinulla suuna, ja sinä olet ja päälysmiehille, sanoen: **7** "Alkää enää antako oleva hänellä jumalana. **17** Ja ota käteesi tämä sauvu, kansalle olkia tilien tekemistä varten niinkuin ennen; jolla olet tekevä nuo tunnusteot." **18** Niin Mooses tuli he menkööt itse ja kootkoot itselleen oljet. **8** Pankaa takaisin appensa Jetron luo ja sanoi hänelle: "Anna kuitenkin heidän tehtäväkseen sama tilimäärä, jonka minun mennä takaisin veljeni tykö Egyptiin, katsomaan, he ennenkin ovat tehneet, siitä mitään vähentämättä; ovatko he vielä elossa". Jetro sanoi Moosekselle: "Mene sillä he ovat laiskoja, sentähden he huutavat näin: rauhassa". **19** Ja Herra sanoi Moosekselle Midianissa: 'Menkäämme uhraamaan Jumalallellemme!' **9** Pantakoon "Mene takaisin Egyptiin, sillä kaikki ne ovat kuolleet, miehille raskasta työtä, että heillä olisi siinä tekemistä ja jotka väijyivät sinun henkeäsi". **20** Niin Mooses otti etä he eivät kuuntelisi valhepuheita." **10** Niin kansan vaimonsa ja poikansa ja pani heidät aasin selkään työnteettäjät ja päälysmiehet menivät ja sanoivat ja palasi Egyptin maahan; ja Mooses otti käteensä kansalle: "Näin sanoo farao: 'Minä en anna teille enää Jumalan sauvan. **21** Ja Herra sanoi Moosekselle: 'Kun olkia. **11** Menkää itse ja hankkikaa itsellenne olkia, tulet takaisin Egyptiin, niin katso, etä teet faraon edessä mistä vain löydätte, mutta työstänne ei vähennetä kaikki ne ihmeet, jotka minä olen pannut sinun käteesi. mitään.'" **12** Niin kansa hajosi pitkin Egyptin maata Mutta minä paadutan hänen sydämensä, niin etä hän keräämään pehkuja olkien asemesta. **13** Ja työnteettäjät ei päästä kansaa. **22** Sano silloin farolle: 'Näin sanoo ahdistivat heitä sanoen: "Tehkää työnne valmiaksi, Herra: Israel on minun esikoispoikani; **23** sentähden kunkin päivän määrä päivälleen, niinkuin silloinkin, kun minä sanon sinulle: Päästä minun poikani palvelemaan saitte olkia". **14** Ja israelilaisten päälysmiehiä, joita minua. Mutta jos kieltäydyt päästämästä häntä, niin faraon työnteettäjät olivat heille asettaneet, piestiin, katso, minä tapan sinun esikoispoikasi.' **24** Ja matkan ja heille sanottiin: "Miksi ette ole eilen ettekä tänään varrella yöpaikassa tapahtui, etä Herra kävi hänen suorittaneet tähänastista määränne tilien teossa?" kimppuunsa ja tahtoi surmatu hännet. **25** Silloin Sippora otti terävän kiven ja leikkasi pois poikansa esinahan, farolle, sanoen: "Minkätähden teet näin palvelijoillesi? kosketti sillä Moosesta alhaalta ja sanoi: "Sinä olet **16** Olkia palvelijoillesi ei anneta, mutta kuitenkin sanotaan minun veriylkäni". **26** Niin hän jätti hänet rauhaan. Silloin meille: 'Tehkää tillet'. Ja katso, palvelijoitasi piestäään, Sippora sanoi: "Veriylkä ympäriileikauksen kautta". **27** vaikka vika on sinun oman väkesi." **17** Mutta hän sanoi: Ja Herra sanoi Aaronille: "Mene Moosesta vastaan "Te olette laiskoja, laiskoja olette; sentähden te sanotte: erämaahan". Ja hän meni ja kohtasii hänet Jumalan 'Menkäämme uhraamaan Herralle'. **18** Menkää vain vuorella ja suuteli häntä. **28** Ja Mooses kertoi Aaronille työhönnä. Olkia ei teille anneta, mutta määrätty luku tiliä kaikki, mitä Herra oli puhunut lähetetäessään hänet, on teidän hankittava." **19** Niin israelilaisten päälysmiehet ja kaikki ne tunnusteot, jotka hän oli käskenyt hänen huomasivat joutuneensa ahtaalle, kun heille sanottiin: tehdä. **29** Niin Mooses ja Aaron menivät ja kokosivat "Ette saa mitään tililuvun vähennystä kunkin päivän kaikki israelilaisten vanhimmat. **30** Ja Aaron puhui määrästä". **20** Ja kun he lähtivät faraon luota, kohtasivat kaikki, mitä Herra oli Moosekselle sanonut, ja Mooses he Mooseksen ja Aaronin, jotka odottivat heitä, **21** ja he teki tunnusteot kansan silmien edessä. **31** Ja kansa sanoivat näille: "Herra kostakoon teille ja tuomitkoon uskoi. Ja kun he kuulivat, etä Herra oli pitänyt huolta teidät; sillä te olette saattaneet meidät faraon ja hänen israelilaisista ja nähyt heidän kurjuutensa, kumartuivat palvelijainsa vihioihin ja antaneet heidän käteensä he maahan ja rukoilivat. miekan, meille surmaksi". **22** Silloin Mooses palasi Herran tykö ja sanoi: "Herra, miksi olet tehnyt niin pahoin tälle kansalle? Miksi olet lähettyänyt minut? **23** Sillä siitä asti, kun minä menin faraon tykö puhumaan sinun nimessäsi, hän on tehnyt pahaa tälle kansalle, etkä sinä suinkaan ole kansaasi vapahtanut."

5 Senjälkeen Mooses ja Aaron menivät ja sanoivat farolle: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Päästä minun kansani viettämään minulle juhlaa erämaassa". **2** Mutta farao vastasi: "Kuka on Herra, jota minun pitäisi kuulla ja päästä Israeliä." **3** Niin he sanoivat: "Hebrealaisten Jumala on kohdannut meitä. Anna siis meidän mennä

6 Mutta Herra vastasi Moosekselle: "Nyt saat nähdä, mitä minä faraolle teen; sillä väkeväin käden

pakottamana hänen on päästävä heidät, ja väkevän käden ja litamarin. **24** Koorahin pojat olivat Assir, Elkana ja pakottamana hänen on ajava heidät maastansa". **2** Ja Abiasaf. Nämä ovat koorahilaisten suvut. **25** Ja Eleasar, Jumala puhui Moosekselle ja sanoi hänen: "Minä Aaronin poika, otti itsellensä vaimon Puutilien tytäristä, ja olen Herra. **3** Ja minä olen ilmestynyt Aabrahamille, tämä synnytti hänen Piinehaan. Nämä ovat leeviläisten lisäkille ja Jaakobille 'Jumalana Kaikkivaltaana', mutta perhekuntien päämiehet heidän sukujensa mukaan. nimelläni 'Herra' en minä ole tehnyt itseäni heille **26** Nämä olivat Aaron ja Mooses, joille Herra sanoi: tunnetuksi. **4** Ja minä tein myös liittoni heidän kanssensa, "Viekaa israelilaiset joukkoinensa pois Egyptin maasta". antaakseni heille Kanaanin maan, sen maan, jossa **27** Nämä puhuivat faraolle, Egyptin kuninkaalle, että he muukalaisina asuvat. **5** Ja nyt minä olen kuullut he aikoivat viedä israelilaiset pois Egyptistä, nimittäin israelilaisten vaikeroimisen, kun egyptiläiset pitävät heitä Mooses ja Aaron. **28** Ja niihin aikoihin, kun Herra israelilaisille: "Minä olen Herra, ja minä vien teidät pois egyptiläisten sorron alta ja vapautan teidät orjuudesta puhui Moosekselle Egyptin maassa, **29** puhui Herra ja pelastan teidät ojennetulla käsvivarrella ja suurilla Egyptin kuninkaalle, kaikki, mitä minä sinulle puhun." **30** rangaistustuomioilla. **7** Niin minä otan teidät kansaksi ja olen teidän Jumalanne; ja te tulette tietämään, että Mutta Mooses vastasi Herran edessä: "Katsko, minä olen huultani ympärileikkaamon, kuinka siis farao kuulisi minua?"

7 Mutta Herra sanoi Moosekselle: "Katsko, minä asetan sinut jumalaksi faraolle, ja veljesi Aaron on oleva sinun profeettasi. **2** Puhu kaikki, mitä minä sinun käsken puhua; ja Aaron, sinun veljesi, puhukoon faraolle, että hän päästää israelilaiset maastansa. **3** Mutta minä paadutan faraon sydämen ja teen monta tunnustekoa ja ihmettiä Egyptin maassa. **4** Ja farao ei kuule teitä, mutta minä asetan käteni Egyptiä vastaan ja vien pois joukkoni, kansani, israelilaiset, Egyptin maasta, toimittaen suuret rangaistustuomiot. **5** Ja egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä ojennan käteni Egyptin yli ja vien pois israelilaiset heidän keskeltänsä." **6** Ja Mooses ja Aaron tekivät, niinkuin Herra oli heitä käskenyti; niin he tekivät. **7** Mutta Mooses oli kahdeksankymmenen vuoden vanha ja Aaron kahdeksankymmenen kolmen vuoden vanha, kun he puhuivat faraon kanssa. **8** Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille ja sanoi: **9** "Kun farao puhuu teille ja sanoo: 'Tehkää jokin ihmetyö', niin sano sinä Aaronille: 'Ota savasi ja heitä se faraon eteen, niin se muuttuu käärmeeksi'". **10** Niin Mooses ja Aaron menivät faraan tykö ja tekivät, niinkuin Herra oli käskenyti. Aaron heitti sauvansa faraan ja hänen palvelijainsa eteen, ja se muuttui käärmeeksi. **11** Ja faraokin kutsui maansa viisaat ja velhot; ja nämä Egyptin tietäjät tekivät samoin taioillansa: **12** he heittivät kukan sauvansa maahan, ja ne muuttuivat käärmeiksi. Mutta Aaronin sauva nieli heidän sauvansa. **13** Ja faraon sydän paattui, eikä hän kuullut heitä, niinkuin Herra oli sanonutkin. **14** Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Faraon sydän on kovettunut, hän kieltyy päästämästä kansaa. **15** Mene faraon tykö huomenaamuna, kun hän menee veden luo, ja seisahdu hänen tielleen Niilivirran partaalle. Ja ota käteesi se sauva, joka oli muuttunut käärmeeksi, **16** ja sano hänen: 'Herra, hebrealaisten Jumala, on lähetänyt minut sinun luoksesi ja käskenyti sanoa: Päästä minun kansani palvelemaan minua erämaassa. Mutta katso,

sinä et ole totellut tähän asti. **17** Sentähden Herra sanoo taloistasi ja sinun palvelijaisi ja kansasi luota, ja niitä näin: Tästä olet tunteva, että minä olen Herra: katso, jää ainostaan Niilivirtaan." **12** Niin Mooses ja Aaron minä lyön sauvalla, joka on kädessäni, virran veteen, ja lähtivät faraon luota. Ja Mooses huusi Herran puoleen se muuttuu vereksi. **18** Ja kalat virrassa kuolevat, ja virta sammakkojen tähden, jotka hän oli pannut faraon rupeaa haisemaan, niin että egyptiläisiä inhottaa juoda vaivaksi. **13** Ja Herra teki Mooseksen sanan mukaan: vettä virrasta." **19** Ja Herra sanoi Moosekselle: "Sano sammakot kuolivat huoneista, pihoilta ja kedoilta. **14** Ja Aaronille: 'Ota sauvasi ja ojenna kätesi Egyptin vetten he kokosivat niitä läjittääin, ja maa rupesi haisemaan. yli, sen jokien, kanavien ja lammikkojen yli ja kaikkien **15** Mutta kun farao näki päässeensä hengähtämään, niiden paikkojen yli, joihin on vettä kokoontunut, niin ne kovensi hän sydämensä eikä kuullut heitää, niinkuin Herra muuttuvat vereksi. Ja verta on oleva Egyptin maassa oli sanonutkin. **16** Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Sano kaikkialla, sekä puaatioissa että kiviastioissa." **20** Ja Aaronille: 'Ojenna sauvasi ja lyö maan tomua, niin siitä Mooses ja Aaron tekivät, niinkuin Herra oli käskenyt. tulee sääskiä koko Egyptin maahan". **17** Ja he tekivät Hän kohotti sauvan ja lõi Niilivirran veteen faraon ja niin: Aaron ojensi kätensä ja sauvansa ja lõi maan hänen palvelijainsa nähdent; ja kaikki vesi, joka virrassa tulee; sääsket ahdistivat ihmisiä ja karjaa. Kaikki oli, muuttui vereksi. **21** Ja kalat virrassa kuolivat, ja virta maan tomu muuttui sääskiksi koko Egyptin maassa. **18** haisi, niin että egyptiläiset eivät saattaneet juoda vettää. Ja tietäjät tekivät samoin taioillansa saadakseen sääskiä virrasta; ja verta oli kaikkialla Egyptin maassa. **22** Mutta syntymään, mutta he eivät voineet. Ja sääsket ahdistivat Egyptin tietäjät tekivät samoin taioillansa. Ja faraon ihmisiä ja karjaa. **19** Niin tietäjät sanoivat faraolle: "Tämä sydän paatui, eikä hän kuullut heitää, niinkuin Herra on Jumalan sormi". Mutta faraon sydän paatui, eikä oli sanonutkin. **23** Ja farao kääntyi ja palasi kotiinsa hän kuullut heitää, niinkuin Herra oli sanonutkin. **20** Ja eikä välittänyt tästääkään. **24** Mutta kaikki egyptiläiset Herra sanoi Moosekselle: "Astu huomenaamuna varhain kaivoivat Niilivirran ympäriltä vettä juodaksensa; sillä he eivät voineet juoda virran vettää. **25** Ja näin oli kulunut seitsemän päivää siitä, kun Herra oli lyönyt Niilivirtaa.

8 Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Mene faraon luo ja sano hänelle: 'Näin sanoo Herra: Päästä minun kansani palvelemaan minua. **2** Mutta jos kiertäydtyt päästämästä heitää, niin katso, minä rankaisen koko sinun maatasi sammakoilla. **3** Ja Niilivirta on vilisevä sammakoita, ja ne nousevat maalle ja tulevat sinun taloosi ja makuuhuoneeseesi ja vuoteeseesi, sekä sinun palvelijaisi taloihin ja kansasi sekaan, sinun leivinuuneihi ja taikinakaukaloihi. **4** Jopa sinun ja sinun kansasi ja kaikkien sinun palvelijaisi pääle hyppi sammakoita." **5** Ja Herra sanoi Moosekselle: "Sano Aaronille: 'Ojenna kätesi sauvoinensa jokien, kanavien ja lammikkojen yli ja nostata sammakoita Egyptin maahan'". **6** Niin Aaron ojensi kätensä Egyptin vettent yli, ja sammakoita nousi, ja ne peittivät Egyptin maan. **7** Ja tietäjät tekivät samoin taioillansa ja nostattivat sammakoita Egyptin maahan. **8** Niin farao kutsui Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: "Rukoilkaa Herraa, että hän ottaisi pois sammakot vaivaamasta minua ja minun kansaani, niin minä päästän kansan uhraamaan Herralle". **9** Mooses sanoi faraolle: "Suvaltse määrättää minulle aika, jonka kuluessa minun on rukoiltava, sinun itsesi, sinun palvelijaisi ja kansasi puolesta, sammakot hävitettäväksi luotasi ja taloistasi, niin että niitä jää ainostaan Niilivirtaan". **10** Hän vastasi: "Huomiseksi". Niin Mooses sanoi: "Tapahtukoon, niinkuin sanoit, tietäkseen, ettei kukaan ole niinkuin Herra, meidän Jumalamme. **11** Sammakot katoavat luotasi ja taloistasi ja sinun palvelijaisi ja kansasi luota, ja niitä jää ainostaan Niilivirtaan." **12** Niin Mooses ja Aaron minä lyön sauvalla, joka on kädessäni, virran veteen, ja lähtivät faraon luota. Ja Mooses huusi Herran puoleen se muuttuu vereksi. **13** Ja kalat virrassa kuolevat, ja virta sammakkojen tähden, jotka hän oli pannut faraon rupeaa haisemaan, niin että egyptiläisiä inhottaa juoda vaivaksi. **14** Ja Herra teki Mooseksen sanan mukaan: vettä virrasta." **15** Ja Herra sanoi Moosekselle: "Sano sammakot kuolivat huoneista, pihoilta ja kedoilta. **16** Ja Aaronille: 'Ota sauvasi ja ojenna kätesi Egyptin vetten he kokosivat niitä läjittääin, ja maa rupesi haisemaan. yli, sen jokien, kanavien ja lammikkojen yli ja kaikkien **17** Ja he tekivät Hän kohotti sauvan ja lõi Niilivirran veteen faraon ja niin: Aaron ojensi kätensä ja sauvansa ja lõi maan hänen palvelijainsa nähdent; ja kaikki vesi, joka virrassa tulee; sääsket ahdistivat ihmisiä ja karjaa. Kaikki oli, muuttui vereksi. **18** Ja kalat virrassa kuolivat, ja virta maan tomu muuttui sääskiksi koko Egyptin maassa. **19** Niin tietäjät sanoivat faraolle: "Tämä sydän paatui, eikä hän kuullut heitää, niinkuin Herra on Jumalan sormi". Mutta faraon sydän paatui, eikä oli sanonutkin. **20** Ja eikä välittänyt tästääkään. **21** Ja farao kääntyi ja palasi kotiinsa hän kuullut heitää, niinkuin Herra oli sanonutkin. **22** Mutta syntymään, mutta he eivät voineet. Ja sääsket ahdistivat Egyptin tietäjät tekivät samoin taioillansa. Ja faraon ihmisiä ja karjaa. **23** Ja farao kutsui Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: "Astu huomenaamuna varhain kaivoivat Niilivirran ympäriltä vettä juodaksensa; sillä he eivät voineet juoda virran vettää. **24** Ja farao kutsui Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: "Menkää ja uhratkaa Jumalalleen tässä maassa". **25** Mutta Mooses sanoi: "Ei sovi niin tehdä; sillä me uhraamme Herralle, Jumalalleemme, sellaista, joka on egyptiläisille kauhistus. Jos me nyt uhraamme egyptiläisten nähdent sellaista, joka on heille kauhistus, niin eivätkö he kivittä meitä? **26** Sallit meidän mennä kolmen päivän matka eräämaahan uhraamaan Herralle, Jumalalleemme, niinkuin hän on meille sanonut." **27** Farao sanoi: "Minä päästän teidät uhraamaan Herralle, Jumalalleenne, eräämassa; älkää vain menkö kovin kauas. Rukoilkaa minun puolestani." **28** Niin Mooses sanoi: "Katso, kun olen lähtenyt sinun luotasi, rukoilen minä Herraa, ja paarmat häviävät pois huomenna faraolta, hän palvelijoiltansa ja hänen kansaltaan. Älköön vain farao enää pettäkö, niin ettei hän päästääkään kansaa uhraamaan Herralle." **29** Ja Mooses lähti faraon luota ja rukoili Herraa. **30** Ja Herra teki, niinkuin Mooses oli sanonut: hän vapautti faraon,

hänen palvelijansa ja hänen kansansa paarmoista, niin ettei niitä jäänyt ainotaakaan. **32** Mutta farao kovensi sydämensä tälläkin kerralla eikä päästännyt kansaa.

9 Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Mene farao tykö ja puhu hänelle: 'Näin sanoo Herra, hebrealaisten Jumala: Päästä minun kansani palvelemaan minua. **2** Sillä jos kieltydyt päästämästä heitä ja vielä pidätät heitä, **3** niin katso, Herran käsi on lyövä sinun karjaasi, joka on kedolla, hevosia, aaseja, kameleita, nautoja ja lampaita ylen ankaralla ruttotaudilla. **4** Mutta Herra on tekevää erotuksen israelilaisten karjan ja egyptiläisten karjan välillä, niin ettei mitään kuole siitä, mikä on israelilaisten omaa." **5** Ja Herra asetti määrätyän ajan ja sanoi: "Huomenna on Herra tekevä niin tässä maassa". **6** Ja seuraavana päivänä Herra teki niin, ja kaikki Egyptin karja kuoli; mutta israelilaisten karjasta ei kuollut ainotaakaan. **7** Ja kun farao lähetti tiedustelemaan, niin katso, israelilaisten karjasta ei ollut kuollut ainotaakaan. Mutta farao sydän kovetti, eikä hän päästännyt kansaa. **8** Sitten Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: "Ottakaa kahmalonne täyneen pätsin nokea, ja Mooses viskatkoon sen taivasta kohti faraon silmien edessä, **9** niin se muuttuu tomuksi, joka peittää koko Egyptin maan, ja siitä tulee ihmisiin ja karjaan märkäpaiseita kaikkialla Egyptin maassa". **10** Ja he ottivat pätsin nokea ja astuivat faraon eteen, ja Mooses viskasi sen taivasta kohti; niin märkäpaiseita tuli ihmisiin ja karjaan. **11** Eivätkä tietäjätkään voineet pitää puoliaan Moosesta vastaan paiseiden tähden, sillä paiseita oli tietäjissä samoin kuin kaikissa muissakin egyptiläisissä. **12** Mutta Herra paadutti faraon sydämen, niin ettei hän kuullut heitä, niinkuin Herra oli sanonutkin Moosekselle. **13** Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Astu huomenaamuna varhain faraon eteen ja sano hänelle: 'Näin sanoo Herra, hebrealaisten Jumala: Päästä minun kansani palvelemaan minua. **14** Muutoin minä tällä kertaa lähetän kaikki vitsaukseni vaivaamaan sinua itseäsi, sinun palvelijoitasi ja kansaasi, tietäksesi, ettei ketään ole minun vertaistani koko maan pääällä. **15** Sillä minä olisin jo ojentanut käteni ja lyönyt sinua ja sinun kansaasi ruttotaudilla, niin että olisit kokonaan hävinnyt maan päältä, **16** mutta juuri sitä varten minä olen antanut sinun säälyä, että näyttäisin sinulle voimiani ja että minun nimeni julistettaisiin kaiken maan pääällä. **17** Jos sinä vielä estät minun kansaani etkä päästää heitä, **18** niin katso, huomenna tähän aikaan minä annan tulla ylen ankaran raesateen, jonka kaltaista ei ole Egyptissä ollut siitä päivästä saakka, jona sen perustus pantiin, aina tähän asti. **19** Lähetä siis nyt saattamaan suojaan karjas ja kaikki, mitä sinulla on kedolla. Sillä kaikki ihmiset ja karja, jotka ovat kedolla ja joita ei ole korjattu kotiin, joutuvat raesateen alle ja kuolevat." **20** Se faraon

palvelijoista, joka pelkäsi Herran sanaa, toimiitti silloin palvelijansa ja karjansa huoneiden suojaan; **21** mutta joka ei välittänyt Herran sanasta, se jätti palvelijansa ja karjansa kedolle. **22** Ja Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätiesi taivasta kohti, niin raesade kohtaa koko Egyptin maata, ihmisiä, karjaa ja kaikkia kedon kasveja Egyptin maassa". **23** Niin Mooses ojensi sauvansa taivasta kohti, ja Herra antoi jylistä ja lähetti rakeita, ja tulta iski maahan. Näin Herra antoi sataaa rakeita yli Egyptin maan. **24** Ja rakeita tuli, ja tulta leimahteli rakeiden keskellä. Raesade oli ylen ankara, niin ettei sellainen ollut kohdannut koko Egyptin maata siitä ajasta saakka, jolloin se tuli asutuksi. **25** Ja rakeet löivät maahan kaikkialla Egyptin maassa kaiken, mitä kedolla oli, sekä ihmiset että karjan; ja rakeet tuhosivat kaikki maan kasvit ja pirstoivat kaikki kedon puut. **26** Ainoastaan Goosenin maata, jossa israelilaiset olivat, ei raesade kohdannut. **27** Niin farao kutsutti Mooseksen ja Aaronin ja sanoi heille: "Minä olen tehnyt syntiä tällä kertaa. Herra on oikeassa, mutta minä ja minun kansani olemme väärässä. **28** Rukoilkaa Herria, sillä jo on meillä kyllin Jumalan jylinää ja rakeita. Minä päästän teidät, eikä teidän tarvitse enää viipyä." **29** Mooses vastasi hänelle: "Kun lähdet kaupungista, niin minä ojennan käteni Herran puoleen, ja jylinä lakkaa eikä rakeita enää tule, tietääksesi, että maa on Herran. **30** Mutta et sinä eivätkä sinun palvelijasi, sen kyllä tiedän, vielä nytkään pelkää Herraa Jumalaa." **31** Niin pellava ja ohra tuhotuivat, sillä ohra oli tähkällä ja pellava kukalla; **32** mutta nisu ja kolmitahkoinen vehnä eivät turmeltuneet, sillä ne tuleentuvat myöhemmin. **33** Ja Mooses lähti faraona luota, ulos kaupungista, ja ojensi kätensä Herran puoleen; ja jylinä ja rakeet lakkasivat, eikä sade enää vuotanut maahan. **34** Kun farao näki, että sade, rakeet ja jylinä lakkasivat, teki hän yhä edelleen syntiä ja kovensi sydämensä, sekä hän että hänen palvelijansa. **35** Niin faraon sydän paatiui, eikä hän päästännyt israelilaisia, niinkuin Herra oli Mooseksen kautta sanonutkin.

10 Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Mene faraoon tykö, sillä minä olen koventanut hänen sydämensä ja hänen palvelijainsa sydämet, että tekisim nämä tunnustekoni heidän keskellänsä **2** ja että sinä kertoisit lapsillesi ja lastesi lapsille, mitä minä olen tehnyt egyptiläisille, ja minun tunnustekoni, jotka olen tehnyt heidän keskellänsä, tietääksenne, että minä olen Herra". **3** Niin Mooses ja Aaron menivät faraon tykö ja sanoivat hänelle: "Näin sanoo Herra, hebrealaisten Jumala: Kuirka kauan sinä kieltydyt nöyrymästä minun edessäni? Päästää minun kansani palvelemaan minua. **4** Sillä jos sinä kieltydyt päästämästä minun kansaani, niin katso, minä annan huomenna tulla sinun maahasi heinäsirkkoja. **5** Ja ne peittävät maan pinnan, niin ettei maata näy, ja ne syövät tähheet siitä, mikä

teille rakeilta pelastui ja jäi, ja ne syövät kaikki teidän puunne, jotka kedolla kasvavat. **6** Ja ne täyttävät sinun kaikkien ja sanoi: "Menkää ja palvelkaa Herraa; ainoastaan egyptiläisten talot, niin ettei sinun isäsi eivätkä esimerkiksi ole sellaista näheet siitä päivästä, jona tulivat ja lapsenne menkööt teidän mukananne." **25** Mutta maailmaan, hamaan tähän päivään asti." Ja hän kääntyi Mooses sanoi: "Sinun on annettava mukaamme myös ja lähti pois faraon luota. **7** Mutta faraon palvelijat sanoivat hänelle: "Kuinka kauan tämä mies on oleva meille paulaksi? Päästää miehet palvelemaan Herraa, heidän Jumalaansa. Etkö vieläkään ymmärrä, että Egypti joutuu perikatoon?" **8** Niin Mooses ja Aaron emmekä itsekään tiedä, tuotiin takaisin faraon eteen. Ja tämä sanoi heille: "Menkää ja palvelkaa Herraa, Jumalaanne. Vaan ketkä tuotiin takaisin faraon eteen. Ja tämä sanoi heille: meidän on uhrattava palvellessamme Herraa." **27** Mutta "Menkää ja palvelkaa Herraa, Jumalaanne. Kunhan minä ensin päästääni teidät ja teidän vaimonne ja lapsenne. Katsokaa, teillä on paha mielessä. **11** Siiä ei tule mitään. Mutta menkää te, miehet, ja palvelkaa Herraa, sillä sitähän te olette pyytäneetkin." Ja heidät ajettiin pois faraon edestä. **12** Ja Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi Egyptin maan yli ja tuo tänne heinäsirkat; tulkoon niitä Egyptin maahan, ja syökööt ne kaikki maan kasvit, kaikki, mitä rakeilta on jäänyt". **13** Niin Mooses ojensi sauvansa Egyptin maan yli, ja Herra antoi itätuulen puhaltaa yli maan koko sen päivän ja koko yön; kun aamu tuli, toi itätuuli heinäsirkat mukanaan. **14** Ja heinäsirkkoja tuli koko Egyptin maahan, ja ne laskeutuvat ylen suurina laumoina koko Egyptin alueelle; niin paljon ei heinäsirkkoja ollut koskaan sitä ennen tullut eikä sen jälkeen tule. **15** Ne peittivät koko maan pinnan, niin että maa tuli mustaksi; ja ne söivät kaikki maan kasvit ja kaikki puiden hedelmät, jotka olivat rakeilta säilyneet. Niin ei jäänyt mitään vihantaa jäljelle puihin eikä keden kasveihin koko Egyptin maassa. **16** Silloin farao kutsutti kiiruusti Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: "Minä olen rikkonut Herraa, teidän Jumalaanne, ja teitä vastaan. **17** Anna nyt anteeksi minun rikkomukseni vielä tämä kerta, ja rukoilkaa Herraa, Jumalaanne, että hän poistaisi minulta ainakin tämän surman." **18** Niin hän lähti pois faraon luota ja rukoili Herraa. **19** Ja Herra käänsi tuulen hyvin kovaksi länsituuleksi; se vei heinäsirkat mukanaan ja painoi ne Kaislamereen, niin ettei yhtäkään heinäsirkkaa jäänyt koko Egyptin alueelle. **20** Mutta Herra paadutti faraon sydämen, niin ettei hän päästäänyt israelilaisia. **21** Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi taivasta kohti, niin Egyptin maahan tulee sellainen pimeys, että siihen voi käsin tarttua". **22** Ja Mooses ojensi kätensä taivasta kohti, ja koko Egyptin maahan tuli synkkä pimeys kolmeksi päiväksi. **23** Ei kukaan voinut nähdä toistansa, eikä kukaan voinut liikkua paikaltansa kolmeen päivään. Mutta kaikilla israelilaisilla oli valoisata asuinpaikoissaan. **24** Niin farao kutsui Mooseksen lampaan ja karjanne jääkööt tänne. Myös vaimonnesi sanoivat hänen: "Tämä on annettava mukaamme myös ja lähti teurasuhrit ja polttouhrit, uhrataksemme niitä Herralle, Jumalalleemme. **26** Karjammekin täytyy tulla meidän kannsamme, ei sorkkaakaan saa jäädä, sillä siitä meidän heidän Jumalaansa. Etkö vieläkään ymmärrä, että on otettava uhrit palvelaksemme Herraa, Jumalaamme, Egypti joutuu perikatoon?" **27** Niin Mooses ja Aaron emmekä itsekään tiedä, ennenkuin tulemme sinne, mitä tuotiin takaisin faraon eteen; ja meidän on uhrattava palvellessamme Herraa." **28** Mutta Herra paadutti faraon sydämen, niin että hän ei tahtonut päästää heitä. **29** Ja farao sanoi hännelle: "Mene pois iuotani ja varo, ettet enää tule minun kasvojeni eteen; sillä sinä päivänä, jona tolet minun kasvojeni eteen, sinä olet kuoleva". **30** Mooses vastasi: "Oikein sinä puhuit; minä en tule tämän jälkeen sinun kasvojeesi eteen".

11 Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Vielä yhden vitsauksen minä annan tulla faraolle ja Egyptiin; sen jälkeen hän päästää teidät täältä. Ja kun hän todella päästää teidät, niin hän ajamalla ajaa teidät täältä. **2** Puhu siis nyt kansalle, että he, jokainen mies ja jokainen vaimo, pyytävä lähimmäisiltänsä hopea-ja kultakaluja." **3** Ja Herra antoi kansan päästää egyptiläisten suojoon. Myös vaimo, pyytävä lähimmäisiltänsä hopea-ja kultakaluja. **4** Ja Mooses sanoi: "Näin sanoo Herra: Puoliyon aikana minä lähdin kulkemaan kautta Egyptin maan. **5** Ja kaikki esikoiset Egyptin maassa kuolevat, valtaistuimellansa istuvan faraon esikoinesta käsikiveä väentävän orjattaren esikaiseen asti, ynnä kaikki karjan esikoiset. **6** Ja koko Egyptin maassa on oleva kova valitus, jonka kaltaista ei ole ollut eikä koskaan tule. **7** Mutta kenellekään israelilaiselle ei koirakaan ole muriseva, ei ihmiselle eikä eläimelle, tietääksesi, että Herra tekee erotuksen egyptiläisten ja Israelin välillä. **8** Ja kaikki nämä sinun palvelijasi tulevat minun luokseini, kumartavat minua ja sanovat: "Mene pois, sinä ja kaikki kansa, joka sinua seuraa". Ja sen jälkeen minä menen." Ja niin hän lähti faraona luota vihasta hehkuen. **9** Mutta Herra sanoi Moosekselle: "Faraon ei kuule teitä, ettei paljon minun ihmeitäni tapahtuisi Egyptin maassa". **10** Ja Mooses ja Aaron tekivät kaikki nämä ihmeet faraon edessä; mutta Herra paadutti faraon sydämen, niin ettei hän päästäänyt israelilaisia maastansa.

12 Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille Egyptin maassa sanoen: **2** "Tämä kuukausi olkoon teillä kuukausista ensimmäinen; siitä alottakaa vuoden kuukaudet. **3** Puhukaa koko Israelin kansalle ja sanokaa: Tämän kuun kymmenenentä päivänä ottakoon kunkin perheenisäntä itsellensä karitsan, yhden karitsan joka

perhekuntaa kohti. 4 Mutta jos perhe on liian pieni koko perhekuntaanne kohti ja teurastakaa pääsiäislammassa. karitsaa syömään, niin ottakoon lähimän naapurinsa 22 Ja ottakaa isoppikimppu, kastakaa se vereen, joka kanssa yhteisen karitsan, henkilöluvun mukaan. Karitsaa on maljassa, ja sivelkää ovenpäällinen ja molemmat kohti laskekaa niin monta, että voivat sen syödä. 5 Ja pihtipielet sillä verellä, joka on maljassa. Älköönkä karitsanne olkoon virheetön, vuoden vanha urospuoli; kukaan menkō ulos talonsa ovesta ennen aamua. 23 lampaisista tai vuohista se ottakaa. 6 Ja pitkää se Sillä Herra kulkee rankaisemassa egyptiläisiä; mutta tallella neljänteentoista päivään tätä kuuta; silloin Israelin kun Herra näkee veren ovenpäällisessä ja molemmissa koko seurakunta teurastakoon sen iltahämärässä. 7 pihtipielissä, menee hän sen oven ohi eikä sali tuhoojan Ja he ottakoot sen verta ja sivelkööt sillä molemmat tulla teidän taloihinne teitä vitsauksella lyömään. 24 pihtipielet ja ovenpäällisen niissä taloissa, joissa he Noudattakaat täitä; se olkoon ikuinen säädös sinulle ja sitä syövät. 8 Ja he syököt lihan samana yönä; sinun lapsillesi. 25 Ja kun te tulette siihen maahan, tullessa paistettuna, happamattoman leivän ja katkerain jonka Herra on teille antava, niinkuin hän on sanonut, yrtytien kanssa he sen syököt. 9 Älkää syökö siitä niin noudattakaat näitä menoja. 26 Kun sitten lapsenne mitään raakana tai vedessä keitettyinä, vaan tulessa kysyväte teitä: "Mitä nämä menot merkitsevät?" 27 niin paistettuna päineen, jalkoineen ja sisälmyksineen. 10 vastatkaa: "Tämä on pääsiäisuhri Herralle, joka meni Älkääkä jättäkö siitä mitään huomenaamaksi; mutta israelilaisten talojen ohi Egyptissä, kun hän rankaisi jos jotakin siitä jäisi huomenaamaksi, niin polttakaat egyptiläisiä, mutta säästää meidän kotimme!" Silloin se tulessa. 11 Ja syökää se näin: kupeet vyötettyinä, kansa kumartui maahan ja rukoili. 28 Ja israelilaiset kengät jalassanne ja sauva kädessänne; ja syökää se menivät ja tekivät, niinkuin Herra oli Moosekselle ja kiiruusti. Tämä on pääsiäinen Herran kuniaksi. 12 Aaronille käskyn antanut; niin he tekivät. 29 Ja puoliyön Sillä minä kuljen sinä yönä kautta Egyptin maan ja aikana tapahtui, että Herra surmasi kaikki Egyptin maan surmaan kaikki esikoiset Egyptin maassa, sekä ihmiset esikoiset, valtaistuimellaan istuvan faraon esikoisesta että eläimet, ja panen toimeen rangaistustuomion, vankikuopassa olevan vangin esikoiseen asti, ynnä jonka minä olen langettanut kaikista Egyptin jumalista. kaikki karjan esikoiset. 30 Niin farao nousi sinä yönä Minä olen Herra. 13 Ja veri on oleva merkki, teille ja kaikki hänen palvelijansa ynnä kaikki egyptiläiset, suojuelukseksi, taloissa, joissa olette; sillä kun minä ja kova valitus oli Egyptissä; sillä ei ollut yhtään näen veren, niin minä menen teidän ohitsenne, eikä taloa, jossa ei ollut kuollutta. 31 Ja hän kutsutti yöllä rangaistus ole tuhoava teitä, kun minä rankaisen Egyptin Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: "Nouskaa ja menkää maata. 14 Ja tämä päivä olkoon teille muistopäivä, ja pois minun kansani joukosta, sekä te että israelilaiset; viettääkää sitä Herran juhlana; sukupolvesta sukupolveen menkää ja palvelkaa Herria, niinkuin olette puhuneet. viettääkää sitä ikuisena säädöksnenä. 15 Seitsemän 32 Ottakaa myös lampaanne ja karjanne mukaanne, päivää syökää happamatonta leipää; jo ensimmäisenä niinkuin olette puhuneet, ja menkää ja rukoikaa päivänä korjatkaa pois hapan taikina taloistanne. Sillä minullekin siunausta." 33 Ja egyptiläiset ahdistivat jokainen, joka hapanta syö, ensimmäisestä päivästä kansaa jouduttaaksensa heidän lähtöänsä maasta pois, seitsemänteen päivään asti, hävitettäkön Israelista. 16 sillä he ajattelivat: "Me kuolemme kaikki". 34 Ja kansa Ensimmäisenä päivänä pitkää pyhä kokous ja samoin otti taikinansa, ennenkuin se oli hapannut, ja kantoi myös seitsemäntä päivänä pyhä kokous. Mitään työtä taikinakaulalonsa vajppoihin käärityinä olkapäillään. 35 älköön tehtäkö niinä päivinä; ainoastaan se, mitä kokin Ja israelilaiset olivat tehneet Mooseksen sanan mukaan: tarvitsee ruuaksi, ainoastaan se valmistettakoon. 17 Ja he olivat pyytäneet egyptiläisiltä hopea- ja kultakaluja pitkää tätä happamattoman leivän juhlia, sillä juuri sekä vaatteita. 36 Ja Herra oli antanut kansan päästää sinä päivänä minä vein teidän joukkonne pois Egyptin egyptiläisten suosioon, niin että nämä suostuivat heidän maasta; sentähden pitkää tätä päivää, sukupolvesta pyyntöönsä; ja niin he veivät saalista egyptiläisiltä. 37 sukupolveen, ikuisena säädöksnenä. 18 Ensimmäisessä Ja israelilaiset lähtivät liikkeelle ja kulkivat Ramseksesta kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä, ehtoolla, Sukkotiin; heitää oli noin kuusisataa tuhatta jalkamiestä, syökää happamatonta leipää, ja niin tehkää aina saman paitsi vaimoja ja lapsia. 38 Ja myös paljon sekakansaa kuun yhdennenkolmatta päivän ehtooseen asti. 19 meni heidän kansansa, sekä lampaita ja raavaskarjaa Seitsemään päivään älköön hapanta taikinaa olko teidän suuret laumat. 39 Ja he leipoivat siitä taikinasta, taloissanne; sillä jokainen, joka hapanta leipää syö, jonka olivat tuoneet Egyptistä, happamattonia leipiä; hävitettäkön Israelin kansasta, olipa hän muukalainen sillä se ei ollut hapannut, kun heidät karkoitettiin tai maassasyntynt. 20 Älkää syök mitään hapanta, Egyptistä. He eivät olleet saaneet viipyä, eivätkä he vaan syökää happamatonta leipää, missä asuttekin." myöskään olleet valmistaneet itsellensä evästä. 40 21 Ja Mooses kutsui kaikki Israelin vanhimmat ja Mutta aika, jonka israelilaiset olivat asuneet Egyptissä, sanoi heille: "Menkää ja ottakaa lammas kutakin oli neljäsataa kolmekymmentä vuotta. 41 Kun ne

neljäsataa kolmekymmentä vuotta olivat kuluneet, avaa äidinkohdun; ja kaikki ensiksi syntyneet karjastasi, niin juuri sinä päävänä kaikki Herran joukot lähtivät urospuolelta, olkoot Herran. **13** Mutta jokainen aasin Egyptin maasta. **42** Valvontayö Herran kunniaaksi on ensiksisynnyttämä lunasta lampaalla; mutta jos et tämä yö, koska hän silloin vei heidät pois Egyptin sitä lunasta, niin taita siltä niska. Ja lunasta jokainen maasta; tämän yön kaikki israelilaiset valvokoot Herran ihmisen esikoinen poikiesi seassa. **14** Ja kun sinun kunniaksi, sukupolvesta sukupolveen. **43** Ja Herra poikasi vastaisuudessa kysy sinulta ja sanoo: 'Mitä sanoi Moosekselle ja Aaronille: "Tämä on säädös tämä merkitsee?" niin vastaa hänelle: 'Herra vei meidät pääsiäislampaasta: Kukaan muukalainen älköön siitä väkevällä kädellä pois Egyptistä, orjuuden pesästä. syökö; **44** mutta jokainen hallalla ostettu orja syököön **15** Sillä kun farao paatui ja kieltytti päästämästä siitä, kunhan olet ympärileikannut hänet. **45** Loinen meitä, surmasi Herra kaikki esikoiset Egyptin maassa, ja pääväpalkkalainen älkööt siitä syökö. **46** Samassa ihmisten esikoisista karjan esikoiisi asti. Sentähden talossa se syöttäköön; älköön mitään siitä lihasta vietäkö minä uhraan Herralle jokaisen urospuolen, joka avaa talosta ulos, älkääkä siitä luuta rikkoko. **47** Koko äidinkohdun, ja jokaisen esikoisien pojistani minä Israelin seurakunta viettäköön sitä ateriaa. **48** Ja jos lunastan.' **16** Ja se olkoon merkinä sinun kädessäsi ja joku muukalainen asuu sinun luonasi ja tahtoo viettää muistolauseena sinun otsallasi; sillä Herra vei meidät pääsiäistä Herran kunniaksi, niin ympärileikkaukseen väkevällä kädellä pois Egyptistä." **17** Mutta kun farao kaikki miehenpuolensa ja sitten käyköön sitä viettämään oli päästämäntä kansan, ei Jumala johdattanut heitä sitä ja olkoon silloin niinkuin maassasyntyntä. Mutta yksikään tietä, joka kulki filistealaisten maan kautta, vaikka se ympärileikkaamaton älköön siitä syökö. **49** Sama laki oli suorin, sillä Jumala ajatteli, että kansa ehkä katuisi olkoon maassasyntyneellä ja muukalaisella, joka asuu nähdessänsä sodan sytytvän ja palaisi Egyptiin; **18** vaan teidän keskuudessanne." **50** Ja kaikki israelilaiset tekivät, Jumala antoi kansan pojiketa erämaan tietä myöten niinkuin Herra oli Moosekselle ja Aaronille käskyn Kaislamerta kohti. Ja taisteluun valmiina israelilaiset antanut; niin he tekivät. **51** Ja juuri sinä päävänä Herra lähtivät Egyptin maasta. **19** Ja Mooses otti mukaansa vei israelilaiset joukkoinensa pois Egyptin maasta. Joosefin luut; sillä tämä oli vannottanut israelilaisia ja sanonut: "Kun Jumala pitää huolen teistä, viekää silloin minun luuni täältä mukananne". **20** Ja he lähtivät liikkeelle Sukkotista ja leiriityivät Eetamiin, erämaan reunaan. **21** Ja Herra kulki heidän edellänsä, päävällä pilvenpatsaassa johdattakaenssa heitä tietä myöten ja yöllä tulenpatsaassa valaistakseensa heidän kulkunsa, niin että he voivat vaeltaa sekä päävällä että yöllä. **22** Pilvenpatsas ei poistunut päävällä eikä tulenpatsas yöllä kansan edestä.

13 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Pyhitä minulle jokainen esikoinen, jokainen, joka israelilaisten seassa, sekä ihmisiä ettei karjasta, avaa äidinkohdun; se on minun". **3** Ja Mooses sano kansalle: "Muistakaa tämä päävä, jona te lähditte Egyptistä, orjuuden pesästä; sillä Herra vei teidät sieltä pois väkevällä kädellä. Sentähden älköön mitään hapanta syöttäkö. **4** Tänä päävänä aabib-kuussa te lähditte. **5** Ja kun Herra vie sinut kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, jonka hän sinun isillesi vannotulla valalla on luvannut antaa sinulle, siihen maahan, joka vuotaa maitoa ja mettää, niin vietä tämä jumalanpalvelus tässä kuussa. **6** Syö seitsemänä päävänä happamatonta leipää, ja seitsemäntenä päävänä olkoon Herran juhla. **7** Happamatonta leipää syöttäköön näinä seitsemänä päävänä; älköön mitään hapanta olko, älköön olko hapanta taikinaa koko sinun maassasi. **8** Ja kerro pojalleesi sinä päävänä ja sano: 'Näin tehdään sen johdosta, mitä Herra minulle teki, kun minä lähdin Egyptistä'. **9** Ja se olkoon merkinä sinun kädessäsi ja muistutuksena sinun otsallasi, että Herran laki olisi sinun suussasi; sillä Herra vei sinut väkevällä kädellä pois Egyptistä. **10** Sentähden noudata tätä sääöstää määräakanansa vuodesta vuoteen. **11** Ja kun Herra on vienyt sinut kanaanilaisten maahan, niinkuin hän on sinulle ja sinun isillesi vannonut, ja kun hän on sen sinulle antanut, **12** niin luovuta Herralle kaikki, mikä

Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Sano israelilaissille, että he käentyvät takaisin ja leiriityvät Pii-Hahirotin kohdalle Migdolin ja meren välille; leiriitykää vastapäätä Baal-Sefonia meren rannalle. **3** Ja farao on ajatteleva, että israelilaiset ovat eksyneet maassa ja että erämaa on saartanut heidät. **4** Ja minä paadutan faraan sydämen, niin että hän ajaa heitä takaa; mutta minä näytän kunniani tuhoamalla faraan ja koko hänen sotajoukkonsa; ja niin egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra." Ja he tekivät niin. **5** Kun Egyptin kuninkaalle ilmoitettiin, että kansa oli paennut, muuttui faraan ja hänen palvelijainsa mieli kansaa kohtaan, ja he sanoivat: "Mitä teimme käään, kun päästämme Israelin meitä palvelemasta!" **6** Ja hän valjastutti hevoset sotavaunujensa eteen ja otti väkensä mukaansa; **7** ja hän otti kuudetsadat valitut sotavaunut sekä kaikki muut Egyptin sotavaunut ynnä vaunusoturit niihin kaikkiin. **8** Sillä Herra paaditti faraon, Egyptin kuninkaan, sydämen, niin että hän lähti ajamaan takaa israelilaisia, vaikka israelilaiset olivat lähteneet matkaan voimallisen kädén

suojassa. 9 Ja egyptiläiset, kaikki faraon hevoset, sotavaununsa ja ratsumiehensä". 27 Niin Mooses ojensi sotavaunut ja ratsumiehet ja koko hänen sotajoukkonsa, kätensä meren yli, ja aamun koittaessa meri palasi ajoivat heitä takaa ja saavuttivat heidät leiriityneinä paikoillensa, egyptiläisten paetessa sitä vastaan; ja meren rannalle, Pii-Hahirotin kohdalle, vastapäätä Baal-Sefonia. 10 Ja kun farao oli lähellä, nostivat israelilaiset palasivat ja peittivät sotavaunut ja ratsumiehet, koko silmänsä ja näkivät, että egyptiläiset olivat tulossa faraon sotajoukon, joka oli seurannut heitä mereen; heidän jäljessänsä. Silloin israelilaiset peljästyivät kovin kulkivat kuivaa myöten meren poikki, ja vesi oli heillä "Eikö Egyptissä ollut hautoja, kun toit meidät tänne muurina sekä oikealla että vasemmalla puolella. 30 Niin eräämaahan kuolemaan? Mitä teit meille, kun johdatit Herra pelasti Israelin sinä päivänä egyptiläisten käistä, meidät pois Egyptistä! 12 Emmekö sanoneet tästä ja Israel näki egyptiläiset kuolleina meren rannalla. sinulle Egyptissä? Sanoimmehan: Anna meidän olla 31 Ja Israel näki sen suuren teon, jonka Herra teki rauhassa, että palvelisimme egyptiläisiä. Sillä parempi tuhotessaan egyptiläiset. Silloin kansa pelkäsi Herraa ja olisi ollut palvella egyptiläisiä kuin kuolla eräämaahan." uskoi Herraan ja uskoi hänen palvelijaansa Moosesta.

13 Mooses vastasi kansalle: "Älkää peljätkö; pysykää paikoillanne, niin te näette, minkä pelastuksen Herra tänä päivänä antaa teille; sillä sellaista, minkä näette egyptiläisille tapahtuvan tänä päivänä, ette koskaan enää tule näkemään. 14 Herra sotii teidän puolestanne, ja te olkaa hiljaa." 15 Ja Herra sanoi Moosekselle: "Miksi huudat minulle? Sano israelilaisille, että he lähtevät liikkeelle. 16 Mutta sinä nosta sauvasi ja ojenna kätesi meren yli ja halkaise se, niin että israelilaiset voivat käydä meren poikki kuivaa myöten. 17 Ja katso, minä paadutan egyptiläisten sydämet, niin että he tulevat heidän perässänsä; minä näytän kunniani tuhoamalla faraon ja koko hänen sotajoukkonsa, hänen sotavaununsa ja ratsumiehensä. 18 Ja egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä näytän kunniani tuhoamalla faraon, hänen sotavaununsa ja ratsumiehensä." 19 Niin Jumalan enkeli, joka oli kulkenut Israelin joukon edellä, siirtyi kulkemaan heidän takanaansa; ja pilvenpatsas siirtyi heidän edeltänsä ja asettui heidän taaksensa 20 ja tuli egyptiläisten joukon ja Israelin joukon väliin; ja pilvi oli pimeä noille ja valaisi yön näille. Näin koko yönä toinen joukko ei voinut lähestyä toista. 21 Ja Mooses ojensi kätensä meren yli. Niin Herra saattoi vahvalla itätuulella, joka puhalsi koko yön, meren väistymään ja muutti meren kuivaksi maaksi; ja vesi jakautui kahtia. 22 Ja israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa myöten, ja vesi oli heillä muurina sekä oikealla että vasemmalla puolella. 23 Ja egyptiläiset, kaikki faraon hevoset, hänen sotavaununsa ja ratsumiehensä, ajoivat heitä takaa ja tulivat heidän perässänsä keskelle merta. 24 Kun aamuvarrio tuli, katsahti Herra egyptiläisten joukkoa tulenpatsaasta ja pilvestä ja saattoi hämmäksiin egyptiläisten joukon. 25 Ja hän antoi heidän vaunujensa pyörän irtautua, niin että heille kävi vaikeaksi päästää eteenpäin. Niin egyptiläiset sanoivat: "Paetkaamme Israelia, sillä Herra sotii heidän puolestansa egyptiläisiä vastaan". 26 Mutta Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi meren yli, että vedet palautuisivat ja peittäisivät egyptiläiset, heidän

15 Silloin Mooses ja israelilaiset veisasivat Herralle tämän virren; he sanoivat näin: "Minä veisaan Herralle, sillä hän on ylen korkea; hevoset ja miehet hän mereen syöksi. 2 Herra on minun väkevyyteni ja ylistysvirteni, ja hänestä tuli minulle pelastus. Hän on minun Jumalani, ja minä ylistän häntä, hän on minun isäni Jumala, ja minä kunnioitan häntä. 3 Herra on sotasankari, Herra on hänen niemensä. 4 Faraon vaunut ja hänen sotajoukkonsa hän suisti mereen, hänen valitut vaunusoturinsa hukkuivat Kaislamereen. 5 Syvys peitti heidät; he vajosivat pohjaan niinkuin kivi. 6 Sinun oikea kätesi, Herra, sinä voimassa jalo, sinun oikea kätesi, Herra, murskaa vihollisen. 7 Valtasuuruudessasi sinä kukistat vastustajasi. Sinä päästät vihasi valloilleen, ja se kuluttaa heidät niinkuin korret. 8 Ja sinun vihasi puhalluksesta kasaantuivat vedet, laineet seisauttivat roukkioiksi, syvyyden aallot hytyivät keskelle merta. 9 Vihollinen sanoi: 'Minä ajan takaa, minä saavutan heidät, minä jaan saaliin ja tydytän heissä kostonhimoni; minä paljastan miekkani, minun käteni hävittää heidät'. 10 Sinun tuulesi puhalsi, ja meri peitti heidät; he upposivat valtavesiin niinkuin lyijy. 11 Herra, kuka on sinun vertaisesi jumalien joukossa! Kuka on sinun vertaisesi, sinä pyhyydessä jalo; sinä ylistettäväissä teoissa peljättävä, sinä ihmeitten tekijä! 12 Sinä ojensis oikean kätesi, maa nielaisi heidät. 13 Mutta armossasi sinä johdatit lunastamaasi kansaa, sinä veit sen voimallasi pyhään asuntoosi. 14 Kansat kuulivat sen ja vapisivat, tuska valtasi Filistean asukkaat. 15 Silloin peljästyivät Edomin ruhtinaat, Mooabin sankarit valtasi vavistus, kaikki Kanaanin asukkaat menehtyivät pelkoon. 16 Kahuu ja väristys valtasi heidät; sinun käsivartesi väkevyyden tähden he kävivät myiksi niinkuin kivi. Niin sinun kansasi, Herra, kulkee perille, kulkee perille se kansa, jonka olet itsellesi hankkinut. 17 Sinä viet heidät perille ja istutat heidät vuorelle, joka on sinun perintöosasi, paikkaan, jonka sinä, Herra, olet asunnoksesi valmistanut, pyhäkköösi, Herra, jonka sinun kätesi ovat tehneet. 18 Herra on kuningas

aina ja iankaikkisesti." **19** Sillä kun faraon hevoset ja teidän napinanne, kun olette napisseet häntä vastaan. hänen sotavaunensa ja ratsumiehensä menivät mereen, Sillä mitä olemme me? Ette ole napisseet meitä vastaan, palautti Herra meren vedet heidän päällensä; mutta vaan Herraa vastaan." **9** Ja Mooses sanoi Aaronille: israelilaiset kulkivat kuivaa myöten meren poikki. **20** Ja "Sano koko Israelin kansalle: Astukaa Herran eteen, naisprofeetta Mirjam, Aaronin sisar, otti vaskirummun sillä hän on kuullut teidän napinanne". **10** Ja kun käteensä, ja kaikki naiset seurasivat häntä vaskirumpuja Aaron oli puhunut tämän koko Israelin seurakunnalle, lyöden ja karkeloiden. **21** Ja Mirjam viritti heille virren: "Käyvä! Häntä vaskirumpuja käyvä! He erämaahan pääsiäisenä, ja karkeloiden. **22** Sitten Mooses antoi sanoa: "Minä olen kuullut israelilaisten napinan. Puhu israelilaisten lähteä liikkeelle Kaisameren luota, ja he tulevat niin te tulette tietämään, että minä olen Herra, teidän Maaraan; mutta he eivät voi ne juoda Maaran vettä; Jumalanne." **13** Ja illalla tuli viiriäisiä, ja ne peittivät sillä se oli karvasta. Sentähden paikka sai nimen Maara. leirin, ja aamulla laskeutui kastesumu leirin ympärille. **24** Niin kansa napsi Moosesta vastaan ja sanoi: "Mitä 14 Ja kun kastesumu oli haittunut, katso, erämaassa oli me juomme?" **25** Mutta hän huusi Herran puoleen; maan pinnalla jotakin hienoa, suomujen tapaista, jotakin ja Herra osoitti hännelle puun, jonka hän heitti veteen, hieno niinkuin härämä. **15** Kun israelilaiset näkivät sen, ja vesi tuli makeaksi. Siellä hän antoi kansalle lain kyselyt he toisiltansa: "Mitä tämä on?" Sillä he eivät ja oikeuden, ja siellä hän koetteli sitä. **26** Hän sanoi: tienneet, mitä se oli. Ja Mooses sanoi heille: "Tämä "Jos sinä kuulet Herraa, Jumalaasi, ja teet, mikä on on se leipä, jonka Herra on antanut teille syötäväksi. oikein hänen silmissänsä, tarkkaat hänen käsijänsä ja **16** Ja näin on Herra käskenyt: Kootkaa sitä, jokainen noudata kaikkea hänen lakiansa, niin minä en pane tarpeenne mukaan; ottakaa goomer-mitta mieheen sinun kärssittäväksesi yhtäkään niistä vaivoista, jotka perheenne pääluvun mukaan, kukaan niin monelle, kuin olen pannut egyptiläisten kärssittäviksi, sillä minä olen kullakin majassansa on." **17** Ja israelilaiset tekivät niin, Herra, sinun parantajasi". **27** Sitten he tulivat Eelimiin; ja he kokosivat, yksi enemmän, toinen vähemmän. **18** Siellä oli kaksitoista vesilähettää ja seitsemäenkymmentä palmupuuta. Ja he leirityivät siellä veden ääreen.

16 Sitten he lähtivät, koko Israelin kansa, liikkeelle Eelimestä ja tulivat Siinin erämaahan, joka on Eelimin ja Siinain väilllä, toisen kuun viidentenätoista päivänä siitä, kun he olivat lähteneet Egyptin maasta. **2** Ja koko Israelin kansa napsi Moosesta ja Aaronia vastaan erämaassa; **3** ja israelilaiset sanoivat heille: "Jospa olisimme saaneet surmamme Herran kädestä Egyptin maassa, jossa istuimme lihapatain ääressä ja leipää oli kylin syödäksemme! Mutta te olette tuoneet meidät tähän erämaahan antaaksenne koko tämän joukon kuolla nälkään." **4** Niin Herra sanoi Moosekselle: "Katso, minä annan sataa teille leipää taivaasta. Ja kansa menköön ja kootkoon kunakin päivänä sen päivän tarpeen. Nän minä koettelen heitä, vaeltavatko he minun lakini mukaan vai eivät. **5** Ja kun he kuudentena päivänä valmistavat sen, mitä ovat tuoneet kotiin, niin sitä on oleva kaksi kertaa niin paljon, kuin mitä he muutoin joka päivä kokoavat." **6** Ja Mooses ja Aaron sanoivat kaikille israelilaisille: "Tänä iltana te tulette tietämään, että Herra on vienyt teidät pois Egyptin maasta, **7** ja huomenaamuna te tulette näkemään Herran kunnian, koska Herra on kuullut teidän napinanne häntä vastaan. Sillä mitä olemme me, että te meitä vastaan napisette?" **8** Ja Mooses sanoi vielä: "Herra antaa teille tänä iltana lihaa syödäksenne ja huomenna leipää yltäkyillin ravinnoksenne, koska Herra on kuullut

teidän napinanne, kun olette napisseet häntä vastaan. Sillä mitä olemme me? Ette ole napisseet meitä vastaan, palautti Herra meren vedet heidän päällensä; mutta vaan Herraa vastaan." **9** Ja Mooses sanoi Aaronille: israelilaiset kulkivat kuivaa myöten meren poikki. **10** Ja "Sano koko Israelin kansalle: Astukaa Herran eteen, naisprofeetta Mirjam, Aaronin sisar, otti vaskirummun sillä hän on kuullut teidän napinanne". **11** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: ja miehet hän mereen syöksi". **22** Sitten Mooses antoi 12 "Minä olen kuullut israelilaisten napinan. Puhu israelilaisten lähteä liikkeelle Kaisameren luota, ja he tulevat niin te tulette tietämään, että minä olen Herra, teidän Maaraan; mutta he eivät voi ne juoda Maaran vettä; Jumalanne." **13** Ja illalla tuli viiriäisiä, ja ne peittivät sillä se oli karvasta. Sentähden paikka sai nimen Maara. leirin, ja aamulla laskeutui kastesumu leirin ympärille. **24** Niin kansa napsi Moosesta vastaan ja sanoi: "Mitä 14 Ja kun kastesumu oli haittunut, katso, erämaassa oli me juomme?" **25** Mutta hän huusi Herran puoleen; maan pinnalla jotakin hienoa, suomujen tapaista, jotakin ja Herra osoitti hännelle puun, jonka hän heitti veteen, hieno niinkuin härämä. **15** Kun israelilaiset näkivät sen, ja vesi tuli makeaksi. Siellä hän antoi kansalle lain kyselyt he toisiltansa: "Mitä tämä on?" Sillä he eivät ja oikeuden, ja siellä hän koetteli sitä. **26** Hän sanoi: tienneet, mitä se oli. Ja Mooses sanoi heille: "Tämä "Jos sinä kuulet Herraa, Jumalaasi, ja teet, mikä on on se leipä, jonka Herra on antanut teille syötäväksi. oikein hänen silmissänsä, tarkkaat hänen käsijänsä ja **16** Ja näin on Herra käskenyt: Kootkaa sitä, jokainen noudata kaikkea hänen lakiansa, niin minä en pane tarpeenne mukaan; ottakaa goomer-mitta mieheen sinun kärssittäväksesi yhtäkään niistä vaivoista, jotka perheenne pääluvun mukaan, kukaan niin monelle, kuin olen pannut egyptiläisten kärssittäviksi, sillä minä olen kullakin majassansa on." **17** Ja israelilaiset tekivät niin, Herra, sinun parantajasi". **27** Sitten he tulivat Eelimiin; ja he kokosivat, yksi enemmän, toinen vähemmän. **18** Mutta kun he mittasivat sen goomer-mitalla, niin ei sille jänyt liikaa, joka oli koonnut enemmän, eikä siltä puuttunut, joka oli koonnut vähemmän; jokainen oli koonnut niin paljon, kuin hän tarvitsi. **19** Ja Mooses sanoi heille: "Älköön kukaan jättäkö sitä mitään huomiseksi". **20** Mutta he eivät kuulleet Moosesta, vaan muutamat jättivät siitä jotakin huomiseksi. Niin siihen kasvoi matoja, ja se rupesi haiseamaan; ja Mooses vihastui heihin. **21** Ja he kokosivat sitä joka aamu sen verran, kuin kukaan tarvitsi; mutta kun aurinko alkoi paahtaa, niin se suli. **22** Mutta kuudentena päivänä he kokosivat sitä leipää kaksinkertaisesti, kaksi goomeria kullekin. Ja kaikki kansan päämiehet tulivat ja ilmoittivat sen Moosekselle. **23** Niin hän sanoi heille: "Tämä tapahtuu Herran sanan mukaan; huomenna on levon päivä, Herralle pyhitetty sapatti. Mitä leivotte, se leipokaa, ja mitä keittäte, se keittääkää; mutta kaikki, mitä täheteeksi jää, pankaa talteen huomiseksi." **24** Ja he panivat sen talteen huomiseksi, niinkuin Mooses oli käskenyt, eikä se ruvennut haiseamaan, eikä siihen tullut matoja. **25** Ja Mooses sanoi: "Syökää se tänä päivänä, sillä tänä päivänä on Herran sapatti; tänään ette löydä kedolta mitään. **26** Kuutena päivänä on teidän sitä koottava, mutta seitsemäntenä päivänä on sapatti; silloin ei sitä ole." **27** Kuitenkin muutamat kansasta lähtivät seitsemäntenä päivänä kokoamaan sitä, mutta he eivät löytäneet mitään. **28** Niin Herra sanoi Moosekselle: "Kuinka kauan aiotte kieltäytyä noudattamasta minun

käskyjäni ja lakejani? 29 Katsokaa, Herra on antanut ja Aaron ja Huur kannattivat hänen käsiänsä kumpikin teille sapatin; sentähden hän antaa teille kuudentena puoleltansa. Nämä hänen kätensä kestivät vahvoina päivänä kahden päivän leivän. Olkoon jokainen alallaan, auringon laskuun asti. 13 Ja Joosua voitti amalekilaiset älköönkä kukaan lähtekö paikaltansa seitsemäntä ja heidän sotaväkensä miekan terällä. 14 Ja Herra sanoi päivänä." 30 Ja kansa lepäsi seitsemäntä päivänä. Moosekselle: "Kirjoita tämä kirjaan muistoksi ja teroita 31 Ja Israelin heimo antoi sille nimen manna. Ja se se Joosuan mieleen: Minä pyyhin pois amalekilaisen oli valkean korianderinsiemenen kaltaista ja maistui muiston taivaan alta". 15 Ja Mooses rakensi alttarin ja hunajakultua. 32 Ja Mooses sanoi: "Nämä on Herra pani sille nimeksi: "Herra on minun lippuni". 16 Ja hän käskenyt: Ota sitä goomerin täysi säilytettäväksi sanoi: "Minä nostan käteni Herran istuinta kohden: Herra sukupolvesta sukupolveen, että he näkisivät sen leivän, soti amalekilaisia vastaan sukupolvesta sukupolveen". jolla minä olen ravinnut teitä eräämaassa, johdattaessani teitä Egyptin maasta". 33 Ja Mooses sanoi Aaronille: "Ota astia ja pane siihen goomerin täysi mannaa ja aseta se Herran eteen säilytettäväksi sukupolvesta sukupolveen". 34 Ja Aaron asetti sen talteen lain arkin eteen, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. 35 Ja israelilaiset sövät mannaa neljäkymmentä vuotta, kunnes he tulivat asuttuun maahan; he sövät mannaa siihen asti, kunnes tulivat Kanaanin maan rajalle. - 36 Goomer on kymmenesosa eefaa.

17 Sitten kaikki israelilaisten seurakunta lähti liikkeelle

Siihin eräämaasta ja matkusti levähdyspaikasta toiseen Herran käskyn mukaan. Ja he leirityivät Refidimiin; siellä ei ollut vettä kansan juoda. 2 Niin kansa riiteli Moosesta vastaan ja sanoi: "Antakaa meille vettä juoda!" Mooses vastasi heille: "Miksi riitelette minua vastaan? Miksi kiusaatte Herraa?" 3 Mutta kansalla oli siellä jano, ja he napisivat yhä Moosesta vastaan ja sanoivat: "Minkätähden olet tuonut meidät Egyptistä, antaaksesi meidän ja meidän lastemme ja karjamme kuolla janoon?" 4 Niin Mooses huusi Herraa ja sanoi: "Mitä minä teen tälle kansalle? Ei paljon puutu, että he kivittävät minut." 5 Herra vastasi Moosekselle: "Mene kansas edellä ja ota mukaasi muutamia Israelin vanhimbia. Ja ota käteesi sauva, jolla löit Nililvirtaa, ja mene. 6 Katso, minä seison siellä sinun edessäsi kalliolla Hoorebin luona; lyö kallioon, ja siitä on vuotava vettä, niin että kansa saa juoda." Ja Mooses teki niin Israelin vanhimpain nähden. 7 Ja hän antoi sille paikalle nimen Massa ja Meriba sentähden, että israelilaiset siellä riitolivät ja kiusasivat Herraa, sanoen: "Onko Herra meidän keskellämme vai ei?" 8 Sitten tulivat amalekilaiset ja taistelivat Israelia vastaan Refidimissä. 9 Niin Mooses sanoi Joosulle: "Valitse meille miehiä, ja taistele huomenna amalekilaisia vastaan. Minä asetun vuoren huipulle, Jumalan eteen. 10 Ja Joosua teki, niinkuin Mooses oli hänen sanonut, ja taisteli amalekilaisia vastaan. Mutta Mooses, Aaron ja Huur nousivat vuoren huipulle. 11 Ja niin kauan kuin Mooses piti kätensä ylhäällä, oli Israel voitolla; mutta kun hän antoi kätensä vaipua, olivat amalekilaiset voitolla. 12 Mutta kun Mooseksen kädet väsyivät, ottivat he kiven ja asettivat sen hänen allensa, ja hän istui sille,

18 Ja Midianin pappi Jetro, Mooseksen appi, sai kuulla kaikki, mitä Jumala oli tehnyt Moosekselle ja kansalleen Israelle, kuinka Herra oli vienyt Israelin pois Egyptistä. 2 Ja Jetro, Mooseksen appi, otti mukaansa Sipporan, Mooseksen vaimon, jonka tämä oli lähettynyt kotiin, 3 ja hänen kaksi poikaansa; näistä oli toisen nimi Geersom, koska Mooses oli sanonut: "Minä olen muukalainen vieraalla maalla", 4 ja toisen nimi Elieser, koska hän oli sanonut: "Isäni Jumala oli minun apuni ja pelasti minut faraon miekasta". 5 Ja Jetro, Mooseksensä appi, tuli hänen poikiensa ja hänen vaimonsa kanssa Mooseksen luo eräämaahan, jossa tämä oli leiritynyt Jumalan vuoren juurelle. 6 Ja hän käski sanoa Moosekselle: "Minä, Jetro, sinun appesi, ynnä vaimosi kahden poikansa kanssa olemme tulleet luokseen". 7 Niin Mooses meniappeansa vastaan, kumarsi ja suuteli häntä. Ja kun he olivat tervehtineet toisiansa, menivät he teltaan. 8 Ja Mooses kertoi apellensa kaikki, mitä Herra oli tehnyt faraolle ja egyptiläisille Israelin tähden, ja kaikki ne vaikaudet, jotka heitä olivat kohdanneet matkalla, ja kuinka Herra oli pelastanut heidät. 9 Ja Jetro iloitsi kaikesta siitä hyvästä, mitä Herra oli tehnyt Israelille, pelastaessaan heidät egyptiläisten kädestä. 10 Ja Jetro sanoi: "Kitetty olkoon Herra, joka on pelastanut teidät egyptiläisten ja faraan kädestä, Herra, joka on pelastanut kansansa egyptiläisten vallasta. 11 Nyt minä tiedän, että Herra on suurempi kaikkia jumalia; sillä sentähden, että egyptiläiset ylpeilivät, on heidän näin käynti." 12 Ja Jetro, Mooseksen appi, toimitti polttouhrin ja teurasuhreja Jumalalle; ja Aaron ja kaikki Israelin vanhimmat tulivat aterioimaan Mooseksen apen kanssa Jumalan eteen. 13 Seuraavana päivänä Mooses istui amalekilaisen kanssa, ja kansa seisoi Mooseksen tuomitsemaan kanssa, ja kansa seisoi Mooseksen 14 Kun Mooseksen appi näki kaiken, mitä hän teki kansalle, sanoi hän: "Mitä tämä puuha on, jota sinulla on kansan kanssa? Miksi sinä istut yksin ja kaikki kansa seisoo ympärilläsi aamusta iltaan asti?" 15 Mooses vastasi apellensa: "Kansa tulee minun luokseni kysymään Jumalalta neuvoa. 16 Kun heillä on jokin riita-asia, tulevat he minun luokseni, ja minä ratkaisen heidän riitansa ja ilmoitan heille Jumalan säädökset ja lait." 17 Niin Mooseksen appi sanoi hänelle:

"Siinä sinä et menettele viisaasti. 18 Sinä uuvutat sekä päiväksi; sillä kolmantena päivänä Herra astuu koko itsesi että tämän kansan, joka on kanssasi; sillä tämä kansan nähdien alas Siinain vuorelle. 12 Ja merkitse tehtävä on sinulle liian raskas, etkä sinä voi sitä yksinäsi raja kansalle yltympäri ja sano: 'Varokaa nousemasta toimittaa. 19 Kuule nyt, mitä minä sanon. Minä neuvon vuorelle tahi koskettamasta sen juureen. Jokainen, sinua, ja Jumala on oleva sinun kanssasi. Ole sinä joka vuoren koskee, rangaistakoon kuolemalla. 13 kansan edusmies Jumalan edessä, ja saata sinä sen Älköön kenenkään käsi häneen koskeko, vaan hänet asiat Jumalan eteen. Ja opeta heille säädökset ja lait, kivistäköön tahi ammuttakoon kuoliaaksi. Olipa eläin tai 20 ja neuvo heille tie, jota heidän on kuljettava, ja mitä ihminen, ei se saa jäädä eloona.' Vasta kun pitkä torven heidän on tehtävä. 21 Mutta valitse koko kansasta puhallus kuuluu, he nouskoot vuorelle." 14 Ja Mooses kelvollisia ja Jumala pelkäväisiä, luottavia ja väärää astui alas vuoreltä kansan luo; ja hän pyhti kansan, ja voittoa vihaavia miehiä, ja aseta ne heille tuhannen, he pesivät vaatteensa. 15 Ja hän sanoi kansalle: "Olkaa sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päämiehiksi. kolmanneksi päiväksi valmii; älköön kukaan ryhtykö 22 Nämä tuomitkoit kansaa joka aika. Kaikki suuret naiseen". 16 Ja kolmantena päivänä, kun aamu oli asiat he saattakoot sinun tietoosi, mutta kaikki vähäiset tullut, alkoi jylistä ja salamoida, ja paksu pilvi laskeutui asiat ratkaiskoot itse. Huojenna näin jotakin itseltäsi, vuoren ylle, ja kuului ylen kova pasunan ääni, niin että ja kantakoot he kuormaa sinun kanssasi. 23 Jos näin koko kansa, joka oli leirissä, vapisi pelosta. 17 Silloin teet ja Jumala itse sinua näin käskee, niin sinä jaksat Mooses vei kansen leiristä Jumalaa vastaan, ja he sen kestää; ja kaikki tämä kansa saa mennä rauhassa asettuvat vuoren juurrelle. 18 Ja koko Siinain vuori kotiinsa." 24 Ja Mooses noudatti appensa puhetta peitti savuun, kun Herra astui sille alas tulessa, ja siitä ja teki kaiken, mitä tämä oli sanonut. 25 Mooses nousi savu niinkuin pätsin savu, ja koko vuori vapisi valitsi kelvollisia miehiä koko Israelista ja asetti heidät kovasti. 19 Ja pasunan ääni koveni kovenemistaan. kansas johtoon, tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja Mooses puhui, ja Jumala vastasi hänen jylinlällä. 20 Ja kymmenen päämiehiksi. 26 Nämä tuomitsivat kansaa Herra astui alas Siinain vuorelle, vuoren kukkulalle, ja joka aika. Vaikeat asiat he lykkäisivät Moosekselle, Herra kutsui Mooseksen vuoren kukkulalle; ja Mooses mutta vähäiset asiat he ratkaisivat itse. 27 Sitten nousi sinne ylös. 21 Niin Herra sanoi Moosekselle: "Astu Mooses saattoi appensa matkaan, ja tämä meni omaan maahansa.

19 Kolmantena kuukautena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, juuri samana kuukauden päivänä, he tulivat Siinain erämaahan. 2 Sillä he olivat lähteneet Refidimistä, tulleet Siinain erämaahan ja leirytyneet erämaahan; ja Israel oli siellä leirissä vuoren kohdalla. 3 Ja Mooses nousi Jumalan tykö, ja Herra huusi häntä vuorelta ja sanoi: "Sano näin Jaakobin heimolle ja ilmoita israelilaisille: 4 'Te olette näheet, mitä minä olen tehtyn egyptiläisille ja kuinka minä olen kantanut teitä kotkan siivillä ja tuonut teidät luokseni. 5 Jos te nyt kuulette minun ääntäni ja pidätte minun liittoni, niin te olette minun omaisuuteni ennen kaikkia muita kансоja; sillä koko maa on minun. 6 Ja te olette minulle pappisvaltakunta ja pyhä kansa.' Sano nämä sanat israelilaisille." 7 Kun Mooses tuli takaisin, kutsui hän kokoon kansan vanhimmat ja puhui heille kaikki ne sanat, jotka Herra oli hänen käskenyt puhua. 8 Niin koko kansa vastasi yhtenä miehenä ja sanoi: "Kaiken, mitä Herra on puhunut, me teenme". Ja Mooses vei kansen vastauksen Herralle. 9 Niin Herra sanoi Moosekselle: "Katso, minä tulen sinun tykösi paksussa pilvessä, että kansa kuulisi, kun minä puhun sinun kanssasi, ja uskoisi myös sinua ainiaan". Ja Mooses ilmoitti Herralle kansen vastauksen. 10 Niin Herra sanoi Moosekselle: "Mene kansas luo ja pyhitä heidät tämä päivänä ja huomenna, ja 11 Ja olkoot valmiit kolmanneksi

20 Ja Jumala puhui kaikki nämä sanat ja sanoi: 2 "Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka vein sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. 3 Älä pidä muita jumalia minun rinnallani. 4 Älä tee itsellesi jumalankuvaaa äläkä mitään kuvaaa, älä niistä, jotka ovat ylhällä taivaassa, älä niistä, jotka ovat alhaalla maan pääällä, äläkä niistä, jotka ovat vesissä maan alla. 5 Älä kumarru niitä äläkä palvele niitä. Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka kostan isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteent polveen, niille, jotka minua vihaavat; 6 mutta teen laupeuden tuhansille, jotka minua rakastavat ja pitävät minun käskyti. 7 Älä turhaan lausu Herran, sinun Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka hänen nimensä turhaan lausuu. 8 Muista pyhittää lepopäivä. 9 Kuusi päivää tee työtä ja toimita kaikki askareesi; pesköt he vaatteensa.

10 mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, pääskö vapaaksi, niinkuin miesorjat pääsevät. 8 Jos hän sapatti; silloin älä mitään askarettia toimita, älä sinä ei miellytä isäntäänsä, sitten kuin tämä jo on määrennyt älköönkä sinun poikasi tai tyttäresi, sinun palvelijasi tai hänet itsellensä, niin tämä sallikoon lunastaa hänet palvelijattaresi tai juhtasi älköönkä muukalaisesi, joka pois. Vieraaseen kansaan älköön hänellä olko valtaa sinun porteissasi on. 11 Sillä kututena päivänä Herra hän tähän myydä, kun hän hänet hylkää. 9 Mutta jos hän teki taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on, määräät hänet pojallensa, niin antakoon hänen nauttia mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi; sentähden tyttären oikeutta. 10 Jos hän ottaa itselleen toisen Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen. 12 Kunnioita vaimon, niin älköön väsentäkö ensimmäiseltä tämän isääsi ja äitiäsi, että kauan eläisit siinä maassa, jonka ravintoa, vaatetusta ja aviolista oikeutta. 11 Jos hän Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa. 13 Älä tapa. 14 ei tee hännelle näitä kolmea, niin lähteköön vaimo pois Älä tee huorin. 15 Älä varasta. 16 Älä sano väärää maksutta ja rahakorvauksetta. 12 Joka lyö ihmistä, todistusta lähimäisestäsi. 17 Älä himoitse lähimäisesi niin että tämä kuolee, se rangaistakoon kuolemalla. huonetta. Älä himoitse lähimäisesi vaimoa älkä hänen 13 Mutta jos hän ei ole tehnyt sitä murha-aikessa, palvelijaansa, palvelijatartaan, hárkänsä, aasiansa vaan Jumala on sallinut sen vahingon tapahtua hänen älkä mitään, mikä on lähimäisesi omaa." 18 Ja kaikki kättensä kautta, niin minä määrään sinulle paikan, kansa havaitsi jylinän, tulen leimaukset, pasunan äänen johon hän voi paeta. 14 Mutta jos joku menettelee niin ja vuoren suitsuamisen; ja kun he sen havaitsivat, rikollisesti lähimäistänsä kohtaan, että tappaa hänet vapisivat he ja pysisivät taampana. 19 Ja he sanoivat kavalasti, on sinun otettava hänet minun alttarinikin Moosekselle: "Puhu sinä meidän kanssamme, niin me luota surmattavaksi. 15 Joka lyö isäänsä tai äitiänsä, se kuulemme. Älköön Jumala puhuko meidän kanssamme, rangaistakoon kuolemalla. 16 Joka varastaa ihmisen ettemme kuolisi." 20 Mutta Mooses vastasi kansalle: ja joko myy hänet tahi pitää häntä hallussansa, se "Älkää peljätkö, sillä Jumala on tullut koettelemaan rangaistakoon kuolemalla. 17 Joka kiroaa isäänsä tai teitä, että Herran pelko olisi teidän silmäinne edessä ja äitiänsä, se rangaistakoon kuolemalla. 18 Jos miehet ettette syntiä tekisi". 21 Ja kansa pysyi taampana, mutta riitelevät keskenänsä ja toinen lyö toista kivellä tai Mooses lähestyi pimeyttä, jossa Jumala oli. 22 Ja Herra nyrkillä, mutta tämä ei kuole, vaan joutuu vuoteen sanoi Moosekselle: "Sano israelilaisille näin: Te olette omaksi, 19 niin olkoon, jos hän tointuu ja voi mennä nähneet, että minä olen puhunut teille taivaasta. 23 Älkää ulos sauvaansa nojaten, lyöjä vapaa rangaistuksesta; tehkö jumalia minun rinnalleni; hopeaisia tai kultaisia korvatkoon ainoastaan hänen sairastamisaikansa ja jumalia älkää tehkö itsellenne. 24 Tee minulle alttari pitäköön huolta hänen paranemisestaan. 20 Jos joku maasta, ja uhraa sen pääällä poltuohrasi ja yhteysuhrasi, lyö orjaansa tai orjatartaan sauvalla, niin että tämä lampaasi ja raavaasi. Joka paikassa, mihin minä säädän kuolee hänen käsinsä, niin hän tähän rangaistakoon. 21 nimeni muiston, minä tulen sinun tykösi ja siunaan Mutta jos se elää päivän tai kaksi, niin älköön lyöjää sinua. 25 Mutta jos sinä teet minulle kivialtarin, niin rangaistako, sillä se on hänen omaa rahaansa. 22 Jos älä rakenna sitä hakatusta kivistä; sillä jos sinä kosket miehet tappelevat keskenänsä ja loukkaavat raskasta taltallaksi kiveen, niin sinä saastutat sen. 26 Älkää nouse vaimoa, niin että hän synnyttää kesken, mutta vahinkoa portaita myötä minun alttarilleni, ettei häypsi sen pääällä ei tapahdu, niin sakotettakoon syyllistä vaimon miehen paljastuisi."

21 "Nämä ovat ne oikeudet, jotka sinun tulee asettaa heidän eteensä: 2 Jos sinä ostan hebrealaisten orjan, niin hän palvelkoon kuusi vuotta, mutta seitsemäntenä hän pääsköön vapaaksi maksutta. 3 Jos hän on tullut yksinäisenä, niin yksinäisenä lähteköönkin; mutta jos hän oli nainut, niin lähteköön vaimo hänen kanssaan. 4 Jos hänen isäntäänsä on antanut hänelle vaimon, ja tämä on synnyttänyt hänen poikia tai tyttäriä, niin vaimo lapsinensa jääköön isännän omaksi, ja hän lähteköön yksinään. 5 Mutta jos orja vakuuttaa: 'Minä rakastan isäntääni, vaimoani ja lapsiani enkä tahdo päästä vapaaksi', 6 niin hänen isäntäänsä viekön hänet Jumalan eteen ja asettakoon hänet ovea tai pihtipielästä vasten, ja hänen isäntäänsä lävistäköön hänen korvansa naskalilla, ja hän olkoon hänen orjansa ainaan. 7 Jos joku myy tyttärensä orjaksi, älköön tämä

vaatimuksen ja riidianratkaisijain harkinnan mukaan. 23 Mutta jos vahinko tapahtuu, niin annettakoon henki hengestä, 24 silmä silmästää, hammas hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta, 25 palovamma palovammasta, haava haavasta, mustelma mustelmasta. 26 Jos joku lyö orjaansa tai orjatartansa silmään ja turmelee sen, niin päästääkö hänet vapaaksi silmän tähden. 27 Ja jos hän lyö orjaltaan tai orjatteltaan hampaan suusta, niin päästääkö hänet vapaaksi hampaan tähden. 28 Jos härkä puskee miehen tai naisen kuoliaaksi, niin härkä kivittääkö, älköönkä sen lihaa syöttää; mutta häärän omistaja olkoon vapaa rangaistuksesta. 29 Mutta jos härkä on ennenkin puskenut ja sen isäntää on varoitettu eikä hän ole sitä vartioinut, ja jos se tappaa miehen tai naisen, niin härkä kivittääkö, ja myös sen isäntää rangaistakoon kuolemalla. 30 Mutta jos hänelle määritätään lunastusmaksu, niin

maksakoon henkensä lunnaaksi niin paljon, kuin hänelle toiselta elukan ja se vahingoittuu tai kuolee eikä sen määritäään. **31** Jos se puskee pojantai tytön, niin omistaja ole saapuvilla, korvatkoon sen. **15** Jos sen meneteltäköön saman lain mukaan. **32** Jos härkä omistaja on saapuvilla, ei tarvitse korvausta maksaa; jos puskee orjan tai orjattaren, niin maksakoon sen omistaja se oli vuokralla, olkoon vuokra korvauksena. **16** Jos joku pusketun isännälle kolmekymmentä hopeasekeliä, ja härkä kivittettäköön. **33** Jos joku jättää kaivon auki tahi makaa hänet, makakoon hänestä morsiamenhinnaan ja ottakoon hänet kaivaa kaivon eikä peitä sitä, ja härkä tai aasi putoaa vaimokseen. **17** Jos isä kieltyyntä antamasta häntä siihen, **34** niin kaivon omistaja korvatkoon isännälle hänen, makakoon mies rahassa morsiamenhinnaan sen rahassa; mutta kuollut eläin olkoon hänen. **35** Jos jonkin härkä puskee toisen härän kuoliaaksi, niin niinkuin neitsyestä. **18** Velhonaisen älä salli elää. **19** Jokainen, joka sekaantuu eläimeen, rangaistakoon myykööt elävän härän ja jakakoot sen hinnan, ja myös kuolleen jakakoot keskenään. **36** Jos taas oli tunnuttua, että se härkä ennenkin oli puskenut eikä sen isäntä ollut siitä vartioinut, niin antakoon härän härästä, mutta kuollut olkoon hänen."

22 "Jos joku varastaa härän tai lampaan ja teurastaa tahi myy sen, antakoon viisi raavasta yhdestä härästä ja neljä lammasta yhdestä lampaasta. **2** Jos varas tavataan murtautumasta sisälle ja lyödään kuoliaaksi, ei tappaja ole vereen vikapää. **3** Mutta jos aurinko jo oli noussut, niin tappaja on vereen vikapää. Varas maksakoon korvauksen; mutta jos hänenellä ei ole mitään, niin myytäköön hänet varastamansa tavarana korvaukseksi. **4** Jos varastettu eläin, olipa se härkä, aasi tai lammasko, tavataan hänen hallustaan elävänä, niin korvatkoon sen kaksinkertaisesti. **5** Jos joku turmelee toiselta pellon tai viinitarhan päästämällä siihen karjansa ja syöttämällä sitä toisen pellossa, antakoon korvaukseksi peltonsa tai viinitarhansa parhaimman kasvun. **6** Jos tuli pääsee irti ja tarttuu orjantappuroihin ja jos kuhilaat tai vilja tai pelto palaa, niin korvatkoon vahingon se, joka on kulovalkean sytyttänyt. **7** Jos joku antaa toiselle rahaa tai tavaraa säilyttäväksi ja se varastetaan tämän talosta, niin varas, jos hänet tavataan, korvatkoon sen kaksinkertaisesti. **8** Mutta jos varasta ei tavata, astukoon talon omistaja Jumalan eteen ja vannokoon, ettei hän ole kädellänsä kajonnut toisen omaan. **9** Jokaisessa anastusasiassa, koskipa se härkää tai aasia tai lammasta tai vaatetta tai mitä tahansa kadonnutta, josta joku sanoo: 'Tämä se on', tulkoon kummankin asia Jumalan eteen; ja se, jonka Jumala tuomitsee syylliseksi, korvatkoon toiselle kaksinkertaisesti. **10** Jos joku antaa toiselle aasin tai härän tai lampaan tai minkä eläimen tahansa säilyttäväksi ja se kuolee tai vahingoittuu tai ryöstetään pois kenenkään näkemättä, **11** niin vala Herran edessä ratkaiskoon heidän väillään, onko toinen kädellänsä kajonnut toisen omaan; omistaja hyväksyköön valan, ja toinen olkoon korvauksesta vapaa. **12** Mutta jos se on häneltä varastettu, korvatkoon sen omistajalle. **13** Jos se on raadeltu, tuokoon sen esiiin todistukseksi, eikä hänen tarvitse raadeltua korvata. **14** Jos joku lainaa

toiselta elukan ja se vahingoittuu tai kuolee eikä sen määritäään. **15** Jos se puskee pojantai tytön, niin omistaja on saapuvilla, ei tarvitse korvausta maksaa; jos puskee orjan tai orjattaren, niin maksakoon sen omistaja se oli vuokralla, olkoon vuokra korvauksena. **16** Jos joku pusketun isännälle kolmekymmentä hopeasekeliä, ja härkä kivittettäköön. **17** Jos isä kieltyyntä antamasta häntä siihen, **18** Velhonaisen älä salli elää. **19** Jokainen, joka sekaantuu eläimeen, rangaistakoon kuolemalla. **20** Joka uhraa muille jumalille kuin Herralle, ainoalle, olkoon vihity tuhon omaksi. **21** Älä sorra äläkä ahdistaa muukalaista, sillä te olette itse olleet muukalaisina Egyptin maassa. **22** Älkää sortako leskeä tai orpoa. **23** Sillä jos sinä sorrat heitää ja he huutavat minua avuksensa, niin minä totisesti kuulen heidän huutonsa, **24** ja minun vihani sytyty, ja minä surmaan teidät miekalla, niin että teidän vaimonne joutuvat leskiksi ja lapsenne orvoiksi. **25** Jos lainaat rahaa jollekin minun kansastani, jollekin köyhälle, joka on sinun luonasi, niin älä menettele koronkiskurin tavoin häntä kohtaan. Älkää pango korkoa hänen maksettavakseen. **26** Jos sinä olet lähimmäiseltäsi ottanut pantiki vaipan, anna se hänenne takaisin, ennenkuin aurinko laskee; **27** sillä se on hänen ainoa peitteensä, johon hän käärii ruumiinsa. Missä hän muutoin makaisi? Ja jos hän huuttaa minua avukseen, kuulen minä häntä, sillä minä olen laupias. **28** Jumalaa älä herjaa, ja kansasi ruhtinasta älä kiroa. **29** Älä viiyrittele antamasta antia vilja-ja mehusatosi runsaudesta. Esikoinen pojistasi anna minulle. **30** Samoin tee raavaitesi ja lampaitesi ensiksisyntyneelle. Seitsemän päivää se olkoon emänsä kanssa; kahdeksantena päivänä anna se minulle. **31** Ja te olkaa minulle pyhä kansa. Älkää syökö kedolla raadellun eläimen lihaa, vaan heittäkää se koirille."

23 "Älä levitä valheellista huhua, äläkä anna apuasi syilliselle rupeamalla vääräksi todistajaksi. **2** Älä ole joukon mukana tekemässä pahaa, äläkä todista riita-asiassa niin, että taivut joukon mukaan ja väänät oikean vääräksi. **3** Älä ole puolueellinen alhaisen hyväksi hänen asiassansa. **4** Jos tapaat vihollisesi härän tai aasin eksyksissä, niin saata se hänenne takaisin. **5** Jos näet vihamiehesi aasin makaavan kuormansa alla, niin älä jätä häntä auttamatta, vaan auta häntä sitä päästämään. **6** Älä väänän vääräksi keskuudessanne asuvan köyhän oikeutta hänen riita-asiassansa. **7** Pysy erilläsi väärästä asiasta, äläkä surmaa viatonta ja syytöntä, sillä minä en julista syillistä syöttömäksi. **8** Älkää ota lahjusta, sillä lahjus sokaisee näkevät ja väristää syöttömiin asiat. **9** Muukalaista älä sorra, sillä te tiedätte muukalaisen mielialan, koska itsekin olette olleet muukalaisina Egyptin maassa. **10** Kuutena vuotena kylvä maasi ja korja sen sato. **11** Mutta seitsemänen

vuotena jätä se korjaamatta ja lepäämään, että kansasi asukkaat teidän valtaanne, ja sinä karkoitat heidät köyhät saisivat siitä syödä; ja mitä jäljelle jäää, sen tieltäsi. **32** Älä tee liittoa heidän älkää heidän jumaliensa metsän eläimet syököt. Samoin tee viinitarhallesi kanssa. **33** Älkööt he jääköt asumaan sinun maahasi, ja etteivät saattaisi sinua tekemään syntiä minua vastaan; sillä jos sinä palvelet heidän jumaliansa, on se sinulle hengähtää ja orjattaresi poika ynnä muukalainen saisivat paulaksi."

24 Ja hän sanoi Moosekselle: "Nouse Herran tykö, sinä ja Aaron, Naadab ja Abihu ynnä seitsemänkymmentä Israelin vanhinta; ja kumartukaa ja rukoilkaa taampana. **2** Mooses yksinään lähestyköön Herraa; muut älkööt lähestykö, ja kansa älköön nousko sinne hänen kanssansa." **3** Ja Mooses tuli ja kertoi kansalle kaikki Herran sanat ja kaikki hänen säädöksensä. Niin koko kansa vastasi yhteen ääneen ja sanoi: "Kaiken, mitä Herra on puhunut, me teenme". **4** Sitten Mooses kirjoitti kaikki Herran sanat. Ja hän nousi varhain seuraavana aamuna ja rakensi alttarin vuoren juurelle sekä pystytti kaksitoista patsasta Israelin kahdentoinsta sukukunnan mukaan. **5** Ja hän lähetti israelilaisten joukosta nuoria miehiä uhraamaan poltuohreja ja teurastamaan härkiä yhteysuhriksi Herralle. **6** Ja Mooses otti verestä puolet ja pani uhrimaljoihin, ja toisen puolen hän vihmoi alttarille. **7** Ja hän otti liitonkirjan ja luki sen kansan kuullen. Ja he sanoivat: "Kaikkea, mitä Herra on puhunut, me noudatamme ja totelemme". **8** Niin Mooses otti veren ja vihmoi sitä kansan päälle ja sanoi: "Katso, tämä on sen liiton veri, jonka Herra on tehnnyt teidän kanssanne kaikkien näiden sanojen perusteella". **9** Ja Mooses ja Aaron, Naadab ja Abihu ynnä seitsemänkymmentä Israelin vanhinta nousivat vuorelle. **10** Ja he näkivät Israelin Jumalan; ja hänen jalkainsa alla oli alusta, niinkuin safiirkivistä, kirkas kuin itse taivas. **11** Eikä hän kajonnut kädellänsä israelilaisten valittuihin, ja he katselivat Jumalaa, sivivät ja joivat. **12** Ja Herra sanoi Moosekselle: "Nouse minun tyköni vuorelle ja ole siellä, niin minä annan sinulle kivitaulut ynnä lain ja käskyt, jotka minä olen kirjoittanut heille opetukseksi". **13** Silloin Mooses ja hänen palvelijansa Jooseua lähtivät; ja Mooses nousi Jumalan vuorelle. **14** Mutta vanhimmille hän sanoi: "Odottakaa meitä täällä, kunnes palaamme teidän tykönce. Ja katso, Aaron ja Huur ovat teidän kanssanne; jolla on jotakin asiaa, kääntyköön heidän puoleensa." **15** Kun Mooses oli noussut vuorelle, peitti pilvi vuoren. **16** Ja Herran kirkkaus laskeutui Siinain vuorelle, ja pilvi peitti sen kuusi päivää; ja seitsemäntenä päivänä hän huusi Moosesta pilven keskeltä. **17** Ja Herran kirkkaus vuoren kukkanalla näytti israelilaisten silmissä kuluttavalta tulelta. **18** Ja Mooses meni pilven keskelle ja nousi vuorelle. Ja Mooses oli vuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä.

25 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Sano israelilaisille, että he kokoavat anteja minulle; jokaiselta, jonka sydän on siihen altis, ottakaa vastaan anti minulle. **3** Ja nämä ovat ne annit, joita teidän on otettava vastaan heiltä: kultaa, hopeata ja vaskea, **4** punasinisiä, purppurapunaisia ja helakanpunaisia lankoja ja valkoisia pellavalangoja sekä vuohenkarvoja, **5** punaisia oinaannahkoja, sireeninnahkoja, akasiapuuta, **6** lyjy seitsenhaaraista lampua varten, hajuaineita voiteluöljyä ja hyvähajuista suitsustusta varten, **7** onykskiviä ja muita jalokiviä kasukkaa ja rintakilpeä varten. **8** Ja tehköt he minulle pyhäkön asuakseni heidän keskellään. **9** Tehkää asumus ja kaikki sen kalusto tarkoin sen kaavan mukaan, jonka minä sinulle näytän. **10** Tehköt he arkin akasiapuusta, puolenkolmatta kynnärän pituisen, puolentoista kynnärän levyisen ja puolentoista kynnärän korkuisen. **11** Ja päällystä se puhtaalla kullalla, päällystä se sisältä ja ulkoa; ja tee siihen kultareunus yltympäri. **12** Ja vala siihen neljä kultarengasta ja kiinnitä ne sen neljään jalkaan, niin että kaksi rengasta tulee sen toiselle puolelle ja kaksi rengasta sen toiselle puolelle. **13** Ja tee korennot akasiapuusta ja päällystä ne kullalla. **14** Ja pistä renkaisiin arkin sivulle korennot, joilla arkki on kannettava. **15** Korennot jääkööt arkin renkaisiin, älköönkä niitä vedettäkō pois. **16** Ja pane arkkiin laki, jonka minä sinulle annan. **17** Tee myös armoistuin puhtaasta kullasta, puolenkolmatta kynnärän pituinen ja puolentoista kynnärän levyinen. **18** Ja tee kaksi kultakerubia, tee ne kohotakoista tekoja, armoistuimien molempien päihin. **19** Tee toinen kerubi toiseen päähän ja toinen kerubi toiseen päähän. Tehkää kerubit armoistuimesta kohoaviksi, sen kumpaankin päähän. **20** Ja kerubit levittäkööt siipensä ylöspäin, niin että ne peittävät siivillänsä armoistuimen, ja niiden kasvot olkoot vastakkain; armoistuinta kohti olkoot kerubien kasvot käännytet. **21** Ja aseta armoistuin arkin päälle ja pane arkkiin laki, jonka minä sinulle annan. **22** Ja siinä minä ilmestyn sinulle ja puhun sinulle armoistuimelta, niiden kahden kerubin välistä, jotka ovat lain arkin päällä, kaiken sen, minkä minä sinun kauttasi israelilaisille säädän. **23** Ja tee pöytää akasiapuusta, kahden kynnärän pituinen, kynnärän levyinen ja puolentoista kynnärän korkuinen. **24** Ja päällystä se puhtaalla kullalla ja tee siihen kultareunus yltympäri. **25** Ja tee sen ympäri kämmenen korkuinen lista ja listan ympäri kultareunus. **26** Ja tee siihen neljä kultarengasta ja kiinnitä renkaat sen neljään kulmaan, kunkin neljän jalan kohdalle. **27** Renkaat olkoot juuri listan alla niiden korentojen pitiminä, joilla pöytä on kannettava. **28** Ja tee ne korennot akasiapuusta ja päällystä ne kullalla, ja niillä on pöytä kannettava. **29** Tee myös siihen vadit ja kupit, kannut ja maljat, joista juomauhrit vuodatetaan; tee ne puhtaasta kullasta. **30** Ja pidä aina minun edessäni pöydällä näkyleivät. **31** Ja tee myös seitsenhaarainen lamppu puhtaasta kullasta. Tee lamppu jalkoineen ja varsineen kohotakoista tekoo; sen kukkanuvut, nuput kukkanlehtineen, olkoot samaa kappaletta kuin se. **32** Kuusi haaraa läheteköön lampun sivuista, kolme haaraa toisesta sivusta ja kolme haaraa toisesta sivusta. **33** Toisessa haarassa olkoon kolme mantelinkukan muotoista kukkanupua, nuppua kukkanlehtineen, ja toisessahaarassa samoin kolme mantelinkukan muotoista kukkanupua, nuppua kukkanlehtineen; näin olkoon jokaisessa kuudessa haarassa, jotka lampusta lähetevät. **34** Mutta lampussa itsessään olkoon neljä mantelinkukan muotoista kukkanupua, nuppua kukkanlehtineen. **35** Yksi nuppu olkoon aina jokaisen haaraparin alla niistä kuudesta haarasta, jotka lampusta lähetevät. **36** Nuput ja haarat olkoot samaa kappaletta kuin se; olkoon se kauttaaltaan samaa kohotakoista tekoja, puhdasta kultaa. **37** Ja tee siihen seitsemän lamppua, ja lamput asetettakoon niin, että seitsenhaarainen lamppu heittää valonsa etupuolelle. **38** Ja sen lampausakset ja karstakupit olkoot puhdasta kultaa. **39** Yhdestä talentista puhdasta kultaa tehtäköön sekä se että kaikki nämä kalut. **40** Ja katso, että teet ne sen kaavan mukaan, joka sinulle niistä vuorella näytettiin."

26 "Ja tee asumus kymmenestä telttakankaan kaistasta, jotka ovat valmistetut kerratuista valkoisista pellavalangoista ja punasinistä, purppurapunaisista ja helakanpunaisista langoista, ja tee niihin taidokkaasti kudottuja kerubeja. **2** Kunkin kaistan pituus olkoon kaksikymmentäkahdeksan kynnärää ja leveys neljä kynnärää; kaikilla kaistoilla olkoon sama mitta. **3** Viisi kaistaa yhdistettäköön toisiinsa, ja samoin toiset viisi kaistaa yhdistettäköön toisiinsa. **4** Ja tee silmukat punasinistä langasta ensimmäisen kaistan reunaan, yhdistetyin kappaleen laitaan, ja samoin toisen yhdistetyin kappaleen viimeisen kaistan reunaan. **5** Tee viisikymmentä silmukkaa ensimmäiseen kaistaan, ja tee viisikymmentä silmukkaa vastaavan kaistan laitaan, toiseen yhdistettyyn kappaleeseen, niin että silmukat ovat kohdakkain. **6** Ja tee viisikymmentä kultahakasta ja yhdistä kaistat toisiinsa nällä hakasilla, niin että siitä tulee yhtenäinen asumus. **7** Tee vielä kaistoista, jotka ovat kudotut vuohenkarvoista, teltaa asumuksen suojaksi; tee niitä kaistoja yksitoista. **8** Kunkin kaistan pituus olkoon kolmekymmentä kynnärää ja leveys neljä kynnärää; niillä yhdellätoista kaistalla olkoon sama mitta. **9** Liitä yhteen viisi kaistaa erikseen ja kuusi kaistaa erikseen, ja aseta kuudes niistä kaksin kerroin telan etupuolelle. **10** Ja tee viisikymmentä silmukkaa toisen yhdistetyin kappaleen viimeisen kaistan reunaan ja viisikymmentä silmukkaa toisen yhdistetyin kappaleen vastaavan kaistan reunaan.

11 Tee myös viisikymmentä vaskihakasta ja pistää hakaset silmukkoihin ja liittää teltta yhteen, niin että siitä tulee yhtenäinen. **12** Siitä telttakaistojen liiasta osasta, joka jää riippumaan, jääköön puolel riippumaan asumuksen takasivulle. **13** Ja siitä, mikä telttakaistoissa on liikaa pituutta, riippukoona kynnärän verran asumuksen kummallakin sivulla sitä peittämässä. **14** Ja tee teltalle peite punaisista oinaannahoista ja sen päälle vielä toinen peite sreeninnahoista. **15** Asumuksen laudat tee akasiapuusta, pystyn asetettavaksi. **16** Jokainen lauta olkoon kymmentä kynnärää pitkä ja puoltatoista kynnärää leveä. **17** Jokaisessa laudassa olkoon kaksi tappia, jotka ovat poikkilistalla yhdistetyt keskenään; tee näin kaikki asumuksen laudat. **18** Ja asumuksen lautoja tee kaksikymmentä lautaa eteläpuolta varten. **19** Ja tee neljäkymmentä hopeajalustaa kahdenkymmenen laudan alle, aina kaksi jalustaa kunkin laudan alle sen kahta tappia varten. **20** Samoin asumuksen toista sivua, pohjoispulta, varten kaksikymmentä lautaa, **21** ja neljäkymmentä hopeajalustaa, aina kaksi jalustaa kunkin laudan alle. **22** Mutta asumuksen takasivua, länsipulta, varten tee kuusi lauttaa. **23** Ja tee kaksi lauttaa asumuksen peränurkkia varten. **24** Ja ne olkoot yhteenliitetyjä kaksoislautoja ja alhaalta alkaen kiinni toisissaan ylös saakka, ensimmäiseen renkaaseen asti; näin tehtäköön ne molemmat ja asetettakoon kumpankin nurkkaan. **25** Nämä tulee olemaan yhteensä kahdeksan lauttaa ja niihin kuusitoista hopeajalustaa, aina kaksi jalustaa kunkin laudan alla. **26** Tee myös viisi poikkitankoja akasiapuusta asumuksen toisen sivun lautoja varten, **27** ja viisi poikkitankoja asumuksen toisen sivun lautoja varten, ja viisi poikkitankoja asumuksen takasivun, länsipuolen, lautoja varten. **28** Ja keskimmäinen poikkitanko asetettakoon keskelle lautoja, ja kulkekoon se reunasta reunaan. **29** Ja pääällystä laudat kullalla ja tee kullasta niiden renkaat poikkitankojen pitimiksi ja pääällystä poikkitangot kullalla. **30** Ja aseta asumus pystyn sen muotoiseksi, kuin sinulle vuorella näytettiin. **31** Tee vielä esirippu punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja kerratuista valkoisista pellavalangoista; ja tehtäköön siihen taidokkaasti kudottuja kerubeja. **32** Ja ripusta se neljään akasiapuiseen, kullalla pääällystettyyn pylvääseen, joissa on kultakoukut ja jotka seisovat neljällä hopeajalustalla. **33** Ja ripusta esirippu hakasten alle ja vie sinne esiripun sisäpuolelle lain arkki. Ja niin olkoon esirippu teille väliseinänä pyhään ja kaikkeinpyhimmän väliillä. **34** Ja aseta armoistuin lain arkin päälle, joka on kaikkeinpyhimmässä. **35** Mutta pöytä sijoita esiripun ulkopuolelle ja seitseenhaarainen lamppu vastapäätä pöytää, asumuksen eteläsivulle; aseta siis pöytä pohjoissivulle. **36** Tee myös teltan oveen uudin, kirjaellen kudottu punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja kerratuista valkoisista pellavalangoista. **37** Ja tee uudinta varten viisi pylvästä akasiapuusta ja pääällystä ne kullalla, mutta niiden koukut olkoot kultaa; ja vala niille viisi vaskijalustaa."

27 "Ja tee alttari akasiapuusta; se olkoon neliskulmainen, viittä kynnärää pitkä ja viittä kynnärää leveä sekä kolmea kynnärää korkea. **2** Tee siihen sarvet, sen neljään kulmaan, niin että sarvet ovat samaa kappaletta kuin se. Ja pääällystä se vaskella. **3** Tee siihen kuuluvat kattilat tuhan poisviemistä varten sekä laiptot, maljat, haarukat ja hilipannut. Kaikki sen kalusto tee vaskesta. **4** Ja tee siihen myös verkonkaltainen ristikkokehys vaskesta ja tee verkkoon neljä vaskirengasta, ristikon neljään kulmaan. **5** Ja aseta se alttarin välireunuksen alle, maahan kiinni, niin että verkko ulottuu puolitiehen altaria. **6** Ja tee alttariin korennot akasiapuusta ja pääällystä ne vaskella. **7** Ja korennot pistettäköön renkaisiin, niin että korennot ovat kahden puolen altaria, sitä kannettaessa. **8** Tee se laudoista, ontoksi. Niinkuin sinulle näytettiin vuorella, niin se tehtäköön. **9** Tee myös asumuksele esipihä. Etelän puolella olkoot esipihan ympärysverhot kerratuista valkoisista pellavalangoista, sadan kynnärän pituiset tätä yhtä sivua varten; **10** ja olkoon niiden pylväitä kaksikymmentä ja näiden vaskijalustoja kaksikymmentä, mutta pylväiden koukut ja niiden koristepienat olkoot hopeata. **11** Samoin myös pohjoisen puolella olkoot ympärysverhot sadan kynnärän pituiset; ja olkoon niiden pylväitä kaksikymmentä ja näiden vaskijalustoja kaksikymmentä, mutta pylväiden koukut ja niiden koristepienat olkoot hopeata. **12** Ja esipihan lännenpuolella sivulla olkoot ympärysverhot viidenkymmenen kynnärän pituiset, ja olkoon niiden pylväitä kymmenen ja näiden jalustoja kymmenen. **13** Ja esipihan leveys etupuolella, itään päin, olkoon viisikymmentä kynnärää. **14** Ja olkoot ympärysverhot portin toisella puolella viidentoista kynnärän pituiset, ja olkoon niiden pylväitä kolme ja näiden jalustoja kolme. **15** Samoin olkoot ympärysverhot toisella puolella viidentoista kynnärän pituiset, ja olkoon niiden pylväitä kolme ja näiden jalustoja kolme. **16** Ja esipihan portissa olkoon kahdenkymmenen kynnärän pituinen uudin, kirjaellen kudottu punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja kerratuista valkoisista pellavalangoista, ja olkoon sen pylväitä neljä ja näiden jalustoja neljä. **17** Kaikissa pylväissä esipihan ympäriillä olkoot koristepienat hopeata ja koukut hopeata, mutta jalustat vaskea. **18** Esipihan pitius olkoon sata kynnärää ja leveys viisikymmentä kynnärää; ympärysverho olkoon viittä kynnärää korkea ja kudottu kerratuista valkoisista pellavalangoista, ja jalustat olkoot vaskea. **19** Koko asumuksen kalusto kaikkia siinä tehtäviä töitä varten,

samoin kuin kaikki sen vaarnat ja kaikki esipihan yliytään, neljään riviin: ensimmäiseen riviin karneoli, vaarnat, olkoot vaskea. **20** Ja käske israelilaisten topaasi ja smaragdi; **18** toiseen riviin rubiini, safiiri tuoda sinulle puhdasta, survomalla saatua öljypuun ja jaspis; **19** kolmanteen riviin hyasintti, akaatti ja öljyä seitseenhaaraisista lampua varten, että lamput ametisti; **20** ja neljänteent riviin krysoliitti, onyks ja aina voidaan nostaa paikoilleen. **21** Ilmestysmajassa, berylli. Kultapalmikomilla kehystettyinä kiinnitettäköön ulkopuolella esirippua, joka on lain arkin edessä, ne paikoilleen. **21** Kiviä olkoon Israelin poikain nimien mukaan kaksitoista, yksi kutakin nimeä kohti; kussakin kivessä olkoon yksi kahdentista sukukunnan nimistä, kaiverrettuna samalla tavalla, kuin kaiverrettaan sinettisormuksia. **22** Ja tee rintakilpeen puhtaasta kullasta käädyt, punotut, niinkuin punonnaista tehdään. **23** Ja tee rintakilpeen kaksi kultarengasta ja kiinnitä molemmat renkaat rintakilven kahteen yläkulmaan. **24** Ja kiinnitä ne molemmat kultapunonaiset kahteen renkaaseen rintakilven yläkulmiin. **25** Ja kiinnitä molempien punonnaisten toiset kaksi päättä kahteen palmikoihamaan ja kiinnitä nämä kasukan olkakappaleihin, sen etupuolelle. **26** Ja tee vielä kaksi kultarengasta ja pane ne rintakilven molempien alakulmiin, sen sisäpuoliseen, kasukkaa vasten olevaan reunaan. **27** Ja tee vieläkin kaksi kultarengasta ja kiinnitä ne kasukan molempien olkakappaleihin, niiden alareunaan, etupuolelle, sauman kohdalle, kasukan vyön yläpuolelle. **28** Ja rintakilpi solmittakoon renkaistaan punasinisellä nauhalla kasukan renkaisiin, niin että se on kasukan vyön yläpuolella; näin rintakilpi ei irtaudu kasukasta. **29** Ja niin Aaron kantakoon jumalanvastausten rintakilvessä sydämensä päällä, astuessaan pyhäkköön, Israelin poikain nimet, että heidät alati johdatettaisiin muistoon Herran edessä. **30** Ja pane jumalanvastausten rintakilpeen uurim ja tummim, niin että ne ovat Aaroniin sydämen päällä, hänen astuessaan Herran eteen. Ja niin kantakoon Aaron Jumalan vastaukset israelilaisille sydämensä päällä aina Herran edessä ollessaan. **31** Kasukan viitta tee kokonaan punasinisistä langoista; **32** ja sen keskellä olkoon pääntie, ja tämä pääntie ympäröitääkön kudottulla päämeillä niinkuin haarniskan aukko, ettei se repeäisi. **33** Ja tee sen helmaan granaattiomenia punasinisistä, purppurapunaista ja helakanpunaista langoista, ja kiinnitä ne helmaan ympäriinsä ja niiden välini kultatiukua yllympäri, **34** vuorotellen kultatiuku ja granaattiomena, viitan helmaan ympäriinsä. **35** Ja Aaron pitääkön sen yllään toimittaessaan virkaansa, niin että kuuluu, kun hän menee pyhäkköön Herran eteen ja tulee sieltä ulos, ettei hän kuolisi. **36** Tee myös otsakoriste puhtaasta kullasta ja kaiverra siihen, niinkuin sinettisormusta kaiverretaan, sanat: 'Herralle pyhitetty'. **37** Ja sido se punasinisellä nauhalla, niin että se on kiinni käärelakkissa; etupuolella käärelakkia se olkoon. **38** Ja se olkoon Aaroni otsalla, niin että Aaron kantaa kaiken sen, mitä israelilaiset rikkovat uhratessaan pyhiä uhrejansa ja antaessaan pyhiä lahjojansa; ja se olkoon alati hänen otsallaan, että Herran mielisuosio tulisi heidän osaksensa. **39** Kudo

28 "Ja kutsu eteesi israelilaisten joukosta veljesi Aaron poikineen, että he pappeina palvelisivat minua, Aaron ja hänen poikansa Naadab ja Abihu, Eleasar ja litamar. **2** Ja teetä veljellesi Aaronille pyhät vaatteet, kуниакси ja каunistуксекsi. **3** Ja puhuttele kaikkia taidollisia miehiä, jotka minä olen täyttänyt taidollisuuden hengellä, että he tekevät vaatteet Aaronille, jotta hänet pyhitettäisiin pappina palvelemaan minua. **4** Ja nämä ovat ne vaatteet, jotka heidän on tehtävä: rintakilpi, kasukka, viitta, ruutuinen ihokas, käärelakki ja vyö. Ja he tehköt sinun veljellesi Aaronille ja hänen pojilleen pyhät vaatteet, että he pappeina palvelisivat minua. **5** Ja he ottakoott täitä varten kultaa sekä punasinistä, purppurapunaista ja helakanpunaista lankoja ja valkoisia pellavalankojia. **6** Kasukan he tehköt kullasta sekä punasinistä, purppurapunaista ja helakanpunaista langoista ja kerratuista valkoisista pellavalangoista. **7** Siinä olkoon kaksi yhdistettävää olkakappaletta, ja se kiinnitettäköön niihin molemmista päästään. **8** Ja vyö, jolla kasukka kiinnitetään, olkoon tehty samalla tavalla ja samasta kappaaleesta kuin se: kullasta sekä punasinistä, purppurapunaista ja helakanpunaista langoista ja kerratuista valkoisista pellavalangoista. **9** Ota sitten kaksi onyks-kiveä ja kaiverra niihin Israelin poikien nimet, **10** kuusi heidän nimeään toiseen kiveen ja toiset kuusi nimeä toiseen kiveen siinä järjestysessä, kuin he ovat syntyneet. **11** Niinkuin taidokkaasti hiotaan kiveä, kaiverretaan sinettisormuksia, niin kaiverra Israelin poikien nimet niihin kahteen kiveen. Ja kehystettäköön ne kultapalmikomilla. **12** Ja pane molemmat kivet kasukan olkakappaleihin kiviksi, jotka johdattavat muistoon israelilaiset; näin Aaron kantakoon heidän nimiänsä molemmilla olkapäällään Herran kasvojen edessä, että heittä muistettaisiin. **13** Ja tee kultapalmikoimia **14** ja kahdet käädyt puhtaasta kullasta; tee ne punomalla, niinkuin punonnaista tehdään, ja kiinnitä punotut käädyt palmikoihiin. **15** Ja jumalanvastausten rintakilpi tee taidokkaasti kutomalla; tee sekä samalla tavalla, kuin kasukka on tehty: tee se kullasta sekä punasinistä, purppurapunaista ja helakanpunaista langoista ja kerratuista valkoisista pellavalangoista. **16** Se olkoon neliskulmainen ja taskun muotoon tehty, vaaksan pituinen ja vaaksan levyinen. **17** Ja kiinnitä sen pintaan kiviä

myös ruutuinen ihokas valkoisista pellavalangoista, ja altarilla olevaa verta ja voiteloluöyä ja pirskoita Aaronin tee kärelakki valkoisista pellavalangoista, ja tee vyö ja hänen vaatteidensa päälle, ja samoin hänen poikiensa kirjokudoksesta. **40** Ja Aaronin pojille tee ihokkaat ja heidän vaatteidensa päälle. Nämä hän tulee pyhäkölle vyöt; ja tee heille pähähineet kunniaksi ja kaunistukseksi. **41** Ja pue ne veljesi Aaronin ja hänen poikiensa ylle; ja voittele heidät ja vihi heidät virkaansa ja pyhitä. Ota sitten oinaasta rasva ja rasvahäntä ja sisälmyksiä heidät pappeina palvelemaan minua. **42** Ja tee heille peittävä rasva ja maksanlisäke ja molemmat munuaiset pellavakaatiot hävyn peitteeksi; ulottukoot ne lanteilta ynnä niiden päällä oleva rasva ja oikea reisi, sillä reisiin asti. **43** Ja Aaron ja hänen poikansa pitäkööt tämä on vihkiäisoinas. **23** Ja ota pyöreä leipä ja öljyn ne yllään mennenänsä ilmestysmajaan, tahi kun he lähestyvät alttaria tehdäkseen palvelusta pyhäkössä, etteivät he joutuisi synnalaissiksi ja kuolisi. Tämä olkoon ikuinen säädös hänelle ja hänen jälkeläisilleen."

29 "Tee heille näin, pyhittääksesi heidät pappeina palvelemaan minua: Ota mullikka ja kaksi virheetöntä oinasta **2** ja happamatonta leipää ja öljyn leivottuja happamattonia kakkuja ja öljyllä voideltuja happamattonia ohukaisia; leivo ne lestyistä nisuauhoista. **3** Ja pane ne samaan koriin ja tuo ne korissa, samalla kertaa kuin tuot mullikan ja kaksi oinasta. **4** Tuo sitten Aaron poikinensa ilmestysmajan ovelle ja pese heidät vedellä. **5** Ja ota vaatteet ja pue Aaronin ylle ihokas ja kasukan viitta ja kasukka ja rintakilpi; ja sido hänen ympärilleen kasukan vyö. **6** Pane myös kärelakki hänen päähäänsä ja kiinnitä pyhä otsalehti kärelakkiin. **7** Ja ota voiteluöljy ja vuodata hänen päähäänsä ja voittele hänet. **8** Ja tuo hänen poikansa esille ja pue heidän ylleen ihokkaat. **9** Ja vyötä heidät vyöllä, sekä Aaron että hänen poikansa, ja sido pähähineet heidän päähäänsä, että pappeus olisi heillä ikuisena säätyynä. Vihi näin virkaansa Aaron ja hänen poikansa. **10** Ja tuo mullikka ilmestysmajan eteen, ja Aaron poikineen laskekoon kätensä mullikan pään päälle. **11** Ja teurasta sitten mullikka Herran edessä, ilmestysmajan ovella. **12** Ja ota mullikan verta ja sivele sitä sormellasi alttarin sarviin; mutta kaikki muu veri vuodata alttarin juurelle. **13** Ja ota kaikki sisälmyksiä peittävä rasva ja maksanlisäke ja molemmat munuaiset ynnä niiden päällä oleva rasva, ja polta ne alttarilla. **14** Mutta mullikan liha, nahka ja rapa polta tulessa leirin ulkopuolella. Se on syntiuhr. **15** Ja ota toinen oinaista, ja Aaron poikinensa laskekoon kätensä sen oinaan pään päälle. **16** Teurasta sitten oinas ja ota sen veri ja vihmo se alttarille ympärinsä; **17** ja leikkeli oinas määräkappaleiksi ja pese sen sisälmykset ja jalat ja pane ne kappaleiden ja pään päälle. **18** Ja polta koko oinas alttarilla. Se on poltouhri Herralle, se on suloisesti tuoksuva uhri Herralle. **19** Ota sitten toinen oinas, ja Aaron poikinensa laskekoon kätensä oinaan pään päälle. **20** Ja teurasta oinas ja ota sen verta ja sivele Aaronin ja hänen poikiensa oikean korvan lehteen ja oikean käden peukaloon ja heidän oikean jalkansa isoonvarpaaseen, mutta vihmo muu veri alttarille ympärinsä. **21** Ja ota

altarilla olevaa verta ja voiteloluöyä ja pirskoita Aaronin tee kärelakki valkoisista pellavalangoista, ja ja heidän vaatteidensa päälle. Nämä hän tulee pyhäkölle pyhitetyksi, sekä hän itse että hänen vaatteensa, ja samoin hänen poikansa ja hänen poikiensa vaatteet. **22** ja voittele heidät ja vihi heidät virkaansa ja pyhitä. Ota sitten oinaasta rasva ja rasvahäntä ja sisälmyksiä peittävä rasva ja maksanlisäke ja molemmat munuaiset ynnä niiden päällä oleva rasva ja oikea reisi, sillä reisiin asti. **23** Ja ota pyöreä leipä ja öljyn leivottu kakku ja ohukainen happamattonien leipien korista, joka on Herran edessä. **24** Ja pane kaikki nämä Aaronin käsii ja hänen poikiensa käsii, että toimitettaisiin niiden heilutus Herran edessä. **25** Ota ne sitten heidän käsistään ja polta alttarilla, poltouhrin päällä, suloiseksi tuoksuksi Herran edessä. Se on Herran uhri. **26** Ja ota rintaliha Aaronin vihkiäisoinaasta ja toimituta sen heilutus Herran edessä; ja se olkoon sinun osasi. **27** Näin sinun on pyhitettävä heilutettu rintaliha ja anniksi annettu reisi, se, mitä on heilutettu ja anniksi annettu Aaronin ja hänen poikiensa vihkiäisoinaasta. **28** Ja ne olkoot Aaronin ja hänen poikiensa ikuinen osuus, israelilaisilta saatu, sillä se on anti. Se olkoon israelilaisten anti heidän yhteysuhreistaan, heidän antinsa Herralle. **29** Aaronin pyhät vaatteet tulkoot hänen pojillensa hänen jälkeensä, että heidät niissä voideltaisiin ja vihittäisiin virkaansa. **30** Seitsemänä päivänä on sen hänen pojistaan, joka tulee papiksi hänen sijaansa, puettava ne ylleen, kun hän menee ilmestysmajaan toimittamaan virkaansa pyhäkössä. **31** Ja ota vihkiäisoinas ja keitä sen liha pyhässä paikassa. **32** Ja Aaron poikinensa syökön ilmestysmajan ovella oinaan lihan ynnä leivän, joka on korissa. **33** He syökööt sen, mitä käytettiin heidän sovitamisekseen, kun heidät vihittein virkaansa ja pyhitettiin, mutta syrjäinen älköön sitä syökö, sillä se on pyhä. **34** Jos jotakin jää tähteeksi vihkiäislihasta tai leivästä seuraavaan aamuun, polta tähteeksi jäänyt tulessa; älköön sitä syötäkö, sillä se on pyhä. **35** Tee näin Aaronille ja hänen pojillensa, aivan niinkuin minä olen sinua käskenyt. Seitsemän päivää kestääkön heidän vihkimisensä. **36** Ja uhraa joka päivä syntiuhrimullikka sovitukseksi, ja puhdista alttari toimittamalla sen sovitus ja voittele se pyhittääksesi sen. **37** Seitsemänä päivänä toimita alttarin sovitus ja pyhitä se. Nämä tulee alttarista korkeasti-pyhä; jokainen, joka alttarin koskee, on pyhäkölle pyhitetty. **38** Ja uhraa alttarilla tämä: kaksi vuoden vanhaa karitsaa joka päivä, ainaa. **39** Uhraa toinen karitsa aamulla ja toinen karitsa iltahämärässä, **40** ja kumpaakin karitsaa kohti kymmenennes lestyjä jauhoja, sekotettuna neljännekseen hiin-mittaa survomalla saatua öljyä, ja juomauhriksi neljännes hiin-mittaa viiniä. **41** Ja uhraa toinen karitsa iltahämärässä; uhrattakoon se toimittamalla samankaltaisen ruokauhri ja juomauhri kuin

aamullakin, suloisesti tuoksuvaksi uhraksi Herralle. **42** johdatettaisiin muistoon Herran edessä teidän henkenne Tämä olkoon teillä jokapäiväinen polttouhri sukupolvesta sovitukseksi." **17** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: sukupolveen ilmestysmajan ovella Herran edessä, jossa minä ilmestyn teille puhuakseni sinun kanssasi. **43** varten ja aseta se ilmestysmajan ja alttarin välille ja Siinä minä ilmestyn israelilaisille, ja se on oleva minun kaada siihen vettä; **19** ja Aaron ja hänen poikansa kirkkauteni pyhitämä. **44** Ja minä pyhitän ilmestysmajan pesköt siinä kätensä ja jalkansa. **20** Kun he menevät ja alttarin; ja minä pyhitän Aaronin poikinensa pappeina ilmestysmajaan, peseytyköön vedessä, etteivät kuolisi; palvelemaan minua. **45** Ja minä asun israelilaisten samoin myös, kun he lähestyvät altaria ja käyvät keskellä ja olen heidän Jumalansa. **46** Ja he tulevat toimittamaan virkaansa polttamalla uhrin Herralle. **21** tietämään, että minä olen Herra, heidän Jumalansa, joka vein heidät pois Egyptin maasta, asuakseeni heidän keskellään. Minä olen Herra, heidän Jumalansa."

30 "Tee myös alttari suitsutuksen polttamista varten; tee se akasiapuusta. **2** Olkoon se kynärän pituinen ja kyynärän levyinen, siis neliskulmainen, ja kahta kyynärää korkea; sen sarvet olkoot samaa kappaletta kuin sekin. **3** Ja päällystä se puhtaalla kullalla, sekä sen levy että sivut ympärinsä ja sen sarvet; ja tee kultareunus sen ympäri. **4** Ja tee siihen kaksi kultarengasta; pane ne reunuksen alle, kummallekin sivulle, molempien sivukappaleihin. Ne olkoot niiden korentojen pitiminä, joilla alttari on kannettava. **5** Ja tee korennotkin akasiapuusta ja päällystä ne kullalla. **6** Ja aseta se lain arkin edessä olevan esiripun eteen, niin että se tulee armoistuimen kohdalle, joka on lain arkin päällä ja jossa minä sinulle ilmestyn. **7** Ja Aaron polttakoon sen päällä hyvähajuista suitsutusta; joka aamu, kun hän laittaa lamput kuntoon, hän polttakoon sitä. **8** Samoin myös, kun Aaron iltahämärässä nostaa lamput paikoilleen, hän polttakoon sitä. Tämä olkoon teillä jokapäiväinen suitsutusuuri Herran edessä sukupolvesta sukupolveen. **9** Älkää uhratko sen päällä vierasta suitsutusta älkääkä polttouuria tai ruokauuria; älkää myöskään vuodattako juomauria sen päällä. **10** Ja Aaron toimittakoon kerran vuodessa sen sarvien sovitukseen; sovitukseksi uhratun syntiuhrin verellä hän toimittakoon kerran vuodessa sen sovitukseen, sukupolvesta sukupolveen. Se on korkeasti-pyhä Herralle." **11** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **12** "Kun sinä lasket israelilaisten lukumäärän-kiiden, joiden on oltava katselmukseissa niin jokainen heistä suorittakoon, heistä katselmusta pidettäessä, hengestään sovitusmaksun Herralle, ettei mikään rangaistus heitä kohtaisi, heistä katselmusta pidettäessä. **13** Jokainen katselmukseissa oleva antakoon puoli sekeliä, pyhäkkösekelin painon mukaan, kaksikymmentä geeraa laskettuna sekeliin; puoli sekeliä olkoon anti Herralle. **14** Kaikki katselmukseissa olevat, kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat, antakoot tämän annin Herralle. **15** Rikas älköön antako enemmän älköönkä köyhä vähemmän kuin puoli sekeliä, antina Herralle, maksaakseen sovitukseen hengestänne. **16** Ja ota sovitusrähat israelilaisilta ja käytä ne palvelukseen ilmestysmajassa, että israelilaiset 18 "Tee myös vaskiallas vaskijalustoineen peseytymistä minä ilmestyn heille ikuinen säädös, hänen itselleen ja He pesköt kätensä ja jalkansa, etteivät kuolisi. Ja tämä olkoon heille ikuinen säädös, hänen itselleen ja hänen jälkeläisillensä, sukupolvesta sukupolveen." **22** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **23** "Ota itsellesi hajuanneita parasta lajia: sulavaa mirhaa viisisataa sekeliä, hyvähajuista kanelia puolet siitä eli kaksisataa viisikymmentä sekeliä ja hyvähajuista kalmoruokoa samoin kaksisataa viisikymmentä sekeliä, **24** sitten vielä kassiaa viisisataa sekeliä, pyhäkkösekelin painon mukaan, ja hiin-mitta öljypuun öljyä. **25** Ja tee siitä pyhä voiteluöljy, höystetty voide, jollaista voiteensekoittaja valmistaa; se olkoon pyhä voiteluöljy. **26** Voitele sillä ilmestysmaja, lain arkki **27** ja pöytä kaikkine kaluineen, seitsenhaarainen lampu kaluineen, niin myös suitsutusalttari, **28** polttouhrialttari kaikkine kaluineen ynnä allas jalustoineen. **29** Ja pyhitä ne, niin että ne tulevat korkeasti-pyhiksi. Jokainen, joka niihin koskee, tulee pyhäksi. **30** Voitele myös Aaron ja hänen poikansa ja pyhitä heidät pappeina palvelemaan minua. **31** Puhu myös israelilaisille ja sano: Tämä olkoon teillä minun pyhä voiteluöljyni sukupolvesta sukupolveen. **32** Kenenkään muun ihmisen ruumiille älköön sitä vuodatettako, älkääkä sen sekoitusta jäljitelkö. Pyhä se on, ja pyhärrä se pitääkää. **33** Jokainen, joka valmistaa sellaisen voiteen, ja jokainen, joka sivelee sitä syriäiseen, hävitettäköön kansastansa." **34** Ja Herra sanoi Moosekselle vielä: "Ota itsellesi hyvähajuisia aineita, hajupihkaa, simpukankuorta, tuoksukuria, näitä hyvähajuisia aineita, ja puhdasta suitsuketta, yhtä paljon kutakin lajia, **35** ja tee niistä suitsutus, höystesekoitus, jollaista voiteensekoittaja valmistaa, suolansekainen, puhdas ja pyhä. **36** Ja hienonna osa siitä jauhoksi ja pane sitä lain arkin eteen ilmestysmajaan, jossa minä ilmestyn sinulle. Korkeasti-pyhänä se pitääkää. **37** Älkää valmistako itsellenne mitään muuta suitsutusta tämän sekoitukseen mukaan. Pidä tämä Herralle pyhitettynä. **38** Jokainen, joka sellaista tekee nauttiaksensa sen tuoksusta, hävitettäköön kansastansa."

31 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Katso, minä olen nimeltään kutsunut Besalelin, Uurin pojан, Huurin pojapojan, Juudan sukukunnasta; **3** ja minä olen täyttänyt hänet Jumalan hengellä, taidollisuudella, ymmärryksellä, tiedolla ja kaikkinaisella kätevyydellä **4** sommittelemaan taidokkaita teoksia ja

valmistamaan niitä kullasta, hopeasta ja vaskesta, 5 pitämään. 7 Silloin Herra sanoi Moosekselle: "Mene, hiomaan ja kiinnittämään kiviä ja veistämään puuta, astu alas, sillä sinun kansasi, jonka johdatit Egyptin tekemään kaikkinaisia töitä. 6 Ja katso, minä olen maasta, on turmion tehnyt. 8 Pian he poikkesivat siltä antanut hänelle apulaiseksi Ohliabin, Ahisamakin tieltä, jota minä käskin heidän kulkea; he tekivät itselleen pojан, Daanin sukukunnasta, ja olen antanut kaikkien valetun vasikan. Sitä he ovat kumartaneet, ja sillä he taidollisten sydämeen taidollisuuden tehdä kaikki, mitä ovat uhranneet ja sanoneet: 'Tämä on sinun jumalasi, minä olen sinun käskenyt teettää: 7 ilmestysmajan, lain Israel, se, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta'." arkin, armoistuimen sen päälle, kaiken majan kaluston, 9 Ja Herra sanoi vielä Moosekselle: "Minä näen, että 8 pöydän kaluinensa, aitokultaisen seitseenhaaraisen tämä kansa on niskurikansa. 10 Anna minun olla, että lampun kaikkine kaluinensa, suitsutusalttarin, 9 vihani leimahtaisi heitä vastaan, hukuttaakseni heidät; polttouhrialtaarin kaikkine kaluinensa, altaan jalustoineen, mutta sinusta minä teen suuren kansan." 11 Mutta 10 virkapuvut ja pappi Aaronin muut pyhäät vaatteet Mooses rukoili armoa Herralta, Jumalaltansa, ja sanoi: sekä hänen poikiensa pappispuvut, 11 voiteluoljyn ja "Herra, miksi sinun vihasi sytty omaa kansaasi vastaan, hyvähajuisen suitsukkeen pyhäkköö varten. He tehköttyy jonka olet vienyt pois Egyptin maasta suurella voimalla kaiken niin, kuin minä olen sinulle käskyn antanut." 12 Ja ja väkevällä kädellä? 12 Miksi egyptiläiset saisivat Herra puhui Moosekselle sanoen: 13 "Puhu israelilaisille sanoa: 'Heidän onnettomuudekseen hän vei heidät ja sano: Pitäkää minun sapattini, sillä se on merkinä pois, tappaaksensa heidät vuorilla ja hävittääksensä meidän väillämme, minun ja teidän, sukupolvesta heidät maan päältä?' Käännny vihasi hehkusta ja kadu sukupolveen, tietäksenne, että minä olen Herra, joka sitä turmiota, jonka aioit tuottaa kansallesi. 13 Muista pyhitän teidät. 14 Siis pitäkää sapatti, sillä se on teille palvelijoitasi Aabrahamia, lisakia ja Israelia, joille olet pyhä. Joka sen rikkoo, rangaistakoon kuolemalla; sillä itse kauttasi vannonut ja sanonut: 'Minä teen teidän kuka ikinä silloin työtä tekee, hävitettäköön kansastansa. 15 Kuusi päivää tehtäköön työtä, mutta seitsemäntenä jälkeläistenne luvun paljoksi kuin taivaan tähdet; ja koko tämän maan, josta olen puhunut, minä annan teidän päivänä on sapatti, levon päivä, Herralle pyhitetty. jälkeläisille, ja he saavat sen ikuiseksi perinnöksi.' Kuka ikinä tekee työtä sapatinpäivänä, rangaistakoon 14 Niin Herra katui sitä turmiota, jonka hän oli uhannut kuolemalla. 16 Ja pitäkööt israelilaiset sapatin, niin tuottaa kansallensa. 15 Ja Mooses kääntyi ja astui alas etti he vietäväät sapattia sukupolvesta sukupolveen vuorelta, ja hänen kädessään oli kaksi laintaulua. Ja ikuisena liittona. 17 Se on oleva ikuinen merkki minun tauluihin oli kirjoitettu molemmille puolille; etupuolelle ja israelilaisten välliä; sillä kuutena päivänä Herra ja takapuolelle oli niihin kirjoitettu. 16 Ja taulut olivat teki taivaan ja maan, mutta seitsemäntenä päivänä Jumalan temekät, ja kirjoitus oli Jumalan kirjoitusta, hän lepäsi ja hengähti." 18 Ja kun hän oli lakanut joka oli tauluihin kaiverrettu. 17 Kun Joosua kuuli puhumasta Mooseksen kanssa Siinain vuorella, antoi kansan huudon, sen melutessa, sanoi hän Moosekselle: hän hänelle kaksi laintaulua, kivitalua, joitten kirjoitus oli Jumalan sormella kirjoitettu.

32 Mutta kun kansa näki, että Mooses viipyi eikä tullut alas vuorelta, kokontui kansa Aaronin ympärille ja sanoi hänelle: "Nouse, tee meille jumala, joka käy meidän edellämme. Sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tälle miehelle, joka johdatti meidät Egyptin maasta." 2 Niin Aaron sanoi heille: "Irroittakaa kultarenkaat, jotka ovat vaimojenne, poikienne ja tytärienne korvissa, ja tuokaa ne minulle". 3 Ja kaikki kansa irroitti kultarenkaat, jotka heillä oli korvissaan, ja he toivat ne Aaronille; 4 ja hän otti vastaan kullen heidän käsistään, kaavaili sitä piirtimellä ja teki siitä valetun vasikan. Ja he sanoivat: "Tämä on sinun jumalasi, Israel, se, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta". 5 Kun Aaron tämän näki, rakensi hän sillä alttarin; ja Aaron julisti ja sanoi: "Huomenna on Herran juhla". 6 Ja he nousivat varhain seuraavana päivänä ja uhrasivat polttouhreja ja toivat yhteysuhreja; ja kansa istui syömään ja juomaan, ja sitten he nousivat iloa

ja heittti taulut käsistänsä ja murskasi ne vuoren juurella. 20 Senjälkeen hän otti vasikan, jonka he olivat tehneet, poltti sen tulessa ja rouhensi sen hienoksi ja hajotti veteen ja juotti sen israelilaisille. 21 Ja Mooses sanoi Aaronille: "Mitä tämä kansa on tehnyt sinulle, kun olet saattanut heidät näin suureen syntiin?" 22 Aaron vastasi: "Älköön herrani viha syttykö; sinä tiedät itse, että tämä kansa on paha. 23 He sanoivat minulle: 'Tee meille jumala, joka käy meidän edellämme; sillä emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tälle miehelle, joka johdatti meidät Egyptin maasta'. 24 Niin minä sanoin heille: 'Jolla on kultaa, irroittakoon sen yltänsä'; ja he antoivat sen minulle. Ja minä heitin sen tuleen, ja siitä tuli tämä vasikka." 25 Kun Mooses näki, että kansa oli kurittomuuden vallassa, koska Aaron oli päästäänyt heidät kurittomuuden valtaan, vahingoniloksi heidän vihollisillensa, 26 niin Mooses seisautti leirin

portille ja huusi: "Joka on Herran oma, se tulkoon minun pilvenpatsaan seisovan majan ovella; niin kaikki kansa luokseen". Silloin kokoontuivat hänen luoksensa kaikki nousi, ja he kumartuivat itsekukin majansa ovella. **11** Ja leeviläiset. **27** Ja hän sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Herra puhutteli Moosesta kasvoista kasvoihin, niinkuin Israelin Jumala: 'Jokainen sitokoon miekkansa vyölleen. mies puhuttelee toista. Sitten Mooses palasi takaisin Käykää sitten edestakaisin leirin halki portista porttiin leiriin; mutta Joosua, Nuunin poika, hänen apumiehensä ja tappakaan jokainen, olkoon vaikka oma veli, ystävä ja palvelijansa, ei poistunut majasta. **12** Ja Mooses tai sukulaisten." **28** Niin leeviläiset tekivät Mooseksen sanoi Herralle: "Katso, sinä sanot minulle: 'Johdata tämä käskyn mukaan; ja sinä päivänä kaatui kansaa noin kansa sinne', mutta et ole ilmoittanut minulle, kenen sinä kolmetuhatta miestä. **29** Ja Mooses sanoi: "Koska te nyt lähetät minun kanssani. Ja kuitenkin sinä sanoit: 'Minä olette olleet omia poikianne ja veljienne vastaan, niin tunnen sinut nimeltäsi, ja sinä olet myös saanut armon vihkiitykää tänä päivänä Herran palvelukseen, että hän minun silmieni edessä'. **30** Seuraavana sinun silmiesi edessä, niin ilmoita minulle tiesi, että päivänä Mooses sanoi kansalle: "Te olette tehneet tulisin tuntemaan sinut ja tietäisin saaneeni armon sinun suuren synnin. Minä nousen nyt Herran tykö-jos ehkä silmiesi edessä; ja katso: tämä kansa on sinun kansasi." voisit sovitaa teidän rikoksenne." **31** Ja Mooses palasi **14** Hän sanoi: "Pitäisikö minun kasvojeni käymän sinun Herran tykö ja sanoi: "Voi, tämä kansa on tehnyt suuren kassasi ja minun viemän sinut lepoon?" **15** Hän vastasi synnin! He ovat tehneet itselleen jumalan kullasta. **32** hänelle: "Elleivät sinun kasvosi käy meidän kanssamme, Jospa nyt antaisit heidän rikoksesi! Mutta niin älä johdata meitä täältä pois. **16** Sillä mistä muutoin jos et, niin pyyhi minut pois kirjastasi, johon kirjoitat." tiedetään, että minä olen saanut armon sinun silmiesi **33** Mutta Herra vastasi Moosekselle: "Joka on tehnyt edessä, minä ja sinun kansasi, ellei siitä, että sinä syntiä minua vastaan, sen minä pyyhin pois kirjastani. Käyt meidän kanssamme, niin että me, minä ja sinun **34** Mene nyt ja johdata kansa siihen paikkaan, josta kansasi, olemme erikoiset kaikkien kansojen joukossa, minä olen sinulle puhunut; katso, minun enkelini käy jotka maan päällä ovat?" **17** Herra vastasi Moosekselle: sinun edelläsi. Mutta kostoni päivänä minä kostan heille "Mitä sinä nyt pyydät, sen minä myös teen; sillä sinä olet heidän rikoksesi." **35** Niin Herra rankaisi kansaa, saanut armon minun silmieni edessä, ja minä tunnen koska he olivat teettäneet vasikan, jonka Aaron teki.

33 Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Lähde täältä ja vaella, sinä ja kansa, jonka olet johdattanut Egyptin maasta, siihen maahan, jonka minä olen vannoeno luvannut Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille, sanoen: 'Sinun jälkeläisillesi minä annan sen'. **2** Ja minä lähetän enkelin sinun edelläsi ja karkoitan pois kanaanlaiset, amorilaiset, heettiläiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusiläiset, **3** että tulisit siihen maahan, joka vuotaa maitoa ja mettä. Sillä minä en itse vaella sinun kanssasi, koska olet niskurikansa, etten minä sinua tiellä hukuttaisi." **4** Kun kansa kuuli tämän kovan puheen, tulivat he murheellisiksi, eikä yksikään pukenut koristuksiaan yllensä. **5** Ja Herra sanoi Moosekselle: "Sano israelilaisille: Te olette niskurikansa. Jos minä silmäräpäyskseenkään vaeltaisin sinun keskelläsi, minä hukuttaisin sinut. Riisu nyt koristuksesi yltäsi, niin minä ajattelen, mitä sinulle tekisin." **6** Niin israelilaiset riisuvat koristuksensa ja olivat Hoorebin vuoren luota lähtien ilman niitä. **7** Mutta Mooses otti majan ja pystytti sen leirin ulkopuolelle, jonkun matkan päähän leiristä, ja kutsui sen ilmestysmajaksi; ja jokaisen, jolla oli kysytävä Härralta, oli mentävä ilmestysmajalle, leirin ulkopuolelle. **8** Ja kun Mooses lähti majalle, nousi koko kansa, ja kuka asettui majansa ovelle ja katseli Mooseksen jälkeen, kunnes hän oli mennyt majaan. **9** Ja aina kun Mooses meni majaan, laskeutui pilvenpatsas ja seisautui majan ovelle; ja Herra puhutteli Moosesta.

10 Ja kaikki kansa näki pilvenpatsaan seisovan seuraavan pilvenpatsaan seisovan majan ovella; niin kaikki kansa luokseen". Silloin kokoontuivat hänen luoksensa kaikki nousi, ja he kumartuivat itsekukin majansa ovella. **11** Ja leeviläiset. **27** Ja hän sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Herra puhutteli Moosesta kasvoista kasvoihin, niinkuin Israelin Jumala: 'Jokainen sitokoon miekkansa vyölleen. mies puhuttelee toista. Sitten Mooses palasi takaisin Käykää sitten edestakaisin leirin halki portista porttiin leiriin; mutta Joosua, Nuunin poika, hänen apumiehensä ja tappakaan jokainen, olkoon vaikka oma veli, ystävä ja palvelijansa, ei poistunut majasta. **12** Ja Mooses tai sukulaisten." **28** Niin leeviläiset tekivät Mooseksen sanoi Herralle: "Katso, sinä sanot minulle: 'Johdata tämä käskyn mukaan; ja sinä päivänä kaatui kansaa noin kansa sinne', mutta et ole ilmoittanut minulle, kenen sinä kolmetuhatta miestä. **29** Ja Mooses sanoi: "Koska te nyt lähetät minun kanssani. Ja kuitenkin sinä sanoit: 'Minä olette olleet omia poikianne ja veljienne vastaan, niin tunnen sinut nimeltäsi, ja sinä olet myös saanut armon vihkiitykää tänä päivänä Herran palvelukseen, että hän minun silmieni edessä'. **30** Seuraavana sinun silmiesi edessä, niin ilmoita minulle tiesi, että päivänä Mooses sanoi kansalle: "Te olette tehneet tulisin tuntemaan sinut ja tietäisin saaneeni armon sinun suuren synnin. Minä nousen nyt Herran tykö-jos ehkä silmiesi edessä; ja katso: tämä kansa on sinun kansasi." voisit sovitaa teidän rikoksenne." **31** Ja Mooses palasi **14** Hän sanoi: "Pitäisikö minun kasvojeni käymän sinun Herran tykö ja sanoi: "Voi, tämä kansa on tehnyt suuren kassasi ja minun viemän sinut lepoon?" **15** Hän vastasi synnin! He ovat tehneet itselleen jumalan kullasta. **32** hänelle: "Elleivät sinun kasvosi käy meidän kanssamme, Jospa nyt antaisit heidän rikoksesi! Mutta niin älä johdata meitä täältä pois. **16** Sillä mistä muutoin jos et, niin pyyhi minut pois kirjastasi, johon kirjoitat." tiedetään, että minä olen saanut armon sinun silmiesi **33** Mutta Herra vastasi Moosekselle: "Joka on tehnyt edessä, minä ja sinun kansasi, ellei siitä, että sinä syntiä minua vastaan, sen minä pyyhin pois kirjastani. Käyt meidän kanssamme, niin että me, minä ja sinun **34** Mene nyt ja johdata kansa siihen paikkaan, josta kansasi, olemme erikoiset kaikkien kansojen joukossa, minä olen sinulle puhunut; katso, minun enkelini käy jotka maan päällä ovat?" **17** Herra vastasi Moosekselle: sinun edelläsi. Mutta kostoni päivänä minä kostan heille "Mitä sinä nyt pyydät, sen minä myös teen; sillä sinä olet heidän rikoksesi." **35** Niin Herra rankaisi kansaa, saanut armon minun silmieni edessä, ja minä tunnen koska he olivat teettäneet vasikan, jonka Aaron teki.

34 Ja Herra sanoi Moosekselle: "Veistä itsellesi kaksi kivitalua, entisten kaltaista, niin minä kirjoitan niihin tauluihin ne sanat, jotka olivat entisissä tauluissa, jotka sinä murskasit. **2** Ole siis huomenaamaksi valmis; ja nouse huomenaamuna Siinain vuorelle ja seiso siellä minua vastassa vuoren huipulla. **3** Mutta älköön kukaan nousko sinne sinun kanssasi, älköönkä ketään näkykö koko vuorella; lampaitakaan ja karjaa älköön käykö laitumella vuoren vaiheilla." **4** Ja Mooses veisti kaksi kivitalua, entisten kaltaista. Ja varhain seuraavana aamuna Mooses nousi Siinain vuorelle, niinkuin Herra oli häntä käskenyt, ja otti ne kaksi kivitalua käteensä. **5** Niin Herra astui alas pilvessä, ja Mooses asetti siellä hänén läheisyyteensä ja huusi Herran nimeä. **6** Ja Herra kulki hänen ohitsensa ja huusi: "Herra, Herra

on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinan hapanne leivän ohella. Ja pääsiäisjuhlan uhrista ja suuri armossa ja uskollisuudessa, 7 joka pysyy älköön mitään jääkö yli yön seuraavaan aamuun. 26 armollisena tuhansille, joka antaa anteeksi pahat teot, Parhaat maasi uutisesta tuo Herran, sinun Jumalasi, rikokset ja synnit, mutta ei kuitenkaan jätä rankaisematta, huoneeseen. Älä keitä vohlaa emänsä maidossa." 27 Ja vaan kostaa isien pahat teot lapsille ja lasten lapsille Herra sanoi Moosekselle: "Kirjoita itsellesi nämä sanat, kolmanteen ja neljänteentä polveen". 8 Niin Mooses sillä näiden sanojen mukaisesti minä olen tehnyt liiton kumartui nopeasti maahan ja rukoili ja sanoi: 9 "Herra, sinun ja Israelin kanssa". 28 Ja hän oli siellä Herran jos olen saanut armon sinun silmiesi edessä, niin tykönä neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yönä käykön Herra meidän keskellämme. Sillä tämä on syömättä ja juomatta. Ja hän kirjoitti tauluihin liiton sanat, tosin niskurikansa, mutta anna anteeksi meidän pahat ne kymmenen sanaa. 29 Ja kun Mooses astui alas tekemme ja syntimme ja ota meidät perintösaksesi." 10 Siinain vuorelta ja hänellä vuorelta alas astuessaan oli Hän vastasi: "Katso, minä teen liiton, minä teen kaiken kädessänsä kaksi laintaulua, ei hän tiennyt, että hänen sinun kansasi nähdyn ihmeellisiä tekova, joiden kaltaisia kasvojensa iho oli tullut sateilevaksi hänen puhuessaan ei ole tehty yhdessäkään maassa, ei minkään kansan Herran kanssa. 30 Ja kun Aaron ja kaikki israelilaiset keskuudessa. Niin koko kansa, jonka keskellä sinä olet, näkivät Mooseksen kasvojen ihon sateilevän, pelkäsivät on näkevä Herran teot, sillä peljättävä on se, mitä minä he lähesty häntä. 31 Mutta Mooses huusi heitä; niin sinulle teen. 11 Noudata, mitä minä tänä päivänä käskin Aaron ja kaikki kansa päämiehet kääntyivät takaisin sinun noudattaa. Katso, minä karkoitan sinun tieltäsi hänen luokseen, ja Mooses puhui heille. 32 Sitten amorilaiset, kanaanilaiset, heettiläiset, perissiläiset, kaikki israelilaiset lähestyivät häntä, ja hän käski heidän hivviläiset ja jebusilaiset. 12 Kavahda, ettet tee liittoa sen noudattaa kaikkea, mitä Herra oli puhunut hänelle Siinain maan asukasten kanssa, johon tuliet, etteivät he tulisi vuorella. 33 Ja kun Mooses oli lakanuttu puhumasta teidän keskuudessanne ansaksi; 13 vaan kukistakaan heidän kanssaan, pani hän peitteensä kasvoillensa. heidän alttarinsa ja murskatkaa heidän patsaansa ja 34 Mutta niin usein kuin hän meni Herran eteen hakatkaa maahan heidän asera-karsikkonsa. 14 Älä puhuttelemaan häntä, poisti hän peitteensä, siksi tunnes kumarra muuta jumalaa; sillä Herra on nimeltänsä tuli ulos. Ja tultuaan ulos hän puhui israelilaisille, mitä Kiivas, hän on kiivas Jumala. 15 Älä siis tee liittoa maan hänen oli käsketty puhua. 35 Ja israelilaiset näkivät joka asukasten kanssa, ettet, kun he kulkevat haureudessa kerta Mooseksen kasvojen ihon sateilevän; ja Mooses jumaliensa jäljessä ja uhraavat jumalillensa ja kutsuvat veti peitteensä kasvoillensa, siksi tunnes hän jälleen meni sinua, sinä söisi heidän uhristaan, 16 ja etteivät heidän tyttärensä, kun sinä otat heitä pojillesi vaimoiksi ja kun he kulkevat haureudessa jumaliensa jäljessä, viettelisi sinun poikiasiakin haureudessa kulkemaan heidän jumaliensa jäljessä. 17 Älä tee itsellesi valettuja jumalankuvia. 18 Vietä hapanattoman leivän juhlaa: seitsemänä päivänä syö hapanattonta leipää, niinkuin minä olen sinua käskenyt, määrättynä aikana,aabib-kuussa, silläaabib-kuussa sinä olet lähtenyt Egyptistä. 19 Kaikki, mikä avaa äidinkohdun, on minun; samoin myös kaikki sinun karjasi urospuolen, raavaitteli ja lampaitteli ensiksisynnyttämät. 20 Mutta aasin ensiksisynnyttämät lunasta lampalla, mutta jos et sitä lunasta, niin taita siltä niska. Jokainen esikoinen pojistasi lunasta. Ja tyhjin käsin älköön tultako minun kasvojeni eteen. 21 Kuusi päivää tee työtä, mutta lepää seitsemänä päivä; kyntö-ja elonleikkuaikanakin sinun on levättävä. 22 Ja vietä viikkojuhla, kun leikkaat nisusit uutisen, ja korjuujuhla vuoden vaihteessa. 23 Kolme kertaa vuodessa kaikki sinun miesväkesi tulkoon Herran, sinun Herrasi, Israelin Jumalan, kasvojen eteen. 24 Sillä minä karkoitan kansi sinun tieltäsi ja laajennan sinun alueesi; eikä kukaan ole himoitseva sinun maatasi, kun sinä kolme kertaa vuodessa vaellat tullaksesi Herran, sinun Jumalasi, kasvojen eteen. 25 Älä uhraa minun teurasuhrini verta

Parhaat maasi uutisesta tuo Herran, sinun Jumalasi, rikokset ja synnit, mutta ei kuitenkaan jätä rankaisematta, huoneeseen. Älä keitä vohlaa emänsä maidossa." 27 Ja vaan kostaa isien pahat teot lapsille ja lasten lapsille Herra sanoi Moosekselle: "Kirjoita itsellesi nämä sanat, kolmanteen ja neljänteentä polveen". 8 Niin Mooses sillä näiden sanojen mukaisesti minä olen tehnyt liiton kumartui nopeasti maahan ja rukoili ja sanoi: 9 "Herra, sinun ja Israelin kanssa". 28 Ja hän oli siellä Herran jos olen saanut armon sinun silmiesi edessä, niin tykönä neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yönä käykön Herra meidän keskellämme. Sillä tämä on syömättä ja juomatta. Ja hän kirjoitti tauluihin liiton sanat, tosin niskurikansa, mutta anna anteeksi meidän pahat ne kymmenen sanaa. 29 Ja kun Mooses astui alas tekemme ja syntimme ja ota meidät perintösaksesi." 10 Siinain vuorelta ja hänellä vuorelta alas astuessaan oli Hän vastasi: "Katso, minä teen liiton, minä teen kaiken kädessänsä kaksi laintaulua, ei hän tiennyt, että hänen sinun kansasi nähdyn ihmeellisiä tekova, joiden kaltaisia kasvojensa iho oli tullut sateilevaksi hänen puhuessaan ei ole tehty yhdessäkään maassa, ei minkään kansan Herran kanssa. 30 Ja kun Aaron ja kaikki israelilaiset keskuudessa. Niin koko kansa, jonka keskellä sinä olet, näkivät Mooseksen kasvojen ihon sateilevän, pelkäsivät on näkevä Herran teot, sillä peljättävä on se, mitä minä he lähesty häntä. 31 Mutta Mooses huusi heitä; niin sinulle teen. 11 Noudata, mitä minä tänä päivänä käskin Aaron ja kaikki kansa päämiehet kääntyivät takaisin sinun noudattaa. Katso, minä karkoitan sinun tieltäsi hänen luokseen, ja Mooses puhui heille. 32 Sitten amorilaiset, kanaanilaiset, heettiläiset, perissiläiset, kaikki israelilaiset lähestyivät häntä, ja hän käski heidän hivviläiset ja jebusilaiset. 12 Kavahda, ettet tee liittoa sen noudattaa kaikkea, mitä Herra oli puhunut hänelle Siinain maan asukasten kanssa, johon tuliet, etteivät he tulisi vuorella. 33 Ja kun Mooses oli lakanuttu puhumasta teidän keskuudessanne ansaksi; 13 vaan kukistakaan heidän kanssaan, pani hän peitteensä kasvoillensa. heidän alttarinsa ja murskatkaa heidän patsaansa ja 34 Mutta niin usein kuin hän meni Herran eteen hakatkaa maahan heidän asera-karsikkonsa. 14 Älä puhuttelemaan häntä, poisti hän peitteensä, siksi tunnes kumarra muuta jumalaa; sillä Herra on nimeltänsä tuli ulos. Ja tultuaan ulos hän puhui israelilaisille, mitä Kiivas, hän on kiivas Jumala. 15 Älä siis tee liittoa maan hänen oli käsketty puhua. 35 Ja israelilaiset näkivät joka asukasten kanssa, ettet, kun he kulkevat haureudessa kerta Mooseksen kasvojen ihon sateilevän; ja Mooses jumaliensa jäljessä ja uhraavat jumalillensa ja kutsuvat veti peitteensä kasvoillensa, siksi tunnes hän jälleen meni sinua, sinä söisi heidän uhristaan, 16 ja etteivät heidän tyttärensä, kun sinä otat heitä pojillesi vaimoiksi ja kun he kulkevat haureudessa jumaliensa jäljessä, viettelisi sinun poikiasiakin haureudessa kulkemaan heidän jumaliensa jäljessä. 17 Älä tee itsellesi valettuja jumalankuvia. 18 Vietä hapanattoman leivän juhlaa: seitsemänä päivänä syö hapanattonta leipää, niinkuin minä olen sinua käskenyt, määrättynä aikana,aabib-kuussa, silläaabib-kuussa sinä olet lähtenyt Egyptistä. 19 Kaikki, mikä avaa äidinkohdun, on minun; samoin myös kaikki sinun karjasi urospuolen, raavaitteli ja lampaitteli ensiksisynnyttämät. 20 Mutta aasin ensiksisynnyttämät lunasta lampalla, mutta jos et sitä lunasta, niin taita siltä niska. Jokainen esikoinen pojistasi lunasta. Ja tyhjin käsin älköön tultako minun kasvojeni eteen. 21 Kuusi päivää tee työtä, mutta lepää seitsemänä päivä; kyntö-ja elonleikkuaikanakin sinun on levättävä. 22 Ja vietä viikkojuhla, kun leikkaat nisusit uutisen, ja korjuujuhla vuoden vaihteessa. 23 Kolme kertaa vuodessa kaikki sinun miesväkesi tulkoon Herran, sinun Herrasi, Israelin Jumalan, kasvojen eteen. 24 Sillä minä karkoitan kansi sinun tieltäsi ja laajennan sinun alueesi; eikä kukaan ole himoitseva sinun maatasi, kun sinä kolme kertaa vuodessa vaellat tullaksesi Herran, sinun Jumalasi, kasvojen eteen. 25 Älä uhraa minun teurasuhrini verta

35 Ja Mooses kokosi kaiken Israelin kansan ja sanoi heille: "Näin on Herra käskenyt teidän tehdä: 2 Kuusi päivää tehtäkön työtä, mutta seitsemäs päivä olkoon teille pyhä sapatti, levon päivä, Herralle pyhitetty. Kuka ikinä silloin työtä tekee, se surmatakoon. 3 Älkää sytyttääkö tulta sapatin päivänä, missä asuttekin." 4 Ja Mooses sanoi koko Israelin kansalle näin: "Näin on Herra käskenyt ja sanonut: 5 Ottakaa siitä, mitä teillä on, anti Herralle; jokainen, jonka sydän on siihen altis, tuokoon anniksi Herralle kultaa, hopeata ja vaskea, 6 punasinisiä, purppurapunaisia ja helakanpunaisia lankoja ja valkoisia pellavalankoja sekä vuohenkarvoja, 7 punaisia oinaannahkoja, sireeninnahkoja, akasiapuuta, 8 lyyti seitseenhaarista lampua varten, hajuaineita voiteloilijyä ja hyvänhanjuista suitsutusta varten, 9 onysk-kiviä ja muita jalokiviä kasukkaa ja rintakilpeä varten. 10 Ja kaikki taidolliset teidän keskuudessanne tulkoot ja tehkööt kaikki, mitä Herra on käskenyt: 11 asumuksen teltoineen ja peitteineen, hakasineen, lautoineen, poikkitainoineen, pylväineen ja jalustoineen, 12 arkin korentoineen, armoistuimen ja sitä verhoavan esiripun, 13 pöydän korentoineen ja kaikkine kaluineen sekä näkylevät, 14 seitseenhaaraisen lampun kaluineen ja lamppuineen, öljyä

seitsenhaaraista lamppua varten, **15** suitsutusalttarin sekä muu kankuri, ne, jotka valmistavat kaikkinaisia korentoineen, voiteluöljyn ja hyvänhajuisen suitsukkeen, töitä ja sommittelevat taidokkaita teoksia."

16 oviumitien asumuksen ovelle, **17** polttouhrialtaarin vaskiristikkoinen, korentoineen ja kaikkine kaluineen, altaan jalustoineen, **18** esipihan ympärysverhot pylväineen ja jalustoineen sekä esipihan porttiin uutimen, **19** asumuksen vaarnat ja esipihan vaarnat köysineen, **20** virkapuvut pyhäkköpalvelusta varten ja pappi Aaronin muut pyhäät vaatteet sekä hänen poikiensa pappispuvut." **21** Ja kaikki israelilaisten seurakunta meni pois Mooseksen luota. **22** Sitten he tulivat takaisin, jokainen, jonka sydän häntä siihen vaati, ja jokainen, jonka henki oli siihen altis, ja toivat antinsa Herralle ilmestysmajan valmistamista varten ja kaikkea siinä vietettäväää jumalanpalvelusta varten ja pyhiä vaatteita varten. **23** He tulivat, sekä miehet että naiset, jokainen, jonka sydän oli siihen altis, ja toivat solkia, korvarenkaita, sormuksia ja kaulakoristeita, kaikkinaisia kultakaluu-jokainen, joka toi Herralle kultaa heilutusuhriksi. **24** Ja jokainen, jolla oli punasinisiä, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia lankoja, valkoisia pellavalankoja, vuohen karvoja, punaisia oinaannahkoja tai sireeninanhkoja, toi niitä. **25** Ja jokainen, joka voi antaa anniksi hopeata ja vaskea, toi annin Herralle. Ja jokainen, jolla oli akasiapuuta, toi sitä kaikkinaisten töiden valmistamista varten. **26** Ja kaikki taitavat naiset kehräsivät omin käsin ja toivat kehräämänsä punasiniset, purppuranpunaiset ja helakanpunaiset langat ja valkoiset pellavalangat; **27** ja kaikki naiset, joiden taidollinen sydän heitää siihen vaati, kehräsivät vuohenkarvoja. **28** Mutta päämiehet toivat onyks-kiviä ja muita jalokiviä kasukkaa ja rintakilpeä varten, **29** ja hajuaineita ja öljyä seitsenhaaraista lamppua varten sekä voiteluöljyksi ja hyvänhajuiseksi suitsutukseksi. **30** Kaikki israelilaiset, miehet ja naiset, joiden sydän oli altis ja vaati heitä tuomaan jotakin niitä töitä varten, joita Herra Mooseksen kautta oli käskenyt tehdä, toivat vapaaehtoisen lahan Herralle. **31** Ja Mooses sanoi israelilaisille: "Katsokaa, Herra on nimeltään kutsunut Besalelin, Uurin pojан, Huurin pojapojan, Juudan sukukunnasta, **32** ja on täytänyt hänet Jumalan hengellä, taidollisuudella, ymmäryksellä, tiedolla ja kaikkinaisella kätevyydelä. **33** Sommittelemaan taidokkaita teoksia ja valmistamaan niitä kullasta, hopeasta ja vaskesta, **34** hiomaan ja kiinnittämään kiviä ja veistämään puuta, tekemään kaikkinaisia taidokkaita töitä. **35** Hänelle ja Oholiabille, Ahisamakin pojalle, Daanin sukukunnasta, hän on myös antanut kyyvin opettava muita. **36** Nämä hän on täytänyt taidollisuudella tekemään kaikkinaisia töitä, jommoisia tekevät seppä, kuvakudosten tekijä, kirjokankaiden kutoja, joka valmistaa punasinisiä, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia kankaita ja valkoisia pellavakankaita, sekä muu kankuri, ne, jotka valmistavat kaikkinaisia tietää, miten mikin pyhäkössä tehtävä työ on suoritettava, tehköt kaikissa kohdin, niinkuin Herra on käskenyt." **2** Niin Mooses kutsui luokensa Besaleelin ja Oholiabin ja kaikki taidolliset, joiden sydämeen Herra oli antanut taidollisuuden, kaikki, joiden sydän vaati heitä ryhtymään työhön suorittaaksensa sen. **3** Ja he ottivat Moosekselta kaikki annit, jotka israelilaiset olivat tuoneet pyhäkössä tehtäviensä töiden suorittamista varten. Mutta he toivat hänelle vielä joka aamu vapaaehtoisia lahoja. **4** Niin tulivat kaikki taidolliset, jotka tekivät kaikkinaista työtä pyhäkössä, mies toisensa jälkeen, siitä työstä, jota kukin oli tekemässä, **5** ja sanoivat Moosekselle näin: "Kansa tuo enemmän, kuin mitä tarvitaan sen työn valmistamiseksi, jonka Herra on käskenyt tehdä". **6** Niin Mooses käski kuuluttaa leirissä ja sanoa: "Älköön kukaan, mies tai nainen, enää valmistroi mitään anniksi pyhäkköä varten". Ja niin kansa lakkasi tuomasta lahoja. **7** Sillä kaikkea työtä varten, mikä oli tehtävä, oli jo koottu riittävästi, jopa liiaksiin. **8** Ja niin kaikki taidolliset, jotka siinä työssä olivat, tekivät asumuksen kymmenestä telttakankaan kaistasta, jotka olivat valmistetut kerratuista valkoisista pellavalangoista ja punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista; ja niihin tehtiin taidokkaasti kudottuja kerubeja. **9** Kunkin kaistan pituus oli kaksikymmentä kahdeksan kynärää ja leveys neljä kynärää; kaikilla kaistoilla oli sama mitta. **10** Ja viisi kaistaa yhdistettiin toisiinsa, ja samoin toiset viisi kaistaa yhdistettiin toisiinsa. **11** Sitten tehtiin silmukat punasinestä langasta ensimmäisen kaistan reunaan, yhdistetyn kappaleen laitaan, ja samoin toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan. **12** Viisikymmentä silmukkaa tehtiin ensimmäiseen kaistaan ja viisikymmentä silmukkaa vastaavan kaistan laitaan, toiseen yhdistettyyn kappaleeseen, niin että silmukat olivat kohdakkain. **13** Ja sitten tehtiin viisikymmentä kultahasta, ja kaistat yhdistettiin toisiinsa näillä hakasilla, niin että siitä tuli yhtenäinen asumas. **14** Vielä tehtiin vuohen karvoista telttakankaan kaistoja asumusta suojaavaksi teltaksi; niitä kaistojen tehtiin yksitoista. **15** Kunkin kaiston pituus oli kolmekymmentä kynärää ja leveys neljä kynärää; niillä yhdellätoista kaistalla oli sama mitta. **16** Kaistat liitettiin yhteen, viisi kaistaa erikseen ja kuusi kaistaa erikseen. **17** Ja viisikymmentä silmukkaa tehtiin toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan ja viisikymmentä silmukkaa toisen yhdistetyn kappaleen vastaavan kaistan reunaan. **18** Sitten tehtiin viisikymmentä vaskihakasta, joilla telta liitettiin yhteen, niin että siitä tuli yhtenäinen. **19**

Vielä tehtiin teltalle peite punaisista oinaannahoista renkaisiin korennot, joilla arkki oli kannettava. 6 Ja hän ja sen päälle vielä toinen peite sireninnahoista. teki armoistuimen puhtaasta kullasta, puoltakolmatta 20 Asumuksen laudat tehtiin akasiapuusta, pystyn kyynärää pitkän ja puoltatoista kyynärää leveän. 7 asetettavaksi. 21 Jokainen lauta oli kymmentä kyynärää. Ja hän teki kaksi kultakerubia, kohotakoista tekona, pitkä ja puoltatoista kyynärää leveä. 22 Jokaisessa armoistuimen molempien pähin, 8 toisen kerubin toiseen laudassa oli kaksi tappia, jotka olivat poikkilistalla pähän ja toisen kerubin toiseen pähän. Armoistuimesta yhdistetyt keskenään; näin tehtiin kaikki asumuksen kohoavaksi hän teki kerubit, sen kumpaankin pähän. laudat. 23 Ja asumuksen lautoja tehtiin kaksikymmentä 9 Ja kerubit levittivät siipensä ylöspäin, niin että ne lauttaa eteläpuolta varten. 24 Ja tehtiin neljäkymmentä peittivät siivillänsä armoistuimen, ja niiden kasvot olivat hopeajalustaa kahdenkymmenen laudan alle, aina kaksi vastakkain; kerubien kasvot olivat käännetyt armoistuinta jalustaa kunkin laudan alle, sen kahta tappia varten. 25 kohti. 10 Hän teki myös pöydän akasiapuusta, kahta Samoin asumuksen toista sivua, pohjoispulta, varten kyynärää pitkän, kyynärää leveän ja puoltatoista tehtiin kaksikymmentä lauttaa, 26 ja neljäkymmentä kyynärää korkean. 11 Ja hän päälystyi sen puhtaalla hopeajalustaa, aina kaksi jalustaa kunkin laudan alle. 27 kullalla ja teki siihen kultareunuksen yltympäri. 12 Ja Mutta asumuksen takasivua, länsipulta, varten tehtiin hän teki sen ympäri kämmenen korkuisen listan, ja listan kuusi lautaa. 28 Ja kaksi lautaa tehtiin asumuksen ympäri kultareunuksen. 13 Ja hän valoi siihen neljä peränurkkia varten, 29 ja ne olivat yhteenliitettyjä kultarengasta ja kiinnitti renkaat neljään kulmaan, sen kaksoislautoja ja alhaalta alkaen kiinni toisissaan neljän jalan kohdalle. 14 Renkaat olivat juuri listan alla ylös saakka, ensimmäiseen renkaaseen asti; näin niiden korentojen pitiminä, joilla pöytä oli kannettava. ne molemmat tehtiin kumpaakin nurkkaa varten. 30 15 Ja hän teki korennot akasiapuusta ja päälystyi ne Näin tuli olemaan yhteensä kahdeksan lautaa ja niihin kullalla; ja niillä oli pöytä kannettava. 16 Hän teki kuusitoista hopeajalustaa, aina kaksi jalustaa kunkin puhtaasta kullasta pöydällä pidettävät astiat: vadit ja laudan alla. 31 Sitten tehtiin myös viisi poikkitankoja kupit, maljat ja kannut, joista juomauhri vuodatetaan. akasiapuusta asumuksen toisen sivun lautoja varten 17 Hän teki myös seitseenhaaraisen lampun puhtaasta 32 ja viisi poikkitankoja asumuksen toisen sivun lautoja kullasta. Kohotakoista tekona hän teki seitseenhaaraisen varten ja viisi poikkitankoja asumuksen takasivun, lampun jalkoineen ja varsineen; sen kukkanuvut, nuput länsipuolen, lautoja varten. 33 Ja keskimmäinen kukkanuhineen, olivat samaa kappaletta kuin se. 18 poikkitanko tehtiin kulkemaan lautojen keskikohdalta, Kuusi haaraa lähti lampun sivuista, kolme haaraa reunasta reunaan. 34 Ja laudat päälystettiin kullalla, ja toisesta sivusta ja kolme haaraa toisesta sivusta. 19 niiden renkaat tehtiin kullasta poikkitankojen pitimiksi, Toisessa haarassa oli kolme mantelinkukan muotoista ja poikkitangotkin päälystettiin kullalla. 35 Vielä kukkanupua, nuppu kukkanuhineen, ja toisessa tehtiin esirippu punasinisistä, purppuranpunaisista ja haarassa samoin kolme mantelinkukan muotoista helakanpunaisista langoista ja kerratuista valkoisista kukkanupua, nuppu kukkanuhineen; näin oli jokaisessa pellavalangoista; ja siihen tehtiin taidokkaasti kudottuja kuudessa haarassa, jotka lampusta lähtivät. 20 Mutta itse kerubeja. 36 Ja siihen tehtiin neljä pylvästä akasiapuusta, seitseenhaaraisessa lampussa oli neljä mantelinkukan ja ne päälystettiin kullalla, ja niiden koukut olivat kultaa; muotoista kukkanupua, nuppu kukkanuhineen. 21 ja niitä varten valettiin neljä hopeajalustaa. 37 Sitten Yksi nuppu oli aina jokaisen haaraparin alla niistä tehtiin myös teltan oveen uudin, kirjaellen kudottu kuudesta haarasta, jotka lampusta lähtivät. 22 Nuput ja punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista haarat olivat samaa kappaletta kuin se; se oli kokonaan langoista ja kerratuista valkoisista pellavalangoista, 38 samaa kohotakoista tekona, puhdasta kultaa. 23 Ja ja siihen viisi pylvästä koukuineen; ja niiden pää ja hän teki siihen seitsemän lampua ja siihen kuuluvat niiden koristepienat päälystettiin kullalla, ja niiden viisi lamppusakset ja karstakupit puhtaasta kullasta. 24 jalustaa tehtiin vaskesta.

37 Ja Besalel teki arkin akasiapuusta, puolenkolmatta kyynärän pituisen, puolentoista kyynärän levyisen ja puolentoista kyynärän korkuisen. 2 Ja hän päälystyi sen puhtaalla kullalla sisältä ja ulkoa ja teki siihen kultareunuksen yltympäri. 3 Ja hän valoi siihen neljä kultarengasta, sen neljään kulmaan, niin että kaksi rengasta tulii sen toiselle puolelle ja kaksi rengasta sen toiselle puolelle. 4 Ja hän teki korennot akasiapuusta ja päälystyi ne kullalla. 5 Ja hän pisti arkin sivuilla oleviin

että kaikki sen kalut. 25 Hän teki myös suitsutusalttarin akasiapuusta, kyynärän pituisen ja kyynärän levyisen, siis neliskulmaisen, ja kahta kyynärää korkean; sen sarvet olivat samaa kappaletta kuin se. 26 Ja hän päälystyi sen puhtaalla kullalla, sekä sen levyn että sivut ympärinsä ja sen sarvet; ja hän teki kultareunuksen sen ympäri. 27 Ja hän teki siihen kaksi kultarengasta reunuksen alle molemmin puolin, molempien sivuihin, niiden korentojen pitimiksi, joilla alttari oli kannettava. 28 Ja korennotkin hän teki akasiapuusta ja päälystyi ne

kullalla. **29** Ja hän teki pyhän voiteluöljyn ja puhtaan, hyvänhajuisen suitsukkeen, jollaista voiteensekoittaja valmistaa.

38 Ja hän teki polttouhrialttarin akasiapuusta, neliskulmaisen, viittä kynärää pitkän, viittä kynärää leveän ja kolmea kynärää korkean. **2** Ja hän teki siihen sarvet, sen neljään kulmaan, niin että sarvet olivat samaa kappaletta kuin se. Ja hän päälysti sen vaskella. **3** Ja hän teki kaikki alttarin kalut: kattilat, lapiot, maljat, haarakat ja hilipannut. Kaikki sen kalut hän teki vaskesta. **4** Ja hän teki alttarin verkonkaltaisen ristikokehyksen vaskesta, alttarin välireunukseen alle, maahan kiinni, niin että se ulottui puolitiehen alttaria. **5** Ja hän valoi neljä rengasta vaskiristikön neljään kulmaan, koretojen pitimiksi. **6** Ja korennot hän teki akasiapuusta ja päälysti ne vaskella. **7** Ja hän pisti alttarin sivuilla oleviin renkaisiin korennot, joilla se oli kannettava. Ja hän teki sen laudoista, ontoksi. **8** Ja hän teki vaskialtaan vaskijalustoineen niiden naisten kuvastimista, jotka toimittivat palvelusta ilmestysmajan ovella. **9** Sitten hän teki esipihan. Etelän puolella olivat esipihan ympärysverhot kerratuista valkoisista pellavalangoista, sadan kynärän pituiset; **10** niiden pylväitä oli kaksikymmentä ja näiden vaskijalustoja kaksikymmentä, mutta pylväiden koukut ja niiden koristepienat olivat hopeata. **11** Samoin olivat ympärysverhot myös pohjoisen puolella sadan kynärän pituiset; niiden pylväitä oli kaksikymmentä ja näiden vaskijalustoja kaksikymmentä, mutta pylväiden koukut ja niiden koristepienat olivat hopeata. **12** Mutta lännen puolella olivat ympärysverhot viidenkymmenen kynärän pituiset; niiden pylväitä oli kymmenen ja näiden jalustojen kymmenen, ja pylväiden koukut ja niiden koristepienat olivat hopeata. **13** Ja etupuolella, itään päin, olivat ympärysverhot viidenkymmenen kynärän pituiset. **14** Ympärysverhot olivat portin toisella sivulla viidentoista kynärän pituiset, ja niiden pylväitä oli kolme ja näiden jalustojen kolme. **15** Samoin olivat ympärysverhot toisellakin sivulla, siis esipihan portin kummallakin puolella, viidentoista kynärän pituiset; niiden pylväitä oli kolme ja näiden jalustojen kolme. **16** Kaikki esipihan ympärysverhot yltympäri olivat kerratuista valkoisista pellavalangoista, **17** ja pylväiden jalustat olivat vaskea, mutta pylväiden koukut ja niiden koristepienat olivat hopeata, ja niiden pääden päälystys oli hopeata; kaikki esipihan pylväät olivat ympäröidyt hopeaisilla koristepienoilla. **18** Ja esipihan portin uudin oli kirjaellen kudottu punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja kerratuista valkoisista pellavalangoista, kahdenkymmenen kynärän pituinen ja niinkuin esipihan ympärysverhotkin viiden kynärän korkuinen, vaatteen leveyden mukaan; **19** ja sen pylväitä oli neljä ja näiden vaskijalustoja neljä, mutta niiden koukut olivat hopeata, ja niiden pääden päälystys ja niiden koristepienat olivat hopeata. **20** Ja kaikki asumuksien ja ympäällä olevan esipihan vaarat olivat vaskea. **21** Nämä paljon lasketaan menneen asumuksen, lain asumuksen, kustannuksiin, joka lasku tehtiin Mooseksen käskyn mukaan leeviläisten toimesta, litamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla. **22** Ja Besalel, Uurin poika, Huurin pojapaino, Juudan sukukunnasta, oli tehnyt kaikki, mistä Herra oli Moosekselle käskyn antanut, **23** ja hänellä oli apulaisena Ohliab, Ahisamakin poika, Daanin sukukunnasta, seppä ja kuvakudosten tekijä; tämä valmisti kirjokankaita punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja valkoisista pellavalangoista. **24** Kultaa, joka käyttettiin siihen työhön, kaikkeen työhön pyhäkössä, oli heilutusuhri tuottaa kaikkiaan kaksikymmentä yhdeksän talenttia, seitsemäsataa kolmekymmentä sekeliä, pyhäkkösekelin painon mukaan. **25** Ja hopeata, joka kansalta katselmusta pidättääessä kerääntyi, oli sata talenttia ja tuhat seitsemäsataa seitsemäkymmentä viisi sekeliä, pyhäkkösekelin painon mukaan, **26** puolikas, puoli sekeliä, henkeä kohti, pyhäkkösekelin painon mukaan, jokaiselta katselmussa olleelta kaksikymmenvuotiaalta ja sitä vanhemmalta, kaikkiaan kuudelta sadalta kolmelta tuhannelta viideltäasadalta viideltäkymmeneltä. **27** Ja ne sata talenttia hopeata käyttettiin pyhäköön jalustain ja esiripun jalustain valamiseen: sata talenttia sataan jalustaan, talentti jalustaa kohti. **28** Ja niistä tuhannesta seitsemästäsadasta seitsemästäkymmenestä viidestä sekelistä tehtiin koukut pyläisiin ja päälystettiin hopealla niiden pää ja tehtiin niihin koristepienat. **29** Ja heilutusuhri-vaskea oli seitsemänkymmentä talenttia, kaksituhatta neljäsataa sekeliä. **30** Siitä tehtiin jalustat ilmestysmajan oven, vaskialttari ja siihen kuuluva vaskinen ristikokehys ja kaikki alttarin kalut **31** sekä jalustat ympäällä olevaan esipihaan ja jalustat esipihan porttiin ja kaikki asumuksen vaarat ja kaikki vaarat ympäällä olevaan esipihaan.

39 Ja punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista tehtiin virkapuvut pyhäkköpalvelusta varten; ja samoin tehtiin muut pyhäät vaatteet Aaronille, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. **2** Kasukka tehtiin kullaasta sekä punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja kerratuista valkoisista pellavalangoista. **3** Kultalevyt tahtiin ohuksi ja leikattiin sääkeiksi, taidokkaasti kudottavaksi punasinisten, purppuranpunaisten ja helakanpunaisten lankoja ja valkoisten pellavalankojen sekaan. **4** Siihen tehtiin yhdistettävä olkakappaleet; molemmista päästäänsä se kiinnitettiin niihin. **5** Ja vyö, joka oli oleva kasukassa sen kiinnittämiseksi, oli tehty samasta kappaleesta kuin se, samalla tavalla

kullasta sekä punasinisistä, purppuranpunaisista ja helmaan ympärinsä, käytettäväksi virantoimituksessa, helakanpunaisista langoista ja kerratuista valkoisista niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. 27 pellavalangoista, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn Sitten tehtiin Aaronille ja hänen pojilleen iohkaat, antanut. 6 Sitten valmistettiin kultapalmikomilla kudotut valkoisista pellavalangoista, 28 käarelakki kehystetyt onyks-kivet, joihin oli kaiverrettu Israelin valkoisista pellavalangoista, koristepäähineet valkoisista poikien nimet, niinkuin kaiverretaan sinettisormuksia. 7 Ja ne pantiin kasukan olkakappaleihin, ettei ne pellavalangoista, 29 ja vihdoin vyö kerratuista valkoisista kivet johdattaisivat muistoon israelilaiset, niinkuin pellavalangoista ja punasinisistä, purppuranpunaisista ja Herra oli Moosekselle käskyn antanut. 8 Rintakilpi helakanpunaisista langoista, kirjaellen kudottu, niinkuin tehtiin taidokkaasti kutomalla, samalla tavalla kuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. 30 Vielä tehtiin kasukkakin oli tehty, kullasta sekä punasinisistä, ortsoriste, pyhä otsalehti, puhtaasta kullasta ja siihen purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista piirrettiin, niinkuin sinettisormusta kaiverretaan, kirjoitus: ja kerratuista valkoisista pellavalangoista. 9 Se oli "Herralle pyhitetty". 31 Ja siihen kiinnitettiin punasininen neliskulmainen ja taskun muotoon tehty; rintakilpi tehtiin nauha sidottavaksi käärälakin yläreunaan, niinkuin Herra vaaksan pituinen ja vaaksan levyinen, taskun muotoon. 10 Ja sen pintaan kiinnitettiin kiviä yliytään, neljään koko työ: asumus, ilmestysmaja. Ja israelilaiset tekivät riviin: ensimmäiseen riviin karneoli, topaasi ja smaragdi; kaiken, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut; 11 toiseen riviin rubiini, safiiri ja jaspis; 12 kolmanteen niin he tekivät. 33 Ja he toivat Mooseksen eteen riviin hyasintti, akaatti ja ametisti; 13 ja neljäteen asumuksen, majan kaikkine kaluineen, hakasineen, riviin krysoliitti, onyks ja berylli. Kultapalmikomilla lautoineen, poikkitankoineen, pylväineen ja jalustoineen, kehystettyinä ne kiinnitettiin paikoilleen. 14 Kiviä oli 34 punaisista oinaannahoista tehdyn peitteenväri ja Israelin poikien nimien mukaan kaksitoista, yksi kutakin sireninnahoista tehdyn peitteenväri ja verhona olevan nimeä kohti; kussakin kivessä oli yksi kahdentoinista esiripun, 35 lain arkin korentoineen, armoistuimen, 36 sukukunnan nimistä, kaiverrettuna samalla tavalla, kuin pöydän kaikkine kaluineen ja näkyilevät, 37 aitokultaisen kaiverretaan sinettisormuksia. 15 Ja rintakilpeen tehtiin seitsehaaraisen lampun riviin pantavine lampuineen ja puhtaasta kullasta käädyt, punotut, niinkuin punonnaista kaikkine kaluineen sekä öljyä seitsehaaraisista lamppua tehdään. 16 Vielä tehtiin kaksi kultapalmikomiaa ja varten, 38 kultaisen alttarin, voiteluöljyn ja hyvähajuisen kaksoisvaloengasta, ja molemmat renkaat kiinnitettiin suitsukseen, majan oven uutimen, 39 vaskialttarin rintakilven molempien yläkulmiin. 17 Ja molemmat vaskisine ristikkokehyskseen, sen korennot ja kaikki kultapunnonnaiset kiinnitettiin kahteen renkaaseen kalut, altaan jalustoineen, 40 esipihan ympärysverhot rintakilven yläkulmiin. 18 Ja molempien punonnaisten pylväineen ja jalustoineen, esipihan portin uutimen sekä toiset kaksi päättä kiinnitettiin kahteen palmikomaan, sen köydet ja vaarnat, ja kaikki kalut, joita tarvitaan ja nämä kiinnitettiin kasukan olkakappaleihin, sen asumuksen, ilmestysmajan, tehtävissä, 41 virkapuvut etupuolelle. 19 Vielä tehtiin kaksi kultarengasta, pyhäkköpalvelusta varten ja pappi Aaronin muut pyhäät ja ne pantiin rintakilven molempien alakulmiin, sen vaatteet sekä hänen poikiensa pappispuvut. 42 Aivan sisäpuoliseen, kasukkaa vasten olevaan reunaan. niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut, niin olivat 20 Ja vieläkin tehtiin kaksi kultarengasta, ja ne israelilaiset tehneet kaiken sen työn. 43 Ja Mooses kiinnitettiin kasukan molempien olkakappaleihin, katseli kaikkea työtä, ja katso, he olivat tehneet sen niin, niiden alareunaan, etupuolelle, sauman kohdalle, kuin Herra oli käskenyt; niin he olivat tehneet. Silloin kasukan vyön yläpuolelle. 21 Sitten rintakilpi solmittiin Mooses siunasi heidät.

renkaistaan punasinellä nauhalla kasukan renkaisiin, niin että se oli kasukan vyön yläpuolella, eikä siis rintakilpi irtautunut kasukasta-kaikki, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. 22 Kasukan viitta tehtiin kokonaan kutomalla punasinisistä langoista. 23 Ja pääntie viitan keskellä oli niinkuin haarniskan aukko, ja pääntie ympäriötätiin päärmellä, ettei se repeäisi. 24 Ja viitan helmaan tehtiin granaattiomenia punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista kerratuista langoista. 25 Sitten tehtiin tiukuja puhtaasta kullasta, ja nämä tiivut kiinnitettiin granaattiomenien väliin viitan helmaan ympärinsä, granaattiomenien väliin: 26 vuorotellen tiuku ja granaattiomena viitan

40 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 2 "Ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä pystytä asumus, ilmestysmaja. 3 Ja aseta sinne lain arkki ja ripusta esirippu arkin eteen. 4 Ja tuo sinne pöytä ja lado sille näkyilevät pääletysten; ja tuo sinne seitsehaarainen lampu ja nosta sen lamput paikoilleen. 5 Ja sijoita kultainen suitsutusalttari lain arkin eteen ja ripusta uudin majan oveen. 6 Ja polttouhrialttari sijoita asumuksen, ilmestysmajan, oven eteen. 7 Ja aallas sijoita ilmestysmajan ja alttarin välille ja kaada siihen vettä. 8 Ja tee esipihä yltympäri ja pane uudin esipihan porttiin. 9 Ota sitten voiteluöljyä ja voitele asumus ja kaikki, mitä siinä on, ja pyhitä se kalustoineen,

että se tulisi pyhäksi. **10** Ja voitele polttouhrialtaat **38** Sillä Herran pilvi oli päivällä asumuksen päällä, ja kaikkine kaluineen ja pyhitä alttari, että alttari tulisi yöllä oli pilvessä tulen hohde kaikkien israelilaisten korkeasti-pyhäksi. **11** Voitele myös allas jalustoineen ja silmien edessä; näin oli koko heidän vaelluksensa ajan. pyhitä se. **12** Tuo sitten Aaron poikineen ilmestysmajan ovelle ja pese heidät vedellä. **13** Ja pue Aaron pyhiin vaatteisiin ja voitele hänet ja pyhitä hänet, että hän pappina palvelisi minua. **14** Ja tuo myös hänen poikansa ja pue heidän ylleen ihokkaat. **15** Ja voitele heidät, niinkuin sinä voitelti heidän isänsäkin, että he pappeina palvelisivat minua. Niin tämä on oleva heille voitelu ikuisen pappeuteen, sukupolvesta sukupolveen." **16** Ja Mooses teki kaiken, niinkuin Herra oli häntä käskenyt; niin hän teki. **17** Ja asumus pystytettiin toisen vuoden ensimmäisessä kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä. **18** Silloin Mooses pystytti asumuksen. Hän asetti paikoilleen sen jalustat, kiinnitti sen laudat, sovitti paikoilleen sen poikkitangot ja pystytti sen pylväät. **19** Ja hän levitti asumuksen ylle teltan ja asetti ylimmäksi sen päälle teljtapeiteen, niinkuin Herra oli Moosesta käskenyt. **20** Sitten hän otti lain, pani sen arkkii ja kiinnitti arkkii korennot ja asetti armoistuimen arkin päälle. **21** Ja hän toi arkin asumukseen ja sijoitti paikoilleen sitä verhoavan esiripun, ripustaen sen lain arkin eteen, niinkuin Herra oli Moosesta käskenyt. **22** Ja hän asetti pöydän ilmestysmajaan, asumuksen pohjoissivulle, esiripun ulkopuolelle **23** ja latoi sille näkyleivät pääletysten Herran eteen, niinkuin Herra oli Moosesta käskenyt. **24** Ja hän asetti seitsenhaaraisen lampun ilmestysmajaan, vastapäätä pöytää, asumuksen eteläsisivulle, **25** ja nosti lamput paikoilleen Herran eteen, niinkuin Herra oli Moosesta käskenyt. **26** Ja hän asetti kultaisen alttarin ilmestysmajaan esiripun eteen **27** ja poltti siinä hyvänhajuista suitsuketta, niinkuin Herra oli Moosesta käskenyt. **28** Ja hän ripusti uutimen asumuksen oveen. **29** Ja polttouhrialtaatin hän asetti asumuksen, ilmestysmajan, oven eteen ja uhrasi sen päällä polttouhrin ja ruokauhrin, niinkuin Herra oli Moosesta käskenyt. **30** Ja altaan hän asetti ilmestysmajan ja alttarin välille ja kaatoi siihen vettä peseytymistä varten. **31** Ja Mooses ja Aaron ja hänen poikansa pesivät siinä kätensä ja jalkansa; **32** kun he menivät ilmestysmajaan tahi lähestyivät altaria, niin he aina peseityivät, niinkuin Herra oli Moosesta käskenyt. **33** Ja asumuksen ja alttarin ympärille hän laittoi esipihan ja ripusti uutimen esipihan porttiin. Ja niin Mooses päätti sen työn. **34** Sitten pilvi peitti ilmestysmajan, ja Herran kirkkaus täytti asumuksen; **35** eikä Mooses voinut mennä ilmestysmajaan, sillä pilvi oli laskeutunut sen päälle, ja Herran kirkkaus täytti asumuksen. **36** Ja joka kerta, kun pilvi kohosi asumuksen päältä, lähtivät israelilaiset liikkeelle; näin oli koko heidän vaelluksensa ajan. **37** Mutta milloin pilvi ei kohonnut, he eivät lähteneet liikkeelle, ennenkuin sinä päivänä, jona se taas kohosi.

3 Mooseksen

1 Ja Herra kutsui Moosekseni ja puhui hänen sisältä ilmestysmajasta sanoen: **2** "Puhi israelilaisille ja sano heille: Jos joku teistä tahtoo tuoda uhrilahjan Herralle, niin tuokaa uhrilahjanne karjasta, joko raavaista tai lampaita. **3** Jos hänen uhrilahjansa on raavaspolttouhri, tuokoon virheettömän urospuolen; ilmestysmajan ovella hänen tuokoon sen, että Herran mielisuosio tulisi hänen osaksensa. **4** Ja hän laskekoon kätensä polttouhriteuraan pään päälle; niin se on oleva otollinen ja tuottava hänen sovitukseen. **5** Ja hän teurastakoon mullikan Herran kasvojen edessä, ja papit, Aaronin pojat, tuokoot veren ja vihmokoot veren ympärinsä alttarille, joka on ilmestysmajan ovella. **6** Ja hän nylkeköön polttouhriteuraan ja leikelköön sen määräkappaleiksi. **7** Ja pappi Aaronin pojat tehköt tulen alttarille ja pankoot halkoja tuleen. **8** Ja papit, Aaronin pojat, asettakoot kappaleet ynnä pään ja rasvan halkojen päälle, jotka ovat tullessa alttarilla. **9** Mutta sisälmykset ja jalat hän peskön vedessä, ja pappi polttakoon kaiken alttarilla; se on polttouhri, suloisesti tuoksuva uhri Herralle. **10** Ja jos hänen uhrilahjansa, joka on tarkoitettu polttouhraksi, on otettu pikkukarjasta, lampaita tai vuohista, tuokoon virheettömän urospuolen. **11** Ja teurastakoon sen alttarin pohjoissivulla, Herran edessä; ja papit, Aaronin pojat, vihmokoot sen veren alttarille ympärinsä. **12** Ja hän leikelköön sen määräkappaleiksi, ja pappi asettakoon ne ynnä pään ja rasvan halkojen päälle, jotka ovat tullessa alttarilla. **13** Mutta sisälmykset ja jalat hän peskön vedessä, ja pappi tuokoon sen kaiken ja polttakoon alttarilla; se on polttouhri, suloisesti tuoksuva uhri Herralle. **14** Ja jos hänen uhrilahjansa Herralle on lintupolttouhri, tuokoon uhrilahjanaan metsäkyyhkysiä tai kyyhkysenpoikia. **15** Ja pappi tuokoon sen alttarille, väyntäköön siltä niskat poikki ja polttakoon sen alttarilla, ja puserrettakoon sen veri alttarin seinään. **16** Ja hän ottakoon sen kuvun rapoineen pois ja heittäköön sen alttarin viereen itäpuolelle, tuhkalajälle. **17** Sitten hän reväisköön sen auki siipien kohdalta, niitää kuitenkaan irroittamatta, ja pappi polttakoon sen alttarilla halkojen pääillä, jotka ovat tullessa; se on polttouhri, suloisesti tuoksuva uhri Herralle."

2 "Jos joku tahtoo tuoda Herralle lajhaksi ruokauhrin, olkoon hänen uhrilahjanaan lestyjä jauhoja; ja hän vuodattakoon siihen öljyä ja pankoon sen päälle suitsuketta. **2** ja vieköön sen papeille, Aaronin pojille, ja pappi ottakoon kourallisen niitää jauhoja ja sitä öljyä ynnä kaiken suitsukkeen ja polttakoon tämän alttariumiosan alttarilla suloisesti tuoksuvana uhrina Herralle. **3** Mutta se, mikä jää tähteeksi ruokauhrista, olkoon Aaronin ja hänen poiensioma; se on korkeasti-pyhää,

Herran uhria. **4** Mutta jos tahdot tuoda ruokauhrilahjan uunissa paistetuista, olkoon uhrinasi lestyistä jauhoista valmistetut, öljyyn leivotut happamatot kakut tai öljyllä voidellut happamatot ohukaiset. **5** Jos taas uhrilahjasi on ruokauhri, joka leivinlevyllä paistetaan, olkoon se valmistettu lestyistä jauhoista, öljyyn leivottu ja happamatot. **6** Paloittele se palasiksi ja vuodata öljyä sen päälle; se on ruokauhri. **7** Ja jos uhrilahjasi on ruokauhri, joka paistetaan pannussa, valmistettakoon se lestyistä jauhoista ynnä öljystä. **8** Ja vie ruokauhri, joka näin on valmistettu, Herralle; se vietäköön papille, ja hän tuokoon sen alttarin ääreen. **9** Ja pappi erottakoon ruokauhrista alttariumiosan ja polttakoon sen alttarilla suloisesti tuoksuvana uhrina Herralle. **10** Mutta se, mikä jää tähteeksi ruokauhrista, olkoon Aaronin ja hänen poiensioma; se on korkeasti-pyhää, Herran uhria. **11** Mitään ruokauhria, jonka te tuotte Herralle, älköön valmistettako happamesta; älkää polttako uhria Herralle mistään happamesta taikinasta tai hunajasta. **12** Utisuhrlahjana saatte tuoda niitä Herralle, mutta älkööt ne tulko alttarille suloisesti tuoksuksi. **13** Ja jokainen ruokauhrilahjasi suolaa suolalla, älkää anna Jumalasi liiton suolan puuttua ruokauhristasi; jokaiseen uhrilahjaasi sinun on tuotava suolaa. **14** Mutta jos tahdot tuoda uutisesta ruokauhrin Herralle, niin tuo utisruokauhrinasi tullessa paahdettuja tähkäpäitä tai survottuja jyväi tuleentumattomasta viljasta. **15** Ja vuodata siihen öljyä ja pane siihen suitsuketta; se on ruokauhri. **16** Ja pappi polttakoon alttariumiosan survotuista jyvästä ja öljystä ynnä kaiken suitsukkeen uhrina Herralle."

3 "Jos hänen uhrilahjansa on yhteysuhri, tuokoon hän, jos hän tuo raavaskarjasta härän tai lehmän, virheettömän eläimen Herran eteen. **2** Ja hän laskekoon kätensä uhriteuraansa pään päälle ja teurastakoon sen ilmestysmajan ovella; ja papit, Aaronin pojat, vihmokoot veren alttarille ympärinsä. **3** Ja hän tuokoon yhteysuhrista uhrina Herralle sisälmyksiä peittävän rasvan ja kaiken sisälmysten rasvan **4** ja molemmat munuaiset ynnä niiden pääillä lantolihaksissa olevan rasvan ja maksanlisäkkeen, joka on irroittettava munuaisten luota. **5** Ja Aaronin pojat polttakoot sen alttarilla polttouhrin pääillä, joka on halkojen pääillä tulessa, suloisesti tuoksuvana uhrina Herralle. **6** Mutta jos hän tuo uhrilahjanaan Herralle yhteysuhriksi pikkukarjasta urospuolen tai naaraspuolen, niin tuokoon virheettömän eläimen. **7** Jos hän tuo uhrilahjanaan lampaan, niin tuokoon sen Herran eteen **8** ja laskekoon kätensä uhriteuraansa pään päälle ja teurastakoon sen ilmestysmajan ovella, ja Aaronin pojat vihmokoot sen veren alttarille ympärinsä. **9** Ja hän tuokoon yhteysuhrista uhrina Herralle sen rasvan, koko rasvhännän, joka on irroittettava häntänikamista, sisälmyksiä peittävän rasvan

ja kaiken sisälmysten rasvan 10 ja molemmat munuaiset syntiuhraksi ja viekön sen ilmestysmajan eteen. 15 Ja ynnä niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan ja seurakunnan vanhimmat laskekoot kätensä mullikan maksanlisäkkeen, joka on irroittettava munuaisten luota. 16 Ja voideltu pappi viekön mullikan pään päällä Herran edessä, ja mullikka teurastettakoon 11 Ja pappi polttakoon sen alttarilla uhriruokana Herralle. Herran edessä. 17 Ja pappi kastakoon sormensa Herran eteen 12 Ja jos hänen uhrilahjansa on vuohi, tukoon sen verta ilmestysmajaan. 18 Ja hän sivelköön sitä verta vihmokoot sen veren alttarille ympärinsä. 19 Ja hän alttarin sarviin, joka on Herran edessä ilmestysmajassa; tukoon siitä uhrilahjanaan Herralle uhraksi sisälmyksiä kaiken muun veren hän vuodattakoon ilmestysmajan peittävän rasvan ja kaiken sisälmysten rasvan 15 ja oven edessä olevan polttouhrialtaarin juurelle. 20 Ja molemmat munuaiset ynnä niiden päällä lantiolihaksissa hän erottakoon siitä pois kaiken rasvan ja polttakoon olevan rasvan ja maksanlisäkkeen, joka on irroittettava sen alttarilla 21 ja tehköön tälle mullikalle, niinkuin munuaisten luota. 22 Ja pappi polttakoon ne alttarilla hän teki syntiuhrimullikalle; samalla tavalla hän sille uhriruokana, suloisesti tuoksuvana uhrina; kaikki rasva tehköön. Kun pappi näin on toimittanut heille sovitukseen, olkoon Herran oma. 23 Tämä olkoon teille ikuinen annetaan heille anteeksi. 24 Ja mullikan hän viekön säädös sukupolvesta sukupolveen, missä asuttekin: leirin ulkopuolelle ja polttakoon sen, niinkuin hän poltti mitään rasvaa tai verta älkää syökö."

4 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 2 "Puhu israelilaisille ja sano: Jos joku erehdyksestä rikkoo jotakuta Herran käskyä vastaan ja tekee jotakin, mitä ei saa tehdä, 3 niin, jos voideltu pappi tekee rikkomuksen ja saattaa kansan vikapääksi, tukoon rikkomuksensa tähdien, jonka hän on tehnyt, virheettömän mullikan Herralle syntiuhraksi. 4 Ja viekön mullikan ilmestysmajan ovelle Herran eteen ja laskekoon kätensä mullikan pään päällä ja teurastakoon mullikan Herran edessä. 5 Ja ottakoon se voideltu pappi mullikan verta ja viekön sen ilmestysmajaan, 6 ja pappi kastakoon sormensa vereen ja pirskoittakoon verta seitsemän kertaa Herran edessä, pyhäön esiripun edessä. 7 Ja pappi sivelköön sitä verta alttarin sarviin, jolla poltetetaan hyvänhajuista suitsustusta Herran edessä ja joka on ilmestysmajassa; mullikan kaiken muun veren hän vuodattakoon ilmestysmajan oven edessä olevan polttouhrialtaarin juurelle. 8 Ja kaiken syntiuhrimullikan rasvan hän erottakoon siitä pois, sekä sisälmyksiä peittävän rasvan että kaiken sisälmysten rasvan, 9 ja molemmat munuaiset ynnä niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan ja maksanlisäkkeen, joka on irroittettava munuaisten luota, 10 samalla tavalla kuin se erotetaan pois yhteysuhrirästä; ja pappi polttakoon ne polttouhrialtailla. 11 Mutta mullikan nahan ja kaiken lihan ynnä pään ja jalat, sisälmykset ja ravan, 12 koko mullikan, hän viekön leirin ulkopuolelle puhtaaseen paikkaan, johon tuhka heitetään, ja polttakoon sen halkojen päällä tuleessa; siinä paikassa, johon tuhka heitetään, se polttettakoon. 13 Ja jos koko Israelin seurakunta erehdyksestä tekee rikkomuksen ja seurakunta ei siitä tiedä ja he rikkomalla jotakuta Herran käskyä vastaan ovat tehneet sellaista, mitä ei saa tehdä, ja niin joutuneet vikapääksi, 14 ja jos sitten rikkomus, jonka he ovat tehneet sitä vastaan, tulee tunnetuksi, niin tuokoon seurakunta mullikan syntiuhraksi ja viekön sen ilmestysmajan eteen. 15 Ja ynnä niiden päällä Herran edessä, ja mullikka teurastettakoon 16 Ja voideltu pappi viekön mullikan pään päällä Herran edessä, esiripun edessä. 17 Ja hän sivelköön sitä verta vihmokoot sen veren alttarille ympärinsä. 18 Ja hän alttarin sarviin, joka on Herran edessä ilmestysmajassa; tukoon siitä uhrilahjanaan Herralle uhraksi sisälmyksiä kaiken muun veren hän vuodattakoon ilmestysmajan peittävän rasvan ja kaiken sisälmysten rasvan 15 ja oven edessä olevan polttouhrialtaarin juurelle. 19 Ja molemmat munuaiset ynnä niiden päällä lantiolihaksissa hän erottakoon siitä pois kaiken rasvan ja polttakoon olevan rasvan ja maksanlisäkkeen, joka on irroittettava sen alttarilla 20 ja tehköön tälle mullikalle, niinkuin munuaisten luota. 21 ja hän sitten saa tietää rikkomuksensa, jonka hän on tehnyt, niin tuokoon uhrilahjanaan kauriin, virheettömän urospuolen, 22 ja laskekoon kätensä kauriin pään päällä ja teurastakoon sen siinä paikassa, jossa polttouhriteuraat Herran edessä teurastetaan; se on hänen syntiuhrinsa. 23 Ja pappi ottakoon syntiuhrin verta sormeensa ja sivelköön sitä polttouhrialtaarin sarviin; muun veren hän vuodattakoon polttouhrialtaarin juurelle. 24 Mutta kaiken sen rasvan hän polttakoon alttarilla, niinkuin yhteysuhrin rasvan. Kun pappi näin on toimittanut hänelle sovitukseen hänen rikkomuksestansa, annetaan hänelle anteeksi. 25 Ja joku rahvaasta erehdyksestä rikkoo jotakuta Herran käskyä vastaan tekemällä sellaista, mitä ei saa tehdä, ja niin joutuu vikapääksi, 26 ja hän sitten saa tietää rikkomuksensa, jonka hän on tehnyt, niin tuokoon rikkomuksensa tähdien, jonka hän on tehnyt, uhrilahjanaan vuohen, virheettömän naaraspuolen, 27 ja laskekoon kätensä tämän syntiuhriteuraan pään päällä ja teurastakoon sen polttouhripaikalla. 28 Ja pappi ottakoon sen verta sormeensa ja sivelköön sitä polttouhrialtaarin sarviin; kaiken muun veren hän vuodattakoon alttarin juurelle. 29 Ja hän irroittakoon kaiken sen rasvan, niinkuin rasva irrotetaan yhteysuhrista, ja pappi polttakoon sen alttarilla suloisena tuoksuna Herralle. Kun pappi näin on toimittanut hänelle sovitukseen, annetaan hänelle anteeksi. 30 Mutta jos hän tuo uhrilahjanaan karitsan syntiuhraksi, niin tuokoon virheettömän uuhien 31 ja laskekoon kätensä tämän syntiuhriteuraan pään päällä ja teurastakoon sen syntiuhraksi siinä paikassa, jossa polttouhrieläin teurastetaan. 32 Ja pappi ottakoon syntiuhrin verta sormeensa ja sivelköön polttouhrialtaarin sarviin; kaiken muun veren hän vuodattakoon alttarin

juurelle. 35 Ja kaiken sen rasvan hän irroittakoon, Herralle vikauhriksi virheettömän oinaan pikkukarjasta, niinkuin yhteysuhrilampaan rasva irroitetaan, ja pappi niin monen hopeasekelin arvoisen, pyhäkkösekelin polttakoon sen alttarilla Herran uhrin päällä. Kun pappi on painon mukaan, kuin sinä arvioit. 16 Ja mitä hän on toimittanut hänelle sovituksen hänen rikkomuksestansa, pyhitetyistä anastanut itselleen, sen hän korvatko ja pankoon siihen lisäksi vielä viidennen osan sen arvosta ja antakoon sen papille. Kun pappi näin on toimittanut hänelle sovitukseen uhraamalla vikauhrioinaan, annetaan hänelle anteeksi. 17 Jos joku rikkoo jotakuta Herran käskey vastaan ja tekee tietämättään sellaista, mitä ei saa tehdä, ja tulee vikapääksi ja joutuu synnalaiseksi,

18 niin tuokoon papille vikauhriksi pikkukarjasta sinun arviosi mukaisen, virheettömän oinaan. Kun pappi on toimittanut hänelle sovitukseen siitä erehdyksestä, jonka hän on tietämättään tehnyt, annetaan hänelle anteeksi. 19 Se on vikauhri; sillä hän on tullut vikapääksi Herran edessä."

6 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 2 "Jos joku tekee rikkomuksen ja on uskoton Herraa kohtaan kielämällä saaneensa lähimäiseltään, mitä tämä on hänen haltuunsa antanut tai hänen hoitoonsa uskonut, tahi mitä hän itse on väkisin ottanut tai vääryydellä anastanut lähimäiseltään, 3 tahi jos hän on löytänyt kadotetun esineen ja kielää sen, tahi vannoo väärin missä asiassa tahansa, jossa ihminen helposti rikkoo, 4 niin hän, jos hän näin on rikkonut ja tullut vikapääksi, antakoon takaisin, mitä hän väkisin on ottanut tai vääryydellä anastanut, tahi mitä hänen haltuunsa oli uskottu, tahi kadotetun esineen, jonka hän oli löytänyt, 5 kaiken, jonka tähden hän oli väärin vannonut; ja korvatkoon sen täyteen määräänä ja pankoon siihin vielä lisäksi viidennen osan sen arvosta. Sille, jonka oma se on, hän antakoon sen sinä päivänä, jona hän vikauhrinsa toimittaa. 6 Mutta hyvityksenä Herralle hän tuokoon papille vikauhriksi sinun arviosi mukaisen, virheettömän oinaan pikkukarjasta. 7 Kun pappi näin on toimittanut hänelle sovitukseen Herran edessä, annetaan hänelle anteeksi kaikki, mitä hän on tehnyt sellaista, josta hän on tullut vikapääksi." 8 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 9 "Käské Aronia ja hänen poikiansa ja sano: Tämä on laki polttouhrista. Polttouhri olkoon alttarin liedellä koko yön aamuun asti, ja tulta pidettäköön siten vireillä alttarilla. 10 Ja pappi pukeutukoon pellavapukuunsa ja pukeutukoon pellavakaatioihin peittääkseen häpynsä, ja korjatkoon pois tuhan, joksi tuli on kuluttanut polttouhrin alttarilla, ja pankoon sen alttarin viereen. 11 Ja sitten hän riisukoona vaatteensa ja pukeutukoon toisiin vaatteisiin, ja viekön tuhan leirin ulkopuolelle puhataseen paikkaan. 12 Ja tulta pidettäköön siten vireillä alttarilla älköönkä se koskaan sammuko; ja pappi sytytäköön alttarilla halot joka aamu ja asettakoon sen päälle polttouhrin ja polttakoon sen päällä yhteysuhrin rasvat. 13 Tuli palakoon aina alttarilla älköönkä koskaan

sammuko. 14 Ja tämä on laki ruokauhrista: Aaronin papeista saakoon sitä syödä. Se syötäkön pyhässä pojat tuokoot sen Herran eteen, alttarin ääreen. 15 paikassa; se on korkeasti-pyhää. 7 Mitä on säädetty Ja pappi erottakoon ruokauhrista kourallisen lestyjä syntiuhrista, koskee vikauhriakin; laki on sama jauhoja ja öljyä ja kaiken suitsukkeen, joka on ruokauhrin molemmista. Se olkoon sen papin oma, joka sillä päällä, ja polttakoon alttarilla alttarihuksian suloiseksi sovitukseen toimittaa. 8 Ja pappi, joka toimittaa tuoksuksi Herralle. 16 Ja mikä siitä jää tähteeksi, sen jonkin puolesta polttouhri, saakoon uhramansa syökön Aaron poikimensa; happamattona se syötäkön polttouhriteuraan nahan. 9 Ja jokainen ruokauhri, pyhässä paikassa, ilmestysmajan esipihalla he sen joka paistetaan uunissa, ja jokainen pannussa tai syököt. 17 Älköön sitä leivottako hapatettuna. Heidän leivinlevyllä valmistettu, olkoon sen papin oma, joka osakseen minä olen sen uhreistani antanut; se on uhrin toimittaa. 10 Mutta jokainen muu ruokauhri, olipa korkeasti-pyhää niinkuin syntiuhti ja vikauhrikin. 18 Siihen sekotettu öljyä tai olipa se kuiva, olkoon kaikkien Jokainen miehenpuoli Aaronin jälkeläisistä syökön Aaronin poikien oma, yhden niinkuin toisenkin. 11 Ja siitä. Tämä olkoon heidän ikuinen osuutensa Herran tämä on laki yhteysuhrista, joka Herralle tuodaan: 12 Jos uhreista sukupolvesta sukupolveen. Jokainen, joka joku tuo sen kiitokseksi, niin tuokoon kiitosuhriteuraan niihin koskee, on pyhäkölle pyhitetty." 19 Ja Herra puhui lisäksi öljyn leivottuja happamattomia kakkuja, öljyllä Moosekselle sanoen: 20 "Tämä olkoon Aaronin ja hänen voideltuja happamattomia ohukaisia ja sekotettuja poikiensa uhrilahja, joka heidän on tuotava Herralle lestyjä jauhoja öljyn leivottuina kakkuna. 13 Hapatetusta voitelupäivänänsä: kymmenes osa eefa-mittaa lestyjä taikinasta leivottujen kakkujen ohella hän tuokoon tämän jauhoja jokapäiväiseksi ruokauhriksi, puolet aamulla uhrilahjansa kiitosuhrina uhratun yhteysuhriteuraan ja puolet illalla. 21 Leivinlevyllä se valmistettakoon lisäksi. 14 Ja hän tuokoon siitä yhden kutakin uhrilahja-öljyn leivottuna; tuo se hyvin sotkettuna ja uhraa se lajia anniksi Herralle; se olkoon sen papin oma, joka palasiksi paloiltuna ruokauhrina suloiseksi tuoksuksi vihmoo yhteysuhrin veren. 15 Ja kiitosuhrina uhratun Herralle. 22 Ja pappi, joka hänen pojistaan on hänen yhteysuhriteuraan liha syötäkön sinä päivänä, jona se sijaansa voideltu, toimittakoon sen. Se on Herran on uhrattu, älköönkä mitään siitä jätettäkö seuraavaan ikuinen osuuus; se polttakoon kokonaisuhrina. 23 aamuun. 16 Mutta jos uhrilahjana tuoto teuras on Jokainen papin ruokauhri on kokonaisuhti; älköön sitä lupausuhti tai vapaaehtoinen uhti, syötäkön se sinä syötäkö." 24 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 25 päivänä, jona se on tuotu; jos kuitenkin jotakin siitä jää "Puhu Aaronille ja hänen pojillensa ja sano: Tämä tähteeksi, saatakoon se syödä seuraavana päivänä. 17 on laki syntiuhrista. Siinä paikassa, missä polttouhri Mutta mitä uhrilihasta on tähteenä kolmantena päivänä, teurastetaan, teurastettakoon myös syntiuhti Herran se polttakoon tulessa. 18 Jos yhteysuhriteuraan lihaa edessä; ja se on korkeasti-pyhää. 26 Pappi, joka syntiuhrin syödään kolmantena päivänä, ei se ole otollinen eikä sitä uhraa, syökön sen; pyhässä paikassa se syötäkön, lueta tuojan hyväksi, vaan se on saastaista; jokainen, ilmestysmajan esipihalla. 27 Jokainen, joka sen lihaan joka sitä syö, joutuu synnalaiseksi. 19 Sitä lihaa, koskee, on pyhäkölle pyhitetty, ja jos sen verta on joka on sattunut saastaiseen, mihin tahansa, älköön pirkunut vaatteille, niin pese pyhässä paikassa se, syötäkö, vaan se polttakoon tulessa; muuten saakoon mihin sitä on pirkunut. 28 Ja saviastia, jossa se jokainen, joka on puhdas, syödä yhteysuhriteuraan keitetään, rikottakoon; jos se on keitetty vaskiastiassa, lihaa. 20 Mutta jokainen, joka saastaisena ollessaan hangattakoon astia puhtaaksi ja huuhdottakoon vedellä. syö yhteysuhriteuraan lihaa, joka on Herran oma, 29 Jokainen miehenpuoli papeista saakoon sitä syödä; hävitettäköön kansastansa. 21 Jos joku koskee johonkin se on korkeasti-pyhää. 30 Mutta mitään syntiuuria, jonka saastaiseen, mihin tahansa, joko ihmisen saastaan verta viedään ilmestysmajaan sovitukseen toimittamista tahi saastaiseen karjaeläimeen tai mihin inhottavaan saastaan tahansa, ja syö yhteysuhriteuraan lihaa, joka on Herran oma, hänet hävitettäköön kansastansa." 22 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 23 "Puhu israelilaisille ja sano: Älkää syökö mitään härän, lampaan tai vuohen rasvaa. 24 Itsestään kuolleen tai kuoliaaksi raadellun eläimen rasva käytettäköön kaikkinaisiin tarpeisiin; mutta älkää sitä syökö. 25 Sillä jokainen, joka syö sen eläimen rasvaa, josta tuodaan Herralle uhti, hävitettäköön kansastansa. 26 Älkää myöskään, missä asuttekin, syökö mitään verta, ei lintujen eikä karjeläinten. 27 Jokainen, joka syö verta, minkälaisista hyväsä, hävitettäköön kansastansa." 28 Ja Herra

7 "Ja tämä on laki vikauhrista. Se on korkeasti-pyhää. 2 Siinä paikassa, missä polttouhri teurastetaan, teurastettakoon myös vikauhri, ja sen veri vihmottakoon alttarille ympärinsä. 3 Ja kaikki sen rasva uhrattakoon, sekä rasvahäntä että sisälmyksiä peittävä rasva, 4 ja molemmat munuaiset ynnä niiden päällä lantolihaksissa oleva rasva ja maksanlisäke, joka on irroittettava munuaisten luota. 5 Ja pappi polttakoon ne alttarilla uhrina Herralle; se on vikauhri. 6 Jokainen miehenpuoli

puhui Moosekselle sanoen: **29** "Puhu israelilaisille ja teurasti sen ja otti sen verta ja sivelit sitä sormellansa sano: Joka tuo Herralle yhteysuhrinsa, tuokoon Herralle alttarin sarviin yltympäri ja puhdisti alttarin; ja muun veren uhrilahjan tästä yhteysuhristaan. **30** Omin käsini hän hän vuodatti alttarin juurelle ja pyhitti sen toimittamalla tuokoon Herran uhrit; tuokoon rasvan ynnä rintalihan, sen sovitukseen. **16** Ja Mooses otti kaiken sisällymisten ja toimitettakoon niiden heilutus Herran edessä. **31** päällä olevan rasvan ja maksanlisäkkeen ja molemmat Ja pappi polttakoon rasvan alttarilla, mutta rintalihaa munuaiset rasvoineen ja poltti ne alttarilla. **17** Mutta olkoon Aaronin ja hänen poikiensa oma. **32** Ja oikea mullikan nahkoinensa, lihoinensa ja rapoinensa hän poltti reisi antakaa papille anniksi yhteysuhriteuraistanne. **33** Se Aaronin pojista, joka uhraa yhteysuhrin veren tuleessa leirin ulkopuolella, niinkuin Herra oli Moosesta 33 Se Aaronin pojista, joka uhraa yhteysuhrin veren käskenyti. **18** Ja hän toi esille polttouhrioinaan, ja Aaron ja rasvan, saakoon oikean reiden osaksensa. **34** Sillä ja hänen poikansa laskivat kätensä oinaan pään päälle. minä olen ottanut heilutus-rintalihan ja anniksi annetun **19** Ja Mooses teurasti sen ja vihmoi veren alttarille reiden israelilaisilta heidän yhteysuhriteuraistansa ja ympärinsä **20** ja leikkeli oinaan määräkappaleiksi; sitten antanut ne pappi Aaronille ja hänen pojillensa ikuiseksi Mooses poltti pään ynnä kappaleet ja rasvan. **21** Mutta osuudeksi israelilaisilta." **35** Tämä on Aaronin ja hänen sisällykset ja jalat hän pesi vedessä; ja niin Mooses poikiensa osa Herran uhreista, joka heille määrättiin poltti koko oinaan alttarilla. Se oli polttouhri suloiseksi sinä päivänä, jona hän toi heidät pappeina palvelemaan tuoksaksi, uhri Herralle, niinkuin Herra oli Moosekselle Herraa; **36** sen osan Herra käski sinä päivänä, jona käskyn antanut. **22** Ja hän toi esille toisen oinaan, hän heidät voiteli, israelilaisten antaa heille ikuiseksi vihkiäisoinaan, ja Aaron ja hänen poikansa laskivat osuudeksi sukupolvesta sukupolveen. **37** Tämä on se laki polttouhrista, ruokauhrista, syntiuhrista, vikauhrista, ja otti sen verta ja sivelit sitä Aaronin oikean korvan vihkiäisuhrista ja yhteysuhrista, **38** jonka lain Herra antoi lehteen ja oikean käden peukaloon ja oikean jalan Moosekselle Siinain vuorella sinä päivänä, jona hän antoi israelilaisille käskyn tuoda uhrilahjansa Herralle Siinain erämaassa.

8 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Ota Aaron ja hänen poikansa ynnä heidän vaatteensa ja voiteluöljy sekä syntiuhrimullikka ja ne kaksi oinasta ja kori, jossa happamattomat leivät ovat, **3** ja kokoa kaikki seurakunta ilmestysmajan oven eteen". **4** Ja Mooses teki, niinkuin Herra oli häntä käskenyti, ja seurakunta kokoontui ilmestysmajan oven eteen. **5** Ja Mooses sanoi seurakunnalle: "Näin on Herra käskenyti tehdä". **6** Ja Mooses toi Aaronin ja hänen poikansa esille ja pesi heidät vedellä. **7** Sitten hän pani hänen yllensä ihokkaan ja vyötti hänet vyöllä ja puki hänet viittaan ja pani kasukan hänen pääleen ja vyötti hänet kasukan vyöllä ja satoi sen hänen ympärilleen **8** ja asetti hänen rintaansa rintakilven ja pani kilpeen uurimin ja tummimin **9** ja pani käärrelakin hänen päähäänsä ja pani käärrelakkien, sen etupuollelle, kultaisen otsakoristeen, pyhään otsalehden, niinkuin Herra oli Moosesta käskenyti. **10** Ja Mooses otti voiteluöljyn ja voiteli asumuksen ja kaikki, mitä siinä oli, ja pyhitti ne; **11** ja hän pirkotti sitä seitsemän kertaa alttarille ja voiteli alttarin kaikkine kaluineen ynnä altaan jalustoineen pyhittääkseen ne. **12** Ja hän vuodatti voiteluöljyä Aaronin päähän ja voiteli hänet pyhittääkseen hänet. **13** Ja Mooses toi esille Aaronin pojat ja puki heidän yllensä ihokkaat ja vyötti heidät vyöllä ja satoi päähineet heidän päähäänsä, niinkuin Herra oli Moosesta käskenyti. **14** Ja hän toi esille syntiuhrimullikan, ja Aaron ja hänen poikansa laskivat kätensä syntiuhrimullikan pään päälle. **15** Sitten Mooses

sisällymisten päällä olevan rasvan ja maksanlisäkkeen ja molemmat munuaiset rasvoineen ja oikean reiden. **26** Sitten hän otti happamattomien leipien korista, joka oli Herran edessä, yhden happamattoman kakun ja yhden öljynn leivotun kakun ja yhden ohukaisen ja pani ne rasvojen ja oikean reiden päälle **27** ja pani kaikki nämä Aaronin käsiin ja hänen poikiensa käsiin, ja toimitti niiden heilutukseni Herran edessä. **28** Sitten Mooses otti ne heidän käsistänsä ja poltti ne alttarilla polttouhrin päällä; tämä oli vihkiäisuhri suloiseksi tuoksaksi, uhri Herralle. **29** Ja Mooses otti rintalihan ja toimiitti sen heilutukseni Herran edessä; vihkiäisoinaasta tuli tämä Mooseksen osaksi, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. **30** Ja Mooses otti voiteluöljyä ja verta, jota oli alttarilla, ja pirkotti sitä Aaronin ja hänen vaatteidensa päälle ja samoin hänen poikiensa ja heidän vaatteidensa päälle ja pyhitti niin Aaronin ja hänen vaatteensa ynnä hänen poikansa ja heidän vaatteensa. **31** Ja Mooses sanoi Aaronille ja hänen pojillensa: "Keittäkää liha ilmestysmajan ovella ja syökää se siinä ynnä leipä, joka on vihkiäisuhriin kuuluvassa korissa, niinkuin minä olen käskenyti ja sanonut: Aaron poikinensa syököön sen. **32** Mutta mitä jää täteeksi lihasta ja leivästä, se polttakaa tuleessa. **33** Seitsemään päivään älkää lähetkä ilmestysmajan ovelta, älkää ennenkuin teidän vihkimispäivänne ovat kuluneet umpeen, sillä seitsemän päivää kestää teidän vihkimisenne. **34** Niinkuin on

tehty tänä päivänä, niin on Herra käskenyt vastakin menivät ilmestysmajaan, ja kun he tulivat sieltä ulos, tehdä toimittaakseen teille sovituksen. 35 Ja olkaa siunasivat he kansan. Silloin Herran kirkkaus ilmestyi seitsemän päivää ilmestysmajan ovella, päivät ja yön, ja kaikelle kansalle. 24 Ja tuli lähti Herran tyköä ja kulutti toimittakaan Herran palvelustehtävät, etettet kuolisi; sillä polttouhrin ja rasvat alttarilta. Ja kaikki kansa näki sen, niin on minulle käsky annettu." 36 Ja Aaron ja hänen ja he riemuisivat ja lankesivat kasvoillensa. poikansa tekivät kaiken, mitä Herra oli Mooseksen kautta käskenyt.

9 Ja kahdeksantena päivänä Mooses kutsui Aaronin ja hänen poikansa ja Israelin vanhimmat 2 ja sanoi Aaronille: "Ota itsellesi härkävasikkä syntiuhraksi ja oinas polttouhraksi, molemmat virheettömiä, ja tuo ne Herran eteen. 3 Ja puhu israelilaisille ja sano: 'Ottakaa kauris syntiuhraksi ja vasikka ja karitsa, molemmat vuoden vanhoja ja virheettömiä, polttouhraksi 4 ja härkä ja edessä kirkkauteni'. -Mutta Aaron oli äänneti. 4 Ja oinas yhteysuhraksi, uhrattavaksi Herran edessä, ynnä ruokauhri, johon on öljyä sekoitettu, sillä tänä päivänä Ussielin pojat, ja sanoi heille: "Astukaa esii ja kantakaa ilmestyy teille Herra!." 5 Ja he toivat, mitä Mooses oli sukulaisenne pyhäön läheisyydestä leirin ulkopuolle". käskenyt, ilmestysmajan edustalle, ja koko seurakunta astui esii ja asettui Herran eteen. 6 Ja Mooses sanoi: "Näin Herra on käskenyt teidän tehdä, että Herran kirkkaus ilmestysi teille". 7 Ja Mooses sanoi Aaronille: "Astu alttarin ääreen ja uhraa syntiuhrisi ja polttouhrisi ja toimita itsellesi ja kansalle sovitusti ja uhraa sitten kohtaisi koko seurakuntaa; mutta teidän veljenne, koko kansan uhrialaha ja toimita heille sovitusti, niinkuin Herra on käskenyt". 8 Niin Aaron astui alttarin ääreen ja sytyttiänty. 7 Älkääkä poistuko ilmestysmajan ovelta, teurasti oman syntiuhrivasikkansa. 9 Ja Aaronin pojat etettet kuolisi, sillä Herran voiteluöljy on teissä." Ja he toivat hänelle veren, ja hän kastoi sormensa vereen ja tekivät, niinkuin Mooses oli sanonut. 8 Ja Herra puhui sivelit sitä alttarin sarviin, mutta muun veren hän vuodatti Aaronille sanoen: "Viiniä ja väkijuomaa älkää juoko, älä alttarin juurelle. 10 Mutta syntiuhriteuraan rasvan ja sinä älköötä sinun poikasi sinun kanssasi, kun menette munuaiset ja maksanlisäkkeen hän poltti alttarilla, ilmestysmajaan, etettet kuolisi. Tämä olkoon teille ikuinen niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. 11 Ja säädös sukupolvesta sukupolveen, 10 tehdäksenne lihan ja nahana hän poltti tulessa leirin ulkopuolella. 12 erotuksen pyhän ja epäpyhän, saastaisen ja puhtaan Sitten hän teurasti polttouhrin, ja Aaronin pojat ojensivat välillä, 11 ja opettaaksenne israelilaisille kaikki ne käskyt, hänelle veren, ja hän vihmoi sen alttarille ympärinsä. 13 jotka Herra on heille Mooseksen kautta puhunut." 12 Ja he ojensivat hänelle polttouhrin kappaleittain ynnä Ja Mooses puhui Aaronille ja hänen eloona jääneelle pään, ja hän poltti ne alttarilla. 14 Ja hän pesi sisällymkyset pojillensa Eleasarille ja litamarille: "Ottakaa se ruokauhri, ja jalat ja poltti ne polttouhrin pääällä alttarilla. 15 Sitten joka on jäänyt tähteeksi Herran uhreista, ja syökää se hän toi kansan uhrilahan ja otti kansan syntiuhrirauhien, ja anniksi annettu reisi syökää puhtaassa paikassa, sinä polttouhrin lisäksi. 18 Sitten hän teurasti härän ja oinaan ja sinun poikasi ja tyttäreni sinun kanssasi; sillä se on korkeasti-teurasti sen ja uhrasi sen syntiuhrina samalla tavalla pyhä. 13 Ja syökää se pyhässä paikassa, sillä se on kuin edellisen. 16 Ja hän toi myös polttouhrin ja uhrasi sinun osuutesi ja sinun poikiesi osuus Herran uhreista; sen säädettyllä tavalla. 17 Ja hän toi ruokauhri ja niin on minulle käsky annettu. 14 Mutta heilutus-rintaliha ottei siitä kouransa täyden ja poltti sen alttarilla aamu- ja anniksi annettu reisi syökää puhtaassa paikassa, sinä polttouhrin lisäksi. 18 Sitten hän teurasti härän ja oinaan ja sinun poikiesi ja tyttäreni sinun kanssasi; sillä se on kisan yhteysuhraksi, ja Aaronin pojat ojensivat hänelle sinun osuudeksesta ja sinun poikiesi osuudeksi annetut veren, ja hän vihmoi sen alttarille ympärinsä. 19 Mutta israelilaisten yhteysuhriteuraista. 15 Anniksi annettu reisi härän ja oinaan rasvat, rasvähännän, rasvakalvon, ja heilutus-rintaliha tuotakoon uhrirasvojen kanssa ja munuaiset ja maksanlisäkkeen, 20 nämä rasvat he toimitettakoon niiden heilutus Herran edessä; ne olkoot parivat rintalihojen pääälle, ja hän poltti rasvat alttarilla. sinun ja sinun poikiesi ikuinen osuuus, niinkuin Herra on 21 Mutta rintalihai ja oikean reiden heilutuksen Aaron käskenyt." 16 Ja Mooses tiedusteli syntiuhrirauhista, ja toimitti Herran edessä, niinkuin Mooses oli käskenyt. katsko, se oli poltettu. Silloin hän vihastui Eleasarille ja 22 Ja Aaron kohotti kätensä kansaa kohti ja siunasi litamarille, Aaronin eloona jääneihin poikiin, ja sanoi: "Miksi ette ole syöneet syntiuhria pyhässä paikassa? ja yhteysuhrin, astui hän alas. 23 Ja Mooses ja Aaron Sehän on korkeasti-pyhä, ja hän on antanut sen teille,

että poistaisitte kansan syntivelan ja toimittaisitte heille sovitukseen Herran edessä. **18** Katso, ei ole sen verta tuotu pyhäköön sisälle; teidän olisi tullut syödä se syihin minä olen käskenyt." **19** Mutta Aaron sanoi Moosekselle: "Katso, he ovat tämä päivänä tuoneet syntiuhriksi ja polttouhriksi Herran eteen, ja kuitenkin on tämä minua kohdannut; jos minä tämä päivänä söisin Mooses sen kuuli, tyytyi hän siihen.

20 Kun heille: **2** "Puhukaa israelilaisille ja sanokaa: Nämä ovat ne eläimet, joita te saatte syödä kaikista neljäkkaisista eläimistä maan pääällä: **3** Kaikkia neljäkkaisia eläimiä, joilla on kokonansa halkinaiset sorkat ja jotka märehtivät, te saatte syödä. **4** Näitä älkää kuitenkaan syökö niistä, jotka märehtivät, ja niistä, joilla on sorkat: kamelia, joka kyllä märehtii, mutta jolla ei ole sorkkia: se olkoon teille saastainen; **5** tamaania, joka kyllä märehtii, mutta jolla ei ole sorkkia: se olkoon teille saastainen; **6** jänistä, joka kyllä märehtii, mutta jolla ei ole sorkkia: se olkoon teille saastainen; **7** sikaa, jolla tosin on kokonansa halkinaiset sorkat, mutta joka ei märehti: se olkoon teille saastainen. **8** Näiden lihaa älkää syökö ja näiden raatoihin älkää koskeko, ne olkoot teille saastaiset. **9** Näitä te saatte syödä kaikista vesieläimistä: kaikkia, joilla on evät ja suomukset ja jotka elävät vedessä, niin hyvin merissä kuin joissa, te saatte syödä. **10** Mutta kaikista niistä, joita vedet vilisevät, kaikista elollisista, jotka elävät vedessä, inhotkaa kaikkia niitä, joilla ei ole eviä eikä suomuksia, elivätä merissä tai joissa. **11** Niitä inhotkaa; niiden lihaa älkää syökö, ja niiden raadot inhottakoot teitä. **12** Kaikkia niitä vesieläimiä, joilla ei ole eviä eikä suomuksia, inhotkaa. **13** Linnuista taas inhotkaa näitä; älköön niitä syötäkö, vaan olkoot inhottavia: kotka, partakorppikotka ja harmaa korppikotka, **14** haarahaukka ja suohaarukalajit, **15** kaikki kaarnelajit, **16** kamelikurki, pääskynen, kalalokki ja jalohaukkalajit, **17** huuhkaja, kalasääksi ja kissapöllö, **18** sarvipöllö, pelikaani ja likakorppikotka, **19** haikara ja sirräislajit, harjalintu ja yölepakkoo. **20** Ja kaikkia siivellisiä pikkueläimiä, jotka liikkuvat neljällä jalalla, inhotkaa. **21** Kuitenkin saatte siivellisiä pikkueläimistä, jotka liikkuvat neljällä jalalla, syödä niitä, joilla jalkojen yläpuolella on kaksi säärtää hypelläksensä niillä maassa. **22** Niistä te saatte syödä seuraavia: heinäsirkkalajeja, solam-sirkkalajeja, hargolsirkkalajeja ja haagab-sirkkalajeja. **23** Mutta kaikkia muita siivellisiä pikkueläimiä, joilla on neljä jalkaa, inhotkaa. **24** Seuraavista eläimistä te tulette saastaisiksi; jokainen, joka niiden raatoihin koskee, olkoon saastainen iltaan asti. **25** Ja jokainen, joka niiden raatoja kantaa, peskön vaatteensa ja olkoon saastainen iltaan asti. **26** Kaikki neljäkkaiset eläimet, joilla on sorkat, mutta

ei kokonaan halkinaiset, ja jotka eivät märehti, olkoot saastaiset; jokainen, joka niihin koskee, olkoon saastainen iltaan asti. **27** Ja kaikki neljäkkaiset eläimet, jotka pyhäkössä, niinkuin minä olen käskenyt." **28** Ja joka kantaa niiden raatoja, peskön vaatteensa ja olkoon saastainen iltaan asti; ne olkoot teille saastaiset. **29** Ja nämä olkoot teille saastaiset niistä pikkueläimistä, jotka liikkuvat maassa: myyrä, hiiri ja sisiliskolajit, **30** anakaeläin, kooah-eläin, letaa-eläin, hoomet-eläin ja kameleontti. **31** Ne olkoot teille saastaiset kaikista pikkueläimistä; jokainen, joka niihin koskee, sittenkuin ne ovat kuolleet, olkoon saastainen iltaan asti. **32** Ja kaikki, minkä päälle joku niistä kuolleena putoaa, on saastaista, olipa se sitten puuastia tai vaatekappale tai nahka tai säkki tai mikä tahansa kalu, jota johonkin tarpeeseen käytetään. Se pantakoon veteen ja olkoon saastainen iltaan asti; sitten se on puhdas. **33** Ja jos joku niistä putoaa saviaistaan, on kaikki, mitä siinä on, saastaista, ja astia rikkotakoon. **34** Kaikki ruoka, jota syödäään, on saastaista, jos sen astian vettä tulee siihen; ja kaikki juoma, jota juodaan, on jokaisessa sellaisessa astiassa saastaista. **35** Ja kaikki, minkä päälle niiden raato putoaa, tulee saastaiseksi; olkoon se leivinuuni tai liesi, niin se revittäköön maahan; sillä saastaisia ne ovat ja saastaisia ne teille olkoot. **36** Kuitenkin lähde tai kaivo, paikka, johon vettä on kokoontunut, pysyy puhtaana. Mutta joka niiden raatoon koskee, olkoon saastainen. **37** Ja jos niiden raato putoaa kylvösienemenen päälle, minkä hyvänsä, joka kylvetäään, pysyy tämä puhtaana. **38** Mutta jos siemen on vedellä kasteltu ja niiden raato putoaa sen päälle, tulee siemen teille saastaiseksi. **39** Ja jos joku eläin, joka on teille ravinnoksi, kuolee, olkoon se, joka sen raatoon koskee, saastainen iltaan asti. **40** Ja joka syö sen raatoa, peskön vaatteensa ja olkoon saastainen iltaan asti; ja joka kantaa sen raatoa, peskön vaatteensa ja olkoon saastainen iltaan asti. **41** Kaikki pikkueläimet, jotka liikkuvat maassa, olkoot inhottavia; älköön niitä syötäkö. **42** Kaikista niistä, jotka käyvät vatsallansa, ja kaikista pikkueläimistä, jotka liikkuvat maassa, käyden neljällä tai useammalla jalalla, niistä älkää mitään syökö, sillä ne ovat inhottavia. **43** Älkää saattako itseänne inhottaviksi koskemalla matelevaan pikkueläimeen, mihin tahansa, älkääkä saastuttako itseänne niillä, niin että tulette niistä saastaisiksi. **44** Sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne; pyhittäkää siis itsenne ja olkaa pyhä, sillä minä olen pyhä. Niin älkää saastuttako itseänne koskemalla miinhän pikkueläimeen, joka liikkuu maassa. **45** Sillä minä olen Herra, joka olen johdattanut teidät Egyptin maasta, ja joka olen teidän Jumalanne; olkaa siis pyhä, sillä minä olen pyhä. **46** Tämä on laki neljäkkaisista eläimistä ja linnuista

ja kaikista elollisista, joita vedessä vilisee, ja kaikista olennoista, joita maassa liikkuu, **47** että tietäisitte erottaa puhtaat saastaisista ja syötävät eläimet niistä eläimistä, joita ei saa syödä."

12 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

"Puhu israelilaisille ja sano: Kun vaimo tulee hedelmälliseksi ja synnyttää poikalapsen, olkoon hän saastainen seitsemän päivää; yhtä monta päivää kuin hänen kuukautisensa kestäävät, hän olkoon saastainen.

3 Ja kahdeksantena päivänä ympärileikkakoon pojан esinahan liha.

4 Mutta vaimo pysyköön kotona kolmekymmentä kolme päivää puhdistavan verenvuotonsa aikana; älköön hän koskeko mihinkään, mikä on pyhää, älköönkä tulko pyhäkköön, ennenkuin hänen puhdistuspäivänsä ovat kuluneet umpeen.

5 Mutta jos hän synnyttää tytöläksen, olkoon hän saastainen kaksi viikkoa, samoinkuin kuukautisissaan, ja pysyköön kotona kuusikymmentä kuusi päivää puhdistavan verenvuotonsa aikana.

6 Mutta kun hänen puhdistuspäivänsä pojан tai tyttären jälkeen ovat kuluneet umpeen, vielöön hän vuoden vanhan karitsan polttouhriksi ja kyyhkysenpojan tai metsäkyyhkysen syntiuhraksi ilmestysmajan oven eteen papille.

7 Ja tämä tuokoon ne Herran eteen ja toimittakoon hänelle sovitukseen, niin hän on puhdas verenvuodostansa. Tämä on laki lapsensynnyttäjästä, olipa hän synnyttänyt poika-tai tytöläksen.

8 Mutta jos hän ei saa hankituksi lammasta, ottakoon kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, toisen polttouhriksi ja toisen syntiuhraksi; ja pappi toimittakoon hänelle sovitukseen, niin hän on puhdas."

13 Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen:

2 "Jos jonkun ihoon tulee nystyrä tai ihottuma tai vaalea pilkku, niinkuin pitalitauti olisi tulemassa hänen ihoonsa, vietäköön hänet pappi Aaronin tai jonkun hänen poikansa, pappien, eteen.

3 Ja jos pappi tarkastaessaan sairasta paikkaa ihossa huomaa, että karvat sairaassa paikassa ovat muuttuneet valkoisiksi ja että se paikka näyttää muuta ihoa matalammalta, on se pitalitautia; ja niin pian kuin pappi on sen huomannut, julistakoon hän hänet saastaiseksi.

4 Ja jos hänen ihossansa on valkea pilkku, mutta se ei näytä muuta ihoa matalammalta eivätkä karvat ole muuttuneet valkoisiksi, sulkekoon pappi sairaan sisälle seitsemäksi päiväksi.

5 Ja seitsemäntena päivänä pappi tarkastakoon häntä, ja jos sairas paikka hänenestä näyttää pysyneen entisellään sairauden levämättä ihossa, sulkekoon pappi hänet sisälle vielä seitsemäksi päiväksi.

6 Ja seitsemäntena päivänä pappi uudestaan tarkastakoon häntä, ja jos hän huomaa että sairas paikka on käynyt vaaleaksi ja että sairaus ei ole ihossa levinnyt, julistakoon pappi hänet puhtaaksi, sillä se on ihottumaa; hän peskoon

vaatteensa, ja niin hän on puhdas.

7 Mutta jos ihottuma levää levämistään hänen ihossansa, sen jälkeen kuin hän oli näyttäytynyt papille tullakseen puhtaaksi julistetuksi, näyttäytyköön uudestaan papille;

8 ja jos pappi huomaa ihottuman levinneen ihossa, julistakoon pappi hänet saastaiseksi; se on pitalia.

9 Jos pitalautti ilmestyy ihmiseen, vietäköön hänet papin luo.

10 Ja jos pappi tarkastaessaan huomaa ihossa valkoisen nystyrän, jonka kohdalta karvat ovat muuttuneet valkoisiksi, ja liikaa lihaa kasvavan nystyrään,

11 on hänen ihossaan jo vanha pitali, ja sentähden pappi julistakoon hänet saastaiseksi älköönkä enää sulkeko häntä sisälle, sillä hän on saastainen.

12 Ja jos pitali puhkeaa ihossa, niin että se peittää sairaan koko ihot päästää jalkoihin asti, mihin pappi katsokoonkin,

13 ja jos pappi tarkastaessaan huomaa pitalin peittävän koko ihot, niin julistakoon hän sairaan puhtaaksi; hän on kokonansa muuttunut valkoiseksi ja on puhdas.

14 Mutta niin pian kuin häneen ilmestyy liikaa lihaa, on hän saastainen.

15 Ja kun pappi huomaa liian lihan, julistakoon hän hänet saastaiseksi; liika liha on saastaista, se on pitalia.

16 Mutta jos liika liha häviää ja sairas paikka muuttuu valkoiseksi, meneköön hän papin luo.

17 Ja jos pappi huomaa, että sairas paikka on muuttunut valkoiseksi, julistakoon pappi sairaan puhtaaksi; hän on puhdas.

18 Ja jos jonkun ihoon tulee paise, joka paranee jälleen,

19 ja paiseen sijalle tulee valkoinen nystyrä tai vaaleanpunainen pilkku, näyttäytyköön hän papille.

20 Ja jos pappi tarkastaessaan huomaa, että se paikka näyttää muuta ihoa matalammalta ja että karvat siinä ovat muuttuneet valkoisiksi, julistakoon pappi hänet saastaiseksi; paiseeseen on puhjennut pitalitauti.

21 Mutta jos pappi tarkastaessaan huomaa, ettei siinä ole valkoisia karvoja ja ettei se paikka ole muuta ihoa matalampi ja että se on käynyt vaaleaksi, sulkekoon pappi hänet sisälle seitsemäksi päiväksi.

22 Ja jos se levää levämistään hänen ihossaan, julistakoon pappi hänet saastaiseksi; se on pitalia.

23 Mutta jos pilkku pysyy alallansa eikä levää, on se paiseen arpi, ja pappi julistakoon hänet puhtaaksi.

24 Tahi jos joku saa palohaavan ihoonsa ja palohaavaan kasvavaan lihaan ilmestyy vaaleanpunainen tai valkoinen pilkku,

25 ja jos pappi tarkastaessaan huomaa karvojen muuttuneen valkoisiksi siinä pilkussa ja sen paikan näyttävän muuta ihoa matalammalta, niin on palohaavaan puhjennut pitali, ja pappi julistakoon hänet saastaiseksi; se on pitalitautia.

26 Mutta jos pappi tarkastaessaan huomaa, ettei pilkussa ole valkoisia karvoja ja ettei se ole muuta ihoa matalampi ja että se on käynyt vaaleaksi, niin sulkekoon pappi hänet sisälle seitsemäksi päiväksi.

27 Ja seitsemäntena päivänä pappi tarkastakoon häntä; jos se on yhä levinyt ihossa, julistakoon pappi hänet saastaiseksi; se on pitalitautia.

28 Mutta jos pilkku on

pysynyt alallansa eikä ole levinnyt ihossa ja on edelleen hänen asuinsijansa olkoon leirin ulkopuolella. 47 vaalennut, on se palohaavasta syntynyt nystyrä, ja Jos pitalitartuntaa tulee vaatekappaleeseen, olipa pappi julistakoon hänet puhtaaksi; se on palohaavan vaatekappale villainen tai pellavainen, 48 tai kudottuun arpi. 29 Jos mieheen tai naiseen tulee sairas paikka tai solmustettuun kankaaseen, olipa se pellavaista päähän tai partaan, 30 ja jos pappi tarkastaessaan tai villaista, tai nahkaan tai mihin nahasta tehtyyn sairasta paikkaa huomaan, etttä se näyttää muuta esineeseen tahansa, 49 ja jos tartunnan paikka näyttää ihoa matalammalta ja etttä siinä on ohuita, kellertäviä vihertävältä tai punertavalta vaatekappaleessa tai karvoja, niin julistakoon pappi hänet saastaiseksi; se nahassa tai kudotussa tai solmustetussa kankaassa tai on pitalisyyhämää, se on pää-eli partapitalia. 31 Ja missä nahasta tehdysä esineessä tahansa, niin se on jos pappi tarkastaessaan sairasta paikkaa huomaan, pitalia, ja se on näytettävä papille. 50 Ja kun pappi on ettei se näytä muuta ihoa matalammalta, mutta ettei tarkastanut tartunnan paikan, sulkekoon hän tartutetun siinä ole mustia karvoja, sulkekoon pappi syyhelmää sisälle seitsemäksi päiväksi. 51 Ja jos hän seitsemäntäen sairastavan sisälle seitsemäksi päiväksi. 32 Ja jos päivänä tarkastaessaan tartunnan paikkaa huomaan, etttä pappi seitsemäntäen päivänä tarkastaessaan sairasta tarttuma on levinnyt vaatekappaleessa tai kudotussa tai paikkaa huomaan, ettei syyhelmä ole levinnyt ja ettei solmustetussa kankaassa tai nahassa tai missä nahasta siinä ole kellertäviä karvoja ja ettei syyhelmä näyttää tehdysä esineessä tahansa, on tarttuma pahanlaatuista muuta ihoa matalammalta, 33 niin ajakoon sairas pitalia; ne ovat saastaiset. 52 Ja hän polttakoon hiuksensa tai partansa, kuitenkaan ajamatta sairasta vaatekappaleen tai kudoton tai solmustetun kankaan, paikkaa, ja pappi sulkekoon syyhelmää sairastavan olipa se villainen tai pellavainen, tai nahasta tehdyn sisälle vielä seitsemäksi päiväksi. 34 Ja jos pappi esineen, olipa se mikä tahansa, jossa tarttuma on, sillä seitsemäntäen päivänä tarkastaessaan sairasta paikkaa se on pahanlaatuista pitalia; kaikki sellainen polttakoon huomaan, ettei syyhelmä ole levinnyt ihossa ja ettei tulessa. 53 Mutta jos pappi tarkastaessaan huomaan, ettei se näytä muuta ihoa matalammalta, julistakoon pappi tarttuma ole levinnyt vaatekappaleessa tai kudotussa hänet puhtaaksi; hän peskön vaatteensa, ja niin hän tai solmustetussa kankaassa tai nahasta tehdysä on puhdas. 35 Mutta jos syyhelmä levääleviäleviämistään esineessä, olipa se mikä tahansa, 54 käskeköön pappi ihossa, sen jälkeen kuin hänet julistettiin puhtaaksi, 36 ja pestä esineen, jossa tarttuma on, ja sulkekoon sen jos pappi tarkastaessaan häntä huomaan, etttä syyhelmä sisälle vielä seitsemäksi päiväksi. 55 Ja jos pappi on levinnyt ihossa, älköön pappi enää etsikö kellertäviä tarkastaessaan tartunnan saanutta esinettä, sen jälkeen karvoja; hän on saastainen. 37 Mutta jos syyhelmä kuin se on pesty, huomaan, ettei tarttuma ole muuttunut hänestä näyttää pysyneen entisellään ja jos siihen on näötään, on esine, vaikka tarttuma ei olekaan levinnyt, kasvanut mustia karvoja, on syyhelmä parantunut; hän saastainen, ja se polttakoon tulessa; se on pitalin on puhdas, ja pappi julistakoon hänet puhtaaksi. 38 Jos syömä, olkoon sitten nurjalta tai oikealta puolelta. 56 miehen tai naisen ihon tulee pilkkuja, valkoisia pilkkuja, Mutta jos pappi tarkastaessaan huomaan, etttä tartunnan 39 ja jos pappi tarkastaessaan huomaan vaalenevia, paikka on pesemisen jälkeen vaalennut, reväisköön hän valkoisia pilkuja heidän ihossaan, on se vaaratonta sen pois vaatekappaleesta tai nahasta tai kudotusta valkoista ihottumaa, joka on puhjennut ihoon; hän tai solmustetusta kankaasta. 57 Ja jos sitten vielä on puhdas. 40 Jos hiukset lähevät miehen päästä, tarttumaa ilmestyy vaatekappaleeseen tai kudottuun tai takaraivosta, on hän takakalju; hän on puhdas. 41 solmustettuun kankaaseen tai mihin nahasta tehtyyn Ja jos hiukset lähevät päästä, ohimoista, on hän esineeseen tahansa, on se puhkeavaa pitalia; se otsakalju; hän on puhdas. 42 Mutta jos vaaleanpunainen esine, jossa tarttuma on, polttakoon tulessa. 58 pilkku ilmestyy takaraivon tai otsapuolen paljaaseen Mutta vaatekappale tai kudottu tai solmustettu kangas paikkaan, on se pitalia, joka on puhkeamassa takaraivon tai mikä nahasta tehty esine tahansa, josta tarttuma tai otsapuolen paljaaseen paikkaan. 43 Ja jos pappi on pesemällä kadonnut, pestäköön vielä kerran, ja tarkastaessaan häntä huomaan, etttä nystyrä takaraivon niin se on puhdas." 59 Tämä on laki pitalitartumasta tai otsapuolen paljassa paikassa on vaaleanpunainen vaatekappaleessa, villassessa tai pellavaisessa, tai näytäen samanlaiselta kuin pitali muussa ihossa, 44 kudotussa tai solmustetussa kankaassa tai missä niin mies on pitalinen ja saastainen; pappi julistakoon nahasta tehdysä esineessä tahansa, laki niiden hänet heti saastaiseksi hänen päässänsä olevan puhtaaksi tai saastaisiksi julistamisesta.

sairauden tähden. 45 Joka sairastaa pitalia, hän käyköön rikkireivityissä vaatteissa, tukka hajallaan ja parta peitettyyn ja huutakoon: 'Saastainen, saastainen!' 46 Niin kauan kuin sairaus hänessä on, olkoon hän saastainen; saastaisena hän asukoon yksinänsä,

14 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 2 "Tämä olkoon laki pitalitautisen puhdistamispäivästä. Hänet tuotakoon papin eteen, 3 ja pappi menköön leirin ulkopuolelle; ja jos pappi tarkastaessaan pitalista

huomaa, että hän on parantunut pitalitaudista, 4 heilutettavaksi, toimittaakseen itsellensä sovituksen, käskeköön pappi puhdistettavaa varten ottaa kaksi sekä vain yhden kymmenennekseen lestyjä jauhoja, joihin elävää, puhdasta lintua, setripuuta, helakanpunaisista on sekoitettu öljyä, ruokauhriksi, ja loog-mitan öljyä, 22 lankaa ja isoppikorren. 5 Ja pappi käskeköön teurastaa sekä kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, toisen linnun saviastian päällä, jossa on raikasta mikäli hän on saanut ne hankituksi; toinen olkoon vettä. 6 Sitten hän ottakoon sen elävän linnun ynnä syntiuhriksi ja toinen polttouhriksi. 23 Ja hän viekönne setripuun, helakanpunaisen langan ja isoppikorren papille puhdistustaan varten kahdeksantena päivänä, ja kastakoon ne ynnä elävän linnun sen linnun ilmestysmajan ovelle Herran eteen. 24 Ja pappi vereen, joka teurastettiin raikkaan veden päällä, 7 ja ottakoon vikauhrikaritsan ja loog-mitan öljyä, ja pappi pirkkoittakoon sitä seitsemän kertaa siihen, joka on toimittakoon niiden heilutuksen Herran edessä, 25 pitalista puhdistettava; ja puhdistettuaan hänet hän ja vikauhrikaritsa teurastettakoon, ja pappi ottakoon päätäköön sen elävän linnun lentämään kedolle. 8 vikaahrin verta ja sivelköön sitä puhdistettavan oikeaan Ja puhdistettava peskön vaatteensa, ajakoon kaikki korvanlehteen sekä oikean käden peukaloon ja oikean hiukseensa ja peseytykön vedessä, niin hän on puhdas. jalan isoonvarpaaseen. 26 Sitten pappi kaatakoon Sen jälkeen hän saa mennä leiriin; asukoon kuitenkin öljyä vasempaan käteensä, 27 ja pappi pirkkoittakoon ulkona teltastansa seitsemän päivää. 9 Seitsemäntä oikealla etusormellaan öljyä, jota on hänen vasemmassa päivänä hän ajakoon kaikki hiukset päätänsä, partansa kädessään, seitsemän kertaa Herran edessä. 28 Ja ja kulmakarvansa: kaikki karvat hän ajakoon; peskön käteensä jäänyttä öljyä pappi sivelköön puhdistettavan sitten vaatteensa ja peskön ruumiinsa vedessä, niin hän oikeaan korvanlehteent sekä oikean käden peukaloon ja on puhdas. 10 Ja kahdeksantena päivänä hän ottakoon oikean jalan isoonvarpaaseen, siihen paikkaan, missä on kaksi virheetöntä karitsaa ja virheettömän, vuoden viakaahrin verta. 29 Ja käteensä vielä jääneen öljyn pappi vanhan uuhikaritsan sekä kolme kymmenenkestä lestyjä sivelköön puhdistettavan pähän toimittaakseen hännelle jauhoja, joihin on sekoitettu öljyä, ruokauhriksi, ja yhden sovitukseen Herran edessä. 30 Ja hän uhratkoon toisen loog-mitan öljyä. 11 Ja puhdistusta toimittava pappi niistä metsäkyyhkystä tai kyyhkysenpojista, jotka hän asettakoon puhdistettavan henkilön ja nämä esineet on hankkinut, 31 mikäli on saanut ne hankituksi, toisen Herran eteen ilmestysmajan ovelle. 12 Sitten pappi syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi ruokauhrin ohella. Näin ottakoon toisen karitsan ja tuokoon sen viakaahrin pappi toimittakoon puhdistettavalle sovitukseen Herran ynnä loog-mitan öljyä, ja toimittakoon niiden heilutuksen edessä." 32 Tämä on laki pitalautia sairastavasta, Herran edessä. 13 Ja niin hän teurastakoon karitsan joka ei saa hankituksi puhdistukseensa sitä, mikä on siinä paikassa, jossa syntiuhri-ja polttouhriteuraat säädetty. 33 Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille teurastetaan, pyhässä paikassa; sillä viakaahr on, sanoen: 34 "Kun te tulette Kanaanin maahan, jonka niinkuin syntiuhrikin, papin oma, se on korkeasti-pyhä. minä annan teille perintömaaksi, ja minä sallin pitalin 14 Ja pappi ottakoon viakaahrin verta ja sivelköön sitä tarttua johonkin taloon siinä maassa, jonka te saatte puhdistettavan oikeaan korvanlehteent sekä oikean perintömaisenne, 35 niin talon omistaja menkön käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen. ja ilmoittakoon sen papille sanoen: 'Minun talooni 15 Senjälkeen pappi ottakoon öljyä loog-mitasta ja näyttää ilmestyneen jotakin pitalitartuman tapaista'. kaatakoon sitä vasempaan käteensä, 16 ja pappi 36 Ja pappi käskeköön tyhjentää talon, ennenkuin kastakoon oikean kätensä etusormen öljyyn, jota on menee tarkastamaan tarttumaa, ettei kaikki, mitä hänen vasemmassa kädessään, ja pirkkoittakoon öljyä talossa on, tulisi saastaiseksi; sitten pappi menkön sormellansa seitsemän kertaa Herran edessä. 17 Ja tarkastamaan taloa. 37 Ja jos hän tarkastaessaan käteensä jäänyttä öljyä pappi sivelköön puhdistettavan tarttumaa näkee tartunnan paikassa talon seinissä oikeaan korvanlehteent sekä oikean käden peukaloon vihertäviä tai punertavia syvennyksiä, jotka näyttävät ja oikean jalan isoonvarpaaseen viakaahrin veren muuta seinää matalammita, 38 menkön pappi talosta päälle. 18 Ja käteensä vielä jääneen öljyn pappi ulos talon ovelle ja sulkekoon talon seitsemäksi päiväksi. sivelköön puhdistettavan pähän; näin pappi toimittakoon 39 Ja jos pappi palattuaan seitsemäntä päivänä hännelle sovitukseen Herran edessä. 19 Sitten pappi tarkastaessaan huomaa tarttuman levinneen talon uhratkoon syntiuhri ja toimittakoon puhdistettavalle seinissä, 40 käskeköön hän murtaa pois ne kivet, joissa sovitukseen hänen saastaisi sudestansa, ja senjälkeen tarttuma on, ja heittää ne ulos kaupungista saastaiseen hän teurastakoon polttouhriteuraan. 20 Ja pappi paikkaan. 41 Ja talo kaavittakoon sisältä ympärinsä uhratkoon polttouhrin ja ruokauhrin alttarilla, ja kun puhtaaksi, ja kaavittu savi heittetään ulos kaupungista pappi näin on toimittanut hännelle sovitukseen, on hän saastaiseen paikkaan. 42 Ja ottakoon toisia kiviä ja puhdas. 21 Mutta jos hän on köyhä eikä saa hankituksi pantakoon entisten kiven sijaan, ja ottakoon toista niin paljoa, ottakoon vain yhden karitsan viakaahraksi, savea ja savettakoon talo sillä. 43 Jos tarttuma taas

ilmestyy taloon, sen jälkeen kuin kivet ovat murretut mihin hyvänsä, mikä on ollut hänen allaan, olkoon pois ja talo on puhtaaksi kaavittu ja uudestaan savettu, saastainen iltaan asti; ja joka sellaista kantaa, peskön 44 menköön pappi sisälle, ja jos hän tarkastaessaan vaatteensa ja peseytykön vedessä ja olkoon saastainen huomaa tarttuman levinneen talossa, niin on talossa iltaan asti. 11 Ja jokainen, johon vuotoa sairastava pahanlaatuinen pitali; se on saastainen. 45 Sentähden koskee, ennenkuin on huuhtonut kätensä vedessä, se talo revittäkön, sekä sen kivet että puuaineet peskön vaatteensa ja peseytykön vedessä ja olkoon ja kaikki sen savi, ja vietäkön ne ulos kaupungista saastainen iltaan asti. 12 Ja saviastia, johon vuotoa saastaiseen paikkaan. 46 Ja se, joka on käynyt talossa sairastava koskee, rikottakoon; mutta jokainen puuasia sinä aikana, jona sen oli oltava suljettuna, olkoon huuhdottakoon vedessä. 13 Ja kun vuotoa sairastava saastainen iltaan asti. 47 Ja se, joka siinä talossa on tulee puhtaaksi vuodostansa, niin hän laskekoon maannut, peskön vaatteensa, ja se, joka siinä talossa puhtaaksi-tulemisestaan seitsemän päivää ja sitten on syönyt, peskön vaatteensa. 48 Mutta jos pappi peskön vaatteensa ja peskön ruumiinsa raikkaassa menee sisälle ja tarkastaessaan huomaan, ettei tarttuma vedessä, niin hän on puhdas. 14 Ja kahdeksantena ole levinnyt talossa, sen jälkeen kuin talo on savettu, päivänä hän ottakoon kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi niin julistakoon pappi talon puhtaaksi, sillä tarttuma on kyyhkysenpoikaa ja tulkoon Herran eteen ilmestysmajan hävinnyt. 49 Ja hän ottakoon talon puhdistamiseksi ovelle ja antakoon ne papille. 15 Ja pappi uhratkoon kaksi lintua, setripuuta, helakanpunaista lankaa ja ne, toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi. Nämä pappi isoppikorren. 50 Ja teurastakoon toisen linnun saviastian toimittakoon Herran edessä hänen sovitukseen hänen päällä, jossa on raikasta vettä. 51 Ja ottakoon setripuun, vuodostansa. 16 Kun miehellä on ollut siemenvuoto, isoppikorren ja helakanpunaisen langan ja elävän linnun, peskön hän koko ruumiinsa vedessä ja olkoon kastakoon ne teurastetun linnun vereen ja raikkaaseen saastainen iltaan asti. 17 Ja jokainen vaatekappale ja veteen ja pirkoittakoon sitä taloon seitsemän kertaa. 52 Jokainen nahka, johon siemenvuotoa on tullut, pestäkön Nämä hän puhdistakoon talon linnun verellä ja raikkaalla vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. 18 Ja kun mies vedellä, elävällä linnulla, setripuulla, isoppikorrella ja on maannut naisen kanssa ja vuodattanut siemenensä, helakanpunaisella langalla. 53 Ja sitten hän päästääkön peseytykööt he vedessä ja olkoot saastaiset iltaan asti. elävän linnun lentämään ulkopuolelle kaupunkia kedolle. 19 Ja kun naisella on vuoto, niin että verta vuotaa Kun hän näin on toimittanut talolle sovitukseen, on se hänen ruumiistansa, olkoon hän kuukautistilassaan puhdas." 54 Tämä on laki kaikkinaisesta pitalitaudista seitsemän päivää, ja jokainen, joka häneen koskee, ja syyhelmästä, 55 pitalista vaatteissa ja taloissa, 56 olkoon saastainen iltaan asti. 20 Ja kaikki, minkä päällä nystyröistä, ihottumista ja vaaleista pilkuista, 57 neuvoksi hän lepää kuukautistilansa aikana, tulee saastaiseksi, siitä, milloin mikin on saastainen, milloin puhdas. Tämä ja kaikki, minkä päällä hän istuu, tulee saastaiseksi. on laki pitalista.

15 Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen:

2 "Puhukaa israelilaisille ja sanokaa heille: Jos jollakin, kenellä tahansa, on elimestään liman vuoto, on hänen vuotonansa saastainen. 3 Hänen vuotonensa saastaisuus on sellainen, että hän, niin hyvin silloin, kun hänen elimestään vuotaa, kuin silloin, kun hänen elimensä pidättää vuodon, on saastainen. 4 Jokainen vuode, jossa vuotoa sairastava lepää, tulee saastaiseksi, ja jokainen istuin, jolla hän istuu, tulee saastaiseksi. 5 Ja se, joka koskee hänen vuoteeseensa, peskön vaatteensa ja peseytykön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. 6 Ja se, joka istuu istuimelle, jolla vuotoa sairastava on istunut, peskön vaatteensa ja peseytykön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. 7 Ja se, joka koskee vuotoa sairastavan ruumiiseen, peskön vaatteensa ja peseytykön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. 8 Ja jos vuotoa sairastava sylkee puhtaan ihmisen päälle, niin tämä peskön vaatteensa ja peseytykön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. 9 Ja jokainen satula, jossa vuotoa sairastava ratsastaa, tulee saastaiseksi. 10 Ja jokainen, joka koskee

21 Ja jokainen, joka hänen vuoteeseensa koskee, peskön vaatteensa ja peseytykön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. 22 Ja jokainen, joka koskee istuimeen, mihin hyvänsä, jolla hän on istunut, peskön vaatteensa ja peseytykön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. 23 Ja jos joku koskee esineeseen, joka on hänen vuoteellaan tai istuimella, jolla hän on istunut, olkoon saastainen iltaan asti. 24 Ja jos mies makaa hänen kanssaan ja hänen kuukautistanssa tulee hänen päällensä, olkoon hän saastainen seitsemän päivää, ja jokainen vuode, jossa hän lepää, tulee saastaiseksi. 25 Jos naisen verenvuoto kestää kauan aikaa, vaikka ei ole hänen kuukautisaikansa, tahi jos se jatkuu hänen kuukautisaikansa ohitse, pidettäkön hänet koko vuotonansa ajan saastaisena, niinkuin hänen kuukautisaikanaankin; hän on saastainen. 26 Jokaisesta vuoteesta, jossa hän lepää vuotonsa aikana, olkoon voimassa, mitä on säädetty hänen kuukautisaikana käyttämäästään vuoteesta; ja jokainen istuin, jolla hän istuu, tulee saastaiseksi niinkuin hänen kuukautisaikanaankin. 27 Ja jokainen, joka niihin koskee, tulee saastaiseksi; hän peskön vaatteensa

ja peseptykön vedessä ja olkoon saastainen iltaan ottakoon mullikan verta ja pirskoittakoon sitä sormellansa asti. 28 Mutta kun hän tulee puhutaaksi vuodostansa, armoistuimen etupuolelle; ja armoistuimen eteen hän laskekoon seitsemän päivää, ja sitten hän on puhdas. pirskoittakoon sormellansa verta seitsemän kertaa. 29 Ja kahdeksantena päivänä hän ottakoon kaksi 15 Sitten hän teurastakoon kansan syntiuhrakuiin ja metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa ja tuokoon viekön sen verta esiripun sisäpuolelle ja tehköön sen ne papille, ilmestysmajan ovelle. 30 Ja pappi verellä, niinkuin hän teki mullikan verellä: pirskoittakoon uhratkoon toisen syntiuhraksi ja toisen polttouhriksi. Nämä pappi toimittakoon pyhäkölle sovitukseen israelilaisten hänennä saastaisesta vuodostaan. 31 Nämä teidän on saastaisuudesta ja heidän rikoksistaan, olivatpa heidän varoitettava israelilaisia saastaisuudesta, etteivät he synitse minäkälaiset tahansa; nämä hän tehköön myös saastaisuudessansa kuolisi, jos saastuttavat minun ilmestysmajalle, joka on heidän tykönänsä, keskellä asumukseni, joka on heidän keskellänsä." 32 Tämä on laki miehestä, joka sairastaa vuotoa, ja miehestä, jolla on siemenvuoto ja joka tulee siitä saastaiseksi, 33 ja naisesta, jolla on kuukautisensa, ja miehestä ja naisesta, jotka sairastavat jotakin vuotoa, sekä miehestä, joka makaa saastaisen naisen kanssa.

16 Ja Herra puhui Moosekselle, sen jälkeen kuin kaksi Aaronin poikaa oli kuollut, joita kuolema kohtasi, kun he astuivat Herran eteen. 2 Ja Herra sanoi Moosekselle: "Sano veljellesi Aaronille: älköön hän joka aika menkö pyhimpään, esiripun sisäpuolelle, armoistuimen eteen, joka on arkin pääällä, ettei hän kuolisi; sillä minä ilmestyn pilvessä armoistuimen kohdalla. 3 Mutta näin Aaron menköön pyhimpään: hänenellä olkoon mukanaan mullikkia syntiuhraksi ja oinas polttouhriksi; 4 ja hän pukekoon pyhän pellava-ihokkaan yllensä, peittäköön häypänsä pellavakaatioilla, vyöttäköön itsensä pellavavyöllä ja pankoon pellavaisen kärelakin pääähänsä. Nämä ovat pyhäät vaatteet; ja hän peskön ruumiinsa vedessä ja pukekoon ne yllensä. 5 Ja hän ottakoon israelilaisten seurakunnalta kaksi kaurista syntiuhraksi ja yhden oinaan polttouhrikksi. 6 Ja Aaron tuokoon oman syntiuhrimullikkansa ja toimittakoon sovitukseen itsellensä ja perheellensä. 7 Sitten hän ottakoon ne kaksi kaurista ja asettakoon ne Herran eteen ilmestysmajan ovelle. 8 Ja Aaron heittäköön arpaa niistä kahdesta kaurista: toisen arvan Herralle ja toisen Asaselille. 9 Ja Aaron tuokoon sen kauriin, jonka arpa määräsi Herralle, ja uhratkoon sen syntiuhraksi. 10 Mutta se kauris, jonka arpa määräsi Asaselille, asettakoon elävänä Herran eteen, että sille toimitettaisiin sovitus ja se sitten päästettäisiin erämaahan Asaselille. 11 Senjälkeen Aaron tuokoon oman syntiuhrimullikkansa ja toimittakoon sovitukseen itsellensä ja perheellensä ja teurastakoon oman syntiuhrimullikkansa. 12 Ja hän ottakoon hiilipannun täyteen tulisia hiiliä alttarilta, joka on Herran edessä, ja kahmalonsa täyteen survottua hyvänhajuista suitsuketta ja viekönne esiripun sisäpuolelle. 13 Ja hän pankoon suitsukkeen tulen pääälle Herran eteen, niin että suitsutus pilvenä peittää lain arkin pääällä olevan armoistuimen, ettei hän kuolisi. 14 Ja hän

ottakoon mullikan verta ja pirskoittakoon sitä sormellansa asti. 15 Sitten hän teurastakoon kansan syntiuhrakuiin ja metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa ja tuokoon viekön sen verta esiripun sisäpuolelle ja tehköön sen ne papille, ilmestysmajan ovelle. 16 Ja nämä pappi toimittakoon pyhäkölle sovitukseen israelilaisten hänennä saastaisesta vuodostaan. 17 Alkoon yhtään ihmistä olko ilmestysmajassa, kun hän tulee toimittamaan sovitusta pyhimmässä, siihen saakka kunnes hän sieltä lähee ja on toimittanut itsellensä ja perheellensä ja koko Israelin seurakunnalle sovitukseen. 18 Sitten hän läheteköön sieltä alttarin ääreen, joka on Herran edessä, ja toimittakoon sille sovitukseen; ja hän ottakoon mullikan verta ja kauriin verta ja sivelkön sitä alttarin sarviin yltympäri. 19 Ja hän pirskoittakoon sormellansa sen päälle verta seitsemän kertaa ja puhdistakoon ja pyyhtääköön sen israelilaisten saastaisuudesta. 20 Ja kun hän on loppuun toimittanut pyhäkon ja ilmestysmajan ja alttarin sovittamisen, tuokoon hän sen elävän kauriin. 21 Ja Aaron laskekoon molemmat kätensä elävän kauriin pään päälle ja tunnustakoon siinä kaikki israelilaisten pahat teot ja kaikki heidän rikkomuksensa, olipa heillä mitä syntejä tahansa, ja pankoon ne kauriin pään päälle ja läheteköön sen, sitä varten varatun miehen viemänä, erämaahan. 22 Nämä kauris kantakoon kaikki heidän pahat tekonsa autioon seutuun; ja kauris päästettäköön erämaahan. 23 Ja Aaron menköön ilmestysmajaan ja risukoon yltänsä pellavavaatteet, jotka hän oli pukenut pääilleen mennenänsä pyhäkköön, ja jättäköön ne sinne. 24 Ja hän peskön pyhässä paikassa ruumiinsa vedessä ja pukekoon ylleen omat vaatteensa; sitten hän läheteköön sieltä ja uhratkoon sekä oman polttouhrinsa että kansan polttouhrin ja toimittakoon niin sekä itsellensä että kansalle sovitukseen. 25 Ja syntiuhrin rasvan hän polttakoon alttarilla. 26 Ja se, joka päästi kauriin Asaselille, peskön vaatteensa ja peskön ruumiinsa vedessä, ja sitten hän tulkoon leiriin. 27 Ja syntiuhrimullikkja ja syntiuhrakauris, joiden veri tuotiin sovitukseksi pyhäkköön, vietäköön leirin ulkopuolelle, ja niiden nahka, liha ja rapa polttakoon tullessa. 28 Ja se, joka ne polttaa, peskön vaatteensa ja peskön ruumiinsa vedessä, ja sitten hän tulkoon leiriin. 29 Tämä olkoon teille ikuinen säädös: seitsemänessä kuussa, kuukauden kymmenentä päivänä, kurittakaa itseänne paastolla älkääkä yhtäkään askarettat toimittako, älköön maassa syntynyt älköönkä muukalainen, joka asuu teidän keskellänne. 30 Sillä sinä päivänä toimitetaan teille sovitus teidän puhdistamiseksenne; kaikista

synneistänne te tulette puhtaaksi Herran edessä. tai kuoliaaksi raadeltua eläintä, peskön vaatteensa
31 Se olkoon teille levon päivä, kurittaka silloin ja peseytykön vedessä ja olkoon saastainen iltaan itseänne paastolla; se olkoon ikuinen säädös. 32 Ja asti; niin hän tulee puhtaaksi. 16 Mutta jos hän ei sovitukseen toimittakoon se pappi, joka on voideltu pese vaatteitansa eikä pese ruumistansa, joutuu hän ja joka on vihitty papinvirkaan isänsä sijaan; hän synnaliseksi."

pukekoon yllensä pellavavaatteet, pyhäät vaatteet, 33 ja toimittakoon sovitukseen kaikkeinpyhimmälle ja sovitukseen ilmestysmajalle ja alttarille sekä sovitukseen myös papeille ja kaikelle seurakunnan kansalle. 34 Tämä olkoon teille ikuinen säädös, että toimitatte israelilaisille sovitukseen kaikista heidän synneistänsä kerran vuodessa." Ja hän teki, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut.

17 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 2 "Puhu Aaronille ja hänen pojillensa ja kaikille israelilaisille ja sano heille: Näin on Herra käskenyt sanoen: 3 Kuka ikinä Israelin heimosta teurastaa härän tai karitsan tai vuohen leirissä tai leirin ulkopuolella 4 eikä tuo sitä ilmestysmajan ovelle antaaksensa sen uhrilahjana Herralle Herran asumuksen edessä, hänellä pidettäköön vereen vikapäään; hän on vuodattanut verta, ja se mies hävitettäköön kansastansa. 5 Sentähden israelilaiset tuokoot uhriteuraansa, jotka he ovat teurastaneet kedolla, Herran eteen ilmestysmajan ovelle, papille, ja siellä uhratkoott ne yhteysuhriksi Herralle. 6 Ja pappi vihmokoon veren Herran alttarille ilmestysmajan oven edessä ja polttakoon rasvan suloiseksi tuoksuki Herralle. 7 Ja älkööt he enää uhratko uhrejansa metsänpeikoille, joiden jäljessä he haureudessa kulkevat. Tämä olkoon heille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen. 8 Ja sano heille: Kuka ikinä Israelin heimosta tai muukalaisista, jotka asuvat teidän keskellänne, uhraa polttouhrin tai teurasuhrin 9 eikä tuo sitä ilmestysmajan ovelle, Herralle uhrattavaksi, se mies hävitettäköön kansastansa. 10 Kuka ikinä Israelin heimosta tai muukalaisista, jotka asuvat teidän keskellänne, syö verta, mitä tahansa, sitä ihmistä vastaan, joka verta syö, minä käännän kasvoni ja hävitän hänellä kansastansa. 11 Sillä lihan sielu on veressä, ja minä olen sen teille antanut alttarille, että se tuottaisi teille sovituksen; sillä veri tuottaa sovituksen, koska sielu on siinä. 12 Sentähden minä olen sanonut israelilaisille: Älköön kukaan teistä syökö verta; älköön myöskään muukalainen, joka asuu teidän keskellänne, syökö verta. 13 Ja kuka ikinä Israelin heimosta tai muukalaisista, jotka asuvat teidän keskellänne, saa pyydystyksi syötävän metsäläimen tai linnun, hän vuodattakoon sen veren maahan ja peittäköön multaan. 14 Sillä kaiken lihan sielu on sen veri, jossa sen sielu on; sentähden minä sanon israelilaisille: Älkää syökö minkään lihan verta. Sillä kaiken lihan sielu on sen veri; jokainen, joka sitä syö, hävitettäköön. 15 Ja jokainen, olipa hän maassa syntynyt tai muukalainen, joka syö itsestään kuollutta

18 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 2 "Puhu israelilaisille ja sano heille: Minä olen Herra, teidän Jumalanne. 3 Älkää tehkö, niinkuin tehdään Egyptin maassa, jossa te asuitte, älkääkä tehkö, niinkuin tehdään Kanaanin maassa, johon minä teidät vien; älkää vaeltako heidän tapojensa mukaan. 4 Vaan seuratkaa minun säädöksiäni ja noudattakaan minun käskyjäni vaeltaaksenne niiden mukaan. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. 5 Noudattakaan minun käskyjäni ja säädöksiäni, sillä se ihminen, joka ne pitää, on niistä elävä. Minä olen Herra. 6 Älköön kukaan teistä ryhtykö veriheimolaiseensa paljastaakseen hänen häpyänsä. Minä olen Herra. 7 Isäsi häpyä ja äitis häpyä älä paljasta. Hän on sinun äitiisi, älä hänen häpyänsä paljasta. 8 Älä paljasta äitiipuolesi häpyä, se on sinun isäsi häpy. 9 Älä paljasta sisaresi häpyä, olipa hän isäsi tytär tai äitiisi tytär, kotona tai ulkona syntynyt; älä paljasta heidän häpyänsä. 10 Älä paljasta poikasi tyttären tai tyttären tyttären häpyä, sillä se on sinun oma häpsi. 11 Älä paljasta äitiipuolesi tyttären häpyä, tyttären, joka on sinun isällesi syntynyt; hän on sinun sisaresi. 12 Älä paljasta isäsi sisaren häpyä; hän on sinun isäsi veriheimolainen. 13 Älä paljasta äitiisi sisaren häpyä, sillä hän on sinun äitiisi veriheimolainen. 14 Älä paljasta setäsi häpyä, älä ryhdy hänen vaimoona; hän on sinun tätisi. 15 Älä paljasta miniäsi häpyä; hän on sinun poikasi vaimo, älä paljasta hänen häpyänsä. 16 Älä paljasta veljesi vaimon häpyä; se on sinun veljesi häpy. 17 Älä paljasta vaimon ja hänen tyttärensä häpyä, älkää ota vaimoksi hänen poikansa tyttärtä tai tyttärensä tyttärtä paljastaaksesi hänen häpyänsä, sillä he ovat veriheimolaisia; se on sukurtsausta. 18 Älä ota vaimosi eläessä hänen sisartansa vaimoksesi ja paljasta hänen häpyänsä, sillä se tuo riidan. 19 Älä ryhdy vaimoon paljastaaksesi hänen häpyänsä, kun hän on saastainen kuukautisaikanansa. 20 Älä makaa lähiimmäisesi vaimon kanssa, ettet siten itseäsi saastuttaisi. 21 Älä anna lapsiasi poltettaviksi uhrina Molokille, ettet häpäisisi Jumalasi nimeä. Minä olen Herra. 22 Älä makaa miehenpuolen kanssa, niinkuin naisen kanssa maataan; se on kauhistus. 23 Älä sekaannu mihinkään eläimeen, ettet siten itseäsi saastuttaisi. Älköönkä nainen tarjoutuko eläimelle pariuutuksensa sen kanssa; se on iljettävyyss. 24 Älkää saastuttako itseänne millään näistä, sillä näillä kaikilla ovat itsensä saastuttaneet ne kansat, jotka minä karkoitan teidän tieltanne. 25 Ja maa tulii saastaiseksi, ja minä kostin sille sen pahat teot, niin että maa oksensi ulos asujamensa. 26 Sentähden noudattakaan

minun käskyjäni ja säädöksiäni älkääkä mitään näistä pariuuta, älä kylvä peltoosi kahdenlaista siementä, kauhistuksista tehkö, älköön maassa syntynyt älköönkä älköönkä kahdenlaisista langoista kudottua vaatetta muikalainen, joka asuu teidän keskellänne- 27 sillä tulko yllesi. 20 Jos mies makaa naisen, joka on orjatar kaikkia näitä kauhistuksia ovat tehneet tämän maan ja toisen miehen oma eikä ole lunastettu eikä vapaaksi asukkaat, jotka olivat ennen teitä, niin että maa tuli laskettu, rangaistakoon heitää, ei kuitenkaan kuolemalla, saastaiseksi- 28 ettei maa teitäkin oksentaisi, jos te koska nainen ei ollut vapaa. 21 Ja mies tuokoon sen saastutatte, niinkuin se on oksentanut ulos sen kansan, joka oli ennen teitä. 29 Sillä jokainen, joka tekee minkä tahansa näistä kauhistuksista, hävitettäköön kansastansa, kaikki, jotka semmoista tekevät. 30 Sentähden noudattakaan minun määräyksiäni, ettei seuraisi niitä kauhistavia tapoja, joita on seurattu ennen teitä, ettekä saastuttaisi itseänne niillä. Minä olen Herra, teidän Jumalanne."

19 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 2 "Puhu kaikelle israelilaisten seurakunnalle ja sano heille: Olkaa pyhä, sillä minä, Herra, teidän Jumalanne, olen pyhä. 3 Jokainen teistä peljätköön äitiänsä ja isäänsä, ja pitääkää minun sapattini. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. 4 Älkää kääntykö epäjumalien puoleen älkääkä tehkö itsellene valettuja jumalankuvia. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. 5 Ja kun te uhraatte yhteysuhria Herralle, uhratkaa se niin, että hänen mielisuosionsa tulee teidän osaksenne. 6 Syökää se samana päivänä, jona te uhraatte, tai seuraavana päivänä; mutta mitä täheteeksi jää kolmanteen päivään, se poltetako tulessa. 7 Jos sitä syödäään kolmantena päivänä, niin se on saastaista, ei otollista. 8 Ja joka sitä syö, joutuu synnalaiseksi, sillä hän on häväissyt Herran pyhän, ja hänet hävitettäköön kansastansa. 9 Kun te korjaatte eloa maastanne, niin älä leikkaa viljaa pelloltasi reunoja myöten älkää poimi tähkäpäitä leikkuun jälkeen. 10 Älä myöskään korjaa tyhjäksi viinitarhaasi älkää poimi varisseita marjoja, vaan jätä ne köyhälle ja muikalaiselle. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. 11 Älkää varastako, älkää valhetelko älkääkä lähimäistänne pettäkö. 12 Älkää vannoko väärin minun nimeeni, ettet häpäisisi Jumala niemeä. Minä olen Herra. 13 Älä tee lähimäisellesi väärysttää älkää ota mitään väkisin. Päivämiehesi palkka älköön olko sinun takanasi huomiseen asti. 14 Älä kiroa kuuroa älkää pane kompastusta sokean eteen, vaan pelkää Jumalaasi. Minä olen Herra. 15 Älkää tehkö väärysttää tuomitessanne; älä ole puolueellinen köyhän hyväksi älkää pidä ylhäisen puolta, vaan tuomitse lähimäisesi oikein. 16 Älä liiku panettelijana kansasi keskellä älkää vaani lähimäisesi verta. Minä olen Herra. 17 Älä vihaa veljeäsi sydämessäsi, vaan nuhtele lähimäistäsi, ettet joutuisi hänen tähentsä synnalaiseksi. 18 Älä koste älkää pidä vihaa kansasi lapsia vastaan, vaan rakasta lähimäistäsi niinkuin itseäsi. Minä olen Herra. 19 Noudattakaan minun käskyjäni. Älä anna karjassasi kahden erilaisen eläimen

pariuuta, älä kylvä peltoosi kahdenlaista siementä, hyvytkseenä Herralle viakuohri-oinaan ilmestysmajan ovelle. 22 Ja kun pappi on toimittanut hänelle viakuohri-oinaalla Herran edessä sovituksen siitä synnistä, jonka hän on tehnyt, annetaan hännelle hänen tekemänsä synti anteeksi. 23 Kun te tulette siihen maahan ja istutatte kaikkinaisia hedelmäpuita, niin jättäkää niiden hedelmää, niiden esinahka, koskemattomaksi; kolmena vuotena pitääkää ne ympärileikkaamattomina, älkää niitä syökö.

24 Mutta neljäntenä vuotena pyhitettäköön kaikki niiden hedelmät ilojuhlissa Herralle, 25 ja vasta viidentenä vuotena syökää niiden hedelmää; nän te lisäättää niiden tuottoa. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. 26 Älkää syökää mitään verinensä. Älkää merkeistä ennustelko älkääkä harjoittako noitutta. 27 Älkää keritkö tukkaanne päälaen ympäristiltä, älkää leikkaamalla turmele partasi reunaan. 28 Älkää viileskelkō ihoanne vainajan tähden älkääkä koristelko itseänne ihopiirroksilla. Minä olen Herra. 29 Älä häpääsite tytärtäsi antamalla hänen tulla portoksi, ettei maa harjoitaisi haureutta ja tulisi täyteen iljettäväyyttä. 30 Pitääkää minun sapattini ja peljätkää minun pyhäkköäni. Minä olen Herra. 31 Älkää kääntykö vainaja-ja tietäjähenkien puoleen; älkää etsikö heitää, ettei tulisi heistä saastutetuksi. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. 32 Nouse harmaapään edessä ja kunnioita vanhusta sekä pelkää Jumalaasi. Minä olen Herra. 33 Kun muikalainen asuu luonasi teidän maassanne, älkää sortako häntä. 34 Muikalainen, joka asuu teidän luonanne, olkoon niinkuin maassa syntynyt teikäläinen. Rakasta häntä niinkuin itseäsi, sillä tekin ollit muikalaisina Egyptin maassa. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. 35 Älkää tehkö väärysttää tuomitessanne älkääkä käyttäessänne pituus-, painotai astiamittaa. 36 Olkoon teillä oikea vaaka, oikeat punnuiset, oikea eefa-mitta ja oikea hiiri-mitta. Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka vein teidät pois Egyptin maasta. 37 Noudattakaan kaikkia minun käskyjäni ja kaikkia minun säädöksiäni ja pitääkää ne. Minä olen Herra."

20 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 2 "Sano israelilaisille: Jos joku, joka tahansa israelilainen tai muikalainen, joka asuu Israelissa, antaa lapsiansa Molokille, hänet rangaistakoon kuolemalla; maan kansa kivittäköön hänet. 3 Ja minä käännän kasvoni sitä miestä vastaan ja hävitän hänen kansastansa, koska hän on antanut Molokille lapsiansa saastuttaen minun pyhäkköni ja häväisten minun pyhän nimeni. 4 Ja jos maan kansa säästää sitä miestä, joka antaa

lapsiansa Molokille, niin etteivät he häntä surmaa, 5 23 Ja älkää vaeltako sen kansan tapojen mukaan, niin minä itse käänän kasvoni sitä miestä vastaan jonka minä karkoitan teidän tiettämme; sillä kaikkia näitä ja hänen sukuansa vastaan; hänet ja kaikki, jotka he ovat tehneet ja nostaneet minun inhotani. 24 Mutta häntä seuraten ovat lähteneet haureudessa kulkemaan minä sanon teille: Te saatte ottaa omaksenne heidän Molokin jäljessä, minä hävitän heidän kansastansa. 6 maansa, sillä minä annan sen teille omaksi, maan, Ja jos joku kääntyy vainaja-tai tietäjähenkien puoleen, joka vuotaa maitoa ja mettä. Minä olen Herra, teidän lähtien haureudessa kulkemaan heidän jäljessänsä, sitä Jumalanne, joka olen teidät erottanut muista kansoista. ihmistä vastaan minä käänän kasvoni ja hävitän hänet 25 Erottakaa myös puhtaat eläimet saastaisista ja hänen kansastansa. 7 Pyhittäkää siis itsenne ja olkaa saastaiset linnut puhtaista, etette saattaisi itseanne pyhä; sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne. 8 Ja inhottavaksi koskemalla nelijalkaisiin eläimiin, lintuihin noudattakaan minun käskyjäni ja pitäkää ne. Minä olen tai maan matelijoihin, mihin tahansa, jotka minä olen Herra, joka pyhitän teidät. 9 Kuka ikinä kiroaa isäänsä erottanut, että te pitäisitse ne saastaisina. 26 Olkaa siis tai äitiänsä, hänet rangaistakoon kuolemalla; isäänsä minulle pyhä, sillä minä, Herra, olen pyhä, ja minä olen ja äitiänsä hänen kironnut, hänen on verivelan alainen. teidät erottanut muista kansoista olemaan minun omani. 10 Jos joku tekee aviorikoksen toisen miehen vaimon 27 Jos jossakin miehessä tai naisessa on vainaja-tai kanssa, jos hän tekee aviorikoksen lähimäisensä tietäjähenki, niin heidät rangaistakoon kuolemalla; heidät vaimon kanssa, niin heidät, sekä aviorikkoja mies kivittettäköön, he ovat verivelan alaiset."

että-nainen, rangaistakoon kuolemalla. 11 Jos joku makaa äitiäpulensa kanssa, paljastaa hän isänsä hävyn; heidät molemmat rangaistakoon kuolemalla, he ovat verivelan alaiset. 12 Jos joku makaa miniänsä kanssa, rangaistakoon heidät molemmat kuolemalla; he ovat tehneet iljettävyyden, he ovat verivelan alaiset. 13 Jos joku makaa miehenpuolen kanssa, niinkuin naisen kanssa maataan, tekevät he molemmat kauhistuksen; heidät rangaistakoon kuolemalla, he ovat verivelan alaiset. 14 Jos joku ottaa vaimoksi naisen ja hänen äitiänsä, on se iljettävyyss; sekä hänet että ne molemmat poltettakoon tulessa, ettei mitään iljettävyyttä olisi teidän seassanne. 15 Jos joku sekaantuu eläimeen, rangaistakoon hänet kuolemalla, ja se eläin tappakaa. 16 Ja jos nainen ryhtyy eläimeen, mihin tahansa, pariuutuksensa sen kanssa, niin surmaa sekä nainen että eläin; heidät rangaistakoon kuolemalla, he ovat verivelan alaiset. 17 Jos joku ottaa vaimoksi sisarensa, isänsä tyttären tai äitiänsä tyttären, ja näkee hänen häpynsä ja tämä näkee hänen häpynsä, niin se on häpeä, ja heidät hävitettäköön kansalaistensa silmien edessä; hän on paljastanut sisarensa hävyn, hän on joutunut syynalaiseksi. 18 Jos joku makaa kuukauttilassa olevan naisen kanssa ja paljastaa hänen häpynsä, avaa hänen lähteensä, ja nainen paljastaa verensä lähteensä, niin heidät molemmat hävitettäköön kansastansa. 19 Älä paljasta äitiä sisaren tai isäsi sisaren häpyä; sillä se, joka niin tekee, on paljastanut veriheimolaisensa; he joutuvat syynalaisiksi. 20 Jos joku makaa setänsä vaimon kanssa, on hän paljastanut setänsä hävyn; he joutuvat syynalaisiksi, lapsettomina he kuolkoot. 21 Jos joku ottaa vaimoksi veljensä vaimon, on se saastaisuuus; hän on paljastanut veljensä hävyn, lapsettomaksi he jäädiköt. 22 Noudattakaan siis kaikkia minun käskyjäni ja kaikkia minun säädöksiäni ja pitäkää ne, ettei teitä oksentaisi ulos se maa, johon minä vien teidät asumaan.

21 Ja Herra sanoi Moosekselle: "Puhu papeille, Aaronin pojille, ja sano heille: Pappi älköön saattako itseänsä saastaiseksi kenestäkään kuolleesta sukulaistenstansa, 2 paitsi lähimmästä veriheimolaisestaan: äidistänsä, isästäänsä, pojastansa, tyttärestänsä ja veljestänsä, 3 sekä sisarestansa, jos tämä oli neitsyt ja eli hänen luonaan eikä ollut naitu; hänestä hän saa saastua. 4 Älköön hän, sukunsa päämies, saattako itseänsä saastaiseksi, ettei hän itseänsä häpäisi. 5 Älkööt he ajako paljaaksi päälakeansa älköötä leikatko partansa reunaa älköötä koristelko itseänsä ihopiirroksilla. 6 He olkoot Jumallensa pyhä älköötä häväiskö Jumalansa nimeä, sillä he uhraavat Herran uhreja, Jumalansa leipää; sentähden he olkoot pyhä. 7 Älkööt he ottako vaimoksi porttoa tai häväistyä naista älköötä ottako miehensä hylkäämää vaimoa, sillä pappi on pyhä Jumalallensa. 8 Sinun on pidettävä häntä pyhänä, koska hän uhraa sinun Jumalasi leipää; hän olkoon sinulle pyhä, sillä minä, Herra, joka pyhitän teidät, olen pyhä. 9 Jos papin tytär häpäisee itsensä haureudella, niin hän häpäisee isänsä; hänet poltettakoon tulessa. 10 Se pappi, joka on ylimmäinen veljiensä seassa, jonka pään päälle voiteluöljy on vuodatettu ja joka pyhiin vaatteisiin pukemalla on vihitty virkaansa, älköön päästääkä tukkaansa hajalle älköönkä reväiskö vaatteitansa. 11 Älköön hän myöskään menkö minkään kalulle luo; isästäänsäkään tai äidistänsä hän älköön saattako itseänsä saastaiseksi. 12 Älköön hän lähtekö pyhäköstä, ettei hän häpäisi Jumalansa pyhäkköä, sillä hänessä on hänen Jumalansa voiteluöljyn vihkimys. Minä olen Herra. 13 Hän ottakoon vaimoksensa neitsyen. 14 Leskeä tai hyljättävä vaimoa tai häväistyä naista tai porttoa hän älköön ottako, vaan neitsyen omasta suvustaan hän ottakoon vaimoksensa, 15

ettei hän häpäisisi jälkeläisiään suvussansa; sillä minä taloon ja asuu siellä niinkuin nuoruudessaan, niin hän olen Herra, joka hänet pyhitän." 16 Ja Herra puhui syökön isänsä ruokaa; mutta kukaan syrjäinen älköön Moosekselle sanoen: 17 "Puhu Aaronille ja sano: jos jossakin sinun jälkeläisistäsi, tulevissa sukupolvissa, on joku vamma, älköön hän lähestykö uhraamaan kukaan kasvoiltaan tahit jäsenniltään muodoton, 18 Älköön lähestykö kukaan, jossa on joku vamma, älköön kukaan sokea tai ontuva, kukaan kätensä taittanut, 19 kyttyräselkäinen tai surkastunut, silmäväkinen tai ihotautinen tai rupinen tai kauhittu. 20 Pappi Aaronin jälkeläisistä älköön kukaan, ja hänen pojillensa ja kaikille israelilaisille ja sano jossa on joku vamma, lähestykö uhraamaan Herran heille: Kuka ikinä Israelin heimosta tai muukalaisista uhreja; hänessä on vamma, sentähden hän älköön Israelissa tuo polttouhraksi uhrilahjansa, olipa se mikä lähestykö uhraamaan Jumalansa leipää. 22 Kuitenkin hän syökön Jumalansa leipää, sekä korkeasti-pyhää hyvänsä lupausuksi tui vapaaehtoinen uhri, jonka he tuovat Herralle, 23 Mutta älköön hän tulko esiripun luo hänien mielisuosionsa tulee teidän osaksenne: virheetön älköönkä lähestykö alttaria, koska hänessä on vamma, ettei hän häpäisisi minun pyhäkköäni; sillä minä olen urospuoli raavaista, lampaista tai vuohista. 20 Mutta yhtään eläintä, jossa on vamma, älkää tuoko, sillä siitä hänen mielisuosionsa ei tule teidän osaksenne. 21 Jos Aaronille ja hänen pojillensa ja kaikille israelilaisille. 21 Jos joku tuo Herralle yhteysuhrin raavaista tai lampaista, joko lupausta täyttääkseen tai vapaaehtoisena uhrina, olkoon eläin virheetön ollakseen otollinen; älköön siinä olko mitään vammaa. 22 Sokeata tai raajarikkoa tai silvottua tai paiseista tai ihotautista tai rupista älkää Herralle tuoko, älkääkä sellaisia asettako alttarille, uhraksi Herralle. 23 Härän tai lampaan, joka on jäsenniltään muodoton tai vaivainen, sinä saat uhrata vapaaehtoisena uhrina, mutta lupausuhraksi se ei ole otollinen. 24 Älkää uhrakto Herralle eläintä, joka on kuohittu puristamalla tai musertamalla tai repimällä tai leikkaamalla; älkää tehkö maassanne sellaista. 25 Älkää myöskaän muukalaiselta ostako mitään sellaisia eläimiä tuodaksenne niitä Jumalanne ruuaksi, sillä ne ovat turmeltuja, niissä on vamma; niistä e tule teidän osaksenne mielisuosio." 26 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 27 "Kun vasikka tai karitsa tai vohla on syntynyt, olkoon se emänsä luona seitsemän päivää; mutta kahdeksannesta päivästä alkaen se on otollinen uhrilahjaksi Herralle. 28 Älkää raavaseläintä tai lammasta ja sen sikiötä teurastako samana päivänä. 29 Kun te uhraatte Herralle kiitosuhrin, uhratkaa se niin, että hänen mielisuosionsa tulee teidän osaksenne. 30 Se syötäköön samana päivänä; älkää jättäkö siitä mitään seuraavaan aamuun. Minä olen Herra. 31 Noudattakaa siis minun käskyjäni ja pitäkää ne. Minä olen Herra. 32 Älkää häväiskö minun pyhää nimeäni: minä tahdon olla pyhä israelilaisen keskellä. Minä olen Herra, joka pyhitän teidät 33 ja joka vein teidät pois Egyptin maasta, ollakseni teidän Jumalanne. Minä olen Herra."

22 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 2 "Käské Aaronia ja hänen poikiansa pyhästi pitolemään israelilaisen pyhiä lahjoja, heidän minulle pyhittämänsä, etteivät he häpäisisi minun pyhään nimeäni. Minä olen Herra. 3 Sano heille polvesta polveen: Jos kuka tahansa teidän jälkeläisistänne saastuneena ollessaan lähestyy niitä pyhiä lahjoja, joita israelilaiset pyhittävät Herralle, hänet hävitettäköön minun kasvojeni edestä. 4 Minä olen Herra. Älköön kukaan Aaronin jälkeläinen, joka on pitalinen tai jolla on vuoto, syökö pyhistä lahjoista, ennenkuin hän on tullut puhtaaksi; ja joka koskee johonkin kuolleesta saastuneeseen tahi jolla on siemenvuoto, 5 tahi joka koskee pikkueläimeen, mihin tahansa, josta saastuu, tai ihmiseen, josta saastuu, olipa sen saastaisuus mitä laatua tahansa, 6 niin jokainen, joka koskee johonkin sellaiseen, olkoon saastainen iltaan asti älköönkä syökö pyhistä lahjoista, ellei hän ole pessyt ruumistaan vedessä. 7 Mutta kun aurinko on laskenut, on hän puhdas, ja sitten hän syökön pyhistä lahjoista, sillä se on hänen ruokansa. 8 Itsestään kuollutta tai kuoliaaksi raadeltua eläintä hän älköön syökö, ettei hän siten saastuisi. Minä olen Herra. 9 He noudattakoot minun määräyksiäni, etteivät joutuisi synnalaikaksi pyhitetyin tähden ja kuolisi, sentähden etta häpäisevät pyhitetyn. Minä olen Herra, joka pyhitän heidät. 10 Yksikään syrjäinen älköön syökö pyhästää lahjasta; papin loinen tai päiväpalkkalainen älköön syökö pyhästää lahjasta. 11 Mutta kun pappi ostaa rahallansa orjan, saakoon tämä siitä syödä; samoin hänen kodissaan syntyneet orjat syököt hänen ruokaansa. 12 Jos papin tytär tulee syrjäisen miehen vaimoksi, älköön hän syökö pyhistä antilahjoista. 13 Mutta jos papin tytär tulee leskeksi tai hyljäyksi ja on lapseton ja hän tulee takaisin isänsä

23 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 2 "Puhu israelilaisille ja sano heille: Herran juhla-ajat, joiksi teidän on kuulutettava pyhät kokoukset, minun juhla-aikani, ovat nämä. 3 Kuusi päivää tehtäköön työtä,

mutta seitsemänenä päivänä on sapatti, levon päivä, "Puhu israelilaisille ja sano: Seitsemänessä kuussa, pyhä kokous; silloin älkää yhtäkään askareta toimittako, kuukauden ensimmäisenä päivänä, pitäkää sapatinlepo, se on Herran sapatti, missä asuttekin. 4 Nämä ovat muistojuhla pasunaa soittaen, pyhä kokous. 25 Älkää Herran juhla-ajat, pyhä kokoukset, jotka teidän on silloin yhtäkään arkiaiskareta toimittako, vaan tuokaa kuulutettava määräjäjallansa: 5 Ensimmäisessä kuussa, uhri Herralle." 26 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: kuukauden neljäntenäistä päivänä, iltahämärässä, on 27 "Tämän seitsemännen kuun kymmenenä päivänä pääsiäinen Herran kuniaksi. 6 Ja saman kuukauden on sovituspäivä; pitäkää silloin pyhä kokous, kurittaka viidentenäistä päivänä on happamattona leivän itseänne paastolla ja tuokaa Herralle uhri. 28 Älkää juhla Herran kuniaksi; syökää happamatonta leipää toimittako yhtäkään askareta sinä päivänä, sillä se on seitsemän päivää. 7 Ensimmäisenä päivänä olkoon sovituspäivä, jolloin teille toimitetaan sovitus Herran, teillä pyhä kokous, silloin älkää yhtäkään arkiaiskareta teidän Jumalanne, edessä. 29 Sillä jokainen, joka ei toimittako. 8 Tuokaa Herralle uhri seitsemänä päivänä. sinä päivänä kurita itseänsä paastolla, hävitettäköön Seitsemänenä päivänä on pyhä kokous; silloin älkää kansastansa. 30 Ja jokainen, joka sinä päivänä toimittaa yhtäkään arkiaiskareta toimittako." 9 Ja Herra puhui jotakin askareta, minä hävitän hänen kansastansa. 31 Moosekselle sanoen: 10 "Puhu israelilaisille ja sano Älkää silloin yhtäkään askareta toimittako. Se olkoon heille: Kun te tulette siihen maahan, jonka minä teille teille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen, missä annan, ja leikkaatte sen viljaa, niin viekää papille asuttekin. 32 Se on oleva teille levon päivä, kurittaka viljastanne uutislyhde. 11 Ja hän toimittakoon sen lyhteen itseänne paastolla. Kuukauden yhdeksäntä päivänä heilutuksen Herran edessä, että hänen mielisuoionsa illalla, illasta iltaan, pitäkää tämä sapatti." 33 Ja Herra tulisi teidän osaksenne; sapatin jälkeisenä päivänä puhui Moosekselle sanoen: 34 "Puhu israelilaisille pappi toimittakoon sen heilutuksen. 12 Ja sinä päivänä, ja sano: Tämän seitsemännen kuun viidentenäistä jona teidän lyhteenne heilutus toimitetaan, uhratkaa päivänä on lehtimajanjuhla Herran kuniaksi; se kestää virheetön, vuoden vanha karitsa polttouhriksi Herralle, 13 seitsemän päivää. 35 Ensimmäisenä päivänä pidettäköön ja siihen kuuluvaksi ruokauhriksi kaksi kymmenennestä pyhä kokous; älkää silloin yhtäkään arkiaiskareta lestyjä jauhoja, öljyn sekoitettuna, uhriksi, suloiseksi toimittako. 36 Seitsemänä päivänä tuokaa uhri Herralle. tuoksuksi Herralle, sekä siihen kuuluvaksi juomauhriksi Kahdeksantena päivänä olkoon teillä pyhä kokous, neljännes hiin-mittaa viiniä. 14 Älkääkä syökö uutisleipää, ja tuokaa uhri Herralle; se on juhlakokous, älkää paahdettuja jyviä tai tuleentumatonta viljaa ennen silloin yhtäkään arkiaiskareta toimittako. 37 Nämä ovat sitä päivää, jona tuotte Jumalallen uhrilahjan. Se Herran juhla-ajat, joiksi teidän on kuulutettava pyhä olkoon teille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen, kokoukset, tuodaksenne Herralle uhreja: polttouhreja missä asuttekin. 15 Sitten laskekaa sapatin jälkeisestä ja ruokauhreja, teurasuhreja ja juomauhreja, kunakin päivästä, siitä päivästä, jona toitte heilutuslyhteen, päivänä sen päivän uhrit; 38 ja sitäpaitsi Herran sapatit seitsemän täyttä viikkoa, 16 laskekaa viisikymmentä ja teidän muut lahjanne ja kaikki lupausuhrinne ja kaikki päivää seitsemännen sapatin jälkeiseen päivään asti; vapaaehtoiset uhrinne, joita te Herralle annatte. 39 Mutta sitten tuokaa Herralle uusi ruokauhri. 17 Sieltä, missä seitsemännen kuukauden viidentenäistä päivänä, kun asutte, tuokaa heilutusleiväksi kaksi kakkua, jotka on te olette korjanneet maan sadon, viettäkää Herran leivottava happamena kahdesta kymmenenneksestä juhlaa seitsemän päivää; ensimmäinen päivä on levon lestyjä jauhoja, Herralle uutislahjaksi. 18 Ja tuokaa päivä, ja kahdeksas päivä on myös levon päivä. 40 leipänne ohella seitsemän virheetöntä, vuoden vanhaa Ensimmäisenä päivänä ottakaa ihania hedelmää puista, karitsaa ja mullikkia sekä kaksi oinasta; ruoka-ja palmunoksia ja tuuheiden puiden lehvää sekä pajuja juomauhreineen ne olkoot polttouhri Herralle, suloisesti purojen varsilta, ja pitäkää iloa seitsemän päivää Herran, tuoksuva uhri Herralle. 19 Ja uhratkaa kauris syntiuhriksi Jumalanne edessä. 41 Ja viettäkää sitä juhlna Herran sekä kaksi vuoden vanhaa karitsaa yhteysuhriksi. 20 Ja kuniaksi seitsemän päivää vuodessa. Se olkoon teille pappi toimittakoon niiden ja uutisleivän ynnä kahden ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen; viettäkää karitsan heilutuksen Herran edessä. Ne olkoot Herralle se seitsemänessä kuussa. 42 Seitsemän päivää pyhä ja papin omat. 21 Ja kuuluttakaa pyhä kokous asukaa lehtimajoissa; kaikki Israelissa syntyneet asukoot juuri siksi päiväksi; silloin älkää yhtäkään arkiaiskareta lehtimajoissa, 43 että teidän jälkeläisenne tietäisivät, toimittako. Se olkoon teille ikuinen säädös sukupolvesta kuinka minä annoin israelilaisten asua lehtimajoissa, sukupolveen, missä asuttekin. 22 Kun te korjaatte eloa kun vein heidät pois Egyptin maasta. Minä olen Herra, maastanne, niin älä leikkaa viljaa pelloltasi reunoja teidän Jumalanne." 44 Ja Mooses puhui näistä Herran myötä älkää poimi tähkäpäitä leikkuun jälkeen, vaan juhla-ajoista israelilaisille. jätä ne köyhälle ja muikalaiselle. Minä olen Herra, teidän Jumalanne." 23 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 24

24

Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 2 "Käske israelilaisten tuoda sinulle puhdasta, survomalla

saatua öljypuun öljyä seitsenhaaraisista lamppua varten, pitäköön sapattia Herran kunniaksi. 3 Kuutena vuotena että lamput aina voidaan nostaa paikoilleen. 3 kylvä peltosi ja kuutena vuotena leikkaa viinitarhasi Ulkopuolella esirippua, joka on lain arkin edessä ja korjaa niiden sato, 4 mutta seitsemäntä vuotena ilmestysmajassa, Aaron hoitakoon sitä niin, että se olkoon maalla levon aika, sapatti Herran kunniaksi; silloin aina, ehtoosta aamuun asti, palaa Herran edessä. Se älä kylvä peltoasi älkä leikkaa viinitarhaasi. 5 Leikatun olkoon teille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen, viljas jälkkasvua älä leikkaa, älkä poimi viinirypäleitä, 6 Aitokultaisen seitsenhaaraisen lampun lampuja hän jotka ovat kasvaneet leikkaamattomissa viinipuissasi. hoitakoon niin, että ne aina palavat Herran edessä. 5 Silloin olkoon maalla levon vuosi. 6 Mutta mitä Ja ota lestyjä jauhoja ja leivo niistä kaksitoista kakkua; itsestänsä kasvaa maan levätessä, olkoon teille ruuaksi, joka kakussa olkoon niitä kaksi kymmenennestä. 6 Ja sinulle itsellesi, sinun palvelijallesi ja palvelijattareillesi, lalo ne pääilletysten kahteenviinon, kuusi viinonsoita, päiväpalkkalaisellesi ja loisellesi, jotka luonasi asuvat. 7 aitokultaiselle pöydälle Herran eteen. 7 Ja pane viinonsoita Karjallesi ja metsäläimille sinun maassasi olkoon päälle puhdasta suitsuketta leipienviiniosana kaikki sen sato ruuaksi. 8 Ja laske seitsemän uhriksi Herralle. 8 Sapatti sapatilta hän aina asettakoon vuosiviihko: seitsemän kertaa seitsemän vuotta, niin että ne Herran eteen israelilaisten antina; se on ikuinen seitsemän vuosiviihkon aika on neljäkymmentä yhdeksän liitto. 9 Ne olkoot Aaronin ja hänen poikiensa omat, vuotta. 9 Ja seitsemännessä kuussa, kuukauden ja he syököt ne pyhässä paikassa, sillä ne ovat kymmenenestä päivänä anna pasunan raikuen soida; korkeasti-pyhät; ne ovat hänen ikuinen osuutensa Herran sovituspäivänä antakaa pasunan soida koko maassanne. uhreista." 10 Erään israelilaisen vaimon poika, jonka isä 10 Ja pyhittäkää viideskymmenes vuosi ja julistakaa oli egyptiläinen mies, oli lähtenyt maasta israelilaisten vapautus maassa kaikille sen asukkaille. Se olkoon mukana; ja tämän israelilaisen vaimon poika ja muuan teille riemuviisi; jokainen teistä saa silloin palata israelilainen mies riiteliivät keskenänsä leirissä. 11 Ja perintömaallensa ja sukunsa luo. 11 Riemuvuosi olkoon israelilaisen vaimon poika pilkkasi Herran nimeä ja teille viideskymmenes vuosi; älkää silloin kylväkö kirosi sitä. Silloin he toivat hänet Mooseksen eteen. älkääkä jälkkasvua leikatko, älkääkä poimiko, mitä Ja hänen äitinsä nimi oli Selomit, Dibrin tytär, Daanin leikkaamattomissa viinipuissa on kasvanut. 12 Sillä sukukunnasta. 12 Ja he panivat hänet vankeuteen, se on riemuviisi, se olkoon teille pyhä; pellosta kunnes heille ilmoitettaisiin Herran vastaus. 13 Ja syökää sen sato. 13 Riemuvuotena saa jokainen Herra puhui Moosekselle sanoen: 14 "Vie kirooa leirin teistä palata perintömaallensa. 14 Jos myyt jotakin ulkopuolelle, ja kaikki, jotka kuulivat sen, laskekoot lähimäisellesi tai ostat jotakin lähimäiseltäsi, niin kätensä hänen päänsä päälle, ja koko kansa kivittäköön älkää tehkö väärityttä toinen toiselle. 15 Vaan hänet. 15 Ja puhu israelilaisille ja sano: Kuka ikinä maksa lähimäisellesi riemuviuden jälkeisten vuosien Jumalaansa kiroaa, se joutuu synnalaiseksi. 16 Ja joka luvun mukaan, satovuosien luvun mukaan hän saakoon Herran nimeä pilkkaa, rangaistakoon kuolemalla; koko maksun sinulta. 16 Kuta useampia vuosia on, maksa sitä kansa kivittäköön hänet kuoliaaksi. Olipa se muukalainen suurempi hinta, ja kuta vähemmän vuosia on, maksa tai maassa syntynyt, joka pilkkaa Herran nimeä, hänet sitä pienempi hinta; sillä satomäärän hän myy sinulle. 17 surmattakoon. 17 Jos joku lyö kuoliaaksi ihmisen, kenen Älköön teistä kukaan tehkö väärityttä lähimäisellensä, hyvänsä, hänet rangaistakoon kuolemalla. 18 Mutta vaan pelkää Jumalaasi; sillä minä olen Herra, teidän joka lyö kuoliaaksi kotieläimen, korvatkoon sen: henki Jumalanne. 18 Sentähden pitääkää minun käskyni ja hengestä. 19 Ja joka tuottaa lähimäisellensä vamman, noudattakaa minun säädöksiäni ja pitääkää ne, niin te sille tehtäköön, niinkuin hänkin on tehnyt: 20 ruhje saatte turvallisesti asua maassa. 19 Ja maa on antava ruhjeesta, silmä silmästä, hammas hampaasta; saman hedelmänsä, ja teillä on kyllin syötävä, ja te saatte vamman, jonka hän on toiselle tuottanut, saakoon hän turvallisesti asua siinä. 20 Ja jos te sanotte: "Mitä me itsekin. 21 Joka lyö kuoliaaksi kotieläimen, korvatkoon syömmekin seitsemäntä vuotena, kun meidän ei ole lupa sen; mutta joka lyö kuoliaaksi ihmisen, se surmattakoon. kylvää eikä korjata satoamme?" 21 niin minä käskän 22 Sama laki olkoon teillä, niin muukalaisella kuin siunauseni kuudentena vuotena tulemaan teille, niin maassa syntyneelläkin; sillä minä olen Herra, teidän että se tuottaa teille kolmen vuoden sadon. 22 Ja kun te Jumalanne." 23 Ja Mooses puhui näin israelilaisille; ja kylvätte kahdeksantena vuotena, on teillä vielä vanhaa he veivät kiroojan leirin ulkopuolelle ja kivittivät hänet satoa syödä; siihen asti, kunnes yhdeksäntä vuotena kuoliaaksi. Näin israelilaiset tekivät, niinkuin Herra oli sen sato on saatu, on teillä vanhaa syödä. 23 Älköön Moosekselle käskyn antanut.

25 Ja Herra puhui Moosekselle Siinain vuorella sanoen: 2 "Puhu israelilaisille ja sano heille: Kun te tulette siihen maahan, jonka minä teille annan, niin maa

muukalaisia ja vieraita minun luonani. 24 Ja kaikessa siinä maassa, jonka te saatte perintömaaksenne, antakaa oikeus maan sukulunastamiseen. 25 Jos veljesi

köhytty ja myy perintömaatansa, niin hänen lähin teidän perintöomaisuuttanne. **46** Ja jättäkää ne jälkeenne sukulunastajansa tulkoon ja lunastakoon sen, mitä perinnöksi lapsilleen, pysyväksi perintöomaisuudeksi; hänen veljensä on myynyt. **26** Mutta jos jollakin ei ole niitä saatte pitää ainaisesti orjinanne. Mutta veljistänne, sukulunastajaa, mutta hän itse voi hankkia niin paljon, israelilaisista, älä ketään kovuudella hallitse. **47** Jos sinun kuin lunastukseen tarvitaan, **27** niin laskekoon, kuinka luonasi asuva muukalainen tai loinen tulee varoihin, monta vuotta on kulunut myymisestä, ja maksakoon veljesi köyhyessä hänen luonaan, niin että hän myy jäljellä olevasta ajasta miehelle, jolle hän myi, ja itsensä sinun luonasi asuvalle muukalaiselle tai loiselle palatkoon perintömaallensa. **28** Mutta jos hän ei voi tai jollekin muukalaisen suvun jäsenelle, **48** niin olkoon hankkia niin paljoa, kuin maksamiseen tarvitaan, niin hän, sen jälkeen kuin hän myi itsensä, lunastettavissa; jääköön se, mitä hän on myynyt, ostajan haltuun joku hänen veljistään lunastakoon hänet. **49** Tahi riemuvuotena asti. Mutta riemuvuotena se on vapaa, lunastakoon hänet hänen setänsä tai setänsä poika ja hän palatkoon perintömaallensa. **29** Jos joku myy tai joku veriheimolainen hänen suvustansa; tahi jos asuinrakennuksen muureilla varustetussa kaupungissa, hän tulee varoihin, lunastakoon hän itse itsensä. **50** olkoon hänen läheillä oikeus lunastaa se vuoden kuluessa. Ja hänen on laskettava yhdessä ostajansa kanssa, siitä, kun hän sen myi; sen ajan kestää hänen kuinka pitkä aika on riemuvuoteen siitä vuodesta, sukulunastusoikeutensa. **30** Mutta jollei sitä lunasteta, jolloin hän myi itsensä hännelle; ja hänen myyntihintansa ennenkuin vuosi on kulunut umpeen, niin jääköön jaettakoon vuosien luvulla; hänen palvelusaikansa talo muureilla varustetussa kaupungissa ainaiseksi laskettakoon saman arvoiseksi kuin päiväpalkkalaisen. ostajalle ja hänen suvullensa, riemuvuotena vapaaksi **51** Jos vielä on monta vuotta jäljellä, maksakoon hän tulematta. **31** Mutta talot kylissä, joiden ympärillä takaisin lunastushintanaan niitä vastaan osan siitä ei ole muuria, luettakoon peltomaahan; ne olkoot summasta, jolla hänet ostettiin. **52** Mutta jos vain lunastettavissa, ja riemuvuotena ne tulevat vapaaksi. vähän vuosia on jäljellä riemuvuoten, laskekoon ostaja **32** Kuitenkin olkoon leeviläisillä niissä kaupungeissa, nekin hännelle, ja hän maksakoon lunastushintansa sen jotka ovat heidän perintöomaisuuttaan, ikuinen oikeus mukaan, kuin hänen läheillä on vuosia jäljellä. **53** Vuosikaupalla talojen lunastamiseen. **33** Jos joku leeviläinen käyttää otetun päiväpalkkalaisen tavalla hän palvelkoon häntä, lunastusoikeutta, niin myyty talo kaupungissa, joka on mutta älköön tämä kovuudella hallitko häntä sinun leeviläistä perintöomaisuutta, palautuu riemuvuotena silmies edessä. **54** Mutta jos häntä ei näin lunasteta, vapaaksi; sillä talot leeviläiskaupungeissa ovat heidän tulkoon hän riemuvuotena vapaaksi, hän itse ja hänen perintöomaisuuttaan israelilaisten seassa. **34** Ja heidän lapsensa hänen kanssaan. **55** Sillä israelilaiset ovat kaupunkiehinsa kuuluvaa laidunmaata älköön myytäkö, minun palvelijoitani; he ovat minun palvelijani, jotka sillä se on heidän ikuista perintöomaisuuttansa. **35** Jos minä vein pois Egyptin maasta. Minä olen Herra, teidän veljesi sinun luonasi köyhty eikä jaksa pysyä pystyssä, Jumalanne."

ture häntä samoinkuin muukalaita tai loista; hän elääköön luonasi. **36** Älä ota korkoa tai voittoa häneltä, vaan pelkää Jumalaasi ja anna veljesi elää luonasi. **37** Älä anna hänen rahaasi korolle älkää ota elintarpeista voittoa. **38** Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka vein teidät pois Egyptin maasta antaakseni teille Kanaanin maan ja ollakseni teidän Jumalanne. **39** Jos veljesi sinun luonasi köyhty ja myy itsensä sinulle, älä pane häntä orjan työhön, **40** vaan hän olkoon päiväpalkkalaisena ja loisena sinun luonasi; riemuvuotena asti hän palvelkoon sinua. **41** Silloin hän lähteköön luotasi vapaana, hän ja hänen lapsensa hänen kanssaan, ja palatkoon sukunsa luo ja isiensä perintömaalle. **42** Sillä he ovat minun palvelijoitani, jotka minä vein pois Egyptin maasta; sentähden älköön heitä orjan tavalla myytäkö. **43** Älä hallitse heitä kovuudella, vaan pelkää Jumalaasi. **44** Mutta orjasit ja orjattaresi, jotka hankit itsellesi, ostakaa kansoista, jotka asuvat teidän ympäriillänne. **45** Tahi ostakaa ne teidän luonanne asuvien loisten lapsista ja heidän sukulaisistaan, jotka ovat teidän luonanne ja jotka ovat heille syntyneet teidän maassanne; ja ne olkoot

26 "Älkää tehkö itsellenne epäjumalia älkääkää pystyttääksesi itsellenne jumalankuvia tai patsaita, älkää myöskään asettako maahanne kiviä, joissa on kuvia, kumartaaksenne niitä, sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne. **2** Pitääkää minun sapattini ja peljätkää minun pyhäkköäni. Minä olen Herra. **3** Jos te vaellatte minun säädöksieni mukaan ja noudatte minun käskeyjäni ja pidätte ne, **4** annan minä teille sateen ajallansa, niin että maa antaa satonsa ja keden puut kantavat hedelmänsä. **5** Ja puiminen kestää teillä viininkorjuuseen asti, ja viininkorjuu kestää kylvöön asti, ja teillä on kyllin leipää syödäksenne, ja te saatte turvallisesti asua maassanne. **6** Ja minä annan rauhan teidän maallenne, ja te saatte levätä, kenenkään peljättämättä; ja minä hävitän pahat pedot teidän maastanne, eikä miekka käy teidän maanne ylitse. **7** Te ajatte pakoon vihollisenne, ja he kaatuvat miekkaan teidän edessänne. **8** Viisi teistä ajaa pakoon sata, ja sata teistä ajaa pakoon kymmenentuhatta, ja teidän vihollisenne kaatuvat miekkaan teidän edessänne. **9** Ja minä käännyn teidän puoleenne ja teen teidät hedelmällisiksi ja annan teidän lisääntyä ja pidän liitonni

teidän kansanne. **10** Ja te saatte syödä vanhaa, viime vuoden satoa, ja te joudutte viemään vanhan pois keskellenne enkä viero teitä. **11** Ja minä panen asumukseni teidän sekaan ja ajan teitä takaa paljastettulla miekalla, ja teidän keskellänne ja olen teidän Jumalanne, ja te olette maanne tulee autioksi ja kaupunkinne raunioiksi. **12** Ja minä vaellan teidän se on autiona ja te olette vihollisenne maassa. Silloin orjinansa; ja minä mursin rikki teidän ikeenne puut ja minun teidän kulkea pää pyystysä. **14** Mutta jos te kuin se on autiona, saa se levätä nauttien sitä lepoa, ette kuule minua ettekä pidä kaikkia näitä käskyjä, **15** jota se ei saanut teidän sapateinanne, asuessanne vaan hylkäätte halpana minun ohjeeni ja teidän sielunne siinä. **16** Ja niille teistä, jotka jäävät jäljelle, minä annan viero minun säädöksiäni, niin ettette pidä kaikkia pelokkaan sydämen heidän vihollistensa maassa, niin minun käskyjäni, vaan rikotte minun liittoni, **17** niin että lentävän lehden kahina ajaa heidät pakoon, ja he minäkin teen teille samoin ja rankaisen teitä hirmuisilla pakenevat, niinkuin pakenisivat miekkia, ja kaatuvat, onnettamuksilla, hivutustaudilla ja kuumeella, jotka vaikka ei kukaan heitää aja takaa. **18** Ja he kompastuvat sammuttavat teidän silmänne ja näännyttävät sielunne; ja toinen toiseensa niinkuin miekkia paeten, vaikka ei te kylvätte siemenen turhaan, sillä teidän vihollisenne kukaan aja heitää takaa; ja te ette voi pitää puolianne syövät sen. **19** Ja minä käännän kasvoni teitä vastaan, ja vihollisianne vastaan. **20** Ja te häviätte kanojen sekaan, teidän vihollisenne voittavat teidät; teidän vihamiehenne ja vihollistenne maa nielee teidät. **21** Ja ne teistä, hallitsevat teitä, ja te pakenette, vaikka ei kukaan jotka jäävät jäljelle, riutuvat teidän vihollistenne maassa aja teitä takaa. **22** Jos ette sittenkään kuule minua, syntivelkansa tähden; ja myös isiensä syntivelan tähden niin minä vielä kuritan teitä seitsenkertaisesti teidän he riutuvat niinkuin nekin. **23** Silloin he tunnustavat syntienne tähden. **24** Ja minä murran teidän ylpään syntivelkansa ja isiensä syntivelan, sen että ovat olleet uhmanne; minä teen teidän taivaanne raudankovaksi ja minulle uskottomat ja käyneet minua vastaan, **25** jonka maanne vasken kaltaiseksi. **26** Ja teidän voimanne kuluu tähden minäkin kävin heitää vastaan ja vein heidät heidän hukkaan, sillä teidän maanne ei anna satoansa eivätkä vihollistensa maahan. Silloin heidän ympärileikkaamon maan puut anna hedelmäänsä. **27** Ja jos te sittenkin sydämensä nöyrtyy, ja silloin he sovitavat syntivelkansa. käytte minua vastaan ettekä tahdo kuulla minua, niin **28** Ja silloin minä muistan liittoni Jaakobin kanssa ja minä lyön teitä vielä seitsenkertaisesti, teidän syntienne muistan liittoni lisäkin kanssa ja liittoni Aabrahamin mukaan. **29** Minä lähetän teidän sekaanne metsän kanssa, ja minä muistan myös maan. **30** Mutta ensin pedot riistämään teiltä lapsenne, raatelemaan karjaanne tulkoon maa tyhjäksi heistä ja saakoon hyvityksen ja vähetämään teidän lukuanne, niin että teidän tienne sapateistansa olemalla autiona, niin kauan kuin he ovat tulevat autioiksi. **31** Jos ette vielä tästääkään minun poissa; ja he sovitakoot syntivelkansa sentähden, juuri kurituksestani ota ojentuakseenne, vaan yhä käytte minua sentähden, että he hylkäisivät minun säädökseni ja vastaan, **32** niin minäkin käyn teitä vastaan ja lyön heidän sielunsa viero minun käskyjäni. **33** Mutta teitä seitsenkertaisesti teidän syntienne tähden. **34** Sittenkään, vaikka he ovat vihollistensa maassa, en minä Minä saatte teidän kimppuunne miekan, joka kostaa heitä hylkää enkä viero heitä niin, että lopettaisin heidät rikotun liiton; ja kun te kokoonnutte kaupunkeihinne, niin ja rikkoisin liittoni heidän kanssansa; sillä minä olen minä lähetän teidän sekaanne ruttotaudin, ja teidän on Herra, heidän Jumalansa. **35** Ja minä muistan heidän antautuminen vihollisen valtaan. **36** Kun minä murran hyväksensä liiton heidän isiensä kanssa, jotka minä vein teiltä levän tuen, niin kymmenen vaimoa paistaa teidän pois Egyptin maasta kanojen silmien edessä, ollakseni leipänne yhdessä uunissa, ja he tuovat kotiin teidän luvatun ihmisen arvo, **37** ja niin arvioitse mies, ja te syytteenne lihaa, ja tyttärenne lihaa te syötte. **38** Ja minä kukistan teidän uhrikukkulanne ja hävitän teidän auringonpatsaan ja panen teidän ruumiinne teidän kivistumalienne ruumiiden päälle, ja minun sieluni inhoa teitä. **39** Ja minä muutan teidän kaupunkinne raunioiksi ja hävitän teidän pyhäkkönne enkä mielisty

27 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Puhu israelilaisille ja sano heille: Jos jollakin on täytettäväni lupaus Herralle ja sinun on arvioitava luvatun ihmisen arvo, **3** niin arvioitse mies, joka on kahdenkymmenen ja kuudenkymmenen vuoden väillä, viiteenkymmenen hopeasekelin pyhäkkösekelin painon mukaan; **4** mutta jos se on nainen, arvioitse hänet kolmeenkymmeneen sekeliin. **5** Viisivuotisesta kaksikymmenvuotiseen asti

arvioitse miehenpuoli kahteenkymmenee sekeliin lammast, se on jo Herran oma. 27 Jos se on saastaisia ja vaimonpuoli kymmenen sekeliin. 6 Kuukauden eläimiä, lunastakoon omistaja sen sinun arvioimastasi vanhasta viisivuotiseen asti arvioitse miehenpuoli viiteen hinnasta ja pankoon lisäksi viidennen osan sen arvosta; hopeasekeli ja vaimonpuoli kolmeen hopeasekeliin. 7 jos sitä ei lunasteta, myytäköön se arvioimaasi hintaan. Kuusikymmenvuotinen ja sitä vanhempi miehenpuoli 28 Mitään vihityä, mitä hyvänsä, jonka joku on vihinyt arvioitse viiteentoista sekeliin ja vaimonpuoli kymmenen Herralle omaisuudestansa, olipa se ihmisen tai eläin sekeliin. 8 Jos joku on liian köyhä maksamaan tai perintömaa, älköön myytäkö älköönkä lunastettako; arvihintaa, vietäköön hänet papin eteen, ja pappi sillä kaikki vihityn korkeasti-pyhää, Herran omaa. 29 arvioikoon hänet; lupauksen tekijän varojen mukaan ihmistä, ketä hyvänsä, joka on tuhon omaksi vihity, arvioikoon pappi hänet. 9 Mutta jos lupaus koskee älköön lunastettako, vaan hänet surmattakoon. 30 Kaikki karjaa, josta voidaan tuoda uhrilahja Herralle, olkoon maan kymmenykset, sekä pellon viljasta että puiden kaikki, mikä siitä annetaan Herralle, pyhä. 10 Sitä hedelmistä, ovat Herran omat, pyhä lahja Herralle. 31 älköön vaihdettako älköönkä muutettako; ei hyvää Jos joku tahtoo lunastaa jotakin kymmenysistänsä, huonoon eikä huonoa hyvään. Jos joku kuitenkin vaihtaa antakoon häni siihen lisäksi viidennen osan. 32 Ja kaikki eläimen toiseen, olkoon sekä se että siihen vaihdettu kymmenyksset raavaskarjasta ja pikkukarjasta, joka pyhä. 11 Mutta jos se on saastainen eläin, mikä tahansa, kymmenes eläin kaikesta, mikä kulkee paimenen sauvan joita ei saa tuoda uhrilahjaksi Herralle, niin vietäköön alitse, olkoot pyhä lahja Herralle. 33 Älköön kysyttäkö, eläin papin eteen; 12 ja pappi arvioikoon sen tarkastaen, onko se hyvä vai huono, älköönkä sitä vaihdettako. Jos onko se hyvä vai huono. Olkoon sillä se arvihinta, jonka joku kuitenkin vaihtaa sen, niin olkoon sekä se että pappi määrä. 13 Jos omistaja tahtoo sen lunastaa, siihen vaihdettu pyhä; älköön niitä lunastettako." 34 antakoon arvihinnan lisäksi viidennen osan siitä. 14 Nämä ovat ne käskyt, jotka Herra Siinain vuorella antoi. Ja jos joku pyhittää talonsa pyhäksi lajhaksi Herralle, Moosekselle israelilaisia varten.

niin pappi arvioikoon sen tarkastaen, onko se hyvä vai huono. Olkoon sillä se arvihinta, jonka pappi määrä. 15 Mutta jos se, joka on talonsa pyhittänyt, tahtoo lunastaa sen, niin antakoon arviosumman lisäksi viidennen osan siitä; ja niin se on hänen omansa. 16 Jos joku pyhittää Herralle kappaaleen perintömaatansa, niin arvioi se kylvön suuruuden mukaan; hoomerimitta ohria vastatkoon viittäkymmentä hopeasekeliä. 17 Jos häni pyhittää peltonsa riemuviudesta alkaen, jääköön sillle arvioimasi täysi hinta. 18 Mutta jos häni pyhittää peltonsa riemuviuden jälkeen, laskekoon pappi hänen rahasumman niiden vuosien luvun mukaan, jotka ovat jäljellä seuraavaan riemuviuteen; ja se vähennettäköön sinun arvioimastasi hinnasta. 19 Ja jos se, joka pellon on pyhittänyt, tahtoo lunastaa sen, niin antakoon arvioimasi hinnan lisäksi viidennen osan siitä; ja niin se jää hänen omakseen. 20 Mutta jos häni ei lunasta peltoa, vaan myy sen toiselle, ei se enää ole lunastettavissa; 21 vaan kun pelto riemuviutena tulee vapaaksi, olkoon se Herralle pyhitetty, niinkuin vihity pelto; se joutuu papin omaisuudeksi. 22 Jos joku Herralle pyhittää ostamansa pellon, joka ei ole hänen perintömaatansa, 23 laskekoon pappi hänen arvihinnan riemuviuteen asti; ja häni suorittakoon samana päivänä arvioimasi hinnan pyhänä lajhana Herralle. 24 Riemuviutena pelto palautukoon sille, jolta se on ostettu ja jonka perintömaata se on. 25 Ja kaikki sinun arvioimisesi tapahtukoon pyhäkkösekelin painon mukaan; sekelissä olkoon kaksikymmentä geeraa. 26 Mutta karjan esikoista, joka ensiksi syntyneenä jo on Herran oma, älköön kukaan pyhittäkö; olipa se härkä tai

4 Mooseksen

1 Ja Herra puhui Moosekselle Siinain erämaassa ilmestysmajassa toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, toisena vuotena siitä, kun he olivat lähteneet Egyptin maasta, sanoen: **2** "Laskekaa koko Israelin kansan väkiluku suvittain ja perhekunnittain, niemien lukumääärän mukaan, kaikki miehenpuolel, pääluvin mukaan. **3** Pitääkää katselmus, sinä ja Aaron, kaikista Israelin sotakelpoisista miehistä, kaksikymmenvuotisista ja sitä vanhemmista, osastoittain. **4** Ja teidän apunanne olkoon yksi mies jokaisesta sukukunnasta, sen perhekuntien päämies. **5** Ja nämä ovat niiden miesten nimet, jotka teitä avustakoot: Ruubenista Elisur, Sedeurin poika; **6** Simeonista Selumieli, Suurisaddain poika; **7** Juudasta Nahson, Amminadabin poika; **8** Isaskarista Netanel, Suuarin poika; **9** Sebulonista Eliab, Heelonin poika; **10** Joosefin pojista: Efraimista Elisama, Ammihudin poika ja Manasesta Gamliel, Pedasurin poika; **11** Benjaminista Abidan, Gideonin poika; **12** Daanista Ahieser, Ammisaddain poika; **13** Asserista Pagiel, Okranin poika; **14** Gaadista Eljasaf, Deguelin poika; **15** Naftalista Ahira, Eenanin poika. **16** Nämä olkoott kansan edusmiehet, heidän isiensä sukukuntien ruhtinaat, Israelin heimojen päämiehet." **17** Ja Mooses ja Aaron ottivat luokseensa nämä nimeltä mainitut miehet **18** ja kokosivat kaiken kansan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, ja kansa pantiin luetteloihin suvittain ja perhekunnittain, niemien lukumääärän mukaan, kaksikymmenvuotiset ja sitä vanhemmat, pääluvin mukaan, **19** niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. Niin hän piti heistä katselmukseen Siinain erämaassa. **20** Ruubenin, Israelin esikoinen, jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvittain ja perhekunnittain, niemien lukumääärän, pääluvin mukaan, kaikkiaan miehenpuolia, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia, **21** näitä Ruubenin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli neljäkymmentäkuusi tuhatta viisisataa. **22** Simeonin jälkeläisiä, katselmuksessa olleita, oli polveutumisensa mukaan, suvittain ja perhekunnittain, niemien lukumääärän, pääluvin mukaan, kaikkiaan miehenpuolia, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia, **23** näitä Simeonin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli viisikymmentähdeksän tuhatta kolmesataa. **24** Gaadin jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvittain ja perhekunnittain, niemien lukumääärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia, **25** näitä Gaadin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli neljäkymmentäviisi tuhatta kuusisataa viisikymmentä. **26** Juudan jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvittain ja perhekunnittain,

niemien lukumääärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia, **27** näitä Juudan sukukunnasta katselmuksessa olleita oli seitsemäenkymmentäneljä tuhatta kuusisataa. **28** Isaskarin jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvittain ja perhekunnittain, niemien lukumääärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia, **29** näitä Isaskarin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli viisikymmentäneljä tuhatta neljäsataa. **30** Sebulonin jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvittain ja perhekunnittain, niemien lukumääärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia, **31** näitä Sebulonin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli viisikymmentäseitsemän tuhatta neljäsataa. **32** Joosefin jälkeläisiä, Efraimin jälkeläisiä, oli polveutumisensa mukaan, suvittain ja perhekunnittain, niemien lukumääärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia, **33** näitä Efraimin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli neljäkymmentätuhatta viisisataa. **34** Manassen jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvittain ja perhekunnittain, niemien lukumääärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia, **35** näitä Manassen sukukunnasta katselmuksessa olleita oli kolmekymmentäkaksi tuhatta kaksisataa. **36** Benjaminin jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvittain ja perhekunnittain, niemien lukumääärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia, **37** näitä Benjaminin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli kolmekymmentäviisi tuhatta neljäsataa. **38** Daanin jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvittain ja perhekunnittain, niemien lukumääärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia, **39** näitä Daanin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli kuusikymmentäkaksi tuhatta seitsemänsataa. **40** Asserin jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvittain ja perhekunnittain, niemien lukumääärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia, **41** näitä Asserin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli neljäkymmentäyksi tuhatta viisisataa. **42** Naftalin jälkeläisiä oli polveutumisensa mukaan, suvittain ja perhekunnittain, niemien lukumääärän mukaan, kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, kaikkia sotakelpoisia, **43** näitä Naftalin sukukunnasta katselmuksessa olleita oli viisikymmentäkolme tuhatta neljäsataa. **44** Nämä ovat ne katselmuksessa olleet, joista Mooses ja Aaron ja Israelin ruhtinaat, nuo kaksitoista miestä, perhekuntiansa edustaen, pitivät katselmuksen. **45** Ja kaikkiaan katselmuksessa olleita israelilaisia oli perhekunnittain, kaksikymmenvuotisia

ja sitä vanhempia, kaikkia Israelin sotakelpoisia Reguelin poika; **15** hänen osastonsa, katselmuksesta miehiä, **46** näitä katselmuksesta olleita oli yhteensä olleet, on neljäkymmentäviisi tuhatta kuusisataa kuusisataakolme tuhatta viisisataa viisikymmentä. **47** viisikymmentä miestä. **16** Ruubenin leirin katselmuksesta Mutta leeviläisistä, heidän isiensä sukukunnasta, ei olleita on siis kaikkaan sata viisikymmentäksi tuhatta pidetty katselmusta yhdessä muiden kanssa. **48** Sillä neljäsataa viisikymmentä miestä, osastoittain. He Herra puhui Moosekselle sanoen: **49** "Ainoastaan Leevin lähtekööt likkeelle toisen joukkona. **17** Sitten lähtee sukukunnasta älä pidä katselmusta äläkä laske heidän likkeelle ilmestysmaja ja leeviläisten leiri toisten leirien väkilukuansa yhdessä muiden israelilaisten kanssa, keskellä. Niinkuin olivat leiriityneet, niin lähteköötkin, **50** vaan pane leeviläiset hoitamaan lain asumusta ja kukaan kohdallansa, lippukunnittain. **18** Efraimin leirin sen kaikkea kalustoa ja kaikkea, mitä siihen kuuluu. lippukunta leiriitykön länteen päin osastoittain, ja He kantakoot asumusta ja sen kaikkea kalustoa, ja he Efraimin jälkeläisten päämiehenä olkoon Elisama, toimittakoot siiän palvelusta sekä leiriityköt asumuksen Ammihudin poika; **19** hänen osastonsa, katselmuksesta ympärille. **51** Kun asumus lähtee likkeelle, purkakoot olleet, on neljäkymmentä tuhatta viisisataa miestä. **20** leeviläiset sen; ja kun asumus pysähtyy leiriipaikkaan, Hänen vierensä leiriitykön Manassen sukukunta, pystyttäkööt leeviläiset sen. Syräinen, joka siihen ryhty, ja Manassen jälkeläisten päämiehenä olkoon Gamliel, surmattakoon. **52** Muut israelilaiset asettukoot kukaan Pedasurin poika; **21** hänen osastonsa, katselmuksesta omaan leiriinsä ja kukaan lippunsa luo, osastoittain. **53** olleet, on kolmekymmentäkaksi tuhatta kaksisataa Mutta leeviläiset leiriityköt lain asumuksen ympärille, miestä. **22** Sitten Benjaminin sukukunta, ja Benjaminin ettei Herran viha kohtaisi Israelin kansaa, ja leeviläiset jälkeläisten päämiehenä olkoon Abidan, Gideonin hoitakoot tehtäväi lain asumuksessa." **54** Ja israelilaiset poika; **23** hänen osastonsa, katselmuksesta olleet, tekivät kaiken, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut; niin he tekivät.

2 Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen:

2 "Israelilaiset leiriityköt kukaan lippunsa luo, perhekuntiensa sotamerkkien kohdalle; he leiriityköt taammas ilmestysmajan ympärille. **3** Etupuolelle, itään päin, leiriitykön Juudan leirin lippukunta osastoittain, ja Juudan jälkeläisten päämiehenä olkoon Nahson, Amminadabin poika; **4** hänen osastonsa, katselmuksesta olleet, on seitsemänkymmentäneljä tuhatta kuusisataa miestä. **5** Hänen vierensä leiriitykön Isaskarin sukukunta, ja Isaskarin jälkeläisten päämiehenä olkoon Netanel, Suuarin poika; **6** hänen osastonsa, katselmuksesta olleet, on viisikymmentäneljä tuhatta neljäsataa miestä. **7** Sitten Sebulonin sukukunta, ja Sebulonin jälkeläisten päämiehenä olkoon Eliab, Heelonin poika; **8** hänen osastonsa, katselmuksesta olleet, on viisikymmentäseitsemän tuhatta neljäsataa miestä. **9** Juudan leirin katselmuksesta olleita on siis kaikkaan sata kahdeksankymmentäkuusi tuhatta neljäsataa miestä, osastoittain; he lähtekööt likkeelle ensimmäisenä joukkona. **10** Ruubenin leirin lippukunta leiriitykön etelään päin osastoittain, ja Ruubenin jälkeläisten päämiehenä olkoon Elisur, Sedeurin poika; **11** hänen osastonsa, katselmuksesta olleet, on neljäkymmentäkuusi tuhatta viisisataa miestä. **12** Hänen vierensä leiriitykön Simeonin sukukunta, ja Simeonin jälkeläisten päämiehenä olkoon Selumieli, Suurisaddain poika; **13** hänen osastonsa, katselmuksesta olleet, on viisikymmentäyhdeksän tuhatta kolmesataa miestä. **14** Sitten Gaadin sukukunta, ja Gaadin jälkeläisten päämiehenä olkoon Eljasaf,

satakahdeksan tuhatta ja sata miestä, osastoittain. He lähtekööt likkeelle kolmantena joukkona. **25** Daanin leirin lippukunta leiriitykön pohjoiseen päin osastoittain, ja Daanin jälkeläisten päämiehenä olkoon Ahieser, Ammisaddain poika; **26** hänen osastonsa, katselmuksesta olleet, on kuusikymmentäkaksi tuhatta seitsemänsataa miestä. **27** Hänen vierensä leiriitykön Asserin sukukunta, ja Asserin jälkeläisten päämiehenä olkoon Pagiel, Okranin poika; **28** hänen osastonsa, katselmuksesta olleet, on neljäkymmentäyksi tuhatta viisisataa miestä. **29** Sitten Naftalin sukukunta, ja Naftalin jälkeläisten päämiehenä olkoon Ahira, Eenanin poika; **30** hänen osastonsa, katselmuksesta olleet, on viisikymmentäkolme tuhatta neljäsataa miestä. **31** Daanin leirin katselmuksesta olleita on siis kaikkaan sata viisikymmentäseitsemän tuhatta kuusisataa miestä. He lähtekööt likkeelle viimeisenä joukkona, lippukuntinensa." **32** Nämä olivat israelilaisten katselmuksesta olleet, perhekunnittain; eri leirien katselmuksesta olleita oli osastoittain kaikkaan kuusisataakolme tuhatta viisisataa viisikymmentä miestä. **33** Mutta leeviläisten katselmusta ei pidetty samalla kuin muiden israelilaisten, sillä niin oli Herra Moosekselle käskyn antanut. **34** Ja israelilaiset tekivät kaiken, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. Niin he leiriityivät lippukunnittain, ja niin he lähtivät likkeelle kukaan suvittain ja perhekunnittain.

3 Tämä on kertomus Aaronin ja Mooseksen suvusta, siihen aikaan kun Herra puhui Moosekselle Siinain vuorella. **2** Nämä ovat Aaronin poikien nimet: Naadab, esikoinen, Abihu, Eleasar ja litamar. **3** Nämä ovat

Aaronin poikien, voideltujen pappien, nimet, niiden, jotka heitä kaikkiaan kahdeksantuhatta kuusisataa, jotka olivat viihtyä papinvirkaa toimittamaan. 4 Mutta Naadab hoitivat pyhäkössä suoritettavia tehtäviä. 29 Kehatilaisten ja Abihu kuolivat Herran edessä tuodessaan vierasta suvut leiriityivät asumuksen sivulle etelään pään. tulta Herran eteen Siinain erämaassa; ja heillä ei ollut 30 Ja kehatilaisten sukujen perhekunta-päämies oli poikia. Niin Eleasar ja litamar toimittivat papinvirkaa Elisafan, Ussielin poika. 31 Heidän hoidettavanaan isänsä Aaronin edessä. 5 Ja Herra puhui Moosekselle oli arkki, pöytä, seitseenhaarainen lamppu, alttarit ja sanoen: 6 "Tuo Leevin sukukunta esille ja aseta se pappi pyhä kalusto, jota jumalanpalveluksessa käytettiin, ynnä Aaronin eteen palvelemaan häntä. 7 Ja he hoitakoot esirippu-kaikkine palvelustehtävineen. 32 Ja leeviläisten sekä hänen että koko kansan tehtäviä ilmestysmajan päämiesten esimies oli Eleasar, pappi Aaronin poika; edustalla, toimittakoot palvelusta asumuksessa. 8 Ja he hän oli niiden päällysmies, jotka hoitivat tehtäviä hoitakoot kaikkea ilmestysmajan kalustoa ja israelilaisten pyhäkössä. 33 Merarista polveutuivat mahnilaisten suku tehtäviä, toimittakoot palvelusta asumuksessa. 9 Niin on ja muusilaisten suku. Nämä olivat Merarin suvut. 34 sinun annettava leeviläiset Aaronille ja hänen pojilleen; Katselmukseissa olleita oli heitä kaikkien miehenpuolten, antakoot israelilaiset heidät hänen haltuunsa, hänenne kuukauden ikäisten ja sitä vanhempien, lukumäärän palvelijoiksi. 10 Mutta Aaronin ja hänen poikiensa käske mukaan kuusituhatta kaksisataa. 35 Ja Merarin hoitaa papinvirkansa. Syrjäinen, joka siihen ryhtyy, sukujen perhekunta-päämies oli Suuriel, Abihailin surmattakoon." 11 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: poika. He leiriityivät asumuksen sivulle pohjoiseen 12 "Katso, minä itse olen ottanut leeviläiset israelilaisten pään. 36 Ja Merarin poikien hoidettavaksi oli uskottu keskuudesta israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan, asumuksen laudat, poikitangot, pylvät ja jalustat sekä kaiken sijaan, joka avaa äidinkohdun; leeviläiset ovat kaikki sen kalusto-kaikki ne palvelustehtävineen; 37 siis tulleet minun omikseni. 13 Sillä minun omani on niinikään ympäriillä olevan esipihan pylväät jalustoinensa, jokainen esikoinen. Sinä päivänä, jona minä surmasin vaarnoinensa ja köysinensä. 38 Mutta asumuksen kaikki Egyptin maan esikoiset, minä pyhitin itselleni eteen, itään pään, ilmestysmajan eteen, auringon kaikki Israelin esikoiset, sekä ihmisten että karjan; nousun pään, leiriityivät Mooses ja Aaron ynnä hänen minun omani ne ovat. Minä olen Herra." 14 Ja Herra poikansa; heidän hoidettavanaan oli pyhäkkö, se, puhui Moosekselle Siinain erämaassa sanoen: 15 "Pidä mikä oli israelilaisten hoidettavana. Mutta syrjäinen, leeviläisten katselmus perhekunnittain ja suvuittain; joka ryhti siihen, oli surmattava. 39 Katselmukseissa kaikista miehenpuolista, kuukauden ikäisistä ja sitä olleita leeviläisiä, joista Mooses ja Aaron Herran vanhemmista, pidä katselmus". 16 Ja Mooses piti käskyn mukaan pitivät katselmuksesta suvuittain, heistä katselmukseen Herran käskyn mukaan, niinkuin kaikkia miehenpuolia, kuukauden ikäisiä ja sitä hänenne oli määräty. 17 Ja nämä olivat Leevin vanhempia, oli kaikkiaan kaksikymmentäkaksi tuhatta. poikien nimet: Geerson, Kehat ja Merari. 18 Ja nämä 40 Ja Herra sanoi Moosekselle: "Katsasta kaikki olivat Geersonin poikien nimet, suvuittain: Libni ja israelilaisten miehenpuoliset esikoiset, kuukauden Siime. 19 Ja Kehatin pojat olivat, suvuittain, Amram, ikäisistä ja sitä vanhemmista, ja laske heidän nimiensä Jishar, Hebron ja Ussiel. 20 Ja Merarin pojat olivat, lukumäärä. 41 Ja ota minulle-minä olen Herran-suvuittain, Mahli ja Muusi. Nämä olivat Leevin suvut leeviläiset israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan perhekunnittain. 21 Geersonista polveutuivat libnläisten sekä myös leeviläisten karja israelilaisten karjan suku ja siimeiläisten suku. Nämä olivat geersonilaisten kaikkien esikoisten sijaan." 42 Ja Mooses katsasti, suvut. 22 Katselmukseissa olleita oli heitä, kaikkien niinkuin Herra oli häntä käskenyt, kaikki israelilaisten miehenpuolten, kuukauden ikäisten ja sitä vanhempien, esikoiset. 43 Ja katselmukseissa olleita oli heitä, lukumäärän mukaan-näitä katselmukseissa olleita oli kaikkia miehenpuolisia esikoisia, nimien lukumäärän seitsemäntuhatta viisisataa miestä. 23 Geersonilaisten mukaan, kuukauden ikäisiä ja sitä vanhempia, suvut leiriityivät asumuksen taakse läteen pään. 24 kaikkiaan kaksikymmentäkaksi tuhatta kaksisataa Ja geersonilaisten perhekunta-päämies oli Eljasaf, seitsemäntäkymmentä kolme. 44 Ja Herra puhui Laaelin poika. 25 Geersonin poikien hoidettavana Moosekselle sanoen: 45 "Ota leeviläiset israelilaisten ilmestysmajassa oli asumus ja teltta, sen peite, kaikkien esikoisten sijaan ja leeviläisten karja heidän ilmestysmajan oven uudin 26 ja asumusta ja alttaria karjansa sijaan, ja niin leeviläiset tulevat minun omikseni. ympäriöivän esipihan ympärysverhot ja sen portin uudin Minä olen Herra. 46 Mutta lunastukseksi noista sekä sen köydet-kaikki ne palvelustehtävineen. 27 kahdestasadasta seitsemästäkymmenestä kolmesta, Kehatista polveutuivat amramilaisten suku, jisharilaisten jonka verran israelilaisten esikoisia on yli leeviläisten suku, hebronilaisten suku ja ussieliäisten suku. Nämä määrä, 47 ota miestä kohti viisi sekeliä, ota ne olivat kehatilaisten suvut. 28 Miehenpuolten, kuukauden pyhäkkösekelin painon mukaan, kaksikymmentä geeraa ikäisten ja sitä vanhempien, lukumäärän mukaan oli laskettuna sekeliin. 48 Ja anna se raha Aaronille

ja hänen pojillensa lunastukseksi niistä, joita on yli öljystä, hyvänhajuista suitsukkeesta, jokapäiväisestä leeviläisten määräni." 49 Ja Mooses otti lunastushinnan ruokauhrista ja voiteluöljystä; hän pitäköön huolen koko niistä, joita oli yli leeviläisillä lunastettujen määräni. 50 asumuksesta ja kaikesta, mitä siinä on, pyhäköstä ja Israelilaisten esikoisista hän otti tämän rahan, tuhat sen kalustosta." 17 Ja Herra puhui Moosekselle ja kolmesataa kuusikymmentä viisi sekeliä pyhäkkösekelin Aaronille sanoen: 18 "Älkää päästääkö kehatilaisten painon mukaan. 51 Ja Mooses antoi sen lunastushinnan sukuhaaraa häviämään leeviläisten joukosta. 19 Nämä Aaronille ja hänen pojillensa Herran käskyn mukaan, niinkuin Herra oli Moosesta käskenyt.

4 Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen:

2 "Laske Leevin jälkeläisten joukosta Kehatin jälkeläisten lukumäärä suvuittain ja perhekunnittain, 3 kolmikymmenvuotiset ja sitä vanhemmat aina viisikymmenvuotisiin saakka, kaikki, joiden on palveltava toimittamalla askareita ilmestysmajassa. 4 Kehatin poikien palvelustehtävänä ilmestysmajassa olkoon tämä: huolenpito korkeasti-pyhistä. 5 Ja leirin liikkeelle lähtiessä menkööt Aaron ja hänen poikansa ja päästääkö alas esiripun sekä peittääkö sillä lain arkin; 6 sitten he pankoot sen päälle sireeninnahkapeitteeseen ja levittääkö päällimmäiseksi vaatteeen, kokonaan punasinisistä langoista tehdyn, ja asettakoot paikoilleen sen korennot. 7 Ja näkyleipäpöydälle he levittääkö punasinisen vaatteeen ja pankoot sen päälle vadiit ja kupit, maljat ja juomauhrikannut; ja ainainen leipä olkoon myös sen päällä. 8 Sitten he levittääkö näiden päälle helakanpunaisen vaatteeen ja peittääkö sen sireeninnahkapeitteellä ja asettakoot paikoilleen sen korennot. 9 Ja he ottakoot punasinisen vaatteen ja peittääkö seitsenhaaraisen lampun lamppuineen, lampupsaksineen, karstakuppeineen ja kaikkine öljyastioineen, joita sen hoitamisessa käytetään. 10 Ja he käärkööt sen ja kaiken sen kaliston sireeninnahkapeitteeseen ja pankoot kantopaareille. 11 Ja kultaiselle alttarille he levittääkö punasinisen vaatteen ja peittääkö sen sireeninnahkapeitteellä ja asettakoot paikoilleen sen korennot. 12 Ja he ottakoot kaiken jumalanpalveluskaliston, jota pyhäkössä käytetään, ja käärkööt sen punasiniseen vaatteeseen ja peittääkö sen sireeninnahkapeitteellä ja pankoot kantopaareille. 13 Ja he puhdistakoot tuhasta alttarin sekä levittääkö sen päälle purppurapunaisen vaatteen 14 ja pankoot sen päälle kaiken kaliston, jota alttarilla käytetään: hiilipannut, haarukat, lapiot ja maljat, kaiken alttarikaliston; ja levittääkö sen päälle sireeninnahkapeitteeen ja asettakoot paikoilleen sen korennot. 15 Ja kun leirin lähtiessä liikkeelle Aaron ja hänen poikansa ovat valmiiksi peittäneet pyhäkön ja pyhäkön kaiken kaliston, niin tulkoot Kehatin pojat kantamaan, mutta älkööt koskeko pyhäkköön, etteivät kuolisi. Tämä on ilmestysmajasta se, mikä on Kehatin poikien kannettava. 16 Ja Eleasar, pappi Aaronin poika, pitäköön huolen seitsenhaaraisen lampun

siis tehkää heille, että he saisivat elää eivätkä kuolisi lähestyessään kaikkeinpyhintä: Aaron ja hänen poikansa menkööt ja asettakoot heidät jokaisen tekemään palvelustehtävänsä ja kantamaan kannettavaansa; 20 mutta älkööt nämä menkö katsomaan pyhiä esineitä, älkööt silmänräpäykseksikään, etteivät kuolisi." 21 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 22 "Laske myösken Geersonin jälkeläisten lukumäärä perhekunnittain ja suvuittain; 23 pidä kolmikymmenvuotisten katselmus ja sitä vanhempien, viisikymmenvuotisiin asti, kaikkien, joiden on palveltava toimittamalla palvelusta ilmestysmajassa. 24 Geersonilaissukujen tehtävänä palveltaessa ja kannettaessa olkoon tämä: 25 he kantakoot asumuksen telttakankaan kaistat ja ilmestysmajan, sen peitteen ja sireeninnahkapeitteeen, joka on sen päällä päällimmäisenä, sekä ilmestysmajan oven uutimen 26 ja asumusta ja alttaria ympäröivän esipihan ympärysverhot ja sen portin uutimen sekä niiden köydet ja kaiken niiden hoitamiseen tarvittavan kaliston; he toimittakoot kaiken, mitä siinä on tehtävä. 27 Aaronin ja hänen poikiensa käskyn mukaisesti tapahtukoon kaikki geersonilaisten palvelus, mitä hyvänsä he kantavat ja toimittavatkin, ja antakaa heidän hoitoonsa kaikki heidän kannettavansa. 28 Tämä on geersonilaissukujen palvelustehtävä ilmestysmajassa; ja he hoitakoot toimensa litamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla. 29 Pidä Merarin jälkeläisten katselmus suvuittain ja perhekunnittain; 30 pidä kolmikymmenvuotisten katselmus ja sitä vanhempien, viisikymmenvuotisiin asti, kaikkien, joiden on palveltava toimittamalla palvelusta ilmestysmajassa. 31 Ja nämä ovat uskotut heille kannettavaksi heidän toimittaessaan palvelusta ilmestysmajassa: asumuksen laudat, sen poikitangot, pylvät ja jalustat 32 sekä ympäällä olevan esipihan pylvät jalustoineen, vaarnoineen ja köysineen, kaikki niiden kalusto ja kaikki, mitä tarvitaan niiden hoitamiseen. Ja antakaa heidän hoitoonsa nimeltä mainittuina ne kalut, joiden kantaminen on heidän tehtävänsä. 33 Tämä on merarilaissukujen palvelustehtävä, mitä hyvänsä he toimittavatkin ilmestysmajassa litamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla." 34 Ja Mooses ja Aaron sekä kansan päämiehet pitivät Kehatin jälkeläisten katselmuksen suvuittain ja perhekunnittain, 35 kolmikymmenvuotisten ja sitä vanhempien, aina viisikymmenvuotisiin asti, kaikkien, joiden oli palveltava toimittamalla palvelusta ilmestysmajassa. 36 Ja heitää, suvuittain katselmukseissa

olleita, oli kaksituhatta seitsemänsataa viisikymmentä. ei ole sukulunastajaa, jolle velka olisi maksettava, 37 Nämä paljon oli kehatilaissuvista katselmussa maksettakoon velka Herralle, se on papille, ja sitä paitsi olleita, kaikkia ilmestysmajassa palvelevia, joiden sovitus-oinas, jolla toimitetaan synnalaiselle sovitus. 9 Ja katselmus Mooses ja Aaron pitivät sen käskyn jokainen anti, mikä hyvänsää israelilaisten papille tuomista mukaisesti, jonka Herra oli Mooseksen kautta antanut. pyhistä lahoista, olkoon papin oma. 10 Ja jokainen 38 Ja Geersonin jälkeläisiä, joiden katselmus pidettiin pyhäät lahhat olkoot papin omat; mitä joku antaa papille, suvittain ja perhekunnittain, 39 kolmikymmenvuotisia se olkoon papin oma." 11 Ja Herra puhui Moosekselle ja sitä vanhemmia viisikymmenvuotisia asti, kaikkia, sanoen: 12 "Puhu israelilaisille ja sano heille: jos jonkin joiden oli palveltava toimittamalla palvelusta miehen vaimo on pettänyt miehensä ja ollut hänen ilmestysmajassa, 40 näitä katselmussa olleita oli uskoton 13 ja joku on maannut hänen kanssaan eikä suvittain ja perhekunnittain kaksituhatta kuusisataa hänen miehensä ole saanut sitä tietää ja vaimo on saanut kolmekymmentä. 41 Nämä paljon oli geersonilaisten sen salatuksi, vaikka hän on saastuttanut itsensä, eikä suvista katselmussa olleita, kaikkia ilmestysmajassa ole todistaja häntä vastaan eikä häntä ole teosta tavattu, palvelevia, joiden katselmus Mooses ja Aaron 14 mutta luulevaisuuden henki on vallannut miehen ja pitivät Herran käskyn mukaisesti. 42 Ja merarilaisten hän luilee vaimoansa, joka onkin saastuttanut itsensä, suvista oli niitä, joiden katselmus pidettiin suvittain tahi jos luulevaisuuden henki on vallannut miehen ja ja perhekunnittain, 43 kolmikymmenvuotisia ja sitä hän luilee vaimoansa, vaikka tämä ei ole saastuttanut vanhemmia viisikymmenvuotisia asti, kaikkia, joiden oli itseensä, 15 niin tuokoon mies vaimonsa papin eteen palveltava toimittamalla palvelusta ilmestysmajassa, 44 ja uhrilahjana hänen puolestaan kymmenennen osan näitä, suvittain katselmussa olleita, oli kolmetuhatta eefa-mittaa ohrajauhoja, mutta älköön hän sen päälle kaksisataa. 45 Nämä paljon oli merarilaisten suvista vuodattako öljyä älköönkä panko suitsuketta, sillä se on katselmussa olleita, joista Mooses ja Aaron pitivät luulevaisuuksuhri, muistutusuhri, joka johdattaa muistoon katselmus sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli pahan teon. 16 Ja pappi tuokoon vaimon ja asettakoon Mooseksen kautta antanut. 46 Kaikkia katselmussa hänet Herran eteen. 17 Ja pappi ottakoon pyhää vettä olleita leeviläisiä, joiden katselmus Mooses ja saviastaan, ja sitten pappi ottakoon tomua asumuksen Aaron ja Israelin päämiehet pitivät suvittain ja lattialta ja pankoon veteen. 18 Ja pappi asettakoon perhekunnittain, 47 kolmikymmenvuotisia ja sitä vaimon Herran eteen, päästääkön vaimon tukan hajalle vanhemmia, viisikymmenvuotisia asti, kaikkia, joiden oli ja asettakoon hänen käsinsä muistutusuhrin, se on palveltava toimittamalla palvelusta ja kantamistyötä luulevaisuuksuhriin, ja papin kädessä olkoon katkera ilmestysmajassa, 48 näitä katselmussa olleita oli kirovesi. 19 Ja pappi vannottakoon vaimoa ja sanokoon kahdeksantuhatta viisitasaa kahdeksankymmentä. 49 hänen: 'Jos ei kukaan ole maannut sinun kanssasi etkä Sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli Mooseksen ole pettänyt miestäsi saastuttamalla itseäsi, niin älköön kautta antanut, määrättiin jokaiselle heistä oma tämä katkera kirovesi sinua vahingoittako. 20 Mutta jos palvelustehtävänsä ja kantamistyönsä. Tämän olet pettänyt miehesi ja saastuttanut itsesi ja joku muu katselmus Mooses piti, niinkuin Herra oli häntä käskenyt.

5 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 2 "Käsket israelilaisten karkoitaa leiristä jokainen pitalinen ja jokainen vuotoa sairastava ja jokainen kuolleesta saastunut. 3 Karkoitakaa sellaiset, sekä miehet että naiset, leirin ulkopuolelle, etteivät he saastutaisi leiriään, jossa minä asun heidän keskellänsä." 4 Ja israelilaiset tekivät niin ja karkoitivat heidät leirin ulkopuolelle; niinkuin Herra oli puhunut Moosekselle, niin israelilaiset tekivät. 5 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 6 "Puhu israelilaisille: Jos mies tai nainen tekee rikkomuksen minkä tahansa, jonka ihmisen tekee menettelemällä uskottomasti Herraa kohtaan, ja niin joutuu vikapääksi, 7 tunnustakoon hän rikkomuksensa, jonka on tehnyt, ja maksakoon velkansa täyneen määrään sekä pankoon siihen lisäksi viidennen osan sen arvosta ja antakoon sen sille, jolle hän on velkaa. 8 Mutta jos hänen lä

Herra sinun lanteesi ja paisuttakoon vatsasi; 22 menköön tähän kirovesi sinun sisuksiisi, niin että vatsasi paisuu ja lanteesi kuihtuvat.' Ja vaimo sanokoon: 'Amen, Amen'. 23 Ja pappi kirjoittakoon nämä kiroukset ja huuhkoon kirjoituksen kiroveen. 24 Sitten hän juottakoon vaimolla sen katkeran kiroveden, ja menköön kirovesi häneen, tuskaksi hänen. 25 Ja pappi ottakoon vaimon kädestä luulevaisuuksuhriin ja toimittakoon uhrin heilutuksen Herran edessä ja tuokoon sen alttarille. 26 Ja pappi ottakoon uhrista kourallisen alttarioriosaksi ja polttakoon sen alttarilla ja juottakoon sitten vaimolla veden. 27 Ja kun hän on juottanut vaimolla veden, niin, jos hän on saastuttanut itsensä ja ollut miehelleen uskoton, menee kirovesi häneen, hänen tuskaksi, ja hänen vatsansa paisuu ja lanteensa kuihtuvat, ja vaimon

nimi tulee kiroukseksi hänen kansansa keskuudessa. ne Herran eteen ja toimittakoon hänen syntiuhrinsa 28 Mutta jos vaimo ei ole saastuttanut itseänsä, vaan on ja polttouhrinsa. 17 Mutta oinaan hän uhratkoon puhdas, ei hän vahingoitu, vaan pysyy hedelmällisenä. yhteysuhriksi Herralle ynnä korillisen happamattomia 29 Tämä on laki luulevaisuudesta. Jos vaimo pettää leipiä; ja pappi toimittakoon myös hänen ruoka-ja miehensä ja saastuttaa itsensä, 30 tai jos jonkin valtaa juomauhrinsa. 18 Ja nasiiri ajattakoon hiuksensa, luulevaisuuden henki ja hän luulee vaimoansa, niin hän vihkiytymisensä merkin, ilmestysmajan ovella ja ottakoon päänsä hiukset, vihkiytymisensä merkin, ja pankoon ne tuleen, joka palaa yhteysuhrin alla. 19 Ja pappi ottakoon oinaan keitetyn lavan ja korista happamattoman kakun sekä happamattoman ohukaisen ja parkoon ne nasiirin käsii, senjälkeen kuin tämä on ajattanut pois vihkiytymisensä merkin. 20 Ja pappi toimittakoon niiden heilutuksen Herran edessä. Se olkoon pyhä lahja papille, annettava heilutetun rintalihan ja annaksi annetun reiden lisäksi. Sen jälkeen nasiiri saakoon juoda viiniä. 21 Tämä on laki nasiirista, joka tekee lupauksen, ja hänen uhrilahjastaan, jonka hän uhraa Herralle vihkiytymisensä tähden, sen lisäksi, mitä hän muuten saa hankituki. Tekemänsä lupauksen mukaan hän menetelkön näin, noudattaen vihkiytymistään koskevaa lakkia." 22 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 23 "Puhu Aaronille ja hänen pojillensa ja sano: Siunatessanne israelilaisia sanokaa heille: 24 Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua; 25 Herra valistakoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen; 26 Herra kääntäkön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan. 27 Nämä he laskekoot minun nimeni israelilaisten ylitse, ja minä siunaan heitä."

6 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 2 "Puhu israelilaisille ja sano heille: Kun mies tai nainen tekee nasiirlupauksen vihkiytäksensä Herralle, 3 niin pidättyköön hän viinistä ja väkijuomasta; älköön juoko hapanviiniä tai hapanta juomaa älköönkä mitään viinirypäleen mehua; älköön syökö tuoreita älköönkä kuivia rypäleitä. 4 Niin kauan kuin hänen nasiirlupauksensa kestää, älköön hän syökö mitään, mikä viiniköynnöksetä saadaan, älköön edes raakiloita tai köynnosten versoja. 5 Niin kauan kuin hänen nasiirlupauksensa kestää, älköön partaveitsi koskettako hänen päättänsä. Kunnes kuluu umpeen aika, joksi hän on vihkiytynyt Herralle, hän olkoon pyhä ja kasvattakoon päänsä hiukset pitkiksi. 6 Niin kauan kuin hän on Herralle vihkiytynyt, älköön hän menkö kuolleen luo. 7 Älköön hän saastuko edes isästäänsä tai äidistäänsä, veljestäänsä tai sisarestansa heidän kuoltuaan, sillä hänen päässään on Jumalalle-vihkiytymisen merkki. 8 Niin kauan kuin hänen nasiirlupauksensa kestää, hän on pyhä Herralle. 9 Jos joku odottamatta, äkkiarvaamatta kuolee hänen läheisyydessään ja hän niin saastuttaa vihityn päänsä, niin hän ajattakoon hiuksensa puhdistuspäivänään, seitsemäntenä päivänä hän ajattakoon ne. 10 Ja kahdeksantena päivänä hän tuokoon kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa papille ilmestysmajan ovelle. 11 Ja pappi uhratkoon toisen syntiuhraksi ja toisen polttouhraksi ja toimittakoon hänen sovitukseen kuolleiden tähden tulleesta rikkomuksesta ja pyhittäköön uudelleen hänen päänsä sinä päivänä. 12 Ja hän vihkiytökön uudelleen Herralle nasiirlupauksensa ajaksi ja tuokoon vuoden vanhan karitsan vikauhriksi. Mutta kulunut aika jääköön lukuunottamatta, koska hän saastutti vihkimyksensä. 13 Ja tämä on nasiirilaki: Sinä päivänä, jona hänen nasiirlupauksensa alkaa on kulunut umpeen, tuotakoon hänet ilmestysmajan ovelle, 14 ja hän tuokoon uhrilahjanansa Herralle vuoden vanhan virheettömän karitsan polttouhraksi ja vuoden vanhan virheettömän uuhkaritsan syntiuhraksi sekä virheettömän oinaan yhteysuhriksi 15 ynnä korillisen lestyistä jauhoista leivottuja happamattomia leipiä, öljyn leivottuja kakkuja ja öljylä voideltuja happamattomia ohukaisia sekä niihin kuuluvan ruoka-ja juomauhrin. 16 Ja pappi tuokoon

ne Herran eteen ja toimittakoon hänen syntiuhrinsa 17 Mutta oinaan hän uhratkoon puhdas, ei hän vahingoitu, vaan pysyy hedelmällisenä. yhteysuhriksi Herralle ynnä korillisen happamattomia 18 Ja nasiiri ajattakoon hiuksensa, luulevaisuuden henki ja hän luulee vaimoansa, niin hän vihkiytymisensä merkin, ilmestysmajan ovella ja ottakoon päänsä hiukset, vihkiytymisensä merkin, ja pankoon ne tuleen, joka palaa yhteysuhrin alla. 19 Ja pappi ottakoon oinaan keitetyn lavan ja korista happamattoman kakun sekä happamattoman ohukaisen ja parkoon ne nasiirin käsii, senjälkeen kuin tämä on ajattanut pois vihkiytymisensä merkin. 20 Ja pappi toimittakoon niiden heilutuksen Herran edessä. Se olkoon pyhä lahja papille, annettava heilutetun rintalihan ja annaksi annetun reiden lisäksi. Sen jälkeen nasiiri saakoon juoda viiniä. 21 Tämä on laki nasiirista, joka tekee lupauksen, ja hänen uhrilahjastaan, jonka hän uhraa Herralle vihkiytymisensä tähden, sen lisäksi, mitä hän muuten saa hankituki. Tekemänsä lupauksen mukaan hän menetelkön näin, noudattaen vihkiytymistään koskevaa lakkia." 22 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 23 "Puhu Aaronille ja hänen pojillensa ja sano: Siunatessanne israelilaisia sanokaa heille: 24 Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua; 25 Herra valistakoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen; 26 Herra kääntäkön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan. 27 Nämä he laskekoot minun nimeni israelilaisten ylitse, ja minä siunaan heitä."

7 Kun nyt Mooses oli saanut pystytetyksi asumuksen ja oli voidellut sen ja pyhittänyt sen kaikkine kalustoineen ynnä alttarin kaikkine kalustoineen sekä voidellut ja pyhittänyt ne, 2 niin Israelin ruhtinaat, perhekuntien päämiehet, nimittäin heimoruhtinaat, katselmuksessa olleiden esimiehet, 3 toivat lahjanansa Herran eteen kuudet katetut vaunut ja kaksitoista raavasta, kaksi ruhtinasta aina yhdet vaunut ja kukin ruhtinas härän; ne he toivat asumuksen eteen. 4 Ja Herra sanoi Moosekselle näin: 5 "Ota ne heiltä ilmestysmajan palveluksessa käytettäväksi ja anna ne leeviläisille, kullekin hänen palvelustehtävänsä mukaisesti". 6 Ja Mooses otti vastaan vaunut ja raavaat ja antoi ne leeviläisille. 7 Kahdet vaunut ja neljä raavasta hän antoi Geersonin pojille heidän palvelustehtävänsä mukaisesti. 8 Ja neljät vaunut sekä kahdeksan raavasta hän antoi Merarin pojille sen palvelustehtävän mukaisesti, joka heidän oli suorittava litamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla. 9 Mutta Kehatin pojille hän ei antanut mitään, koska heidän hoidettavinaan oli pyhät esineet, joita heidän oli olallaan kannettava. 10 Ja ruhtinaat toivat vihkiäislahjoja altaria varten sinä päivänä, jona se voideltiin; ja ruhtinaat toivat lahjanansa alttarin eteen. 11 Ja Herra sanoi Moosekselle: "Ruhtinaat tuokoot yksitellen, kokin päivänänsä, uhrilahjansa alttarin

vihtiäisiin". 12 Ensimmäisenä päivänä toi uhrilahjansa kauris syntiuhraksi 41 ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi Nahson, Amminadabin poika, Juudan sukukunnasta. oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa.

13 Ja hänen uhrilahjanansa oli hopeavati, sadan Tämä oli Selumielin, Suurisaddain pojat, uhrilahja. kolmenkymmenen sekelin painoinen, ja hopeamalja, 42 Kuudentena päivänä Gaadin jälkeläisten ruhtinas joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin Eljasaf, Deguelin poika: 43 hänen uhrilahjanansa oli painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, lestyjä jauhoja ruokauhriksi, 14 kymmenen sekelin hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta, 15 mullikka, pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä oinas ja vuoden vanhaa karitsaa polttouhriksi, 16 kauris sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi, 44 kymmenen syntiuhraksi 17 ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta, 45 oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. mullikka, oinas ja vuoden vanhaa karitsaa polttouhriksi, 46 Tämä oli Nahsonin, Amminadabin pojan, uhrilahja. kauris syntiuhraksi 47 ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, 18 Toisena päivänä Netanel, Suuarin poika, Isaskarin viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa ruhtinas, tai uhrilahjansa karitsaa. Tämä oli Eljasafin, Deguelin pojan, uhrilahja. hopeavatin, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, 48 Seitsemäntenä päivänä Efraimin jälkeläisten ruhtinas hopeamaljan, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä Elisama, Ammihudin poika: 49 hänen uhrilahjanansa oli pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi, 20 kymmenen hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta, 21 pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä mullikan, oinaan ja vuoden vanhan karitsan polttouhriksi, sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi, 50 kymmenen 22 kaurin syntiuhraksi 23 ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta, 51 viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa mullikka, oinas ja vuoden vanhaa karitsaa polttouhriksi, 52 karitsaa. Tämä oli Netanelin, Suuarin pojan, uhrilahja. kauris syntiuhraksi 53 ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi 24 Kolmantena päivänä Sebulonin jälkeläisten ruhtinas oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. Eliab, Heelonin poika: 25 hänen uhrilahjanansa oli Tämä oli Elisaman, Ammihudin pojan, uhrilahja. 54 hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, Kahdeksantena päivänä Manassen jälkeläisten ruhtinas hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä Gamliel, Pedasurin poika: 55 hänen uhrilahjanansa oli pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi, 26 kymmenen hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta, 27 pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä mullikka, oinas ja vuoden vanhaa karitsaa polttouhriksi, 28 sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi, 56 kymmenen kauris syntiuhraksi 29 ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta, 57 oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. mullikka, oinas ja vuoden vanhaa karitsaa polttouhriksi, 58 Tämä oli Eliabin, Heelonin pojan, uhrilahja. 30 Neljäntena kauris syntiuhraksi 59 ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi päivänä Ruubenin jälkeläisten ruhtinas Elisur, Sedeurin oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. poika: 31 hänen uhrilahjanansa oli hopeavati, sadan Tämä oli Gamlielin, Pedasurin pojan, uhrilahja. 60 kolmenkymmenen sekelin painoinen, hopeamalja, joka Yhdeksäntä päivänä Benjaminin jälkeläisten ruhtinas painoi seitsemänkymmentä sekeliä pyhäkkösekelin Abidan, Gideonin poika: 61 hänen uhrilahjanansa oli painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, lestyjä jauhoja ruokauhriksi, 32 kymmenen sekelin hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta, 33 mullikka, pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä oinas ja vuoden vanhaa karitsaa polttouhriksi, 34 kauris sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi, 62 kymmenen syntiuhraksi 35 ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, viisi sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta, 63 oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa karitsaa. mullikka, oinas ja vuoden vanhaa karitsaa polttouhriksi, 64 Tämä oli Elisurin, Sedeurin pojan, uhrilahja. 36 Viidentä kauris syntiuhraksi 65 ja yhteysuhriksi kaksi raavasta, päivänä Simeonin jälkeläisten ruhtinas Selumieli, viisi oinasta, viisi kaurista ja viisi vuoden vanhaa Suurisaddain poika: 37 hänen uhrilahjanansa oli karitsaa. Tämä oli Abidanin, Gideonin pojan, uhrilahja. hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, 66 Kymmenentä päivänä Daanin jälkeläisten ruhtinas hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä Ahieser, Ammisaddain poika: 67 hänen uhrilahjanansa oli pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi, 38 kymmenen hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta, 39 pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä mullikka, oinas ja vuoden vanhaa karitsaa polttouhriksi, 40 sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi, 68 kymmenen

sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta, **69** niin; hänen osti lamput valaisemaan seitsenhaaraisen mullikkia, oinas ja vuoden vanha karitsa polttouhriksi, **70** lampun edustaa, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn kauris syntiuhraksi **71** ja yhteysuhriksi kaksoi raavasta, **viisi** antanut. **4** Ja näin oli seitsenhaarainen lamppu oinasta, **viisi** kaurista ja **viisi** vuoden vanhaa karitsaa. tehty: se oli kullasta, kohotakoista teko; sen jalka ja Tämä oli Ahieserin, Ammisaddain pojat, uhrilahja. **72** kukkalehdetkin olivat kohotakoista teko. Aivan sen Yhdentenätoista päivänä Asserin jälkeläisten ruhtinas kaavan mukaan, jonka Herra oli Moosekselle näyttänyt, Pagiel, Okranin poika: **73** hänen uhrilahjanansa oli hänen tekni seitsenhaaraisen lampun. **5** Ja Herra puhui hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, Moosekselle sanoen: **6** "Ota leeviläiset israelilaisten hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä keskuudesta ja puhdistaa heidät. **7** Ja puhdistakaesi pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä heidät tee näin: Pirkkoita heihin synnistä puhdistavaa sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi, **74** kymmenen vettä, ja ajattakoot he koko ruumiinsa partaveitsellä ja sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta, **75** pesköt vaatteensa ja puhdistakoot itsensä. **8** Ja sitten mullikkia, oinas ja vuoden vanha karitsa polttouhriksi, **76** he ottakoot mullikan sekä siihen kuuluvana ruokauhrina kauris syntiuhraksi **77** ja yhteysuhriksi kaksoi raavasta, öljyllä sekoitettuja lestyjä jauhoja; ja ota toinen mullikka **viisi** oinasta, **viisi** kaurista ja **viisi** vuoden vanhaa syntiuhraksi. **9** Tuo sitten leeviläiset ilmestysmajan eteen karitsaa. Tämä oli Pagielin, Okranin pojat, uhrilahja. **78** sekä kokoa kaikki Israelin kansa. **10** Ja kun olet tuonut Kahdentalentoista päivänä Naftalin jälkeläisten ruhtinas leeviläiset Herran eteen, laskekoot israelilaiset kätensä Ahira, Eenanin poika: **79** hänen uhrilahjanansa oli leeviläisten päälle, **11** ja Aaron toimittakoon leeviläisille hopeavati, sadan kolmenkymmenen sekelin painoinen, israelilaisten puolesta heilutuksen Herran edessä, että hopeamalja, joka painoi seitsemänkymmentä sekeliä he kelpaisivat Herran palvelukseen. **12** Mutta leeviläiset pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyllä laskekoot kätensä mullikkain pään päälle, ja valmista sekoitettuja lestyjä jauhoja ruokauhriksi, **80** kymmenen toinen syntiuhraksi ja toinen polttouhriksi Herralle, sekelin painoinen kultakuppi, täynnä suitsuketta, **81** toimittaaksesi sovitukseen leeviläisille. **13** Aseta sitten mullikkia, oinas ja vuoden vanha karitsa polttouhriksi, **82** leeviläiset Aaronin ja hänen poikiensa eteen ja toimita kauris syntiuhraksi **83** ja yhteysuhriksi kaksoi raavasta, **viisi** heille heilutus Herran edessä. **14** Erota leeviläiset oinasta, **viisi** kaurista ja **viisi** vuoden vanhaa karitsaa. israelilaisten keskuudesta, että leeviläiset olisivat minun Tämä oli Ahiran, Eenanin pojat, uhrilahja. **84** Nämä omani. **15** Ja senjälkeen leeviläiset menkööt palvelemaan olivat ne vihkiäislahjat, jotka Israelin ruhtinaat antoivat ilmestysmajaa, kun sinä olet puhdistanut heidät ja alttaria varten sinä päivänä, jona se voideltiin: kaksitoista toimittanut heille heilutuksen. **16** Sillä he ovat kokonaan hopeavatia, kaksitoista malja, kaksitoista kultakuppia, annetut minun omikseni israelilaisten keskuudesta; **85** kukaan hopeavati sadan kolmenkymmenen sekelin ja kaiken sen sijaan, joka avaa äidinkohdun, israelilaisten kukaan malja seitsemänkymmenen sekelin painoinen; kaikkien esikoisten sijaan, minä olen heidät ottanut näissä astioissa oli siis hopeata yhteensä kaksituhatta omikseni. **17** Sillä jokainen esikoinen israelilaisten neljäsataa sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan. **86** keskuudessa, niin ihmisten kuin karjankin, on minun Kultakuppeja oli kaksitoista, täynnä suitsuketta, kukaan omani: sinä päivänä, jona minä surmasin kaikki Egyptin kuppi kymmenen sekelin painoinen pyhäkkösekelin maan esikoinet, minä pyhitin heidät itselleni. **18** Ja minä painon mukaan; kupeissa oli siis kultaan yhteensä sata otin leeviläiset israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan. **19** kaksikymmentä sekeliä. **87** Polttouhrieläimiä oli yhteensä: Ja minä annoin leeviläiset Aaronille ja hänen pojillensa kaksitoista härkää, kaksitoista oinasta, kaksitoista palvelijoiksi, israelilaisten keskuudesta, suorittamaan vuoden vanhaa karitsaa ynnä niihin kuuluva ruokauhri; ja israelilaisten puolesta palvelusta ilmestysmajassa ja syntiuhrakauriita oli kaksitoista. **88** Yhteysuhrieläimiä oli toimittamaan israelilaisille sovitusta; ja niin israelilaisia yhteensä: kaksikymmentä neljä härkää, kuusikymmentä ei kohtaa rangaistus siitä, että lähestyytä pyhäkköä. oinasta, kuusikymmentä kaurista ja kuusikymmentä **20** Mooses ja Aaron ja koko Israelin kansa teivät vuoden vanhaa karitsaa. Nämä olivat ne vihkiäislahjat, leeviläisille kaiken, niinkuin Herra oli Moosekselle jotka annettiin alttaria varten, sen jälkeen kuin se oli leeviläisistä käskyn antanut; niin israelilaiset heille voideltiin. **89** Ja kun Mooses meni ilmestysmajaan teivät. **21** Ja leeviläiset puhdistautuivat synnistä ja puhumaan Herran kanssa, kuuli hän äänen, joka pesivät vaatteensa. Ja Aaron toimitti heille heilutuksen puhutteli häntä lain arkin pääällä olevalta armoistuimelta, Herran edessä, ja Aaron toimitti heille sovitukseen molempien kerubien väliltä; ja Herra puhui hänelle.

8 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Puhu Aaronille ja sano hänelle: Kun nostat lamput paikoilleen, niin valaiskoot ne seitsemän lampua seitsenhaaraisen lampun edustaa". **3** Ja Aaron teki

heidän puhdistamiseksensa. **22** Ja senjälkeen leeviläiset menivät toimittamaan palvelustansa ilmestysmajassa Aaronin ja hänen poikiensa edessä. Niinkuin Herra oli Moosekselle leeviläisistä käskyn antanut, niin heille tehtiin. **23** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **24** "Tämä

olkoon voimassa leeviläisistä: Kahdenkymmenen viiden lähtivät israelilaiset liikkeelle; ja mihin pilvi laskeutui, vuoden ikäiset ja sitä vanhemmat menkööt palvelemaan siihen israelilaiset leiriityivät. 18 Herran käskyn mukaan ja toimittamaan palvelusta ilmestysmajassa. 25 israelilaiset lähtivät liikkeelle, ja Herran käskyn mukaan Mutta viidennestäkymmenenennestä ikávuodesta alkaen israelilaiset leiriityivät. He olivat leiriityneinä, niin kauan leeviläinen olkoon palveluksesta vapaa älköönkä enää kuin pilvi pysyi asumuksen päällä. 19 Ja kun pilvi palvelko, 26 vaan auttakoon veljäään ilmestysmajassa viipyi asumuksen päällä useampia päiviä, noudattivat heidän tehtäviensä hoitamisessa, mutta palvelusta hän älköön enää toimittako. Järjestä näin leeviläisille heidän tehtävänsä."

9 Ja Herra puhui Moosekselle Siinain erämaassa toisena vuotena siitä, kun he olivat lähteneet Egyptin maasta, sen vuoden ensimmäisessä kuussa, sanoen: 2 "Israeilaiset vettäköt pääsiäisen määräaikanansa. 3 Tämän kuukauden neljäntenäistä päivänä, iltahämärässä, vettäkää se määräaikanansa; kaikkien sitä koskevien käskeyjen ja säädösten mukaan se vettäkää." 4 Ja Mooses käski israelilaisten vettää pääsiäistä. 5 Niin he vettivät pääsiäisen ensimmäisessä kuussa, kuukauden neljäntenäistä päivänä, iltahämärässä, Siinain erämaassa; israelilaiset tekivät kaiken, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. 6 Mutta siellä oli miehiä, jotka olivat saastuneet kuolleesta eivätkä voineet vettää pääsiäistä sinä päivänä. Niin he astuivat sinä päivänä Mooseksen ja Aaronin eteen. 7 Ja miehet sanoivat hänen: "Me olemme saastuneet kuolleesta; miksi meidät puhalletaan, kokoontukoon sinun luoksesi koko estetään tuomasta Herralle uhrilahja määräaikanansa israelilaisten keskuudessa?" 8 Ja Mooses sanoi heille: "Jääkää tähän, minä menen kuulemaan, ja Herra teistä säättää". 9 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 10 "Puhu israelilaisille näin: Jos joku teistä tai teidän jälkeläisistänne on saastunut kuolleesta tai on kaukana matkalla, vettäkön kuitenkin pääsiäistä Herran kuniaksi; 11 vettäköt sitä toisen kuukauden neljäntenäistä päivänä, iltahämärässä. Happamattona leivän ja katkerain yrtylien kanssa he syököt pääsiäislampaan. 12 Älkööt he jättäkö siitä puhaltakoot näitä torvia. Tämä olkoon teille ikuinen mitään seuraavaan aamuun älköötkä siitä luuta rikkoko. Säädös sukupolvesta sukupolveen. 9 Ja kun te Kaikkien pääsiäistä koskevien käskeyjen mukaan he maassanne lähdette taisteluun vihollista vastaan, joka vettäköt sitä. 13 Mutta se mies, joka on puhdas teitä ahdistaan, niin soittakaan torvilla hälytys; silloin eikä ole matkoilla ja kuitenkin jättää pääsiäisen te muistutte Herran, teidän Jumalanne, mieleen ja vettämättä, hävitettäkön kansastansa, koska hän ei pelastutte vihollisistanne. 10 Ja ilopäivinän sekä tuonut uhrilahja Herralle määräaikanansa; se mies juhlinanne ynnä uudenkuun päivinä puhaltakaan torviin joutuu synnalaiseksi. 14 Ja jos muukalainen asuu uhratessanne polto- ja yhteysuhrejanne, niin ne saattavat teidän luonanne ja tahtoo vettää pääsiäistä Herran teidän Jumalanne muistamaan teitä. Minä olen Herra, kuniaksi, vettäkön sen pääsiäistä koskevien käskeyjen teidän Jumalanne." 11 Toisen vuoden toisen kuukauden ja säädösten mukaan; samat käskeyt olkoot teillä, niin kahdentenakymmenenentä päivänä pilvi kohosi lain muukalaisella kuin maassa syntyneelläkin." 15 Mutta asumuksen päältä. 12 Silloin israelilaiset lähtivät sinä päivänä, jona asumus pystytettiin, peitti pilvi liikkeelle, leiri leirin jälkeen, Siinain erämaasta; ja pilvi asumuksen, lain majan, ja illalla näkyi asumuksen pysähtyi Paaranin erämaassa. 13 Niin he ensi kerran päällä niinkuin tulenhohde, ja aina aamuun asti. 16 lähtivät liikkeelle sillä tavoin, kuin Herra oli Mooseksen Niin oli aina: pilvi peitti sen päivällä ja tulenhohde kautta käskenyt. 14 Juudan jälkeläisten leirin lippukunta yöllä. 17 Ja niin usein kuin pilvi kohosi majan päältä, lähti ensimmäisenä joukkona liikkeelle osastoittain,

asumuksen päällä vain muutamia päiviä; silloinkin he Herran käskyn mukaan olivat leiriityneinä ja lähtivät Herran käskyn mukaan liikkeelle. 21 Ja joskus pilvi pysyi paikallaan vain illasta aamuun ja kohosi aamulla; silloinkin he lähtivät liikkeelle. Tahi jos pilvi pysyi päivän ja yön ja sitten kohosi, niin he lähtivät liikkeelle. 22 Tahi kun pilvi viipyi pysyen asumuksen päällä pari päivää tai kuukauden tai vielä pitemmän ajan, niin olivat israelilaiset leiriityneinä eivätkä lähteneet liikkeelle; mutta kun se kohosi, lähtivät he liikkeelle. 23 Herran käskyn mukaan he leiriityivät ja Herran käskyn mukaan he lähtivät liikkeelle. He noudattivat, mitä Herra Mooseksen kautta oli käskenyt heidän noudattaa.

10 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 2 "Tee itsellesi kaksi hopeatorvea, tee ne kohotakoista tekoa, käyttääksesi niitä kansan kokoonkutsumiseen ja kokoontumiseen. 3 Kun niihin molempien kankaan ilmestysmajan oven eteen. 4 Mutta kun ainoastaan toiseen puhalletaan, kokoontukoot sinun luoksesi ruhtinaat, Israelin heimojen päämiehet. 5 Mutta kun puhallat hälytyssoiton, silloin lähteköt itään pään leiriityneet leirit liikkeelle. 6 Ja kun toistamiseen puhallat hälytyssoiton, lähteköt etelään pään leiriityneet leirit liikkeelle. Hälytyssoitto itäiseen puhattakoon liikkeelle lähdettäessä. 7 Mutta seurakunta kokoonkutsuttaessa puhaltakaan torveen, hälytyssoittoa soittamatta. 8 Ja Aaronin pojat, papit, seurakuntaa hälytyssoittoon. 9 Ja Aaronin pojat, papit, syököt pääsiäislampaan. 10 Ja ilopäivinän sekä seurakuntaa kokoonkutsuttaessa puhaltakaan torveen, hälytyssoittoa soittamatta. 8 Ja Aaronin pojat, papit, syököt pääsiäislampaan. 12 Älkööt he jättäkö siitä puhaltakoot näitä torvia. Tämä olkoon teille ikuinen mitään seuraavaan aamuun älköötkä siitä luuta rikkoko. Säädös sukupolvesta sukupolveen. 9 Ja kun te Kaikkien pääsiäistä koskevien käskeyjen mukaan he maassanne lähdette taisteluun vihollista vastaan, joka vettäköt sitä. 13 Mutta se mies, joka on puhdas teitä ahdistaan, niin soittakaan torvilla hälytys; silloin eikä ole matkoilla ja kuitenkin jättää pääsiäisen te muistutte Herran, teidän Jumalanne, mieleen ja vettämättä, hävitettäkön kansastansa, koska hän ei pelastutte vihollisistanne. 10 Ja ilopäivinän sekä tuonut uhrilahja Herralle määräaikanansa; se mies juhlinanne ynnä uudenkuun päivinä puhaltakaan torviin joutuu synnalaiseksi. 14 Ja jos muukalainen asuu uhratessanne polto- ja yhteysuhrejanne, niin ne saattavat teidän luonanne ja tahtoo vettää pääsiäistä Herran teidän Jumalanne muistamaan teitä. Minä olen Herra, kuniaksi, vettäkön sen pääsiäistä koskevien käskeyjen teidän Jumalanne." 11 Toisen vuoden toisen kuukauden ja säädösten mukaan; samat käskeyt olkoot teillä, niin kahdentenakymmenenentä päivänä pilvi kohosi lain muukalaisella kuin maassa syntyneelläkin." 15 Mutta asumuksen päältä. 12 Silloin israelilaiset lähtivät sinä päivänä, jona asumus pystytettiin, peitti pilvi liikkeelle, leiri leirin jälkeen, Siinain erämaasta; ja pilvi asumuksen, lain majan, ja illalla näkyi asumuksen pysähtyi Paaranin erämaassa. 13 Niin he ensi kerran päällä niinkuin tulenhohde, ja aina aamuun asti. 16 lähtivät liikkeelle sillä tavoin, kuin Herra oli Mooseksen Niin oli aina: pilvi peitti sen päivällä ja tulenhohde kautta käskenyt. 14 Juudan jälkeläisten leirin lippukunta yöllä. 17 Ja niin usein kuin pilvi kohosi majan päältä, lähti ensimmäisenä joukkona liikkeelle osastoittain,

ja tätä osastoa johti Nahson, Amminadabin poika, keskuuteensa kerääntyneessä hylkyväessä heräsvät

15 Ja Isaskarin jälkeläisten sukukuntaosastoa johti himot, ja niin israelilaisetkin rupesivat jälleen itkemään, Netanel, Suuarin poika.

16 Ja Sebulonin jälkeläisten sanoen: "Voi jospa meillä olisi lihaa syödäksemme! sukukuntaosastoa johti Eliab, Heelonin poika.

17 Ja **5** Me muistelemme kaloja, joita söimme Egyptissä kun asumus oli purettu, niin lähtivät liikkeelle Geersonin ilmaiseksi, kurkkuja, melooneja, ruoholaukkaa, sipulia ja pojat ja Merarin pojat, jotka kantoivat asumusta, kynsilaukkaa.

6 Mutta nyt me näähnynnämme, sillä eihän sitten lähti Ruubenin leirin lippukunta liikkeelle täällä ole mitään; emme saa nähdäkään muuta kuin osastoittain, ja tätä osastoa johti Elisur, Sedeurin poika. tuota mannaa."

7 Ja manna oli korianderin siemenen **19** Ja Simeonin jälkeläisten sukukuntaosastoa johti kaltaista ja bedellion-pihkan näköistä.

8 Kansa samoili Selumiel, Suurisaddain poika.

20 Ja Gaadin jälkeläisten sitä kokoamassa ja jauhoi sitä käskivillä tai survoi sukukuntaosastoa johti Eljasaf, Deguelin poika.

21 huhmaressa; sitten he keittivät sitä padassa ja valmistivat Sitten lähtivät kehatilaiset liikkeelle kantaa pyhiä siitä kaltiaisia. Ja sen maku oli samanlainen kuin esineitä. Ja asumus pantiin pystyn, ennenkuin he öljyleivoksen.

9 Ja kasteen laskeutuessa yöllä leiriin saapuvat perille.

22 Sitten lähti Efraimin jälkeläisten leirin laskeutui mannakin siihen.

10 Ja Mooses kuuli, kuinka lippukunta liikkeelle osastoittain, ja tätä osastoa johti kansa, joka suku, itki, kuka majansa ovella; niin Herra Elisama, Ammihudin poika.

23 Manassen jälkeläisten vihastui kovin, ja myös Mooseksen silmissä se oli paha.

sukukuntaosastoa johti Gamliel, Pedasurin poika.

24 **11** Ja Mooses sanoi Herralle: "Miksi olet tehnyt niin Benjaminin jälkeläisten sukukuntaosastoa johti Abidan, pahoin palvelijallesi, ja miksi en ole saanut armoa sinun Gideonin poika.

25 Sitten lähti Daanin jälkeläisten silmies edessä, koska olet pannut kaiken tämän kansan leirin lippukunta liikkeelle kaikkien leirien jälkjoukkona, minun taakakseni?

12 Olenko minä kaiken tämän osastoittain, ja tätä osastoa johti Ahieser, Ammisaddain kansan äiti tai isä, koska käsket minua kantamaan sitä poika.

26 Asserin jälkeläisten sukukuntaosastoa johti sylissäni, niinkuin hoitaja kantaa imeväistä lasta, siihen Pagiel, Okranin poika.

27 Ja Naftalin jälkeläisten maahan, jonka olet valalla vannoен luvannut heidän sukukuntaosastoa johti Ahira, Eenanin poika.

28 isillensä? **13** Mistä minulla on lihaa antaa kaikelle tälle Tällainen oli israelilaisen liikkeellelähtö osastoittain; niin kansalle, kun he ahdistavat minua itkullaan sanoen: he lähtivät liikkeelle.

29 Ja Mooses puhui Hoobabille, 'Anna meille lihaa syödäksemme?' **14** En minä jaksa midianilaisen Reguelin, Mooseksen apen, pojalle: "Me yksinäni kantaa koko tätä kansaa, sillä se on minulle lähdemme siihen paikkaan, josta Herra on sanonut: liian raskas.

15 Ja jos näin aiot kohdella minua, niin 'Sen minä annan teille'. Lähde meidän kanssamme, niin surmaa minut mieluunmin, jos olen saanut armon me palkitsemme sinut hyvin, sillä Herra on luvannut sinun silmiesi edessä, ja päätä minut näkemästä hyvää Israelille."

30 Mutta hän vastasi hänen: "En tätä kurjuutta."

16 Silloin Herra puhui Moosekselle: lähde, vaan minä menen omaan maahani ja sukuni "Kutsu kokoon minua varten seitsemänkymmentä miestä luo".

31 Niin Mooses sanoi: "Älä jätä meitä, sillä sinähän Israelin vanhimpia, jotka tiedät kansan vanhimmiaksi tiedät, mihin meidän sopii leiriityä erämaassa; rupea siis ja päälysmiehiksi; tuo heidät ilimestysmajalle, ja he meille oppaaksi.

32 Jos lähdet meidän kanssamme, niin asettukoot sinne sinun kanssasi.

17 Minä sitten astun me annamme sinun saada osasi siitä hyvästä, minkä alas ja puhun siellä sinun kanssasi ja otan henkeä, Herra meille suo."

33 Niin he lähtivät liikkeelle Herran joka sinussa on, ja annan heille; sitten he voivat auttaa vuoren luota ja vaelsivat kolme päivänmatkaa. Ja Herran sinua tuon kansataakan kantamisessa, ettei sinun liitonarkki kulki heidän edellänsä kolme päivänmatkaa tarvitse sitä yksinäsi kantaa.

18 Mutta kansalle sano: etsimässä heille levyhdyspaikkaa.

34 Ja Herran pilvi Pyhittäykää huomiseksi, niin saatte syödä lihaa, koska oli heidän päällänsä päivällä, kun he lähtivät leiristä itkitte Herran kuullen, sanoen: 'Voi, jospa meillä olisi liikkeelle.'

35 Ja kun arkki lähti liikkeelle, niin Mooses lihaa syödäksemme! Egyptissä meidän oli hyvä olla.'

Iausui: "Nouse, Herra, hajaantukoot sinun vihollisesi, Herra antaa nyt teille lihaa syödäksenne.

19 Eikä siinä ja sinun vihamiehesi paetkoot sinua".

36 Ja kun arkki ole teille syömistä ainoastaan päiväksi tai kahdeksi, laskettiin maahan, lausui hän: "Palaja, Herra, Israelin heimojen kymmentuhansien tykö".

11 Mutta kansa tuskittieli, ja se oli paha Herran korvissa. Kun Herra sen kuuli, vihastui hän, ja Herran tuli sytyti heidän keskellään, ja se kulutti ulommaisen osan leiriä.

2 Silloin kansa huusi Moosesta, ja Mooses rukoili Herraa; niin tuli alkoi sammua.

3 Ja sen paikan nimaksi pantiin Tabeera, koska Herran tuli oli siellä sytytyntä heidän keskellään.

4 Mutta heidän

tai viideksi tai kymmeneksi tai kahdeksikymmeneksi päiväksi,

20 vaan kuukauden päiviksi, kunnes ette enää siedä sen hajua ja se iljettää teitä. Sillä te olette pitäneet halpana Herran, joka on teidän keskellänne, ja itkeneet hänen edessänsä sanoen: 'Miksi lähdimmekää Egyptistä!'

21 Mooses vastasi: "Kuusisataa tuhatta jalkamiestä on sitä kansaa, jonka keskuudessa minä elän, ja kuitenkin sinä sanot: 'Minä annan heille lihaa, niin että heillä on sitä syödä kuukauden päivät'.

22 Onko

lampaita ja raavaita teurastettavaksi heille, niin että heille Jos keskuudessanne on profeetta, niin minä ilmestyn riittää, vai kootaanko heille kaikki meren kalat, niin että hänelle näysä, puhun hänen kanssaan unessa. 7 Niin heille riittää?" 23 Mutta Herra sanoi Moosekselle: "Onko ei ole minun palvelijani Mooses, hän on uskollinen koko Herran käsi lyhyt? Nyt saat nähdä, toteutuuko sinulle minun talossani; 8 hänen kanssaan minä puhun suusta minun sanani vai eikö." 24 Niin Mooses meni ulos ja suuhun, avoimesti enkä peitetyin sanoin, ja hän saa kertoa kansalle Herran sanat. Sitten hän kutsui kokoon katsella Herran muotoa. Miksi ette siis peljähneet puhua seitsemännenkymmentä miestä kansan vanhimpia ja asetti minun palvelijaani Moosesta vastaan?" 9 Ja Herran viha heidät majan ympärille. 25 Silloin Herra astui alas sytti heitä kohtaan, ja hän meni pois. 10 Kun pilvi oli pilvessä ja puhutteli häntä, otti henkeä, joka hänessä oli, poistunut majan päältä, niin katso, Mirjam oli lumivalkea ja antoi sitä niille seitsemällekkymmenelle vanhimmalle. pitilista; ja Aaron kääntyi Mirjamin päin, ja katso, tämä Kun henki laskeutui heihin, niin he joutuivat hurmoksiin, oli pitilainen. 11 Silloin Aaron sanoi Moosekselle: "Oi, mutta sen jälkeen he eivät enää siihen joutuneet. 26 herran! Älä pane meidän päälemme syntiä, jonka Mutta leiriin oli heitä jäänyt kaksi miestä, toisen nimi oli olemme tyhmyydessä tehneet. 12 Älä anna hänen jäädä Eldad ja toisen nimi Meedad. Heihinkin henki laskeutui, kuolleen sikiön kaltaiseksi, jonka ruumis on puoleksi sillä hekin olivat luetteloon merkityt, vaikka eivät olleet mädännyt, kun se äitinsä kohdusta tulee." 13 Silloin lähteneet majalle; nämä joutuivat leirissä hurmoksiin. 27 Mooses huusi Herran puoleen sanoen: "Oi, Jumala! Silloin riensi muuan nuorukainen ja ilmoitti Moosekselle Paranna hänet!" 14 Herra vastasi Moosekselle: "Jos sanoen: "Eldad ja Meedad ovat joutuneet hurmoksiin hänen isänsä olisi sylkenyt häntä silmille, eikö hänen leirissä". 28 Mutta Joosua, Nuunin poika, joka oli olisi ollut hävittävä seitsemän päivää? Olkoon hän nyt ollut Mooseksen palvelija nuoruudestaan asti, puuttui suljettuna ulos leiristä seitsemän päivää, ja sitten hän puheeseen sanoen: "Oi, herrani Mooses, kiellä heität!" 30 Sitten Mooses siirtyi takaisin leiriin ja hänen kanssaan 29 Mutta Mooses vastasi hännelle: "Oletko kateellinen leiristä seitsemän päivää, eikä kansa lähtenyti likkeelle, minun puolestani? Oi, jospa koko Herran kansa oli ennenkuin Mirjam oli tuottu takaisin. 16 Sen jälkeen profeettoja, niin että Herra antaisi henkensä heihin!" 30 kansa lähti liikkeelle Haserotista ja leirytyi Paaranin erämaahan.

Israelin vanhimmat. 31 Mutta Herran lähettämä tuuli nousi ja ajo edellään viiriäisiä mereltä pään ja painoi niitä leiriin päivänmatkan laajuukselta joka suunnalle leiristä, lähes kahden kynärän korkeuteen maasta. 32 Silloin kansa ryhti kokoamaan viiriäisiä ja kokosi niitä koko sen päivän ja koko yön ja koko seuraavan päivän. Vähin määrä, jonka joku sai kootuksi, oli kymmenen hoomerimittaa. Ja he levittivät niitä pitkin leiriä kuivamaan. 33 Mutta lihan vielä ollessa heidän hampaissaan, ennenkuin se oli syöty loppuun, sytti Herran viha kansaa kohtaan, ja Herra tuotti kansalle hyvin suuren surman. 34 Ja sen paikan nimeksi pantiin Kibrot-Hattaava, koska sinne haudattiin kansasta ne, jotka olivat antautuneet halunsa valtaan. 35 Kibrot-Hattaavasta kansa lähti liikkeelle Haserotia kohti ja pysähti Haserotiin.

12 Mutta Mirjam ja Aaron parjasivat Moosesta etiopialaisen naisen tähden, jonka hän oli ottanut vaimokseen; sillä hän oli ottanut vaimokseen etiopialaisen naisen. 2 Ja he sanoivat: "Ainoastaan Mooseksen kauttako Herra puhuu? Eikö hän puhu myös meidän kauttamme?" Ja Herra kuuli sen. 3 Mutta Mooses oli sangen nöyrä mies, nöyrempi kuin kukaan muu ihminen maan pääällä. 4 Niin Herra sanoi ääristi Moosekselle ja Aaronille ja Mirjamille: "Menkää te kaikki kolme ilmestysmajalle". Ja he menivät kaikki kolme sinne. 5 Silloin Herra astui alas pilvenpatsaassa, asettui majan ovelle ja kutsui Aaronia ja Mirjamia; molemmat menivät sinne. 6 Ja Herra sanoi: "Kuulkaa minun sanani.

Jos keskuudessanne on profeetta, niin minä ilmestyn riittää, vai kootaanko heille kaikki meren kalat, niin että hänelle näysä, puhun hänen kanssaan unessa. 7 Niin heille riittää?" 23 Mutta Herra sanoi Moosekselle: "Onko ei ole minun palvelijani Mooses, hän on uskollinen koko Herran käsi lyhyt? Nyt saat nähdä, toteutuuko sinulle minun talossani; 8 hänen kanssaan minä puhun suusta minun sanani vai eikö." 24 Niin Mooses meni ulos ja suuhun, avoimesti enkä peitetyin sanoin, ja hän saa kertoa kansalle Herran sanat. Sitten hän kutsui kokoon katsella Herran muotoa. Miksi ette siis peljähneet puhua seitsemännenkymmentä miestä kansan vanhimpia ja asetti minun palvelijaani Moosesta vastaan?" 9 Ja Herran viha heidät majan ympärille. 25 Silloin Herra astui alas sytti heitä kohtaan, ja hän meni pois. 10 Kun pilvi oli pilvessä ja puhutteli häntä, otti henkeä, joka hänessä oli, poistunut majan päältä, niin katso, Mirjam oli lumivalkea ja antoi sitä niille seitsemällekkymmenelle vanhimmalle. pitilista; ja Aaron kääntyi Mirjamin päin, ja katso, tämä Kun henki laskeutui heihin, niin he joutuivat hurmoksiin, oli pitilainen. 11 Silloin Aaron sanoi Moosekselle: "Oi, mutta sen jälkeen he eivät enää siihen joutuneet. 26 herran! Älä pane meidän päälemme syntiä, jonka Mutta leiriin oli heitä jäänyt kaksi miestä, toisen nimi oli olemme tyhmyydessä tehneet. 12 Älä anna hänen jäädä Eldad ja toisen nimi Meedad. Heihinkin henki laskeutui, kuolleen sikiön kaltaiseksi, jonka ruumis on puoleksi sillä hekin olivat luetteloon merkityt, vaikka eivät olleet mädännyt, kun se äitinsä kohdusta tulee." 13 Silloin lähteneet majalle; nämä joutuivat leirissä hurmoksiin. 27 Mooses huusi Herran puoleen sanoen: "Oi, Jumala! Silloin riensi muuan nuorukainen ja ilmoitti Moosekselle Paranna hänet!" 14 Herra vastasi Moosekselle: "Jos sanoen: "Eldad ja Meedad ovat joutuneet hurmoksiin hänen isänsä olisi sylkenyt häntä silmille, eikö hänen leirissä". 28 Mutta Joosua, Nuunin poika, joka oli olisi ollut hävittävä seitsemän päivää? Olkoon hän nyt ollut Mooseksen palvelija nuoruudestaan asti, puuttui suljettuna ulos leiristä seitsemän päivää, ja sitten hän puheeseen sanoen: "Oi, herrani Mooses, kiellä heität!" 30 Sitten Mooses siirtyi takaisin leiriin ja hänen kanssaan 29 Mutta Mooses vastasi hännelle: "Oletko kateellinen leiristä seitsemän päivää, eikä kansa lähtenyti likkeelle, minun puolestani? Oi, jospa koko Herran kansa oli ennenkuin Mirjam oli tuottu takaisin. 16 Sen jälkeen kansa lähti liikkeelle Haserotista ja leirytyi Paaranin erämaahan.

13 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 2 "Lähetä miehiä vakoilemaan Kanaanin maata, jonka minä annan israelilaisille; lähettääkää mies kustakin isien sukukunnasta, ainoastaan niitä, jotka ovat ruhinaita heidän keskuudessaan". 3 Niin Mooses lähettili heidät Paaranin erämaasta Herran käskyn mukaan; kaikki ne miehet olivat israelilaisten päämiehiä. 4 Ja nämä olivat heidän niemensä: Ruubenin sukukunnasta Sammuja, Sakkurin poika, 5 Simeonin sukukunnasta Saafat, Hoorin poika, 6 Juudan sukukunnasta Kaaleb, Jefunnen poika, 7 Isaskarin sukukunnasta Jigal, Joosefin poika, 8 Efraimin sukukunnasta Hoosea, Nuunin poika, 9 Benjaminiin sukukunnasta Palti, Raafun poika, 10 Sebulonin sukukunnasta Gaddiel, Soodin poika, 11 Manassen sukukunnasta Joosefin sukukuntaa Gaddi, Suusin poika, 12 Daanin sukukunnasta Ammiel, Gemallin poika, 13 Asserin sukukunnasta Setur, Miikaelin poika, 14 Naftalin sukukunnasta Nahbi, Vofsin poika, 15 Gaadin sukukunnasta Genuel, Maakin poika. 16 Nämä olivat niiden miesten nimet, jotka Mooses lähettili maata vakoilemaan. Mutta Mooses kutsui Hoosean, Nuunin pojant, Joosuaksi. 17 Ja lähettääseen heidät vakoilemaan Kanaanin maata Mooses sanoi heille: "Lähetääkää nyt Etelämaahan ja nouskaa vuoristoon 18 ja katselkaa, minkälainen maa on ja minkälainen kansa, joka siinä asuu, onko se voimakas vai heikko, onko sitä vähän vai paljon, 19 ja minkälainen maa on, jossa se asuu, onko se hyvä vai huono, ja minkälaiset ne

kaupungit ovat, joissa se asuu, avonaisia kyläkö vai "Valitkaamme johtaja ja palatkaamme Egyptiin". 5 Silloin varustettuja kaupunkeja, 20 ja minkälaita on maa, Mooses ja Aaron lankesivat kasvoilleen Israelin kansan lihavaa vai laihaa, onko siinä puita vai ei. Ja olkaa koko seurakunnan eteen. 6 Mutta Joosua, Nuunin rohkealla miehellä ja ottakaa mukaanne sen maan poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jotka olivat olleet hedelmiä." Oli näet se aika, jolloin ensimmäiset rypäleet mukana maata vakoilemassa, repäisivät vaatteensa 7 kypsyvät. 21 Niin he lähtivät sinne ja vakuilivat maata ja puuivat kaikelle israelilaisten seurakunnalle näin: Siinin erämaasta Rehobiin asti, josta mennään Hamatiin. "Maa, jota kävimme vakoilemassa, on ylen ihana 22 Ja he lähtivät Etelämaahan ja tulivat Hebronin, jossa maa. 8 Jos Herra on meille suosiollinen, niin hän vie asuivat Ahiman, Seesai ja Talmai, Anakin jälkeläiset. meidät siihen maahan ja antaa sen meille, maan, joka Mutta Hebron oli rakennettu seitsemän vuotta ennen vuotaa maitoa ja mettä. 9 Älkää vain kapinoiko Herraa Egyptin Sooania. 23 Ja he tulivat Rypäelaaksoon; sieltä vastaan älkääkä peljätkö sen maan kansaa, sillä heitä he leikkasivat viiniköynnöksen, jossa oli rypäletertu, ja ei ole meille kuin suupalaksi. Heidän varjelijansa on kahden miehen täytyi kantaa sitä korenolla; samoin väistynyt heistä, mutta meidän kanssamme on Herra. he ottivat granaattiomenia ja viikunoita. 24 Se paikka Älkää te heitä peljätkö." 10 Silloin koko seurakunta nimittiin Rypäelaaksoksi, rypäleen tähden, jonka vaati heitä kivittäväksi, mutta Herran kirkkaus ilmestyi israelilaiset sieltä leikkasivat. 25 Ja he palasivat maata kaikille israelilaisille ilmestysmajassa. 11 Ja Herra vakoilemasta neljänkymmenen päivän kuluttua. 26 He sanoi Moosekselle: "Kuinka kauan tämä kansa pitää vaelsivat ja tulivat Mooseksen, Aaronin ja kaiken Israelin minua pilkkanaan eikä usko minuun, huolimatta kaikista kansan luo Paaranin erämaahan Kaadekseen. Ja he tunnusteoista, jotka minä olen tehnyt sen keskuudessa? tekivät heille ja kaikelle kansalle selkoa matkastaan ja 12 Minä tuhoan sen rutolla ja hävitän sen perinjuurin, näyttivät heille sen maan hedelmiä. 27 Ja he kertoivat mutta sinusta minä teen suuremman ja väkevämmän hänelle sanoen: "Me menimme siihen maahan, jonne kansan, kuin se on." 13 Mutta Mooses sanoi Herralle: meidät lähetit. Ja se toisiaankin vuotaa maitoa ja "Ovathan egyptiläiset kuulleet, että sinä voimallasi olet mettä, ja tällaisia ovat sen hedelmät. 28 Mutta kansa, vienyt tämän kansan heidän keskeltänsä. 14 Ja he ovat joka siinä maassa asuu, on voimallista, ja kaupungit puhuneet siitä sen maan asukkaille; hekin siis ovat ovat lujasti varustettuja ja hyvin suuria; näimmeppä kuulleet, että sinä, Herra, olet tämän kansan keskellä, siellä Anakin jälkeläisiäkin. 29 Amalekilaiset asuvat sinä Herra, joka olet sille ilmestynyt silmästä silmään, Etelämaassa ja heettiläiset, jebusilaiset ja amorilaiset ja että sinun pilvesi pysyy heidän päällänsä ja että asuvat vuoristossa, ja kanaanilaiset asuvat meren sinä kuljet heidän edellänsä pilvenpatsaassa päivin ja rannalla ja Jordanin varsilla." 30 Ja Kaaleb koitti tulenpatsaassa öin. 15 Mutta jos sinä nyt surmaat tämän tyynnyttää kansaa napisemasta Moosesta vastaan ja kansan, niinkuin yhden miehen, niin kansat, jotka saavat sanoi: "Menkäämme sittenkin sinne ja ottakaamme se kuulla sitä kerrottavan sinusta, sanovat näin: 16 'Koska haltuumme, sillä varmasti me sen voitamme'. 31 Mutta Herra ei kyennyt viemään täitä kansaa siihen maahan, ne miehet, jotka olivat käyneet hänen kanssaan siellä, jonka hän oli heille valalla vannoenvuorannut, tappoi hän sanoivat: "Emme me kykene käymään sen kansan heidät erämaahan'. 17 Osoittautukoon nyt sinun suuri kimppuun, sillä se on meitä voimakkaampi". 32 Niin he voimasi, Herra, niinkuin olet puhunut sanoen: 18 'Herra saattoivat israelilaisten keskuudessa pahaan huutoon on pitkämölinen ja suuri armossa, hän antaa anteeksi sen maan, jota olivat vakoilemassa, sanoessaan: pahat teot ja rikokset, mutta ei jätä niitä rankaisematta, "Se maa, jota olemme kierrelleet ja vakoileet, on maa, vaan kostaa isien pahat teot lapsille kolmanteen ja joka syö omat asukkaansa; ja kaikki kansa, jota me neljäteen polveen'. 19 Anna siis anteeksi tämän kansan siellä näimme, oli kookasta väkeä. 33 Näimmeppä siellä pahat teot suressa armossasi, niinkuin sinä ennenkin jättiläisiäkin, Anakin jättiläisheimon jälkeläisiä, ja me olet anteeksi antanut tälle kansalle, Egyptistä tänne olimme mielestämme kuin heinäsirkkoja; sellaisia me saakka." 20 Ja Herra vastasi: "Minä annan anteeksi, niinkuin sinä olet anonut. 21 Mutta niin totta kuin minä elän, ja niin totta kuin Herran kirkkaus on täyttävä kaiken maan: 22 ei kukaan niistä miehistä, jotka ovat nähneet minun kirkkauteni ja minun tunnustekoni, jotka minä olen tehnyt Egyptissä ja tässä erämaassa, mutta kuitenkin nyt jo kymmenen kertaa ovat minua kiusanneet eivätkä ole kuulleet minun ääntäni, 23 ei yksikään heistä ole näkevä sitä maata, jonka minä valalla vannoenvuorasin heidän isillensä; ei yksikään minun pilkkajaistani ole sitä näkevä. 24 Mutta koska minun palvelijassani Kaalebissa

14 Silloin koko kansa alkoi huuttaa ja parkua, ja kansa itki sen yön. 2 Ja kaikki israelilaiset napisivat Moosesta ja Aaronia vastaan, ja koko kansa sanoi heille: "Jospa olisimme kuolleet Egyptin maahan tai tähän erämaahan! Jospa olisimme kuolleet! 3 Ja miksi viekään Herra meitä tuohon maahan, jossa me kaadumme miekkaan ja vaimomme ja lapsemme joutuvat vihollisen saaliiksi! Eikö meidän olisi parempi palata Egyptiin?" 4 Ja he puuivat toinen toiselleen:

on toinen henki, niin että hän on minua uskollisesti seurannut, niin hänet minä vielä siihen maahan, jossa hän kävi, ja hänen jälkeläisensä saavat sen omakseen. **25** Mutta koska amalekilaiset ja kanaanilaiset asuvat laaksoissa, niin kääntykää huomenna toisaanne pään ja painukaa erämaahan, Kaislameren tietä." **26** Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: **27** "Kuinka kauan tämä häijy joukko napisee minua vastaan? Minä olen kuullut, kuinka israelilaiset napisevat minua vastaan. **28** Sano heille: Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, aivan niinkuin te olette minulle puhuneet, niin minä teille teen. **29** Tähän erämaahan kaatuvat teidän ruumiinne, teidän kaikkien, jotka olette katselmuksessa olleet, niin monta kuin teitä on kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempiä, jotka olette napisseet minua vastaan. **30** Totisesti, te ette pääse siihen maahan, jonka minä olen kättä kohottaen luvannut antaa teille asumasijaksi, ei kukaan teistä, paitsi Kaaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika. **31** Mutta teidän lapsenne, joiden sanoitte joutuvan vihollisen saaliiksi, heidät minä vielä sinne, ja he saavat tulla tuntemaan sen maan, jota te halveksitte. **32** Mutta teidän ruumiinne kaatuvat tähän erämaahan, **33** ja teidän lastenne täytyy harhailla paimentolaisina tässä erämaassa neljäkymmentä vuotta ja kääsiä teidän uskottomuutenne tähden, kunnes teidän ruumiinne ovat maatuneet tähän erämaahan. **34** Niinkuin te neljäkymmentä päivää vakoilitte maata, niin saatte nyt, päivä vuodeksi luettuna, neljäkymmentä vuotta kääsiä pahoista teoistanne ja tulla tuntemaan, mitä se on, että minä käännyn teistä pois. **35** Minä, Herra, olen puhunut. Totisesti, niin minä teen tälle häijyllle kansalle, joka on käynyt kapinoimaan minua vastaan: he hukkuvat tähän erämaahan, tänne he kuolevat." **36** Mutta ne miehet, jotka Mooses oli lähettilänyt maata vakoilemaan ja jotka palattuaan olivat saattaneet koko kansan napisemaan häntä vastaan, saattamalla sen maan pahaan huutoon, **37** ne miehet, jotka olivat saattaneet sen maan pahaan huutoon, kuolivat äkkikuolemalla Herran edessä. **38** Mutta Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jäivät eloon niistä miehistä, jotka olivat käyneet maata vakoilemassa. **39** Ja Mooses puhui tämän kaikille israelilaisille. Niin kansa tuli kovin murheelliseksi. **40** Ja he nousivat varhain seuraavana aamuna lähtekseen ylös vuoristoon ja sanoivat: "Katso, tässä me olemme; me lähdemme siihen paikkaan, josta Herra on puhunut, sillä me olemme syntiä tehneet". **41** Mutta Mooses sanoi: "Minkätähden te nyt käytte rikkomaan Herran käskyä? Ei se onnistu. **42** Älkää lähtekö sinne, sillä Herra ei ole teidän keskellänne; älkää lähtekö, etteivät vihollisenne voittaisi teitä. **43** Sillä amalekilaiset ja kanaanilaiset ovat siellä teitä vastassa, ja niin te kaadutte miekkaan; sillä te olette kääntyneet pois Herrasta, eikä Herra ole teidän kanssanne." **44** Yhtäkaikki he lähtivät

uppiniskaisuudessaan kulkemaan ylös vuoristoon; mutta ei Herran liitonarkki eikä Mooseskaan siirrynyt leiristä. **45** Silloin amalekilaiset ja kanaanilaiset, jotka siinä vuoristossa asuivat, syöksivät alas ja voittivat heidät ja hajottivat heidät, ajaen heitä aina Hormaan asti.

15 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Puhu israelilaisille ja sano heille: Kun te tulette siihen maahan, jonka minä annan teille asuinsijaksi, **3** ja uhraatte Herralle uhrin, poltto-tai teurasuhrin, joko lupausta täyttääksenne tai vapaaehtoisena lahjana tai juhlissanne, valmistaaksenne Herralle suloisen tuoksun raavaista tai lampaita, **4** niin se, joka tuo uhrin, tuokoon lahjanansa Herralle ruokauhriksi kymmenennekseen lestyjä jauhoja, sekoitettuna neljännekseen hiin-mittaa öljyä; **5** ja juomauhriksi, polttouhrin tai teurasuhrin lisäksi, uhraa neljännes hiin-mittaa viiniä kutakin karitsaa kohti. **6** Mutta oinaan lisäksi uhraa ruokauhrina kakki kymmenennestä lestyjä jauhoja, sekoitettuna kolmannekseen hiin-mittaa öljyä, **7** ja juomauhriksi tuo kolmannes hiin-mittaa viiniä suloiseksi tuoksuksi Herralle. **8** Mutta kun uhraat mullikan poltto-tai teurasuhraksi, joko lupausta täyttääksesi tai yhteysuhraksi Herralle, **9** niin tuotakoon mullikan lisäksi ruokauhrina kolme kymmenennestä lestyjä jauhoja, sekoitettuna puoleen hiin-mittaa öljyä, **10** ja juomauhriksi tuo puoli hiin-mittaa viiniä suloisesti tuoksuvaksi uhraksi Herralle. **11** Näin tehtäköön kutakin häkää tai oinasta tai karitsaa tai vohlaa uhrattaessa. **12** Niin monta kuin uhrieläimiä on, niin tehkää näin kullekin, niin monta kuin niitä on. **13** Jokainen maassa syntynyt tehköön näin, tuodessaan suloisesti tuoksuvan uhrin Herralle. **14** Ja jos muukalainen, joka asuu teidän luonanne tai on ainiaaksi asettunut teidän keskuuteenne, tahtoo uhrat suloisesti tuoksuvan uhrin Herralle, niin hän tehköön, niinkuin tekin teette. **15** Seurakunnassa olkoon laki sama teillä kuin muukalaisellakin, joka asuu teidän luonanne. Tämä olkoon teille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen. Se, mikä koskee teitä, koskekoon myös muukalaisista Herran edessä. **16** Sama laki ja sama oikeus olkoon sekä teillä että muukalaisella, joka asuu teidän luonanne." **17** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **18** "Puhu israelilaisille ja sano heille: Kun tulette siihen maahan, johon minä teidät vien, **19** niin syödessänne sen maan leipää antakaa Herralle anti. **20** Ensimmäisistä jyvärouheistanne antakaa kakku anniksi; antakaa se, niinkuin puimatantereelta annatte annin. **21** Ensimmäisistä jyvärouheistanne antakaa Herralle anti sukupolvesta sukupolveen. **22** Mutta jos erehdyksestä jätätte täyttämättä jonkun näistä käskyistä, jotka Herra on Moosekselle puhunut, **23** mitä hyvänsä, mistä Herra Mooseksen kautta on teille käskyn antanut, siitä päivästä lähtien, jolloin Herra antoi käskynsä, ja edelleen sukupolvesta sukupolveen, **24** niin, jos rikkomus tapahtui

seurakunnan tietämättä, erehdyksestä, uhratkoon koko seurakunta mullikan polttouhriksi, suloiseksi tuoksuksi sanoivat heille: "Jo riittää! Koko seurakunta, he kaikki, Herralle, ynnä siihen kuuluvan ruoka-ja juomauhrin, ovat pyhät, ja Herra on heidän keskellänsä. Miksi te niinkuin säädetty on, sekä kauriin syntiuhriksi. 25 Siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yli?" 4 Kun pappi sitten on toimittanut sovitukseen kaikelle Mooses sen kuuli, lankesi hän kasvoillensa. 5 Sitten hän israelilaisten seurakunnalle, niin rikkomus annetaan puhui Koorahille ja kaikelle hänen joukolleen sanoen: heille anteeksi; sillä se on ollut erehdys ja he ovat tuoneet "Huomenna Herra ilmoittaa, kuka on hänen omansa ja lahjansa uhriksi Herralle sekä syntiuhrinsa Herran kuka on pyhä ja sen hän sallii käydä tykönsä. Kenen eteen erehdyksensä vuksi. 26 Se annetaan silloin hän valitsee, sen hän sallii käydä tykönsä. 6 Tehkää anteeksi kaikelle israelilaisten seurakunnalle samoinkuin näin: Ottakaa itsellenne hiilipannut, sinä Koorah ja kaikki muikalaiselle, joka asuu heidän keskellänsä; sillä koko sinun joukkosi. 7 ja virittääkää niihin tulji pankkaa niihin kansa on vastuunalainen erehdyksestä. 27 Mutta jos huomenna suitsuketta Herran edessä, niin se mies, joku yksityinen rikkoo erehdyksestä, tukoon vuoden jonka Herra silloin valitsee, on pyhä. Riittäköön se teille, vanhan vuohen syntiuhriksi. 28 Kun pappi on toimittanut te leeviläiset!" 8 Ja Mooses puhui Koorahille: "Kuulkaa, sovitukseen sille, joka on erehdyksestä, tahtomattaan, te leeviläiset! 9 Eikö teille jo riitä se, että Israelin Jumala rikkonut Herraa vastaan, kun hän on toimittanut hänenelle on erottanut teidät Israelin seurakunnasta, sallinut sovitukseen, niin hänenelle annetaan anteeksi. 29 Sama teidän käydä hänen tykönsä toimittamaan palvelusta laki olkoon sekä maassa syntyneillä israelilailla etä Herran asumuksessa ja seisomaan seurakunnan edessä muikalaisella, joka asuu heidän keskellänsä, kun joku palvelemassa heitä? 10 Hän sallii käydä tykönsä sinun rikkoo erehdyksestä. 30 Mutta se, joka tahallisesti tekee ja kaikkien veljiesi, leeviläisten, sinun kanssasi; ja nyt syntiä, olipa hän maassa syntynyt tai muikalainen, te tavoittelette pappeuttakin. 11 Niin siis sinä ja koko pilkkaa Herraa, ja hänet hävitettäköön kansastansa. 31 Sinun joukkosi käytte kapinoimaan Herraa vastaan; sillä Sillä hän on pitänyt halpana Herran sanan ja rikkonut mikä on Aaron, etä te häntä vastaan napisette!" 12 hänen käskynsä; hänet tuhottakoon, syntivelka painaa Ja Mooses kutsuti Daatanin ja Abiramin, Eliabin pojat. häntä." 32 Israelilaisten oleskellessa erämaassa tavattiin Mutta he sanoivat: "Emme tule. 13 Eikö jo riitä, että mies kokoamassa puita sapatinpäivänä. 33 Niin ne, olet tuonut meidät täenne maasta, joka vuotaa maitoa jotka hänet tapasivat puita kokoamasta, toivat hänet ja mettä, hukuttaaksesi meidät erämaahan? Pyritkö Mooseksen ja Aaronin ja koko seurakunnan eteen. vielä meidän valitaaksemme? 14 Oletpa totisesti tuonut 34 Ja he panivat hänet vankeuteen, koska ei ollut meidät maahan, joka vuotaa maitoa ja mettä, ja antanut vielä määäratty, mitä hänenelle oli tehtävä. 35 Mutta meille perintöosaksi vainioita ja viinitarhoja! Luuletko Herra sanoi Moosekselle: "Se mies rangaistakoon voivasi sokaista silmät näiltä ihmisiiltä? Me emme tule." kuolemalla, koko seurakunta kivittäköön hänet leirin 15 Silloin Mooses vihastui kovin ja sanoi Herralle: "Älä ulkopuolella". 36 Silloin koko seurakunta vei hänet leirin katso heidän uhrilahjansa puoleen. En ole keneltäkään ulkopuolelle, ja he kivittivät hänet kuuliaaksi, niinkuin heistä aasiakaan anastanut enkä kenellekään heistä Herra oli Moosekselle käskyn antanut. 37 Ja Herra puhui mitään väärysttää tehnyt." 16 Silloin Mooses sanoi Moosekselle sanoen: 38 "Puhu israelilaisille ja sano Koorahille: "Astukaa huomenna Herran eteen, sinä itse heille, että heidän on sukupolvesta sukupolveen tehtävä ja koko sinun joukkosi, sekä myöskin Aaron, 17 ja itsellensä tupsut viittojensa kulmiin ja sidottava kulmiin ottakoon kokin teistä hiilipannunsa ja pankoon siihen tupsuihin punasininen lanka. 39 Ne tupsut olkoon teillä, suitsuketta sekä tuokoon Herran eteen hiilipannunsa, etä te, kun ne näette, muistaisitte kaikki Herran käskyt kaksisataa viisikymmentä hiilipannua; niin ikään sinä ja ja ne täyttäisitte ettekä seuraisi sydämenne ettekä Aaron tuokaa kumpikin hiilipannunne". 18 Niin he ottivat silmienne himoja, jotka houkuttelevat teitä haureuteen; kokin hiilipannunsa, virittivät niihin tulen ja panivat niihin 40 niin muistakaa ja täyttäkää kaikki minun käskyni suitsuketta ja asettuivat ilmestysmajan ovelle; samoin ja olkaa pyhät Jumalallenne. 41 Minä olen Herra, myösken Mooses ja Aaron. 19 Mutta Koorah kokosi heitä teidän Jumalanne, joka vein teidät pois Egyptin maasta vastaan koko seurakunnan ilmestysmajan ovelle. Silloin ollakseni teidän Jumalanne. Minä olen Herra, teidän Herran kirkkaus näkyi koko seurakunnalle. 20 Ja Herra Jumalanne."

16 Mutta Koorah, Jisharin poika, joka oli Leevin pojan Kehatin poika, otti Daatanin ja Abiramin, Eliabin pojat, ja Oonin, joka oli Ruubenin pojan Peletin poika, 2 ja he nousivat kapinaan Moosesta vastaan, ja heihin yhti israelilaisista kaksisataa viisikymmentä miestä, kansan päämiehiä, kanskankouksen jäseniä, arvokkaita miehiä.

3 Ja he kokoontuivat Moosesta ja Aaronia vastaan ja ovat pyhät, ja Herra on heidän keskellänsä. Miksi te niinkuin säädetty on, sekä kauriin syntiuhriksi. 25 Siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yli?" 4 Kun heille anteeksi; sillä se on ollut erehdys ja he ovat tuoneet "Huomenna Herra ilmoittaa, kuka on hänen omansa ja lahjansa uhriksi Herralle sekä syntiuhrinsa Herran kuka on pyhä ja sen hän sallii käydä tykönsä. Kenen eteen erehdyksensä vuksi. 26 Se annetaan silloin hän valitsee, sen hän sallii käydä tykönsä. 6 Tehkää anteeksi kaikelle israelilaisten seurakunnalle samoinkuin näin: Ottakaa itsellenne hiilipannut, sinä Koorah ja kaikki muikalaiselle, joka asuu heidän keskellänsä; sillä koko sinun joukkosi. 7 ja virittääkää niihin tulji pankkaa niihin kansa on vastuunalainen erehdyksestä. 27 Mutta jos huomenna suitsuketta Herran edessä, niin se mies, joku yksityinen rikkoo erehdyksestä, tukoon vuoden jonka Herra silloin valitsee, on pyhä. Riittäköön se teille, vanhan vuohen syntiuhriksi. 28 Kun pappi on toimittanut te leeviläiset!" 8 Ja Mooses puhui Koorahille: "Kuulkaa, sovitukseen sille, joka on erehdyksestä, tahtomattaan, te leeviläiset! 9 Eikö teille jo riitä se, että Israelin Jumala rikkonut Herraa vastaan, kun hän on toimittanut hänenelle on erottanut teidät Israelin seurakunnasta, sallinut sovitukseen, niin hänenelle annetaan anteeksi. 29 Sama teidän käydä hänen tykönsä toimittamaan palvelusta laki olkoon sekä maassa syntyneillä israelilailla etä Herran asumuksessa ja seisomaan seurakunnan edessä muikalaisella, joka asuu heidän keskellänsä, kun joku palvelemassa heitä? 10 Hän sallii käydä tykönsä sinun rikkoo erehdyksestä. 30 Mutta se, joka tahallisesti tekee ja kaikkien veljiesi, leeviläisten, sinun kanssasi; ja nyt syntiä, olipa hän maassa syntynyt tai muikalainen, te tavoittelette pappeuttakin. 11 Niin siis sinä ja koko pilkkaa Herraa, ja hänet hävitettäköön kansastansa. 31 Sinun joukkosi käytte kapinoimaan Herraa vastaan; sillä Sillä hän on pitänyt halpana Herran sanan ja rikkonut mikä on Aaron, etä te häntä vastaan napisette!" 12 hänen käskynsä; hänet tuhottakoon, syntivelka painaa Ja Mooses kutsuti Daatanin ja Abiramin, Eliabin pojat. häntä." 32 Israelilaisten oleskellessa erämaassa tavattiin Mutta he sanoivat: "Emme tule. 13 Eikö jo riitä, että mies kokoamassa puita sapatinpäivänä. 33 Niin ne, olet tuonut meidät täenne maasta, joka vuotaa maitoa jotka hänet tapasivat puita kokoamasta, toivat hänet ja mettä, hukuttaaksesi meidät erämaahan? Pyritkö Mooseksen ja Aaronin ja koko seurakunnan eteen. vielä meidän valitaaksemme? 14 Oletpa totisesti tuonut 34 Ja he panivat hänet vankeuteen, koska ei ollut meidät maahan, joka vuotaa maitoa ja mettä, ja antanut vielä määäratty, mitä hänenelle oli tehtävä. 35 Mutta meille perintöosaksi vainioita ja viinitarhoja! Luuletko Herra sanoi Moosekselle: "Se mies rangaistakoon voivasi sokaista silmät näiltä ihmisiiltä? Me emme tule." kuolemalla, koko seurakunta kivittäköön hänet leirin 15 Silloin Mooses vihastui kovin ja sanoi Herralle: "Älä ulkopuolella". 36 Silloin koko seurakunta vei hänet leirin katso heidän uhrilahjansa puoleen. En ole keneltäkään ulkopuolelle, ja he kivittivät hänet kuuliaaksi, niinkuin heistä aasiakaan anastanut enkä kenellekään heistä Herra oli Moosekselle käskyn antanut. 37 Ja Herra puhui mitään väärysttää tehnyt." 16 Silloin Mooses sanoi Moosekselle sanoen: 38 "Puhu israelilaisille ja sano Koorahille: "Astukaa huomenna Herran eteen, sinä itse heille, että heidän on sukupolvesta sukupolveen tehtävä ja koko sinun joukkosi, sekä myösken Aaron, 17 ja itsellensä tupsut viittojensa kulmiin ja sidottava kulmiin ottakoon kokin teistä hiilipannunsa ja pankoon siihen tupsuihin punasininen lanka. 39 Ne tupsut olkoon teillä, suitsuketta sekä tuokoon Herran eteen hiilipannunsa, etä te, kun ne näette, muistaisitte kaikki Herran käskyt kaksisataa viisikymmentä hiilipannua; niin ikään sinä ja ja ne täyttäisitte ettekä seuraisi sydämenne ettekä Aaron tuokaa kumpikin hiilipannunne". 18 Niin he ottivat silmienne himoja, jotka houkuttelevat teitä haureuteen; kokin hiilipannunsa, virittivät niihin tulen ja panivat niihin 40 niin muistakaa ja täyttäkää kaikki minun käskyni suitsuketta ja asettuivat ilmestysmajan ovelle; samoin ja olkaa pyhät Jumalallenne. 41 Minä olen Herra, myösken Mooses ja Aaron. 19 Mutta Koorah kokosi heitä teidän Jumalanne, joka vein teidät pois Egyptin maasta vastaan koko seurakunnan ilmestysmajan ovelle. Silloin ollakseni teidän Jumalanne. Minä olen Herra, teidän Herran kirkkaus näkyi koko seurakunnalle. 20 Ja Herra Jumalanne."

21 "Erottautuakaan te tästä joukosta, niin minä tuokiossa heität tuhoan". 22 Mutta he lankesivat kasvoillensa ja sanoivat: "Oi Jumala, sinä Jumala, jonka vallassa on kaiken lihan henki: jos yksi mies rikkoo, vihastutko silloin koko seurakuntaan?" 23 Niin Herra puhui Moosekselle sanoen: 24 "Puhu seurakunnalle näin: Lähetkää pois Koorahin, Daatanin ja

Abiramin asumuksen ympäristä". 25 Sitten Mooses nousi ja meni Daatanin ja Abiramin luo, ja Israelin vanhimmat seurasivat häntä. 26 Ja hän puhui seurakunnalle sanoen: "Siirtykää pois näiden jumalattomien miesten majoilta älkääkää koskeko mihinkään, mikä on heidän, ettei tuhoutuisi kaikkien heidän syntiensä tähden". 27 Niin he ja pienine lapsiensa. 28 Ja Mooses puhui: "Tästä te tietäkää, että Herra on minut lähettyneet tekemään kaikki nämä teot ja etteivät ne ole tapahtuneet minun omasta tahdostani: 29 jos nämä kuolevat samalla tavalla, kuin muiden ihmisten käy, niin ei Herra ole minua lähettynyt. 30 Mutta jos Herra antaa jotakin erikoista tapahtua ja maa avaa kitansa ja nielaisee heidät kaikkinensa, niin että he elävältä suistuvat tuonelaan, niin siitä tietäkää, että nämä miehet ovat pilkanneet Herraa." (Sheol h7585) 31 Tuskin oli hän saanut kaiken tämän sanotuksi, niin maa halkesti heidän altansa 32 ja maa avasi kitansa ja nielaisi heidät, heidän asuntonsa, kaiken Koorahin väen ja kaikki heidän tavaransa. 33 Ja he suistuivat kaikkinensa elävältä tuonelaan, ja maa peitti heidät; ja niin heidät hävitettiin seurakunnan keskeltä. (Sheol h7585) 34 Ja koko Israel, joka oli heidän ympäriillänsä, pakeni kuullessaan heidän huutonsa, sillä he pelkäisivät maan nielaisevan heidätkin. 35 Mutta tuli lähti Herran tykö ja kulutti ne kaksisataa viisikymmentä miestä, jotka olivat tuoneet suitsutusta. 36 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 37 "Käske Eleasaria, pappi Aaronin poikaa, korjaamaan nuo hilipannut palosta, mutta pudistamaan tuli niistä kauas, 38 sillä ne ovat tulleet pyhäkön omiksi. Noiden henkensä menettäneiden syntisten hilipannuista takokaa ohuita levijä alttarin päällystämiseksi; sillä he toivat ne Herran eteen, ja niin ne tulivat pyhäkön omiksi ja meriksi israelilaisille." 39 Niin pappi Eleasar otti ne vaskiset hilipannut, jotka nuo tulen polttamat miehet olivat tuoneet, ja ne taottivat alttarin päällystyksessi, 40 muistuttamaan israelilaisille, ettei kukaan syrjäinen, joka ei ole Aaronin sukua, lähestyisi polttamaan suitsuketta Herran edessä, niin ettei hänen kävisi samoin kuin Koorahin ja hänen joukkonsa, niinkuin Herra oli hänelle Mooseksen kautta puhunut. 41 Mutta seuraavana päivänä kaikki israelilaisten seurakunta napsi Moosesta ja Aaronia vastaan sanoen: "Te olette surmanneet Herran kansaa". 42 Mutta kun kansa kokoontui Moosesta ja Aaronia vastaan, niin he käänityivät ilimestysmajaan päin, ja katso, pilvi peitti sen, ja Herran kirkkaus näkyi. 43 Silloin Mooses ja Aaron menivät ilimestysmajan edustalle. 44 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 45 "Poistakaa tämän joukon luota, niin minä tuo kiossa heidät tuhoan". Silloin he lankesivat kasvoillensa. 46 Ja

Mooses sanoi Aaronille: "Ota hilipannu ja viritä siihen seurakunnan luo ja toimita heille sovitus, sillä viha on lähtenyt likkeelle Herran tyköä, vitsaus on jo alkanut". 47 Ja Aaron teki, niinkuin Mooses oli käskenyt, ja riensi seurakunnan keskelle, ja katso, vitsaus oli jo alkanut kansan keskuudessa. Silloin hän suitsutti ja toimitti kansalle sovitukseen. 48 Ja hänen siinä seisoessaan ja asettuneet majojensa ovelle vaimoinensa ja suurine kuolleitten ja elävien vaiheella vitsaus taukosi. 49 Mutta niitä, jotka vitsauksesta kuolivat, oli neljätoista surmansa Koorahin tähden. 50 Sitten Aaron palasi takaisin Mooseksen luo ilimestysmajan ovelle, ja vitsaus oli tauonnut.

17 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 2 "Puhu israelilaisille ja ota heiltä, kaikilta heidän ruhtinailta, sauva kutakin sukukuntaa kohti, heidän sukukuntiensa mukaan, kaksitoista sauvalta. Kirjoita kunkin nimi hänen sauvaansa, 3 mutta Leevin sauvaan kirjoita Aaronin nimi, sillä tämänkin sukukunnan päämiehellä olkoon sauvalta. 4 Pane ne sitten ilimestysmajaan lain arkin eteen, missä minä teille ilimestyn. 5 Ja tapahtuu, että kenen minä valitsen, sen sauva versoo. Siten minä lopetaan israelilaisten napinan, niin että pääsen kuulemasta heidän napinaansa teitä vastaan." 6 Ja Mooses puhui tämän israelilaisille, ja kaikki heidän ruhtinaansa antovat hännelle kukin sauvalta sukukunnittain, yhteensä kaksitoista sauvalta, ja Aaronin sauva oli heidän sauvaltaa joukossa. 7 Ja Mooses pani sauvat lain majaan, Herran eteen. 8 Kun Mooses seuraavana päivänä meni lain majaan, niin katso, Aaronin sauva, joka oli siinä Leevin sukukunnan puolesta, oli alkanut versoa, siihen oli ilimestynyt silmuja, puhjennut kukkan ja kasvanut kypsiä manteleita. 9 Ja Mooses vei ulos kaikki sauvat Herran kasvojen edestä kaikkien israelilaisten tykö; ja he katselivat niitä ja ottivat kukin sauvalta. 10 Ja Herra sanoi Moosekselle: "Vie Aaronin sauva takaisin lain arkin eteen säilytettäväksi merkinä uppinskaisille, ja lopeta heidän napinansa, niin että minä pääsen sitä kuulemasta, jotta he eivät kuolisi". 11 Ja Mooses teki sen; niinkuin Herra häntä käski, niin hän teki. 12 Mutta israelilaiset sanoivat Moosekselle näin: "Katso, me menehdymme, me hukumme, kaikki me hukumme! 13 Kuka vain lähestyy, kuka ikinä lähestyy Herran asumusta, se kuolee! Onko meidän kaikkien hukkuminen?"

18 Ja Herra sanoi Aaronille: "Sinun ja sinun pojikiesi, isäsi suvun sinun kanssasi, on kannettavaa pyhäkköä vastaan tehdyst rikkomukset; samoin sinun ja pojikiesi sinun kanssasi on kannettava pappeutta vastaan tehdyst rikkomukset. 2 Mutta salli myös veljiesi, Leevin sukukunnan, isäsi heimon, käydä sinun kanssasi

sinne. He liittyköt sinuun ja palvelkoot sinua, kun sinä ja poikasi sinun kanssasi toimitatte palvelusta lain majan edessä. **3** Ja he hoitakoot sekä sinun tehtäväsi ettei kaikkia majan tehtäviä, mutta älkööt lähestykö pyhiä esineitä tai alttaria, etteivät kuolisi, niin he kuin tekivät. **4** Liittyköt he sinuun ja hoitakoot ilmestysmajan tekin. **5** Liittyköt he sinuun ja hoitakoot ilmestysmajan tekin. **6** Ja katso, minä olen ottanut teidän tehtävät, majan kaikki palvelustehtävät; mutta syrjäinen älköön teitä lähestykö. **7** Ja teidän on hoidettava veljenne, leeviläiset, israelilaisten keskuudesta teille lahjaksi, Herralle annettuaan toimittamaan palvelusta ilmestysmajassa. **8** Mutta sinä ja poikasi sinun kanssasi hoitakaa papinvirkaanne, pitäen huolta kaikista alttarilla ja esiripun sisäpuolella suoritettavista tehtävistä, ja papinvirkanne; mutta syrjäinen, joka siihen ryhtyy, surmattakoon." **9** Ja Herralla annettiin lausunto: "Katso, minä annan sinulle sen, mikä saamistani anneista on talteen otettava; kaikista israelilaisten pyhistä laajoista minä annan sen sinulle osuudeksi ja sinun pojillesi ikuiseksi oikeudeksi. **10** Korkeasti-pyhistä laajoista olkoon sinun omasi tämä, jota ei tulessa polteta: kaikki ne heidän uhrilahjansa, jotka kuuluvat kaikkiin heidän ruokauhreihinsa, syntiuhreihinsa ja vikauhreihinsa, joita he suorittavat minulle korvausena; se on korkeasti-pyhää ja olkoon sinun ja sinun poikiesi oma. **11** Syökää se korkeasti-pyhässä paikassa; jokainen miehenpuoli saakoon syödä sitä. Olkoon se sinulle pyhä. **12** Kaiken parhaan öljyn ja kaiken parhaan viinin ja viljan, minkä he uutisena antavat Herralle, sen minä annan sinulle. **13** Uutiset kaikesta, mitä heidän maassansa kasvaa ja minkä he tuovat Herralle, olkoot sinun omasi; jokainen, joka on puhdas sinun perheessäsi, saakoon syödä niitä. **14** Kaikki, mitä Israelissa vihityy on, olkoon sinun omaasi. **15** Kaikki, minkä avaa äidinkohdun, minkä elollinen hyvänsä, joka tuodaan Herralle, ihmisiä tai karjasta, olkoon sinun omasi; lunastuta kuitenkin ihmisen esikoinen samoinkuin saastaisen eläimen esikoinen. **16** Ja mitä heidän lunastamiseensa tulee, niin lunastuta heidät kuukauden ikäisistä alkaen sinun asettamastasi viiden sekelin arviorihinnasta pyhäkkösekelin painon mukaan, sekeli kaksikymmentä geeraa. **17** Mutta raavaan tai lampaan tai vuohen esikoista älä lunastuta; ne ovat pyhiä. Vihmo niiden veri alttarille ja polta niiden rasva uhriksi, suloiseksi tuoksaksi Herralle. **18** Mutta niiden liha olkoon sinun omasi; niinkuin heilutettu rintalihakin ja oikea reisi olkoon se sinun omasi. **19** Kaikki pyhät annit, joita israelilaiset antavat Herralle, minä annan sinulle, sinun pojillesi ja tyttärellesi ikuiseksi oikeudeksi. Se olkoon ikuinen suolaliitto Herran edessä sinulle "Sinulla älköön olko perintöosaa heidän maassansa älköönkä osuutta heidän keskellänsä; minä itse olen sinun osuutesi ja perintöosasi israelilaisten keskellä. **20** Ja Herralla annettiin lausunto: "Mutta leeviläisille minä annan kaikki kymmenyksellä Israelissa perintöosaksi, palkkana siitä palveluksesta, jonka he toimittavat ilmestysmajassa. **21** Älköötkää muut israelilaiset enää lähestykö ilmestysmajaa, että he eivät joutuisi synnalaissiksi ja kuolisi. **22** Ainoastaan leeviläiset toimittakoot palvelusta ilmestysmajassa ja kantakoot tehdyt rikkomukset; se olkoon teille ikuinen säädös ja sukupolvesta sukupolveen. Mutta heillä älköön olko toimittakaa palvelusta siellä. Lahjana minä annan teille perintöosaa israelilaisten keskellä. **23** Sillä israelilaisten annan leeviläisille perintöosaksi; sentähden minä kiellän heiltä perintösan israelilaisten keskuudessa." **24** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: "Puhu leeviläisille ja sano: Kun te israelilaisilta otatte ne kymmenyksellä, jotka he antavat Herralle anniksi, minä annan leeviläisille perintöosaksi; sentähden minä kiellän heiltä perintösan israelilaisten keskuudessa." **25** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: "Kun te israelilaisilta otatte ne kymmenyksellä, jotka he antavat Herralle anniksi, minä annan leeviläisille perintöosaksi; sentähden minä kiellän heiltä perintösan israelilaisten keskuudessa." **26** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: "Kun te israelilaisilta otatte ne kymmenyksellä, jotka he antavat Herralle anniksi, minä annan leeviläisille perintöosaksi; sentähden minä kiellän heiltä perintösan israelilaisten keskuudessa." **27** Ja se katsotaan teidän anniksenne, niinkuin puimatantereelta annetut jyväät tai kuurnasta tullut mehu. **28** Niin antakaa tekin Herralle anti kaikista kymmenyksistä, jotka te saatte israelilaisilta, ja tämä Herralla niistä tuleva anti antakaa pappi Aaronille. **29** Kaikista saamistanne laajoista antakaa Herralle täysi anti; kaikesta, mikä parasta on, antakaa pyhä lajha. **30** Ja sano heille: Kun te siitä annatte parhaimman osan, niin se katsotaan leeviläisten anniksi niinkuin puimatantereen tai kuurnan sato. **31** Ja sen saatte te ja teidän perheenne syödä missä hyvänsä, sillä se on teille palkka palveluksestanne ilmestysmajassa. **32** Kun te nään annatte siitä anniksi parhaimman osan, ettei joudu synnalaissiksi ettekä saastuta israelilaisten pyhiä laijoja etteikä kuole."

19 Ja Herralla annettiin lausunto: "Tämä on lakimäärys, jonka Herra sääsi sanoen: Käske israelilaisia tuomaan sinulle ruskeanpunainen, virheetön hieho, jossa ei ole mitään vammaa ja jonka päälle iestää ei vielä ole pantu. **3** Antakaa se pappi Eleasarilta haltuun, ja vietäköön se leiristä ulos ja teurastettakoon hänen edessänsä. **4** Sitten pappi Eleasar ottakoon sen verta sormeensa ja pirkkoittakoon sen verta ilmestysmajan etupuulta kohti seitsemän kertaa. **5** Ja hieho poltettakoon hänen nähtensä; nahkoinensa, lihoinensa ja verinensä ynnä rapoinensa se poltettakoon. **6** Mutta pappi ottakoon setripuuta, isopikkoren ja helakanpunaista lankaa ja viskatkoon ne tuleen, missä hieho palaa. **7** Sitten pappi peskön vaatteensa ja neskön riuumiinsa vedessä: sitten menkön leiriin

4 Mooseksen

Mutta pappi olkoon saastainen iltaan asti. **8** Sekin, vettä; niin he kokoontuvat Moosesta ja Aaronia joka hiehon poltti, peskön vaatteensa vedessä ja vastaan. **3** Ja kansa riiteli Moosesta vastaan ja sanoi peskön ruumiinsa vedessä ja olkoon saastainen näin: "Jospa mekin olisimme hukkuneet silloin, kun iltaan asti. **9** Sitten joku, joka on puhdas, kootkoon veljemme hukkuivat Herran edessä! **4** Minkätähden toite hiehon tuhan ja pankoon sen talteen leirin ulkopuolelle Herran seurakunnan tähän erämäahan, kuollaksemme puhtaaseen paikkaan. Ja säilytettäköön se israelilaisten karjoinemme täenne? **5** Ja minkätähden johdatte meidät seurakunnalle puhdistusvettä varten. Tämä on syntiuhr. pois Egyptistä tuodaksenne meidät tähän paahan **10** Ja joka hiehon tuhan kokosi, peskön vaatteensa ja paikkaan, jossa ei kasva viljaa eikä viikunoita, ei olkoon saastainen iltaan asti. Tämä olkoon israelilaisille viiniköynnöksiä eikä granaattiomenia, ja jossa ei ole vettä ja muukalaiselle, joka asuu heidän keskellärsä, ikuinen juoda?" **6** Mutta Mooses ja Aaron menivät seurakunnan säädös. **11** Joka koskee kuolleen ihmisen ruumiiseen, luota ilmestysmajan ovelle ja lankesivat kasvoilleen. kenen hyvänsä, olkoon saastainen seitsemän päivää. Silloin näkyi Herran kirkkaus heille. **7** Ja Herra puhui **12** Hän puhdistakoon itsensä tällä vedellä kolmantena ja Moosekselle sanoen: **8** "Ota sauva ja koko seurakunta, seitsemäntä päivänä, niin hän tulee puhtaaksi. Mutta sinä ja veljesi Aaron, ja puhukaa heidän silmiensä jos hän ei puhdistaudu kolmantena ja seitsemäntä edessä kalliolle, niin se antaa vettä, ja sinä saat vettä päivänä, niin hän ei tule puhtaaksi. **13** Jokainen, joka tulemaan heille kalliosta ja juotat joukon ja sen karjan". koskee kuolleeseen, kuolleen ihmisen ruumiiseen, eikä **9** Niin Mooses otti sauvan Herran kasvojen edestä, puhdistaudu, hän saastuttaa Herran asumuksen, ja niinkuin hän oli häntä käskenyt. **10** Ja Mooses ja Aaron hänet hävitettäköön Israelista, koska puhdistusvettä kokosivat seurakunnan kallion eteen, ja hän sanoi heille: ei ole vihmottu häneen; hän on saastainen, hänen "Kuulkaa nyt, te niskurit! Onko meidän saatava teille saastaisuutensa pysyy hänessä yhä. **14** Tämä on laki: vettä tästä kalliosta?" **11** Niin Mooses nosti kättensä ja Kun joku kuolee telttamajassa, niin jokainen, joka menee iski kallioita kahdesti sauvallansa, ja siitä lähti runsaasti siihen majaan, ja jokainen, joka on siinä majassa, olkoon vettä, niin että kansa ja sen karja saivat juoda. **12** saastainen seitsemän päivää. **15** Ja jokainen avoin astia, Mutta Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: "Koska johon ei ole peitetä sidottu, olkoon saastainen. **16** Ja ette uskoneet minuun ettekä pitäneet minua pyhäänä jokainen, joka ulkona kedolla koskee miekalla surmattuun israelilaisten silmien edessä, niin te ette saa viedä täitä tai muulla tavoin kuolleeseen tai ihmisluhun tai hautaan, seurakuntaa siihen maahan, jonka minä heille annan". **13** olkoon saastainen seitsemän päivää. **17** Mutta nain Tämä oli Meriban vesi, jonka luona israelilaiset riitelivät saastunutta varten otettakoon poltetun syntiuhrin tuhkaa Herraa vastaan ja hän näytti heille pyhytensä. **14** Mutta ja kaadettakoon sen päälle astiaan raikasta vettä. **18** Mooses lähetti Kaadeksesta sanansaattajat Edomin Ottakoon sitten joku, joka on puhdas, isopikkorren kuninkaan työk sanomaan: "Nain sanoo veljesi Israel: ja kastakoon sen siihen veteen ja pirskoittakoon sitä Sinä tunnet kaiken vaivan, joka on meitä kohdannut, **15** tuohon majaan ja kaikkiin sen esineihin ja ihmisiin, jotka kuinka isämme lähtivät Egyptiin, kuinka olemme asuneet siellä olivat, samoinkuin siihen, joka on koskenut luuhun Egyptissä kauan aikaa ja kuinka egyptiläiset kohtelivat tai surmattuun tai muulla tavoin kuolleeseen tai hautaan. pahoin meitä ja meidän isämme. **16** Mutta me huusimme **19** Ja se puhdas pirskoittakoon sitä saastuneeseen Herran puoleen, ja hän kuuli meidän huutomme ja kolmantena ja seitsemäntä päivänä ja puhdistakoon lähettilä enkelin, joka vei meidät pois Egyptistä. Ja katsos, hänet seitsemäntä päivänä. Sitten hän peskön me olemme nyt Kaadeksesta, kaupungissa, joka on vaatteensa ja pesetykön vedessä, niin hän tulee sinun maasi rajalla. **17** Salli meidän kulkea maasi läpi. illalla puhtaaksi. **20** Mutta joka on saastunut eikä Me emme kulje peltojen emmekä viinitarhojen poikki puhdistaudu, se hävitettäköön seurakunnasta, koska emmekä juo vettä kaivoista. Poikkeamatta oikealle tai hän on saastuttanut Herran pyhäön eikä puhdistusvettä vasemmalle me kuljemme valtatietä, kunnes olemme ole vihmottu häneen; hän on saastainen. **21** Ja tämä päässee alueesi läpi." **18** Mutta Edom vastasi hänelle: olkoon heille ikuinen säädös. Mutta puhdistusveden "Älä kulje minun maani läpi; muutoin minä käyn miekkaa pirskoittaja peskön vaatteensa, ja se, joka koskee hänelle: "Maantietä me kuljemme, ja jos juomme vettäsi, puhdistusveteen, olkoon saastainen iltaan asti. **22** Ja kaikki, mihin saastunut koskee, olkoon saastaista, ja se, me tai meidän karjamme, niin me maksamme sen, kun joka koskee häneen, olkoon saastainen iltaan asti."

20 Senjälkeen israelilaiset, koko seurakunta, tulivat

Sinrin erämäahan ensimmäisenä kuukautena, ja kansa asettui Kaadekseen. Siellä Mirjam kuoli, ja hänet haudattiin sinne. **2** Mutta kansalla ei ollut

vuorelle. 23 Mutta Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille laaksot 15 ja laaksojen rinteet, jotka ulottuvat Aarin Hoorin vuorella, Edomin maan rajalla, näin: 24 "Aaron tienoille ja kallistuvat Mooabin rajaan". 16 Ja sieltä he otetaan nyt pois heimonsa tykö, sillä hän ei pääse kulkivat Beerii. Se oli se kaivo, josta Herra oli sanonut siihen maahan, jonka minä annan israelilaisille, koska te Moosekselle: "Kokoa kansa, niin minä annan heille niskoittelitte minun käskeyäni vastaan Meriban veden vettä". 17 Silloin lauloi Israel tämän laulun: "Kuohu, kaivo! luona. 25 Ota Aaron ja hänen poikansa Eleasar ja vie -laulakaa sille laulu- 18 kaivo, jonka ruhtinaat kaivoivat, heidät Hoorin vuorelle. 26 Ja riisui Aaronilta vaatteet ja kansan parhaat koversit valtikallaan, sauvoillansa!" Ja pue ne hänen poikansa Eleasarin ylle. Aaron otetaan siitä erämaasta he kulkivat Mattanaan 19 ja Mattanasta pois ja kuolee siellä." 27 Ja Mooses teki, niinkuin Herra Nahalieli ja Nahalielistä Baamotiin 20 ja Baamotista silmien edessä. 28 Ja Mooses riisui Aaronilta vaatteet ja puki ne hänen poikansa Eleasarin ylle. Niin Aaron kuoli siellä vuoren huipulla, mutta Mooses ja Eleasar astuivat alas vuorelta. 29 Ja kun koko kansa sai tietää, että Aaron oli kuollut, niin he itkivät Aaronia kolmekymmentä päivää, koko Israelin heimo.

21 Mutta kun Aradin kuningas, kanaanlainen, joka

asui Etelämaassa, kuuli, että Israel oli tulossa Atarimin tietä, ryhtyi hän sotimaan Israelia vastaan ja otti muutamia heistä vangiksi. 2 Silloin Israel teki lupauksen Herralle ja sanoi: "Jos sinä annat tämän kansan minun käsiini, niin minä vihni sen kaupungit tuhon omaksi". 3 Ja Herra kuuli, mitä Israel lausui, ja jätti kanaanlaiset hänen käsiinsä. Niin Israel vihki heidät ja heidän kaupunkinsa tuhon omaksi. Ja sen paikan nimeksi pantiin Horma. 4 Senjälkeen he lähtivät liikkeelle Hoorin vuorelta Kaislameren tietä kiertääksensä Edomin maan. Mutta matkalla kansa kävi kärsimättömäksi. 5 Ja kansa puhui Jumalaa ja Moosesta vastaan: "Minkätähden te johdatte meidät pois Egyptistä kuoalemaan erämaahan? Eihän täällä ole leipää eikä vettä, ja me olemme kyllästyneet tähän huonoon ruokaan." 6 Silloin Herra lähetti kansen sekaan myrkkykäärmiteitä, jotka purivat kansaa, niin että paljon kansaa Israelista kuoli. 7 Niin kansa tuli Mooseksen luo, ja he sanoivat: "Me teimme syntiä, kun puhuimme Herraa ja sinua vastaan. Rukoile Herraa, että hän poistaa käärmekit meidän kimpustamme." Ja Mooses rukoili kansan puolesta. 8 Silloin Herra sanoi Moosekselle: "Tee itsellesi kääärme ja pane se tangon päähän, niin jokainen pertu, joka siihen katsoo, jää eloon". 9 Niin Mooses teki vaskikäärmeen ja pani sen tangon päähän; jos ketä käärmekit sitten purivat ja tämä katsoi vaskikäärmeseen, niin hän jää eloon. 10 Sitten israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leiriityivät Oobotiin. 11 Ja he lähtivät liikkeelle Oobotista ja leiriityivät Ile-Abarimiin siinä erämaassa, joka on Mooabista itään, auringon nousun puolella. 12 Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriityivät Seredin laaksoon. 13 Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriityivät erämaahan tuolle puolelle Arnon-jokea, joka lähee amorilaisten alueelta; sillä Arnon on Mooabin rajana Mooabin ja amorilaisten maan vällillä. 14 Sentähden sanotaan "Herran sotien kirjassa": "Vaaheb Suufassa ja Arnonin

laaksot 15 ja laaksojen rinteet, jotka ulottuvat Aarin Hoorin vuorella, Edomin maan rajalla, näin: 24 "Aaron tienoille ja kallistuvat Mooabin rajaan". 16 Ja sieltä he otetaan nyt pois heimonsa tykö, sillä hän ei pääse kulkivat Beerii. Se oli se kaivo, josta Herra oli sanonut siihen maahan, jonka minä annan israelilaisille, koska te Moosekselle: "Kokoa kansa, niin minä annan heille niskoittelitte minun käskeyäni vastaan Meriban veden vettä". 17 Silloin lauloi Israel tämän laulun: "Kuohu, kaivo! luona. 25 Ota Aaron ja hänen poikansa Eleasar ja vie -laulakaa sille laulu- 18 kaivo, jonka ruhtinaat kaivoivat, heidät Hoorin vuorelle. 26 Ja riisui Aaronilta vaatteet ja kansan parhaat koversit valtikallaan, sauvoillansa!" Ja pue ne hänen poikansa Eleasarin ylle. Aaron otetaan siitä erämaasta he kulkivat Mattanaan 19 ja Mattanasta pois ja kuolee siellä." 27 Ja Mooses teki, niinkuin Herra Nahalieli ja Nahalielistä Baamotiin 20 ja Baamotista silmien laaksoon, joka on Mooabin maassa, Pisgan huipun juurella, joka kohoaa yli erämaaan. 21 Ja Israel lähetti sanansaattajat Siihonin, amorilaisten kuninkaan, tykö sanomaan: 22 "Salli minun kulkea maasi läpi. Me emme poikkeा pelloille emmekä viinitarhoihin emmekä juo vettä kaivoista. Valtatietä me kuljemme, kunnes olemme päässeet sinun alueesi läpi." 23 Mutta Siihon ei sallinut Israelin kulkea alueensa läpi, vaan kokosi kaiken väkensä ja lähti Israelia vastaan erämaahan. Ja kun hän oli tullut Jahaaseen, ryhtyi hän taisteluun Israelia vastaan. 24 Mutta Israel voitti hänet miekan terällä ja valloitti hänen maansa Arnonista Jabbokiin, aina ammonilaisten maahan asti, sillä ammonilaisten raja oli varustettu. 25 Ja Israel valtasi sieltä kaikki kaupungit; ja Israel asettui kaikkiin amorilaisten kaupunkeihin, Hesboniin ja kaikkiin sen tytärkaupunkeihin. 26 Sillä Hesbon oli amorilaisten kuninkaan Siihonin kaupunki; hän oli näet käynyt sotaa entistä Mooabin kuningasta vastaan sekä vallannut häneltä kaiken hänen maansa Arnoni asti. 27 Sentähden runosepät sanovat: "Tulkaa Hesboniin! Rakennettakoon ja varustettakoon Siihonin kaupunki. 28 Sillä tuli lähti Hesbonista, liekki Siihonin kaupungista; se kulutti Aar-Mooabin, Arnonin kukkulain valtaat. 29 Voi sinua, Mooab! Sinä hukuit, Kemoksen kansa! Poikienса hän sallii tulla pakolaisiksi, tytärtensä amorilaisten kuninkaan Siihonin vangeiksi. 30 Me ammuimme heidät, Hesbon kukistui Diibonia myötön; me hävitimme Noofahin asti, aina Meedebaan saakka."

31 Niin Israel asettui amorilaisten maahan. 32 Ja Mooses lähetti vakoilemaan Jaeseria, ja he valloittivat sen tytärkaupungit; ja hän karkoitti amorilaiset, jotka siellä olivat. 33 Sitten he kääntyivät toisaalle ja kulkivat Baasanin tietä. Silloin lähti Oog, Baasanin kuningas, heitä vastaan, hän ja kaikki hänen väkensä, Edreihin taistelemaan. 34 Mutta Herra sanoi Moosekselle: "Älä pelkää häntä, sillä minä annan sinun käteesi hänet ja kaiken hänen kansansa ja maansa. Ja tee hänelle, niinkuin teit Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, joka asui Hesbonissa." 35 Ja he voittivat hänet ja hänen poikansa ja kaiken hänen väkensä, päästämättä pakoon ainoataakaan. Niin he valloittivat hänen maansa.

22 Sitten israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leiriityivät Mooabin arolle, Jordanin tuolle puolelle, Jerikon kohdalle. 2 Mutta Baalak, Sipporin poika, näki kaiken,

mitä Israel oli tehnyt amorilaisille. 3 Ja Mooab pelkäsi päämiesten kanssa. 22 Mutta kun hän lähti, sytytti tätä kansaa suuresti, kun sitä oli niin paljon; ja Jumalan viha, ja Herran enkeli asettui tielle estämään Mooab kauhistui israelilaisia. 4 Mooab sanoi Midianin häntä, hänen ratsastaessaan aasintammallaan, kaksi vanhimille: "Nyt tuo lauma syö puhtaaksi kaiken meidän palvelijaa mukanansa. 23 Kun aasintamma näki Herran ympäriltämme, niinkuin härkä syö kedon vihanneuden". enkelin seisovan tiellä, paljastettu miekka kädessänsä, Ja Baalak, Sipporin poika, oli Mooabin kuninkaana niin se poikkesi tieltä ja meni peitton. Mutta Bileam siihen aikaan. 5 Hän lähetti sanansaattajat Bileamin, lõi aasintammaa palauttaaksensa sen tielle. 24 Sitten Beorin pojat, tyköt Petoriin, joka on Eufrat-virran varrella, Herran enkeli asettui solaan viinitarhojen vällille, jossa heimolaistensa maahan, kutsumaan häntä ja käski oli kiviaita kummallakin puolella. 25 Kun aasintamma sanoa hänelle: "Katsko, Egyptistä on lähtenyt liikkeelle näki Herran enkelin, niin se painautui aitaan ja likisti kansa; katso, se on tulvinut yli maan ja asettunut minua Bileamin jalkaa aittaa vasten. Ja hän lõi sitä vielä lähelle. 6 Tule siis ja kiroa minun puolestani tämä kansa, kerran. 26 Silloin Herran enkeli taas meni edemmäs ja sillä se on minua väkevämpi; ehkä minä sitten saan sen asettui ahtaaseen paikkaan, jossa ei ollut tilaa väistyä voitetuksi ja karkoitetuksi maasta. Sillä minä tiedän, että oikealle eikä vasemmalle. 27 Kun aasintamma näki jonka sinä siunaat, se on siunattu, ja jonka sinä kiroat, Herran enkelin, laskeutui se maahan Bileamin alla. se on kirottu." 7 Niin Mooabin vanhimmat ja Midianin Silloin Bileamin viha sytytti, ja hän lõi aasintammaa vanhimmat lähtivät matkaan, tietäjänpalkka mukanansa. sauvalla. 28 Niin Herra avasi aasintamman suun, ja se Ja kun he saapuivat Bileamin luo, puhuivat he hänelle sanoi Bileamille: "Mitä minä olen sinulle tehnyt, koska Baalakin sanat. 8 Hän vastasi heille: "Viipykää täällä lyöt minua jo kolmannen kerran?" 29 Bileam vastasi tämä yö, niin minä annan teille vastauksen sen mukaan, aasintamalle: "Sinä olet pitänyt minua pilkanasi. kuin Herra minulle puhuu". Silloin jäivät mooabilaiset Olisipa minulla miekka kädessäni, niin nyt minä sinut päämiehet Bileamin luo. 9 Niin Jumala tuli Bileamin tappaisin." 30 Mutta aasintamma sanoi Bileamille: "Enkö tyköt ja kysy: "Keritä ovat ne miehet, jotka ovat sinun minä ole sinun aasintammasi, jolla olet ratsastanut luonasi?" 10 Bileam vastasi Jumalalle: "Baalak, Sipporin kaiken aikasi tähän päivään asti? Onko minun ollut poika, Mooabin kuningas, on lähtetänyt heidät tuomaan tapana tehdä sinulle näin?" Hän vastasi: "Ei". 31 Niin minulle tämän sanan: 11 "Katso, kansa on lähtenyt Herra avasi Bileamin silmät, niin että hän näki Herran Egyptistä ja on tulvinut yli maan; tule siis, kiroa se enkelin seisovan tiellä, paljastettu miekka kädessänsä. minun puolestani, ehkä sitten vain ryhtyä taisteluun Silloin hän kumartui ja heittäytyi kasvoilleen. 32 Niin sitä vastaan ja karkoitaa sen". 12 Mutta Jumala sanoi Herran enkeli sanoi hänelle: "Minkätähden olet lyönyt Bileamille: "Alä mene heidän kanssaan äläkä kiroa aasintammaasi jo kolme kertaa? Katso, minä olen sitä kansaa, sillä se on siunattu". 13 Niin Bileam tullut sinua estämään, sillä ajattelemattomasti sinä olet nousi aamulla ja sanoi Baalakin päämiehille: "Menkää lähtenyt tälle matkalle vastoin minun tahtoani. 33 Mutta takaisin maahanne, sillä Herra ei ole sallinut minun aasintamma näki minut ja on väistynyt minun edestäni lähteä teidän kanssanne". 14 Silloin nousivat Mooabin jo kolme kertaa. Ja jos se ei olisi väistynyt minun päämiehet ja tulivat Baalakin luo ja sanoivat: "Bileam ei edestäni, niin minä olisin surmannut sinut, mutta jättänyt suostunut lähtemään meidän kanssamme". 15 Mutta sen elämään." 34 Niin Bileam vastasi Herran enkelille: Baalak lähetti uudestaan päämiehiä matkaan, vielä "Minä olen tehnyt syntiä; sillä minä en tiennyt, että sinä useampia ja arvokkaampia kuin edelliset. 16 Ja he olivat asettunut minua vastaan tielle. Mutta jos tämä ei saapuivat Bileamin luo ja sanoivat hänelle: "Näin sanoo ole sinulle mieleen, niin minä nyt palaan takaisin." 35 Baalak, Sipporin poika: "Alä kiertädy tulemasta minun Mutta Herran enkeli sanoi Bileamille: "Mene näiden luokseni. 17 Sillä minä palkitsen sinut ylenpalittisesti miesten kanssa, mutta puhu ainoastaan se, minkä minä ja teen kaiken, mitä minulta vaadit; tule siis ja kiroa sinulle puhun". Niin Bileam lähti Baalakin päämiestien minun puolestani tämä kansa." 18 Mutta Bileam vastasi kanssa. 36 Kun Baalak kuuli, että Bileam oli tulossa, ja sanoi Baalakin palvelijoille: "Vaikka Baalak antaisi meni hän häntä vastaan Irl-Mooabiin, joka on Arnonia minulle talonsa täyden hopeata ja kultaa, en sittenkään pitkin kulkevalla rajalla, uloimalla rajalla. 37 Ja Baalak voisi, en piennessä enkä suuressa, rikkoa Herran, minun sanoi Bileamille: "Enkö minä vartavasten lähtetänyt Jumalani, käskyä. 19 Mutta jääkää nyt tänne tekivutsumaan sinua? Minkätähden et tahtonut tulla minun täksi yöksi, saadakseni tietää, mitä Herra vielä minulle luokseni? Enkö minä muka voi sinua palkita?" 38 Mutta sanooo." 20 Niin Jumala tuli Bileamin tykölle ja sanoi Bileam vastasi Baalakille: "Olenhan minä nyt tullut hänelle: "Jos nämä miehet ovat tulleet kutsumaan sinua, sinun luoksesi. Mutta onko minun vallassani puhua niin nouse ja lähde heidän kanssaan, mutta tee vain se, mitään? Minkä Jumala panee minun suuhuni, sen minä mitä minä sinulle sanon". 21 Ja Bileam nousi aamulla, puhun." 39 Niin Bileam lähti Baalakin kanssa, ja he satuloi aasintammanssa ja lähti matkaan Mooabin saapuivat Kirjat-Husotiin. 40 Ja Baalak teurasti raavaista

ja lampaita ja lähetti ne Bileamille ja päämiehille, jotka olivat hänen luonansa. **41** Mutta seuraavana aamuna Baalak otti Bileamin mukaansa ja vei hänet Baamot-Baalin kukkanalle, josta hän näki reunimmaisen osan tuota kansaa.

23 Ja Bileam sanoi Baalakille: "Rakenna minulle tähän seitsemän alttaria ja hanki minulle tämme seitsemän härkää ja seitsemän oinasta". **2** Niin Baalak teki, niinkuin Bileam käski. Ja Baalak ja Bileam uhrasivat härän ja oinaan kullakin alttarilla. **3** Niin Bileam sanoi Baalakille: "Asetu tähän polttouhrisi ääreen, minä menen tuonne; ehkä minä saan kohdata Herran. Minkä hän minulle näyttää, sen minä ilmoitan sinulle." Ja hän meni eräälle autiolle kukkanalle. **4** Ja Jumala tuli ja kohtasi Bileamia. Silloin tämä sanoi hänelle: "Seitsemän alttaria minä olen pannut kuntoon ja olen uhrannut härän ja oinaan kullakin alttarilla". **5** Ja Herra pani sanat Bileamin suuhun ja sanoi: "Palaja Baalakin luo ja puhu hänen nän". **6** Niin hän palasi hänen luokseensa, ja hän seisoi siinä polttouhrinsa ääressä, hän ja kaikki Mooabin päämiehet. **7** Niin hän puhkesi lausumaan ja sanoi: "Aramista nouti minut Baalak, idän vuorilta Mooabin kuningas: 'Tule, kiroa minun puolestani Jaakob, tule ja sadattele Israelia'. **8** Kuinka minä kiroaisin sen, jota ei Jumala kiroa, kuinka sadattelisin sitä, jota ei Herra sadattele? **9** Minä näen sen kallioiden huipulta, minä katseen sitä kukkuloilta: katso, se on erillään asuva kansa, se ei lukeudu pakanakansojen joukkoon. **10** Kuka mittaa Jaakobin hiekkajyväset, kuka Israelin tomuhiukkasten luvun? Suotakoon minun kuolla oikeamielisten kuolema, olkoon minun loppuni niinkuin heidän." **11** Silloin Baalak sanoi Bileamille: "Mitä oletkaan minulle tehnyt! Minä toin sinut tämme vihollisiani kiroamaan, ja katso, nyt sinä heidät siunaat!" **12** Mutta hän vastasi ja sanoi: "Eikö minun ole tarkoin puhuttava se, minkä Herra panee minun suuhuni?" **13** Niin Baalak sanoi hänelle: "Tule minun kanssani toiseen paikkaan, josta voit nähdä sen kansan, kuitenkin ainoastaan sen äärimmäisen reunan, et sitä kokonaisuudessaan, ja kiroa se minun puolestani sieltä". **14** Ja hän vei hänet Vartijakedolle Pisga-vuoren huipulle ja rakensi siihen seitsemän alttaria ja uhrasi härän ja oinaan kullakin alttarilla. **15** Sitten Bileam sanoi Baalakille: "Asetu tähän polttouhrisi ääreen, ehkä hän kohtaa minua tuolla". **16** Niin Herra tuli kohtaamaan Bileamia, pani sanat hänen suuhunsa ja sanoi: "Palaja Baalakin luo ja puhu hänen nän". **17** Niin hän tuli hänen luokseensa, ja hän seisoi siinä polttouhrinsa ääressä, Mooabin päämiehet kanssansa. Baalak kysyi häneltä: "Mitä Herra puhui?" **18** Niin hän puhkesi lausumaan ja sanoi: "Nouse, Baalak, ja kuule! Kuuntele minua, sinä Sipporin poika! **19** Ei Jumala ole ihminen, niin että hän valhetteli, eikä ihmislapsi, että hän katuisi. Sanoisiko hän jotakin eikä sitä tekisi,

puhuisiko jotakin eikä sitä täytyäsi? **20** Katso, minä olen saanut tehtäväkseni siunata: hän on siunannut, enkä minä voi sitä peruuttaa. **21** Ei havaita vaivaa Jaakobissa eikä nähdä onnettomuutta Israelissa; Herra, hänen Jumalansa, on hänen kanssansa, riemuhuuto kuninkaalle kaikuu siellä. **22** Jumala vei sen pois Egyptistä; sen sarvet ovat kuin villihärän. **23** Sillä ei ole noitoutta Jaakobissa eikä tavata taikuutta Israelissa. Aikanansa ilmoitetaan Jaakobille ja Israelille, mitä Jumala on tekevä. **24** Katso, se on kansa, joka nousee kuin naarasleijona, joka kohoaa kuin leijona. Ei se paneudu levolle, ennenkuin on saalistava syönti ja juonut surmattujen verta." **25** Mutta Baalak sanoi Bileamille: "Älä kiroa sitä äläkä siunaa sitä". **26** Mutta Bileam vastasi ja sanoi Baalakille: "Enkö minä puhunut sinulle näin: 'Kaikki, mitä Herra sanoo, on minun tehtävä'?" **27** Niin Baalak sanoi Bileamille: "Tule, minä vien sinut toiseen paikkaan; ehkäpä on Jumalan silmissä otollista, että kiroat kansan minun puolestani sieltä". **28** Ja Baalak vei Bileamini Peor-vuoren huipulle, joka kohoaa yli erämaaan. **29** Sitten Bileam sanoi Baalakille: "Rakenna minulle tähän seitsemän alttaria ja hanki minulle tämme seitsemän härkää ja seitsemän oinasta". **30** Ja Baalak teki, niinkuin Bileam käski, ja uhrasi härän ja oinaan kullakin alttarilla.

24 Kun Bileam näki, että Israelin siunaaminen oli Herralle otollista, ei hän enää mennyt niinkuin aina ennen ennusmerkkejä etsimään, vaan käänsi kasvonsa erämaahan. **2** Ja kun Bileam nosti silmänsä ja näki Israelin leiriityneenä heimokunnittain, niin Jumalan Henki tuli häneen. **3** Ja hän puhkesi lausumaan ja sanoi: "Näin puhuu Bileam, Beorin poika, näin puhuu mies, jonka silmä on avattu. **4** Näin puhuu hän, joka kuulee Jumalan puheen, joka näkee Kaikkivaltaan näkyjä, joka lankeaa loveen ja jonka silmät avataan. **5** Kuinka ihanat ovat sinun majasi, Jaakob, sinun asuinsijasi, Israel! **6** Niinkuin laajat purolaaskot, niinkuin puutarhat virran varrella, niinkuin aloepuut, Herran istuttamat, niinkuin setripuut vesien vierillä! **7** Vettä läikkyy sen vesisangoista, ja sen laihot saatavat runsaasti vettä. Agagia mahtavampi on sen kuningas, ylhäinen sen kuningasvalta. **8** Jumala vei sen pois Egyptistä; sen sarvet ovat kuin villihärän. Se syö suuhunsa viholliskansat, heidän luunsa se murskaa ja lävistää heidät nuoillansa. **9** Se on kyristynt, se on laskeutunut maahan kuin leijona, niinkuin naarasleijona, kuka uskaltaa sitä häritä? Siunattu olkoon, joka sinua siunaa, kirottu, joka sinua kiroaa!" **10** Silloin Baalak vihastui Bileamiin ja lõi kätensä yhteen. Ja Baalak sanoi Bileamille: "Minä kutsuin sinut vihollisiani kiroamaan, ja nyt sinä olet siunannut heidät jo kolme kertaa. **11** Mene tiehesi! Minä aioin sinua runsaasti palkita, mutta katso, Herra on sinulta palkan kieltyänyt." **12** Bileam vastasi Baalakille: "Enkö minä jo sanonut sinun

sanansaattajillesi, jotka lähetit luokseen: **13** "Vaikka Baalak antaisi minulle talonsa täyden hopeata ja kultaa, en sittenkään voisi rikkoa Herran käskyä, en tehdä mitään oman mieleni mukaan, en hyvää, en pahaa". Minkä Herra puhuu, sen minäkin puhun. **14** Ja nyt minä lähdet kansi tykö, mutta sitä ennen minä ilmoitan sinulle, mitä tämä kansa on tekevää sinun kansalleesi aikojen lopulla." **15** Ja hän puhkesi lausumaan ja sanoi: "Näin puhuu Bileam, Beorin poika, näin puhuu mies, jonka silmä on avattu. **16** Näin puhuu hän, joka kuulee Jumalan puheen ja saa tietonsa Korpimmalta, joka näkee Kaikkivaltaan näkyjä, joka lankeaa loveen ja jonka silmät avataan: **17** Minä näen hänet, en kuitenkaan nyt, minä katseLEN häntä, en kuitenkaan läheltä. Tähti nousee Jaakobista, ja valtikka kohoa Israelista. Se ruhjoo Moabilta ohimot, päälaen kaikilta Seitin pojilta. **18** Ja Edomista tullee alusmaa, Seir joutuu vihollistensa omaksi; mutta Israel tekee väkeviä tekoja. **19** Ja Jaakobista tullee valtias, hän hävittää kaupungeista niihin pelastuneet." **20** Ja kun hän näki Amalekin, niin hän puhkesi lausumaan ja sanoi: "Kansakunnista ensimmäinen on Amalek, mutta sen loppu on perikato". **21** Ja kun hän näki keeniläiset, niin hän puhkesi lausumaan ja sanoi: "Järkkymätön on sinun asumuksesi, ja kalliolle on pesäsi pantu. **22** Mutta sittenkin Kain hävitettää: ei aikaakaan, niin Assur vie sinut vangiksi." **23** Ja hän puhkesi lausumaan ja sanoi: "Voi! Kuka jääd enää elämään, kun Jumala tämän tekee! **24** Laivoja saapuu kittiläisten suunnalta, ja ne kurittavat Assurin ja kurittavat Eeberin. Hänkin on perikodon oma." **25** Senjälkeen Bileam nousi, lähti matkaan ja palasi kotiinsa; ja myösken Baalak lähti tiehensä.

Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **11** "Piinehas, pappi Aaronin pojan Eleasarin poika, on kääntänyt minun vihani pois israelilaisista, kun hän on kiivautell minun puolestan heidän keskuudessaan, niin ettei minun ole tarvinnut kiivaudessani tehdä loppua israelilaisista. **12** Sano siis: Katso, minä teen hänen kanssensa liiton hänen menestymiseksensä. **13** Ja se tulee hänenelle ja hänen jälkeläisillensä ikuseksi pappeuden liitoksi, koska hän kiivaili Jumalansa puolesta ja toimitti sovituksen israelilaisille." **14** Ja surmatun Israelin miehen nimi, sen, joka surmattiin midianilaisen naisen kanssa, oli Simri, simeonilaisen perhekunta-päämiehen Saalun poika. **15** Ja surmatun midianilais-naisen nimi oli Kosbi, Suurin, midianilaisen perhekunnan heimopäällikön, tytär. **16** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **17** "Ahdistaka midianilaisia ja tuhotkaa heidät. **18** Sillä he ahdistivat teitä viekkailia juoniillansa, joilla he houkuttelivat teidät Peorin ja sisarensa Kosbin, midianilaisen päämiehen tyttären, ansaan, hänen, joka surmattiin Peorin vuoksi taapautuneen vitsauksen päivänä."

26 Tämän vitsauksen jälkeen Herra puhui Moosekselle ja Eleasariille, pappi Aaronin pojalle, sanoen: **2** "Laskekaa koko israeliläisten seurakunnan väkiluku, kaksikymmenvuotiset ja sitä vanhemmat, perhekunnittain, kaikki Israelin sotakelpoiset miehet". **3** Ja Mooses ja pappi Eleasar puhuivat heille Mooabin arolla Jordanin luona, Jerikon kohdalla, sanoen: **4** "Kaksikymmenvuotiset ja sitä vanhemmat laskettakoon", niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. Ja israelilaiset, jotka olivat lähteneet Egyptin maasta, olivat: **5** Ruuben, Israelin esikoinen; Ruubeniin jälkeläisiä olivat:

25 Niin Israel asettui Sittimiin. Ja kansa rupesi istailemaan Mooabin tyttäriensuksessa. 2 Nämä olivat ruubinenilaisen suvut. kutsuivat kansaa jumaliensa uhreille, ja kansa söi ja katselmukseissa olleita oli heitä neljäkymmentäkolme ja kumarsi heidän jumaliansa. 3 Kun Israel näin tuhatta seitsemänsataa kolmekymmentä. 8 Ja Pallun antautui palvelemaan Baal-Peoria, sytti Herran viha poika oli Eliab. 9 Ja Eliabin pojat olivat Nemuel ja Israelia kohtaan. 4 Ja Herra sanoi Moosekselle: "Ota Daatan ja Abiram. Nämä olivat ne kansan edusmiehet kansan kaikki päämiehet ja lävistä heidät paaluihin Daatan ja Abiram, jotka taistelivat Moosesta ja Aaronia Herralle, vasten aurinkoa, että Herran vihan hehku vastaan Koorahin joukossa ja taistelivat Herraa vastaan, kääntyi pois Israelista". 5 Niin Mooses sanoi Israelin 10 jolloin maa avasi kitansa ja nielaisi heidät ja tuomareille: "Surmatkoon jokainen miehistäänne, jotka Koorahin, silloin kun hänen joukkonsa kuoli ja tuli ovat antautuneet palvelemaan Baal-Peoria". 6 Ja kulutti kaksisataa viisikymmentä miestä; ja heistä katsos, muuan mies israelilaisista tuli ja toi veljiensä luo tuli varoitusmerkki. 11 Mutta Koorahin pojat eivät midianilaisen naisen, Mooseksen ja kaiken israelilaisten kuolleet. 12 Simeonin jälkeläisiä, sukujensa mukaan, seurakunnan nähdyn, kun nämä olivat itkemässä olivat: Nemuelista nemuelilaisten suku, Jaaminista ilmestysmajan ovella. 7 Kun Piinehas, pappi Aaronin jaaminilaisten suku, Jaakinista jaakinilaisten suku, 13 pojantähti Eleasarini poika, näki sen, nousi hän kansan Serahista serahilaisten suku, Saulista saulilaisten suku. keskeltä ja otti keihään käteensä 8 ja seurasivat Israelin miestä makuusojaan ja lävisti heidät molemmat, 14 Nämä olivat simeoniilaisten suvut, kaksikymmentäkaksi Israelin miehen ja sen naisen, vatsan kohdalta. Silloin tuhatta kaksisataaa. 15 Gaadin jälkeläisiä, sukujensa taukosi israelilaisilta vitsaus. 9 Ja niitä, jotka kuolivat mukaan, olivat: Sefonista sefonilaisten suku, Haggista tässä vitsauksessa, oli kaksikymmentäneljä tuhatta. 10 Osnista osnilaisten suku, Eeristä eeriläisten suku, 17

Arodistaa arodilaisten suku, Arelista arelilaisten suku. **18** suvuista oli katselmuksessa olleita kuusikymmentäneljä Nämä olivat Gaadin jälkeläisten suvut; katselmuksessa tuhatta neljäsataa. **44** Asserin jälkeläisiä, sukujensa olleita oli heitä neljäkymmentä tuhatta viisisataa. **19** mukaan, olivat: Jimnasta jimnalaisen suku, Jisivistä Juudan poikia olivat Eer ja Oonan, mutta Eer ja Oonan jisviläisten suku, Beriasta berialaisten suku. **45** kuolivat Kanaanin maassa. **20** Ja Juudan jälkeläisiä, Berian jälkeläisiä olivat: Heeberistä heeberiläisten sukujensa mukaan, olivat: Seelasta seelalaisten suku, suku, Malkielista malkiellalaisten suku. **46** Mutta Pereksestä perekseiläisten suku, Serahista serahilaisten Asserin tyttären nimi oli Serah. **47** Nämä olivat suku. **21** Ja Perekseen jälkeläisiä olivat: Hesronista asserilaisten suvut; katselmuksessa olleita oli heitä hesronilaisten suku, Haamulista haamulilaisten suku. **48** viisikymmentäkolme tuhatta neljäsataa. **22** Naftalin **22** Nämä olivat Juudan suvut; katselmuksessa olleita jälkeläisiä, sukujensa mukaan, olivat: Jahselista oli heitä seitsemänkymmentäkuusi tuhatta viisisataa. **23** jahselilaisten suku, Guunista guunilaisten suku; **49** Isaskarin jälkeläisiä, sukujensa mukaan, olivat: Jeeseristä jeeseriläisten suku, Sillemistä sillemiläisten Toolasta toolalaisten suku, Puvasta puunilaisten suku. **50** Nämä olivat Naftalin suvut sukujensa mukaan; suku, **24** Jaasubista jaasubilaisten suku, Simronista ja katselmuksessa olleita oli heitä neljäkymmentäviisi simronilaisten suku. **25** Nämä olivat Isaskarin suvut; tuhatta neljäsataa. **51** Nämä olivat katselmuksessa olleet katselmuksessa olleita oli heitä kuusikymmentäeljä israelilaiset: kuusisataayksi tuhatta seitsemänsataa tuhatta kolmesataa. **26** Sebulonin jälkeläisiä, sukujensa kolmekymmentä. **52** Ja Herra puhui Moosekselle mukaan, olivat: Seredistä serediläisten suku, Eelonista sanoen: **53** "Näille jaettakoon maa perintöosaksi nimien eelonilaisten suku, Jahlelista jahlelilaisten suku. **27** Lukumäärän mukaan. **54** Isomalle suvulle anna isompi Nämä olivat sebulonilaisten suvut; katselmuksessa perintöosa ja pienemmälle pienempi perintöosa; kullekin olleita oli heitä kuusikymmentä tuhatta viisisataa. annettakoon perintöosa katselmuksessa olleiden määrään **28** Joosefin jälkeläisiä, sukujensa mukaan, olivat mukaan. **55** Mutta maa jaettakoon arvalla. Iisiensä Manasse ja Efraim. **29** Manassen jälkeläisiä olivat: heimojen nimien mukaan he saakoot perintösansa. Maakirista maakirilaisten suku. Ja Maakirille syntyi **56** Arvan määräyksen mukaan jaettakoon perintöosat Gilead; Gileadista on gileadilaisten suku. **30** Nämä suurilukuisten ja vähälukuisten heimojen kesken." olivat Gileadin jälkeläisiä: lieseristä iieseriläisten suku, **57** Ja nämä olivat Leevin katselmuksessa olleet, Helekistä helekiläisten suku; **31** Asrielista asrielilaisten sukujensa mukaan: Geersonista geersonilaisten suku, suku, Sekemistä sekemiläisten suku; **32** Semidasta Kehatista kehatilaisten suku, Merarista merarilaisten semidalaisten suku, Heferistä heeferiläisten suku. **58** Nämä olivat leeviläisten suvut: libniläisten suku, **33** Mutta Selofhadilla, Heeferin pojalla, ei ollut poikia, hebronilaisten suku, mahlilaisten suku, muusilaisten vaan ainoastaan tytäriä. Ja Selofhadin tyttären nimet suku, koorahilaisten suku. Ja Kehatille oli syntynyt olivat: Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirs. **34** Amram. **59** Ja Amramin vaimon nimi oli Jookebed, Nämä olivat Manassen suvut; katselmuksessa olleita Leevin tytär, joka oli Leeville syntynyt Egyptissä. Ja hän oli heitä viisikymmentäkaksi tuhatta seitsemänsataa. synnytti Amramille Aaronin ja Mooseksen sekä heidän **35** Ja nämä olivat Efraimin jälkeläisiä, sukujensa sisarensa Mirjamin. **60** Ja Aaronille syntyi Naadab ja mukaan: Suutelohista suutelohilaisten suku, Bekeristä Abihu, Eleasar ja litamar. **61** Mutta Naadab ja Abihu bekeriläisten suku, Tahanista tahanilaisten suku. kuolivat, kun toivat vierasta tulita Herran eteen. **62** Ja **36** Nämä olivat Suutelohin jälkeläisiä: Eeranista katselmuksessa olleita oli heitä kaksikymmentäkolme eeranilaisten suku. **37** Nämä olivat efraimilaisten suvut; tuhatta, kaikki miehenpuolia, kuukauden vanhoja ja sitä katselmuksessa olleita oli heitä kolmekymmentäkaksi vanhempia. Sillä heistä ei pidetty katselmusta yhdessä tuhatta viisisataa. Nämä olivat Joosefin jälkeläiset muiden israelilaisten kanssa, koska heille ei annettu sukujensa mukaan. **38** Benjaminin jälkeläisiä, sukujensa perintöosa israelilaisten keskuudessa. **63** Nämä olivat mukaan, olivat: Belasta belalaisten suku, Asbelista siinä israelilaisten katselmuksessa, jonka Mooses ja asbelilaisten suku, Ahiramista ahiramilaisten suku, pappi Eleasar pitivät Mooabin arolla lähellä Jordania, **39** Sefufamista suufamilailaisten suku, Huufamista Jerikon kohdalla. **64** Eikä heidän joukossaan ollut ketään huufamilailaisten suku. **40** Mutta Belan jälkeläisiä olivat siinä israelilaisten katselmuksessa ollutta, jonka Mooses Ard ja Naaman: Ardistaa ardilaisten suku, Naamanista ja pappi Aaron olivat pitäneet Siinain erämaassa. **65** naamilailaisten suku. **41** Nämä olivat Benjaminin Sillä Herra oli heille sanonut, että heidän oli kuoltava jälkeläiset sukujensa mukaan; ja katselmuksessa olleita erämaassa. Eikä heistä jäyntä ketään, paitsi Kaaleb, oli heitä neljäkymmentäviisi tuhatta kuusisataa. **42** Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika. Nämä olivat Daanin jälkeläisiä, sukujensa mukaan: **27** Niin astuivat esiin Selofhadin tyttäret-Selofhadin, Suuhamista suuhamilailaisten suku. Nämä ovat Daanin Heeferin pojan, Gileadin pojan, Maakirin pojan, suvut sukujensa mukaan. **43** Kaikista suuhamilailaisten Manassen pojan, tyttäret-jotka olivat Manassen, Joosefin

pojan, suvuista ja joiden nimet olivat Mahla, Nooga, Hogla, Milkä ja Tirsa, 2 ja he asettuivat Mooseksen ja pappi Eleasarin ja päämiesten ja kaiken kansan eteen ilmestysmajan ovelle ja sanoivat: 3 "Meidän isämme kuoli erämaassa, mutta hän ei ollut siinä joukossa, joka kävi kapinoimaan Herraa vastaan, Koorahin joukossa, vaan hän kuoli oman syntinsä tähden, eikä hänen ollut poikia. 4 Miksi häviäisi nyt meidän isämme nimi hänen sukunsa keskuudesta sentähden, että hänen ei ollut poikaa? Anna meille perintöosuuksis isämme veljien keskuudessa." 5 Ja Mooses saattoi heidän asiansa Herran eteen. 6 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 7 "Selofhadin tyttäret puhuvat oikein. Anna heille perintöosuuksis heidän isänsä veljien keskuudessa ja siirrä heidän isänsä perintöosa heille. 8 Ja puhu israelilaisille sanoen: Jos joku kuolee pojatonna, niin siirtäkää hänen perintöosansa hänen tyttärennessä. 9 Mutta jos hänen ei ole tytärä, niin antakaa hänen perintöosansa hänen veljillensä. 10 Mutta jos hänen ei ole veljiä, niin antakaa hänen perintöosansa hänen isänsä veljille. 11 Mutta jos hänen isällänsä ei ole veljiä, niin antakaa hänen perintöosansa sillä hänen veriheimolaisellensa, joka hänen suvussansa on häntä lähin; tämä ottakoon sen haltuunsa. Ja tämä olkoon oikeussäädöksenä israelilaisilla, niinkuin Herra on Moosekselle käskyn antanut." 12 Ja Herra sanoi Moosekselle: "Nouse tälle Abarimin vuorelle ja katsele sitä maata, jonka minä annan israelilaisille. 13 Ja kun olet sitä katsellut, niin sinutkin otetaan pois heimosi tykö, niinkuin veljesi Aaron otettiin, 14 sentähden että te Siinin erämaassa, kansan riidellessä, niskoittelitte minun käskyjäni vastaan ettekä pitäneet minua pyhään heidän silmiensä edessä, silloin kun vettä hankitte." Se oli Meriban vesi Kaadeksessa Siinin erämaassa. 15 Ja Mooses puhui Herralle sanoen: 16 "Asettakoon Herra, Jumala, jonka vallassa on kaiken lihan henki, tämän seurakunnan johtoon miehen, 17 joka heidän edellänsä lähtee ja joka heidän edellänsä tulee, joka saattaa heidät lähtemään ja tulemaan, ettei Herran seurakunta olisi niinkuin lamaslauma, jolla ei ole paimenta". 18 Ja Herra sanoi Moosekselle: "Ota Joosua, Nuunin poika, mies, jossa on Henki, ja pane kätesi hänen päällensä. 19 Ja aseta hänet pappi Eleasarin ja kaiken kansan eteen ja aseta hänet virkaan heidän nähtensä. 20 Ja siirrä hänelle osa omaa arvoasi, että kaikki israelilaisten seurakunta häntä tottelisi. 21 Ja hän astukoon pappi Eleasarin eteen, ja tämä kysyköön hänen puolestaan uurimin kautta Jumalan vastausta Herran edessä. Hänen käskystänsä he lähtekööt ja hänen käskystänsä he tulkoot, hän ja kaikki israelilaiset hänen kanssansa, koko seurakunta." 22 Ja Mooses teki, niinkuin Herra oli häntä käskenyt, ja otti Joosuan ja asetti hänet pappi Eleasarin ja kaiken seurakunnan eteen. 23 Ja hän pani kätensä hänen päällensä ja asetti hänet virkaan, niinkuin Herra oli puhunut Mooseksen kautta.

28 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 2 "Käske israelilaisia ja sano heille: Pitkää vaari siitä, että tuotte minulle minun uhrilahjani, ruokani, suloisesti tuoksuvat uhrini, määräkaanaan. 3 Ja sano heille: Tämä on se uhri, joka teidän on tuotava joka päivä Herralle: kaksi vuoden vanhaa virheetöntä karitsaa jokapäiväiseksi polttouhriksi. 4 Uhraa toinen karitsa aamulla, ja toinen karitsa uhraa iltahamärässä 5 ja ruokauhriksi kymmenesosa eefa-mittaa lestyjä jauhoja, sekotettuna neljännekseen hiin-mittaa survomalla saatua öljyä. 6 Tämä on jokapäiväinen polttouhri, joka toimitettiin Siinain vuorella suloisesti tuoksuvaksi uhraksi Herralle. 7 Ja siihen kuulukoon juomauhriina neljännes hiin-mittaa viiniä kumpaakin karitsaa kohti. Pyhäkössä vuodata Herralle höysteviiniuhri. 8 Ja toinen karitsa uhraa iltahamärässä ja toimita siihen kuuluva ruoka-ja juomauhri samalla tavoin kuin aamullakin, suloisesti tuoksuvaksi uhraksi Herralle. 9 Mutta sapatinpäivänä uhraa kaksi vuoden vanhaa virheetöntä karitsaa ynnä kaksi kymmenennestä lestyjä jauhoja, öljyn sekotettuna, ruokauhriksi, sekä siihen kuuluva juomauhri. 10 Tämä on sapatin polttouhri, joka uhrattakoon kunakin sapattina jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan juomauhrin ohella. 11 Ja kuukausienne ensimmäisenä päivänä tuokaa polttouhriksi Herralle kaksi mullikkaa, oinas ja seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa karitsaa 12 sekä kolme kymmenennestä lestyjä jauhoja, öljyn sekotettuna, ruokauhriksi kutakin mullikkaa kohti ynnä kaksi kymmenennestä lestyjä jauhoja, öljyn sekotettuna, ruokauhriksi oinasta kohti, 13 sekä yksi kymmenennes lestyjä jauhoja, öljyn sekotettuna, ruokauhriksi kutakin karitsaa kohti. Tämä on polttouhri, suloisesti tuoksuvia uhri Herralle. 14 Ja niihin kuulukoon juomauhriina puoli hiin-mittaa viiniä kutakin mullikkaa kohti ja kolmannes hiin-mittaa oinasta kohti ja neljännes hiin-mittaa karitsaa kohti. Tämä on uudenkuon polttouhri, joka uhrattakoon kunakin utenakuuna, vuoden kaikkina kuukausina. 15 Ja sitäpäitsi uhratkaa yksi kauris syntiuhraksi Herralle. Se uhrattakoon jokapäiväisen polttouhrin ynnä siihen kuuluvan juomauhrin ohella. 16 Ja ensimmäisessä kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä, on pääsiäinen Herran kuniaksi. 17 Ja saman kuukauden viidentenätoista päivänä on juhla; seitsemän päivää syötäköön happamatonta leipää. 18 Ensimmäisenä päivänä on pyhä kokous; älkää silloin yhtäkään arkiaskareta toimittako. 19 Ja tuokaa polttouhriksi Herralle kaksi mullikkaa, oinas ja seitsemän vuodenvanhaa karitsaa; ne olkoot virheettömät. 20 Ja niihin kuuluvana ruokauhriina uhratkaa lestyjä jauhoja, öljyn sekotettuna, kolme kymmenennestä mullikkaa kohti ja kaksi kymmenennestä oinasta kohti. 21

Kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta uhratkaa juhlaa Herran kuniaksi seitsemän päivää. **13** Ja tuokaa kymmenennes. **22** Ja vielä uhratkaa kauris syntiuhraksi, polttouhriksi, suloisesti tuoksuvaksi uhriksi Herralle, joka tuottaa teille sovituksen. **23** Paitsi aamupolttouhria, kolmetoista mullikkaa, kaksi oinasta ja neljätoista joka on jokapäivinen polttouhri, uhratkaa nämä. vuodenvanhaa karitsaa; olkoot ne virheettömät. **14** Ja **24** Samoin uhratkaa Herralle joka päivä seitsemän kuulukoon niihin ruokauhrina lestyjä jauhoja, öljyn päävän aikana leipää suloisesti tuoksuvaksi uhriksi; sekoitettuna, kolme kymmenennestä kutakin kohti uhratkaa tämä jokapäivisen polttouhrin ynnä siihen niistä kolmestatoista mullikasta, kaksi kymmenennestä kuuluvan juomauhrin ohella. **25** Ja seitsemäntä kumpaakin kohti niistä kahdesta oinaasta **15** ja päävän olkoon teillä pyhä kokous; älkää silloin yhtäkään yksi kymmenenes kutakin kohti niistä neljästätoista arkiaskarettaa toimittako. **26** Mutta uutisen päävänä, karitsasta; **16** ja kauris syntiuhraksi, paitsi jokapäiväistä kun tuotte uuden ruokauhrin Herralle viikkojuhlananne, polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruoka-ja juomauhria. **17** olkoon teillä pyhä kokous; älkää silloin yhtäkään Ja toisena päävänä: kaksitoista mullikkaa, kaksi oinasta arkiaskarettaa toimittako. **27** Ja tuokaa suloisesti ja neljätoista vuodenvanhaa, virheettöntä karitsaa **18** ja tuoksuvaksi polttouhriksi Herralle kaksi mullikkaa, niihin kuuluvat ruoka-ja juomauhrit mullikkain, oinaiden oinas ja seitsemän vuodenvanhaa karitsaa **28** ja ja karitsain luvun mukaan, niinkuin säädetty on, **19** niihin kuuluvana ruokauhrina lestyjä jauhoja, öljyn sekä kauris syntiuhraksi, paitsi jokapäiväistä polttouhria sekoitettuna, kolme kymmenennestä kutakin mullikkaa ynnä siihen kuuluvaa ruoka-ja juomauhria. **20** Ja kohti, kaksi kymmenennestä oinasta kohti **29** ja kolmantena päävänä: yksitoista mullikkaa, kaksi oinasta yksi kymmenenes kutakin kohti niistä seitsemästä ja neljätoista vuodenvanhaa, virheettöntä karitsaa **21** ja karitsasta; **30** ja yksi kauris sovitamiseksenne. **31** Paitsi niihin kuuluvat ruoka-ja juomauhrit mullikkain, oinaiden jokapäiväistä polttouhria ja siihen kuuluvaa ruokauhria ja karitsain luvun mukaan, niinkuin säädetty on, **22** uhratkaa nämä ynnä niihin kuuluvat juomauhrit; eläimet olkoot virheettömät."

29 "Ja seitsemännessä kuussa, kuukauden ensimmäisenä päävänä, olkoon teillä pyhä kokous; älkää silloin yhtäkään arkiaskarettaa toimittako. Olkoon se teille pasunansoiton päivä. **2** Ja uhratkaa suloisesti tuoksuvaksi polttouhriksi Herralle mullikka, oinas ja seitsemän vuodenvanhaa virheettöntä karitsaa **3** ja niihin kuuluvana ruokauhrina lestyjä jauhoja, öljyn sekoitettuna, kolme kymmenennestä mullikkaa kohti, kaksi kymmenennestä oinasta kohti **4** ja yksi kymmenenes kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta; **5** ja kauris syntiuhraksi, teidän sovitamiseksenne. **6** Paitsi uudenkuun polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruokauhria ja jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruokauhria ja niihin kuuluvia juomauhreja, niinkuin niistä on säädetty, uhratkaa kaikki tämä suloisesti tuoksuvaksi uhriksi Herralle. **7** Ja saman seitsemänneen kuun kymmenentä päävänä olkoon teillä pyhä kokous, ja silloin kurittakaa itseanne paastolla, älkääkä yhtäkään askarettaa toimittako. **8** Ja tuokaa suloisesti tuoksuvaksi polttouhriksi Herralle mullikka, oinas ja seitsemän vuodenvanhaa karitsaa; ne olkoot virheettömät. **9** Ja niihin kuulukoon ruokauhrina lestyjä jauhoja, öljyn sekoitettuna, kolme kymmenennestä mullikkaa kohti, kaksi kymmenennestä oinasta kohti **10** ja yksi kymmenenes kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta; **11** ja kauris syntiuhraksi, paitsi sovitusuhrja ja jokapäiväistä polttouhria ynnä niihin kuuluvia ruoka-ja juomauhreja. **12** Ja seitsemännen kuukauden viidentätoista päävänä olkoon teillä pyhä kokous; älkää silloin yhtäkään arkiaskarettaa toimittako, vaan viettääkä

yynä siihen kuuluvaa ruoka-ja juomauhria. **23** Ja neljäntä päävänä: kymmenen mullikkaa, kaksi oinasta ja neljätoista vuodenvanhaa, virheettöntä karitsaa **24** ja niihin kuuluvat ruoka-ja juomauhrit mullikkain, oinaiden ja karitsain luvun mukaan, niinkuin säädetty on, **25** sekä kauris syntiuhraksi, paitsi jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruoka-ja juomauhria. **26** Ja viidentä päävänä: yhdeksän mullikkaa, kaksi oinasta ja neljätoista vuodenvanhaa, virheettöntä karitsaa **27** ja niihin kuuluvat ruoka-ja juomauhrit mullikkain, oinaiden ja karitsain luvun mukaan, niinkuin säädetty on, **28** sekä kauris syntiuhraksi, paitsi jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruoka-ja juomauhria. **29** Ja kuudentena päävänä: kahdeksan mullikkaa, kaksi oinasta ja neljätoista vuodenvanhaa, virheettöntä karitsaa **30** ja niihin kuuluvat ruoka-ja juomauhrit mullikkain, oinaiden ja karitsain luvun mukaan, niinkuin säädetty on, **31** sekä kauris syntiuhraksi, paitsi jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruoka-ja juomauhria. **32** Ja seitsemäntä päävänä: seitsemän mullikkaa, kaksi oinasta ja neljätoista vuodenvanhaa, virheettöntä karitsaa **33** ja niihin kuuluvat ruoka-ja juomauhrit mullikkain, oinaiden ja karitsain luvun mukaan, niinkuin säädetty on, **34** sekä kauris syntiuhraksi, paitsi jokapäiväistä polttouhria ynnä siihen kuuluvaa ruoka-ja juomauhria. **35** Ja kahdeksantena päävänä olkoon teillä juhlakokous; älkää silloin yhtäkään arkiaskarettaa toimittako, **36** vaan tuokaa suloisesti tuoksuvaksi polttouhriksi Herralle mullikka, oinas ja seitsemän vuodenvanhaa, virheettöntä karitsaa **37** ja niihin kuuluvat ruoka-ja juomauhrit mullikan, oinaan ja

karitsain luvun mukaan, niinkuin säädetty on, 38 sekä kauris syntiuhraksi, paitsi jokapäiväistä polttouuria ynnä siihen kuuluva ruoka-ja juomauhria. 39 Nämä uhratkaa Herralle juhla-aikoinanne, paitsi mitä lupausuhreinanne ja vapaaehtoisina lahjoinanne tuotte polttouhareiksi, ruokahreiksi, juomahreiksi ja yhteysuhreiksi." 40 Ja Mooses puhui israelilaisille kaiken, mitä Herra oli Mooseksen käskenyt puhua.

lupauksensa ja kaikki hänen sitoumuksensa, jotka hänellä on täytettävinä. Hän on ne vahvistanut, koska hän ei niistä hänelle mitään puhunut sinä päivänä, jona hän niistä kuuli. 15 Mutta jos hän ne purkaa vasta jonkin aikaa sen jälkeen, kuin on niistä kuullut, joutuu hän kantamaan vaimonsa syyllisyyden." 16 Nämä ovat ne säädökset, jotka Herra antoi Moosekselle, olemaan voimassa miehen ja hänen vaimonsa väillä sekä isän ja

30 Ja Mooses puhui Israelin sukukuntien päämiehille

sanoen: "Näin on Herra käskenyt: 2 Jos joku tekee lupauksen Herralle tahi valalla vannoен sitoutuu kieltyymään jostakin, älköön hän rikkoko sanaansa, vaan tehköön kaiken, mitä hänen suunsa on sanonut. 3 Ja jos nainen ollessaan nuorena tyttönä isänsä kodissa tekee lupauksen Herralle tahi sitoutuu kieltyymään jostakin 4 ja hänen isänsä kuilee hänen lupauksensa tai sitoumuksensa eikä hänen isänsä häntä siittää mitään puhu, niin kaikki hänen lupauksensa ja kaikki hänen sitoumuksensa, joilla hän kieltyy jostakin, olkoot pätteväät. 5 Mutta jos hänen isänsä kielää häntä sinä päivänä, jona hän ne kuilee, niin hänen lupauksensa ja sitoumuksensa, joilla hän kieltyy jostakin, älkööt olko pätteväät, olivatpa ne mitkä hyvänsä, ja Herra antaa hännelle anteeksi, sentähden ettu hänen isänsä on häntä kieltynyt. 6 Ja jos häntä joutuu miehelle ja hänen lää on täytettävänä lupauksia tai ajattelemattomasti lausuttu sana, jolla hän on kieltytynyt jostakin, 7 ja hänen miehensä saa sen kuulla, mutta ei puhu hännelle siitä mitään sinä päivänä, jona hän sen kuilee, niin hänen lupauksensa ja hänen sitoumuksensa, joilla hän on kieltytynyt jostakin, olkoot pätteväät. 8 Mutta jos hänen miehensä sinä päivänä, jona hän sen kuilee, kielää häntä, niin hän purkaa hänen lupauksensa, jonka täyttämiseen hän on sitoutunut, ja sen ajattelemattomasti lausutun sanan, jolla hän on kieltytynyt jostakin, ja Herra antaa hännelle anteeksi. 9 Mutta lesken tai hyljätyn lupaus, mihin hyvänsä hän onkin sitoutunut, olkoon pättevä. 10 Ja jos vaimo on miehensä kodissa tehnyt lupauksen tahi valalla sitoutunut kieltyymään jostakin 11 ja hänen miehensä saa sen kuulla, mutta ei puhu hännelle siitä mitään eikä kiellä häntä, niin kaikki hänen lupauksensa ja kaikki sitoumukset, joilla hän on kieltytynyt jostakin, olkoot pätteväät. 12 Mutta jos hänen miehensä ne purkaa sinä päivänä, jona hän niistä kuilee, älköön yksikään hänen huuliltaan lähtenyt lupaus tai sitoumus olko pättevä. Hänen miehensä on ne purkanut, ja Herra antaa hännelle anteeksi. 13 Jokaisen lupauksen ja jokaisen valallisen sitoumuksen, jonka vaimo itsensä kurittamiseksi tekee, saakoon hänen miehensä joko vahvistaa tahi purkaa. 14 Mutta jos hänen miehensä ei puhu hännelle niistä mitään sen päivän kuluessa, niin hän on vahvistanut kaikki hänen

31 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: 2 "Kosta israelilaisten puolesta midianilaisille. Senjälkeen sinut otetaan pois heimosi tykö." 3 Niin Mooses puhui kansalle sanoen: "Varustakaa joukostanne miehiä sotaan, ja lähtekööt he Midiania vastaan toimittamaan Herran koston Midianille. 4 Tuhat miestä jokaisesta sukukunnasta, kaikista Israelin sukukunnista, lähetätkää sotaan." 5 Silloin annettiin Israelin heimoista tuhat miestä jokaisesta sukukunnasta, yhteensä kaksitoista tuhatta sotaan varustettua miestä. 6 Ja Mooses lähetti heidät, tuhat miestä jokaisesta sukukunnasta, sotaan sekä heidän kanssaan Piirheaan, pappi Eleasarin pojat; tällä oli mukanaan pyhät esineet ja hälytystorvet. 7 Niin he lähtivät sotimaan Midiania vastaan, niinkuin Herra oli Moosekselle käsken antanut, ja surmasivat kaikki miehenpuolet. 8 Muiden mukana, jotka kaatuivat, he surmasivat Midianin kuninkaat Evin, Rekemin, Suurin, Huurin ja Reban, Midianin viisi kuningasta. Myös Bileamin, Beorin pojat, he surmasivat miekalla. 9 Mutta israelilaiset ottivat vangiksi midianilaisten vaimot ja lapset ja ryöstivät kaikki heidän juhtansa ja kaiken heidän karjansa ja kaiken heidän tavaransa. 10 Ja kaikki heidän asumansa kaupungit ja kaikki heidän leiriipaikkansa he polttivat tulella. 11 Ja he ottivat kaiken ryöstettävän ja kaiken otettavan, sekä ihmiset että karjan. 12 Ja he toivat Moosekselle ja pappi Eleasarille sekä Israelin kansalle vangit ja ottamansa ja ryöstämänsä saaliin leiriin Mooabin arolle, joka on Jordanin luona, Jerikon kohdalla. 13 Silloin Mooses ja pappi Eleasar ja kaikki kansan päämiehet lähtivät heitä vastaan leirin ulkopuolelle. 14 Ja Mooses vihastui sotajoukon johtajiin, tuhannen-ja sadanpäämiehiin, kun he palasivat sotaretkeltä. 15 Ja Mooses sanoi heille: "Oletteko siis jättäneet henkiin kaikki naiset? 16 Katso, nehän ne olivat, jotka Bileamin neuvosta saivat israelilaiset antautumaan uskottomuuteen Herraa vastaan Peorin vuoksi, niin että vitsaus kohtasi Herran seurakuntaa. 17 Niin surmatkaa siis kaikki poikalapset ja surmatkaa myös jokainen vaimo, joka on yhtynyt mieheen. 18 Mutta jokainen tytö, joka ei ole yhtynyt mieheen, jättäkää itsellenne henkiin. 19 Mutta itse oleskelkaa leirin ulkopuolella seitsemän päivää. Jokainen teistä, joka on jonkin surmannut, ja jokainen

teistä, joka on koskenut surmattuun, puhdistautukoon asumuksessa, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, sekä te että antanut. 48 Silloin tulivat sotajoukon osastojen johtajat, teidän vankinne. 20 Ja puhdistettakoon jokainen vaate tuhannen-ja sadanpäämiehet, Mooseksen luo 49 ja ja jokainen nahkaesine ja kaikki, mikä on tehty vuohen sanoivat Moosekselle: "Palvelijasi ovat laskeneet niiden karvoista, ja jokainen puuesine." 21 Ja pappi Eleasar sotamiesten luvun, jotka ovat olleet hallussamme, eikä sanoi sotamiehille, jotka olivat menneet sotaan: "Tämä meistä puutu yhtäkään. 50 Sentähden me tuomme on lakisäädös, jonka Herra antoi Moosekselle: 22 nyt Herralle lahjaksi, mitä kukin on saanut kultakaluja: Vain kulta, hopea, vaski, rauta, tina ja lyijy, 23 kaikki, kätyjä, rannerenkaita, sormuksia, korvarenkaita ja mikä tulta kestää, käyttääkää tulessa, niin se puhdistuu; kaulkoristeita, saadaksemme itsellemme sovituksen puhdistettakoon se kuitenkin vielä puhdistusvedellä. Herran edessä." 51 Niin Mooses ja pappi Eleasar ottivat Mutta mikä ei tulta kestää, käyttääkää se vedessä. 24 heiltä kullan, kaikkinaiset taidokkaasti valmistetut esineet. Ja peskää vaatteenne seitsemäntenä päivänä, niin 52 Ja annksi annettua kultaa, jonka he antovat Herralle te puhdistutte; ja sitten tulkaa leiriin." 25 Ja Herra tuhannen-ja sadanpäämiesten puolesta, oli kaikkiaan puhui Moosekselle sanoen: 26 "Laskekaa, sinä ja pappi kuusitoista tuhatta seitsemänsataa viisikymmentä Eleasar ja kansan perhekuntien päämiehet, otetun sekelää. 53 Sotamiehet olivat ottaneet saalista kukin saaliin määrä, ihmiset ja karja. 27 Ja pane saalis kahtia itselleen. 54 Ja Mooses ja pappi Eleasar ottivat soturien, sotaan lähteneiden, ja kaiken muun kansan kullen tuhannen-ja sadanpäämiehiltä ja veivät sen lähteneiltä, yksi viidestäsadasta, ihmisiä, raavaita, aaseja ja lampaita. 29 Ota se heille tulevasta puoliskosta ja anna se pappi Eleasarille antina Herralle. 30 Ja israelilaisille tulevasta puoliskosta ota yksi viidestäkymmenestä, ihmisiä, raavaita, aaseja, lampaita ja kaikkia kariajeläimiä, ja anna ne leeviläisille, joiden on hoidettava tehtävät Herran asumuksessa." 31 Ja Mooses ja pappi Eleasar tekivät, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. 32 Ja saalis, jäännös siitä, mitä sotajoukko oli ryöstänyt, oli: lampaita kuusisataa seitsemäenkymmentäviisi tuhatta 33 ja raavaita seitsemäenkymmentäkaksi tuhatta 34 ja aaseja kuusikymmentäkksi tuhatta 35 ja ihmisiä, tyttöjä, jotka eivät olleet yhtyneet mieheen, kaikkiaan kolmekymmentäkaksi tuhatta. 36 Ja puolet siitä eli se osa, joka tuli sotaan lähteneille, oli: lampaita kolmesataa kolmekymmentäseitsemän tuhatta viisisataa, 37 ja Herralle tuleva vero lampaita oli kuusisataa seitsemäenkymmentä viisi; 38 ja raavaita kolmekymmentäkuusi tuhatta sekä niistä Herralle tuleva vero seitsemäenkymmentä kaksi; 39 ja aaseja kolmekymmentä tuhatta viisisataa sekä niistä Herralle tuleva vero kuusikymmentä yksi; 40 ja ihmisiä kuusitoista tuhatta sekä niistä Herralle tuleva vero kolmekymmentä kaksi. 41 Ja Mooses antoi Herran antiveron pappi Eleasarille, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. 42 Ja israelilaisille tuleva puolisko, jonka Mooses oli erottanut sotamiesten osasta, 43 tämä seurakunnalle tuleva puolisko oli: lampaita kolmesataa kolmekymmentäseitsemän tuhatta viisisataa 44 ja raavaita kolmekymmentäkuusi tuhatta 45 ja aaseja kolmekymmentä tuhatta viisisataa 46 sekä ihmisiä kuusitoista tuhatta. 47 Tästä israelilaisille tulevasta puoliskosta Mooses otti yhden viidestäkymmenestä, ihmisiä ja karja, sekä antoi ne leeviläisille, joiden oli hoidettava tehtävät Herran

asumuksessa, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, sekä te että antanut. 48 Silloin tulivat sotajoukon osastojen johtajat, teidän vankinne. 20 Ja puhdistettakoon jokainen vaate tuhannen-ja sadanpäämiehet, Mooseksen luo 49 ja ja jokainen nahkaesine ja kaikki, mikä on tehty vuohen sanoivat Moosekselle: "Palvelijasi ovat laskeneet niiden karvoista, ja jokainen puuesine." 21 Ja pappi Eleasar sotamiesten luvun, jotka ovat olleet hallussamme, eikä sanoi sotamiehille, jotka olivat menneet sotaan: "Tämä meistä puutu yhtäkään. 50 Sentähden me tuomme on lakisäädös, jonka Herra antoi Moosekselle: 22 nyt Herralle lahjaksi, mitä kukin on saanut kultakaluja: Vain kulta, hopea, vaski, rauta, tina ja lyijy, 23 kaikki, kätyjä, rannerenkaita, sormuksia, korvarenkaita ja mikä tulta kestää, käyttääkää tulessa, niin se puhdistuu; kaulkoristeita, saadaksemme itsellemme sovitukseen puhdistettakoon se kuitenkin vielä puhdistusvedellä. Herran edessä." 51 Niin Mooses ja pappi Eleasar ottivat Mutta mikä ei tulta kestää, käyttääkää se vedessä. 24 heiltä kullan, kaikkinaiset taidokkaasti valmistetut esineet. Ja peskää vaatteenne seitsemäntenä päivänä, niin 52 Ja annksi annettua kultaa, jonka he antovat Herralle te puhdistutte; ja sitten tulkaa leiriin." 25 Ja Herra tuhannen-ja sadanpäämiesten puolesta, oli kaikkiaan puhui Moosekselle sanoen: 26 "Laskekaa, sinä ja pappi kuusitoista tuhatta seitsemänsataa viisikymmentä Eleasar ja kansan perhekuntien päämiehet, otetun sekelää. 53 Sotamiehet olivat ottaneet saalista kukin saaliin määrä, ihmiset ja karja. 27 Ja pane saalis kahtia itselleen. 54 Ja Mooses ja pappi Eleasar ottivat soturien, sotaan lähteneiden, ja kaiken muun kansan kullen tuhannen-ja sadanpäämiehiltä ja veivät sen ilimestysmaajan, että se johdattaisi israelilaiset Herran muistoon.

32 Mutta ruubenilaisilla ja gaadilaisilla oli paljon, ylen runsaasti, karjaa. Kun he nyt katselivat Jaeserin maata ja Gileadin maata, niin he huomasivat, että seutu oli karjanhoitoon sopiva. 2 Niin gaadilaiset ja ruubenilaiset tulivat ja puhuivat Moosekselle ja pappi Eleasarille ja seurakunnan päämiehille sanoen: 3 "Atarot, Diibon, Jaeser, Nimra, Hesbon, Elale, Sebam, Nebo ja Beon, 4 tämä maa, jonka Herra on vallannut Israelin seurakunnalle, on karjanhoitoon sopivaa maata, ja sinun palvelijoillasi on karjaa". 5 Ja he sanoivat vielä: "Jos olemme saaneet armon sinun silmiesi edessä, niin annettakoon tämä maa palvelijoillesi omaksi, äläkä vie meitä Jordanin yli". 6 Mutta Mooses vastasi gaadilaisille ja ruubenilaisille: "Onko teidän veljienne lähdettävä sotaan, ja te jäisitte tänne? 7 Miksi viette israelilaisilta halun mennä siihen maahan, jonka Herra on heille antanut? 8 Niin teidän isännekin tekivät, kun minä lähetin heidät Kaades-Barneasta katselemaan sitä maata. 9 Kun he olivat saapuneet Rypälelaaksoon asti ja katselleet sitä maata, veivät he israelilaisilta halun lähteä siihen maahan, jonka Herra oli heille antanut. 10 Ja sinä päivänä sytti Herran viha, ja hän vanoi sanoen: 11 'Ne miehet, jotka lähtivät Egyptistä, kaksikymmenvuotiset ja sitä vanhemmat, eivät saa nähdä sitä maata, jonka minä vannoin lupasin Aabrahamille, lisakille ja Jaakobille, sillä he eivät ole minua uskollisesti seuranneet, 12 paitsi Kaaleb, kenissiläisen Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika; sillä nämä ovat uskollisesti seuranneet Herraa'. 13 Ja Herran viha sytti Israelia kohtaan, ja hän antoi heidän harhailla erämaassa neljäkymmentä vuotta, kunnes koko se sukupolvi hävisi, joka oli tehnyt sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä. 14 Mutta katso, te olette nyt astuneet isienne sijaan, te syntisten sikiöt, lisätäksenne vielä Herran vihan kiivautta Israelia kohtaan. 15 Jos te

nyt käänytte pois hänestä, niin hän jättää kansan vielä rakensivat Diibonin, Atarotin, Aroerin, 35 Atrot-Soofanin, kauemaksi aikaa tähän erämaahan, ja niin te tuottate Jaeserin, Jogbehan, 36 Beet-Nimran ja Beet-Haararin tuhon kaikelle tälle kansalle." 16 Niin he lähestyivät varustetuksi kaupungeiksi sekä karjatarhoja. 37 Ja häntä ja sanoivat: "Karjatarhoja me vain rakentaisimme ruubenilaiset rakensivat Hesbonin, Elalen ja Kirjataimin, tänne laumoilleemme ja kaupunkuja vaimojamme ja 38 Nebon ja Baal-Meonin, joiden nimet muuttettiin, sekä lapsiamme varten, 17 mutta itse me varustautuimme Sibman. Ja he panivat nimet niille kaupungeille, jotka ja rientäsimme israelilaisten etunenässä, kunnes he rakensivat. 39 Mutta Maakir, Manassen poika, lähti saisimme viedyksi heidät määäräpaikkoihinsa, mutta Gileadiin ja valloitti sen ja karkoitti amorilaiset, jotka meidän vaimomme ja lapsemme asusivat sillä aikaa asuvat siellä. 40 Ja Mooses antoi Gileadin Maakirille, varustetuissa kaupungeissa maan asukkaita rauhassa. Manassen pojalle, ja hän asettui sinne. 41 Ja Jaair, 18 Emme me palaisi kotiimme, ennenkuin israelilaiset Manassen poika, meni ja valloitti heidän leirikylänsä ovat saaneet haltuunsa kukin perintöosansa, 19 sillä ja kutsui ne Jaairin leirikylaksi. 42 Ja Noobah meni ja me emme tahdo perintöosaa heidän kanssensa tuolta valloitti Kenatin ynnä sen alueella olevat kylät ja kutsui puolen Jordanin emmekä kauempaa, vaan meidän perintöosamme on joutunut meille tältä puolelta Jordanin, itään pään." 20 Niin Mooses vastasi heille: "Jos näin teette, jos Herran edessä varustaudutte sotaan 21 ja teistä jokainen, sotaan varustettuna, menee Jordanin yli Herran edessä niin pitkäksi aikaa, kunnes on karkoitinan vihollisensa edestään, 22 ja te palaatte vasta senjälkeen, kuin se maa on tehty alamaiseksi Herralle, niin te olette vastuusta vapaat Herran ja Israelin edessä, ja tämä maa tulee teidän omaksenne Herran edessä. 23 Mutta jos ette näin tee, niin katso, te rikotte Herraa vastaan ja saatte tuntea syntinne palkan, joka kohtaa teitä. 24 Rakentakaa siis itsellenne kaupunkuja vaimojanne ja lapsianne varten ja tarjoa karjallenne ja tehkää se, mitä suunne on sanonut." 25 Niin gaadilaiset ja ruubenilaiset vastasivat Moosekselle sanoen: "Sinun palvelijasi tekevät, niinkuin herramme käskee. 26 Lapsemme, vaimomme, laumamme ja kaikki juhtamme jääkööt tänne Gileadin kaupunkeihin, 27 mutta sinun palvelijasi lähtevät, jokainen sotaan varustettuna, sinne taisteluun Herran edessä, niinkuin herramme sanoi." 28 Niin Mooses antoi heistä käsbyn pappi Eleasarille ja Joosulle, Nuunin pojalle, ja Israelin sukukuntien perhekuntain päämiehille, 29 ja Mooses sanoi heille: "Jos gaadilaiset ja ruubenilaiset teidän kanssanne lähtevät Jordanin yli, jokainen varustettuna taisteluun Herran edessä, ja se maa tulee teille alamaiseksi, niin antakaa heille Gileadin maa omaksi. 30 Mutta jolleivät he varustaudu ja lähde teidän kanssanne sinne, niin asettukoot teidän keskuteenne Kanaanin maahan." 31 Silloin gaadilaiset ja ruubenilaiset vastasivat sanoen: "Mitä Herra on puhunut sinun palvelijoillesi, sen me teemme. 32 Me lähdemme varustettuina Herran edessä Kanaanin maahan, että saisimme omaksemme perintöosan tällä puolella Jordanin." 33 Ja Mooses antoi heille, gaadilaisille ja ruubenilaisille sekä toiselle puolelle Manassen, Joosefin pojant, sukukuntaa, amorilaisien kuninkaan Siihonin valtakunnan ja Baasanin kuninkaan Oogin valtakunnan, maan ja sen kaupungit alueensa, sen maan kaupungit yltympäri. 34 Ja gaadilaiset

33 Nämä olivat israelilaisten matkat, jotka he kulkevat Egyptistä osastoittain Mooseksen ja Aaronin johdolla. 2 Ja Mooses kirjoitti Herran käsbyn mukaan muistiin ne paikat, joista he lähtivät liikkeelle matkoillaansa. Ja nämä ovat heidän matkansa heidän lähtöpaikkojensa mukaan. 3 He lähtivät liikkeelle Ramseksesta ensimmäisessä kuussa, ensimmäisen kuukauden viidentenästä pääivänä; pääsiäisen jälkeisenä pääivänä israelilaiset lähtivät matkaan voimallisen käden suoressa, kaikkien egyptiläisten nähdien, 4 egyptiläisten haudattessa kaikkia esikoisiaan, jotka Herra heidän keskuudestaan oli surmannut, ja Herran antaessa tuomion kohdata heidän jumaliansa. 5 Niin israelilaiset lähtivät Ramseksesta ja leiriityivät Sukkotiin. 6 Sitten he lähtivät Sukkotista ja leiriityivät Eetamiin, joka on erämaan reunassa. 7 Ja he lähtivät Eetamista ja kääntyivät takaisin Pii-Hahirotiin pään, joka on vastapäätä Baal-Sefonia, ja leiriityivät Migdolin kohdalle. 8 Ja he lähtivät Pii-Hahiroista ja kulkivat meren keskitse erämaahan ja vaelsivat kolmen päivän matkan Eetamin erämaassa ja leiriityivät Maaraan. 9 Sitten he lähtivät Maarasta ja tulivat Eelimiin. Eelimissä oli kaksitoista vesilähde ja seitsemänkymmentä palmpuuuta, ja he leiriityivät sinne. 10 Ja he lähtivät Eelimistä ja leiriityivät Kaislameren rannalle. 11 Ja he lähtivät Kaislameren rannalta ja leiriityivät Siinin erämaahan. 12 Ja he lähtivät Siinin erämaasta ja leiriityivät Dofkaan. 13 Ja he lähtivät Dofkasta ja leiriityivät Aalukseen. 14 Ja he lähtivät Aaluksesta ja leiriityivät Refidimiin; siellä ei ollut vettä kansan juoda. 15 Ja he lähtivät Refidimistä ja leiriityivät Siinain erämaahan. 16 Ja he lähtivät Siinain erämaasta ja leiriityivät Kibrot-Hattaavaan. 17 Ja he lähtivät Kibrot-Hattaavasta ja leiriityivät Haserotii. 18 Ja he lähtivät Haserotista ja leiriityivät Ritmaan. 19 Ja he lähtivät Ritmasta ja leiriityivät Rimmon-Perekseen. 20 Ja he lähtivät Rimmon-Pereksestä ja leiriityivät Libnaan. 21 Ja he lähtivät Libnasta ja leiriityivät Rissaan. 22 Ja he lähtivät Rissasta ja leiriityivät Kehelataan. 23 Ja he

lähtivät Kehelatasta ja leiriityivät Seferin vuoren juurelle. **24** Ja he lähtivät Seferin vuoren juurelta ja leiriityivät Haradaan. **25** Ja he lähtivät Haradasta ja leiriityivät Makhelotii. **26** Ja he lähtivät Makhelotista ja leiriityivät Tahatiin. **27** Ja he lähtivät Tahatista ja leiriityivät Tarahii. **28** Ja he lähtivät Tarahista ja leiriityivät Mitkaan. **29** Ja he lähtivät Mitkasta ja leiriityivät Hasmonaan. **30** Ja he lähtivät Hasmonasta ja leiriityivät Mooserotiin. **31** Ja he lähtivät Mooserotista ja leiriityivät Bene-Jaakanii. **32** Ja he lähtivät Bene-Jaakanista ja leiriityivät Hoor-Gidgadiin. **33** Ja he lähtivät Hoor-Gidgadista ja leiriityivät Jotbataan. **34** Ja he lähtivät Jotbasta ja leiriityivät Abronaan. **35** Ja he lähtivät Abronasta ja leiriityivät Esjon-Geberiin. **36** Ja he lähtivät Esjon-Geberistä ja leiriityivät Siinin eräämaahan, se on Kaadekseen. **37** Ja he lähtivät Kaadeksesta ja leiriityivät Hoorin vuoren juurelle, Edomin maan rajalle. **38** Ja pappi Aaron nousi Hoorin vuorelle Herran käskyn mukaan ja kuoli siellä neljäntäkymmenentenä vuotena siiä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, viidennenä kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä. **39** Ja Aaron oli sadan kahdenkymmenen kolmen vuoden vanha kuollessaan Hoorin vuorella. **40** Mutta Aradin kuningas, kanaanilainen, joka asui Kanaanin maan eteläosassa, sai kuulla israelilaisten tulosta. **41** Ja he lähtivät Hoorin vuorelta ja leiriityivät Salmonaan. **42** Ja he lähtivät Salmonasta ja leiriityivät Puunoniin. **43** Ja he lähtivät Puunonista ja leiriityivät Oobotiin. **44** Ja he lähtivät Oobotista ja leiriityivät Iiye-Abarimiin Mooabin rajalle. **45** Ja he lähtivät Iijimistä ja leiriityivät Diibon-Gaadiiin. **46** Ja he lähtivät Diibon-Gaadista ja leiriityivät Almon-Diblataimiin. **47** Ja he lähtivät Almon-Diblataimista ja leiriityivät Abarimin vuoristoon vastapäätä Neboa. **48** Ja he lähtivät Abarimin vuoristosta ja leiriityivät Mooabin arolle Jordanin rantaan, Jerikon kohdalle. **49** Ja Jordanin rannalla heidän leirinsä ulottui Beet-Jesimotista aina Aabel-Sittimiin asti Mooabin arolle. **50** Ja Herra puhui Moosekselle Mooabin arolla Jordanin rannalla, Jerikon kohdalla, sanoen: **51** "Puhu israelilaisille ja sano heille: Kun olette kulkeneet Jordanin yli Kanaanin maahan, **52** niin karkoitakaa tieltanne kaikki maan asukkaat ja hävittää kaikki heidän jumalankuvansa, hävittää kaikki heidän valetut kuvansa ja kukistakaa kaikki heidän uhrikkulansa. **53** Ottakaa sitten maa haltuunne ja asukaa siinä, sillä teille minä annan omaksi sen maan. **54** Ja jakakaa maa keskenänne arvalla suuremmalle antakaa suurempi perintöosa ja pienemmälle pienempi perintöosa. Kukin saakoon perintöosansa siinä, mihin arpa sen hänelle määräät; isienne sukukuntien mukaan jakakaa maa keskenänne. **55** Mutta jos ette karkoita maan asukkaita tieltanne, niin ne, jotka te heistä jätätte jäljelle, tulevat teille oikaksi silmiinne ja tutkaimaksi kylkiinne, ja he

ahdistavat teitä siinä maassa, jossa te asutte. **56** Ja silloin minä teen teille, niinkuin aioin tehdä heille."

34 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **2** "Käske israelilaisia ja sano heille: Kun te tulette Kanaanin maahan-se on se maa, jonka te saatte perintöösäksenne, Kanaanin maa äärestä ääreen- **3** niin teidän eteläinen rajanne kulkeekoon Siinin erämaasta Edomia pitkin; eteläinen raja alkakoon idässä Suolameren päästää **4** ja kääntyköön Skorpionisolasta etelään ja kulkeekoon Siiniin, ja se päätyköön Kaades-Barneesta etelään. Sieltä raja lähteköön Hasar-Addariin, kulkeekoon Asmoniin **5** ja kääntyköön Asmonista Egyptin purolle ja päätyköön mereen. **6** Ja teidän läntisenä rajanne olkoon Suuri meri; tämä olkoon läntisenä rajanne. **7** Ja teidän pohjoinen rajanne olkoon tämä: Suuresta merestä vetäkää raja Hoorin vuoren; **8** Hoorin vuoresta vetäkää raja siihen, mistä mennään Hamattiin, ja raja päätyköön Sedadiin. **9** Sieltä raja lähteköön Sifroniin ja päätyköön Hasar-Eenaniin. Tämä olkoon pohjoisena rajanne. **10** Ja itäinen rajanne vetäkää Hasar-Eenista Sefamiih; **11** Sefamista raja painukoon Riblaan, Ainista itään, ja sieltä raja edelleen painukoon, kunnes se sattuu vuoriselänteeseen Kinneretin järven itäpuolella. **12** Sitten raja yhtyköön Jordaniin ja päätyköön Suolamereen. Tämä on oleva teidän maanne rajoineen yltympäri." **13** Ja Mooses käske israelilaisia sanoen: "Tämä on se maa, joka teidän on jaettava arvalla keskenänne ja jonka Herra määräsi annettavaksi yhdeksälle ja puollelle sukukunnalle. **14** Sillä ruubenilaisten sukukunta perhekunnitain ja gaadilaisten sukukunta perhekunnitain ja toinen puoli Manassen sukukuntaa ovat jo saaneet perintöosansa. **15** Nämä kaksi ja puoli sukukuntaa ovat jo saaneet perintöosansa tällä puolella Jordania Jerikon kohdalla, itään pään, auringonnousuun pään." **16** Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **17** "Nämä ovat niiden miesten nimet, joiden on jaettava teille se maa: pappi Eleasar ja Joosua, Nuunin poika; **18** ja näiden lisäksi valitkaa päämies kustakin sukukunnasta maata jakamaan. **19** Nämä ovat niiden miesten nimet: Juudan sukukunnasta Kaaleb, Jefunnen poika; **20** simeonilaisten sukukunnasta Samuel, Ammihudin poika; **21** Benjaminiin sukukunnasta Elidad, Kislonin poika; **22** daanilaisten sukukunnasta päämies Bukki, Joglin poika; **23** joosefilaisista, manasselaisten sukukunnasta, päämies Hanniel, Eefodin poika; **24** efraimilaisten sukukunnasta päämies Kemuel, Siftanin poika; **25** sebulonilaisten sukukunnasta päämies Elisafan, Parnakin poika; **26** isaskarilaisten sukukunnasta päämies Paltiel, Assanin poika; **27** asserilaisten sukukunnasta päämies Ahihu, Selomin poika, **28** ja naftalilaisten sukukunnasta Pedahel, Ammihudin poika." **29** Nämä olivat ne, jotka Herra määräsi jakamaan israelilaisille Kanaanin maan.

35 Ja Herra puhui Moosekselle Mooabin arolla ottakoon hänet hengiltä, milloin vain hänet tapaa. **20** Ja Jordanin rannalla, Jerikon kohdalla, sanoen: jos joku vihassa iskee toista tahi heittää häntä jollakin **2** "Käske israelilaisia antamaan omistamistaan murhaamisen tarkoitukseissa, niin että tämä kuolee, perintöosista leelväläisille kaupunkeja heidänasuksensa **21** tahi vihaa kantaen lyö häntä kädellään, niin että ja antamaan leelväläisille myösken laidunmaata näiden hän kuolee, rangaistakoon lyöjä kuolemalla, sillä hän kaupunkien ympäriltä. **3** Nämä kaupungit olkoot heillä on tahallinen tappaja; verenkostaja ottakoon sellaisen asuntoina, ja niiden laidunmaat olkoot heidän juhtiansa, tappajan hengiltä, milloin vain hänet tapaa. **22** Mutta karjaansa ja kaikkia muita elukoitansa varten. **4** Ja jos joku vahingossa, vaan ei vihassa, satutaa toista tai näiden kaupunkien laidunmaat, jotka teidän on annettava heittää häntä jollakin esineellä, millä hyvänsä, ilman leelväläisille, ulottukoot kaupungin muurista ulospäin murhaamisen tarkoitusta, **23** tahi jos hän kivellä, jolla voi tuhat kyynärää joka taholle. **5** Ja mitatkaa kaupungin lyödä kuoliaaksi, huomaamattansa satutaa toista, niin ulkopuolella itään pään kaksituhatta kyynärää ja etelään että tämä kuolee, eikä hän ollut hänen vihamiehensä pään kaksituhatta kyynärää ja lähteentä pään kaksituhatta eikä tarkoitan häntä vahingoittaa, **24** niin seurakunta kyynärää ja pohjoiseen pään kaksituhatta kyynärää, ratkaiskoon tappajan ja verenkostajan välin näiden ja kaupunki olkoon siinä keskellä. Tämä olkoon heillä säädösten mukaan. **25** Ja seurakunta päästääkön kaupunkien laidunmaa. **6** Ja niistä kaupungeista, tappajan verenkostajan kädestä, ja seurakunta antakoon jotka teidän on annettava leelväläisille, olkoon kuusi hänen palata turvakaupunkiin, johon hän oli paennut, ja turvakaupunkia, jotka teidän on annettava pakopaikaksi siellä hän asukoon pyhällä öljyllä voidellun ylimmäisen sille, joka on jonkin tappanut; ja niiden lisäksi antakaa papin kuolemaan asti. **26** Mutta jos tappaja menee neljäkymmentä kaksi kaupunkia. **7** Kaikkaan olkoon sen turvakaupungin alueen ulkopuolelle, johon hän on kaupunkeja ja niiden laidunmaita, jotka teidän on paennut, **27** ja verenkostaja tapaa hänet ulkopuolella annettava leelväläisille, neljäkymmentä kahdeksan. **8** Ja hänen turvakaupunkinsa aluetta ja verenkostaja surmaa niitä israelilaisten omistamia kaupunkeja, jotka teidän tappajan, niin ei hän joudu verenvikaan; **28** sillä on annettava, otettakoon useampia siltä sukukunnalta, hänen on asuttava turvakaupungissaan ylimmäisen jolla niitä on paljon, ja vähemmän siltä, jolla niitä papin kuolemaan asti. Mutta ylimmäisen papin kuoltua on vähemmän. Kukin sukukunta antakoon leelväläisille tappaja saa palata perintömaallensa. **29** Ja tämä olkoon kaupunkejaan saamansa perintösan mukaan." **9** teillä oikeussäädöksenä sukupolvesta sukupolveen, Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: **10** "Puhu missä asuttekin. **30** Jos joku lyö toisen kuoliaaksi, israelilaisille ja sano heille: Kun te olette menneet surmattakoon tappaja todistajien antaman todistuksen Jordanin yli Kanaanin maahan, **11** niin valitkaa itsellenne nojalla; mutta yhden todistajan todistuksen nojalla kaupunkeja turvakaupungeiksenne. Niihin paetkoon älköön ketään kuolemalla rangaistako. **31** Älkää ottako tappaja, joka tapaturmaisesti on jonkin surmannut. Lunastusmaksua sellaisen tappajan hengestä, joka **12** Ja nämä kaupungit olkoot teillä turvapaikkoina on tehnyt hengenrikoksen, vaan rangaistakoon hänet verenkostajalta, niin ettei tappajan tarvitse kuolla, kuolemalla. **32** Älkääkää ottako lunastusmaksua siltä, ennenkuin hän on ollut seurakunnan tuomittavana. joka on paennut turvakaupunkiin, ettei hän ennen papin **13** Ja kaupunkeja, jotka teidän on määrättävä kuolemaa saisi palata asumaan omalle maallensa. turvakaupungeiksi, olkoon teillä kuusi. **14** Kolme **33** Älkääkää saastuttako sitä maata, jossa te olette, kaupunkia teidän on määrättävä tältä puolelta Jordanin, sillä veri saastuttaa maan. Ja maalle ei voi toimittaa ja kolme kaupunkia teidän on määrättävä Kanaanin sovitusta verestä, joka siihen on vuodatettu, muulla maasta; ne olkoot turvakaupunkeja. **15** Israelilaisille kuin sen verellä, joka sen on vuodattanut. **34** Älkää ja teidän keskuudessanne asuvalle muikalaiselle ja loiselle olkoot ne kuusi kaupunkia turvapaikkoina, joihin siis saastuttako sitä maata, jossa te asutte ja jossa voi paeta jokainen, joka tapaturmaisesti jonkin surmaa. minäkin asun teidän keskellänne, sillä minä, Herra, asun israelilaisten keskellä."

16 Mutta jos joku rauta-aseella lyö toista, niin että tämä kuolee, on hän tahallinen tappaja; sellainen tappaja rangaistakoon kuolemalla. **17** Jos joku ottaa käteensä kiven, jolla voi lyödä kuoliaaksi, ja lyö toista, niin että tämä kuolee, on hän tahallinen tappaja; sellainen tappaja rangaistakoon kuolemalla. **18** Tahi jos joku ottaa käteensä puuaseen, jolla voi lyödä kuoliaaksi, ja lyö toista, niin että tämä kuolee, on hän tahallinen tappaja; sellainen tappaja rangaistakoon kuolemalla. **19** Verenkostaja ottakoon sellaisen tappajan hengiltä; hän

36 Silloin Gileadin, Maakirin pojat, Manassen pojapojat, suvun perhekuntapäämiehet, jotka olivat Joosefin poikien sukua, astuvat esiin ja puhuivat Moosekselle ja ruhtinaille, israelilaisten perhekuntapäämiehille, **2** ja sanoivat: "Herra käske herrani jakaa sen maan arvalla israelilaisille perintöosaksi, ja herrani sai käskyn Herralta antaa Selofhadin, meidän veljemme, perintösan hänen tyttärellensä. **3** Mutta jos he joutuvat vaimoiksi joillekin israelilaisten muiden

heimojen pojista, niin heidän perintösansa siirtyy pois meidän isiemme perintösasta ja liitetään sen sukukunnan perintöosaan, johon he tulevat kuulumaan, mutta meidän perintösämme vähenee. **4** Ja kun israelilaisten riemuvuosi tulee, niin heidän perintösansa lisätään sen sukukunnan perintöosaan, johon he tulevat kuulumaan, mutta meidän isiemme sukukunnan perintösasta vähentyy heidän perintösansa." **5** Silloin Mooses sääti israelilaisille Herran käskyn mukaan, sanoen: "Joosefiläisten sukukunta puhuu oikein. **6** Näin Herra säättää Selofhadin tyttäristä: Menkööt he vaimoiksi kenelle tahtovat, kunhan vain menevät vaimoiksi johonkin isänsä sukukunnan sukuun. **7** Sillä älköön israelilaisilla perintöosa siirtykö sukukunnasta toiseen, vaan israelilaiset säilyttäkö kukaan isiensä sukukunnan perintösan. **8** Mutta jokainen tytär, joka saa perintösan israelilaisten sukukunnissa, menköön vaimoksi johonkin isänsä sukukunnan sukuun, että israelilaiset saisivat periä kukaan isiensä perintösan **9** ja ettei perintöosa siirryisi sukukunnasta toiseen, vaan israelilaisten sukukunnat säilyttäisivät kukaan perintösansa." **10** Niinkuin Herra Moosekselle käskyn antoi, niin Selofadin tyttäret tekivät. **11** Ja Mahla, Tirsa, Hogla, Milka ja Nooga, Selofhadin tyttäret, menivät vaimoiksi setiensä pojille. **12** Joosefin pojat Manassen poikien sukuihin he menivät vaimoiksi; ja niin heidän perintösansa jäi heidän isänsä suvun sukukuntaan. **13** Nämä ovat ne käskyt ja sääädökset, jotka Herra Mooseksen kautta antoi israelilaisille Moabin arolla Jordanin rannalla, Jerikon kohdalla.

5 Mooseksen

1 Nämä ovat ne sanat, jotka Mooses puhui kaikelle Israelille, tuolla puolella Jordanin, erämaassa, Aromaassa, vastapäätä Suufia, Paaranin, Toofelin, Laabanin, Haserotin ja Dii-Saahabin välillä. **2** Hoorebista on yksitoista päivänmatkaa, Seirin vuoriston tietä, Kaades-Barneaan. **3** Neljäntenäkymmenentä vuotena, yhdenessätoista kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä, Mooses puhui israelilaisille kaiken, mitä Herra oli käskenyt hänen heille puhua. **4** Tämä tapahtui sen jälkeen, kuin hän oli voittanut Siihonin, amorilaisten kuninkaan, joka asui Hesbonissa, ja Oogin, Baasanin kuninkaan, joka asui Astarotissa, Edrein luona. **5** Tuolla puolella Jordanin, Mooabin maassa, Mooses alkoi selittää tätä lakia, sanoen: **6** "Herra, meidän Jumalamme, puhui meille Hoorebilla näin: 'Te olette jo tarpeeksi kauan olleet tämän vuoren vaiheilla; **7** kääntykää toisaalle, lähetkää likkeelle ja menkää amorilaisten vuoristoon ja kaikkien heidän naapuriensa tykö Aromaahan, Vuoristoon, Alankomaahan, Etelämaahan ja Merenrannikolle, kanaanilaisten maahan ja Libanonii, aina suureen virtaan, Eufrat-virtaan, saakka. **8** Katso, minä annan maan teidän valtaanne; menkää ja ottakaa omaksenne se maa, jonka Herra teidän isillenne, Aabrahamille, lisakille ja Jaakobille, vannotulla valalla on luvannut antaa heille ja heidän jälkeläisillensä.' **9** Ja minä puhuin teille silloin sanoen: 'Minä en jaksa yksin kantaa teitä. **10** Herra, teidän Jumalanne, on antanut teidän lisääntyä, ja katso, teidän lukunne on tänä päivänä niinkuin taivaan tähien. **11** Lisätökön Herra, teidän isienne Jumala, teitä vielä tuhatkertaisesti ja siunatkoon teitä, niinkuin hän on teille puhunut. **12** Mutta kuinka minä voin yksin kantaa sitä kuormaa ja taakkaa, joka minulla on teistä ja teidän riitelemisistänne? **13** Tuokaa tänne viisaita, ymmärtäväisiä ja tunnettuja miehiä jokaisesta sukukunnastanne, niin minä asetan heidät teidän päämiehiksenne.' **14** Te vastasitte minulle ja sanoitte: 'Se on hyvä, mitä sinä ehdotat tehtäväksi'. **15** Silloin minä otin teidän sukukuntiinne päämiehet, jotka olivat viisaita ja tunnettuja miehiä, ja asetin heidät teidän päämiehiksenne, tuhannen-, sadan-, viidenkymmenen- ja kymmenenjohtajiksi, ja päälysmiehiksi sukukuntiinne. **16** Ja silloin minä käskin teidän tuomareitanne sanoen: 'Kuulustelkaa veljänne ja tuomitkaa oikein, jos jollakulla on riita-asia veljensä tai luonaan asuvan muukalaisen kanssa. **17** Älkää katsoko henkilöön tuomitessanne, vaan kuulkaa pientä yhtä hyvin kuin suurtakin; älkää peljätkö ketään ihmistä, sillä tuomio on Jumalan. Mutta asia, joka on teistä liian vaikea, lykätkää minulle, kuullaksesi sen.' **18** Ja silloin minä annoin teille käskyt kaikesta, mitä teidän oli tehtävä. **19** Niin me lähdimme liikkeelle Hoorebilta ja kuljimme koko sen suuren ja peljättävän

erämaan kautta, jonka te olette nähneet, amorilaisten vuoriston tietä, niinkuin Herra, meidän Jumalamme, oli käskenyt meitä, ja tulimme Kaades-Barneaan. **20** Silloin minä sanoin teille: 'Te olette tulleet amorilaisten vuoristoon, jonka Herra, meidän Jumalamme, meille antaa. **21** Katso, Herra, sinun Jumalasi, antaa maan sinun valtaasi. Mene ja ota se omaksiesi, niinkuin Herra, sinun isiesi Jumala, on sinulle puhunut; älä pelkää äläkää arkaile.' **22** Silloin te astuitte kaikki minun eteeni ja sanoitte: 'Lähettääkämme miehiä edellämme tutkimaan maata ja antamaan meille tietoja tiestä, jota meidän on sinne mentävä, ja kaupungeista, joihin me tulemme'. **23** Tämä puhe oli minun silmissäni hyvä, ja minä otin kaksitoista miestä teidän keskuudestanne, yhden jokaisesta sukukunnasta. **24** Nämä lähtivät ja nousivat vuoristoon ja tulivat Rypälelaaksoon ja vakoilivat maata. **25** Ja he ottivat mukaansa maan hedelmää ja toivat meille ja antoivat meille tietoja ja sanoivat: 'Maa, jonka Herra, meidän Jumalamme, antaa meille, on hyvä'. **26** Mutta te ette tahtoneet mennä sinne, vaan niskoittelitte Herran, teidän Jumalanne, käskyä vastaan. **27** Ja te napisitte teloissanne ja sanoitte: 'Sentähden että Herra vihaa meitä, vei hän meidät pois Egyptin maasta, antaakseen meidät amorilaisten käsiin ja tuhotakseen meidät. **28** Mihin me menemme? Veljemme ovat saattaneet meidän rohkeutemme raukeamaan, sillä he sanovat: Siellä on meitä suurempi ja kookkaampi kansa, sillä on suuria, taivaan tasalle varustettuja kaupunkeja; näimmeppä siellä anakalaisiakin.' **29** Niin minä vastasin teille: 'Älkää sääkäthyköt älkääkä peljätkö heitä. **30** Herra, teidän Jumalanne, joka käy teidän edellänne, taistelee itse teidän puolestanne, aivan niinkuin hän teki teille Egyptissä teidän silmienne edessä. **31** ja erämaassa, jossa sinä olet nähnyt, kuinka Herra, sinun Jumalasi, on kantanut sinua, niinkuin mies kantaa poikaansa, koko sen matkan, jonka te olette kulkeneet, kunnes tulitte tähän paikkaan.' **32** Mutta sittenkään te ette uskoneet Herraan, teidän Jumalaanne, **33** joka kävi teidän edellänne tiellä katsoakseen teille leiriipaikat: yöllä tulessa, valaistakseen teille tien, jota teidän oli kuljettava, ja päivällä pilvessä. **34** Kun Herra kuuli teidän puheenne, vihastui hän ja vannoi sanoen: **35** 'Totisesti, ei kukaan näistä miehistä, täästää pahasta sukupolvesta, saa nähdä sitä hyvää maata, jonka minä valalla vannoien olen luvannut antaa teidän isillenne, **36** ei kukaan, paitisi Kaaleb, Jefunnen poika; hän saa sen nähdä, ja hänen ja hänen lapsillensa minä annan sen maan, johon hän on astunut, sentähden että hän on uskollisesti seurannut Herraa'. **37** Myösken minuun Herra vihastui teidän tähenteen ja sanoi: 'Et sinäkään sinne pääse. **38** Joosea, Nuunin poika, joka sinua palvelee, hän pääsee sinne; vahvista häntä, sillä hän on jakava maan Israelille perinnöksi. **39** Ja teidän lapsenne, joiden sanoitte

joutuvan vihollisen saaliiksi, ja teidän poikanne, jotka eivät vielä tiedä, mikä on hyvä, mikä paha, ne pääsevät sinne; heille minä annan maan, ja he ottavat sen sijaansa, samoin kuin Israel teki siinä maassa, jonka omaksensa. 40 Mutta te kääntykää takaisin ja lähtekää Herra oli antanut heidän omaksensa. 13 'Nouskaa siis ja liikkeelle erämaahan, Kaislameren tietä.' 41 Silloin kulkekaa Seredin puron poikki.' Ja me kujimme Seredin te vastasitte ja sanoitte minulle: 'Me olemme tehneet puron poikki. 14 Ja aika, joka kului vaellukseemme syntiä Herraa vastaan. Me menemme ja taistelemme, aivan niinkuin Herra, meidän Jumalamme, on meitä puron yli, oli kolmekymmentä kahdeksan vuotta, kunnes käskenyt.' Ja te vyöttäydyitte kaikki sota-aseisiin hävisi koko se sukupolvi, kaikki sotakuntoiset miehet, ja lähditte kevymielisesti nousemaan vuoristoon. 42 Mutta Herra sanoi minulle: 'Sano heille: Älkää nousko sinne älkääkää antautuko taisteluun, sillä minä en ole lähditte ylimelisesti vuoristoon. 43 Ja minä puhuin teille, mutta te ette asuvat siinä vuoristossa, lähtivät teitä vastaan ja ajoivat teitä takaa, niinkuin mehiläiset tekevät, ja hajottivat teidät Seirissä, ja aina Hormaan asti. 44 Ja amorilaiset, jotka huutoanne, ei kuunnellut teitä. 45 Ja teidän täytyi viipyä Kaadeksessa se pitkä aika, minkä siellä viiyritte.'

2 "Sitten me käännyimme toisaalle ja lähdimme liikkeelle erämaahan, Kaislameren tietä, niinkuin Herra oli minulle puhunut, ja kiertelimme kauan aikaa Seirin vuoristossa. 2 Ja Herra sanoi minulle näin: 3 'Te olette jo tarpeeksi kauan kierrelleet tässä vuoristossa; kääntykää nyt pohjoista kohti. 4 Ja käske kansaa sanoen: Te tulette kulkemaan Seirissä asuvien veljienne, Eesaun jälkeläisten, alueen kautta. He pelkäävät teitä, mutta te pitääkää itsetänne tarkka vaari: 5 Älkää ryhykö taisteluun heidän kanssansa, sillä minä en anna teille jalanleveyttäkään heidän maastansa, koska minä olen antanut Seirin vuoriston Eesaun omaksi. 6 Rahalla te ostakaa heiltä ruokaa syödäksenne; vesikin hankkikaa heiltä rahalla juodaksenne. 7 Sillä Herra, sinun Jumalasi, on siunannut sinua kaikissa kätesi töissä. Hän on pitänyt huolen sinun vaelluksestasi tässä suuressa erämaassa. Jo neljäkymmentä vuotta on Herra, sinun Jumalasi, ollut sinun kanssasi, eikä sinulta ole mitään puuttunut.' 8 Niin me lähdimme pois veljiemme, Eesaun jälkeläisten, luota, jotka asuvat Seirissä, poiketen Aromaan tieltä, joka tulee Eelatista ja Esjon-Geberistä. Me käännyimme toisaalle ja lähdimme kulkemaan Mooabin erämaan tietä. 9 Ja Herra sanoi minulle: 'Älä käy Mooabin kimppuun älkää ryhytä taisteluun heidän kanssaan, sillä minä en anna heidän maastaan mitään sinun omaksesi, koska minä olen antanut Aarin Lootin jälkeläisten omaksi'. 10 Eemiläiset asuvat muinoi siellä, suuri, lukuisa ja kookas kansa niinkuin anakilaiset. 11 Ja samoin kuin anakilaiset luettiin heidätkin refalaisiin; mutta mooabilaiset kutsuvat heitä eemiläisiksi. 12 Hoorilaiset sitävastoin asuvat

muinoi Seirissä, mutta Eesaun jälkeläiset karkoittivat heidät tieltään ja tuhosivat heidät ja asettuivat heidän leiristä, niinkuin Herra oli heille vannonut. 15 Myös oli Herra käsistä vastaan hävittämässä heitää leiristä, viimeiseen mieheen asti. 16 Kun kaikki sotakuntoiset miehet olivat kuolleet pois kansasta, 17 puhui Herra minulle sanoen: 18 'Sinä kuljet nyt Mooabin alueen kautta, Aarin kautta, 19 ja lähestyt ammonilaisia; mutta älä käy heidän kimppuunsa älkää ryhdy taisteluun heidän kanssansa, sillä minä en anna ammonilaisten maasta mitään omaksesi, koska minä olen antanut sen Lootin jälkeläisten omaksi'. 20 Tämäkin on luettu refalaisten maaksi; refalaiset asuvat muinoi siellä, mutta ammonilaiset kutsuvat heitä samsumilaisiksi. 21 Ne olivat niinkuin anakilaiset suuri, lukuisa ja kookas kansa. Mutta Herra tuhosi ne heidän tieltänsä; he karkoittivat ne ja asettuivat niiden sijaan. 22 Samoin hän on tehnyt Eesaun jälkeläisille, jotka asuvat Seirissä, kun hän tuhosi hoorilaiset heidän tieltänsä; he karkoittivat nämä ja asettuivat heidän sijaansa, ja siellä he asuvat vielä tänäkin päivänä. 23 Mutta avvalaisille, jotka asuvat maakylissä aina Gassaan asti, tuottivat tuhon kaftorilaiset, jotka olivat lähteneet Kaftorista, ja asettuivat heidän sijaansa. 24 'Nouskaa ja lähtekää liikkeelle ja kulkekaa Arnon-joen yli. Katso, minä annan sinun käsisi amorilaisen Siihoniin, Hesbonin kuninkaan, ja hänen maansa. Käy sitä valloitamaan ja ryhdy taisteluun häntä vastaan. 25 Tästä päävästä alkaen minä saatan kauhuun ja pelkoon sinun edessäsi kansat kaiken taivaan alla, niin että, kun ne kuulevat sinusta kerrottavan, ne pelkäävät ja vapisevat sinun edessäsi.' 26 Ja minä lähetin sanansaattajat Kedemotin erämaasta Siihoniille, Hesbonin kuninkaalle, viemään rauhan tervehdyksen ja sanomaan: 27 'Salli minun kulkea maasi kautta. Aina tiellä pysyen minä kuljen, poikkeamatta oikealle tai vasemmalle. 28 Anna minun rahalla ostaa ruokaa syödäkseni ja anna minulle rahalla vettä juodakseni; salli vain minun jalkaisin kulkea maasi kautta- 29 minkä minulle myönsivät Eesaun jälkeläiset, jotka asuvat Seirissä, ja mooabilaiset, jotka asuvat Aarissa-kunes menen Jordanin yli siihen maahan, jonka Herra, meidän Jumalamme, meille antaa.' 30 Mutta Siihoniin, Hesbonin kuningas, ei tahtonut antaa meidän kulkea maansa kautta, sillä Herra, sinun Jumalasi, paadutti hänen mielensä ja kovensi hänen sydämensä, antaakseen hänet sinun käsisi, niinkuin nyt onkin tapahtunut. 31 Ja

Herra sanoi minulle: 'Katsko, minä annan nyt Siihon ja hänen maansa sinun valtaasi. Ryhdy sitä valloittamaan ja ota hänen maansa omaksi.' 32 Niin Siihon ja kaikki hänen sotaväkensä lähti Jahaaseen taistelemaan meitä vastaan. 33 Mutta Herra, meidän Jumalamme, antoi hänet meidän valtaamme, ja me voitimme hänet ja hänen pojikansa ja kaiken hänen sotaväkensä. 34 Ja me valloitimme silloin kaikki hänen kaupunkinsa ja vihimme tuhon omaksi jokaisessa kaupungissa miehet, naiset ja lapset, päästämättä pakoon ainoatakaan. 35 Ainoastaan karjan me ryöstimme itsellemme ynnä saaliin valloitamistamme kaupungeista. 36 Aeroista, joka on Arnon-joen rannalla, ja jokilaaksossa olevasta kaupungista Gileadiin saakka ei ollut ainoatakaan kaupunkia, joka olisi ollut meille liian korkealla; Herra, meidän Jumalamme, antoi kaikki meidän valtaamme. 37 Ainoastaan ammonilaisten maahan sinä et astunut, et mihinkään, mikä on Jabbok-joen varrella, et vuoriston kaupunkieihin etkä mihinkään muuhun, josta Herra, meidän Jumalamme, oli niin määränyt.'

kyynärää leveä, mitattuna tavallisella kyynärämitallalla. 12 Kun me silloin olimme ottaneet omaksemme tämän maan, annoin minä sen osan siitä, joka alkaa Aeroista, Arnon-joen varrelta, sekä puolet Gileadin vuoristoa kaupunkineen ruubenilaisille ja gaadilaisille. 13 Loput Gileadista ja koko Baasanin, Ogin valtakunnan, minä annoin toiselle puolelle Manassan sukukuntaa, koko Argobin seudun; koko tätä Baasania kutsutaan refalaisten maaksi. 14 Jaair, Manassen poika, valtasi koko Argobin seudun aina gesurilaisten ja maakatilaisten alueeseen saakka, ja hän kutsui nämä seudut, se on Baasanin, oman nimensä mukaan Jaairin leirikylki, niinkuin niitä kutsuaan vielä tänäkin päivänä. 15 Ja kaupunkiin Maakirille minä annoin Gileadin. 16 Ja ruubenilaisille minä annoin maan Gileadista aina Arnon-jooken, jokilaakson keskikohtaan saakka, joka on rajana, ja Jabbok-jokeen saakka, joka on ammonilaisten rajana; 17 niin myös Aromaan, Jordan rajana, Kinneretistä aina Aromaan mereen, Suolamereen, saakka, Pisgan rinteiden juurelle, itään päin. 18 Ja silloin minä käskin

3 "Sitten me käännyimme toisaalle ja kuljimme Baasanin tietä. Silloin lähti Oog, Baasanin kuningas, hän ja kaikki hänen sotaväkensä, Edreihin taistelemaan mitä vastaan. **2** Mutta Herra sanoi minulle: 'Älä pelkää häntä, sillä minä annan sinun käsisi hänet ja kaiken hänen kansansa ja hänen maansa. Tee hänelle, niinkuin teit Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, joka asui Hesbonissa.' **3** Ja niin Herra, meidän Jumalamme, antoi meidän käsime myöskin Oogin, Baasanin kuninkaan, ja kaiken hänen sotaväkensä, ja me voitimme hänet, päästämättä pakoontain ainoatakaan. **4** Ja me valloitimme silloin kaikki hänen kaupunkinsa-ei ollut ainoatakaan kaupunkia, jota emme olisi heiltä ottaneet-kuusikymmentä kaupunkia, koko Argobin seudun, Oogin valtakunnan Baasanissa, **5** kaikki nämä kaupungit korkeilla muureilla, porteilla ja salvoilla varustettuja, ja sen lisäksi vielä suuren joukon linnoittamattomia piikkikaupunkeja. **6** Ja me vihimme ne tuhon omiksi, niinkuin olimme tehneet Siihonille, Hesbonin kuninkaalle; me vihimme tuhon omiksi jokaisessa kaupungissa miehet, naiset ja lapset. **7** Mutta kaiken karjan ynnä saaliin kaupungeista me ryöstimme itsellemme. **8** Niin me otimme silloin kahdelta amorilaisten kuninkaalta, jotka hallitsivat tuolla puolella Jordanin, heidän maansa Arnon-joesta aina Hermonin vuoren asti. **9** Siidonilaiset kutsuvat Hermonia Sirjoniksi, mutta amorilaiset kutsuvat sitä Seniriksi. **10** kaikki ylätasangon kaupungit ja koko Gileadin ja koko Baasanin aina Salkaan ja Edreihin, Baasanissa oleviin Oogin valtakunnan kaupunkeihin, saakka. **11** Sillä Baasanin kuningas Oog oli yksin enää jäljellä viimeisistä refalaisista. Hänen basaltista tehty ruumisarkkunsa on vieläkin ammonilaisten kaupungissa Rabbassa; se on yhdeksää kyynärää pitkä ja neljää tellitä ja satoilin. Herra, teidän Jumalanne, on antanut teille tämän maan omaksenne. Mutta te, kaikki sotakuntoiset miehet, lähtekää asestettuina veljienne, israeliläisten, etunenässä. **19** Ainoastaan vaimonne, lapsenne ja karjanne-sillä minä tiedän teillä olevan paljon karjaajäkööt kaupunkeihin, jotka minä olen teille antanut, **20** kunnes Herra suo veljienne, samoin kuin teidänkin, päästä rauhaan, kun hekin ovat ottaneet omaksensa sen maan, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille Jordanin tuolta puoleltta; sitten saatte palata takaisin, kukaan omistamallensa maalle, jonka minä olen teille antanut.' **21** Ja silloin minä käskin Joosuaa ja sanoin: 'Sinä olet omin silmin nähtyn kaiken, mitä Herra, teidän Jumalanne, on tehnyt näille kahdelle kuninkaalle. Samalla tavalla Herra on tekevä kaikille valtakunnille, joihin sinä menet. **22** Älkää niitä peljätkö, sillä Herra, teidän Jumalanne, sotii itse teidän puolestanne.' **23** Ja silloin minä anoin Herralta armoa sanoen: **24** 'Herra, Herra, sinä olet alkanut näyttää palvelijallessi valtasuuruttasi ja väkevästä kättäsi; sillä kuka on se jumala taivaassa tai maassa, joka voi tehdä sellaisia töitä ja niin voimallisia tekova kuin sinä?' **25** Niin salli minun nyt mennä katsomaan sitä hyvää maata, joka on tuolla puolella Jordanin, tuota ihanaaa vuoristoa ja Libanonia.' **26** Mutta Herra oli julmistunut minuun teidän tähtenne eikä kuullut minua, vaan sanoi minulle: 'Riittää! Älä puhu minulle enempää tästä asiasta. **27** Nouse Pisgan huipulle ja kohota katseesi länteen ja pohjoiseen, etelään ja itään ja katsele silmilläsi; sillä tämän Jordanin yli sinä et mene. **28** Ja Anna määräyksiä Joosuelle, vahvista ja rohkaise häntä. Sillä hän menee sinne tämän kansan edellä, ja hän jakaa heille perinnöksi sen maan,

jonka sinä näet.' **29** Ja me jäämme laaksoon, vastapääätä kuavaa ettekä vesissä maan alla olevan kalan kuvaan; Beet-Peoria."

4 "Ja nyt, Israel, kuule ne käskyt ja säädökset, jotka minä teille opetan, että seuraisitte niitä, eläisitie ja ottaisitte omaksenne sen maan, jonka Herra, teidän isienne Jumala, teille antaa. **2** Älkää lisätkö mitään siihen, mitä minä teille määrään, älkääkä ottako siitä mitään pois, vaan noudattakaa Herran, teidän Jumalanne, käskyjä, jotka minä teille annan. **3** Te olette omin silmin näheet, mitä Herra teki Baal-Peorin asiassa, kuinka Herra, sinun Jumalasi, hävitti sinun keskuudestasi jokaisen, joka lähti kulkemaan Baal-Peorin perässä. **4** Mutta te, jotka riipuitte kiinni Herrassa, teidän Jumalassanne, te kaikki olette elossa vielä tänä päivänä. **5** Katso, minä olen opettanut teille käskyt ja säädökset, niinkuin Herra, minun Jumalani, on minua käskenyti, että seuraisitte niitä siinä maassa, jota te menette ottamaan omaksenne. **6** Noudattakaa ja seuratkaa niitä, sillä se on oleva teidän viisautenne ja ymmärryksenne kансojen silmissä. Kun he kuulevat kaikki nämä käskyt, sanovat he: 'Totisesti, viisas ja ymmärtäväinen kansa on tämä suuri kansa'. **7** Sillä onko toista suurta kansaa, jonka jumalat ovat sitä niin lähellä, kuin Herra, meidän Jumalamme, on lähellä meitä, niin usein kuin me häntä rukoilemme? **8** Ja onko toista suurta kansaa, jolla on niin vanhurskaat käskyt ja säädökset, kuin on koko tämä laki, jonka minä tänä päivänä teille annan? **9** Ole vain varuillasi ja ota itsestäsi tarkka vaari, ettet unhota, mitä omin silmin olet nähtyn, ja ettei se lähde sinun sydämestäsi koko elinaikanasi, vaan että ilmoit sen lapsillesi ja lastesi lapsille: **10** mitä tapahtui sinä päivänä, jona seisit Herran, sinun Jumalasi, edessä Hoorebilla, kun Herra sanoi minulle: 'Kokoa kansa, niin minä julistan heille sanani, että he oppisivat pelkäämään minua, niin kauan kuin eläväät maan päällä, ja opettaisivat lapsensakin siihen'. **11** Ja te astuitte esille ja jätte seisomaan vuoren juurelle, ja vuori paloi tulena, joka loimusi sisimpään taivaaseen asti pimeyden ja synkkien pilvien keskellä. **12** Ja Herra puhui teille tulen keskeltä. Sanat te kuulitte, mutta ette näheet hänen muotoansa, kuulitte vain äänen. **13** Ja hän ilmoitti teille liitonsa, jonka hän käski teidän pitää, nimittäin ne kymmenen käskysanaa; ja hän kirjoitti ne kahteen kivitauluun. **14** Ja minun Herra silloin käski opettaa teille käskyt ja säädökset, että te seuraisitte niitä siinä maassa, jota te menette ottamaan omaksenne. **15** Ottakaa siis itsestänne tarkka vaari-sillä te ette sinä päivänä, jona Herra puhui teille tulen keskeltä Hoorebilla, näheet hänestä minkäänkaitaista muotoa- **16** etette menettele kelvottomasti ettekä tee itsellenne jumalankuvaa, ette minkään muotoista patsasta, ette miehen tai naisen kuvaan, **17** ette maan päällä liikkuvan nelijalkaisen eläimen kuvaan, ette taivaan alla lentävän siivekkään linnun kuvaan, **18** ette maassa matelevaisen

kuvaaa ettekä vesissä maan alla olevan kalan kuvaan; **19** ja ettet, kun nostat silmäsi taivasta kohti ja katselet aurinkoa ja kuuta ja tähtiä, kaikkea taivaan joukkoa, anna vietellä itseäsi kumartamaan ja palvelemaan niitä, sillä Herra, sinun Jumalasi, on jakanut ne kaikille muille kansoille koko taivaan alla. **20** Onhan Herra ottanut teidät ja vienyt pois rautapätsistä, Egyptistä, että teistä tulisi hänen perintökansansa, niinkuin nyt on tapahtunut. **21** Mutta Herra vihastui minuun teidän tähtenne ja vannoii, etten minä saa mennä Jordanin yli enkä tulla siihen hyvään maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintösaksi, **22** vaan että minä kuulen tässä maassa enkä mene Jordanin yli. Mutta te menette sen yli ja otatte tuon hyvän maan omaksenne. **23** Niin varokaa, ettette unhota Herran, teidän Jumalanne, liittoja, jonka hän on tehnyt teidän kanssanne, ettekä tee itsellenne jumalankuvaa, mitään sen muotoista kuvaaa, jota Herra, sinun Jumalasi, on kieltynyt sinua tekemästä. **24** Sillä Herra, sinun Jumalasi, on kuluttava tuli, kiivas Jumala. **25** Kun sitten sinulle on syntynyt lapsia ja lasten lapsia ja te olette vanhentuneet maassa, ja jos te silloin menettelette kelvottomasti ja teette itsellenne jumalankuvan, minkämuotoisen kuvan hyvänsä, ja siten teette sitä, mikä on paha Herran, sinun Jumalasi, silmissä, ja vihioitatte hänet, **26** niin minä otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että teidät äkkiä hävitetään siitä maasta, johon te menette Jordanin yli ottamaan sen omaksenne; te ette saa kauan elää siellä, vaan teidät tuhotaan kokonaan. **27** Ja Herra hajottaa teidät kancojen sekaan, ja ainoastaan vähäinen joukko teitä on jäävä niiden pakanakancojen keskelle, joiden tyköt Herra teidät kuljettaa. **28** Ja siellä te palvelette jumalia, jotka ovat ihmiskätten tekoa, puuta ja kiveä, jotka eivät näe eivätkä kuule, eivät syö eivätkä hajua tunne. **29** Mutta sitten sinä siellä etsit Herraa, sinun Jumalaasi, ja sinä löydät hänet, kun kysyt häntä kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi. **30** Kun olet ahdistuksessa ja kaikki tämä kohtaa sinua aikojen lopussa, niin sinä palajat Herran, sinun Jumalasi, tyköt ja kuulet hänen ääntänsä. **31** Sillä Herra, sinun Jumalasi, on laupias Jumala. Hän ei jätä sinua eikä hukuta sinua; hän ei unhota sinun isiesi kanssa tekemäänsä liittoja, jonka hän on heille valalla vahvistanut. **32** Sillä kysyy menneiltä ajoilta, jotka ovat olleet ennen sinua, alkaen siitä päivästä, jona Jumala loi ihmiset maan päälle, kysy taivan äärestä toiseen: onko koskaan mitään näin suuria tapahtunut, tai onko mitään tällaista ikinä kuultu? **33** Onko mikään kansa kuullut Jumalan äänen puhuvan tulen keskeltä, niinkuin sinä olet kuullut, ja kuitenkin jäänyt elämään? **34** Tahi onko mikään jumala koettanut mennä ottamaan itsellensä kansaa toisen kansan keskuudesta koettelemuksilla, tunnusteoilla ja ihmeillä, sodalla, väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella ja

suurilla, peljättävillä teoilla, minkä kaiken Herra, teidän sillä te pelkäsitte tulta ettekä nousseet vuorelle. Jumalanne, on tehnyt teille Egyptissä, sinun silmiesi Hän sanoi: 6 'Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka edessä? 35 Sinun on annettu se nähdä, tietääksesi, että vein sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. 7 Älä Herra on Jumala, eikä muuta jumalaa ole kuin hän. 36 pidä muita jumalia minun rinnallani. 8 Älä tee itsellesi Taivaasta hän antoi sinun kuulla äänensä opettaaksensa jumalankuvaa, älä mitään kuvaaa, älä niistä, jotka ovat sinua, ja maan päällä hän antoi sinun nähdä suuren ylhällä taivaassa, älä niistä, jotka ovat alhaalla maan tulensa, ja sinä kuulit hänen sanansa tulen keskeltä. 37 Koska hän siis rakasti sinun isiläsi ja valitsi heidän Älä kumarra niitä älkää palvele niitä. Sillä minä, Herra, jälkeläisensä itselleen ja itse suurella voimallaan vei sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka kostan isien sinut pois Egyptistä. 38 Karkoitteen sinun tieltäsi kansoja, pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteenteen polveen, suurempia ja väkevämpiä kuin sinä, ja tuoden sinut niille, jotka minua vihaavat; 10 mutta teen laupeuden heidän maahansa antaakseen sen sinulle perintösaksi, tuhansille, jotka minua rakastavat ja pitävät minun niinkuin nyt on tapahtunut, 39 niin tiedä siis tänä päivänä käskyni. 11 Älä turhaan lausu Herran, sinun Jumalasi, ja paina se sydämeesi, että Herra on Jumala ylhällä nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka hänen taivaassa ja alhaalla maan päällä, eikä muuta jumalaa nimensä turhaan lausu. 12 Ota vaari lepopäivästä, ole. 40 Noudata hänen säädöksiänsä ja käskyjänsä, niin että sen pyhität, niinkuin Herra, sinun Jumalasi, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että sinä ja sinun on sinua käskenyt. 13 Kuusi päivää tee työtä ja toimita lapsesi sinun jälkeesi menestysitte ja että eläisit kauan kaikki askareesi; 14 mutta seitsemäs päivä on Herran, siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle sinun Jumalasi, sapatti; silloin älä mitään askareita ainiaaksi." 41 Silloin Mooses erotti kolme kaupunkia toimita, älä sinä älköönkä sinun poikasi tai tyttäresi, tuolta puolelta Jordanin, auringon nousun puolelta, 42 sinun palvelijasi tai palvelijattaresi, sinun härkäsi, aasisi että niihin voisi paeta tappaja, joka on tappanut toisen tai muu juhstasi älköönkä muukalaisesi, joka sinun tahtomattaan ja häntä ennestään vihamattaa; paetkoon porteissasi on, että palvelijasi ja palvelijattaresi saisivat hän johonkin näistä kaupungeista, niin hän saa elää. 43 levätä niinkuin sinäkin. 15 Ja muista, että itse olit Ne olivat: ruubenilaisille Beser erämaassa, ylätasangolla; orjana Egyptin maassa ja että Herra, sinun Jumalasi, gaadilaisille Raamot Gileadissa ja manasselaisille vei sinut sieltä pois väkevällä kädellä ja ojennetulla Goolan Baasanissa. 44 Tämä on se laki, jonka käsivarrella. Sentähden Herra, sinun Jumalasi, käski Mooses antoi israelilaisille, 45 ja nämä ovat ne sinun viettää lepopäivän. 16 Kunnoita isääsi ja äitiäsi, todistukset, käskyt ja oikeudet, jotka Mooses julisti niinkuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua käskenyt, että israelilaisille, heidän lähdettyään Egyptistä, 46 tuolla kauan eläisit ja menestyisit siinä maassa, jonka Herra, puolella Jordanin, laaksossa, vastapäätä Beet-Peoria, sinun Jumalasi, sinulle antaa. 17 Älä tapa. 18 Älä tee Siihonin, amorilaisten kuninkaan, maassa, hänen, joka huorin. 19 Älä varasta. 20 Älä sano väärää todistusta asui Hesbonissa ja jonka Mooses ja israelilaiset voittivat, lähimäisestäsi. 21 Älä himoitse lähimäisesi vaimoa. lähdettyänsä Egyptistä. 47 Ja he ottivat omakseen hänen Älä halaja lähimäisesi huonetta, älä hänen peltoansa, maansa ja Oogin, Baasanin kuninkaan, maan, kahden älä hänen palvelijaansa, palvelijatartansa, härkäänsä, amorilaisten kuninkaan maat, jotka ovat tuolla puolella aasiansa, älkää mitään, mikä on lähimäisesi omaa.' 22 Jordanin, auringon nousuun pääin, 48 alkaen Aroerista, joka on Arnonjoen rannalla, aina Sirjonin vuoren, se vuorelta, tulen ja synkkien pilvien keskeltä, suurella on Hermoniin, saakka, 49 sekä koko Aromaan, tuolla äänellä, eikä siihen enempää lisännyt. Ja hän kirjoitti ne puolella Jordanin, idän puolella, aina Aromaan mereen kahteen kivitaluun ja antoi ne minulle. 23 Kun te kuulitte saakka, Pisgan rinteiden juurelle.

5 Ja Mooses kutsui kokoon kaiken Israelin ja sanoi heille: "Kuule, Israel, nämä käskyt ja oikeudet, jotka minä tänä päivänä julistan teidän korvienne kuullen. Oppikaa ne ja noudattakaa niitä tarkoin. 2 Herra, meidän Jumalamme, teki liiton meidän kanssamme Hoorebilla. 3 Herra ei tehnyt tätä liittoa meidän isiemme kanssa, vaan meidän kanssamme, jotka olemme tässä tänä päivänä, kaikkien meidän kanssamme, jotka nyt elämme. 4 Kasvoista kasvoihin Herra puhui teidän kanssanne vuorelta, tulen keskeltä. 5 Minä seisoin silloin Herran ja teidän väillänne ja ilmoitin teille Herran

ja jäänyt henkiin? 27 Astu siis esiin ja kuule kaikki, Jumalaasi, ja palvele häntä ja vanno hänen nimeensä. mitä Herra, meidän Jumalamme, sanoo; ja puhu sinä 14 Älkää kulkeko muiden jumalien perässä, niiden meille kaikki, mitä Herra, meidän Jumalamme, sinulle kansain jumalien, jotka asuvat teidän ympäriilläne-puhuu, niin me kuulemme ja teemme.' 28 Ja Herra 15 sillä Herra, sinun Jumalasi, on kiivas Jumala sinun kuuli teidän puheenne, kun te puhuitte minulle, ja Herra keskelläsi-ettei Herran, sinun Jumalasi, viha syttysi sanoi minulle: 'Minä olen kuullut, mitä tämä kansa on sinua vastaan ja hän hävittäisi sinua maasta. 16 Älkää puhunut sinulle. Kaikki, mitä he ovat puhuneet, on oikein kiusatko Herraa, teidän Jumalananne, niinkuin kiusasitte puhuttu. 29 Jospa heillä olisi sellainen sydän, että he häntä Massassa, 17 vaan noudattakaa Herran, teidän alati pelkäisivät minua ja noudattaisivat kaikkia minun Jumalananne, käskyjä ja niitä todistuksia ja säädöksiä, käskyjäni, niin että he ja heidän lapsensa menestyisivät jotka hän on sinulle antanut. 18 Ja tee, mikä on oikeata iankaikkisesti! 30 Mene siis ja sano heille: Palatkaa ja hyvää Herran silmissä, että menestyisit ja pääsisit majoilleen. 31 Mutta jää sinä tähän minun eteeni, siihen hyvään maahan, jonka Herra valalla vannoен on niin minä puhun sinulle kaikki ne käskyt, säädökset luvannut sinun isillesi, ja ottaisit sen omaksi 19 ja ja oikeudet, jotka sinun on opettava heille, että karkoitaisit tieltäsi kaikki vihollisesi, niinkuin Herra on he seuraisivat niitä siinä maassa, jonka minä annan puhunut. 20 Kun poikasi vastaisuudessa kysyy sinulta heille omaksi.' 32 Niin noudattakaa siis tarkoin niitä, ja sanoo: 'Mitä merkitsevät ne todistukset, säädökset niinkuin Herra, teidän Jumalanne, on teitä käskenyt; ja oikeudet, jotka Herra, meidän Jumalamme, on teille älkää poiketto oikealle älkääkää vasemmalle, 33 vaan vaeltaa aina sitä tietä, jota Herra, teidän Jumalanne, käski teidän veltaa, että eläisitte, menestyisitte ja elinpäivänne olisivat pitkät siinä maassa, jonka otatte omaksenne.'

6 "Ja nämä ovat ne käskyt, säädökset ja oikeudet, jotka Herra, teidän Jumalanne, on käskenyt teille opettaa, että seuraisitte niitä siinä maassa, jota te menette ottamaan omaksenne 2 -että sinä pelkäisit Herraa, sinun Jumalaasi, ja noudattaisit kaikkia hänen säädöksiänsä ja käskyjänsä, jotka minä sinulle annan, sekä sinä että sinun poikasi ja poikasi poika, kaikkena elinaikanasi, ja että saisit kauan elää. 3 Niin kuule siis, Israel, ja noudata tarkoin niitä, että, niinkuin Herra, sinun isiesi Jumala, on sinulle luvannut, menestyisit ja te lisääntyisitte suuresti siinä maassa, joka vuotaa maitoa ja mettää. 4 Kuule, Israel! Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi. 5 Ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi. 6 Nämä sanat, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, painukoot sydämeesi. 7 Ja teroita niitä lastesi mieleen ja puhu niistä kotona istuessasi ja tietä käydessäsi, maata pannessasi ja ylös nostessasi. 8 Ja sido ne meriksi käteesi, ja ne olkoot muistolauseena sinun otsallasi. 9 Ja kirjoita ne talosi pihtipielini ja portteihisi. 10 Kun Herra, sinun Jumalasi, on vienyt sinut siihen maahan, jonka hän isillesi, Aabrahamille, sinun poikasi luopumaan minusta ja palvelemaan muita lisakille ja Jaakobille, vannotulla valalla on luvannut jumalia; ja silloin Herran viha sytty teitä kohtaan, antaa sinulle-suuret ja kauniit kaupungit, joita sinä et ole ja hän hävittää sinut nopeasti. 5 Vaan tehkää heille rakentanut, 11 ja talot, täynnä kaikkea hyvää, joita sinä näin: kukistakaa heidän alttarinsa, murskatkaa heidän et ole täyttänyt, ja kallioon hakatut vesisäiliöt, joita sinä patsaansa, hakatkaa maahan heidän aserakarsikkonsa et ole hakannut, viinitarhat ja öljypuut, joita sinä et ole ja polttakaa tulessa heidän jumalankuvansa. 6 Sillä istuttanut-ja kun sinä olet syönyt ja olet ravittu, 12 niin sinä olet Herralle, Jumalallesi, pyhitetty kansa; Herra, varo, ettet unhota Herraa, joka vei sinut pois Egyptin sinun Jumalasi, on valinnut sinut omaisuuskansakseen maasta, orjuuden pesästä. 13 Pelkää Herraa, sinun

7 "Kun Herra, sinun Jumalasi, vie sinut siihen maahan, jota menet ottamaan omaksi, ja kun hän sinun tieltäsi karkoitaa suuret kansat, heettiläiset, gergasilaiset, amorilaiset, kanaanilaiset, perissiläiset, hiviläiset ja jebusilaiset, nuo seitsemän kansaa, jotka ovat sinua suuremmat ja väkevämmät, 2 ja kun Herra, sinun Jumalasi, antaa ne sinulle alittiksi ja sinä voitat ne, niin vihi heidät tuhon omaksi; älä tee liittoa heidän kanssansa äläkä osoita heille armoa. 3 Älä lankoudu heidän kanssansa; älä anna tyttäriäsi heidän pojillensa äläkä ota heidän tyttäriänsä pojillesi vaimoiksi. 4 Sillä he viettelevät sinun Jumalasi, on valinnut sinut omaisuuskansakseen ennen kaikkia muita kangoja, mitä maan päällä on. 7 Ei Herra sentähden ole mielistynyt teihin ja valinnut teitä,

että olisitte lukuisammat kaikkia muita kangoja, sillä tehan olette kaikkia muita kangoja vähälukuisemmat, ja kultaa, joka niissä on, äläkää ota siitä itsellesi mitään, 8 vaan sen tähden, että Herra rakasti teitä ja tahtoi pitää valan, jonka hän oli vannonut teidän isilleenne; niin Herra vei teidät pois väkevällä kädellä ja vapahti sinut orjuuden pesästä, farao, Egyptin kuninkaan, käsistä. 9 Ja tiedä siis, että Herra, sinun Jumalasi, on Jumala, uskollinen Jumala, joka pitää liiton ja on laupias tuhansiin polviin asti niille, jotka häntä rakastavat ja pitävät hänen kaskynsä, 10 mutta kostaa sille, joka häntä vihaa, ja hukuttaa hänet. Hän ei vitkastele, vaan kostaa sille, joka häntä vihaa. 11 Noudata siis niitä kaskyjä, säädöksiä ja oikeuksia, jotka minä tään päivänä sinulle annan, ja pidä ne. 12 Jos te totelette näitä säädöksiä, noudattatne ja seuraatte niitä, niin Herra, sinun Jumalasi, pitää liittonsa ja on laupias sinulle, niinkuin hän valalla vannoen on sinun isillesi luvannut. 13 Ja hän rakastaa sinua, siunaa sinua ja antaa sinun lisääntyä; hän siunaa sinun kohtusi hedelmän ja maasi hedelmän, siunaa sinun viljasia, viinisi ja öljysi, sinun raavaittessi vasikat ja lampaittessi karitsat siinä maassa, jonka hän isillesi vannotulla valalla on luvannut antaa sinulle. 14 Siunattu olet sinä oleva yli kaikkien muiten kangojen. Hedelmätöntä miestä tai naista ei ole sinun keskuudessasi oleva, ei myöskään sinun karjassasi yhtään hedelmätöntä. 15 Ja Herra on poistava sinusta kaikki sairaudet; ei ainoatakaan Egyptin kovista taudeista, jotka sinä tunnet, hän ole paneva sinun kärstittäväksi, vaan hän antaa niiden tulla kaikkiin niihin, jotka sinua vihaavat. 16 Tuhoa kaikki kansat, jotka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle; älä heitä sääli. Älä myöskään palvele heidän jumaliaansa, sillä se tulee sinulle paulaksi. 17 Vaikka ajatteletkin sydämessäsi: 'Nämä kansat ovat minua suuremmat, kuinka minä voisin ne karkoittaa?' 18 niin älä kuitenkaan pelkää niitä; muista, mitä Herra, sinun Jumalasi, teki faraoille ja kaikille egyptiläisille, 19 niitä suuria koettelemuksia, jotka sinä näit omin silmin, ja niitä tunnustekoja ja ihmeitä ja sitä väkevätä kättä ja ojennettua käsivartta, joilla Herra, sinun Jumalasi, vei sinut pois. Samoin on Herra, sinun Jumalasi, tekevä kaikille niiille kansoille, joita sinä pelkäät. 20 Niin, Herra, sinun Jumalasi, lähetää heidän kimppuunsa herhiläisiä, kunnes ne, jotka ovat jäljellä ja ovat sinulta piiloutuneet, ovat hävitetyt. 21 Älä heitä sääkähdy, sillä Herra, sinun Jumalasi, on sinun keskelläsi, suuri ja peljättävä Jumala. 22 Ja Herra, sinun Jumalasi, karkoittaa nämä kansat sinun tieltäsi vähitellen. Älä lopeta heitä yhtäkkiä, etteivät metsän pedot lisääntyisi sinun vahingoksesi. 23 Herra, sinun Jumalasi, antaa heidät sinulle alittiksi ja saattaa heidät suureen hämminkiin, kunnes he tuhoutuvat, 24 ja hän antaa heidän kuninkaansa sinun käsisi, ja sinä hävitä heidän nimensä taivaan alta. Ei kukaan kestä sinun edessäsi, vaan sinä tuhoat heidät. 25 Heidän

jumaliensa kuvat polttakaa tulessa. Älä himoitse hopeata ettet joutuisi sen paulaan, sillä se on Herralle, sinun Jumallesi, kauhistus. 26 Äläkää vie sitä kauhistusta taloosi, ettet sinäkin samoin kuin se joutuisi vihittäväksi tuhon omaksi. Katsa se inhottavaksi ja kauhistavaksi, sillä se on vihitty tuhon omaksi."

8 "Pitäkää tarkoin kaikki kaskyt, jotka minä tään päivänä sinulle annan, että eläisitte ja lisääntyisitte ja pääsisitte ottamaan omaksenne sen maan, jonka Herra valalla vannoen on luvannut teidän isilleenne. 2 Ja muista kaikki, mitä on tapahtunut sillä tiellä, jota Herra, sinun Jumalasi, näin neljänäkymmenenä vuotena on sinua kuljettanut erämaassa nöyryyttääksensä sinua ja koetellaksensa sinua ja tietääksensä, mitä sinun sydämessäsi on: tahdotko noudattaa hänen kaskyjänsä vai etkö. 3 Hän nöyrytti sinua ja antoi sinun nähdä nälkää, ja hän antoi sinulle mannaa syödä, jota et ennen tuttenut ja jota eivät isäksikään tutteneet, opettaaksensa sinut ymmärtämään, että ihmisen ei elä ainoastaan leivästä, vaan että hän elää jokaisesta sanasta, joka Herran suusta lähtee. 4 Sinun vaatteesi eivät kuluneet yltäsi, eivätkä sinun jalkasi ajettuneet näin neljänäkymmenenä vuotena. 5 Tiedä siis sydämessäsi, että Herra, sinun Jumalasi, kasvattaa sinua, niinkuin isä kasvattaa poikaansa. 6 Ja noudata Herran, sinun Jumalasi, kaskyjä, vaella hänen teitänsä ja pelkää häntä. 7 Sillä Herra, sinun Jumalasi, vie sinut hyvään maahan, laaksoissa ja vuorilla vuotavien purojen, lähteiden ja syvien vesien maahan, 8 nisun ja ohran, viiniköynnöksen, viikunapuun ja granaattiomenapuun maahan, jalostetun öljypuun ja hunajan maahan, 9 maahan, jossa sinun ei tarvitse puutteessa leipääsi syödä eikä mitään puutteta nähdä, maahan, jonka kivet ovat rautaa ja jonka vuorista voit louhia vaskea. 10 Kun sinä syöt ja tulet ravituksi, niin ylistä Herraa, sinun Jumalaasi, siitä hyvästä maasta, jonka hän on antanut sinulle. 11 Varo, ettet unhota Herraa, sinun Jumalaasi, ja muista noudattaa hänen kaskyjänsä, oikeuksiansa ja säädöksiänsä, jotka minä tään päivänä sinulle annan. 12 Kun sinä syöt ja tulet ravituksi, kun rakennat kauniita taloja ja asut niissä, 13 kun karjasia ja lampaasi lisääntyvät ja kun hopeasi ja kultasi lisääntyvät ja kaikki, mitä sinulla on, lisääntyvät, 14 niin älköön sydämesi ylpistykö, äläkää unhota Herraa, sinun Jumalaasi, joka vei sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä, 15 kuljetti sinua suuressa ja hirmuissa, myrkyllisten käärmeiden ja skorpionien ja kuivien, vedettömien maiden erämaassa, vuodatti sinulle vettä kovasta kalliosta 16 ja antoi erämaassa sinulle mannaa syödä, jota sinun isäsi eivät tutteneet-nöyryyttääksensä ja koetellaksensa sinua ja lopuksi sinulle hyvää tehdäksensä. 17 Älä ajattele sydämessäsi: 'Oma voimani ja oman käteni väkevys on hankkinut minulle tämän rikkauden', 18 vaan muista,

että Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle voiman hankkia minulle sanoen: 'Minä olen nähty, että tämä kansa rikkautta pitääkseen liittonsa, jonka hän valalla vannoonteksi sinun isiesi kanssa, niinkuin tähän päivään saakka on niskurikansa. 14 Anna minun olla, minä tuhoan on tapahtunut. 19 Mutta jos sinä unhotat Herran, sinun Jumalasi, ja seuraat muita jumalia, palvelet niitä ja kumarrat niitä, niin minä vakuutan teille tänä päivänä, että te perät hukutte. 20 Niinkuin ne kansat, jotka Herra hukuttaa teidän tieltänne, niin tekivät hukutte, kun ette kuulleet Herraa, teidän Jumalaanne.'

9 "Kuule, Israel! Sinä menet nyt Jordanin yli laskeaksesi valtasi alle kansoja, jotka ovat sinua suuremmat ja väkevämmät, ja suuria, taivaan tasalle varustettuja kaupunkeja, 2 anakilaisten suuren ja kookkaan kansan, jonka sinä tunnet ja josta olet kuullut sanottavan: 'Kuka kestää anakilaisten edessä?' 3 Niin tiedä nyt, että Herra, sinun Jumalasi, käy sinun edelläsi niinkuin kuluttava tuli; hän hävittää heidät ja nöryyttää heidät sinun edessäsi, ja sinä karkoitat heidät ja hukutat heidät nopeasti, niinkuin Herra on sinulle puhunut. 4 Kun Herra, sinun Jumalasi, työntää heidät sinun tieltäsi, niin älä ajattele sydämessäsi näin: 'Minun vanhurskauteni tähden Herra on tuonut minut ottamaan tämän maan omakseni'. Sillä näiden kансojen jumalattomuuden tähden Herra karkoitaa heidät sinun tieltäsi. 5 Et sinä vanhurskautesi ja oikeamielisyystesi tähden pääse ottamaan heidän maatansa omaksiesi, vaan näiden kансojen jumalattomuuden tähden Herra, sinun Jumalasi, karkoitaa heidät sinun tieltäsi ja täyttääksensä, mitä Herra valalla vannoontekaan luvannut sinun isillesi, Aabrahamille, lisakille ja Jaakobille. 6 Tiedä siis, ettei Herra, sinun Jumalasi, sinun vanhurskautesi tähden anna sinulle tätä hyvää maata omaksiesi; sillä sinä olet niskurikansa. 7 Muista äläkää unhota, kuinka sinä erämaassa vihioitit Herran, sinun Jumalasi. Siitä päivästä alkaen, jona sinä lähdit Egyptin maasta, aina siihen saakka, kun te tulitte tähän paikkaan, te olette niskoitelleet Herraa vastaan. 8 Myösken Hoorebilla te vihioitit Herran, ja Herra vihastui teihin, niin että hän aikoi tuhota teidät. 9 Kun minä olin noussut vuorelle vastaanottamaan kivitalut, sen liiton taulut, jonka Herra oli tehnyt teidän kanssanne, olin minä vuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä syömättä ja juomatta. 10 Ja Herra antoi minulle ne kaksi kivitalua, joihin oli kirjoitettu Jumalan sormella, ja niissä oli kaikki ne sanat, jotka Herra oli puhunut teille vuorelta, tulen keskeltä, silloin kun seurakunta oli kolla. 11 Ja niiden neljäkymmenen päivän ja neljäkymmenen yön kuluttua Herra antoi minulle ne kaksi kivitalua, liiton taulut. 12 Ja Herra sanoi minulle: 'Nouse ja astu nopeasti täältä alas, sillä sinun kansasi, jonka sinä veit pois Egyptistä, on turmion tehnyt. Pian he poikkesivat siltä tieltä, jota minä käsken heidän vaeltaa; he tekivät itselleen valetun kuvan.' 13 Ja Herra puhui

heidät ja pyyhin pois heidän nimensä taivaan alta. Mutta sinusta minä teen väkevämmän ja lukuusammen kansan, kuin se on.' 15 Silloin minä käänytin ja astuin alas vuorelta, vuoren palaessa tulena; ja minulla oli käsissäni ne kaksi liiton taulua. 16 Ja niin minä näin, että te olitte rikkoneet Herraa, teidän Jumalaanne, vastaan: olitte tehneet itsellenne valetun vasikankuvan, pian poikenneet siltä tieltä, jota Herra oli käskenyt teidän vaeltaa. 17 Silloin minä tartuin molempien tauluihin ja heitin ne käsistäni ja murskasin ne teidän silmienne edessä. 18 Ja minä heittädyin Herran eteen ja olin, niinkuin edelliselläkin kerralla, neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä syömättä ja juomatta, kaiken sen synnin tähden, jota te olitte tehneet, kun teitte sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja vihioitte hänet. 19 Sillä minä pelkäsin sitä vihaa ja kiivautta teitä vastaan, joka oli vallannut Herran, niin että hän aikoi tuhota teidät. Ja Herra kuuli minua vielä silläkin kertaa. 20 Myösken Aaronin Herra vihastui niin suuresti, että hän aikoi tuhota hänet, ja minä rukoilin silloin myösken Aaronin puolesta. 21 Sitten minä otin teidän tekemänne syntikuvatuksen, vasikan, ja poltin sen tulessa, lön sen palasiksi ja rouhensi sen hienoksi, aivan kuin tuhaksi, ja sen tuhan minä heitin puroon, joka juoksikin vuorelta. 22 Tabeerassa, Massassa ja Kibrot-Hattaavassa te vielä vihioitit Herran. 23 Ja kun Herra tahtoi lähettilää teidät Kaades-Barneasta ja sanoi: 'Menkää ja ottakaa omaksenne se maa, jonka minä teille annan', niin te niskoitelleit Herran, teidän Jumalaanne, käskeytä vastaan ettekä uskoneet häneen ettekä kuulleet hänen ääntänsä. 24 Te olette niskoitelleet Herraa, teidän Jumalaanne, vastaan aina siitä päivästä alkaen, jona minä opin teidät tuttemaan. 25 Silloin minä heittädyin Herran eteen ja olin siinä neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä; sillä Herra oli sanonut aikovansa tuhota teidät. 26 Ja minä rukoilin Herraa ja sanoi: Herra, Herra, älä tuhoa kansasi ja perintöosaasi, jonka sinä suuruudessasi vapahdit ja jonka sinä veit pois Egyptistä väkevällä kädellä. 27 Muista palvelijoitasi Aabrahamia, lisakia ja Jaakobia, älä katso tämän kansan uppiniskaisuutta, jumalattomuutta ja syntiä, 28 ettei sanottaisi siinä maassa, josta sinä veit meidät pois: 'Koska Herra ei kyennyt viemään heitä siihen maahan, jonka hän oli heille luvannut, ja koska hän vihasi heitä, vei hän heidät täältä pois surmatakseen heidät erämaassa'. 29 Ovathan he sinun kansasi ja perintöosasi, jonka sinä veit sieltä pois suurella voimallaasi ja ojennetulla käsivarrellasi.'

10 "Silloin Herra sanoi minulle: 'Veistä itsellesi kaksi kivitalua, entisten kaltaista, ja nouse vuorelle minun tyköni; tee myös itsellesi puusta arkki. 2 Minä kirjoitan niihin tauluihin ne sanat, jotka olivat

entisissä tauluissa, niissä, jotka sinä murskasit; pane ne arkiin.' 3 Niin minä tein arkin akasiapuusta ja veistin kaksi kivitalua, entisten kaltaista. Ja minä nousin vuorelle, kädessäni ne kaksi taulua. 4 Ja hän kirjoitti tauluihin saman, minkä edellisellä kerralla, ne kymmenen sanaa, jotka Herra oli puhunut teille vuorelta, tulen keskeltä, seurakunnan kokouspäivänä. Ja Herra antoi ne minulle. 5 Sitten minä käänytin ja astuin alas vuorelta ja panin taulut tekemääni arkiin, niinkuin Herra oli minua käskenyt, ja siinä ne ovat. 6 Ja israelilaiset lähtivät liikkeelle Bene-Jaakanin kaivoilta ja vaelsivat Mooseraan. Siellä kuoli Aaron, ja hänet haudattiin sinne; ja hänen poikansa Eleasar tuli papiksi hänen sijaansa. 7 Sieltä he lähtivät liikkeelle Gudgodaan, ja Gudgodasta Jotbataan, seutuun, jossa on vesipuroja. 8 Siihen aikaan Herra erotti Leevin sukukunnan kantamaan Herran liitonarkkia, seisomaan Herran edessä, palvelemaan häntä ja siunaamaan hänen nimeensä, niinkuin tähän päivään saakka on tapahtunut. 9 Sentähden Leevi ei saanut osuttaa eikä perintöosaa veljensiä rinnalla, sillä Herra on hänen perintösansa, niinkuin Herra, sinun Jumalasi, on hännelle puhunut. 10 Ja minä viivyn vuorella, niinkuin edelliselläkin kerralla, neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä töytä; ja Herra kuuli minua vielä silläkin kertaa, sillä Herra ei tahtonut tuhota sinua. 11 Ja Herra sanoi minulle: 'Nouse ja lähde, kulje kansan edellä, että he menevät ja ottavat omakseen maan, jonka minä heidän isillensä vannotulla valalla olen luvannut antaa heille'. 12 Ja nyt, Israel, mitä Herra, sinun Jumalasi, sinulta muuta vaatii, kuin että pelkäät Herraa, sinun Jumalasi, että aina vaellat hänen teitänsä ja rakastat häntä, ja että palvelet Herraa, sinun Jumalasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi, 13 noudataan Herran käskyjä ja säädöksiä, jotka minä sinulle tänä päivänä annan, että menestyisit. 14 Katso, taivaat ja taivasten taivaat, maa ja kaikki, mitä siinä on, ovat Herran, sinun Jumalasi. 15 Mutta ainoastaan sinun isiisi Herran mielistyi ja rakasti heitä; ja hän valitsi omikseen heidän jälkeläisensä, hän valitsi teidät kaikista kansoista, niinkuin yhä vielä on. 16 Ympärileikatkaa sentähden sydämenne älkääkä olko enää niskureita. 17 Sillä Herra, teidän Jumalanne, on jumalain Jumala ja herrain Herra, suuri, voimallinen ja peljättävä Jumala, joka ei katso henkilön eikä ota lahjusta, 18 joka hankkii orvolle ja leskelle oikeuden ja joka rakastaa muukalaisia ja antaa hännelle ruuan ja vaatteenv. 19 Sentähden rakastakaa muukalaisia, sillä te olette itse olleet muukalaisina Egyptin maassa. 20 Herraa, sinun Jumalasi, pelkää, häntä palvele, hänessä riipu kiinni ja vanno hänen nimeensä. 21 Hän on sinun ylistyksesi, ja hän on sinun Jumalasi, joka on tehnyt sinulle ne suuret ja peljättävät teot, jotka sinun silmäsi ovat näheen. 22 Seitsemänkymmentä henkeä oli sinun isiesi joukkoa, kun

he menivät Egyptiin, mutta nyt Herra, sinun Jumalasi, on tehnyt sinun lukusi paljoksi niinkuin taivaan tähdet."

11 "Rakasta siis Herraa, sinun Jumalaasi, ja noudata alati hänen määräyksiänsä, säädöksiänsä, oikeusiansa ja käskyjänsä. 2 Ja huomatkaa tänä päivänä, etten minä nyt puhu teidän lapsillesenne, jotka eivät ole kokeneet eivätkä nähneet Herran, teidän Jumalanne, kuritusta, hänen suuruuttansa, väkevää kättänsä ja ojennettua käsivarttansa, 3 eivät hänen tunnustekojaan ja töitään, jotka hän teki Egyptissä farolle, Egyptin kuninkaalle, ja koko hänen maalleen, 4 eivätkä, mitä hän teki egyptiläisten sotajoukolle, heidän hevosillensa ja vaunuillensa, joiden päälle hän vyörytti Kaisameren vedet, kun he ajoivat teitä takaa, ja jotka Herra hukutti, niin ettei heitä enää ole, 5 eivätkä, mitä hän teki erämaassa, aina siihen saakka, kunnes te tulitte tähän paikkaan, 6 eivätkä, mitä hän teki Daatanille ja Abiramille, Eliabin, Ruubemin pojien, pojille, kun maa avasi kitansia ja koko Israelin keskeltä nielaisi heidät ja heidän perheensä ja majansa ja kaiken, mitä heillä oli mukanansa; 7 vaan minä puhun teille, jotka olette omin silmin nähneet kaikki Herran suuret teot, jotka hän on tehnyt. 8 Niin pitäkää kaikki käskyt, jotka minä tänä päivänä teille annan, että te tulisitte voimakkaisi, menisitte ja ottaisitte omaksenne sen maan, jota nyt menette omaksenne ottamaan, 9 ja että te kauan eläisitte siinä maassa, jonka Herra teidän isillenne vannotulla valalla on luvannut antaa heille ja heidän jälkeläisillensä, maan, joka vuotaa maitoa ja mettä. 10 Sillä se maa, jota sinä menet omaksesi ottamaan, ei ole niinkuin Egyptin maa, josta te olette lähteneet ja jota sinä, siemenesi siihen kylvettyäsi, jalalla polkien kastelit niinkuin vihannestarhaa. 11 Vaan se maa, jota te menette omaksenne ottamaan, on maa, jossa on vuoria ja laaksoja ja joka juo vettä taivaan sateesta, 12 maa, josta Herra, sinun Jumalasi, pitää huolen ja jota Herran, sinun Jumalasi, silmät aina katsovat, vuoden alusta sen loppuun saakka. 13 Ja jos nyt tottelette minun käskyjäni, jotka minä tänä päivänä teille annan, niin että rakastatte Herraa, teidän Jumalaanne, ja palvelette häntä kaikesta sydämestänne ja kaikesta sielustanne, 14 niin minä annan teidän maallenne sateen ajallansa, syysateen ja kevätsateen, ja sinä saat korjata viljas ja viiniä ja öljysi. 15 Ja minä annan sinun karjallesi ruohoja kedoillaasi; ja sinä syöt ja tulet ravituksi. 16 Varokaa, ettei teidän sydämenne antaudu vieteltäväksi, niin että poikkeatte pois ja palvelette muita jumalia ja niitä kumarratte; 17 muutoin Herran vilha syttyy teitä kohtaan, ja hän sulkee taivaan, niin ettei tule sadetta eikä maa anna satoansa, ja te häviätte pian siitä hyvästä maasta, jonka Herra teille antaa. 18 Painahaka siis nämä minun sanani sydämenne ja mieleenne ja sitokaa ne merkiksi käteenne, ja ne olkoot muistolauseena otsallanne; 19 ja opettakaa ne

lapsilleen, niin että puhut niistä kotona istuessasi ja kymmenyksenne, kätenne anti, lupausuhrinne ja tietä käydessäsi, maata pannessasi ja ylös noustessasi. vapaahetoiset uhrinne sekä raavaitenne ja lampaitenne 20 Ja kirjoita ne talosi pihtipielin ja portteihisi, 21 että te esikoiset. 7 Ja siellä syökää Herran, teidän Jumalanne, ja teidän lapsenne kauan eläisitse siinä maassa, jonka edessä, ja iloitkaa perheinenne kaikesta, mitä kätenne Herra teidän isillenne vannotulla valalla lupasi antaa on hankkinut, millä Herra, sinun Jumalasi, on sinua heille, niin kauan kuin taivas maan yli kaareutuu. 22 siunannut. 8 Älkää tehkö, niinkuin me tässä tänä Sillä jos te pidätte kaikki nämä käskyt, jotka minä teille päivänä teemme, jokainen sitä, mikä hänen omasta annan, ja seuraatte niitä, niin että rakastatte Herraa, mielestään on oikein, 9 sillä te ette vielä ole päässeet teidän Jumalaanne, ja aina vaellatteen hänen teitän sää ja lepoon ettekä siihen perintömaahan, jonka Herra, sinun riiputte hänessä kiinni, 23 niin Herra karkoitaa kaikki Jumalasi, on sinulle antava. 10 Mutta kun olette menneet nämä kansat teidän tieltänne, ja te laskette valtanne alle Jordanin yli ja asettuneet siihen maahan, jonka Herra, kansoja, jotka ovat teitä suuremmat ja väkevämmät. 24 teidän Jumalanne, jakaa teille perinnöksi, ja kun hän on Mihin paikkaan te jalkanne astutte, se on oleva teidän. suonut teidän päästä rauhaan kaikista vihollisistanne Erämaasta ja Libanonista, virrasta, Eufrat-virrasta, aina joka taholta, niin että asutte turvassa, 11 silloin viekää Länsimereen saakka on teidän alueenne ulottuva. siihen paikkaan, jonka Herra, teidän Jumalanne, valitsee 25 Ei kukaan kestää teidän edessänne. Kauhuun ja nimensä asuinsijaksi, kaikki, mitä minä käskeni teidän peljästykseen teidän edessänne on Herra saattava viedä: polttouhrinne ja teurasuhrinne, kymmenyksenne, koko sen maan, johon te astutte, niinkuin hän on teille kätenne anti, niin myös kaikki parhaat lupausuhrinne, puhunut. 26 Katso, minä asetan tänä päivänä teidän jotka te lupaatte Herralle. 12 Ja iloitkaa Herran, teidän eteenne siunausken ja kiroksen: 27 siunausken, jos te Jumalanne, edessä, sekä te että teidän poikanne ja tottelete Herran, teidän Jumalanne, käskyjä, jotka minä tyttärenne, palvelijanne ja palvelijattarenne, ja leeviläiset, tänä päivänä teille annan, 28 mutta kiroksen, jos te jotka asuvat teidän porttienne sisäpuolella, sillä heillä ette tottele Herran, teidän Jumalanne, käskyjä, vaan ei ole osuutta eikä perintöosaa teidän rinnallanne. 13 poikkeatte siltä tieltä, jota minä tänä päivänä käskeni Varo, ettet uhraa polttouhrejasi missä mieleisessäsi teidän vaeltaa, ja seuraatte muita jumalia, joita te ette paikassa hyvänsä. 14 Vaan siinä paikassa, jonka tunne. 29 Ja kun Herra, sinun Jumalasi, on vienyt sinut Herra valitsee jonkun sinun sukukuntasi alueelta, siinä siihen maahan, jota sinä nyt menet omaksesi ottamaan, uhraa polttouhrisi ja tee kaikki, mitä minä käskeni niin tee Garissimin vuoresta siunausken paikka ja sinun tehdä. 15 Kuitenkin saat kaikkialla porttiesi Eebalin vuoresta kiroksen paikka." 30 Ne ovat toisella sisäpuolella teurastaa mielinmäärin ja syödää lihaa, sen puolella Jordanin, länteen pään auringonlaskun tiestä, kanaanilaisten maassa, niiden, jotka asuvat Aromaassa, vastapäätä Gilgalia, Mooren tammiston luona. 31 "Sillä te kuljette Jordanin yli ja menette ottamaan omaksenne sen maan, jonka Herra, teidän Jumalanne, teille antaa. Kun sitten olette ottaneet sen omaksenne ja asettuneet siihen, 32 niin noudattakaa tarkoin kaikkia niitä käskyjä ja oikeuksia, jotka minä tänä päivänä teille annan."

12 "Nämä ovat ne käskyt ja oikeudet, joita teidän on tarkoin noudatettava siinä maassa, jonka Herra, sinun isiesi Jumala, sinulle antaa, että ottaisit sen omaksesi-noudatettava niin kauan kuin elätte maan päällä. 2 Hävittääkää perin pohjin kaikki ne paikat, missä karkoitamanne kansat ovat jumaliansa palvelleet, korkeilla vuorilla, kukkulolla tai viheriän puiden alla. 3 Kukistakaa heidän alttarinsa, murskatkaa heidän patsaansa, polttakaa tulessa heidän asera-karsikkonsa ja hakatkaa maahan heidän jumaliensa kuvat, ja hävittääkää heidän nimensä niistä paikoista. 4 Palvellessanne Herra, teidän Jumalaanne, älkää tehkö niinkuin he, 5 vaan se paikka, jonka Herra, teidän Jumalanne, valitsee teidän sukukuntienne alueelta ja johon hän asettaa nimensä asuaksensa siellä, se etsikää, ja mene sinne. 6 Ja sinne viekää polttouhrinne ja teurasuhrinne,

niinhin saastainen kuin puhdas saakoon syödä niitä. äärestä toiseen- 8 niin älä noudata hänen mieltään 23 Ole vain luja siinä, ettet syö verta; sillä veri on sielu, äläkä kuule häntä; älä sääli äläkä armahda häntä ja sielua sinun ei pidä syömän lihan kanssa. 24 Älä syö äläkä salaa hänen rikostansa, 9 vaan tapa hänest: sitä; vuodata se maahan niinkuin vesi. 25 Älä syö sitä, oma kätesi kohotkoon ensimmäisenä häntä vastaan että menestyisit, sinä ja sinun lapsesi sinun jälkeesi, kun surmatakseen hänet, ja sitten koko kansan käsi. 10 teet, mikä oikeata on Herran silmissä. 26 Mutta pyhät Kivitä hänet kuoliaksi, sillä hän koetti saada sinut lahjasi, jotka sinä tuot, sekä lupausuhrisi, ota ja vie luopumaan Herrasta, sinun Jumalastasi, joka vei sinut siihen paikkaan, jonka Herra on valinnut. 27 Ja uhraa pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. 11 Ja koko Israel polttouhrisi, sekä liha että veri, Herran, sinun Jumalasi, kuulkoon sen ja peljätköön, ettei kukaan enää tekisi alttarilla. Teurasuhreistasi vuodatettakoon veri Herran, senkaltaista paaha sinun keskuudessasi. 12 Jos sinä sinun Jumalasi, alttarille, mutta lihan sinä saat syödä. kuulet sanottavan, että jossakin kaupungeistasi, jotka 28 Noudata ja tottele kaikkia näitä sanoja, jotka minä Herra, sinun Jumalasi, antaa sinun asuttaviksesi, 13 sinulle annan, että menestyisit, sinä ja sinun lapsesi sinun keskuudestasi on lähtenyt kelvottomia miehiä, jotka sinun jälkeesi, ikuisesti, kun teet sitä, mikä on hyvä ja viettelevät kaupunkinsa asukkaita sanoen: 'Käykäämme oikeata Herran, sinun Jumalasi, silmissä. 29 Kun Herra, palvelemaan muita jumalia', joita te ette tunne, 14 sinun Jumalasi, on hävittänyt ne kansat, joita sinä menet niin tutki, tiedustele ja kysele tarkoin; ja jos on totta karkoitamaan tieltäsi, ja kun olet karkoitanut heidät ja ja varmaa, että sellaista kauhistusta on harjoitettu asettunut heidän maahansa, 30 niin varo, sittenkuin sinun keskuudessasi, 15 niin surmaa sen kaupungin he ovat hävitetyt sinun tieltäsi, ettet kietoudu heidän asukkaat miekan terällä ja vihi tuhon omaksi se ja kaikki, pauloihinsa, heitä seuraamaan, ja ettet etsi heidän mitä siinä on, ja tapa sen karjakin miekan terällä. 16 jumaliansa ja kysy: 'Miten oli näiden kangojen tapana Ja kokoa kaikki siitä otettu saalis keskelle sen toria palvellessaan jumaliansa: omia poikiansakin ja tyttäriänsä he ovat jumallensa polttaneet. 32 Kaikkea, mitä minä käskin, noudattakaan tarkoin. Älkää siihen mitään lisätökä älkääkä siitä mitään ottako pois."

13 "Jos teidän keskuuteenne ilmestyy profeetta tai unennäkijä ja lupaa sinulle jonkin tunnusteon tai ihmeen, 2 ja jos sitten todellakin tapahtuu se tunnusteko tai ihme, josta hän puhui sinulle sanoen:

'Lähtekäämme seuraamaan muita jumalia, joita te ette tunne, ja palvelkaamme niitä', 3 niin älä kuuntele sen profeetan puhetta tai sitä unennäkijää, sillä Herra, teidän Jumalanne, ainoastaan koettelee teitä tietääksensä, rakastatko Herraa, teidän Jumalaanne, kaikesta sydämestänne ja kaikesta sielustanne. 4 Seuratkaa Herraa, teidän Jumalaanne, häntä peljätkää ja pitkää hänen kaskynsä, häntä kuulkaa, häntä palvelkaa ja hänessä kiinni riippukaa. 5 Mutta se profeetta tai unennäkijä surmattakoon, sillä hän on julistanut luopumusta Herrasta, teidän Jumalastanne, joka vei teidät pois Egyptin maasta ja vapautti sinut orjuuden pesästä, ja on tahtonut vietellä sinut siltä tieltä, jota Herra, sinun Jumalasi, käski sinun vaeltaa. Poista paha keskuudestasi. 6 Jos sinun veljesi, sinun äitiisi poika, tai sinun poikasi tai tytärlesi tai vaimo, joka on sylissäsi, tai ystäväsi, joka on sinulle kuin oma sielusi, salaa houkuttelisi sinua ja sanoisi: 'Käykäämme palvelemaan muita jumalia', joita et sinä tunne eivätkä sinun isäsi tunteneet- 7 niiden kangojen jumalia, jotka asuvat teidän ympärillänne, lähellä sinua tai kaukana sinusta, maan

ja polta tulella sekä kaupunki että kaikki siitä otettu saalis kokonaisuhrina Herralle, sinun Jumalallesi; ja jääköön se rauniokummuksi iankaikkisesti, älköönkä sitä koskaan enää rakennettako. 17 Älköön siitä tuhon omaksi vihitystä mitään tarttuko sinun käsiisi, että Herra

kääntysi pois vihanssa hehkusta, antaisi sinulle armon

ja armahtaisi sinua ja sallisi sinun lisääntyä, niinkuin

hän on vannonut sinun isillesi, 18 jos sinä vain kuulet

Herran, sinun Jumalasi ääntä ja pidät kaikki hänen

kaskynsä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, ja teet

sitä, mikä on oikein Herran, sinun Jumalasi, silmissä."

14 "Te olette Herran, teidän Jumalanne, lapsia.

Älkää viileskelkä ihoanne älkääkä ajako paljaaksi pääänne otsapuolelta vainajan tähden, 2 sillä sinä olet Herralle, sinun Jumalallesi, pyhitetty kansa, ja Herra on valinnut sinut omaisuuskansakseen ennen kaikkia muita kangoja, mitä maan pääällä on. 3 Älä syö mitään, mikä on kauhistus. 4 Nämä ovat ne nelijalkaiset eläimet, joita saatte syödä: raavas, lammashuomi, 5 peura, gaselli, metsäkauris, vuorikauris, musta antilooppi, keihäsantilooppi ja betsoari-vuohi, 6 kaikki ne nelijalkaiset eläimet, joilla on kokonansa halkinainen, kaksivarpaiset sorkat ja jotka märehtivät; niitä saatte syödä. 7 Näitä älkää kuitenkaan syökö niistä, jotka märehtivät, ja niistä, joilla on kokonansa halkinainen sorkat: kamelia, jänistä ja tamaania, jotka kyllä märehtivät, mutta joilla ei ole sorkkia: ne olkootteille saastaiset; 8 sikaa, jolla kyllä on sorkat, mutta joka ei märehdä: se olkoon teille saastainen. Näiden lihaa älkää syökö, ja niiden raatoihin älkää koskeko. 9 Näitä te saatte syödä kaikista vesieläimistä: kaikkia, joilla on evät ja suomukset, te saatte syödä. 10 Mutta kaikista

niistä, joilla ei ole eviä eikä suomuksia, älkää syökö sinun Jumalasi, ääntä ja tarkoin noudatat kaikkia näitä mitään: ne olkoot teille saastaiset. **11** Kaikkia puhtaita käskyjä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan. **6** Sillä lintuja te saatte syödä. **12** Mutta nämä ovat linnuista Herra, sinun Jumalasi, on siunaava sinua, niinkuin hänne, joita älkää syökö: kotka, partakorppikotka, harmaa on sinulle puhunut; ja sinä lainaat monelle kansalle, korppikotka, **13** haarahaukkaja ja suohaarukkalajit, **14** mutta sinun ei tarvitse lainaa ottaa, ja sinä vallitset kaikki kaarnelajit, **15** kamelikurki, pääskynen, kalalokki, monia kangoja, mutta he eivät vallitse sinua. **7** Jos jalohaukkalajit, **16** huuhkaja, kissapöllö, sarvipöllö, sinun keskuudessasi on joku köyhää, joku veljesi jossakin **17** pelikaani, likakorppikotka, kalasääksi, **18** haikara, porttiesi sisäpuolella siinä maassa, jonka Herra, sinun sirriäislajit, harjalintu ja yölepakkko. **19** Myöskin kaikki Jumalasi, sinulle antaa, niin älä kovenna sydäntäsi siivelliset pikkueläimet olkoot teille saastaiset, niitä älkää sulje kättäsi köyhältä veljeltäsi, **8** vaan avaa älköön syötäkö. **20** Kaikkia puhtaita siivellisiä te saatte auliisti kätesi hänelle ja lainaa mielelläsi, mitä hän syödä. **21** Älkää syökö mitään itsestään kuollutta. puutteessansa tarvitsee. **9** Varo, ettei sydämessäsi synny Muukalaiselle, joka sinun porteissasi on, sinä saat antaa tämä paha ajatus: 'Seitsemäs vuosi, vapautusvuosi, sitä syötäväksi, tahi myy se vieraille; sillä sinä olet on lähellä', ja ettet sen tähden katso karsaasti köyhää Herralle, sinun Jumalallesi, pyhitetty kansa. Älä keitää veljeäsi etkä anna hänelle mitään. Jos hän silloin vohlaa emänsä maidossa. **22** Käkesta kylvösi sadosta, huuttaa sinun tähtesi Herran puoleen, niin sinä joudut joka kasvaa pellollasi, anna joka vuosi kymmenyset, **23** syyhyn. **10** Anna mielelläsi hänelle, älköönkä sydämesi ja syö ne Herran, sinun Jumalasi, edessä, siinä paikassa, olko vastahakoinen antaessasi, sillä lahjasi tähden on jonka hän valitsee niemensä asuinsijaksi: kymmenyset Herra, sinun Jumalasi, siunaava sinua kaikissa töissäsi, jyvästäsi, viinistäsi ja öljystäsi, niin myös raavaittesi ja kaikessa, mihin ryhdyt. **11** Koska köyhiä ei koskaan lampaittis esikoiset, että oppisit pelkäämään Herraa, puutu maasta, sentähden käskien minä sinua näin: sinun Jumalaasi, kaikkena elinaikanasi. **24** Mutta jos tie vuotena luotasi vapaaksi, **13** ja kun päästät hänet luotasi **25** niin muuta se rahaksi, pane raha kääröön, ota vapaaksi, niin älä lähetä häntä tyhjin käsin. **14** Vaan käteesi ja mene siihen paikkaan, jonka Herra, sinun sälytä hänen selkäänsä runsaasti lahjoja laumastasi, Jumalasi, valitsee, **26** ja osta sillä rahalla kaikkia, mitä puimatantereelta ja kuurnastasi; anna hänenlekin siitä, haluat, joko raavaita tai lampaita, viiniä tai väkijuomaa, millä Herra, sinun Jumalasi, on sinua siunannut. **15** kaikkea, mitä mielesi tekee, ja syö siellä Herran, sinun Muista, että itse olit orjana Egyptin maassa ja että Jumalasi, edessä ja iloitse, sinä ja perheesi. **27** Älkää Herra, sinun Jumalasi, vapahti sinut. Sentähden minä jätä osattomaksi leeviläistä, joka asuu sinun porttiesi tänä päivänä annan sinulle tämän käskyn. **16** Mutta sisäpuolella, sillä hänen ei ole osuutta eikä perintöosaa jos hän sanoo sinulle: 'En tahdo lähteä luotasi', koska sinun rinnallasi. **28** Joka kolmas vuosi tuo kaikki hän rakastaa sinua ja sinun perhettäsi ja koska hänen kymmenyset sinä vuonna saamastasi sadosta ja pane on ollut sinun luonasi hyvä olla, **17** niin ota naskali ja ne talteen porttiesi sisäpuolelle. **29** Ja sitten tulkoon pistää se hänen korvansa läpi oveen; olkoon hän sitten leeviläinen, jolla ei ole osuutta eikä perintöosaa sinun sinun orjasi ainiaan. Samoin tee myös orjattarellesi. rinnallasi, niin myös muukalainen, orpo ja leski, jotka **18** Älköön sinusta olko vaikeata päästää häntä luotasi asuvat sinun porttiesi sisäpuolella, ja he syökööt ja vapaaksi: onhan hänenestä kuutena vuotena ollut sinulle tulkoot ravituksi, että Herra, sinun Jumalasi, siunaisi kahta vertaa suurempi hyöty kuin palkkalaisesta. Ja sinua kaikissa kättesi töissä, joita teet."

15 "Joka seitsemäs vuosi pane toimeen vapautus.

2 Ja näin on vapautuksesta määritty: jokainen saamamies luopukoon siitä, minkä hän on lähimäiselleen lainannut, älköönkä velkoko lähimäistänsä ja veljeänsä, sillä silloin on Herran kunniaksi vapautus julistettu. **3** Vierasta saat velkoa, mutta luovo siitä, mitä sinulla on saamista veljeltäsi. **4** Tosin ei köyhää sinun keskuudessasi tulisi ollakaan, sillä Herra on runsaasti siunaava sinua siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi ja jonka saat ottaa omaksi, **5** jos vain kuulet Herran,

Herra, sinun Jumalasi, on siunaava sinua kaikessa, mitä teet. **19** Kaikki urospuoliset esikoiset, jotka syntyvät raavaskarjassasi ja pikkarjassasi, pyhitä Herralle, Jumalallesi; raavaasi esikoisella älä työtä tee, älä myöskään keritse lampaasi esikoista. **20** Herran, sinun Jumalasi, edessä syö perheinesi se joka vuosi siinä paikassa, jonka Herra valitsee. **21** Jos siinä on joku vamma, jos se ontuu tai on sokea tai jos sillä on joku muu paha vamma, mikä tahansa, niin älä uhraa sitä Herralle, sinun Jumalallesi. **22** Syö se porttiesi sisäpuolella; niin hyvin saastainen kuin puhdas saakoon

syödä sitä, niinkuin syödään gasellia tai peuraa. 23 Vain verta älä syö; vuodata se maahan niinkuin vesi."

16 "Ota vaari aabib-kuusta ja vietä pääsiäinen Herran, sinun Jumalasi, kuniaksi, sillä aabib-kuussa Herra, sinun Jumalasi, vei sinut pois Egyptistä, yöllä. 2 Ja teurasta Herralle, sinun Jumalallesi, pääsiäisuhri, lampaita ja raavaita, siinä paikassa, jonka Herra valitsee nimensä asuinsijaksi. 3 Älä syö sen ohella hapanta. Syö seitsemänä päivänä sen ohella happamatonta leipää, kurjuuden leipää-sillä kiuruisti sinä lähdit pois Egyptin maasta-että alati muistaisit sitä päivää, jona lähdit Egyptin maasta. 4 Seitsemäänä päiväänä älköön hapanta taikinaa olko koko sinun maassasi; ja sitä, mitä teurastat ensimmäisen päivän ehtoona, älköön mitään lihaa jääkö yön yli seuraavaan aamuun. 5 Sinä et saa teurastaa pääsiäisuhria niiden kaupunkiesi porttien sisäpuolella, jotka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, 6 vaan siinä paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee nimensä asuinsijaksi, teurasta pääsiäisuhri, ehtoolla, auringon laskiessa, sinä määrähetkenä, jona Egyptistä lähdit. 7 Ja keitä ja syö se siinä paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee; aamulla saat sitten lähteä paluumatkalle ja mennä kotiisi. 8 Kuutena päivänä syö happamatonta leipää, ja seitsemäntä päivänä olkoon juhlakokous Herran, sinun Jumalasi, kuniaksi; älä silloin yhtäkään askarettaa toimita. 9 Laske seitsemän viikkoo; siitä alkaen, kun sirppi ensi kerran olkeen pannaan, laske seitsemän viikkoa 10 ja vietä viikkojuhla Herran, sinun Jumalasi, kuniaksi kätesi vapaaehtoisin lahjoin, joita sinä annat sen mukaan, kuin Herra, sinun Jumalasi, on sinulle siunausta antanut. 11 Ja iloitse Herran, sinun Jumalasi, edessä, sinä ja sinun poikasi ja tyttäresi, palvelijasi ja palvelijattaresi, leeviläinen, joka asuu sinun porttiesi sisäpuolella, muukalainen, orpo ja leski, jotka sinun keskuudessasi ovat, siinä paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee nimensä asuinsijaksi. 12 Ja muista, että itse olin orjana Egyptissä, ja noudata tarkoin näitä käskyjä. 13 Lehtimajanjuhlaa vietä seitsemän päivää, korjatessasi satoa puimatanteereltäsi ja kuurnastasi. 14 Ja iloitse tänä juhlanasi, sinä ja sinun poikasi ja tyttäresi, palvelijasi ja palvelijattaresi, leeviläinen, muukalainen, orpo ja leski, jotka asuvat sinun porttiesi sisäpuolella. 15 Seitsemän päivää juhli Herran, sinun Jumalasi, kuniaksi siinä paikassa, jonka Herra valitsee; sillä Herra, sinun Jumalasi, on siunaava sinua kaikessa, minkä satona saat, ja kaikissa kättesi töissä; sentähden ole iloinen. 16 Kolme kertaa vuodessa tulkoon kaikki sinun miesväkesi Herran, sinun Jumalasi, kasvojen eteen siihen paikkaan, jonka hän valitsee: happamattona leivän juhlan, viikkojuhlan ja lehtimajanjuhlan. Mutta tyhjin käsini älköön tultako Herran kasvojen eteen; 17 kukin tuokoon sinun Jumalasi, sinulle antaa, ja otat sen omaksiesi ja lahjana sen, minkä voi, sen siunausken mukaan,

minkä Herra, sinun Jumalasi, on sinulle antanut. 18 Aseta tuumarit ja päälysmiehet eri sukukuntiasi varten kaikkien niiden kaupunkiesi portteihin, jotka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa; he tuomitoot kansaa oikein.

19 Älä vääristä oikeutta, älä katso henkilöön älkä otta lajhusta, sillä lajhus sokaisee viisaiden silmät ja vääristää syttömien asiat. 20 Vanhurskautta, ainoastaan vanhurskautta harrasta, että eläisit ja ottaisit omaksiesi sen maan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa. 21 Älä pystytä itsellesi asera-karsikoita, älä mitään puuta, Herran, sinun Jumalasi, alttarin viereen, jonka itsellesi teet; 22 Älä myöskään pystytä itsellesi patsasta, sillä niitä Herra, sinun Jumalasi, vihää."

17 "Älä uhraa Herralle, sinun Jumalallesi, raavasta tai lammasta, jossa on joku vamma, mikä paha vika tahansa, sillä se on kauhistus Herralle, sinun Jumalallesi. 2 Jos sinun keskuudessasi, niiden kaupunkiesi porttien sisäpuolella, jotka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, on mies tai nainen, joka tekee sitä, mikä on paha Herran, sinun Jumalasi, silmissä, rikkoo hänen liittonsa, 3 ja menee ja palvelee muita jumalia ja kumartaa niitä: aurinkoa, kuuta tai kaikkea taivaan joukkoa, minkä minä olen kieltänyt, 4 ja siitä ilmoitetaan sinulle, niin että saat sen kuulla, niin tutki asia tarkoin, ja jos on totta ja varmaa, että sellaista kauhistusta on harjoitettu Israelissa, 5 niin vie se mies tai se nainen, joka on sellaisen pahan tehnyt, porttiesi edustalle-se mies tai se nainen-ja kivittä heidät kuoliaaksi. 6 Kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuolemaan tuomitti surmatakoon; yhden ainoan todistajan todistuksen nojalla älköön häntä surmattako. 7 Todistajien käsi kohotkoon ensimmäisenä häntä vastaan surmatakseen hänet, ja sitten koko kansan käsi. Poista paha keskuudestasi. 8 Jos joku murhaa tai omaisuusriitaa tai pahoinpitelyä koskeva asia tai mikä muu asia hyvänsä, josta sinun porteissasi riidellään, näyttää sinusta liian vaikealta ratkaista, niin nouse ja lähde siihen paikkaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee, 9 ja mene leeviläisten pappien luo ja sen luo, joka siihen aikaan on tuomarina; kysy heiltä, ja he ilmoittavat sinulle tuomion. 10 Ja tee sen sanan mukaan, minkä he sinulle ilmoittavat siinä paikassa, jonka Herra valitsee; ja noudata tarkoin kaikkea, mitä he sinulle opettavat. 11 Tee sen lain mukaan, minkä he sinulle opettavat, ja sen tuomion mukaan, minkä he sinulle julistavat, poikkeamatta oikealle tai vasemmalle siitä, mitä he sinulle ilmoittavat. 12 Mutta jos joku menetelisi niin julkeasti, ettei kuulisi pappia, joka siellä seisoo palvelemassa Herraa, sinun Jumalaasi, tai tuomaria, niin se mies kuoloon. 13 Poista paha Israelista. Ja kaikki kansa kuulkoon sen ja peljätköön, niin ettei kukaan enää olisi niin julkeaa. 14 Kun tulet siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, ja otat sen omaksiesi ja asetus siihen ja ajattelet: 'Minä asetan itselleni kuninkaana,

niinkuin on kaikilla kansoilla, jotka minun ympäilläni Jumalasi, karkoitaa heidät sinun tieltäsi. **13** Ole siis asuvat', **15** niin aseta itsellesi kuninkaaksi se, jonka nuhteeton Herran, sinun Jumalasi, edessä. **14** Sillä Herra, sinun Jumalasi, valitsee. Aseta joku veljistäsi nämä kansat, jotka sinä nyt karkoitat, kuuntelevat kyllä kuninkaaksi; älä korota hallitsijaksi muukalaista merkeistäennustaja ja taikureita, mutta sinulle ei Herra, mestä, joka ei ole sinun veljesi. **16** Mutta älköön hän sinun Jumalasi, sitä salli. **15** Sinun keskuudestasi, hankkiko itselleen paljon hevosia älköönkä viekö kansaa veljesi joukosta, Herra, sinun Jumalasi, herättää takaisin Egyptiin hankkiakseen paljon hevosia, sillä sinulle profeetan, minun kaltaiseni; häntä kuulkaa. **16** Herra on teille sanonut: 'Älkää enää palatko tätä tietä'. On tapahtuva aivan niin, kuin sinä Herralta, sinun **17** Älköönkä hän ottako itsellensä monta vaimoa, ettei Jumalaltasi, anoit Hoorebilla, silloin kun seurakunta oli hänen sydämensä luopuisi pojia; älköönkä hän kootko kooalla ja sanoit: 'Älköön minun enää suotaka kuulla itsellensä ylen paljon hopeata ja kultaa. **18** Ja kun hän on Herran, minun Jumalani, ääntä älköönkä nähdä tätä noussut valtaistuimellensa, kirjoittakoon hän itsellensä suurta tulta, etten kuolisi'. **17** Ja Herra sanoi minulle: kirjaan jäljennöksen tästä laista, joka on leeviläisten 'Mitä he ovat puhuneet, on oikein puhuttu. **18** Profeetan pappien huostassa. **19** Ja hän pitäkönen sen luonaan minä olen herättävä heille heidän veljiensä keskuudesta, ja lukekoon sitä, niin kauan kuin elää, oppiaksensa sinun kaltaisesi, ja minä panen sanani hänen suuhunsa, pelkäämään Herraa, Jumalaansa, ja noudattamaan ja hän puhuu heille kaikki, mitä minä käskän hänen tarkoin kaikkia tämän lain sanoja ja näitä käskyjä, puhua. **19** Ja joka ei kuule minun sanojani, joita hän **20** ettei hänen sydämensä ylpistyisi hänen veljiensä minun nimessäni puhuu, hänet minä itse vaadin tilille. kohtaan ja ettei hän poikkeaisi käskyistä, ei oikealle **20** Mutta profeetta, joka julkeaa puhua minun nimessäni eikä vasemmalle-niin että hän ja hänen poikansa kauan jotakin, jota minä en ole käskenyt hänen puhua, tahi puhuu muiden jumalien nimessä, sellainen profeetta hallitsivat Israelin keskuudessa.'

18 "Leeviläisillä papeilla, Leevin koko sukukunnalla, älköön olko osutta tai perintöosaa muun Israelin rinnalla; Herran uhreista ja siitä, mikä hänen osakseen tulee, he saakoot elatuksensa. **2** Heillä ei ole oleva perintöosaa veljiensä keskuudessa; Herra itse on heidän perintöosansa, niinkuin hän on heille puhunut.

3 Ja tämä olkoon papeilla oikeus saada kansalta, niiltä, jotka uhraavat teurasuhrin, raavaan tai lampaan: papille annettakoon lapa, leukaluut ja maha. **4** Uutiset jyvistäsi, viinistäsi ja öljystäsi ja lammastesi ensimmäiset kerity villat anna hänelle. **5** Sillä hänet Herra, sinun Jumalasi, on valinnut kaikista sukukunnistasi, että hän ja hänen poikansa alati seisovat ja palvelisivat Herran nimessä. **6** Ja jos leeviläinen tahtoo tulla jostakin sinun kaupungistasi, jonka porttien sisäpuolella hän muukalaisena asuu, missä hyvänsä Israelissa, niin tulkoon vapaasti, niinkuin hänen mielensä tekee, siihen paikkaan, jonka Herra valitsee, **7** ja saakoon palvella Herran, Jumalansa, nimessä, niinkuin kaikki muutkin hänen veljensä, leeviläiset, jotka seisovat siellä Herran edessä. **8** He kaikki saakoot elatuksensa yhtäläisen osuuden, lukuunottamatta sitä, mitä joku on saanut myymällä perheomaisuuttaan. **9** Kun tulet siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, niin älä opettele jäljittelemään niiden kancojen kauhistavia tekoja. **10** Älköön keskuudessasi olko ketään, joka panee poikansa tai tyttärensä kulkemaan tulen läpi, tahi joka tekee taikoa, ennustelee merkeistä, harjoittaa noituutta tai velhouutta, **11** joka lukee loitsuja, kysyy vainajaa-tai tietäjähengiltä tahi kääntyy vainajien puoleen. **12** Sillä jokainen, joka senkaltaista tekee, on kauhistus Herralle, ja sellaisten kauhistusten tähden Herra, sinun

minä olen herättävä heille heidän veljiensä keskuudesta, ja minä panen sanani hänen suuhunsa, ja hän puhuu heille kaikki, mitä minä käskän hänen puhua, tahi puhuu muiden jumalien nimessä, sellainen profeetta kuolkoon.' **21** Ja jos sinä ajattelet sydämessäsi: 'Mistä me tiedämme, mikä sana ei ole Herran puhetta?' niin huomaat: **22** kun profeetta puhuu Herran nimessä, ja kun se, mitä hän on puhunut, ei tapahdu eikä käy toteen, niin sitä sanaa Herra ei ole puhunut; julkeuttaan se profeetta on niin puhunut; älä pelkää häntä.'

19 "Kun Herra, sinun Jumalasi, on hävittänyt ne kansat, joiden maan Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle, ja kun sinä olet karkoittanut heidät ja asettunut heidän kaupunkieihinsa ja heidän taloihinsa, **2** niin erota itsellesi kolme kaupunkia siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, että ottaisit sen omaksi. **3** Mittaa matkat ja jaa kolmeen osaan sen maan alue, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perinnöksi, että niihin voisi paeta jokainen tappaja. **4** Ja näin on määritty tappajasta, joka pakenee niihin saadakseen elää: kun joku tappaa lähimäisenä tahtomattaan ja häntä ennestään vihaamatta- **5** niinkuin jos joku menee lähimäisenä kanssa metsään puita hakkaamaan ja hänen kätensä heiluttaa kirvestä kaataakseen puun ja rauta lentää varresta ja sattuu toiseen, niin että tämä kuolee-niin paetkoon sellainen johonkin näistä kaupungeista saadakseen elää, **6** ettei verenkostaja, sydämensä kiihkossa tappajaa takaa ajaessaan, saavuttaisi häntä, jos tie on pitkä, ja surmaisi häntä, vaikka hän ei ole ansainnut kuolemaa, koska ei ennestään toista vihannut. **7** Sentähden minä käsknen sinua sanoen: 'Erota itsellesi kolme kaupunkia'. **8** Ja jos Herra, sinun Jumalasi, laajentaa sinun aluettaasi, niinkuin hän on vannonut sinun isillesi, ja antaa sinulle kaiken sen maan, jonka hän on sinun isillesi sanonut antavansa, **9** jos sinä noudatat tarkoin kaikkia näitä käskyjä, jotka

minä tänä päivänä sinulle annan, niin että alati rakastat joku toinen ottaisi hänen morsiantaan vaimokseensa.' Herra, sinun Jumalaasi, ja vaellat hänen teitänsä, 8 Vielä puhukoot päälysmiehet kansalle ja sanokoot: lisää silloin vielä kolme kaupunkia näihin kolmeen, 'Joka pelkää ja arkaillee, menköön ja palatkoon kotiinsa, 10 ettei viatonta verta vuodatettaisi sinun maassasi, etteivät hänen veljensäkin menettäisi rohkeuttaan jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, niinkuin hän'. 9 Ja kun päälysmiehet ovat tämän kaiken ja ettet joutuisi verivelan alaiseksi. 11 Mutta jos joku kansalle puhuneet, asettakoot he osastopääliköt väen vihaa lähimäistään ja asettuu häntä väijymään ja johtoon. 10 Kun lähestyt jotakin kaupunkia sotiaaksi karkaa hänen kimppuunsa ja lyö hänet kuoliaaksi ja sitä vastaan, tarjoa sille ensin rauhaa. 11 Ja jos se sitten pakenee johonkin näistä kaupungeista, 12 niin suostuu tarjoamaasi rauhaan ja avaa sinulle porttinsa, lähetäkööt hänen kaupunkinsa vanhimmat noutamana suorittakoon kaikki siellä oleva kansa sinulle työveroa hänet sieltä ja antakoot hänet verenkostajan käsii, ja palvelkoon sinua. 12 Mutta jos se ei tee rauhaa ja hän kuolkoon. 13 Älä säälä häntä, vaan poista sinun kanssasi, vaan valmistautuu taistelemaan sinua viattoman veren velka Israelista, että menestyisit. 14 vastaan, niin piirrä sitä. 13 Ja jos Herra, sinun Jumalasi, Älä siirrä lähimäisesi rajaa, jonka entiset polvet ovat antaa sen sinun käsiisi, niin surmaa kaikki sen miesväki määäränneet sinun perintöosallesi siinä maassa, jonka miekan terällä. 14 Mutta naiset, lapset ja karja ja Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, että ottaisit sen kaikki, mitä kaupungissa on, kaikki, mitä sieltä on omaksi. 15 Yksi ainoa todistaja älköön olko pätevä saatavana saalista, ryöstä itsellesi, ja nauti vihollisiltasi ketään vastaan, olkoonpa mikä pahateko tai rikkomus, saatu saalis, minkä Herra, sinun Jumalasi, sinulle mikä synti tahansa, jonka joku tekee. Kahden tai kolmen antaa. 15 Tee näin kaikille niille kaupungeille, jotka ovat todistajan sanalla on asia vahva. 16 Jos väärä todistaja, joka perissiläiset, hivviläiset ja jebusiläiset, niinkuin Herra, on tehnyt väärän syytöksen veljeänsä vastaan, 19 niin sinun Jumalasi, on sinua käskenyt, 18 etteivät he tehkää hännelle samoin, kuin hän aikoi tehdä veljellensä. opettaisi teitä tekemään kaikkia niitä kauhistavia tekoja, Poista paha keskuudestasi. 20 Ja muut kuulkoott sen joita he ovat tehneet palvellessaan jumaliansa, ja etttette ja peljätkööt, niin ettei kukaan enää tekisi sellaista te rikkosi Herra, teidän Jumalaanne, vastaan. 19 pahaan sinun keskuudessasi. 21 Älä säälä häntä: henki Jos joudut kauan piirittämään kaupunkia ja sotimaan sitä vastaan valloittaaksesi sen, niin älä hävitää sen kädestä, jalca jalasta.'

20 "Jos lähdet sotaan vihollistasi vastaan ja näet hevosia ja sotavaunuja ja sotajoukon, joka on sinua suurempi, niin älä pelkää heitä, sillä Herra, sinun Jumalasi, on sinun kanssasi, hän, joka johdatti sinut Egyptin maasta. 2 Kun olette ryhtymässä taisteluun, astukoon pappi esiin puhumaan kansalle 3 ja sanokoon heille: 'Kuule, Israel! Te ryhdytte nyt taisteluun vihollisianne vastaan. Älkää arkaikko, älkää peljätkö älkääkä hättääntykön, älkää säikähtykön heitä; 4 sillä Herra, teidän Jumalanne, käy teidän kanssanne, sotii teidän puolestanne vihollisianne vastaan ja antaa teille voiton.' 5 Ja päälysmiehet puhukoot kansalle ja sanokoot: 'Joka on rakentanut uuden talon, mutta ei vielä ole sitä vihkinyt, menköön ja palatkoon kotiinsa, ettei hän kaatuisi taistelussa ja joku toinen vihkisi sitä. 6 Joka on istuttanut viiatarhan, mutta ei vielä ole korjannut sen ensi hedelmää, menköön ja palatkoon kotiinsa, ettei hän kaatuisi taistelussa ja joku toinen korjaisi sen ensi hedelmää. 7 Joka on kihlannut naisen, mutta ei vielä ole ottanut häntä vaimokseensa, menköön ja palatkoon kotiinsa, ettei hän kaatuisi taistelussa ja

joku toinen ottaisi hänen morsiantaan vaimokseensa.' 8 Vielä puhukoot päälysmiehet kansalle ja sanokoot: lisää silloin vielä kolme kaupunkia näihin kolmeen, 'Joka pelkää ja arkaillee, menköön ja palatkoon kotiinsa, 10 ettei viatonta verta vuodatettaisi sinun maassasi, etteivät hänen veljensäkin menettäisi rohkeuttaan jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, niinkuin hän'. 9 Ja kun päälysmiehet ovat tämän kaiken ja ettet joutuisi verivelan alaiseksi. 11 Mutta jos joku kansalle puhuneet, asettakoot he osastopääliköt väen vihaa lähimäistään ja asettuu häntä väijymään ja johtoon. 10 Kun lähestyt jotakin kaupunkia sotiaaksi karkaa hänen kimppuunsa ja lyö hänet kuoliaaksi ja sitä vastaan, tarjoa sille ensin rauhaa. 11 Ja jos se sitten pakenee johonkin näistä kaupungeista, 12 niin suostuu tarjoamaasi rauhaan ja avaa sinulle porttinsa, lähetäkööt hänen kaupunkinsa vanhimmat noutamana suorittakoon kaikki siellä oleva kansa sinulle työveroa hänet sieltä ja antakoot hänet verenkostajan käsii, ja palvelkoon sinua. 12 Mutta jos se ei tee rauhaa ja hän kuolkoon. 13 Älä säälä häntä, vaan poista sinun kanssasi, vaan valmistautuu taistelemaan sinua viattoman veren velka Israelista, että menestyisit. 14 vastaan, niin piirrä sitä. 13 Ja jos Herra, sinun Jumalasi, Älä siirrä lähimäisesi rajaa, jonka entiset polvet ovat antaa sen sinun käsiisi, niin surmaa kaikki sen miesväki määäränneet sinun perintöosallesi siinä maassa, jonka miekan terällä. 14 Mutta naiset, lapset ja karja ja Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, että ottaisit sen kaikki, mitä kaupungissa on, kaikki, mitä sieltä on omaksi. 15 Yksi ainoa todistaja älköön olko pätevä saatavana saalista, ryöstä itsellesi, ja nauti vihollisiltasi ketään vastaan, olkoonpa mikä pahateko tai rikkomus, saatu saalis, minkä Herra, sinun Jumalasi, sinulle mikä synti tahansa, jonka joku tekee. Kahden tai kolmen antaa. 15 Tee näin kaikille niille kaupungeille, jotka ovat todistajan sanalla on asia vahva. 16 Jos väärä todistaja, joka perissiläiset, hivviläiset ja jebusiläiset, niinkuin Herra, on tehnyt väärän syytöksen veljeänsä vastaan, 19 niin sinun Jumalasi, on sinua käskenyt, 18 etteivät he tehkää hännelle samoin, kuin hän aikoi tehdä veljellensä. opettaisi teitä tekemään kaikkia niitä kauhistavia tekoja, Poista paha keskuudestasi. 20 Ja muut kuulkoott sen joita he ovat tehneet palvellessaan jumaliansa, ja etttette ja peljätkööt, niin ettei kukaan enää tekisi sellaista te rikkosi Herra, teidän Jumalaanne, vastaan. 19 pahaan sinun keskuudessasi. 21 Älä säälä häntä: henki Jos joudut kauan piirittämään kaupunkia ja sotimaan sitä vastaan valloittaaksesi sen, niin älä hävitää sen kädestä, jalca jalasta.'

21 "Jos siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, että ottaisit sen omaksi, löydetään murhattu virumassa kedolla, eikä tiedetä, kuka hänet tappoi, 2 niin lähtekööt sinun vanhimpasi ja tuomarisi mittamaan välimatkan niihin kaupunkiin, jotka ovat murhatun ympäriillä. 3 Sen kaupungin vanhimmat, joka on murhattua lähinnä, ottakoot hiehon, jolla ei ole työtä tehty ja joka ei ole ollut vетоjuhtana ikeen alla, 4 ja sen kaupungin vanhimmat viekööt hiehon alas ehtymättömän puron notkoon, jossa ei ole kynnetty eikä kylvetty; ja he taittakoot hieholta niskan siinä notkossa. 5 Ja papit, leeviläiset, astukoott esiin, sillä heidät on Herra, sinun Jumalasi, valinnut palvelemaan häntä ja Herran nimeen siunaamaan, ja heidän sanansa mukaan ratkaistakoon jokainen riita ja pahoinpitely. 6 Ja kaikki sen kaupungin

vanhimmat, he kun asuvat murhattua lähinnä, pesköt hänen on, niin korjaan eksynyt taloosi, ja olkoon se sinun kätensä pitääni niitä hiehon päällä, jolta niska taitettiin huostassasi, kunnes veljesi tiedusteleesi sitä; anna se siinä notkossa; 7 ja he lausukoott sanoen: 'Meidän silloin hänen takaisin. 3 Tee samoin, jos veljeltäsi on kätemme eivät ole täitä verta vuodattaneet, eivätkä kadonnut aasi, samoin, jos vaate, samoin, jos mitä silmämme tapausta näheet. 8 Anna anteeksi, Herra, muuta hyvänsä, jonka löydät; älä jätä sitä siihen. 4 kansallesi Israelle, jonka vapahdit, äläkä lue viatonta. Jos näet veljesi aasin tai häärän kaatuneen tielle, älä verta kansallesi Israelle.' Ja niin se verivelka annetaan jätä sitä siihen; auta häntä nostamaan se jaloilleen. 5 heille anteeksi. 9 Poista keskuudestasi viattoman veren Nainen älköön käyttäkö miehen tamineita, älköönkä velka, sillä sinun on tehtävä se, mikä on oikeata Herran mies pukeutuko naisen vaatteisiin; sillä jokainen, joka silmissä. 10 Kun lähdet sotaan vihollisiasi vastaan ja niin tekee, on kauhistus Herralle, sinun Jumalallesi. 6 Herra, sinun Jumalasi, antaa heidät sinun käsisi ja Jos kulkiesasi tapaat puusta tai maasta linnun pesän, sinä otat heistä vankeja. 11 ja vankien joukossa näet jossa on pojat tai munat ja emo makaamassa poikien kaunisvartaloisen naisen ja mielistyt häneen ja tahdot tai munien päällä, niin älä ota emoa poikineen, 7 vaan ottaa hänet vaimoksesi, 12 niin vie hänet kotiisi, ja päästä emo lentämään ja ota vain pojat, että menestysit hänen ajattakoon hiuksensa ja leikatkoon kyntensä. 13 ja kauan eläisit. 8 Kun rakennat uuden talon, tee kaide ja hän riisukoon vaatteensa, joissa hänet vangittiin, ja kattosi ympärille, etett saattaisi verenvikaa taloosi, jos asukoon sinun kodissasi ja saakoon itkeä kuukauden joku sieltä putoaisi. 9 Älä kylvä viinitarhaasi kahdenlaista päävät isäänsä ja äitiänsä; sitten saat yhtyä häneen sientämä, muutoin kaikki, mitä siinä on, sekä siemen, ja naida hänet, niin että hän tulee vaimoksesi. 14 Jonka kylvit, että viinitarhan sato, on oleva pyhäkölle Mutta jos hän ei sitten enää sinua miellytä, niin päästä pyhitetty. 10 Älä kynnä yhtaikaa härellä ja aasilla. 11 hänet menemään vapaana äläkä myy häntä rahasta. Älä pue yllesi vaatetta, joka on kudottu kahdenlaista Älä koaltele häntä tylysti, koska olet häntä alentavasti langosta, villaisista ja pellavaisista sekaisin. 12 Tee kohdellut. 15 Jos jollakin miehellä on kaksi vaimoa, itsellesi tupsut viittasi neljään kulmaan, johon verhoudut. toinen, jota hän rakastaa, ja toinen, jota hän hylkii, 13 Jos joku on ottanut vaimon ja yhtynyt häneen, mutta ja he synnyttävät hänen lapsia, sekä se, jota hän sitten hylkii häntä 14 ja esittää häntä vastaan perättömiä rakastaa, että se, jota hän hylkii, ja esikoinen on hyljityn sytyksiä ja saattaa hänet pahaan maineesseen ja sanoo: poika, 16 Älköön hän, kun jakaa pojilleen omaisuutensa 'Minä otin tämän naisen vaimokseni, mutta kun ryhdyin perinnöksi, antako esikoisoikeutta rakastetun pojalle häneen, en tavannut hänessä neitsydden merkkiä, 15 syrjäytämällä hyljityn vaimon pojaa, joka on esikoinen; niin tytön isä ja äiti ottakoot ja tuokoot tytön neitsyden 17 vaan hän tunnustakoon esikoisekseen hyljityn vaimon merkin kaupungin vanhimmille, porttiin. 16 Ja tytön isä pojan ja antakoon hänen kaksinkertaisen osan kaikesta, sanokoon vanhimmille: 'Minä annoin tyttäreni vaimoksi minkä omistaa. Sillä hän on hänen miehutensa parhain; tälle miehelle, mutta hän hylkii häntä. 17 Ja katso, hän hänen on esikoisoikeus. 18 Jos jollakin on uppiniskainen esittää häntä vastaan perättömiä sytyksiä sanoen: ja kovakorvainen poika, joka ei ota kuullakseen, mitä Minä en tavannut tyttäressäni neitsydden merkkiä. hänen isänsä ja äitiänsä sanovat, eikä tottele heitä, vaikka Mutta tässä on tyttäreni neitsydden merkki.' Ja he he kurittavat häntä, 19 niin hänen isänsä ja äitiänsä levittäkööt vaatteiden kaupungin vanhinenteen. 18 ottakoot hänet ja viekööt kaupunkinsa vanhinenteen, Silloin kaupungin vanhimmat ottakoot sen miehen ja asuinpaikkansa porttiin, 20 ja sanokoot kaupunkinsa kurittakoot häntä. Ja he määrätkööt hänen sakkoa sata vanhimmille: 'Tämä meidän poikamme on uppiniskainen hopeasekelia annettavaksi tytön isälle, sentähden että ja kovakorvainen, hän ei ota kuullakseen, mitä me hän saattoi Israelin neitsyen pahaan maineesseen. 19 sanomme, vaan on irstailija ja juomari'. 21 Silloin kaikki Ja hän olkoon hänen vaimonsa; hän älköön hyljätkö hänen kaupunkinsa miehet kivistäkööt hänet kuoliaaksi. 20 Mutta jos syytös on Poista paha keskuudestasi, ja koko Israel kuulkoon sen tosi, jos tytössä ei tavattu neitsydden merkkiä, 21 ja peljätköön. 22 Jos joku on tehnyt itsensä syypääksi silloin vietäköön tytö isäänsä talon ovelle, ja kaupungin rikkomukseen, josta rangaistaan kuolemalla, ja hänet miehet kivistäkööt hänet kuoliaaksi, koska hän teki surmataan, ja sinä ripustat hänet hirteen, 23 niin älköön häpeällisen teon Israelissa, harjoittaen haureutta isänsä hänen ruumiinsa jääkö hirteen yöksi, vaan hautata hänet kodissa. Poista paha keskuudestasi. 22 Jos joku samana päivänä, sillä Jumalan kiroama on se, joka on tavataan makaamasta naisen kanssa, joka on toisen hirteen ripustettu; älä saastuta sitä maata, jonka Herra, miehen aviovaimo, niin kuolkoot molemmat, sekä mies, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi."

22 "Jos näet veljesi häärän tai lampaan eksyneen, Israelista. 23 Jos joku neitsyt on kihloissa miehen kanssa, älä jätä sitä siihen; vie se takaisin veljelleesi. 2 ja toinen tapaa hänet kaupungissa ja makaa hänen kanssaan, 24 niin viekää molemmat sen kaupungin Jos veljesi ei asu sinua lähellä tai jos et tiedä, kuka joka makasi vaimon kanssa, että vaimo. Poista paha

portille ja kivittää heidät kuoliaaksi, tytö siksi, että hän ei huutanut apua kaupungissa, ja mies siksi, että hän teki väkivaltaa lähimmäisenä morsiamelle. Poista orjaa, joka on paennut isäntänsä luota sinun luoksesi, paha keskuudestasi. 25 Mutta jos mies tapaa kihlatun hänen isännällensä. 16 Hän asukoon sinun luonasi, tytön kedolla, käy häneen käsiksi ja makaa hänen sinun keskuudessasi, valitsemassaan paikassa, jonka kassaan, niin mies, joka makasi hänen kanssaan, kaupunkisi porttien sisäpuolella, missä hän viihtyy; älä kuulkoon yksin. 26 Mutta tytölle älä tee mitään, sillä tytö ei ole tehnyt kuoleman rikosta; tässä on samanlainen tapaus, kuin jos mies karkaa toisen kimppuun ja tappaa hänet. 27 Sillä hän tapasi hänet kedolla; kihlattu tytö koiranpalikka Herran, sinun Jumalasi, huoneeseen huusi, mutta hänenlä ei ollut auttajaa. 28 Jos joku tapaa lupaksen suoritukseksi, sillä molemmat ovat kauhistus neitsyen, joka ei ole kihlattu, ja ottaa hänet kiinni ja makaa hänen kanssaan ja heidät siitä tavataan, 29 maksamaan korkoa rahasta tai elintarpeista tai muusta, niin mies, joka makasi hänen kanssaan, antakoon tytön isälle viisikymmentä hopeasekeliä, ja tytö tulkoon hänen polvessa pääskö Herran seurakuntaan. 3 Älköön ammonilainen ja mooabilainen pääskö Herran seurakuntaan; älkööt heidän jälkeläisensä edes kymmenenessä polvessa koskaan pääskö Herran seurakuntaan, 4 sentähden että he eivät tuleet leipää ja vettä tuoden teitä vastaan matkalla, kun olitte lähteneet Egyptistä, ja sentähden että hän palkkasi sinua vastaan Bileamin, Beorin pojaa, Mesopotamian Petorista, sinua kiroamaan. 5 Mutta Herra, sinun Jumalasi, ei tahtonut kuulla Bileamia, vaan Herra, sinun Jumalasi, muutti Kirouksen sinulle siunaukseksi, sillä Herra, sinun Jumalasi, rakasti sinua. 6 Älä koskaan, älä koko elinaikanasi, harrasta heidän menestystään ja onneaan. 7 Edomilaista älä inhoa, sillä hän on sinun veljesi. Älä inhoa egyptiläistä, sillä sinä olet asunut muikalaisena hänen maassaan. 8 Lapset, jotka heille syntyvät kolmannessa polvessa, pääskööt Herran seurakuntaan. 9 Kun lähdetyäsi vihollisiasi vastaan asetut leiriin, karta kaikkea siivotonta. 10 Jos sinun keskuudessasi on joku, joka ei ole puhdas sen johdosta, mitä hänenlä yöllä on tapahtunut, menkön hän leirin ulkopuolelle; hän älköön tulko leiriin. 11 Illan suussa hän peseptyköön vedessä, ja auriong laskettua hän tulkoon leiriin. 12 Leirin ulkopuolella olkoon sinulla syrjäinen paikka, johon sinun on mentävä tarpeellesi. 13 Ja sinulla olkoon aseittiesi lisänä pieni lapi, ja kun siellä ulkona istut tarpeellesi, kaiva sillä kuoppa ja peitä sitten ulostuksesi. 14 Sillä Herra, sinun Jumalasi, vaeltaa leirissä auttaaksensa sinua ja antaaakseen vihollisesi sinulle alittiaksi; sentähden olkoon sinun leiri

pyhä, ettei hän näkisi sinun keskuudessasi mitään hän tekiväistä ja käentyisi pois sinusta. 15 Älä luovuta orjaa, joka on paennut isäntänsä luota sinun luoksesi, tytön kedolla, käy häneen käsiksi ja makaa hänen sinun keskuudessasi, valitsemassaan paikassa, jonka kassaan, niin mies, joka makasi hänen kanssaan, kaupunkisi porttien sisäpuolella, missä hän viihtyy; älä kuulkoon yksin. 16 Mutta tytölle älä tee mitään, sillä tytö sorra häntä. 17 Älköön pyhäkköporttoa olko Israelin tyttären joukossa älköönkä haureellista pyhäkköpoikaa Israelin poikien joukossa. 18 Älä tuo portonpalkkaa äläkä hänet. 19 Älä pane veljeäsi koiranpalikka Herran, sinun Jumalasi, huoneeseen kihlattu, ja ottaa hänet kiinni ja makaa hänen kanssaan ja heidät siitä tavataan, 20 mitä korkoa vastaan lainataan. Muukalaisen saat panna korkoa maksamaan, mutta et veljeäsi, että Herra, vaimokseen, koska hän räiskasi hänet; hän älköön sinun Jumalasi, siunaisi sinua kaikessa, mihin ryhdyt, hylijätö häntä koko elinaikanansa. 21 Kun ottako vaimoksi äiti puolaltaan älköönkä nostako isänsä siinä maassa, jota menet ottamaan omaksi. 22 Kun teet lupaksen Herralle, sinun Jumalallesi, niin täytä se viiyttelemättä, sillä totisesti on Herra, sinun Jumalasi, sen vaativa sinulta, ja sinä joudut syyhyn. 23 Mutta jos jätät lupaksen tekemättä, et joudu syyhyn. 24 Pidä se, mikä on huuliltasi lähtenyt, ja tee, niinkuin vapaaehtoisesti olet luvannut Herralle, sinun Jumalallesi, niinkuin olet suullasi puhunut. 25 Kun tulet lähimmäisesi viinitarhaan, niin saat syödä rypäleitä, minkä mielesi tekee, kunnes olet saanut kylläsi, mutta älä pane mitään astiasi. 26 Kun tulet lähimmäisesi viljapellolle, niin saat kädelläsi katkoa tähkäpäitä, mutta sirppiä älä heiluta lähimmäisesi viljapellolla."

23 "Älköön kukaan, joka on kuohittu musertamalla tai leikkaamalla, pääskö Herran seurakuntaan. 2 Älköön kukaan sekasikiö pääskö Herran seurakuntaan; älköön sellaisen jälkeläisen edes kymmenenessä polvessa pääskö Herran seurakuntaan. 3 Älköön ammonilainen ja mooabilainen pääskö Herran seurakuntaan; älkööt heidän jälkeläisensä edes kymmenenessä polvessa koskaan pääskö Herran seurakuntaan, 4 sentähden että he eivät tuleet leipää ja vettä tuoden teitä vastaan matkalla, kun olitte lähteneet Egyptistä, ja sentähden että hän palkkasi sinua vastaan Bileamin, Beorin pojaa, Mesopotamian Petorista, sinua kiroamaan. 5 Mutta Herra, sinun Jumalasi, ei tahtonut kuulla Bileamia, vaan Herra, sinun Jumalasi, muutti Kirouksen sinulle siunaukseksi, sillä Herra, sinun Jumalasi, rakasti sinua. 6 Älä koskaan, älä koko elinaikanasi, harrasta heidän menestystään ja onneaan. 7 Edomilaista älä inhoa, sillä hän on sinun veljesi. Älä inhoa egyptiläistä, sillä sinä olet asunut muikalaisena hänen maassaan. 8 Lapset, jotka heille syntyvät kolmannessa polvessa, pääskööt Herran seurakuntaan. 9 Kun lähdetyäsi vihollisiasi vastaan asetut leiriin, karta kaikkea siivotonta. 10 Jos sinun keskuudessasi on joku, joka ei ole puhdas sen johdosta, mitä hänenlä yöllä on tapahtunut, menkön hän leirin ulkopuolelle; hän älköön tulko leiriin. 11 Illan suussa hän peseptyköön vedessä, ja auriong laskettua hän tulkoon leiriin. 12 Leirin ulkopuolella olkoon sinulla syrjäinen paikka, johon sinun on mentävä tarpeellesi. 13 Ja sinulla olkoon aseittiesi lisänä pieni lapi, ja kun siellä ulkona istut tarpeellesi, kaiva sillä kuoppa ja peitä sitten ulostuksesi. 14 Sillä Herra, sinun Jumalasi, vaeltaa leirissä auttaaksensa sinua ja antaaakseen vihollisesi sinulle alittiaksi; sentähden olkoon sinun leiri

24 "Jos joku ottaa vaimon ja nai hänet ja vaimo ei häntä enää miellytä, sentähden että mies on tavannut hänessä jotakin häpeällistä, ja hän kirjoittaa hänenlä erokirjan ja antaa sen hänen käteensä ja lähetää hänet pois talostaan, 2 ja jos nainen sitten, lähdettyään hänen talostaan, menee ja joutuu toisen miehen vaimoksi, 3 ja myöskin tämä toinen mies hylkii häntä ja kirjoittaa hänenlä erokirjan ja antaa sen hänen käteensä ja lähetää hänet pois talostaan, tai jos tämä toinen mies, joka on ottanut hänet vaimokseen, kuolee, 4 Älköön hänen ensimmäinen miehensä, joka lähettili hänet pois, ottako häntä uudestaan vaimokseen, sittenkuin tämä on tullut saastutetuksi, sillä se olisi kauhistus Herran edessä. Älä saata synnalaiseksi maata, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöösaksi. 5 Jos joku äskeni on ottanut vaimon, ei hänen tarvitse lähteä sotaan, älköönkä hänen pääalleen pantako muutakaan rasitusta; olkoon hän vuoden ajan vapaa perhettään varten ja iloksi vaimolleen, jonka on ottanut. 6 Älköön pantiksi otettako käsikiviä, ei päälimmäistäkään kiveä, sillä se olisi hengen ottamista pantiksi. 7 Jos joku tavataan siitä, että hän on varastanut jonkun veljistään, israelilaisista, ja kohdellut häntä tyllysti tai myynyt hänet, niin varas

kuolkoon. Poista paha keskuudestasi. 8 Ole varuillasi ettei hänen nimeänsä pyyhittäisi pois Israelista. 7 Mutta pitalitautia vastaan, niin että tarkoin noudataat kaikkea, jos mies ei suostu ottamaan kälyänsä vaimoksi, niin mitä leeviläiset papit teille neuvovat. Noudattakaa tarkoin menköön käly porttiin vanhinenteen ja sanokoon: käskyjä, jotka minä olen heille antanut. 9 Muista, mitä 'Minun lankoni kiertää pysttämästä veljensä nimeä Herra, sinun Jumalasi, teki Mirjamille matkalla, kun Israelissa; hän ei tahdo täyttää langon velvollisuutta'. 8 te olitte lähteneet Egyptistä. 10 Jos lainaat jotakin Silloin hänen kaupunkinsa vanhimmat kutsukoot hänest lähimmäiselleesi, älä mene hänen taloonsa ottamaan ja puhutelkoot häntä. Ja jos hän pysyy päättöksessään häneltä panttia. 11 Jää ulos, ja se mies, jolle lainasit, ja sanoo: 'En suostu ottamaan häntä vaimokseni', 9 niin tuokoon pantin sinulle ulos. 12 Ja jos hän on köyhä hänen kälynsä astukoon hänen luoksensa vanhinenten mies, niin älä mene maata, pitää hänen panttiansa, 13 silmien eteen ja vetäköön kengän hänen jalastaan, vaan anna hänelle takaisin hänen panttinsa auringon sylkeköön häntä silmille ja lausukoon sanoen: 'Näin laskiessa, että hän voisi maata vaippassaan ja siunaisi tehtäköön jokaiselle, joka ei veljensä huonetta rakenna'. sinua; se koituu sinulle vanhurskaudeksi Herran, sinun 10 Ja hänen perhettänsä nimittäköön sitten Israelissa Jumalasi, edessä. 14 Älä tee väärystä kurjalle ja 'paljasjalani perheksi'. 11 Jos kaksi miestä tappelee köyhälle palkkalaiselle, olipa hän veljäksi tai muukalaisia, keskenään ja toisen vaimo tulee auttamaan miestään joita asuu maassasi, sinun porttiesi sisäpuolella. 15 sen käsistä, joka häntä lyö, ja ojentaa kätensä ja tarttuu Maksa hänelle hänen palkkansa samana päivänä, tämän häpyyn, 12 niin hakkaa poikki hänen kätensä ennenkuin aurinko laskee, sillä hän on kurja ja halajaa säälämättä. 13 Älä pidä kukkarossasi kahdenlaisia palkkaansa-ettei hän huutaisi sinun tähtesi Herran punnuksia, suurempia ja pienempiä. 14 Älä pidä talossasi puoleen ja ettet sinä joutuisi syihyn. 15 Olkoon sinulla täydet ja oikeat punnukset; olkoon isien tähdet; kuka rangaistakoon kuolemalla oman sinulla täysi ja oikea eefa-mitta, että eläisit kauan siinä syntinsä tähdet. 16 Älä vääräistä muukalaisen älkää maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa. 16 orvon oikeutta, älkää ota lesken vaatteita pantiksi. 17 Sillä jokainen, joka näitä tekee, on kauhistus Herralle, Muista, että itse olit orjana Egyptissä ja että Herra, sinun jokainen, joka väärystää tekee. 17 Muista, mitä Amalek Jumalasi, sinut sieltä vapahti; sentähden minä käskeni tekni sinulle matkalla, kun olin lähtenyt Egyptistä, 18 sinua näin tekemään. 19 Jos korjatessasi eloa pelloltasi kuinka hän, Jumalaan pelkäämättä, tuli sinua vastaan unhotat pelloille lytheen, älä palaa sitä hakemaan; se tiellä, kun sinä olit väsynyt ja uuvuksissa, ja eristi olkoon muukalaisen, orvon ja lesken oma, että Herra, sinun yhteydestäsi kaikki heikommat, jotka kulkivat sinun Jumalasi, siunaisi sinua kaikkissa kättesi töissä. 19 Sentähden, kun Herra, sinun Jumalasi, 20 Kun olet pudistanut öljypuustasi hedelmät, älä enää antaa sinun päästää rauhaan kaikista ympäriillä olevista jäännöstä oksilta poimi; se olkoon muukalaisen, orvon ja vihollisistasi siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, lesken oma. 21 Kun olet korjannut sadon viinitarhastasi, antaa sinulle perintösaksi, ottaaksesi sen omaksi, älä enää jälkipäädä; se jätköön muukalaiselle, niin pyyhi pois Amalekin muisto taivaan alta. Älä tätä orville ja leskelle. 22 Muista, että itse olit orjana Egyptin maassa; sentähden minä käskeni sinua näin tekemään.'

25 "Jos syntyy riita miesten välillä ja he astuvat oikeuden eteen ja heidät tuomitaan, sytön syöttömäksi ja syyllinen syyliseksi, 2 ja jos syyllinen tuomitaan raippoihin, niin käskeköön tuomari hänen laskeutua maahan ja annattakoon läsnä ollessaan hänen rikostaan vastaan määräluvun raippoja. 3 Neljäkymmentä raippaa saa hän hänen antaa, ei enempää, ettei veljeäsi häväistäisi sinun silmiesi edessä antamalla hänen vielä useampia lyöntejä. 4 Älä sido puivan härän suuta. 5 Kun veljeksiä asuu yhdessä ja joku heistä kuolee eikä hänen ole pojaa, niin älköön vainajan leski menkö naimisiin muuhun sukuun, syrjäisen miehen kanssa. Hänen lankonsa yhtyköön häneen, ottakoon hänet vaimokseen ja täyttäköön häntä kohtaan langon velvollisuuden. 6 Ja esikoinen, jonka vaimo synnyttää, katsottakoon kuolleen veljen omaksi,

26 "Kun tulet siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintösaksi, ja sinä otat sen omaksi ja asetut siihen, 2 niin ota uutiset kaikista maasi hedelmistä, mitä saat satona maastasi, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, ja pane ne koriin ja lähde siihen paikkaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee nimensä asuinsijaksi. 3 Ja mene sen tykö, joka siihen aikaan on pappina, ja sano hänenle: 'Minä tunnustan tänä päivänä Herralle, sinun Jumalaisesi, että minä olen tullut siihen maahan, jonka Herra meidän isillemme vannotulla valalla on luvannut antaa meille'. 4 Ja pappi ottakoon korin sinun kädestäsi ja asettakoon sen Herran, sinun Jumalasi, alttarin eteen. 5 Niin lauso Herran, Jumalasi, edessä sanoen: 'Minun isäni oli harhaleva aramilainen, joka meni Egyptiin, vähäinen joukko mukanaan, ja asui siellä muukalaisena ja tuli siellä suureksi, väkeväksi ja lukuisaksi kansaksi. 6 Mutta egyptiläiset kohtelivat meitä pahoin ja rasittivat

meitä ja teettivät meillä kovaa työtä. 7 Silloin me sanat, kun menet joen yli siihen maahan, jonka Herra, huusimme Herran, isiemme Jumalan, puoleen, ja Herra sinun Jumalasi, sinulle antaa, maahan, joka vuotaa kuuli meidän huutomme ja näki meidän kurjuutemme, maitoa ja mettä, niinkuin Herra, sinun isiesi Jumala, vaivamme ja kärsimämme sorron. 8 Ja Herra vei on sinulle puhunut. 4 Ja kun olette menneet Jordanin meidät pois Egyptistä väkevällä kädellä ja ojennetulla yli, niin pystytäkää Eebalin vuorelle ne kivet, joista käsivarrella, suurella peljätyksellä, tehdien tunnustekoa minä tänä päivänä annan teille käskyn, ja sivele ne ja ihmeitä. 9 Ja hän toi meidät tähän paikkaan ja kalkilla. 5 Ja rakenna siihen alttari Herralle, sinun antio meille tämän maan, maan, joka vuotaa maitoa ja Jumalallesi, alttari kivistä, joihin et saa rauta-aseella mettä. 10 Ja katso, nyt minä tuon uutiset sen maan koskea. 6 Hakkaamattomista kivistä rakenna Herran, hedelmistä, jonka sinä, Herra, sinulle annoit.' Niin Jumalasi, alttari; uhraa sen päällä polttouhreja Herralle, aseta ne Herran, sinun Jumalasi, eteen ja kumartaen Jumalallesi, 7 ja teurasta teuraita yhteysuhriksi ja syö rukoile Herran, sinun Jumalasi, edessä 11 ja iloitse siellä ja iloitse Herran, Jumalasi, edessä. 8 Ja kirjoita kaikesta hyvästä, minkä Herra, sinun Jumalasi, on kiviin kaikki tämän lain sanat hyvin selkeästi." 9 Ja antanut sinulle ja sinun perheellesi, sinä ja leeviläinen Mooses ja leeviläiset papit puhuivat kaikelle Israelille ja muukalainen, joka asuu sinun keskuudessasi. 12 sanoen: "Ole hiljaa ja kuule, Israel! Tänä päivänä on Kun kolmantena vuotena, kymmenysten vuotena, olet sinusta tullut Herran, Jumalasi, kansa. 10 Kuule siis suorittanut loppuun kaikki kymmenyset saamastasi Herraa, Jumalaasi, ja noudata hänen käskyjänsä ja sadosta ja antanut ne leeviläiselle, muukalaiselle, orvolle ohjeitansa, jotka minä tänä päivänä sinulle annan." ja leskelle, ja he ovat syöneet sinun porttiesi sisäpuolella 11 Ja Mooses käski kansaa sinä päivänä sanoen: ja tulleet ravituksi, 13 niin sano Herran, Jumalasi, 12 "Kun te olette menneet Jordanin yli, asettukoot edessä: 'Minä olen vienyt pois talostani sen, mikä on nämä Garissimin vuorelle siunaamaan kansaa: Simeon, pyhäkölle pyhitettyä, ja olen antanut sen leeviläiselle ja Leevi, Juuda, Isaskar, Joosef ja Benjamin. 13 Nämä muukalaiselle, orvolle ja leskelle, aivan sinun käksysi taas asettukoot Eebalin vuorelle lausumaan kirouksen: mukaan, jonka olet minulle antanut; en ole rikkonut Ruuben, Gaad, Asser, Sebulon, Daan ja Naftali. 14 sinun käskyjäsi enkä niitä unhottanut. 14 Minä en syönyt Ja leeviläiset lausukoot ja sanokoot kovalla äänellä siitä mitään silloin, kun minulla oli suru, enkä vienyt siitä kaikille Israelin miehille: 15 'Kirottu olkoon se, joka mitään pois silloin, kun olin saastunut, enkä antanut siitä tekee jumalankuvan, veistetyn tai valetun, taitajan kädentä mitään vainajalle. Olen kuullut Herran, minun Jumalani, tekemän, kauhistukseksi Herralle, ja joka salaa sen ääntä: olen tehnyt aivan niin, kuin olet minun käskenyt pystyttää'. Ja kaikki kansa vastatkoon ja sanokoon: tehdä. 15 Katso pyhästä asunnostasi, taivaasta, ja 'Amen'. 16 Kirottu olkoon se, joka häpäisee isäänsä tai siunaa kansaasi Israelia ja sitä maata, jonka olet meille äitiänsä. Ja kaikki kansa sanokoon: 'Amen'. 17 Kirottu antanut, niinkuin valalla vannoenvi lupasit isillemme, olkoon se, joka siirtää lähimäisen rajan. Ja kaikki maata, joka vuotaa maitoa ja mettä.' 16 Tänä päivänä kansa sanokoon: 'Amen'. 18 Kirottu olkoon se, joka Herra, sinun Jumalasi, käskee sinun seurata näitä vie sokean harhaan tieltä. Ja kaikki kansa sanokoon: käskyjä ja oikeuksia; noudata ja seuraa niitä kaikesta 'Amen'. 19 Kirottu olkoon se, joka vääristää muukalaisen, sydämestäsi ja kaikesta sielustasi. 17 Sinä olet tänään orvon tai lesken oikeuden. Ja kaikki kansa sanokoon: kuullut Herran, sinun Jumalasi, julistavan, että hän 'Amen'. 20 Kirottu olkoon se, joka makaa äitiipuolensa tahtoo olla sinun Jumalasi ja että sinun on vaellettava kanssa, sillä hän nostaa isäänsä peitteen. Ja kaikki hänen teitänsä ja noudatettava hänen käskyjänsä, kansa sanokoon: 'Amen'. 21 Kirottu olkoon se, joka säädöksiänsä ja oikeuksiansa sekä kuultava häntä. sekaantuun eläimeen. Ja kaikki kansa sanokoon: 'Amen'. 18 Ja Herra on kuullut sinun tänä päivänä julistavan, 22 Kirottu olkoon se, joka makaa sisarensa, isäänsä että sinä tahdot olla hänen omaisuuskansansa, niinkuin tyttären tai äitiänsä tyttären, kanssa. Ja kaikki kansa hän on sinulle puhunut, ja noudattaa kaikkia hänen sanokoon: 'Amen'. 23 Kirottu olkoon se, joka makaa käskyjänsä, 19 että hän asettaisi sinut korkeammaksi kaikkia luomiansa kangoja, ylistykseksi, kunniaaksi ja kiitokseksi, ja että olisit Herralle, sinun Jumalallesi, pyhitetty kansa, niinkuin hän on puhunut."

27 Niin Mooses ja Israelin vanhimmat käskivät kansaa sanoen: "Noudattakaa kaikkia niitä käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan. 2 Ja kun menette Jordanin yli siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, pystytä itsellesi suuria kiviä ja sivele 3 Ja kirjoita niihin kaikki tämän lain puhunut.

28 "Jos kuulet Herran, sinun Jumalasi, ääntä ja pidät tarkoin kaikki hänen käskynsä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, niin Herra, sinun Jumalasi,

asettaa sinut korkeammaksi kaikkia kangoja maan niinkuin rauta. 24 Herra muuttaa sinun maasi sateen päällä. 2 Ja kaikki nämä siunaukset tulevat sinun tomuksi ja tuhaksi; taivaasta se tulee sinun päälesi, osaksesi ja saavuttavat sinut, jos kuulet Herran, sinun kunnes tuhoudut. 25 Herra antaa sinun vihollistesi Jumalasi, ääntä. 3 Siunattu olet sinä kaupungissa voittaa sinut; yhtä tietä sinä menet heitää vastaan, ja siunattu olet kedolla. 4 Siunattu on sinun kohtusi mutta seitsemää tietä sinä heitää pakenet; ja sinä tolet hedelmä ja maasi hedelmä ja sinun karjasi hedelmä, kauhistukseksi kaikille valtakunnille maan päällä. 26 Ja raavaittis vasikat ja lampaittis karitsat. 5 Siunattu ruumiisi joutuvat ruuaksi kaikille taivaan linnuille ja maan on sinun korisi ja sinun taikinakaukalosi. 6 Siunattu eläimille, eikä kukaan karkoita niitä. 27 Herra lyö sinua olet tullessasi ja siunattu olet lähiessäsi. 7 Herra antaa Egyptin paiseilla ja ajokilla, ihottumalla ja ruvella, joista sinun voittaa vihollisesi, jotka nousevat sinua vastaan; et parannu. 28 Herra lyö sinua hulluudella, sokeudella yhtä tietä he lähtevät sinua vastaan, mutta seitsemää ja mielisairaudella. 29 Sinä haparoit keskellä päivää, tietä he sinua pakenevat. 8 Herra käskee siunaukseen niinkuin sokea haparoi pimeässä; sinä et menesty teilläsi, seurata sinua jyväitoissasi ja kaikessa, mihin ryhdyt; vaan kaiken elinaikasi sinä olet oleva sorrettu ja ryöstetty, hän siuanaa sinua siinä maassa, jonka Herra, sinun eikä ole auttajaa. 30 Sinä kihlaat naisen, mutta toinen Jumalasi, sinulle antaa. 9 Herra korottaa sinut hänen makaa hänet; sinä rakennat talon, mutta et siinä asu; pyhitetyksi kansaksi, niinkuin hän valalla vannoen sinä istutat viinitarhan, mutta et korjaa sen hedelmää. on sinulle luvannut, jos sinä noudataat Herran, sinun 31 Härkäsi teurastetaan sinun silmiesi edessä, mutta Jumalasi, käskyjä ja vaellat hänen teitänsä. 10 Ja kaikki sinä et sitä syö; aasisi ryöstetään sinulta sinun nähtesi kansat maan päällä näkevät, että Herra on ottanut sinut eikä sitä anneta sinulle takaisin; lampasi joutuvat sinun nimiinsä; ja he pelkäävät sinua. 11 Ja Herra antaa sinulle vihollistesi valtaan, eikä sinulla ole auttajaa. 32 Sinun ylen runsaasti hyväät, tekee sinun kohtusi hedelmän, poikasi ja tyttäresi joutuvat vieraan kansan valtaan, ja karjasi hedelmän ja maasi hedelmän ylen runsaaksi sinun silmäsi näkevät sen ja raukeavat heitää alinomaan siinä maassa, jonka Herra sinun isillesi vannotulla valalla ikävöidessäsi, mutta sinä et voi sille mitään. 33 Sinun on luvannut antaa sinulle. 12 Herra avaa sinulle rikkaan maasi hedelmän ja kaiken sinun vaivannäkösi kuluttaa aarrekammionsa, taivaan, antaakseen sinun maallesi kansa, jota sinä et tunne; kaiken elinaikasi sinä olet sateen aikanansa ja siunatakseen kaikki sinun kättesi oleva sorrettu ja runneltu. 34 Ja sinä tolet hulluksi työt; ja sinä lainaat monelle kansalle, mutta sinun itsesi siitä, mitä sinun silmäsi näkevät. 35 Herra lyö sinuun, ei tarvitse lainaa ottaa. 13 Ja Herra tekee sinut pääksi sinun polviisi ja pohkeisiisi, pahoja paiseita, joista et eikä hännäksi; sinä aina vain ylenet etkä koskaan alene, parannu, kantapäästä kiireeseen asti. 36 Herra vie sinut jos tottelet Herran, sinun Jumalasi, käskyjä, jotka minä ja juninkaan, jonka sinä itsellesi asetat, kansas luo, jota tänä päivänä sinulle annan, että ne tarkoin pitäisit, 14 sinä et tunne ja jota sinun isäsi eivät tunteneet; ja siellä etkä pojkeita oikealle etkä vasemmalle yhdestäkään sinä palvelet muita jumalia, puu-ja kivistumalia. 37 Ja sinä niistä sanoista, jotka minä tänä päivänä teille annan, tolet kauhistukseksi, sananparreksi ja pistopuheeksi et seuraa muita jumalia etkä palvele niitä. 15 Mutta kaikille niille kansoille, joiden keskuuteen Herra sinut jos sinä et kuule Herran, sinun Jumalasi, ääntä etkä kuljettaa. 38 Paljon sientämä sinä viet pellolesi, mutta tarkoin pidä kaikkia hänen käskyjänsä ja säädöksiänsä, vähän sinä korjaat, sillä heinäsirkat hävittävät sen. jotka minä tänä päivänä sinulle annan, niin kaikki nämä 39 Viinitarhoja sinä istutat ja hoidat, mutta viiniä et kiroukset tulevat sinun päälesi ja saavuttavat sinut. saa juodaksesi etkä tallettaaksesi, sillä madot syövät 16 Kirottu olet sinä kaupungissa ja kirottu olet kedolla. sen. 40 Öllypuita sinulla on kaikkialla alueellasi, mutta 17 Kirottu on sinun korisi ja sinun taikinakaukalosi. 18 öljyllä et sinä itseäsi voitele, sillä sinun öljymarjasjä Kirottu on sinun kohtusi hedelmä ja maasi hedelmä, varisevat maahan. 41 Poikia ja tyttäriä sinulle syntyy, kirotut sinun raavaittis vasikat ja lampaittis karitsat. mutta et saa niitä pitää, sillä he vaeltavat vankeuteen. 19 Kirottu olet tullessasi ja kirottu olet lähiessäsi. 20 42 Tuohoyönteiset valtaavat kaikki sinun puusi ja Herra lähettää sinun sekäsi kirostusta, hämminkiä ja sinun maasi hedelmän. 43 Muukalainen, joka asuu uhkaa, mihin tahansa ryhdyt, kunnes äkisti tuhoudut ja keskuudessasi, kohoa sinun ylitsesi yhä ylemmäksi, hukut töitti pahuuden tähden, kun olet minut hyljännyt. mutta sinä painut aina alemmaksi. 44 Hän lainaa sinulle, 21 Herra antaa ruttotaudin tarttua sinuun, kunnes se mutta sinä et voi lainata hänelle. Hän tulee pääksi, mutta sukupuuttoon hävittää sinut siitä maasta, jota menet sinä hännäksi. 45 Kaikki nämä kiroukset tulevat sinun ottamaan omaksi. 22 Herra lyö sinua hivutustaudilla, päälesi, vainoavat sinua ja saavuttavat sinut, kunnes kuumella, polteella ja tulehdusella, kuivuudella, tuhoudut, koska et kuullut Herran, sinun Jumalasi ääntä nokitähkillä ja viljan ruosteella, ja ne vainoavat sinua, etkä noudattanut hänen käskyjänsä ja säädöksiänsä, kunnes menehdyt. 23 Ja taivaasi, joka on sinun pääsi jotka hän on sinulle antanut. 46 Ne jäävät merkkeinä päällä, on niinkuin vaski, ja maa, joka on allasi, on ja ihmeinä sinuun ja sinun jälkeläisiisi iankaikkisesti.

47 Koska et palvellut Herraa, sinun Jumalaasi, ilolla ja sinä menet ottamaan omaksi. **64** Ja Herra hajottaa sydämen halulla, kun sinulla oli yltäkyllin kaikkea, **48** on sinut kaikkien kansojen sekaan maan äärestä toiseen, sinun palvelta vihollisiasi, jotka Herra sinun kimppuusi ja sinä palvelet siellä muita jumalia, joita sinä et tunne ja lähetää, nälässä ja janossa ja alastomuudessa ja kaiken joita sinun isäsi eivät tunteneet, puuta ja kiveä. **65** Ja puiteessa. Ja hän panee sinun kaulallesi rautaisen niiden kansojen seassa sinä et saa rauhaa, eikä jalkasi ikeen, kunnes hän sinut tuhoa. **49** Herra nostaa sinua löydä lepopaikkaa. Herra antaa sinulle siellä vapisevan vastaan kaukaisen kansan, joka tulee maan äärestä sydämen, rauenneet silmät ja näentyvän sielun. **66** lentäen niinkuin kotka, kansan, jonka kieltä sinä et Ja sinun elämäsi näyttää sinusta olevan hiuskarvan ymmärrä; **50** tuimakatseisen kansan, joka ei armahda varassa, yöt ja päivät sinä olet pelon vallassa etkä ole vanhaa eikä sääli nuorta. **51** Se syö sinun karjasi varma hengestäsi. **67** Aamulla sinä sanot: 'Jospa olisi hedelmän ja maasi hedelmän, kunnes sinä tuhoudut; itä' ja illalla sanot: 'Jospa olisi aamu!' -sellaisista pelko se ei jätä sinulle mitään, ei jyvä ei viiniä eikä öljyä, ei sinä tunnet sydämessäsi, ja sellaisia näkyjä sinä näet raavaittesi vasikoita eikä lampaittesi karitsoita, kunnes silmissäsi. **68** Ja Herra vie sinut laivoilla takaisin Egyptiin on tehnyt sinusta lopun. **52** Ja se ahdistaa sinua kaikissa samaa tietä, josta minä sanoin sinulle: 'Et ole sitä enää porteissasi, kunnes korkeat ja lujat muurisi, joihin sinä näkevä'. Ja siellä teitä kaupitaan vihollisilleen orjaksi ja luotit, kuistikuvat kaikkialla maassasi. Se ahdistaa sinua orjattariksi, mutta ostajaa ei ole.'

53 Siinä kaikissa porteissasi kaikkialla sinun maassasi, jonka Herra, sinun Jumalasi, on sinulle antanut. **53** Siinä hädässä ja ahdistuksessa, johon sinun vihollisesi saattaa sinut, sinä syöttä oman kohtusi hedelmän, syöttä poikiesi ja tyttäriesi lihaa, jotka Herra, sinun Jumalasi, on sinulle antanut. **54** Hempeästi ja hekumallisesti elänyt mies sinun keskuudessasi katselee silloin karsaasti veljeänsä ja vaimoan, joka hänen sylissänsä on, ja jäljellä olevia lapsiaan, jotka hän on jättänyt henkiin; **55** kenellekään heistä hän ei anna lastensa lihaa, jota hän itse syö, kun hänenlällä ei ole mitään muuta jäljellä, siinä hädässä ja ahdistuksessa, johon vihollisesi saattaa sinut kaikissa sinun porteissasi. **56** Hempeästi ja hekumallisesti elänyt nainen sinun keskuudessasi, joka hekumassaan ja hempeydessään ei edes yrittänyt laskea jalkaansa maahan, katselee silloin karsaasti miestä, joka hänen sylissänsä on, ja poikaansa ja tytärtänsä **57** eikä suo heille jälkeläisiä, jotka tulevat hänen kohdustansa, eikä lapsia, joita hän synnyttää, sillä kaiken muun puiteessa syö hän ne salaa itse siinä hädässä ja ahdistuksessa, johon vihollisesi saattaa sinut sinun porteissasi. **58** Jos et tarkoin noudata kaikkia tämän lain sanoja, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan, niin että pelkäät tätä kunnillista ja peljättävää nimeä, Herraa, sinun Jumalaasi, **59** niin Herra panee sinun ja sinun jälkeläistesi kärssittäväksi erinomaisia vaivoja, suuria ja pitkällisiä vaivoja, pahoja ja pitkällisiä sairauksia. **60** Hän käääntää sinua vastaan kaikki Egyptin taudit, joita sinä pelkäät, ja ne tarttuvat sinuun. **61** Ja kaikkinaisia muita sairauksia ja vaivoja, joista ei ole kirjoitettu tässä lakikirjassa, Herra nostattaa sinua vastaan, kunnes sinä tuhoudut. **62** Ja teistä, jotka ennen olitte monilukuiset kuin taivaan tähdet, jää jäljelle ainoastaan vähäinen joukko, koska et kuullut Herran, sinun Jumalasi, ääntä. **63** Ja niinkuin Herra ennen iloitsi teistä, siitä, että teki teille hyvää ja antoi teidän lisääntyä, niin Herra silloin iloitsee teistä, siitä, että hävittää ja tuhoa teidät. Ja teidät temmataan irti siitä maasta, jota

29 Nämä ovat sen liiton sanat, jonka Herra käski Mooseksen tehdä israelilaisten kanssa Mooabin maassa, sen liiton lisäksi, jonka hän oli tehnyt heidän kanssaan Hoorebillä. **2** Ja Mooses kutsui kokoon kaiken Israelin ja sanoi heille: "Te olette nähneet kaiken, minkä Herra teki teidän silmienne edessä Egyptin maassa faraoille ja kaikille hänen palvelijoilleen ja koko hänen maalleen, **3** ne suuret koettelemukset, jotka sinun silmäsi näkivät, ne suuret tunnusteot ja ihmeet. **4** Mutta tähän päivään asti Herra ei vielä ole antanut teille sydäntä ymmärtääksenne ja silmiä nähdäksenne ja korvia kuullaksenne. **5** Ja minä kuljetin teitä erämaassa neljäkymmentä vuotta: teidän vaatteenne eivät kuluneet yltäne, eivätkä kenkäsi kuluneet jalassasi. **6** Leipää ette saaneet syödäksenne ettekä viiniä ja väkijoumaa juodäksenne, jotta tietäisitte, että minä olen Herra, teidän Jumalanne. **7** Ja kun te tulitte tähän paikkaan, niin lähtivät Siihoni, Hesbonin kuningas, ja Oog, Baasanin kuningas, sotimaan meitä vastaan, mutta me voitimme heidät. **8** Ja me valloitimme heidän maansa ja annoimme sen perintöosaksi ruubenilaisille ja gaadilaisille ja toiselle puolelle Manassen sukukuntaa. **9** Noudattakaan siis tämän liiton sanoja ja täytäkää ne menestyäksenne kaikessa, mitä teette. **10** Te seisotte tänä päivänä kaikki Herran, teidän Jumalanne, edessä: teidän päämiehenne, sukukuntanne, vanhimpanne ja päälysmiehenne, kaikki Israelin miehet, **11** teidän lapsenne ja vaimonne sekä muukalainen, joka on leirissäsi, jopa puuhakkaajasi ja vedenkantajasikin, **12** käydäksenne Herran, teidän Jumalanne, liittoon, siihen valaliittoon, jonka Herra, sinun Jumalasi, tänä päivänä tekee sinun kanssasi, **13** että hän tänä päivänä korottaisi sinut kansaksensa ja tulisi sinun Jumalaksesi, niinkuin hän on sinulle puhunut ja niinkuin hän on vannonut sinun isillesi, Abrahamille, lisakkille ja Jaakobille. **14** Enkä minä tee tätä liittoa, tätä valaliittoa, ainoastaan teidän kanssanne, **15** vaan niinhyytin niiden kanssa, jotka tänä päivänä

ovat tässä meidän kanssamme seisomassa Herran, karkoittanut, 2 ja palajat Herran, sinun Jumalasi, työ meidän Jumalamme, edessä, kuin niidenkin kanssa, ja kuulet hänen ääntänsä kaikesta sydämestäsi ja jotka eivät ole tänä päivänä tässä meidän kanssamme. kaikesta sielustasi, sinä itse ja sinun lapsesi, kaikessa, 16 Sillä te tiedätte, kuinka me asuimme Egyptin maassa niinkuin minä tänä päivänä sinua käskeni, 3 niin Herra, ja kuinka me kuljimme niiden kansojen keskitse, joiden sinun Jumalasi, kääntää sinun kohtaloasi ja armahtaa kautta te olette kulkeneet. 17 Ja te näitte heidän sinua; Herra, sinun Jumalasi, kokoaan sinut jälleen iljetyksensä, ne puu-, kivi-, hopea- ja kultajumalat, jotka kaikista kansoista, joiden sekaan hän on sinut hajottanut. heillä on. 18 Älköön siis teidän joukossanne olko 4 Vaikka sinun karkoitettusi olisivat taivaan äärissä, ainoatakaan mestä tai naista, sukua tai sukukuntaa, niin Herra, sinun Jumalasi, kokoa ja noutaa sinut jonka sydän tänä päivänä kääntyisi pois Herrasta, sieltäkin. 5 Ja Herra, sinun Jumalasi, tuo sinut siihen meidän Jumalastamme, mennäkseen palvelemaan maahan, jonka sinun isäsi ovat omistaneet, ja niin noiden kansojen jumalia; älköön teidän keskuudessanne sinä otat sen omaksiesi; ja hän tekee sinulle hyvää olko juurta, josta kasvaa koiruohoja ja marunaa, 19 ja antaa sinun lisääntyä enemmän kuin isiesi. 6 Ja niin että se, joka kuulee tämän valan sanat, siunaisi Herra, sinun Jumalasi, ympärileikkaa sinun sydämesi ja itsenänsä sydämessään sanoen: 'Minun käy hyvin, sinun jälkeläistesit sydämet, niin että rakastat Herraa, vaikka vaellankin sydämeni paatumuksessa'. Siten hän sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta hukuttaisi kaikki, sekä kostean että kuivan maan. 20 sielustasi, että eläisit. 7 Ja Herra, sinun Jumalasi, antaa Herra ei tahdo antaa hänelle anteeksi, vaan silloin kaikkien näiden kirousten kohdata sinun vihollisia ja suitsuua Herran viha ja kiivaus sitä mestä vastaan, vihamiehiäsi, jotka sinua vainosivat. 8 Ja sinä kuulet ja kaikki se kirous, joka on kirjoitettu tähän kirjaan, jälleen Herran ääntä ja pidät kaikki hänen kaskynsä, laskeutuu hänen pällensä, ja Herra pyyhki pois hänen jotka minä tänä päivänä sinulle annan. 9 Herra, sinun nimensä taivaan alta. 21 Ja Herra erottaa hänet Jumalasi, antaa sinulle ylen runsaasti hyvää kaikissa kaikista Israelin sukukunnista, tuottaakseen hänen sinun kättesi töissä, hän tekee sinun kohtusi hedelmän, onnettomuuden, kaikki ne kiroukset, jotka sisältyvät karjasi hedelmän ja maasi hedelmän ylen runsaaksi. tähän lain kirjaan kirjoitettuun liittoon. 22 Ja tuleva Sillä niinkuin Herra iloitsi sinun isistäsi, hän jälleen sukupolvi, teidän lapsenne, jotka nousevat teidän iloitsee sinusta, siitä, että tekee sinulle hyvää, 10 jälkeenne, ja vieras, joka tulee kaukaisesta maasta, kun sinä kuulet Herran, sinun Jumalasi, ääntä ja kysyvä, kun näkevät sen maan vaivat ja ne sairaudet, noudatat hänen kaskyjänsä ja säädöksiänsä, jotka ovat joilla Herra sitä rasittaa, 23 tulikiven ja suolan, kun koko kirjoitetut tähän lain kirjaan, ja kun sinä palajat Herran, maa on poltettu, niin ettei siihen kylvetä eikä se kasva sinun Jumalasi, työ kaikesta sydämestäsi ja kaikesta eikä siitä ruohonkortta nouse-niinkuin oli silloin, kun sielustasi. 11 Sillä tämä kasky, jonka minä tänä päivänä Sodoma ja Gomorra, Adma ja Seboim hävitettiin, kun sinulle annan, ei ole sinulle vaikea täyttää eikä liian Herra vihassa ja kiivastuksessaan ne hävitti- 24 silloin kaukana. 12 Se ei ole taivaassa, eikä sinun tarvitse kaikki kansat kysyvä: 'Minkätähden Herra on näin tehnyt sanoa: "Kuka nousisi meidän puolestamme taivaaseen tälle maalle? Mistä tämä hänen suuri vihansa hehku?" nouattamaan sen meille ja julistaisi sen meille, että me 25 Silloin vastataan: 'Siitä, että he hylkäsivät Herran, sen täyttäsimme?' 13 Se ei ole meren takana, eikä isiensä Jumalan, liiton, jonka hän teki heidän kanssansa sinun tarvitse sanoa: 'Kuka menisi meidän puolestamme viedessään heidät pois Egyptin maasta, 26 ja menivät meren taakse nouattamaan sen meille ja julistaisi sen palvelemaan muita jumalia ja kumarsivat niitä, jumalia, meille, että me sen täyttäsimme?' 14 Vaan sana on joita he eivät tunteneet ja joita hän ei ollut heidän osalleen sinua aivan lähellä, sinun suussasi ja sydämessäsi, niin jakanut- 27 siitä sytti Herran viha täitä maata kohtaan, että voit sen täyttää. 15 Katso, minä panen tänä päivänä niin että hän antoi kohdata sitä kaiken sen kirouksen, sinun eteesi elämän ja hyvän, kuoleman ja pahan, joka on kirjoitettu tähän kirjaan. 28 Ja Herra tempasi 16 kun minä tänä päivänä käskeni sinua rakastamaan heidät irti heidän maastaan vihassa ja kiivastuksessa Herra, sinun Jumalaasi, ja vaeltamaan hänen teitänsä ja suuressa suuttumuksessa ja heitti heidät toiseen ja noudattamaan hänen kaskyjänsä, säädöksiänsä ja maahan, niinkuin nyt on tapahtunut.' 29 Se, mikä on oikeuksiansa, että eläisit ja lisääntyisit ja että Herra, salassa, se on Herran, meidän Jumalamme; mutta mikä sinun Jumalasi, siunaisi sinua siinä maassa, jota menet on ilmoitettu, se on meitä ja meidän lapsiamme varten ottamaan omaksiesi. 17 Mutta jos sinun sydämesi ikuisesti, että me pitäisimme kaikki tämän lain sanat.'

30 "Jos sinä silloin, kun tämä kaikki sinua kohtaa, siunaus tai kirous, jotka minä olen asettanut sinun valittavaksi, painat sen sydämeesi kaikkien kansojen keskellä, joiden luo Herra, sinun Jumalasi, on sinut

otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä silloin tämä kansa nousee ja lähtee haureudessa vastaan, että minä olen pannut sinun eteesi elämän kulkemaan vieraiden jumalien jäljessä, joita palvellaan ja kuoleman, siunausken ja kirouksen. Niin valitse siis siinä maassa, johon se menee, ja hylkää minut ja elämä, että sinä ja sinun jälkeläisiesi eläisitte. **20** Rakasta rikkoo liiton, jonka minä olen tehnyt sen kanssa. **17** Herraa, sinun Jumalaasi, kuule hänen ääntänsä ja riipu hänestäsi kiinni, sillä siinä on sinun elämäsi ja pitkä ikäsi, ja niin sinä saat asua siinä maassa, jonka Herra sinun isillesi, Aabrahamille, lisakille ja Jaakobille, vannotulla valalla on luvannut heille antaa."

31 Ja Mooses meni ja puhui kaikelle Israelille nämä sanat; **2** hän sanoi heille: "Minä olen nyt sadan kahdenkymmenen vuoden vanha; en voi enää mennä ja tulla, ja Herra on sanonut minulle: 'Sinä et mene tämän Jordanin yli'. **3** Mutta Herra, sinun Jumalasi, kulkee sinun edelläsi. Hän tuhoa nämä kansat sinun tieltäsi, ja sinä lasket heidät valtasi alle. Joosua kulkee sinun edelläsi, niinkuin Herra on puhunut. **4** Ja Herra tekee heille, niinkuin hän teki Sihonille ja Oogille, tuhoamillensa amorilaisten kuninkaille, ja heidän maallensa. **5** Herra antaa heidät teille alttiaksi; tehkää heille aivan sen käskyn mukaan, jonka minä olen teille antanut. **6** Olkaa luja ja rohkeat, älkää peljätkö älkääkä säikähtykö heitä, sillä Herra, sinun Jumalasi, käy itse sinun kanssasi; hän ei jätä eikä hylkää sinua." **7** Ja Mooses kutsui Joosuan ja sanoi hänenne koko Israelin läsnä ollessa: "Ole luja ja rohkea, sillä sinä viet tämän kansan siihen maahan, jonka Herra heidän isillensä vannotulla valalla on luvannut antaa heille, ja sinä jaat sen heille perinnöksi. **8** Ja Herra itse käy sinun edelläsi, hän on sinun kanssasi, hän ei jätä sinua eikä hylkää sinua; älä pelkää äläkä arkaa!" **9** Ja Mooses kirjoitti tämän lain ja antoi sen papeille, leeviläisille, jotka kantoivat Herran liitonarkkia, ja kaikille Israelin vanhimille. **10** Ja Mooses käski heitä sanoen: "Joka seitsemäs vuosi, määrittyä aikana vapautusvuonna, lehtimajanjuhlassa, **11** kun koko Israel tulee Herran, sinun Jumalasi, kasvojen eteen siinä paikassa, jonka hän valitsee, lue tämä laki koko Israelin läsnä ollessa, heidän kuultensa. **12** Kokoa kansa, miehet, naiset ja lapset sekä muukalaiset, jotka asuvat porttisella sisäpuolella, että he kuulisivat sen ja oppisivat pelkäämään Herraa, teidän Jumalaanne, ja tarkoin pitämään kaikki tämän lain sanat. **13** ja että heidän lapsensa, jotka eivät vielä sitä tunne, kuulisivat sen ja oppisivat pelkäämään Herraa, teidän Jumalaanne, niin kauan kuin elätte siinä maassa, johon menette Jordanin yli, ottamaan sen omaksenne." **14** Ja Herra sanoi Moosekselle: "Katsko, lähestyy aika, jolloin sinun on kuoltava. Kutsu Joosua, ja asettukaa ilmestysmajaan, niin minä asetan hänet virkaansa." Niin Mooses ja Joosua menivät ja asettuivat ilmestysmajaan. **15** Niin Herra ilmestyi majassa pilvenpatsaassa, ja pilvenpatsas seisautui majan ovelle. **16** Ja Herra sanoi Moosekselle: "Katsko, sinä käyt lepäämään isiesi tykö;

sinä päävänä minun vihani syttyy sitä vastaan, ja minä hylkäään heidät ja peitän kasvoni heiltä, niin että he joutuvat tuhon omiksi, ja suuret onnettamuudet ja ahdistukset kohtaavat sitä. Sinä päävänä se sanoo: 'Eivätkö nämä onnettamuudet ole kohdanneet minua sen tähden, ettei minun Jumalan ole minun keskelläni?' **18** Mutta sinä päävänä minä kokonaan peitän kasvoni kaiken sen pahan tähden, mitä he ovat tehneet, kun ovat käentyneet muiden jumalien puoleen. **19** Ja nyt kirjoittakaan itsellenne tämä virsi. Opetta se israelilaisille ja pane se heidän suuhunsa, että tämä laulu olisi minulle todistajana israelilaisia vastaan. **20** Sillä minä vien heidät siihen maahan, jonka minä valalla vannoien olen luvannut heidän isillensä, maahan, joka vuotaa maitoa ja mettä, ja he syövät ja tulevat ravituksi ja lihavaksi; mutta he kääntyvät muiden jumalien puoleen ja palvelevat niitä ja pitävät minua pilkkanaan ja rikkovat minun liitonni. **21** Ja kun suuret onnettamuudet ja ahdistukset kohtaavat joheitä, niin tämä laulu on oleva todistajana heitä vastaan, eikä se ole unhottuva heidän jälkeläistensä suusta. Sillä minä tiedän heidän aikeensa, joita he hautovat jo ennenkuin minä olen vienyt heidät siihen maahan, josta minä olen valan vannonut." **22** Ja Mooses kirjoitti tämän laulun sinä päävänä ja opetti sen israelilaisille. **23** Ja hän asetti virkaan Joosuan, Nuunin pojан, ja sanoi: "Ole luja ja rohkea, sillä sinä viet israelilaiset siihen maahan, jonka minä valalla vannoien olen heille luvannut, ja minä olen sinun kanssasi". **24** Ja kun Mooses oli kirjoittanut kirjaan tämän lain sanat, alusti loppuun asti, **25** kaksi hän leeviläisiä, jotka kantoivat Herran liitonarkkia, sanoen: **26** "Ottakaa tämä lain kirja ja pankaa se Herran, teidän Jumalanne, liitonarkin sivulle, olemaan siellä todistajana sinua vastaan. **27** Sillä minä tunnen sinun tottelemattomuutesi ja uppiniskaisutesi. Katso, minun vielä eläessäni teidän kanssanne te olette niskoitelleet Herraa vastaan; saati sitten minun kuoltuani! **28** Kootkaa minun luokseni kaikki sukukuntienne vanhimmat sekä päälysmiehenne, että minä heidän kuultensa puhuisin nämä sanat ja ottaisin taivaan ja maan todistajiksi heitä vastaan. **29** Sillä minä tiedän, että te minun kuoltuani vaellatte kelvottomasti ja poikkeatte siltä tieltä, jota minä käskin teidän vaeltaa. Sentähden on onnettamuus kohtaava teitä aikojen lopulla, kun te teette sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja vihioitatte hänet kättenne teoilta." **30** Ja Mooses lausui koko Israelin seurakunnan kuullen tämän virren sanat, alusta loppuun asti:

32 "Kuunnelkaa, te taivaat, kun minä puhun, ja kuulkoon maa minun suuni sanat! **2** Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon

puheeni niinkuin vihma vihannalle, niinkuin sadekuuro myrkyn. 25 Ulkona surmaa miekka ja sisällä kauhu ruohikolle. 3 Sillä minä julistan Herran nimeä; antakaa sekä nuorukaisen että neitosen, sekä imeväisen että kunnia meidän Jumalalleemme. 4 Hän on kallio; täydelliset harmaapäään. 26 Minä sanoisin: 'Minä puhallan heidät ovat hänen tekonsa, sillä kaikki hänen tiensä ovat oikeat. pois, hävitän heidän muistonsa ihmisten seasta', 27 Uskollinen Jumala ja ilman väärystä, vanhurskas ja jollent varoisi, että vihollinen tuottaisi minulle mielipahaa, vakaa hän on. 5 Heidän menonsa oli paha häntä kohtaan, että heidän vastustajansa selittäisivät sen väärin, että he he eivät olleet hänen lapsiansa, vaan häpeäpikklu-tuo sanoisivat: 'Meidän kätemme oli korotettu, eikä Herra ole nurja ja kiero sukupolvi! 6 Niinkö sinä maksat Herralle, täästää kaikesta mitään tehnyt'. 28 Sillä he ovat neuvoaton sinä houkka ja tyhmä kansa? Eikö hän ole sinun isäsi, kansa, eikä heissä ole ymmärrystä. 29 Jos he viisaita joka sinut loi? Hän sinut teki ja valmisti. 7 Muistele olisivat, niin he käsittäisivät tämän, he ymmärtäisivät, muinaisia päiviä, ajattele menneiden sukupolvien vuosia. mikä heidän loppunsa on. 30 Kuinka yksi ajaisi tuhatta Kysy isältäsi, niin hän sen sinulle ilmoittaa, vanhimmitasi, takaa, kuinka kaksi ajaisi pakoona kymmenentuhatta, niin he sen sinulle sanovat. 8 Kun Korkein jakoi perinnöt jollei heidän kallionsa olisi heitä myynytt ja Herra kansoille, kun hän erotteli ihmisten lapset, silloin hän luovuttanut heitä! 31 Sillä heidän kallionsa ei ole niinkuin määräsi kansojen rajat israelilaisten luvun mukaan. 9 meidän kalliomme; niin vihollisemmekin päätelevät. Sillä Herran kansa on hänen osuutensa, Jaakob on 32 Sillä Sodoman viinipuita on heidän viinipuunsa, se hänen perintösansa. 10 Erämaasta hän löysi hänet, on kotoisin Gomoran viinitarhoista; heidän ryväleensä autiosta, ulvovasta korvesta; hän otti hänet suojaansa ja ovat myrkyrypäleitä, heidän viinitertujensa maku on hoitoonsa, varjeli häntä kuin silmäteräänsä. 11 Niinkuin karvas. 33 Heidän viininsä on lohikäärmieitten kähäy, kotka kiihottaan pesuettaan lentoona ja liitelee poikastensa kyykäärmieitten kauheata myrkyä. 34 Eikö sitä ole suojana, niin hän levitti siipensä, otti hänet ja kantoi talletettuna minun takanani, sinetillä lukittuna minun häntä sulillansa. 12 Herra yksin johdatti häntä, eikä aitoissani? 35 Minun on kosto ja rankaiseminen, hänen kanssansa ollut ketään vierasta jumalaa. 13 säästetty siksi ajaksi, jolloin heidän jalkansa horjuu. Hän kuljetti hänet maan kukkuloiden yli ja ruokki häntä Sillä heidän onnettomuutensa päivä on lähellä, ja mikä pellon antimilla; hän antoi hänen imeää hunajaa kalliosta heitä odottaa, se tulee rientäen. 36 Sillä Herra hankkii ja öljyä kovasta kivistä. 14 Hän antoi voita lehmistä oikeuden kansallensa ja armahtaa palvelijoitansa, koska ja maitoa lampaista sekä karitsain ja oinasten rasvaa, hän näkee, että heidän voimansa on poissa ja että Baasanin härkiä ja kauriita ja parasta vehnän ydintä; kaikki tyynni on lopussa. 37 Silloin hän kysyy: 'Missä ja sinä saat juoda ryväleen verta, tulista viiniä. 15 Ja ovat nyt niiden jumalat, missä kallio, johon he turvasivat, Jesurun lihoi ja alkoi potkia, sinä tulit lihavaksi, paksuksi 38 missä ne, jotka söivät heidän teurasuuriensa rasvan ja aloit äksyllä. Niin hän hylkäsi Jumalan, joka oli ja joivat heidän juomauhriensa viinin?' Nouskoot ne tehnnyt hänet, ja halveksui pelastuksensa kallioita. 16 auttamana teitä, olkoot ne teidän suojananne. 39 He herättivät hänen kiivautensa vierailla jumalillaan, Katsokaa nyt, että minä, minä olen, eikä yhtäkään he vihottiivat hänet kauhistuksillansa. 17 He uhrasivat jumalaa ole minun rinnallani. Minä kuoletan ja minä teen riivaajille, epäjumalille, jumalille, joita he eivät tunteneet, eläväksi, minä lyön ja minä parannan; eikä ole sitä, joka uusille, äskentulleille, joista teidän isänne eivät tienneet. pelastaisi minun käsistäni. 40 Minä nostan kätensi taivasta 18 Kallioita, joka sinut synnytti, sinä et muistanut; sinä kohti ja sanon: Niin totta kuin minä elän iankalkkisesti, unhotit Jumalan, joka sinulles elämän antoi. 19 Herra kun minä teroitamiekkani salaman, 41 kun minun näki sen ja hylkäsi heidät, sillä hän vihastui poikiinsa ja kätensi ryhty tuomiota pitämään, niin minä kostan tytäriinsä. 20 Hän sanoi: 'Minä peitän heiltä kasvoni, vastustajille ja maksan vihamiehilleni. Minä annan minä katson, mikä heidän loppunsa on; sillä he ovat nuolteni juopua verestä- 42 ja minun miekkani syö lihaan-nurja suku, lapsia, joissa ei ole uskollisuutta. 21 He ovat surmattujen ja vangittujen verestä, vihollispäälikköjen herättäneet minun kiivautensi jumalilla, jotka eivät jumalia päästä. 43 Riemuiten ylistäkää, te pakanakansat, hänen ole, ovat vihottiin minut turhilla jumalillansa; niin kansaansa, sillä hän kostaa palvelijoitensa veren; minäkin herätän heidän kiivautensa kansalla, joka ei ole hän antaa koston kohdata vastustajiansa ja toimittaa kansa, vihoinan heidät houkalla pakanakansalla. 22 Sillä sovituksen maallensa, kansallensa." 44 Ja Mooses tuli minun vihani tuli on syttynyt, ja se leimuu tuonelan ja lausui kaikki tämän virren sanat kansan kuullen, hän syvyyksiin saakka; se kuluttaa maan kasvuinen ja itse ja Joosua, Nuunin poika. 45 Ja kun Mooses oli polttaa vuorten perustukset. (Sheol h7585) 23 Minä kasaan puhunut loppun kaikki nämä sanat koko Israelille, 46 onnettomuuksia heidän päällensä, kaikki nuoleni minä sanoi hän heille: "Painakaa sydämiinne kaikki ne sanat, heihin ammun. 24 He näännytävä nälkään ja menehtyvä jotka minä tänä päävänä teen todistajiksi teitä vastaan, ruttoon, kulkutautien poltteeseen; minä lähetän heidän niin että käskette lapsianne tarkoin täyttämään kaikki kimppuunsa petojen hampaat ja tomussa matelevaisten tämän lain sanat. 47 Sillä ei ole se turha sana, joka

ei koskisi teitä, vaan siinä on teidän elämänne; ja sen sanan varassa te elätte kauan siinä maassa, johon kaikella, mitä siinä on, ja mielisuoisillaan, hän, joka te menette Jordanin yli, ottamaan sen omaksenne." pensaassa asui. Ne laskeutukoot Joosefin pään päälle, **48** Ja Herra puhui Moosekselle sinä samana päivänä hänen päälaellensa, hänen, joka on ruhtinas veljensä sanoen: **49** "Nouse tänne Abarimin vuoristoon, Nebon joukossa. **17** Uljas on hänen härkiensä esikoinen, vuorelle, joka on Moaabin maassa vastapäätä Jerikoa, ja sen sarvet ovat kuin villihärän sarvet; niillä se puskee katsele Kanaanin maata, jonka minä annan israelilaisten kumoon kansat, kaikki tyynni maan ääriin saakka. omaksi. **50** Ja sinä kuolet sillä vuorella, jolle nousest, Sellaisia ovat Efraimin kymmenet tuhannet, sellaisia ja tolet otetuksi heimosi tykö, niinkuin sinun veljesi Manassen tuhannet." **18** Ja Sebulonista hän sanoi: Aaron kuoli Hoorin vuorella ja tuli otetuksi heimonsa "Iloitse, Sebulon, kun liikkeelle lähdet, ja sinä, Isaskar, tykö, **51** koska te lankesitte uskottomuuteen minua majoisasi. **19** He kutsuvat kansoja vuorellensa, siellä kohtaan israelilaisten keskellä Meriban veden ääressä he uhraavat oikeita uhreja. Sillä he imevät merten Kaadeksessa, Siinin erämaassa, kun ette pitäneet minua rikkaiden ja hiekkaan kätketyt aarteet." **20** Ja Gaadista pyhään israelilaisten keskellä. **52** Niin, sinä saat katsella hän sanoi: "Kiitetti olkoon hän, joka on niin laajentanut Gaadin. Niinkuin naarasleijona hän asettuu leposijaansa ja raatelee sekä käsivarren että päälaen. **21** Hän katsoi itsellenä parhaan osan maata, sillä siellä oli hänelle johtajan osa varattu. Mutta hän tuli kansan päämiesten kanssa, pani toimeen Herran vanhurskauden ja hänen tuomiionsa yhdessä muun Israelin kanssa." **22** Ja Daanista hän sanoi: "Daan on nuori leijona, joka syöksyy esii Baasanista". **23** Ja Naftalista hän sanoi: "Naftali on kylläinen mielisuoista ja täynnä Herran siunausta. Lännen ja etelän hän omaksensa ottakoon." **24** Ja Asserista hän sanoi: "Siunattu olkoon Asser pojien joukossa. Olkoon hän veljensä lemmikki, ja kastakoon hän jalkansa öljyn. **25** Rautaa ja vaskea olkoot sinun salpasi; ja niinkuin sinun päiväsi, niin olkoon sinun voimasiakin. **26** Ei kukaan ole niinkuin Jesurunin Jumala, joka kulkee taivasten yli sinun apunasi ja korkeudessaan pilvien päällitse. **27** Sinun turvasi on ikaikojen Jumala, sinua kannattavat iankaikkiset käsivarret. Hän karkoitti viholliset sinun tieltäsi, hän sanoi: 'Hävitä!' **28** Nämä Israel asuu turvassa, Jaakobin lähde erillänsä viljan ja viinin maassa, jonka taivaskin tiukkuu kastetta. **29** Autuas olet sinä, Israel; kuka on sinun vertaisesi! Sinä olet kansa, jota Herra auttaa, hän, joka on sinun kilpesi ja suojaisti, sinun miekkasi ja korkeutesi. Vihollisesi mielitelevät sinua, ja sinä astut heidän kukkanollallansa."

33 Tämä on se siunaus, jolla Jumalan mies Mooses siunasi israelilaiset ennen kuolemaansa; **2** hän sanoi: "Herra tuli Sinailta, Seiristä hän nousi loistaen heille; hän ilmestyi kirkkaudessa Paaranin vuoristosta, hän tuli kymmentuhantisesta pyhien joukosta; hänen oikealla puolellansa liekitsi lain tuli. **3** Hän rakastaa kansoja; kaikki niiden pyhät ovat sinun kädessäsi. He asettuvat sinun jalkojesi juureen, ottavat oppia sinun sanoistasi. **4** Mooses antoi meille lain, perintöä Jaakobin seurakunnalle. **5** Ja Herra tuli kuninkaaksi Jesurunissa, kun kansan päämiehet kokoontuivat, kaikki Israelin sukukunnat. **6** Ruuben eläköön, älköön hän kuolko; mutta vähäiseksi jäälköön hänen miestensä joukko." **7** Ja tämän hän sanoi Juudasta: "Kuule, Herra, Juudan huuto ja tuo hänet kansansa luo. Hän sen puolesta käsillänsä taisteli; ole sinä apuna hänen vihollisiansa vastaan." **8** Ja Leevistä hän sanoi: "Sinun tummimisi ja uurimisi olkoot sinun hurskaasi omat, sen miehen, jota sinä Massassa koettelit, jonka kanssa sinä riitilet Meriban veden luona, **9** joka sanoi isästäänsä ja äidistäänsä: 'Minä en heitä nähynt', ja joka ei tunnustanut veljiään omiksensa eikä tuntenuut omia lapsiansa. Sillä he noudattivat sinun sanaasi ja pysyvät sinun liitossasi. **10** He opettavat sinun säädöksiäsi Jaakobille ja Israelle sinun lakiäsi; he panevat suitsutusta sinun eteesi ja kokonaisuhreja sinun alttarillesi. **11** Siunaa, Herra, hänen voimansa, ja olkoon hänen kättensä työ sinulle otollinen. Ruhjo hänen vastustajensa lanteet ja hänen vihamiehensä niin, että eivät enää nouse." **12** Benjaminista hän sanoi: "Herran rakkaana hän asuu hänen turvissansa; Herra suojelee häntä aina ja asuu hänen kukkanlainsa välissä". **13** Ja Joosefista hän sanoi: "Herra siunatkoon hänen maansa kalleimmalla, kasteella, joka tulee taivaasta, kalleimmalla, mikä tulee syvydestä alhaalta, **14** kalleimmalla, minkä aurinko antaa, kalleimmalla, minkä kuun vaiheet tuottavat, **15** kalleimmalla, mikä tulee ikuisten vuorien huipulta, kalleimmalla, mikä tulee

34 Ja Mooses nousi Moaabin arolta Nebon vuorelle, Pisgan huipulle, vastapäätä Jerikoa. Ja Herra näytti hänelle koko maan: Gileadin Daanin asti, **2** koko Naftalin, Efraimin ja Manassen maan, koko Juudan maan aina Länsimereen asti, **3** Etelämaan sekä Lakeuden, se on Jerikon, Palmukaupungin, Iaakson, aina Sooariin asti. **4** Ja Herra sanoi hänelle: "Tämä on se maa, joka minä valalla vannoion olen luvannut Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille, sanoen: 'Sinun jälkeläisillesi minä annan sen'. Minä olen nyt antanut sinun omin silmin nähdä sen, mutta sinne sinä et mene." **5** Ja Herran palvelija Mooses kuoli siellä Mooabin maassa, Herran sanan mukaan. **6** Ja hän hautasi hänét laaksoon Mooabin maahan, vastapäätä Beet-Peoria, mutta ei

kukaan ole saanut tietää hänen hautaansa täähän päivään asti. **7** Ja Mooses oli kuollessaan sadan kahdenkymmenen vuoden vanha, mutta hänen silmänsä eivät olleet hämärtyneet, eikä hänen elinvoimansa ollut kadonnut. **8** Ja israelilaiset itkivät Moosesta Mooabin arolla kolmekymmentä päivää; sitten päätti Mooseksen muistoksi vietetty itku-ja suruaika. **9** Ja Joopsua, Nuunin poika, oli täynnä viisauden henkeä, sillä Mooses oli pannut kätensä hänen päällensä; ja israelilaiset tottelivat häntä ja tekivät, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. **10** Mutta Israelissa ei enää noussut yhtäkään sellaista profeettaa kuin Mooses, jonka kanssa Herra seurusteli kasvoista kasvoihin; **11** ei ketään, joka olisi tehnyt sellaisia tunnustekoja ja ihmeitä, kuin hän Herran lähettilämänä teki Egyptin maassa faraolle ja kaikille hänen palvelijoillensa, koko hänen maallensa; **12** ei ketään, jolla olisi ollut niin väkevää käsi ja joka olisi tehnyt niin suuria, peljättäviä tekoja, kuin hän teki koko Israelin silmien edessä.

Joosuan

1 Herran palvelijan Mooseksen kuoltua sanoi Herra Joosuelle, Nuunin pojalle, Mooseksen palvelijalle, näin: 2 "Minun palvelijani Mooses on kuollut; nouse siis ja mene tämän Jordanin yli, sinä ja kaikki tämä kansa, siihen maahan, jonka minä annan heille, israelilaisille. 3 Jokaisen paikan, johon te jalkanne astutte, minä annan teille, niinkuin olen Moosekselle puhunut. 4 Maa erämaasta ja tuolta Libanonista aina suureen virtaan, Eufrat-virtaan, saakka-koko heettiläisten maa-ja aina Suureen mereen asti, auringonlaskuun päin, on oleva teidän aluetanne. 5 Ei kukaan kestä sinun edessäsi kaikkena elinaikanasi. Niinkuin minä olin Mooseksen kanssa, niin minä olen sinunkin kanssasi; minä en jätä sinua enkä hylkää sinua. 6 Ole luja ja rohkea; sillä sinä jaat tälle kansalle perinnöksi sen maan, jonka minä heidän isillensä vannotulla valalla olen luvannut antaa heille. 7 Ole vain luja ja aivan rohkea ja noudata tarkoin kaikessa sitä lakia, jonka minun palvelijani Mooses on sinulle antanut; älä poikkeaa siitä oikealle äläkä vasemmalle, että menestyisit, missä ikinä kuljetkin. 8 Älköön tämä lain kirja sinun suustasi poistuko, vaan tutkiskele sitä päivät ja yöt, että tarkoin noudattaisit kaikkea, mitä siihen on kirjoitettu, sillä silloin sinä onnistut teilläsi ja silloin sinä menestyt. 9 Olenhan minä sinua käskenyt: Ole luja ja rohkea; älä säikähdy äläkä arkaile, sillä Herra, sinun Jumalasi, on sinun kanssasi, missä ikinä kuljetkin." 10 Silloin Joosua käski kansan päälysmiehiä sanoen: 11 "Kulkeaka halki leirin ja käskekää kansaa sanoen: 'Valmistaka itsellenne evästä, sillä kolmen päivän kuluttua te kuljette tämän Jordanin yli mennäksenne ottamaan omaksenne sen maan, jonka Herra, teidän Jumalanne, teidän omaksenne antaa'". 12 Mutta ruubenilaisille, gaadilaisille ja toiselle puolelle Manassen sukukuntaa Joosua sanoi näin: 13 "Muistakaa sitä käskyä, jonka Herran palvelija Mooses teille antoi sanoen: 'Herra, teidän Jumalanne, suo teidän päästää rauhaan ja antaa teille tämän maan'. 14 Vaimonne, lapsenne ja karjanne jääkööt siihen maahan, jonka Mooses antoi teille tältä puolelta Jordanin. Mutta teidän itsenne, kaikkien sotaurhojen, on taisteluun valmiina lähdettävä veljienne etunenässä ja autettava heitä, 15 kunnes Herra suo teidän veljienne päästää rauhaan niinkuin teidänkin, ja hekin ottavat omakseen sen maan, jonka Herra, teidän Jumalanne, heille antaa. Sitten saatte palata takaisin siihen maahan, joka on teidän omanne, ja ottaa omaksenne sen maan, jonka Herran palvelija Mooses antoi teille tältä puolelta Jordanin, auringonnousun puolelta." 16 Niin he vastasivat Joosulle sanoen: "Kaiken, minkä olet meidän käskenyt tehdä, me teemme, ja mihin ikinä meidät lähetät, sinne me menemee.

17 Niinkuin me olemme kaikessa totteleet Moosesta, niin me tottelemme sinuakin. Olkoon vain Herra, sinun Jumalasi, sinun kanssasi, niinkuin hänen oli Mooseksen kanssa. 18 Jokainen, joka niskoittee sinun käskyjäsi vastaan eikä tottele sanojasi kaikessa, mitä hänen käsket, surmattakoon. Ole vain luja ja rohkea."

2 Niin Joosua, Nuunin poika, lähetti salaa Sittimistä kaksi vakooja, sanoen: "Menkää, katselkaa maata ja Jerikoa". Ja he menivät ja tulivat Raahab niimisen porton taloon ja laskeutuivat siellä levolle. 2 Mutta Jerikon kuninkaalle kerrottiin näin: "Katso, tänne on yöllä tullut miehiä israelilaisten joukosta vakoilemaan maata". 3 Silloin Jerikon kuningas lähetti sanan Raahabille: "Tuo ulos ne miehet, jotka ovat tulleet luoksesi, jotka ovat tulleet sinun taloosi, sillä he ovat tulleet koko maata vakoilemaan". 4 Mutta vaimo otti molemmat miehet, piilotti heidät ja sanoi: "Miehet kyllä tulivat minun luokseni, mutta en tiennyt, mistä he olivat. 5 Ja kun kaupungin portti pimeän tullen oli suljettava, niin miehet lähtivät ulos. En tiedä, minne miehet menivät; ajakaa nopeasti heitä takaa, niin te saavutatte heidät." 6 Mutta hänen oli vienyt heidät katolle ja kätkenyt heidät pellavanvarsien alle, joita oli asetellut katolle. 7 Niin miehet ajoivat heitä takaa Jordanin tietä kahlauspaikoille saakka, ja kaupungin portti suljettiin, niin pian kuin heidän takaajajansa olivat menneet. 8 Mutta ennenkuin he olivat laskeutuneet levolle, nousi hänen heidän luokseensa katolle ja sanoi miehille: 9 "Minä tiedän, että Herra antaa teille tämän maan ja että kauhu teitä kohtaan on vallannut meidät ja että kaikki maan asukkaat menehtyvät pelkoon teidän edessänne. 10 Sillä me olemme kuulleet, kuinka Herra kuivasi Kaislameren vedet teidän tieltänne, kun lähdittein Egyptistä, ja mitä te teitte niille kahdelle amorilaisten kuninkaalle tuolla puolella Jordanin, Siihoniille ja Oogille, jotka te vihitte tuhon omiksi. 11 Kun me sen kuulinne, raukesi meidän sydämemme, eikä kenessäkään ole enää rohkeutta asettua teitä vastaan; sillä Herra, teidän Jumalanne, on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä. 12 Niin vannokkaa nyt minulle Herran kautta, että niinkuin minä olen tehnyt teille laupeuden, tekin teette laupeuden minun isäni perheelle; ja antakaa minulle varma merkki siitä, 13 että jätätte eloon minun isäni, äitiini, veljeni, sisareni ja kaikki heidän omaisensa ja pelastatte meidät vastaan. 14 Niin miehet sanoivat hänen: "Me vastaanamme hengellämme teidän hengestänne, jos vain ette ilmaise tätä meidän asiaamme. Kun Herra antaa meille tämän maan, niin me osoitamme sinulle laupeutta ja uskollisuutta." 15 Ja hänen laski heidät köydellä alas ikkunasta, sillä hänen talonsa oli kiinni kaupungin muurissa, niin että hänen asui muurissa kiinni. 16 Ja hänen sanoi heille: "Menkää vuoristoon, etteivät takaa-ja ajat kohtaisi teitä, ja olkaa siellä piilossa kolme päivää,

kunnes takaa-ajajat ovat palanneet; sitten voitte lähteä kulkee teidän edellänne Jordanin poikki. **12** Ottakaa matkaanne". **17** Niin miehet sanoivat hänelle: "Me siis kaksitoista miestä Israelin sukukunnista, kustakin olemme vapaat siitä valasta, jonka meille vannotit, **18** sukukunnasta yksi mies. **19** Niin pian kuin papit, jotka jollent sinä, kun me tulemme tähän maahan, sijoittaa kantavat Herran, kaiken maan Herran, liitonarkkia, punaista nauhaa siihen ikkunaan, josta laskit meidät laskevat jalkansa Jordanin veteen, katkeaa Jordanin alas, ja kokoa isääsi, äitiäsi, veljiäsi ja isäsi koko vesi, ylhäältä pään virtaava vesi, juoksussaan ja pysähtyy perhettä luoksesi taloon. **19** Ja kuka vain menee talosi roukkiaksi." **20** Kun kansa sitten lähti liikkeelle teloistaan ovesta ulos, sen veri tulkoon hänen oman päätensä mennäksensä Jordanin poikki, liitonarkkia kantavien päälle, ja me olemme vastuusta vapaat; mutta kuka pappien käydessä kansan edellä, **15** ja niin pian vain on sinun kanssasi talossa, sen veri tulkoon meidän kuin liitonarkin kantajat tulivat Jordanille ja liitonarkkia päämme päälle, jos kenen käsistä sattuu häneen. **20** Kantavien pappien jalat painuivat rantaveteen, niin Mutta jos sinä ilmaiset tämän meidän asiamme, niin me vaikka Jordan koko elonleikkaujan on tulvillaan yli olemme vapaat valasta, jonka meillä vannotit." **21** Ja kaikkien äyräidensä, **16** pysähtyi ylhäältä pään virtaava hän sanoi: "Olkoon, niinkuin sanotte", ja päästäsi heidät vesi ja seisoi yhtenä roukkiona hyvin kaukana Aadamin menemään, ja he lähtivät. Ja hän sanoi sen punaisen luona, sen kaupungin, joka on Saarestanin vieressä; ja nauhan ikkunaan. **22** Niin he lähtivät ja tulivat vuoristoon se vesi, joka virtasi alaspäin Aromereen, Suolamereen, ja viipyivät siellä kolme päivää, kunnes takaa-ajajat hävisi kokonaan. Niin kansa kulki virran yli Jerikon olivat palanneet. Ja takaa-ajajat etsivät heitä kaikkialta kohdalta. **17** Ja Herran liitonarkkia kantavat papit tien varrelta, mutta eivät löytäneet. **23** Sitten tuo kaksi seisovat alallaan kuivalla pohjalla keskellä Jordania, miestä kääntyivät paluumatkalle. He laskeutuivat alas kaiken Israelin kulkissa kuivaa myöten, kunnes koko vuoristosta, menivät virran yli ja tulivat Joosuan, Nuunin kansa oli ehtinyt kulkea Jordanin yli.

pojan, luo ja kertoivat hänelle kaikki, mitä heille oli tapahtunut. **24** Ja he sanoivat Joosulle: "Herra on antanut koko maan meidän käsiimme, ja kaikki maan asukkaat menehtyvät pelkoon meidän edessämme".

3 Niin Joosua nousi varhain seuraavana aamuna, ja he lähtivät liikkeelle Sittimistä ja tulivat Jordanille, hän ja kaikki israelilaiset; ja he olivat siellä yötä, ennenkuin menivät virran yli. **2** Mutta kolmen päivän kuluttua kulkivat päälysmiehet halki leirin **3** ja käskivät kansaa sanoen: "Kun te näetekin Herran, teidän Jumalanne, liitonarkin ja leveiläiset papit sitä kantamassa, niin lähtekää tekkin liikkeelle paikoiltanne ja seuratkaa sitä. **4** Kuitenkin olkoon noin kahdentuhannen kyynärän välimatka teidän ja sen väiliä-älkää menkö sitä lähelle-että tietäisitte tien, joita teidän on käytävä, sillä te ette ole ennen kulkeneet sitä tietä." **5** Ja Joosua sanoi kansalle: "Pyhittätykää, sillä huomenna Herra on tekevä ihmeellisiä tekoja teidän keskuudessanne". **6** Mutta papeille Joosua sanoi näin: "Ottakaa liitonarkki ja kulkekaa kansan edellä". Niin he ottivat liitonarkin ja kulkivat kansan edellä. **7** Silloin Herra sanoi Joosulle: "Tästä päivästä alkaen minä teen sinut suureksi koko Israelin silmissä, jotta he tietäisivät, että niinkuin minä olin Mooseksen kanssa, niin minä olen sinunkin kanssasi. **8** Käske pappeja, jotka kantavat liitonarkkia, ja sano: 'Kun tulette Jordanin veden ääreen, niin pysähtykää Jordanin rantaan'." **9** Sitten Joosua sanoi israelilaisille: "Tulkaa tänne ja kuulkaa Herran, teidän Jumalanne, sanat". **10** Ja Joosua sanoi: "Tästä saatte tietää, että elävä Jumala on teidän keskellänne ja karkoitaa teidän tieltänne kanaanilaiset, heettiläiset, tyynni, mistä Mooses oli Joosualle käskyn antanut, ja hivviläiset, perissiläiset, girsiläiset, amorilaiset ja jebusilaiset: **11** katso, kaiken maan Herran liitonarkki

4 Ja kun koko kansa oli ehtinyt kulkea Jordanin yli, sanoi Herra Joosulle näin: **2** "Ottakaa kansasta kaksitoista miestä, kustakin sukukunnasta yksi mies, **3** ja käskekää heitä sanoen: 'Ottakaa itsellenne tästä, keskeltä Jordania, siltä kohdalta, missä papit seisovat alallaan, kaksitoista kiveä ja viekää ne mukananne ja asettakaa ne siihen paikkaan, mihin jäätte ensi yöksi'". **4** Niin Joosua kutsui ne kaksitoista miestä, jotka hän oli määränyt otettavaksi israelilaisista, yhden miehen kustakin sukukunnasta, **5** ja Joosua sanoi heille: "Menkää Herran, Jumalanne, arkin eteen keskelle Jordania, ja nostakoon kukin kiven olalleen israelilaisten sukukuntien luvun mukaan, **6** että ne olisivat merkkinä teidän keskellänne. Kun lapsenne vastaisuudessa kysyvät ja sanovat: 'Mitä nämä kivet merkitsevät?' **7** niin vastatkaa heille: 'Sitä, että Jordanin vesi katkesi juoksussaan Herran liitonarkin edessä, kun se kulki Jordanin poikki; Jordanin vesi katkesi juoksussaan, ja siitä ovat nämä kivet muistona israelilaisille ikuisiksi ajoiksi'." **8** Ja israelilaiset tekivät, niinkuin Joosua oli käskenyt, ja ottivat israelilaisten sukukuntien luvun mukaan kaksitoista kiveä keskeltä Jordania, niinkuin Herra oli puhunut Joosulle, ja veivät ne mukanaan yöpaikkaan ja asettivat ne sinne. **9** Ja Joosua pystytti kaksitoista kiveä keskelle Jordania sille kohdalle, jossa liitonarkkia kantavat papit seisovat; ja ne ovat siellä vielä tänäkin päivänä. **10** Ja papit, jotka kantoivat arkia, seisovat keskellä Jordania, kunnes oli suoritettu kaikki, mitä Herra oli käskenyt Joosuan puhua kansalle, kaikki kanta kulki nopeasti virran yli. **11** Ja kun koko kansa oli ehtinyt kulkea virran yli, menivät Herran arkki ja papit

yli, kansan eteen. **12** Ja ruubenilaiset, gaadilaiset ja Herra sentähden oli vannonut, ettei hän ollut salliva toinen puoli Manassen sukukuntaa kulkivat taisteluun heidän nähdä sitä maata, jonka Herra heidän isillensä valmiina israelilaisten etunenässä, niinkuin Mooses oli vannotulla valalla oli luvannut antaa meille, sitä maata, heille puhunut. **13** Noin neljäkymmentuhantinen sotaan joka vuotaa maitoa ja mettää. **7** Mutta hän herätti heidän varustettu joukko heitä kulki Herran edellä taisteluun poikansa heidän sijaansa; ne Joosua ympärileikkasi, Jerikon arolle. **14** Sinä päivänä Herra teki Joosuan sillä he olivat ympärileikkaamattomia, koska ei heitä suureksi koko Israelin silmissä, ja he pelkäsivät häntä oltu ympärileikattu matkalla. **8** Kun koko kansa oli kaikkena hänen elinaikansa, niinkuin olivat Moosesta saatu ympärileikatuksi, pysyivät he paikallaan leirissä, peljäneet. **15** Ja Herra puhui Joosulle sanoen: **16** kunnes olivat toipuneet. **9** Niin Herra sanoi Joosulle: "Käske pappeja, jotka kantavat lain arkkia, astumaan "Tänä päivänä minä olen vierittänyt teidän päättäneen ylös Jordanista." **17** Niin Joosua käski pappeja sanoen: Egyptin häväistyksen". Sentähden kutsutaan paikkaa "Astukaa ylös Jordanista". **18** Kun nyt Herran liitonarkkia vielä tänäkin päivänä Gilgaliksi. **10** Kun israelilaiset kantavat papit astuivat ylös Jordanista, niin tuskin olivat olivat leiriityneet Gilgaliin, viettivät he sen kuukauden pappien jalat nousseet kuivalle maalle, kun Jordanin neljäntätoista päivänä, ehtoolla, pääsiäistä Jerikon vesi palasi paikoilleen ja juoksi niinkuin ennenkin yli arolla. **11** Ja pääsiäisen jälkeisenä päivänä he söivät kaikkien äyräidensä. **19** Kansa astui ylös Jordanista sen maan tuotteista happamatonta leipää ja paahdettuja ensimmäisen kuun kymmenentenä päivänä. Ja he jyvä, juuri sinä päivänä. **12** Mutta seuraavana päivänä leiriityvät Gilgaliin, Jerikon itäiselle rajalle. **20** Ja ne lakkasi manna, koska he söivät sen maan tuotteita; kaksitoista kiveä, jotka he olivat ottaneet Jordanista, eivätkä israelilaiset enää saaneet mannaa, vaan he Joosua pystytti Gilgaliin. **21** Ja hän sanoi israelilaisille söivät sinä vuonna Kanaanin maan satoa. **13** Ja tapahtui näin: "Kun lapsenne vastaisuudessa kysyvät isiltään Joosuan ollessa Jerikon luona, että hän nosti silmänsä ja sanovat: 'Mitä nämä kivet merkitsevät?' **22** niin ja näki miehen seisovan edessään, paljastettu miekkä ilmoittakaan se lapsille ja sanokaan: 'Israel kului tämän kädessä. Ja Joosua meni hänen luokseen ja sanoi Jordanin poikki kuivaa myöten, **23** koska Herra, teidän hänelle: 'Oletko sinä meikäläisiä vai vihollisiamme?' **14** Jumalanne, kuivasi Jordanin veden teidän tieltänne, Niin hän sanoi: "En, vaan minä olen Herran sotajoukon kunnes olitte kulkeneet virran poikki, samoin kuin Herra, päämies ja olen juuri nyt tullut". Niin Joosua heittiätyti teidän Jumalanne, teki Kaislamerelle, jonka hän kuivasi kasvoilleen maahan, kumarsi ja sanoi hänelle: "Mitä meidän tieltämme, kunnes olimme kulkeneet sen poikki, herrallani on sanottavana palvelijalleen?" **15** Ja Herran **24** jotta kaikki maan kansat tulisivat tietämään, että sotajoukon päämies sanoi Joosulle: "Riisu kengät Herran käsi on väkevä, ja jotta te pelkäisitte Herraa, jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä". Ja Joosua teidän Jumalaanne, ainian".

5 Kun kaikki amorilaisten kuninkaat, jotka asuivat **6** Mutta Jeriko sulki porttinsa ja oli suljettuna tällä puolella Jordanin, lännen puolella, ja kaikki israelilaisilta: ei kukaan käynyt ulos, eikä kukaan kanaanilaisten kuninkaat, jotka asuivat meren rannalla, käynyt sisälle. **2** Niin Herra sanoi Joosulle: "Katso, kuulivat, kuinka Herra oli kuivannut Jordanin veden minä annan sinun käsisi Jerikon sekä sen kuninkaan israelilaisten tieltä, kunnes he olivat kulkeneet yli, ja sotaurhot. **3** Kulkekaa siis, kaikki sotakuntoiset niin raukesi heidän sydämensä, eikä heissä enää miehet, kaupungin ympäri, kiertäkää kerta kaupunki; ollut rohkeutta asettua israelilaisia vastaan. **2** Siihen tee niin kuutena päivänä. **4** Ja seitsemän pappia aikaan Herra sanoi Joosulle: "Tee itsellesi kiviveitsiä kantakoon seitsemää oinaansarvista pasunaa arkin ja ympärileikkaa taas israelilaiset toistamiseen". **3** edellä. Seitsemäntenä päivänä kulkekaa kaupungin Niin Joosua teki itselleen kiviveitsiä ja ympärileikkasi ympäri seitsemän kertaa, ja papit puhaltakoot pasunoihin. israelilaiset Esinahkakukkulan luona. **4** Ja syy siihen, **5** Ja kun pitkä oinaansarven puhallus kuuluu, kun että Joosua toimitti ympärileikkuksen, oli tämä: koko kuulette pasunan äänen, niin nostakoon koko kansa kansa, joka oli lähtenyt Egyptistä, miehenpuulet, kaikki kovan sotahuodon; silloin kaupungin muuri kukistuu sotakuntoiset miehet, olivat kuolleet matkalla erämaassa, siihen paikkaansa, ja kansa voi rynnätkää sinne ylös, heidän lähdettyään Egyptistä. **5** Sillä kaikki se kansa, kokin suoraan eteensä." **6** Silloin Joosua, Nuunin joka oli lähtenyt, oli ollut ympärileikattu, mutta sitä poika, kutsui papit ja sanoi helle: "Ottakaa liitonarkki, ja kansaa, joka oli syntynyt matkalla erämaassa, heidän seitsemän pappia kantakoon seitsemää oinaansarvista lähdettyään Egyptistä, ei oltu ympärileikattu. **6** Sillä pasunaa Herran arkin edellä". **7** Sitten hän sanoi neljäkymmentä vuotta olivat israelilaiset vaeltaneet kansalle: "Lähtekää ja kulkekaa kaupungin ympäri, ja erämaassa, kunnes oli hävinnyt koko se kansa, ne asevaki käyköön Herran arkin edellä". **8** Ja tapahtui, sotakuntoiset miehet, jotka olivat Egyptistä lähteneet, niinkuin Joosua oli kansalle sanonut. Ne seitsemän ne, jotka eivät olleet totteleet Herran ääntä ja joille pappia, jotka kantoivat niitä seitsemää oinaansarvista

pasunaa Herran edellä, lähtivät ja puhalisivat pasunoihin, ainoastaan hopean, kullan sekä vaski-ja rautakalut he ja Herran liitonarkki kulki heidän jäljessään. **9** Ja panivat Herran huoneen aarteihistoon. **25** Mutta portto aseväki kulki pasunaa puhaltavien pappien edellä, mutta muu väki kulki arkin jäljessä, samalla kuin pasunoihin Raahabin sekä hänen isänsä perheen ja kaikki hänen omaisen Joosua jätti henkiin; ja hän jäi asumaan yhtenään puhallettiin. **10** Ja Joosua käski kansaa Israelin keskuuteen, aina tähän päivään asti, koska hän sanoen: "Älkää nostako sotahuutoa älkääkä antako Israelin keskuuteen, aina tähän päivään asti, koska hän äänenne kuulua, älköönkä sanaakaan pääskö teidän vakoilemaan Jerikoa. **26** Siihen aikaan Joosua vannotti suustanne ennenkuin sinä päivänä, jona minä teille tämän valan: "Kirottu olkoon Herran edessä se mies, sanon: 'Nostakaa sotahuuto', silloin se nostakaa." **11** joka ryhtyy rakentamaan täitä Jerikon kaupunkia. Sen Ja hän antoi Herran arkin kulkea yhdessä kierroksen perustukseen laskemisesta hän menettäköön esikoisensa kaupungin ympäri; sitten he menivät leiriin ja jäävät yöksi ja sen porttien pystytämisestä nuorimpansa." **27** Ja leiriin. **12** Joosua nousi varhain seuraavana aamuna, Herra oli Joosuan kanssa, ja hänen maineensa levisi ja papit ottivat Herran arkin. **13** Ja ne seitsemän kautta maan.

pappia, jotka kantovat niitä seitsemää oinaansarista pasunaa Herran arkin edellä, kulkivat puhaltaen yhtenään pasunoihin, ja aseväki kulki heidän edellään, mutta muu väki kulki Herran arkin jäljessä, samalla kuin pasunoihin yhtenään puhallettiin. **14** Ja tänä toisenakin päivänä he kulkivat kerran kaupungin ympäri ja palasivat sitten leiriin. Niin he tekivät kuutena päivänä. **15** Mutta seitsemäntenä päivänä he nousivat varhain aamun sarastaessa ja kulkivat kaupungin ympäri samalla tavalla seitsemän kertaa. Ainoastaan sinä päivänä he kulkivat kaupungin ympäri seitsemän kertaa. **16** Ja kun papit seitsemännellä kerralla puhalisivat pasunoihin, sanoi Joosua kansalle: "Nostakaa sotahuuto, sillä Herra antaa teille kaupungin. **17** Kaupunki ja kaikki, mitä siinä on, vihittäköön tuhon omaksi Herran kuniaksi; ainoastaan portto Raahab jääköön henkiin, hän ja kaikki, jotka ovat hänen kanssaan hänen talossansa, sillä hän pilotti tiedustelijät, jotka me lähetimme. **18** Mutta karttakaa tuhon omaksi vihityä, etteet vihi jotakin tuhon omaksi ja kuitenkin ota tuhon omaksi vihityä ja niin tule vihkineksi Israelin leiriä tuhon omaksi ja syökse sitä onnettomuuteen. **19** Ja kaikki hopeja ja kulta sekä vaski-ja rautakalut olkoot pyhitetyt Herralle; ne joutukoot Herran aarteihistoon." **20** Silloin kansa nosti sotahuudon ja pasunoihin puhallettiin. Kun kansa kuuli pasunan äänen, niin se nosti kovan sotahuodon; silloin kukistui muuri siihen paikkaansa, ja kansa syntäsi ylös kaupunkiin, kukaan suoraan eteensä. Niin he valloitivat kaupungin. **21** Ja he vihkivät miekan terällä tuhon omaksi kaiken, mitä kaupungissa oli, miehet ja naiset, nuoret ja vanhat, vieläpä härät, lampaat ja aasit. **22** Mutta niille kahdelle miehelle, jotka olivat valkoilemassa maata, Joosua sanoi: "Menkää sen porton taloon ja tuokaa nainen ja kaikki hänen omaisensa sieltä ulos, niinkuin olette hänelle vannoneet". **23** Silloin ne nuoret miehet, jotka olivat valkoilemassa, menivät ja toivat ulos Raahabin sekä hänen isänsä, äitiensä, veljensä ja kaikki hänen omaisensa; kaikki hänen sukulaisensa he toivat ulos ja jättivät heidät Israelin leirin ulkopuolelle. **24** Mutta kaupungin ja kaikki, mitä siinä oli, he polttivat tulella;

Raahabin sekä hänen isänsä perheen ja kaikki hänen omaisen Joosua jätti henkiin; ja hän jäi asumaan Israelin keskuuteen, aina tähän päivään asti, koska hän oli pilottanut ne tiedustelijät, jotka Joosua oli lähetttänyt vakoilemaan Jerikoa. **26** Siihen aikaan Joosua vannotti tämän valan: "Kirottu olkoon Herran edessä se mies, joka ryhtyy rakentamaan täitä Jerikon kaupunkia. Sen Ja hän antoi Herran arkin kulkeaa yhdessä kierroksen perustukseen laskemisesta hän menettäköön esikoisensa ja sen porttien pystytämisestä nuorimpansa." **27** Ja Herra oli Joosuan kanssa, ja hänen maineensa levisi kautta maan.

7 Mutta israelilaiset menettelivät uskottomasti anastamalla itselleen tuhon omaksi vihityy; sillä Aakan, Karmin poika, joka oli Sabdin poika, joka Serahin poika, Juudan sukukuntaa, otti itselleen tuhon omaksi vihityy. Silloin sytti Herran viha israelilaisia kohtaan. **2** Ja Joosua lähetti miehiä Jerikosta Aihin, joka on lähellä Beet-Aavenia, itään pään Beetelistä, ja sanoi heille näin: "Menkää vakoilemaan maata". Niin miehet menivät ja vakoilivat Aita. **3** Kun he palasivat Joosuan luo, sanoivat he hänelle: "Älköön koko kansa menkö, vaan menköön noin kaksi tai kolme tuhatta miestä Aita valloittamaan; älä vaivaa koko kansas sinne, sillä niitä on vähän". **4** Niin meni sinne kansasta noin kolme tuhatta miestä, mutta he käännyivät pakoon Ain miesten edestä. **5** Ja Ain miehet löivät heitä kuoliaaksi noin kolmekymmentä kuusi miestä, ajoivat heitä takaa kaupungin porttilta Sebarimiin asti ja voittivat heidät rinteessä. Silloin kansan sydän raukesi ja tuli kuin vedeksi. **6** Niin Joosua repäisi vaatteensa ja lankesi kasvoilleen maahan Herran arkin eteen ja oli siinä iltaan saakka, hän ja Israelin vanhimmat; ja he heittivät tomua päänsä pääälle. **7** Ja Joosua sanoi: "Voi, Herra, Herra, minkätähden toit tämän kansan Jordanin yli antaaksesi meidät amoriilaisten käsisi ja tuhotaksesi meidät? Oi, jospa olisimme päättäneet jäädä tuolle puolelle Jordanin! **8** Oi, Herra, mitä sanoisinkaan, kun Israel on käännyntänyt pakoon vihollistensa edestä! **9** Kun kanaanilaiset ja kaikki muut maan asukkaat sen kuulevat, niin he saartavat meidät ja hävittävät meidän nimemme maan päältä. Mitä aiot tehdä suuren nimesi puolesta?" **10** Mutta Herra sanoi Joosuelle: "Nouse! Miksi makaat kasvoillasi? **11** Israel on tehnyt syntiä, he ovat rikkoneet minun liitonni, jonka minä olen heille säättänyt; he ovat ottaneet sitä, mikä oli vihity tuhon omaksi, he ovat varastaneet ja valhetelleet, he ovat panneet sen omain tavarainsa joukkoon. **12** Sentähden israelilaiset eivät voi kestää vihollistensa edessä, vaan heidän täytyy käännyä pakoon vihollistensa edestä, sillä he itse ovat vihity tuhon omiksi. En minä enää ole teidän kanssanne, ellette hävitä keskuudestanne

tuhon omaksi vihityä. **13** Nouse, pyhitä kansa ja Ja tee Aille ja sen kuninkaalle, niinkuin teit Jerikolle sano: Pyhittätykää huomiseksi, sillä näin sanoo Herra, ja sen kuninkaalle; kuitenkin saatte ryöstää itsellenne, Israelin Jumala: Sinun keskuudessasi, Israel, on jotakin mitä sieltä on saatavana saalistaa ja karjaa. Aseta tuhon omaksi vihityä; sinä et voi kestää vihollistesi väijytyksä kaupungin taa." **3** Niin Jeesus ynnä kaikki edessä, ennenkuin olette poistaneet keskuudestanne sotaväki lähti liikkeelle mennäkseen Aihin. Ja Jeesus tuhon omaksi vihityn. **14** Astukaa siis huomenaamuna valitsi kolmekymmentä tuhatta miestä, sotaurhoa, ja sukukunnittain esiiin, ja se sukukunta, johon Herran lähetti heidät menemään yöllä. **4** Ja hän käski heitä arpa osuu, astukoon esiiin suvuittain, ja se suku, johon sanoen: "Asettukaa väijyksiin kaupungin taa, ei avan Herran arpa osuu, astukoon esiiin perhekunnittain, ja kauas kaupungista; ja olkaa kaikki valmiina. **5** Mutta se perhekunta, johon Herran arpa osuu, astukoon minä ynnä kaikki se väki, joka on minun karssani, esiiin mies mieheltä. **15** Mutta se, jolta tavataan tuhon lähenemme kaupunkia. Kun he sitten tulevat ulos meitä omaksi vihityä, polttakoon tullen, hän ja kaikki, vastaan niinkuin ensi kerrallakin, niin me käännyymme mitä hänenlä on, sillä hän on rikkonut Herran liiton ja pakoon heidän edestänsä. **6** Ja he seuraavat meitä tehnyt häpeällisen teon Israelliä." **16** Niin Jeesus antoi niin kauas, että eristämme heidät kaupungista, sillä he varhain seuraavana aamuna Israelin sukukunnittain sanovat: "He pakenevat meitä niinkuin ensi kerrallakin". astua esiiin; ja arpa osui Juuden sukukuntaan. **17** Silloin Kun me näin pakenevamme heitä, **7** silloin nouskaa te hän antoi Juuden sukukunnan astua esiiin, ja arpa osui Sabdiin. kun olette saaneet kaupungin valtaanne, sytyttääkää **18** Niin hän antoi hänen perhekuntansa mies mieheltä kaupunki palamaan; tehkää Herran sanan mukaan. astua esiiin, ja arpa osui Aakanin, Karmin poikaan, Huomatkaa, että minä käskän teidän tehdä sen." **9** joka oli Sabdin poika, joka Serahin poika, Juuden Sitten Jeesus lähetti heidät menemään, ja he menivät sukukuntaa. **19** Silloin Jeesus sanoi Aakanille: "Poikani, ja asettuvat väijytypaikkaan Beetelin ja Ain välille, anna Herralle, Israelin Jumalalle, tunnusta minulle, mitä olet tehnyt, äläkä salaa kantaa. **10** Varhain seuraavana aamuna Jeesus piti sitä minulta". **20** Niin Aakan vastasi Jeesuulle ja kansan katselmuksena lähti, hän ja Israelin vanhimmat, sanoi: "Minä todella olen tehnyt syntiä Herraa, Israelin kansan etunenässä nousemaan Aihin. **11** Ja kaikki se Jumalaa, vastaan, sillä näin minä tein: **21** kun minä näin sotaväki, joka oli hänen kanssaan, nousi, lähestyi ja tuli saaliin joukossa kauniin sinearilaisen vaipan, kaksisataa kaupungin edustalle; ja he leirityivät Ain pohjoispuolelle, sekeliä hopeata ja kultalevyn, viidenkymmenen sekelin niin että laakso oli heidän ja Ain välillä. **12** Sitten hän painoisesta, niin minussa sytti niihin himo, ja minä otti noin viisitohattuista miestä ja asetti heidät väijyksiin otin ne; ne ovat kätkettyinä maahan keskelle minun Beetelin ja Ain välille, läanteen pään kaupungista. **13** Niin telttaani, hopea alimpana". **22** Niin Jeesus lähetti miehiä kanta, koko leiri, joka oli kaupungin pohjoispuolella, ottamaan selkoa, ja ne juoksivat telttaan. Siellä oli kätkö ja kaupungin länsipuolella oleva jälkjoukko asetettiin hänen telttaaan, hopea alimpana. **23** Ja he ottivat asemiainsa. Mutta Jeesus meni sinä yönä keskelle ne telttasta, veivät ne Jeesuan ja kaikkien israelilaisten laaksoa. **14** Kun Ain kuningas näki sen, niin kaupungin luo ja panivat Herran eteen. **24** Niin Jeesus yhdessä miehet, kuningas ja kaikki hänen väkensä, lähtivät koko Israelin kanssa otti Aakanin, Serahin pojaa, ja varhain aamulla nopeasti taistelun Israelia vastaan hopean, vaipan ja kultalevyn, sekä hänen poikansa, määrätyyn paikkaan aromaan puolelle; hän ei näet tyttärensä, härkänsä, aasinsa, lampansa, telttansa tiennyt, että oli väijytsä häntä vastaan kaupungin takana. ynnä kaikki, mitä hänenlä oli, ja he veivät ne Aakorin **15** Niin Jeesus ja koko Israel olivat joutuvinaan tappiolle laaksoon. **25** Ja Jeesus sanoi: "Miksi olet syössyt meidät ja pakenivat erämaahan pään. **16** Silloin kaupungin onnettomuuteen? Herra syöksee sinut onnettomuuteen koko väki kutsuttiin ajamaan heitä takaa; ja he ajoivat täänä päivänä." Silloin koko Israel kivitti hänet kuoliaaksi. Jeesus takaa, ja niin heidät eristettiin kaupungista. **17** He polttivat heidät tullen ja kivittivät heidät. **26** Ja he kasasivat hänen päällensä suuren kiviroukkion, joka vielä tänäkin päivänä on olemassa; ja niin Herra lauhui vielä tänäkin päivänä Aakorin laaksoksi.

8 Ja Herra sanoi Jeesuulle: "Älä pelkää äläkä arkaile. Ota mukaasi kaikki sotaväki ja lähde ja mene Aihin. Katso, minä annan sinun käsiisi Ain kuninkaan ja hänen kansansa, hänen kaupunkinsa ja maansa. **2**

kaupungin palamaan. **20** Kun Ain miehet kääntyivät ja katoivat taaksensa, niin he näkivät kaupungista savun nousevan taivasta kohti; eivätkä he kyenneet pakenemaan, ei sinne eikä tänne, sillä se väki, joka pakeni eräämaahan, kääntyi takaa-ajaja vastaan. **21** Iebusilaiset, kuulivat, mitä oli tapahtunut, niin he Kun Joonas ja koko Israel näki, että väijyksissä ollut kokoontuvat yhteen sotiaseen yksimielisesti. Joonas joukko oli valloittanut kaupungin ja että kaupungista ja Israelia vastaan. **3** Mutta kun Gibeonin asukkaat nousi savu, niin he palasivat takaisin ja voittivat Ain kuulivat, mitä Joonas oli tehnyt Jerikolle ja Aille, miehet. **22** Ja myöskin ne toiset lähtivät kaupungista niin hekin menettelivät viekkaasti: he menivät ja heitää vastaan, joten he joutuivat israelilaisten väliin, tekyiyivät lähettäväksi, ottivat kuluneita särkejä aasiensa toisten ollessa edessä, toisten takana. Ja he voittivat selkään sekä kuluneita, repeytyneitä ja kiinnisolmeiltuja heidät, päästämättä pakoon ja pelastumaan ainoatakaan viinileilejä **5** ja panivat kuluneet, paikatut kengät heistä. **23** Mutta Ain kuninkaan he ottivat kiinni elävänä ja jalkaansa ja kuluneet vaatteet päällensä; ja kaikki heidän toivat hänet Joonas eteen. **24** Kun Israel oli surmannut eväseleipänsä olivat kuivia ja murentuneita. **6** Niin he kaikki Ain asukkaat kedolla, eräämassa, jonne he olivat menivät Joonas luo Gilgalin leiriin ja sanoivat hänelle heitä ajaneet takaa, ja he kaikki viimeiseen mieheen sekä Israelin miehille: "Me olemme tulleet kaukaisesta olivat kaatuneet miekan terään, palasi koko Israel maasta; tehkää siis liitto meidän kanssamme". **7** Mutta Aihin, ja siellä olevat tapettiin miekan terällä. **25** Ja Israelin miehet vastasivat hivviläisille: "Kenties te asutte niitä, jotka sinä päivänä kaatuivat, miehiä ja naisia, tällä meidän keskellämme; kuinka me tekisimme liiton oli kaikkiaan kaksitoista tuhatta, kaikki Ain asukkaat. teidän kanssanne?" **8** Niin he sanoivat Joonulle: **26** Joonas ei vetänyt takaisin kättänsä, jossa hänellä "Me olemme sinun palvelijoitasi". Joonas sanoi heille: oli keihäs ojennettuna, ennenkuin oli vihkinyt tuhon "Keitä te olette ja mistä tulette?" **9** Niin he vastasivat omaksi kaikki Ain asukkaat. **27** Ainoastaan karjan, ja hänelle: "Palvelijasi tulevat hyvin kaukaisesta maasta mitä kaupungista oli saatavana saalistaa, Israel ryösti Herran, sinun Jumalasi, nimen tähden. Sillä me olemme itselleen sen määräyksen mukaan, jonka Herra oli kuulleet hänestä kaiken, mitä hän teki Egyptissä, **10** Joonulle antanut. **28** Ja Joonas poltti Ain ja teki siitä ja kaiken, mitä hän teki niille kahdelle amoralaisista ikiajoiksi rautiokummun, aution aina tähän päivään kuninkaalle, jotka asuivat tuolla puolella Jordanin, asti. **29** Mutta Ain kuninkaan hän ripusti hirteen, Siihonille, Hesbonin kuninkaalle, ja Oogille, Baasanin jossa hän riippui iltaan asti. Mutta auringon laskiessa kuninkaalle, joka asui Astarotissa. **11** Sentähden Joonas käski ottaa hänen ruumiinsa alas hirrestä, ja sanoivat meille meidän vanhimpanne ja kaikki maamme he heittivät sen kaupungin portin edustalle ja kasasivat asukkaat nän: 'Ottakaa evästä mukaanne matkalle ja sen päälle suuren kiviroukkion, joka on siellä vielä menkää heitä vastaan ja sanokaa heille: Me olemme täänkin päivänä. **30** Silloin Joonas rakensi Eebalin teidän palvelijanne, tehkää siis liitto meidän kanssamme'. vuorelle alttarin Herralle, Israelin Jumalalle, **31** niinkuin **12** Tämä leipämme oli vielä lämmintä, kun kotoa Herran palvelija Mooses oli käskenyt israelilaisten tehdä otimme sen eväksi lähtiessämme matkalle teidän ja niinkuin on kirjoitettuna Mooseksen lain kirjassa: luokseenne, ja katso, nyt se on kuivaa ja murentunutta. alttarin hakkaamattomista kivistä, joihin ei oltu rauta- **13** Ja nämä viinileilit, jotka uusina täytimme, ovat nyt aseella koskettu. Ja he uhrasivat sen päällä polttouhreja repeytyneitä; ja nämä vaatteemme ja kenkämme ovat Herralle ja teurastivat teuraita yhteysuhraksi. **32** Ja hän kovin pitkällä matkalla kuluneet. **14** Niin miehet ottivat kirjoitti siellä kiviin jäljennöksen Mooseksen laista, jonka heidän evästäänsä, mutta eivät kysyneet Herran mieltä. tämä oli kirjoittanut israelilaisille. **33** Ja koko Israel vanhimpineen, päälysmiehineen ja tuomareineen seisoili kassaan liiton, luvaten jättää heidät henkiin; ja kansan kummallakin puolella arkkia, pään leeviläisiä pappeja, päämiehet vannoivat heille valan. **16** Mutta kolmen jotka kantoivat Herran liitonarkkia, niin muukalaiset päävän kuluttua, sen jälkeen kuin liitto heidän kanssaan kuin maassasyntyneetkin, toinen puoli kääntyneenä oli tehty, saatiin kuulla, että he olivat lähiseuduulta Garissimin vuorta kohti, toinen puoli Eebalin vuorta kohti. ja asuivat heidän keskellänsä. **17** Niin israelilaiset Niin Israelin kansa ensiksi siuattiin, niinkuin Herran lähtivät likkeelle ja tulivat kolmantena päivänä heidän palvelija Mooses oli käskenyt, **34** ja sen jälkeen hän luki kaupunkiinhinsa; ja heidän kaupunkinsa olivat Gibeon, kaikki lain sanat, siuauksen ja kiroksen, aivan niinkuin Kefira, Beerot ja Kiryat-Jearim. **18** Mutta israelilaiset lain kirjassa on kirjoitettuna. **35** Ei mitään siitä, mitä eivät surmanneet heitä, sillä kansan päämiehet olivat Mooses oli käskenyt, Joonas jättänyt lukematta kaiken vanponeet heille valan Herran, Israelin Jumalan, kautta. Israelin seurakunnan läsnäollessa, niin myös naisten, Ja koko seurakunta napsi päämiehiä vastaan. **19** Silloin lasten ja mukana kulkevien muukalaisien läsnäollessa. kaikki päämiehet sanoivat koko seurakunnalle: "Me

olemme vannoneet heille valan Herran, Israelin Jumalan, Joosualle: "Älä pelkää heitä, sillä minä annan heidät kautta; sentähden me emme voi koskea heihin. 20 Mutta sinun käsiisi; ei kukaan heistä kestää sinun edessäsi". tämän me teemme heille, jättäässämme heidät henkiin, 9 Niin Joosua yllätti heidät, kuljettuaan kaiken yön ettei viha kohtaisi meitä valan tähden, jonka olemme Gilgalista. 10 Ja Herra saattoi heidät hämminkiin heille vannoneet." 21 Ja päämiehet sanoivat heistä: israelilaisten edessä, niin että nämä tuottivat heille "Jääköt henkiin, mutta tulkoon heistä halonhakkaaja suuren tappion Gibeonissa ja ajoivat heitä takaa Beet- ja vedenkantajia kaikelle kansalle". Nämä päämiehet Hooronin solatietti, surmaten heitä aina Asekaan ja antoivat käsken heistä. 22 Silloin Joosua kutsui heidät Makkedaan asti. 11 Ja kun he päätessaan Israelia olivat ja puhui heille sanoen: "Miksi olette pettäneet meidät ja he kuolivat; niitäh, jotka kuolivat raekivistä, oli useampia kirotut! Älköön ikinä ketään teistä päästäätkö olemasta kuin niitäh, jotka israelilaiset surmasivat miekalla. 12 minun Jumalani huoneen palvelijana, halonhakkaajana Silloin puhui Joosua Herralle, sinä päivänä, jona Herra ja vedenkantajana." 24 He vastasivat Joosualle ja antoi amorilaiset israelilaisten valtaan, ja sanoi Israelin sanoivat: "Sinun palvelijoillesi oli kerrottu, että Herra, silmien edessä: "Aurinko, seiso alallasi Gibeonissa, ja sinun Jumalasi, oli käskenyt palvelijaansa Moosesta antamaan teille koko tämän maan ja tuhoamaan kaikki ja kuu pysyi paikallansa, kunnes kansa oli kostanut maan asukkaat teidän tieltänne. Sentähden me suuresti pelkäsimme henkeämme teidän edessänne ja teimme tämän. 25 Mutta katso, nyt me olemme sinun käissäsi: 26 Silloin ollut sen päivän vertaista, ei ennen eikä jälkeen, jona hän teki heille näin: hän pelasti heidät israelilaisten käsistä, niin etteivät he heitä surmanneet. 27 Niin Joosua sinä päivänä määräsi heidät seurakunnan ja Herra näin kuuli ihmisen ääntä; sillä Herra soti Israelin puolesta. 15 Sen jälkeen Joosua ja koko Israel hänen Joosua ja koko Israel hänen kassaan palasi Gilgalin leiriin. 16 Mutta nuo viisi Herran alttarin halonhakkaajiksi ja vedenkantajiksi, aina tähän päivään asti, sitä paikkaa varten, jonka Herra oli 17 Niin Joosualle ilmoitti: "Ne viisi kuningasta on valitseva.

10 Kun Adonisedek, Jerusalemin kuningas, kuuli, että Joosua oli valloitannut Ain ja vihkinyt sen tuhon omaksi, tehdyn Aille ja sen kuninkaalle, niinkuin oli tehnyt Jerikolle ja sen kuninkaalle, ja että Gibeonin asukkaat olivat tehneet rauhan Israelin kanssa ja jääneet heidän keskuuteensa, 2 niin he peljästyivät suuresti, sillä Gibeon oli suuri kaupunki, niinkuin joku kuninkaankaupunki, ja suurempi kuin Ai, ja kaikki sen miehet olivat urhoollisia. 3 Ja Adonisedek, Jerusalemin kuningas, lähti sanan Hoohamille, Hebronin kuninkaalle, Piramille, Jarmutin kuninkaalle, Jaafialle, Laakiin kuninkaalle, ja Debirille, Eglonin kuninkaalle: 4 "Tulkaa minun luokseni ja auttakaa minua, ja kukistakaamme Gibeon, koska se on tehnyt rauhan Joosuan ja israelilaisten kanssa". 5 Niin nuo viisi amorilaisten kuningasta, Jerusalemin kuningas, Hebronin kuningas, Jarmutin kuningas, Laakiin kuningas ja Eglonin kuningas, kokoontuivat ja lähtivät liikkeelle kaikkine joukkoineen; ja he asettuivat leiriin Gibeonin edustalle ja ryhtyivät taisteluun sitä vastaan. 6 Silloin Gibeonin miehet lähettilivät sanan Joosualle Gilgalin leiriin: "Älköön sinun kätesi vetätykö auttamasta palvelijoitasi. Tule nopeasti luoksemme, pelasta meidät ja auta meitä, sillä kaikki vuoristossa asuvien amorilaisten kuninkaat ovat kokoon tuneet meitä vastaan." 7 Niin Joosua lähti Gilgalista, hän ja kaikki sotaväki hänen kansaan ja kaikki sotaурhot. 8 Silloin Herra sanoi

Jooseulle: "Älä pelkää heitä, sillä minä annan heidät kautta; sentähden me emme voi koskea heihin. 9 Niin Joosua yllätti heidät, kuljettuaan kaiken yön ettei viha kohtaisi meitä valan tähden, jonka olemme Gilgalista. 10 Ja Herra saattoi heidät hämminkiin heille "Jääköt henkiin, mutta tulkoon heistä halonhakkaaja suuren tappion Gibeonissa ja ajoivat heitä takaa Beet- ja vedenkantajia kaikelle kansalle". Nämä päämiehet Hooronin solatietti, surmaten heitä aina Asekaan ja antoivat käsken heistä. 22 Silloin Joosua kutsui heidät Makkedaan asti. 11 Ja kun he päätessaan Israelia olivat ja puhui heille sanoen: "Miksi olette pettäneet meidät ja he kuolivat; niitäh, jotka kuolivat raekivistä, oli useampia kirotut! Älköön ikinä ketään teistä päästäätkö olemasta kuin niitäh, jotka israelilaiset surmasivat miekalla. 12 minun Jumalani huoneen palvelijana, halonhakkaajana Silloin puhui Joosua Herralle, sinä päivänä, jona Herra ja vedenkantajana." 24 He vastasivat Joosualle ja antoi amorilaiset israelilaisten valtaan, ja sanoi Israelin sanoivat: "Sinun palvelijoillesi oli kerrottu, että Herra, silmien edessä: "Aurinko, seiso alallasi Gibeonissa, ja sinun Jumalasi, oli käskenyt palvelijaansa Moosesta antamaan teille koko tämän maan ja tuhoamaan kaikki ja kuu pysyi paikallansa, kunnes kansa oli kostanut maan asukkaat teidän tieltänne. Sentähden me suuresti pelkäsimme henkeämme teidän edessänne ja teimme tämän. 25 Mutta katso, nyt me olemme sinun käissäsi: 26 Silloin ollut sen päivän vertaista, ei ennen eikä jälkeen, jona hän teki heille näin: hän pelasti heidät israelilaisten käsistä, niin etteivät he heitä surmanneet. 27 Niin Joosua sinä päivänä määräsi heidät seurakunnan ja Herra näin kuuli ihmisen ääntä; sillä Herra soti Israelin puolesta. 15 Sen jälkeen Joosua ja koko Israel hänen Joosua ja koko Israel hänen kassaan palasi Gilgalin leiriin. 16 Mutta nuo viisi kuningasta on valitseva pakenivat ja piiloutuvat Makkedan luolaan. 17 Niin Joosualle ilmoitti: "Ne viisi kuningasta on löydetty piiloutuneina Makkedan luolaan". 18 Silloin Joosua sanoi: "Vierittääkää isooja kiviä luolan suulle ja asettakaan sen eteen miehiä vartioimaan heitä. 19 Mutta te muut, älkää päästäkää, vaan ajakaa takaa vihollisianne ja hakatkaa maahan heidän jälkjoukkonsa älkääkää päästääkää heitä menemään kaupunkiehinsa, sillä Herra, teidän Jumalanne, on antanut heidät teidän käsiinne." 20 Kun sitten Joosua ja israelilaiset olivat tuottaneet heille hyvin suuren, perinpohjaisen tappion ja ne harvat, jotka olivat pelastuneet, olivat päässeet varustettuihin kaupunkieihin, 21 niin koko kansa palasi vahingoittumatonna takaisin Joosuan luo leiriin Makkedaan, eikä kukaan uskaltanut enää hiiksua sanaakaan israelilaisia vastaan. 22 Silloin Joosua sanoi: "Avatkaa luolan suu ja tuokaa ne viisi kuningasta minun eteeni luolasta". 23 Ja he tekivät niin ja toivat hänen eteensä ne viisi kuningasta luolasta: Jerusalemin kuninkaan, Hebronin kuninkaan, Jarmutin kuninkaan, Laakiin kuninkaan ja Eglonin kuninkaan. 24 Ja kun he olivat tuoneet nämä kuninkaat Joosuan eteen, niin Joosua kutsui kaikki Israelin miehet ja sanoi sotaväen pääliköille, jotka olivat seuranneet häntä: "Astukaa esiin ja pankaa jalkanne näiden kuninkaiden niskalle". Niin he astuivat esiin ja panivat jalkansa heidän niskallensa. 25 Silloin Joosua sanoi heille: "Älkää peljätkö älkääkää arkaikko, vaan olkaa lujat ja rohekat, sillä nän on Herra tekevä kaikille teidän

vihollisilleen, joita vastaan te joudutte sotimaan". 26 Sen jälkeen Joosua lõi heidät kuoliaaksi ja ripusti heidät viiteen hirsipuuuhun. Ja he riippuvat hirressä itaan asti. 27 Mutta auringonlaskun aikaan Joosua käski ottaa heidät alas hirrestä ja heittää luolan, johon he olivat pihoutuneet. Ja he panivat luolan suulle isojä kiviä, jotka ovat siinä vielä tänäkin päivänä. 28 Samana päivänä Joosua valloitti Makkedan ja surmasi miekan terällä sen asukkaat ja sen kuninkaan; hänen vihki tuhon omaksi heidät ja jokaisen, joka siellä oli, päästämättä pakoon ainoatakaan. Ja hän teki Makkedan kuninkaalle, niinkuin oli tehnyt Jerikon kuninkaalle. 29 Sitten Joosua ja koko Israel hänen kanssaan lähti Makkedasta Libnaan ja ryhtyi taisteluun Libnaa vastaan. 30 Ja Herra antoi senkin ja sen kuninkaan Israelin käsii. Ja Joosua surmasi miekan terällä sen asukkaat, jokaisen, joka siellä oli, päästämättä sieltä pakoon ainoatakaan; ja hän teki sen kuninkaalle saman, minkä oli tehnyt Jerikon kuninkaalle. 31 Sitten Joosua ja koko Israel hänen kanssaan lähti Libnasta Laakiseen ja asettui leiriin sen edustalle ja ryhtyi taisteluun sitä vastaan. 32 Ja Herra antoi Laakiin Israelin käsii, niin että hän valloitti sen toisena päivänä; ja hän surmasi miekan terällä sen asukkaat, jokaisen, joka siellä oli, samoin kuin oli tehnyt Libnalle. 33 Silloin Hooram, Geserin kuningas, tuli auttamaan Laakista; mutta Joosua voitti hänet ja hänen väkensä, päästämättä pakoon ainoatakaan heistä. 34 Ja Laakiista Joosua ja koko Israel hänen kanssaan lähti Egloniin, ja he asettuivat leiriin sen edustalle ja ryhtivät taisteluun sitä vastaan. 35 Ja he valloitit sen samana päivänä ja surmasivat miekan terällä sen asukkaat, ja hän vihki sinä päivänä tuhon omaksi jokaisen, joka siellä oli, samoin kuin oli tehnyt Laakkilie. 36 Sen jälkeen Joosua ja koko Israel hänen kanssaan lähti Eglonista Hebronii, ja he ryhtivät taisteluun sitä vastaan. 37 Ja he valloitit sen ja surmasivat miekan terällä sen asukkaat ja sen kuninkaan, ja samoin kaikki sen alaiset kaupungit ja jokaisen, joka siellä oli, päästämättä pakoon ainoatakaan, samoin kuin hän oli tehnyt Eglonille. Hänen vihki tuhon omaksi sen ja jokaisen, joka siellä oli. 38 Sitten Joosua ja koko Israel hänen kanssaan kääntyti Debiriin ja ryhtyi taisteluun sitä vastaan. 39 Ja hän sai valtaansa sen ja sen kuninkaan ja kaikki sen alaiset kaupungit, ja he surmasivat miekan terällä niiden asukkaat ja vihkivät tuhon omaksi jokaisen, joka siellä oli, päästämättä pakoon ainoatakaan. Hän teki Debirille ja sen kuninkaalle saman, minkä oli tehnyt Hebronille ja minkä oli tehnyt Libnalle ja sen kuninkaalle. 40 Sitten Joosua valtasi koko maan, Vuoriston, Etelämaan, Alankomaan ja Rinnemaat, ja surmasi kaikki niiden kuninkaat, päästämättä pakoon ainoatakaan, ja vihki tuhon omaksi joka hengen, niinkuin Herra, Israelin Jumala, oli käskenyt. 41 Ja Joosua valtasi heidän alueensa Kaades-Barneasta Gassaan saakka ja koko Goosenin maakunnan Gibeoniin saakka. 42 Viiteen hirsipuuuhun. Ja he riippuvat hirressä itaan asti. Kaikki nämä kuninkaat ja heidän maansa Joosua sai valtaansa yhdellä otteella; sillä Herra, Israelin Jumala, soti Israelin puolesta. 43 Sitten Joosua ja koko Israel hänen kanssaan palasi Gilgalin leiriin.

11 Kun Jaabin, Haasorin kuningas, sen kuuli, lähettilään sanan Joobabille, Maadonin kuninkaalle, ja Simronin kuninkaalle ja Aksafin kuninkaalle 2 ja niille kuninkaille, jotka asuivat pohjoisessa, Vuoristossa, Aromaassa Kinarotista etelään pään, Alankomaassa ja Doorin kukkuloilla länessä, 3 kanaanalaisille itään ja länteen, amorilaisille, heettiläisille, perissiläisille ja jebusilaisille vuoristoon ja hivviläisille Hermonin juurelle Mispan maahan. 4 Nämä lähtivät liikkeelle kaikkine joukkoineen; väkeä oli niin paljon kuin hiekkaa meren rannalla ja hevosia ja sotavaunuja ylen paljon. 5 Ja kaikki nämä kuninkaat liittyivät yhteen, tulivat ja leiriityivät yhdessä Meeromin veden rannalle sotiaksensa Israelia vastaan. 6 Silloin Herra sanoi Joosulle: "Älä pelkää hetiä, sillä huomenna tähän aikaan minä annan heidät kaikki voittetuina Israelin valtaan; heidän ratsujensa vuohisjänteet sinä katkot, ja heidän vaununsa sinä polttat tulessa". 7 Niin Joosua ja kaikki sotaväki hänen kanssaan yllätti heidät Meeromin veden rannalla ja hyökkäsi heidän kimppuunsa. 8 Ja Herra antoi heidät Israelin käsii, niin että he voittivat heidät ja ajoivat heitä takaa aina suureen Siidoniin, Misrefot-Majimiin ja itään pään Mispan laaksoon asti; ja he voittivat heidät, päästämättä pakoon ainoatakaan heistä. 9 Ja Joosua teki heille, niinkuin Herra oli hänen sanonut: heidän ratsujensa vuohisjänteet hän katkoi, ja heidän vaununsa hän poltti tulessa. 10 Sitten Joosua kääntyi takaisin ja valloitti Haasorin ja surmasi miekalla sen kuninkaan; Haasor oli näet muinoin kaikkien näiden kuningaskuntien pääkaupunki. 11 Ja he surmasivat miekan terällä ja vihkivät tuhon omaksi jokaisen, joka siellä oli, niin ettei jäänyt jäljelle ainoatakaan henkeä; ja Haasorin hän poltti tulella. 12 Kaikki nämä kuninkaankaupungit ja niiden kuninkaat Joosua sai valtaansa, ja hän surmasi miekan terällä niiden asukkaat, vihkien heidät tuhon omaksi, niinkuin Herran palvelija Mooses oli käskenyt. 13 Mutta kukkuloilla olevista kaupungeista Israel ei polttanut ainoatakaan, paitsi Haasorin, jonka Joosua poltti. 14 Ja kaiken, mitä näistä kaupungeista oli saatavana saalista, ynnä karjan israelilaiset ryöstitivät itselleen; mutta kaikki ihmiset he surmasivat miekan terällä ja tuhosivat heidät, jättämättä eloon ainoatakaan henkeä. 15 Niinkuin Herra oli käskenyt palvelijaansa Moosesta, niin oli Mooses käskenyt Joosuaa, ja niin Joosua teki; eikä hän jättänyt tekemättä mitään kaikesta siitä, mistä Herra oli Moosekselle käskyn antanut. 16 Niin Joosua valloitti koko tämän maan, Vuoriston, koko Etelämaan ja

koko Goosenin maakunnan, Alankomaan ja Aromaan, yksi, lähellä Beeteliä olevan Ain kuningas yksi, 10 niin myös Israelin vuoriston ja sen alankomaan- 17 maan Jerusalemin kuningas yksi, Hebronin kuningas yksi, Seirin pään kohoavasta Sileästä vuoresta aina Baal-Gaadiin saakka, Libanonin laaksoon, Hermonin vuoren juurelle; kaikki heidän kuninkaansa hän sai valtaansa 11 Jarmutin kuningas yksi, Laakiin kuningas yksi, 12 Eglonin kuningas yksi, Geserin kuningas yksi, 13 Debirin kuningas yksi, Gederin kuningas yksi, 14 Norman ja lõi heidät kuoliaaksi. 18 Kauan aikaa Joosua kävi kuningas yksi, Aradin kuningas yksi, 15 Libnan kuningas sotaa kaikkia näitä kuninkaita vastaan. 19 Eikä ollut yksi, Adullamin kuningas yksi, 16 Makkedan kuningas ainoatakaan kaupunkia, joka olisi tehnyt rauhan Israelin yksi, Beetelin kuningas yksi, 17 Tappuahin kuningas kanssa, paitsi ne hivviläiset, jotka asuvat Gibeonissa; yksi, Heeferin kuningas yksi, 18 Afekin kuningas yksi, vaan kaikki valloitettiin asevoimalla. 20 Sillä Herralta Lassaronin kuningas yksi, 19 Maadonin kuningas yksi, tämä tuli; hän paadutti heidän sydämensä, niin että he Haasorin kuningas yksi, 20 Simron-Meronin kuningas kävivät taisteluun Israelia vastaan, jotta heidät armotta yksi, Aksafin kuningas yksi, 21 Taanakin kuningas yksi, vihittäisiin tuhon omaksi ja hävitettäisiin, niinkuin Herra oli Megiddonin kuningas yksi, 22 Kedeksen kuningas yksi, Moosekselle käskyn antanut. 21 Siihen aikaan Joosua Carmelin juurella olevan Jokneamin kuningas yksi, 23 tuli ja hävitti anakilaiset vuoristosta, Hebronista, Debiristä Doorin kukkuloilla olevan Doorin kuningas yksi, Gilgalin ja Anabista, koko Juudan vuoristosta ja koko Israelin seudun pakanain kuningas yksi, 24 Tirsan kuningas vuoristosta; Joosua vihki heidät kaupunkineen tuhon yksi. Kaikkiaan kolmekymmentä yksi kuningasta.

12 Nämä olivat ne maan kuninkaat, jotka israelilaiset

voittivat ja joiden maan he ottivat omakseen tuolla puolella Jordanin, auringonnousun puolella, maan Arnon-jesta aina Hermonin vuoren saakka ja koko itäpuolisen Aromaan: 2 Siihoni, amorilaisten kuningas, joka asui Hesbonissa ja hallitsi maata Arnon-joen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaakson keskikohdalta, ja puolta Gileadia, Jabbok-jokeen saakka, joka on ammonilaisten rajana, 3 ja Aromaata aina Kinerotin järveen, sen itärantaan, saakka ja Aromaan mereen, Suolamereen, sen itärantaan, saakka, Beet-Jesimotin tienoille, ja etelään pään Pisgan rinteiden juurelle saakka. 4 Ja he ottivat omakseen Oogin, Baasanin kuninkaan, alueen, hänen, joka oli viimeisiä refalaisia ja asui Astarotissa ja Edreissä 5 ja hallitsi Hermonin vuorta, Salkaa ja koko Baasanian gesurilaisten ja maakatilaisten alueeseen saakka ja toista puolta Gileadia, Hesbonin kuninkaan Siihoniin alueeseen saakka. 6 Herran palvelija Mooses ja israelilaiset olivat voittaneet heidät; ja Herran palvelija Mooses oli antanut maan omaksi ruubenalaisille ja gaadilaisille ja toiselle puolelle Manassen sukukuntaa. 7 Ja nämä olivat ne maan kuninkaat, jotka Joosua ja israelilaiset voittivat tällä puolella Jordanin, länsipuolella, Libanonin laaksossa olevasta Baal-Gaadista aina Seirin pään kohoavaa Sileäään vuoren saakka, ja joiden maan Joosua antoi Israelin sukukuntien omaksi, heidän osastojensa mukaan, 8 Vuoristossa, Alankomaassa, Aromaassa, Rinnemaisissa, Erämaassa ja Etelämaassa, heettiläisten, amorilaisten, kanaanilaisten, perissiläisten, hiviviläisten ja jebusilaisten maan: 9 Jerikon kuningas

13 Kun Joosua oli käynyt vanhaksi ja iäkkääksi, sanoi Herra hänelly: "Sinä olet käynyt vanhaksi ja iäkkääksi, mutta vielä on hyvin paljon maata valtaamatta. 2 Tämä on se maa, mikä vielä on jäljellä: kaikki filistealaisten alueet ja koko gesurilaisten maa. 3 Siihorista alkaen, joka on itään pään Egyptistä, aina Ekrönin alueeseen saakka pohjoiseen pään-se luetaan kanaanilaisten alueeseen-ne viisi filistealaista ruhtinasta, nimittäin Gassan, Asdodin, Askelonin, Gatin ja Ekrönin ruhtinat, niin myöskin avvilaiset 4 etelässä pän; koko kanaanilaisten maa ja Meara, joka on siidonlaisten, Afekiin saakka, amorilaisten alueeseen saakka; 5 ja gebalilaisten maa ja koko Libanon, auringonnousun puolella, Hermonin vuoren juurella olevasta Baal-Gaadista siihen saakka, mistä mennään Hamatiin. 6 Kaikki vuoriston asukkaat Libanonista Misrefot-Majimiin saakka, kaikki siidonlaiset, minä karkoitan israelilaisten tieltä; arvo vain niiden maa Israelin kesken perintösaksi, niinkuin minä olen sinulle käskyn antanut. 7 Jaa siis tämä maa perintösana yhdeksälle sukukunnalle ja toiselle puolelle Manassen sukukuntaa." 8 Samalla kuin sen toinen puoli olivat näet myöskin ruubenilaiset ja gaadilaiset saaneet perintösansa, jonka Mooses antoi heille tuolta puolelta Jordanin, idän puolelta, niinkuin Herran palvelija Mooses sen heille antoi, 9 maan Arnon-joen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaakson keskikohdalla olevasta kaupungista alkaen ja koko Meedeban ylätasangon Diiboniin saakka; 10 ja kaikki Siihoniin, amorilaisten kuninkaan, kaupungit, hänen, joka hallitsi Hesbonissa, aina ammonilaisten alueeseen saakka, 11 ja Gileadin sekä gesurilaisten ja maakatilaisten alueet ja koko Hermonin vuoren ja koko Baasanin Salkaan saakka, 12 koko Oogin valtakunnan Baasanissa, hänen, joka hallitsi Astarotissa ja Edreissä ja oli viimeisiä refalaisia; nämä Mooses voitti ja karkoitetti.

13 Mutta israelilaiset eivät karkoitaneet gesurilaisia ja arvalla perintöosiksi sen käskyn mukaisesti, jonka maakatilaisia, vaan gesurilaiset ja maakatilaiset jäivät Herra oli yhdeksästä ja puolesta sukukunnasta antanut asumaan Israelin keskeen aina tähän päivään asti. Mooseksen kautta. **3** Sillä Mooses oli antanut kahdelle **14** Ainoastaan Leevin sukukunnalle hän ei antanut ja puolelle sukukunnalle perintöosat tuolta puolelta perintöosaa. Herran, Israelin Jumalan, uhrit ovat sen Jordanin, mutta leeviläisille hän ei antanut perintöosaa perintöosaa, niinkuin hän on sille puhunut. **15** Mooses antoi heidän keskellänsä. **4** Sillä joosefilaisia oli kaksi ruubenilaisten sukukunnalle, heidän suvuilleen, maata: sukukuntaa, Manasse ja Efraim; ja leeviläisille ei **16** heille tuli alue Arnon-joen rannalla olevasta Aroerista annettu osuutta maahan, vaan ainoastaan kaupunkuja ja jokilaakson keskikohdalla olevasta kaupungista alkaen heidän asuaksensa sekä niiden laidunmaat heidän ja koko ylätasankoa Meedeban luona; **17** Hesbon ynnä karjaansa ja omaisuuttansa varten. **5** Niinkuin Herra oli kaikki sen alaiset kaupungit, jotka ovat ylätasangolla, Moosekselle käskyn antanut, niin israelilaiset tekivät ja Diibon, Baamot-Baal, Beet-Baal-Meon, **18** Jahas, jakovat maan. **6** Silloin juudalaiset astuivat Joosuan Kedemot, Meefaat, **19** Kirjataim, Sibma, Seret-Sahar eteen Gilgalissa, ja kenissiläinen Kaaleb, Jefunnen Laaksovuorella, **20** Beet-Peor ja Pisgan rinteet ja Beet- poika, sanoi hänenne: "Sinä tunnet sen sanan, jonka Jesimot; **21** ja kaikki ylätasangon kaupungit ja Siihonin, Herra puhui Jumalan miehelle Moosekselle minusta ja amorilaisten kuninkaan, koko valtakunta, hänen, joka sinusta Kaades-Barneassa. **7** Minä olin neljänkymmenen hallitsi Hesbonissa ja jonka Mooses voitti samalla kuin vuoden vanha, kun Herran palvelija Mooses lähetti Midianin ruhtinaat Evin, Rekemin, Suurin, Huurin ja minut Kaades-Barneasta vakoilemaan maata, ja minä Reban, jotka olivat Siihonin aliruhtinaita ja asuivat siinä annoin hännelle tietoja parhaan ymmärrykseni mukaan. **8** maassa. **22** Muiden mukana, jotka kaatuivat, israelilaiset Mutta veljeni, jotka olivat käyneet siellä minun kanssani, surmasivat miekalla myösken Bileamin, Beorin pojaa, saivat kansan sydämen raukeamaan, kun taas minä tietääni. **23** Ruubenilaisten raja on Jordan; se on uskollisesti seurasin Herraa, Jumalaani. **9** Sinä päivänä rajana. Tämä on ruubenilaisten, heidän sukujensa, Mooses vanoi sanoen: 'Totisesti, se maa, johon perintöosa, kaupungit kylineen. **24** Mooses antoi Gaadin sinä olet jalkasi astunut, on tuleva sinulle ja sinun sukukunnalle, gaadilaisille, heidän suvuilleen, maata: lapsillesi perintöosaksi ikiaikoihin asti, koska sinä olet **25** heidän alueekseen tuli Jaeser, ja kaikki Gileadin uskollisesti seurannut Herraa, minun Jumalaani'. **10** kaupungit ja puolet ammonilaisten maata Aroerin asti, Ja nyt, katso, Herra on antanut minun elää, niinkuin joka on itään pään Rabbasta, **26** ja maa Hesbonista hän oli sanonut, vielä neljänkymmentä viisi vuotta sen Raamat-Mispeen ja Betonimii saakka, ja Mahanaimista jälkeen, kuin Herra puhui tämän sanan Moosekselle, Lidebirin alueeseen saakka; **27** ja laaksossa: Beet-Raam, Israelin vaeltaessa erämaassa. Ja katso, minä olen Beet-Nimra, Sukkot ja Saafon, loput Siihonin, Hesbonin nyt kahdeksankymmenen viiden vuoden vanha **11** ja kuninkaan, valtakunnasta, rajana Jordan Kinneretin olen vielä tänä päivänä yhtä voimakas, kuin olin sinä järven päähän saakka, tuolla puolella Jordanin, idän päivänä, jona Mooses minut lähetti; niinkuin voimani oli puolella. **28** Tämä on gaadilaisten, heidän sukujensa, silloin, niin se on vielä nytkin: minä kykenen sotimaan, perintöosa, kaupungit kylineen. **29** Mooses antoi toiselle lähtemään ja tulemaan. **12** Anna minulle siis tämä puollelle Manassen sukukuntaa maata, ja se tuli toiselle vuoristo, josta Herra puhui sinä päivänä. Sinähän kuulit puollelle Manassen sukukuntaa, heidän suvuilleen: **30** sinä päivänä, että siellä asuu anakilaisia ja että siellä heidän alueekseen tuli Mahanaimista alkaen koko on suuria, varustettuja kaupunkuja. Kenties Herra on Baasan, Oogin, Baasanin kuninkaan, koko valtakunta, minun kanssani, niin että minä saan heidät karkoitetuksi, kaikki Jaairin leirikylät Baasanissa, kuusikymmentä niinkuin Herra on puhunut." **13** Silloin Joosua siunasi kaupunkia, **31** ja puolet Gileadia sekä Astarot ja Edrei, Kaalebin, Jefunnen pojaa, ja antoi hännelle perintöosaksi Oogin valtakunnan pääkaupungit Baasanissa; tämä tuli Hebronin. **14** Niin Hebron tuli kenissiläisen Kaalebin, Maakirin, Manassen pojaa, jälkeläisille, toiselle puollelle Jefunnen pojaa, perintöosaksi, niinkuin se on tänäkin Maakirin jälkeläisiä, heidän suvuilleen. **32** Nämä ovat päivänä, sentähden että hän oli uskollisesti seurannut ne alueet, jotka Mooses jakoi perintöosiksi Mooabin Herraa, Israelin Jumalaan. **15** Mutta Hebronin nimi oli arolla, tuolla puolella Jordanin, Jerikon kohdalla, idän muinoin Kiryat-Arba, Arban mukaan, joka oli mahtavin puoella. **33** Mutta Leevin sukukunnalle Mooses ei mies anakilaisten joukossa. Ja maa pääsi rauhaan antanut perintöosaa. Herra, Israelin Jumala, on heidän sodasta. perintöosansa, niinkuin hän on heille puhunut.

14 Nämä ovat ne alueet, jotka israelilaiset saivat perintöosiksi Kanaanin maassa, ne, jotka pappi Eleasar ja Joosua, Nuunin poika, ja israelilaisen sukukuntien perhekunta-päämiehet jakoivat heille **2**

15 Juudan jälkeläisten sukukunta, heidän sukunsa, saivat arpaosansa etelästä, Edomin rajaan ja Siinin erämaahan pään, etäisintä etelää myöten. **2** Heidän eteläinen rajansa alkaa Suolameren päästä,

sen eteläisimmästä pohjukasta, 3 jatkoo Skorpionisolan Hesron, se on Haasor, 26 Amam, Sema, Moolada, 27 eteläpuolitse, kulkee Siiniin, nousee Kaades-Barnean Hasar-Gadda, Hesmon, Beet-Pelet, 28 Hasar-Suual, eteläpuolitse, kulkee Hesroniin, nousee Addarii ja Beerseba ja Bisotja, 29 Baala, Ijjim, Esem, 30 Eltolad, käänty Karkaan pään. 4 Edelleen se kulkee Asmoniin Kesil, Horma, 31 Siklag, Madmanna, Sansanna, 32 ja jatkoo Egyptin puroon; sitten raja päättyy mereen. Lebaot, Silhim, Ain ja Rimmon-kaikkiaan kaksikymmentä Tämä olkoon teidän eteläinen rajanne. 5 Itäisenä rajaana yhdeksän kaupunkia kylneen. 33 Alankomaassa: Estaol, on Suolameri Jordanin suuhun saakka. Pohjoinen raja Sora, Asna, 34 Saanoah, Een-Gannim, Tappuah, alkaa siitä meren pohjukasta, jossa on Jordanin suu. Eenam, 35 Jarmut, Adullam, Sooko, Aseka, 36 Saaraim, 6 Sieltä raja nousee Beet-Hoglaan ja kulkee Beet-Aditaim, Gedera ja Gederotaim-neljätoista kaupunkia Araban pohjoispoolitse; edelleen raja nousee Boohanin, kylneen; 37 Senan, Hadasa, Migdal-Gaad, 38 Dilan, Ruubuen pojant, kiveen. 7 Sitten raja nousee Debiriin Mispe, Jokteel, 39 Laakis, Boskat, Eglon, 40 Kabbon, Aakorin laaksosta ja kääntyy pohjoiseen pään Gilgalia Lahmas, Kitlis, 41 Gederot, Beet-Daagon, Naema ja kohti, joka on vastapäätä puron eteläpuolella olevaa Makkeda-kuusitoista kaupunkia kylneen; 42 Libna, Eter, Adummiminsolaa; sitten raja kulkee Een-Semeksen Aasan, 43 Jiftah, Asna, Nesib, 44 Kegila, Aksib ja veteen ja päättyy Roogelin lähteeseen. 8 Edelleen raja Maaresa-yhdeksän kaupunkia kylneen; 45 Ekron ja sen nousee Ben-Hinnomin laaksoon, Jebusilaiskukkulan, se tytärkaupungit ja kylät; 46 koko se alue kylneen, joka on Jerusalemin, eteläpuolitse. Sitten raja nousee sen on Asdodin puolella Ekonista mereen kulkevaan rajaa; vuoren laelle, joka on vastapäätä Hinnomin laaksoa, 47 Asdod ja sen tytärkaupungit ja kylät; Gassa ja sen länessä pään, Refaimin tasangon pohjoisessa laidassa. tytärkaupungit ja kylät Egyptin puroon asti. Ja Suuri 9 Tämän vuoren laelta raja kaartuu Neftoahin veden meri on rajana. 48 Ja vuoristossa: Saamir, Jattir, Sooko, lähteelle ja jatkoo Efronin vuoren kaupunkieihin, ja sitten 49 Danna, Kirjat-Sanna, se on Debir; 50 Anab, Estemo, raja kaartuu Baalaan, se on Kirjat-Jearimiin. 10 Baalasta Aanim; 51 Goosen, Hoolon ja Giilo-yksitoista kaupunkia raja kääntyy länteen pään Seirin vuoren, kulkee Jearimin kylneen; 52 Arab, Duuma, Esan, 53 Jaanum, Beet-vuoren kukkulan, se on Kesalonin, pohjoispoolitse, Tappuah, Afeka, 54 Humta, Kirjat-Arba, se on Hebron, ja laskeutuu Beet-Semekseen ja kulkee sitten Timnaan. 11 Siior-yhdeksän kaupunkia kylneen; 55 Maaon, Karmel, Edelleen raja jatkoo Ekonin kukkulaan, pohjoiseen pään; Siif, Jutta, 56 Jisreel, Jokdeam ja Saanoah, 57 Kain, sitten raja kaartuu Sikkeroniin, kulkee Baala-vuoren Gibeaa, Timna-kymmenen kaupunkia kylneen; 58 Halhul, ja jatkoo Jabneeliin; sitten raja päättyy mereen. 12 Ja Beet-Suur, Gedor, 59 Maarat, Beet-Anot ja Eltekoni-läntisenä rajana on Suuri meri; se on rajana. Nämä kuusi kaupunkia kylneen; 60 Kirjat-Baal, se on Kirjat-ovat Juudan jälkeläisten, heidän sukukuntiensa, rajat Jearim, ja Rabba-kaksi kaupunkia kylneen. 61 Ja yltympäri. 13 Mutta Kaalebille, Jefunnen pojalle, Joosua eräämaassa: Beet-Araba, Middin, Sekaka, 62 Nibsan, antoi, niinkuin Herra oli häntä käskyn, osuuden Juudan Iir-Melah ja Een-Gedi-kuusi kaupunkia kylneen. 63 jälkeläisten keskuudessa, Kirjat-Arban, anakilaisten isän Mutta jebusilaisia, jotka asuivat Jerusalemissa, eivät Arban kaupungin, se on Hebronin. 14 Ja Kaaleb karkoitetti Juudan jälkeläiset kyenneet karkoittamaan, ja niin sieltä kolme anakilaista, Anakin jälkeläiset Seesain, jebusilaiset jäivät asumaan Juudan jälkeläisten sekaan, Ahimanin ja Talmain, 15 ja lähti sieltä Debirin asukkaita Jerusalemiin, aina tähän päivään asti.

vastaan; mutta Debirin nimi oli muinoin Kirjat-Seefer. 16 Silloin Kaaleb sanoi: "Joka voittaa ja valloittaa Kirjat-Seeferin, sille minä annan tyttäreni Aksan vaimoksi". 17 Niin Otniel, Kenaan, Kaalebin veljen, poika, valloitti sen; ja hän antoi tälle tyttärensä Aksan vaimoksi. 18 Ja kun Aksa tuli, niin hän yllytti miestänsä, että tämä pyytäisi hänen isältänsä peltomaata; ja Aksa pudottautui aasin selästä maahan. Silloin Kaaleb sanoi hännelle: "Mikä sinun on?" 19 Niin hän vastasi: "Anna minulle jäähyväislahja, sillä sinä olet naittanut minut kuivaan maahan; anna siis minulle vesilähteitä". Silloin hän antoi hännelle Ylälähteet ja Alalähteet. 20 Tämä on Juudan jälkeläisten sukukunnan, heidän sukujensa, perintöosa. 21 Juudan jälkeläisten sukukunnan etäisimmät kaupungit Edomin rajalla Etelämaassa ovat: Kabseel, Eeder, Jaagur, 22 Kiina, Diimona, Adada, 23 Kedes, Haasor, Jitnan, 24 Siif, Telem, Bealot, 25 Haasor-Hadatta, Kerijot-

16 Joosefilaisille määräsi arpa rajaan kulkemaan idästä pään, Jerikon Jordanista, Jerikon veteen ja sieltä eräämaahan, joka kohooa Jerikosta vuoristoon Beeteliä kohti. 2 Beetelistä raja jatkoo Luusiin ja kulkee arkilaisten alueeseen, Atarotiin. 3 Sitten se laskeutuu länteen pään jafletilaisten alueeseen, aina alisen Beet-Hooronin alueeseen ja Geseriin asti ja päättyy mereen. 4 Joosefilaiset, Manasse ja Efraim, saivat perintöosakseen tämän: 5 Efraimilaisille, heidän suvulleen, tuli seuraava alue: heidän perintöosansa itäinen raja kulkee Aterot-Addarista yliseen Beet-Hooroniin. 6 Sitten raja päättyy mereen. Pohjoisessa on Mikmetat rajana. Sieltä raja kääntyy itään pään Taanat-Siiloon ja menee sen itäpuolitse Janohaan. 7 Janohasta se laskeutuu Atarotiin ja Naaraan, koskettaa Jerikoa ja päättyy Jordaniin. 8 Tappuahista raja kulkee länteen pään Kaana-puroon ja

päätyy mereen. Tämä on efraimilaisten sukukunnan, kun Herra aina tähän asti on minua siuannut?" 15 heidän sukujensa, perintöosa, 9 ja lisäksi ne kaupungit, Silloin Joosua sanoi heille: "Jos sinä olet niin lukuisa jotka erotettiin efraimilaisille keskeltä manasselaisten perintöosaa, kaikki ne kaupungit kylineen. 10 Mutta he eivät karkoitaneet kanaanilaisia, jotka asuivat Geserissä; niin kanaanilaiset jäivät asumaan Efraimin keskeen aina tähän päivään asti, mutta joutuivat työveron alaisiksi.

17 Manassen sukukunta sai sekin arpaosansa, sillä hän oli Joosefin esikoinen. Maakir, Manassen esikoinen, Gileadin isä, sai Gileadin ja Baasanin, sillä hän oli sotilas. 2 Muutkin manasselaiset saivat osuutensa, suvittain: abieserilaiset, heelekiläiset, asrielilaiset, sekemiläiset, heeferiläiset ja semidalaiset. Nämä ovat Manassen, Joosefin pojan, miespuoliset jälkeläiset, suvittain. 3 Mutta Selofhadilla, Heeferin pojalla, joka oli Gileadin poika, joka Maakirin poika, joka Manassen poika, ei ollut poikia, vaan ainoastaan tyttäriä; ja nämä olivat hänen tyttäriensä nimet: Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirsa. 4 Nämä astuivat pappi Eleasarin ja Joosuan, Nuunin pojан, ja päämiesten eteen ja sanoivat: "Herra käski Mooseksen antaa meille perintösan veljimme keskuudessa". Silloin Joosua antoi heille Herran käskyn mukaisesti perintöosan heidän isänsä veljien keskuudessa. 5 Niin tuli Manasselle, paitsi Gileadin maata ja Baasanian tuolla puolella Jordanin, kymmenen osaa, 6 koska Manassen tytötäret saivat perintöosan hänen poikiensa keskuudessa; mutta Gileadin maa joutui Manassen muille jälkeläisille. 7 Manassen raja kulkee Asserista Mikmetatiin, joka on Sikemin itäpuolella; sitten raja menee oikealle Eentappuahin asukkaiden tienoille. 8 Tappuahin maa joutui Manasselle, mutta Tappuah, Manassen rajalla, efraimilaisille. 9 Sitten raja laskeutuu Kaana-puroon, puron eteläpuolelle; mutta siellä, Manassen kaupunkien keskellä, olevat kaupungit joutuivat Efraimille. Sitten Manassen raja kulkee puron pohjoispuolelle ja päätyy mereen. 10 Eteläpuolella oleva maa joutui Efraimille, mutta pohjoispuolella oleva maa joutui Manasselle, ja meri on sen rajana. Ja pohjoisessa sen raja koskettaa Asseria ja idässä Isaskaria. 11 Isaskarista ja Asserista joutui Manasselle Beet-Sean ja sen tytärkaupungit, Jibleam ja sen tytärkaupungit, Doorin asukkaat ja sen tytärkaupungit, Een-Doorin asukkaat ja sen tytärkaupungit, Taanakin asukkaat ja sen tytärkaupungit, Megiddon asukkaat ja sen tytärkaupungit, kolme kukkulaa. 12 Mutta manasselaiset eivät kynneet ottamaan haltuunsa näitä kaupunkeja, vaan kanaanilaisien onnistui jäädä asumaan siihen maahan. 13 Kun israelilaiset sitten voimistuivat, saattoivat he kanaanilaiset työveron alaisiksi, mutta eivät karkoitaneet heitä. 14 Joosefilaiset puhuivat Joosualle sanoen: "Miksi sinä olet antanut minulle perintösaksi vain yhden arvan ja yhden osan, vaikka minä olen lukuisa kansa,

kansa, niin mene metsäseutuun ja raivaa itsellesi maata sieltä, perissiläisten ja refalaisten maasta, kun kerran Efraimin vuoristo on sinulle liian ahdas". 16 Mutta joosefilaiset vastasivat: "Ei vuoristo riitä meille; ja kaikilla kanaanilaisilla, jotka asuvat tasangoilla, on raudoitettuja sotavaunuja, sekä niillä, jotka asuvat Beet-Seanissa ja sen tytärkaupungeissa, että niillä, jotka asuvat Jisreelin tasangolla". 17 Silloin Joosua sanoi Joosefin heimolle, Efraimille ja Manasselle, näin: "Sinä olet lukuisa kansa ja sinun voimasi on suuri; sinua ei ole jätettävä yhdelle ainoalle arpaosalle, 18 vaan vuoristo on tuleva sinun omaksi. Koska se on metsäseutua, on sinun raivattava se, ja sen laitapuoletkin tulevat sinun omiksesi. Sillä sinun on karkoitettava kanaanilaiset, vaikka heillä on raudoitettuja sotavaunuja ja vaikka he ovat voimakkaat."

18 Ja kaikki israelilaisten seurakunta kokoontui Siiloon, ja he pystyttivät sinne ilmestysmajan, sittenkuin maa oli tullut heille alamaiseksi. 2 Mutta vielä oli israelilaisista jäljellä seitsemän sukukuntaa, joiden perintöosa oli jakamatta. 3 Niin Joosua sanoi israelilaisille: "Kuinka kauan hidastelette ettekä mene ottamaan omaksenne maata, jonka Herra, teidän isenne Jumala, on teille antanut? 4 Tuokaa tänne jokaisesta sukukunnasta kolme miestä, niin minä lähetän heidät menemään ja kiertelemään maata ja panemaan sen kirjaan heidän perintösiaan silmällä pitäen; ja tulkoot he sitten takaisin minun luokseni. 5 He jakakoot maan seitsemään osaan. Juuda pysyköön alueellaan etelässä, ja Joosefin heimo pysyköön alueellaan pohjoisessa. 6 Pankaa maa, ne seitsemän osaa, kirjaan ja tuokaa kirja tänne minulle, niin minä heitän teidän puolestanne arpaa täällä Herran, meidän Jumalamme, edessä. 7 Sillä leeviläisillä ei ole osuutta teidän keskuudessanne, vaan Herran pappeus on heidän perintösansa; ja Gaad ja Ruuben ja toinen puoli Manassen sukukuntaa saivat tuolta puolelta Jordanin, idän puolelta, perintösansa, jonka Herran palvelija Mooses heille antoi." 8 Niin miehet nousivat ja lähtivät; ja Joosua käski lähtevien panna kirjaan maan, sanoen: "Menkää ja kierrelkää maa ja pankaa se kirjaan ja palatkaa sitten minun luokseni, niin minä heitän teidän puolestanne arpaa täällä Herran edessä Silossa". 9 Ja miehet lähtivät, kulkivat kautta maan ja panivat sen kirjaan kaupunki kaupungilta, seitsemänä osana, ja tulivat takaisin Joosuan luo Siilon leiriin. 10 Ja Joosua heitti heidän puolestanne arpaa Silossa Herran edessä, ja Joosua jakoi siellä maan israelilaisille, heidän osastojensa mukaan. 11 Ja arpa nousi benjaminalaisten sukukunnalle, heidän suvulleen; ja heidän arvalla saamansa alue oli Juudan jälkeläisten ja joosefilaisten vällillä. 12 Heidän pohjoinen rajansa

19 Toinen arpa tuli Simeonille, simeonilaisten
sukulaiselle heidän surullisuus ja heidän

- suukunnalle, heidän suvuilleensa; ja heidän perintösansa tuli olemaan keskellä Juudan jälkeläisten perintösaa. 2 Heidän perintösakseen tuli: Beerseba, Seba, Moolada, 3 Hasar-Suual, Baala, Esem, 4 Eltolad, Betul, Horma, 5 Siklag, Beet-Markabot, Hasar-Suusa, 6 Beet-Lebaot ja Saaruhen-kolmetoista kaupunkia kylineen; 7 Ain, Rimmon, Eeter ja Aasan-neljä kaupunkia kylineen; 8 sitten kaikki ne kylät, jotka ovat näiden kaupunkien ympärillä, aina Baalat-Beerii, Etelämaan Raamaan, saakka. Tämä on simeonilaisten sukukunnan, heidän sukujensa, perintöosa. 9 Juudan jälkeläisten osasta saivat simeonilaiset perintösansa, sillä Juudan jälkeläisille oli heidän osuutensa liian suuri; niin simeonilaiset saivat perintösansa heidän perintösansa keskeltä. 10 Kolmas arpa nousi sebulonlainaisille, heidän

suvuillensa, ja heidän perintösansa alue tuli ulottumaan Saaridiin saakka. **11** Läenteen pään nousee heidän rajansa Maralaan, koskettaa Dabbesetia ja sitä puroa, joka on Jokneamin itäpuolella. **12** Itään pään, auringonnousuun pään, kääntyy raja Saaridista Kislot-Taaborin alueelle ja jatkuu Daberatiin ja nousee Jaafiaan. **13** Sieltä se kulkee itään pään, auringonnousuun pään, Gat-Heferiin ja Eet-Kasiniin ja jatkuu Rimmoniin, joka ulottuu Neegaan. **14** Sitten raja kääntyy sen pohjoispuolitse Hannatonniin ja päättyy Jiftah-Eelin laaksoon. **15** Kattat, Nahalal, Simron, Jidal ja Beethlehem-kaksitoista kaupunkia kylneen. **16** Tämä on sebulonilaisten, heidän sukujensa, perintöosa, nämä kaupungit kylneen. **17** Neljäs arpa tuli Isaskarille, isaskarilaisille, heidän suvuilleen. **18** Ja heidän alueellaan tuli olemaan Jisreel, Kesullot, Suunem, **19** Hafaraim, Siion, Anaharat, **20** Rabbit, Kisjon, Ebes, **21** Remet, Een-Gannim, Een-Hadda ja Beet-Passes; **22** ja raja koskettaa Taaboria, Sahasimia, Beet-Semestä, ja heidän rajansa päättyy Jordaniin-kuusitoista kaupunkia kylneen. **23** Tämä on isaskarilaisten sukukunnan, heidän sukujensa, perintöosa, kaupungit kylneen. **24** Viides arpa tuli asserilaisten sukukunnalle, heidän suvuilleen. **25** Ja heidän alueellaan tuli olemaan Helkat, Hali, Beten ja Aksaf, **26** Alammelek, Amad ja Misal; ja länessä raja koskettaa Karmelia ja Siihor-Libnatia, **27** kääntyy sitten auringonnousuun pään Beet-Daagoniin ja koskettaa Sebulonia ja Jiftah-Eelin laaksoa pohjoisessa, Beet-Eemekiä ja Negielä ja jatkuu Kaabulin pohjoispuolitse **28** Ebronii, Rehobii, Hammoni ja Kaanaan, aina suureen Siidoniin saakka. **29** Sitten raja kääntyy Raamaan ja menee Tyrion varustettuun kaupunkiin saakka; sitten raja kääntyy Hoosaan ja päättyy mereen, Heebelistä Aksibiin. **30** Umma, Afek ja Rehob-kaksikymmentä kaksi kaupunkia kylneen. **31** Tämä on asserilaisten sukukunnan, heidän sukujensa, perintöosa, nämä kaupungit kylneen. **32** Kuudes arpa tuli naftalilaisille, naftalilaisten suvuille. **33** Ja heidän rajansa tuli kulkemaan Heelefistä, Saanannimin tammesta, Adami-Nekebin ja Jabneelin kautta Lakkumiin asti ja päättyy Jordaniin. **34** Ja raja kääntyy läenteen pään Asnot-Taaboriin ja jatkuu sieltä Hukkokiin ja koskettaa etelässä Sebulonia, länessä Asseria ja idässä Juudaa Jordain luona. **35** Varustettuja kaupunkeja ovat: Siddim, Seer, Hammat, Rakkat, Kinneret, **36** Adama, Raama, Haasor, **37** Kedes, Edrei, Een-Haasor, **38** Jireon, Migdal-Eel, Horem, Beet-Anat ja Beet-Semes-yhdeksäntoista kaupunkia kylneen. **39** Tämä on naftalilaisten sukukunnan, heidän sukujensa, perintöosa, kaupungit kylneen. **40** Seitsemäs arpa tuli daanilaisten sukukunnalle, heidän suvuilleen. **41** Heidän perintösansas alueella tuli olemaan Sora, Estaol, Iir-Semes, **42** Saalabbin, Ajalon, Jitla, **43** Eelon, Timna, Ekron, **44** Elteke, Gibbeton, Baalat, **45** Iehud. Bene-Berak, Gat-Rimmon. **46** Mee-Jarkon

ja Rakkon, ynnä Jaafoon pään oleva alue. 47 Mutta 2 ja puuhuvat heille Siilossa Kanaanin maassa, sanoen: daanilaisten alue joutui heiltä pois. Niin daanilaiset "Herra käski Mooseksen kautta antaa meille kaupunkuja lähtivät ja taistelivat Lesemiä vastaan ja valloittivat sen asuaksemme ja niiden laidunmaat karjaamme varten". ja surmasivat miekan terällä sen asukkaat ja ottivat sen 3 Niin israelilaiset antoivat leeviläisille perintösastaan omaksensa ja asettuivat sinne. Ja he antoivat Lesemille Herran käskyn mukaan nämä kaupungit laidunmaineen: nimen Daan, isänsä Daanin mukaan. 48 Tämä on 4 Arpa tuli kehatilaisten suvulle niin, että leeviläisistä daanilaisten sukukunnan, heidän sukujensa, perintöosa, pappi Aaronin jälkeläiset saivat arvalla Juudan nämä kaupungit kylineen. 49 Kun israelilaiset olivat sukukunnalta, Simeonin sukukunnalta ja Benjaminin saaneet jaetut maan sen rajoja myötä, antoivat he sukukunnalta kolmetoista kaupunkia. 5 Mutta muut Joosulle, Nuunin pojalle, perintösan keskuudessaan. kehatilaiset saivat arvalla Efraimin sukukunnan suvulta, 50 Herran käskyn mukaisesti he antoivat hänelle sen Daanin sukukunnalta ja toiselta puolelta Manassen kaupungin, jota hän pyysi, Timnat-Serahin Efraimin sukukuntaa kymmenen kaupunkia. 6 Geersonilaiset vuoristossa. Ja hän rakensi uudestaan kaupungin ja saivat arvalla Isaskarin sukukunnan suvulta, Asserin asettu sinne. 51 Nämä ovat ne perintösat, jotka sukukunnalta ja Naftalin sukukunnalta, sekä toiselta pappi Eleasar ja Joosua, Nuunin poika, ja israelilaisen puolelta Manassen sukukuntaa Baasanista, kolmetoista sukukuntien perhekunta-päämiehet jakoivat arvalla kaupunkia. 7 Merarilaiset, heidän sukunsa, saivat Siilossa Herran edessä, ilmestysmajan ovelta. Niin he Ruubenin sukukunnalta, Gaadin sukukunnalta ja lopettivat maan jakamisen.

20 Silloin Herra puhui Joosulle sanoen: 2 "Puhu israelilaisille ja sano: Määrätkää itsellenne ne turvakaupungit, joista minä olen puhunut teille Mooseksen kautta, 3 että niihin voisi paeta tappaja, joka tapaturmaisesti, tahtomattaan, on jonkin surmannut; ja olkoott ne teillä turvapaiikkoina verenkostajalta. 4 Ja kun joku pakenee johonkin näistä kaupungeista, pysähdyköön hän kaupungin portin ovelle ja kertokoon asiansa sen kaupungin vanhimille; he korjatkoot hänet luoksesta kaupunkiin ja antakoot hänelle paikan, jossa hän saa asua heidän luonansa. 5 Ja jos verenkostaja ajaa häntä takaa, älkööt he luovuttako tappajaa hänen käsinsä, koska hän tahtomattaan tappoi lähimmäisenä, häntä ennestään vihaamatusta. 6 Ja asukoon hän siinä kaupungissa, kunnes on ollut kansan tuomittavana, ja silloisen ylimmäisen papin kuolemaan saakka; sitten tappaja tulkoon taas takaisin omaan kaupunkiinsa ja kotiinsa, kaupunkiin, josta oli paennut." 7 Niin he pyhittivät sitä varten Kedeksen Galileasta, Naftalin vuoristosta, Sikemin Efraimin vuoristosta ja Kirjat-Arban, se on Hebronin, Juudan vuoristosta. 8 Ja tuolta puolelta Jerikon Jordanin, idän puolelta, he määräisivät Ruubenin sukukunnasta Beserin erämaasta, ylätasangolta, ja Gaadin sukukunnasta Raamotin, Gileadista, ja Manassen sukukunnasta Goolanin, Baasanista. 9 Nämä ovat ne kaupungit, jotka asetettiin kaikille israelilaisille ja heidän keskuudessaan asuville muikalaisille sitä varten, että niihin voisi paeta jokainen, joka tapaturmaisesti oli jonkin surmannut, eikä hänen tarvitsisi kuolla verenkostajan kädén kautta, ennenkuin oli ollut kansan tuomittavana.

21 Leeviläisten perhekunta-päämiehet astuivat pappi Eleasarin ja Joosuan, Nuunin pojien, eteen ja israelilaisen sukukuntien perhekunta-päämiesten eteen kaksi kaupunkia. 26 Näiden muiden kehatilaisten sukujen kaupunkeja laidunmaineen oli kaikkiaan kymmenen.

27 Leeviläisten sukuihin kuuluvat geersonilaiset saivat Jumalanne, suonut teidän veljienne päästä rauhaan, toiselta puolelta Manassen sukukuntaa tappajan niinkuin hän heille puhui; kääntykää siis takaisin ja turvakaupungin Goolanin laidunmaineen Baasanista menkää majoilenne, siihen perintömaahanne, jonka ja Beesteran laidunmaineen-kaksi kaupunkia; 28 Herran palvelija Mooses antoi teille tuolta puolelta ja Isaskarin sukukunnalta Kisjonin laidunmaineen, Jordanin. 5 Noudattakaan vain tarkoin niitä käskeyjä ja sitä Daberatin laidunmaineen, 29 Jarmutin laidunmaineen Iakia, jotka Herran palvelija Mooses on teille antanut, ja Een-Gannimin laidunmaineen-neljä kaupunkia; rakastakaan Herraan, teidän Jumalaanne, vaeltakaan 30 ja Asserin sukukunnalta Misalin laidunmaineen, aina hänen teitänssä, noudattakaan hänen käskeyjänsä, Abdonin laidunmaineen, 31 Helkatin laidunmaineen riippukaa hänessä kiinni ja palvelkaa häntä kaikesta ja Rehobin laidunmaineen-neljä kaupunkia; 32 sydämestärne ja kaikesta sielustanne." 6 Niin Joosua ja Naftalin sukukunnalta tappajan turvakaupungin siunasi heidät ja päästi heidät menemään, ja he menivät Kedeksen laidunmaineen Galileasta, Hammot-Doorin majoillessa. 7 Toiselle puollelle Manassen sukukuntaa laidunmaineen ja Kartanin laidunmaineen-kolme Mooses oli antanut maata Baasanista, ja toiselle puollelle kaupunkia. 33 Geersonilaisten, heidän sukujensa, Joosua oli antanut maata länsipuolelta Jordanin, heille kaupunkeja oli kaikkiaan kolmetoista kaupunkia samoin kuin heidän veljilleen. Ja kun Joosua päästi laidunmaineen. 34 Muut leeviläisiin kuuluvat heidät menemään majillensa ja siunasi heidät, 8 merarilaisten suvut saivat Sebulonin sukukunnalta sanoi hän heille näin: "Kun te palaatte majoilenne, Jokneamin laidunmaineen, Kartan laidunmaineen, mukananne suuret rikkaudet ja suuri karjan paljous, 35 Dimnan laidunmaineen, Nahalalin laidunmaineen- suuri hopean, kullan, vasken, raudan ja vaatteiden neljä kaupunkia; 36 ja Ruubinin sukukunnalta paljous, jakakaa veljienne kanssa vihollisiltanne saatu Beserin laidunmaineen, Jahaan laidunmaineen, 37 saalis." 9 Niin ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Kedemotin laidunmaineen ja Meefaatin laidunmaineen- Manassen sukukuntaa palasivat takaisin ja lähtivät pois neljä kaupunkia; 38 ja Gaadin sukukunnalta tappajan israelilaisten luota Siilstosta, joka on Kanaanin maassa, turvakaupungin Raamotin laidunmaineen Gileadista ja mennäkseen Gileadin maahan, perintömaahansa, johon Mahanaaimin laidunmaineen, 39 Hesbonin laidunmaineen he olivat asettuneet sen käsbyn mukaan, jonka Herra ja Jaeserin laidunmaineen-yhteensä neljä kaupunkia. 40 oli Mooseksen kautta antanut. 10 Kun ruubenilaiset, Niihän kaupunkeja, jotka nämä muut leeviläisten sukuihin gaadilaiset ja toinen puoli Manassen sukukuntaa tulivat kuuluvat merarilaiset, heidän sukunsa, saivat arvalla, Jordanin kivitarhoille, jotka ovat Kanaanin maan puolella, oli kaikkiaan kaksitoista kaupunkia. 41 Kaikkiaan oli rakensivat he sinne Jordanin partaalle alttarin, valtavan leeviläisten kaupunkeja israelilaisten perintömaassa alttarin. 11 Niin israelilaiset kuulivat sanottavan: "Katso, neljäkymmentä kahdeksan kaupunkia laidunmaineen. ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen 42 Näihin kaupunkeihin kuului kuhunkin itse kaupunki ja sukukuntaa ovat rakentaneet alttarin, pään Kanaanin sen ympäillä olevat laidunmaat; sellaisia olivat kaikki maata, Jordanin kivitarhojen luo, israelilaisten puolelle". nämä kaupungit. 43 Niin Herra antoi Israelille koko sen 12 Kun israelilaiset sen kuulivat, kokoonui kaikki maan, jonka hän oli vannonut antavansa heidän isilleen; israelilaisten seurakunta Siiloon, lähteäkseen sotaan ja he ottivat sen omaksensa ja asettuivat siihen. 44 heitä vastaan. 13 Ja israelilaiset lähettilvät ruubenilaisen Ja Herra soi heidän päästää rauhaan kaikkialla, aivan ja gaadilaisten luo ja Manassen sukukunnan toisen niinkuin hän valalla vanno oli luvannut heidän isillensä; puolen luo Gileadin maahan pappi Piinehaan, Eleasarini eikä yksikään heidän vihollisistaan kestänyt heidän pojant, 14 ja hänen kanssaan kymmenen ruhtinasta, edessään, vaan kaikki heidän vihollisensa Herra antoi heidän käsissä. 45 Ei jäänyt täytämättä ainoakaan kaikista niistä lupauksista, jotka Herra oli antanut Israelin heimolle, vaan kaikki toteutui.

22 Sitten Joosua kutsui ruubenilaiset, gaadilaiset ja toisen puolen Manassen sukukuntaa 2 ja sanoi heille: "Te olette noudattaneet kaikkea, mitä Herran palvelija Mooses on käskenyt teidän noudattaa, ja olette kuuleet minua kaikessa, mitä minä olen käskenyt teidän tehdä. 3 Te ette ole hyljänneet veljiänne koko tämän pitkän ajan kuluessa aina tähän päivään asti, ja te olette noudattaneet, mitä Herra, teidän Jumalanne, on käskenyt noudattaa. 4 Ja nyt on Herra, teidän

Jumalanne, suonut teidän veljienne päästää rauhaan, menkää majoilenne, siihen perintömaahanne, jonka ja Beesteran laidunmaineen-kaksi kaupunkia; rakastakaan Herraan, teidän Jumalaanne, vaeltakaan 30 ja Asserin sukukunnalta Misalin laidunmaineen, aina hänen teitänssä, noudattakaan hänen käskeyjänsä, Abdonin laidunmaineen, 31 Helkatin laidunmaineen riippukaa hänessä kiinni ja palvelkaa häntä kaikesta ja Rehobin laidunmaineen-neljä kaupunkia; 32 sydämestärne ja kaikesta sielustanne." 6 Niin Joosua ja Naftalin sukukunnalta tappajan turvakaupungin siunasi heidät ja päästi heidät menemään, ja he menivät Kedeksen laidunmaineen Galileasta, Hammot-Doorin majoillessa. 7 Toiselle puollelle Manassen sukukuntaa laidunmaineen ja Kartanin laidunmaineen-kolme Mooses oli antanut maata Baasanista, ja toiselle puollelle kaupunkia. 33 Geersonilaisten, heidän sukujensa, Joosua oli antanut maata länsipuolelta Jordanin, heille kaupunkeja oli kaikkiaan kolmetoista kaupunkia samoin kuin heidän veljilleen. Ja kun Joosua päästi laidunmaineen. 34 Muut leeviläisiin kuuluvat heidät menemään majillensa ja siunasi heidät, 8 merarilaisten suvut saivat Sebulonin sukukunnalta sanoi hän heille näin: "Kun te palaatte majoilenne, Jokneamin laidunmaineen, Kartan laidunmaineen, mukananne suuret rikkaudet ja suuri karjan paljous, 35 Dimnan laidunmaineen, Nahalalin laidunmaineen- suuri hopean, kullan, vasken, raudan ja vaatteiden neljä kaupunkia; 36 ja Ruubinin sukukunnalta paljous, jakakaa veljienne kanssa vihollisiltanne saatu Beserin laidunmaineen, Jahaan laidunmaineen, 37 saalis." 9 Niin ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Kedemotin laidunmaineen ja Meefaatin laidunmaineen- Manassen sukukuntaa palasivat takaisin ja lähtivät pois neljä kaupunkia; 38 ja Gaadin sukukunnalta tappajan israelilaisten luota Siilstosta, joka on Kanaanin maassa, turvakaupungin Raamotin laidunmaineen Gileadista ja mennäkseen Gileadin maahan, perintömaahansa, johon Mahanaaimin laidunmaineen, 39 Hesbonin laidunmaineen he olivat asettuneet sen käsbyn mukaan, jonka Herra ja Jaeserin laidunmaineen-yhteensä neljä kaupunkia. 40 oli Mooseksen kautta antanut. 10 Kun ruubenilaiset, Niihän kaupunkeja, jotka nämä muut leeviläisten sukuihin gaadilaiset ja toinen puoli Manassen sukukuntaa tulivat kuuluvat merarilaiset, heidän sukunsa, saivat arvalla, Jordanin kivitarhoille, jotka ovat Kanaanin maan puolella, oli kaikkiaan kaksitoista kaupunkia. 41 Kaikkiaan oli rakensivat he sinne Jordanin partaalle alttarin, valtavan leeviläisten kaupunkeja israelilaisten perintömaassa alttarin. 11 Niin israelilaiset kuulivat sanottavan: "Katso, neljäkymmentä kahdeksan kaupunkia laidunmaineen. ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen 42 Näihin kaupunkeihin kuului kuhunkin itse kaupunki ja sukukuntaa ovat rakentaneet alttarin, pään Kanaanin sen ympäillä olevat laidunmaat; sellaisia olivat kaikki maata, Jordanin kivitarhojen luo, israelilaisten puolelle". nämä kaupungit. 43 Niin Herra antoi Israelille koko sen 12 Kun israelilaiset sen kuulivat, kokoonui kaikki maan, jonka hän oli vannonut antavansa heidän isilleen; israelilaisten seurakunta Siiloon, lähteäkseen sotaan ja he ottivat sen omaksensa ja asettuivat siihen. 44 heitä vastaan. 13 Ja israelilaiset lähettilvät ruubenilaisen Ja Herra soi heidän päästää rauhaan kaikkialla, aivan ja gaadilaisten luo ja Manassen sukukunnan toisen niinkuin hän valalla vanno oli luvannut heidän isillensä; puolen luo Gileadin maahan pappi Piinehaan, Eleasarini eikä yksikään heidän vihollisistaan kestänyt heidän pojant, 14 ja hänen kanssaan kymmenen ruhtinasta, edessään, vaan kaikki heidän vihollisensa Herra antoi heidän käsissä. 45 Ei jäänyt täytämättä ainoakaan kaikista niistä lupauksista, jotka Herra oli antanut Israelin heimolle, vaan kaikki toteutui.

Ja kuitenkin te nytkin käännytte pois Herrasta! Kun te tänä päivänä kapinoitte Herraa vastaan, niin hän huomenna

vihastuu koko Israelin seurakuntaan. **19** Mutta jos olekaan menetelleet uskottomasti Herraa kohtaan; näin teidän perintömaanne on saastainen, niin tulkaa Herran te pelastitse israelilaiset joutumasta Herran käsiin". **32** perintömaahan, jossa on Herran asumus, ja asettukaa Sen jälkeen pappi Piinehas, Eleasarin poika, ja ruhtinaat meidän keskellemme. Älkää kapinoiko Herraa vastaan palasivat Gileadin maasta, ruubenilaisten ja gaadilaisten älkääkä kapinoiko meitä vastaan rakentamalla itsellenne luota, takaisin Kanaanin maahan israelilaisen luo ja alttaria, toista kuin Herran, meidän Jumalamme, alttari. antioivat heille nämä tiedot. **33** Ja ne olivat israelilaisille mieleen, ja israelilaiset ylistivät Jumalaan; eivätkä he ja anastanut itselleen sitä, mikä oli vihitty tuhon omaksi, enää ajatelleet lähteä sotaan heitä vastaan, hävittämään viha kohdannut koko Israelin seurakuntaa, vaikka hän sitä maata, jossa ruubenilaiset ja gaadilaiset asuvat. **34** olikin vain yksi mies? Eikö hänen täytynyt hukkua Ja ruubenilaiset ja gaadilaiset antioivat alttarille nimen, rikoksensa tähden?" **21** Silloin ruubenilaiset, gaadilaiset sanoen: "Se on todistaja meidän väilllämme siitä, että ja toinen puoli Manassen sukukuntaa vastasivat ja Herra on Jumala".

puhuivat Israelin heimojen päämiehille: **22** "Jumala, Herra Jumala, Jumala, Herra Jumala, hän tietää sen, ja Israel myösken tietäköön sen: jos me olemme kapinamielessä tai uskottomuudesta Herraa kohtaan- älä meitä silloin tänä päivänä auta- **23** rakentaneet alttarin käentyäksemme pois Herrasta, uhrataksemme sen pääällä polttouhria ja ruokauhria tai toimittaaksemme sen pääällä yhteysuhreja, niin kostakoon Herra itse sen. **24** Totisesti, me olemme tehneet sen vain yhdestä huolestuneina, siitä, että teidän lapsenne vastaisuudessa voivat sanoa meidän lapsillemme näin: 'Mitä teillä on tekemistä Herran, Israelin Jumalan, kanssa?' **25** Onhan Herra pannut Jordanin välirajaksi meille ja teille, te ruubenilaiset ja gaadilaiset; teillä ei ole mitään osuutta Herraan.' Ja niin teidän lapsenne voivat saada aikaan, että meidän lapsemme lakkavat pelkäämästä Herraa. **26** Sentähden me sanoimme: Tehkäämme itsellemme alttari, rakentakaamme se, ei polttouhria eikä teurasuhria varten, **27** vaan olemaan meidän ja teidän sekä myös meidän jälkeläistemme väillä meidän jälkeemme todistajana siitä, että me tahdomme toimittaa Herran palvelusta hänen edessänsä, polttouhreja, teurasuhreja ja yhteysuhreja, etteivät teidän lapsenne vastaisuudessa sanoisi meidän lapsillemme: 'Teillä ei ole mitään osuutta Herraan'. **28** Ja me ajattelimme: Jos he vastaisuudessa sanovat näin meille ja meidän jälkeläisillemme, niin me voimme vastata: 'Katsokaa Herran alttarin kuvaa, jonka meidän esi-isämme ovat tehneet, ei polttouhria eikä teurasuhria varten, vaan olemaan todistajana meidän väillämme ja teidän'. **29** Pois se, että me kapinoisimme Herraa vastaan ja käentyisimme tänä päivänä pois Herrasta rakentamalla alttarin polttouhria, ruokauhria ja teurasuhria varten, toisen kuin Herran, meidän Jumalamme, alttari, joka on hänen asumuksensa edessä!" **30** Kun pappi Piinehas ja kansan ruhtinaat, Israelin heimojen päämiehet, jotka olivat hänen kanssaan, kuulivat, mitä ruubenilaiset, gaadilaiset ja manasselaiset puhuivat, oli se heille mieleen. **31** Ja pappi Piinehas, Eleasarin poika, sanoi ruubenilaisille, gaadilaisille ja manasselaisille: "Nyt me tiedämme, että Herra on meidän keskellämme, koska ette

23 Pitkän ajan kuluttua, sitten kuin Herra oli suonut Israelin päästää rauhaan kaikilta sen ympärillä asuvilta vihollisilta, ja kun Joosua oli käynyt vanhaksi ja iäkkääksi, **2** kutsui Joosua kaiken Israelin, sen vanhimmat, päämiehet, tuumarit ja päälysmiehet ja sanoi heille: "Minä olen käynyt vanhaksi ja iäkkääksi. **3** Ja te olette itse nähneet kaiken, mitä Herra, teidän Jumalanne, on tehnnyt kaikille näille kansoille, jotka hän on karkoitinan teidän tieltänne; sillä Herra, teidän Jumalanne, on itse sotinut teidän puolestanne. **4** Katsokaa, minä olen arponut teille, teidän sukukunnilleenne, perintöosaksi nämä kansat, jotka vielä ovat jäljellä, ja kaikki kansat, jotka minä hävitin Jordanista Suureen mereen asti, auringonlaskuun päin. **5** Ja Herra, teidän Jumalanne, työntää itse ne pois teidän edestänne ja karkoitaa ne teidän tieltänne, niin että te otatte omaksenne heidän maansa, niinkuin Herra, teidän Jumalanne, on teille puhunut. **6** Olkaa siis aivan lujat ja noudattakaa tarkoin kaikkea, mitä Mooseksen lain kirjaan on kirjoitettu, pojakeamatta siitä oikealle tai vasemmalle, **7** niin etette yhdy näihin teidän keskuuteen jääneisiin kansoihin, ette mainitse heidän jumaliensa nimiä ettekä vanno niiden nimeen, ette palvele niitä ettekä kumarra niitä, **8** vaan että riiputte kiinni Herrassa, Jumalassanne, niinkuin olette tehneet aina tähän päivään asti. **9** Sentähden Herra on karkoitinan teidän tieltänne suuren ja mahtavan kansat, eikä ainoakaan ole kestänyt teidän edessänne aina tähän päivään asti. **10** Yksi ainoa mies teistä ajoit pakoon tuhat, sillä Herra, teidän Jumalanne, soti itse teidän puolestanne, niinkuin hän on teille puhunut. **11** Ottakaa siis henkenne tähden tarkka vaari siitä, että rakastatte Herraa, teidän Jumalanne. **12** Sillä jos te käännytte hänestä pois ja liitytte näiden teidän keskuuteen jääneiden kansojen tähteisiin ja lankoudutte heidän kanssansa ja yhdytte heihin ja he teihin, **13** niin tietäkää, ettei Herra, teidän Jumalanne, enää karkoita näitä kansoja teidän tieltänne, vaan ne tulevat teille paulaksi ja ansaksi, kylkienne ruoskaksi ja oikaaksi silmiinne, kunnes te häviätte tästä hyvästä maasta, jonka Herra, teidän Jumalanne, on teille antanut. **14** Katso, minä menen nyt kaiken maailman tietä.

Koko sydämenne ja koko sielunne tietäköön, ettei ainoakaan kaikista niistä teitä koskevista lupauksista, karkoititvat heidät teidän tieltänne, ne kaksi amoralisten jotka Herra, teidän Jumalanne, on antanut, ole jäänyt täytämättä; kaikki ovat toteutuneet teille, ei ainoakaan niistä ole jäänyt täytämättä. **15** Ja niinkuin kaikki teitä on antanut, ovat toteutuneet teille, niin Herra myösken antaa kaikkien uhkauksiensa toteutua teille, kunnes hän on hävittänyt teidät tästä hyvästä maasta, jonka Herra, teidän Jumalanne, on teille antanut: **16** jos te rikotte Herran, teidän Jumalanne, liiton, jonka hän on teille säättänyt, ja menette ja palvelette muita jumalia ja niitä kumarratte, niin Herran viha syttyy teitä kohtaan, ja te häviätte pian siitä hyvästä maasta, jonka hän on teille antanut."

24 Sitten Jeesuksen kohdalla Israelin sukukunnat

Sikemiin ja kutsui Israelin vanhimmat, sen päämiehet, tuumarit ja päälysmiehet, ja he asettuivat Jumalan eteen. **2** Ja Jeesuksen sanoi koko kansalle: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Tuolla puolella Eufrat-virran asuvat muinoin teidän isänne, myös Terah, Aabrahamin ja Naahorin isä, ja he palvelivat muita jumalia. **3** Mutta minä otin teidän isänne Aabrahamin tuolta puolelta virran ja kuljetin häntä kautta koko Kanaanin maan ja tein hänen jälkeläisensä lukuisiksi ja annoini hänen lisakin. **4** Ja lisakkile minä annoini Jaakobin ja Eesaun. Ja Eesaulle minä annoini Seirin vuoriston omaksi, mutta Jaakob ja hänen pojansa menivät Egyptiin. **5** Sitten minä lähetin Mooseksen ja Aaronin ja rankaisin Egyptiä sillä, mitä minä siellä tein, ja sen jälkeen minä vein teidät sieltä pois. **6** Ja kun minä vein teidän isänne pois Egyptistä ja te olitte saapuneet meren rannalle, ajoivat egyptiläiset teidän isänne takaa sotavaunuilla ja ratsumiehillä Kaislamereen saakka. **7** Niin he huusivat Herraa, ja hän pani pimeyden teidän ja egyptiläisten väliille ja antoi meren tulla heidän ylitsensä, ja se peitti heidät; omin silmin te näitte, mitä minä tein egyptiläisille. Kun te sitten ollite asuneet kauan aikaa erämaassa, **8** toin minä teidät amoralisten maahan, jotka asuvat tuolla puolella Jordanin, ja he taistelivat teitä vastaan; mutta minä annoini heidät teidän käsiinne, ja te ottite omaksenne heidän maansa, ja minä tuhosin heidät teidän tieltänne. **9** Silloin nousi Baalak, Sipporin poika, Mooabin kuningas ja taisteli Israelia vastaan; ja hän lähetti kutsumaan Bileamin, Beorin pojant, että hän kiroisi teidät. **10** Mutta minä en tahtonut kuulla Bileamia, vaan hänen täytyi siunata teidät, ja minä pelastin teidät hänen käsistään. **11** Ja kun te ollite menneet Jordanin yli ja tulleet Jerikoon, niin Jerikon miehet ja amoraliset, perissiläiset, kanaaniläiset, heettiläiset, girsiläiset, hviviläiset ja jebusiläiset taistelivat teitä vastaan, mutta minä annoini heidät teidän käsiinne.

12 Ja minä lähetin herhiläisiä teidän edellänne, ja ne kaksi amoralisten jotka kuningasta; sinä miekallasi ja jousellasi et sitä tehnyt. **13** Ja minä annoini teille maan, josta sinä et ollut vaivaa joita te ette olleet istuttaneet, te sattie syödä. **14** Niin antaa kaikkien uhkauksiensa toteutua teille, kunnes hän peljääkää nyt Herraa, palvelkaa häntä nuheettomasti ja uskollisesti ja poistakaa ne jumalat, joita teidän isänne palvelivat tuolla puolella virran ja Egyptissä, ja palvelkaa Herraa. **15** Mutta jos pidätte pahana palvella Herraa, niin valitkaa tänä päivänä, ketä tahdotte palvella, niitäkö jumalia, joita teidän isänne palvelivat tuolla puolella virran, vai amoralisten jumalia, niiden, joiden maassa te asutte. Mutta minä ja minun perheeni palvelemme Herraa." **16** Silloin kansa vastasi ja sanoi: "Pois se, että me hylkäsimme Herran ja palvelisimme muita jumalia! **17** Sillä Herra on meidän Jumalamme, hän, joka johdatti meidät ja meidän isämme pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä, ja joka teki meidän silmiemme edessä suuret tunnustot ja aina varjeli meitä sillä tiellä, jota me vaelsimme, ja kaikkien niiden kangojen keskellä, joiden kautta me kuljimme. **18** Ja Herra karkoitti meidän tieltämme kaikki ne kansat, myös amoraliset, jotka asuvat tässä maassa. Sentähden me palvelemme Herraa, sillä hän on meidän Jumalamme." **19** Niin Jeesuksen sanoi kansalle: "Te ette voi palvella Herraa, sillä hän on pyhä Jumala; hän on kiivas Jumala, hän ei anna anteeksi teidän rikoksianne ja syntejänne. **20** Jos te hylkäätte Herran ja palvelette vieraita jumalia, niin hän kääntyy pois ja antaa teille käydä pahoin ja tekee lopun teistä, sen sijaan että hän on ennen antanut teille käydä hyvin." **21** Mutta kansa sanoi Jeesuulle: "Ei niin, vaan me palvelemme Herraa". **22** Silloin Jeesuksen sanoi kansalle: "Te olette itse todistajina itseänne vastaan, että olette valinneet itsellenne Herran palvellakseen häntä". He vastasivat: "Olemme". **23** Hän sanoi: "Niin poistakaa nyt vieraat jumalat, joita on teidän keskuudessanne, ja taivuttakaa sydämenne Herran, Israelin Jumalan, puoleen". **24** Kansa vastasi Jeesuulle: "Herra, meidän Jumalamme, me palvelemme, ja hänen ääntänsä me kuulemme". **25** Niin Jeesuksen sanoi sinä päivänä liiton kansan kanssa ja antoi heille Sikemissä käskyt ja oikeudet. **26** Ja Jeesuksen kirjoitti nämä puheet Jumalan lain kirjaan, ja hän otti suuren kiven ja pystytti sen sinne, tammen alle, joka oli Herran pyhäkössä. **27** Ja Jeesuksen sanoi kaikelle kansalle: "Katso, tämä kivi on oleva todistajana meitä vastaan, sillä se on kuullut kaikki Herran sanat, jotka hän on meille puhunut, ja se on oleva todistajana teitä vastaan, ettette kieläisi Jumalamme". **28** Sitten Jeesuksen päästti kansan menemään, kunkin perintöosalleen. **29** Näiden tapausten jälkeen Herran palvelija Jeesuksen poika, Nuunin poika, kuoli sadan kymmenen

vuoden vanhana. 30 Ja he hautasivat hänet hänen perintöosansa alueelle, Timnat-Serahiin, joka on Efraimin vuoristossa, pohjoispuolelle Gaas-vuorta. 31 Ja Israel palveli Herraa Joosuan koko elinajan ja niiden vanhinenten koko elinajan, jotka elivät vielä kauan Joosuan jälkeen ja tunisivat kaikki ne teot, jotka Herra oli Israellille tehnyt. 32 Ja Joosefin luut, jotka israelilaiset olivat tuoneet Egyptistä, he hautasivat Sikemiin, siihen maapalstaan, jonka Jaakob oli ostanut Hamorin, Sikemin isän, pojilta sadalla kesitalla ja jonka joosefilaiset olivat saaneet perintöosaksensa. 33 Ja Eleasar, Aaronin poika, kuoli, ja he hautasivat hänet Gibeaan, hänen poikansa Piinehaan kaupunkiin, joka oli annettu hänelle Efraimin vuoristosta.

Tuomarien

1 Joosuan kuoleman jälkeen israelilaiset kysivät Herralta ja sanoivat: "Kenen meistä on ensiksi lähdettävä kanaanilaisia vastaan, sotimaan heitä vastaan?" Herra vastasi: 2 "Juuda lähteköön; katso, minä annan maan hänen käsiinsä". 3 Niin Juuda sanoi veljellensä Simeonille: "Lähde minun kanssani minun arpaosaani, ja sotikaamme kanaanilaisia vastaan, niin minäkin tulen sinun kanssasi sinun arpaosaasi". Niin Simeon lähti hänen kanssaan. 4 Ja Juuda lähti, ja Herra antoi kanaanilaiset ja perissiläiset heidän käsiinsä; ja he voittivat heidät Besekissä-kymmenentuhatta miestä. 5 Ja he kohtasivat Adoni-Besekin Besekissä ja taistelivat häntä vastaan ja voittivat kanaanilaiset ja perissiläiset. 6 Ja Adoni-Besek pakeni, mutta he ajoivat häntä takaa ja ottivat hänet kiinni ja hakkasivat häneltä peukalot ja isotvarpaat. 7 Silloin Adoni-Besek sanoi: "Seitsemänkymmentä kuningasta, joilta oli hakattu peukalot ja isotvarpaat, kokosi muruja minun pöytäni alta; niinkuin minä olen tehnyt, niin on Jumala minulle maksanut". Ja he veivät hänet Jerusalemiin, ja siellä hän kuoli. 8 Ja Juudan miehet ryhtyivät taisteluun Jerusalemia vastaan ja valloitivat sen ja surmasivat miekan terällä sen asukkaat ja pistivät kaupungin tuleen. 9 Sen jälkeen Juudan miehet laskeutuivat sotimaan niitä kanaanilaisia vastaan, jotka asuivat Vuoristossa, Etelämaassa ja Alankomaassa. 10 Niin Juuda meni niitä kanaanilaisia vastaan, jotka asuivat Hebronissa-Hebronin nimi oli muinoin Kirjat-Arba-ja he voittivat Seesain, Ahimanin ja Talmain. 11 Sieltä hän meni Debirin asukkaita vastaan-Debirin nimi oli muinoin Kirjat-Seefer-12 ja Kaaleb sanoi: "Joka voittaa ja valloittaa Kirjat-Seeferin, sillä minä annan tyttäreni Aksan vaimoksi". 13 Niin Otniel, Kenaan, Kaalebin nuoremman veljen, poika, valloitti sen; ja hän antoi tälle tyttärensä Aksan vaimoksi. 14 Ja kun Aksa tuli, niin hän yllytti miestänsä, että tämä pyytäisi hänen isältänsä peltomaata; ja Aksa pudottautui aasin selästä maahan. Silloin Kaaleb sanoi hänelle: "Mikä sinun on?" 15 Niin hän vastasi hänelle: "Anna minulle jäähyväislahja, sillä sinä olet naittanut minut kuivaan maahan, anna siis minulle vesilähteitä". Silloin Kaaleb antoi hänelle Ylälähteet ja Alälähteet. 16 Ja Keeniläisen, Mooseksen apen, jälkeläiset olivat lähteneet Palmukaupungista Juudan jälkeläisten kanssa Juudan erämaahan, eteläpuolelle Aradia; he menivät ja asettuivat sikäläisen kansan sekaan. 17 Mutta Juuda meni veljensä Simeonin kanssa, ja he voittivat kanaanilaiset, jotka asuivat Sefatissa, ja he vihkiivät kaupungin tuhon omaksi ja kutsuivat sen Hormaksi. 18 Ja Juuda valloitti Gassan alueineen, Askelonin alueineen ja Ekonin alueineen. 19 Ja Herra oli Juudan kanssa, teidän kanssanne ikinä. 2 Te taas älkää tehkö liittoani niin että hän sai haltuunsa vuoriston; sillä hän ei kyennyt

karkoittamaan niitä, jotka asuivat tasangolla, koska heillä oli raudoitettuja sotavaunuja. 20 Ja he antoivat Kaalebille Hebronin, niinkuin Mooses oli puhunut; ja hän karkotti sieltä ne kolme anakilaista. 21 Mutta benjaminilaiset eivät karkoittaneet jebusilaisia, jotka asuivat Jerusalemissa, ja niin jebusilaiset jäivät asumaan benjaminilaisen sekaan, Jerusalemiin, aina tähän päivään asti. 22 Myöskin Joosefin heimo lähti liikkelle; se lähti Beeteliin, ja Herra oli heidän kanssansa. 23 Ja Joosefin heimo vakoilutti Beeteliä-kaupungin nimi oli muinoin Luus-24 ja vakoilijat näkivät miehen tulevan kaupungista ja sanoivat hänelle: "Näytä meille, mistä päästääni kaupunkiin, niin me teemme sinulle laupeuden". 25 Niin hän näytti heille, mistä päästiin kaupunkiin, ja he surmasivat miekan terällä kaupungin asukkaat, mutta sen miehen ja koko hänen sukunsa he päästivät menemään. 26 Ja se mies meni heettiläisten maahan ja rakensi kaupungin ja antoi sille nimen Luus, ja se nimi sillä on vielä tänäkin päivänä. 27 Mutta Manasse ei saanut haltuunsa Beet-Seania ja sen tytärkaupunkeja, ei Taanakia ja sen tytärkaupunkeja, ei Doorin asukkaita ja sen tytärkaupunkeja, ei Jibleamin asukkaita ja sen tytärkaupunkeja eikä Megiddon asukkaita ja sen tytärkaupunkeja, vaan kanaanilaisten onnistui jäädä asumaan siihen maahan. 28 Kun Israel sitten voimistui, saattoi se kanaanilaiset työveron alaisiksi, mutta ei karkoittanut heitä. 29 Efraim ei karkoittanut kanaanilaisia, jotka asuivat Geserissä, ja niin kanaanilaiset jäivät asumaan sen keskeen, Geseriin. 30 Sebulon ei karkoittanut Kidronin asukkaita eikä Nahalolin asukkaita, ja niin kanaanilaiset jäivät asumaan sen keskeen, mutta joutuivat työveron alaisiksi. 31 Asser ei karkoittanut Akkon asukkaita eikä Siidonin asukkaita eikä myöskaän Ahlabin, Aksibin, Helban, Afekin ja Rehobin asukkaita. 32 Ja niin asserilaiset joutuivat asumaan maan asukkaiden, kanaanilaisten, keskeen, koska eivät karkoittaneet heitä. 33 Naftali ei karkoittanut Beet-Semeksen asukkaita eikä Beet-Anatin asukkaita ja joutui niin asumaan maan asukkaiden, kanaanilaisten, keskeen; mutta Beet-Semeksen ja Beet-Anatin asukkaat joutuivat heille työveron alaisiksi. 34 Amorilaiset tunkivat daanilaiset vuoristoon, sillä he eivät sallineet heidän laskeutua tasangolle. 35 Ja amorilaisten onnistui jäädä asumaan Har-Herekseen, Ajalonii ja Saalbimiin; mutta Joosefin heimon käsi kävi heille raskaaksi, ja he joutuivat työveron alaisiksi. 36 Ja amorilaisten alue ulottui Skorpionisolaasta, Seelasta, ylöspäin.

2 Ja Herran enkeli tuli Gilgalista ylös Bookimiin. Ja hän sanoi: "Minä johdatin teidät Egyptistä ja toin teidät maahan, jonka minä valalla vannoien olin luovanut teidän isillenne, ja sanoin: 'Minä en riko liittoani tämän maan asukkosten kanssa, vaan kukistakaa heidän

alttarinsa.' Mutta te ette ole kuulleet minun ääntäni. Mitä olettekaan tehneet! 3 Niinpä minä nyt sanon teille: Minä en karkoita heitä teidän tieltänne, vaan heistä tulee teille ahdistajat, ja heidän jumalansa tulevat teille ansaksi." 4 Ja kun Herran enkeli oli puhunut nämä sanat kaikille israelilaisille, korotti kansa äänensä ja itki. 5 Ja he kartoittamatta niitä heti kohta; hän ei antanut niitä antovat sille paikalle nimen Bookim; ja he uhrasivat siinä Herralle. 6 Kun Joosua oli päästämnyt kansan menemään, menivät israelilaiset kukaan perintöosalensa, ottaakseen maan omaksensa. 7 Ja kansa palveli Herraa Joosuan koko elinajan ja niiden vanhinent koko elinajan, jotka elivät vielä kauan Joosuan jälkeen ja jotka olivat nähneet kaikki ne suuret teot, jotka Herra oli Israelille tehnyt. 8 Mutta Herran palvelija Joosua, Nuunin poika, kuoli sadan kymmenen vuoden vanhana. 9 Ja he hautasivat hänet hänen perintöosansa alueelle Timnat-Herekseen, Efraimin vuoristoon, pohjoispuolelle Gaas-vuorta. 10 Ja kun koko sekin sukupolvi oli tullut kootuksi isiensä tykö, nousi heidän jälkeensä toinen sukupolvi, joka ei tuntenut Herraa eikä niitä tekova, jotka hän oli Israelille tehnyt. 11 Niin israelilaiset tekivät sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä, ja palvelivat baaleja 12 ja hylkäsivät Herran, isiensä Jumalan, joka oli vienyt heidät pois Egyptin maasta, ja lähtivät kulkemaan muiden jumalien jäljessä, niiden kansojen jumalien, jotka asuivat heidän ympärillänsä, kumarsivat niitä ja vihoittivat Herran. 13 Mutta kun he hylkäsivät Herran ja palvelivat baalia ja astarteja, 14 niin Herran viha sytti Israelia kohtaan, ja hän antoi heidät ryöstäjien käsini, jotka ryöstivät heitä, ja myi heidät heidän ympäriillään asuvien vihollisten käsini, niin etteivät he enää voineet kestää vihollistensa edessä. 15 Mihin ikinä he lähtivätkin, oli Herran käsi heitä vastaan, tuottaa onnettomuutta, niinkuin Herra oli puhunut ja niinkuin Herra oli heille vannonut; ja niin he joutuivat suureen ahdinkoon. 16 Silloin Herra herätti tuomareita, jotka pelastivat heidät heidän ryöstäjäinsä käistä. 17 Mutta he eivät totteleet tuomareitansaakaan, vaan kulkivat haureudessa muiden jumalien jäljessä ja kumarsivat niitä. Pian he poikkesivat siltä tieltä, jota heidän isänsä, Herran käskyjä totellen, olivat kulkeneet; he eivät tehneet niin. 18 Kun siis Herra herätti heille tuomareita, niin Herra oli tuomarin kanssa ja pelasti heidät heidän vihollistensa käistä niin kauaksi aikaa, kuin tuomari eli; sillä Herran tuli sääli, kun he voihkivat sortajainsa ja vaivaajainsa käissä. 19 Mutta kun tuomari kuoli, vaelsivat he jälleen kelvottomasti, vielä pahemmin kuin heidän isänsä, kulkien muiden jumalien jäljessä, palvelleen ja kumartaen niitä. He eivät lakanneet teoistansa eivätkä paatuneesta vaelluksestansa. 20 Niin Herran viha sytti Israelia kohtaan, ja hän sanoi: "Koska tämä kansa on rikkonut minun liitonni, jonka minä sääsin heidän isillensä, eivätkä he ole kuulleet minun ääntäni, 21 niin en minäkään enää karkoita heidän tieltänsä ainoatakaan niistä kансоista, jotka Joosua kuolessaan jäitti jäljelle. 22 Minä tahdon näin heidän kauttansa koettella Israelia, noudattavatko he Herran tietä ja vaeltavatko sitä, niinkuin heidän isänsä tekivät, vai eivätkö." 23 Niin Herra jäitti nämä kansat paikoilleen, karkoitamatta niitä heti kohta; hän ei antanut niitä Joosuan käsiin.

3 Nämä ovat ne kansat, jotka Herra jäitti paikoilleen koettelakseen niiden kautta Israelia, kaikkia niitä, jotka eivät olleet kokeneet mitään kaikista Kanaanin sodista- 2 hän jäitti ne ainoastaan sitä varten, että israelilaisten sukupolvet saisivat kokea sotaa, hänen opettaessaan heitä sotimaan, kuitenkin ainoastaan niitä, jotka eivät ennen olleet sotaa kokeneet:- 3 filistealaisten viisi ruhtinasta ja kaikki kanaanilaiset ja siidonlaiset ja hivviläiset, jotka asuivat Libanonin vuoristossa, Baal-Hermonin vuoresta siihen saakka, mistä mennään Hamattiin. 4 Nämä jäivät, että hän niiden kautta koetteli Israelia saadakseen tietää, tottelisivatko he Herran käskyjä, jotka hän Mooseksen kautta oli antanut heidän isillensä. 5 Israelilaiset asuivat siis kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten keskellä, 6 ja he ottivat heidän tyttäriensä vaimoikseen ja antovat omia tyttäriensä heidän pojillensa ja palvelivat heidän jumaliansa. 7 Näin israelilaiset tekivät sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä, ja unhottivat Herran, Jumalansa, ja palvelivat baaleja ja aseroita. 8 Silloin Herran viha sytti Israelia kohtaan, ja hän myi heidät Kuusan-Risataimin, Mesopotamian kuninkaan, käsini; ja israelilaiset palvelivat Kuusan-Risataimia kahdeksan vuotta. 9 Mutta israelilaiset huusivat Herraa, ja Herra herätti israelilaisille vapauttajan, joka heidät vapautti, Otnielin, Kenaan, Kaalebin nuoremman veljen, pojan. 10 Ja Herran henki tuli häneen, ja hän oli tuomarina Israelissa; hän lähti sotaan, ja Herra antoi Kuusan-Risataimin, Aramiin kuninkaan, hänen käsiinsä, ja Kuusan-Risataim sai tuntea hänen kätensä voimaa. 11 Ja maassa oli rauha neljäkymmentä vuotta; sitten Otniel, Kenaan poika, kuoli. 12 Mutta israelilaiset tekivät jälleen sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä. Silloin Herra vahvisti Eglonin, Mooabin kuninkaan, Israelia väkevämmäksi, koska he tekivät sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä. 13 Ja tämä kokosi luokseen ammonilaiset ja amalekilaiset, lähti liikkeelle ja voitti Israelin, ja he valtasivat Palmukaupungin. 14 Ja israelilaiset palvelivat Eglonia, mooabilaisen kuningasta, kahdeksantoista vuotta. 15 Ja israelilaiset huusivat Herraa, ja Herra herätti heille vapauttajan, benjaminilaisen Eehudin, Geeran pojан, vasenkätsisen miehen. Kun israelilaiset lähettilivät hänet viemään veroa Eglonille, Mooabin kuninkaalle, 16 niin Eehud teki itsellensä kaksiteräisen miekan, jalan pituisen, ja satoi sen takkinsa alle oikealle kupeelleen. 17 Ja

hän toi veron Eglonille, Mooabin kuninkaalle. Mutta luoksensa oikeutta saamaan. 6 Hän lähetti kutsumaan Eglon oli hyvin lihava mies. 18 Kun hän oli saanut Baarakin, Abinoamin pojat, Naftalin Kedeksestä, ja hän tuoduksi veron, saattoi hän väen, joka oli verolahjoja sanoi hänelle: "Näin käskee Herra, Israelin Jumala: kantanut, matkalle. 19 Mutta itse hän käyti takaisin Lähde ja mene Taaborin vuorelle ja ota mukaasi Gilgalin luona olevilta jumalankuvilta ja käske sanoa: kymmenentuhatta miestä naftalilaisia ja sebulonilaisia. "Minulla on salaista asiaa sinulle, kuningas". Niin tämä 7 Ja minä tuon sinun luoksesi Kiisonin purolle Siiseran, sanoi: "Hiljaa!" Ja kaikki, jotka seisovat hänen luonaan, Jaabinin sotapäälikön, sotavaunuineen ja laumoineen menivät hänen luotaan ulos. 20 Kun Eehud oli tullut ja annan hänet sinun käsisi!." 8 Niin Baarak sanoi hänen luoksensa, hänen istuessaan yksin viileässä hänelle: "Jos sinä lähdet minun kanssani, niin minäkin yläsalissaan, sanoi Eehud: "Minulla on sinulle sana lähdien; mutta jos sinä et lähde minun kanssani, niin en Jumalalta". Silloin hän nousi istuimeltaan, 21 mutta minäkään lähdet". 9 Hän vastasi: "Minä lähden sinun Eehud ojensi vasemman kätensä ja tempasi miekan kanssasi; mutta kunnia siitä retkestä, jolle lähdet, ei tule oikealta kupeeltaan ja pisti sen hänen vatsansa, 22 niin sinulle, vaan Herra on myyvä Siiseran naisen käsini". etta kahvakin meni sisään terän mukana ja terä upposi Niin Debora nousi ja lähti Baarakin kanssa Kedekseen. kokonaan ihaan, sillä hän ei vetänyt ulos miekkaa hänen 10 Silloin Baarak kutsui Sebulonin ja Naftalin koolle vatsastaan. Sitten hän meni ulos laakealle katolle. 23 Kedekseen; kymmenentuhatta miestä seurasi häntä, Kun Eehud oli tullut pylväskäytävään, sulki hän yläsalin ja Debora lähti hänen kanssaan. 11 Mutta keeniläinen ovat jälkeensä ja lukitsi ne. 24 Hänen mentyään tulivat Heber oli eronnut keeniläisistä, Hoobabin, Mooseksen kuninkaan palvelijat, ja kun he näkivät, että yläsalin ovat apen, jälkeläisistä; ja hän oli telttaansa pystytellen tullut olivat lukitut, niin he ajattelivat: "Varmaankin hän on aina Saanaimin tammelle asti, joka on Kedeksen luona. tarpeellaan viileässä kammiossa". 25 Sitten he odottivat 12 Kun Siisera ilmoittiin, että Baarak, Abinoamin kyllästyksiin asti, mutta kun hän ei sittenkään avannut poika, oli noussut Taaborin vuorelle, 13 niin Siisera kutsui yläsalin ovia, ottivat he avaimen ja avasivat itse. Ja koolle kaikki sotavaununsa, yhdeksätsadat raudoitut katso, heidän herransa makasi kuolleena lattialla. 26 sotavaunut, ja kaiken väen, mikä hänellä oli, Haroset-Mutta Eehud oli paennut heidän vitkastellessaan; hän Goojimista Kiisonin purolle. 14 Silloin Debora sanoi oli jo päässyt jumalankuvien ohi ja pakeni Seiraan. Baarakille: "Nouse, sillä tämä on se päivä, jona Herra 27 Ja sinne tultuaan hän puhalsi pasunaan Efraimin antaa Siiseran sinun käsisi; onhan Herra lähtenyt vuoristossa. Silloin israelilaiset laskeutuivat hänen sinun edelläsi". Niin Baarak laskeutui Taaborin vuorelta, kanssaan vuoristosta, ja hän heidän etunenässään. ja kymmenentuhatta miestä hänen jäljessään. 15 Ja 28 Ja hän sanoi heille: "Seuratkaa minua, sillä Herra Herra saattoi Baarakin miekan terän edessä hämminkin antaa teidän vihollisenne, mooabilaiset, teidän käsini". Siiseran ja kaikki hänen sotavaununsa ja koko hänen Silloin he laskeutuivat hänen jäljessään alas, valtasivat joukkonsa; ja Siisera astui alas vaunuistaan ja pakeni mooabilaisen tieltä Jordanin kahlauspaikat eivätkä jalkaisin. 16 Mutta Baarak ajo takaa sotavaunuja päästääneet ketään yli. 29 Ja he voittivat silloin Mooabin, ja sotajoukko Haroset-Goojimia saakka. Ja koko lähes kymmenen tuhatta miestä, kaikki voimakkaita ja Siiseran joukko kaatui miekan terään; ei ainoakaan sotakuntoisia miehiä; eikä ainoakaan päässyt pakoon. pelastunut. 17 Mutta Siisera oli paennut jalkaisin Jaaelin, 30 Niin täytyi Mooabin silloin nöyrtyä Israelin käden alle. keiniläisen Heberin vaimon, teltalle; sillä Jaabinin, Ja maassa oli rauha kahdeksankymmentä vuotta. 31 Haasorin kuninkaan, ja keiniläisen Heberin perheen Hänen jälkeensä tuli Samgar, Anatin poika. Hän surmasi välillä oli rauha. 18 Ja Jaael meni Siiseraa vastaan filistealaisia kuusisataa miestä häränpistimellä; hänkin ja sanoi hänelle: "Poikkeaa, herrani, poikkea minun luoksesi, älä pelkää". Ja hän poikkesi hänen luoksensa teltaan, ja hän peitti hänet peitteellä. 19 Ja hän sanoi hänelle: "Anna minulle vähän vettä juodakseni, sillä minun on jano". Niin hän avasi maitoleilin ja antoi hänen juoda ja peitti hänet. 20 Ja hän sanoi hänelle: "Asetu teltan ovelle; ja jos joku tulee ja kysyy sinulta ja sanoi: 'Onko täällä ketään?' niin vastaa: 'Ei ole'. 21 Mutta Jaael, Heberin vaimo, tempasi telttavaarnan, otti vasaran käteensä, hiipti hänen luoksensa ja lõi vaarnan hänen ohimoonsa, niin että se tunkeutui aina maahan asti; hän oli näet väsymksestä vaipunut sikeään uneen, ja hän kuoli. 22 Ja katso, silloin Baarak tuli ajaen Siiseraa takaa; ja Jaael meni häntä vastaan ja sanoi hänelle:

4 Mutta Eehedin kuoltua israelilaiset tekivät jälleen sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä. 2 Silloin Herra myi heidät Jaabinin, Kanaanin kuninkaan, käsini, joka hallitsi Haasorissa. Hänen sotapäälikönnsä oli Siisera, joka asui Haroset-Goojimissa. 3 Ja israelilaiset huusivat Herraa, sillä Siisera oli yhdeksätsadat raudoitut sotavaunut, ja hän sorti ankarasti israelilaisia kaksikymmentä vuotta. 4 Mutta Debora, naisprofeetta, Lappidotin vaimo, oli siihen aikaan tuomarina Israelissa. 5 Hänen oli tapana istua Deboran-palmun alla, Raaman ja Beetelin välillä, Efraimin vuoristossa, ja israelilaiset menivät hänen

"Tule, minä näytän sinulle miehen, jota etsit". Ja hän tuli hänen luokseensa, ja katso, Siisera makasi kuolleena, vaarana ohimossaan. 23 Näin Jumala sinä päivänä nöyrytti Jaabinin, Kanaanin kuninkaan, israelilaisten edessä. 24 Ja israelilaisten käsi painoi yhä raskaammin Jaabinia, Kanaanin kuningasta, kunnes he tuhosivat Jaabinin, Kanaanin kuninkaan.

22 Silloin hevosten kaviot tömistivät maata, kun urhot laskivat, laskivat laukkaa. 23 Kirotkaa Meeros, sanoo Herran enkeli, kiroamalla kirotkaa sen asukkaat, koska eivät tulleet Herran avaksi, Herran avaksi sankarien joukkoon. 24 Siunattu olkoon vaimojen joukossa Jaael, keeniläisen Heberin vaimo, siunattu vaimojen joukossa, jotka teltoissa asuvat. 25 Vettä toinen pyysi, maitoa hän

5 Sinä päivänä Debora ja Baarak, Abinoamin poika, lauloivat näin: 2 "Johtajat johtivat Israelia, kansa oli altis-siitä te kiittääkää Herraa. 3 Kuulkaa, te kuninkaata, kuunnelkaa, te ruhtinaat. Herran kiitosta minä laulau, minä veisan Herran, Israelin Jumalan, ylistystä. 4 Kun sinä, Herra, lähdit liikkeelle Seiristä, kun sinä tulit astuen Edomin maasta, niin maa järisci, ja taivaat vuotivat, pilvet vuotivat vettä. 5 Vuoret järkyivät Herran edessä, itse Siinai Herran, Israelin Jumalan, edessä. 6 Samgarin, Anatin pojat, päävinä, Jaaelin päävinä tiet olivat tyhjinä, matkamiehet kiertelivät syrjäisiä polkuja. 7 Israel oli johtoa vaille, peräti vaille, kunnes sinä, Debora, nousit, sinä, Israelin äiti. 8 He valitsivat uusia jumalia; silloin oli sota porteilla asti, mutta ei näkynyt kilpeä, ei keihästä Israelin neljänkymmenen tuhannen joukossa. 9 Minun sydämeni on kiintynyt Israelin johtomiehiin. Te kansan joukossa alttiit, kiittääkää Herraa. 10 Te, jotka ratsastatte valkoisilla aasintammoilla, te, jotka istutte matoilla, ja te, jotka kuljette teillä, puhukaa. 11 Laulu kuului juotto-ojilta, siellä ylistetään Herran vanhurskaita tekova, hänen johdatuksensa vanhurskautta Israelissa. Silloin Herran kansa laskeutui portteille. 12 Heräjä, heräjä, Debora! Heräjä, heräjä, laula laulu! Nouse, Baarak! Ota vankeja saaliiksesi, sinä Abinoamin poika! 13 Silloin pakolaiset laskeutuivat näiden jaljojen luo, Herran kansa laskeutui minun luokseni, sankarien joukko. 14 Efraimista tulivat ne, jotka olivat juurtuneet Amalekiin, he seurasivat sinun joukkojeasi mukana, Benjamin. Maakirista laskeutuivat johtomiehet, Sebulonista ne, jotka kantoivat päälliönsauvaa. 15 Ja Isaskarin ruhtinaat tulivat Deboran kanssa, ja niinkuin Baarak, niin Isaskar: hän kiti tasangolle hänen jäljessänsä. Ruubenin suvuissa oli suuria neuvotteluja. 16 Miksi sinä jätit istumaan karjatarhojen väliille, kuuntelemaan paimenpillin soittoa? Ruubenin suvuissa oli suuria neuvonpitoja. 17 Gilead pysyi alallaan tuolla puolella Jordanin, ja Daan-miksi hän viipyi vierailulla laivoilla? Asser jääti istumaan meren rannalle ja pysyi alallaan lahtiensa luona. 18 Sebulon on kansa, joka antaa henkensä alttiaksi kuolemaan, samoin Naftali kedon kummuilla. 19 Kuninkaat tulivat ja taistelivat, silloin taistelivat Kanaanin kuninkaat Taanakissa, Megiddon vesien varsilla; mutta hopeata he eivät saaneet saaliiksesi. 20 Tähdet taivaalta kävivät sotaa, radoiltaan ne soitivat Siiseraa vastaan. 21 Kiisonin puro tempasi heidät mukaansa, taistelujen puro, Kiisonin puro. Astu esiin, minun sieluni, voimallisesti!

22 Silloin hevosten kaviot tömistivät maata, kun urhot laskivat, laskivat laukkaa. **23** Kirotkaa Meeros, sanoo Herran enkeli, kiroamalla kirotkaa sen asukkaat, koska eivät tulleet Herran avuksi, Herran avuksi sankareiden joukkoon. **24** Siunattu olkoon vaimojen joukossa Jaael, keeniläisen Heberin vaimo, siunattu vaimojen joukossa, jotka teltoissa asuvat. **25** Vettä toinen pyysi, maitoa hän antoi, toj juhlalampjassa kermaa. **26** Hän ojensi kätensä ottamaan vaarnaa, oikean kätensä työvasaraa; ja hän iski Siiseraa, lõi murskaksi hänen päänsä, musersi ja lävisti hänen ohimonsa. **27** Hänen jalkainsa juureen hän vaipui, kaatui, jäi siihen, hänen jalkainsa juureen hän vaipui, kaatui; jäi kuolleena makaamaan siihen, mihin vaipui. **28** Siiseran äiti katselee ikkunasta ja huutaa ristikön läpi: 'Miksi viipyväät hänen sotavaununsa tulemasta? Miksi ovat hänen valjakkonsa askeleet niin hitaat?' **29** Viisain hänen ruhtinattaristaan vastaa hännelle, ja hän kertaa itselleen hänen sanansa: **30** 'Varmaankin he ovat saaneet saalistaa ja jakavat sitä: tytön, kaksikin mieheen, kirjavaa kangasta saaliiksi Siiseralle, kirjavaa kangasta, kirjaeltua vaatetta saaliiksi, kaksi kirjaeltua, kirjavaa huivia saatujen saalisten kaulaan'. **31** Niin häviävät kaikki sinun vihollisesi, Herra. Mutta ne, jotka häntä rakastavat, ovat niinkuin aurinko, kun se nousee voimassansa." Ja maassa oli rauha neljäkymmentä vuotta.

6 Mutta israelilaiset tekivät sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä, ja Herra antoi heidät Midianin käsiin seitsemäksi vuodeksi. **2** Ja Israel sai tuntea Midianin kädén voimaa, ja israelilaiset tekivät suojakseen midianilaisia vastaan ne onkalot, joita on vuorissa, ja luolat ja vuorilinnat. **3** Ja joka kerta kun israelilaiset olivat kylväneet, tulivat midianilaiset, amalekilaiset ja Idän miehet ja hyökkäisivät heidän kimpvuunsa. **4** He leirityivät heitä vastaan ja hävittivät maan sadon aina Gassaa myöten eivätkä jättäneet mitään elintarpeita Israeliin, eivät myöskaan lampaita, nautakarjaa eivätkä aaseja. **5** Sillä he lähtivät liikkeelle laumoineen ja teltoineen, he tulivat monilukuisina kuin heinäsirkat, heillä ja heidän kamelleillaan ei ollut määrää, ja he tulivat maahan sitä hävittämään. **6** Niin Israel joutui suureen kurjuuteen midianilaisten tähdien; ja israelilaiset huusivat Herraa. **7** Ja kun israelilaiset huusivat Herraa Midianin tähdien, **8** lähetti Herra israelilaisten luo profeetan, joka sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Minä johdatin teidät Egyptistä ja vein teidät pois orjuuden pesästä; **9** minä pelastin teidät egyptiläisten käsistä ja kaikkien teidän sortajainne käsistä; minä karkoitin heidät teidän tieltänne ja annoin teille heidän maansa. **10** Ja minä sanoin teille: Minä olen Herra, teidän Jumalanne, älkää peljätkö amorilaisten jumalia, joiden maassa te asutte. Mutta te ette kuulet minun ääntäni." **11** Ja Herran enkeli tuli ja istui Ofran tammen alle, joka

oli abieserilaisen Jooaan oma, juuri kun tämän poika sen vierestä hakattu maahan, ja se toinen härkä oli Gideon oli puimassa nisuja viinikurnassa, korjatakseen uhrattu polttouhriksi vastarakennetulla alttarilla. **29** Niin ne talteen midianilaisilta. **12** Ja Herran enkeli ilmesty he sanoivat toinen toiselleen: "Kuka on tämän tehnyt?" hänelle ja sanoi hänelle: "Herra olkoon sinun kanssasi, Ja kun he tutkivat ja tiedustelivat, niin sanottiin: "Gideon, sinä sotaarhu!" **13** Niin Gideon vastasi hänelle: "Oi, Jooaan poika, on sen tehnyt". **30** Silloin kaupungin Herrani, jos Herra on meidän kanssamme, miksi sitten miehet sanoivat Jooalle: "Tuo tänne poikasi, hänен kaikki tämä on meitä kohdannut? Ja missä ovat kaikki täytyy kuolla, sillä hän on kukistanut Baalin alttarin ja hänien ihmeeiliset tekonsa, joista isämme ovat meille hakannut maahan asera-karsikon sen vierestä". **31** Mutta kertoneet sanoen: 'Herra on johdattanut meidät tänne Jooas vastasi kaikille, jotka seisoivat hänén ympärillään: Egyptistä? Mutta nyt Herra on hylijännyt meidät ja "Tekö ajatte Baalin asiaa, tekö autatte häntä? Se, joka antanut meidät Midianin kouriin." **14** Silloin Herra kääntyi ajaa hänén asiaansa, rangaistakoon kuolemalla ennen häneen ja sanoi: "Mene tässä voimassasi ja vapauta huomisaamua. Jos hän on jumala, ajakoon itse asiansa, Israel Midianin kourista; minä lähetän sinut". **15** Hän koska kukistettu alttari oli hänén." **32** Sinä päivänä Gideon vastasi hänelle: "Oi, Herra, millä minä vapautan Israelin? sai nimekseen Jerubbaal, sillä sanottiin: "Baal ajakoon Minun sukunihan on heikoin Manassessa, ja minä itse asiansa häntä vastaan, koska hän on kukistanut itse olen kaikkein vähäisin isäni perheessä". **16** Herra hänen alttarinsa". **33** Kaikki midianilaiset, amalekalaiset sanoi hänelle: "Minä olen sinun kanssasi, ja sinä voitat ja Idän miehet olivat kokoontuneet yhteen, tulleet virran midianilaiset niinkuin yhden ainoan miehen". **17** Mutta yli ja leiriityneet Jisreelin tasangolle. **34** Silloin Herran hän sanoi hänelle: "Jos olen saanut armon sinun silmiesi henki täytti Gideonin; hän puhalsi pasunaan, ja niin edessä, niin osoita minulle tunnusteolla, että sinä itse abieserilaiset kutsuttiin koolle seuraamaan häntä. **35** puhut minun kanssani. **18** Älä poistu täältä, ennenkuin Ja hän lähetti sanansaattaja koko Manasseen, niin minä tulen takaisin sinun luoksesi ja tuon uhrilahjani että heidätkin kutsuttiin koolle seuraamaan häntä; ja panen sen eteesi." Hän sanoi: "Minä jäään, kunnes samoin hän lähetti sanansaattajat Asseriin, Sebuloniin sinä tulet takaisin". **19** Gideon meni ja valmisti vohlan, ja Naftaliin, ja nämä lähtivät vihollisia vastaan. **36** Silloin ja eefa-mitan jauhoja happamattomaksi leiviksi, pani Gideon sanoi Jumalalle: "Jos sinä aiot vapauttaa Israelin lihan koriin ja liemen pataan ja vei ne hänén luksensa minun kädelläni, niinkuin olet puhunut, **37** niin katso, tammen alle ja pani ne tarjolle. **20** Mutta Jumalan minä panen nämä kerity villat puimatartereelle: jos enkeli sanoi hänelle: "Ota liha ja happamattomat leivät kastetta tulee ainoastaan villoihin ja kaikki maa muuten ja pane ne tälle kalliolle ja vuodata liemi". Ja hän jää kuivaksi, niin minä siitä tiedän, että sinä minun teki niin. **21** Ja Herran enkeli ojensi sauvan, joka kädelläni vapautat Israelin, niinkuin olet puhunut". **38** hänellä oli kädessään, ja kosketti sen kärjellä lihaa ja Ja tapahtui niin. Sillä kun hän varhain seuraavana happamattomia leipiä; niin kalliosta nousi tuli, ja se päivänä nousi ja puristi villoja, pusersi hän kastetta kulutti lihan ja happamattomat leivät. Ja Herran enkeli villoissa koko vesimaljan täyden. **39** Ja Gideon sanoi katosi hänén silmistäänsä. **22** Kun Gideon näki, että se oli Jumalalle: "Älköön vihasi sytykö minua kohtaan, jos Herran enkeli, sanoi Gideon: "Voi minua, Herra, Herra, minä vielä kerran puhun. Anna minun vielä kerta tehdä kun olen nähtyn Herran enkelin kasvoista kasvoihin!" **23** koetus villoilla. Anna ainoastaan villojen jäädä kuivaksi ja Mutta Herra sanoi hänelle: "Rauha sinulle! Älä pelkää, kastetta tulla kaikkialle muualle maahan." **40** Ja Jumala sinä et kuole." **24** Silloin Gideon rakensi siihen Herralle alttarin ja pani sen nimeksi: "Herra on rauha". Se on teki niin sinä yönä; ainoastaan villat jäivät kuiviksi, ja vielä tänäkin päivänä abieserilaisten Ofrassa. **25** Ja sinä kastetta tuli kaikkialle muualle maahan.

7 Varhain seuraavana aamuna Jerubbaal, se on Gideon, ynnä kaikki väki, joka oli hänén kanssaan, leiriity Harodin lähteelle. Midianilaisten leiri taas oli siitä, Mooren kukkulasta, pohjoiseen pään, tasangolla. **2** Mutta Herran sanoi Gideonille: "Sinulla on kanssasi liian paljon väkeä, antaakseen Midianin heidän käsinsä; muuten Israel voisi kerskua minua vastaan ja sanoa: 'Oma käteni vapautti minut'. **3** Julista siis kansan kuullen näin: 'Se, joka pelkää ja on arka, palatkoon takaisin ja väistyköön Gileadin vuorilta.' Niin kansasta palasi takaisin kaksikymmentäkaksi tuhatta, ja kymmenentuhatta jää. **4** Ja Herra sanoi Gideonille: "Vielä on väkeä liian paljon; vie heidät alas veden ääreen, niin minä siellä heidät sinulle tutkin. Se, josta minä sinulle sanon: 'Tämä

lähteköön sinun kanssasi', se lähteköön kanssasi; mutta ja Gideonin miekka!" 21 Ja he seisovat kuka paikallaan jokainen, josta minä sinulle sanon: 'Tämä älköön lähtekö leirin ympärillä. Mutta leirissä kaikki juoksivat sekaisin, sinun kanssasi', se älköön lähtekö." 5 Niin hän vei kirkkuivat ja pakenivat. 22 Ja kun he puhalisivat noihin väen alas veden ääreen. Ja Herra sanoi Gideonille: kolmeensataan pasunaan, niin Herra käänsi toisen "Aseta erikseen jokainen, joka latkii vettä kielellään, miekan toista vastaan koko leirissä, ja leiri pakeni Beet-niinkuin koira latkii, ja samoin jokainen, joka laskeutuu Sitaan asti Sereraan pään, Tabbatin luona olevan Aabel-polvilleen juodaksensa". 6 Niiden luku, jotka latkivat Meholan rantaan saakka. 23 Ja Israelin miehet kutsuttiin kädestä suuhunsa, oli kolmesataa miestä; kaikki muu koolle Naftalista, Asserista ja koko Manasesta, ja he väki oli laskeutunut polvilleen juomaan vettä. 7 Silloin ajoivat midianilaisia takaa. 24 Ja Gideon oli lähettynyt Herra sanoi Gideonille: "Niillä kolmella sadalla miehellä, sanansaattaja koko Efraimin vuoristoon, sanomaan: jotka latkivat, minä vapautan teidät ja annan Midianin "Tulkaa alas midianilaisia vastaan ja vallatkaa heidän sinun käsisi; kaikki muu väki menköön kokin kotiinsa". tieltää vedet aina Beet-Baaraan asti sekä Jordan". Niin 8 Sitten väki otti mukaansa evääät ja pasunansa, ja kaikki Efraimin miehet kutsuttiin koolle, ja he valtasivat hän päästää kaikki Israelin miehet menemään kunkin vedet aina Beet-Baaraan asti sekä Jordanin. 25 Ja he majalleen, pidättääne ainostaan ne kolmesataa miestä. ottivat vangiksi kaksi midianilaisen ruhtinasta, Oorebin ja midianilaisen leiri oli hänen alapuolellaan tasangolla. ja Seebin; Oorebin he surmasivat Oorebin kalliolla, ja 9 Sinä yönä Herra sanoi hännelle: "Nouse ja käy leirin Seebin he surmasivat Seebin viinikuurnan luona, ja he kimppuun, sillä minä annan sen sinun käsisi. 10 Mutta jos sinä pelkäät käydä sen kimppuun, niin mene palvelijasi ajoivat midianilaisia takaa. Mutta Oorebin ja Seebin päätt he toivat Gideonille tuolta puolelta Jordanin.

Puuran kanssa alas leiriin 11 ja kuuntele, mitä siellä puhutaan. Sitten saat rohkeutta käydä leiriin kimppuun." Niin hän meni palvelijansa Puuran kanssa alas aina leiriin etuvartijoiden luo. 12 Midianilaisia, amalekilaisia ja kaikkia Idän miehiä oli asettunut tasangolle niin paljon kuin heinäiskkoja; ja heidän kameleillaan ei ollut määrä, niitä oli niin paljon kuin hiekkaa meren rannalla. 13 Kun Gideon tuli, niin muuan mies kertoi untansa toiselle. Hän sanoi: "Minä näin unta ja katso, ohraleipäkakkku tuli pyörjen midianilaisen leiriin. Se tuli teltalle saakka, iski siihen niin, että se kaatui, ja käänsi sen ylösalaisin, ja teltta jäi kumoon." 14 Niin toinen vastasi ja sanoi: "Se ei ole mikään muu kuin israelilaisen Gideoniin, Jooaan pojant, miekka; Jumala antaa hänen käsinsä Midianin ja koko leirin". 15 Kun Gideon oli kuullut kertomuksen unesta ja sen selityksen, niin hän kumartaen rukoili, palasi sitten takaisin Israelin leiriin ja sanoi: "Nouskaa, sillä Herra antaa midianilaisen leiriin teidän käsineen". 16 Ja hän jakoi ne kolmesataa miestä kolmeen joukkoon ja antoi heille kullekin käteen pasunava ja tyhjän saviruukun, tulisoitut ruukussa. 17 Ja hän sanoi heille: "Tarkatkaa minua ja tehkää niinkuin minä; kun minä olen tullut leiriin laitaan, niin tehkää, niinkuin minä teen. 18 Kun minä ja kaikki, jotka ovat minun kanssani, puhallamme pasunoihin, niin puhaltaakaan tekivä pasunoihin kaikkialla leiriin ympärillä ja huutakaa: 'Herran ja Gideonin puolesta!'" 19 Niin Gideon ja ne sata miestä, jotka olivat hänen kanssansa, tulivat leiriin laitaan keskimmäisen yövartion alussa; vartijat olivat juuri asetetut paikoilleen. Silloin he puhalisivat pasunoihin ja särkivät saviruukut, jotka heillä oli käsissään. 20 Niin ne kolme joukkoa puhalisivat pasunoihin, murskasivat saviruukut, tempasivat vasempaan käteensä tulisoihdut ja oikeaan pasunat, puhalisivat niihin ja huusivat: "Herran

8 Mutta Efraimin miehet sanoivat hännelle: "Miksi teit meille sen, ettet kutsunut meitä, kun menit taistelemaan midianilaisia vastaan?" Ja he riitelivät kovasti häntä vastaan. 2 Niin hän sanoi heille: "Mitä minä sitten olen tehnyt teihin verraten? Eikö Efraimin jäljikorjuu ole parempi kuin Abieserin viininkorjuu?" 3 Teidän käsinnähän Jumala antoi midianilaisen ruhtinaat Oorebin ja Seebin. Mitä minä olen voinut tehdä teihin verraten?" Kun hän puhui näin, asettui heidän suuttumuksensa häneen. 4 Kun Gideon tuli Jordaniille, meni hän sen yli, hän ja ne kolmesataa miestä, jotka olivat hänen kanssaan. He olivat uuvuksissa takaa-ajamisesta. 5 Ja hän sanoi Sukkotin miehille: "Antakaa joitakin leipäkakkuja väelle, joka seuraa minua, sillä he ovat uuvuksissa; minä olen ajamassa takaa midianilaisen kuninkaita Sebahia ja Salmunnaa". 6 Mutta Sukkotin päämiehet sanoivat: "Onko sinulla sitten jo Sebahin ja Salmunnan nyrki kädessäsi, että me antaisimme leipää sinun sotajoukollesi?" 7 Gideon vastasi: "Hyvä! Kun Herra antaa Sebahin ja Salmunnan minun käsini, puin minä teidän lihanne rikki erämaan orjantappuroilla ja orjanruosilla." 8 Ja hän nousi sieltä Penueliin ja puhui heille samalla tavalla. Ja Penuelin miehet vastasivat hännelle samoin, kuin Sukkotin miehet olivat vastanneet. 9 Niin hän sanoi myös Penuelin miehille: "Jahka palaan voittajana, kukistan minä tämän tornin". 10 Mutta Sebah ja Salmunna olivat Karkorissa ja heidän joukkonsa heidän kanssansa, noin viisitoista tuhatta miestä, kaikki, mitä oli jäljellä Idän miestien koko joukosta; kaatunut oli sata kaksikymmentä tuhatta miekkamiestä. 11 Ja Gideon kulki teltoissa-eläjien tietä Noobabin ja Jogbehan itäpuolitse ja voitti joukon, kun se oli huoletonna leirissään. 12 Ja Sebah ja Salmunna pakenivat, mutta hän ajo heitä

takaa; ja hän otti molemmat midianilaisten kuninkaat, lähteneet hänen kupeistansa; sillä hänellä oli monta Sebahin ja Salmunnan, vangiksi, saatettuaan koko leirin vaimoa. **31** Ja myös hänen sivuavimonsa, joka hänellä pakokauhun valtaan. **13** Ja Gideon, Jooaan poika, oli Sikemissä, synnytti hännelle pojant, ja hän antoi palasi taistelusta, Herekseen solalta. **14** Ja hän otti kiinni tälle nimen Abimelek. **32** Ja Gideon, Jooaan poika, erään nuorukaisen, joka oli Sukkotin miehiä, ja kyseli kuoli päästäään korkeaan ikäään, ja hänet haudattiin häneltä, ja tämä kirjoitti hännelle Sukkotin päämiehet isänsä Jooaan hautaan abieseriläisten Ofraan. **33** Mutta ja vanhimmat, seitsemänkymmentä seitsemän miestä. kun Gideon oli kuollut, niin israelilaiset lähtivät jälleen **15** Kun hän sitten tuli Sukkotin miesten luo, sanoi haureudessa kulkemaan baalien jäljessä ja ottivat Baal-hän: "Tässä ovat nyt Sebah ja Salmunna, joilla te Beritin jumalaksensa. **34** Eivätkä israelilaiset enää pilkkasitte minua sanoen: 'Onko sinulla sitten jo Sebahin ja Salmunnan nyrkki kädessäsi, että me antaisimme leipää sinu uupuneille miehillesi?'" **16** Ja hän otti kiinni kaupungin vanhimmat; ja hän otti erämaan maistaa niitä. **17** Ja hän kukisti Penuelin tornin ja surmasi kaupungin miehet. **18** Sitten hän sanoi Sebahille ja Salmunalle: "Minkä näköisä ne miehet olivat, jotka te tapoite Taaborilla?" He vastasivat: "Ne olivat niinkuin sinä; jokainen oli varreltaan kuin kuninkaan poika". **19** Hän sanoi: "He olivat minun veljiäni, minun äitini poikia. Niin totta kuin Herra elää: jos te olisitte jättäneet heidät henkiin, en minä surmaisi teitä." **20** Ja hän sanoi Jeterille, esikoiselleen: "Nouse ja surmaa heidät". Mutta nuorukainen ei paljastanut miekkaansa, sillä hän pelkäsi, koska oli vielä nuori. **21** Silloin sanoivat Sebah ja Salmunna: "Nouse sinä ja pistä meidät kuoliaaksi, sillä miehellä on miehen voima". Niin Gideon nousi ja surmasi Sebahin ja Salmunnan. Ja hän otti heidän kameliensa kaulasta puolikuukorut. **22** Niin Israelin miehet sanoivat Gideonille: "Hallitse sinä meitä, sekä sinä itse että sinun poikasi ja poikasi poika; sillä sinä olet vapauttanut meidät Midianin käsistä". **23** Mutta Gideon vastasi heille: "En minä hallitse teitä, eikä minun poikani ole hallitseva teitä; Herra on teitä hallitseva". **24** Ja Gideon sanoi heille: "Yhtä minä pyydän teiltä: antakoon kukaan minulle heiltä saaliiksi saamansa nenärenkaan". Heikäläisillä näet on kultaiset nenärenkaat, koska ovat ismaelilaisia. **25** Niin he vastasivat: "Annamme miezellämme". Ja he levittivät vaipan ja heittivät siihen kukaan saaliiksi saamansa nenärenkaan. **26** Ja hänen pyytämänsä kultaiset nenärenkaat painovat tuhat seitsemänsataa kultasekeliä, lukuunottamatta niitä puolikuukoruja, korvarenkaita ja purppuravaatteita, joita midianilaisten kuninkaat olivat kantaneet, ja heidän kameliensa kaulavitjoja. **27** Ja Gideon valmisti niistä kasukan, jonka hän sijoitti kaupunkiinsa Ofraan, ja koko Israel kulki haureudessa siellä sen jäljessä. Ja se tuli ansaksi Gideonille ja hänen perheellensä. **28** Niin täyti Midianin nöyrtyä israelilaisten edessä, eikä se enää nostanut päättänsä. Ja maassa oli rauha neljäkymmentä vuotta, niin kauan kuin Gideon eli. **29** Ja Jerubbaal, Jooaan poika, meni ja jäi asumaan taloonsa. **30** Ja Gideonilla oli seitsemänkymmentä poikaa, jotka olivat **9** Mutta Abimelek, Jerubbaalin poika, meni Sikemiin äitinsä veljien luo ja puhui heille sekä kaikille, jotka olivat sukua hänen äitinsä isän perheelle, ja sanoi: **2** "Puhukaa kaikkien Sikemin miesten kuullen: Kumpi teille on parempi, sekö, että teitä hallitsee seitsemänkymmentä miestä, kaikki Jerubbaalin pojat, vai että teitä hallitsee yksi mies? Ja muistakaan, että minä olen teidän luutanne ja lihaanne." **3** Niin hänen äitinsä veljet puhuivat hänen puolestaan kaikkien Sikemin miestien kuullen kaiken tämän. Ja heidän sydämensä taipui Abimelekin puolelle, sillä he sanoivat: "Hän on meidän veljemme". **4** Ja he antoivat hänen seitsemänkymmentä hopeasekeliä Baal-Beritin temppeリスト. Niillä Abimelek palkkasi tyhjäntomittajia ja huikentelijoita, ja ne seurasivat häntä. **5** Sitten hän lähti isänsä taloon Ofraan ja surmasi veljensä, Jerubbaalin pojat, seitsemänkymmentä miestä, saman kiven pällä; mutta Jootam, Jerubbaalin nuorin poika, jäi henkiin, sillä hän oli piiloutunut. **6** Sen jälkeen kokoontuivat kaikki Sikemin miehet ja koko Millon väki, ja he menivät ja tekivät Abimelekin kuninkaaksi Muistomerkitammen luona, joka on Sikemissä. **7** Kun se kerrottiin Jootamille, niin hän meni, asettui seisomaan Garissimin vuoren laelle ja korotti äänensä, huusi ja sanoi heille: "Kuulkaa minua, te Sikemin miehet, että Jumalakin kuulisi teitä. **8** Puut lähtivät voitelemaan itsellensä kuningasta. Ja he sanoivat öljypulle: 'Ole sinä meidän kuninkaamme'. **9** Mutta öljypuu vastasi heille: 'Jättäisinkö lihavuuteni, josta jumalat ja ihmiset minua ylistävät, mennäkseni huojumaan ylempänä muita puita!' **10** Niin puut sanoivat viikunapulle: 'Tule sinä ja ole meidän kuninkaamme'. **11** Mutta viikunapuu vastasi heille: 'Jättäisinkö makeuteni ja hyvät antimeni, mennäkseni huojumaan ylempänä muita puita!' **12** Niin puut sanoivat viinipulle: 'Tule sinä ja ole meidän kuninkaamme'. **13** Mutta viinipuu vastasi heille: 'Jättäisinkö mehuni, joka saa jumalat ja ihmiset iloisiksi, mennäkseni huojumaan ylempänä muita puita!' **14** Niin kaikki puut sanoivat orjantappuralle: 'Tule sinä ja ole meidän kuninkaamme'. **15** Ja orjantappura vastasi puille:

'Jos todella aiotte voidella minut kuninkaaksenne, niin asetu kedolle väijyksiin. 33 Ja karkaa aamulla varhain, tulkaa ja etsikää suojaa minun varjossani; mutta ellette, auringon noustessa, kaupungin kimppuun. Kun hän niin tuli lähtee orjantappurasta ja kuluttaa Libanonin ja väki, joka on hänen kanssaan, silloin lähtee sinua setrit'. 16 Jos te nyt olette menetelleet uskollisesti vastaan, niin tee hänelle, minkä voit.' 34 Silloin Abimelek ja rehellisesti tehdessänne Abimelekin kuninkaaksi ja kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, lähti liikkeelle ja jos olette kohdelleet hyvin Jerubbaalia ja hänen yöllä, ja he asettuvat väijyksiin Sikemiä vastaan neljässä perhettänsä ja jos olette palkinneet häntä siitä, mitä joukossa. 35 Ja Gaal, Ebedin poika, tuli ulos ja asettui hänen kätensä ovat hyvää tehneet- 17 sillä sotihan kaupungin portin ovelle; niin Abimelek ja väki, joka minun isäni teidän puolestanne ja pani alittiaksi henkensä oli hänen kanssaan, nousi väijytypaikasta. 36 Kun ja pelasti teidät Midianin käistä, 18 mutta te olette Gaal näki väen, sanoi hän Sebulille: "Katsos, väkeä tään päivänä nousset minun isäni perhettä vastaan tulee alas vuorten kukkulointa". Mutta Sebul vastasi ja surmanneet hänen poikansa, seitsemänkymmentä hänelle: "Vuorten varjot näyttävät sinusta miehiltä". 37 miestä, saman kiven pääällä ja tehneet Abimelekin, Gaal puhui taas ja sanoi: "Katsos, väkeä tulee alas hänen orjattarena pojana, Sikemin miesten kuninkaaksi, Maannavalta; ja toinen joukko tulee Tietäjäammelta koska hän on teidän veljenne- 19 jos te siis olette pän". 38 Silloin Sebul sanoi hänelle: "Missä on nyt sinun tään päivänä menetelleet uskollisesti ja rehellisesti suuri suusi, kun sanoit: 'Mikä on Abimelek, että me häntä Jerubbaalia ja hänen perhettänsä kohtaan, niin olkoon palvelisimme?' Siinä on nyt se väki, jota halveksit. Mene teillä iloa Abimelekista ja myösken hänellä olkoon nyt ja taistele heitä vastaan." 39 Niin Gaal lähti Sikemin iloa teistä; 20 mutta ellette ole, niin lähteköön tuli miesten etunenässä ja taisteli Abimelekia vastaan. Abimelekista ja kuluttakoon Sikemin miehet sekä Millon 40 Mutta Abimelek ajo hänet pakoon, ja hän pääsi väen; ja samoin lähteköön tuli Sikemin miehistä ja pakenemaan häntä; ja heitä kaatui paljon, aina portin Millon väestä ja kuluttakoon Abimelekin." 21 Sitten ovelle asti. 41 Ja Abimelek jäi Arumaan; mutta Sebul Jootam lähti pakoon ja pääsi pakenemaan Beeriin; hän karkoitetti Gaalin ja hänen veljensä pois Sikemistä. 42 asettui sinne suojaan veljeltään Abimelekiltä. 22 Kun Seuraavana päivänä kansa lähti ulos kedolle, ja siitä Abimelek oli hallinnut Israelia kolme vuotta, 23 lähetti ilmoitettuun Abimelekkille. 43 Silloin hän otti väkensä ja Jumala pahan hengen Abimelekin ja Sikemin miesten jakoi sen kolmeen joukkoon ja asettui väijyksiin kedolle. väliin, niin että Sikemin miehet luopuivat Abimelekista, Ja kun hän näki kansan lähevän kaupungista, hyökkäsi 24 jotta Jerubbaalin seitsemällekymenelle pojalle hän heidän kimppuunsa ja surmasi heidät. 44 Abimelek tehty väkivalta tulisi kostetuki ja heidän verensä tulisi ja ne joukot, jotka olivat hänen kanssaan, karkasivat Abimelekin, heidän veljensä, pääälle, joka oli heidät näet esiin ja asettuvat kaupungin portin ovelle, samalla surmannut, ja Sikemin miesten päälle, jotka olivat kuin muut kaksoi joukkoa karkasivat kaikkien niiden auttanee häntä sumamaan veljensä. 25 Ja Sikemin kimppuun, jotka olivat kedolla, ja surmasivat heidät. 45 miehet asettivat vuorten kukkulolle väijyjiä, ja nämä Sitten Abimelek taisteli kaupunkia vastaan koko sen ryöstivät jokaisen, joka kulki sitä tietä heidän ohitsensa. päivän, valloitti kaupungin ja surmasi kansan, joka Se kerrottiin Abimelekkille. 26 Mutta Gaal, Ebedin poika, siellä oli. Ja hän hävitti kaupungin ja kylvi suolaa sen tuli veljineen, ja he poikkesivat Sikemiin; ja Sikemin paikalle. 46 Kun kaikki Sikemin tornin miehet sen miehet luottivat häneen. 27 Ja he menivät kedolle ja kuulivat, menivät he Eel-Beritin temppelin holviin. 47 korjasivat sadon viinitarhoistaan, polkivat rypäleet ja Mutta kun Abimelekkille kerrottiin, että kaikki Sikemin pitivät ilojuhlan; he menivät jumalansa huoneeseen ja tornin miehet olivat kokoontuneet sinne, 48 niin Abimelek söivät ja joivat ja kiroivat Abimelekin. 28 Ja Gaal, Ebedin nousi Salmonin vuorelle, hän ja kaikki väki, joka oli poika, sanoi: "Mikä on Abimelek, ja mikä on Sikem, hänen kanssaan. Ja Abimelek otti kirveen käteensä ja että me häntä palvelisimme? Eikö hän ole Jerubbaalin lõi poikki puunoksan, nosti ja pani sen olalleen ja sanoi poika, eikö Sebul ole hänen käskynhaltijansa? Palvelkaa väelle, joka oli hänen kanssaan: "Mitä näitte minun Hamorin, Sikemin isän, miehiä. Miksi me palvelisimme tekevän, se tehkää tekin joutuin". 49 Niin väestäkin lõi häntä? 29 Olisipa minulla tuo kansa vallassani, niin poikki oksansa kukin; sitten he seurasivat Abimelekia, minä toimittaisin pois Abimelekin; ja Abimelekista hän panivat oksat holvin pääälle ja sytyttivät holvin heidän sanoi: 'Lisää sotajoukkoasi ja tule!'" 30 Mutta kun päällään palamaan. Niin saivat surmansa myösken Sebul, kaupungin päälliikkö, kuuli Gaalin, Ebedin pojan, kaikki Sikemin tornin asukkaat, noin tuhat miestä ja sanat, sytti hänen vihansa. 31 Ja hän lähetti salaa naista. 50 Sitten Abimelek meni Teebekseen, asettui sanansaaattaja Abimelekin luo sanomaan: "Katsos, Gaal, leiriin Teebestä vastaan ja valloitti sen. 51 Mutta Ebedin poika, ja hänen veljensä ovat tulleet Sikemiin, ja kaupungin keskellä oli luja torni, ja kaikki miehet ja nyt he yllyttivät kaupunkia sinua vastaan. 32 Nouse naiset, kaikki kaupungin asukkaat, pakenivat siihen. siis yöllä, sinä ja väki, joka on sinun kanssasi, ja He sulkivat jälkeensä oven ja nousivat tornin katolle.

52 Niin Abimelek tuli tornin ääreen ja ryhtyi taisteluun kunhan vain tänä päivänä autat meitä". 16 Ja he poistivat sitä vastaan; ja hän astui tornin ovelle poltaakseen vieraat jumalat keskuudestaan ja palvelivat Herraa. sen tulella. 53 Mutta eräs nainen heitti jauhinkiven Silloin hän ei enää kärsinty, että Israelia vaivattiin. 17 Ja Abimelekin päähän ja murskasi hänen pääkallonsa. ammonilaiset kutsuttiin koolle, ja he leiriityivät Gileadiin; 54 Silloin hän heti huusi palvelijalle, joka kantoi hänen mutta israelilaiset kokoontuivat ja leiriityivät Mispaan. aseitansa, ja sanoi hännelle: "Paljasta miekkasi ja surmaa 18 Silloin kansa, Gileadin ruhtinaat, sanoivat toisillensa: Ja hänen palvelijansa lävisti hänet, ja hän kuoli. 55 Kun minut, ettei minusta sanottaisi: "Nainen tappoi hänet"". "Kuka on se mies, joka alkaa taistelun ammonilaisia vastaan? Hän on oleva kaikkien Gileadin asukasten Israelin miehet näkivät, että Abimelek oli kuollut, menivät päämies."

he kulkien kotiinsa. 56 Nämä Jumala kosti Abimelekille sen pahan, minkä hän oli tehnyt isäänsä kohtaan surmatessaan seitsemänkymmentä veljeään; 57 ja kaiken Sikemin miesten tekemän pahan Jumala käänsi heidän omaan päähönsä. Niin heidät saavutti Jootamin, Jerubaalin pojat, kirous.

10 Abimelekin jälkeen nousi Israelia vapauttamaan isaskarilainen Toola, Doodon pojan Puuan poika, joka asui Saamirissa, Efraimin vuoristossa. 2 Hän oli tuomarina Israelissa kaksikymmentä kolme vuotta; sitten hän kuoli, ja hänet haudattiin Saamiriin. 3 Hänen jälkeensä nousi gileadilainen Jaair ja oli tuomarina Israelissa kaksikymmentä kaksi vuotta. 4 Ja hänelä oli kolmekymmentä poikaa, jotka ratsastivat kolmellakymmenellä aasilla; ja heillä oli kolmekymmentä kaupunkia, joita vielä tänäkin päivänä kutsutaan Jaairin leirikyläksi ja jotka ovat Gileadin maassa. 5 Ja Jaair kuoli, ja hänet haudattiin Kaamonin. 6 Mutta israelilaiset tekivät jälleen sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä, ja palvelivat baaleja ja astarteja ja Aramin jumalia, Siidonin jumalia, Mooabin jumalia, ammonilaisten jumalia ja filistealaisten jumalia, ja he hylkäsivät Herran eivätkä palvelleet häntä. 7 Niin Herran viha sytti Israelia kohtaan, ja hän myi heidät filistealaisten ja ammonilaisten käsiin. 8 Nämä riistivät ja raastivat israelilaisia sen vuoden ja vielä kahdeksantaista vuotta, kaikkia israelilaisia, jotka asuivat tuolla puolella Jordanin amorilaisten maassa, Gileadissa. 9 Ja ammonilaiset menivät Jordanin yli taistelemaan myöskin Juudaa, Benjaminia ja Efraimin heimoa vastaan, ja niin Israel joutui suureen ahdinkoon. 10 Silloin israelilaiset huusivat Herraa sanoen: "Me olemme teenneet syntiä sinua vastaan, sillä me olemme hyljäneet oman Jumalamme ja palvelleet baaleja". 11 Ja Herra vastasi israelilaisille: "Eivätkö egyptiläiset, amorilaiset, ammonilaiset, filistealaiset, 12 siidonlaiset, amalekalaiset ja maaonlaiset sortaneet teitä, ja kun te huusitte minua, enkö minä pelastanut teitä heidän käsistänsä. 13 Mutta te hylkäsite minut ja palvelitte muita jumalia; sentähden en minä enää teitä pelasta. 14 Menkää ja huutakaa avuksenne niitä jumalia, jotka olette valinneet; pelastakoot ne teidät ahdinkonne aikana." 15 Niin israelilaiset sanoivat Herralle: "Me olemme syntiä teenneet; tee sinä meille aivan niinkuin hyväksi näet,

11 Gileadilainen Jefta oli sotaurho, mutta hän oli porton poika; Jeftan isä oli Gilead. 2 Mutta Gileadin vaimo synnytti hännelle poikia, ja kun tämän vaimon pojat kasvoivat suuriksi, niin he karkoitivat Jeftan ja sanoivat hännelle: "Et sinä saa perintöosaa meidän isämme talossa, sillä sinä olet toisen naisen poika". 3 Niin Jefta lähti pakoon veljäänsä ja asetti Toobin maahan. Ja Jeftan luo kerääntyi tyhjäntomittajia, ja ne retkeilivät yhdessä hänen kanssaan. 4 Jonkin ajan kulutuu ammonilaiset aloittivat sodan Israelia vastaan. 5 Kun nyt ammonilaiset aloittivat sodan Israelia vastaan, niin Gileadin vanhimmat lähtivät noutamaan Jeftaa Toobin maasta. 6 Ja he sanoivat Jeftalle: "Tule ja rupea meidän pääliköksemme, sotiaksemme ammonilaisia vastaan". 7 Mutta Jefta vastasi Gileadin vanhimmille: "Ettekö te vihanneet minua ja karkoitaneet minua isäni talosta? Minkätähden tulette minun luokseni nyt, kun teillä on häntä?" 8 Gileadin vanhimmat sanoivat Jeftalle: "Juuri sentähden olemme nyt tulleet jälleen sinun luoksesi; ja jos sinä tulet meidän kanssamme ja ryhdyt taistelemaan ammonilaisia vastaan, niin sinä olet oleva meidän, kaikkien Gileadin asukasten, päämies". 9 Jefta vastasi Gileadin vanhimmille: "Jos te viette minut takaisin, taistelemaan ammonilaisia vastaan, ja Herra antaa heidät minun valtaani, niin minä rupean teidän päämieheksenne". 10 Silloin Gileadin vanhimmat sanoivat Jeftalle: "Herra kuulee meidän välipuheemme; totisesti, me teemme kaiken, mitä sinä sanoit". 11 Niin Jefta lähti Gileadin vanhinenta kassassa asetti hänet päämiehekseen ja päälikökseen. Ja Jefta lausui Herran edessä Mispassa kaiken, mitä oli puhunut. 12 Sitten Jefta lähetti ammonilaisten kuninkaan luo sanansaattaja sanomaan: "Mitä sinulla on minun kanssani tekemistä, kun tulet minua vastaan, sotimaan minun maatani vastaan?" 13 Niin ammonilaisten kuningas vastasi Jeftan sanansaattajille: "Ottihan Israel tullessaan Egyptistä minun maani Arnonista Jabbokiin ja Jordaniin asti; anna se nyt hyvällä takaisin". 14 Jefta lähetti taas sanansaattaja ammonilaisten kuninkaan luo 15 ja käsiki sanoa hännelle: "Nämä sanoo Jefta: Ei Israel ole ottanut Mooabin maata eikä ammonilaisten maata. 16 Sillä tullessaan Egyptistä Israel kulki erämaan kautta Kaislamerelle saakka ja tuli Kaadekseen. 17 Ja Israel lähetti sanansaattaja Edomin kuninkaan luo

sanomaan: 'Salli minun kulkea maasi läpi'. Mutta Edomin kotiinsa Mispaan, niin katso, hänen tyttärensä tuli ulos kuningas ei kuullut heitä. Ja he lähettilivät sanan myöskin häntä vastaan vaskirumpua lyöden ja karkeloiden. Ja Mooabin kuninkaalle, mutta ei häenkään suostunut. hän oli hänen ainoa lapsensa; paitsi tästä ei hänen läi Niin Israel asettui Kaadekseen. **18** Sitten he kulkivat ollut poikaa eikä tytärtä. **35** Nähdeessään hänet hän eräämaan kautta ja kiersivät Edomin maan ja Mooabin repäisi vaatteensa ja sanoi: "Voi, tyttäreni, nyt sinä maan ja tulivat itäpuolelle Mooabin maata ja leiriityivät masennat minut maahan, nyt sinä syökset minut Arnonin toiselle puolelle; he eivät tulleet Mooabin onnettamuuteen! Sillä minä avasin suuni Herralle enkä alueelle, sillä Arnon on Mooabin raja. **19** Silloin Israel voi sanaani peruttaa." **36** Niin hän vastasi hänelle: lähetti sanansaattajia Siihoniin, amoralaisen kuninkaan, "Isäni, jos sinä avasit suusi Herralle, niin tee minulle, Hesboniin kuninkaan, luo, ja Israel käskee sanoa hänelle: niinkuin suusi on puhunut, koska Herra on antanut 'Salli meidän kulkea maasi läpi määräpaikkaamme'. **20** sinun kostaa vihollisillesi, ammonilaisille". **37** Sitten Mutta Siihon ei uskonut Israelia, niin että olisi sallinut hän sanoi isällensä: "Myönnettäköön minulle kuitenkin sen kulkea alueensa läpi, vaan Siihon kokosi kaiken tämä: jätä minut vapauteeni kahdeksi kuukaudaksi, väkensä, ja he leiriityivät Jahaaseen, ja hän ryhti etä minä yhdessä ystävättärieni kanssa menen vuorille taisteluun Israelia vastaan. **21** Mutta Herra, Israelin itkemään neitsyyttäni". **38** Niin hän sanoi: "Mene!" ja Jumala, antoi Siihoniin ja kaiken hänen väkensä Israelin päästi hänet menemään kahdeksi kuukaudaksi. Ja hän käsii, niin että nämä voittivat heidät. Ja Israel valloitti meni ystävättärineen ja itki neitsyyttänsä vuorilla. **39** koko amoralaisen maan, niiden, jotka asuivat siinä Mutta kahden kuukauden kuluttua hän palasi isänsä luo, maassa. **22** Ja he ottivat omakseen koko amoralaisen ja tämä pani hänessä täytäntöön lupauksensa, jonka alueen Arnonista Jabbokiin asti ja eräämaasta Jordaniin saakka. **23** Näin sis Herra, Israelin Jumala, karkoitetti oli tehty. Eikä hän miehestä tietänyt. Ja tuli tavaksi amoralaiset kansansa Israelin tieltä. Ja nyt sinä ottaisit Israelissa, **40** että Israelin tyttäret joka vuosi menivät lauluin ylistämään gileadilaisen Jeftan tytärtä-neljän päivän ajaksi joka vuosi.

12 Ja Efraimin miehet kutsuttiin koolle, ja he lähtivät pohjoiseen pään ja sanoivat Jeftalle: "Miksi lähdit sotimaan ammonilaisia vastaan kutsumatta meitä tulemaan kanssasi? Me poltamme tulella sinun talosi pääsi päältä." **2** Jefta vastasi heille: "Minulla ja minun kansallani oli kova taistelu ammonilaisten kanssa; silloin minä kutsuin teitä, mutta te ette tulleet auttamaan minua heidän käsistään. **3** Ja kun minä näin, ettette tulleet auttamaan minua, panin minä henkeni kämmenelleni ja lähdin ammonilaisia vastaan, ja Herra antoi heidät minun käsini. Miksi te olette nyt lähteneet minua vastaan, sotimaan minua vastaan?" **4** Ja Jefta kokosi kaikki Gileadin miehet ja ryhti taisteluun Efraimia vastaan; ja Gileadin miehet voittivat efraimilaiset, jotka olivat sanoneet: "Te olette karkureita Efraimista; Gilead on Efraimin ja Manassen keskessä". **5** Ja gileadilaiset valtasivat efraimilaisen tieltä Jordanin kahlauspaikat. Kun sitten Efraimin pakolaiset sanoivat: "Antakaa minun mennä yli", kysivät Gileadin miehet kultakin: "Oletko efraimilainen?" Jos hän vastasi: "En", **6** niin he sanoivat hänelle: "Sano 'shibboleth'". Jos hän sanoi "sibboleet", kun ei osannut ääntää oikein, ottivat he hänet kiinni ja tappovat Jordanin kahlauspaikoilla. Niin kaatui silloin Efraimista neljäkymmentäkaksi tuhatta. **7** Ja Jefta oli tuomarina Israelissa kuusi vuotta; sitten gileadilainen Jefta kuoli, ja hänet haudattiin erääseen Gileadin kaupunkiin. **8** Hänen jälkeensä oli Ibsan, Beetlehemistä, tuomarina Israelissa. **9** Hänellä oli kolmekymmentä poikaa, ja hän naitti kolmekymmentä tytärtänsä muualle ja to muualta kolmekymmentä tytötä pojilleen vaimoiksi.

Ja hän oli tuomarina Israelissa seitsemän vuotta. 10 Sitten Ibsan kuoli, ja hänet haudattiin Beetlehemiin. 11 Hänen jälkeensä oli sebulonilainen Eelon tuomarina. 12 Sitten sebulonilainen Eelon kuoli, ja hänet haudattiin Aljalonin, Sebulonin maahan. 13 Hänen jälkeensä oli Sitten piratonilainen Abdon, Hillelin poika, tuomarina Israelissa; hän oli tuomarina Israelissa kymmenen vuotta. 14 Hänellä oli neljäkymmentä poikaa ja kolmekymmentä pojanoita, jotka ratsastivat seitsemälläkymmenellä aasilla; hän oli tuomarina Israelissa kahdeksan vuotta. 15 Sitten piratonilainen Abdon, Hillelin poika, kuoli, ja hänet haudattiin Piratoniin, Efraimin maahan, amalekilaisten vuoristoon.

13 Kun israelilaiset taas tekivät sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä, niin Herra antoi heidät filistealaisten käsiin neljäksikymmeneksi vuodeksi. 2 Sorassa oli mies, Daanin sukukuntaa, nimeltä Maanoah; hänen vaimonsa oli hedelmätön eikä ollut synnyttänyt. 3 Silloin ilmestyi Herran enkeli vaimolle ja sanoi hänelle: "Katso, sinä olet hedelmätön etkä ole synnyttänyt, mutta sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan. 4 Varo siis, ettet juo viiniä ja väkiuomaa etkä syö mitään saastaista. 5 Silloin katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan; partaveitsi älköön koskettako hänen päättänsä, sillä poika on oleva Jumalan nasiiri äitinsä kohdusta asti, ja hän on alottava Israelin vapauttamisen filistealaisten käsistä." 6 Niin vaimo meni ja sanoi miehelleen näin: "Jumalan mies tuli minun luokseen; hän oli näältään niinkuin Jumalan enkeli, hyvin peljättävä. En kysynyt häntä, mistä hän oli, eikä hän ilmaissut minulle nimeänsä. 7 Ja hän sanoi minulle: 'Katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan; älä siis juo viiniä ja väkiuomaa äläkä syö mitään saastaista, sillä poika on oleva Jumalan nasiiri äitinsä kohdusta aina kuolinpäiväänsä asti'." 8 Silloin Maanoah rukoili Herraa ja sanoi: "Oi Herra, salli Jumalan miehen, jonka lähetit, vielä tulla luoksemme opettamaan meille, mitä meidän on tehtävä pojalle, joka on syntynyt". 9 Ja Jumala kuuli Maanoahin rukouksen, ja Jumalan enkeli tuli jälleen vaimon tykö, kun tämä istui kedolla; ja Maanoah, hänen miehensä, ei ollut hänen kanssaan. 10 Niin vaimo juoksi nopeasti ilmoittamaan miehellensä ja sanoi hänelle: "Katso, sama mies, joka äskeni kävi luonani, ilmestyi minulle". 11 Niin Maanoah nousi ja seurasi vaimoaan. Ja kun hän tuli miehen luo, sanoi hän tälle: "Sinäkö olet se mies, joka puhuttelit tätä vaimoaa?" Hän vastasi: "Minä". 12 Silloin Maanoah sanoi: "Kun sanasi käy toteen, miten sitten on meneteltävä pojaa kantaa ja mitä hänelle on tehtävä?" 13 Herran enkeli sanoi Maanoahille: "Varokoon vaimo kaikkea, mistä minä olen hänen puhunut: 14 Älköön syökö mitään saastaista. Noudattakoon

15 Ja Maanoah sanoi Herran enkelille: "Salli meidän Mutta Herran enkeli vastasi Maanoahille: "Vaikka sinä sinulle vohlan". 16 Hänen ruokaasi; mutta jos tahdot valmistaa polttouhrin, niin Aijalonin, Sebulonin maahan. 17 Niin Maanoah sanoi Herran enkelille: "Mikä on sinun nimesi, tunnioitaaksemme sinua, kun sinun pojanoita, jotka ratsastivat seitsemälläkymmenellä kallioilla Herralle. Ja Herra teki ihmeen Maanoahan ja hänen vaimonsa nähden: 18 Herran enkeli vastasi hänelle: "Minkätähden kysyt minun nimeäni? Se on ihmeellinen." 19 Niin Maanoah otti vohlan ja ruokauhrin ja uhrasi sen kallioilla Herralle. Ja Herra teki ihmeen Maanoahan ja hänen vaimonsa nähden: 20 liekin kohotessa alttarilta taivasta kohti kohosi Herran enkeli alttarin liekissä ylös Maanoahin ja hänen vaimonsa nähden, ja he heittätyivät kasvoilleen maahan; 21 eikä Herran enkeli enää ilmestynyt Maanoahille ja hänen vaimollensa. Nyt Maanoah tiesi hänet Herran enkeliksi. 22 Niin Maanoah sanoi vaimolleen: "Me olemme kuoleman omat, sillä olemme nähneet Jumalan". 23 Mutta hänen vaimonsa vastasi hänelle: "Jos Herra tahtoisii surmata meidät, ei hän olisi ottanut meiltä vastaan polttouuria ja ruokauhria eikä antanut meidän nähdä tätä kaikkea eikä antanut meidän juuri nyt tätä kuulla". 24 Ja vaimo synnytti pojан ja antoi hänelle nimen Simson; ja poika kasvoi, ja Herra siunasi häntä. 25 Ja Herran henki alkoi hänessä vaikuttaa Daanin leirissä, Soran ja Estaolin välillä.

14 Ja Simson meni alas Timnaan ja näki Timnassa naisen, filistealaisten tyttäriä. 2 Niin hän tuli sieltä ja kertoi sen isälleen ja äidilleen ja sanoi: "Minä nän Timnassa naisen, filistealaisten tyttäriä; ottakaa hänet nyt minulle vaimoksi". 3 Hänen isänsä ja äitinsä sanovat hänelle: "Eikö ole yhtään naista veljesi tyttären joukossa ja minun koko kansassani, kun aiottamennä ottamaan vaimon ympärileikkaamattomien filistealaisten joukosta?" Mutta Simson sanoi isälleen: "Ota hänet minulle, sillä hän on mieluinen minun silmissäni". 4 Mutta hänen isänsä ja äitinsä eivät tienneet, että se tuli Herralta, sillä hän etsi tilaisuutta filistealaisia vastaan. 5 Filistealaiset näet hallitsivat siihen aikaan Israelia. 6 Silloin Herran Simson meni isänsä ja äitinsä kanssa alas Timnaan. Mutta kun he saapuivat Timnan viinitarhoille, niin katso, nuori leijona tuli kiljuen häntä vastaan. 7 Sitten hän meni sinne ja henki tuli häneen, niin että hän repäisi sen, niinkuin olisi reväissyt vohlan, sulin käsini. Eikä hän ilmoittanut isälleen eikä äidilleen, mitä oli tehnyt. 8 Ja kun hän jonkun ajan kulutua palasi sinne ottaakseen leijonan ruumiissa oli mehiläisparsi ja hunajaa. 9 Ja hän kaapi hunajan kouruinsa ja kulki edelleen ja sōi sitä. Niin juoku älköönkä syökö mitään saastaista. Noudattakoon hän tuli isänsä ja äitinsä luo ja antoi heille, ja he söivät. hän kaikkea, mitä minä olen käskenyt hänen noudattaa." Mutta hän ei sanonut heille, että oli kaapinut hunajan

leijonan ruumiista. **10** Sitten hänen isänsä meni naisen viinitarhat ja öljypuut. **6** Niin filistealaiset kysivät: "Kuka luo, ja Simson laittoi siellä pidot, sillä niin oli nuorten tämän on tehnyt?" Vastattiin: "Simson, timnalaisen vävy, miesten tapa. **11** Mutta kun he näkivät hänet, valitsivat koska tämä otti hänen vaimonsa ja antoi sen hänen he kolmekymmentä sulhaspoikaa olemaan hänen sulhaspojalleen". Niin filistealaiset menivät ja polttivat kanssaan. **12** Niin Simson sanoi heille: "Minä panen sekä vaimon että hänen isänsä tulessa. **7** Mutta Simson teille arvoituksen; jos selitätte sen minulle seitsemän sanoi heille: "Koska te näin teette, niin totisesti minä pitopäivän kuluessa ja arvaatte oikein, niin minä annan en lakkaa, ennenkuin olen kostanut teille". **8** Ja hän teille kolmekymmentä aivinapaitaa ja kolmekymmentä pieksi heitä pahasti kupeisiin jos kinttuihinkin. Sitten juhlapukua. **13** Mutta ellette voi sitä minulle selittää, hän meni ja asettui asumaan Eetamin kallioluolaan. **9** niin te annatte minulle kolmekymmentä aivinapaitaa ja Silloin filistealaiset lähtivät liikkeelle, leirityivät Juudaan kolmekymmentä juhlapukua." Ja he sanoivat hänelle: ja levittäytyivät Lehin tienoille. **10** Ja Juudan miehet "Lausu arvoituksesi, että saamme sen kuulla". **14** kysivät: "Miksi te olette tulleet meitä vastaan?" He Silloin hän sanoil heille: "Lähti syötävä syömäristä, lähti vastasivat: "Me olemme tulleet sitomaan Simsonin väkevästä makea". Mutta he eivät voineet kolmeen tehdäksemme hänelle, niinkuin hän teki meille". **11** päivään selittää arvoitusta. **15** Seitsemäntenä päivänä Niin kolmetuhatta miestä Juudasta meni Eetamin he sanoivat Simsonin vaimolle: "Viekoittele miehesi kallioluolle, ja he sanoivat Simsonille: "Etkö tiedä, selittämään meille arvoitus, muuten me poltamme sinut että filistealaiset hallitsevat meitä; mitä oletkaan meille ja sinun isäsi talon tulella. Oletteko kutsuneet meidät tehnyt!" Hän vastasi heille: "Niinkuin he tekivät minulle, tänne köyhdyttääksenne meitä, vai kuinka?" **16** Niin niin minäkin tein heille". **12** He sanoivat hänelle: "Me Simsonin vaimo ahdisti häntä itkullaan ja sano: "Sinähän tulimme sitomaan sinut antaaksemme sinut filistealaisten vihaat minua etkä rakasta; sinä olet pannut arvoituksen käsiin". Mutta Simson sanoil heille: "Vannokaa minulle, minun kansalaissilleni etkä selitä sitä minulle". Mutta ettette itse lyö minua kuoliaaksi". **13** Niin he vastasivat hän vastasi hänelle: "En ole selittänyt sitä edes isälleni hännelle sanoen: "Emme lyö; me ainoastaan sidomme enkä äidilleni, sinulleko sen selittäisin!" **17** Niin hän sinut ja annamme sinut heidän käsiinsä, mutta emme ahdisti häntä itkullaan ne seitsemän päivää, jotka heidän sinua surmaa". Ja he sitoivat hänet kahdella uudella pitonsa kestivät. Mutta seitsemäntenä päivänä Simson köydellä ja veivät hänet pois kalliolta. **14** Kun hän saapui selitti hännelle, koska vaimo häntä ahdisti. Ja vaimo selitti Lehiin, niin filistealaiset riensivät riemuuhuudoin häntä arvoituksen kansalaissilleen. **18** Niin kaupungin miehet vastaan. Silloin Herran henki tuli häneen, ja samalla sanoivat hännelle seitsemäntenä päivänä, ennenkuin köydet hänen käsivarssisaan olivat kuin tulen polttamat aurinko laski: "Mikä on makeampaa kuin hunaja, ja aivinalangat, ja hänen siteensä sulivat pois hänen mikä leijonaa väkevämpi?" Hän vastasi heille: "Ellette käsistänsä. **15** Ja hän huomasi tuoreen aasinleukaluun, olisi kyntäneet minun vasikallani, ette olisi arvoitustani ojensi kättensä, otti sen ja lõi sillä kuoliaaksi tuhat arvanneet". **19** Silloin Herran Henki tuli häneen, ja hän miestä. **16** Ja Simson sano: "Aasinleukaluulla minä meni Askeloniin, lõi siellä kuoliaaksi kolmekymmentä miestä, otti heiltä vaatteet ja antoi juhlapuvut arvoituksen selittäjille. Ja hänen vihansa sytti, ja hän meni isänsä kotiin. **20** Mutta Simsonin vaimo joutui sille sulhaspojista, joka oli ollut yljen ystävänä.

15 Jonkun ajan kuluttua, nisunleikkuaikana, tuli Simson katsomaan vaimoansa, tuomisinaan vohla, ja sano: "Minä menen vaimoni luo sisähuoneeseen". Mutta tämän isä ei sallinut hänen mennä, **2** vaan sano: "Minä toisiaankin luulin, että olit ruvennut vihaamaan häntä, ja annoi hänet sinun sulhaspojalleesi. Mutta onhan hänen nuorempi sisarensa häntä kauniimpi, sinä saat hänet toisen sijaan". **3** Mutta Simson vastasi heille: "Nyt minä en tule synnalaiseksi filistealaistista, vaikka teenkin heille pahaa". **4** Niin Simson meni ja pyydysti kolmesataa kettua. Ja hän otti tulisoituja, sitoi aina kaksi häntää yhteen ja asetti tulisoihduun kunkin häntäparin väliin. **5** Sitten hän sytti tulisoihdu ja päästi ketut menemään filistealaisten viljapeltoihin; nän hän siellä puoliyöhön asti. Mutta puoliyön aikana hän nousi, sytti palamaan sekä kuhilaat että kasvavan viljan, tarttui kaupungin portin oviin ja molempien pihtipieliiin,

Ramat-Lehi. **18** Mutta kun hän oli kovin janoissaan, niin hän huusi Herraa ja sano: "Sinä annoit palvelijasi käden kautta tämän suuren voiton; ja nyt minä kuulen janoon ja joudun ympärileikkaamattomien käsiin". **19** Silloin Jumala avasi hampaankolon leukaluussa, ja siitä vuoti vettä; hän joi, ja hänen henkensä elpyi, ja hän virkisty. Siitä lähde sai nimekseen Een-Hakkore; se on vielä tänäkin päivänä Lehissä. **20** Ja hän oli filistealaisten aikana tuomarina Israelissa kaksikymmentä vuotta.

16 Niin Simson meni Gassaan, ja hän näki siellä porton ja meni sen luo. **2** Kun gassalaissille kerrottiin, että Simson oli tullut sinne, niin he piirittivät hänet ja väijyivät häntä koko yön kaupungin portilla. Mutta he olivat hiljaa koko yön, ajatellen: "Kun aamu valkenee, surmaamme hänet". **3** Ja Simson makasi ketut menemään filistealaisten viljapeltoihin; nän hän siellä puoliyöhön asti. Mutta puoliyön aikana hän nousi, sytti palamaan sekä kuhilaat että kasvavan viljan, tarttui kaupungin portin oviin ja molempien pihtipieliiin,

nosti ne salpoineen paikaltansa, asetti hartioilleen leikkasi hänen päänsä seitsemän palmikkoa. Niin hän ja vei ne sen vuoren laelle, joka on vastapäätä alkoi saada hänet masennetuksi, ja hänen voimansa Hebronialla. 4 Sen jälkeen hän rakastui erääseen Soorekin poistui hänestä. 20 Ja Delila sanoi: "Filistealaiset ovat laaksossa asuvaan naiseen, jonka nimi oli Delila. 5 kimpussasi, Simson!" Kun hän heräsi unestaan, niin hän Niin filistealaisten ruhtinaat tulivat naisen luo ja sanoivat ajatteli: "Kyllä minä selviydyn niinkuin aina ennenkin ja hänelle: "Viekoittele hänet ja ota selko, missä hänen pudistan itseni vapaaksi". Eikä hän tiennyt, että Herra oli suuri voimansa on ja miten voisimme voittaa hänet, poistunut hänestä. 21 Silloin filistealaiset ottivat hänet että saisimme hänet sidotuksi ja masennetuksi; niin me kiinni ja puhkaisivat hänen silmänsä. Ja he veivät hänet annamme sinulle kukin tuhat ja sata hopeasekeliä". 6 Gassaan ja kytikvät hänet vaskikahleisiin, ja hänen Silloin Delila sanoi Simsonille: "Ilmaise minulle, missä täytyi jauhua vankilassa. 22 Mutta hiukset rupesivat sinun suuri voimasi on ja miten sinut voidaan sitoa jälleen kasvamaan hänen päähäänsä sen jälkeen, kuin ne ja masentaa". 7 Simson vastasi hänelle: "Jos minut olivat ajettut. 23 Niin filistealaisten ruhtinaat kokoontuivat sidotaan seitsemällä tuoreella jänteellä, jotka eivät ole uhraamaan suurta uhria jumalalleen Daagonille ja iloa kuivuneet, niin minä tulen heikoksi ja olen niinkuin pitämään, sillä he sanoivat: "Meidän jumalamme on muutkin ihmiset". 8 Niin filistealaisten ruhtinaat toivat antanut vihollisemme Simsonin meidän käsime". 24 naiselle seitsemän tuoretta jännettä, jotka eivät olleet Kun kansa näki hänet, niin he ylistivät jumalaansa, sillä kuivuneet, ja hän sitoi hänet niillä. 9 Mutta sisähuoneessa he sanoivat: "Meidän jumalamme on antanut käsime hänen lästistävästä väijyjä. Ja hän sanoi hänelle: "Filistealaiset vihollisemme, maamme hävittääjän, sen, joka surmasi ovat kimpussasi, Simson!" Silloin tämä katkaisi jänteet, meistä niin monta". 25 Ja kun heidän sydämensä niinkuin katkeaa tulen kärventämä rohdinlanka. Ei siis olivat tulleet iloisiksi, niin he sanoivat: "Noutakaa päästy hänen voimansa perille. 10 Ja Delila sanoi Simson huvittamaan meitä". Niin Simson noudettiin Simsonille: "Katso, sinä olet pettänyt minut ja valhetellut vankilasta huvittamaan heitä. Ja he asettivat hänet minulle. Ilmaise nyt minulle, miten sinut voidaan sitoa." seisomaan pylvästen välissä. 26 Silloin Simson sanoi 11 Niin hän sanoi hänelle: "Jos minut sidotaan uusilla palvelijalle, joka pitää kiinni hänen kädestään: "Päästä köysillä, joilla ei ole tehty työtä, niin minä tulen heikoksi minut tunnustelemaan pylväitä, joiden varassa rakennus ja olen niinkuin muutkin ihmiset". 12 Niin Delila otti uudet on, nojatakseeni niihin". 27 Mutta huone oli täynä köydet, sitoi hänet niillä ja sanoi hänelle: "Filistealaiset miehiä ja naisia; myöska kaikki filistealaisten ruhtinaat ovat kimpussasi, Simson!" Ja sisähuoneessa istui olivat siellä, ja katolla oli noin kolmetuhatta miestä ja väijyjä. Mutta hän katkaisi ne käsivarsistaan niinkuin naista katsellessa, kuinka Simson heittä huvitti. 28 langan. 13 Niin Delila sanoi Simsonille: "Sinä olet tähän Silloin Simson huusi Herraa ja sanoi: "Herra, Herra, asti minua pettänyt ja valhetellut minulle; ilmaise minulle, muista minua ja vahvista minua ainoastaan tämä miten sinut voidaan sitoa". Niin hän vastasi hänelle: kerta, oi Jumala, niin etta sasisin filistealaissille yhdellä "Jos kudot minun pääni seitsemän palmikkoon kankaan kertaa kostetuksi molemmat silmäni"! 29 Sitten Simson loimiin". 14 Ja hän löi ne lujaa iskulastalla. Sitten hän kiersi käsivartensa molempien keskipylväiden ympäri, sanoi hänelle: "Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!" joiden varassa rakennus oli, toisen ympäri oikean ja Kun hän heräsi unestansa, repäisi hän irti iskulastan ja toisen ympäri vasemman käsivartensa, ja painautui niitä loimet. 15 Niin nainen sanoi hänelle: "Kuinka sinä saatat vastaan. 30 Ja Simson sanoi: "Menköön oma henkeni sanoa: 'Minä rakastan sinua', vaikka sydämesi ei ole yhdessä filistealaisten kanssa!" Ja hän taivuttautui minun kanssani? Jo kolme kertaa olet pettänyt minut eteenpäin niin rajusti, että rakennus luhistui ruhtinasten etkä ole minulle ilmaissut, missä sinun suuri voimasi ja kaiken sinä olevan kansan päälle. Ja kuolleita, jotka on." 16 Ja kun hän joka päivä ahdisti häntä sanoillansa hän surmasi kuollessaan, oli enemmän kuin niitä, jotka ja vaivasi häntä, niin hän kiusautui kuollakseen 17 ja hän oli surmannut eläessään. 31 Niin hänen veljensä ja paljasti hänen koko sydämensä ja sanoi hänelle: "Ei koko hänen isänsä perhe menivät ja ottivat hänet ja ole partaveitsi minun päättäni koskettaan, sillä minä olen veivät ja hautasivat hänet Soran ja Estaolin välille, hänen Jumalan nasiiri äitiini kohdusta asti; jos minun hiukseni isänsä Maanoahin hautaan. Hän oli ollut tuomarina ajetaan, niin voimani poistuu minusta, ja minä tulen Israelissa kaksikymmentä vuotta.

heikoksi ja olen niinkuin kaikki muutkin ihmiset". 18 Kun Delila huomasii, että hän oli paljastanut hänen koko sydämensä, niin hän lähestyi kutsumaan filistealaisten ruhtinaat sanoen: "Nyt tulkaa, sillä hän on paljastanut minulle koko sydämensä". Niin filistealaisten ruhtinaat tulivat hänen luokseensa tuoden mukanaan rahat. 19 Ja hän nukutti hänet polvilleen ja kutsui miehen, joka

17 Efraimin vuoristossa oli mies, nimeltä Miika. 2 Hän sanoi äidillensä: "Ne tuhat ja sata hopeasekeliä, jotka sinulta otettiin ja joiden tähden sinä lausuit vannotuksen minunkin kuulteni, katso, ne rahat ovat minulla; minä ne otin". Silloin sanoi hänen äitiinsä: "Herra siunatko sinua, poikani!" 3 Niin hän antoi takaisin äidilleen ne tuhat ja sata hopeasekeliä. Mutta hänen

äitinsä sanoi: "Minä pyhitän nämä rahat Herralle ja eivätkä olleet tekemissä muitten ihmisten kanssa. luovutan ne pojalleni veistetyt ja valetun jumalankuvan. 8 Ja he tulivat veljiensä luo Soraan ja Estaoliin, ja teettämistä varten. Nyt minä annan ne sinulle takaisin." 4 Heidän veljensä kysyivät heiltä: "Mitä kuuluu?" 9 He Mutta hän antoi rahat takaisin äidilleen. Ja hänen äitinsä sanoivat: "Nouskaa, lähtekääämme heitä vastaan. Sillä otti kaksisataa hopeasekeliä ja antoi ne kultasepälle, me olemme katselleet maata, ja katso, se on hyvin joka niistä teki veistetyt ja valetun jumalankuvan. Se oli hyvä. Ja tekö jäisisit toimettomiksi! Älkää viivytelkö, sitten Miikan talossa. 5 Sillä miehellä, Miikalla, oli siis lähtekää liikkeelle, menkää sinne ja ottakaa omaksenne jumalanhuone, ja hän teetti kasukan ja kotijumalien kuvia se maa. 10 Kun tulette sinne, tulette huoletonna elävän ja asetti yhden pojistaan itsellensä papikksi. 6 Siinhen kansan luo, ja maa on tilava joka suuntaan. Niin, aikaan ei ollut kuningasta Israelissa, ja jokainen teki Jumala antaa sen teidän käsirinne, paikan, jossa ei ole sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein. 7 Juudan puutteta mistään, mitä maan pääällä on." 11 Niin lähti Beetlehemiässä oli nuori mies, Juudan sukukuntaa; hän oli sieltä liikkeelle, daanilaisten sukukunnasta, Sorasta ja leeviläinen ja asui siellä muukalaisena. 8 Tämä mies lähti Estaolista, kuusisataa sota-aseilla varustettua miestä. siitä kaupungista, Juudan Beetlehemiästä, asuksensa 12 He nousivat Juudan Kirjat-Jearimiin ja leirityivät muukalaisena, missä vain sopia; ja vaeltaessaan sinne. Sentähden kutsutaan sitä paikkaa vielä tänäkin tietänsä hän tuli Efraimin vuoristoon, Miikan talolle asti. päivänä "Daanin leiraksi"; se on Kirjat-Jearimin takana. 9 Miika kysyi häneltä: "Mistä sinä näet?" Hän vastasi: 13 Sieltä he kulkivat Efraimin vuoristoon ja tulivat Miikan "Minä olen leeviläinen Juudan Beetlehemiästä ja vaellan talolle asti. 14 Niin ne viisi miestä, jotka olivat käyneet asuakseen muukalaisena, missä vain sopii". 10 Miika vakoilemassa Laiksen maata, rupesivat puhumaan ja sanoi hänelle: "Asetu minun luokseni ja tule minun sanoivat veljillensä: "Tiedättekö, että noissa huoneissa isäkseni ja papikseni, niin minä annan sinulle vuosittain jumalankuva? Miettikää siis, mitä teidän on tehtävä." 15 Niin leeviläinen tuli. 11 Ja leeviläinen suostui asettumaan Niin he poikkesivat sinne ja tulivat sen nuoren leeviläisen sen miehen luo, ja tämä piti sitä nuorta miestä kuin miehen asunolle, Miikan taloon, ja tervehtivät häntä. omaa poikaansa. 12 Miika asetti leeviläisen virkaan, 16 Ja ne kuusisataa sota-aseilla varustettua daanilaista ja nuoresta miehestä tuli hänen pappinsa, ja hän jää asettuivat portin oven eteen. 17 Ja ne viisi miestä, jotka Miikan taloon. 13 Ja Miika sanoi: "Nyt minä tiedän, että olivat käyneet vakoilemassa maata, nousivat taloon, menivät sisään ja ottivat veistetyn jumalankuvan ja leeviläinen".

18 Siinhen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa; ja siihin aikaan daanilaisten sukukunta etsi itsellensä perintöosaa asuttavaksensa, sillä siihin päivään asti se ei ollut saanut perintöosaa Israelin sukukuntien kesken. 2 Ja daanilaiset lähettilävät sukukuntansa keskuudesta viisi miestä, sotakuntoisia miehiä Sorasta ja Estaolista, vakoilemaan maata ja tutkimaan sitä; he sanoivat heille: "Menkää tutkimaan maata". Ja nämä tulivat Efraimin vuoristoon, Miikan talolle asti, ja yöpyivät sinne. 3 Ollessaan Miikan talon luona he tunsivat nuoren miehen hänen äänestään leeviläiseksi; niin he poikkesivat sinne ja kysyivät häneltä: "Kuka on tuonut sinut täenne? Mitä sinä täällä toimitat, ja mitä sinulla on täällä tekemistä?" 4 Hän vastasi heille: "Niin ja niin teki Miika minulle ja palkkasi minut papiksensa". 5 Ja he sanoivat hänelle: "Kysy Jumalalta, että saisimme tietää, onnistuuko matka, jolla me olemme". 6 Pappi vastasi heille: "Menkää rauhassa. Matka, jolla olette, tapahtuu Herran edessä." 7 Niin ne viisi miestä jatkoivat matkaansa ja tulivat Laikseen; ja he näkivät, että sikäläinen kansa asui huoleti siidonlaisten tavoin, rauhassa ja huoletonna; eikä kukaan tehnyt vahinkoa siinä maassa rikkauksia anastamalla. Myöskin olivat he kaukana siidonlaista

Jumala antaa sen teidän käsirinne, paikan, jossa ei ole sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein. 7 Juudan puutteta mistään, mitä maan pääällä on." 11 Niin lähti Beetlehemiässä oli nuori mies, Juudan Kirjat-Jearimiin ja leirityivät muukalaisena, missä vain sopia; ja vaeltaessaan sinne. Sentähden kutsutaan sitä paikkaa vielä tänäkin tietänsä hän tuli Efraimin vuoristoon, Miikan talolle asti. päivänä "Daanin leiraksi"; se on Kirjat-Jearimin takana. 9 Miika kysyi häneltä: "Mistä sinä näet?" Hän vastasi: 13 Sieltä he kulkivat Efraimin vuoristoon ja tulivat Miikan "Minä olen leeviläinen Juudan Beetlehemiästä ja vaellan talolle asti. 14 Niin ne viisi miestä, jotka olivat käyneet asuakseen muukalaisena, missä vain sopii". 10 Miika vakoilemassa Laiksen maata, rupesivat puhumaan ja sanoi hänelle: "Asetu minun luokseni ja tule minun sanoivat veljillensä: "Tiedättekö, että noissa huoneissa isäkseni ja papikseni, niin minä annan sinulle vuosittain jumalankuva? Miettikää siis, mitä teidän on tehtävä." 15 Niin leeviläinen tuli. 11 Ja leeviläinen suostui asettumaan Niin he poikkesivat sinne ja tulivat sen nuoren leeviläisen sen miehen luo, ja tämä piti sitä nuorta miestä kuin miehen asunolle, Miikan taloon, ja tervehtivät häntä. omaa poikaansa. 12 Miika asetti leeviläisen virkaan, 16 Ja ne kuusisataa sota-aseilla varustettua daanilaista ja nuoresta miehestä tuli hänen pappinsa, ja hän jää asettuivat portin oven eteen. 17 Ja ne viisi miestä, jotka Miikan taloon. 13 Ja Miika sanoi: "Nyt minä tiedän, että olivat käyneet vakoilemassa maata, nousivat taloon, menivät sisään ja ottivat veistetyn jumalankuvan ja kasukan ja kotijumalat ja valetun jumalankuvan, mutta pappi ja ne kuusisataa sota-aseilla varustettua miestä seisivat portin oven edessä. 18 Kun he menivät Miikan taloon ja ottivat veistetyn jumalankuvan ja kasukan ja kotijumalat ja valetun jumalankuvan, niin pappi kysyi heiltä: "Mitä te teette?" 19 He vastasivat hänen: "Vaikene, pidä suusi kiinni ja lähdä meidän kanssamme ja tule meidän isäksemme ja papiksemme. Onko parempi ollaksesi pappina yhden miehen talossa kuin Israelin heimon ja sukukunnan pappina?" 20 Silloin pappi tuli hyville mielin, ja hän otti kasukan ja kotijumalat ja veistetyn jumalankuvan ja meni väen keskeen. 21 Sitten he käännyivät jatkamaan matkaansa ja panivat vaimot ja lapset sekä karjan ja kuormaston kulkemaan edellänsä. 22 He olivat ehtineet vähän matkaa Miikan talosta, kun Miikan talon lähitalojen miehet kutsuttiin koolle, ja he pääsivät daanilaisten kintereille. 23 Ja he huusivat daanilaissille; nämä käännyivät ja kysyivät Miikalta: "Mikä sinun on, kun väkesi on noin kutsuttu koolle?" 24 Hän vastasi: "Te olette ottaneet minun jumalani, jotka minä olen teettänyt, ja papin, ja menette matkoihinne. Mitä on minulla enää jäljellä? Ja kuinka te vielä kysytte minulta: 'Mikä sinun on?'" 25 Mutta daanilaiset sanoivat hänen: "Herkeä huutamasta meille, muuten miehet ärtvät ja käyvät kimppuunne, ja te

menetätte henkenne, sekä sinä että sinun perheesi". satuloitu aasipari ja sivuvaimonsa. **11** Kun he olivat **26** Niin daanilaiset jatkoivat matkaansa, ja kun Miika Jebuksen luona ja päivä oli kohta laskemassa, sanoi näki, että he olivat häntä voimakkaimmat, kääntyi hän palvelija isännälle: "Tule, poiketaamme tuohon ja palasi kotiinsa. **27** Otettuaan siis sen, minkä Miika oli jebusilaisten kaupunkiin ja yöpykäämme sinne". **12** Teettänyt, sekä hänen pappinsa, hyökkäisivät he Laiksen rauhassa ja huoletonna elävän kansan kimppuun ja surmasivat heidät miekan terällä ja polttivat kaupungin menemme edelleen Gibeaan asti". **13** Ja hän sanoi tulella. **28** Eikä kukaan tullut avuksi, sillä se oli kaukana palvelijallensa: "Tule, pyrkikäämme toiseen paikkaan, Siidonista eivätkä he oleet tekemissä muitten ihmisten yöpykäämme Gibeaan tai Raamaan". **14** Niin he jatkoivat kanssa; se oli Beet-Rehobin tasangolla. Daanilaiset matkaansa, ja aurinko laski heiltä lähelle Gibeaa, rakensivat kaupungin uudestaan ja asettuivat siihen. **29** Joka on Benjaminiissa. **15** Ja he poikkesivat Gibeaan Ja he antioivat kaupungille nimen Daan, isänsä Daanin nimen mukaan, hänen, joka oli Israeliin syntynyt; mutta torille, mutta ei kukaan ottanut heitä yöksi huoneeseen. ennen oli kaupungin nimi ollut Lais. **30** Sitten daanilaiset **16** Ja katso, illalla tuli vanha mies työstään kedolta; hän pystyttivät itsellensä sen veistetyn jumalankuvan; ja oli Efraimin vuoristosta ja asui muukalaisena Gibeassa. Joonatan, Manassen pojat Geersomin poika, ja hänen poikansa olivat daanilaisten sukukunnan pappeina, **17** Ja kun hän nosti silmänsä, näki hän matkamiehen kunnes maan väestö viettiin pakkosirtoisuuuteen. **31** He pystyttivät itsellensä sen veistetyn jumalankuvan, jonka Miika oli teettänyt, ja se oli siinä koko ajan, minkä Jumalan huone oli Silossa.

19 Siihen aikaan, kun ei ollut kuningasta Israelissa, asui eräs leeviläinen mies muukalaisena Efraimin vuoriston perukoilla, ja hän otti itselleen sivuvaimon Juudan Beeltehemistä. **2** Mutta hänen sivuvaimonsa oli hänen uskoton ja meni hänen luotansa isänsä kotiin Juudan Beeltehemii, ja hän oli siellä jonkun aikaa, neljä kuukautta. **3** Sitten hänen miehensä nousi ja lähti hänen jälkeensä vihditylläkseen häntä ja palauttaakseen hänet luokseen; ja hänen lähti oli mukanaan palvelija ja aasipari. Ja nainen vei hänet isänsä kotiin; ja kun naisen isä näki hänet, riensi hän iloisena häntä vastaan. **4** Ja hänen appensa, naisen isä, pidätteli häntä, niin että hän viipyi hänen luonaan kolme päivää; he söivät ja joivat ja olivat siellä yötä. **5** Neljäntä päivänä hän varhain aamulla nousi lähteäkseen; mutta naisen isä sanoi väylässä: "Vahvista itseäsi leipäpalalla; sitten saatte lähteä". **6** Niin he istuivat, söivät ja joivat molemmat yhdessä. Sitten naisen isä sanoi miehelle: "Suostu jäämään yöksi, ja olkoon sydämesei iloinen". **7** Mutta mies nousi lähteäksensä; silloin hänen appensa pyysi häntä pyytämällä, ja hän jäi sinne vielä yönä. **8** Viidentenä päivänä hän varhain aamulla nousi lähteäksensä, mutta naisen isä sanoi hänelle: "Vahvista itseäsi, ja viipykää iltapäivään asti". Niin he söivät toistensa kanssa. **9** Ja mies nousi lähteäkseen sivuvaimonsa ja palvelijansa kanssa, mutta hänen appensa, naisen isä, sanoi hänelle: "Katso, päivä kallistuu iltaan, jääkää yöksi; päivä on menemässä maille, jää tämä yönä, ja olkoon sydämesei iloinen. Nouskaa huomenna varhain matkalleen, ja lähdé sitten majallesi." **10** Mutta mies ei tahtonut jäädää yönä, vaan nousi ja lähti ja tuli Jebuksen, se on Jerusalemin, kohdalle, mukanaan

Mutta hänen isäntänsä vastasi hänelle: "Emme pojikkaa rauhassa ja huoletonna elävän kansan kimppuun ja vieraillen kaupunkiin, jotka eivät ole israelilaisia, vaan surmasivat heidät miekan terällä ja polttivat kaupungin menemme edelleen Gibeaan asti". **13** Ja hän sanoi Ja he antioivat kaupungille nimen Daan, isänsä Daanin nimen mukaan, hänen, joka oli Israeliin syntynyt; mutta torille, mutta ei kukaan ottanut heitä yöksi huoneeseen. **16** Ja katso, illalla tuli vanha mies työstään kedolta; hän pystyttivät itsellensä sen veistetyn jumalankuvan; ja oli Efraimin vuoristosta ja asui muukalaisena Gibeassa. Mutta sen paikkakunnan miehet olivat benjaminilaisia. **17** Ja kun hän nosti silmänsä, näki hän matkamiehen kaupungin torilla. Silloin vanha mies sanoi: "Minne olet matkalla ja mistä tulet?" **18** Hän vastasi hänelle sanoen: "Me olemme matkalla Juudan Beeltehemistä Efraimin vuoriston perukoille; sieltä minä olen kotoisin ja olen käynyt Juudan Beeltehemissä asti. Olen matkalla Herran huoneeseen, mutta ei kukaan ota minua huoneeseen. **19** Meillä on sekä olkaa että muuta rehua aaseillellemme, niin myös leipää ja viiniä minulle itselleni ja palvelijattarellesi ja nuorelle miehelle, joka on palvelijasi kanssa, niin ettei meiltä mitään puutu." **20** Vanha mies sanoi: "Rauha sinulle! Minun asiani on, jos sinulta jotakin puuttuisi. Älä vain jää yöksi tähän torille." **21** Ja hän vei hänet taloonsa ja teki aaseille apreen. Ja he pesivät jalkansa ja söivät ja joivat. **22** Ja kun he olivat ilahduttamassa sydäntänsä, niin katso, kaupungin miehet, kelvottomat miehet, piirittivät talon, kolkuttivat ovelle ja sanoivat vanhalle miehelle, talon isännälle, näin: "Tuo tämä se mies, joka tuli sinun taloosi, ryhtyväksemme häneen". **23** Mutta mies, talon isäntä, meni ulos heidän luokseen ja sanoi heille: "Älkää, veljeni, älkää tehkö niin pahoin! Kun kerran tämä mies on tullut minun talooni, älkää tehkö sellaista häpeällistä tekoa. **24** Katso, täällä on minun tyttäreni, joka on neitsyt, ja tämän miehen sivuvaimo. Minä tuon heidät tämän; tehkää heille väkivaltaa, tehkää heille, mitä tahdotte, mutta tälle miehelle älkää tehkää sellaista häpeällistä tekoa." **25** Mutta miehet eivät tahtoneet häntä kuulla. Silloin mies tarttui sivuvaimoonsa ja vei hänet heidän luokseensa kadulle, ja he yhtiyivät häneen ja pitelivät häntä pahoin koko yön aina aamuun asti, ja vasta aamun sarastaessa he hänet päästivät. **26** Ja päivän koittaessa vaimo tuli ja kaatui sen miehen talon oven eteen, jonka talossa hänen isäntänsä oli, ja makasi siinä, kunnes päävä valkeni. **27** Kun hänen isäntänsä aamulla nousi ja avasi talon oven ja tuli ulos lähteäksensä matkalle, niin katso, hänen sivuvaimonsa makasi talon oven edessä, kädet kynnyksellä. **28**

Hän sanoi hänelle: "Nouse ja lähtekäämme!" Mutta katselmussa oli seitsemänsataa valiomiestä. **16** vastausta ei tullut. Silloin mies nosti hänet aasin selkään, Kaikesta tästä väestä oli seitsemänsataa valiomiestä nousi ja lähti kotiinsa. **19** Mutta kotiin tultuaan hän vasenkäistää; jokainen näistä osasi lingota kiven otti veitsen, tarttui sivuvaimoonsa ja paloitteli hänet hiuskarvalleen, hirahtumatta. **17** Myös pidettiin Israelin luineen kaikkineen kahdeksitoista kappaleeksi ja lähetti miesten katselmus, ja heitä oli, paitsi benjaminalaisia, ne kaikkialle Israelin alueelle. **30** Ja jokainen, joka sen neljäsataa tuhatta miekkamiestä, kaikki sotilaita. **18** Ja näki, sanoi: "Mitää sellaista ei ole tapahtunut eikä nähyti siitä päivästä lähtien, jona israelilaiset tulivat Egyptin maasta, aina tähän päivään saakka. Harkitkaa tätä, neuvotelkaa ja puhukaa."

20 Ja kaikki israelilaiset lähtivät likkeelle, ja kansa kokoontui yhtenä miehenä Daanista aina Beersebaan saakka, niin myös Gileadin maasta, Herran eteen Mispaan. **2** Ja koko kansan päämiehet ja kaikki Israelin sukukunnat astuivat esiiin Jumalan kansan seurakunnassa: neljäsataa tuhatta miekalla varustettua jalkamiestä. **3** Ja benjaminalaiset saivat kuulla, että israelilaiset olivat menneet Mispaan. Ja israelilaiset sanoivat: "Kertokaa, kuinka tämä pahateko tapahtui". **4** Niin se leeviläinen mies, murhatun vaimon mies, vastasi ja sanoi: "Minä ja minun sivuvaimoni olimme tulleet Benjaminin Gibeaan yöpyksemme sinne. **5** Silloin Gibeaan miehet nousivat minua vastaan ja piirittivät yöllä talon, jossa minä olin. Minut he aikoivat tappaa, minun sivuvaimolleni he tekivät väkivaltaa, niin että hän kuoli. **6** Sitten minä tartuin sivuvaimooni ja paloittelin hänet ja lähetin kappaleet kaikkialle Israelin perintömaahan, koska he olivat tehneet ilkityön ja häpeällisen teon Israelissa. **7** Katso, nyt olette kaikki tässä, te israelilaiset. Keskustelkaa ja neuvotelkaa tässä paikassa." **8** Silloin nousi kaikki kansa yhtenä miehenä ja sanoi: "Älköön meistä kukaan menkö majallensa, älköön kukaan poistuko kotiinsa. **9** Tämän me nyt teemme Gibealle: me menemme sitä vastaan arvan mukaan. **10** Ja me otamme kymmenen miestä sadasta, Israelin kaikista sukukunnista, ja sata tuhannesta ja tuhat kymmenestä tuhannesta, hankkimaan muonaa kansalle, kun se menee kostamaan Benjaminin Gibealle sen häpeällisen teon, minkä se on tehnyt Israelissa." **11** Niin kokoontuivat kaikki Israelin miehet kaupunkia vastaan, kuin yhdeksi mieheksi yhtyneinä. **12** Ja Israelin sukukunnat lähettiläät miehiä kaikki Benjaminin sukuihin sanomaan: "Mikä pahateko onkaan teidän keskuudessanne tehty! **13** Luovuttakaa nyt ne Gibeaan kelvottomat miehet, surmataksemme heidät ja poistaaksemme pahan Israelista." Mutta benjaminalaiset eivät tahtoneet kuulla veljiänsä, israelilaisia. **14** Niin benjaminalaiset kokoontuivat kaupungeistaan Gibeaan lähteäksensä sotaan israelilaisia vastaan. **15** Sinä päivänä pidettiin benjaminalaisten katselmus, ja heitä oli muista kaupungeista kaksikymmentäkuusi tuhatta miekkamiestä, paitsi Gibeaan asukkaita, joita

Kaikesta tästä väestä oli seitsemänsataa valiomiestä. **16** he nousivat ja lähtivät Beeteliin ja kysivät Jumalalta. Israeililaiset sanoivat: "Kenen meistä on ensiksi lähdettävä taistelemaan benjaminalaisia vastaan?" Herra vastasi: "Juuda ensiksi". **19** Ja israelilaiset lähtivät likkeelle seuraavana aamuna ja asettuivat leiriin Gibeaan edustalle. **20** Ja Israelin miehet lähtivät taistelemaan Benjaminia vastaan, ja Israelin miehet asettuivat sotarintaan heitä vastaan Gibeaan edustalle. **21** Mutta benjaminalaiset ryntäsivät ulos Gibeasta ja kaatoivat sinä päivänä Israelista kaksikymmentäkaksi tuhatta miestä. **22** Mutta kansa, Israelin miehet, rohkaisivat mielensä ja asettuivat jälleen sotarintaan samalle paikalle, mihin olivat asettuneet ensimmäisenä päivänä. **23** Sillä kun israelilaiset menivät ja itkivät Herran edessä iltaan asti ja kysivät Herralta sanoen: "Onko minun vielä ryhdyttää taisteluun veljiäni, benjaminalaisia, vastaan?" niin Herra vastasi: "Menkää heitä vastaan". **24** Ja toisena päivänä israelilaiset lähenivät benjaminalaisia; **25** niin benjaminalaiset toisena päivänä ryntäsivät Gibeasta heitä vastaan ja kaatoivat israelilaisia vielä kahdeksantoista tuhatta miestä, kaikki miekkamiehiä. **26** Silloin kaikki israelilaiset, koko kansa, lähtivät ja tulivat Beeteliin ja itkivät ja istuivat siellä Herran edessä ja paastosivat sen päivän aina iltaan asti; ja he uhrasivat polttouhreja ja yhteysuhreja Herran edessä. **27** Ja israelilaiset kysivät Herralta-sillä Jumalan liitonarkki oli siihen aikaan siellä, **28** ja Piinehas, Aaronin pojan Eleasarin poika, seisoi siihen aikaan sen edessä-ja sanoivat: "Onko minun vielä lähdettävä taisteluun veljiäni, benjaminalaisia, vastaan, vai onko minun siitä luovuttava?" Herra vastasi: "Lähtekää; sillä huomenna minä annan heidät sinun käsisi". **29** Silloin Israel asetti väijytyksiä Gibeaan ympärille. **30** Ja israelilaiset menivät kolmantena päivänä benjaminalaisia vastaan ja asettuivat sotarintaan Gibeaa vastaan niinkuin edellisilläkin kerroilla. **31** Ja benjaminalaiset ryntäsivät ulos kansaa vastaan, mutta tulivat eristetyksi kaupungista; ja niinkuin edellisilläkin kerroilla he aluksi saivat lyödyksi kansaa kuoliaaksi niillä valtateillä, joista toinen vie Beeteliin, toinen kedon yli Gibeaan, noin kolmekymmentä Israelin miestä. **32** Ja benjaminalaiset sanoivat: "Me voitimme heidät nyt niinkuin ennenkin"; mutta israelilaiset sanoivat: "Paetkaamme ja eristäkäämme heidät kaupungista valtateille". **33** Niin kaikki Israelin miehet nousivat, kokin paikaltaan, ja asettuivat sotarintaan Baal-Taamariin; ja väijyksissä oleva Israelin joukko syöksyi esiin paikaltaan Geban aukealta. **34** Niin tuli kymmenentuhatta valiomiestä

koko Israelista Gibean edustalle, ja syntyi ankara Varhain seuraavana päivänä kansa nousi ja rakensi taistelu; eivätkä he huomanneet, että onnettomuus sinne alttarin ja uhrasi polttouhreja ja yhteysuhreja. 5 oli kohtaamassa heitä. 35 Ja Herra antoi Israelin Ja israelilaiset sanoivat: "Onko yhdessäkään Israelin voittaa Benjaminiin, ja israelilaiset kaatoivat sinä päivänä sukukunnassa ketään, joka ei ole tullut seurakunnan Benjaminista kaksikymmentäviisi tuhatta ja sata miestä, kanssa tänne Herran eteen?" Sillä siitä, joka ei tulisi kaikki miekkamiehiä. 36 Nyt benjaminilaiset näkivät Herran luo Mispaan, oli vannottu ankara vala: "Hän on olevansa voitetut. Mutta Israelin miehet väistyvät kuolemalla rangaistava". 6 Ja israelilaisen tuli sääli benjaminilaisten tieltä, sillä he luottivat väijytykseen, veljeänsä Benjaminia, ja he sanoivat: "Tänä päivänä on jonka olivat asettaneet Gibeaa vastaan. 37 Silloin yksi sukukunta hakattu pois Israelista. 7 Mitä meidän on väijyksissä ollut joukko riensi ja karkasi Gibeaan; tehtävä, että jäljelle jääneet saavat vaimoja? Sillä itse väijyksissä ollut joukko meni ja surmasi kaikki kaupungin me olemme vannoneet Herran kautta, ettemme anna asukkaat miekan terällä. 38 Ja Israelin miehet olivat heille tyttäriämme vaimoiksi." 8 Ja he kysivät: "Onko sopineet väijyksissä olevan joukon kanssa, että se Israelin sukukunnissa ainoatakaan, joka ei ole tullut panisi sakean savupilven nousemaan kaupungista. 39 Herran eteen Mispaan?" Ja katso, Gileadin Jaabeksesta Kun siis Israelin miehet olivat käännyneet pakosalle ei ollut ketään tullut leiriin, seurakuntakokoukseen. 9 taistelussa, ja kun Benjaminin miehet aluksi olivat Sillä kun kansasta pidettiin katselmus, niin katso, siellä lyöneet kuoliaaksi Israelin miehiä noin kolmekymmentä ei ollut ketään Gileadin Jaabeksen asukkaista. 10 miestä ja sanoneet: "Varmasti me voitamme heidät Niin kansa lähettil sinne kaksitoistatuhatta sotakuntoista niinkuin ensimmäisessäkin taistelussa", 40 niin alkoi pilvi, miestä ja käski heitä sanoen: "Menkää ja surmatkaa savupatsas, nousta kaupungista. Ja kun benjaminilaiset miekan terällä Gileadin Jaabeksen asukkaat vaimoineen käännyvät taaksepäin, niin katso, koko kaupunki nousi ja lapsineen. 11 Tehkää näin: kaikki miehenpuolel ja savuna taivasta kohti. 41 Israelin miehet käännyvät kaikki naiset, jotka ovat yhtyneet mieheen, vihkikää takaisin, mutta Benjaminin miehet kauhistuivat, sillä he tuhon omiksi." 12 Ja Gileadin Jaabeksen asukkaista he näkivät, että onnettomuus oli kohdannut heitä. 42 Ja löysivät neljäsataa nuorta naista, jotka olivat neitsytä he käännyvät pakoon Israelin miesten edestä erämaan eivätkä olleet yhtyneet mieheen; ja he veivät nämä tielle, mutta sota seurasii heitä kintereillä; ja sikäläisten leiriin Siilon, joka on Kanaanin maassa. 13 Sitten koko kaupunkien asukkaat kaatoivat heitä heidän keskeltänsä. kansa lähettil sanansaattaja puhumaan benjaminilaisten 43 He saartoivat Benjaminin, ajoivat heitä takaa ja kanssa, jotka olivat Rimmonin kalliolla, ja tarjosivat heille tallasivat heitä maahan levähdyspaikassa ja aina Gibean rauhaa. 14 Silloin benjaminilaiset palasivat takaisin, kohdalle asti, auringonnousuun päin. 44 Niin kaatui ja heille annettiin ne naiset, jotka oli jätetty henkiin Benjaminista kahdeksantoistatuhatta miestä, kaikki Gileadin Jaabeksen naisista. Mutta ne eivät riittäneet sotakuntoisia miehiä. 45 He käännyvät ja pakenivat heille. 15 Niin kansan tuli sääli Benjaminia, koska erämaahan päin, Rimmonin kalliolle; mutta israelilaiset Herra oli tehnyt aukon Israelin sukukuntiin. 16 Ja tekivät heistä valtateillä vielä jälkkorjuun, surmaten kansan vanhimmat sanoivat: "Mitä meidän on tehtävä, viisituhatta miestä, ja seurasivat heitä kintereillä aina ettei jäljelle jääneet saisivat vaimoja? Sillä ovathan Gideomi asti ja surmasivat heitä kaksituhatta miestä. naiset hävitetyt Benjaminista." 17 Ja he sanoivat: 46 Kaikkiaan oli niitä, jotka sinä päivänä kaatuivat "Pelastuneiden perintöomaisuus on jäävää Benjaminille, Benjaminista, kaksikymmentäviisi tuhatta miekkamiestä, ettei yksikään sukukunta häviäisi Israelista. 18 Mutta kaikki sotakuntoisia miehiä. 47 Ja heittä käännyti pakoon itse me emme voi antaa heille tyttäriämme vaimoiksi, erämaahan päin, Rimmonin kalliolle, kuusisataa miestä. sillä israelilaiset ovat vannoneet ja sanoneet: kirottua ja he jäävät Rimmonin kalliolle neljäksi kuukaudaksi. 48 Mutta Israelin miehet palasivat takaisin benjaminilaisten Niin he sanoivat: "Katso, joka vuosi vietetään Herran luo ja surmasivat heidät miekan terällä, kaupungin juhla Siilossa, joka on pohjoiseen päin Beetelistä, sekä vahingoittumatta jääneet ihmiset ettei eläimet, auringonnousuun päin siitä valtatiestä, joka vie Beetelistä kaiken, minkä tapasivat; myöskin pistivät he tuleen Sikemiin, ja etelään päin Lebonasta". 20 Ja he käskivät kaikki kaupungit, joihin tulivat.

21 Israelin miehet olivat vannoneet Mispassa ja sanoneet: "Ei kukaan miestä anna tytärtään benjaminilaiselle vaimoksi". 2 Ja kansa tuli Beeteliin, ja he istuivat siellä aina iltaan asti Jumalan edessä, korottivat äänensä ja itkivät katkerasti 3 ja sanoivat: "Miksi, oi Herra, Israelin Jumala, on Israelissa käynyt niin, että Israelista nyt puuttuu yksi sukukunta?" 4

niitä heille; muutten olisitneet joutuneet vikapäiksi." 23 Benjaminilaiset tekivät niin ja ottivat lukumääränsä mukaan itselleen vaimoja karkeloivien joukosta, ryöstäen heidät. Sitten he palasivat perintöosaansa ja rakensivat uudestaan kaupungit ja asettuivat niihin. 24 Silloin israelilaisetkin vaelsivat sieltä, kukin sukukuntaansa ja sukuunsa, ja menivät sieltä kukin perintösallensa. 25 Siinä aikaan ei ollut kuningasta Israelissa; jokainen teki sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein.

Ruutin

1 Siihen aikaan kun tuumarit hallitsivat, tuli nälänhätä maahan. Silloin muuan Juudan Beetlehemien mies lähti sieltä ja asettui vaimonsa ja kahden poikansa kanssa muukalaisena asumaan Mooabin maahan. **2** Miehen nimi oli Elimelek, hänen vaimonsa nimi oli Noomi ja hänen kahden poikansa nimet Mahlon ja Kiljon; he olivat efratilaisia Juudan Beetlehemistä. Niin he tulivat Mooabin maahan ja oleskelivat siellä. **3** Ja Elimelek, Noomin mies, kuoli, ja Noomi jäi jälkeen kahden poikansa kanssa. **4** Nämä ottivat itselleen mooabilaiset vaimot; toisen nimi oli Orpa ja toisen nimi Ruut. Ja he asuivat siellä noin kymmenen vuotta. **5** Ja myös nuo molemmat, Mahlon ja Kiljon, kuolivat, niin että vaimo jäi yksin jälkeen kahdesta pojastaan ja miehestään. **6** Silloin hän nousi minioineen palataksensa takaisin Mooabin maasta, sillä hän oli kuullut Mooabin maassa, että Herra oli pitänyt kansastansa huolen ja antanut sille leipää. **7** Niin hän lähti yhdessä molempien miniäinsä kanssa siitä paikasta, jossa oli oleskellut. Ja heidän tietä käydessään matkalla Juudan maahan **8** sanoi Noomi molemmille miniöillensä: "Menkää, palatkaa kumpikin äitinne kotiin. Herra tehköön teille laupeuden, niinkuin te olette vainajille ja minulle tehneet. **9** Herra suukoont, että saisitte turvan kumpikin miehenne kodissa." Ja hän suuteli heitä. Mutta he korottivat äänensä ja itkivät. **10** ja sanoivat hännelle: "Me seuraamme sinua sinun kansasi luo". **11** Mutta Noomi vastasi: "Kääntykää takaisin, tyttäreni; miksi te lähtisitte minun kanssani? Voinko minä enää saada poikia miehiksi teille? **12** Kääntykää takaisin, tyttäreni, menkää, sillä minä olen liian vanha joutuakseeni miehelään. Vaikka ajattelisinkin: 'Minulla on vielä toivoa', ja vaikka vielä tänä yönä joutuisin miehelään ja synnyttääsin poikia, **13** ette kai te kuitenkaan odottaisi, kunnes he kasvaisivat suuraksi, ette kai te kuitenkaan sulkeutuisi huoneeseen ja olisi miehelään menemättä. Ei, tyttäreni; minä olen hyvin murheissani teidän tähenne, sillä Herran käsi on sattunut minuun." **14** Niin he korottivat vielä äänensä ja itkivät. Silloin Orpa suuteli anoppiaan jäähyväisiksi, mutta Ruut riippui kiinni hänessä. **15** Ja Noomi sanoi: "Katso, kälysi on kääntynyt takaisin oman kansansa ja jumalansa luo, käännyn sinäkin kälysi kanssa". **16** Mutta Ruut vastasi: "Älä vaadi minua jättämään sinua ja kääntymään takaisin, pois sinun tyköäsi. Sillä mihin sinä menet, sinne minäkin menen, ja mihin sinä jääät, sinne minäkin jäään; sinun kansasi on minun kansani, sinun Jumalasi on minun Jumalani. **17** Missä sinä kuolet, siellä minäkin tahdon kuolla ja sinne tulla haudatuksi. Herra rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos muu kuin kuolema erottaa meidät." **18** Kun Noomi näki, että hän oli lujasti päättänyt seurata häntä, ei hän enää puhunut siitä hänen kanssansa.

19 Niin he kulkivat molemmat yhdessä, kunnes tulivat Beetlehemiihin. Ja kun he tulivat Beetlehemiihin, joutui koko kaupunki liikkeelle heidän tähtensä, ja vaimot sanoivat: "Onko tämä Noomi?" **20** Mutta hän vastasi heille: "Älkää kutsuko minua Noomiksi, kutsukaa minua Maaraksi, sillä Kaikkivaltias on antanut minulle paljon katkerata murhetta. **21** Rikkaana minä lähdin, mutta tyhjänä Herra antaa minun palata. Miksi siis kutsutte minua Noomiksi, kun Herra on minua vastaan todistanut ja Kaikkivaltias on tuottanut minulle onnettomuutta?" **22** Niin Noomi palasi miniänsä, mooabilaisen Ruutin, kanssa, joka tuli Mooabin maasta; ja he saapuivat Beetlehemiihin orhanleikkuun alussa.

2 Noomilla oli miehensä puolelta sukulainen, hyvin varakas mies, Elimelekin sukua, nimeltä Booas. **2** Ja mooabilainen Ruut sanoi Noomille: "Anna minun mennä pellolle poimimaan tähkiä jonkin jäljessä, jonka silmien edessä saan armon". Noomi vastasi hännelle: "Mene, tyttäreni!" **3** Niin hän lähti ja meni poimimaan eräälle pellolle leikkuuväen jäljessä; ja hännelle sattui niin, että se peltopalsta oli Booaan, joka oli Elimelekin sukua. **4** Ja katso, Booas tuli Beetlehemistä, ja hän sanoi leikkuuväelle: "Herra olkoon teidän kanssanne!" He vastasivat hännelle: "Herra siunatkoon sinua!" **5** Sitten Booas sanoi palvelijallensa, joka oli leikkuuväen pääällysmiehenä: "Kenen tuo nuori nainen on?" **6** Palvelija, joka oli leikkuuväen pääällysmiehenä, vastasi ja sanoi: "Se on se nuori mooabaratar, joka tuli Noomin mukana Mooabin maasta. **7** Hän sanoi: 'Salli minun poimia ja koota tähkiä lyhteiden välistä leikkuuväen jäljessä'. Niin hän tuli ja on ahertanut aamusta varhain tähän saakka; vasta äsknen hän hiukan levähti tuolla majassa." **8** Niin Booas sanoi Ruutille: "Kuules, tyttäreni! Älä mene muiden pelloille poimimaan äläkä lähde pois täältä, vaan pysytele täällä minun palvelijattarieni mukana. **9** Pidä silmällä, millä pellolla leikataan, ja kulje heidän jäljessään. Minä olen kieltyänyt palvelijoitani koskemasta sinuun. Jos sinun tulee jano, niin mene astioille ja juo vettä, jota palvelijat ammentavat." **10** Silloin Ruut heittäyti kasvoilleen, kumartui maahan ja sanoi hännelle: "Miten olen saanut armon sinun silmiesi edessä, niin että huolehdit minusta, vaikka olen vieras?" **11** Booas vastasi ja sanoi hännelle: "Minulle on kerrottu kaikki, mitä sinä olet tehnyt anopillesi miehesi kuoltua, kuinka jätit isäsi ja äitiä ja synnyinmaasi ja lähdit kanssa luo, jota et ennen tuntenut. **12** Herra palkitkoon sinulle tekosi; tulkoon sinulle täysi palkka Herralta, Israelin Jumalalta, jonka siipien alta olet tullut turvaa etsimään." **13** Ruut sanoi: "Minä olen saanut armon sinun silmiesi edessä, herrani, sillä sinä olet lohduttanut minua ja ole puhutellut palvelijatartasi ystäväillisesti, vaikka en ole yhdenkään sinun palvelijattaresi vertainen". **14** Ruokajan tultua Booas sanoi hännelle: "Käy tänne ruualle ja

kasta palasesi hapanviiniin". Niin Ruut istui leikkuuväen "Herra siunatkoon sinua, tyttäreni! Sinä olet osoittanut viereen; ja Booas pani hänen eteensä paahdettuja jyvä, sukurakkauttasi nyt viimeksi vielä kauniimmin kuin niin että hän sői tarpeeksen ja jäi tähtheeksikin. **15** Kun aikaisemmin, kun et ole kulkenut nuorten miesten hän sitten nousi poimimaan, käske Booas palvelijoitaan jäljessä, et köyhien etkä rikkaitten. **11** Ja nyt, tyttäreni, sanoen: "Hän saa poimia myösken lyhteiden väliltä; ja te älä pelkää; kaiken, mitä sanot, teen minä sinulle. ette saa loukata häntä. **16** Voittea vetää sitomistakin Sillä minun kansani portissa jokainen tietää sinut joitakin tähkiä ja jättää ne hänen poimittavikseen; ja te kunniallisesti naiseksi. **12** Totta on, että minä olen sinun ette saa nuhdella häntä." **17** Niin Ruut poimi pelloilla sukulunastajasi, mutta on vielä toinen sukulunastaja, iltaan asti; sitten hän pui, mitä oli saanut poimituksi, joka on läheisempi kuin minä. **13** Jää tähän yöksi; jos ja siitä tuli noin eefa-mitar verta ohria. **18** Ja hän hän huomenna lunastaa sinut, niin hyvä; lunastakoon. otti ne ja tuli kaupunkiin ja näytti anopillensa, mitä oli Mutta jollei hän halua lunastaa sinua, niin minä lunastan poiminut. Sen jälkeen Ruut otti esille tähteet ruuasta, sinut, niin totta kuin Herra elää. Lepää siinä aamuun josta oli syönyt tarpeekseen, ja antoi ne hänelle. **19** asti." **14** Niin hän lepäsi hänen jalkapohjissaan aamuun Silloin hänen anoppinsa sanoi hänelle: "Missä olet asti, mutta nousi, ennenkuin kukaan vielä voi tuntea tänään poiminut ja missä olet tehnyt työtä? Siunattu toisensa. Ja Booas ajatteli: "Älköön tulko tunnetuksi, olkoon se, joka on sinusta huolehtinut." Sitten hän että tuo nainen on tullut tänne puimatantereelle". **15** ilmoitti anopillensa, kenen luona hän oli ollut työssä. Ja hän sanoi: "Anna tänne vaippa, joka on ylläsi, ja sanoen: "Se mies, jonka luona olin tänä päivänä työssä, pidä sitä". Ja Ruut piti sitä. Silloin hän mittasi siihen on nimeltään Booas". **20** Noomi sanoi miniällensä: kuusi mittaa ohria ja pani ne hänen selkäänsä. Ja hän "Siunatkoon häntä Herra, joka on osoittanut laupeutta meni kaupunkiin. **16** Ja Ruut tuli anoppinsa luo, joka elävä ja kuolleita kohtaan". Ja Noomi sanoi vielä: sanoi: "Kuinka kävi, tyttäreni?" Niin hän kerto hänelle "Hän on sukulaisemme ja meidän sukulunastajamme". kaikki, mitä mies oli hännelle tehnyt; **17** ja hän sanoi: **21** Silloin mooabilainen Ruut sanoi: "Vielä hän sanoi "Nämä kuusi mittaa ohria hän antoi minulle, sanoen: 'Et minulle: 'Pysytte vain minun palvelijaini mukana siihen saa mennä tyhjin käsin anoppisi luo'". **18** Silloin Noomi asti, että he saavat kaiken minun leikkuuni lopetetuksi". sanoi: "Pysy alalla, tyttäreni, kunnes saat tietää, kuinka **22** Niin Noomi sanoi miniällensä Ruutille: "Hyvä on, asia päätyy; sillä mies ei suo itselleen lepoa, ennenkuin tyttäreni, lähde hänen palvelijattariensa mukana, niin et hän tänä päivänä saattaa asian päätkseen".

3 Niin Noomi, hänen anoppinsa, sanoi hänelle: "Tytäreni, minäpä hankin sinulle turvapaikan, että sinun kävisi hyvin. **2** Onhan Booas, jonka palvelijattarien kanssa olit, sukulaisemme; katso, hän viskaa tänä yönä ohria puimatantereella. **3** Niin peseydy nyt ja voittele itsesi ja pukeudu ja mene puimatantereelle; mutta älä näytädy hännelle, ennenkuin hän on syönyt ja juonut. **4** Kun hän panee maata, niin katso, mihin paikkaan hän panee maata, ja mene ja nosta peitetä hänen jalkojensa kohdalta ja pane siihen maata; hän sanoo sitten sinulle, mitä sinun on tehtävä." **5** Ruut vastasi hännelle: "Minä teen kaiken, mitä sanot". **6** Niin hän meni alas puimatantereelle ja teki aivan niin, kuin hänen anoppinsa oli häntä käskenyt. **7** Ja kun Booas oli syönyt ja juonut, tuli hänen sydämensä iloiseksi, ja hän meni maata viljakasan ääreän. Ja Ruut tuli hiljaa ja nosti peitetä hänen jalkojensa kohdalta ja pani siihen maata. **8** Puoliyön aikana mies säikähti ja kumartui eteenpäin; ja katso, nainen makasi hänen jalkapohjissaan. **9** Ja hän kysyi: "Kuka sinä olet?" Hän vastasi: "Minä olen Ruut, palvelijattaresi. Levitä liepeesi palvelijattaresi yli, sillä sinä olet minun sukulunastajani." **10** Hän sanoi:

4 Mutta Booas meni kaupungin porttiin ja istutui sinne. Ja katso, sukulunastaja, josta Booas oli puhunut, kulki siitä ohitse; ja Booas sanoi: "Sinä siellä, poikkeaa tänne istumaan". Hän poikkesi ja istui siihen. **2** Sen jälkeen Booas otti kaupungin vanhimpia kymmenen miestä ja sanoi: "Istukaa tähän". Ja he istuivat. **3** Sitten Booas sanoi sukulunastajalle: "Sen peltopalstan, joka oli veljellämme Elimekillä, on Noomi, joka on palannut Mooabin maasta, myynyt. **4** Seitähden ajattelin: minä ilmoitan siitä sinulle ja sanon: osta se tässä saapuvilla olevien ja minun kansani vanhimpien läsnäollessa. Jos tahdot sen lunastaa sukuun, niin lunasta. Mutta ellet taho sitä lunastaa, niin ilmoita minulle, että saan sen tietää; sillä ei ole ketään muuta sukulunastajaa kuin sinä, ja sinun jälkeesi minä." Hän sanoi: "Minä lunastan sen". **5** Niin Booas sanoi: "Ostaessasi pellon Noomialta ostan sen myösken mooabilaiselta Ruutilta, vainajan leskeltä, ja sinun on pysytettävä vainajan nimi hänen perintösassaan". **6** Silloin sanoi sukulunastaja: "En voi lunastaa sitä itselleni, sillä siten minä turmelisin oman perintösani. Lunasta sinä itsellesi, mitä minun olisi lunastettava; minä en voi sitä tehdä." **7** Muinoin oli Israelissa lunastus-ja vaihtokauppoja vahvistettaessa tapa tällainen: riisuttiin kenkä ja annettiin toiselle; tätä käytettiin Israelissa todistuksena. **8** Niin sukulunastaja sanoi Booalle: "Osta sinä se itsellesi". Ja hän veti

kengän jalastaan. **9** Silloin sanoi Booas vanhimille ja kaikelle kansalle: "Te olette tänään todistajina, että minä ostan Noomialta kaiken Elimelekin ja kaiken Kiljonin ja Mahlonin omaisuuden. **10** Samalla minä olen ostanut myös mooabilaisen Ruutin, Mahlonin lesken, vaimokseni, pysytääkseni vainajan nimen hänen perintössäsaan, ettei vainajan nimi häviäisi hänen veljiensä keskuudesta eikä hänen kotipaikkansa portista; sen todistajat te olette tänä päivänä." **11** Niin kaikki kansa, joka oli portissa saapuvilla, ja vanhimmat sanoivat: "Me olemme sen todistajat. Suokoon Herra, että vaimo, joka tulee taloosi, tulisi Raakelin ja Leeaan kaltaiseksi, jotka molemmat rakensiivat Israelin huoneen. Tee väkeviä tekova Efratassa ja saatua nimesi kuuluisaksi Beetlehemissä. **12** Ja tulkoon niistä jälkeläisistä, jotka Herra antaa sinulle tästä nuoresta naisesta, sinulle suku, Pereksen suvun kaltainen, hänen, jonka Taamar synnytti Juudalle." **13** Niin Booas otti Ruutin, ja tämä tuli hänen vaimokseen. Ja hän yhtyi häneen; ja Herra antoi hänen tulla raskaaksi, ja hän synnytti pojан. **14** Silloin vaimot sanoivat Noomille: "Kiitety olkoon Herra, joka tänä päivänä salli sinun saada sukulunastajan. Hänen nimensä tulee kuuluisaksi Israelissa. **15** Hän on virvoittava sinua, ja hänenestä on tuleva sinun vanhuutesi tuki, sillä miniäsi, joka rakastaa sinua, on hänet synnyttänyt, hän, joka on sinulle parempi kuin seitsemän poikaa." **16** Niin Noomi otti lapsen, pani sen helmaansa ja rupesi sen hoitajaksi. **17** Ja naapurivaimot antoivat lapselle nimen, sanoen: "Noomille on syntynyt poika". Ja he panivat hänen nimekseen Oobed. Hänenestä tuli lisain, Daavidin isän, isä. **18** Tämä on Pereksen sukuluettelo: Perekselle syntyi Hesron. **19** Hesronille syntyi Raam, ja Raamille syntyi Amminadab. **20** Amminadabilelle syntyi Nahson, ja Nahsonille syntyi Salma. **21** Salmalle syntyi Booas, ja Booaalalle syntyi Oobed. **22** Oobedille syntyi lisai, ja lisaille syntyi Daavid.

1 Samuelin

1 Raamataim-Soofimissa, Efraimin vuoristossa, oli mies, nimeltä Elkana, Jerohamin poika, joka oli Elihun poika, joka Toohun poika, joka Suufin poika, efratilainen. **2** Hänellä oli kaksi vaimoa; toisen nimi oli Hanna, ja toisen nimi oli Peninna. Ja Peninnalla oli lapsia, mutta Hanna oli lapseton. **3** Tämä mies meni joka vuosi kaupungistansa Siiloon rukoilemaan Herraa Sebaotia ja uhraamaan hänelle. Ja siellä oli kaksi Eelin poikaa, Hofni ja Piinehas, Herran pappeina. **4** Niin Elkana eräään päivänä uhrasi. Ja hänelä oli tapana antaa vaimollensa Peninnalle ja kaikille tämän pojille ja tytärlille määräosat. **5** Mutta Hannalle hän antoi kahdenkertaisen osan, sillä hän rakasti Hannaa, vaikka Herra oli sulkenut hänen kohtunsa. **6** Ja hänen kilpailijattarensa kiusasi häntä kiusamistaan suuttuaaksensa häntä, koska Herra oli sulkenut hänen kohtunsa. **7** Ja näin tapahtui joka vuosi, niin usein kuin hän meni Herran huoneeseen. Niinpä Peninna nytkin kiusasi häntä, ja hän itki eikä syönyt mitään. **8** Silloin hänen miehensä Elkana sanoi hänelle: "Hanna, mitä itket, miksi et syö ja miksi olet noin apealla mielellä? Enkö minä ole sinulle enempä kuin kymmenen poikaa?" **9** Kun he sitten olivat syöneet ja juoneet Silossa ja pappi Eeli istui istuimellaan Herran temppelein ovenpielessä, nousi Hanna **10** ja rukoili Herraa mieli murheellisena, itki katkerasti **11** ja teki lupauksen sanoen: "Herra Sebaot, jos sinä katsot palvelijattaresi kurjuutta, muistat minua etkä unhota palvelijatartasi, vaan annat palvelijattarellesi miehisen perillisen, niin minä annan hänet Herralle koko hänen elinajaksensa, eikä partaveitsi ole koskettava hänen päättänsä". **12** Ja kun hän kauan rukoili Herran edessä, tarkkasi Eeli hänen suutansa, **13** sillä Hanna puhui sydämessänsä ja ainoastaan hänen huulensa liikkuivat, mutta ääntä hänelä ei kuulunut; niin Eeli luuli, että hän oli juovuksissa. **14** Ja Eeli sanoi hänelle: "Kuinka kauan sinä siihän olet juovuksissa? Haihduta humalasi." **15** Mutta Hanna vastasi ja sanoi: "Ei, herrani, minä olen murheen raskauttama vaimo; viini ja väkijuomaa en ole juonut, vaan minä vuodatin sydämeni Herran eteen. **16** Älä pidä palvelijatartasi kelvottomana naisena, sillä tuskani ja suruni suuruuden tähden minä olen näin kauan puhunut." **17** Eeli vastasi ja sanoi: "Mene rauhaan, Israelin Jumala antakoon sinulle, mitä olet hänelä pyytäny". **18** Hän sanoi: "Salli palvelijattaresi saada armo sinun silmiesi edessä". Niin vaimo meni pois ja söi eikä enää näyttänyt murheelliselta. **19** Varhain seuraavana aamuna he nousivat ja kumartaen rukoilivat Herran edessä; sitten he palasivat ja tulivat kotiinsa Raamaan. Ja Elkana yhtyi vaimoonsa Hannaan, ja Herra muisti tätä. **20** Ja Hanna tuli raskaaksi ja synnytti vuoden vaihteessa pojan ja antoi hänelle nimen Samuel,

sanoen: "Herralta olen minä hänet pyytäny". **21** Sitten se mies, Elkana, ja koko hänen perheensä lähti uhraamaan Herralle jokavuotista teurasuhriaan, **22** mutta Hanna ei lähtenyt, vaan sanoi miehellensä: "Kun poika on vieroitettu, vien minä hänet sinne, niin että hän tulee Herran kasvojen eteen ja saa jäädä sinne ainiaaksi". **23** Hänen miehensä Elkana sanoi hänelle: "Tee, niinkuin hyväksi näet, jää kotiin, kunnes olet hänet vieroittanut; kunhan Herra vain täyttää sanansa". Niin vaimo jäi kotiin ja imetti poikaansa, kunnes hän vieroitti tämän. **24** Mutta kun hän oli hänet vieroittanut, vei hän hänet kanssansa ottaen mukaansa kolme härkkää, yhden eefä-mitan jauhoja ja leilin viiniä; niin hän toi hänet Herran huoneeseen Siiloon. Mutta poika oli vielä pieni.

25 Ja teurastettuaan häärän he toivat pojан Eelin tykö. **26** Ja Hanna sanoi: "Oi, herrani, niin totta kuin sinä elät, herrani, minä olen se vaimo, joka seisoin tässä sinun luonasi rukoillen Herraa. **27** Tätä poikaa minä rukoilin; Herra antoi minulle, mitä hänelä pyysin. **28** Sentähden myös minä suostun antamaan hänet Herralle: kaikiksi elinpäiviksensä hän olkoon Herralle annettu." Ja Samuel rukoili siellä Herraa.

2 Ja Hanna rukoili ja sanoi: "Minun sydämeni riemuitsee Herrassa; minun sarveni kohoa korkealle Herrassa. Minun suuni on avartunut vihollisiani vastaan, sillä minä iloitsen sinun avustasi. **2** Ei kukaan ole pyhä niinkuin Herra; paitsi sinua ei ole yhtäkään, eikä ole kallioita meidän Jumalamme vertaista. **3** Älkää yhä ylpeitä puhuko, älköön suustanne lähtekö julkeita sanoja; sillä Herra on kaikkitietävä Jumala, hänen edessänsä punnitaan teot. **4** Urhojen jouset ovat särjetyt, voipuneet vyöttäytyvät voimalla. **5** Kylläisän olleet käyvät palvelukseen leipäpalkoilla, nälkää nähneet eivät enää nälkää näe. Hedelmätön synnyttää seitsemän lasta, lapsirikas kuihtuu. **6** Herra antaa kuoleman ja antaa elämän, hän vie alas tuonelaan ja tuo ylös jälleens. (*Sheol h7585*) **7** Herra köyhdyttää ja rikastuttaa, hän alentaa ja ylentää. **8** Hän tomusta nostaa halvan, hän loasta korottaa köyhän, pannaksensa heidät ruhtinasten rinnalle ja antaa kiusensa heidän periä kunniasijat. Sillä maan tukipylyväät ovat Herran, hän on asettanut niiden päälle maanpiirin. **9** Hän varjelee hurskastensa jalat, mutta jumalattomat hukkuvat pimeyteen; sillä mies ei omalla voimalaan mitään voi. **10** Jotka taistelevat Herraa vastaan, ne joutuvat kauhun valtaan; hän jylisee taivaasta heidän ylitsensä. Herra tuomitsee maan ääret; hän antaa vallan kuninkaallensa ja korottaa korkealle voideltunsa sarven." **11** Sitten Elkana meni kotiinsa Raamaan; mutta poikanen palveli Herraa pappi Eelin johdolla. **12** Mutta Eelin pojat olivat kelvottomia miehiä; he eivät välittäneet Herrasta **13** eivätkä siitä, mitä papeilla oli oikeus kansalta saada. Niin usein kuin joku

uhrasi teurasuhria, tuli papin palvelija lihan kiehuessa, minua kunnioittavat; mutta jotka minut ylenkatsovat, kolmiharainen haarukka kädessänsä. **14** ja pisti sen ne tulevat halveksituksi. **31** Katso, päivät tulevat, kattilaan tai ruukkuun tai pannuun tai pataan, ja kaikki, jolloin minä katkaisen sinun käsivartesi ja sinun isäsi minkä haarukka toi mukanaan, sen pappi otti itselleen. sunuv käsivarren, niin ettei kukaan sinun suvussasi elä Niin he tekivät kaikille israelilaisille, jotka tulivat sinne vanhaksi. **32** Ja sinä saat nähdä minun asuntoni olevan Silloon. **15** Jo ennenkuin rasva oli poltettu, tuli papin puutteessa huolimatta kaikesta siitä hyvästä, mikä tulee palvelija ja sanoi miehelle, joka uhrasi: "Anna liha Israelille. Eikä kukaan sinun suvussasi ole koskaan elävä paistettavaksi papille, sillä hän ei ota sinulta keitetyä vanhaksi. **33** Kuitenkaan minä en hävitä kaikkia sinun lihaa, vaan raakaa". **16** Kun mies sanoi hänelle: "Ensin omaisiasi alttariltani, niin että sammuttaisin sinun silmäsi polttakoon rasva; ota sitten itsellesi, mitä haluat", niin ja näähnyttääsin sielusi; mutta kaikki sinun suvussasi hän sanoi: "Ei niin, vaan anna se nyt heti, muutoin minä kasvaneet kuolevat miehiksi tultuaan. **34** Ja merkkina otan väkisin". **17** Ja nuorten miesten synti oli kovin tästä on sinulla oleva se, mitä kahdelle pojalleesi, Hofnille suuri Herran edessä, koska he pitivät Herran uhrihaljan ja Pinehaalle, tapahtuu: he kuolevat molemmat samana halpana. **18** Mutta Samuel palveli Herran edessä, päivänä. **35** Mutta minä herätän itselleni uskollisen puettuna, vaikka oli poikanen, pellavakasukkaan. **19** Ja papin, joka tekee minun sydämeni ja mieleni mukaan. hänén äitiinsä teki hänelle joka vuosi pienien viitan ja Hänelle minä rakennan pysyväisen huoneen, ja hän on toi sen hänelle, kun miehensä kanssa tuli uhraamaan vaeltava minun voideltuni edessä kaiken elinaikansa. vuotuista teurasuhria. **20** Silloin Eeli aina siunasi Elkanan ja hänen vaimonsa ja sanoi: "Herra antakoon sinulle lapsen tästä vaimosta sen sijaan, jonka hän on suostunut antamaan Herralle"; sitten he menivät kotiinsa. **21** Ja Herra piti Hannasta huolen, niin että hän tuli raskaaksi ja synnytti vielä kolme poikaa ja kaksi tytärtä. Mutta poikanen Samuel kasvoi Herran edessä. **22** Mutta Eeli oli käynyt hyvin vanhaksi; ja kun hän sai kuulla, mitä hänen poikansa tekivät kaikelle Israelille, ja että he makasivat niiden naisten kanssa, jotka toimittivat palvelusta ilmestysmajan ovella, **23** sanoi hän heille: "Miksi te sellaista pahaa teette, mitä minä teistä kuulen kaikelta tältä kansalta? **24** Ei niin, poikan! Ei ole hyvä se huhu, jonka minä kuulen kulkevan Herran kansan seassa. **25** Jos ihminen rikkoo ihmistä vastaan, niin Jumala voi olla hänenlä läilitäjänä; mutta jos ihmisen rikkoo Herraa vastaan, niin kuka voi ruveta hänenlä läilitäjäksi?" Mutta he eivät kuuleet isäänsä, sillä Herra tahtoi surmata heidät. **26** Mutta poikanen Samuel kasvoi kasvamistaan ja oli sekä Herralle että ihmisiille otollinen. **27** Ja Eelin luo tuli Jumalan mies ja sanoi hänelle: "Näin sanoo Herra: Enkö minä ilmestynyt sinun isäsi suvulle, kun he olivat Egyptissä faraon huoneen vallassa? **28** Ja minä valitsin heidät kaikista Israelin sukukunnista olemaan pappeinani, nousemaan minun alttarilleni, polttamaan suitsuketta ja kantamaan kasukkaa minun edessäni; ja minä annoin sinun isäsi suvulle kaikki israelilaisen uhrit. **29** Miksi te häpäisette minun teurasuhrimi ja ruokauhrimi, jotka minä olen säättänyt asuntooni? Ja miksi sinä kunnioitat poikiasi enemmän kuin minua, niin että te lihotatte itseänne parhaalla osalla jokaisesta minun kansani Israelin uhrihaljasta? **30** Sentähden Herra, Israelin Jumala, sanoo: Minä olen tosin sanonut: sinun sukusi ja sinun isäsi suku saavat vaeltaa minun edessäni iäti. Mutta nyt Herra sanoo: Pois se! Sillä minä kunnioitan niitä, jotka

3 Ja poikanen Samuel palveli Herraa Eelin johdolla; mutta Herran sana oli harvinainen siihen aikaan, eivätkä näyt olleet tavallisia. **2** Siihen aikaan tapahtui kerran, kun Eeli, jonka silmiä alkoi hämärtää, niin ettei hän voinut nähdä, makasi själlansa **3** eikä Jumalan lampu ollut vielä sammunut ja Samuel makasi Herran tempelissä, jossa Jumalan arkki oli, **4** että Herra kutsui Samuelia. Hän vastasi: "Tässä olen". **5** Ja hän riensi Eelin tyköt ja sanoi: "Tässä olen, sinä kutsuit minua". Mutta hän vastasi: "En minä kutsunut; pane jälleen maata". Ja hän meni ja pani maata. **6** Mutta Herra kutsui taas Samuelia; ja Samuel nousi ja meni Eelin tyköt ja sanoi: "Tässä olen, sinä kutsuit minua". Mutta tämä vastasi: "En minä kutsunut, poikani; pane jälleen maata". **7** Mutta Samuel ei silloin vielä tuntenut Herraa, eikä Herran sana ollut vielä ilmestynyt hänenlä. **8** Ja Herra kutsui Samuelia vielä kolmannen kerran; niin hän nousi ja meni Eelin tyköt ja sanoi: "Tässä olen, sinä kutsuit minua". Silloin Eeli ymmärsi, että Herra oli kutsunut poikasta. **9** Ja Eeli sanoi Samuelille: "Mene ja pane maata; ja jos sinua vielä kutsutaan, niin sano: 'Puhu, Herra; palvelijasi kuulee'". Samuel meni ja pani maata själlensa. **10** Niin Herra tuli ja seisoi ja huusi niinkuin edellisilläkin kerroilla: "Samuel, Samuel!" Samuel vastasi: "Puhu, palvelijasi kuulee". **11** Ja Herra sanoi Samuelille: "Katso, minä teen Israelissa sellaisen teon, että joka sen kuulee, sen molemmat korvat soivat. **12** Sinä päivänä minä annan toteutua Eelille kaiken, mitä olen hänen sukuansa vastaan puhunut, alusta loppuun asti. **13** Minä ilmoitan hänelle, että minä tuomitsen hänen sukunsa ikuisiksi ajoiksi sen rikoksen tähden, kun hän tiesi poikiensa pilkkaavan Jumalaa

eikä pitänyt heitä kurissa. **14** Sentähden minä olen päällä. **13** Ja kun hän tuli sinne, istui Eeli istuimellaan vannonut Eelin suvusta: "Totisesti, Eelin suvun rikosta ei tien vieressä tähystellen, sillä hänen sydämensä oli koskaan soviteta, ei teurasuhilla eikä ruokauhrilla". **15** levoton Jumalan arkin tähdjen. Ja kun mies tuli ja kertoii Ja Samuel makasi aamuun asti ja avasi sitten Herran kaupungissa tapahtumasta, puhkesi koko kaupunki huoneen ovet. Eikä Samuel uskaltanut kertoa Eelille valittamaan. **14** Kun Eeli kuuli valitushuodon, kysyi hän: sitä ilmestystä. **16** Mutta Eeli kutsui Samuelin ja sanoi: "Mikä meteli tämä on?" Niin mies tuli rientäen sinne ja "Samuel, poikani!" Hän vastasi: "Tässä olen". **17** Hän kertoii sen Eelille. **15** Mutta Eeli oli yhdeksänkymmenen sanoi: "Mikä oli asia, josta hän sinulle puhui? Älä salaa kahdeksan vuoden vanha, ja hänen silmissään oli kaihi, sitä minulta. Jumala rangaiskoon sinua nyt ja vasta, jos niin ettei hän voinut nähdä. **16** Ja mies sanoi Eelille: salaatt minulta mitään siitä, mitä hän sinulle puhui." **18** "Minä tulen sotarinnasta; olen tänä päivänä paennut Niin Samuel kertoi hänen kaiken eikä salannut hänenlta sotarinnasta". Niin hän kysyi: "Miten on asiat, poikani?" mitään. Mutta hän sanoi: "Hän on Herra; hän tehköön, **17** Sanansaattaja vastasi ja sanoi: "Israel on paennut minkä hyväksi näkee". **19** Ja Samuel kasvoi, ja Herra oli filistealaisia, ja kansan mieshukka on suuri; myösken hänen kanssensa eikä antanut yhdenkään sanoistansa sinun molemmat pojasi, Hofni ja Piinehas, ovat saaneet varista maahan. **20** Ja koko Israel Daanista Beersebaan surmansa, ja Jumalan arkki on ryöstetty". **18** Kun asti tiesi, että Samuelille oli uskottu Herran profeetan hän mainitsi Jumalan arkin, kaatui Eeli istuimeltaan tehtävä. **21** Ja Herra ilmestyi edelleenkin Siilossa; sillä taapäin portin viereen, taittoi niskansa ja kuoli; sillä hän Herra ilmestyi Samuelille Siilossa Herran sanan kautta. Ja Samuelin sana tuli koko Israellielle.

4 Israel lähti sotaan filistealaisia vastaan ja leiritytti Eben-Eserin luo, mutta filistealaiset olivat leirityyneet Afekiin. **2** Ja filistealaiset asettuivat sotarintaan Israelia vastaan, ja taistelu levisi laajalle, ja filistealaiset voittivat Israelin ja surmasivat taistelukentällä noin neljätuhatta miestä. **3** Kun kansa tuli leiriin, sanoivat Israelin vanhimmat: "Minkätähden Herra antoi tänä päivänä filistealaisten voittaa meidät? Ottakaamme Herran liitonarkki Siilosta luoksemme, tulkoon se keskellemme pelastamaan meidät vihollistemme käsistä." **4** Ja kansa lähetti sanan Siiliin, ja sieltä tuotiin Herran Sebaotin liitonarkki, hänen, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat; ja Eelin kaksi poikaa, Hofni ja Piinehas, seurasivat sieltä Jumalan liitonarkkia. **5** Ja kun Herran liitonarkki tuli leiriin, nosti koko Israel suuren riemuuhdon, niin että maa jyimi. **6** Kun filistealaiset kuulivat sen riemuuhdon, sanoivat he: "Mitä tuo suuri riemuuhduu on hebrealaisten leirissä?" Ja he saivat tietää, että leiri oli tullut Herran arkki. **7** Silloin filistealaiset peljästyivät, sillä he ajattelivat: "Jumala on tullut leiriin". Ja he sanoivat: "Voi meitä! Tälläista ei ole milloinkaan ennen tapahtunut. **8** Voi meitä! Kuka pelastaa meidät tämän voimalaisen jumalan kädestä? Tämähän on se jumala, joka löi egyptiläisiä kaikkinaisilla vaivoilla erämaassa. **9** Rohkaikaa mieleen ja olkaa miehiä, filistealaiset, ettete te joutuisi palvelemaan hebrealaisia, niinkuin he ovat palvelleet teitä. Olkaa miehiä ja taistelkaa." **10** Ja filistealaiset ryhtyivät taisteluun; ja Israel voittiin, niin että he pakenivat kukin majallensa, ja tappio oli sangen suuri: Israelista kaatui kolmekymmentä tuhatta jalkamiestä. **11** Ja Jumalan arkki ryöstettiin, ja Eelin kaksi poikaa, Hofni ja Piinehas, saivat surmansa. **12** Eräs benjaminalainen mies juoksi sotarinnasta ja tuli samana päivänä Siiliin, takki reväistynä ja multaa pään

sotarinnasta". Niin hän kysyi: "Miten on asiat, poikani?" "Minä tulen sotarinnasta; olen tänä päivänä paennut Niin Samuel kertoi hänen kaiken eikä salannut hänenlta sotarinnasta". Niin hän kysyi: "Miten on asiat, poikani?" mitään. Mutta hän sanoi: "Hän on Herra; hän tehköön, **17** Sanansaattaja vastasi ja sanoi: "Israel on paennut minkä hyväksi näkee". **19** Ja Samuel kasvoi, ja Herra oli filistealaisia, ja kansan mieshukka on suuri; myösken hänen kanssensa eikä antanut yhdenkään sanoistansa sinun molemmat pojasi, Hofni ja Piinehas, ovat saaneet varista maahan. **20** Ja koko Israel Daanista Beersebaan surmansa, ja Jumalan arkki on ryöstetty". **18** Kun asti tiesi, että Samuelille oli uskottu Herran profeetan hän mainitsi Jumalan arkin, kaatui Eeli istuimeltaan tehtävä. **21** Ja Herra ilmestyi edelleenkin Siilossa; sillä taapäin portin viereen, taittoi niskansa ja kuoli; sillä hän oli vanha ja raskas mies. Ja hän oli ollut tuomarina Israelissa neljäkymmentä vuotta. **19** Ja hänen miniänsä, Piinehaan vaimo, oli viimeisillänsä raskaana. Kun hän kuuli sanoman Jumalan arkin ryöstöstä ja appensa ja miehensä kuolemasta, vaipui hän maahan ja synnytti, sillä poltot yllättivät hänet. **20** Ja kun hän silloin oli kuolemaisillansa, sanoivat vaimot, jotka seisovat hänen luonaan: "Älä pelkää, sillä sinä olet synnyttänyt pojant". Mutta hän ei vastannut mitään eikä välittänyt siitä, **21** vaan nimitti pojant likabodiksi ja sanoi: "Kunnia on mennyt Israelilta" -hän tarkoitti Jumalan arkin ryöstöä jaappeansa ja miestänsä. **22** Hän sanoi: "Kunnia on mennyt Israelilta", koska Jumalan arkki oli ryöstetty.

5 Kun filistealaiset olivat ryöstäneet Jumalan arkin, veivät he sen Eben-Eseristä Asdodiin. **2** Ja filistealaiset ottivat Jumalan arkin ja veivät sen Daagonin temppeliin ja asettivat sen Daagonin rinnalle. **3** Kun asdodilaiset nousivat varhain seuraavana päivänä, niin katso: Daagon makasi kasvoillaan maassa Herran arkin edessä. Mutta he ottivat Daagonin ja asettivat sen takaisin paikoillensa. **4** Kun he taas nousivat varhain seuraavana aamuna, niin katso: Daagon makasi kasvoillaan maassa Herran arkin edessä, mutta Daagonin pää ja molemmat kädet olivat katkaistuina kynnyksellä, ja ainoastaan muu ruumis oli jäljellä. **5** Sentähden eivät Daagonin papit eikä kukaan, joka menee Daagonin temppeliin, astu Daagonin kynnykselle Asdodissa vielä tänäkään päivänä. **6** Mutta Herran käsi painoi asdodilaisia, ja hän tuhosii heitä: hän löi heitä ajoksilla, sekä Asdodia että sen aluetta. **7** Kun niin ettei he pakenivat kukin majallensa, ja tappio oli sotarinnasta. **8** Ja he lähettilivät sanan ja sanoivat: "Mitä me teemme Israelin Jumalan arkille?"

He vastasivat: "Israelin Jumalan arkki siirtykön Gatiin". Ja he siisivät Israelin Jumalan arkin sinne. **9** Mutta kun he olivat siirtäneet sen sinne, kohtasi Herran käsi kaupunkia ja sai aikaan suuren hämmingin: hän löi kaupungin asukkaita, sekä pieniä että suuria, niin että heihin puhkesi ajoksia. **10** Silloin he lähettiltävät Jumalan Kun he nostivat silmänsä, näkivät he arkin; ja he arkin Ekroniin. Mutta kun Jumalan arkki tuli Ekroniin, ilostuivat nähdeessään sen. **14** Vaunut tulivat beet-huusivat ekronilaiset sanoen: "He ovat siirtäneet Israelin Jumalan arkin tänne minun luokseni, surmaamaan minut ja minun kansani". **11** Ja he lähettiltävät sanan ja kokosivat kaikki filistealaisten ruhtinaat ja sanoivat: "Lähettääkää Israelin Jumalan arkki pois, ja palatkoon se kotiinsa älköönkä enää surmatko minua ja minun kansaan". **12** Ne asukkaat, jotka eivät kuolleet, olivat ajoksilla lyödyt, ja huuto nousi kaupungista ylös taivaaseen.

suoraan Beet-Semestä kohti; ne kulkivat koko ajan samaa tietä, poikkeamatta oikealle tai vasemmalle, ja ammuivat lakkamattaa. Ja filistealaisten ruhtinaat seurasivat niitä Beet-Semeksen alueelle asti. **13** Mutta Beet-Semeksessä oltiin leikkaamassa nisua laaksossa. Kun he nostivat silmänsä, näkivät he arkin; ja he ilostuivat nähdeessään sen. **14** Vaunut tulivat beet-smekseläisen Joosuan pellolle ja pysähtivät sinne; ja siellä oli suuri kivi. Ja he hakkasivat vaunut haloiksi ja uhrasivat lehmät polttouhriksi Herralle. **15** Ja leeveläiset nostivat maahan Herran arkin ja sen vieressä olevan lippaan, jossa kultakalut olivat, ja panivat ne sille suurelle kivelle. Ja Beet-Semeksen miehet uhrasivat sinä päivänä Sillä surma oli saattanut koko kaupungin hämminkin; Herralle polttouhreja ja teurasuhreja. **16** Katseltuaan Jumalan käsi painoi sitä kovasti. **17** Nämä ovat ne kultapaiseet, jotka tättä ne filistealaisten viisi ruhtinasta palasivat samana päivänä Ekroniin. **17** Nämä ovat ne kultapaiseet, jotka filistealaiset antoivat Herralle hyvitykseksi: yksi Asodinin

6 Herran arkki oli filistealaisten maassa seitsemänkuukautta. **2** Ja filistealaiset kutsuivat papit ja tietäjät ja sanoivat: "Mitä me teemme Herran arkkille? Antakaa meidän tietää, millä tavalla me lähetäisimme sen kotiinsa." **3** He vastasivat: "Jos te lähetätte Israelin Jumalan arkin pois, niin älkää lähetäkö häntä tyhjin käsin, vaan antakaa hänelle hyvitys. Silloin te tulette terveksi ja saatte tietää, minkätähden hänen kätensä ei heltiä teistä." **4** Mutta he kysyivät: "Minkälainen hyvitys meidän on annettava hänelle?" He vastasivat: "Viisi kulta-ajosta ja viisi kultahiihtä, yhtä monta, kuin on filistealaisten ruhtinasta; sillä sama vitsaus on kohdannut kaikkia, myösken teidän ruhtinaitanne. **5** Tehkää siis ajoksistanne kuvat, samoin hiiristänne, jotka hävittävät maata, ja antakaa kunnia Israelin Jumalalle. Kenties hän silloin hellittää kätensä teistä, teidän jumalistanne ja maastanne. **6** Miksi te paadutatte sydämenne, niinkuin egyptiläiset ja farao paaduttivat sydämensä? Eivätkö he, sittenkuin hän oli näyttänyt heille voimansa, päästääneet israelilaisia menemään? **7** Niin tehkää nyt uudet vaunut ja ottakaa kaksi imettävää lehmää, joiden niskassa ei ole iestä ollut, ja valjastakaa lehmät vaunujen eteen, mutta ajakaa vasikat kotiin, pois niiden jäfestä. **8** Ja ottakaa Herran arkki ja asettakaa se vaunuuihin ja pankaa ne kultakalut, jotka annatte hänelle hyvityksesi, lippaaseen sen viereen, ja lähetäkää se menemään. **9** Ja sitten katsokaa: jos hän menee omaa aluettaan kohti, ylös Beet-Semekseen, niin on hän tuottanut meille tämän suuren onnettomuuden; mutta jos ei, niin tiedämme, ettei hänen kätensä ole meihin koskenut. Se on silloin tapahtunut meille sattumalta." **10** Miehet tekivät niin; he ottivat kaksi imettävää lehmää ja valjastivat ne vaunujen eteen, mutta niiden vasikat he jättivät kotiin. **11** Ja he panivat Herran arkin vaunuuihin ynnä lippaan, kultahiiret ja paiseittensa kuvat. **12** Ja lehmät menivät

puolesta, yksi Gassan puolesta, yksi Askelonin puolesta, yksi Gatin puolesta ja yksi Ekrönin puolesta. **18** Mutta kultahiirä oli yhtä monta, kuin oli kaikkiaan filistealaisten kaupunkeja viidellä ruhtinaalla, niin hyvin varustettuja kaupunkeja kuin linnoittamattomia kylilä, suureen Aabel-kiveen asti, jolle he laskivat Herran arkin ja joka on vielä tänäkin päivänä beet-semekseläisen Joosuan pellolla. **19** Mutta Herra surmasi Beet-Semeksen miehiä sentähden, että he olivat katsoneet Herran arkia; hän surmasi kansasta seitsemänkymmentä miestä, viisikymmentä tuhatta miestä; ja kansa suri sitä, että Herra oli surmannut niin paljon kansaa. **20** Ja Beet-Semeksen miehet sanoivat: "Kuka voi kestää Herran, tämän pyhän Jumalan, edessä? Ja kenen luo hän menee meidän luotamme?" **21** Ja he lähettivät sanansaattajat Kirjat-Jearimin asukasten luo sanomaan: "Filistealaiset ovat tuoneet Herran arkin takaisin; tulkaa tänne ja viekää se luokseenne".

7 Niin Kirjat-Jearimin miehet tulivat ja veivät Herran arkin sinne ja toivat sen Abinadabin taloon mäelle. Ja hänen poikansa Eleasarini he pyhittivät pitämään huolta Herran arkista. **2** Ja siitä päivästä, jona arki oli asettunut Kirjat-Jearimiin, kului pitkä aika, kului kaksikymmentä vuotta; ja koko Israelin heimo huokaili Herran puoleen. **3** Mutta Samuel sanoi koko Israelin heimolle näin: "Jos te kaikesta sydämessänne käännytte Herran puoleen, niin poistakaa keskuudestanne vieraat jumalat ja astartet ja kiinnittääkää sydämenne Herraan ja palvelkaa ainoastaan häntä, niin hän pelastaa teidät filistealaisten käsistä". **4** Niin israelilaiset poistivat baalit ja astartet ja palvelivat ainoastaan Herraa. **5** Ja Samuel sanoi: "Kootkaa koko Israel Mispaan, ja minä rukoilen teidän puolestanne Herraa". **6** Niin he kokoontuivat Mispaan, ammensivat vettä ja vuodattivat sitä Herran eteen sekä paastosivat sen päivän; ja he sanoivat siellä: "Me olemme tehneet syntiä Herraa vastaan".

Ja Samuel jakoi israelilaisille oikeutta Mispassa. 7 heidän ääntänsä. Kuitenkin varoita heitä vakavasti ja Kun filistealaiset kuulivat israelilaisten kokoontuneen ilmoita heille, mitkä oikeudet on kuninkaalla, joka on Mispaan, lähtivät filistealaisten ruhtinaat Israelia vastaan. heitä hallitseva." 10 Niin Samuel puhui kaikki Herran Kun israelilaiset kuulivat sen, pelkäsivät he filistealaisia. sanat kansalle, joka häneltä pyysi kuningasta. 11 Hän 8 Ja israelilaiset sanoivat Samuelille: "Älä kieltydy sano: "Nämä oikeudet on kuninkaalla, joka on teitä huutamasta meidän puolestamme Herraa, meidän hallitseva: Teidän poikanne hän ottaa ja panee heidät Jumalaamme, että hän pelastaisi meidät filistealaisten vaunumiehikseen ja ratsumiehikseen ja vaunujensa käsistä". 9 Niin Samuel otti imevän karitsan ja uhrasi edelläjuoksijoiksi. 12 Myöskin hän panee heitä tuhannessa polttouhriksi, kokonaisuhraksi, Herralle; ja Samuel ja viidenkymmenenpäämiehiksi ja kyntämään hänen huusi Herraa Israelin puolesta, ja Herra kuuli häntä. 10 Kyntöjänsä ja leikkaamaan hänen viljaansa sekä Sillä kun Samuelin uhrattessa polttouhria filistealaiset tekemään hänelle sotatarpeita ja vaunutarpeita. 13 lähestyivät käydäkseen taisteluun Israelia vastaan, Ja teidän tytärenne hän ottaa voiteiden tekijöiksi, niin sinä päivänä Herra jylisi kovalla ukkosen jylinällä keittäjiksi ja leipojiksi. 14 Hän ottaa teidän parhaat filistealaisia vastaan ja saattoi heidät hämminkin, niin peltonne, viinitarhanne ja ölypuunne ja antaa ne etttä Israel voitti heidät. 11 Ja Israeliin miehet lähtivät palvelijoillensa; 15 ja hän ottaa kymmenykset teidän Mispassa ja ajoivat filistealaisia takaa, surmaten heitä kylvöstänne ja viinitarhojenne sadosta ja antaa ne aina Beet-Kaarain alapuolelle asti. 12 Ja Samuel otti hoviherroillensa ja palvelijoillensa. 16 Hän ottaa myös kiven ja pani sen Mispan ja Seenin välille ja antoi teidän palvelijanne ja palvelijattarenne ja parhaat nuoret sillle nimen Eben-Eser ja sano: "Tähän asti on Herra miehenne sekä aasinne ja teettää niillä työnsä; 17 meitä auttanu". 13 Niin filistealaiset lannistettiin, eivätkä ja hän ottaa kymmenykset teidän lampaistanne, ja te he enää tulleet Israeliin alueelle. Ja Herran käsi oli tulette hänen palvelijoikseensa. 18 Silloin te huudatte filistealaisia vastaan Samuelin koko elinajan. 14 Ja ne Herraa kuninkaanne tähden, jonka olette itsellenne kaupungit, jotka filistealaiset olivat ottaneet Israeliltä, valinneet, mutta hän ei silloin teitä kuule." 19 Mutta joutuivat takaisin Israeliille, Eronista Gatiin saakka; ja kansa ei tahtonut kuulla Samuelin puhetta, vaan sano: myös niiden alueet Israel vapautti filistealaisten käsistä. "Ei, kuningas meillä pitää olla. 20 Mekin tahdomme olla Myöskin Israeliin ja amorilaisten väillä oli rauha. 15 Niinkuin kaikki muut kansat: kuningas jakakoon meille Samuel oli tuomarina Israeliassa koko elinaikansa. 16 Oikeutta ja johtakoon meitä ja käykön sotiamme." 21 Ja hän teki joka vuosi kiertomatkoja Beeteliin, Gilgaliin. Kun Samuel kuuli kaikki kansan puheet, puhui hän ne ja Mispaan, ja hän jakoi Israeliille oikeutta kaikkissa Herralle. 22 Ja Herra sanoi Samuelille: "Kuule heidän näissä paikoissa. 17 Sitten hän palasi jälleen Raamaan, ääntänsä ja aseta heille kuningas". Niin Samuel sanoi sillä siellä oli hänen kotinsa ja siellä hän jakoi oikeutta Israeliin miehille: "Menkää kukin kaupunkiinne". Israeliille. Ja hän rakensi sinne alttarin Herralle.

8 Kun Samuel oli käynyt vanhaksi, pani hän poikansa Israeliin tuomareiksi. 2 Hänen esikoisensa nimi oli Jooel, ja hänen toisen poikansa nimi oli Abia; nämä olivat tuomareina Beersebassa. 3 Mutta hänen poikansa eivät vaeltaneet hänen teitänsä, vaan olivat väärän voiton pyytäjä, ottivat lahuksia ja vääräristivät oikeutta. 4 Niin kaikki Israeliin vanhimmat kokoonuvivat ja tulivat Samuelin tykö Raamaan 5 ja sanoivat hännelle: "Katso, sinä olet käynyt vanhaksi, eivätkä poikasi vaella sinun teitäsi. Niin aseta nyt meille oikeutta jakamaan kuningas, jollainen kaikilla muillakin kansoilla on." 6 Mutta Samuel pahastui siitä, että he sanoivat: "Anna meille kuningas jakamaan meille oikeutta". Ja Samuel rukoili Herraa. 7 Niin Herra sanoi Samuelille: "Kuule kansan ääntä kaikessa, mitä he sinulle sanovat; sillä sinua he eivät ole pitäneet halpana, vaan minut he ovat pitäneet halpana olemaan heidän kuninkaanansa. 8 Niinkuin he aina siitä päävästä, jona minä johdatin heidät tänne Egyptistä, tähän päävään asti ovat tehneet, kun ovat hyljänneet minut ja palvelleet muita jumalia, aivan niin he tekevät nyt sinullekin. 9 Kuule siis

9 Benjaminissa oli mies, hyvin varakas, nimeltä Kiis, Abielin poika, joka oli Serorin poika, joka Bekoratin poika, joka Afiahin poika, joka erään benjaminalaisen miehen poika. 2 Hänellä oli poika, nimeltä Saul, nuori, kaunis mies. Israellalaisten joukossa ei ollut kauniimpaa miestä kuin hän: hän oli päättänsä pitempä kaikkea kansaa. 3 Ja Kiisiltä, Saulin isältä, olivat aasintammat joutuneet kateisiin, ja Kiis sanoi pojallensa Saulille: "Ota palvelijoista joku mukaasi, nouse ja mene etsimään aasintammoja". 4 Niin hän kulki Efraimin vuoriston halki, ja hän kulki Salisan maan halki; mutta he eivät löytäneet niitä. Ja he kulkivat Saalimin maan halki, eikä niitä ollut sielläkään; sitten he kulkivat Benjaminin maan halki eivätkä löytäneet niitä. 5 Kun he olivat tulleet Suufin maahan, sanoi Saul palvelijallensa, joka hänellä oli mukanaan: "Tule, palatkaamme kotiin; muutoin isäni käy levottomaksi meidän tähemme ja jättää mielestäämme aasintammat". 6 Mutta palvelija sanoi hännelle: "Katso, tässä kaupungissa on Jumalan mies, arvossa pidetty mies; kaikki, mitä hän sanoo, se varmasti toteutuu. Menkäämme nyt sinne; kenties hän ilmaisee meille jotakin matkasta, jolla olemme." 7 Niin Saul

sanoi palvelijallensa: "Jos menemme sinne, niin mitä sinulle annoin ja josta minä sinulle sanoin: 'Pane se me viemme sille miehelle? Sillä leipä on loppunut syrjään'". 24 Niin keittäjä otti reiden, ja mitä siihen kuului, repuistamme, eikä meillä ole muutakaan lahjaa vietäväksi ja pani sen Saulin eteen. Ja Samuel sanoi: "Katso, Jumalan miehelle. Vai onko meillä mitään?" 8 Palvelija tähässä pannaan sinun eteesi se, mikä on varattu; syö vastasi vielä Saulille ja sanoi: "Katso, tässä on minulla siitä. Sillä juuri täksi hetkeksi se säästettiin sinua varten, neljännes sekeliä hopeata; minä annan sen Jumalan kun minä sanoi: 'Minä olen kutsunut kansan'." Niin miehelle, että hän ilmäisi meille jotakin matkastamme". Saul aterioi Samuelin kanssa sinä päivänä. 25 Kun he 9 -Muinoiin sanottiin Israelissa, kun mentiin kysymään sitten olivat tulleet uhrikukkulalta alas kaupunkiin, puhui Jumalalta, näin: "Tulkaa, menkäämme näkijän luu". Sillä hän Saulin kanssa katolla. Ja he nousivat varhain. 26 sitä, jota nyt sanotaan profeetaksi, kutsuttiin muinoin Niin Samuel aamun sarastaessa kutsui Saulia katolta ja sanoi: "Nouse, minä lähdän saattamaan sinua". Saul nousi, ja hän ja Samuel menivät yhdessä ulos. 27 Kun he tulivat alas kaupungin laitaan, sanoi Samuel Saulille: "Sano palvelijalle, että hän menee meidän edellämme" - ja tämä meni edelle - mutta pysähdyi sinä hetkeksi tähän, täällä? 12 Nämä vastasivat heille ja sanoivat: "On, niin minä julistan sinulle Jumalan sanan".

10 Silloin Samuel otti öljyastian, vuodatti öljyä hänelle päähänsä, suuteli häntä ja sanoi: "Katso, Herra on voidellut sinut perintösansa ruhtinaaksi. 2 Kun sinä tänä päivänä lähdet minun luotani, kohtaat sinä Raakelin haudan luona Selsahissa Benjaminiin rajalla kaksi miestä; ne sanovat sinulle: 'Aasintammat, joita olet lähtenyt etsimään, ovat löytyneet; katso, isäsi on heittänyt mielestään aasintammat, kun on levoton teidän tahtenne ja sanoo: Mitä minä voisin tehdä poikani avuksi?' 3 Ja kun menet siitä edemmäksi ja tulet Taaborin tammelle, tulee siellä sinua vastaan kolme miestä menossa Jumalan eteen Beeteliin. Yksi kantaa kolmea vohlaa, toinen kantaa kolmea leipäkakkua, ja kolmas kantaa viinileiliä. 4 Ne tervehtivät sinua ja antavat sinulle kaksi leipää; ota ne heiltä. 5 Senjälkeen sinä tulet Jumalan Gibeaan, jossa filistealaisten maaherrat ovat. Ja tullessasi sinne kaupunkiin sinä kohtaat joukon profeettoja, jotka tulevat alas uhrikukkulalta humoksissaan, harppu, vaskirumpu, huili ja kannel edellänsä. 6 Ja Herran henki tulee sinuun, ja sinäkin joudut humoksiaan niinkuin hekin; ja sinä muutut toiseksi mieheksi. 7 Ja kun nämä ennusmerkit kävät toteen, niin tee, mikä tehtäväksesi tulee, sillä Jumala on sinun kanssasi. 8 Mene sitten minun edelläni Gilgaliin, niin minä tulen sinne sinun luoksesi uhraamaan polttouhreja ja yhteysuhreja; odota seitsemän päivää, kunnes minä tulen sinun luoksesi ja ilmoitan sinulle, mitä sinun on tehtävä." 9 Ja kun hän käänsi selkänsä lähteäksensä Samuelin luota, muutti Jumala hänen sydämensä; ja kaikki nämä ennusmerkit kävivät sinä päivänä toteen. 10 Ja kun he tulivat sinne, Gibeaan, niin katso, joukko profeettoja tuli häntä vastaan. Silloin Jumalan henki tuli hänen, ja hänen joutui humoksiaan heidän keskellänsä. 11 Kun kaikki, jotka ennestään tunsivat hänet, näkivät hänet humoksissaan niinkuin profeetakin, sanoivat he toisillensa: "Mikä Kiisin pojalle on tullut? Onko Saulkin profeettain joukossa?" 12 Mutta eräs

sikäläisistä miehistä vastasi ja sanoi: "Kuka sitten heidän tulivat Saulin Gibeaan ja puhuvat asian kansalle. Silloin isänsä on?" -Niin tuli sananlaskuksi: "Onko Saulkin kaikki kansa korotti äänensä ja itki. 5 Ja katso, Saul tuli profeettain joukossa?" 13 Päästyään humoksista hänen käyden härkäin jäljessä pellolta. Ja Saul kysyi: "Mikä meni uhrikukkulalle. 14 Ja Saulin setä kysyi häneltä ja kansalla on, kun he itkevät?" Niin he kertoivat hänen palvelijaltansa: "Missä te olette käyneet?" Hänen Jaabeksen miesten asian. 6 Kun Saul kuuli tämän asian, vastasi: "Aasintammoja etsimässä. Mutta kun emme tuli Jumalan henki häneen, ja hän vihastui kovin. 7 Ja niitä missään näheet, menimme Samuelin tykö." 15 hänen otti härkäparin, paloitteli härät ja lähetti kappaleet Silloin Saulin setä sanoi: "Kerro minulle, mitä Samuel kaikkialle Israelin alueelle sanansaattajain mukana ja teille sanoi". 16 Saul vastasi sedällensä: "Hän ilmoitti käsiksi sanoa: "Näin tehdään jokaisen härjille, joka ei meille aasintammain löytynneen". Mutta mitä Samuel oli seuraavina Saulia ja Samuelia". Ja Herran kauhu valtasi sanonut kuninkuudesta, sitä hän ei hänen keroton. kansen, niin että he lähtivät niinkuin yksi mies. 8 Ja hän 17 Sitten Samuel kutsui kansan koolle Herran eteen piti katselmuksen heistä Besekissä; ja israelilaisia oli Mispaan. 18 Hänen sanoi israelilaisille: "Näin sanoo Herra, kolmesataa tuhatta ja Juudan miehiä kolmekymmentä Israelin Jumala: Minä johdatin Israelin Egyptistä, ja minä tuhatta. 9 Ja he sanoivat sanansaattajille, jotka olivat vapautin teidät egyptiläisten käsistä sekä kaikkien niiden tulleet: "Sanokaa näin Gileadin Jaabeksen miehille: valtakuntien käsistä, jotka teitähä sortivat. 19 Mutta nyt te 'Huomenna, auringon ollessa polttavimmillaan, te saatte olette pitäneet halpana Jumalanne, joka on auttanut apua'". Niin sanansaattajat tulivat ja ilmoittivat sen teidät kaikista onnettomuuksistaan ja ahdingoistanne, Jaabeksen miehille; ja nämä ilostuivat. 10 Niin Jaabeksen ja olette sanoneet hänen: 'Aseta meille kuningas'. miehet sanoivat: "Huomenna me antaudumme teille, ja Asettuu siis Herran eteen sukukunnittain ja suvittain." te saatte tehdä meille, mitä tahdotte". 11 Seuraavana 20 Niin Samuel antoi kaikkien Israelin sukukuntien astua päivänä Saul jakoi kansan kolmeen joukkoon; ja he esiihin; ja arpa osui Benjaminiin sukukuntaan. 21 Kun tunkeutuivat leiriin aamuvarzione aikana ja voittivat hän sitten antoi Benjaminiin sukukunnan astua esiihin ammonilaiset, surmaten heitä, kunnes päivä tuli suvittain, osui arpa Matrin sukuun; sen jälkeen osui palavimmilleen. Ja jäljelle jääneet hajaantuivat, niin arpa Sauliin, Kiisin poikaan. Mutta kun häntä etsittiin, ettei heistä kahta yhteen jäänyt. 12 Silloin kansa sanoi ei häntä löydetty. 22 Silloin he kysivät vielä kerran Samuelille: "Ketkä ne olivat, jotka sanoivat: 'Saulku tulisi Herralta: "Onko ketään muuta vielä tullut tänne?" Herra meidän kuninkaaksemme?" Antakaa tänne ne miehet, vastasi: "Katso, hän on piloutunut kuormastoon". 23 surmataksemme heidät." 13 Mutta Saul sanoi: "Tänä Niin he juoksivat ja toivat hänet sieltä, ja kun hän päivänä ei ketään surmata, sillä tänä päivänä on Herra asettui kansan keskelle, niin hän oli päätänsä pitempä antanut voiton Israelliin". 14 Ja Samuel sanoi kansalle: kaikkea kansaa. 24 Ja Samuel sanoi kaikelle kansalle: "Tulkaa, menkäämme Gilgalin ja udistakaamme siellä "Näettekö, kenen Herra on valinnut; sillä ei ole hänen kuninkuus". 15 Niin kaikki kansa meni Gilgalin ja teki vertaistansa koko kansan joukossa". Niin koko kansa Saulin kuninkaaksi siellä, Herran edessä Gilgalissa; ja riemuitsi huutaen: "Eläköön kuningas!" 25 Ja Samuel he uhrasivat siellä yhteysuhreja Herran edessä. Ja Saul julisti kansalle kuninkuuden oikeudet, kirjoitti ne kirjaan ja kaikki Israelin miehet iloisivat siellä suuresti. ja asetti sen Herran eteen. Sitten Samuel päästti kaiken kansan menemään, kunkin kotiinsa. 26 Ja myöskin Saul meni kotiinsa Gibeaan, ja hänen kanssaan meni sotaväki, ne, joiden sydämiä Jumala oli koskettanut. 27 Mutta kelvottomat miehet sanoivat: "Mitä apua meille täästä on?" Ja nämä halveksivat häntä eivätkä tuoneet hänen mitään lahjoja; mutta hän ei virkkanut mitään.

11 Ammonilainen Naahas lähti piirittämään Gileadin Jaabesta. Niin kaikki Jaabeksen miehet sanoivat Naahaalle: "Tee liitto meidän kanssamme, niin me palvelemme sinua". 2 Mutta ammonilainen Naahas vastasi heille: "Sillä ehdolla minä teen liiton teidän vanhimmat sanoivat hänen: "Jätä meidät rauhaan väkivaltaa, et myös ole keneltäkään mitään ottanut". seitsemäksi päiväksi, niin me lähetämme sanansaattajia 5 Silloin hän sanoi heille: "Herra on todistaja teitä kaikkialle Israelin alueelle; jollei kukaan meitä auta, vastaan, ja hänen voideltunsa on todistaja tänä päivänä, niin me antaudumme sinulle". 4 Niin sanansaattajat että te ette ole löytäneet mitään minun kädestäni".

He vastasivat: "Hän on todistaja". 6 Samuel sanoi kansalle: "Todistaja on Herra, joka kutsui Mooseksen ja Aaronin ja johdatti teidän isänne Egyptin maasta. 7 Astukaa nyt esiin, minä haastan teidät tuomiolle Herran edessä kaikista Herran vanhurskaista teoista, jotka hän on teille ja teidän isillenne tehty. 8 Kun Jaakob oli tullut Egyptiin, huusivat teidän isänne Herraa, ja Herra lähetti Mooseksen ja Aaronin viemään teidän isänne pois Egyptistä ja sijoittamaan heidät tähän paikkaan. 9 Mutta he unhovittivat Herran, Jumalansa. Silloin hän myi heidät Siiseran, Haasorin sotapääällikön, käsii ja filistealaisten käsii ja Mooabin kuninkaan käsii, ja nämä sotivat heitä vastaan. 10 Niin he huusivat Herraa ja sanoivat: 'Me olemme syntiä teheet, kun hylkäsimme Herran ja palvelimme baaleja ja astarteja; mutta vapauta nyt meidät vihollistemme kásistä, niin me palvelemme sinua'. 11 Ja Herra lähetti Jerubbaalin, Bedanin, Jeftan ja Samuelin ja vapautti teidät ympärillä asuvain vihollisten kásistä, niin että saitte asua turvassa. 12 Mutta kun te näitse Naahaan, ammonilaisten kuninkaan, hyökkäävän teitä vastaan, sanoitte te minulle: 'Ei, vaan kuningas hallitko meitä, vaikka Herra, teidän Jumalanne, on kuninkaanne. 13 Tässä on nyt kuningas, jonka te valitsitte ja jota anoitte: katso, Herra on antanut teille kuninkaan. 14 Jos te pelkäätte Herraa ja palvelette häntä, kuulette hänen ääntänsä ettekä niskoittele hänen käskyjänsä vastaan, niin te seuraatte Herraa, Jumalaanne, sekä te että kuningas, joka teitä hallitsee. 15 Mutta jollette kuule Herran ääntä, vaan niskoittelete hänen käskyjänsä vastaan, niin Herran käsí on oleva teitä vastaan, niinkuin oli myös teidän isänne vastaan. 16 Astukaa nyt esiin ja katsokaa täitä suurta tekoa, jonka Herra tekee teidän silmienne edessä. 17 Nythän on nisunleikkun aika; mutta minä huudan Herraa, että hän antaa ukkosenjylinän ja sateen, että ymmärtäisitte ja näkisitte, kuinka paha Herran silmissä on se, minkä olette tehneet aneoressanne itsellenne kuningasta." 18 Ja Samuel huusi Herraa, ja Herra antoi ukkosenjylinän ja sateen sinä päivänä. Ja kaikki kansa pelkäsi suuresti Herraa ja Samuelia. 19 Ja kaikki kansa sanoi Samuelleille: "Rukoile palvelijaisi puolesta Herraa, Jumalaasi, ettemme kuolisi; sillä me olemme tehneet kaikkien muiden syntiemme lisäksi senkin pahan, että anioimme itsellemme kuningasta". 20 Samuel sanoi kansalle: "Älkää peljätkö. Te olette tosin tehneet kaiken tämän pahan, mutta älkää kuitenkaan poiketko pois seuraamasta Herraa, vaan palvelkaa Herraa kaikesta sydämestänne. 21 Älkää poiketko seuraamaan turhia jumalia, joista ei ole hyötyä eikä apua, sillä turhia ne ovat. 22 Suuren nimensä tähden Herra ei hylkää kansaansa, koska Herra on tahtonut tehdä teidät omaksi kansaksensa. 23 Ja pois se minusta, että tekisön sen synnin Herraa vastaan, että lakkaisin rukoilemasta teidän

puolestanne ja opettamasta teille hyvää ja oikeata tietä. 24 Peljätkää vain Herraa ja palvelkaa häntä uskollisesti kaikesta sydämestänne. Sillä katsokaa, kuinka surua hän on teille tehnyt. 25 Mutta jos teette pahaa, niin hukutte, sekä te itse että teidän kuninkaanne."

13 Saul oli ollut vuoden kuninkaana ja hallitsi Israelia toista vuotta, 2 kun Saul valitsi itsellenä kolmetuhatta miestä Israelista, ja näistä oli kaksituhatta Saulin kanssa Mikmaassa ja Beetelin vuoristossa, ja tuhat Joonatanin kanssa Benjaminin Gibeassa. Mutta muun väen hän oli päästäänyt menemään, kunkin majallensa. 3 Mutta Joonatan, Saulin poika, löi kuoliaaksi filistealaisten maaherran, joka asui Gebassa, ja filistealaiset saivat sen kuulla. Silloin Saul puhallutti pasunaan kaikkialla maassa ja käski sanoa: "Hebreilaiset kuulkoot tämän". 4 Ja koko Israel kuuli sen sanoman, että Saul oli lyönyt kuoliaaksi filistealaisten maaherran ja että Israel oli joutunut filistealaisten vihioihin. Niin kansa kutsuttiin koolle Gilgaliin, seuraamaan Saulia. 5 Sillä filistealaiset olivat kokonkutneet sotimaan Israelia vastaan: kolmetkymmenet tuhannet sotavaunut, kuusituhatta ratsumiestä ja muuta väkeä niin paljon kuin hiekkaa meren rannalla; ja he tulivat ylös ja leirityivät Mikmaaseen, vastapäätä Beet-Aavienia. 6 Kun Israelin miehet näkivät joutuneensa häädän ja kansaa ahdistettavan, piiloutuivat he luoliin, onkaloihin, kallionrotkoihin, hautoihin ja kaivoihin. 7 Hebreilaisia meni myös Jordanin yli Gaadiin ja Gileadin maahan. Mutta Saul oli vielä Gilgalissa, ja kaikki sotaväki seurasi häntä peloissaan. 8 Kun hän oli odottanut seitsemän päivää, sen ajan, jonka Samuel oli määränyt, eikä Samuel tullutkaan Gilgaliin, alkoi kansa hajaantua pois hänen luotaan. 9 Silloin Saul sanoi: "Tuokaa minulle polttouri ja yhteysuhri". Ja hän uhrasi polttouhrin. 10 Mutta juuri kun hän oli saanut polttouhrin uhratuksi, niin katso, Samuel tuli. Ja Saul meni häntä vastaan tervehtimään häntä. 11 Mutta Samuel sanoi: "Mitä olet tehtyn?" Saul vastasi: "Kun näin, että kansa hajaantuui pois minun luotani etkä sinä tullut määrättynä aikana, vaikka filistealaiset olivat kokonkutneet Mikmaaseen, 12 niin minä ajattelin: nyt filistealaiset hyökkäävät minua vastaan alas Gilgaliin, enkä minä ole etsinyt Herran mieliisuosiota; ja minä rohkaisin itseni ja uhrasin polttouhrin". 13 Samuel sanoi Saulille: "Sinä olet tehtyn tyhmästi. Et ole noudattanut Herran, Jumalasi, käskyä, jonka hän antoi sinulle; muutoin olisi Herra vahvistanut sinun kuninkuutesi Israelissa ikuisiksi ajoiksi. 14 Mutta nyt sinun kuninkuutesi ei ole pysyvä. Herra on etsinyt itselleen mielensä mukaisen miehen, ja hänet on Herra määränyt kansansa ruhtinaaksi, koska sinä et noudattanut käskyä, minkä Herra sinulle antoi." 15 Sitten Samuel nousi ja meni Gilgalista

Benjaminin Gibeaan. Ja Saul piti mukanansa olevan käsiimme; tämä olkoon meillä merkinä." 11 Kun he väen katselmusken: noin kuusisataa miestä. 16 Ja Saul sitten molemmat tulivat filistealaisten vartioston näkyviin, ja hänen poikansa Joonatan ynnä väki, joka oli heidän sanoivat filistealaiset: "Katso, hebrealaiset tulevat esiiin kanssensa, jäivät Benjaminin Gebaan, mutta filistealaiset koloistansa, joihin ovat piiloutuneet". 12 Ja vartioston olivat leirityneet Mikmaaseen. 17 Ja filistealaisten leiristä miehet huusivat Joonatanille ja hänen aseenkantajalleen lähti ryöstösasto kolmena joukkona: yksi joukko kääntyi ja sanoivat: "Nouskaa tänne meidän luoksemme, niin Ofran tielle Suualin maahan pään, 18 toinen joukko me ilmoitamme teille jotakin". Silloin sanoi Joonatan kääntyi Beet-Hooronin tielle, ja kolmas joukko kääntyi aseenkantajallensa: "Nouse minun perässäni, sillä Herra sille tielle, joka vie Seboimin laakson yli kohoavalle on antanut heidät Israelin käsii". 13 Ja Joonatan alueelle, erämaahan pään. 19 Mutta ei yhtään seppää kipesi käsini ja jaloin ylös pään, ja aseenkantaja hänen ollut löydettävässä koko Israelin maasta, sillä filistealaiset perässään. Ja he kaatuivat Joonatanin edessä, ja ajattelivat, että hebrealaiset muutoin teettäisivät miekkaja aseenkantaja lõi heidät kuoliaaksi hänen jäljessänsä. 14 tai keihäitä. 20 Ja koko Israelin, joka miehen, oli Tässä ensimmäisessä kahakassa surmasivat Joonatan mentävä filistealaisten luoteroittamaan vannastansa, ja hänen aseenkantajansa noin kaksikymmentä miestä, kuokkaansa, kirvestänsä tai muuta teräkaluaansa, 21 noin puolen auranalan suuruisella maa-alalla. 15 kun vannasten, kuokkien, tadiikkojen tai kirvesten terät Silloin syntyi kauhu leirissä ja sen ulkopuolella, koko olivat tylyneet, tahi kun häränpistimen tutkain oli sotaväessä; myös vartiosto ja ryöstösasto joutuivat oikaistava. 22 Niinpä ei taistelupäivänä ollut yhtään kauhun valtaan. Maakin järisi, ja niin syntyi Jumalan miekkaa eikä keihästä kenelläkään siitä väestä, joka oli Saulin ja Joonatanin kanssa; ainoastaan Saulilla ja hänen pojallansa Joonanilla oli. 23 Mutta filistealaisten vartiosto lähti Mikmaan solatielle.

14 Ja tapahtui eräänä päivänä, että Joonatan, Saulin poika, sanoi palvelijalle, joka kantoi hänen aseitansa: "Tule, menkäämme lähelle filistealaisten vartiosta, joka on tuolla toisella puolella". Mutta hän ei ilmoittanut sitä isällensä. 2 Saul istui silloin granaattiomenapuun juurella Migronissa Gibeaan rajalla, ja väkeä oli hänellä kanssensa noin kuusisataa miestä. 3 Ja kasukankajana oli Ahia, Ahitubin, likabodin veljen, poika, joka oli Piinehaan poika, joka Eelin poika, sen, joka oli ollut Herran pappina Siilossa. Mutta kansa ei tiennyt, että Joonatan oli lähtenyt. 4 Mutta kummallakin puolen solatietä, jota Joonatan koetti mennä lähelle filistealaisten vartiosta, oli jyrkkä kallionkieleke; toisen nimi on Booses, toisen Sene. 5 Toinen kallionkieleke on kuin pylväs, pohjoisen puolella, Mikmaaseen pään, toinen on etelän puolella, Gebaan pään. 6 Ja Joonatan sanoi palvelijalle, joka kantoi hänen aseitansa: "Tule, menkäämme lähelle noiden ympäriileikkaamattomain vartiosta; ehkä Herra on tekevä jotakin meidän puolestamme, sillä ei mikään estä Herraa antamasta voittoa harvojen kautta yhtä hyvin kuin monien". 7 Hänen aseenkantajansa vastasi hänelle: "Tee, mitä mielessäsi on. Lähde, minä seuraan sinua mielesi mukaan." 8 Niin Joonatan sanoi: "Katso, me menemme tuonne, lähelle noita miehiä, ja näyttäydymme heille. 9 Jos he sanovat meille näin: 'Olkaa hiljaa, kunnes me tulemme teidän luoksenne', niin me seisomme allalamme emmekä lähdetä nousemaan heidän luokseensa. 10 Mutta jos he sanovat näin: 'Nouskaa tänne meidän luoksemme', niin me nousemme, sillä silloin Herra on antanut heidät meidän

katselmus ja katsokaa, kuka on mennyt pois meidän luotamme". Ja kun katselmus pidettiin, huomattiin, etteivät Joonatan ja hänen aseenkantajansa olleet läsnä. 18 Ja Saul sanoi Ahialle: "Tuo tänne Jumalan arki". Sillä Jumalan arki oli siihen aikaan israelilaisten hallussa. 19 Mutta Saulin vielä puhutellessa pappia kävi meteli filistealaisten leirissä yhä suuremmaksi. Niin Saul sanoi papille: "Jätä sikseen". 20 Silloin Saul kutsuti koolle kaiken väen, joka oli hänen kanssaan, ja he tulivat taistelupaikalle, ja katso, toisen miekkä oli toista vastaan, ja oli mitä suurin hämminki. 21 Myös ne hebrealaiset, jotka ennestään olivat filistealaisten vallassa ja jotka olivat tulleet heidän kanssaan ja olivat leirissä, menivät niiden israelilaisten puolelle, jotka olivat Saulin ja Joonatanin kanssa. 22 Ja kun ne Israelin miehet, jotka olivat piiloutuneet Efraimin vuoristoon, kuulivat filistealaisten pakenevan, yhtyivät hekin kaikki ajamaan heitä takaa taistelussa. 23 Niin Herra antoi Israelille voiton sinä päivänä, ja taistelu levisi Beet-Aavenin toiselle puollelle. 24 Israelin miehet olivat sinä päivänä ylen rasitetut, mutta Saul vannotti kansan ja sanoi: "Kirottu olkoon se mies, joka syö mitään ennen iltaa ja ennen kuin minä olen kostanut vihollisilleni". Ja koko kansa oli ruokaa maistamatta. 25 Ja kun he kaikki tulivat metsään, oli maassa hunajata. 26 Kun kansa tuli kennokakkujen ääreseen, niin katso, niistä vuoti hunajata, mutta ei kukaan vienyt käyttäänsuuhun, sillä kansa pelkäsi valaa. 27 Mutta Joonatan ei ollut kuulemassa, kun hänen isänsä vannotti kansen; niin hän ojensi sauvan, joka oli hänen kädessään, pisti sen kärjen kennokakkun ja vei sitten kätensä suuhunsa, ja silloin hänen silmänsä kirkastuivat. 28

Mutta eräs mies väestä puhkesi puhumaan ja sanoi: Israelille? Pois se! Niin totta kuin Herra elää: ei saa "Sinun isäsi vannotti väen ja sanoi: 'Kirottu olkoon hiuskarvakaan pudota maahan hänen päästäänsä; sillä se mies, joka tänä päivänä syö mitään'". Ja väki oli Jumalan avulla hän on sen tänä päivänä tehnyt." Nämä näännyksissä. **29** Joonatan vastasi: "Isäni on syössyt kansa vapahti Joonatanin kuolemasta. **46** Sitten Saul maan onnettomuuteen. Katsokaa, kuinka minun silmäni meni eikä ajanut filistealaista takaa; ja filistealaiset kirkastuvat, kun vähän maistoin tätä hunajata. **30** Jos myös väki olisi tänä päivänä saanut syödä vihollisiltaan Israelissa, soti hän kaikkia vihollisia vastaan joka ottamaansa saalista, niin eiköhän filistealaisten tappio taholla: mooabilaisia, ammonilaisia, edomilaisia, Sooban olisi ollut vieläkin suurempi?" **31** Ja he voittivat sinä kuninkaita ja filistealaisia vastaan; ja minne tahansa päivänä filistealaiset ajoivat heitä takaa Mikmaasta hän käentyi, siellä hän rankaisi. **48** Ja hän teki väkeviä Aijalonin asti; ja väki oli kovin näännyksissä. **32** Tekoja ja voitti amalekilaiset ja vapautti Israelin sen Sentähden väki syöksyi saaliin kimppuun ja otti lampaita, ryöstääjän käsistä. **49** Saulin pojat olivat Joonatan, Jisvi raavaita ja vasikoita ja teurasti niitä paljaan maan pääällä; ja Malkisua; ja hänen kahden tytärensä nimet olivat: ja väki söi lihan verinensä. **33** Niin Saulille ilmoitettiin vanhemman nimi Meerab ja nuoremman nimi Miikal. **50** tämä: "Katso, väki tekee syntiä Herraa vastaan, kun syö lihaa verinensä". Hän sanoi: "Te olette menetelleet uskottomasti; vierittääkää nyt tanne minun eteeni suuri kivi". **34** Ja Saul sanoi: "Menkää väen sekaan ja sanokaa heille: 'Tuokaa jokainen hääränne ja lampaanne minun luokseni ja teurastakaa ne tällä. Sitten syökää; älkääkää tehkö syntiä Herraa vastaan syömällä lihaa verinensä'."

Niin väestä jokainen silloin yöllä toi omin käsin hääränsä ja teurasti sen siellä. **35** Ja Saul rakensi alttarin Herralle; tämä oli ensimmäinen alttari, jonka hän Herralle rakensi. **36** Ja Saul sanoi: "Lähtekäämme tänä yönä filistealaisten jälkeen ja ryöstääkäämme heitä, kunnes aamu valkenee, ja älkäämme jättääkö heistä jäljelle ainoatakaan". He vastasivat: "Tee kaikki, mitä hyväksi näet". Mutta pappi sanoi: "Astukaamme tänne Jumalan eteen". **37** Silloin Saul kysyi Jumalalta: "Lähdenkö minä filistealaisten jälkeen? Annatko sinä heidät Israelin käsini?" Mutta hän ei vastannut hänelle sinä päivänä. **38** Niin Saul sanoi: "Tulkaa tänne, kaikki kansan päämiehet, saadakseen tietää ja nähdä, mikä synti nyt on tähän synnä. **39** Sillä niin totta kuin Herra elää, hän, joka on antanut Israelille voiton: vaikka syy olisi minun poikani Joonatanin, niin hänen on kuoltava." Mutta ei kukaan koko kansasta vastannut hänelle. **40** Silloin hän sanoi koko Israelille: "Olkaa te toisella puolella, niin minä ja minun poikani Joonatan olemme toisella puolella". Kansa vastasi Saulille: "Tee, niinkuin hyväksi näet". **41** Ja Saul sanoi Herralle, Israelin Jumalalle: "Anna oikea arpa". Niin arpa osui Joonatanin ja Saulin, ja kansa pääsi vapaaksi. **42** Saul sanoi: "Heittääkää arpaa minun ja minun poikani Joonatanin välliä". Niin arpa osui Joonatanin. **43** Ja Saul sanoi Joonatanille: "Ilmaise minulle, mitä olet tehnyt". Joonatan ilmaisi sen hänen ja sanoi: "Minä maistoin vähän hunajata sauvan kärjellä, joka oli kädessäni; katso, minä olen valmis kuolemaan". **44** Ja Saul sanoi: "Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta: sinun on kuolemallu kuoltava, Joonatan". **45** Mutta kansa sanoi Saulille: "Onko Joonatanin kuoltava, hänen, joka on hankkinut tämän suuren voiton

15 Mutta Samuel sanoi Saulille: "Minut Herra lähetti voitelemaan sinut kansansa Israelin kuninkaaksi. Kuule siis Herran ääntä. **2** Nämä sanoo Herra Sebaot: Minä kostan Amalekille sen, mitä hän teki Israelille asettumalla hänen tielleen, kun hän tuli Egyptistä. **3** Mene siis ja voita amalekilaiset, ja vihkikää tuhon omaksi kaikki, mitä heillä on; älkää säästää heitä, vaan surmaa miehet ja naiset, lapset ja imenväiset, raavaat ja lampaat, kamelit ja aasit." **4** Saul kuulutti kansan kokoon ja piti heistä katselmukseen Telaimissa: kaksisataa tuhatta jalkamiestä ynnä kymmenentuhatta Juudan mestä. **5** Kun Saul tuli läheille amalekilaisien kaupunkia, asettui hän laaksoon väijyksiin. **6** Ja Saul sanoi keeniläisille: "Tulkaa, erotkaa ja siirtykää pois amalekilaisien joukosta, etten minä hukuttaisi teitä heidän kanssansa; sillä te teitte laupeuden kaikille israelilaisille, kun he tulivat Egyptistä". Niin keeniläiset erosivat amalekilaisista. **7** Ja Saul voitti amalekilaiset ja ajo heitää takaa Havilasta Suuriin pään, joka on Egyptistä itään pään. **8** Ja hän otti Agagin, Amalekin kuninkaan, elävänä vangiksi, mutta kaiken kansan hän vihki tuhon omaksi miekan terällä. **9** Mutta Saul ja väki säästivät Agagin sekä parhaimmat lampaat, lihavimmat raavaat ja karitsat, kaiken, mikä oli arvokasta; sitä he eivät tahtoneet vihkiä tuhon omaksi. Mutta kaiken karjan, mikä oli halpaa ja arvotonta, he vihkiivät tuhon omaksi. **10** Silloin Samuelille tuli tämä Herran sana: **11** "Minä kadun, että tein Saulin kuninkaaksi, sillä hän on käännyntyn pois minusta eikä ole täyttänyt minun käskeyjni". Samuel pahastui, ja hän huusi Herraa kaiken sen yön. **12** Varhain seuraavana aamuna Samuel lähti tapaamaan Saulia. Mutta Samuelille ilmoitettiin: "Saul on mennyt

Karmeliin ja pystyttänyt sinne itsellensä muistomerkin; Samuel palasi Saulin jäljessä; ja Saul kumartaen rukoili sitten hänen on palannut sieltä ja mennyt alas Gilgalin". Herraa. 32 Ja Samuel sanoi: "Tuokaa minun eteeni 13 Kun Samuel tuli Saulin luo, sanoi Saul hänelle: Agag, Amalekin kuningas". Ja Agag tuli iloisesti hänen "Herra siunatkoon sinua! Minä olen täytytänyt Herran eteensä; ja Agag sanoi: "Totisesti on katkera kuolema käskyn." 14 Mutta Samuel sanoi: "Mitä tämä lammasten väistyntä poisi". 33 Mutta Samuel sanoi: "Niinkuin sinun määkiminen sitten on, joka kuuluu minun korviini, miekkasi on tehnyt vaimoja lapsettomaksi, niin on myös ja tämä raavaiden ammuminen, jonka kuulen?" 15 sinun äitiisi tuleva lapsettomaksi ennen muita vaimoja". Saul vastasi: "Amalekilaisilta ne on tuotu; sillä kansa Ja Samuel hakkasi Agagin kappaleiksi Herran edessä säästi parhaat lampaat ja raavaat uhrataksensa ne Gilgalissa. 34 Sitten Samuel lähti Raamaan, mutta Herralle, sinun Jumalallesi; mutta muut me olemme Saul meni kotiinsa Saulin Gibeaan. 35 Eikä Samuel vihkineet tuhon omiksi". 16 Silloin Samuel sanoi Saulille: enää nähnyt Saulia kuolinpäiväänsä asti, ja Samuel suri "Lopeta; minä ilmoitan sinulle, mitä Herra on minulle Saulia. Mutta Herra katui, että oli tehnyt Saulin Israelin tään yönä puhunut". Hän sanoi hänelle: "Puhu". 17 kuninkaaksi.

Samuel sanoi: "Sinä olet Israelin suukuntien päämies, vaikka oletkin vähäinen omissa silmissäsi: Herra on voidellut sinut Israelin kuninkaaksi. 18 Ja Herra lähetti sinut matkaan ja sanoi: 'Mene ja vihi tuhon omiksi nämä syntiset, amalekilaiset, ja sodi heitä vastaan, kunnes olet tehnyt heistä lopun'. 19 Miksi et kuullut Herran ääntä, vaan syöksyt saaliin kimppuun ja teit sitä, mikä on pahaa Herran silmissä?" 20 Saul vastasi Samuelille: "Minähän olen kuullut Herran ääntä ja tehnyt sen matkan, jolle Herra minut lähetti. Minä olen tuonut tänne Agagin, Amalekin kuninkaan, ja vihkinyt tuhon omiksi amalekilaiset. 21 Mutta väki on ottanut saaliista lampaita ja raavaita, parhaan osan siitä, mikä oli vihittyn tuhon omaksi, uhrataksensa ne Herralle, sinun Jumalallesi, Gilgalissa." 22 Silloin Samuel sanoi: "Haluaako Herra polttouhreja ja teurasuhreja yhtä hyvin kuin kuulaisuutta Herran äänelle? Katso, kuulaisuus on parempi kuin uhri ja tottelevaisuus parempi kuin oinasten rasva. 23 Sillä tottelemattomuus on taikuuden syntiä, ja niskottelu on valhetta ja kuin kotijumalaan palvelusta. Koska sinä olet hyljänyt Herran sanan, on myös hän hyljänyt sinut, etkä sinä enää saa olla kuninkaana." 24 Saul sanoi Samuelille: "Minä olen tehnyt syntiä, kun olen rikkonut Herran käskyn ja sinun sanasi; sillä minä pelkäsin kansaa ja kuulin heidän ääntänsä. 25 Anna nyt minulle syntini anteeksi ja palaja minun kanssani, niin minä kumartaen rukoilen Herraa." 26 Samuel sanoi Saulille: "Minä en palaja sinun kanssasi; sillä sinä olet hyljänyt Herran sanan, ja Herra on myös hyljänyt sinut, niin että et enää saa olla Israelin kuninkaana". 27 Kun sitten Samuel kääntyi menemään pois, tarttui Saul hänen viittansa liepeeseen, niin että se repesi. 28 Ja Samuel sanoi hänelle: "Herra on tään päivänä reväissyt Israelin kuninkuuden sinulta ja antanut sen toiselle, joka on sinua parempi. 29 Ja hän, joka on Israelin kunnia, ei valhettele eikä kadu; sillä hän ei ole ihmisen, että hän katuisi." 30 Hän vastasi: "Minä olen syntiä tehnyt; mutta osoita minulle kuitenkin se kunnia kansani vanhimpien edessä ja Israelin edessä, että palajat minun kanssani, niin minä kumartaen rukoilisin Herraa, sinun Jumalaasi". 31 Niin

16 Ja Herra sanoi Samuelille: "Kuinka kauan sinä suret Saulia? Minähän olen hyljänyt hänet, niin ettei hän enää saa olla Israelin kuninkaana. Täytä sarvesi öljyllä ja mene; minä lähetän sinut beetlehemiiläisen lisain luo, sillä hänen pojistansa minä olen katsonut itselleni kuninkaan." 2 Mutta Samuel sanoi: "Kuinka minä voisim mennä sinne? Jos Saul saa sen kuulla, tappaa hän minut." Herra vastasi: "Ota mukaasi vasikka ja sano: 'Minä tulin uhraamaan Herralle'. 3 Kutsu sitten lisai Uhrille, niin minä ilmoitan sinulle, mitä sinun on tehtävä; ja voitele minulle se, jonka minä sinulle osoitan." 4 Samuel teki, niinkuin Herra oli puhunut. Mutta kun hän tuli Beetlehemiin, tulivat kaupungin vanhimmat vavisten häntä vastaan ja kysivät: "Tietääkö tulosi rauhaa?" 5 Hän vastasi: "Rauhaa. Minä olen tullut uhraamaan Herralle. Pyhittääkää ja tulkaa minun kanssani Uhrille." Ja hän pyhitti lisain ja hänen poikansa ja kutsui heidät Uhrille. 6 Kun he sitten tulivat ja hän näki Eliabin, ajatteli hän: "Varmaan on nyt tässä Herran edessä hänen voideltunsa". 7 Mutta Herra sanoi Samuelille: "Älä katso hänen näköänsä äläkä kookasta vartaloansa, sillä minä olen hänet hyljänyt. Sillä ei ole, niinkuin ihmisen näkee: ihmisen näkee ulkomuodon, mutta Herra näkee sydämen." 8 Niin lisai kutsusi Abinadabin ja toi hänet Samuelin eteen. Mutta hän sanoi: "Ei ole Herra tätäkään valinnut". 9 Silloin lisai toi Samman esille. Mutta hän sanoi: "Ei ole Herra tätäkään valinnut". 10 Niin toi lisai seitsemän poikaansa Samuelin eteen. Mutta Samuel sanoi lisaille: "Herra ei ole valinnut ketään näistä". 11 Ja Samuel kysyi lisaille: "Siinäkö olivat kaikki nuorukaiset?" Hän vastasi: "Vielä on nuorin jäljellä, mutta hän on kaitsemassa lampaita". Niin Samuel sanoi lisaille: "Lähetä noutamaan hänet, sillä me emme istu ruualle, ennenkuin hän tulee tänne". 12 Silloin tämä noudatti hänet; ja hän oli verevä, kaunissilmäinen ja sorea nähdä. Ja Herra sanoi: "Nouse ja voitele tämä, sillä hän se on". 13 Niin Samuel otti öljysarven ja voiteli hänet hänen veljiensä keskellä. Ja Herran henki tuli Daavidiin, siitä päivästä ja yhä edelleen. Sitten Samuel nousi ja meni Raamaan. 14 Mutta Herran

henki poistui Saulista, ja Herran lähetämä paha henki me taistelemme keskenämme." 11 Kun Saul ja koko vaivasi häntä. 15 Niin Saulin palvelijat sanoivat hänenle: Israel kuuli nämä filistealaisen puheet, valtasi heidät "Katso, Jumalan lähetämä paha henki vaava sinua. 16 kauhu, ja he pelkäsivät suuresti. 12 Mutta Daavid oli Käskeköön vain herramme, niin palvelijasi, jotka ovat sen efratilaisen miehen poika Juudan Beetlehemistä, edessäsi, etsivät miehen, joka taitaa soittaa kannelta, jonka nimi oli lisai, ja tällä oli kahdeksan pojaka; hän oli etttä hän, kun Jumalan lähetämä paha henki tulee Saulin aikana jo vanha, iäkäs mies. 13 Ja lisain kolme sinuun, soittaisi sitä, ja sinun olisi parempi olla." 17 vanhinta poikaa oli seurannut Saulia sotaan; ja näiden Silloin Saul sanoi palvelijoillensa: "Katsokaa minulle hänen kolmen sotaan lähteen poikansa nimet olivat: mies, joka on taitava soittaja, ja tuokaa hänet minun esikoinen Eliab, toisen Abinadab ja kolmannen Samma. luoksen". 18 Niin eräs nuorista miehistä vastasi ja sanoi: 14 Daavid oli nuorin. Ja nuo kolme vanhinta olivat "Katso, minä olen nähnyt beetlehemiläisellä lisailla seuranneet Saulia. 15 Mutta Daavid lähti tuontuostakin pojaa, joka taitaa soittaa ja joka on kelpo mies ja sotilas Saulin luota Beetlehemiin kaitsemaan isänsää lampaita. sekä ymmärtäväinen puheitaan ja komea mies, ja Herra 16 Ja filistealainen astui esiin haastaen taisteluun joka on hänen kanssaan". 19 Niin Saul lähetti sanansaattajat aamu ja ilta, neljänäkymmenenä päivänä. 17 Ja lisai lisain luo ja käski sanoa: "Lähetä minun luokseni poikasi sanoi pojallensa Daavidille: "Ota veljillesi eefa-mitta Daavid, joka kaitsee lampaita". 20 Ja lisai otti aasin näitä paahdettuja jyviä ja nämä kymmenen leipää, sekä leipää, viinileilin ja vohlan ja lähetti ne poikansa ja vie ne kiiruusti leiriin veljillesi. 18 Ja vie nämä Daavidin mukana Saulille. 21 Ja Daavid tuli Saulin luo kymmenen juustoa tuhannenpäämiehelle. Tiedustele ja rupesi palvelemaan häntä; ja hän tuli hänen hyvin veljiesi vointia ja hanki varmuus, että lähetys on heille rakkaaksi ja pääsi hänen aseenkantajakseen. 22 Ja saapunut. 19 Saul ja he ynnä kaikki Israelin miehet Saul lähetti sanan lisaille ja käski sanoa: "Anna Daavidin jäädää minua palvelemaan, sillä hän on saanut armon minun silmieni edessä". 23 Niin usein kuin Jumalan lähetämä henki tuli Sauliin, otti Daavid kanteleen ja soitti sitä; silloin Saulin oli helpompi ja parempi olla, ja paha henki väisty hänestä.

17 Mutta filistealaiset kokosivat joukkonsa sotaan, ja he kokoontuivat lähelle Sookoa, joka on Juudassa. Ja he leiriityivät Sookon ja Asekan välille, Efes-Dammimiin. 2 Saul ja Israelin miehet olivat myös kokoontuneet ja leiriityneet Tammilaaksoon; ja he asettuivat sotarintaan filistealaisia vastaan. 3 Filistealaiset olivat vuorella, joka oli toisella puolella, ja israelilaiset olivat vuorella, joka oli toisella puolella, ja laakso oli heidän välillänsä. 4 Niin filistealaisten joukoista tuli kaksintaistelija niimeltä Goljat, kotoisin Gatista. Hän oli kuuden kynnärän ja vaaksan pituinen. 5 Hänenlääli oli vaskikypäri päässänsä ja suomuspanssari yllänsä, ja rintahaarniska, joka painoi viisituhatta sekeliä, oli vaskea. 6 Ja hänenlääli oli sääriksään vaskivarukset ja selässään vaskikeihäs. 7 Hänen peitsensä varsi oli niinkuin kangastukki, ja hänen peitsensä kärki, joka painoi kuusisataa sekeliä, oli rautava. Ja kilvenkantaja kävi hänen edellänsä. 8 Hän astui esiin ja huusi Israelin taisteluriveille sanoen: "Miksi te lähditte sotaan ja asettutte sotarintaan? Minä olen filistealainen, ja te olette Saulin palvelijoita; valitkaa joukostanne mies, joka tulee tänne minun luokseni. 9 Jos hän kykenee taistelemaan minua vastaan ja surmaa minut, niin me olemme teidän palvelijanne; mutta jos minä voitan ja surmaan hänet, niin te olette meidän palvelijamme ja palvelette meitä." 10 Ja filistealainen sanoi vielä: "Minä olen tänä päivänä häväissyt Israelin taistelurivit. Antakaa tänne mies, niin

me taistelemme keskenämme." 11 Kun Saul ja koko vanhinta poikaa oli seurannut Saulia sotaan; ja näiden Silloin Saul sanoi palvelijoillensa: "Katsokaa minulle hänen kolmen sotaan lähteen poikansa nimet olivat: mie, joka on taitava soittaja, ja tuokaa hänet minun esikoinen Eliab, toisen Abinadab ja kolmannen Samma. luoksen". 12 Mutta Daavid lähti tuontuostakin pojaa, joka kaitsee lampaita". 13 Ja lisai otti aasin näitä paahdettuja jyviä ja nämä kymmenen leipää, sekä leipää, viinileilin ja vohlan ja lähetti ne poikansa ja vie ne kiiruusti leiriin veljillesi. 14 Ja vie nämä Saulin luota Beetlehemiin kaitsemaan isänsää lampaita. 15 Mutta Daavid lähti tuontuostakin pojaa, joka kaitsee lampaita". 16 Ja filistealainen astui esiin haastaen taisteluun joka on hänen kanssaan". 17 Ja lisai otti aasin näitä paahdettuja jyviä ja nämä kymmenen leipää, sekä leipää, viinileilin ja vohlan ja lähetti ne poikansa ja vie ne kiiruusti leiriin veljillesi. 18 Ja vie nämä Saulin luota Beetlehemiin kaitsemaan isänsää lampaita. 19 Saul ja he ynnä kaikki Israelin miehet ovat Tammilaakossa sotimassa filistealaisia vastaan." 20 Varhain seuraavana aamuna Daavid jätti lampaita vartijan haltuun, otti kantamuksensa ja lähti matkalle, niinkuin lisai oli häntä käskenyt. Kun hän tuli leiriin, lähti sotaväki taistelurintaan ja nosti sotahuodon. 21 Ja Israel ja filistealaiset asettuivat sotarintaan toisiansa vastaan. 22 Niin Daavid heitti tavarat selästäänsä kuormaston vartijalle ja riensi sotarintaan; ja sinne tultuaan hän tervehti veljänsä. 23 Kun hän puhutteli heitä, niin katoi, kaksintaistelija, Goljat niimin filistealainen, kotoisin Gatista, tuli filistealaisten taisteluriveistä ja puhui niinkuin ennenkin; ja Daavid kuuli sen. 24 Ja kun israelilaiset näkivät tuon miehen, pakenerivat he häntä kaikki ja pelkäsivät suuresti. 25 Ja Israelin miehet sanoivat: "Katsokaa miestä, joka tuolla tulee! Hän tulee häpäisemään Israelia. Mutta sen miehen, joka surmaa hänet, kuningas tekee hyvin rikkaaksi ja antaa hänen tyttärensä ja tekee hänen isänsä perheen veroista vapaaksi Israelissa." 26 Niin Daavid sanoi miehille, jotka seisovat siinä hänen kanssaan: "Mitä saa se mies, joka surmaa tuon filistealaisen ja poistaa häväistykseen Israelista? Sillä mikä tuo ympäriileikkaamon filistealainen on häpäisemään elävän Jumalan taistelurivejä?" 27 Väki sanoi hänen saman, minkä ennenkin: sen ja sen saa se mies, joka surmaa hänet. 28 Mutta kun hänen vanhin veljensä Eliab kuuli hänen puhuvan miesten kanssa, vihastui Eliab Daavidin ja sanoi: "Miksi sinä olet tullut tänne, ja kenelle olet jättänyt sen pienen lammaslauman siellä erämaassa? Minä tunnen sinun julkeutesi ja pahan sisusi; sinä olet tullut tänne katsomaan sotaa." 29 Daavid vastasi: "Mitä minä sitten olen tehnyt? Saanehan tuon verran kysyä." 30 Ja hän kääntyi hänen luotansa toisen

puoleen ja kysyi niinkuin ennenkin; ja väki vastasi hänelle samoin kuin äsken. **31** Mutta tuli tunnetuksi, mitä Daavid oli puhunut; ja se kerrottiin Saulille, ja tämä noudatti hänet luokseensa. **32** Ja Daavid sanoi Saulille: "Älköön kenekään mieli masentuko hänen tähtensä. Palvelijasi käy taistelemaan tuota filistealaista vastaan." **33** Saul sanoi Daavidille: "Et sinä voi mennä tuota filistealaista vastaan etkä taistella hänen kanssaan, sillä sinä olet nuorukainen, mutta hän on sotilas nuoruudestansa saakka". **34** Mutta Daavid sanoi Saulille: "Palvelijasi on ollut kaitsemassa isäänsä lampaita. Jos leijona tai karhu tuli ja vei lampaan laumasta, **35** niin minä hyökkäsin sen jälkeen, lön sen maahan ja tempasin saaliin sen suusta; ja jos se karkasi minua vastaan, niin minä tartuin sen partaan, lön sen maahan ja tapoin sen. **36** Kun palvelijasi on lyönyt maahan sekä leijonan että karhun, niin tuolle ympärileikkaamattomalle filistealaiselle käy niinkuin niille; sillä hän on häväisyyt elävän Jumalan taistelurivejä." **37** Ja Daavid sanoi: "Herra, joka on pelastanut minut leijonan ja karhun kynsistä, pelastaa minut myös tämän filistealaisen käsistä". Silloin Saul sanoi Daavidille: "Mene; Herra olkoon sinun kanssasi". **38** Ja Saul puki takkinsa Daavidin ylle ja pani vaskikypärin hänen päähäänsä sekä panssarin hänen yllensä. **39** Ja Daavid sitoi hänen miekkansa vyölleen takin päälle ja yritti käydä, sillä hän ei ollut koskaan sellaisia koettanut. Niin Daavid sanoi Saulille: "En minä voi näissä käydä, sillä en ole koskaan tällaisia koettanut". Ja Daavid riisui ne päältänsä. **40** Ja hän otti sauvansa käteensä, valitsi purosta viisi sileätä kiveä, pani ne painmenlaukuun, joka hänellä oli linkokivisäiliönä, otti lingon käteensä ja meni filistealaista vastaan. **41** Ja filistealainen tuli yhä lähemmäksi Daavidia, ja kilvenkantaja kulki hänen edellänsä. **42** Kun filistealainen katsahti ja näki Daavidin, halveksi hän häntä; sillä hän oli vielä nuorukainen, verevä ja kaunis näöltään. **43** Niin filistealainen sanoi Daavidille: "Olenko minä koira, kun tulet sauva kädessä minua vastaan?" Ja filistealainen kiroili Daavidia vannoen jumaliensa kautta. **44** Sitten filistealainen sanoi Daavidille: "Tule tänne minun luokseni, niin minä annan sinun lihasi taivaan linnuille ja metsän eläimille". **45** Mutta Daavid sanoi filistealaiselle: "Sinä tulit minua vastaan miekan, peitsen ja keihään voimalla, mutta minä tulen sinua vastaan Herran Sebaotin nimeen, Israelin sotajoukon Jumalan, jota sinä olet häväisyyt". **46** Tänä päivänä Herra antaa sinut minun käsini, ja minä surmaan sinut, katkaisen sinulta pään ja annan filistealaisten sotajoukon ruumiit tänä päivänä taivaan linnuille ja metsän pedoille; ja kaikki maat tulevat tietämään, että Israelilla on Jumala. **47** Ja koko tämä suuri joukko tulee tietämään, ettei Herra anna voittoa miekan eikä keihään voimalla; sillä sota on Herran, ja hän antaa teidät meidän käsuumme." **48**

Kun filistealainen lähti tulemaan ja lähestyi Daavidia, niin Daavid juoksi nopeasti sotarintaan filistealaista vastaan. **49** Ja Daavid pisti kätensä reppuunsa ja otti sieltä kiven, linkosi ja satutti filistealaista otsaan, niin että kivi upposi hänen otsaansa, ja hän kaatui maahan kasvoillensa. **50** Niin sai Daavid voiton filistealaisesta linjolla ja kivellä ja lõi filistealaisen kuoliaaksi, eikä Daavidillä ollut miekkaa kädessään. **51** Sitten Daavid juoksi ja asettui filistealaisen ääreen, tarttui hänen miekkaansa, veti sen tupesta ja tappoi hänet ja lõi sillä häneltä pään poikki. Kun filistealaiset näkivät, että heidän sankarinsa oli kuollut, pakenivat he. **52** Mutta Israelin ja Juudan miehet nousivat, nostivat sotahuudon ja ajoivat filistealaisia takaa laakson suulle ja Ekrönin portteille saakka; ja filistealaisia kaatui surmattuina Saaraimintiellä, aina Gatin ja Ekroniin saakka. **53** Sitten israelliilaiset palasivat ajamasta filistealaisia takaa ja ryöstivät heidän leirinsä. **54** Ja Daavid otti filistealaisen pään ja vei sen Jerusalemiin, mutta hänen aseensa hän asetti majaansa. **55** Kun Saul näki Daavidin menevän filistealaista vastaan, kysyi hän sotapäälliköltään Abnerilta: "Kenen poika tuo nuorukainen on, Abner?" Abner vastasi: "Niin totta kuin sinä, kuningas, elät, minä en sitä tiedä". **56** Niin kuningas sanoi: "Kysele sitten, kenen poika tuo nuori mies on". **57** Ja kun Daavid palasi takaisin surmattuaan filistealaisen, otti Abner hänet ja vei hänet Saulin eteen, ja häneltä oli kädessään filistealaisen pää. **58** Niin Saul kysyi häneltä: "Kenen poika sinä olet, nuorukainen?" Daavid vastasi: "Palvelijasi beetlehemiläisen lisain poika".

18 Kun hän oli lakannut puhumasta Saulin kanssa, kiintyi Joonatan kaikesta sielustaana Daavidin, ja Joonatan rakasti häntä niinkuin omaa sieluansa. **2** Ja Saul otti hänet sinä päivänä luksensa eikä sallinut hänen enää palata isänsä kotiin. **3** Ja Joonatan teki liiton Daavidin kanssa, sillä hän rakasti häntä niinkuin omaa sieluansa. **4** Ja Joonatan riisui viitan, joka häneltä oli yllänsä, ja antoi sen Daavidille, ja samoin takkinsa, vieläpä miekkansa, jousensa ja vyönsä. **5** Daavid lähti, minne vain Saul hänet lähetti, ja hän menestyi. Niin Saul asetti hänet sotamiesten päälliköksi, ja se oli mieleen kaikelle kansalle ja myös Saulin palvelijoille. **6** Ja kun he olivat tulossa, silloin kun Daavid palasi takaisin surmattuansa filistealaisen, menivät naiset kaikista Israelin kaupungeista laulaen ja karkeloiden kuningas Saulia vastaan, riemuiten, vaskirumpuja ja kymbaaleja lyöden. **7** Ja karkeloivat naiset virittivät laulun ja sanoivat: "Saul voitti tuhat, mutta Daavid kymmenen tuhatta". **8** Silloin Saul vihastui kovin, sillä hän pani sen puheen pahakseen, ja hän sanoi: "Daavidille he antavat kymmenen tuhatta, ja minulle he antavat tuhat; nyt puuttuu häneltä enää vain kuninkkuus". **9** Ja Saul katsoi karsain silmin Daavidia siitä päivästä alkaen. **10**

Seuraavana päivänä Jumalan lähettämä paha henki valtasi Saulin, niin että hän raivosi kotonansa; mutta Daavid soitteli, niinkuin muulloinkin joka päivä, ja Saulilla oli kädessänsä keihäs. **11** Niin Saul heitti keihään ja ajatteli: "Minä keihästän Daavidin seinään". Mutta Daavid väisti häntä kaksi kertaa. **12** Ja Saul pelkäsi Daavidia, koska Herra oli hänen kanssansa, mutta oli poistunut Saulista. **13** Sentähden Saul toimitti hänet pois luotansa ja teki hänet tuhannenpäämieheksi; ja hän lähti ja tuli väen edellä. **14** Ja Daavid menestyi kaikilla teillään, ja Herra oli hänen kanssansa. **15** Kun Saul näki, että hänellä oli niin suuri menestys, rupesi hän häntä kammomaan. **16** Mutta koko Israel ja Juuda rakasti Daavidia, koska hän lähti ja tuli heidän edellänsä. **17** Ja Saul sanoi Daavidille: "Katso, vanhimman tyttäreni, Meerabin, minä annan sinulle vaimoksi; ole vain urhoollinen ja käy Herran sotia". Sillä Saul ajatteli: "Minun käteni älköön sattuko häneen, vaan sattukoon häneen filistealaisten käsi". **18** Mutta Daavid vastasi Saulille: "Mikä minä olen, mikä on minun elämäni ja mikä on isäni suku Israelissa, että minä tulisin kuninkaan vävyksi?" **19** Kun aika tuli, että Saulin tytär Meerab oli annettava Daavidille, annettiinkin hänet vaimoksi meholalaiselle Adrielille. **20** Mutta Saulin tytär Miikal rakasti Daavidia. Ja kun se ilmoittiin Saulille, oli se hänelle mieleen. **21** Sillä Saul ajatteli: "Minä annan hänet Daavidille, että hän tulisi hänelle ansaksi ja filistealaisten käsi sattuisi häneen". Niin Saul sanoi Daavidille: "Nyt voit toisen kerran tulla minun vävyksi". **22** Ja Saul käski palvelijoitaansa: "Puuhkaa salaa Daavidille näin: 'Katso, kuningas on mieltynyt sinuun, ja kaikki hänen palvelijansa rakastavat sinua; sinun on nyt tultava kuninkaan vävyksi'". **23** Niin Saulin palvelijat puuhuvat nämä sanat Daavidille. Mutta Daavid sanoi: "Onko teidän mielestänne niin pieni asia tulla kuninkaan vävyksi? Minähän olen köyhä ja halpa mies." **24** Saulin palvelijat ilmoittivat hänelle tämän, sanoen: "Näin on Daavid puhunut". **25** Niin Saul sanoi: "Sanokaa Daavidille näin: 'Kuningas ei halua muuta morsiamenhintaa kuin sata filistealaisten esinahkaa, että kuninkaan vihollisille kostettaisiin'". Sillä Saul ajatteli kaataa Daavidin filistealaisten käden kautta. **26** Kun hänen palvelijansa ilmoittivat tämän Daavidille, miellytti Daavidia tulla näin kuninkaan vävyksi; ja ennenkuin määräaika oli kulunut umpeen, **27** nousi Daavid ja lähti miehineen ja kaatoi filistealaisia kaksisataa mestä. Ja Daavid toi heidän esinahkansa, täyden määrän, kuninkaalle, tullaksensa kuninkaan vävyksi. Silloin Saul antoi tyttärensä Miikalin hänelle vaimoksi. **28** Ja Saul näki ja ymmärsi, että Herra oli Daavidin kanssa, ja Saulin tytär Miikal rakasti häntä. **29** Niin Saul pelkäsi vielä enemmän Daavidia, ja Saulista tuli koko elinajakseen Daavidin vihamies. **30** Mutta filistealaisten ruhtinaat lähtivät sotaan; ja niin usein kuin he lähtivät sotaan, oli Daavidilla suurempi menestys kuin kaikilla muilla Saulin palvelijoilla, niin että hänen nimensä tuli sangen kuuluisaksi.

19 Ja Saul puhui pojallensa Joonatanille ja kaikille palvelijoillessa, että Daavid olisi surmattava. Mutta Saulin poika Joonatan oli suuresti mieltynyt Daavidin. **2** Sentähden Joonatan ilmaisi sen Daavidille ja sanoi: "Minun isäni Saul koettaa saada sinut surmatuksi. Ole siis varuillasi huomenaamuna, kätkeydy ja pysy piilossa. **3** Mutta minä menen ja asetun isäni viereen kedolle, sinne, missä sinä olet, ja puhun sinusta isällesi; ja jos jotakin huomaan, niin minä ilmaisen sen sinulle." **4** Niin Joonatan puhui hyvää Daavidista isällensä Saulille ja sanoi hänelle: "Älköön kuningas rikkoko palvelijaansa Daavidia vastaan, sillä hän ei ole rikkonut sinua vastaan, vaan hänen työnsä ovat olleet sinulle suureksi hyödyksi. **5** Hän hän pani henkensä kämmenelleen ja surmasi sen filistealaisen, ja niin Herra antoi suuren voiton koko Israelille; sinä olet itse nähtyn sen ja iloinnut. Miksi siis rikkoisit viatonta verta vastaan surmaamalla Daavidin syöttömästä?" **6** Saul kuuli Joonatanin ääntä; ja Saul vanoi: "Niin totta kuin Herra elää, häntä ei surmata". **7** Niin Joonatan kutsui Daavidin, ja Joonatan ilmoitti hänelle kaiken tämän. Ja sitten Joonatan vei Daavidin Saulin tykö, ja hän palveli häntä niinkuin ennenkin. **8** Kun sitten sota alkoi uudestaan, lähti Daavid taistelemaan filistealaisia vastaan ja tuotti heille suuren tappion, niin että he pakenivat hänen edestään. **9** Mutta Herran lähettämä paha henki tuli Sauliin, kun hän istui kotonaan keihäs kädessä ja Daavid soitteli. **10** Niin Saul koetti keihästää Daavidin seinään; mutta hän väisti Saulia, ja tämä iski keihään seinään. Daavid pakeni ja pelastui sinä yönä. **11** Niin Saul lähetti miehiä Daavidin kotiin vartioimaan häntä ja surmaamaan hänet aamulla. Mutta Daavidin vaimo Miikal ilmaisi sen hänelle ja sanoi: "Jollet tänä yönä pelasta henkeäsi, niin sinä huomenna olet surman oma". **12** Ja Miikal laski Daavidin alas ikkunasta; ja hän lähti pakoon ja pelastui. **13** Sitten Miikal otti kotijuman ja asetti sen vuoteeseen, ja levitettyään vuohenkarvoista tehdyn kärpäsverkon sen pään yli hän peitti sen vaatteella. **14** Ja kun Saul lähetti miehiä ottamaan Daavidia, sanoi hän: "Hän on sairas". **15** Niin Saul lähetti miehiä katsomaan Daavidia, sanoen: "Tuokaa hänet vuoteessa tänne minun luokseni surmattavaksi". **16** Mutta kun miehet tulivat sisälle, niin katso, vuoteessa olikin kotijumala, vuohenkarvoista tehty kärpäsverkko pään päällä. **17** Niin Saul sanoi Miikalille: "Miksi sinä olet minut näin pettänyt ja olet päästänyt minun vihamieheni pelastumaan?" Miikal vastasi Saulille: "Hän sanoi minulle: 'Päästä minut, muutoin minä surmaan sinut'". **18** Kun Daavid oli paennut ja pelastunut, meni hän Samuelin luo Raamaan ja kertoii

hänelle kaikki, mitä Saul oli hänelle tehnyt. Ja hän ja kedolle". Niin he menivät molemmat ulos kedolle. **12** Samuel menivät Naajotiin ja jäivät sinne. **13** Ja Saulille Ja Joonatan sanoi Daavidille: "Minä vakuutan Herran, ilmoitettiin: "Katso, Daavid on Raaman Naajotissa". **20** Israelin Jumalan, kautta, että koetaan huomenna tai Niin Saul lähettil miehiä ottamaan Daavidia. Mutta kun ylihuomenna tähän aikaan päästää selville isästääni; ja jos he näkivät profeettain joukon hurmoksissa ja Samuelin Daavidin asiat ovat hyvin, niin minä varmasti lähetän seisovan johtamassa heitä, tuli Jumalan henki Saulin siitä tiedon ja ilmoitan sen sinulle. **13** Herra rangaiskoon miehiin, niin että hekin joutuivat hurmoksiin. **21** Kun se Joonatania nyt ja vasta, jollen minä, jos isäni mielii ilmoitettiin Saulille, lähettil hän toiset miehet; mutta hekin tehdä sinulle pahaa, ilmoita sitä sinulle ja päästää sinua joutuivat hurmoksiin. Ja Saul lähettil vielä kolmannet menemään rauhassa. Herra olkoon sinun kanssasi, miehet, mutta hekin joutuivat hurmoksiin. **22** Silloin niinkuin hän on ollut minun isäni kanssa. **14** Etkö sinäkin, hän itse lähti Raamaan. Ja kun hän tulsi sen suuren jos minä silloin vielä elän, etkö sinäkin tee Herran vesisäiliön luo, joka on Seekussa, kysyi hän: "Missä laupeutta minulle, niin ettei minun tarvitse kuolla? **15** ovat Samuel ja Daavid?" Hänelle vastattiin: "He ovat Ethän koskaan kiellä laupeuttasi minun suvultani, et Raaman Naajotissa". **23** Mutta kun hän oli menossa silloinkaan, kun Herra hävittää Daavidin vihamiehet sinne, Raaman Naajotiin, tuli Jumalan henki hänenkin, kaikki tyynni maan päältä?" **16** Niin Joonatan teki liiton niin että hän kulki hurmoksissa, kunnes tuli Raaman Daavidin suvun kanssa. Ja Herra vaati koston Daavidin Naajotiin. **24** Silloin häkin riisui vaatteensa ja joutui vihamiehiltä. **17** Ja Joonatan vannotti vielä Daavidin hurmoksiin Samuelin edessä; ja hän kaatui maahan ja makasi alastonna koko sen päivän ja koko sen yön. **18** Ja Joonatan sanoi hännelle: "Huomenna on uusikuu, ja sinua kaivataan, kun paikaksi on tyhjä. **19** Mutta ylihuomenna mene nopeasti siihen paikkaan, johon kätkeydyt sinä päivänä, jona se tekoo tapahtui, ja istuuud Eselin kiven ääreen. **20** Niin minä ammun kolme nuolta sen laitaa kohti, niinkuin ampuisin maaliin. **21** Sitten minä lähetän palvelijan sanoen: 'Mene ja hae nuolet'. Jos minä silloin sanon palvelijalle: 'Katso, nuolet ovat takana, tänempänä, ota ne', niin tule kotiin, sillä silloin voit olla rauhassa eikä mitään ole tekeillä; niin totta kuin Herra elää. **22** Mutta jos minä sanon sille nuorelle miehelle näin: 'Katso, nuolet ovat edessäsi, sinnempänä', niin lähde, sillä Herra lähettilä sinut pois. **23** Ja mitä minä ja sinä oleimme keskenämme puhuneet, sen todistaja meidän välillämme, minun ja sinun, on Herra iankaikkisesti." **24** Niin Daavid kätkeytyi kedolle. Ja kun uusikuu tuli, istuutui kuningas aterialle. **25** Kuningas istui tavallisella istumellaansa, istuimella seinän vieressä. Ja Joonatan nousi seisomaan, ja Abner istuutui Saulin viereen. Mutta Daavidin paikka oli tyhjä. **26** Saul ei kuitenkaan sanonut mitään sinä päivänä, sillä hän ajatteli: "Jotakin on hänelle tapahtunut: hän ei liene puhdas; varmaankaan hän ei ole puhdas". **27** Mutta kun Daavidin paikka oli tyhjä seuraavanakin päivänä, toisen uudenkuun päivänä, sanoi Saul pojallensa Joonatanille: "Miksi ei lisain poika ole eilen eikä täänä tullut aterialle?" **28** Joonatan vastasi Saulille: "Daavid pyysi minut, että saisi mennä Beetlehemiin; **29** hän sanoi: 'Salli minun mennä, sillä meillä on suvun teurasuhrit kaupungissa, ja veljeni itse on käskenyt minut sinne; jos minä siis olen saanut armon sinun silmiesi edessä, niin päästää minut katsomaan veljäni'. Sentähden hän ei ole tullut kuninkaan pöytään." **30** Silloin Saul vihastui Joonatanin ja sanoi hännelle: "Sinä säädyttömän naisen poika! Tiesinhän minä, että sinä olet

20 Mutta Daavid pakeni Raaman Naajotista, tuli ja puhui Joonatanille: "Mitä minä olen tehnyt? Mitä väärystä, mitä syntiä minä olen tehnyt sinun isääsi vastaan, kun hän väijyy henkeäni?" **2** Tämä vastasi hänelle: "Pois se! Et sinä kuole. Katso, isäni ei tee mitään, suurta eikä pientä, ilmoittamatta minulle. Miksi sitten isäni salaisi minutta tämän? Ei ole niin." **3** Mutta Daavid vielä vakuutti vannoine ja sanoi: "Isäsi tietää, että minä olen saanut armon sinun silmiesi edessä; sentähden hän ajattelee: 'Älköön Joonatan saako tietää tätä, ettei hän tulisi murheelliseksi'. Mutta niin totta kuin Herra elää ja niin totta kuin sinä itse elät: on vain askel minut ja kuoleman välliä." **4** Niin Joonatan sanoi Daavidille: "Mitä sinä vain lausut toivovasi, sen minä sinulle teen". **5** Daavid sanoi Joonatanille: "Katso, huomenna on uusikuu, ja minun pitäisi istua aterioimassa kuninkaan kanssa; mutta sallit minun mennä ja kätkeytyä ulos kedolle ylihuomeniltaan asti. **6** Jos isäsi kaipaapä minua, niin sano: 'Daavid pyysi minutta, että saisi käväistä kaupungissaan Beetlehemiissä, sillä koko suvulla on siellä jokavuotiset teurasuhrit'. **7** Ja jos hän sanoi: 'Hyvä on', niin voi palvelijasi olla rauhassa. Mutta jos hän vihastuu, niin tiedä, että hänenlällä on paha mielessä. **8** Tee siis laupeus palvelijallesi, koska olet ottanut palvelijasi Herran liittoon kanssasi. Mutta jos minussa on väryys, niin surmaa sinä minut; sillä miksi sinä veisit minut isäsi eteen?" **9** Joonatan sanoi: "Pois se! Jos huomaan, että minun isälläni on paha mielessä sinua vastaan, niin minä sen varmasti sinulle ilmoitan." **10** Mutta Daavid sanoi Joonatanille: "Kunpa sitten joku ilmoittaisi minulle, antaako isäsi sinulle kovan vastauksen". **11** Joonatan sanoi Daavidille: "Tule, menkäämme ulos

mieltynyt lisain poikaan, häpeäksi itsellesi ja häpeäksi retki on ollutkin tavallinen retki. Sitä enemmän leipä äitisi häyille. **31** Sillä niin kauan kuin lisain poika repuissa nyt pysyy pyhään." **6** Niin pappi antoi hanelle elää maan päällä, et sinä eikä sinun kuninkuutesi ole pyhään leipää; sillä siellä ei ollut muuta leipää kuin turvassa. Lähetä nyt noutamaan hänet minun luokseni, näkyleipiä, jotka oli siirretty pois Herran edestä, että sillä hän on kuoleman oma." **32** Joonatan vastasi isälleen sinne samana päivänä, jona ne oli ottetu pois, pantaisiin Saulille ja sanoi hanelle: "Miksi hänet on surmattava? tuoreet leivät. **7** Mutta siellä oli sinä päivänä eristettyvä Mitä hän on tehnyt?" **33** Silloin Saul heitti keihään häntä Herran edessä eräs Saulin palvelija, nimeltä Dooeg, kohti surmataksensa hänet. Niin Joonatan ymmärsi, edomilainen, Saulin paimenten päämies. **8** Ja Daavid että hänen isänsä oli päättänyt tappaa Daavidin. **34** kysyi vielä Ahimelekiltä: "Eikö sinulla ole täällä yhtään Ja Joonatan nousi pöydästä, vihasta hehkuen, eikä keihästä tai miekkaa? Sillä minä en ottanut mukaani, en syönyt mitään toisena uudenkuun päivänä, sillä hän oli miekkani enkä muita aseitani, koska Kuninkaankin asia oli murheissaan Daavidin tähden, koska hänen isänsä oli niin kiireellinen." **9** Pappi vastasi: "On, sen filistealaisen häväissyt täitä. **35** Seuraavana aamuna Joonatan lähti Goljatin miekka, jonka sinä surmasit Tammilaaksossa; ulos kedolle, niinkuin hän oli sopinut Daavidin kanssa, katso, se on vaippaan kääritynä tuolla kasukan takana. ja hanelle oli mukanaan pieni poikanen. **36** Ja hän sanoi Jos tahdot ottaa itsellesi sen, niin ota; sillä muuta kuin se pojalle: "Juokse noutamaan nuolet, jotka minä ammun". ei täällä ole." Daavid sanoi: "Ei ole toista sen vertaista; Ja pojantulessa hän ampui nuolen hänen ylitsensä. anna se minulle". **10** Sitten Daavid nousi ja pakeni **37** Ja kun poika oli tulemassa siihen paikkaan, missä sinä päivänä Saulia ja tuli Aakiin, Gatin Kuninkaankin, Joonatanin ampuma nuoli oli, huusi Joonatan pojalle ja luo. **11** Mutta Aakiin palvelijat sanoivat hanelle: "Eikö sanoi: "Nuoli on edessäsi, sinnempänä". **38** Ja Joonatan tämä ole Daavid, sen maan kuningas? Eivätkö he huusi vielä pojalle: "Riennä nopeasti, älä seisahtele!" karkeloiden virittääneet hanelle tätä laulua: 'Saul voitti Niin Joonatanin poikanen otti nuolen ja tuli herransa luo. **39** Eikä poika tiennyt asiasta mitään; ainostaan mieleensä nämä sanat ja pelkäsi suuresti Aakista, Gatin Joonatan ja Daavid tiesivät sen. **40** Ja Joonatan antoi kuningasta. **13** Niin hän tekeytti mielipuoleksi heidän aseensa pojalle, joka hanelle oli mukanaan, ja sanoi silmiensä edessä ja raivosi heidän käsissään ja piirusteli hanelle: "Mene ja vie nämä kaupunkiin". **41** Ja kun portin oviin ja valutti sylkeä partaansa. **14** Silloin Aakikin poika oli mennyt, nousi Daavid ylös etelän puolelta; sanoil palvelijoilleen: "Näettehän, että mies on hullu. ja hän lankesi kasvoilleen maahan ja kumartui kolme kertaa; ja he suutelivat toisiaan ja itkivät yhdessä; Miksi toitte hänet minun luokseni? **15** Puuttuuko minulta Daavid itki hillittömästi. **42** Ja Joonatan sanoi Daavidille: Tällainenko saisi tulla minun hoviini?"

21 Ja Daavid tuli pappi Ahimelein luo Noobiin. Mutta Ahimelek tuli vavisten Daavidia vastaan ja kysyi haneltä: "Miksi sinä tulet yksin, eikä ole ketään sinun kanssasi?" **2** Daavid vastasi pappi Ahimelekkille: "Kuningas on käskenyt minut asialle ja sanoi minulle: 'Älköön kukaan saako tietää mitään siitä asiasta, jolle minä sinut lähetän, ja siitä käskystä, jonka minä olen sinulle antanut'. Ja palvelijat minä olen määränyt siihen ja siihen paikkaan. **3** Anna nyt minulle, mitä sinulla on, viisi leipää, tahi mitä muuta löytyy." **4** Pappi vastasi Daavidille ja sanoi: "Tavallista leipää minulla ei ole; ainostaan pyhään leipää on, jos vain palvelijat ovat karttaneet naisia". **5** Daavid vastasi papille ja sanoi hanelle: "Totisesti olivat naiset eristettyinä mestä niinkuin ennenkin, milloin minä olen retkelle lähtenyt; ovatpa palvelijain reputkin aina olleet pyhäät, vaikka

22 Niin Daavid lähti sieltä ja pääsi pakoon Adullamin luolaan. Ja kun hänen veljensä ja koko hänen isänsä perhe kuulivat sen, tulivat he sinne hänen luokseensa. **2** Ja hänen luokseensa kokoontui kaikenlaista ahdingga olevaa, velkaantunutta ja katkeroitunutta väkeä, ja hän rupesi heidän päämiehekseen. Nämä liittyi häneen noin neljäsataa miestä. **3** Sieltä Daavid meni Mooabin Mispeen. Ja hän sanoi Mooabin Kuninkaalle: "Salli minun isäni ja äitini tulla asumaan teidän luokseenne, kunnes saat tietää, mitä Jumala minulle tekee". **4** Ja hän vei heidät Mooabin Kuninkaan eteen; ja he jäivät tämän luo kaikeksi aikaa, minkä Daavid oli vuorilinnassa. **5** Mutta profeetta Gaad sanoi Daavidille: "Älä jää vuorilinnaan; lähde täältä ja mene Juudan maahan". Niin Daavid lähti ja tuli Jaar-Heretiin. **6** Ja Saul kuuli, että oli saatu vihiä Daavidista ja niistä miehistä, jotka olivat hänen kanssaan; ja Saul istui Gibeassa tamariskipuun alla kummulla, keihäs kädessä, ja kaikki hänen palvelijansa seisovat hänen luonaan. **7** Niin Saul sanoi palvelijoilleen, jotka seisovat hänen luonaan: "Kuulkaa, benjaminalaiset! Antaako lisain poika tillekin kaikille pellot ja viinitarhat, ja tekekö hän teidät kaikki tuhanen-ja sadanpäämiehiksi? **8** Tehän

olette kaikki salaliitossa minua vastaan, eikä kukaan ole ilmaissut minulle, että oma poikani on tehnyt liiton lisain pojant kanssa. Ei kukaan teistä välitä niin paljoa puimatantereita". 2 Niin Daavid kysyi Herralta: "Menenkö minusta, että olisi ilmaissut sen minulle. Sillä minun minä ja lyöntö nämä filistealaiset maahan?" Herra poikani on yllättänyt palvelijani väijymään minua, niinkuin vastasi Daavidille: "Mene, lyö filistealaiset maahan ja nyt tapahtuu." 3 Niin edomilainen Dooeg, joka seisoi pelasta Kegila". 4 Mutta Daavidin miehet sanoivat siinä Saulin palvelijain kanssa, vastasi ja sanoi: "Minä hänelle: "Mehän elämme pelossa jo täällä Juudassa. näin lisain pojant tulevan Noobiin, Ahimelekin, Ahitubin Menisimme kö vielä Kegilaan filistealaisten taistelurivejä pojant, luo. 5 Tämä kysyi hänelle neuvoa Herralta vastaan?" 6 Niin Daavid kysyi taas Herralta, ja Herra ja evästi hänet ja antoi hänelle filistealaisen Goljatin vastasi hänelle ja sanoi: "Nouse ja mene alas Kegilaan; miekan." 7 Silloin kuningas lähetti kutsumaan pappi sillä minä annan filistealaiset sinun käsiisi". 8 Ja Ahimelekin, Ahitubin pojant, ja koko hänen isänsä Daavid meni miehinensä Kegilaan ja ryhtyi taisteluun suvun, Noobin papit. Ja he tulivat kaikki kuninkaan filistealaisia vastaan ja kuljetti heidän karjansa pois luo. 9 Niin Saul sanoi: "Kuule, Ahitubin poika!" Hänen ja tuotti heille suuren tappion. Nämä Daavid pelasti vastasi: "Tässä olen, Herrani". 10 Saul sanoi hänelle: Kegilan asukkaat. 11 Ja kun Ebjatar, Ahimelekin poika, "Miksi te olette salaliitossa minua vastaan, sinä ja pakeni Daavidin luo Kegilaan, seurasit kasukka hänen lisain poika, koska sinä olet antanut hänen leipää mukanaan. 12 Saulille ilmoitettiin, että Daavid oli mennyt ja miekan ja kysynyt hänen Herralta neuvoa, että Kegilaan. Niin Saul sanoi: "Jumala on jättänyt hänet hänen ryhtyisi väijymään minua, niinkuin nyt tapahtuu?" minun käsiini, sillä hänen on itse sulkenut itsensä sisälle, 13 Ahimelek vastasi kuninkaalle ja sanoi: "Kuka on kun on mennyt kaupunkiin, jossa on ovet ja salvat". 14 kaikkien sinun palvelijaisi joukossa niin uskottu kuin Sitten Saul kuulutti kaiken kansan sotaan, menemään Daavid, joka on kuninkaan väy ja sinun henkivartiotostasi alas Kegilaan, piirittämään Daavidia ja hänen miehiänsä. päälikkö ja on korkeassa arvossa sinun hovissasi? 15 16 Kun Daavid sai tietää, että Saul hankki hänen tuhoa, Enhän minä nyt ensi kertaa kysynyt hänen Jumalalta sanoi hänen pappi Ebjatarille: "Tuo tänne kasukka". 17 Ja neuvoa. Pois se! Älköön kuningas Lukeko mitään viaksi Daavid sanoi: "Herra, Israelin Jumala! Sinun palvelijasi minulle, palvelijalleen, älköönkä kaikelle minun isäni on kuullut, että Saul aikoo tulla Kegilaan hävittämään suvulle, sillä palvelijasi ei tietänyt kaikesta tästä vähän kaupungin minun tähteni. 18 Luovuttavatko Kegilan vähäökän." 19 Mutta kuningas sanoi: "Sinun on miehet minut hänen käsiinsä? Tuleeko Saul, niinkuin kuolemalla kuoltava, Ahimelek, sinun ja koko sinun palvelijasi on kuullut? Herra, Israelin Jumala, ilmoita se isäsi suvun". 20 Ja kuningas sanoi henkivartijoille, jotka palvelijallesi." Herra vastasi: "Tulee". 21 Ja Daavid kysyi seisovat hänen luonaan: "Käykää tänne ja surmatkaa vielä: "Luovuttavatko Kegilan miehet minut ja minun Herran papit, sillä hekin pitävät Daavidin puolta; ja mieheni Saulin käsiin?" Herra vastasi: "Luovuttavat". 22 23 vaikka tiesivät hänen paenneen, eivät he ilmoitanee Niin Daavid nousi miehinensä, joita oli noin kuusisataa sitä minulle". Mutta kuninkaan palvelijat eivät tahtoneet miestä, ja he lähtivät Kegilasta ja kuljeskelivat paikasta joentaa kättäään lyömään kuoliaaksi Herran pappeja. toiseen. Mutta kun Saulille kerrottiin, että Daavid oli 24 Niin kuningas sanoi Dooegille: "Käy sinä tänne päässyt pakoon Kegilasta, luopui hänen retkestänsä. ja lyö papit kuoliaaksi". Ja edomilainen Dooeg astui 25 Ja Daavid oleskeli erämaassa vuorten huipulla; esii ja lõi papit kuoliaaksi; ja hänen tappoi sinä päivänä hänen oleskeli Siifin erämaassa. Ja Saul etsi kahdeksankymmentä viisi pellavakasukkaa kantavaa häntä kaiken aikaa, mutta Jumala ei antanut häntä miestä. 26 Myös pappiskaupungin Noobin asukkaat tähmän käsiin. 27 Daavid huomasoi, että Saul oli lähtenyt hänen surmasi miekan terällä, sekä miehet ettei naiset, väijymään hänen henkeänsä, ja Daavid oli Hooreksessa, sekä lapset ettei imeväiset; jopa raavaat, aasit ja Siifin erämaassa. 28 Silloin Saulin poika Joonatan nousi lampaitkin hänen tappoi miekan terällä. 29 Ainoastaan ja meni Daavidin luo Hoorekseen ja rohkaisi häntä yksi Ahimelekin, Ahitubin pojant, poika, nimeltä Ebjatar, Jumalassa. 30 Hän sanoi hänelle: "Älä pelkää; sillä pelastui ja pakeni Daavidin luo. 31 Ja Ebjatar kertoi minun isäni Saulin käsi ei ole tapaava sinua, vaan Daavidille, että Saul oli tappanut Herran papit. 32 Niin sinusta tulee Israelin kuningas, ja minä tulen olemaan Daavid sanoi Ebjatarille: "Minä ymmärsin jo silloin, että lähinnä sinua. Myös minun isäni Saul tietää kyllä sen." edomilainen Dooeg, kun hänen oli siellä, oli ilmaiseva 33 Sitten he molemmat tekivät liiton Herran edessä. Ja sen Saulille. Minä olen syypää koko sinun isäsi suvun, Daavid jäi Hoorekseen, mutta Joonatan palasi kotiinsa. joka hengen, kuolemaan. 34 Jää minun luokseni, älä 35 Mutta siifiläisiä meni Saulin luo Gibeaan, ja he pelkää; sillä joka väijyy sinun henkeäsi, se väijyy minun sanoivat: "Daavid pilleksi meillä pän, vuorten huipulla Hooreksessa, Gibeat-Hakilassa, joka on kallioerämaasta etelään. 36 Niin tule nyt sinne, kuningas, milloin vain

haluat tulla; me kyllä luovutamme hänet kuninkaan päivänä antoi sinut minun käsiini luolassa, mutta minä käsiin." **21** Saul sanoi: "Herra siunatkoon teitä, kun säästин sinut, vaikka minua neuvottuiin tappamaan sinut; te säälitte minua. **22** Menkää, pitäkää häntä vielä sillä minä ajattelin: 'Minä en satuta kättäni herraani; sillä silmällä, tiedustelkaa ja katsokaa, missä paikassa hänen hän on Herran voideltu'. **11** Katso itse, isäni, katso täitä jalkansa liikkuu ja kuka hänet on siellä nähty; sillä viittasi liepeen kappaletta, joka on minun kädessäni. minulle on sanottu, että hän on hyvin kavala. **23** Kun minä leikkasin sen sinun viittasi liepeestä enkä Katsokaa ja tiedustelkaa kaikki piilopaikat, joihin hän sinua tappanut, niin ymmärrä siitä ja näe, ettei minulla voi piloutua. Palatkaa sitten minun luokseni ja tuokaa ole tekeillä mitään pahaa tai rikollista ja etten minä varmat tiedot, niin minä lähdet teidän kanssanne. ole sinua vastaan rikkonut, vaikka sinä vainoat minua Ja jos hän on tässä maassa, niin minä etsin hänet ottaaksesi minulta hengen. **12** Herra tuomitkoon meidän kaikkien Juudan sukuja seasta." **24** Ja he nousivat ja väiliämme, minun ja sinun, ja Herra kostakoon sinulle menivät Siifiin Saulin edellä. Mutta Daavid miehineen minun puolestan, mutta minun käteni ei sinuun satu. **13** oli Maaonin erämaassa, aromaassa, kallioerämaasta On, niinkuin vanha sananlasku sanoa: 'Jumalattomuus etelään. **25** Kun Saul miehineen meni etsimään Daavidia, tulee jumalattomista'; mutta minun käteni ei sinuun ilmoitettiin se tälle, ja hän laskeutui eräälle kalliolle ja satu. **14** Kenen jälkeen Israelin kuningas on lähtenyt? jäi Maaonin erämaahan. Kun Saul kuuli sen, lähti hän Ketä sinä ajat takaa? Koiranraatoa, yhtä kirppua! **15** ajamaan Daavidia takaa Maaonin erämaahan. **26** Ja Herra olkoon tuomari ja tuomitkoon meidän väiliämme, Saul kulki vuoren toista puolta ja Daavid miehineen minun ja sinun; hän nähköön ja ajakoon minun asian vuoren toista puolta. Ja kun Daavid riensi pakoon Saulin ja auttakoon minut sinun käsistäsi oikeuteeni." **16** Kun tieltä ja Saul miehensä oli kiertämässä Daavidia ja Daavid oli päättänyt tämän puheensa Saulille, sanoi hänen miehiänsä, ottaaksensa heidät kiinni, **27** tuli Saul: "Eikö se ole sinun äänesi, pojani Daavid?" Ja sanansaattaja Saulin luo ja sanoi: "Tule kiiruusti, sillä Saul korotti äänensä ja itki. **17** Ja hän sanoi Daavidille: filistealaiset ovat hyökänneet maahan". **28** Silloin Saul "Sinä olet minua vanhurskaampi, sillä sinä olet tehnyt lakkasi ajamasta takaa Daavidia ja lähti filistealaisia minulle hyvää, vaikka minä olen tehnyt sinulle pahaa. vastaan. Siitä se paikka sai nimekseen Mahlekotkallio. **18** Sinä olet tänä päivänä osoittanut hyvyttäsi minua **29** Mutta Daavid lähti sieltä ja oleskeli Een-Gedin vuorten huipuilla.

24 Ja kun Saul palasi ajamasta filistealaisia takaa, ilmoitettiin hännelle: "Katso, Daavid on Een-Gedin erämaassa". **2** Niin Saul otti kolmetuhatta valiomiestä koko Israelista ja meni etsimään Daavidia ja hänen miehiään Kauriskallioiden itäpuoleltä. **3** Ja kun hän tuli tien varrella oleville karjatarhoille, oli siellä luola; ja Saul meni luolaan tarpeelleen. Mutta Daavid ja hänen miehensä istuivat luolan perällä. **4** Niin Daavidin miehet sanoivat hännelle: "Katso, tämä on se päivä, josta Herra on sanonut sinulle: 'Minä annan vihamiehesi sinun käsiisi, tehdäksesi hännelle, mitä hyväksi näet'". Ja Daavid nousi ja leikkasi salaa kappaleen Saulin viitan liepeestä. **5** Mutta sen jälkeen Daavidin omatunto soimasi häntä siitä, että hän oli leikkannut Saulin viitan lievettä. **6** Ja hän sanoi miehillensä: "Pois se! Herra varjelkoon minua tekemästä sitä herralleni, Herran voidellulle, että satuttaisin käteni häneen; sillä hän on Herran voideltu". **7** Ja Daavid kovisti miehiänsä eikä sallinut heidän hyökätä Saulin kimppuun. Niin Saul nousi luolasta ja meni matkaansa. **8** Senjälkeen Daavid myös nousi, lähti luolasta ja huusi Saulin jälkeen: "Minun herrani, kuningas!" Kun Saul katsahti taaksensa, kumartui Daavid kasvoilleen maahan ja osoitti kunnioitusta. **9** Ja Daavid sanoi Saulille: "Miksi sinä kuuntelet ihmisten puhetta, jotka sanovat: 'Daavid hankkii sinulle onnettamuutta'?" **10** Katso, näethän nyt omin silmin, kuinka Herra tänä

25 Ja Samuel kuoli, ja koko Israel kokoontui pitämään hänen valittajaisaan, ja he hautasivat hänet hänen kotipaikkaansa Raamaan. Ja Daavid nousi ja meni Paaronin erämaahan. **2** Ja Maaronissa oli mies, jolla oli karjataloutensa Karmelissa, ja se mies oli hyvin rikas: hänenlä oli kolmetuhatta lammasta ja tuhat vuotta. Ja hän oli keritsemässä lampaitansa Karmelissa. **3** Miehen nimi oli Naabal, ja hänen vaimonsa nimi oli Abigail. Vaimo oli hyvin ymmärtäväinen ja vartaloltaan kaunis, mutta mies oli tyly ja menoissaan raaka; hän oli kaalebilainen. **4** Ja kun Daavid kuuli erämaassa, että Naabal keritsi lampaitansa, **5** lähetti hän sinne kymmenen nuorta miestä, ja Daavid sanoi nuorille miehille: "Menkää Karmeliin, ja kun tulette Naabalini luo, niin tervehtikää häntä minun nimessäni **6** ja sanokaa sille eläjälle: 'Sinä elät rauhassa; rauhassa elää myös sinun

perheesi ja kaikki, mitä sinulla on. 7 Minä olen nyt kuullut, Mutta kun Abigail näki Daavidin, laskeutui hän kiuruusti että sinulla on lammasten keritsiäiset. Sinun paimenesi aasin selästä maahan, lankesi kasvoilleen Daavidin ovat olleet meidän läheisyydessämme; me emme ole eteen ja kumartui maahan. 24 Ja kun hän oli langennut heitä loukanneet, eikä heiltä ole mitään hävinnyt koko hänen jalkainsa juureen, sanoi hän: "Minun on syy, sinä aikana, minkä ovat olleet Karmelissa. 8 Kysy herrani. Mutta salli palvelijattaresi puhua sinulle ja nuorilta miehiltäsi, niin he sanovat sen sinulle. Saakoot kuule palvelijattaresi sanoja. 25 Älköön herrani välittääkö siis nämä miehet armon sinun silmiesi edessä, sillä mitään tuosta kelvottomasta miehestä, Naabalista, sillä mehän olemme tulleet juhlapäivänä. Anna sentähden nimi on miestä myöten. Naabal on hänen nimensä, ja palvelijoillesi ja pojalesi Daavidille sitä, mitä sinulla houkkamainen hän on. Mutta minä, sinun palvelijattaresi, on käsillä." 9 Kun Daavidin miehet tulivat sinne, en ole nähtyti niitä miehiä, jotka sinä, herrani, lähetit. 26 puhuivat he Daavidin nimessä Naabalille tämän kaiken Ja nyt, herrani, niin totta kuin Herra elää ja niin totta ja jäivät hiljaa odottamaan. 10 Mutta Naabal vastasi kuin sinä itse elät, jonka Herra on estänyt joutumasta Daavidin palvelijoille ja sanoi: "Kuka Daavid on, kuka verivelan alaiseksi ja auttamasta itseäsi omalla kädelläsi: on lisain poika? Tätä nykyä on paljon orja, jotka käyköön nyt sinun vihamiehillesi ja kaikille, jotka karkaavat isäntäänsä luota. 11 Ottaisinko minä ruokani ja hankkivat onnettomuutta minun herraleni, niinkuin juomani ja teuraani, jotka olen teurastanut keritsiäisini, Naabalille. 27 Ja nyt annettakoon tämä tervehdyslahja, ja antaisin ne miehille, jotka ovat kotoisin ties mistä?" jonka palvelijattaresi on herraleni tuonut, niille miehille, 12 Niin Daavidin miehet kääntyivät ja menivät pois, ja jotka seuraavat herraani. 28 Anna palvelijattaresi tultuaan takaisin he kertoivat hänelle tämän kaiken. rikkomus anteeksi. Sillä Herra on rakentava minun 13 Niin Daavid sanoi miehillensä: "Jokainen sitokoon herraleni pysyväisen huoneen, koska minun herrani käy miekkansa vyölleense". Ja jokainen sitoi miekkansa Herran sotia; eikä mitään pahaa löydetä sinussa koko vyölleense; ja Daavid itsekin sitoi miekkansa vyölleense. elinaikanasi. 29 Ja jos joku nousee vainoamaan sinua ja Ja noin neljäsataa miestä lähti seuraamaan Daavidia, väijymään sinun henkeäsi, niin herrani henki on tallella mutta kaksisataa jää kuormaston luo. 14 Mutta eräs elävien kukkarossa Herran, sinun Jumalasi, tykönä; nuori mies toi sanan Abigailille, Naabalin vaimolle, mutta sinun viholistiesi hengen hän lingolla linkoaa pois. ja sanoi: "Katso, Daavid on lähettynyt sanansaattaja 30 Ja kun Herra tekee minun herraleni kaiken hyvän, erämaasta tervehtimään meidän isäntäämme, mutta josta hän on sinulle puhunut, ja määrää sinut Israelin hän vain haukkui heitä. 15 Ne miehet ovat kuitenkin ruhtinaaksi, 31 niin ei sinua kaada eikä herrani tuntoa olleet meille varsin hyvä: he eivät loukanneet meitä, vaivaa se, että olisit aiheettomasti vuodattanut verta eikä meiltä mitään hävinnyt koko sinä aikana, minkä ja että herrani olisi itse auttanut itseänsä. Mutta kun kuljeskelimme heidän läheisyydessään ollessamme Herra on tekevä hyväÄä minun herraleni, niin muista kedolla. 16 He olivat muurina meidän ympärillämme palvelijatartasi." 32 Niin Daavid sanoi Abigailille: "Kiitetty yöllä ja päivällä koko sen ajan, minkä oleskelimme olkoon Herra, Israelin Jumala, joka tänä päivänä lähettilä heidän läheisyydessään paimentaessamme lampaita. sinut minua vastaan. 33 Ja siunattu olkoon sinun 17 Niin ajattele nyt sinä ja katso, mitä voit tehdä, sillä ymmärtäväisyytesi, ja siunattu ole sinä itse, joka tänä onnettomuus uhkaa meidän isäntäämme ja koko hänen päivänä estit minut joutumasta verivelan alaiseksi ja taloansa. Hän itse on kelvoton mies, niin ettei hänen auttamasta itseäni omalla kädelläni. 34 Mutta niin totta auta puhua." 18 Niin Abigail otti joutuun kaksisataa kuin Herra, Israelin Jumala, elää, hän, joka on pidättänyt leipää, kaksi leiliä viiniä, viisi lampaanpaista, viisi sea- minut tekemästä sinulle pahaan: jollent sinä joutuun olisi mittaa paahdettuja jyviä, sata rusinakkua ja kaksisataa tullut minua vastaan, niin totisesti ei Naabalilta väestä viikunakkua ja pani ne aasien selkään. 19 Ja hän olisi huomenna aamun valjetessa ollut jäljellä yhtään sanoi palvelijoillensa: "Menkää minun edelläni, minä miehenpuolta." 35 Sitten Daavid otti hänenpäätä, mitä hän tulen jäljessänne". Mutta miehellensä Naabalille hän ei ollut hänen tuonut, ja sanoi hänen: "Mene rauhassa sitä ilmoittanut. 20 Kun hän sitten ratsasti aasilla alas kotisi. Katso, minä olen kuullut sinua ja tehnyt sinulle mäkeä vuoren suoressa, niin katso, Daavid miehinensä mieliksi." 36 Kun Abigail sitten tuli Naabalilta luo, oli tällä tuli toista mäkeä alas häntä vastaan, niin että hän talossansa pidot, niinkuin kuninkaan pidot; ja Naabalilta joutui kohtaamaan heidät. 21 Mutta Daavid oli sanonut: sydän oli iloinen, ja hän oli kovin juovuksissa. Niin "Mitään saamatta minä olen suojeillut kaikkea, mitä tällä hän ei kertonut Naabalille mitään, ennenkuin aamu miehellä oli erämaassa, niin ettei mitään ole hävinnyt valkeni. 37 Mutta seuraavana aamuna, kun Naabalista kaikesta, mitä hänenellä oli. Hän on palkinnut minulle hyvän humalan, kertoi hänen vaimonsa hänenellä, pahalla. 22 Jumala rangaiskoon Daavidin vihamiehää nyt mitä oli tapahtunut. Silloin hänen sydämensä kuoleutui ja vasta: totisesti, minä en jätä kaikesta hänen väestänsä hänen povessaan, ja hän ikääntyi kivetti. 38 Ja noin huomenaamaksi henkiin yhtään miehenpuolta." 23 kymmenen päivän kuluttua Herra lõi Naabalialta, niin että

hän kuoli. **39** Kun Daavid kuuli, että Naabal oli kuollut, menivät tiehensä. Eikä kukaan nähnyt tai huomannut sanoi hän: "Kiitetty olkoon Herra, joka on kostanut sitä, eikä kukaan herännyt, vaan he nukkuivat kaikki; Naabalille minun häväistykseni ja pidättänyt palvelijansa sillä Herran lähetämä raskas uni oli vallannut heidät. **13** pahasta ja kääntänyt Naabalin pahuuden hänen oman Kun sitten Daavid oli tullut toiselle puolelle, asettui hän päänsä päälle". Senjälkeen Daavid lähetti sanomaan kauas vuoren laelle, pitkän välimatkan päähän. **14** Ja Abigailille, että hän halusi ottaa hänet vaimokseen. **40** Daavid huusi väelle ja Abnerille, Neerin pojalle, ja sanoi: Ja kun Daavidin palvelijat tulivat Abigailin luo Karmeliin, "Etkö vastaa, Abner?" Abner vastasi ja sanoi: "Kuka puhuivat he hännelle ja sanoivat: "Daavid lähetti meidät sinä olet, joka niin huudat kuninkaalle?" **15** Daavid sanoi sinun luoksesi ottamaan sinut hännelle vaimoksi". **41** Abnerille: "Sinähän olet mies, eikä sinun vertaistasi ole Niin hän nousi ylös, kumartui kasvoilleen maahan ja Israelissa. Miksi et sitten vartioinut herraasi, kuningasta? sanoi: "Katso, palvelijattaresi on valmis rupeamaan Sillä joku kansasta tuli surmaamaan kuningasta, sinun orjattareksi ja pesemään herrani palvelijain jalat". **42** herraasi. **16** Ei ole hyvin tehty, mitä sinä olet tehnyt. Niin Sitten Abigail nousi kiuruusti ylös ja istuutui aasin selkään, totta kuin Herra elää: te olette kuoleman omat, koska samoin hänen viisi palvelijatartansa, jotka olivat hänenellä ette vartioineet herraanne, Herran voideltua. Katsohan seuralaista. Ja niin hän seurasii Daavidin sanansaattajia nyt: missä ovat kuninkaan keihäs ja vesiaistia, jotka olivat ja tuli hänen vaimoksensa. **43** Daavid oli nainut myös Ahinoamin Jisreelistä, niin että he molemmat tulivat hänen päänpohjissaan?" **17** Niin Saul tunsi Daavidin äänen ja sanoi: "Sehän on sinun äänesi, poikani Daavid". Daavid vastasi: "Niin on, herrani, kuningas". **18** Ja hän sanoi vielä: "Miksi herrani vainoaa palvelijaansa? Mitä minä olen tehnyt, tahi mitä pahaa minulla on tekeillä? **19** Kuulkoon nyt herrani, kuningas, mitä hänen palvelijansa sanoo: Jos Herra on yllyttänyt sinut minua vastaan, niin saakoon hän tuntea ruokauhrin hajua; mutta jos sen ovat tehneet ihmiset, niin olkoot he kirotut Herran edessä, koska tämä päivänä karkoitavat minut pois Herran perintöosasta, sanoen: 'Mene ja palvele muita jumalia'. **20** Älkön kuitenkaan minun vereni vuotako maahan siellä kaukana Herran kasvoista. Niin, Israelin kuningas on lähtenyt liikkeelle etsimään yhtä kirppua, niinkuin ajetaan peltokanaa vuorilla." **21** Niin Saul sanoi: "Minä olen tehnyt syntiä. Tule takaisin, poikani Daavid; sillä minä en enää tee sinulle pahaa, koska minun henkeni tämä päivänä on ollut kallis sinun silmissäsi. Katso, minä olen tehnyt tyhmästi ja erehtynyt kovin pahoin." **22** Daavid vastasi ja sanoi: "Tässä on kuninkaan keihäs; tulkoon joku miehistä tämme ottamaan sen. **23** Herra palkitsee jokaiselle hänen vanhurskautensa ja uskollisuutensa. Sillä Herra antoi sinut tämä päivänä minun käsini, mutta minä en tahtonut satuttaa kättäni Herran voideltuun. **24** Katso, niinkuin sinun henkesi tämä päivänä on ollut suuriarvoinen minun silmissäni, niin on myös minun henkeni oleva suuriarvoinen Herran silmissä, ja hän on pelastava minut kaikesta häädästä." **25** Saul sanoi Daavidille: "Siunattu ole sinä, poikani Daavid! Mihin sinä ryhdyt, siihen sinä pystyt." Sitten Daavid meni pois, ja Saul palasi kotiinsa.

26 Süütiläiset tulivat Saulin luo Gibeaan ja sanoivat:

"Daavid pilleksi Gibeat-Hakilassa, kallioerämaan puolella". **2** Niin Saul nousi ja meni Siifin erämaahan, ja hänen kanssensa kolmetuhatta Israelin valiomiestä, etsimään Daavidia Siifin erämaasta. **3** Ja Saul leiriityi Gibeat-Hakilaan, joka on kallioerämaan puolella tien varrella. Mutta Daavid oleskeli erämaassa. Ja kun Daavid huomasi, että Saul oli tullut hänen jäljessään erämaahan, **4** lähetti hän vakooja ja sai varman tiedon Saulin tulosta. **5** Niin Daavid nousi ja meni siihen paikkaan, johon Saul oli leiriitynyt; ja Daavid näki, missä paikassa Saul ja hänen sotapäällikkönsä Abner, Neerin poika, makasivat. Saul näet makasi leirissä, ja väki oli asettunut hänen ympärilleen. **6** Ja Daavid puhui heettiläiselle Ahimelekille ja Abisaille, Serujan pojalle, Jooabin veljelle, ja sanoi: "Kuka lähtee minun kanssani Saulin tykö leiriin?" Abisai vastasi: "Minä lähdien sinun kanssasi". **7** Niin Daavid ja Abisai menivät yöllä väen luo ja näkivät, että Saul makasi ja nukkui leirissä, ja hänen keihäänsä oli pistettyä maahan hänen päänpohjissa; mutta Abner ja väki makasivat hänen ympäriillänsä. **8** Ja Abisai sanoi Daavidille: "Jumala on tämä päivänä antanut vihamiehesi sinun käsisi. Salli nyt minun keihästää hänet maahan; yksi isku vain, toista ei tarvita." **9** Mutta Daavid vastasi Abisaille: "Älä surmaa häntä; sillä kuka on rankaisematta satuttanut kätensä Herran voideltuun?"

10 Ja Daavid sanoi vielä: "Niin totta kuin Herra elää: Herra itse lyö hänet, tahi hänen kuolinpäivänsä tulee, tahi hän menee sotaan ja tuhoutuu siellä. **11** Mutta minä en satuta kättäni Herran voideltuun. Pois se, Herra varjelkoon! Vaan ota nyt keihäs hänen päänpohjistaan ja vesiaistia, ja sitten menkäämme." **12** Ja Daavid otti keihään ja vesiaiston Saulin päänpohjista, ja sitten he

käsi kuitenkin tuhoaan minut. Minulla ei ole muuta neuvoa kuin pelastautua filistealaisten maahan. Silloin Saul huomaa turhaksi enää etsiä minua kaikkialta Israelin alueelta, ja niin minä pelastun hänen käsistänsä." **2** Niin Daavid nousi ja meni, hän ja ne kuusisataa miestä, jotka olivat hänen kanssaan, Aakiin, Maaokin

pojan, Gatin kuninkaan, luo. 3 Ja Daavid asettui itsensä tuntemattomaksi, pukeutui toisiin vaatteisiin miehinhensä Aakiin luo Gatiin. Jokaisella oli perheensä ja lähti matkalle, mukanansa kaksi miestä. He tulivat mukanaan, Daavidilla molemmat vaimonsa, jisreeliläinen yöllä vaimon luo, ja hän sanoi: "Ennusta minulle Ahinoam ja karmellilainen Abigail, Naabalin vaimo. 4 vainajahengen avulla ja nostata minulle se, jonka minä Kun sitten Saulille ilmoitettiin, että Daavid oli paennut sinulle sanon". 9 Mutta vaimo vastasi hänelle: "Sinä Gatiin, ei hän enää etsinty häntä. 5 Ja Daavid sanoi tiedät kyllä, mitä Saul on tehnyt, kuinka hän on hävittänyt Aakiille: "Jos minä olen saanut armon sinun silmiesi vainaja-ja tietäjähenkien manaajat maasta. Miksi virität edessä, niin annettakoon minulle paikka jossakin minulle ansan tuottaaksesi minulle kuoleman?" 10 Niin maaseutukaupungissa,asuakseen siellä. Sillä miksi Saul vannoi hänen Herran kautta ja sanoi: "Niin totta sinun palvelijasi asuisi kuninkaan kaupungissa sinun kuin Herra elää: tästä asiasta ei sinulle tule mitään luonasi?" 6 Niin Aakis antoi hännelle sinä päivänä syytä". 11 Vaimo kysyi: "Kenen minä nostatan sinulle?" Siklagin. Sentähden on Siklag Juudan kuningasten Häni vastasi: "Nostata minulle Samuel". 12 Mutta kun oma vielä tänä päivänä. 7 Aika, jonka Daavid asui vaimo näki Samuelin, huudahti hän kovalla äänellä. Ja filistealaisten maassa, oli vuosi ja neljä kuukautta. vaimo sanoi Saulille: "Miksi olet pettänyt minut? Sinähän 8 Daavid lähti miehinhensä, ja he tekivät ryöstöretkiä olet Saul." 13 Kuningas sanoi hännelle: "Älä pelkää. gesurilaisten, geresiläisten ja amalekilaisten maahan. Mitä sinä näet?" Vaimo vastasi Saulille: "Minä näen Sillä nämä asuvat siinä maassa, joka muinoin ulottui jumal'olennon nousevan maasta". 14 Hän kysyi häneltä: Suuriin pään ja Egyptin maahan asti. 9 Ja hävittäässään "Minkä näköinen hän on?" Vaimo vastasi: "Vanha mies maata Daavid ei jättänyt yhtään miestä eikä naista nousee ylös, viittaan verhoutuneena". Niin Saul ymmärsi, henkiin, otti lampaat, raavaat, aasit, kamelit ja vaatteet että se oli Samuel, ja kumartui kasvoilleen maahan ja palasi sitten takaisin ja tuli Aakiin luo. 10 Ja kun ja osoitti kunnioitusta. 15 Ja Samuel sanoi Saulille: Aakis kysyi: "Ette kai ole tänään tehneet ryöstöretkeä?" "Miksi sinä olet häirinnyt minut ja nostattanut minut?" vastasi Daavid: "Kyllä, Juudan Etelämaahan", tahi: Saul vastasi: "Minä olen suuresta häädässä: filistealaiset "Jerahmeelilaisten Etelämaahan", tahi: "Keeniläisten sotivat minua vastaan, ja Jumala on poistunut minusta Etelämaahan". 11 Daavid ei jäettänyt yhtään miestä eikä eikä vastaa minulle enää, ei profeettain kautta eikä naista henkiin, vietäväksi Gatiin, sillä hän ajatteli: "Ne unissa. Niin minä kutsutin sinut, että ilmoittaisit minulle, voisivat kertoa meistä ja sanoa: "Näin on Daavid tehnyt, mitä minun on tehtävä." 16 Mutta Samuel vastasi: tämä on ollut hänen tapansa kaiken aikaa, minkä hän "Miksi sinä minulta kysyt, kun Herra on poistunut asui filistealaisten maassa". 12 Ja Aakis luotti Daavidilta sinusta ja tullut vihamieheksi. 17 Herra on tehnyt ja ajatteli: "Hän on saattanut itsensä kansansa Israelin sen, minkä hän on minun kauttani puhunut: Herra on vihioihin ja tulee olemaan minun palvelijani ainiaan".

28 Siinä aikaan filistealaiset kokosivat joukkonsa sotaretkelle Israelia vastaan. Ja Aakis sanoi Daavidille: "Tiedä, että sinun on miehinesi lähdettävä minun kanssani sotajoukon mukana". 2 Daavid vastasi Aakiille: "Hyvä! Sinä tulet tietämään, mitä palvelijasi saa aikaan." Aakis sanoi Daavidille: "Siispä minä asetan sinut oman pääni varrijaksi koko täksi aikaa". 3 Samuel oli kuollut, ja koko Israel oli pitänyt hännelle valittajaiset; ja he olivat haudanneet hänet hänen kaupunkiinsa Raamaan. Ja Saul oli toimittanut pois maasta vainaja-ja tietäjähenkien manaajat. 4 Ja filistealaiset kokoontuivat, ja he tulivat ja leirytyivät Suunemiin. Niin Saulkin kokosi koko Israelin, ja he leirytyivät Gilboaan. 5 Mutta kun Saul näki filistealaisten leirin, peljästyti hän, ja hänen sydämensä vapisi kovin. 6 Ja Saul kysyi Herralta, mutta Herra ei vastannut hännelle, ei unissa, ei uurimin eikä profeettain kautta. 7 Niin Saul sanoi palvelijoillensa: "Etsikää minulle joku vaimo, jolla on vallassaan vainajahenki, niin minä menen hänen luokseensa ja kysyn häneltä". Hänen palvelijansa vastasivat hännelle: "Katso, Een-Doorissa on vaimo, jolla on vallassaan vainajahenki". 8 Silloin Saul teki

äänä etkä tehnyt Amalekille, mitä hänen hehkuva vihansa vaati, sentähden Herra on tänä päivänä tehnyt sinulle tämän. 19 Herra antaa myösken Israelin yhdessä sinun kanssasi filistealaisten käsiin, ja huomenna olet sinä poikinesi minun tykönäni; myös Israelin leirin Herra antaa filistealaisten käsiin." 20 Niin Saul siinä tuokiossa kaatuu pitkin koko pituuttaan maahan, sillä hän peljästyti kovin Samuelin puheesta; myös olivat häntä voimat lopussa, sillä vuorokauteen hän ei ollut syönyt mitään. 21 Mutta vaimo meni Saulin luo, ja kun hän näki, että tämä oli kauhun vallassa, sanoi hän hännelle: "Katso, palvelijattaresi kuuli sinua, minä panin henkeni kämmenelleni ja tottelin käskyä, jonka sinä minulle lausuit. 22 Niin kuule nyt sinäkin palvelijatartasi ja salli minun asettaa sinun eteesi palanen leipää, ja syö, että olosit voimissasi, kun lähdet matkalle." 23 Hän epäsi ja sanoi: "Minä en syö". Mutta kun hänen palvelijansa yhdessä vaimon kanssa pyytämällä pyysivät häntä, kuuli hän heitä; ja hän nousi maasta ja istui vuoteelle. 24 Ja vaimolla oli juottovasikka kotonaan; sen hän teurasti joutui. Sitten hän otti jauhoja, sotki ne ja leipoi

niistä happamattomia leipiä. 25 Ja hän toi ruuan Saulin ja hänen palvelijainsa eteen, ja he söivät. Sitten he nousivat ja lähtivät samana yönä.

29 Filistealaiset kokosivat kaikki joukkonsa Afekiin, ja israelilaiset olivat leirityneet lähteelle, joka on Jisreelissä. 2 Ja kun filistealaisten ruhtinaat tulivat satoineen ja tuhansineen, ja Daavid miehineen tuli viimeiseksi Aakiin kanssa, 3 sanoivat filistealaisten pääliköt: "Mitä nuo hebrealaiset täällä tekevät?" Aakis vastasi filistealaisten pääliköille: "Tämähän on Daavid, Saulin, Israelin kuninkaan, palvelija, joka on ollut minun luonani toista vuotta, enkä minä ole havainnut hänessä mitään siitä päävästä alkaen, jona hän siirtyi minun luokseeni, tähän päävään asti". 4 Niin filistealaisten pääliköt vihastuivat häneen; ja filistealaisten pääliköt sanoivat hänelle: "Toimita tämä mies takaisin; palatkoon hän siihen paikkaan, jonka sinä olet hännelle määritänyt. Älköön hän tulko meidän kanssamme taisteluun, ettei hän taistelussa tulisi meidän vastustajaksemme. Sillä miten hän voisi hankkia itselleen Herransa suosion paremmin kuin näiden miesten päälliä? 5 Eikö tämä ole se Daavid, jolle he karkeloiden virittivät tämän laulun: 'Saul voitti tuhat, mutta Daavid kymmenentuhatta'?" 6 Niin Aakis kutsui Daavidin ja sanoi hänelle: "Niin totta kuin Herra elää: sinä olet rehellinen, ja minulle olisi mieleen, että olisit täällä leirissä, lähtisit ja tulisit minun kanssani; sillä minä en ole havainnut mitään pahaa sinussa siitä päävästä alkaen, jona tulit minun luokseeni, tähän päävään asti. Mutta ruhtinaille sinä et ole mieluinen. 7 Lähde siis takaisin ja mene rauhassa, ettet tekisi mitään, joka ei olisi filistealaisten ruhtinaille mieleen." 8 Daavid sanoi Aakiille: "Mitä minä olen tehnyt, ja mitä olet havainnut palvelijassasi siitä päävästä alkaen, jona minä tulin sinun palvelukseesi, tähän päävään asti, koska en saa tulla taistelemaan herrani, kuninkaani, vihollisia vastaan?" 9 Aakis vastasi ja sanoi Daavidille: "Minä tiedän, että sinä olet minulle mieluinen niinkuin Jumalan enkeli; mutta filistealaisten pääliköt sanovat: 'Hän ei saa lähteä meidän kanssamme taisteluun'. 10 Nouse siis huomenaamuna varhain, sinä ja sinun herrasi palvelijat, jotka ovat tulleet kanssasi, ja lähtekää matkaan huomenaamuna varhain, kun päivä valkenee." 11 Niin Daavid miehinsä lähti varhain seuraavana aamuna matkalle palatakseen filistealaisten maahan. Mutta filistealaiset menivät Jisreeliin.

30 Kun Daavid miehinsä kolmantena päivänä tuli Siklagiin, olivat amalekilaiset tehneet ryöstöretken Etelämaahan ja Siklagiin, ja he olivat vallanneet Siklagin ja polttaneet sen tulella. 2 Naiset, mitä siellä oli, sekä pienet että suuret, he olivat ottaneet vangiksi, surmaamatta ketään; he olivat vieneet ne pois ja menneet matkoihinsa. 3 Kun Daavid miehinsä tuli kaupunkiin,

niin katso, se oli tulella polttettu, ja heidän vaimonsa, poikansa ja tytärensä oli otettu vangiksi. 4 Silloin Daavid ja väki, joka oli hänen kanssaan, korottivat äänensä ja itkivät, kunnes eivät enää jaksaneet itkeä. 5 Vangiksi oli otettu myös Daavidin molemmat vaimot, jisreelilainen Ahinoam ja Abigail, karmelilaisen Naabalini vaimo. 6 Ja Daavid joutui suureen häitään, sillä kansa aikoi kivittää hänet: niin katkeroutunut oli koko kansa, kuka poikiensa ja tytäriensä tähden. Mutta Daavid rohkaisi mielensä Herrassa, Jumalassansa. 7 Ja Daavid sanoi pappi Ebjatarille, Ahimelekin pojalle: "Tuo minulle kasukka". Niin Ebjatar toi kasukan Daavidille. 8 Ja Daavid kysyi Herralta: "Ajanko takaa tuota rosvojoukkoa? Saavutanko minä sen?" Hänen vastasi hänen: "Aja, sillä sinä saavutat sen ja pelastat pelastettavat". 9 Niin Daavid lähti, hänen ja ne kuusisataa miestä, jotka olivat hänen kanssaan, ja he tulivat Besorin purolle; siihen pysähtivät ne, jotka olivat jääneet muista jälkeen. 10 Mutta Daavid jatkoi takaa-ajoa neljänsadan miehen kanssa; sillä niitä, jotka väsyneinä pysähtivät eivätkä menneet Besorin puron poikki, oli kaksisataa miestä. 11 Ja he tapasivat kedolla egyptiläisen miehen ja toivat hänet Daavidin luo. He antoivat hännelle leipää syödä ja vettä juoda, 12 ja he antoivat vielä hännelle viikunakakun ja kaksi rusinakkua syödä. Silloin hän virkosi henkiin; sillä hän ei ollut syönyt eikä juonut kolmeen vuorokauteen. 13 Ja Daavid kysyi häntä: "Kenen olet miehiä ja mistä tulet?" Hänen vastasi: "Minä olen egyptiläinen nuorukainen, erään amalekilaisen miehen palvelija; mutta minun herrani jätti minut, sillä minä sairastuin kolme päivää sitten. 14 Me teimme ryöstöretken kreettiin, Juudan ja Kaalebin Etelämaahan ja poltimme Siklagin tulella." 15 Daavid sanoi hännelle: "Vietkó minut tuon rosvojoukon luo?" Hänen vastasi: "Vanno minulle Jumalan kautta, ettet surmaa minua etkä luovuta minua herrani käsiin, niin minä vien sinut sen rosvojoukon luo". 16 Ja hän vei hänet sinne; ja katso, heitä oli hajallaan maassa kaikkialla syömässä, juomassa ja juhlimassa kaikella sillä suurella saaliilla, jonka olivat ottaneet filistealaisten maasta ja Juudan maasta. 17 Niin Daavid kaatoi heitä aamuhamärästä iltaan asti; eikä heistä pelastunut kuin neljäsataa nuorta miestä, jotka nousivat kamelien selkään ja pakenivat. 18 Ja Daavid pelasti kaikki, mitä amalekilaiset olivat ottaneet; myös molemmat vaimonsa Daavid pelasti. 19 Ei ketään puuttunut, ei pieniä eikä suuria, ei kenenkään poikaa eikä kenenkään tytärtä eikä saalistaa tai muuta, mitä he olivat ottaneet itsellensä; kaiken Daavid toi takaisin. 20 Daavid otti myös kaikki lampaat ja raavaat, ja niitä ajettiin muun karjan edellä ja huudettiin: "Tämä on Daavidin saalis!" 21 Ja kun Daavid tuli niiden kahdensadan miehen luo, jotka olivat väsyneet, jaksamatta seurata Daavidia, ja jotka oli jätetty Besorin purolle, tulivat he Daavidia vastaan ja sitä värkeä,

joka oli hänen kanssansa; ja kun Daavid väkineen he asettivat hänen aseensa Astarten temppeliin, mutta lähestyi, tervehti hänt heitä. 22 Mutta kaikenlaiset hänen ruumiinsa he kiinnittivät Beet-Seanin muurille, huonot ja kelvottomat miehet niiden joukosta, jotka 11 Kun Gileadin Jaabeksen asukkaat kuulivat, mitä olivat kulkeneet Daavidin mukana, rupesivat sanomaan: filistealaiset olivat tehneet Saulille, 12 nousivat he, "Koska nämä eivät ole kulkeneet meidän mukanamme, kaikki sotakuntoiset miehet, kulkivat kaiken yönä ja emme me anna heille mitään saaliista, jonka pelastimme, ottivat Saulin ja hänen poikiensa ruumiit alas Beet-paitsi kunkin vaimon ja lapsen; vieköt ne ja menkööt Seanin muurilta, menivät Jaabekseen ja polttivat ne matkoihinsa". 23 Mutta Daavid sanoi: "Älkää tehkö niin, siellä. 13 Sitten he ottivat heidän luunsa, hautasivat ne veljeni, sen jälkeen, mitä Herra on meille suonut, kun hän tamariskipun alle Jaabekseen ja paastosivat seitsemän varjeli meidät ja antoi meidän käsiimme rosvojoukon, päävää.

joka hyökkäsi meidän kimppuumme. 24 Ja kukapa teitä kuulisi tässä asiassa? Sillä taisteluun menevällä ja kuormaston luo jäväällä on oleva yhtäläinen osuus; heidän on jaettava tasan." 25 Ja sillensä asia jäi silloin ja sen jälkeenkin: hän teki sen säännöksi ja tavaksi Israelissa, aina tähän päivään asti. 26 Kun Daavid tuli Siklagiin, lähetti hän osan saaliista Juudan vanhimille, ystävillensä, sanoen: "Tässä on teille tervehdyslahja siitä saaliista, joka otettiin Herran vihollisilta" - 27 lahja niille, jotka olivat Beetelissä, Etelämaan Raamotissa, Jattirissa, 28 Aroerissa, Sifmotissa, Estemoassa, 29 Raakalissa, jerahmeelilaisten kaupungeissa, keeniläisten kaupungeissa, 30 Hormassa, Boor-Aasanissa, Atakkissa 31 ja Hebronissa, ja samoin lahja kaikille muille paikkakunnille, joissa Daavid miehinensä oli kulkenut.

31 Mutta filistealaiset taistelivat Israelia vastaan. Ja Israelin miehet pakenivat filistealaisia, ja heitä kaatui surmattuina Gilboan vuorella. 2 Ja filistealaiset pääsivät Saulin ja hänen poikiensa kintereille, ja filistealaiset surmasivat Joonatanin, Abinadabin ja Malkisuan, Saulin pojat. 3 Ja kun taistelu kiihyti ankaraksi Saulia vastaan ja jousimiehet keksivät hänet, joutui hän suureen hätään jousimiesten ahdistaessa. 4 Ja Saul sanoi aseenkantajallensa: "Paljasta miekkasi ja lävistä sillä minut, etteivät nuo ympärileikkaamattonat tulisi lävistämään minua ja pitämään minua pilkkanaan". Mutta hänen aseenkantajansa ei tahtonut, sillä hän pelkäsi kovin. Niin Saul itse otti miekan ja heittäytyi siihen. 5 Mutta kun hänen aseenkantajansa näki, että Saul oli kuollut, heittäytyi häänkin miekkansa ja kuoli hänen kanssansa. 6 Niin kuolivat sinä päävänä yhdessä Saul, hänen kolme poikaansa ja hänen aseenkantajansa ynnä kaikki hänen miehensä. 7 Ja kun Israelin miehet, jotka asuivat tuolla puolella laakson ja tuolla puolella Jordanin, huomasivat, että Israelin miehet olivat paenneet ja että Saul poikinensa oli kuollut, jättivät he kaupungit ja pakenivat, ja filistealaiset tulivat ja asettuivat niihin. 8 Seuraavana päävänä filistealaiset tulivat ryöstämään surmattuja ja löysivät Saulin ja hänen kolme poikaansa kaatuneina Gilboan vuorella. 9 Niin he löivät häneltä pään poikki, ryöstivät häneltä aseet ja lähettivät ne ympäri filistealaisten maata, julistaaksensa voitonsanomaa epäjumaliensa temppeleissä ja kansan seassa. 10 Ja

2 Samuelin

1 Saulin kuoleman jälkeen, kun Daavid, voittettuaan amalekilaiset, oli palannut takaisin ja ollut Siklagissa pari päivää, **2** tuli kolmantena päivänä eräs mies leiristä Saulin luota, vaatteet reväistynä ja multaa pään päällä. Ja tullessaan Daavidin luo hän heittäytyi maahan ja osoitti kunnioitusta. **3** Daavid kysyi häneltä: "Mistä tulenet?" Hän vastasi hänelle: "Minä olen päässyt pakoon Israelin leiristä". **4** Niin Daavid sanoi hänelle: "Miten on asiat? Kerro minulle." Hän vastasi: "Väki on paennut taistelusta, paljon väkeä on kaatunut ja kuollut; myösken Saul ja hänen poikansa Joonatan ovat kuolleet". **5** Daavid kysyi nuoresta mieheltä, joka kertoi tämän hänelle: "Mistä tiedät, että Saul ja hänen poikansa Joonatan ovat kuolleet?" **6** Nuori mies, joka oli kertonut hänen tämän, vastasi: "Minä tulin sattumalta Gilboan vuorelle, ja katso, Saul nojasi keihääseensä, ja sotavaunut ja ratsumiehet ahdistivat häntä. **7** Hän kääntyi taakseen ja nähdessään minut hän huusi minua; minä vastasin: 'Tässä olen'". **8** Niin hän kysyi minut: "Kuka olet?" Minä vastasin hänelle: 'Olen amalekilainen'. **9** Sitten hän sanoi minulle: 'Astu luokseni ja surmaa minut, sillä minä olen kangistumassa, vaikka olenkin vielä täysin hengissä'. **10** Niin minä astuin hänen luoksen ja surmasin hänet, sillä minä käsitin, ettei hän sortumisensa jälkeen jäisi henkiin. Ja minä otin kruunun, joka oli hänen päässänsä, ja rannerenkoan, joka oli hänen käsivarressaan, ja toin ne tänne herrallesi." **11** Niin Daavid tarttui vaatteisiinsa ja repäsi ne; samoin tekivät kaikki miehet, jotka olivat hänen kanssansa. **12** Ja he pitivät valittajaisia ja itkivät ja paastosivat iltaan asti Saulin ja hänen poikansa Joonatanin tähden ja Herran kansan tähden ja Israelin heimon tähden, koska he olivat kaatuneet miekkaan. **13** Ja Daavid kysyi nuoresta mieheltä, joka oli hänen kertonut tämän: "Mistä sinä olet?" Hän vastasi: "Minä olen täällä muukalaisena elävän amalekilaisen miehen poika". **14** Daavid sanoi hänelle: "Kuinka et peljänyt ojentaa käyttäsi tuhotaksesi Herran voidellun?" **15** Ja Daavid kutsui yhden palvelijoistaan ja sanoi: "Käy tänne, lyö hänet kuoliaaksi". Ja hän iski hänet kuoliaaksi. **16** Mutta Daavid sanoi hänelle: "Sinun veresi tulkoon oman pääsi päälle, sillä oma suusi on todistanut sinua vastaan, kun sanoit: 'Minä olen surmannut Herran voidellun'". **17** Ja Daavid viritti tämän itkuvirren Saulista ja hänen pojastaan Joonatanista **18** ja käski opettaa sen, "Jousilaulun", Juudan pojille: katsos, se on kirjoitettuna "Oikeamielisen kirjassa". **19** "Sinun kaunistuksesi, Israel, on surmattuna kukkuloilla. Kuinka ovatkaan sankarit kaatuneet! **20** Älkää ilmoittako sitä Gatissa, älkää julistako voitonsanomaa Askelonin kaduilla, etteivät filistealaisten tyttäret iloitsisi, etteivät ympärileikkaamattomat tyttäret riemuitsisi. **21** Te Gilboan vuoret, älköön teille kastetta

tulko, älköön sadetta, älköön peittoa, joista anteja uhrataan. Sillä siellä on poisviskattuna sankarien kilpi, Saulin kilpi, öljyllä voitelemattona. **22** Kaatuneitten verta, sankarien ytimi ei Joonatanin jousi väistänyt, eikä tyhjänä palannut Saulin miekka. **23** Saul ja Joonatan, rakkait ja armaat, olivat elämässä ja kuolemassa erottamattonat, olivat nopeammat kuin kotkat, leijonat, väkevämmät. **24** Te Israelin tyttäret, itkekää Saulia, häntä, joka puetti teidät purppura ja koristeihin, joka kiinnitti pukuunne kultahelyjä. **25** Kuinka ovat sankarit taistelussa kaatuneet! Joonatan on surmattuna kukkuloilla. **26** Minä suren sinua, veljeni Joonatan; sinä olit minulle ylen rakas. Rakkautesi oli minulle ihmeellisempi kuin naisen rakkaus. **27** Kuinka ovatkaan sankarit kaatuneet, kuinka ovat hukkuneet taisteluaseet!"

2 Sen jälkeen Daavid kysyi Herralta: "Menenkö minä johonkin Juudan kaupunkiin?" Herra vastasi hänelle: "Mene". Ja Daavid kysyi: "Mihinkä minä menen?" Hän vastasi: "Hebronin". **2** Niin Daavid meni sinne, mukanaan molemmat vaimonsa, Jisreeliläinen Ahinoam ja Abigail, Karmelilaisen Naabalin vaimo. **3** Ja Daavid vei sinne myös miehet, jotka olivat hänen kanssaan, kunkin perheinensä; ja he asettuivat Hebronin ympäriillä oleviin kaupunkeihin. **4** Ja Juudan miehet tulivat ja voitelivat siellä Daavidin Juudan heimon kuninkaaksi. Kun Daavidille ilmoitettiin, että Gileadin Jaabeksen miehet olivat haudanneet Saulin, **5** lähetti Daavid lähettilääät Gileadin Jaabeksen miesten luo sanomaan heille: "Herra siunatkoon teitä, koska olette osoittaneet herralenne Saulille laupeutta hautaamalla hänet. **6** Osoittakoon nyt Herra laupeutta ja uskollisuutta teitä kohtaan. Minäkin teen teille hyvää, koska tämän teitte. **7** Rohkaiskaa siis itsenne ja olkaa urhoolliset; teidän hranne Saul tosin on kuollut, mutta Juudan heimo on voidellut kuninkaaksensa minut." **8** Mutta Abner, Neerin poika, Saulin sotapäällikkö, otti Saulin pojant lisbosetin ja vei hänet Mahanaimiin **9** ja asetti hänet Gileadin, Asurin, Jisreelin, Efraimin, Benjaminin ja koko Israelin kuninkaaksi. **10** Saulin poika lisboset oli neljänkymmenen vuoden vanha tullessaan Israelin kuninkaaksi ja hallitsi kaksi vuotta. Ainoastaan Juudan heimo seuras Daavidia. **11** Ja aika, minkä Daavid oli Juudan heimon kuninkaana Hebronissa, oli seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta. **12** Abner, Neerin poika, ja Saulin pojan lisbosetin palvelijat lähtivät Mahanaimista Gibeoniin. **13** Ja Jooab, Serujan poika, ja Daavidin palvelijat lähtivät hekin liikkeelle, ja he kohtasivat toisensa Gibeonin lammikolla; he asettuivat toiset tälle, toiset tuolle puolle lammikoni. **14** Ja Abner sanoi Jooabille: "Nouskoon nuoria miehiä pitämään taistelukisaa meidän edessämme". Jooab sanoi: "Nouskoon vain". **15** Niin heitä nousi ja astui esiin sama määrä: kaksitoista Benjaminin ja Saulin

pojan lisbosetin puolelta sekä kaksitoista Daavidin Naabalin vaimo; kolmas oli Absalom, Gesurin kuninkaan palvelijaa. **16** Ja he tarttuvat kukaan vastustajaansa. Talmain tyttären, Maakan, poika. **4** Neljäs oli Adonia, päähän ja pistivät miekkansa toinen toisensa kylkeen ja Haggitin poika, ja viides Sefatja, Abitalin poika. **5** Kuudes kaatuivat yhdessä. Niin sen paikan nimeksi tuli Helkat-oli Jitream, Daavidin vaimon Eglan poika. Nämä syntivät Suurim, ja se on Gibeonin luona. **17** Ja sinä päävänä Daavidille Hebronissa. **6** Niin kauan kuin oli sota Saulin syntyi hyvin kova taistelu; mutta Daavidin palvelijat suvun ja Daavidin suvun väillä, piti Abner voimakkaasti voittivat Abnerin ja Israelin miehet. **18** Ja siellä oli Saulin suvun puolta. **7** Saulilla oli ollut sivuvaimo, nimeltä kolme Serujan poikaa: Jooab, Abisai ja Asael. Ja Rispa, Aijan tytär. Ja lisboset sanoi Abnerille: "Miksi Asael oli nopeajalkainen kuin gaselli kedolla." **19** Ja olet mennyt minun isäni sivuvaimon tykö?" **8** Abner Asael ajo takaa Abneria eikä pojennut oikealle eikä vihastui kovin lisbosetin sanoista ja sanoi: "Olenko vasemmalle Abnerin jäljestä. **20** Niin Abner käännähti minä koiranpää, Juudasta kotoisin? Kun minä nytkin taaksensa ja sano: "Sinäkö se olet, Asael?" Hän vastasi: osoitan laupeutta isäsi Saulin suvulle, hänen veljilleen ja "Minä". **21** Ja Abner sanoi hänelle: "Käännä oikealle tai ystävilleen enkä ole antanut sinun joutua Daavidin käsii, vasemmalle ja ota joku noista nuorista miehistä kiinni niin sinä kuitenkin nyt syytät minua rikoksen teosta ja riistä siltä sota-asu". Mutta Asael ei tahtonut luopua naiselle. **9** Jumala rangaiskoon Abneria nyt ja vasta, hänestä. **22** Niin Abner vielä kerran sanoi Asaelille: jos minä en tee Daavidille, niinkuin Herra on hänelle "Luovu minusta, muutoin lyön sinut maahan. Mutta vannonut: **10** minä otan pois kuninkuuden Saulin suvulta kuinka minä sitten voisin katsoa sinun veljeäsi Jooabia ja pystytän Daavidille valtaistuimen Israeli ja Juudaan, silmiin?" **23** Mutta kun hän ei tahtonut luopua hänestä, Daanista aina Beersebaan asti." **11** Eikä hän enää pisti Abner häntä keihään varsipuolella vatsaan, niin voinut vastata Abnerille sanaakaan, sillä hän pelkäsi että keihäs tuli takaapäin ulos; ja hän kaatui ja kuoli häntä. **12** Mutta Abner lähettilä paikalla sanansaattajat siihen paikkaan. Ja jokainen, joka tuli siihen paikkaan, Daavidin luo sanomaan: "Kenenkä on maa?" ja vielä mihin Asael oli kaatunut ja kuollut, pysähtyi siihen. **24** näin: "Tee liitto minun kanssani; ja katso, minun käteni on Mutta Jooab ja Abisai ajoivat Abneria takaa ja tulivat, oleva sinun kanssasi ja on kääntävä koko Israelin sinun kun aurinko oli laskenut, Amman kukkulalle, joka on puolellesi". **13** Hän vastasi: "Hyvä, minä teen liiton sinun vastapäätä Giiahia, Gibeonin erämaahan päin. **25** Silloin minä kuitenkin vaadin sinulta: älä astu benjaminilaiset kokontuivat Abnerin taakse yhteen minun kasvojeni eteen tuomatta Miikalia, Saulin tytärtä, joukkoon ja asettuivat kukkan laelle. **26** Ja Abner huusi kun tulet astuaksesi minun kasvojeni eteen." **14** Sitten Jooabille ja sanoi: "Pitääkö miekan syödä ainiaan? Daavid lähettilä sanansaattajat lisbosetin, Saulin pojant, Etkö sinä ymmärrä, että siitä tulee vain kateruutta luo sanomaan: "Anna minulle vaimoni Miikal, jonka minä jäljestävä?" **27** Jooab vastasi: "Niin totta kuin Jumala 15 lisboset lähettilä ottamaan hänet hänen mieheltään elää: jos sinä et olisi puhunut, niin varmasti väki vasta Paltelilita, Laiksen pojalta. **16** Ja hänen miehensä lähti huomenaamuna olisi lähtenyt pois ajamasta takaa hänen mukanaan ja seurasi häntä aina Bahurimiin veljänsä". **28** Ja Jooab puhalsi pasunaan; niin kaikki 16 ja itkien lakkamatta. Niin Abner sanoi hänelle: vaki pysähtyi eikä enää ajanut takaa Israelia. Ja he eivät "Mene tiehesi, palaja takaisin". Ja hän palasi takaisin. enää taistelleet. **29** Mutta Abner ja hänen miehensä 17 Abner oli neuvotellut Israelin vanhainten kanssa kulkivat koko sen yön Aromaata ja menivät Jordanin yli, sanoen: "Jo kuan olette halunneet saada Daavidin kulkivat koko Bitronin läpi ja tulivat Mahanaimiin. **30** Ja kuninkaaksenne. **18** Niin pankaa se nyt toimeen, sillä Jooab kokosi kaiken kansan, palattuaan ajamasta takaa Herra on sanonut Daavidille näin: 'Palvelijani Daavidin Abneria. Ja Daavidin palvelijoista puuttui yhdeksäntoista kädellä minä vapautan kansani Israelin filistealaisten mestä ja Asael. **31** Mutta Daavidin palvelijat olivat käsistä ja kaikkien heidän vihollistensa käsistä." **19** lyöneet benjaminilaisia ja Abnerin miehiä kuoliaaksi Abner puhui tämän myös benjaminilaisille, ja Abner kolmesataa kuusikymmentä mestä. **32** Ja he ottivat meni ja puhui Daavidillekin Hebronissa, mitä mieltä Israel ja koko Benjaminiin heimo olivat. **20** Kun Abner tuli Daavidin luo Hebronin, mukanaan kaksikymmentä mestä, laittoi Daavid pidot Abnerille ja miehille, jotka olivat hänen kanssaan. **21** Ja Abner sanoi Daavidille: "Minä nousen ja menen kokoamaan kaiken Israelin herrani, kuninkaan, luo, että he tekisivät litton sinun kanssasi ja sinä sisäis hallittaviksesi kaikki, joita haluat". Niin Daavid päästi Abnerin menemään, ja hän lähti rauhassa. **22** Katso, silloin Daavidin palvelijat ja Jooab

3 Sota Saulin suvun ja Daavidin suvun väillä tuli pitkälliseksi. Mutta Daavid vahvistui vahvistumistaan, Saulin suku heikoutui heikoutumistaan. **2** Ja Daavidille syntyi poikia Hebronissa. Hänen esikoisensa oli Amnon, jonka äiti oli jisreelilainen Ahinoam. **3** Hänen toinen poikansa oli Kilab, jonka äiti oli Abigail, karmellilaisen

tulivat ryöstöretkeltä ja toivat mukanaan paljon saalista; minun hillitä. Herra maksakoon sille, joka tekee pahaa, mutta Abner ei ollut enää Daavidin luona Hebronissa, hänen pahuutensa mukaan."

sillä tämä oli päästäänyt hänet menemään, ja hän oli lähtenyt rauhassa. 23 Kun Jooab ja kaikki sotaväki, joka oli hänen kanssaan, tulivat, kerrotti Jooabille: "Abner, Neerin poika, tuli kuninkaan luo, ja hän päästi hänet menemään, ja hän lähti rauhassa". 24 Silloin Jooab meni kuninkaan luo ja sanoi: "Mitä olet tehnty? Katso, Abner tuli sinun luoksesi; miksi päästit hänet menemään menojansa? 25 Etkö ymmärrä, että Abner, Neerin poika, tuli pettämään sinua ja urkkimaan lähtöäsi ja tuloasi ja kaikkea, mitä teet?" 26 Sitten Jooab lähti Daavidin luota ja lähetti sanansaattajat Abnerin jälkeen, ja he palauttivat hänet takaisin Boor-Siirasta; eikä Daavid tiennyt siitä mitään. 27 Kun Abner tuli takaisin Hebronin, vei Jooab hänet syrjään porttiholvin keskelle, muka puhutellakseen häntä kahden kesken, ja pisti häntä siellä vatsaan, niin että hän kuoli-hänen veljensä Asaelin veren kostoksi. 28 Kun Daavid sitten sai sen kuulla, sanoi hän: "Abnerin, Neerin pojant, vereen olen viaton minä ja minun kuninkuuteni Herran edessä iankaikkiseksi. 29 Tulkoon se Jooabin pään päälle ja kaiken hänen isänsä perheen päälle, älköötkää Jooabin suvusta loppuko vuotoa tai pitialia sairastavat, kainalosauvoilla kulkijat, miekkaan kaatuvat ja leivän puutteessa olijat." 30 Näin Jooab ja hänen veljensä Abisai tappoivat Abnerin, sentähden että tämä oli surmannut heidän veljensä Asaelin taistelussa Gibeonin luona. 31 Mutta Daavid sanoi Jooabille ja kaikelle väelle, joka oli hänen kanssaan: "Reväiskää vaatteenne ja kääriytykää särkeihin ja pitäkää valittajaiset Abnerille". Ja kuningas Daavid kulki paarien perässä. 32 Ja he hautasivat Abnerin Hebronin; ja kuningas korotti äänensä ja itki Abnerin haudalla, ja kaikki kansa itki. 33 Ja kuningas viritti itkuvirren Abnerista ja sanoi: "Pitikö Abnerin kuolla, niinkuin kuolee houkka? 34 Eivät olleet sinun kättesi sidotut eivätkä jalkasi vaskikahleisiin pannut. Sinä kaaduit, niinkuin kaadutaan vilpillisten käden kautta." Niin kaikki kansa itki häntä vielä enemmän. 35 Ja kaikki kansa tuli, kun vielä oli päivä, vaatimaan, että Daavid söisi jotakin; mutta Daavid vannoi ja sanoi: "Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos minä maistan leipää tai muuta, ennenkuin aurinko laskee". 36 Kun kaikki kansa sai kuulla sen, miellytti se heitä, samoinkuin kaikki muu, mitä kuningas teki, oli kaikelle kansalle mieleen. 37 Ja kaikki kansa ja koko Israel ymmärsivät sinä päivänä, että Abnerin, Neerin pojant, surma ei ollut lähtenyt kuninkaasta. 38 Ja kuningas sanoi palvelijoilleen: "Ettekö tiedä, että ruhtinas ja suuri mies on tänä päivänä kaatunut Israelissa? 39 Mutta minä olen vielä heikko, vaikka olen voideltu kuninkaaksi, ja nuo miehet, Serujan pojat, ovat liian väkivaltaiset

4 Kun Saulin poika kuuli Abnerin kuolleen Hebronissa, herposivat hänen kätensä, ja koko Israel peljästyi. 2 Ja Saulin pojalla oli partiojoukkojen päämiehinä kaksi miestä, toisen nimi oli Baana ja toisen Reekab, beerotilaisen Rimmonin pojia, benjaminalaisia; sillä Beerotkin luetaan kuuluvaksi Benjaminiin. 3 Mutta beerotilaiset olivat paenneet Gittaimiin ja asuivat siellä muukalaisina, niinkuin asuvat vielä tänäkin päivänä. 4 Joonatanilla, Saulin pojalla, oli poika, joka oli rampa jaloistaan. Hän oli viiden vuoden vanha, kun sanoma Saulista ja Joonatanista tuli Jisreelistä; ja hänen hoitajansa otti hänet ja pakeni. Mutta kun tämä hättääntyneenä pakeni, putosi poika ja tuli ontuvaksi; ja hänen nimensä oli Mefiboset. 5 Beerotilaisen Rimmonin pojat Reekab ja Baana lähtivät matkaan ja tulivat päivän ollessa palavimillaan lisbosetin taloon, kun hän oli puolipäivälevollansa. 6 Ja katso, he tulivat sisälle taloon muka ottamaan nisuja, mutta pistivät häntä vatsaan. Ja Reekab ja hänen veljensä Baana pääsiivät pakoon. 7 He tulivat niinmuodoin taloon, kun hän lepäsi vuoteellansa makuuhuoneessaan, pistivät hänet kuoliaaksi, löivät häneltä pään poikki ja ottivat sen mukaansa. He kulkivat sitten Aromaan tietä koko yön, 8 toivat lisbosetin pään Daavidille Hebronin ja sanoivat kuninkaalle: "Katso, tässä on lisbosetin, Saulin pojant, sinun vihamiehesi, pää, hänen, joka väijyi sinun henkeäsi. Herra on tänä päivänä kostonut Saulille ja hänen jälkeläisillensä herrani, kuninkaan, puolesta." 9 Niin Daavid vastasi Reekabille ja hänen veljellensä Baanalle, beerotilaisen Rimmonin pojille, ja sanoi heille: "Niin totta kuin Herra elää, joka on vapahtanut minut kaikesta häädästä: 10 sen, joka ilmoitti minulle ja sanoi: 'Katso, Saul on kuollut', luullen tuovansa ilosanoman, minä otatin kiinni ja surmautin Siklagissa antaakseni hänelle sanansaattajan palkan; 11 eikö minun paljoa enemmän nyt, kun jumalattomat miehet ovat murhanneet syttömän miehen hänen omassa kodissaan, hänen vuoteeseensa, ole vaadittava hänen verensä teidän kädestänne ja hävitettävä teidät maan päältä?" 12 Ja Daavid käsiki nuorten miesten surmata heidät. Niin he hakkasivat poikki heidän kätensä ja jalkansa ja hirttivät heidät Hebronin lammikon rannalle. Mutta lisbosetin pään he ottivat ja hautasivat sen Abnerin hautaan Hebronii.

5 Sitten kaikki Israelin sukukunnat tulivat Daavidin luo Hebronin ja sanoivat näin: "Katso, me olemme sinun luutasi ja lihaasi. 2 Jo kauan sitten, Saulin vielä ollessa kuninkaanamme, sinä saatot Israelin lähtemään ja tulemaan. Ja sinulle on Herra sanonut: 'Sinä olet kaitseva minun kansaani Israelia, ja sinä olet oleva

Israelin ruhtinas." 3 Ja kaikki Israelin vanhimmat tulivat kuninkaan työ Hebronin, ja kuningas Daavid teki heidän kansaan liiton Hebronissa, Herran edessä; ja sitten he voitelivat Daavidin Israelin kuninkaaksi. 4 Daavid oli kolmenkymmenen vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi ja hallitsi neljäkymmentä vuotta. 5 Hebronissa hän hallitsi Juudaa seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta, ja Jerusalemissa hän hallitsi koko Israelia ja Juudaa kolmekymmentä kolme vuotta. 6 Ja kuningas meni miehensä Jerusalemiin jebusilaisia vastaan, jotka asuivat siinä maassa. He sanoivat Daavidille näin: "Tänne sinä et tule, vaan sokeat ja ontuvat karkoittavat sinut sanomalla: 'Ei tule Daavid tänne'". 7 Mutta Daavid valloitti Siiönin vuorilinnan, se on Daavidin kaupungin. 8 Ja Daavid sanoi sinä päivänä: "Jokainen, joka surmaa jebusilaisen ja tunkeutuu vesijohdolle asti, hän voittaa ne sokeat ja ontuvat, joita Daavid vihaa". Sentähden on tapana sanoa: "Sokea ja ontuva älköön tulko taloon". 9 Sitten Daavid asettui vuorilinnaan ja kutsui sen Daavidin kaupungiksi. Ja Daavid rakenteli sitä yltympäri, Millosta sisälle pään. 10 Ja Daavid tuli yhä mahtavammaksi, ja Herra, Jumala Sebaot, oli hänen kanssansa. 11 Hiiram, Tyron kuningas, lähetti sanansaattajat Daavidin luo sekä setripuita, puuseppiä ja kivenhakkaajia; ja nämä rakensivat Daavidille palatsin. 12 Ja Daavid ymmärsi, että Herra oli vahvistanut hänet Israelin kuninkaaksi ja korottanut hänen kuninkuutensa kansansa Israelin tähden. 13 Ja Hebronista tultuaan Daavid otti Jerusalemistä vielä useampia sivuvalimoja ja vaimoja. Ja Daavidille syntyi vielä poikia ja tytärä. 14 Ja nämä ovat niiden pojien nimet, jotka syntivät hänenelle Jerusalemissa: Sammua, Soobab, Naatan, Salomo, 15 Jibhar, Elisua, Nefeg, Jaafia, 16 Elisama, Eljada ja Elifelet. 17 Mutta kun filistealaiset kuulivat, että Daavid oli voideltu Israelin kuninkaaksi, lähtivät kaikki filistealaiset etsimään Daavidia. Kun Daavid sen kuuli, meni hän alas vuorilinnaan. 18 Kun filistealaiset olivat tulleet ja levittäytyneet Refaimin tasangolle, 19 kysyi Daavid Herralta: "Menenkö minä filistealaisia vastaan? Annatko sinä heidät minun käsisi?" Ja Herra sanoi Daavidille: "Mene, sillä minä annan filistealaiset sinun käsisi". 20 Niin Daavid tuli Baal-Perasimiin. Ja siellä Daavid voitti heidät ja sanoi: "Herra on murtanut viholliseni minun edessäni, niinkuin vedet murtavat". Siitä sen paikan nimeksi tuli Baal-Perasim. 21 He jättivät siihen epäjumalankuvansa, ja Daavid ja hänen miehensä veivät ne pois. 22 Mutta filistealaiset tulivat vielä kerran ja levittäytyivät Refaimin tasangolle. 23 Niin Daavid kysyi Herralta, ja hän vastasi: "Älä mene heitä vastaan, vaan kierrä heidät takaaapäin ja hyökkää heidän kimppuunsa balsamipuiden puolelta. 24 Ja kun kuulet astunnan kahinan balsamipuiden latvoista, niin ryntää nopeasti, sillä silloin Herra on käynyt sinun edelläsi

tuhotakseen filistealaisten leirin." 25 Daavid teki, niinkuin Herra oli häntä käskenyt; ja hän voitti filistealaiset ja ajoi heitä takaa Gebasta aina Geseriin saakka.

6 Daavid kokosi jälleen kaikki valiomiehet Israelista, kolmekymmentä tuhatta miestä. 2 Ja Daavid ja kaikki väki, joka oli hänen kansaan, nousi ja lähti Juudan Baalasta, tuomaan sieltä Jumalan arkia, jonka Herra Sebaot oli ottanut nimiinsä, hän, jonka istuinta kerubit kannattavat. 3 Ja he panivat Jumalan arkin uusiin vaunuihin ja veivät sen pois Abinadabin talosta, joka oli mäellä; ja Ussa ja Ahjo, Abinadabin pojat, ohjasivat niitä uusia vaunuja. 4 Niin he veivät Jumalan arkin pois Abinadabin talosta, joka oli mäellä, kulkien Jumalan arkin mukana, ja Ahjo kulkii arkin edellä. 5 Ja Daavid ynnä koko Israelin heimo karkeloi kaikin voimin Herran edessä soittaneen kaikenkaltaisilla kypressipuisilla soittimilla, kanteleilla, harpuilla, vaskirummuilla, helistimillä ja kymbaaleilla. 6 Mutta kun he tulivat Naakonin puimatartereeseen luo, ojensi Ussa kätensä Jumalan arkiin ja tarttui siihen, sillä härät kompastuivat. 7 Silloin Herran viha syttyi Ussaa kohtaan, ja Jumala lõi hänet siinä hänen hairahduksensa tähden, niin että hän kuoli siihen, Jumalan arkin ääreen. 8 Mutta Daavid pahastui siitä, että Herra niin oli murtanut Ussan. Siitä se paikka sai nimekseen Peres-Ussa, aina tähän päivään saakka. 9 Ja Daavid pelkäsi sinä päivänä Herraa, niin että hän sanoi: "Kuinka Herran arkki voi tulla minun tyköni?" 10 Eikä Daavid tahtonut siirtää Herran arkkaa työnsä Daavidin kaupunkiin, vaan Daavid toimitti sen syrjään, gatilaisen Oobed-Edomin taloon. 11 Ja Herran arkki jäi kolmeksi kuukaudeksi gatilaisen Oobed-Edomin taloon. Ja Herra siunasi Oobed-Edomia ja koko hänen taloansa. 12 Kun kuningas Daavidille kerrottiin, että Herra oli Jumalan arkin tähden siunannut Oobed-Edomin taloa ja kaikkea, mitä hänellä oli, niin Daavid meni ja toi riemuiten Jumalan arkin Oobed-Edomin talosta Daavidin kaupunkiin. 13 Kun Herran arkin kantajat olivat astuneet kuusi askelta, uhrasi hän härän ja juottovasikan. 14 Ja Daavid hyppi kaikin voimin Herran edessä, ja Daavid oli puettu pellavakasukkaan. 15 Niin Daavid ja koko Israelin heimo toivat Herran arkin riemuun raiküessa ja pasunain pauhatessa. 16 Kun Herran arkki tuli Daavidin kaupunkiin, katseli Miikal, Saulin tytär, ikkunasta; ja nähdessään kuningas Daavidin karkeloivan ja hyppivän Herran edessä halveksi hän häntä sydämessänsä. 17 Ja kun he olivat tuoneet Herran arkin ja asettaneet sen paikalleen majaan, jonka Daavid oli sille pystyttänyt, uhrasi Daavid polttouhreja ja yhteysuhreja Herran edessä. 18 Ja kun Daavid oli uhrrannut polttouhrin ja yhteysuhrit, siunasi hän kansan Herran Sebaotin nimeen. 19 Ja hän jakoi koko kansalle, kaikelle Israelin joukolle, sekä miehille että naisille,

kullekin kakun, kappaleen lihaa ja rypälekakun. Sitten hänen minun poikani, niin että, jos hän tekee väärin, minä kaikki kansa lähti, kukaan kotiinsa. **20** Mutta kun Daavid rankaisen häntä ihmisieltsalla ja niinkuin ihmislapsia palasi takaisin tervehtimään perhettänsä, meni Miikal, lyödään; **15** mutta minun armoni ei poistu hänestä, Saulin tytär, ulos Daavidia vastaan ja sanoi: "Kuinka niinkuin minä poistin sen Saulista, jonka minä poistin arvokkaana onkaan Israelin kuningas nyt esintynyt, sinun tieltäsi. **16** Ja sinun sukusi ja kuninkuutesi pysyvät kun on tänä päivänä paljastanut itsensä palvelijainsa sinun edessäsi iäti, ja sinun valtaistuimesi on oleva palvelijattarien silmien edessä, niinkuin kevytmielinen iäti vahva." **17** Aivan näillä sanoilla ja tämän näyn ihmisen paljastautuu!" **21** Niin Daavid sanoi Miikalille: mukaan Naatan puhui Daavidille. **18** Niin kuningas "Herran edessä, joka on valinnut minut, sivu sinun isäsi ja Daavid meni ja asettui Herran eteen ja sanoi: "Mikä olen koko hänen sukunsa, ja asettanut minut Herran kansan, minä, Herra, Herra, ja mikä on minun sukuni, että olet Israelin, ruhtinaaksi-Herran edessä minä karkeloin; **22** saattanut minut tähän asti? **19** Mutta tämäkin on ollut ja tähänkin minä pidän itseni liian vähäisenä ja olen vähän sinun silmissäsi, Herra, Herra, ja niin olet sinä omissa silmissäni halpa; mutta ne palvelijattaret, joista puhunut palvelijasi suvulle myösken kaukaisista asioista, sinä puhuit, tulevat minua kunnioittamaan". **23** Ja Miikal, nän opettaen ihmisten tavalla, Herra, Herra. **20** Mitä Saulin tytär, ei saanut lasta kuolinpäiväänsä asti.

7 Kerran, kun kuningas istui linnassaan, sittenkuin

Herra oli suonut hänen päästä rauhaan kaikilta hänen ympäriillään olevilta vihollisilta, **2** sanoi kuningas profeetta Naatanille: "Katso, minä asun setripuisessa linnassa, mutta Jumalan arki asuu telttakankaan suoressa". **3** Naatan sanoi kuninkaalle: "Tee vain kaikki, mitä mielessäsi on, sillä Herra on sinun kanssasi". **4** Mutta sinä yönä tapahtui, että Naatanille tuli tämä Herran sana: **5** "Mene ja sano minun palvelijalleni Daavidille: Nämä sanoo Herra: Sinäkö rakentaisit minulle huoneen asuakseen? **6** Enhän minä ole asunut huoneessa siitä päivästä asti, jona johdatin israelilaiset Egyptistä, tähän päivään saakka, vaan minä olen vaeltanut asuen telta-asumuksessa. **7** Olenko minä koskaan, missä olenkin vaeltanut kaikkien israelilaisten keskuudessa, millekkään Israelin sukukunnalle, jonka olen asettanut kaitsemaan kansani Israelia, sanonut nän: Miksi te ette ole rakentaneet minulle setripuista huonetta? **8** Sano siis minun palvelijalleni Daavidille: Nämä sanoo Herra Sebaot: Minä olen ottanut sinut laitumelta, lammasten jäljestä, kansani Israelin ruhtinaaksi. **9** Ja minä olen ollut sinun kanssasi kaikkialla, missä sinä vaelsit, ja olen hävittänyt kaikki vihollisesi sinun tieltäsi. Ja minä olen sinulle suuren nimen, suurimpien nimien vertaisen maan päällä. **10** Ja minä valmistan sijan kansalleni Israelille ja istutan sen niin, että se asuu paikallansa eikä enää ole levoton, eivätkä vääräyden tekijät sitä enää sorra niinkuin ennen, **11** siitä ajasta saakka, jolloin minä asetin tuomareita kansalleni Israelille; minä annan sinun päästä rauhaan kaikista vihollisistasi. Ja Herra ilmoittaa sinulle, että Herra on tekevä sinulle huoneen. **12** Kun sinun päiväsi ovat päättyneet ja sinä lepäät isiesi tykönä, korotan minä sinun seuraajaksesi jälkeläisesi, joka lähtee sinun ruumiistasi; ja minä vahvistan hänen kuninkuutensa. **13** Hän on rakentava huoneen minun nimelleni, ja minä vahvistan hänen valtaistuimensa ikuisiksi ajoiksi. **14** Minä olen oleva hänen isänsä ja

hänen minun poikani, niin että, jos hän tekee väärin, minä kaikki kansa lähti, kukaan kotiinsa. **20** Mutta kun Daavid rankaisen häntä ihmisieltsalla ja niinkuin ihmislapsia palasi takaisin tervehtimään perhettänsä, meni Miikal, lyödään; **15** mutta minun armoni ei poistu hänestä, Saulin tytär, ulos Daavidia vastaan ja sanoi: "Kuinka niinkuin minä poistin sen Saulista, jonka minä poistin arvokkaana onkaan Israelin kuningas nyt esintynyt, sinun tieltäsi. **16** Ja sinun sukusi ja kuninkuutesi pysyvät kun on tänä päivänä paljastanut itsensä palvelijainsa sinun edessäsi iäti, ja sinun valtaistuimesi on oleva palvelijattarien silmien edessä, niinkuin kevytmielinen iäti vahva." **17** Aivan näillä sanoilla ja tämän näyn ihmisen paljastautuu!" **21** Niin Daavid sanoi Miikalille: mukaan Naatan puhui Daavidille. **18** Niin kuningas "Herran edessä, joka on valinnut minut, sivu sinun isäsi ja Daavid meni ja asettui Herran eteen ja sanoi: "Mikä olen koko hänen sukunsa, ja asettanut minut Herran kansan, minä, Herra, Herra, ja mikä on minun sukuni, että olet Israelin, ruhtinaaksi-Herran edessä minä karkeloin; **22** saattanut minut tähän asti? **19** Mutta tämäkin on ollut ja tähänkin minä pidän itseni liian vähäisenä ja olen vähän sinun silmissäsi, Herra, Herra, ja niin olet sinä omissa silmissäni halpa; mutta ne palvelijattaret, joista puhunut palvelijasi suvulle myösken kaukaisista asioista, sinä puhuit, tulevat minua kunnioittamaan". **23** Ja Miikal, nän opettaen ihmisten tavalla, Herra, Herra. **20** Mitä Daavid enää sinulle puhuisi? Sinähän tunnet palvelijasi, Herra, Herra. **21** Oman sanasi tähden ja mielesi mukaan sinä olet tehnyt sen, että ilmoitit palvelijallesi kaikki nämä suuret asiat. **22** Sentähden olet sinä, Herra Jumala, suuri; sillä kaiken sen mukaan, mitä me olemme kovillamme kuulleet, ei ole sinun vertaistasi, eikä muuta jumalaa ole kuin sinä. **23** Ja missä on maan päällä toista kansaa sinun kansasi Israelin vertaista, jota Jumala itse on käynyt lunastamaan kansaksensa, tehdäkseen sen nimen kuuluisaksi ja tehdäkseen teille, sinun maallesi, suuria ja peljättäviä tekoja kansasi edessä, jonka sinä lunastit itsellesi Egyptistä, pakanaisi ja heidän jumaliensa vallasta? **24** Ja sinä olet valmistanut itsellesi kansasi Israelin, omaksi kansaksesi ikuisiksi ajoiksi; ja sinä, Herra, olet tullut heidän Jumalaksensa. **25** Niin täytä nyt, Herra Jumala, ikuisiksi ajoiksi se, mitä olet puhunut palvelijastasi ja hänen suvustansa; tee, niinkuin olet puhunut. **26** Niin sinun nimesi tulee suureksi iankalkkisesti, ja se on oleva: Herra Sebaot, Israelin Jumala. Ja palvelijasi Daavidin suku on pysyvä sinun edessäsi. **27** Sillä sinä, Herra Sebaot, Israelin Jumala, olet ilmoittanut palvelijallesi ja sanonut: 'Minä rakennan sinulle huoneen'. Siitä sinun palvelijasi on saanut rohkeuden rukoilla tämän rukouksen sinun kuullaksesi. **28** Ja nyt, Herra, Herra, sinä olet Jumala, ja sinun sanasi ovat todet; ja kun olet luvannut palvelijallesi tämän hyvän, **29** niin suvitse nyt siunatta palvelijasi suku, että se pysyi iäti sinun edessäsi. Sillä sinä, Herra, Herra, olet sen luvannut, ja sinun palvelijasi suku on oleva siunattu sinun siunauksellasi iankalkkisesti."

8 Sen jälkeen Daavid voitti filistealaiset ja nöryytti heidät; ja Daavid otti vallan ohjat filistealaisten käsistä. **2** Hän voitti myös mooabilaiset ja mittasi heitä nuoralla, pantuaan heidät makaamaan maahan: aina kaksi nuorapituita hän mittasi surmattavaksi ja yhden nuorapituuuden henkiin jätettäväksi. Niin tulivat mooabilaiset Daavidin veronalaisiksi palvelijoiksi. **3** Samoin Daavid voitti Hadadeserin, Rehobin pojан, Sooban kuninkaan, kun tämä oli menossa ulottamaan

valtaansa Eufrat-virtaan. 4 Ja Daavid otti häneltä vangiksi Loodebarista. 6 Kun Mefiboset, Saulin pojat Joonatanin tuhat seitsemänsataa ratsumiestä ja kaksikymmentä poika, tuli Daavidin tykö, lankesi häntä kasvoillensa ja tuhatta jalkamiestä ja katkoi kaikilta vaunuhevolsilta osoitti kunnioitusta. Niin Daavid sanoi: "Mefiboset!" vuohisjänteet; ainoastaan sata vaunuhevosta häntä vastasi: "Tässä on palvelijasi". 7 Daavid sanoi niistä säästti. 5 Ja kun Damaskon aramilaiset tulivat hänelle: "Älä pelkää, sillä minä teen sinulle laupeuden auttamana Hadadeseria, Sooban kuningasta, voitti isäsi Joonatanin tähdien, ja minä palautan sinulle Daavid kaksikymmentä kaksoi tuhatta aramilaisista. 6 Isoisäsi Saulin kaiken maaomaisuuden, ja sinä saat aina Ja Daavid asetti maaheroja Damaskon Aramiin; ja aterioida minun pöydässäni". 8 Niin tämä kumarsi ja aramilaiset tulivat Daavidin veronalaisiksi palvelijoiksi. sanoi: "Mikä on palvelijasi, että sinä käännyt minunlaiseni Nän Herrä antoi Daavidille voiton, mihin tahansa häntä koiranraadon puoleen?" 9 Sitten kuningas kutsui meni. 7 Ja Daavid otti ne kultavarustukset, jotka Siiban, Saulin palvelijan, ja sanoi hänelle: "Kaiken, mikä Hadadeserin palvelijoilla oli, ja vei ne Jerusalemiin. on ollut Saulin ja koko hänen sukunsa omaa, minä 8 Mutta Hadadeserin kaupungeista, Betahista ja annan sinun herrasi pojalle. 10 Ja sinä poikinesi ja Beerotista, kuningas Daavid otti sangen paljon vaskea. palvelijoinesi viljelle hänelle sitä maata ja korjaa sato, 9 Kun Tooi, Hamatin kuningas, kuuli, että Daavid oli ettei sinun herrasi pojalla olisi leipää syödä; kuitenkin voittanut Hadadeserin koko sotajoukon, 10 lähettilä Tooi saa Mefiboset, sinun herrasi poika, aina aterioida poikansa Jooramin kuningas Daavidin luo tervehtimään minun pöydässäni." Ja Siiballa oli viisitoista poikaa ja häntä ja onnittelemaan häntä siitä, että häntä oli tuistellut kaksikymmentä palvelijaa. 11 Siiba sanoi kuninkaalle: Hadadeserin kanssa ja voittanut hänet; sillä Hadadeser oli ollut Tooin vastustaja. Ja hänen lähettilä oli mukanaan hopea-, kulta- ja vaskikaluja. 11 Nekin kuningas Daavid pyhi Herralle, samoin kuin oli pyhittänyt sen hopean ja kullen, minkä oli ottanut kaikilta kukistamaltaan kansoita: 12 Aramilta, Mooabilta, ammonilaisilta, filistealaaisilta ja Amalekilta, sekä sen saaliin, minkä häntä oli ottanut Hadadeserilta, Rehobin pojalta, Sooban kuninkaalta. 13 Ja Daavid teki nimensä kuuluisaksi, kun häntä palasi takaisin, voittettuaan Suolalaaksossa edomilaiset, kahdeksantoista tuhatta miestä. 14 Sen jälkeen häntä asetti maaheroja Edomiin, koko Edomiin häntä asetti maaherrat, ja kaikki edomilaiset tulivat Daavidin palvelijoiksi. Nän Herrä antoi Daavidille voiton, mihin tahansa tämä meni. 15 Ja Daavid hallitsi koko Israelia, ja Daavid teki kaikelle kansallensa sitä, mikä oikeus ja vanhurskaus on. 16 Jooab, Serujan poika, oli sotajoukon ylipäällikkönä, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kanslerina. 17 Saadok, Ahitubin poika, ja Ahimelek, Ebjatarin poika, olivat pappeina, ja Seraja oli kirjurina. 18 Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkönä; Daavidin pojat olivat myös pappeina.

9 Daavid kysyi: "Onko Saulin suvusta enää jäljellä ketään, jolle minä voisim tehdä laupeuden Joonatanin tähdien?" 2 Saulin perheessä oli ollut palvelija nimeltä Siiba, ja hänet he kutsuivat Daavidin eteen. Ja kuningas sanoi hännelle: "Oletko sinä Siiba?" Häntä vastasi: "Palvelijasi on". 3 Kuningas kysyi: "Eikö Saulin suvusta ole enää jäljellä ketään, jolle minä voisim tehdä Jumalan laupeuden?" Siiba vastasi kuninkaalle: "Vielä on Joonatanin poika, joka on rampa jaloistaan". 4 Kuningas kysyi häneltä: "Missä häntä on?" Siiba vastasi kuninkaalle: "Hän on Maakirin, Ammielin pojan, talossa Loodebarissa". 5 Niin kuningas Daavid lähettilä auttamana hänet Maakirin, Ammielin pojan, talosta

Loodebarista. 6 Kun Mefiboset, Saulin pojat Joonatanin tuhat seitsemänsataa ratsumiestä ja kaksikymmentä poika, tuli Daavidin tykö, lankesi häntä kasvoillensa ja tuhatta jalkamiestä ja katkoi kaikilta vaunuhevolsilta osoitti kunnioitusta. Niin Daavid sanoi: "Mefiboset!" vuohisjänteet; ainoastaan sata vaunuhevosta häntä vastasi: "Tässä on palvelijasi". 7 Daavid sanoi niistä säästti. 5 Ja kun Damaskon aramilaiset tulivat hänelle: "Älä pelkää, sillä minä teen sinulle laupeuden auttamana Hadadeseria, Sooban kuningasta, voitti isäsi Joonatanin tähdien, ja minä palautan sinulle Daavid kaksikymmentä kaksoi tuhatta aramilaisista. 6 Isoisäsi Saulin kaiken maaomaisuuden, ja sinä saat aina Ja Daavid asetti maaheroja Damaskon Aramiin; ja aterioida minun pöydässäni". 8 Niin tämä kumarsi ja aramilaiset tulivat Daavidin veronalaisiksi palvelijoiksi. sanoi: "Mikä on palvelijasi, että sinä käännyt minunlaiseni Nän Herrä antoi Daavidille voiton, mihin tahansa häntä koiranraadon puoleen?" 9 Sitten kuningas kutsui meni. 7 Ja Daavid otti ne kultavarustukset, jotka Siiban, Saulin palvelijan, ja sanoi hänelle: "Kaiken, mikä Hadadeserin palvelijoilla oli, ja vei ne Jerusalemiin. on ollut Saulin ja koko hänen sukunsa omaa, minä 8 Mutta Hadadeserin kaupungeista, Betahista ja annan sinun herrasi pojalle. 10 Ja sinä poikinesi ja Beerotista, kuningas Daavid otti sangen paljon vaskea. palvelijoinesi viljelle hänelle sitä maata ja korjaa sato, 9 Kun Tooi, Hamatin kuningas, kuuli, ettei sinun herrasi pojalla olisi leipää syödä; kuitenkin voittanut Hadadeserin koko sotajoukon, 10 lähettilä Tooi saa Mefiboset, sinun herrasi poika, aina aterioida poikansa Jooramin kuningas Daavidin luo tervehtimään minun pöydässäni." Ja Siiballa oli viisitoista poikaa ja häntä ja onnittelemaan häntä siitä, että häntä oli tuistellut kaksikymmentä palvelijaa. 11 Siiba sanoi kuninkaalle: Hadadeserin kanssa ja voittanut hänet; sillä Hadadeser oli ollut Tooin vastustaja. Ja hänen lähettilä oli mukanaan hopea-, kulta- ja vaskikaluja. 11 Nekin kuningas Daavid pyhi Herralle, samoin kuin oli pyhittänyt sen hopean ja kullen, minkä oli ottanut kaikilta kukistamaltaan kansoita: 12 Aramilta, Mooabilta, ammonilaisilta, filistealaaisilta ja Amalekilta, sekä sen saaliin, minkä häntä oli ottanut Hadadeserilta, Rehobin pojalta, Sooban kuninkaalta. 13 Ja Daavid teki nimensä kuuluisaksi, kun häntä palasi takaisin, voittettuaan Suolalaaksossa edomilaiset, kahdeksantoista tuhatta miestä. 14 Sen jälkeen häntä asetti maaheroja Edomiin, koko Edomiin häntä asetti maaherrat, ja kaikki edomilaiset tulivat Daavidin palvelijoiksi. Nän Herrä antoi Daavidille voiton, mihin tahansa tämä meni. 15 Ja Daavid hallitsi koko Israelia, ja Daavid teki kaikelle kansallensa sitä, mikä oikeus ja vanhurskaus on. 16 Jooab, Serujan poika, oli sotajoukon ylipäällikkönä, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kanslerina. 17 Saadok, Ahitubin poika, ja Ahimelek, Ebjatarin poika, olivat pappeina, ja Seraja oli kirjurina. 18 Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkönä; Daavidin pojat olivat myös pappeina.

10 Senjälkeen ammonilaisten kuningas kuoli, ja hänen poikansa Haanun tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. 2 Niin Daavid sanoi: "Minä osoitan laupeutta Haanunille, Naahaan pojalle, niinkuin hänen isänsä osoitti laupeutta minulle". Ja Daavid lähettilä palvelijoitaan lohduttamaan häntä hänen isänsä kuoleman johdosta. Kun Daavidin palvelijat tulivat ammonilaisten maahan, 3 sanoivat ammonilaisten päämiehet herraillensa Haanunille: "Luuletko sinä, että Daavid tahtoo kunnioittaa sinun isäsi, kun häntä lähettilä lohduttaja sinun luoksesi? Varmasti on Daavid lähettilä palvelijansa sinun luoksesi tutkimaan kaupunkia ja vakoilemaan ja hävittämään sitä." 4 Niin Haanun otti kiinni Daavidin palvelijat, ajatti toisen puolen heidän partaansa ja leikkautti toisen puolen heidän vaatteistaan, peräpuolia myötä, ja päästi heidät sitten menemään. 5 Ja kun se ilmoitettiin Daavidille, lähettilä häntä sanan heitä vastaan, sillä miehiä oli pahasti häväistyi. Ja kuningas käsiki sanoa: "Jääkää Jerikoon, kunnes partanne on kasvanut, ja tulkaa sitten takaisin". 6 Kun ammonilaiset näkivät joutuneensa Daavidin vihoihin, lähettiläät ammonilaiset lähettiläitä ja palkkasivat Beet-Rehobin ja Sooban aramilaisia, kaksikymmentä tuhatta jalkamiestä, ja Maakan kuninkaalta tuhat miestä ja Toobin miehiä kaksitoista tuhatta. 7 Kun Daavid sen kuuli, lähettilä häntä Jooabin ja koko sotajoukon, kaikki urhot. 8 Niin ammonilaiset lähtivät ja asettuivat sotarintaan portin oven edustalle, mutta Sooban ja Rehobin aramilaiset ja Toobin ja Maakan miehet olivat eri joukkona kedolla. 9

Kun Jooab näki, että häntä uhkasi hyökkäys edestä ja Uuria lähti kuninkaan linnasta, ja kuninkaan lahya takaa, valitsi hän miehiä kaikista Israelin valiomiehistä seurasi häntä. **9** Mutta Uuria panikin maata kuninkaan ja asettui sotarintaan aramilaisia vastaan. **10** Mutta linnan oven eteen kaikkien muiden herransa palvelijain muun väen hän antoi veljensä Abisain johtoon, ja tämä joukkoon eikä mennyt kotiinsa. **11** Kun Daavidille asettui sotarintaan ammonilaisia vastaan. **11** Ja hän ilmoitti: "Uuria ei ole mennytkään kotiinsa", sanoi sanoi: "Jos aramilaiset tulevat minulle ylivoimaisiksi, niin Daavid Uurialle: "Tulehan sinä matkalta, mikset mennyt tule sinä minun avukseen; jos taas ammonilaiset tulevat kotiisi?" **11** Mutta Uuria sanoi Daavidille: "Arki ja Israel sinulle ylivoimaisiksi, niin minä tulen sinua auttamaan. ja Juuda asuvat lehtimajoissa, minun herrani Jooab ja **12** Ole luja, ja pystyäämme lujina kansamme puolesta herrani palvelijat ovat leirytyneinä kedolla; menisinkö ja meidän Jumalamme kaupunkien puolesta. Tehkön minä kotiin syömään, juomaan ja makaamaan vaimoni sitten Herra, minkä hyväksi näkee." **13** Sitten Jooab kansas? Niin totta kuin sinä elät ja sinun sielusi elää: ja väki, joka oli hänen kanssaan, ryhtyi taisteluun sitä minä en tee." **12** Niin Daavid sanoi Uurialle: "Jää aramilaisia vastaan, ja nämä pakenivat häntä. **14** Ja kun tänne vielä täksi päiväksi, niin minä huomenna päästän ammonilaiset näkivät aramiläisten pakenevan, pakenivat sinut menemään". Niin Uuria jäi Jerusalemiin vielä hekin Abisaita ja menivät kaupunkiin. Sitten Jooab siksi päiväksi. Seuraavana päivänä **13** Daavid kutsui palasi ahdistamasta ammonilaisia ja tuli Jerusalemiin. hänet luksensa syömään ja juomaan ja juotti hänet **15** Kun aramilaiset näkivät, että Israel oli voittanut juovuksiin. Mutta illalla hän meni maata vuoteelleen heidät, kokoontuivat he kaikki, **16** ja Hadareser lähetti herransa palvelijain joukkoon eikä mennyt kotiinsa. **14** nostattamaan niitä aramilaisia, jotka asuivat tuolla Seuraavana aamuna Daavid kirjoitti kirjeen Jooabille puolella Eufrat-virran; ja he tulivat Heelamiin, ja Soobak, ja lähetti sen Uurian mukana. **15** Ja kirjeessä hän Hadareserin sotapäällikkö, johti heitä. **17** Kun se kirjoitti näin: "Pankaa Uuria eturintaan, kiivaimpaan ilmoitti Daavidille, kokosi hän kaiken Israelin ja taisteluun, ja vetätykää takaisin hänen luotaan, että meni Jordanin yli ja tuli Heelamiin; ja aramilaiset hänet lyötäisiin kuoliaaksi". **16** Piirittäässään kaupunkia asettuivat sotarintaan Daavidia vastaan ja taistelivat Jooab asetti Uurian siihen paikkaan, missä tiesi hänen kanssaan. **18** Mutta aramilaiset pakenivat urhoollisimpien miesten olevan. **17** Kun sitten kaupungin Israelia, ja Daavid tappoi aramilaisilta seitsemän sataa miehet ryntäsvät ulos ja ryhtivät taisteluun Jooabin vaunuhevosta ja neljäkymmentä tuhatta ratsumiestä, kansas, niin väkeä, Daavidin palvelijoita, kaatui, ja ja heidän sotapäällikkönsä Soobakin hän siellä löi myösken heettiläinen Uuria kuoli. **18** Sitten Jooab lähetti kuoliaaksi. **19** Kun kaikki Hadareserin alaiset kuninkaat ilmoittamaan Daavidille kaikki, mitä taistelussa oli näkivät, että Israel oli voittanut heidät, tekivät he Israelin tapahtunut. **19** Ja hän käski sanansaattajaan sanoen: kansas rauhan ja palvelivat heitä. Sitten aramilaiset "Kun olet kertonut kuninkaalle kaikki, mitä sodassa eivät enää uskaltaneet auttaa ammonilaisia.

11 Vuoden vaihteessa, kuningasten sotaanlähtöäikana, lähetti Daavid Jooabin ja hänen kanssaan palvelijansa ja koko Israelin sotaretkelle; ja he hävittivät ammoniläisten maata ja piirittivät Rabbaa. Mutta Daavid itse jäi Jerusalemiin. **2** Niin tapahtui eräänä iltana, kun Daavid oli noussut vuoteeltansa ja käveli kuninkaan linnan katolla, että hän katolta näki naisen peseytymässä; ja nainen oli näältään hyvin ihana. **3** Daavid lähetti hankkimaan tietoja naisesta; ja sanottiin: "Se on Batseba, Eliamin tytär, heettiläisen Uurian vaimo". **4** Niin Daavid lähetti sanansaattajat häntä noutamaan, ja hän tuli hänen luokseensa. Ja Daavid makasi naisen kanssa, joka juuri oli puhdistautunut saastaisudestaan. Sitten tämä palasi kotiinsa. **5** Ja vaimo tuli raskaaksi; ja hän lähetti ilmoittamaan Daavidille: "Minä olen raskaana". **6** Silloin Daavid lähetti Jooabille sanan: "Lähetä minun luokseni heettiläinen Uuria". Ja Jooab lähetti Uurian Daavidin luo. **7** Ja kun Uuria tuli Daavidin luo, kysyi tämä, kuinka Jooab ja väki voivat ja kuinka sota menestyi. **8** Ja Daavid sanoi Uurialle: "Mene kotiisi ja pese jalkasi".

Uuria lähti kuninkaan linnasta, ja kuninkaan lahya seurasi häntä. **9** Mutta Uuria panikin maata kuninkaan ja asettui sotarintaan aramilaisia vastaan. **10** Mutta linnan oven eteen kaikkien muiden herransa palvelijain muun väen hän antoi veljensä Abisain johtoon, ja tämä joukkoon eikä mennyt kotiinsa. **11** Kun Daavidille asettui sotarintaan ammonilaisia vastaan. **11** Ja hän ilmoitti: "Uuria ei ole mennytkään kotiinsa", sanoi sanoi: "Jos aramilaiset tulevat minulle ylivoimaisiksi, niin Daavid Uurialle: "Tulehan sinä matkalta, mikset mennyt tule sinä minun avukseen; jos taas ammonilaiset tulevat kotiisi?" **11** Mutta Uuria sanoi Daavidille: "Arki ja Israel sinulle ylivoimaisiksi, niin minä tulen sinua auttamaan. ja Juuda asuvat lehtimajoissa, minun herrani Jooab ja **12** Ole luja, ja pystyäämme lujina kansamme puolesta herrani palvelijat ovat leirytyneinä kedolla; menisinkö ja meidän Jumalamme kaupunkien puolesta. Tehkön minä kotiin syömään, juomaan ja makaamaan vaimoni sitten Herra, minkä hyväksi näkee." **13** Sitten Jooab kansas? Niin totta kuin sinä elät ja sinun sielusi elää: ja väki, joka oli hänen kanssaan, ryhtyi taisteluun sitä minä en tee." **12** Niin Daavid sanoi Uurialle: "Jää aramilaisia vastaan, ja nämä pakenivat häntä. **14** Ja kun tänne vielä täksi päiväksi, niin minä huomenna päästän ammonilaiset näkivät aramiläisten pakenevan, pakenivat sinut menemään". Niin Uuria jäi Jerusalemiin vielä hekin Abisaita ja menivät kaupunkiin. Sitten Jooab siksi päiväksi. Seuraavana aamuna Daavid kirjoitti kirjeen Jooabille puolella Eufrat-virran; ja he tulivat Heelamiin, ja Soobak, ja lähetti sen Uurian mukana. **15** Ja kirjeessä hän Hadareserin sotapäällikkö, johti heitä. **17** Kun se kirjoitti näin: "Pankaa Uuria eturintaan, kiivaimpaan ilmoitti Daavidille, kokosi hän kaiken Israelin ja taisteluun, ja vetätykää takaisin hänen luotaan, että meni Jordanin yli ja tuli Heelamiin; ja aramilaiset hänet lyötäisiin kuoliaaksi". **16** Piirittäässään kaupunkia asettuivat sotarintaan Daavidia vastaan ja taistelivat Jooab asetti Uurian siihen paikkaan, missä tiesi hänen kanssaan. **18** Mutta aramilaiset pakenivat urhoollisimpien miesten olevan. **17** Kun sitten kaupungin Israelia, ja Daavid tappoi aramilaisilta seitsemän sataa miehet ryntäsvät ulos ja ryhtivät taisteluun Jooabin vaunuhevosta ja neljäkymmentä tuhatta ratsumiestä, kansas, niin väkeä, Daavidin palvelijoita, kaatui, ja ja heidän sotapäällikkönsä Soobakin hän siellä löi myösken heettiläinen Uuria kuoli. **18** Sitten Jooab lähetti kuoliaaksi. **19** Kun kaikki Hadareserin alaiset kuninkaat ilmoittamaan Daavidille kaikki, mitä taistelussa oli näkivät, että Israel oli voittanut heidät, tekivät he Israelin tapahtunut. **19** Ja hän käski sanansaattajaan sanoen: "Kun olet kertonut kuninkaalle kaikki, mitä sodassa on tapahtunut, **20** niin kuningas ehkä kiivastuu ja sano sinulle: 'Miksi menitte niin lähelle kaupunkia taistelemaan? Ettekö tiennet, että ne ampuvat muurilta?' **21** Kuka surmasi Abimelekin, Jerubbesetin pojant? Eikö nainen heittänyt muurilta jauhinkivää hänen päällensä, niin että hän kuoli Teebeksesä? Miksi menitte niin lähelle muuria?' Sano silloin: 'Myösken sinun palvelijasi heettiläinen Uuria on kuollut'." **22** Sanansaattaja lähti, ja tultuaan hän ilmoitti Daavidille kaiken, mitä Jooab oli lähettynyt hänet ilmoittamaan. **23** Ja sanansaattaja sanoi Daavidille: "Ne miehet olivat meille ylivoimaiset ja ryntäsvät meitä vastaan ulos kedolle, mutta me työnsimme heidät takaisin portin ovelle saakka. **24** Silloin ampujat ampivat muurilta sinun palvelijoitasi, ja kuninkaan palvelijoita kuoli; myösken palvelijasi heettiläinen Uuria kuoli." **25** Silloin Daavid sanoi sanansaattajalle: "Sano näin Jooabille: 'Älä pane sitä pahaksi, sillä miekka syö milloin yhden, milloin toisen; taistele urheasti kaupunkia vastaan ja hävitä se'. Rohkaise häntä näin." **26** Kun Uurian vaimo kuuli, että hänen miehensä Uuria oli kuollut, pitä hän puolisolleen valittajaiset. **27** Mutta kun suruaika oli

ohitse, lähetti Daavid ottamaan hänet linnaansa, ja hän tuli hänen vaimoksensa. Sitten hän synnytti hänen pojaa. Mutta se, minkä Daavid oli tehnyt, oli paha Herran silmissä.

12 Ja Herra lähetti Naatanin Daavidin tykö. Kun hän tuli hänen tykönsä, sanoi hän hännelle: "Kaksi miestä oli samassa kaupungissa, toinen rikas ja toinen köyhä. 2 Rikkala oli lampaita ja raavaita hyvin paljon. 3 Mutta köyhällä ei ollut muuta kuin yksi ainoa pieni karitsa, jonka hän oli ostanut. Hän elätti sitä, ja se kasvoi hänen luonansa yhdessä hänen lastensa kanssa: se söi hänen leipäpalastansa, joi hänen maljastansa, makasi hänen sylissään ja oli hännelle niinkuin tytär. 4 Niin rikkalalle miehelle tuli vieras. Mutta hän ei raskinut ottaa omia lampaitansa eikä raavaitansa valmistaakseen ruokaa matkamiehelle, joka oli tullut hänen luokseensa; vaan hän otti köyhän miehen karitsan ja valmisti sen miehelle, joka oli tullut hänen luokseensa." 5 Niin Daavid vihastui kovin siihen mieheen ja sanoi Naatanille: "Niin totta kuin Herra elää: mies, joka tämän on tehnyt, on kuoleman oma. 6 Ja karitsa hänen on korvattava nelinkertaisesti, koska hän teki näin ja koska hän ei säälä tuntenut." 7 Mutta Naatan sanoi Daavidille: "Sinä olet se mies. Nämä sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi ja pelastanut sinut Saulin käsistä. 8 Minä olen antanut sinulle herrasi linnan ja antanut herrasi vaimot sinun sylisi; ja minä olen antanut sinulle Israelin ja Juudan heimot. Ja jos tämä olisi vähän, niin minä antaisin sinulle vielä sekä sitä että täitä. 9 Miksi sinä olet pitänyt halpana Herran sanan ja tehnyt sitä, mikä on pahaa hänen silmissään? Heettiläisen Uurian sinä olet surmannut miekalla, olet tappanut hänet ammonilaisten miekalla, ja hänen vaimonsa sinä olet ottanut vaimoksesi. 10 Sentähden ei miekka ole milloinkaan väistyvä sinun suvustasi, koska olet pitänyt halpana minut ja ottanut vaimoksesi heettiläisen Uurian vaimon. 11 Nämä sanoo Herra: Katso, minä nostatan sinulle onnettomuuden sinun omasta perheestäsi, ja silmies edessä minä otan sinun vaimosi ja annan heidät toiselle, ja hän on makaava sinun vaimojesi kanssa tämän auringon nähden. 12 Sillä sinä olet tehnyt tekosi salassa, mutta minä teen tämän koko Israelin ja auringon nähden." 13 Niin Daavid sanoi Naatanille: "Minä olen tehnyt syntiä Herraa vastaan". Naatan sanoi Daavidille: "Niin on myös Herra antanut sinun syntisi anteeksi; sinä et kuole. 14 Mutta koska sinä tällä teolla olet saattanut Herran viholliset pilkkaamaan häntä, niin se poika, joka sinulle on syntynyt, on kuoleva." 15 Sitten Naatan meni kotiinsa. Ja Herra lõi lasta, jonka Uurian vaimo oli Daavidille synnyttänyt, niin että se sairastui vaikeasti. 16 Silloin Daavid etsi Jumalaa pojaa tähden, ja Daavid paastosi; ja aina kun hän tuli kotiinsa, makasi hän yötä paljalla maalla. 17 Niin hänen hovinsa

vanhimmat menivät hänen luokseen saadaksensa hänet nousemaan ylös maasta, mutta hän ei tahtonut; eikä hän syönyt mitään heidän kanssansa. 18 Seitsemäntä päivänä lapsi kuoli. Mutta Daavidin palvelijat eivät uskaltaneet ilmoittaa hännelle, että lapsi oli kuollut, sillä he ajattelivat: "Katso, kun me puhumme hännelle lapsen vielä eläessä, ei hän kuullut meitä. Kuinka voisimme sitten sanoa hännelle, että lapsi on kuollut? Hän voisi tehdä itselleen pahaa." 19 Mutta kun Daavid näki, että hänen palvelijansa kuiskailivat keskenänsä, ymmärsi hän, että lapsi oli kuollut. Ja Daavid kysyi palvelijoiltansa: "Onko lapsi kuollut?" He vastasivat: "On". 20 Niin Daavid nousi maasta, peseytyi ja voiteli itsensä, muutti vaatteensa, meni Herran huoneeseen ja rukoili. Ja kun hän tuli kotiinsa, pyysi hän rukooa; ja he tarjosivat, ja hän sői. 21 Mutta hänen palvelijansa sanoivat hännelle: "Miksi teet näin? Lapsen eläessä sinä paastosit ja itkit, mutta lapsen kuoltua sinä nousit ja syöt." 22 Hän vastasi: "Kun lapsi vielä eli, paastosin minä ja itkin, sillä minä ajattelin: Kenties Herra on minulle armollinen, niin että lapsi jää eloona. 23 Mutta kun hän nyt on kuollut, niin mitä minä enää paastoaisin? Enhän minä enää voi palauttaa häntä. Minä menen hänen tykönsä, mutta hän ei enää palaja minun tyköni." 24 Daavid lohdutti vaimoansa Batsebaa ja meni hänen luokseensa ja makasi hänen kanssansa. Ja tämä synnytti pojан, ja hän antoi tälle nimen Salomo, ja Herra rakasti häntä. 25 Ja Daavid laittoi hänet profeetta Naatanin hoitoon, ja tämä kutsui häntä Jedidjaksi Herran tähden. 26 Mutta Jooab ryhti taistelemaan ammonilaisten Rabbaa vastaan ja valloitti kuninkaan kaupungin. 27 Ja Jooab lähetti sanansaattajat Daavidin luo ja käsiki sanoa: "Minä olen ryhtynyt taisteluun Rabbaa vastaan ja olen jo valloittanut vesikaupungin. 28 Niin kokoa nyt jäljellä oleva väki ja asetu leiriin kaupungin edustalle ja valloitaa se, etten minä sitä valloittaisi ja ottaisi sitä nimiini." 29 Silloin Daavid kokosi kaiken väen ja lähti Rabbaan, ryhti taisteluun sitä vastaan ja valloitti sen. 30 Ja hän otti heidän kuninkaansa kruunun hänen päästäänsä se painoi talentin kultaa, ja siinä oli kallis kivi ja se pantiin Daavidin päähän. Ja hän vei sangen paljon saalista kaupungista. 31 Ja kansan, mitä siellä oli, hän vei pois ja asetti heitä kivisahojen ja rautahakkujen ja rautakirveiden ääreen ja pani heitä tilentekoon. Nämä hän teki kaikille ammonilaisten kaupungeille. Sitten Daavid ja kaikki väki palasi Jerusalemiin.

13 Sen jälkeen tapahtui tämä. Daavidin pojalla Absalomilla oli kaunis sisar nimeltä Taamar, ja Daavidin poika Amnon rakastui häneen. 2 Ja Amnon tuli aivan sairaaksi tuskasta sisarensa Taamarin tähden; sillä kun tämä oli neitsyt, näytti Ammonista mahdottomalta tehdä hännelle mitään. 3 Mutta Amnonilla oli ystävä, nimeltä Joonadab, Daavidin veljen Simean poika; ja

Joonadab oli hyvin ovela mies. 4 Tämä sanoi hänelle: "Älä pane täitä asiaa niin sydämelleesi." Niin Taamar jää "Miksi sinä kuihdut noin päivä päivältä, kuninkaan poika? hyljättynä veljensä Absalomini taloon. 21 Kun kuningas Etkö ilmaise minulle sitä?" Amnon vastasi hänelle: "Minä Daavid kuuli kaiken tämän, vihastui hän kovin. 22 Mutta olen rakastunut veljeni Absalomini sisareen Taamariin". Absalom ei puhunut Amnonille sanaakaan, ei pahaa 5 Joonadab sanoi hänelle: "Paneeudu vuoteeseesi ja eikä hyvää, sillä Absalom vihasi Amnonia, sentähden tekeydy sairaaksi. Ja kun isäsi tulee katsomaan sinua, että tämä oli tehnyt väkivaltaa hänen sisarellensa niin sano hänelle: 'Salli minun sisareni Taamarin tulla Taamarille. 23 Kahden vuoden kuluttua tapahtui, että antamaan minulle jotakin syötävää; jos hän valmistaisi Absalomilla oli lammasten keritsäiset Baal-Haasorissa, ruuan minun silmieni edessä, että minä näkisin sen, joka on Efraimin luona. Ja Absalom kutsui sinne kaikki niin minä söisin hänen kädestään'." 6 Niin Amnon kuninkaan pojat. 24 Ja Absalom tuli kuninkaaksi työ ja paneutui maata ja tekeytti sairaaksi. Kun kuningas tuli sanoi: "Katso, palvelijallasi on lammasten keritsäiset; katsomaan häntä, sanoi Amnon kuninkaalle: "Salli minun jospa kuningaskin palvelijoineen tulisi palvelijansa luo". sisareni Taamarin tulla tekemään kaksi kakkua minun 25 Mutta kuningas vastasi Absalomille: "Ei niin, pojani, silmieni edessä, niin minä syön hänen kädestään". 7 älkäämme tulko kaikki, ettemme olisi sinulle vaivaksi". Silloin Daavid lähetti sanan Taamarille linnaan ja käske Ja vaikka hän pyytämällä pyysi häntä, ei hän kuitenkaan sanoa hänelle: "Mene veljesi Amnonin taloon ja valmista tahtonut mennä, vaan hyvästeli hänet. 26 Silloin Absalom hänen ruokaa". 8 Niin Taamar meni veljensä Amnonin sanoi: "Jollet itse tulekaan, salli kuitenkin veljeni Amnonin taloon, jossa tämä makasi. Ja hän otti taikinaa, sotki ja tulla meidän kanssanne". Kuningas sanoi hänelle: teki kakkuja hänen silmiensä edessä ja paistoi kakut, "Miksi juuri hänen olisi mentävä sinun kanssasi?" 27 9 otti pannun ja kaatoi hänen eteensä; mutta tämä ei Mutta kun Absalom pyytämällä pyysi häntä, päästää hän tahtonut syödä. Ja Amnon sanoi: "Toimittakaa kaikki Amnonin ja kaikki muut kuninkaan pojat menemään minun luotani ulos". Niin menivät kaikki hänen luotaan hänen kanssansa. 28 Ja Absalom käskee palvelijoitaan ja ulos. 10 Sitten Amnon sanoi Taamarille: "Tuo ruoka tänne sanoi: "Pitääkää silmällä, milloin Amnonin sydän tulee sisähuoneeseen, syödäkseni sinun kädestäsi". Niin iloiseksi viinistä, ja kun minä sanon teille: 'Surmatkaa Taamar otti tekemänsä kakan ja toi ne sisähuoneeseen Amnon', niin tappakaa hänet älkääkää peljätkö; sillä veljellensä Amnonille. 11 Mutta kun hän tarjosи niitä minähän olen teitä käskenyt. Olkaa lujat ja urhoolliset." 29 tälle syödä, tarttui tämä häneen ja sanoi hänelle: Absalom palvelijat tekivät Amnonille, niinkuin Absalom "Tule, makaa minun kanssani, sisareni!" 12 Mutta hän oli käskenyt. Silloin kaikki kuninkaan pojat nousivat, sanoi: "Pois se, veljeni, älä tee minulle väkivaltaa; sillä istuivat kukin mulinca selkään ja pakenvat. 30 Heidän semmoista ei saa tehdä Israelissa. Älä tee sellaista vielä ollessaan matkalla tuli Daavidille sanoma: "Absalom häpeällistää tekoa. 13 Mihin minä joutuisin häpeäni on surmannut kaikki kuninkaan pojat, niin ettei heistä ole kanssa? Ja sinua pidettäisiin Israelissa houkkana. Puhu jäänyt jäljelle ainoatakaan". 31 Silloin kuningas nousi, nyt kuninkaan kanssa; hän ei minua sinulta kiellä." repäisi vaatteensa ja paneutui maahan maata; ja kaikki 14 Mutta tämä ei tahtonut kuulla häntä, vaan voitti hänen palvelijansa seisovat siinä reväistyn vaattein. hänet, teki hänen väkivaltaa ja makasi hänet. 15 Mutta 32 Niin Joonadab, Daavidin veljen Simean poika, sitten valtasi Amnonin ylen suuri vastenmielisyys häntä puhkesi puhumaan ja sanoi: "Älköön herrani luulko, kohtaan: vastenmielisyys häntä kohtaan oli suurempi etä kaikki nuoret miehet, kuninkaan pojat, ovat tapetut; kuin rakkaus, jolla hän oli häntä rakastanut. Ja Amnon ainoastaan Amnon on kuollut. Sillä ilme Absalom sanoi hänelle: "Nouse, mene tiehesi". 16 Silloin hän kasvoilla on tiennyt pahaa siitä päävästä lähtien, jona sanoi hänelle: "Eikö tämä rikos, että ajat minut pois, ole Amnon teki väkivaltaa hänen sisarellensa Taamarille. vielä suurempi kuin se toinen, jonka olet minulle tehnyt?" 33 Älköön siis herrani, kuningas, panko sydämelleen Mutta hän ei tahtonut kuulla häntä, 17 vaan huusi sitä puhetta, että muka kaikki kuninkaan pojat olisivat nuoren miehen, joka häntä palveli, ja sanoi: "Ajakaa kuolleet; sillä ainoastaan Amnon on kuollut." 34 Mutta ulos minun luotani tämä, ja lukiutse ovi hänen jälkeensä". Absalom pakeni. Kun palvelija, joka oli tähystääjänä, 18 Ja tytöllä oli yllään pitkäliepeinen, hihallinen ihokas; nosti silmänsä ja katseli, niin katso, paljon väkeä tuli sillä sellaisiin viittoihin olivat kuninkaan tyttäret puetut tietä, joka oli hänen takanaansa, vuoren kuvetta. 35 neitsyenä ollessaan. Ja kun palvelija oli vienyt hänet ulos Silloin Joonadab sanoi kuninkaalle: "Katso, kuninkaaja lukinnut oven hänen jälkeensä, 19 sirotteli Taamar pojat tulevat. On tapahtunut, niinkuin palvelijasi sanoi." tuhkaa päähäänsä ja repäisi pitkäliepeisen, hihallisen 36 Juuri kun hän oli saanut sen sanotuksi, niin katso, ihokkaan, joka hänellä oli yllänsä, pani kätsensä päänsä kuninkaan pojat tulivat; ja he korottivat äänensä ja päälle ja meni huataen lakkamatta. 20 Hänen veljensä itkivät. Myös kuningas ja kaikki hänen palvelijansa Absalom sanoi hänelle: "Onko veljesi Amnon ollut sinun itkivät hyvin katkerasti. 37 Mutta Absalom oli paennut ja kanssasi? Vaikene nyt, sisareni, onhan hän veljesi. mennyt Gesurin kuninkaan Talmain, Ammihudin pojant,

luo. Ja Daavid suri poikaansa kaiken aikaa. **38** Kun Absalom oli paennut ja tullut Gesuriin, jää hän sinne etttä minun poikani Jumalan perintöosasta. **17** Ja kolmeksi vuodeksi. **39** Ja kuningas Daavid ikävöi päästää Absalomia luo, sillä hän oli lohduttanut Amnonin kuolemasta.

14 Kun Jooab, Serujan poika, huomasi, että kuninkaan sydän oli kääntynyt Absalomia puoleen, lähetti Jooab noutamaan Tekosta taitavan vaimon ja sanoi hänelle: "Ole surevinasi ja pukeudu suruvaatteisiin äläkä voitele itseäsi öljyllä, vaan ole niinkuin vaimo, joka jo kauan on surrut vainajaa. **3** Mene sitten kuninkaan eteen ja puhu hänelle näin." Ja Jooab pani sanat hänen suuhunsa. **4** Niin tekkoalainen vaimo meni kuninkaan eteen, lankesi kasvoillensa maahan ja osoitti kunnioitusta ja sanoi: "Auta, kuningas!" **5** Kuningas sanoi hänelle: "Mikä sinun on?" Hän vastasi: "Totisesti, minä olen leskivaimo; mieheni on kuollut. **6** Ja sinun palvelijattarellasi oli kaksi poikaa; he tulivat riitaan keskenänsä kedolla, eikä siellä ollut ketään, joka olisi sovittanut heidän välimästä, ja niin toinen löi toisen kuoliaaksi. **7** Ja katso, koko suku on noussut palvelijatartasi vastaan, ja he sanovat: 'Anna tänne veljensä surmaaja, etttä me otamme häneltä hengen hänen tapetun veljensä hengestä ja niin hävitämme perillisenkin'. Niin he sammuttaisivat kipinänkin, joka minulla vielä on jäljellä, ettei miehestäni jäisi nimeä eikä jälkeläistä maan päälle." **8** Kuningas sanoi vaimolle: "Mene kotiisi, minä annan käskyn sinusta". **9** Mutta tekkoalainen vaimo sanoi kuninkaalle: "Herrani, kuningas, tulkoon tämä rikos minun ja minun isäni perheen kannettavaksi, mutta kuningas ja hänen valtaistuimensa olkoon siitä vapaa". **10** Kuningas sanoi: "Tuo minun eteeni se, joka puhuu sinulle niin, ja hän ei enää sinuun koske". **11** Vaimo sanoi: "Muistakoon kuningas Herraa Jumalaansa, ettei verenkostaja saisi tuottaa vielä suurempaa turmiota, ja ettei minun poikaani tuhottaisi". Silloin hän sanoi: "Niin totta kuin Herra elää: ei hiuskarvaakaan sinun poikasi päästä ole putoava maahan". **12** Mutta vaimo sanoi: "Salli palvelijattaresi puhua vielä sananen herralleni, kuninkaalle". Hän vastasi: "Puhu". **13** Vaimo sanoi: "Miksi sinä ajattelet tehdä juuri samoin Jumalan kansaa vastaan, koskapa kuningas ei salli oman hylkäämänsä tulla takaisin? Noin puhuessaanhan kuningas itse joutuu ikääntymiseen". **14** Mehän kuolemme ja olemme niinkuin maahan kaadettu vesi, jota ei voi koota takaisin. Mutta Jumala ei ota pois elämää, vaan sitä hän ajattellee, ettei vain hylijätty joutuisi hänestä erotetuksi. **15** Sentähden minä tulin nyt puhumaan tätä herralleni, kuninkaalle, kun kansa sai minut pelkäämään; silloin ajatteli palvelijattaresi: minä puhun kuninkaalle, ehkä kuningas tekee palvelijattarena sanan mukaan. **16** Niin, kuningas on kuuleva ja pelastava palvelijattarena

sen miehen kourista, joka tahtoo hävittää sekä minut palvelijattaresi ajatteli: minut herrani, kuninkaani, sana on rauhoittava minut. Sillä herrani, kuningas, on Jumalan enkelin kaltainen, niin etttä hän kuulee, mikä hyvää on ja mikä pahaa. Ja Herra, sinun Jumalasi, olkoon sinun kanssasi." **18** Kuningas vastasi ja sanoi vaimolle: "Älä salaa minutta mitään, mitä minä sinulta kysyn". Vaimo sanoi: "Herrani, kuningas, puhukoon". **19** Kuningas kysyi: "Eikö Jooabin käsi ole mukanasi kaikessa tässä?" Vaimo vastasi ja sanoi: "Niin totta kuin sinun sielusi, minun herrani, kuningas, elää: ei pääse oikeaan eikä vasempaan siitä, mitä herrani, kuningas, puhuu. Niin, sinun palvelijasi Jooab on käskenyt minua tähän ja pannut kaikki nämä sanat palvelijattaresi suuhun. **20** Antaakseen asialle toisen muodon on palvelijasi Jooab nän tehnyt; mutta herrani on viisas niinkuin Jumalan enkeli ja tietää kaiken, mitä maan pääällä tapahtuu." **21** Silloin kuningas sanoi Jooabille: "Katso, tämän minä teen: mene ja tuo takaisin nuorukainen Absalom". **22** Niin Jooab lankesi kasvoilleen maahan, osoitti kunnioitusta ja siunasi kuningasta. Ja Jooab sanoi: "Nyt palvelijasi tietää, etttä minä olen saanut armon sinun silmiesi edessä, herrani, kuningas, koska kuningas tekee palvelijansa sanan mukaan". **23** Sitten Jooab nousi ja meni Gesuriin ja toi Absalomin Jerusalemiin. **24** Mutta kuningas sanoi: "Hän siirtyköön omaan taloonsa, mutta älköön tulko minun kasvojeni eteen". Niin Absalom siirtyi omaan taloonsa, mutta ei tullut kuninkaan kasvojen eteen. **25** Mutta koko Israelissa ei ollut yhtään niin kaunista miestä kuin Absalom, eikä ketään niin ylistelyä: kantapäästä kiireeseen asti ei ollut hänessä yhtään virheä. **26** Ja kun hän ajatti hiuksensa-aina vuoden kuluttua hän ajatti ne, sillä ne tulivat hänenne niin raskaisi, etttä hänen täytyi ne ajattaa-niin painovat hänen hiuksensa kaksisataa sekeliä kuninkaan painoa. **27** Ja Absalomille syntyi kolme poikaa ja tytär, jonka nimi oli Taamar; hän oli kaunis nainen. **28** Absalom asui kaksi vuotta Jerusalemissa, tulematta kuninkaan kasvojen eteen. **29** Ja Absalom lähetti sanan Jooabille lähettilääkseen hänet kuninkaan luo; mutta tämä ei tahtonut tulla hänen luokseen. Ja hän lähetti vielä toisen kerran, mutta hän ei tahtonut tulla. **30** Silloin hän sanoi palvelijoillensa: "Katsokaa, Jooabin maapalsta on minun maapalstani vieressä, ja hänenellä on siinä ohraa; menkää ja sytyttääkää se palamaan". Ja Absalom palvelijat sytyttivät maapalstan palamaan. **31** Niin Jooab nousi ja meni Absalomin luo taloon ja sanoi hänelle: "Miksi sinun palvelijasi ovat sytyttäneet palamaan maapalstan, joka on minun omani?" **32** Absalom vastasi Jooabille: "Katso, minä lähetin sinulle sanan: Tule tänne, niin minä lähetän sinut kuninkaan luo sanomaan: Mitä varten minä olen tullut kotiin Gesurista? Olisi parempi, jos vielä olisin

siellä. Nyt minä tahdon tulla kuninkaan kasvojen eteen; ja jos minussa on väärrys, niin surmatkoon hän minut." 17 Niin kuningas lähti, ja kaikki väki seurasi häntä. He pysähtivät kaukaisimman talon kohdalle 18 kaikkien hänen palvelijainsa kulkissa hänen ohitsensa. Myös kaikki kreetit ja pleetit sekä kaikki gatilaiset, kuusisataa miestä, jotka olivat tulleet hänen jäljessään Gafista, kulkivat kuninkaan ohitse. 19 Niin kuningas sanoi gatilaiselle Ittaile: "Miksi sinäkin tulit meidän kanssamme? Käännä takaisin ja jää kuninkaan luo, sillä sinä olet vieras, vieläpä maanpaossa kotoasi. 20 Eilen sinä tulit; ottaisinko minä jo tänä päivänä sinut harhailemaan meidän kanssamme matkallamme, kun minä itsekin menen, minne menenkin? Käännä takaisin ja vie veljesi mukanasi. Armo ja uskollisuus sinulle!" 21 Mutta Itta vastasi kuninkaalle ja sanoi: "Niin totta kuin Herra elää, ja niin totta kuin herrani, kuningas, elää: missä paikassa herrani, kuningas, on, siellä tahtoo myös palvelijasi olla, olkoonpa se elämäksi tai kuolemaksi". 22 Daavid sanoi Ittaile: "Tule sitten ja kulje minun ohitseni". Niin gatilainen Itta kulki ohit ja kaikki hänen miehensä ja kaikki vaimot ja lapset, jotka olivat hänen kanssaan. 23 Ja koko maa itki ääneen, kun kaikki väki kulki ohitse. Ja kun kuningas oli kulkemassa Kidronin laakson poikki, kaiken väen kulkissa erämaan tielle pään, 24 niin katso, siinä oli myös Saadok ynnä hänen kanssaan kaikki leeviläiset, jotka kantoivat Jumalan liitonarkkia. Mutta he laskivat Jumalan arkin maahan, ja Ebjatar uhrasi, tunnes kaikki väki kaupungista oli ehtinyt kulkea ohitse. 25 Niin kuningas sanoi Saadokille: "Vie Jumalan arkki takaisin kaupunkiin. Jos minä saan armon Herran silmien edessä, tuo hän minut takaisin ja antaa minun vielä nähden hänet ja hänen asumuksensa. 26 Mutta jos hän sanoo näin: 'Minä en ole mielistynyt sinuun', niin katso, hän tehköön minulle, mikä hyväksi näkee." 27 Ja kuningas sanoi pappi Saadokille: "Sinähän olet näkjä; palaa rauhassa kaupunkiin, sinä ja sinun poikasi Ahimaas ja Ebjatarin poika Joonatan, molemmat poikanne, teidän kanssanne. 28 Katsokaa, minä viivyn kahlauspaikoissa erämaassa, tunnes teiltä tulee sana minun tiedokseni." 29 Niin Saadok ja Ebjatar veivät Jumalan arkin takaisin Jerusalemiin ja jäivät sinne. 30 Mutta Daavid kulki itkien Olymäkeä ylös, pää peittetynä ja paljain jaloin. Ja kaikki väki, mikä oli hänen kanssansa, oli myös peittänyt päänsä, ja he kulkivat itkien lakkamaattia. 31 Ja kun Daavidille kerrottiin, että myös Ahitofel oli salaliitolaisten joukossa Absalomin puolella, sanoi Daavid: "Herra, käännä Ahitofelin neuvo hulluudeksi". 32 Kun sitten Daavid oli tullut vuoren laelle, jossa Jumalaa rukoiltiin, tuli arkilainen Huusai häntä vastaan, ihokas reväistynä ja multaa pään päällä. 33 Daavid sanoi hänelle: "Jos sinä tulit minun kanssani, niin olet minulle vain kuormaksi. 34 Mutta jos palaat kaupunkiin ja sanot Absalomille: 'Minä tahdon olla sinun palvelijasi, kuningas. Minä olen ennen ollut sinun isäsi palvelija, mutta nyt tahdon olla

15 Mutta sitten tapahtui, että Absalom hankki itsellensä vaunut ja hevoset sekä viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellänsä. 2 Ja Absalomilla oli tapana asettua varhain aamulla sen tien viereen, joka vei portille; ja kun joku oli tulossa kuninkaan eteen saamaan oikeutta riita-asiassaan, kutsui Absalom hänet ja kysyi: "Mistä kaupungista sinä olet?" Kun tämä vastasi: "Palvelijasi on siitä tai siitä Israelin sukukunnasta", 3 sanoi Absalom hänelle: "Asiasi on kyllä hyvä ja oikea, mutta kuninkaan luona ei ole ketään, joka sinua kuulisi". 4 Ja Absalom sanoi vielä: "Jospa minut asetettaisiin tuomariksi maahan! Silloin tulisi minun eteeni jokainen, jolla on riita-tai oikeusasia, ja minä antaisin hänen oikeuden." 5 Ja kun joku lähestyi kumartaaksensa häntä, ojensi hän kätensä, tarttui häneen ja suuteli häntä. 6 Nämä Absalom teki kaikille israelilaisille, jotka tulivat kuninkaan eteen saamaan oikeutta. Ja niin Absalom varasti Israelin miesten sydämet. 7 Neljän vuoden kuluttua sanoi Absalom kerran kuninkaalle: "Salli minun mennä Hebronin täyttämään lupaus, jonka olen Herralle tehnyt. 8 Sillä asuessani Gesurissa, Aramissa, sinun palvelijasi tekijä lupauksen ja sanoi: 'Jos Herra antaa minun tulla takaisin Jerusalemiin, niin minä palvelen Herraa!'. 9 Kuningas sanoi hänelle: "Mene rauhassa". Niin hän nousi ja meni Hebronin. 10 Mutta Absalom lähetti vakooja kaikkiin Israelin sukukuntiin ja sanoi: "Kun kuulette pasunan äänen, niin sanokaa: 'Absalom on tullut kuninkaaksi Hebronissa'". 11 Ja Absalomin kanssa oli Jerusalemistä kutsuvieraina mennyt kaksisataa miestä, jotka menivät sinne aivan viattomina, tietämättä mitään koko asiastä. 12 Ja Absalom lähetti myös, sillä aikaa kun uhrasi teurasuhrejaan, noutamaan giilolaisen Ahitofelin, Daavidin neuvonantajan, hänen kaupungistaan Giilosta. Ja salaliitto vahvistui, ja yhä enemmän kansaa meni Absalomin puolelle. 13 Niin tuliin Daavidin luo ja ilmoittiin: "Israelin miesten sydämet ovat kääntyneet Absalomin puolelle". 14 Silloin Daavid sanoi kaikille palvelijoilensa, jotka olivat hänen luonaan Jerusalemissa: "Nouskaa, paetkaamme, sillä meillä ei ole muuta pelastusta Absalomin käsistä. Lähetekää kiuruusti, ettei hän äkkii saavuttaisi meitä ja saattaisi onnettamuutta meille ja surmaisi kaupungin asukkaita miekan terällä." 15 Kuninkaan palvelijat vastasivat kuninkaalle: "Tehtäköön aivan niinkuin herrani, kuningas, harkitsee parhaaksi. Me olemme sinun palvelijoitasi." 16 Ja kuningas lähti, ja koko hänen hovinsa seurasi häntä; kuitenkin jätti kuningas kymmenen sivuvaimoan

sinun palvelijasi', niin voit olla minulle avuksi tekemällä hengähti hänen siellä. **15** Mutta Absalom ja kaikki kansa, Ahitofelin neuvon tyhjäksi. **35** Siellähän ovat sinun Israelin miehet, olivat tulleet Jerusalemiin; ja Ahitofel oli kanssasi myöskin papit, Saadok ja Ebjatar; kaikki, mitä hänen kanssansa. **16** Kun arkilainen Huusai, Daavidin kuulet kuninkaan linnasta, ilmoita papeille, Saadokille ja ystävä, tulit Absalomin luo, sanoi Huusai Absalomille: Ebjatarille. **36** Katso, heillä on siellä mukanaan myös "Eläköön kuningas! Eläköön kuningas!" **17** Absalom molemmat poikansa, Saadokilla Ahimaas ja Ebjatarilla sanoi Huusaille: "Tällainenko on rakkautesi ystäväisi kohtaan? Miksi et mennyt ystäväsi kanssa?" **18** Huusai vastasi Absalomille: "Ei, vaan kenen Herra ja tämä kansa ja kaikki Israelin miehet ovat valinneet, sen puolella minä olen, ja sen luokse minä jäään. **19** Ja toisekseen: ketä minä palvelisin? Enkö hänen poikaansa? Niinkuin olen palvellut sinun isääsi, niin tahdon palvella sinuakin." **20** Sitten Absalom sanoi Ahitofelille: "Antakaa nyt neuvo, mitä meidän on tehtävä". **21** Ahitofel vastasi Absalomille: "Mene isäsi sivuvalimojen tykö, jotka hänen jättänyt linnaa vartioimaan. Silloin koko Israel saa kuulla, että sinä olet saattanut itsesi isäsi vihioihin, ja kaikki, jotka ovat sinun kanssasi, saavat rohkeutta." **22** Niin Absalomille pystytettiin telitta katolle; ja Absalom meni isänsä sivuvalimojen tykö koko Israelin nähdien. **23** Ahitofelin antama neuvo oli siihen aikaan niinkuin Jumalalta saatu vastaus: sen arvoinen oli jokainen Ahitofelin neuvo sekä Daavidille että Absalomille.

16 Kun Daavid oli kulkenut vähän matkaa vuoren laelta, tuli häntä vastaan Siiba, Mefibosetin palvelija, mukanaan satuloitu aasipari, jonka selässä oli kaksisataa leipää, sata rusinakkua, sata hedelmää ja leili viiniä. **2** Niin kuningas sanoi Siiballe: "Mitä sinä näillä teet?" Siiba vastasi: "Aasit ovat kuninkaan perheelle ratsastettavaksi, leipä ja hedelmät palvelijoille syötäviksi ja viini uupuneiden juotavaksi erämaassa". **3** Kuningas sanoi: "Mutta missä sinun herrasi poika on?" Siiba vastasi kuninkaalle: "Hän jää Jerusalemiin; sillä hänen ajatteli: 'Nyt Israelin heimo antaa minulle takaisin isäni kuninkuuden'". **4** Niin kuningas sanoi Siiballe: "Katso, kaikki, mitä Mefibosetilla on, tulee sinun omaksesi". Siiba vastasi: "Minä kumarran; suo minun saada armo sinun silmiesi edessä, herrani, kuningas". **5** Kun kuningas Daavid tuli Bahurimmiin, niin katso, sieltä tuli mies, joka oli sukua Saulin perheelle, nimeltä Siime, Geeran poika; hän tuli ja kiroili tullessaan. **6** Ja hän viskeli kivillä Daavidia ja kaikkia kuningas Daavidin palvelijoita, vaikka kaikki väki ja kaikki urhot olivat hänen oikealla ja vasemmalla puolellaan. **7** Ja kiroillessaan häntä Siime sanoi näin: "Pois, pois, sinä murhamies, sinä kelvoton! **8** Herra kostaa sinulle kaiken Saulin perheen veren, hänen, jonka sijaan sinä olet tullut kuninkaaksi. Ja Herra antaa nyt kuninkuuden sinun pojasi Absalomin käteen. Ja katso, sinä olet itse joutunut onnettomuuteen, sillä murhamies sinä olet." **9** Niin Abisai, Serujan poika, sanoi kuninkaalle: "Miksi tuo koiranraato saa kiroilla sanoi Absalom hänelle: "Niin ja niin puhui Ahitofel. Onko herraani, kuningasta? Anna minun mennä ja lyödä meidän tehtävää hänen sanansa mukaan? Jollei, niin häneltä pää poikki." **10** Mutta kuningas vastasi: "Mitä teet niin?" **11** Ja Daavid sanoi vielä Abisaille ja kaikille palvelijoillensa: "Katso, oma poikani, joka on lähtenyt minun ruumiistani, soitila, joka väkinneen ei lepää yöllä. **9** Katso, hän on väijy henkeäni; miksi ei sitten tämä benjaminilainen? Antakaa hänen olla, kiroilkoon vain; sillä Herra on häntä käskenyt. **12** Ehkä Herra vielä näkee minun kurjuuteni, joka tänä päivänä kohtaa minua." **13** Ja Daavid kului kuin leijonalla, menettäisi rohkeutensa; sillä koko Israel miehinensä tietä myöten, ja Siime kulkii pitkin vuoren tietää, että sinun isäsi on sankari ja että ne, jotka ovat kuvetta rinnan hänen kanssansa, kiroili kulkissaan hänen kanssansa, ovat urhoollisia miehiä. **11** Sentähden ja viskeli kiviä ja heitteli soraa. **14** Kun kuningas ja on minun neuvoni tämä: Koottakoon sinun luoksesi kaikki väki, joka oli hänen kanssansa, oli tullut Ajefimiin, koko Israel Daanista aina Beersebaan asti, että niitä

17 Ja Ahitofel sanoi Absalomille: "Salli minun valita kaksitoista tuhatta miehestä ja nousta tänä yönä ajamaan takaa Daavidia, **2** niin minä karkaan hänen kimppuunsa, kun hän on väsynyt ja hänen kätensä ovat herpoutuneet, ja saatan hänet kauhun valtaan, niin että kaikki väki, mitä hänen kanssansa on, pakenee. Sitten minä surmaan kuninkaan yksinänsä. **3** Ja minä palautan kaiken kansan sinun luoksesi. Kaikkien palaaminen riippuu siitä miehestä, jota sinä etsit; kaikki kansa saa rauhan." **4** Tämä miellytti Absalomia ja kaikkia Israelin vanhimpia. **5** Kuitenkin sanoi Absalom: "Kutsukaa myös arkilainen Huusai, kuullaksemme, mitä hänenellä on sanottavana". **6** Ja kun Huusai tuli Absalomin tykö, sanoi Absalom hänelle: "Niin ja niin puhui Ahitofel. Onko Huusai sanoi vielä: "Sinä tiedät, että isäsi ja hänen Daavidia', niin kuka voi sanoa: 'Miksi teet niin?' **11** Ja miehensä ovat urhoja ja julmistuneita niinkuin karhu kedolla, jolta poikaset on riistetty; myöskin on isäsi "Katso, oma poikani, joka on lähtenyt minun ruumiistani, niin sanottaisiin: 'Väelle, joka seurasii Absalomia, on ja ehkä Herra maksaa minulle hyvällä sen kiroukseen, tullut tappio'. **10** Silloin urhoollisinkin, jolla on sydän joka jo alussa meikäläisiä kaatusi ja se saataisiin kuulla, Jos jo sanottaisiin: 'Väelle, joka seurasii Absalomia, on ja ehkä Herra maksaa minulle hyvällä sen kiroukseen, tullut tappio'. **11** Silloin urhoollisinkin, jolla on sydän joka tänä päivänä kohtaa minua." **13** Ja Daavid kului kuin leijonalla, menettäisi rohkeutensa; sillä koko Israel miehinensä tietä myöten, ja Siime kulkii pitkin vuoren tietää, että sinun isäsi on sankari ja että ne, jotka ovat kuvetta rinnan hänen kanssansa, kiroili kulkissaan hänen kanssansa, ovat urhoollisia miehiä. **11** Sentähden ja viskeli kiviä ja heitteli soraa. **14** Kun kuningas ja on minun neuvoni tämä: Koottakoon sinun luoksesi kaikki väki, joka oli hänen kanssansa, oli tullut Ajefimiin, koko Israel Daanista aina Beersebaan asti, että niitä

tulee niin paljon kuin hiekkaa meren rannalla; ja lähde painumme hänen päälässä, niinkuin kaste laskeutuu maahan. Eikä hänestä ja kaikista niistä miehistö, jotka ovat hänen kanssaan, jää jäljelle ainoataakaan.

13 Ja jos hän vetäytyisi johonkin kaupunkiin, niin koko Israel asettaisi köydet sen kaupungin ympärille, ja me kiskoisimme sen alas laaksoon, kunnes siitä ei löytyisi kiveäkään."

14 Silloin sanoivat Absalom ja kaikki Israelin miehet: "Arkilaisen Huusain neuvon on parempi kuin Ahitofelin neuvon". Sillä Herra oli säättänyt sen näin, tehdäkseen tyhjäksi Ahitofelin hyvän neuvon, etta Herraa saattaisi Absalomin onnettomuuteen.

15 Ja Huusai sanoi papeille, Saadokille ja Ebjatarille: "Sen ja sen neuvon on Ahitofel antanut Absalomille ja Israelin vanhimmielle, ja sen ja sen neuvon olen minä antanut.

16 Niin lähettiläkää nyt pian ja ilmoittakaa Daavidille tämä sana: 'Älä jää yöksi kahlauspaikkoihin erämaahan, vaan mene joen yli, ettei kuningas ja kaikki väki, joka on hänen kanssaan, joutuisi perikatoon'."

17 Ja Joonatan ja Ahimaas olivat asettuneet Roogelin läheelle, ja eräs palvelijatar kuljetti heille sinne sanaa; sitten he aina menivät ja veivät sanan kuningas Daavidille. Sillä he eivät uskaltaneet näyttäytyä menemällä kaupunkiin.

18 Mutta eräs poikanen näki heidät ja ilmoitti Absalomille. Silloin he molemmat menivät kiiruusti pois ja tulivat erään miehen taloon Bahurimiin. Hänellä oli kaivo pihallaan, ja he laskeutuivat siihen.

19 Ja hänen vaimonsa otti peitteen ja levitti sen kaivon suulle ja sirotti jyvä sen päälle, niin ettei voitu huomata mitään.

20 Kun Absalomin palvelijat tulivat vaimon luo taloon, kysyivät he: "Missä ovat Ahimaas ja Joonatan?" Vaimo vastasi heille: "Tuosta he menivät vesilätkön yli". He etsivät, ja kun eivät heitä löytäneet, palasivat he takaisin Jerusalemiin.

21 Ja niin pian kuin he olivat menneet, nousivat toiset kaivosta, menivät ja veivät sanan kuningas Daavidille; he sanoivat Daavidille: "Nouskaa ja menkää joutuun veden yli, sillä sen ja sen neuvon on Ahitofel antanut teidän turmioksenne".

22 Silloin Daavid ja kaikki väki, mikä oli hänen kanssaan, nousi, ja he menivät Jordanin yli. Ja kun aamu valkeni, ei ollut ainoatakaan, joka ei olisi tullut Jordanin yli.

23 Mutta kun Ahitofel näki, ettei hänen neuvonsa noudatettu, satuloi hän aasinsa, nousi ja lähti kotiinsa omaan kaupunkiinsa, ja kun hän oli toimittanut talonsa, hirttäyti hän; niin hän kuoli, ja hänet haudattiin isänsä hautaan.

24 Daavid oli tullut Mahanaimiin, kun Absalom ja kaikki Israelin miehet hänen kanssaan menivät Jordanin yli.

25 Mutta Absalom oli asettanut Amasan Jooabin sijaan sotajoukon ylipäälliköksi. Ja Amasa oli Jitra nimisen jisreeliäisen miehen poika; tämä mies oli yhtynyt Abigailiin, Naahaan tyttären, Jooabin äidin Serujan sisareen.

26 Ja Israel ja Absalom leiriityivät

Gileadin maahan.

27 Kun Daavid tuli Mahanaimiin, niin sinä itsekin taisteluun. **28** Kun me sitten karkaamme Soobi, Naahaan poika, ammonilaisten Rabbasta, ja Maakir, Ammielin poika, Loodebarista, ja gileadilainen Barsillai, Roogelimista,

29 toivat sinne vuoteita, vateja ja saviastioita, nisuja, ohria, jauhoja ja paahdettuja jyviä, papuja, herneitä ja sekä hunajaat, voita, lampaita ja juustoja ruuaksi Daavidille ja väelle, mikä oli hänen kanssansa; sillä he ajattelivat: "Väki on nälissään, uuvuksissa ja janoissaan erämaassa".

18 Ja Daavid piti mukanaan olevan väen katselmusken, ja asetti sillalle tuhannen-ja sadanpäämiehet.

2 Sitten Daavid lähetti väen likkeelle: yhden kolmanneksen Jooabin johdolla, toisen kolmanneksen Abisain, Serujan pojant, Jooabin veljen, johdolla ja kolmannen kolmanneksen gatilaisen Ittain johdolla. Ja kuningas sanoi kansalle: "Minä lähden myös itse teidän kanssanne". **3** Mutta kansa vastasi: "Älä lähde; sillä jos me pakenemme, ei meistä välitetä, ja jos puolet meistä saa surmansa, ei meistä silloinkaan välitetä, mutta sinä olet niinkuin kymmenen tuhatta meistä. Sentähden on nyt parempi, että sinä olet valmiina tulemaan meille avuksi kaupungista."

4 Niin kuningas sanoi heille: "Minä teen, mikä te hyväksi näette". Ja kuningas asettui portin pieleen, ja kaikki väki lähti likkeelle sadan ja tuhannen joukkoina.

5 Mutta kuningas käsiki Jooabia, Abisaita ja Ittaita ja sanoi: "Pidelkää minulle mieliksi hellävaroen nuorukaista Absalomia". Ja kaikki kansa kuuli, kuinka kuningas antoi kaikille pääliköille käsikyn Absalomista.

6 Niin väki lähti kentälle Israelia vastaan, ja taistelu tapahtui Efraimin metsässä.

7 Siellä Daavidin palvelijat voittivat Israelin väen, ja sillä oli sinä päivänä suuri mieshukka: kaksikymmentä tuhatta miestä.

8 Ja taistelu levisi koko siihen seutuun; ja metsä sõi sinä päivänä enemmän väkeä kuin miekka.

9 Ja Absalom sattui yhteen Daavidin palvelijain kanssa. Absalom ratsasti muuilla; ja kun muuli tuli suuren, tiheäksaisen tammen alle, tarttui hän päästään tammeen, niin etta hän jäi riippumaan taivaan ja maan välille, kun muuli juoksi pois hänen altansa.

10 Sen näki eräs mies ja ilmoitti sen Jooabille ja sanoi: "Katso, minä näin Absalomin riippuvan tammessa". **11** Niin Jooab sanoi miehelle, joka ilmoitti hännelle tämän: "Jos näit sen, miksi et lyönyt häntä siinä maahan? Minun olisi ollut annettava sinulle kymmenen hopeasekelia ja vyö."

12 Mutta mies vastasi Jooabille: "Vaikka käsikin punnittaisi tuhat hopeasekelia, en sittenkään kävisi käsiksi kuninkaan poikaan, sillä kuningas käsiki meidän kuultemme sinua, Abisaita ja Ittaita sanoen: 'Pitäkää vaari nuorukaisesta Absalomista'.

13 Vai kavaltaisinko minä oman henkeni? Sillä eihän mikään pysy salassa kuninkaalta, ja sinä pysisit kyllä syrjässä."

14 Niin Jooab sanoi: "Minä en enää kuluta aikaa sinun kanssasi". Sitten hän otti kolme keihästä käteensä ja pisti ne Absalomin

rintaan, kun hän vielä eli tammessa. **15** Ja kymmenen nuorta miestä, Jooabin aseenkantajaa, astui Absalomiaan päävänä auttanut sinut oikeuteesi kaikkien niiden käistä, luo, ja he löivät hänet kuoliaaksi. **16** Sitten Jooab puhalsi pasunaan; ja väki palasi ajamasta takaa Israelia, kun Jooab pysähdytti väen. **17** Ja he ottivat Absalomiaan ja heittivät hänet metsässä suureen kuoppaan ja pystyttivät sangen suuren kiviroukkion hänen päällensä. Mutta koko Israel pakeni, kokin majallensa. **18** Mutta Absalom oli eläessään hankkinut ja pystyttänyt itsellensä patsaan, joka on Kuninkaalaaksossa; sillä hän sanoi: "Minulla ei ole poikaa, joka säilyttäisi minun nimeni muiston". Patsaan hän oli kutsunut nimensä mukaan, ja sen nimi on vielä tänäkin päivänä Absalomien muistomerkki. **19** Ja Ahimaas, Saadokin poika, sanoi: "Minä juoksen saattamaan kuninkaalle sen ilosanoman, että Herra on auttanut hänet hänen vihollistensa käistä oikeuteensa". **20** Mutta Jooab sanoi hänelle: "Tänä päivänä et ole ilosanoman saattaja; jonakin muuna päivänä saattanet ilosanoman, mutta tänä päivänä et saata ilosanomaa, sillä onhan kuninkaan poika kuollut". **21** Sitten Jooab sanoi eräälle etiopalaiselle: "Mene ja ilmoita kuninkaalle, mitä olet nähtyn". Niin etiopalainen kumarsi Jooabille ja lähti juoksemaan. **22** Mutta Ahimaas, Saadokin poika, sanoi taas Jooabille: "Tulkoon mitä tahansa, mutta minä juoksen etiopalaisen jälkeen". Jooab sanoi: "Miksi sinä juoksit, poikani, eihän sinulle siitä ilosanomansaattajan palkkaa tule?" **23** "Tulkoon mitä tahansa, mutta minä juoksen." Silloin hän sanoi hänelle: "Juokse sitten". Niin Ahimaas lähti juoksemaan Lakeuden tietä ja sivuutti etiopalaisen. **24** Daavid istui molempien portien välissä. Ja tähystääjä meni portin katolle muurin päälle; kun hän nosti silmänsä ja katseli, niin katso: mies tuli juosten yksinänsä. **25** Tähystääjä huusi ja ilmoitti sen kuninkaalle. Niin kuningas sanoi: "Jos hän on yksin, niin hänenlä ilosanoma". Ja hän tuli yhä lähemmäksi. **26** Sitten tähystääjä näki toisen miehen tulevan juosten; ja hän huusi porttiin sanoen: "Minä näen vielä toisen miehen tulevan juosten yksinänsä". Kuningas sanoi: "Sekin saattaa ilosanomaa". **27** Ja tähystääjä sanoi: "Sen ensimmäisen juoksu näyttää minusta Ahimaasin, Saadokin pojaa, juoksulta". Niin kuningas sanoi: "Se on hyvä mies; hän tulee hyviä sanomia tuoden". **28** Ja Ahimaas huusi ja sanoi kuninkaalle: "Rauha!" Sitten hän kumartui kasvoillensa maahan kuninkaan eteen ja sanoi: "Kiitetty olkoon Herra, sinun Jumalasi, joka on antanut sinut käisiisi ne miehet, jotka nostivat kätensä herraani, kuningasta, vastaan". **29** Niin kuningas kysyi: "Voiko nuorukainen Absalom hyvin?" Ahimaas vastasi: "Minä näin suuren väkijoukon, kun kuninkaan palvelija Jooab lähetti minut, palvelijasi; mutta en tiedä, mitä se oli". **30** Kuningas sanoi: "Astu syrjään ja asetu sinne". Niin hän astui syrjään ja jäi seisomaan sinne. **31** Ja katso, etiopalainen tuli perille, ja etiopalainen sanoi: "Ilosanoma herrallen, kuninkaalle: Herra on tästä päävänä auttanut sinut oikeuteesi kaikkien niiden käistä, jotka ovat nousseet sinua vastaan". **32** Kuningas kysyi etiopalaiselta: "Voiko nuorukainen Absalom hyvin?" Etiopalainen vastasi: "Käyköön herrani kuninkaan vihollisille ja kaikille, jotka nousevat sinua vastaan portin päällä olevaan yläsaliihin ja itki. Ja mennenässä joka hän huusi näin: "Poikani Absalom, minun poikani, oma poikani Absalom! Jospa minä olisin kuollut sinun sijastasi! Absalom, poikani, oma poikani!"

19 Jooabille ilmoitettiin: "Katso, kuningas itkee ja suree Absalomia". **2** Ja voitto muuttui sinä päivänä suruksi kaikelle kansalle, koska kansa sinä päivänä kuuli sanottavan, että kuningas oli murheissaan poikansa tähden. **3** Ja kansa tuli sinä päivänä kaupunkiin ikääntiin varkaan, niinkuin tulee varkain väki, joka on häväissyt itsensä pakenemalla taistelusta. **4** Mutta kuningas oli peittänyt kasvonsa, ja hän huusi kovalla äänellä: "Poikani Absalom! Absalom, poikani, oma poikani!" **5** Niin Jooab meni sisälle kuninkaan luo ja sanoi: "Sinä olet tänä päivänä nostanut häpeän kaikkien palvelijaisi kasvoille, vaikka he tänä päivänä ovat pelastaneet sekä sinun oman henkesi että sinun poikiesi, tyttäriesi, vaimojesi ja sivuvaimojesi hengen. **6** Sinähän rakastat niitä, jotka sinua vihaavat, ja vihaat niitä, jotka sinua rakastavat. Sillä nyt sinä olet antanut tietää, ettei sinulla olekaan päälliköitä eikä palvelijoita; -niin, nyt minä tiedän, että jos Absalom olisi elossa ja me kaikki olisimme tänään kuolleet, se olisi sinulle mieleen. **7** Mutta nouse nyt ylös ja mene ulos ja puhuttele ystäväällisesti palvelijoitasi. Sillä minä vannon Herran kautta: jollent mene ulos, niin ei totisesti yhtä ainoatakaan miestä jää luoksesi tänä yönä; ja tämä on oleva sinulle suurempi onnettamuus kuin mikään muu, joka on kohdannut sinua nuoruudestasi tähän päivään saakka". **8** Silloin kuningas nousi ja asettui istumaan porttiin. Ja kaikelle kansalle ilmoitettiin ja sanottiin: "Kuningas istuu nyt portissa". Silloin kaikki kansa tuli kuninkaan eteen. Mutta kun Israel oli paennut, kokin majallensa, **9** alkoiksi kaikki kansa kaikkien Israelin heimojen keskuudessa riidellä ja sanoa: "Kuningas on pelastanut meidät vihollistemme kourista, hän on vapauttanut meidät filistealaisten kourista, ja nyt hän on Absalomia paossa, maasta poissa. **10** Mutta Absalom, jonka me olemme voidelleet kuninkaaksemme, on kuollut taistelussa. Miksi ette nyt ryhdy tuomaan kuningasta takaisin?" **11** Mutta kuningas Daavid lähetti sanan papeille Saadokille ja Ebjatarille ja kaksi sanoa: "Puhukaa Juudan vanhimille ja sanokaa: 'Miksi te olette viimeiset tuomaan kuningasta takaisin hänen linnaansa? Sillä se, mitä koko Israel puhuu, on tullut kuninkaan tietoon hänen olinpaikkaansa. **12** Te

olette minun veljiäni, minun luutani ja lihaani. Miksi pöydässäsi. Mitäpä minulla on enää muuta oikeutta te olisitte viimeiset tuomaan kuningasta takaisin?" 13 ja mitä valittamista kuninkaalle?" 29 Kuningas sanoi Ja Amasalle sanokaa: 'Olethan sinä minun luutani hänen: "Mitäs tuosta enää puhut? Minä sanon, että ja lihaani. Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, sinä ja Siiba saatte jakaa keskenänne maaomaisuuden." jollent sinä kaikkeja elinaikaasi ole minun sotapäällikköni 30 Niin Mefiboset sanoi kuninkaalle: "Ottakoon hän sen Jooabin sijassa." 14 Nään hän täivutti kaikkien Juudan vaikka kokonaan, kun kerran herrani, kuningas, on miesten sydämet, niin että he hytenä miehenä lähettiläyt palannut rauhassa kotiinsa". 31 Gileadilainen Barsillai sanomaan kuninkaalle: "Palaa takaisin, sinä ja kaikki oli myös tullut Roogelimista ja meni kuninkaan kanssa sinun palvelijasi". 15 Niin kuningas palasi takaisin ja tuli Jordaniille saattamaan häntä Jordanin yli. 32 Barsillai oli Jordaniille; mutta Juuda oli tullut Gilgaliin menräkseen hyvin vanha, kahdeksankymmenen vuoden vanha. Hän kuningasta vastaan ja tuodakseen kuninkaan Jordanin oli elättänyt kuningasta tämän ollessa Mahanaimissa, yli. 16 Myöskin Siimei, Geeran poika, benjaminalainen sillä hän oli hyvin rikas mies. 33 Kuningas sanoi Bahurimista, lähti kiuruusti Juudan miesten kanssa nyt Barsillaille: "Tule sinä minun mukanani, niin minä kuningas Daavidia vastaan. 17 Ja hänen kanssansa oli elätän sinut luonani Jerusalemissa". 34 Mutta Barsillai tuhata mestä Benjaminista sekä Siiba, Saulin perheen vastasi kuninkaalle: "Montakopa ikävuotta minulla enää palvelija, viidentoista poikansa ja kahdenkymmenen lienee, että menisin kuninkaan kanssa Jerusalemiin: palvelijansa kanssa. Nämä olivat rientäneet Jordaniille 35 minä olen nyt kahdeksankymmenen vuoden vanha; ennen kuningasta 18 ja menneet yli kahlauspaijasta osaisinko minä enää erottaa hyvääh pahasta, tahi tuomaan kuninkaan perhettä ja toimittamaan, mitä hän maistuisiko palvelijastasi miltään se, mitä hän syö ja mitä näkisi hyväksi määritätä. Mutta Siimei, Geeran poika, juo? Tahi kuuluvisko minusta enää miltään laulajain ja heittäytyi kuninkaan eteen, kun hän oli lähtemässä laulajattarien laulu? Miksi palvelijasi vielä tulisi herrallesi, Jordanin yli, 19 ja sanoi kuninkaalle: "Älköön herrani kuninkaalle, kuormaksi? 36 Ainoastaan vähän matkaa lukeko minulle pahaa tekooni älköönkä muistelko, seuraa palvelijasi kuningasta tuolle puolelle Jordanin. kuinka väärin palvelijasi teki sinä päivänä, jona herrani, Miksi kuningas antaisi minulle sellaisen korvauksen? kuningas, lähti Jerusalemistä; älköön kuningas pango 37 Salli palvelijasi palata takaisin, saadakseni kuolla sitä sydämessä. 20 Sillä palvelijasi tuntee, että omassa kaupungissani isäni ja äitiini haudan ääressä. olen tehnyt synnin; sentähden minä olen tänä päivänä. Mutta katso, tässä on palvelijasi Kimham, menköön ensimmäisenä koko Joosefin heimosta tullut tanne hän herrani, kuninkaan, kanssa; ja tee hännelle, mitä herraani, kuningasta, vastaan." 21 Niin Abisai, Serujan hyväksi näet." 38 Niin kuningas sanoi: "Kimham tulkoon poika, puuttui puheeseen ja sanoi: "Eikö Siimei ole minun kanssani, ja minä teen hännelle, mitä sinä rangaistava kuolemalla siitä, että hän on kiroillut Herran hyväksi näet. Ja kaiken, mitä sinä minutka toivot, minä voideltua?" 22 Mutta Daavid vastasi: "Mitä teillä on minun sinulle teen." 39 Sitten kaikki kansa meni Jordanin kanssani tekemistä, te Serujan pojat, kun tulette minulle yli, ja myös kuningas itse meni. Ja kuningas suuteli tänä päivänä kiusaajaksi? Olisiko ketään Israelissa tänä Barsillaita ja hyvästeli hänet. Sitten tämä palasi takaisin päivänä kuolemalla rangaistava? Minä tiedän tulleen kotiinsa. 40 Kuningas meni Gilgaliin, ja Kimham meni tänä päivänä Israelin kuninkaaksi." 23 Ja kuningas hänen mukanansa, samoin myös kaikki Juudan kansa. sanoi Siimeille: "Sinä et kuole". Ja kuningas vannoi sen Ja he ja puolet Israelin kansasta veivät kuninkaan hännelle. 24 Mefiboset, Saulin pojapaino, oli myös tullut yli sinne. 41 Ja katso, silloin kaikki muut Israelin kuningasta vastaan. Hän ei ollut siistintä jalkojansa, miehet tulivat kuninkaan tykö ja sanoivat kuninkaalle: ei siistintä partaansa eikä pesettänyt vaatteitansa siitä. "Miksi ovat meidän veljemme, Juudan miehet, varkaan päävästä, jona kuningas lähti, siihen päivään asti, tuoneet Jordanin yli kuninkaan ja hänen perheensä jona hän rauhassa tuli takaisin. 25 Kun hän nyt tuli ynnä kaikki Daavidin miehet hänen kanssaan?" 42 Jerusalemissa kuningasta vastaan, sanoi kuningas Mutta kaikki Juudan miehet vastasivat Israelin miehille: hännelle: "Miksi sinä et tullut minun kanssani, Mefiboset?" "Onhan kuningas meille läheisempi; miksi vihastut siitä? 26 Hän vastasi: "Herrani, kuningas, palvelijani petti Olemmeko me syöneet kuningasta, tahi olemmeko minut. Sillä sinun palvelijasi sanoi hänen: "Satuloi minun vieneet hänet itselleemme?" 43 Israelin miehet vastasivat aasini, ratsastaakseni sillä ja mennäkseni kuninkaan Juudan miehille ja sanoivat: "Minulla on kymmenen kanssa' -sillä palvelijasihän on ontuva- 27 mutta hän kertaa suurempi osa kuninkaaseen, myös Daavidin, on panetellut palvelijasi herralle kuninkaalle. Herrani, kuin sinulla. Miksi olet siis ylenkatsonut minua? Ja enkö kuningas, on kuitenkin niinkuin Jumalan enkeli; tee siis, minä ensin puhunut kuninkaani takaisintuomisesta?" mitä hyväksi näet. 28 Sillä koko minun isäni suku oli Mutta Juudan miesten sanat olivat vielä ankarammat herraani, kuninkaan, edessä kuoleman oma, ja kuitenkin kuin Israelin miesten sanat. sinä asetit palvelijasi niiden joukkoon, jotka syövät sinun

20 Ja siellä oli sattumalta kelvoton mies, nimeltä Seba, Bikrin poika, benjaminalainen. Hän puhalsi pasunaan ja sanoi: "Meillä ei ole mitään osaa Daavidin Silloin kaikki Israelin miehet luopuivat Daavidista ja seurasivat Sebaa, Bikrin poikaa; mutta Juudan miehet riippuivat kiinni kuninkaassansa ja seurasivat häntä tuli valmista. **19** Minä olen rauhallisimpia ja uskollisimpia Jordanilta aina Jerusalemiin. **3** Niin Daavid tuli linnaansa Israelissa, ja sinä koetat ottaa hengen kaupungiltä, joka Jerusalemiin. Ja kuningas otti ne kymmenen sivuvaimoa, on äiti Israelissa. Miksi sinä tahdot hävittää Herran jotka hän oli jättänyt palatsia vartioimaan, ja panetti perintöosan?" **20** Jooab vastasi ja sanoi: "Pois se, pois heidät vartioitun taloon; ja hän elätti heitä, mutta ei se! En minä tahdo hävittää enkä tuhota. **21** Niin ei ole mennyt heidän luoksensa. Siellä he olivat eristettyinä asia, vaan eräs mies Efraimin vuoristosta, niimeltä Seba, kuolinpäiväänsä asti, elävän miehen leskinä. **4** Ja Bikrin poika, on nostanut kätensä kuningas Daavidia kuningas sanoi Amasalle: "Kutsu koolle Juudan miehet vastaan; luovuttakaa hänet yksin, niin minä lähdän pois kolmen päivän kuluessa ja ole silloin itse paikallasi kaupungin edustalta." Vaimo vastasi Jooabille: "Katso, täällä". **5** Niin Amasa meni kutsumaan koolle Juudaa; hänen päänsä heitetään sinulle muurin yli". **22** Sitten mutta hän viipyi ohi sen ajan, jonka hän oli määrännyt. vaimo viisaudessaan meni kaiken kansan luo; niin he **6** Silloin sanoi Daavid Abisaille: "Nyt Seba, Bikrin löivät Sebalta, Bikrin pojalta, pään poikki ja heittivät poika, tekee meille enemmän pahaa kuin Absalom. sen Jooabille. Silloin tämä puhalsi pasunaan, ja he Ota sinä herrasi palvelijat ja aja häntä takaa, ettei hän hajaantuivat kaupungin edustalta, kokin majallensa. saisi haltuunsa varustettuja kaupunkeja ja repisi meiltä Mutta Jooab palasi kuninkaalaan luo Jerusalemiin. **23** Jooab silmiä." **7** Niin Jooabin miehet sekä kreetit ja pleetit oli Israelin koko sotajoukon ylipäällikkönä, ja Benaja, ja kaikki urhot lähtivät liikkeelle hänen jäljessään; he Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkönä. **24** lähtivät Jerusalemistä ajamaan takaa Sebaa, Bikrin Adoram oli verotöiden valvojana, ja Joosafat, Ahiludin poikaa. **8** Mutta kun he olivat suuren kiven luona, joka on Gibeonissa, tuli Amasa heitä vastaan. Ja Jooab oli Ebjatar olivat pappeina. **26** Myöskin jaairilainen lira oli puettu takkiinsa, ja sen päällä oli miekanvyö, kiinnitettyä Daavidilla pappina.

21 Daavidin aikana oli nälänhätä, jota kesti kolme vuotta peräkkäin; silloin Daavid etsi Herran kasvoja. Herra vastasi: "Saulin tähden, verivelan alaisen suvun tähden, koska hän surmasi gibeonilaiset". **2** Niin kuningas kutsui gibeonilaiset ja puhutteli heitä. Mutta gibeonilaiset eivät olleet israelilaisia, vaan amorilaisten jätteitä, ja israelilaiset olivat vannoneet heille valan, mutta Saul oli kiivaillessaan israelilaisten ja Juudan puolesta koettanut hävittää heidät. **3** Daavid sanoi gibeonilaisille: "Mitä minun on tehtävä teidän hyväksenne, ja millä minun on teidät sovitettava, että siunaisitte Herran perintöosaa?" **4** Gibeonilaiset vastasivat hänelle: "Ei ole meidän ja Saulin sekä hänen sukunsa väillillä kysymys hopeasta eikä kullasta, eikä meillä ole valtaa surmata ketään Israelissa". Hän sanoi: "Mitä sitten vaaditte minua tekemään teidän hyväksenne?" **5** He vastasivat kuninkaan: "Sen miehen, joka tahtoi meidät lopettaa ja joka aikoi hävittää meidät, niin ettei meillä olisi missä olla koko Israelin alueella, **6** sen miehen jälkeläisistä luovutettakoon meille seitsemän miestä lävistääksemme heidät paaluihin Herralle Saulin, Herran valitun, Gibeassa". Kuningas sanoi: "Minä luovutan". **7** Mefibosetin, Saulin pojan Joonatanin pojan, kuningas kuitenkin säästyi Herran valan tähden, joka oli heidän väillänsä, Daavidin ja Joonatanin, Saulin pojan, väillillä. **8** Mutta kuningas otti Rispan, Aijan tyttären, kaksi poikaa,

Armonin ja Mefibosetin, jotka tämä oli synnyttänyt pelastajani, joka pelastat minut väkivallasta! 4 'Ylistetty Saulille, sekä Meerabin, Saulin tyttären, viisi poikaa, jotka olkoon Herra' -niin minä huudan, ja vihollisistani minä tämä oli synnyttänyt Adrielille, meholaisen Barsillain pelastun. 5 Sillä kuoleman aallot piirittivät minut, turmion pojalle, 6 ja luovutti heidät gibeonilaisten käsii; ja virrat peljästyttivät minut. 6 Tuonelan paulat kietoivat nämä lävistivät heidät paaluihin vuorella Herran edessä, minut, kuoleman ansat yllättivät minut. (*Sheol h7585*) 7 niin että ne seitsemän sortuivat kaikki yhdessä. Nämä Ahdistuksessani minä rukoilin Herraa, Jumalaani minä heidät surmattiin elonleikkuun ensimmäisänä päivinä, rukoilin; ja hän kuuli minun ääneni temppelistänsä, minun ohranleikkuun alussa. 8 Silloin Rispa, Aijan tytär, otti huutoni kohosi hänen korviinsa. 9 Silloin maa huoju sänki ja levitti sen kalliolle, ja se oli hänen vuoteenaan ja järisi, taivaan perustukset järkyivät; ne horjuivat, elonleikkuun alusta siihen asti, kunnes sade taivaasta sillä hänen vihansa sytyi. 9 Savu suitsusi hänen vuoti heidän päällensä, eikä hän sallinut taivaan lintujen sieraimistaan, kuluttava tuli hänen suustansa, palavat päivällä eikä metsän eläinten yöllä tulla heidän päällensä. hiljet hehkuivat hänestä. 10 Hän notkisti taivaan ja 11 Kun Daavidille kerrottiin, mitä Rispa, Aijan tytär, astui alas, synkkä pilvi jalokojensa alla. 11 Hän ajoi Saulin sivuvaimo, oli tehty, 12 meni Daavid ja otti kerubin kannattamana ja lensi, hän näkyi tuulen siipien Saulin ja hänen poikansa Joonatanin luut Gileadin päältä. 12 Ja hän pani pimeyden majaksi ympäri lähensä, Jaabeksen miehiltä, jotka olivat varkain ottaneet ne synkät vedet, paksut pilvet. 13 Hohteesta, joka kävi siltä torilta Beet-Seanista, jolle filistealaiset olivat heidät hänen edellänsä, hehkuivat palavat hiljet. 14 Herra ripustaneet silloin, kun filistealaiset surmasivat Saulin jylisi taivaasta, Korkein antoi äänensä kaikua. 15 Gilboassa. 13 Ja hän toi sieltä Saulin ja hänen Hän lennätti nuolia ja hajotti heidät, salamoita, ja poikansa Joonatanin luut. Myös paaluihin lävistettyjen kauhistutti heidät. 16 Silloin meren syvyydet tulivat luut koottiin 14 ja haudattiin yhdessä Saulin ja hänen näkyviin, maanpiiriin perustukset paljastuivat Herran poikansa Joonatanin luiden kanssa Benjaminin maahan nuhettelusta, hänen vihansa hengen puuskauksesta. Seelaan, Saulin isän, Kiisin, hautaan. Tehtiin kaikki, 17 Hän ojensi kätensä korkeudesta ja tarttui minuun, mitä kuningas oli käskenyt. Niin Jumala leppyi maalle. veti minut ylös suurista vesistä. 18 Hän pelasti minut 15 Taas sytti sota filistealaisten ja Israelin välliä. voimallisesta vihollisestani, minun vihamiehistäni, sillä Ja Daavid lähti palvelijoineen sotimaan filistealaisia he olivat minua väkevämmät. 19 He hyökkäsivät minun vastaan. Ja Daavid väsyi. 16 Niin Jisbi-Benob, Raafan kimppuuni häntäni päivänä, mutta Herra tuli minun jälkeläisiä, jonka keihäs painoi kolmesataa sekeliä tueksi. 20 Hän toi minut avaraan paikkaan, hän vaskea ja joka oli puettu uusiin tammeihin, aikoi surmata vapautti minut, sillä hän oli mielystynyt minuun. 21 Herra Daavidin. 17 Mutta Abisai, Serujan poika, tuli hänen tekee minulle minun vanhurskauteni mukaan; minun avukseen ja lõi filistealaisen kuoliaaksi. Silloin Daavidin kätteni puhtauden mukaan hän minulle maksaa. 22 Sillä miehet vannottivat hänen läheässä valan sanoen: "Sinä et minä olen noudattanut Herran teitä enkä ole luopunut saa enää lähteä meidän kanssämme taisteluun, ettet pois Jumalastani, jumalattomuuteen. 23 Kaikki hänen sammuttaisi Israelin lamppua". 18 Sen jälkeen oli oikeutensa ovat minun silmiemi edessä, enkä minä taas taistelu filistealaisten kanssa Goobissa: silloin poikkea hänen käskyistänsä. 24 Minä olen vilpitön häntä huusalainen Sibbekai surmasi Safin, joka myös oli kohtaaja ja varon itseni pahoista teosta. 25 Sentähden Raafan jälkeläisiä. 19 Taas oli taistelu filistealaisia Herra palkitsee minulle vanhurskauteni mukaan, sen vastaan Goobissa. Elhanan, Jare-Ooregimin poika, mukaan kuin olen puhdas hänen silmiensä edessä. beetlehemiläinen, surmasi gatilaisen Goljatin, jonka 26 Hurskasta kohtaan sinä olet hurskas, nuheetonta peitsen vari oli niinkuin kangastukki. 20 Taas oli taistelu sankaria kohtaan nuheeton; 27 puhdasta kohtaan sinä Gatissa. Siellä oli kookas mies, jolla oli kuusi sormea olet puhdas, mutta kieroa kohtaan nurja. 28 Ja sinä kummassakin kädessä ja kuusi varvasta kummassakin pelastat näyrän kansan, mutta sinun silmäsi ovat ylpeitä jalassa, yhteensä kaksikymmentä neljä; hänkin polveutui vastaan, sinä aleennat heidät. 29 Sillä sinä, Herra, olet Raafasta. 21 Ja kun hän häpäisi Israelia, surmasi hänet minun lamppuni; Herra valaisee minun pimeyteni. 30 Joonatan, Daavidin veljen Simean poika. 22 Nämä neljä Sinun avullasi minä hyökkääen rosvojoukko vastaan, polveutuvat gatilaisesta Raafasta; he kaatuivat Daavidin Jumalani avulla minä ryntäänl ylitse muurin. 31 Jumalan ja hänen palvelijainsa käden kautta.

22 Ja Daavid puhui Herralle tämän laulun sanat sinä päivänä, jona Herra oli pelastanut hänet kaikkien hänen vihollisensa ja Saulin vallasta. Hän sanoi: 2 "Herra, minun kallioni, linnani ja pelastajani! 3 Jumala, minun vuoren, jonka turviin minä pakenen, minun kilpeni, autuuteni sarvi, varstukseni ja pakopaikkani, sinä

sotimaan ja käsvarteni vaskijousta jännittämään. **36** kun he häpäisivät filistealaisia, jotka olivat kokoontuneet Sinä annat minulle pelastuksen kilven; ja kun sinä kuulet sinne sotimaan. Israelin miehet vetäytyivät silloin takaisin, minun rukoukseni, teet sinä minut suureksi. **37** Sinä **10** mutta hän jäi paikalleen ja surmasi filistealaisia, annat minun askeleilleni avaran tilan, ja minun jalkani kunnes hänen kätensä uupui niin, että se kouristui kiinni eivät horju. **38** Minä ajan vihollisiani takaa ja tuhoan miekkaan. Ja Herra antoi suuren voiton sinä päivänä; heidät enkä palaja, ennenkuin teen heistä lopun. **39** väki kääntyi vain hänen jälkeensä ryöstämään. **11** Hänen Minä lopetan heidät ja murskaan heidät, niin etteivät jälkeensä Samma, Aagen poika, hararilainen. Kerran enää nouse; he sortuvat minun jalkojeni alle. **40** Sinä olivat filistealaiset kokoontuneet yhteen joukkoon, ja vyötät minut voimalla sotaan, sinä painat vastustajani siellä oli pettopalsta, kokonaan hernettä kasvamassa. Ja minun alleni. **41** Sinä ajan minun viholliseni pakkoon, väki pakeni filistealaisia, **12** mutta hän asetti keskelle vihamieheni minä hukutan. **42** He katselevat, mutta palstaa, sai sen pelastetuksi ja voitti filistealaiset; ja pelastaja ei ole, katsovat Herran puoleen, mutta hän niin Herra antoi suuren voiton. **13** Kerran lähti kolme ei heille vastaa. **43** Minä survon heidät maan tomuksi, niistä kolmestakymmenestä päälliköstä likkeelle, ja kadun loaksi minä heidät poljen ja tallaan. **44** Sinä he tulivat elonleikkkuun aikana Daavidin luo Adullamin pelastat minut kansani riidoista, sinä varjelet minua, niin luolle. Ja filistealaisten joukko oli leiriitynyt Refaimin että tulen pakanain pääksi; kansat, joita minä en tunne, tasangolle. **14** Mutta Daavid oli silloin vuorilinnassa, ja palvelevat minua. **45** Muukalaiset minua mielilevät; jo filistealaisten vartiostoi oli Beetlehemissä. **15** Ja Daavidin korvan kuulemalta he tottelevat minua. **46** Muukalaiset rupesi tekemään mieli vettä, ja hän sanoi: "Jospa joku masentuvat; he tulevat vyöttäyneinä varustuksistansa. toisi minulle vettä juodakseni Beetlehemin kaivosta, **47** Herra elää! Kiitetyt olkoon minun kallioni, ja ylistetty joka on portin edustalla!" **16** Silloin murtautuivat ne Jumala, minun pelastukseni kallio, **48** Jumala, joka kolme urhoa filistealaisten leirin läpi ja ammensivat vettä hankki minulle koston ja laskee kansat minun valtani alle; **49** sinä, joka vapahdat minut vihollisistani ja korotat minut vastustajaini ylitse ja päästät minut väkivaltaisesta miehestä. **50** Sentähden minä ylistän sinua, Herra, kansojen keskuudessa ja veisaan sinun nimesi kiihosta; **51** sinun, joka annat kuninkaallesi suuren avun ja osoitat niiden miesten veri, jotka menivät sinne oman henkensä armoa voidellullesi, Daavidille, ja hänen jälkeläisilleen, vuodatti sen juomauhriksi Herralle **17** ja sanoi: "Pois se! Herra varjelkoon minut sitä tekemästä. Onhan se kolmensadan kaatuneen yli. Ja hän oli kuulu niiden kolmen joukossa. **19** Hän oli arvossa pidetty niiden kolmen joukossa ja oli heidän päämiehensä, mutta ei hän vetänyt vertoja niille kolmelle. **20** Benaja, Joojadan poika, joka oli urhollinen ja suurista teoistaan kuuluisan miehen poika, oli kotoisin Kabseelista. Hän surmasi ne kaksi mooabilaisista sankaria, ja hän laskeutui alas ja tappoi lumituiskun aikana leijonan kaivoon. **21** Myöskin surmasi hän egyptiläisen miehen, sen uhkean miehen. Egyptiläisellä oli keihäs kädessä, mutta hän meni häntä vastaan ainoastaan sauva kädessä. Ja hän tempasi keihään egyptiläisen kädestä ja tappoi hänet hänen omalla keihäällään. **22** Tällaisia teki Benaja, Joojadan poika. Ja hän oli kuulu niiden kolmen urhon joukossa. **23** Hän oli arvossa pidetty niiden kolmenkymmenen joukossa, mutta ei hän vetänyt vertoja niille kolmelle. Ja Daavid asetti hänet henkivartiostonsa päälliköksi. **24** Niiden kolmenkymmenen joukossa oli Asael, Jooabin veli; Elhanan, Doodon poika, Beetlehemistä; **25** harodilainen Samma; harodilainen Elika; **26** pleettiläinen Heles; tekoalainen lira, Ikkelsen poika; **27** anatolilainen Abieser; huusalainen Mebunnai; **28** ahohilainen Salmon; netofalainen Maharai; **29** netofalainen Heeleb, Baanan poika; Ittai, Riibain poika, benjaminilaisten Gibeasta;

23 Nämä olivat Daavidin viimeiset sanat: Nämä puuhu Daavid, lisain poika, näin puuhu korkealle korottettu mies, Jaakobin Jumalan voideltu, ihana Israelin ylistysvirssä: **2** "Herran Henki on puhunut minulle, ja hänen sanansa on minun kielelläni; **3** Israelin Jumala on sanonut, Israelin kallio on puhunut minulle: 'Joka hallitsee ihmisiä vanhurskaasti, joka hallitsee Jumalan pelossa, **4** hän on niinkuin huomenhohde auringon noustessa pilvettömänä aamuna, kun maa kirkkaassa valossa vihannoi sateen jälkeen'. **5** Eikö minun sukuni ole näin Jumalan edessä? Sillä hän on tehnyt minun kanssani iankaikkisen liiton, kaikin puolin taatun ja vakaan. Hän antaa versoa minulle kaiken autuuden ja kaiken ilon. **6** Mutta kaikki kelvottomat ovat niinkuin pojiviskatut orjantappurat, joihin ei käsin tartuta. **7** Ja jos jonkun on koskettavaa niihin, varustautuu hän raudalla ja keihäänvarrella; sitten ne tulella poltetetaan, siinä missä ovat." **8** Nämä ovat Daavidin sankarien nimet: Jooseb-Bassebet, tahkemonilainen, vaunusoturien päällikkö, hän, joka heilutti keihäästään kahdeksansadan kaatuneen yli yhdellä kertaa. **9** Hänen jälkeensä Eleasar, Doodin poika, joka oli erään ahohilaisen poika. Hän oli yksi niistä kolmesta urhosta, jotka olivat Daavidin kanssa silloin,

30 piratonilainen Benaja; Hiddai Nahale-Gaasista; lähetti." 14 Daavid vastasi Gaadille: "Minä olen suressa 31 arabalainen Abi-Albon; barhumilainen Asmavet; häädässä. Me tahdomme langeta Herran käsiin, sillä 32 saalbonilainen Eljahba; Bene-Jaasen; Joonatan; hänen laupeutensa on suuri; ihmisten käsiin minä en 33 hararilainen Samma; ararilainen Ahiam, Sararin tahdo langeta." 15 Niin Herra antoi rutan tulla Israeliin, poika; 34 Elifelet, Ahasbain poika, joka oli eräänä aamusta alkaen määrätyyn aikaan asti; ja kansaa maakatilaisen poika; giilolainen Eliam, Ahitofelin poika; kuoli Daanista Beersebaan asti seitsemäenkymmentä 35 karmelilainen Hesrai; arabilainen Paarai; 36 Jigal, tuhatta miestä. 16 Mutta kun enkeli ojensi kätensä Naatarin poika, Soobasta; gaadilainen Vaani; 37 Jerusalemia kohti tuhotaksensa sen, katui Herra sitä ammonilainen Selek; beerotilainen Naharai, Jooabin, pahaan ja sanoi enkelille, joka kansaa tuhosii: "Jo Serujan pojant, aseenkantaja; 38 jeteriläinen Iira; riittää; laske kätesi alas". Ja Herran enkeli oli silloin jebusilaisen Araunan puimatantereen luona. 17 Mutta nähessään enkelin surmaavan kansaa sanoi Daavid Herralle: "Katso, minä olen tehnyt syntiä, minä olen tehnyt väärin; mutta nämä minun lampaani, mitä he ovat tehneet? Sattukoon sinun kätesi minuun ja minun isäni perheeseen." 18 Ja Gaad tuli Daavidin tykö samana päivänä ja sanoi hänelle: "Mene ja pystytä Herralle alttari jebusilaisen Araunan puimatantereelle". 19 Niin Daavid meni, Gaadin sanan ja Herran käskyn mukaan. 20 Mutta kun Arauna katsahti ulos ja näki kuninkaan palvelijoinen tulevan luoksensa, meni hän ulos ja kumartui kasvoillensa maahan kuninkaalle eteen. 21 Ja Arauna sanoi: "Miksi herrani, kuningas, tullee palvelijansa luo?" Daavid vastasi: "Ostamaan sinulta puimatantereen, rakentaakseni Herralle alttarin, ettu vitsaus taukoaisi kansasta". 22 Arauna sanoi Daavidille: "Herrani, kuningas, ottakoon ja uhratkoon, mitä hyväksi näkee. Katso, tässä on härät polttouhriksi ja puimääkeet sekä härkien valjaat haloiksi. 23 Tämän kaiken, kuningas, Arauna antaa kuninkaalle." Ja Arauna sanoi kuninkaalle: "Olkoon Herra, sinun Jumalasi, sinulle suosiollinen". 24 Mutta kuningas sanoi Araunalle: "Ei niin, vaan minä ostan ne sinulta täydestä hinnasta, sillä minä en uhraa Herralleni, Jumalalleni, ilmaiseksi saatuja polttouhreja". Niin Daavid osti puimatantereen ja härät viidelläkymmenellä hopeasekelillä. 25 Ja Daavid rakensi sinne alttarin Herralle ja uhriasi polttouhreja ja yhteysuhreja. Niin Herra leppyi maalle, ja vitsaus taukosi Israelista.

24 Mutta Herran viha sytti taas Israelia kohtaan, niin että hän yllytti Daavidin heitä vastaan, sanoen: "Mene ja laske Israel ja Juuda". 2 Niin kuningas sanoi Jooabille, sotajoukon päällikölle, joka oli hänen luonaan: "Kiertele kaikki Israelin sukukunnat Daanista Beersebaan asti, ja pitäkää kansan katselmus, että minä saisim tietää kansan lukumäärän". 3 Jooab vastasi kuninkaalle: "Herra, sinun Jumalasi, lisätköön kansan, olkoon se kuinka suuri tahansa, satakertaisksi, ja saakoon herrani, kuningas, nähdä sen omin silmin. Mutta miksi herrani, kuningas, haluua sellaista?" 4 Kuitenkin kuninkaan sana velvoitti Jooabia ja sotapäällikköjä; niin Jooab ja sotapäälliköt lähtivät kuninkaan luota pitämään Israelin kansan katselmusta. 5 Ja he menivät Jordanin yli ja leirityivät Aroerin, oikealle puolelle jokilaakson keskikohdalla olevaa kaupunkia, Gaadiin ja Jaeseriin päin. 6 Sitten he tulivat Gileadiin ja Tahtim-Hodsin maahan; sitten he tulivat Daan-Jaaniin ja sieltä ympäri Siidoniin. 7 Sitten he tulivat Tyron linnoitukseen ja kaikkiin hiviviläisten ja kanaanilaisten kaupunkeihin ja menivät sieltä Juudan Etelämaahan Beersebaan asti. 8 Ja kun he olivat kierrelleet koko maan, tulivat he yhdeksän kuukauden ja kahdenkymmenen päivän kuluttua takaisin Jerusalemiin. 9 Ja Jooab ilmoitti kuninkaalle kansan lasketun lukumäärän: Israelissa oli kahdeksansataa tuhatta sotakuntoista miekkamiestä, ja Juudassa oli viisisataata tuhatta miestä. 10 Mutta Daavidin omatunto soimasi häntä, sittenkuin hän oli laskenut kansan, ja Daavid sanoi Herralle: "Minä olen tehnyt suuren synnin tehdessäni tämän; mutta anna nyt, Herra, anteeksi palvelijasi rikos, sillä minä olen menetellyt ylen tyhmästä". 11 Ja kun Daavid aamulla nousi, oli profeetta Gaadille, Daavidin näkijälle, tullut tämä Herran sana: 12 "Mene ja puhu Daavidille: Nän sanoo Herra: Kolme ehtoa minä asetan sinun eteesi; valitse yksi niistä, niin minä teen sen sinulle". 13 Niin Gaad meni Daavidin tykö, ilmoitti ja sanoi hänelle: "Tuleeko nälkä seitsemäksi vuodeksi sinun maahasi, vai pakenetko sinä kolme kuukautta vihollisiasi, jotka ajavat sinua takaa, vai tuleeko rutto sinun maahasi kolmeksi päiväksi? Mieti nyt ja katso, mitä minä vastaan hänelle, joka minut

1 Kuninkaiden

1 Kun kuningas Daavid oli käynyt vanhaksi ja iäkkääksi, ei hän enää voinut pysyä lämpimänä, vaikka häntä peitettiin peitteillä. 2 Silloin hänen palvelijansa sanoivat hänelle: "Etsittäkön herraalle, kuninkaalle, tytö, neitsyt, palvelemaan kuningasta ja olemaan hänen hoitajattarenaan. Jos hän makaa sinun sylissäsi, niin herrani, kuningas, pysyy lämpimänä." 3 Ja he etsivät koko Israelin alueelta kaunista tytöä ja löysivät suunemilaisen Abisagin ja veivät hänet kuninkaan tykö. 4 Hän oli hyvin kaunis tytö ja tuli kuninkaan hoitajattareksi ja palveli häntä. Mutta kuningas ei yhtynyt häneen. 5 Mutta Adonia, Haggitin poika, korotti itsensä ja sanoi: "Minä tahdon tulla kuninkaaksi". Ja hän hankki itselleen sotavaunu ja ratsumiehiä ja viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellään. 6 Hänen isänsä ei koskaan elämässään ollut pahoittanut hänen miettään sanomalla: "Kuinka sinä noin teet?" Hän oli myöskin hyvin kaunis mies; ja äiti oli synnyttänyt hänet Absalomin jälkeen. 7 Hän neuvoitti Jooabin, Serujan pojaa, ja pappi Ebjatarin kanssa; ja he kannattivat Adonian puoluetta. 8 Mutta pappi Saadok ja Benaja, Joojadan poika, sekä profeetta Naatan, Siime, Rei ja Daavidin urhot eivät olleet Adonian puolella. 9 Ja Adonia teurasti lampaita, raavaita ja juottovasikoita Soohelét-kiven luona, joka on Roogelin läheen ääressä. Ja hän kutsui kaikki veljensä, kuninkaan pojat, ja kaikki Juudan miehet, kuninkaan palvelijat; 10 mutta profeetta Naatanin, Benajan, urhot ja veljensä Salomon hän jätti kutsumatta. 11 Silloin Naatan sanoi Batseballe, Salomon äidille, näin: "Etkö ole kuullut, että Adonia, Haggitin poika, on tullut kuninkaaksi, herramme Daavidin siitä mitään tietämättä? 12 Niin tule nyt, minä annan sinulle neuvon, että pelastat oman henkesi ja poikasi Salomon hengen. 13 Mene kuningas Daavidin tykö ja sano hänelle: Herrani, kuningas, etkö sinä itse ole vannonut palvelijattarellesi ja sanonut: Sinun poikasi Salomo on tuleva kuninkaaksi minun jälkeeni; hän on istuva minun valtaistuimellani? Miksi siis Adonia on tullut kuninkaaksi? 14 Ja katso, sinun vielä puhutellessasi kuningasta siellä, tulen minä sinun jälkeesi sisään ja vahvistan sinun sanasi." 15 Niin Batseba meni kuninkaan tykö makuuhuoneeseen. Kuningas oli hyvin vanha; ja suunemilainen Abisag palveli kuningasta. 16 Ja Batseba kumarsi ja osoitti kuninkaalle kunnioitusta. Kuningas sanoi: "Mikä sinun on?" 17 Hän vastasi hänelle: "Herrani, sinä olet itse vannonut palvelijattarellesi Herran, Jumalasi, kautta: 'Sinun poikasi Salomo on tuleva kuninkaaksi minun jälkeeni; hän on istuva minun valtaistuimellani'." 18 Mutta katso, nyt on Adonia tullut kuninkaaksi, ja sinä, herrani, kuningas, et tiedä siitä mitään. 19 Hän on teurastanut paljon härkiä, juottovasikoita ja lampaita

ja kutsunut kaikki kuninkaan pojat, pappi Ebjatarin ja sotapäällikkö Jooabin; mutta palvelijasi Salomon hän on jättänyt kutsumatta. 20 Sinua kohti, herrani, kuningas, ovat nyt koko Israelin silmät tähädyt, että ilmoittaisit heille, kuka on istuva herrani, kuninkaan, valtaistuimella hänen jälkeensä. 21 Muuten kää niin, että kun herrani, kuningas, on mennyt lepoon isiensä tykö, minua ja minun poikaani Salomoa pidetään rikollisina." 22 Ja katso, hänen vielä puhutellessaan kuningasta tuli profeetta Naatan. 23 Ja kuninkaalle ilmoitettiin: "Katso, profeetta Naatan on täällä". Ja tämä tuli kuninkaan eteen ja kumartui kasvoillensa maahan kuninkaan eteen. 24 Ja Naatan sanoi: "Herrani, kuningas, sinäkö olet sanonut: 'Adonia on tuleva kuninkaaksi minun jälkeeni; hän on istuva minun valtaistuimellani'?" 25 Sillä hän on tänä päivänä mennyt ja teurastanut paljon härkiä, juottovasikoita ja lampaita ja kutsunut kaikki kuninkaan pojat, sotapäälliköt ja pappi Ebjatarin; ja katso, he syövät ja juovat hänen edessään, ja he huutavat: "Eläköön kuningas Adonia!" 26 Mutta minut, sinun palvelijasi, pappi Saadokin, Benajan, Joojadan pojaa, ja sinun palvelijasi Salomon hän on jättänyt kutsumatta. 27 Onko tämä lähtenyt herrastani, kuninkaasta, sinun antamatta palvelijasi tietää, kuka on istuva herrani, kuninkaan, valtaistuimella hänen jälkeensä?" 28 Kuningas Daavid vastasi ja sanoi: "Kutsukaa minun luokseni Batseba". Kun hän tuli kuninkaan eteen ja seisoii kuninkaan edessä, 29 vannoi kuningas ja sanoi: "Niin totta kuin Herra elää, joka on pelastanut minut kaikesta häädästä: 30 niinkuin minä vannoin sinulle Herran, Israelin Jumalan, kautta ja sanoin: 'Sinun poikasi Salomo on tuleva kuninkaaksi minun jälkeeni, hän on istuva minun valtaistuimellani minun sijassani', niin minä tänä päivänä teen". 31 Silloin Batseba kumartui kasvoillensa maahan ja osoitti kuninkaalle kunnioitusta ja sanoi: "Herrani, kuningas Daavid, eläköön iankaikkisesti!" 32 Ja kuningas Daavid sanoi: "Kutsukaa minun luokseni pappi Saadok, profeetta Naatan ja Benaja, Joojadan poika". Niin he tulivat kuninkaan eteen. 33 Ja kuningas sanoi heille: "Ottakaan mukaanne herranne palvelijat ja pankaa poikani Salomo minun oman muulini selkään ja viekää hänet alas Gihonille. 34 Siellä pappi Saadok ja profeetta Naatan voidelkoot hänet Israelin kuninkaaksi. Ja puhaltakaa pasunaan ja huutakaa: 'Eläköön kuningas Salomo!' 35 Seuratkaa sitten häntä tänne, että hän tulisi ja istuisi minun valtaistuimelleni ja olisi kuninkaana minun sijassani. Sillä hänet minä olen määränyt Israelin ja Juudan ruhtinaaksi." 36 Silloin Benaja, Joojadan poika, vastasi kuninkaalle ja sanoi: "Amen! Niin sanokoon Herra, minun herrani, kuninkaan, Jumala. 37 Niinkuin Herra on ollut minun herrani, kuninkaan, kanssa, niin olkoon hän Salomon kanssa ja tehkön hänen valtaistuimensa vielä suuremmaksi kuin on herrani,

kuningas Daavidin, valtaistuin." 38 Niin pappi Saadok teitäänsä ja noudataat hänen säädöksiänsä, käskeyjänsä, profeetta Naatan ja Benaja, Joojadan poika, sekä oikeuksiansa ja todistuksiansa, niinkuin on kirjoitettuna kreetit ja pleetit menivät sinne. He panivat Salomon Mooseksen laissa, että menestyisit kaikessa, mitä teet, kuningas Daavidin muulin selkään ja saattoivat hänet ja kaikkialla, minne käännyt; 4 että Herra täyttäisi Giihonille. 39 Ja pappi Saadok otti öljysarven majasta tämän sanansa, jonka hän minusta puhui: 'Jos sinun ja voiti Salomon. Ja he puhalsivat pasunaan, ja kaikki kansa huusi: "Eläköön kuningas Salomo!" 40 Ja pojaksi pitävä varain teistänsä, niin että vaeltavat minun kaikki kansa seurasi häntä, ja kansa soitti huiluilla ja edessäni uskollisesti, kaikesta sydämetänsä ja kaikesta ratkesi niin suureen riemuun, että maa oli haljesta heidän sielustansa, niin on mies sinun suvustasi aina oleva huudostansa. 41 Mutta Adonia ja kaikki kutsuvieraat, Israelin valtaistuumella'. 5 Sinä tiedät myösken, mitä jotka olivat hänen kanssaan, kuulivat sen, juuri kun Jooab, Serujan poika, on tehnyt minulle-tiedät, mitä hän tekijä kahdelle Israelin sotapääällikölle, Abnerille, Neerin olivat lopettaneet syöttinsä. Ja kun Jooab kuuli pasunan pojalle, ja Amasalle, Jeterin pojalle: kuinka hän tappoi äänen, sanoi hän: "Mitä tuo huuto ja pauhu kaupungissa heidät, vuodattaen sotaverta rauhan aikana ja tähren tietää?" 42 Hänen vielä puhuessaan tuli Joonatan, pappi sotaverellä vyönsä, joka hänellä oli vyötäisillään, ja Ejbatarin poika; ja Adonia sanoi: "Tule tänne, sillä sinä kenkänsä, jotka hänellä oli jalassaan. 6 Niin tee olet kunnon mies ja tuot hyviä sanomia". 43 Joonatan nyt viisautesi mukaan äläkä anna hänen harmaiden vastasi ja sanoi Adonialle: "Päinvastoin! Herramme, hapsiensa rauhassa mennä alas tuonelaan. (Sheol h7585) kuningas Daavid, on tehnyt Salomon kuninkaaksi. 44 Kuningas lähetti hänen kanssaan pappi Saadokin, profeetta Naatanin ja Benajan, Joojadan pojant, sekä kreetit ja pleetit, ja he panivat hänet kuninkaan muulin selkään. 45 Ja pappi Saadok ja profeetta Naatan voitelivat hänet Giihoniilla kuninkaaksi, ja he tulivat sieltä riemuiten, ja koko kaupunki joutui liikkeelle. Sitä oli se huuto, jonka te kuulitte. 46 Onpa Salomo jo istunut kuninkaan valtaistuimellekin, 47 ja kuninkaan palvelijat ovat tulleet onnittelemaan meidän herraamme, kuningas Daavidia, ja sanoneet: 'Antakoon sinun Jumalasi Salomon nimen tulla vielä mainehikkaammaksi kuin sinun nimesi ja tehkön hänen valtaistuimensa vielä suuremmaksi kuin on sinun valtaistuimesi'. Ja kuningas on rukoillut vuoteessansa. 48 Ja vielä on kuningas puhunut näin: 'Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, joka tänä päivänä on asettanut jälkeläisen istumaan minun valtaistuimellani, niin että minä olen sen omin silmin nähtyntä'." 49 Silloin kaikki Adonian kutsuvieraat joutuivat kauhun valtaan ja nousivat ja menivät kukin tiehensä. 50 Mutta Adonia pelkäsi Salomoa, nousi, meni ja tarttui alttarin sarviin. 51 Ja Salomolle ilmoitettiin: "Katso, Adonia on peläten kuningas Salomoa tarttunut alttarin sarviin ja sanonut: 'Kuningas Salomo vannokoon minulle tänä päivänä, ettei hän miekalla surmaa palvelijaansa'". 52 Silloin Salomo sanoi: "Jos hän osoittautuu kunnon mieheksi, ei hiuskarvakaan hänen päästään ole putoava maahan; mutta jos hänessä huomataan jotakin pahaa, on hänen kuoltava". 53 Ja kuningas Salomo lähetti kutsuvoman hänet pois alttarilta; niin hän tuli ja kumarsi kuningas Salomoa. Ja Salomo sanoi hänelle: "Mene koujisi!".

teitäänsä ja noudataat hänen säädöksiänsä, käskeyjänsä, oikeuksiansa ja todistuksiansa, niinkuin on kirjoitettuna Mooseksen laissa, että menestyisit kaikessa, mitä teet, ja kaikkialla, minne käännyt; 4 että Herra täyttäisi tämän sanansa, jonka hän minusta puhui: 'Jos sinun ja voiki pitävä varain teistänsä, niin että vaeltavat minun edessäni uskollisesti, kaikesta sydämetänsä ja kaikesta sielustansa, niin on mies sinun suvustasi aina oleva Israelin valtaistuumella'. 5 Sinä tiedät myösken, mitä Jooab, Serujan poika, on tehnyt minulle-tiedät, mitä hän tekijä kahdelle Israelin sotapääällikölle, Abnerille, Neerin pojalle, ja Amasalle, Jeterin pojalle: kuinka hän tappoi heidät, vuodattaen sotaverta rauhan aikana ja tähren sotaverellä vyönsä, joka hänellä oli vyötäisillään, ja kenkänsä, jotka hänellä oli jalassaan. 6 Niin tee nyt viisautesi mukaan äläkä anna hänen harmaiden hapsiensa rauhassa mennä alas tuonelaan. (Sheol h7585)

7 Mutta gileadilaisen Barsillain pojille osoita laupeutta, niin että he pääsevät niiden joukkoon, jotka syövät sinun pöydästäsi, sillä hekin tulivat minun avukseen, kun minä pakenin sinun veljeäsi Absalomia. 8 Ja katso, vielä on sinun luonasi Siimei, Geeran poika, benjaminilainen Bahurimista, joka hirveillä kirouksilla kiroili minua, kun minä menin Mahanaimiin. Kun hän tuli minua vastaan alas Jordaniille, vannoin minä hänen Herran kautta ja sanoin: 'Minä en surmaa sinua miekalla'. 9 Mutta älä sinä jätä häntä rankaisemmassa, sillä sinä olet viisas mies ja tiedät, mitä sinun on hänen tehtävä, saattaaksesi hänen harmaat hapsensa verisinä alas tuonelaan.' (Sheol h7585)

10 Sitten Daavid meni lepoon isiensiä tykö, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. 11 Ja aika, jonka Daavid hallitsi Israelia, oli neljäkymmentä vuotta: Hebronissa hän hallitsi seitsemän vuotta, ja Jerusalemissa hän hallitsi kolmekymmentä kolme vuotta. 12 Ja Salomo istui isänsä Daavidin valtaistuimelle, ja hänen kuninkuutensa tuli hyvin vahvaksi. 13 Mutta Adonia, Haggitin poika, tuli Batseban, Salomon äidin, luo. Tämä sanoi: "Rauhaako sinun tulosi tietää?" Hän vastasi: "Rauhaa". 14 Sitten hän sanoi: "Minulla on asiaa sinulle". Batseba sanoi: "Puhu". 15 Silloin hän sanoi: "Sinä tiedät, että kuninkuus oli minun, ja että koko Israel oli käännytänyt katseensa minuun, että minusta tulisi kuningas. Mutta sitten kuninkuus meni minutla pois ja joutui minun veljelleni, sillä Herralta se hänen tuli. 16 Yhtä minä nyt sinulta pyydän; älä sitä minutla kiellä." Hän sanoi hänelle: "Puhu". 17 Hän sanoi: "Puhu kuningas Salomolle- sillä sinulta hän ei sitä kiellä-että hän antaisi minulle suunemilaisen Abisagin vaimoksi". 18 Batseba vastasi: "Hvää. Minä puhun kuninkaalle sinun puolestasi." 19

2 Kun lähestyi aika, jolloin Daavidin oli kuoltava, käski hän poikaansa Salomoa sanoen: 2 "Minä menen kaiken maailman tietä; ole luja ja ole mies. 3 Ja noudata Herran, Jumalasi, määrräyksiä, niin että vaellat hänen

225

1 Kuninkaiden

istui hänen oikealle puolellensa. **20** Sitten hän sanoi: pääliköksi; ja pappi Saadokin kuningas asetti Ebjatarin "Minulla on sinulle pieni pyyntö, älä sitä minulta kiellä". sijalle. **36** Sen jälkeen kuningas lähetti kutsumaan Siimein Kuningas sanoi hänelle: "Pyydä, äiti, minä en sinulta ja sanoi hänelle: "Rakenna itsellesi talo Jerusalemi ja kiellä". **21** Silloin hän sanoi: "Annettakoon suunemilainen asu siellä, menemättä sieltä sinne tai tänne. **37** Sillä jona Abisag sinun veljellesi Adonialle vaimoksi". **22** Mutta päivänä sinä lähdet sieltä ja menet Kidronin laakson kuningas Salomo vastasi ja sanoi äidillensä: "Miksi poikki, sinä päivänä on sinun, tiedä se, kuolemalla pyydät vain suunemilaista Abisagia Adonialle? Pyydä kuoltava; sinun veresi on tuleva oman pääsi päälle." **38** myös kuninkuutta hänelle-hähnän on minun vanhin Siimei sanoi kuninkaalle: "Hyyä on; niinkuin herrani, veljeni-hänelle ja pappi Ebjatarille ja Jooabille, Serujan kuningas, on puhunut, niin on sinun palvelijasi tekevä". pojalle." **23** Ja kuningas Salomo vanoi Herran kautta, Ja Siimei asui Jerusalemissa kauan aikaa. **39** Mutta sanoen: "Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, kolmen vuoden kuluttua tapahtui, että Siimeiltä karkasi jollei Adonia saa hengellään maksaa sitä, että on kaksi palvelijaa Aakiin, Maakan pojat, Gatin kuninkaan, puhunut näin. **24** Ja nyt, niin totta kuin Herran elää, luo. Ja Siimeille ilmoitettiin: "Katso, sinun palvelijasi joka on minut vahvistanut ja on asettanut minut isäni ovat Gatisissa". **40** Niin Siimei nousi ja satuloi aasinsa ja Daavidin valtaistuimelle ja joka lupauksensa mukaan lähti Aakiin luo Gatiin etsimään palvelijoitaan; ja Siimei on perustanut minun sukuni: Adonia on tänä päivänä meni ja toi palvelijansa Gatisista. **41** Ja kun Salomolle kuolemalla rangaistava." **25** Ja kuningas Salomo lähetti ilmoitettiin, että Siime oli mennyt Jerusalemista Gatiin Benajan, Joojadan pojat, lyömään hänet kuoliaaksi; ja ja palannut takaisin, **42** lähetti kuningas kutsumaan hän kuoli. **26** Ja pappi Ebjatarille kuningas sanoi: "Mene Siimein ja sanoi hänelle: "Enkö minä ole vannottanut maatilallesi Anatotiin, sillä sinä olet kuoleman oma. En sinua Herran kautta ja varoitinan sinua sanoen: 'Jona minä sinua nyt surmaa, koska sinä olet kantanut Herran päivänä sinä lähdet ja menet sinne tai tänne, sinä Jumalan arkia minun isäni Daavidin edessä ja koska päivänä on sinun, tiedä se, kuolemalla kuoltava?' Ja olet kärsinyt kaikkea, mitä isäni on kärsinyt." **27** Niin sinä sanoit minulle: "Hyyä on; minä olen kuullut". **43** Miksi Salomo karkotti Ebjatarin olemasta Herran pappina et ole pitänyt Herran valaa etkä sitä käskyä, jonka minä ja täytti sen sanan, minkä Herra oli Siiliossa puhunut sinulle annoin?" **44** Ja kuningas sanoi vielä Siimeille: Eelin svuusta. **28** Ja kun sanoma tästä tuli Jooabille-sillä "Sinä tiedät, tunnossasi tiedät, kaiken pahan, minkä olet Jooab oli liittynyt Adoniaan, vaikka hän ei ollut liittynyt tehnyt minun isälleni Daavidille; Herra kääntää tekemäsi Absalomii-pakeni Jooab Herran majaan ja tarttui alttarin pahan omaan päähäsi. **45** Mutta kuningas Salomo sarviin. **29** Mutta kun kuningas Salomolle ilmoitettiin: on oleva siunattu, ja Daavidin valtaistuin on oleva iäti "Jooab on paennut Herran majaan ja on alttarin ääressä", vahva Herran edessä." **46** Ja kuningas käski Benajaa, lähetti Salomo Benajan, Joojadan pojat, sanoen: "Mene Joojadan poikaa; niin tämä meni ja lõi hänet kuoliaaksi, ja lyö hänet kuoliaaksi". **30** Benaja meni Herran majaan ja hän kuoli. Niin kuniinkuus vahvistui Salomon kässissä. ja sanoi hänelle: "Nän käskee kuningas: 'Tule ulos'". Mutta hän vastasi: "En, tässä minä kuulen". Silloin Benaja palasi kertomaan sitä kuninkaalle ja sanoi: "Nän Jooab puhui, ja nän hän vastasi minulle". **31** Kuningas sanoi hänelle: "Tee, niinkuin hän on puhunut, lyö hänet kuoliaaksi ja hautaa hänet, että poistaisit minusta ja minun isäni perheestä sen viattoman veren, jonka Jooab on vuodattanut. **32** Ja Herra antakoon hänen verensä tulla hänen oman päänsä päälle, koska hän lõi kuoliaaksi kaksi miestä, jotka olivat häntä hurskaammat ja paremmat, ja tappoi heidät miekalla, minun isäni Daavidin siitä mitään tietämättä: Abnerin, Neerin pojat, Israelin sotapäällikön, ja Amasan, Jeterin pojat, Juudan sotapäällikön. **33** Heidän verensä tulkoon Jooabin pään päälle ja hänen jälkeläistensä pään päälle, iankaikkisesti. Mutta Daavidilla ja hänen jälkeläisillään, hänen suvullansa ja hänen valtaistumellansa olkoon rauha Herralta iankaikkisesti." **34** Niin Benaja, Joojadan poika, meni ja lõi hänet kuoliaaksi; ja hänet haudattiin omaan taloonsa erämaahan. **35** Ja kuningas asetti Benajan, Joojadan pojat, hänen sijaansa sotaväen

3 Ja Salomo tuli faraon, Egyptin kuninkaan, vävyksi: hän otti faraon tyttären vaimokseen. Ja hän vei hänet Daavidin kaupunkiin, kunnes oli saanut rakennetuksi oman linnansa, Herran temppelin ja Jerusalemin ympärysmuurin. **2** Mutta kansa uhrasi uhrikukkuloilla, koska niihin aikoihin ei vielä oltu rakennettu temppeliä Herran nimelle. **3** Ja Salomo rakasti Herraa ja vaelsi isänsä Daavidin käskyjen mukaan; kuitenkin hän uhrasi ja suitsutti uhrikukkuloilla. **4** Niin kuningas meni Gibeoniin, uhraamaan siellä, sillä se oli suurin uhrikukkula. Tuhat polttouhria Salomo uhrasi sillä alttarilla. **5** Gibeonissa Herra ilmestyi Salomolle yöllä unessa, ja Jumala sanoi: "Ano, mitä tahdot, että minä sinulle antaisin". **6** Salomo vastasi: "Sinä olet tehnyt suuren laupeuden palvelijallesi, minun isälleni Daavidille, koska hän vaelsi sinun edessäsi totuudessa ja vanhurskaudessa sekä vilpittömällä sydämillä sinua kohtaan. Ja sinä olet säilyttänyt hännelle tämän suuren laupeuden ja antanut hännelle pojat, joka istuu hänen valtaistumellansa, niinkuin on laita tänä päivänä. **7** Ja nyt, Herra, minun Jumalani, sinä olet tehnyt palvelijasi kuninkaaksi minun isäni Daavidin sijaan;

mutta minä olen kuin pieni poikanen: en osaa lähteä sydämensä tuli liikutetuksi hänen poikansa tähdien-hän enkä tulla. **8** Ja palvelijasi on keskellä sinun kansaasi, sanoi: "Oi herrani, antakaa tuolle elossa oleva lapsi; jonka olet valinnut, niin monilukuista kansaa, että sitä ei älkää surmatko sitä". Mutta toinen sanoi: "Ei minulle voi laskea eikä lukea sen paljouden tähdien. **9** Anna sentähden palvelijallesi kuuliaisen sydän tuomitakseni sinun kansaasi ja erottaakseni hyvän pahasta; sillä kuka voi muuten tättä sinun suurta kansaasi tuomita?" **10** Herralle oli otollista, että Salomo tättä anoi. **11** Ja Jumala sanoi hänelle: "Koska sinä anoit tättä etkä anonut itsellesi pitkää ikää, et rikkautta etkä vihamiestesi henkeä, vaan anoit itsellesi ymmärrystä kuullaksesi, mikä oikein on, **12** niin katso, minä teen, niinkuin sanot: katso, minä annan sinulle viisaan ja ymmärtäväisen sydämen, niin ettei sinun vertaistasi ole ollut ennen sinua eikä tule sinun jälkeesi. **13** Ja lisäksi minä annan sinulle, mitä et anonutkaan: sekä rikkautta että kunniaa, niin ettei koko elinaikanaasi ole kuningasten joukossa oleva sinun vertaistasi. **14** Ja jos sinä vaellat minun teitäni, noudattaa minun säädöksiäni ja käskyjäni, niinkuin sinun isäsi Daavid vaelsi, niin minä suon sinulle pitkän iän." **15** Siihen Salomo heräsi; ja katso, se oli unta. Ja kun hän tuli Jerusalemiin, astui hän Herran liitonarkin eteen, uhrasi polttouhreja ja toimitti yhteysuhrin ja laittoi pidot kaikille palvelijoillensa. **16** Siihen aikaan tuli kaksi porttoa kuninkaan luo, ja he astuivat hänen eteensä. **17** Ja toinen nainen sanoi: "Oi herrani, minä ja tämä nainen asumme samassa huoneessa. Ja minä synnytin hänen luonansa siinä huoneessa. **18** Ja kolmantena päivänä sen jälkeen, kun minä olin synnyttänyt, synnytti myös tämä nainen. Me olimme yhdessä, eikä ketään vierasta ollut meidän kanssämme huoneessa; ainoastaan me kahden olimme huoneessa. **19** Mutta tämän naisen poika kuoli yöllä, sillä hän oli maannut sen. **20** Niin hän nousi keskellä yötä ja otti minun poikani vierestäni palvelijattaresi nukkuessa ja pani sen povellensa, mutta oman kuolleen poikansa hän pani minun povelleni. **21** Kun minä aamulla nousin imettämään poikaani, niin katso, se oli kuollut. Mutta kun minä tarkastin sitä aamulla, niin katso, se ei ollutkaan minun poikani, jonka minä olin synnyttänyt." **22** Niin toinen nainen sanoi: "Ei ole niin; vaan tuo elossa oleva on minun poikani, ja tämä kuollut on sinun poikasi". Mutta edellinen vastasi: "Ei ole niin; tuo kuollut on sinun poikasi, ja tämä elossa oleva on minun poikani". Nämä he riitelivät kuninkaan edessä. **23** Niin kuningas sanoi: "Toinen sanoo: 'Elossa oleva on minun poikani, ja kuollut on sinun poikasi'. Ja toinen sanoo: 'Ei ole niin; vaan kuollut on sinun poikasi, ja elossa oleva on minun poikani'." **24** Sitten kuningas sanoi: "Antakaa minulle miekka". Ja kuninkaan eteen tuotiin miekka. **25** Ja kuningas sanoi: "Viiltäkää elossa oleva lapsi kahtia, ja antakaa toinen puoli toiselle ja toinen puoli toiselle". **26** Mutta silloin sanoi kuninkaalle se nainen, jonka oma elossa oleva poika oli, sillä hänen

sydämensä tuli liikutetuksi hänen poikansa tähdien-hän enkä tulla. **8** Ja palvelijasi on keskellä sinun kansaasi, sanoi: "Antakaa tälle elossa oleva lapsi; älkää surmatko sitä. Hän on sen äiti." **28** Ja koko Israel kuuli tästä tuomiosta, jonka kuningas oli antanut, ja he pelkäsivät kuningasta; sillä he näkivät, että hänessä oli Jumalan sanoi: "Antakaa tälle elossa oleva lapsi; älkää surmatko sitä. Hän on sen äiti." **28** Ja koko Israel kuuli tästä tuomiosta, jonka kuningas oli antanut, ja he pelkäsivät kuningasta; sillä he näkivät, että hänessä oli Jumalan viisaus oikeuden jakamiseen.

4 Kuningas Salomo oli koko Israelin kuningas. **2**

Ja nämä olivat hänen ylimmät virkamiehensä: Asarja, Saadokin poika, oli ylipappina; **3** Elihoref ja Ahia, Siisan pojat, olivat kirjureina; Joosafat, Ahiludin poika, oli kanslerina; **4** Benaja, Joojadan poika, oli sotaväen ylipäällikkönä; Saadok ja Ebjatar olivat pappeina. **5** Asarja, Naatanin poika, oli ylimalaherrana; Saabud, Naatanin poika, pappi, oli kuninkaan ystälänä. **6** Ahisar oli linnanpäällikkönä; Adoniram, Abdan poika, oli verotöiden valvojana. **7** Ja Salomolla oli kaksitoista maaherra, yli koko Israelin, joiden oli hankittava kuninkaan ja hänen hovinsa elintarpeet; yhtenä kuukautena vuodessa oli kunkin hankittava elintarpeet. **8** Nämä olivat heidän nimensä: Huurin poika Efraimin vuoristossa; **9** Dekerin poika Maakaassa, Saalbimissa, Beet-Semeksessä, Eelonissa ja Beet-Haananissa; **10** Hesedin poika Arubbotissa; hänenlä oli Sooko ja koko Heeferin maa; **11** Abinadabin poika koko Doorin kukkula-alueella; hänenlä oli vaimona Taafat, Salomon tytär; **12** Baana, Ahiludin poika, Taanakissa ja Megiddossa ja koko Beet-Seanissa, joka on Saaretanin sivulla Jisreelin alapuolella, Beet-Seanista aina Aabel-Meholaan, tuolle puolelle Jokmeamin; **13** Geberin poika Gileadin Raamotissa; hänenlä oli Jaairin, Manassen pojan, leirikylät, jotka ovat Gileadissa; hänenlä oli siis Argobin seutu, joka on Baasanissa, kuusikymmentä suurta, muureilla ja vaskisalvoilla varustettua kaupunkia; **14** Ahinadab, Iddon poika, Mahanaimissa; **15** Ahimaas Naftalissa; häkin oli ottanut vaimokseen Salomon tyttären, Baasematin; **16** Baana, Huusain poika, Asserissa ja Bealotissa; **17** Joosafat, Paaruahin poika, Isaskarissa; **18** Siime, Eelan poika, Benjaminissa; **19** Geber, Uurin poika, Gileadin maassa, Siihonin, amorilaisten kuninkaan, ja Oogin, Baasanin kuninkaan, maassa; sillä siinä maassa oli yksi maaherra. **20** Juudaa ja Israelia oli paljon, niin paljon kuin hiekkaa meren rannalla; he söivät ja joivat ja olivat iloisia. **21** Ja Salomo hallitsi kaikkia valtakuntia Eufrat-virrasta aina filistealaisten maahan ja Egyptin rajaan asti. He toivat lahjoja ja palvelivat Salomoa, niin kauan kuin hän eli. **22** Ja Salomon jokapäiväinen muona oli: kolmekymmentä koor-mittaa lestyjä jauhoja ja kuusikymmentä koor-mittaa muita jauhoja, **23** kymmenen syöttöraavasta, kaksikymmentä laitumella

käyvää raavasta ja sata lammasta; näitten lisäksi monilukuista kansaa". 8 Ja Hiiram lähetti Salomolle euroja, gaselleja, metsäkauriita ja syötettyjä hanhia. tämän sanan: "Minä olen kuullut sanan, jonka sinä 24 Sillä hän vallitsi kaikkea Eufrat-virran senpuoleista minulle lähetit. Minä olen täytävä kaikkessa sinun maata, Tifsahista aina Gassaan saakka, kaikkia Eufrat- toivomuksesi, mitä tulee setripuihin ja kypressipuihin. 9 virran senpuoleisia kuninkaita; ja hänellä oli rauha joka Minun palvelijani vetäkööt ne Libanonilta alas mereen, puolelta yltympäri, 25 niin että Juuda ja Israel asuvat ja minä panetan ne meressä lauttoihin kuljetettavaksi turvallisesti, itsekukin viinipuunsa ja viikunapuunsa alla, paikkaan, minkä sinä minulle määräät, ja hajotan ne Daanista Beersebaan asti, niin kauan kuin Salomo eli. 26 siellä; sinä saat noutaa ne sieltä. Mutta täytä sinä minun Ja Salomolla oli neljäkymmentä tuhatta hevosvaljakkoa vaunujaan varten ja kaksitoista tuhatta ratsuhevosta. 27 Niin Hiiram antoi Salomolle setripuita ja kypressipuita Ja maherrat hankkivat, kukin kuukautenaan, elintarpeet niin paljon, kuin tämä toivoi. 11 Mutta Salomo antoi kuningas Salomolle ja kaikille, joilla oli pääsy kuningas Salomon pöytään, antamatta minkään puuttua. 28 ravinnoksi hänen hovillensa, ja kaksikymmentä koor- Myöskin ohrat ja oljet hevosille ja juoksijoille he toivat, kuten vuorollaan, siihen paikkaan, missä hän oleskeli. 29 Ja Jumala antoi Salomolle viisautta ja ymmärrystä viisautta, niinkuin hän oli hännelle luvannut. Ja rauha ylen runsaasti ja älyä niin laajalti, kuin on hiekkaa meren rannalla, 30 niin että Salomon viisaus oli suurempi kuin kaikkien Idän mestien ja kaikkien egyptiläisten viisaus. 31 Hän oli viisaampi kaikkia ihmisiä, viisaampi tuhatta mestää. 14 Nämä hän lähetti Libanonille kuin esrashilainen Eetan ja Heeman, Kalkol ja Darda, vuorotellen, kymmenentuhatta kunakin kuukautena, Maaholin pojat; ja hänen nimensä tuli kuuluksi kaikkien niin että he olivat yhden kuukauden Libanonilla ja ympärillä olevien kansojen keskuudessa. 32 Ja Salomo kaksi kuukautta kotonansa; ja Adoniram oli verotöiden seippitti kolmetuhatta sananlaskua, ja hänen laulujansa oli tuhatviisi. 33 Hän puhui puista, Libanonin setripuusta alkaen isoppiin asti, joka kasvaa seinän vieressä. Hän puhui myös karjaeläimistä, linnuista, matelijoista ja kaloista. 34 Ja Salomon viisautta tulttiin kuulemaan kaikista kansoista, kaikkien maan kuninkaiden luota, jotka olivat kuulleet hänen viisaudestansa.

tämän sanan: "Minä olen kuullut sanan, jonka sinä 24 Sillä hän vallitsi kaikkea Eufrat-virran senpuoleista minulle lähetit. Minä olen täytävä kaikkessa sinun maata, Tifsahista aina Gassaan saakka, kaikkia Eufrat- toivomuksesi, mitä tulee setripuihin ja kypressipuihin. 9 virran senpuoleisia kuninkaita; ja hänellä oli rauha joka Minun palvelijani vetäkööt ne Libanonilta alas mereen, puolelta yltympäri, 25 niin että Juuda ja Israel asuvat ja minä panetan ne meressä lauttoihin kuljetettavaksi turvallisesti, itsekukin viinipuunsa ja viikunapuunsa alla, paikkaan, minkä sinä minulle määräät, ja hajotan ne Daanista Beersebaan asti, niin kauan kuin Salomo eli. 26 siellä; sinä saat noutaa ne sieltä. Mutta täytä sinä minun Ja Salomolla oli neljäkymmentä tuhatta hevosvaljakkoa vaunujaan varten ja kaksitoista tuhatta ratsuhevosta. 27 Niin Hiiram antoi Salomolle setripuita ja kypressipuita Ja maherrat hankkivat, kukin kuukautenaan, elintarpeet niin paljon, kuin tämä toivoi. 11 Mutta Salomo antoi kuningas Salomolle ja kaikille, joilla oli pääsy kuningas Salomon pöytään, antamatta minkään puuttua. 28 ravinnoksi hänen hovillensa, ja kaksikymmentä koor- Myöskin ohrat ja oljet hevosille ja juoksijoille he toivat, kuten vuorollaan, siihen paikkaan, missä hän oleskeli. 29 Ja Jumala antoi Salomolle viisautta ja ymmärrystä viisautta, niinkuin hän oli hännelle luvannut. Ja rauha ylen runsaasti ja älyä niin laajalti, kuin on hiekkaa meren rannalla, 30 niin että Salomon viisaus oli suurempi kuin kaikkien Idän mestien ja kaikkien egyptiläisten viisaus. 31 Hän oli viisaampi kaikkia ihmisiä, viisaampi tuhatta mestää. 14 Nämä hän lähetti Libanonille kuin esrashilainen Eetan ja Heeman, Kalkol ja Darda, vuorotellen, kymmenentuhatta kunakin kuukautena, Maaholin pojat; ja hänen nimensä tuli kuuluksi kaikkien niin että he olivat yhden kuukauden Libanonilla ja ympärillä olevien kansojen keskuudessa. 32 Ja Salomo kaksi kuukautta kotonansa; ja Adoniram oli verotöiden seippitti kolmetuhatta sananlaskua, ja hänen laulujansa oli tuhatviisi. 33 Hän puhui puista, Libanonin setripuusta alkaen isoppiin asti, joka kasvaa seinän vieressä. Hän puhui myös karjaeläimistä, linnuista, matelijoista ja kaloista. 34 Ja Salomon viisautta tulttiin kuulemaan kaikista kansoista, kaikkien maan kuninkaiden luota, jotka olivat kuulleet hänen viisaudestansa.

tämän sanan: "Minä olen kuullut sanan, jonka sinä 24 Sillä hän vallitsi kaikkea Eufrat-virran senpuoleista minulle lähetit. Minä olen täytävä kaikkessa sinun maata, Tifsahista aina Gassaan saakka, kaikkia Eufrat- toivomuksesi, mitä tulee setripuihin ja kypressipuihin. 9 virran senpuoleisia kuninkaita; ja hänellä oli rauha joka Minun palvelijani vetäkööt ne Libanonilta alas mereen, puolelta yltympäri, 25 niin että Juuda ja Israel asuvat ja minä panetan ne meressä lauttoihin kuljetettavaksi turvallisesti, itsekukin viinipuunsa ja viikunapuunsa alla, paikkaan, minkä sinä minulle määräät, ja hajotan ne Daanista Beersebaan asti, niin kauan kuin Salomo eli. 26 siellä; sinä saat noutaa ne sieltä. Mutta täytä sinä minun Ja Salomolla oli neljäkymmentä tuhatta hevosvaljakkoa vaunujaan varten ja kaksitoista tuhatta ratsuhevosta. 27 Niin Hiiram antoi Salomolle setripuita ja kypressipuita Ja maherrat hankkivat, kukin kuukautenaan, elintarpeet niin paljon, kuin tämä toivoi. 11 Mutta Salomo antoi kuningas Salomolle ja kaikille, joilla oli pääsy kuningas Salomon pöytään, antamatta minkään puuttua. 28 ravinnoksi hänen hovillensa, ja kaksikymmentä koor- Myöskin ohrat ja oljet hevosille ja juoksijoille he toivat, kuten vuorollaan, siihen paikkaan, missä hän oleskeli. 29 Ja Jumala antoi Salomolle viisautta ja ymmärrystä viisautta, niinkuin hän oli hännelle luvannut. Ja rauha ylen runsaasti ja älyä niin laajalti, kuin on hiekkaa meren rannalla, 30 niin että Salomon viisaus oli suurempi kuin kaikkien Idän mestien ja kaikkien egyptiläisten viisaus. 31 Hän oli viisaampi kaikkia ihmisiä, viisaampi tuhatta mestää. 14 Nämä hän lähetti Libanonille kuin esrashilainen Eetan ja Heeman, Kalkol ja Darda, vuorotellen, kymmenentuhatta kunakin kuukautena, Maaholin pojat; ja hänen nimensä tuli kuuluksi kaikkien niin että he olivat yhden kuukauden Libanonilla ja ympärillä olevien kansojen keskuudessa. 32 Ja Salomo kaksi kuukautta kotonansa; ja Adoniram oli verotöiden seippitti kolmetuhatta sananlaskua, ja hänen laulujansa oli tuhatviisi. 33 Hän puhui puista, Libanonin setripuusta alkaen isoppiin asti, joka kasvaa seinän vieressä. Hän puhui myös karjaeläimistä, linnuista, matelijoista ja kaloista. 34 Ja Salomon viisautta tulttiin kuulemaan kaikista kansoista, kaikkien maan kuninkaiden luota, jotka olivat kuulleet hänen viisaudestansa.

5 Hiiram, Tyron kuningas, lähetti palvelijoitansa Salomon luo, kuultuaan, että hänet oli voideltu kuninkaaksi isänsä sijaan; sillä Hiiram oli aina ollut Daavidin likeinen ystävä. **2** Ja Salomo lähetti Hiiramille tämän sanan: **3** "Sinä tiedät, ettei minun isäni Daavid voinut rakentaa temppeliä Herran, Jumalansa, nimelle niiden sotien tähden, joilla häntä joka puolelta ahdistettiin, kunnes Herra oli laskenut viholliset hänen jalkojensa alle. **4** Mutta nyt Herra, minun Jumalani, on suonut minun päästää rauhaan joka taholla; ei ole vastustajaa eikä vaaran uhkaa. **5** Sentähden minä aion rakentaa temppelin Herran, Jumalani, nimelle, niinkuin Herra puui minun isälleni Daavidille, sanoen: 'Sinun poikasi, jonka minä asetan valtaistuimellesi sinun sijaasi, on rakentava minun nimelleni temppelin'. **6** Niin käske nyt hakata minulle setripuita Libanonilta. Ja minun palvelijani olkoot sinun palvelijaisi kanssa. Ja minä annan sinulle palvelijaisi palkan, aivan niinkuin sinä määräät. Sillä sinä tiedät, ettei meillä ole ketään, joka osaisi niin hakata puita kuin siidonalaiset." **7** Kun Hiiram kuuli Salomon sanat, tuli hän hyvin iloiseksi ja sanoi: "Kiihtetty olkoon tänä päivänä Herra, joka on antanut Daavidille viisaan pojан hallitsemaan tuota

6 Neljäntenäsadantena kahdeksantenakymmenenentä vuotena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, neljäntenä vuotena siitä, kun Salomo oli tullut Israelin kuninkaaksi, alkoi hän siiv-kuussa, joka on toinen kuukausi, rakentaa temppeliä Herralle. **2** Temppeli, jonka kuningas Salomo Herralle rakensi, oli kuuttakymmentä kynnärää pitkä, kahtakymmentä kynnärää leveä ja kolmeakymmentä kynnärää korkea. **3** Temppelisalin eteinen, joka oli temppelin itäpäässä, oli kahtakymmentä kynnärää pitkä, ja sen leveys, temppelin itäiseen suuntaan, oli kymmenen kynnärää. **4** Ja hän teki temppelin sisäänpäin avartuvat ikkuna-aukot. **5** Ja hän rakensi temppelin seinään kiinni kylkirakennuksen, ympäri temppelin seinien, sekä temppelisalin että kaikkeinpyhimmä ympäri, ja teki siihen sivukammioita yltympäri. **6** Kylkirakennuksen alin kerros oli viittä kynnärää leveä, keskimmäinen kuutta kynnärää leveä ja kolmas seitsemää kynnärää leveä; sillä hän teki temppelin ulkomuurin ympärinsä penkerellisen, ettei vuolisia tarvinnut upottaa temppelin seiniin. **7** Ja kun

tempeli rakennettiin, tehtiin se kivistä, jotka tulivat päällysti kerubit kullalla. **29** Ja kaikki tempelin seiniin valmiina louhimosta, niin ettei kuulunut vasaran, ei yltympäri hän leikkautti veistoksia, kerubeja, palmuja minkään rauta-aseen kalketta tempellä rakennettaessa. ja kukkakiehkuoita sekä perä-että etuosaan. **30** Ja **8** Alimman kerroksen ovi oli tempelin eteläsisivussa; tempelin lattian hän päällysti kullalla, sekä perä-että portaita myöten nousti keskimmäiseen kerrokseen etuosan lattian. **31** Ja kaikkeinpyhimmän oviaukkoon ja keskimmäisestä kolmanteen. **9** Rakennettaan hän teki ovet öljypuusta; kamana ja pielet muodostivat tempelin valmiaksi hän laudoitti sen sisältä setripuisilla viisikulmion. **32** Ja molempiin öljypuusta tehtyihin ovien parruilla ja laudoilla. **10** Ja hän rakensi kauttaaltaan hän leikkautti kerubeja, palmuja ja kukkakiehkuoita, kiinni tempeliin kylkirakennuksen, jonka kerrokset olivat ja päällysti ne kullalla; hän levitti kultaa kerubien ja viiden kynnärän korkuiset ja joka oli kiinnitetty tempeliin palmujen päälle. **33** Niin hän teki myös tempelisalin setripalkeilla. **11** Ja Salomolle tuli tämä Herran sana: **12** oviaukkoon öljypuusta pielet, nelikulmion muotoiset, **34** "Tälle tempelleille, jota sinä rakennat, on kävää näin: ja kypressipuusta kaksi ovea; toisen oven molemmat jos sinä vaellat minun säädöksieni mukaan ja noudataat laudat olivat kääntyviä, ja toisen oven molemmat minun oikeusiani, otat vaarin kaikista minun käskyistäni laudat olivat kääntyviä. **35** Ja hän leikkautti niihin ja vaellat niiden mukaan, niin minä täytän sinulle kerubeja, palmuja ja kukkakiehkuoita ja päällysti ne sanani, jonka olen puhunut sinun isällesi Daavidille: kullalla, joka levitettiin veistosten päälle. **36** Sitten **13** minä asun israelilaisten keskellä enkä hylkää hän rakensi sisemmän esipihan muurin, jossa oli aina kansaani Israelia". **14** Niin Salomo rakensi tempelin peräosan, kaksikymmentä kynnärää, hän laudoitti erilleen setrilaudoilla lattiasta kattopalkkeihin asti; niin hän rakensi siihen sisälle kuorin, kaikkeinpyhimmän. **15** Ja tempeli, se on tempelisali kaikkeinpyhimmän edessä, oli neljääkymmentä kynnärää pitkä. **18** Ja tempeli oli sisäpuolelta setripuuta, koristettu metsäkurpitsi- ja kukkakiehku-leikkauksilla; kaikki oli setripuuta, kiveä ei näkynyt. **19** Tempelin sisään hän laittoi kaikkeinpyhimmän, pannakseen sinne Herran liitonarkin. **20** Kaikkeinpyhin oli kahtakymmentä kynnärää pitkä, kahtakymmentä kynnärää leveää ja kahtakymmentä kynnärää korkea; ja hän päällisti sen sisältä puhtaalla kullalla, ja hän teki alttarin setripuusta. **21** Ja Salomo päällysti tempelin sisäpuolelta puhtaalla kullalla. Ja hän sulki kultavitoilla kaikkeinpyhimmän, jonka oli päällystänyt kullalla. **22** Koko tempelin hän päällysti sisältä kullalla, koko tempelin tyyleensä. Myöskin koko sen alttarin, joka oli kaikkeinpyhimmän edessä, hän päällysti kullalla. **23** Ja hän teki kaikkeinpyhimpään kaksoi kerubia öljypuusta, kymmenen kynnärän korkuista; **24** ja kerubin toinen siipi oli viisikynnäräinen, ja kerubin toinen siipi oli myöskin viisikynnäräinen, niin että oli kymmenen kynnärää toisen siiven kärjestä toisen kärkeen. **25** Toinen kerubi oli myöskin kymmenkynnäräinen. Molemmat kerubit olivat yhtä suuret ja yhdenmuotoiset: **26** toinen kerubi oli kymmentä kynnärää korkea ja samoin myöskin toinen kerubi. **27** Ja hän pani kerubit tempelin sisimpään osaan, ja kerubit levittivät siipensä niin, että toisen siipi kosketti toista seinää ja toisen kerubin siipi kosketti toista seinää; ja tempelin keskikohdalla koskettivat niiden toiset siivet toisiaan. **28** Ja hän

7 Mutta omaa linnaansa Salomo rakensi kolmetoista vuotta ja sai niin koko linnansa valmiaksi. **2** Hän rakensi Libanoninmetsä-talon, sataa kynnärää pitkän, viittäkymmentä kynnärää leveän ja kolmeakymmentä kynnärää korkean, kolmen setripylväsrivin varaan, ja pylväiden päällä oli veistetty setriansa. **3** Ja siinä oli setripukatto sivukammioiden päällä, jotka olivat pylväiden varassa; pylväitä oli yhteensä neljäkymmentä viisi, viisitoista kussakin rivissä. **4** Ja siinä oli ikkunoita kolmessa rivissä, ja valoaukot olivat vastakkain, aina kolme ja kolme. **5** Kaikki oviaukot ja valoaukot olivat nelikulmaiset; ja oviaukot olivat vastakkain, aina kolme ja kolme. **6** Vielä hän teki pylvässalin, viittäkymmentä kynnärää pitkän ja kolmeakymmentä kynnärää leveän, ja sen eteen eteisen pylväineen sekä pylväiden eteen porraskatoksen. **7** Sitten hän teki valtaistuin salin, jossa hän jakoi oikeutta, oikeussalin; se oli laudotettu sisältä setripulla lattiasta kattoon asti. **8** Ja hänen linnansa, jossa hän itse asui, oli toisella esipihalla, salin takana, ja oli rakennettu samalla tavalla. Salomo teki myöskin faraoon tyttären, jonka hän oli naimut, palatsin, samanlaisen kuin sali. **9** Kaikki nämä olivat rakennetut kallisarvoisista, mitan mukaan hakatuista ja sisältä ja ulko sahalla sahatuista kivistä, perustuksesta ráystäisiin asti; samoin ulkopuolella suureen esipihaan saakka. **10** Ja perustus oli laskettu kallisarvoisista kivistä, suurista kivistä, kymmenkynnäräisistä ja kahdeksankynnäräisistä kivistä. **11** Ja sen päällä oli kallisarvoisia, mitan mukaan hakattuja kiviä sekä setripuuta. **12** Ja suuren esipihan muurissa oli yltympäri, aina rinnakkain, kolme

kivikertaa hakattuja kiviä ja yksi hirsikerta veistettyjä kerubeja, ja samoin poikkitankojen päällä, sekä ylhäällä setrihirsia. Samoin oli Herran temppelin sisemmän etti alhaalla. Leijonissa ja raavaissa oli takomalla esipihan muuri ja myöskin palatsin eteisen esipihan tehtyjä punonaiskoristeita. 30 Kussakin telineessä oli muuri rakennettu. 13 Ja kuningas Salomo lähetti neljä vaskipyörää ja vaskiakselit; ja niiden neljässä noutamaan Hiiramin Tyrosta. 14 Hän oli leskivaimon jalkapylväässä oli olkapää. Olkapäät olivat valetut altaan poika Naftalin sukulunnasta, ja hänen isänsä oli ollut alle; kunkin ulkopuolella oli punonaiskoristeita. 31 tyrolainen, vaskiseppä. Hän oli täynnä taidollisuutta, Telineen aukko oli olkapäiden sisäpuolella, ja sen reuna ymmärrystä ja tietoa, niin että hän kykeni valmistamaan oli kynärän korkuinen; aukko oli pyöreä, jalustan tapaan kaikkinaisia vaskitoitä. Ja hän tuli kuningas Salomon luo tehty, puolitoistakynäräinen. Myöskin aukon reunassa ja valmisti kaikki hänen työnsä. 15 Hän teki vaskesta oli leikkauksia. Kehäpienat olivat nelikulmaiset eivätkä kaksi pylvästä. Toinen pylväs oli kahdeksantoista pyöreät. 32 Ja ne neljä pyörää olivat kehäpienain kynärän korkuinen, ja kahdentoista kynärän pituinen alla, ja pyörän pitimet olivat telineessä kiinni. Kukin nauha ulottui toisen pylvään ympäri. 16 Hän teki pyörä oli puolitoista kynärää korkea. 33 Pyörät myös kaksi pylväänpäätä, vaskesta valettua, pylväiden olivat tehdyt niinkuin vaununpyörät; ja niiden pitimet, päähän pantavaksi. Kummankin pylväänpään korkeus kehät, puolat ja navat olivat kaikki valetut. 34 Neljä oli viisi kynärää. 17 Verkon kaltaisia ristikkoristeita, olkapäätä oli kussakin telineessä, sen neljässä kulmassa; vitjan kaltaisia riippukoristeita, oli pylväänpäissä, jotka olkapäät olivat yhtä telineen kanssa. 35 Ylinnä telineen olivat pylväiden päässä, seitsemän kummassakin päällä oli puolen kynärän korkuinen laite, ympärinsä pylväänpäässä. 18 Ja hän teki granaattiomenia kahteen pyöreä; ja telineen pitimet ja kehäpienat olivat yhtä rivien toisen ristikkoristeiden päälle yltympäri, peittämään sen kanssa. 36 Ja sen kehäpienojen pintoihin hän pylväänpäät, jotka olivat pylväiden päässä; ja samoin kaiversi kerubeja, leijonia ja palmuja, niin paljon kuin hän teki niitä toiseen pylväänpäähän. 19 Ja pylväänpäät, kussakin oli tilaa, sekä punonaiskoristeita yltympäri. 37 jotka olivat pylväiden päässä eteisessä, olivat liljan Nämä hän teki ne kymmenen telineettä; ne olivat kaikki muotoiset, nelikynäräiset. 20 Pylväänpäissä, ylhäällä valetut samalla tavalla, yhtä suuret ja yhdenmuotoiset. kahden pylvään päässä, oli kupevat alaosat, joihin 38 Hän teki myös kymmenen vaskialasta; kokin allas ristikkoriste ei ulottunut. Ja granaattiomenia oli veti neljäkymmentä bat-mittaa, ja kokin allas oli neljää kaksisataa, rivittäin yltympäri toisen pylväänpään päällä. kynärää läpimitaten. Kullakin kymmenellä telineellä 21 Ja hän pystytti pylvääti temppelein eteisen eteen. oli altaansa. 39 Ja hän asetti viisi telineettä temppelein Pylväälle, jonka hän pystytti oikealle puolle, hän oikealle sivulle ja viisi temppelein vasemmalle sivulle; antoi nimen Jaakin, ja pylväälle, jonka hän pystytti meren hän asetti temppelein oikealle sivulle, kaakkoon vasemmalle puolle, hän antoi nimen Boosas. 22 kohti. 40 Hiiram teki myös kattilat, lapiot ja maljat. Ja Ylinnä pylväiden päällä oli liljan muotoinen laite. Ja niin Hiiram sai suoritetuksi kaiken työn, mikä hänen oli niin päättyi pylväiden valmistus. 23 Hän teki myös tehtävän kuningas Salomolle Herran temppeiliin: 41 kaksi meren, valetun, kymmentä kynärää leveän reunasta pylvästä ja ne kakso pallonmuotoista pylväänpäätä, jotka reunan, ympärinsä pyöreän ja viittä kynärää korkean; olivat pylväiden päässä, ja ne kakso ristikkoristetta ja kolmenkymmenen kynärän pituinen mittanuora ulottui peittämään niitä kahta pallonmuotoista pylväänpäätä, sen ympäri. 24 Sen reunan alla oli metsäkupitsikoristeita, jotka olivat pylväiden päässä; 42 ja ne neljästäaa jotka kulkivat sen ympäri. Ne ympärivät merta yltympäri, granaattiomenaa kahteen ristikkoristeesseen, kaksi kymmenen jokaisella kynärällä. Metsäkupitsikoristeet riviä granaattiomenia kumpaankin ristikkoristeesseen, olivat kahdessa rivissä, valettuina meren kanssa yhteen. peittämään niitä kahta pallonmuotoista pylväänpäätä, 25 Ja se seisoi kahdentoista raavaan varassa, joista jotka olivat pylväiden päässä; 43 ja ne kymmenen kolme oli käännettynä pohjoiseen, kolme länteen, kolme telineettä ja ne kymmenen allasta telineiden päälle; etelään ja kolme itään päin; meri oli niiden yläpuolella, 44 ja sen yhden meren, ja ne kaksitoista raavasta niiden varassa, ja kaikkien niiden takapuolet olivat meren alle; ja kattilat, lapiot ja maljat. 45 Kaikki nämä sisäänpäin. 26 Se oli kämnenen paksuinen, ja sen kalut, jotka Hiiram teki kuningas Salomolle Herran reunan oli maljan reunan kaltainen, puhjenneen liljan temppeiliin, olivat kiiiloitetusta vaskesta. 46 Jordanin muotoinen; se veti kaksituhatta bat-mittaa. 27 Hän teki lakeudella kuningas ne valatti savimuotteihin, Sukkotin myös kymmenen telineettä vaskesta. Kukin teline oli ja Saaretanin väillä. 47 Ja Salomo jäitti kaikki kalut neljää kynärää pitkä, neljää kynärää leveä ja kolmea punnitsematta, koska niitä oli ylen paljon; vasken paino kynärää korkea. 28 Ja telineet olivat rakenteeltaan ei määritty. 48 Salomo teetti myös kaikki muut kalut, tällaiset: niissä oli kehäpienat, ja myös poikkitankojen mitä Herran temppeleissä on: kulta-alttarin, pöydän, jolla välissä oli kehäpienat. 29 Kehäpienain päällä, jotka näkyileivät ovat, kullasta, 49 lampunjalat, viisi oikealle olivat poikkitankojen välissä, oli leijonia, raavaita ja puolelle ja viisi vasemmalle puolelle kaikkeinpyhimmän

eteen, puhtaasta kullasta, kultaisine kukkanlehtineen, siinä hyvin, että sitä aiot; **19** kuitenkaan et sinä ole sitä lamppuineen ja lampupsaksineen, **20** vadir, veitset, temppeliä rakentava, vaan sinun poikasi, joka lähtee maljat, kupy ja hilipannut, puhtaasta kullasta, sekä sinun kupeistasi, hän on rakentava temppelin minun kultasaranat niihin temppelin sisäosan oviin, jotka vievät nimelleni'. **20** Ja Herra on täytänyt sanansa, jonka hän kaikkeinpyhimään, ja niihin temppelin oviin, jotka vievät puhui: minä olen noussut isäni Daavidin sijalle ja istun temppelisaliin. **21** Kun kaikki työ, minkä kuningas Salomo teetti Herran temppeliin, oli valmis, vei Salomo sinne isänsä Daavidin pyhäät lahjat; hopean, kullan ja kalut hän pani Herran temppelin aarrekammioihin.

8 Sitten Salomo kokosi Israelin vanhimmat ja kaikki

sukukuntien johtomiehet, israelilaisten perhekuntapäämiehet, kuningas Salomon luo Jerusalemiin, tuomaan Herran liitonarkkia Daavidin kaupungista, se on Siihonista. **2** Niin kokoontuvat kuningas Salomon luo kaikki Israelin miehet juhlapäivänä eetanim-kuussa, joka on seitsemäs kuukausi. **3** Ja kun kaikki Israelin vanhimmat olivat tulleet saapuville, nostivat papit arkin, **4** ja he vievät Herran arkin ja ilmestysmajan sinne, sekä kaiken pyhän kaluston, joka oli majassa; papit ja leelviläiset vievät ne sinne. **5** Ja kuningas Salomo seisoi arkin edessä ja hänen kanssaan koko Israelin kansa, joka oli kokoontunut hänen luokseensa; ja he uhrasivat lampaita ja raavaita niin paljon, että niitä ei voitu lukea, ei laskea. **6** Ja papit toivat Herran liitonarkin paikoilleen temppelin kuoriin, kaikkeinpyhimään, kerubien siipien alle. **7** Sillä kerubit levittivät siiopensä sen paikan yli, missä arKKI oli, ja kerubit suojasivat ylhäältä pään arkki ja sen korentoja. **8** Ja korennot olivat niin pitkät, että niiden päät voi nähdä kaikkeinpyhimmästä, kuorin edestä; mutta ulkoa niitä ei voinut nähdä. Ja ne jäivät sinne, tähän päivään asti. **9** Arkissa ei ollut muuta kuin ne kaksi kivitalua, jotka Mooses oli pannut sinne Hoorebilla, kun Herra teki liiton israelilaisten kanssa, heidän lähettyvänsä Egyptin maasta. **10** Ja kun papit lähtivät pyhäköstä, täytti pilvi Herran temppelin, **11** niin että papit eivät voineet astua toimittamaan virkaansa pilven tähden; sillä Herran kirkkaus täytti Herran temppelin. **12** Silloin Salomo sanoi: "Herra on sanonut tahtovansa asua pimeässä. **13** Minä olen rakentanut huoneen sinulle asunoksi, asuinjiani, asuaksesi siinä iäti." **14** Sitten kuningas käensi kasvonsa ja siunasi koko Israelin seurakunnan; ja koko Israelin seurakunta seisoi. **15** Hän sanoi: "Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, joka kädellänsä on täytänyt sen, mitä hän suullansa puhui minun isälleni Daavidille, sanoen: **16** 'Siitä päivästä saakka, jona minä vein kansani Israelin pois Egyptistä, en ole mistään Israelin sukukunnasta valinnut yhtään kaupunkia, että siihen rakennettaisiin temppeli, missä minun nimeni asuisi; mutta minä olen valinnut Daavidin vallitsemaan kansaani Israelia'". **17** Ja minun isäni Daavid aikoi rakentaa temppelin Herran, Israelin Jumalan, nimelle. **18** Mutta Herra sanoi minun isälleni Daavidille: 'Kun sinä aiot rakentaa temppelin minun nimelleni, niin tosin teet

sinun valtaistuimella, niinkuin Herra puhui, ja minä olen rakentanut temppelin Herran, Israelin Jumalan, nimelle. **21** Ja minä olen valmistanut siihen sijan arkille, jossa on se Herran liitto, minkä hän teki meidän isiemme kanssa viedessään heidät pois Egyptin maasta." **22** Sitten Salomo astui Herran alttarin eteen koko Israelin seurakunnan nähdyn, ojensi kätensä taivasta kohti **23** ja sanoi: "Herra, Israelin Jumala, ei ole sinun vertaistasi jumala, ei ylhällä taivaassa eikä alhaalla maan pällä, sinun, joka pidät liiton ja säilytät laupeuden palvelijoitasi kohtaan, jotka vaeltavat sinun edessäsi kaikesta sydämestänsä, **24** sinun, joka olet pitänyt, mitä puhuit palvelijallesi Daavidille, minun isälleni. Mitä suullasi puhuit, sen sinä kädelläsi täytit, niinkuin nyt on tapahtunut. **25** Niin pidä nytkin, Herra, Israelin Jumala, mitä puhuit palvelijallesi Daavidille, minun isälleni, sanoen: 'Aina on mies sinun suvustasi istuva minun edessäni Israelin valtaistuimella, jos vain sinun poikasi pitävät vaarin tiestänsä, niin että he vaeltavat minun edessäni, niinkuin sinä olet minun edessäni vaeltanut'. **26** Niin toteutukoot nyt, Israelin Jumala, sinun sanasi, jotka puhuit palvelijallesi Daavidille, minun isälleni. **27** Mutta asuuko todella Jumala maan pällä? Katso, taivaisiin ja taivasten taivaisiin sinä et mahdu; kuinka sitten tähän temppeliin, jonka minä olen rakentanut! **28** Käännyn kuitenkin palvelijasi rukouksen ja anomisen puoleen, Herra, minun Jumalani, niin että kuulet huudon ja rukouksen, jonka palvelijasi tänä päivänä rukoilee sinun edessäsi, **29** ja että silmäsi ovat yöt ja päivät avoimina tätä temppeliä kohti, tätä paikkaa kohti, josta sinä olet sanonut: 'Minun nimeni on asuva siellä', niin että kuulet rukouksen, jonka palvelijasi tähän paikkaan pääin kääntyneenä rukoilee. **30** Kuule palvelijasi ja kansasi Israelin rukous, jonka he rukoilevat tähän paikkaan pääin kääntyneinä; kuule asuinpaikastasi, taivaasta, ja kun kuulet, niin anna anteeksi. **31** Jos joku rikkoo lähimäistänsä vastaan ja hänet pannaan valalle ja vannotetaan, ja jos hän tulee ja vanno sinun alttarisi edessä tässä temppelissä, **32** niin kuule taivaasta ja auta palvelijasi oikeuteensa; tee niin, että tuomitset syyllisen syylliseksi ja annat hänen tekojensa tulla hänen päänsä pälle, mutta julistat syttömän syttömäksi ja annat hänelle hänen vanhurskautensa mukaan. **33** Jos vihollinen voittaa sinun kansasi, Israelin, sentähden että he ovat tehneet syntiä sinua vastaan, mutta he palajavat sinun tykösi, kiittävät sinun nimeäsi, rukoilevat sinua ja anovat sinulta armoa tässä temppelissä, **34** niin kuule taivaasta ja anna anteeksi kansasi Israelin

synti ja tuo heidät takaisin tähän maahan, jonka olet jonka minä olen sinun nimellesi rakentanut, 49 niin antanut heidän isillensä. 50 Jos taivas suljetaan, niin kuule taivaasta, asuinsijastasi, heidän rukouksensa ja ettei tule sadetta, koska he ovat tehneet syntiä sinua anomisensa, hanki heille oikeus 50 ja anna anteeksi vastaan, mutta he rukoilevat kääntyneinä tähän paikkaan kansallesi, mitä he ovat rikkoneet sinua vastaan, ja kaikki pään, ja kiittävät sinun nimeäsi ja kääntyvät synnistään, heidän syntinsä, jotka he ovat tehneet sinua vastaan; koska sinä kuule heitä, 51 niin kuule taivaasta ja anna ja suo, että heidän vangitsijansa olisivat laupiaat heitä anteeksi palvelijaisi ja kansasi Israelin synti-sillä sinä kohtaan ja armahtaisivat heitä. 52 Sillä ovathan he osoitat heille hyvän tien, jota heidän on vaeltaminen- sinun kansasi ja sinun perintöosasi, jonka olet vienyt ja suo sade maallesi, jonka olet antanut kansallesi pois Egyptistä, rautapätsistä. 53 Olkoot siis sinun perintöosaksi. 54 Jos maahan tulee nälänhätä, rutto, jos silmäsi avoinna palvelijasi ja sinun kansasi Israelin tulee nokitähkä ja viljanruoste, jos tulevat heinäsirkat ja anomisen puoleen, niin että kuule heitä kaikessa, tuhosirkat, jos vihollinen ahdistaan sitä maassa, jossa mitä he sinulta rukoilevat. 54 Sillä sinä olet erottanut sen portit ovat, jos tulee mikä tahansa vitsaus tai heidät perintöosaksesi kaikista maan kanoista, niinkuin vaiva, 55 ja jos silloin joku ihmisen, kuka hyvänsä, sinä puhuit palvelijasi Mooseksen kautta, viedessäsi tai koko sinun kansasi Israel rukoilee ja anoo armoa, isämme pois Egyptistä, Herra, Herra." 56 Ja kun he kokin tuntevat omantunnon vaivoja ja ojentavat Salomo oli lakannut rukoilemasta ja anomasta Herralta kätensä tähän temppeliin pään, 57 niin kuule silloin kaikkea täitä, nousi hän Herran alttarin edestä, jossa taivaasta, asuinpaikastasi, ja anna anteeksi ja tee niin, hän oli ollut polvillaan kädet ojennettuna taivasta kohti, että annat jokaiselle aivan hänen tekojensa mukaan, 58 astui esille ja siunasi koko Israelin seurakunnan koska sinä tunnet hänen sydämensä-sillä sinä yksin suarella äänellä, sanoen: 59 "Kiitetty olkoon Herra, tunnet kaikkien ihmisläisten sydämet- 60 jotta he sinua joka on antanut levon kansallensa Israellelle, aivan pelkäisivät niin kauan kuin he elävät tässä maassa, niinkuin hän on puhunut. Ei ole jäänyt täyttämättä jonka sinä olet meidän isillemme antanut. 61 Myös jos ainotakaan kaikista lupauksista, jotka Herra on antanut joku muukalainen, joka ei ole sinun kansaasi Israelia, palvelijansa Mooseksen kautta. 62 Olkoon Herra, tulee kaukaisesta maasta sinun nimesi tähden- 63 sillä meidän Jumalamme, meidän kanssamme, niinkuin hän sielläkin kuullaan sinun suuresta nimestäsi, väkevästä on ollut meidän isiemme kanssa. Älköön hän meitä kädestäsi ja ojennetusta käsivarrestasi-jos hän tulee jättäkö älköönkä hyljätkö, 64 vaan kääntäköön meidän ja rukoilee kääntyneenä tähän temppeliin pään, 65 niin sydämemme puoleensa, niin että aina vaellamme kuule taivaasta, asuinpaikastasi, häntä ja tee kaikki, mitä hänen teitänsä ja noudataamme hänen kääskyjänsä, muukalainen sinulta rukoilee, että kaikki maan kansat säädöksiänsä ja oikeuksiansa, jotka hän on antanut tuntisivat sinun nimesi ja pelkäisivät sinua, samoin meidän isillemme. 66 Ja olkoot nämä minun sanani, kuin sinun kansasi Israel, ja tulisivat tietämään, että joilla minä olen armoa anonut Herran edessä, päivät sinä olet ottanut nimiisi tämän temppelin, jonka minä ja yöt likellä Herraa, meidän Jumalaamme, että hän olen rakentanut. 67 Jos sinun kansasi lähtee sotaan hankkisi oikeuden palvelijallensa ja kansallensa Israellelle, vihollistansa vastaan sitä tietä, jota sinä heidät lähetät, kunkin päivän tarpeen mukaan, 68 niin että kaikki ja he rukoilevat Herraa kääntyneinä tähän kaupunkiin maan kansat tulisivat tietämään, että Herra on Jumala pään, jonka sinä olet valinnut, ja tähän temppeliin pään, eikä muuta jumalaa ole. 69 Ja autautuaka te ehyin jonka minä olen sinun nimellesi rakentanut, 70 niin kuule sydämin Herralle, Jumalalle, niin että vaellatte taivaasta heidän rukouksensa ja anomisensa ja hanki hänen säädöksiänsä mukaan ja noudataatte hänen heille oikeus. 71 Jos he tekevät syntiä sinua vastaan- kääskyjänsä samoin kuin nytkin." 72 Sitten kuningas sillä ei ole ihmistä, joka ei syntiä tee-ja sinä vihastut ja koko Israel hänen kanssansa uhrasivat teurasuhrin heihin ja annat heidät vihollisen valtaan, niin että heidän Herran edessä. 73 Ja Salomo uhrasi yhteysuhrina, vangitsijansa vievät heidät vangeiksi vihollismaahan, jonka hän Herralle uhrasi, kaksikymmentäkaksi tuhatta kaukaiseen tai läheiseen, 74 mutta jos he sitten menevät raavasta ja satakaksikymmentä tuhatta lammasta. Niin itseensä siinä maassa, johon heidät on vangeiksi he, kuningas ja kaikki israelilaiset, vihkivät Herran viety, kääntyvät ja anovat sinulta armoa vangitsijainsa temppelin. 75 Sinä päivänä kuningas pyhitti Herran maassa, sanoen: 'Me olemme tehneet syntiä, tehneet temppelin edessä olevan esipihan keskiosan, sillä hänen väärin ja olleet jumalattomat', 76 ja palajavat sinun oli sillä uhrattava polttouhri, ruokauhri ja yhteysuhrin tykösi kaikesta sydämessään ja kaikesta sielustaan rasvat. Vaskialtari, joka oli Herran edessä, oli näet vihollistensa maassa, jotka veivät heidät vangeiksi, ja liian pieni, että polttouhri, ruokauhri ja yhteysuhrin rukoilevat sinua kääntyneinä tähän maahan pään, jonka rasvat olisivat siihen mahtuneet. 77 Nämä Salomo siihen sinä olet antanut heidän isillensä, tähän kaupunkiin aikaan vietti juhlaa, ja koko Israel hänen kanssansa, pään, jonka olet valinnut, ja tähän temppeliin pään, Herran, meidän Jumalamme, edessä seitsemän päivää

ja vielä toiset seitsemän päivää, yhteensä neljätoista päivää. Se oli suuri kokous, johon kokoonnuttiin aina sieltä, mistä mennään Hamatiin, ja aina Egyptin puroltia asti. **66** Kahdeksantena päivänä hän päästi kansan menemään, ja he hyvästelivät kuninkaan. Sitten he menivät majoillessa iloiten ja hyvillä mielin kaikesta hyvästä, mitä Herra oli tehnyt palvelijallensa Daavidille ja kansallensa Israelille.

9 Kun Salomo oli saanut rakennetuksi Herran temppelin

ja kuninkaan linnan ja kaiken, mitä Salomo oli halunut tehdä, **2** ilmestyi Herra Salomolle toisen kerran, **3** niinkuin hän oli ilmestynyt hänen Gibeonissa. Ja Herra sanoi hänen: "Minä olen kuullut sinun rukouksesi ja anomisesi, kun sinä anoit armoa minun edessäni. Minä olen pyhittänyt tämän temppelin, jonka sinä olet rakentanut sitä varten, että minä sijoittaisin nimen siihen ainiaaksi; ja minun silmäni ja sydämeni tulevat alati olemaan siellä. **4** Ja jos sinä vaellat minun edessäni, niinkuin sinun isäsi Daavid vaelsi, vilpittömällä sydämellä ja oikeameliesti, niin että teet kaiken, mitä minä olen käskenyt sinun tehdä, ja noudata minun käskyjäni ja oikeuslasi, **5** niin minä pidän pystyssä sinun kuninkaallisen valtaistuimesi Israelissa ikuisesti, niinkuin minä puhuin isällesi Daavidille sanoen: 'Aina on mies sinun suvustasi oleva Israelin valtaistuimella'. **6** Mutta jos te käännytte pois minusta, te ja teidän lapsenne, ettekä noudata minun käskyjäni ja säädöksiäni, jotka minä olen teille antanut, vaan menette ja palvelette muita jumalia ja kumarratte niitä, **7** niin minä hävitän Israelin siitä maasta, jonka olen antanut heille, ja temppelin, jonka minä olen pyhittänyt niimelleni, minä heitan pois kasvojeni edestä; ja Israel tulee sananparreksi ja pistopuheeksi kaikille kansoille. **8** Ja tämä temppeli on tosin korkein, mutta jokainen, joka kulkee siitä ohi, on tyyristyvä ja viheltävä; ja kun kysytään: 'Miksi on Herra tehnyt näin tälle maalle ja tälle temppelille?' **9** niin vastataan: 'Siksi, että he hylkäsivät Herran, Jumalansa, joka oli vienyt heidän isänsä pois Egyptin maasta, ja liittyivät muihin jumaliin ja kumarsivat niitä ja palvelivat niitä; sentähden Herra on antanut kaiken tämän pahan kohdattaa heitä.' **10** Kun olivat loppuun kuluneet ne kaksikymmentä vuotta, joiden kuluessa Salomo oli rakentanut ne kaksi rakennusta, Herran temppelin ja kuninkaan linnan, **11** Hiiramin, Tyron kuninkaan, avustaessa Salomoa setripuilla, kypressipuilla ja kullalla, niin paljolla kuin tämä halusi, silloin kuningas Salomo antoi Hiiramille kaksikymmentä kaupunkia Galilean maakunnasta. **12** Niin Hiiram lähti Tyrosta katsomaan niitä kaupunkeja, jotka Salomo oli antanut hänen, mutta ne eivät miellyttäneet häntä. **13** Hän sanoi: "Mitä kaupunkeja nämä ovat, jotka sinä olet antanut minulle, veljeni!" Ja niin kutsutaan niitä Kaabulin maaksi vielä tänäkin päivänä. **14** Mutta Hiiram lähettilä

kuninkaalle sata kaksikymmentä talenttia kultaa. **15** Ja näin on sen työveron laita, jonka kuningas Salomo otti rakentaaksensa Herran temppeliä, omaa linnaansa, Milloa ja Jerusalemin muuria sekä Haasoria, Megiddoa ja Geseriä. **16** Farao, Egyptin kuningas, oli näet tullut ja valloittanut Geserin, polttanut sen tulella ja surmannut kanaanilaiset, jotka asuivat kaupungissa, ja antanut sen myötäjäisiksi tyttärellensä, Salomon puolisolle.

17 Ja Salomo linnoitti Geserin, alisen Beet-Hooronin,

18 Baalatin ja Taamarin sen maan erämaassa **19** ja kaikki varastokaupungit, jotka hänen läellä oli, ja kaikki vaunukaupungit ja ratsumiesten kaupungit ja mitä muuta Salomo oli tahtonut linnoittaa Jerusalemissa ja Libanonilla ja koko hallitsemassa maassa. **20** Kaiken kansan, mitä oli jäänyt jäljelle amorilaisista, heetteläisistä, perissiläisistä, hivviläisistä ja jebusilaisista, kaikki, jotka eivät olleet israelilaisia, **21** ne niiden jälkeläiset, jotka vielä olivat jäljellä maassa ja joita israelilaiset eivät olleet kyenneet vihkimään tuhon omaksi, ne Salomo saattoi työveron alaisiksi, aina tähän päivään asti. **22** Mutta israelilaisista Salomo ei tehtyn ketään orjaksi, vaan heitä oli sotilaina, hänen palvelijoinaan, päälliikköinän, vaunusotureinaan ja hänen sotavaunuensa ja ratsumiestensä päälliikköinä.

23 Maaherrojen virkamiehiä, jotka valvoivat Salomon töitä, oli viisikymmentä mestä, vallitsemassa väkeä, joka teki työtä. **24** Heti kun faraon tytär oli muuttanut Daavidin kaupungista omaan linnaansa, jonka hän oli hänen rakentanut, rakensi hänen Millon. **25** Ja Salomo uhrasi kolme kertaa vuodessa polttouhreja ja yhteysuhreja alttarilla, jonka hän oli rakentanut Herralle, ja suitsutti alttarin ääressä, joka oli Herran edessä. Ja niin hän oli saanut temppelin valmiaksi. **26** Kuningas Salomo rakensi myös laivaston Esjon-Geberissä, joka on läheillä Eelatia Kaislameren rannalla Edomin maassa. **27** Tähän laivastoon Hiiram lähettilä palvelijoitaan, meritaitoisia laivamiehiä, Salomon palvelijain mukaan. **28** He menivät Oofiriin ja noutivat sieltä kultaa neljäsataa kaksikymmentä talenttia ja toivat sen kuningas Salomolle.

10 Kun Saban kuningatar kuuli, mitä Salomosta kerrottiin Herran nimen tunniaksi, tuli hän koettelemaan häntä arvoituksilla. **2** Hän tuli Jerusalemiin sangen suuren seurueen kanssa, mukanaan kameleja, jotka kantoivat hajuaineita, kultaa ylen paljon ja kalliita kiviä. Ja kun hän tuli Salomon luo, puhui hän talle kaikki, mitä hänen läellä oli mielessänsä. **3** Mutta Salomo selitti hänen kaikki hänen kysymyksensä; kuninkaalle ei mikään jäänyt ongelmaksi, jota hän ei olisi hänen selittänyt. **4** Kun Saban kuningatar näki kaiken Salomon viisauden, linnan, jonka hän oli rakentanut, **5** ruuat hänen pöydällänsä, kuinka hänen palvelijansa asuivat ja hänen palvelusväkensä palveli ja kuinka he olivat puetut,

ja näki hänen juomanlaskijansa ja hänen polttouhrinsa, kuninkaita suurempi rikkaudessa ja viisaudessa. 24 Ja jotka hän uhrasi Herran temppelissä, meni hän miltei kaikki maa pyrkii näkemään Salomoa kuullakseen hänen hengettömäksi. 6 Sitten hän sanoi kuninkaalle: "Totta viisauttaan, jonka Jumala oli antanut hänen sydämeensä. oli se puhe, jonka minä kotimaahani sinusta ja sinun 25 Ja he toivat kukaan lahjansa: hopea-ja kultakaluja, viisaudestasi kuulin. 7 Minä en uskonut, mitä sanottiin, vaatteita, aseita, hajuanneita, hevosia ja muuleja, joka ennenkuin itse tulin ja sain omin silmin nähdä; ja katso, vuosi vuoden tarpeen. 26 Salomo kokosi sotavaunuja ja ei puoltakaan oltu minulle kerrottu. Sinulla on paljon ratsumiehiä, niin että hänen oli tuhannet neljätsadat enemmän viisautta ja rikkautta, kuin minä olin kuullut sotavaunut ja kaksitoista tuhatta ratsumiestä; ne hän huhuttavan. 8 Onnellisia ovat sinun miehesi, onnellisia sijoitti vaunukaupunkieihin ja Jerusalemiin kuninkaan luo. nämä palvelijasi, jotka aina saavat olla sinun edessäsi 27 Ja kuningas toimitti niin, että Jerusalemissa oli hopeata ja kuulla sinun viisauttasi. 9 Kiitetyt olkoon Herra, kuin kiviä, ja setripuuta niin paljon kuin metsävirkunapuita sinun Jumalasi, joka sinuun on niin mielistynyt, että on Alankomaassa. 28 Ja hevoset, mitä Salomalla oli, tuotiin asettanut sinut Israelin valtaistuimelle. Sentähden, että Egyptistä ja Kuvesta. Kuninkaan kauppiat noutivat niitä Herra rakastaa Israelia ainiaan, hän on pannut sinut Kunuesta maksua vastaan. 29 Egyptistä tuodut vaunut kuninkaaksi, tekemään sitä, mikä olkeus ja vanhurskaus maksoivat kuusisataa hopeasekeliä ja hevonen sata on." 10 Ja hän antoi kuninkaalle sata kaksikymmentä viisikymmentä. Samoin tuotiin niitä heidän välityksellään talenttia kultaa, hyvin paljon hajuanneita ja kalliita kiviä. kaikille heettiläisten ja aramilaisten kuninkaille.

Niin paljon hajuanneita, kuin mitä Saban kuningatar antoi kuningas Salomolle, ei sinne ole sen jälkeen tullut. 11 Myöskin Hiiramin laivat, jotka kuljettivat kultaa Oofirista, toivat Oofirista hyvin paljon santelipuuta ja kalliita kiviä. 12 Ja kuningas teetti santelipuusta kalustoa Herran temppeliin ja kuninkaan linnaan ja kanteleita ja harppuja laulajille. Sellaista santelipuumääriä ei ole tuotu eikä nähty tähän päivään asti. 13 Kuningas Salomo taas antoi Saban kuningattarelle kaiken, mitä tämä halusi ja pyysi, ja sen lisäksi hän antoi muutakin kuninkaallisella anteliaisuudella. Sitten tämä lähti ja meni palvelijoineen omaan maahansa. 14 Sen kullen paino, mikä yhtenä vuotena tuli Salomolle, oli kuusisataa kuusikymmentä kuusi talenttia kultaa, 15 paitsi mitä tuli kauppamiehiltä ja kaupustelijain kaupanteosta ja kaikilta Erebin kuninkailta ja maan käskynhaltijoilta. 16 Ja kuningas Salomo teetti pakotetusta kullasta kaksisataa suurta kilpeä ja käytti jokaiseen kilpeen kuusisataa sekeliä kultaa; 17 ja pakotetusta kullasta kolmesataa pienempää kilpeä, ja käytti jokaiseen kilpeen kolme miinaa kultaa. Ja kuningas asetti ne Libanoninmetsä-taloon. 18 Vielä kuningas teetti suuren norsunluisen valtaistuimen ja päästyllisti sen puhdistetulla kullalla. 19 Valtaistuimessa oli kuusi porrasta, ja valtaistuimen selusta oli ylhäältä pyörä. Istuimen kummallakin puolella oli käsinoja, ja kaksi leijonaa seisoi käsinojain vieressä. 20 Ja kaksitoista leijonaa seisoi siinä kuudella portaalla, kummallakin puolella. Senkaltaista ei ole tehty missään muussa valtakunnassa. 21 Ja kaikki kuningas Salomon juomasti olivat kultaa, ja kaikki Libanoninmetsä-talon astiat olivat puhdasta kultaa. Hopeata ei siellä ollut, eikä sitä Salomon päivinä pidetty minkään arvoisena. 22 Kuninkaalla oli Tarsiin-laivasto merellä Hiiramin laivaston kanssa. Kerran kolmessa vuodessa Tarsiin-laivasto tuli ja toi kultaa ja hopeata, norsunluuta, apinoita ja riikinkukkoja. 23 Ja kuningas Salomo oli kaikkiaan

11 Mutta kuningas Salomalla oli paitsi faraon tytärtä monta muuta muukalaisista vaimoista, joita hän rakasti: mooabilaisia, ammonilaisia, edomilaisia, siidonilaisia ja heetttiläisiä, 2 niiden kansain naisia, joista Herra oli sanonut israelilaisille: "Älkää yhtykö heihin, älkökötkä hekään yhtykö teihin; he varmasti taivuttavat teidän sydämenne seuraamaan heidän jumaliansa". Näihin Salomo kiintyi rakkaudella. 3 Hänen oli seitsemänsataa ruhtinaallista puolisoa ja kolmesataa sivuvaimoa; ja hänen vaimonsa taivuttivat hänen sydämensä. 4 Ja kun Salomo vanheni, taivuttivat hänen vaimonsa hänen sydämensä seuraamaan muita jumalia, niin ettei hän antautunut ehyin sydämin Herralle, Jumalallensa, niinkuin hänen isänsä Daavidin sydän oli ollut. 5 Niin Salomo lähti seuraamaan Astartea, siidonlaisten jumalatarta, ja Milkomia, ammonilais-iljetystä. 6 Ja Salomo teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, eikä uskollisesti seurannut Herraa niinkuin hänen isänsä Daavid. 7 Silloin Salomo rakensi Kemokselle, mooabilais-iljetyskelle, uhrikukkulan sille vuorelle, joka on itään pään Jerusalemistä, ja samoin Moolokille, ammonilais-iljetyskelle. 8 Nämä hän teki kaikkien muukalaisien vaimojen mieliksi, jotka suitsuttivat ja uhrasivat jumalilleen. 9 Niin Herra vihastui Saloomoon, koska hänen sydämensä oli käännyntä pois Herrasta, Israelin Jumalasta, joka kahdesti oli ilmestynyt hänelle 10 ja nimenomaan kieltynyt häntä seuraamasta muita jumalia, ja koska hän ei ollut noudattanut Herran kieltoa. 11 Sentähden Herra sanoi Salomolle: "Koska sinun on käynyt näin, ja koska et ole pitänyt minun liittoani etkä noudattanut minun käskyjäni, jotka minä sinulle annoin, niin minä repäisen valtakunnan sinulta ja annan sen sinun palvelijallesi. 12 Mutta isäsi Daavidin tähden minä en tee tätä sinun päivinäsi; sinun poikasi kädestä minä sen repäisen. 13 Kuitenkaan en minä

repäise koko valtakuntaa: yhden sukukunnan minä Jumala: Katso, minä repäisen valtakunnan Salomon annan sinun pojalleesi palvelijani Daavidin tähden ja kädestä ja annan kymmenen sukukuntaa sinulle. 32 Yksi Jerusalemin tähden, jonka minä olen valinnut." 14 sukukunta jääköön hänelle minun palvelijani Daavidin Niin Herra nostatti Salomolle vastustajaksi edomilaisen tähden ja Jerusalemin kaupungin tähden, jonka minä Hadadin; tämä oli edomilaista kuningassukua. 15 Kun olen valinnut kaikista Israelin sukukunnista. 33 Nämä Daavid oli sodassa Edomin kanssa ja sotapäällikkö on tapahtuva, koska he ovat hyljanneet minut ja Jooab meni hautamaana kaatuneita ja surmasi kaikki kumartaneet Astartea, siidonlaisten jumalatarta, ja miehenpuolel Edomissa- 16 sillä Jooab ja koko Israel Kemosta, Mooabin jumalaa, ja Milkomia, ammonilaisten viipyi siellä kuusi kuukautta, kunnes olivat hävittäneet jumalaa, eivätkä ole vaeltaneet minun teitäni eivätkä kaikki miehenpuolel Edomista- 17 pakeni Hadad ja tehneet sitä, mikä on oikein minun silmissäni, eivätkä hänen kanssaan muutamat edomilaiset miehet, hänen noudattaneet minun käskyjäni ja oikeuksiani niinkuin isänsä palvelijat, Egyptiin pään; Hadad oli vielä pieni Salomon isä Daavid. 34 Kuitenkaan en minä ota hänen poikanen. 18 He lähtivät liikkeelle Midianista ja tulivat kädestään koko valtakuntaa, vaan annan hänen olla Paaraniin. Ja he ottivat mukaansa miehiä Paaranista ja ruhtinaana koko elinaikansa palvelijani Daavidin tähden, tulivat Egyptiin farao, Egyptin kuninkaan, luo. Tämä jonka minä valitsin, koska hän noudatti minun käskyjäni antoi hännelle talon ja määräsi hännelle elatuksen ja antoi ja säädöksiäni. 35 Mutta hänen poikansa kädestä minä hännelle myös maata. 19 Ja Hadad pääsi faraan suureen otan kuninkuuden ja annan sen sinulle, nimitäin ne suosioon, niin että hän antoi hännelle vaimoksi kälvensä, kymmenen sukukuntaa, 36 ja hänen pojallensa minä kuningatar Tahpeneen sisaren. 20 Tahpeneen sisar annan yhden sukukunnan, että minun palvelijallani synnytti hännelle hänen poikansa Genubatin, ja Tahpenes Daavidilla aina olisi lamppu palamassa minun edessäni vieroitti hänet farao palatsissa; ja niin jäi Genubat Jerusalemissa, siinä kaupungissa, jonka minä olen farao palatsiin, farao lasten joukkoon. 21 Kun Hadad itselleni valinnut, asettaakseni nimeni siihen. 37 Mutta Egyptissä kuuli, että Daavid oli mennyt lepoon isiensä sinut minä otan, ja sinä saat hallittavaksi kaikki, joita tykä ja että sotapäällikkö Jooab oli kuollut, sanoi Hadad haluat; sinusta tulee Israelin kuningas. 38 Jos sinä olet faraolle: "Päästää minut menemään omaan maahan". kuuliaisen kaikessa, mitä minä käskien sinun tehdä, 22 Mutta farao sanoi hännelle: "Mitä sinulta puuttuu ja vaellat minun tietäni ja teet sitä, mikä on oikein minun luonani, koska haluat mennä omaan maahasi?" minun silmissäni, ja noudataat minun säädöksiäni ja Hän vastasi: "Ei mitään, mutta päästää minut". 23 Ja käskyjäni, niinkuin minun palvelijani Daavid teki, niin Jumala nostatti Salomolle vastustajaksi Resonin, Eljadan minä olen sinun kanssasi ja rakennan sinulle pysyväisen pojан, joka oli paennut herransa Hadadeserin, Sooban huoneen, niinkuin minä Daavidille rakensin, ja annan kuninkaan, luota. 24 Tämä kokosi miehiä ympärilleen ja Israelin sinulle. 39 Siitä syystä minä näyrytän Daavidin oli partiojoukon päällikkönä silloin, kun Daavid surmasi jälkeläiset, en kuitenkaan ainiaaksi." 40 Salomo koetti heitä. He menivät sitten Damaskoon, asettuivat sinne saada surmatuksi Jerobeamin; mutta Jerobeam lähti ja hallitsivat Damaskossa. 25 Ja hän oli Israelin ja pakeni Egyptiin, Suusakin, Egyptin kuninkaan, luo. vastustaja, niin kauan kuin Salomo eli, ja teki sille pahaa Ja hän oli Egyptissä Salomon kuolemaan asti. 41 samoin kuin Hadadkin. Hän inhosi Israelia; ja hänenstä Mitä muuta Salomosta on kerrottavaa, kaiesta, mitä tuli Aramin kuningas. 26 Myösken Salomon palvelija hänen tekni, ja hänen viisaudestansa, se on kirjoitettuna Jerobeam, Nebatin poika, efraimilainen Seredasta, Salomon historiassa. 42 Ja aika, minkä Salomo jonka äiti oli nimeltään Serua ja oli leskivaimo, kohotti hallitsi Jerusalemissa koko Israelia, oli neljäkymmentä kätensä kuningasta vastaan. 27 Hän joutui kohottamaan vuotta. 43 Sitten Salomo meni lepoon isiensä tykä ja kätensä kuningasta vastaan seuraavalla tavalla. Salomo hän haudattiin isänsä Daavidin kaupunkiin. Ja hänen rakensi Milloa ja sulki siten aukon isänsä Daavidin poikansa Rehabeam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

12 Rehabeam meni Sikemiin, sillä koko Israel oli tullut Sikemiin tekemään häntä kuninkaaksi. 2 Kun Jerobeam, Nebatin poika, kuuli sen-hän oli vielä Egyptissä, jonne hän oli paennut kuningas Salomoa, ja Jerobeam asui Egyptissä, 3 mutta he lähettivät kutsumaan hänet-niin Jerobeam ja koko Israelin seurakunta tuli saapuville, ja he puuhivat Rehabeamille sanoen: 4 "Sinun isäsi teki meidän ikeemme raskaaksi; mutta huojenna sinä nyt se kova työ, jota isäsi teetti, ja se raskas ies, jonka hän pani meidän niskaamme, niin me palvelemme sinua". 5 Hän vastasi heille: "Menkää

ja odottakaan kolme päivää ja tulkaa sitten takaisin ja Benjaminin sukukunnan, satakahdeksankymmentä minun tyköni". Ja kansa meni. 6 Kuningas Rehabeam tuhatta sotakuntoista valiomiestä, sotimaan Israelin neuvotteli vanhain kanssa, jotka olivat palvelleet hänen heimoa vastaan ja palauttamaan kuninkuutta isäänsä Salomoa, kun tämä vielä eli, ja kysyi: "Kuinka Rehabeamille Salomon pojalle. 22 Mutta Jumalan te neuvotte vastaamaan tälle kansalle?" 7 He vastasivat miehelle Semajalle tuli tämä Jumalan sana: 23 "Sano hänelle ja sanoivat: "Jos sinä tämä päivänä rupeat tämän Rehabeamille, Salomon pojalle, Juudan kuninkkaalle, kansan palvelijaksi ja palvelet heitä, jos kuulet heitä ja koko Juudan ja Benjaminin heimoille sekä muulle puhut heille hyviä sanoja, niin he ovat sinun palvelijoitasi kansalle näin: 24 'Näin sanoo Herra: Älkää menkö kaiken elinaikasi'". 8 Mutta hän hylkäsi tämän neuvon, sotimaan veljiänne, israelilaisia, vastaan. Palatkaa kukaan jonka vanhat hänelle antoivat, ja neuvotteli nuorten kotiinne, sillä minä olen sallinut tämän tapahtua." Niin miesten kanssa, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan he kuulivat Herran sanaa, kääntyivät takaisin ja menivät ja jotka palvelivat häntä. 9 Hän kysyi heiltä: "Kuinka pois Herran sanan mukaan. 25 Mutta Jerobeam linnoitti te neuvotte meitä vastaamaan tälle kansalle, joka Sikemini Efraimin vuoristossa ja asettui sinne. Sitten hän on puhunut minulle sanoen: "Huojenna se ies, jonka lähti sieltä ja linnoitti Penuelin. 26 Ja Jerobeam ajatteli sinun isäsi on pannut meidän niskaamme?" 10 Niin sydämessänsä: "Nyt valtakunta joutuu takaisin Daavidin nuoret miehet, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan, suvulle. 27 Jos tämä kansa menee ja uhraa teurasuhreja vastasivat hänelle sanoen: "Sano näin tälle kansalle, Herran temppelissä Jerusalemissa, niin tämän kansan joka on puhunut sinulle sanoen: 'Sinun isäsi teki meidän sydän kääntyä jälleen heidän herransa Rehabeamin, ikeemme raskaaksi, mutta huojenna sinä sitä meiltä' - Juudan kuninkaan, puolelle; ja he tappavat minut ja puhu heille näin: 'Minun pikkusormeni on paksumpi kuin palaavat takaisin Rehabeamin, Juudan kuninkaan, minun isäni lantio. 11 Jos siis isäni on sälyttänyt teidän luo.' 28 Mietittyään asiaa kuningas teetti kaksi kultaista selkäänn raskaan ikenen, niin minä teen teidän ikeenne vasikkaa ja sanoi heille: "Te olette jo tarpeksi kauan vielä raskaammaksi; jos isäni on kurittanut teitä raipoilla, kulkeneet Jerusalemissa. Katso, Israel, tässä on sinun niin minä kuritan teitä piikkiruoskilla." 12 Niin Jerobeam Jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta." ja kaikki kansa tuli Rehabeamin tykö kolmantena 29 Ja hän pystytti toisen Beeteliin, ja toisen hän päivänä, niinkuin kuningas oli käskenyti sanoen: "Tulkaa asetti Daaniin. 30 Ja tämä koitui synniksi. Ja kansa takaisin minun tyköni kolmantena päivänä". 13 Ja kulki sen toisen kuvan luo Daaniin saakka. 31 Hän kuningas antoi kansalle kovan vastauksen, hyljäten sen rakensi myös uhrikukkulatemppeleitä ja teki kansan neuvon, jonka vanhat olivat hänelle antaneet. 14 Ja hän keskuudesta papeiksi kaikenkaltaisia miehiä, jotka puhui heille nuorten miesten neuvon mukaan, sanoen: eivät olleet leeviläisiä. 32 Ja Jerobeam laittoi juhlan "Jos minun isäni on tehnyt teidän ikeenne raskaaksi, kahdeksassessa kuussa, kuukauden viidentenätoista niin minä teen ikeenne vielä raskaammaksi; jos minun päivänä, sen juhlan kaltaisen, jota vietetään Juudassa, isäni on kurittanut teitä raipoilla, niin minä kuritan teitä ja nousi silloin itsे alttarille; niin hän teki Beetelissä piikkiruoskilla". 15 Kuningas ei siis kuullut kansaa; sillä ja uhriasi niille vasikoille, jotka hän oli teettänyt. Ja Herra sen niin salli täytääkseen sanansa, jonka Herra oli puhunut Jerobeamille, Nebatin pojalle, siilolaisen Ahian kautta. 16 Kun koko Israel huomasii, ettei kuningas heitä kuullut, vastasi kansa kuninkaalle näin: "Mitä osaa meillä on Daavidin? Ei meillä ole perintöosaa lisain poikaan. Majoillesi, Israel! Valvo nyt huonettasi, Daavid!" Ja Israel meni majoillessa. 17 Niin Rehabeam tuli ainostaan niiden israelilaisten kuninkaaksi, jotka asuivat Juudan kaupungeissa. 18 Ja kun kuningas Rehabeam lähti matkaan verotöiden valvojan Adoramin, kivitti koko Israel hänet kuoliaaksi. Silloin kuningas Rehabeam nousi nopeasti vaunuihin ja pakeni Jerusalemiin. 19 Näin Israel luopui Daavidin suvusta, aina tähän päivään asti. 20 Mutta kun koko Israel kuuli, että Jerobeam oli tullut takaisin, lähettivät he kutsumaan hänet kansankokoukseen ja tekivät hänet koko Israelin kuninkaaksi. Daavidin sukua ei seurannut kukaan muu kuin Juudan sukukunta yksin. 21 Ja kun Rehabeam tuli Jerusalemiin, kokosi hän koko Juudan heimon

13 Ja katso, Juudasta Beeteliin tuli Herran käskystä Jumalan mies, juuri kun Jerobeam seisoi alttarin ääressä polttamassa uhreja. 2 Ja hän huusi alttaria kohti Herran käskystä ja sanoi: "Altvari, altvari, näin sanoo Herra: Katso, Daavidin suvusta on syntynyt poika, nimeltä Joosia. Hän on teurastava sinun päälläsi uhrikukkulapäpit, jotka polttavat uhreja sinun päälläsi, ja sinun päälläsi tullaan polttamaan ihmisten luita." 3 Ja hän antoi sinä päivänä ennusmerkin, sanoen: "Ennusmerkki siitä, että Herra on puhunut, on tämä: alttarit halkeaa, ja tuhka, joka on sen päällä, hajoaa". 4 Kun kuningas Jerobeam kuuli Jumalan miehen sanan, jonka hän huusi alttaria kohti Beetelissä, ojensi hän

käentsä alttarilta ja sanoi: "Ottakaa hänet kiinni". Silloin kohtasi hänet leijona tiellä ja tappoi hänet. Ja hänen hänen käentsä, jonka hän oli ojentanut häntä vastaan, ruumiinsa oli pitkänään tiellä, ja aasi seisoi hänen kuivettui, eikä hän enää voinut vetää sitä takaisin. 5 Ja vieressään, ja leijona seisoi ruumiin ääressä. 25 Ja alttari halkei ja tuhka hajosi alttarilta, niinkuin Jumalan katso, siitä kulki ohitse miehiä, ja he näkivät ruumiin mies Herran käskystä oli ennusmerkin antanut. 6 Silloin pitkänään tiellä ja leijonan seisomassa ruumiin ääressä. kuningas puhkesi puhumaan ja sanoi Jumalan miehelle: He menivät ja puhuivat siitä kaupungissa, jossa vanha "Lepytä Herraa, Jumalaasi, ja rukoile minun puolestani, profeetta asui. 26 Kun profeetta, joka oli palauttanut että minä voisin vetää käteni takaisin". Ja Jumalan mies hänet tieltä, kuuli sen, sanoi hän: "Se on se Jumalan lepytti Herraa; niin kuningas voi vetää käentsä takaisin, mies, joka niskoitti Herran käskyä vastaan. Sentähden ja se tuli entiselleen. 7 Ja kuningas puhui Jumalan Herra on antanut hänet leijonalle, ja se on ruhjonut ja miehelle: "Tule minun kanssani kotiini virkistämään tappanut hänet sen Herran sanan mukaan, jonka hän itseäsi; minä annan sinulle lahjan". 8 Mutta Jumalan oli hännelle puhunut." 27 Ja hän puhui pojilleen, sanoen: mies sanoi kuninkaalle: "Vaikka antaisit minulle puolet "Satulokkaa minulle aasi". Ja he satuloivat. 28 Ja hän linnastasi, en minä tulisi sinun kanssasi. Tässä paikassa lähti ja löysi hänen ruumiinsa, joka oli pitkänään tiellä, ja en minä syö leipää enkä juo vettä. 9 Sillä niin käski aasin ja leijonan seisomasta ruumiin ääressä; leijona ei minua Herra sanallansa, sanoen: Älä syö leipää, älä juo ollut syönyt ruumista eikä myöskään ruhjonut aasia. 29 vettä äläkä palaa samaa tietä, jota olet tullut." 10 Ja hän Niin profeetta otti Jumalan miehen ruumiin, pani sen meni toista tietä eikä palannut samaa tietä, jota oli tullut aasin selkään ja vei sen takaisin; ja vanha profeetta tuli Beeteliin. 11 Mutta Beetelissä asui vanha profeetta; ja hänen poikansa tuli ja kertoi hännelle kaiken, mitä 30 Ja hän pani ruumiin omaan hautaansa; ja he pitivät Jumalan mies sinä päivänä oli tehnyt Beetelissä ja mitä valittajaiset hännelle ja huusivat: "Voi, minuu veljeni!" 31 hänen oli puhunut kuninkaalle. Kun he olivat kertoneet Ja kun hän oli haudannut hänet, sanoi hän pojilleen näin: sen isällensä. 12 kysyi heidän isänsä heiltä, mitä tietä "Kun minä kuolen, niin haudatkaa minut siihen hautaan, hän oli mennyt. Ja hänen poikansa olivat nähneet, johon Jumalan mies on haudattu, ja pankaa minun luuni mitä tietä Juudasta tullut Jumalan mies oli lähtenyti. 13 hänen luittensa viereen. 32 Sillä toteutuva on sana, Silloin hän sanoi pojilleen: "Satulokkaa minulle aasi". Ja jonka hän Herran käskystä huusi Beetelissä olevaa kun he olivat satuloinneet hännelle aasin, istui hän sen alttaria vastaan ja kaikkia Samarian kaupungeissa olevia selkään 14 ja lähti Jumalan miehen jälkeen ja tapasi uhrikukkulaemppeleitä vastaan." 33 Ei tämänkään hänet istumassa tammen alla. Ja hän kysyi häntä: jälkeen Jerobeam kääntynyt pahalta tieltään, vaan teki "Sinäkö olet se Juudasta tullut Jumalan mies?" Hän taas uhrikukkulaapeiksi kaikenkaltaisia miehiä kansan vastasi: "Minä". 15 Hän sanoi hännelle: "Tule kanssani keskuudesta. Kuka vain halusi, sen hän vihki papin minun kotiini syömään". 16 Hän vastasi: "En voi palata virkaan, ja niin siitä tuli uhrikukkulaappi. 34 Ja tällä enkä tulla sinun kanssasi, en voi syödä leipää enkä tavalla tämä tuli synniksi Jerobeamin suvulle ja syyksi juoda vettä sinun kanssasi tässä paikassa, 17 sillä siihin, että se hävitettiin ja hukutettiin maan päältä.

14 Siihan aikaan sairastui Abia, Jerobeamin poika. 2 Niin Jerobeam sanoi vaimollensa: "Nouse ja pukeudu niin, ettei sinua tunneta Jerobeamin vaimoksi, ja mene Siiloon. Katso, siellä on profeetta Ahia, joka ilmoitti, että minusta on tuleva tämän kansan kuningas. 3 Ja ota mukaasi kymmenen leipää sekä pieniä leivoksia ja ruukullinen hunajaa ja mene hänen luoksesensa. Hän ilmaisee sinulle, kuinka pojan käy." 4 Jerobeamin vaimo teki niin: hän nousi ja meni Siiloon ja tuli Ahian taloon. Ja Ahia ei voinut nähdä, sillä hännellä oli vanhuuttaan kaihi silmissä. 5 Mutta Herra oli sanonut Ahialle: "Katso, Jerobeamin vaimo tulee sinulta kysymään pojastaan, sillä hän on sairaana. Niin ja niin on sinun puhuttava hännelle." Ja kun hän tuli tekeytyen tuntemattomaksi, 6 ja kun Ahia kuuli hänen askeleenensa hänen tullessaan ovessa, sanoi hän: "Tule sisään, Jerobeamin vaimo; miksi sinä tekeydyt tuntemattomaksi? Minä olen saanut ilmoittaakseni sinulle kovan sanoman. 7 Mene ja sano

Jerobeamille: 'Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Minä vihoittivat Herraa paljon enemmän, kuin heidän isänsä olen korottanut sinut kansan seasta ja asettanut sinut olivat tehneet. 23 Hekin tekivät itsellensä uhrikukkuloita, kansani Israelin ruhtinaaksi 8 ja reväisyyt valtakunnan patsaita ja asera-karsikkoja kaikille korkeille kukkuloille Daavidin suvulta ja antanut sen sinulle. Mutta sinä ja jokaisen viheriän puun alle. 24 Ja maassa oli myösken et ole ollut niinkuin minun palvelijani Daavid, joka haureellisia pyhäkköpoikia. He jäljittelivät niiden kanojen noudatti minun käskyjäni ja seurasivat minua kaikesta kaikkia kauhistavia tekova, jotka Herra oli karkoittanut sydämestänsä, niin että hän teki ainoastaan sitä, mikä israelilaisten tieltä. 25 Mutta kuningas Rehabeamin oli oikeata minun silmissäni. 9 Vaan sinä olet tehnyt viidentenä hallitusvuotena hyökkäsi Suusak, Egyptin enemmän pahaa kuin kaikki sinun edeltäjäsi: sinä olet kuningas, Jerusalemin kimppuun. 26 Ja hän otti Herran mennyt ja tehnyt itselleesi muita jumalia, valettuja kuvia, ja temppelin aarteet ja kuniirkaan palatsin aarteet; otti olet vihoittanut minut ja heittänyt minut selkäsi taakse. 10 kaikki tyynni. Hän otti myös kaikki ne kultakilvet, Katso, sentähden minä annan onnettomuuden kohdata jotka Salomo oli teettänyt. 27 Kuningas Rehabeam Jerobeamin sukua ja hävitän Israelista Jerobeamin teetti niiden sijaan vaskikilvet ja jätti ne henkivartijain mieaspuliset jälkeläiset, kaikki tyynni, ja minä lakisain päälliköiden haltuun, jotka varioivat kuninkaan linnan pois Jerobeamin suvun, niinkuin saasta lakaistaan, ovella. 28 Ja niin usein kuin kuningas meni Herran kunnes siitä on tullut loppu. 11 Joka Jerobeamin temppeliin, kantoivat henkivartijat niitä ja veivät ne jälkeläisistä kuolee kaupungissa, sen koirat syövät, ja sitten takaisin henkivartijain huoneeseen. 29 Mitä joka kuolee kedolle, sen syövät taivaan linnut. Sillä muuta on kerrottavaa Rehabeamista ja kaikesta, mitä Herra on puhunut.' 12 Niin nouse nyt ja mene kotiisi. hän teki, se on kirjoitettuna Juudan kuningasten Kun sinun jalkasi astuu kaupunkiin, kuolee lapsi. 13 aikakirjassa. 30 Mutta Rehabeam ja Jerobeam olivat Ja koko Israel on pitävä valittajaiset hänelle, ja hänet kaiken aikaa sodassa keskenään. 31 Sitten Rehabeam haudataan. Sillä Jerobeamin jälkeläisistä on hän yksin tuleva hautaan, koska Jerobeamin suvussa on vain hänessä havaittu jotakin Herralle, Israelin Jumalalle, otollista. 14 Mutta Herra on herättävä itsellensä Israeliin kuninkaaksi, joka hävittää Jerobeamin suvun. Se on se päivä; ja mitä sitten? 15 Herra on lyövä Israelia, niin että se tulee ruovan kaltaiseksi, joka häilyy vedessä. Ja hän kiskaisee Israelin irti tästä hyvästä maasta, jonka hän on antanut heidän isillensä, ja hajottaa heidät tuolle puollelle Eufrat-virran, koska he ovat tehneet itsellensä asera-karsikkoja ja siten vihoittaneet Herran. 16 Ja hän antaa alittiaksi Israelin niiden syntien tähden, jotka Jerobeam on tehnyt ja joilla hän on saattanut Israelin tekemään syntiä." 17 Niin Jerobeamin vaimo nousi, meni matkaansa ja tuli Tirsaan. Juuri kun hän tuli huoneen kynnykselle, kuoli poika. 18 Ja hänet haudattiin, ja koko Israel piti valittajaiset hänelle, sen sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut palvelijansa, profeetta Ahian, kautta. 19 Mitä muuta on kerrottavaa Jerobeamista, kuinka hän soti ja kuinka hän hallitsi, katso, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. 20 Ja aika, minkä Jerobeam hallitsi, oli kaksikymmentä kaksi vuotta. Sitten hän meni lepoon isiensä tykö. Ja hänen pojikansa Naadab tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. 21 Mutta Rehabeam, Salomon poika, tuli Juudan kuninkaaksi. Neljäkymmenen yhden vuoden vanha oli Rehabeam tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi seitsemäntoista vuotta Jerusalemissa, siinä kaupungissa, jonka Herra oli valinnut kaikista Israelin sukukunnista, asettaakseen nimensä siihen. Hänen äitinsä oli nimeltään Naema, ammonilainen. 22 Ja Juuda teki sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä. Synneillänsä, joita he tekivät, he

15 Ja kuningas Jerobeamin, Nebatin pojan, kahdeksantenatoista hallitusvuotena tuli Abiam Juudan kuninkaaksi. 2 Hän hallitsi kolme vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Maaka, Abisalomin tytär. 3 Ja hän vaelsi kaikissa isänsä synneissä, joita tämä oli tehnyt ennen häntä, eikä hänen sydämensä ollut ehyesti antautunut Herralle, hänen Jumalallensa, niinkuin hänen isänsä Daavidin sydän oli ollut. 4 Mutta Daavidin tähden Herra, hänen Jumalansa, antoi hänen lamppunsa palaa Jerusalemissa, korottamalla hänen jälkeläisekseen hänen pojikansa ja pitämällä Jerusalemia pystyssä- 5 koska Daavid oli tehnyt sitä, mikä on oikein Herran silmissä, eikä koko elinaikanaan ollut pojennut mistään, mitä hän on käskenyt, paitsi heettiläisen Uurian asiassa. 6 Ja Abiam oli koko elinaikansa sodassa Jerobeamin kanssa. 7 Mitä muuta on kerrottavaa Abiamista ja kaikesta, mitä hän teki, se on kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. Mutta Abiam ja Jerobeam olivat sodassa keskenään. 8 Ja Abiam meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Ja Aasa, hänen pojikansa, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. 9 Israelin kuninkaan Jerobeamin kahdentenakymmenentä hallitusvuotena tuli Aasa Juudan kuninkaaksi. 10 Hän hallitsi neljäkymmentä yksi vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Maaka, Abisalomin tytär. 11 Ja Aasa teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä, niinkuin hänen isänsä Daavid, 12

ja toimitti haureelliset pyhäkköpojat pois maasta ja hävitti kaikki ne kivijumalat, jotka hänen isänsä olivat tehneet. **13** Jopa hän erotti äitinsä Maakan kuningattaren arvosta, koska tämä oli pystyttänyt inhotuksen Aseralle; ja Aasa kukisti inhotuksensa ja poltti sen Kidronin laaksossa. **14** Mutta uhrikukkulat eivät hävinneet. Kuitenkin oli Aasan syntien tähdet, jotka Jerobeam oli tehnyt ja joilla hän kukoisti inhotuksensa ja poltti sen Kidronin laaksossa. **15** Ja hän vei Herran temppeliin isänsä pyhäät lahjat ja omat pyhäät lahjansa: hopeata, kultaa ja kaluja. **16** Mutta Aasa ja Israelin kuningas Baesa olivat kaiken aikansa sodassa keskenään. **17** Baesa, Israelin kuningas, lähti Juudua vastaan ja linnoitti Raaman, estääkseen ketään pääsemästä Aasan, Juudan kuninkaan, luota tai hänen luokseen. **18** Ja Aasa otti kaiken hopean ja kullen, mikä vielä oli jäljellä Herran temppelin ja kuninkaalan linnan aarrekammioissa, ja antoi sen palvelijainsa haltuun; ja kuningas Aasa lähetti heidät Benhadadin, Tabrimmonin pojantytön, Hesjonin pojantytön, Aramin kuninkaan, luo, joka asui Damaskossa, ja käski sanoa hänelle: **19** "Onhan liitto meidän välillämme, minun ja sinun, niinkuin oli minun isäni ja sinun isäsi välillä. Katso, minä lähetän sinulle hopeata ja kultaa lahjaksi; mene ja riko Baesan, Israelin kuninkaan, kanssa tekemäsi liitto, että hän lähtisi pois minun kimpustani." **20** Niin Benhadad kuuli kuningas Aasaa ja lähetti sotajoukojensa päälliköt Israelin kaupunkiota vastaan ja valtasi Ijonin, Daanin, Aabel-Beet-Maakan ja koko Kinnerotin ynnä koko Naftalin maan. **21** Kun Baesa kuuli sen, lakkasi hän linnoittamasta Raamaa ja jäi Tirsaan. **22** Mutta kuningas Aasa kutsui kokoon kaiken Juudan, vapauttamatta ketään. Ja he veivät pois kivet ja puut, joilla Baesa oli linnoittanut Raamaa. Niillä kuningas Aasa linnoitti Geban, joka on Benjaminissa, ja Mispan. **23** Mitä muuta kaikkea on kerrottavaa Aasasta, kaikista hänen urotöstään, kaikesta, mitä hän teki, ja kaupungeista, jotka hän rakensi, se on kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. Mutta vanhuutensa päivinä hän oli sairas jaloistaan. **24** Sitten Aasa meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin isiensä viereen hänen isänsä Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Joosafat tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **25** Ja Naadab, Jerobeamin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Aasan, Juudan kuninkaan, toisena hallitusvuotena, ja hän hallitsi Israelia kaksi vuotta. **26** Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja vaelsi isänsä teitä ja hänen synnissänsä, jolla hän oli saattanut Israelin tekemään syntiä. **27** Mutta Baesa, Ahian poika, Isaskarin sukua, teki salaliiton häntä vastaan, ja Baesa surmasi hänet Gibbetonin luona, joka oli filistealaisilla; sillä Naadab ja koko Israel piirittivät Gibbetonia. **28** Baesa tappoi hänet Juudan kuninkaan Aasan kolmantena hallitusvuotena ja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **29** Kuninkaaksi tultuaan hän surmasi koko Jerobeamin suvun jättämättä

Jerobeamin jälkeläisistä eloон ainoatakaan henkeä: hän hävitti heidät Herran sanan mukaan, jonka hän oli puhunut palvelijansa, siilolaisen Ahian, kautta- **30** niiden sydän ehyesti antautunut Herralle, niin kauan kuin hän eli. **31** Ja hän vei Herran temppeliin isänsä pyhäät lahjat ja Israelin kuningasten aikakirjassa. **32** Mutta Aasa ja Israelin kuningas Baesa olivat kaiken aikansa sodassa keskenään. **33** Aasan, Juudan kuninkaan, kolmantena sodassa keskenään. **34** Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja vaelsi Jerobeamin teitä ja hänen synnissänsä, joilla hän oli saattanut Israelin tekemään syntiä.

16 Ja Jeehulle, Hananin pojalle, tuli tämä Herran sana Baesa vastaan: **2** "Sentähden, että sinä, vaikka minä olen korottanut sinut tomusta ja pannut sinut kansani Israelin ruhintaaksi, olet vaeltanut Jerobeamin teitä ja saattanut minun kansani Israelin tekemään syntiä, niin että he ovat vihottaneet minut synneillänsä, **3** katso, minä lakiainen pois Baesan ja hänen sukunsa. Minä teen sinun suvullesi, niinkuin minä tein Jerobeamin, Nebatin pojan, suvulle. **4** Joka Baesan jälkeläisistä kuolee kaupungissa, sen koirat syövät, ja joka kuolee keddolle, sen syövät taivaan linnut." **5** Mitä muuta on kerrottavaa Baesasta, siitä, mitä hän teki, ja hänen urotöstäänsä, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. **6** Ja Baesa meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin Tirsaan. Ja hänen poikansa Eela tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **7** Mutta profeetta Jeehun, Hananin pojan, kautta oli tullut Herran sana Baesa ja hänen sukuansa vastaan kaiken sen tähdet, mitä hän oli tehtyn ja mikä oli pahaa Herran silmissä, hänen kättensä tekijen tähdet, joilla hän oli vihottanut Herran, niin että hänen kävi niinkuin Jerobeamin suvun, kuin myöskin sen tähdet, että hän oli surmannut tämän suvun. **8** Aasan, Juudan kuninkaan, kahdentenakymmenenentä kuudentena hallitusvuotena tuli Eela, Baesen poika, Israelin kuninkaaksi Tirsassa, ja hän hallitsi kaksi vuotta. **9** Mutta hänen palvelijansa Simri, jolla oli johdossaan puolet sotavaunuista, teki salaliiton häntä vastaan. Ja kun hän Tirsassa kerran oli juonut itsensä juovuksiin Tirsassa olevan linnan päällikön Arsan talossa, **10** tuli Simri sinne ja lõi hänet kuoliaaksi Juudan kuninkaan Aasan kahdentenakymmenenentä seitsemäntä hallitusvuotena; ja hän tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **11** Ja kun hän oli tullut kuninkaaksi ja istunut valtaistuimelleen, surmasi hän koko Baesen suvun eikä jättänyt hänen jälkeläisistään eloон ainoatakaan miehenpuolta, ei sukulunastajaa eikä ystävää. **12** Ja niin tuhosii Simri koko Baesen suvun,

Herran sanan mukaan, jonka hän oli puhunut Baesaa vuotta. **30** Mutta Ahab, Omrin poika, teki sitä, mikä on vastaan profeetta Jeehun kautta, **13** kaikkien Baesan ja pahaa Herran silmissä, enemmän kuin kaikki hänen hänen poikansa Eelan syntien tähden, jotka nämä olivat edeltäjänsä. **31** Ei ollut siinä kylliksi, että hän vaelsi tehneet ja joilla he olivat saattaneet Israelin tekemään Jerobeamin, Nebatin pojant, synneissä, vaan hän otti syntiä; he olivat vihottaneet Herran, Israelin Jumalan, myös vaimokseen lisebelin, siidonlaisten kuninkaan turhillia jumalilla, joita he palvelivat. **14** Mitä muuta Etbaalin tyttären, ja rupesi palvelemaan Baalia ja on kerrottavaa Eelasta ja kaikesta, mitä hän teki, se kumartamaan sitä. **32** Ja hän pystytti alttarin Baalille on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. **15** Baalin temppeliin, jonka hän oli rakentanut Samariaan. Juudan kuninkaan Aasan kahdenteenakymmenenentä **33** Ahab teki myös aseran. Ja Ahab teki vielä paljon seitsemäntä hallitusvuotena tuli Simri kuninkaaksi, muuta ja vihotti Herraa, Israelin Jumalaan, enemmän ja hän hallitsi Tirsassa seitsemän päivää. Väki oli kuin kukaan niistä Israelin kuninkaista, jotka olivat silloin asettuneena leiriin Gibbeton edustalle, joka olleet ennen häntä. **34** Hänen aikanansa beeteliläinen oli filistealaisilla. **16** Kun leiriin asettunut väki kuuli Hiiel rakensi uudelleen Jerikon. Sen perustuksen sanottavan: "Simri on tehtyn salaliiton ja on myös surmanut kuninkaan", niin koko Israel teki sinä päivänä sen ovien pystyttämisestä hän menetti nuorimpansa leirissä Omrin, Israelin sotapäällikön, kuninkaaksi. **17** Ja Segubin, Herran sanan mukaan, jonka hän oli puhunut Omri ja koko Israel hänen kanssaan lähti Gibbetonista, ja Joosuan, Nuunin pojan, kautta.

he saarsivat Tirsan. **18** Ja kun Simri näki, että kaupunki oli valloitettu, meni hän kuninkaan linnan palatsiin ja poltti kuninkaan linnan päänsä päältä tulella, ja niin hän kuoli, **19** syntiensä tähden, jotka hän oli tehty, kun oli tehty sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, vaeltamalla Jerobeamin teitä ja hänen synnissään, jota tämä oli tehty ja jolla hän oli saattanut Israelin tekemään syntiä. **20** Mitä muuta on kerrottavaa Simristä ja salaliitosta, jonka hän teki, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. **21** Silloin Israelin kansa jakaantui kahtia. Toinen puoli kansaa seurasi Tibniä, Giinatin poikaa, tehdäkseen hänet kuninkaaksi, toinen puoli seurasi Omria. **22** Mutta se osa kansaa, joka seurasi Omria, sai voiton siitä osasta kansaa, joka seurasi Tibniä, Giinatin poikaa. Ja Tibni kuoli, ja Omri tuli kuninkaaksi. **23** Juudan kuninkaan Aasan kolmantenakymmenenentä ensimmäisenä hallitusvuotena tuli Omri Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi kaksitoista vuotta; Tirsassa hän hallitsi kuusi vuotta. **24** Hän osti Samarian vuoren Semeriltä kahdella talentilla hopeata ja rakensi vuorelle kaupungin ja kutsui rakentamansa kaupungin Samariaksi Semerin, vuoren omistajan, nimen mukaan. **25** Ja Omri teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, teki enemmän pahaa kuin kaikki hänen edeltäjänsä. **26** Ja hän vaelsi kaikessa Jerobeamin, Nebatin pojant, tietä ja hänen synneissänsä, joilla hän oli saattanut Israelin tekemään syntiä, niin että he vihottivat Herran, Israelin Jumalan, turhillia jumalillaan. **27** Mitä muuta on kerrottavaa Omrista, siitä, mitä hän teki, ja hänen tekemistään urotöistä, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. **28** Omri meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin Samariaan. Ja hänen poikansa Ahab tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **29** Ahab, Omrin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Aasan, Juudan kuninkaan, kolmantenakymmenenentä kahdeksantena hallitusvuotena; sitten Ahab, Omrin poika, hallitsi Israelia Samariassa kaksikymmentä kaksi

17 Tisbeläinen Elia, eräs Gileadiin asettuneita siirtolaisia, sanoi Ahabille: "Niin totta kuin Herra, Israelin Jumala, elää, jonka edessä minä seisoin: nänä vuosina ei tule kastetta eikä sadetta muutoin kuin minun sanani kautta". **2** Ja hänen tuli tämä Herran sana: **3** "Mene pois täältä ja käänny itään pään ja kätkeydy Keritin purolle, joka on Jordanin itäpuolella. **4** Sinä saat juoda purosta, ja minä olen käskenyt kaarneiden elättää sinua siellä." **5** Niin hän meni ja teki Herran sanan mukaan: hän meni ja asettui Keritin purolle, joka on Jordanin itäpuolella. **6** Ja kaarneet toivat hänen tulle leipää ja lihaa aamuun sekä leipää ja lihaa illoin, ja hän joi purosta. **7** Mutta jonkin ajan kuluttua puro kuivui, koska siinä maassa ei ollut satanut. **8** Ja hänen tuli tämä Herran sana: **9** "Nouse ja mene Sarpatiin, joka on Siidoniin aluetta, ja asetu sinne. Katso, minä olen käskenyt leskivaimon elättää sinua siellä." **10** Niin hän nousi ja meni Sarpatiin. Ja kun hän tuli kaupungin portille, niin katso, siellä oli leskivaimo keräilemässä puita. Hän huusi tälle ja sanoi: "Tuo minulle vähän vettä astiassa juodakseni". **11** Kun hän meni hakemaan, huusi hänen hänen ja sanoi: "Tuo minulle myös palanen leipää kädesäsi". **12** Mutta hän vastasi: "Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi, elää, minulla ei ole leipäkakkuaakaan, vaan ainoastaan kourallinen jauhoja ruukussa ja vähän öljyä astiassa. Ja katso, kerättyäni pari puuta minä menen leipomaan itselleni ja pojalleni, syödäksemme ja sitten kuollaksemme." **13** Niin Elia sanoi hänen: "Älä pelkää; mene ja tee, niinkuin olet sanonut. Mutta leivo minulle ensin pieni kaltainen ja tuo se minulle. Leivo sitten itsellesi ja pojalleesi. **14** Sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Jauhot eivät lopu ruukusta, eikä öljyä ole puuttuva astiasta siihen päivään asti, jona Herra antaa sateen maan päälle." **15** Niin hän meni ja teki, niinkuin Elia oli sanonut. Ja hänen tuli sekä

myös Elialla ja vaimon perheellä oli syötävää pitkäksi lähden pois luotasi, niin Herran Henki kuljettaa sinut, en aikaa. **16** Jauhot eivät loppuneet ruukusta, eikä öljyä tiedä minne, ja kun minä menen ilmoittamaan Ahabille puuttunut astiasta, sen Herran sanan mukaan, jonka eikä hän löydä sinua, niin hän tappaa minut. Ja kuitenkin hän oli Elian kautta puhunut. **17** Sen jälkeen vaimon, palvelijasi on peljäntynyt Herraa nuoruudestaan asti. **18** talon emännän, poika sairastui; ja hänen tautinsa kävi Eikö herrallesi ole kerrottu, mitä minä tein, kun lisebel hyvin kovaksi, niin ettei hänessä enää ollut henkeä. **19** tappoi Herran profeeta: kuinka minä piilotin luolaan Silloin vaimo sanoi Elialle: "Mitä minulla on tekemistä sata Herran profeettaa, viisikymmentä kerrallaan, ja sinun kanssasi, Jumalan mies? Sinä olet tullut minun luokseni saattamaan minun pahat tekoni muistoon ja 'Mene ja sano herrallesi: Katso, Elia on täällä', ja niin tuottamaan kuoleman minun pojalleni." **20** Mutta hän hän tappaa minut." **15** Mutta Elia sanoi: "Niin totta kuin sanoi hänelle: "Anna poikasi minulle". Ja hän otti tämän Herra Sebaot elää, jonka edessä minä seisoin, minä hänensylistään ja vei hänet yliskammioon, jossa asui, näyttäydyntänä päivänä hänelle". **16** Niin Obadja meni ja pani hänet vuoteellensa. **20** Ja hän huusi Herraa Ahabia vastaan ja ilmoitti hänelle tämän. Ahab meni ja sanoi: "Herra, minun Jumalani, oletko tehnyt niin sillon Eliaa vastaan. **17** Ja nähdeessään Elian Ahab pahoinkäytävänä, ja hänen takaa, jonka vieraana minä olen, sanoi hänelle: "Siinäkö sinä olet, sinä, joka syökset etttä olet surmannut hänen poikansa?" **21** Sitten hän Israelin onnettomuuteen?" **18** Tämä vastasi: "En minä ojentautui pojani yli kolme kertaa, huusi Herraa ja sanoi: syökse Israelia onnettomuuteen, vaan sinä ja sinun isäsi "Herra, minun Jumalani, anna tämän pojani sielun tulla häneen takaisin". **22** Ja Herra kuuli Eliaa, ja pojani sielu tuli häneen takaisin, ja hän virkosi henkiin. **23** Ja Elia otti pojani ja toi hänet yliskammioista alas huoneeseen ja antoi hänet hänen äidillensä. Ja Elia sanoi: "Katso, pojaksi elää". **24** Niin vaimo sanoi Elialle: "Nyt minä tiedän, että sinä olet Jumalan mies ja että Herran sana sinun suussasi on tosi".

18 Pitkän ajan kuluttua, kolmantena vuotena, tuli Elialle tämä Herran sana: "Mene ja näyttäydyy Ahabille, niin minä annan sateen maan päälle". **2** Niin Elia meni näyttäytymään Ahabille. Mutta Samariassa oli kova näähnähtä. **3** Ja Ahab kutsui Obadjan, joka oli palatsin pääillikkönä. Mutta Obadja oli hyvin Herraa pelkääväinen mies; **4** niinpä Obadja oli silloin, kun lisebel hävitti Herran profeetat, ottanut sata profeettaa ja piilottanut heidät luolaan, viisikymmentä kerrallaan, ja elättänyt heitä leivällä ja vedellä. **5** Ahab sanoi Obadjalle: "Kulje maa, kaikki vesilähteet ja kaikki purot. Kenties me löydämme ruohoita pitääksemme hevoset ja muulit hengissä, niin ettei meidän tarvitse hävittää elukoita." **6** Ja he jakoivat keskenään kuljettavansa maan. Ahab kulkki toista tietä yksinänsä, ja Obadja kulkki toista tietä yksinänsä. **7** Kun nyt Obadja oli matkalla, niin katso, Elia tuli häntä vastaan. Tuntiessaan tämän hän heittäytyi kasvoillensa ja sanoi: "Sinäkö se olet, herrani Elia?" **8** Tämä vastasi hänelle: "Minä. Mene ja sano herrallesi: 'Katso, Elia on täällä'." **9** Niin hän sanoi: "Mitä minä olen rikkonut, koska annat palvelijasi Ahabin käsisiin, hänen surmattavakseen? **10** Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi, elää, ei ole sitä kansaa eikä sitä valtakuntaa, josta minun herrani ei olisi lähetettänyt etsimään sinua, mutta kun on vastattu: 'Ei hän ole täällä', on hän vannottanut sillä valtakunnalla ja sillä kansalla valan, ettei sinua ole löydetty. **11** Ja nyt sinä sanoit: 'Mene ja sano herrallesi: Katso, Elia on täällä'. **12** Kun minä

lähdin pois luotasi, niin Herran Henki kuljettaa sinut, en tiedä minne, ja kun minä menen ilmoittamaan Ahabille puuttunut astiasta, sen Herran sanan mukaan, jonka eikä hän löydä sinua, niin hän tappaa minut. Ja kuitenkin hän oli Elian kautta puhunut. **17** Sen jälkeen vaimon, palvelijasi on peljäntynyt Herraa nuoruudestaan asti. **18** talon emännän, poika sairastui; ja hänen tautinsa kävi Eikö herrallesi ole kerrottu, mitä minä tein, kun lisebel hyvin kovaksi, niin ettei hänessä enää ollut henkeä. **19** tappoi Herran profeeta: kuinka minä piilotin luolaan Silloin vaimo sanoi Elialle: "Mitä minulla on tekemistä sata Herran profeettaa, viisikymmentä kerrallaan, ja sinun kanssasi, Jumalan mies? Sinä olet tullut minun luokseni saattamaan minun pahat tekoni muistoon ja 'Mene ja sano herrallesi: Katso, Elia on täällä', ja niin tuottamaan kuoleman minun pojalleni." **20** Mutta hän hän tappaa minut." **15** Mutta Elia sanoi: "Niin totta kuin sanoi hänelle: "Anna poikasi minulle". Ja hän otti tämän Herra Sebaot elää, jonka edessä minä seisoin, minä hänensylistään ja vei hänet yliskammioon, jossa asui, näyttäydyntänä päivänä hänelle". **16** Niin Obadja meni ja pani hänet vuoteellensa. **20** Ja hän huusi Herraa Ahabia vastaan ja ilmoitti hänelle tämän. Ahab meni ja sanoi: "Herra, minun Jumalani, oletko tehnyt niin sillon Eliaa vastaan. **17** Ja nähdeessään Elian Ahab pahoinkäytävänä, ja hänen takaa, jonka vieraana minä olen, sanoi hänelle: "Siinäkö sinä olet, sinä, joka syökset etttä olet surmannut hänen poikansa?" **21** Sitten hän Israelin onnettomuuteen?" **18** Tämä vastasi: "En minä ojentautui pojani yli kolme kertaa, huusi Herraa ja sanoi: syökse Israelia onnettomuuteen, vaan sinä ja sinun isäsi suku, koska te hylkäätte Herran käskyt ja koska sinä seuraat baaleja. **19** Mutta lähetä nyt kokoamaan kaikki Israel minun luokseni Karmel-vuorelle, sekä neljäsataa viisikymmentä Baalin profeettaa ja neljäsataa Aseran profeettaa, jotka syövät lisebelin pöydästä." **20** Niin Ahab lähetti sanan kaikille israelilaisille ja kokosi profeetat Karmel-vuorelle. **21** Ja Elia astui kaiken kansan eteen ja sanoi: "Kuinka kauan te onnutte molemmille puolle? Jos Herra on Jumala, seuratkaa häntä; mutta jos Baal on Jumala, seuratkaa häntä." Eikä kansa vastannut hänelle mitään. **22** Niin Elia sanoi kansalle: "Minä olen ainoo jäljelle jäänyt Herran profeetta, mutta Baalin profeettoja on neljäsataa viisikymmentä. **23** Antakaa meille kaksi mullikkaa, ja valitkoot he itselleen toisen mullikan, paloitelkoot sen ja pankoot kappaleet puiden pääille, mutta älkööt panko tulta; ja minä valmistan toisen mullikan ja asetan sen puiden pääille, mutta en pane tulta. **24** Sitten huutakaa te jumalanne nimeä, ja minä huudan Herran nimeä. Se jumala, joka vastaa tulella, on Jumala." Kaikki kansa vastasi ja sanoi: "Niin on hyvä". **25** Ja Elia sanoi Baalin profeettoille: "Valitkaa itsellenne toinen mullikka ja valmistakaa se ensin, sillä teitä on enemmän. Huutakaa sitten jumalanne nimeä, mutta älkää panko tulta". **26** Niin he ottivat sen mullikan, jonka hän antoi heille, ja valmisti sen. Sitten he huusivat Baalin nimeä aamusta puolipäivään asti, sanoen: "Baal, vastaa meille!" Mutta ei ääntä, ei vastauta! Ja he hyppelevät alttarin ääressä, joka oli tehty. **27** Puolipäivän aikana Elia pilkkasi heitä ja sanoi: "Huutakaa kovemmin; hän on tosin jumala, mutta hänellä voi olla jotakin toimittamista, tahi hän on poistunut johokin, tahi on matkalla; kenties hän nukkuu, mutta kyllä hän herää". **28** Niin he huusivat vielä kovemmin ja viileksivät itseään tapansa mukaan miekoilla ja keihäillä, niin etttä heistä vuoti verta. **29** Kun puolipäivä oli kulunut, joutuivat he humaksiin, aina siihen hetkeen asti, jolloin ruokauhri

uhrataan. Mutta ei ääntää, ei vastausta, ei vaarinottoa! nousi hän ja lähti matkaan pelastaakseen henkensä ja 30 Niin Elia sanoi kaikelle kansalle: "Astukaa minun tuli Beersebaan, joka on Juudan aluetta. 4 Sinne hän jätti luoksen". Ja kaikki kansa astui hänen luoksensa. Niin palvelijansa, mutta meni itse eräämaahan päävänmatkan hän korjasi Herran alttarin, joka oli hajotettu. 31 Ja päähän. Hän tuli ja istutui kinsteripensaan juureen. Elia otti kaksitoista kiveä, yhtä monta kuin oli Jaakobin. Ja hän toivotti itsellensä kuolemaa ja sanoi: "Jo poikien sukukunta, hänen, jolle oli tullut tämä Herran riittää, Herra; ota minun henkeni, sillä minä en ole sana: "Israel on oleva sinun nimesi". 32 Ja hän rakensi isiäni parempia". 5 Ja hän paneutui maata ja nukkui kivistä alttarin Herran nimeen ja teki alttarin ympärille kinsteripensaan juurelle. Mutta katso, enkeli kosketti ojan, johon olisi mahtunut kaksi sea-mittaa jyvä. 33 häntä ja sanoi hänelle: "Nouse ja syö". 6 Ja kun Sitten hän latoi puut, paloitteili mullikan ja panी kappaleet hän katsahti, niin katso, hänen päänsä pohjissa oli puiden päälle. 34 Ja hän sanoi: "Täyttääkää neljä ruukkua kuumennetuilla kivilä paistettu kaltiainen ja vesiastia. vedellä ja vuodattakaan se polttouhrin ja puiden päälle". Niin hän söi ja joi ja paneutui jälleen maata. 7 Mutta Ja hän sanoi: "Tehkää se toinen kerta". Ja he tekivät Herran enkeli kosketti häntä vielä toisen kerran ja sanoi: niin toisen kerran. Vielä hän sanoi: "Tehkää se kolmas "Nouse ja syö, sillä muutoin käy matka sinulle liian kerta". Ja he tekivät niin kolmannen kerran. 35 Niin pitkäksi". 8 Niin hän nousi ja söi ja joi. Ja hän kulki sen vesi juoksi ympäri alttarin; ojankin hän täytti vedellä. 36 ruuan voimalla neljäkymmentä päävää ja neljäkymmentä Ja kun oli tullut hetki, jolloin ruokauhri Uhrataan, astui yötä Jumalan vuorelle, Hoorebille, asti. 9 Siellä hän profeetta Elia esille ja sanoi: "Herra, Aabrahamin, lisakin meni luolaan ja oli siinä yötä. Ja katso, Herran sana ja Israelin Jumala, tulkoon tänä päävänä tiettäväksi, tuli hänelle; hän kysyi häneltä: "Mitä sinä täällä teet, että sinä olet Jumala Israelissa ja että minä olen sinun Elia?" 10 Hän vastasi: "Minä olen kiivailemalla kiivaillut palvelijasi ja että minä olen sinun käskystäsi tehnyt Herran, Jumalan Sebaotin, puolesta. Sillä israelilaiset kaiken tämän. 37 Vastaan minulle, Herra, vastaa minulle, ovat hylijänneet sinun liittosi, hajottaneet sinun alttarisi ja että tämä kansa tulisi näkemään, että sinä, Herra, olet tappaneet miekalla sinun profeettasi. Minä yksin olen Jumala ja että sinä käännet heidän sydämensä takaisin." jäänyt jäljelle, mutta minunkin henkeäni he väijyvät, 38 Silloin Herran tuli iski alas ja kulutti polttouhrin, puut, ottaaksensa sen." 11 Hän sanoi: "Mene ulos ja asetu kivet ja mullan sekä nuoli veden, joka oli ojassa. 39 Kun vuorelle Herran eteen". Ja katso, Herra kulki ohitse, ja kaikki kansa näki tämän, lankesivat he kasvoillensa ja suuri ja raju myrsky, joka halkoi vuoret ja särki kalliot, sanoivat: "Herra on Jumala! Herra on Jumala!" 40 Mutta kävi Herran edellä; mutta ei Herra ollut myrskyssä. Elia sanoi heille: "Ottakaa Baalin profeetan kiinni: alköön Myrskyn jälkeen tuli maanjäristys; mutta ei Herra ollut yksikään heistä pääskö pakoon". Ja he ottivat heidät maanjäristyksessä. 12 Maanjäristyksen jälkeen tuli kiinni. Ja Elia vei heidät Kiisonin purolle ja tappoi heidät tulta; mutta ei Herra ollut tulessa. Tulen jälkeen tuli siellä. 41 Ja Elia sanoi Ahabille: "Nouse, syö ja juo, sillä hiljainen tuulen hyminä. 13 Kun Elia sen kuuli, peitti hän sateen kohina kuuluu". 42 Niin Ahab nousi Karmelin huipulle, kumartui ja katso, hänelle puhui ääni ja sanoi: "Mitä sinä täällä maahan ja painoi kasvonsa polviensa väliin. 43 Ja hän teet, Elia?" 14 Hän vastasi: "Minä olen kiivailemalla sanoi palvelijallensa: "Nouse ja katso merelle pään". kiivaillut Herran, Jumalan Sebaotin, puolesta. Sillä Tämä nousi ja katsoi, mutta sanoi: "Ei näy mitään". israelilaiset ovat hylijänneet sinun liittosi, hajottaneet Hän sanoi: "Mene takaisin". Nän seitsemän kertaa. 44 sinun alttarisi ja tappaneet miekalla sinun profeettasi. Seitsemännellä kerralla palvelija sanoi: "Katso, pieni Minä yksin olen jäänyt jäljelle, mutta minunkin henkeäni pilvi, miehen kämmenen kokoinen, nousee merestä". he väijyvät, ottaaksensa sen." 15 Herra sanoi hänelle: Niin Elia sanoi: "Nouse ja sano Ahabille: "Valjasta ja "Lähde takaisin samaa tietä, jota tulit, erääman kautta lähde alas, ettei sade sinua pidättäisi!". 45 Ja tuossa Damaskoon. Mene ja voitele Hasael Aramin kuninkaaksi. tuokiossa taivas kävi mustaksi pilvistä ja myrskytuulesta, 16 Ja voitele Jeehu, Nimsin poika, Israelin kuninkaaksi. ja tuli ankara sade. Mutta Ahab nousi vaunuihinsa ja Ja voitele sijaasi profeetaksi Elisa, Saafatin poika, lähti Jisreeliin. 46 Ja Herran käsi tuli Elian päälle, ja niin Aabel-Meholasta. 17 Ja on tapahtuva näin: joka välttää Hasaelin miekan, sen surmaa Jeehu, ja joka välttää Jeehun miekan, sen surmaa Elisa. 18 Mutta minä jätän jäljelle Israeliin seitsemäntuhatta: kaikki polvet, jotka eivät ole notkistuneet Baalille, ja kaikki suut, jotka eivät ole hänelle suuta antaneet." 19 Niin hän lähti sieltä ja kohtasi Elisan, Saafatin pojaa, kun tämä oli kyntämässä; kaksitoista hárkáparia kulkii hänen edellänsä, ja itse hän ajoii kahdettatoista. Kulkiessaan hänen ohitsensa Elia

19 Mutta kun Ahab kertoii lisebelille kaiken, mitä Elia oli tehnyt ja kuinka hän oli tappanut miekalla kaikki profeetat, 2 lähetti lisebel sanansaattajan Elian luo ja käski sanoa: "Jumalat rangaiskoot minua nyt ja vasta, jollen minä huomenna tähän aikaan tee sinulle samaa, mikä jokaiselle näistä on tehty". 3 Kun tämä näki sen,

heitti vaippansa hänen päällensä. **20** Niin hän jätti härät, kysyi vielä: "Kuka alottaa taistelun?" Hänen vastasi: riensi Elian jälkeen ja sanoi: "Salli minun ensin antaa "Sinä". **15** Niin hän katsasti herraan palvelijat, ja niitä suuta isälleni ja äidilleni; sitten minä seuraan sinua". oli kaksisataa kolmekymentä kaksi. Niitten jälkeen Elia sanoi hänelle: "Mene, mutta tule takaisin; tiedäthän, hän katsasti kaiken väen, kaikki israelilaiset, joita mitä minä olen sinulle tehnyt". **21** Niin hän meni hänen luotaan takaisin, otti härkäparinsa ja teurasti sen, ja härkäin ikeellä hän keitti lihat; ne hän antoi väelle, ja he söivät. Sitten hän nousi ja seuras Eliaa ja palveli häntä.

20 Ja Benhadad, Aramin kuningas, kokosi kaiken sotajoukkonsa. Hänellä oli mukanaan kolmekymentä kaksi kuningasta sekä hevosia ja sotavaunuja. Ja hän meni ja piiritti Samariaa ja ryhtyi taisteluun sitä vastaan. **2** Ja hän lähetti sanansaattajat kaupunkiin Ahabin, Israelin kuninkaan, luo **3** ja käski sanoa hänelle: "Näin sanoo Benhadad: 'Sinun hopeasi ja kultasi ovat minun, ja sinun kauneimmat vaimosi ja lapsesi ovat myösmin minun'". **4** Israelin kuningas vastasi ja sanoi: "Niinkuin sinä olet sanonut, herrani, kuningas, minä olen sinun, minä ja kaikki, mitä minulla on". **5** Mutta sanansaattajat tulivat takaisin ja sanoivat: "Näin sanoo Benhadad: 'Minä olen lähettynyt sinulle tämän sanan: Anna minulle hopeasi ja kultasi, vaimosi ja lapsesi. **6** Totisesti minä lähetän huomenna tähän aikaan palvelijani sinun luoksesi tutkimaan sinun taloasi ja sinun palvelijaisi taloja; ja kaiken, mikä on sinun silmiesi ihastus, he ottavat haltuunsa ja vievät'." **7** Silloin Israelin kuningas kutsui kaikki maan vanhimmat ja sanoi: "Ymmärtääkää ja nähkää, että hän hankkii meille onnettomuutta; sillä kun hän lähettilä vaatimaan minulta vaimojani ja lapsiani, hopeatani ja kultaani, en minä niittää häneltä kieltyä". **8** Kaikki vanhimmat ja kaikki kansa sanoivat hänelle: "Älä kuule häntä äläkää suostu". **9** Niin hän sanoi Benhadadin sanansaattajille: "Sanokaa herrallesi, kuninkaalle: 'Kaiken, mitä sinä ensi kerralla käskit palvelijasi tehdä, minä teen; mutta tätä minä en voi tehdä'. Ja sanansaattajat menivät ja veivät tämän vastauksen hänelle. **10** Niin Benhadad lähetti hänelle sanan: "Jumalat rangaiskoot minua nyt ja vasta, jos Samarian tomu riittää täyttämään kaiken sen väen kourat, joka minua seuraa". **11** Mutta Israelin kuningas vastasi ja sanoi: "Sanokaa hänelle: 'Älköön se, joka vyöttää tytäriä miekkana, kerskatko niinkuin se, joka sen riisuu'". **12** Kun hän, juodessaan kuninkaitten kanssa lehtimajoissa, kuuli tämän vastauksen, sanoi hän palvelijoilleen: "Piiritys käytiin!" Ja he panivat piirityksen käytiin kaupunkia vastaan. **13** Ja katso, eräs profeetta astui Ahabin, Israelin kuninkaan, eteen ja sanoi: "Näin sanoo Herra: Näetkö kaiken tuon suuren lauman? Katso, minä annan sen tänä päivänä sinun käsisi, että sinä tulisit tietämään, että minä olen Herra." **14** Ahab kysyi: "Kenen avulla?" Hän vastasi: "Näin sanoo Herra: Maaherrain palvelijoiden avulla". Ahab

oli seitsemäntuhatta. **16** Ja he tekivät hyökkäykseen puolenpäivän aikana, kun Benhadad oli juuvuksissa ja joi lehtimajoissa, hän ja ne kolmekymentä kaksi kuningasta, jotka olivat tulleet hänen avuksensa. **17** Maaherrain palvelijat hyökkäsivät ensimmäisänä. Silloin Benhadad lähetti tiedustelemaan, ja hänelle ilmoitettiin: "Miehiä on lähtenyt liikkeelle Samariasta". **18** Hän sanoi: "Jos he ovat lähteneet liikkeelle rauha mielessä, niin ottakaa heidät kiinni elävinä; ja jos he ovat lähteneet taistelakseen, ottakaa heidät silloinkin kiinni elävinä". **19** Mutta kun maaherrain palvelijat ja sotajoukko, joka seuras heitä, olivat hyökänneet kaupungista, **20** surmasivat he miehen kokin. Niin aramilaiset pakenivat, ja Israel ajoi heitä takaa. Mutta Benhadad, Aramin kuningas, pääsi muutamien ratsumiesten kanssa pakoon hevosen selässä. **21** Mutta Israelin kuningas lähti liikkeelle ja valtasi hevosten ja sotavaunut; ja niin hän tuotti aramilaisille suuren tappion. **22** Ja profeetta astui Israelin kuninkaan eteen ja sanoi hänelle: "Vahvista itsesi, ymmärrä ja katso, mitä sinun on tehtävä, sillä vuoden vailleessa hyökkää Aramin kuningas sinun kimppuusi". **23** Aramin kuninkaan palvelijat sanoivat tälle: "Heidän jumalansa on vuorijumala; sentähden he saivat meistä voiton. Mutta taistelkaamme heitä vastaan tasangolla, silloin me varmasti saamme heistä voiton. **24** Ja tee näin: Pane pois kuninkaat, kukin paikaltaan, ja aseta käskyhaultijat heidän sijaansa. **25** Hanki sitten itsellesi sotajoukko, yhtä suuri kuin menettämäsi oli, yhtä monta hevosta ja yhtä monet sotavaunut; ja taistelkaamme heitä vastaan tasangolla, niin me varmasti saamme heistä voiton." Niin hän kuuli heitä ja teki niin. **26** Vuoden vailleessa Benhadad katsasti aramilaiset ja lähti Afekin taistelemaan Israelia vastaan. **27** Ja israelilaiset katsastettiin ja muonitettiin, ja he lähtivät heitä vastaan. Israelilaiset leiriityivät heidän eteensä niinkuin kaksi pientä vuohilaumaa, mutta aramilaiset täyttivät maan. **28** Silloin Jumalan mies astui Israelin kuninkaan eteen ja sanoi: "Näin sanoo Herra: Sentähden, että aramilaiset ovat sanoneet: 'Herra on vuorijumala eikä laaksojumala', annan minä koko tämän suuren lauman sinun käsisi, tullaksenne tietämään, että minä olen Herra." **29** Ja he olivat leiriityneinä vastakkain seitsemän päivää. Seitsemäntä päivänä sukeutui taistelu, ja israelilaiset surmasivat aramilaisia satatuhatta jalkamiestä yhtenä päivänä. **30** Jäljellejääneet pakenivat Afekin, kaupunkiin. Ja muuri kaatui kahdenkymmenen seitsemän tuhannen jäljellejääneen miehen päälle. Mutta Benhadad pakeni, tuli kaupunkiin ja juoksiksi huoneesta huoneeseen. **31** Silloin hänen palvelijansa sanoivat hänelle: "Katso, me

olemme kuuleet, että Israelin heimon kuninkaat ovat sinulle isieni perintöosaa". 4 Niin Ahab tuli kotiinsa laupiaita kuninkaita. Pankaamme säkit lanteilleme ja pahastuneena ja alakuloisena vastauksesta, jonka nuorat päämme ympärille ja antautukaamme Israelin jisreeliläinen Naabot oli hänen antanut, kun tämä oli kuninkaalle; ehkä hän jättää sinut henkiin." 32 Ja sanonut: "En minä anna sinulle isieni perintöosaa". Ja he käärivät säkit lanteilleen ja panivat nuorat päänsä hän pani maata vuoteellensa, käänsi kasvonsa pois ympärille ja tulivat Israelin kuninkaan luo ja sanoivat: eikä syönyt mitään. 5 Niin hänen vaimonsa lisebel tuli "Palvelijasi Benhadad sanoo: 'Salli minun elää'". Hän hänen luokseen ja puhui hänen: "Miksi olet niin pahoilla sanoi: 'Vieläkö hän elää? Hän on minun veljeni.' 33 Niin mielin ja miksi et syö mitään?" 6 Ahab vastasi hänen: miehet katsoivat sen hyväksi enteeksi, tarttuivat kiuruisti "Siksi, että puhuttelin jisreeliläistä Naabotia ja sanoin hänen sanaansa ja sanoivat: "Benhadad on sinun hänen: 'Anna minulle viinitarhan sen sijaan', Benhadad antautui hänen, ja hän antoi hänen nousta mutta hän vastasi: 'En minä anna sinulle viinitarhaan'". vaunuihinsa. 34 Ja Benhadad sanoi hänen: "Kaupungit, 7 Niin hänen vaimonsa lisebel sanoi hänen: "Sinäkö jotka minun isäni otti sinun isältäsi, minä annan takaisin. olet käyttäväniäsi kuninkaavaltaa Israelissa? Nouse ja Laita itsellesi katumymälöitä Damaskoon, niinkuin syö, ja olkoon sydämesi iloinen; minä kyllä toimitan minun isäni laittoi Samariaan." Ahab vastasi: "Minä sinulle jisreeliläisen Naabotin viinitarhan." 8 Ja hän päästääsinut menemään sillä välipuheella". Ja hän teki kirjoitti kirjeen Ahabin nimessä, sinetöi sen hänen liiton hänen kanssaan ja päästi hänet menemään. 35 sinetillään ja lähetti kirjeen vanhimmille ja ylimyksille, Silloin eräs profeetanoppostaista sanoi Herran käskystä jotka olivat Naabotin kaupungissa ja asuvat siellä toverilleen: "Lyö minua". Mutta mies ei tahtonut lyödä hänen kanssaan. 9 Ja kirjeessä hän kirjoitti näin: häntä. 36 Niin hän sanoi tälle: "Koska et kuullut Herran "Kuuluttakaa paasto ja asettakaa Naabot istumaan ääntä, niin katso, leijona surmaa sinut, kun lähdet minun etumaiseksi kansan joukkoon. 10 Ja asettakaa kaksi luotani". Ja kun hän lähti hänen luotansa, kohtasi leijona kelvotonta miestä istumaan häntä vastapäättä, että he hänet ja surmasi hänet. 37 Sitten hän tapasi toisen todistaisivat hänestä näin: 'Sinä olet kironnut Jumalaa miehen ja sanoi: "Lyö minua". Ja mies lõi hänet haavoille. ja kuningasta'. Viekää hänet sitten ulos ja kivittääkää 38 Niin profeetta meni ja asettui tielle, jota kuninkaan oli hänet kuoliaaksi". 11 Ja kaupungin miehet, vanhimmat kuljettava, ja teki itsensä tuntemattomaksi panemalla ja ylimykset, jotka asuvat hänen kaupungissansa, siteen silmilleen. 39 Kun kuningas kulkii ohitse, huusi tekivät, niinkuin lisebel oli käskenyt heitää ja niinkuin oli hän kuninkaalle ja sanoi: "Palvelijasi oli lähtenyt keskelle kirjoitetu kirjeessä, jonka hän oli heille lähettynyt. 12 taistelua; ja katso, sieltä tuli mies ja toi toisen miehen He kuuluttivat paaston ja asettivat Naabotin istumaan minun luokseni ja sanoi: 'Vartioitse tätä miestä. Jos etumaiseksi kansan joukkoon. 13 Ja kaksi kelvotonta hän katoaa, menee sinun henkesi hänen hengestäään, miestä tuli ja istui häntä vastapäättä. Ja ne kelvottomat tahi sinä maksat talentin hopeata.' 40 Palvelijallasi oli miehet todistivat Naabotista kansan edessä sanoen: tehtäävää siellä ja täällä, ja sitten ei miestä enää ollut." "Naabot on kironnut Jumalaa ja kuningasta". Silloin he Israelin kuningas sanoi hänen: "Tuomiosi on siis se; veivät hänet kaupungin ulkopuolelle ja kivittivät hänet sinä olet itse julistanut sen". 41 Silloin hän nopeasti kuoliaaksi. 14 Sitten he lähettiläiset lisebelille tämän poisti siteen silmiltään, ja Israelin kuningas tunsi hänet, sanoen: "Naabot on kivitetty kuoliaaksi". 15 Kun lisebel etti hän oli profeettoja. 42 Ja tämä sanoi hänen: "Näin kuuli, että Naabot oli kivitetty kuoliaaksi, sanoi lisebel sanoo Herra: Koska sinä päästäästää käsistäsi menemään Ahabille: "Nouse ja ota haltuusi jisreeliläisen Naabotin minulle tuhon omaksi vihityn miehen, menee sinun viinitarha, jota hän ei tahtonut antaa sinulle rahasta; henkesi hänen hengestäänsä ja sinun kansasi hänen sillä Naabot ei ole enää elossa, vaan on kuollut". 16 kansastaan." 43 Niin Israelin kuningas meni kotiinsa Kun Ahab kuuli, että Naabot oli kuollut, nousi hän ja lähti jisreeliläisen Naabotin viinitarhalle ottaakseen sen haltuunsa. 17 Mutta tisbeläiselle Elialle tuli tämä Herran sana: 18 "Nouse ja mene tapaamaan Ahabia, Israelin kuningasta, joka asuu Samariassa. Katso, hän on Naabotin viinitarhassa, jota hän on mennyt ottamaan haltuunsa. 19 Ja puhu hänen ja sano: 'Näin sanoo Herra: Oletko sinä sekä tappanut että anastanut perinnön?' Ja puhu sitten hänen ja sano: 'Näin sanoo Herra: Siinä paikassa, missä koirat nuoleskelivat Naabotin veren, tulevat koirat nuoleskelemaan sinunkin veresi'." 20 Ahab sanoi Elialle: "Joko löysit minut, sinä vihamieheni?"

21 Näiden tapausten jälkeen tapahtui tämä. Jisreeliläisellä Naabotilla oli viinitarha, joka oli Jisreelissä Samarian kuninkaan Ahabin palatsin vieressä. 2 Ja Ahab puhui Naabottile sanoen: "Anna minulle viinitarhasi vihannestarhaksi, koska se on niin likellä minun linnaani; minä annan sinulle sen sijaan paremman viinitarhan, tahi, jos niin tahdot, minä annan sinulle sen hinnan rahana". 3 Mutta Naabot vastasi Ahabille: "Pois se, Herra varjelkoon minua antamasta

Hän vastasi: "Jo löysin. Koska sinä olet myynyt itsesi valtaistuimellansa, puettuna kuninkaallisiin pukuihinsa, tekemään sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. **21** puimatantereella Samarian portin ovella; ja kaikki niin katso, minä annan onnettomuuden kohdata sinua profeetat olivat hurmoksissa heidän edessänsä. **11** Ja ja lakaisen sinut pois ja hävitän Israelista Ahabin Sidkia, Kenaanan poika, teki itsellensä rautasarvet ja miespuoliset jälkeläiset, kaikki tynni. **22** Ja minä teen sanoi: "Näin sanoo Herra: Näillä sinä pusket aramilaisia, sinun suvulleesi niinkuin Jerobeamin, Nebatin pojat, kunnes teet heistä lopun". **12** Ja kaikki profeetat suvulle ja niinkuin Baesan, Ahian pojat, suvulle, koska ennustivat samalla tavalla, sanoen: "Mene Gileadin sinä olet vihottanut minut ja saattanut Israelin tekemään Raamotiin, niin sinä saat voiton; Herra antaa sen syntiä. **23** Myösken lisebelistä on Herra puhunut sanoen: kuninkaan käsii". **13** Ja sanansaattaja, joka oli mennyt Koirat syövät lisebelin Jisreelin muurin luona. **24** Joka kutsumaan Miikkaa, puhui hänen sanoen: "Katso, kaikki Ahabin jälkeläisistä kuolee kaupungissa, sen koirat profeetat ovat yhdestä suusta luvanneet kuninkaalle syövät, ja joka kuolee keddolle, sen syövät taivaan linnut." hyvä; olkoon sinun sanasi heidän sanansa kaltainen, ja **25** Totisesti ei ole ollut ketään, joka olisi niin myynyt lupaa sinäkin hyvä". **14** Mutta Miika vastasi: "Niin totta itsensä tekemään sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, kuin Herra elää, sen minä puhun, minkä Herra minulle kuin Ahab, kun hänen vaimonsa lisebel vietteli häntä. sanoo". **15** Kun hän tuli kuninkaan eteen, sanoil kuningas **26** Hän teki ylen kauhistavasti, kun lähti seuraamaan hännelle: "Miika, onko meidän lähdettävä sotaan Gileadin kivijumalia, aivan niinkuin amorilaiset tekivät, jotka Herra Raamotiin vai oltava lähtemättä?" Hän vastasi hännelle: karkoitti israelilaisten tieltä. **27** Mutta kun Ahab kuuli "Lähde, niin saat voiton; Herra antaa sen kuninkaan nämä sanat, repäisi hän vaatteensa, pani paljaalle iholleen sakin ja paastosi. Ja hän makasi sakkia yläänsä ja liikkui hiljaa. **28** Niin tisbeläiselle Elialle tuli tämä Herran sana: **29** "Oletko nähnyt, kuinka Ahab on nöyrtynyt minun edessäni? Koska hän on nöyrtynyt minun edessäni, en minä anna onnettomuuden tulla hänen aikanansa: hänen poikansa aikana minä annan onnettomuuden kohdata hänen sukuansa."

22 He olivat alallaan kolme vuotta: ei ollut sotaan Aramin ja Israelin välillä. **2** Mutta kolmantena vuotena tuli Joosafat, Juudan kuningas, Israelin kuninkaan luo. **3** Ja Israelin kuningas sanoi palvelijoillensa: "Tiedättehän, että Gileadin Raamot on meidän. Ja kuitenkin me olemme toimettomat emmekä ota sitä pois Aramin kuninkaan käsistä." **4** Ja hän sanoi Joosafatille: "Lähdetkö sinä minun kanssani sotaan Gileadin Raamotissa?" Joosafat vastasi Israelin kuninkaalle: "Minä niinkuin sinä, minun kansani niinkuin sinun kansasi, minun hevoseni niinkuin sinun hevosesi!" **5** Mutta Joosafat sanoi Israelin kuninkaalle: "Kysy kuitenkin ensin, mitä Herra sanoa". **6** Niin Israelin kuningas kokosi profeetat, noin neljäsataa miestä, ja sanoi heille: "Onko minun lähdettävä sotaan Gileadin Raamotia vastaan vai oltava lähtemättä?" He vastasivat: "Lähde; Herra antaa sen kuninkaan käsii". **7** Mutta Joosafat sanoi: "Eikö täällä ole enää ketään muuta Herran profeettaa, jolta voisimme kysyä?" **8** Israelin kuningas vastasi Joosafatille: "On täällä vielä mies, jolta voisimme kysyä Herran mieltä, mutta minä vihaan häntä, sillä hän ei koskaan ennusta minulle hyvä, vaan aina pahaa; se on Miika, Jimlan poika". Joosafat sanoi: "Älköön kuningas niin puhuko". **9** Niin Israelin kuningas kutsui erään hoviherran ja sanoi: "Nouda kiiruusti Miika, Jimlan poika". **10** Mutta Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, istuivat kumpikin

Juudan kuningas, menivät Gileadin Raamotin. **30** Ja lähtemään, sillä ne särkyivät Esjon-Geberissä. **49** Silloin Israelin kuningas sanoi Joosafatille: "Täytyvä pukeutua Ahasja, Ahabin poika, sanoi Joosafatille: "Anna minun tuntemattomaksi, kun käy taisteluun, mutta ole sinä palvelijaini kulkea sinun palvelijaisi kanssa laivoissa". omissa vaatteissasi". Ja Israelin kuningas pukeutui Mutta Joosafat ei tahtonut. **50** Ja Joosafat meni lepoon tuntemattomaksi ja kävi taisteluun. **51** Mutta Aramin isiensä tykki, ja hänen haudattiin isiensä vierestä hänestä kuningas oli käskenyt sotavaunujen päälliköitä, joita isänsä Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Jooram hänellä oli kolmekymmentä kaksi, sanoen: "Älkää ryptykö tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **51** Ahasja, Ahabin taisteluun senekänään muun kanssa, olkoon alempi tai poika, tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa Joosafatin, ylempi, kuin ainoastaan Israelin kuninkaan kanssa". Juudan kuninkaan, seitsemäntoista hallitusvuotena, **52** Kun sotavaunujen päälliköt näkivät Joosafatin, ja hän hallitsi Israelia kaksi vuotta. **52** Hän teki sitä, mikä ajattelivat he: "Tuo on varmaankin Israelin kuningas", ja on paahaa Herran silmissä, ja vaelsi isänsä ja äitinsä kääntyvä hyökkäämään häntä vastaan. Silloin Joosafat tietä ja Jerobeamin, Nebatin pojat, tietä, hänen, joka oli huusi. **33** Kun sotavaunujen päälliköt näkivät, ettei saattanut Israelin tekemään syntiä. **53** Hän palveli Baalia se ollutkaan Israelin kuningas, vetätyivät he hänestä ja kumarsi häntä ja vihoitti Herran, Israelin Jumalan, pois. **34** Mutta eräs mies, joka oli jännittänyt jousensa aivan niinkuin hänen isänsä oli tehnyt.

ja ampui umpimähkäään, satutti Israelin kuningasta vyöpanssarinsa ja rintahaarniskan väliin. Niin tämä sanoi vaunujensa ohjaajalle: "Käännä vaunut ja vie minut pois sotarinnasta, sillä minä olen haavoittunut". **35** Mutta kun taistelu sinä päivänä yltyi yltymistään, jääti kuningas seisomaan vaunuihinsa, pään aramilaisia. Illalla hän kuoli; ja verta oli vuotanut haavasta vaununpohjaan. **36** Ja auringon laskiessa kaikui kautta sotajoukon huuto: "Joka mies kaupunkiinsa! Joka mies maahansa!" **37** Näin kuoli kuningas, ja hänet vietettiin Samariaan; ja kuningas haudattiin Samariaan. **38** Ja kun vaunut huuhdottiin Samarian lammikolla, nuoleskelivat koirat hänen vertansa, ja portot peseytyivät siinä, sen sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut. **39** Mitä muuta on kerrottavaa Ahabista ja kaikesta, mitä hän teki, siitä norsunluisesta palatsista, jonka hän rakensi, ja kaikista kaupungeista, jotka hän linnoitti, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. **40** Ja niin Ahab meni lepoon isiensä tykki. Ja hänen poikansa Ahasja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **41** Joosafat, Aasan poika, tuli Juudan kuninkaaksi Ahabin, Israelin kuninkaan, neljäntä hallitusvuotena. **42** Joosafat oli kolmenkymmenen viiden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kaksikymmentä viisi vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Asuba, Silhin tytär. **43** Ja hän vaelsi kaikessa isänsä Aasan tietä, siltä poikkeamatta, ja teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä. Mutta uhrikukkulat eivät hävinneet, vaan kansa uhrasi ja suitsutti yhä edelleen uhrikukkuloilla. **44** Ja Joosafat teki rauhan Israelin kuninkaan kanssa. **45** Mitä muuta on kerrottavaa Joosafatista, hänen urotöistään ja hänen sodistaan, se on kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. **46** Hän hävitti maasta viimeiset niistä haureellisista pyhäkköpajoista, jotka olivat jääneet jäljelle hänen isänsä Aasan ajoilta. **47** Edomissa ei siihen aikaan ollut kuningasta; maaherra oli kuninkaana. **48** Ja Joosafat oli teettänyt Tarsiin-laivoja, joiden oli määärä kulkea Oofiriin kultaa noutamaan; mutta laivat eivät päässeet

2 Kuninkaiden

1 Ahabin kuoleman jälkeen Mooab luopui Israelista. **2** Ahasja putosi Samariassa yläsalinsa ristikon läpi ja makasi sairaana. Ja hän lähetti sanansaattajia ja sanoi heille: "Menkää ja kysykää Baal-Sebubilta, Ekonin jumalalta, toivunko minä tästä taudista". **3** Mutta Herran enkeli oli sanonut itseläiselle Elialle: "Nouse ja mene Samarian kuninkaan sanansaattaja vastaan ja sano heille: 'Eikö ole Jumala Israelissa, koska menette kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekonin jumalalta?' **4** Sentähden sanoo Herra näin: 'Vuoteesta, johon olet noussut, et sinä enää astu alas, sillä sinun on kuoltava'." Ja Elia lähti tiehensä. **5** Kun sanansaattajat sitten palasivat kuninkaan luo, kysyi hän heiltä: "Minkätähden te tulette takaisin?" **6** He vastasivat hänen: "Meitä vastaan tuli mies, joka sanoi meille: 'Menkää takaisin kuninkaan luo, joka on teidät lähettyneet, ja sanokaa hänelle: Nämä sanoo Herra: Eikö ole Jumala Israelissa, koska sinä lähetät kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekonin jumalalta? Sentähden sinä et enää astu alas vuoteesta, johon olet noussut, sillä sinun on kuoltava'." **7** Hän kysyi heiltä: "Minkä näköinen oli mies, joka tuli teitä vastaan ja puhui teille näitä?" **8** He vastasivat hänen: "Hänellä oli yllään karvanahka ja nahkavyö vyötäisillä". Silloin hän sanoi: "Se oli itseläinen Elia". **9** Ja hän lähetti hänen luokseen viidenkymmenenpäämiehien ja hänen viisikymmentä miestänsä. Ja kun tämä tuli hänen luksensa, hänen istuessaan vuoren kukkulalla, sanoi hän hänen: "Sinä Jumalan mies, kuningas käskee: Tule alas". **10** Mutta Elia vastasi ja sanoi viidenkymmenenpäämiehelle: "Jos minä olen Jumalan mies, niin tulkoon tuli taivaasta ja kuluttakoon sinut ja sinun viisikymmentä miestäsi". Silloin tuli taivaasta tuli ja kulutti hänet ja hänen viisikymmentä miestänsä. **11** Hän lähetti taas hänen luksensa toisen viidenkymmenenpäämiehien ja hänen viisikymmentä miestänsä. Tämä lausui ja sanoi hänen: "Sinä Jumalan mies, näin käskee kuningas: Tule kiiruusti alas". **12** Mutta Elia vastasi ja sanoi heille: "Jos minä olen Jumalan mies, niin tulkoon tuli taivaasta ja kuluttakoon sinut ja sinun viisikymmentä miestäsi". Silloin tuli taivaasta Jumalan tuli ja kulutti hänet ja hänen viisikymmentä miestänsä. **13** Hän lähetti vielä kolmannen viidenkymmenenpäämiehen ja hänen viisikymmentä miestänsä. Ja tämä kolmas viidenkymmenenpäämies meni sinne, ja kun hän tuli perille, polvistui hän Elian eteen ja anoi hänen tähä armoja ja sanoi hänen: "Sinä Jumalan mies, olkoon minun henkeni ja näiden viidenkymmenen palvelijasi henki kallis sinun silmissäsi. **14** Katso, tuli on tullut taivaasta ja kuluttanut ne kaksi ensimmäistä viidenkymmenenpäämiestä ja heidän viisikymmentä miestänsä, mutta olkoon minun henkeni kallis sinun silmissäsi." **15** Ja Herran enkeli sanoi

Elialle: "Mene alas hänen kanssaan, älä pelkää häntä". Niin hän nousi ja meni hänen kanssaan kuninkaan tykö.

16 Ja hän sanoi hänen: "Nämä sanoo Herra: Koska lähetit sanansaattajia kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekonin jumalalta, ikääänkuin Israelissa ei olisi Jumala, jolta voisi kysyä neuvoa, sentähden sinä et astu alas vuoteesta, johon olet noussut, sillä sinun on kuoltava". **17** Niin hän kuoli, Herran sanan mukaan, jonka Elia oli puhunut. Ja Joram tuli kuninkaaksi hänen sijaansa Jooram, Joosafatin pojaa, Juudan kuninkaan, toisena hallitusvuotena, sillä Ahasjalla ei ollut poikaa. **18** Mitä muuta on kerrottavaa Ahasjasta, siitä, mitä hän teki, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa.

2 Silloin, kun Herra oli vievä Elian tuulispäässä taivaaseen, kulkivat Elia ja Elisa Gilgalista. **2** Ja Elia sanoi Elisalle: "Jää tähän, sillä Herra on lähetänyt minut Beetelin asti". Mutta Elisa vastasi: "Niin totta kuin Herra elää, ja niin totta kuin sinun sielusi elää: minä en jätä sinua". Ja he menivät Beeteliin. **3** Niin Beetelissä olevat profeetanoppilaat tulivat Elisan tykö ja sanoivat hänen: "Tiedätkö, että Herra tänä päivänä ottaa sinun herrasi pois sinun pääsi ylitse?" Hän vastasi: "Tiedän kyllä; olkaa vaiti". **4** Ja Elia sanoi hänen: "Elisa, jää tähän, sillä Herra on lähetänyt minut Jerikoon". Mutta hän vastasi: "Niin totta kuin Herra elää, ja niin totta kuin sinun sielusi elää: minä en jätä sinua". Ja he tulivat Jerikoon. **5** Niin Jerikossa olevat profeetanoppilaat astuivat Elisan tykö ja sanoivat hänen: "Tiedätkö, että Herra tänä päivänä ottaa herrasi pois sinun pääsi ylitse?" Hän vastasi: "Tiedän kyllä; olkaa vaiti". **6** Ja Elia sanoi hänen: "Jää tähän, sillä Herra on lähetänyt minut Jordanille". Mutta hän vastasi: "Niin totta kuin Herra elää, ja niin totta kuin sinun sielusi elää: minä en jätä sinua". Niin he kulkivat molemmat yhdessä. **7** Mutta myös profeetanoppilaita lähti matkaan viisikymmentä miestä, ja he asettuivat syrjään jonkun matkan päähän näiden kahden pysähtyessä Jordanille. **8** Niin Elia otti vaipansa, käärä sen kokoon ja lõi veteen; ja vesi jakaantui kummallekin puollelle, ja he kävivät molemmat virran yli kuivaa myöten. **9** Kun he olivat tulleet yli, sanoi Elia Elisalle: "Pyydä minua tekemään hyväksesi jotakin, ennenkuin minut otetaan pois sinun tyköäsi". Elisa sanoi: "Tulkoon minuun sinun hengestäsi kaksinkertainen osa". **10** Hän vastasi: "Pyyntösi on valkea täyttää. Mutta jos näet, kuinka minut otetaan pois sinun tyköäsi, niin se täytetään; jollent, niin se jää täytämättä". **11** Kun he niin kulkivat ja puhelivat, niin katso, äkkii ilmestiyivät tuliset vaunut ja tuliset hevoset, ja ne erottivat heidät toisistaan, ja Elia nousi tuulispäässä taivaaseen. **12** Kun Elia sen näki, huusi hän: "Isäni, isäni! Israelin sotavaunut ja ratsumiehet!" Sitten hän ei enää nähty häntä. Ja hän tarttui vaatteisiinsa ja repäisi ne kahdeksi kappaleeksi. **13** Sitten hän otti maasta Elian vaipan,

joka oli pudonnut hänen päältään, palasi takaisin ja luopunut minusta. Lähdetkö minun kanssani sotaan pysähtyi Jordanin rannalle. **14** Ja hän otti Elian vaipan, Mooabia vastaan?" Hän vastasi: "Lähden; minä niinkuin joka oli pudonnut tämän päältä, löi veteen ja sanoi: sinä, minun kansani niinkuin sinun kansasi, minun "Missä on Herra, Elian Jumala?" Kun hän siis löi veteen, hevoseni niinkuin sinun hevosesi!" **8** Ja Joosafat kysyi: jakaantui se kummallekin puollelle, ja Elisa kävi virran "Mitä tietä meidän on sinne mentävä?" Hän vastasi: yli. **15** Kun Jerikosta tulleet profeetanoppilaat syrjästää "Edomin erämaan tietä". **9** Niin Israelin kuningas Juudan näkivät sen, sanoivat he: "Elian henki on laskeutunut kuningas ja Edomin kuningas lähtivät liikkeelle. Mutta Elisaan". Niin he tulivat häntä vastaan ja kumartuivat kun he olivat kierrelle kulkeneet seitsemän päivän hänen edessään maahan. **16** Ja he sanoivat hänelle: matkan eikä ollut vettä sotajoukolle eikä juhdille, jotka "Katso, palvelijaisi joukossa on viisikymmentä urhoollista seuravat heitä, **10** sanoi Israelin kuningas: "Voi, Herra miestä; menkööt he etsimään sinun isäntääsi. Ehkä on kutsunut nämä kolme kuningasta kokoon antaakseen Herran Henki on vienyt hänet ja heittänyt jollekin vuorelle heidät Mooabin käsii!" **11** Mutta Joosafat sanoi: "Eikö tai johonkin laaksoon." Hän vastasi: "Älkää lähetätkö". **12** Tällä ole ketään Herran profeettaa, kysyväksemme **17** Mutta he pyysivät häntä pyytämällä, kyllästyksin asti, hänen kauttaan neuvoa Herralta?" Silloin eräs Israelin kunnes hän sanoi: "Lähettääkää sitten". Niin he lähtettivät kuninkaan palvelijoista vastasi ja sanoi: "Täällä on Elisa, viisikymmentä miestä; ja nämä etsivät kolme päivää. Saafatin poika, joka vuodatti vettä Elian käsille". **12** mutta eivät löytäneet häntä. **18** Kun he tulivat takaisin Joosafat sanoi: "Hänellä on Herran sana". Niin Israelin hänen luksensa, hänen ollessaan Jerikossa, sanoi hän kuningas, Joosafat ja Edomin kuningas menivät hänen heille: "Enkö minä kieltyä teitä menemästä?" **19** Ja tykösä. **13** Ja Elisa sanoi Israelin kuninkaalle: "Mitä kaupungin miehet sanoivat Elisalle: "Katso, kaupungin minulla on tekemistä sinun kanssasi? Mene isäsi ja äitiisi asema on hyvä, niinkuin herrani näkee, mutta vesi on profeettain tykö." Israelin kuningas sanoi hänelle: "Ei huonoa, ja maassa syntyy keskoisia". **20** Hän sanoi: niin! Sillä Herra on kutsunut nämä kolme kuningasta "Tuokaa minulle uusi malja ja pankaa siihen suoloja". kokoon antaakseen heidät Mooabin käsii." **14** Elisa Ja he toivat sen hänelle. **21** Niin hän meni vesien sanoi: "Niin totta kuin Herra Sebaot elää, jonka edessä lähteelle ja heitti siihen suolat, sanoen: "Näin sanoo minä seison: jollen tahtoisi tehdä Joosafatille, Juudan Herra: Minä olen parantanut tämän veden; siitä ei enää kuninkaalle, mieliksi, niin minä tosiaankaan en katsoisi tule kuolemaa eikä keskenmenoa". **22** Niin vesi tuli sinuun enkä huomaisi sinua. **15** Mutta tuokaa minulle nyt terveelliseksi, aina tähän päivään asti, Elisan sanan kanteleensoittaja." Ja kun kanteleensoittaja soitti, niin mukaan, jonka hän puhui. **23** Sieltä hän meni Beetelin, ja Herran käsä laskeutui hänen päälensä, **16** ja hän sanoi: hänen käydessään tietä tuli pieniä poikasia kaupungista, "Näin sanoo Herra: Tehkää tämä laakso kuoppia täyneen. ja ne pilkkasivat häntä ja sanoivat hänelle: "Tule ylös, **17** Sillä näin sanoo Herra: Te ette tule näkemään tuulta kaljupää, tule ylös, kaljupää!" **24** Ja kun hän käännyti ja ettekä sadetta, ja kuitenkin tämä laakso tulee vettä näki heidät, kirosi hän heidät Herran nimeen. Silloin tuli täyneen; ja te saatte juoda, sekä te että teidän karjanne ja juhtanne. **18** Mutta tämä on Herran silmissä pieni poikaa kuoliaaksi. **25** Sieltä hän meni Karmel-vuorelle ja asia: hän antaa Mooabin teidän käsiiinne, **19** ja niin te valloitatte kaikki varustetut kaupungit ja kaikki valitut kaupungit, kaadatte kaikki hedelmäpuut, tutkitte kaikki vesilähteet ja turmelette kivillä kaikki hyvät peltopalstat."

3 Jooram, Ahabin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa Joosafatin, Juudan kuninkaana, kahdeksantenatoista hallitusvuotena, ja hän hallitsi kaksitoista vuotta. **2** Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ei kuitenkaan niinkuin hänen isänsä ja äitinsä, sillä hän poisti Baalin patsaan, jonka hänen isänsä oli teettänyt. **3** Kuitenkin hän riippui kiinni Jerobeamin, Nebatin pojaa, synnissä, jolla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä; siitä hän ei luopunut. **4** Meesa, Mooabin kuningas, omisti lammaslaumoja ja maksoi verona Israelin kuninkaalle satatuhatta karitsaa ja sadantuhannen oinaan villat. **5** Mutta Ahabin kuoltua Mooabin kuningas luopui Israelin kuninkaasta. **6** Siihen aikaan lähti kuningas Jooram Samariasta ja katsasti kaiken Israelin. **7** Ja hän meni ja lähetti Joosafatille Juudan kuninkaalle sanan: "Mooabin kuningas on

hyville peltopalstoille heitti kukaan heistä kiven, täyttääen "Voi kyllä: hänellä ei ole poikaa, ja hänen miehensä on ne; he tukkivat kaikki vesilähteet ja kaatoivat kaikki vanha". **15** Hän sanoi: "Kutsu hänet". Niin tämä kutsui hedelmäpuut, niin että ainoastaan Kiir-Haresetissa jäivät hänest, ja hän astui ovelle. **16** Ja Elisa sanoi: "Tähän kivet paikoilleen. Ja linkomiehet piirittivät kaupungin ja aikaan tulevana vuonna on sinulla poika syllisäsi". ampuivat sitä. **26** Kun Mooabin kuningas näki joutuvansa Hänen vastasi: "Ei, herrani; sinä Jumalan mies, älä petä miekkamiestä murtautuakseen Edomin kuninkaan luo; pojaa seuraavana vuonna juuri sinä aikana, jonka mutta he eivät voineet. **27** Niin hän otti poiokansa, Elisa oli hänelle sanonut. **18** Kun poika oli kasvanut esikoisensa, joka oli tuleva kuninkaaksi hänen sijaansa, isoksi, meni hän eräänä päivänä isänsä tykö, joka oli ja uharsi hänet poltouhriksi muurilla. Silloin suuri viha leikkuväen luona. **19** Ja hän valitti isälensä: "Voi minun päättäni, voi minun päättäni!" Tämä sanoi palvelijalle: omaan maahansa.

4 Eräs nainen, profeetanoppilaan vaimo, huusi Elisalle

sanoen: "Minun mieheni, sinun palvelijasi, kuoli, ja sinä tiedät, että palvelijasi oli herraapelkääväinen mies. Nyt velkoja tulee ottamaan minun molemmat poikani orjikseen." **2** Elisa sanoi hänelle: "Mitä minä voi tehdä sinun hyväksesi? Sano minulle, mitä sinulla on talossasi." Hän vastasi: "Palvelijattarellasi ei ole talossa muuta kuin öljyä sen verran, kuin minä tarvitseen voidellakseni itseäni". **3** Silloin hän sanoi: "Mene ja lainaa itsellesi astioita kylästä, kaikilta naapureiltasi, tyhjiä astioita, tarpeeksi paljon. **4** Mene sitten sisään, sulje ovi jälkeesi ja poikiesi jälkeen ja kaada kaikkiin niihin astioihin. Ja aina kun astia on täysi, nostaa se syrjään." **5** Niin hän meni pois hänen tykönsä ja sulki oven jälkeensä ja poikiensa jälkeen. Nämä toivat sitten hänelle astiat, ja hän kaatoi niihin. **6** Ja kun astiat olivat täynnä, sanoi hän pojallensa: "Tuo minulle vielä yksi astia". Mutta hän vastasi hänelle: "Ei ole enää astiata". Silloin öljy tyrehtyi. **7** Ja hän meni ja kertoi sen Jumalan miehelle. Tämä sanoi: "Mene ja myy öljy ja maksa velkasi. Sinä ja poikasi elätte siitä, mikä jää jäljelle." **8** Eräänä päivänä Elisa meni Suunemiin, ja siellä oli arvossa pidetty vaimo, joka vaati häntä aterioimaan. Ja niin usein kuin hän kulki sen kautta, poikkesi hän sinne aterioimaan. **9** Niin vaimo sanoi miehellensä: "Katso, minä olen huomannut, että hän, joka aina kulkee meidän kauttamme, on pyhä Jumalan mies. **10** Muurauttakaamme pieni yliskamnio ja pankaamme hänelle sinne vuode, pöytä, tuoli ja lamppu, niin että hän tullessaan meidän luoksemme voi vetätyä sinne." **11** Eräänä päivänä hän sitten tuli sinne, poikkesi yliskammioon ja pani sinne maata. **12** Ja hän sanoi palvelijallensa Geehasille: "Kutsu se suunemilainen vaimo". Ja hän kutsui tämän, ja hän astui hänen eteensä. **13** Niin hän sanoi palvelijalle: "Sano hänelle: 'Katso, sinä olet nähtyn kaiken tämän vaivan meidän tähtemme. Voinko minä tehdä jotakin sinun hyväksesi? Onko sinulla jotakin esittettävää kuninkaalalle tai sotapäällikölle?'" Mutta hän vastasi: "Minähän asun heimon keskellä". **14** Niin hän kysyi: "Eikö siis voi tehdä mitään hänen hyväksensä?" Geehasi vastasi:

"Kanna hänet äitinsä luo". **20** Niin palvelija otti hänet ja vei hänen äitinsä luo. Ja poika istui hänen polvillansa puolipäivään asti; sitten hän kuoli. **21** Ja äiti meni ylös ja laski hänet Jumalan miehen vuoteeseen, sulki oven, niin että poika jäi yksin, ja lähti pois. **22** Sitten hän kutsui miehensä ja sanoi: "Lähetä minulle palvelija ja aasintamma, niin minä riennän Jumalan miehen tykö ja tulen heti takaisin". **23** Hän sanoi: "Miksi menet hänen tykönsä tänä päivänä? Eihän nyt ole uusikuu eikä sapatti." Hän vastasi: "Ole huoleti". **24** Ja hän satuloi aasintamman ja sanoi palvelijallensa: "Aja yhä eteenpäin äläkä keskeytä minun matkaani, ennenkuin sanon sinulle". **25** Niin hän lähti ja tuli Jumalan miehen tykö Karmel-vuorelle. Kun Jumalan mies näki hänet kaukaa, sanoi hän palvelijalleen Geehasille: "Katso, se on suunemilainen vaimo. **26** Riennä nyt häntä vastaan ja kysy häntältä: 'Voitko sinä hyvin, voivatko miehesi ja poikasi hyvin?'" Hän vastasi: "Hyvin". **27** Tultuaan vuorelle Jumalan miehen tykö hän tarttui hänen jalkoihinsa. Niin Geehasi astui esiin työtäkseen hänet pois. Mutta Jumalan mies sanoi: "Jätä hänet rauhaan, sillä hänen sielunsa on murheellinen, ja Herra on salannut sen minulta eikä ole ilmoittanut sitä minulle". **28** Hän sanoi: "Pyysinkö minä poikaa herraltani? Enkö sanonut: 'Älä uskottele minulle?'" **29** Silloin Elisa sanoi Geehasille: "Vyytä kupeesi ja ota minun sauvani käteesi ja mene. Jos kohtaat jonkun, älä tervehdi häntä, ja jos joku tervehii sinua, älä vastaa. Ja pane minun sauvani pojaa kasvoille." **30** Mutta pojaa äiti sanoi: "Niin totta kuin Herra elää, ja niin totta kuin sinun sielusi elää: minä en jättää sinua". Ja Elisa nousi ja seurasi häntä. **31** Mutta Geehasi oli mennyt heidän edellänsä ja pannut sauvan pojaa kasvoille, mutta tämä ei ääntänyt eikä kuullut. Niin hän tuli takaisin häntä vastaan ja kertoi hänelle sanoen: "Poika ei herännyt". **32** Ja kun Elisa tuli huoneeseen, niin katso, poika makasi hänen vuoteessaan kuolleena. **33** Tultuaan sisään hän sulki oven, niin että he jäivät kahden, ja rukoili Herraa. **34** Senjälkeen hän nousi vuoteelle ja laskeutui pojaa yli, pannen suunsa hänen suunsa päälle, silmänsä hänen silmiensä päälle ja kätensä hänen kättensä päälle. Ja kun hän näin kumartui hänen ylitsensä, lämpeni

pojan ruumis. 35 Sitten hän kulki huoneessa kerran ettei hän etsii aihetta minua vastaan." 8 Mutta kun edestakaisin ja nousi ja kumartui hänen ylitsensä. Silloin Jumalan mies Elisa kuuli, että Israelin kuningas oli poika aivasti seitsemän kertaa, ja senjälkeen poika reväissyt vaatteensa, lähetti hän kuninkaalle sanan: avasi silmänsä. 36 Hän kutsui Geahasin ja sanoi: "Kutsu "Miksi olet reväissyt vaatteesi? Anna hänen tulla minun se suunemilainen vaimo". Niin hän kutsui vaimon, ja luokseni, niin hän tulee tietämään, ettei Israelissa on tämä tuli hänen luokseen. Hän sanoi: "Ota pojasi". profeetta." 9 Niin Naeman tuli hevosineen ja vaunuineen 37 Ja vaimo tuli ja lankesi hänen jalkainsa juureen, ja pääsyhti Elisan talon oven eteen. 10 Ja Elisa lähetti kumartui maahan ja otti poikansa ja meni ulos. 38 hänen luokseen sanansaattajan ja käski sanoa: "Mene Elisa palasi Gilgaliin, ja maassa oli nälänhätä. Ja kun ja peseydy seitsemän kertaa Jordanissa, niin lihasi tulee profeetanoppilaat istuvat hänen edessänsä, sanoi hän entisellensä, ja sinä tulut puhtaaksi". 11 Mutta Naeman palvelijallensa: "Pane suuri pata lie dello ja keitit vihastui ja meni matkaansa sanoen: "Katsko, minä luulin profeetanoppilaile". 39 Niin muuan heistä meni kedolle hänen edes tulevan ja astuvan esijä ja rukoilevan Herran, poimimaan yrtejä ja löysi villin köynnöskasvin ja poimi Jumalansa, nimeä, heiluttavan kättänsä sen paikan yli ja siitä villikurkuja viittansa täyden. Tultuaan hän leikkeli niin poistavan pitalin. 12 Eivätkö Damaskon virrat, Abana ne keittopataan, sillä he eivät tunteneet niitä. 40 Ja he ja Parpar, ole kaikkia Israelin vesijä paremmat? Voisinkah kaatoivat miesten syödä, mutta kun nämä maistoivat minä yhtä hyvin peseytyä niissä tullakseni puhtaaksi." Ja keitto, huusivat he ja sanoivat: "Jumalan mies, padassa hän kääntyi ja meni tiehensä kiukustuneena. 13 Mutta on kuolema!" Eivätkä he voineet syödä. 41 Silloin hän hänen palvelijansa astuvat esiin ja puhuttelivat häntä ja sanoivat: "Isäni, jos profeetta olisi määärannyt sinulle hän sanoi: "Tuokaa jauhoja". Ja hän heitti ne pataan. Sitten sanoivat: "Isäni, jos profeetta olisi määärannyt sinulle hän sanoi: "Kaataakaa väen syödä". Eikä padassa ollut jotakin erinomaista, etkä tekisi sitä? Saati sitten, kun hän mitään vahingollista. 42 Ja eräs mies tuli Baal-Saalisasta sanoivat sinulle ainoastaan: "Peseydy, niin tulut puhtaaksi." ja toi Jumalan miehelle uutisleipää, kaksikymmentä 14 Niin hän meni ja sukelsi Jordaniin seitsemän kertaa, ohraleipää ja tuleentumatonta viljaa repussansa. Silloin niinkuin Jumalan mies oli sanonut; ja hänen lihansa Elisa sanoi: "Anna väelle syödä". 43 Mutta hänen tuli entisellensä, pienien pojien lihan kaltaiseksi, ja hän palvelijansa sanoi: "Kuinka minä vain tarjoa siitä sadalle tuli puhtaaksi. 15 Sitten hän palasi Jumalan miehen miehelle?" Hän sanoi: "Anna väelle syödä; sillä näin luo, hän ja koko hänen joukkonsa, meni sisälle, astui sanoo Herra: He syövät, ja jää tähteeksikin". 44 Ja hän hänen eteensä ja sanoi: "Katsko, nyt minä tiedän, tarjosi heille; ja he söivät, ja jää tähteeksikin, Herran ettei Jumala ole missään muualla maan päällä kuin sanoa mukaan Israelissa. Ota siis vastaan iäähväislahia palvelijaltasi."

5 Naeman, Aramin kuninkaan sotapäällikkö, oli herraansa hyvin arvossa pitämä ja suurta kunnioitusta nauttiva mies, sillä hänen kauttansa Herra oli antanut Aramille voiton; ja hän oli sotaurho, mutta pitalaitutinen. **2** Kerran olivat aramilaiset menneet ryöstöretkelle ja tuoneet Israelin maasta vankina pienen tytön, joka joutui palvelukseen Naemanin puolisolle. **3** Tyttö sanoi emäärnällensä: "Oi, jospa herrani kävisi profetean luona Samariassa! Häն kyllä päästäisi hänet hänen pitalistansa." **4** Niin Naeman meni ja kertoi tämän herrallensa, sanoen: "Niin ja niin on tytö, joka on Israelin maasta, puhunut". **5** Aramin kuningas vastasi: "Mene vain sinne; minä lähetän kirjeen Israelin kuninkaalle". Niin Naeman lähti sinne ja otti mukaansa kymmenen talenttia hopeata, kuusihuhta sekeliä kultaa ja kymmenen juhlapukua. **6** Ja hän vei Israelin kuninkaalle kirjeen, joka kuului näin: "Kun tämä kirje tulee sinulle, niin katso, minä olen lähettynyt luoksesi palvelijani Naemanin, että sinähä päästäisit hänet hänen pitalistansa". **7** Kun Israelin kuningas oli lukenut kirjeen, repäisi hän vaatteensa ja sanoi: "Olenko minä Jumala, joka ottaa elämän ja antaa elämän, koska hän käskee minua päästämään miehen hänen pitalistansa? Ymmärtääkö ja nähkää,

että hän etsii aihetta minua vastaan." 8 Mutta kun Jumalan mies Elisa kuuli, että Israelin kuningas oli reväissyt vaatteensa, lähetti hän kunkaalle sanan: "Miksi olet reväissyt vaatteesi? Anna hänen tulla minun luokseni, niin hän tulee tietämään, että Israelissa on profeetta." 9 Niin Naeman tuli hevosineen ja vaunuineen ja pysähtyi Elisan talon oven eteen. 10 Ja Elisa lähetti hänen luokseen sanansaattajan ja käsik sanoa: "Mene ja peseedy seitsemän kertaa Jordaniassa, niin lihasi tulee entisellensä, ja sinä tulenet puhtaaksi". 11 Mutta Naeman vihastui ja meni matkaansa sanoen: "Katso, minä luulin hänen edes tulevan ja astuvan esiin ja rukoilevan Herran, Jumalansa, nimeä, heiluttavan kättänsä sen paikan yli ja niin poistavan pitalin. 12 Eivätkö Damaskon virrat, Abana ja Parpar, ole kaikkia Israelin vesiyä paremmat? Voisinhan minä yhtä hyvin peseptyä niissä tullakseeni puhtaaksi." Ja hän kääntyi ja meni tiehensä kiukustuneena. 13 Mutta hänen palvelijansa astuivat esiin ja puhuttelivat häntä ja sanoivat: "Isäni, jos profeetta olisi määärännyt sinulle jotakin erinomaista, etkö tekisi sitä? Saati sitten, kun hän sanoi sinulle ainoastaan: 'Peseedy, niin tulenet puhtaaksi'." 14 Niin hän meni ja sukelsi Jordaniin seitsemän kertaa, niinkuin Jumalan mies oli sanonut; ja hänen lihansa tuli entisellensä, pienien pojien lihan kaltaiseksi, ja hän tuli puhtaaksi. 15 Sitten hän palasi Jumalan miehen luo, hän ja koko hänen joukkonsa, meni sisälle, astui hänen eteensä ja sanoi: "Katso, nyt minä tiedän, ettei Jumalaa ole missään muualla maan päällä kuin Israelissa. Ota siis vastaan jäähyväislahja palvelijaltasi." 16 Mutta hän vastasi: "Niin totta kuin Herra elää, jonka edessä minä seisoin, en minä sitä ota". Ja Naeman pyytämällä pyysi häntä ottamaan, mutta hän epäsi. 17 Niin Naeman sanoi: "Jos et tättä otakaan, salli kuitenkin palvelijasi saada sen verran maata, kuin muulipari voi kantaa. Sillä palvelijasi ei enää uhraa polttouuria eikä teurasuhria muille jumalille kuin Herralle. 18 Tämän antakoon kuitenkin Herra anteeksi palvelijallesi: kun minun herrani menee Rimmonin temppeliin rukoilemaan, nojaten minun kateeni, ja minäkin kumartaen rukoilen Rimmonin temppelissä, niin antakoon Herra palvelijallesi anteeksi sen, että minä kumartaen rukoilen Rimmonin temppelissä." 19 Elisa sanoi hännelle: "Mene rauhassa". Kun hän oli kulkenut hänen luotansa jonkun matkaa, 20 ajatteli Geehasi, Jumalan miehen Elisan palvelija: "Katso, minun herrani säästi tuota aramilaista Naemania, niin ettei ottanut häneltä, mitä hän oli tuonut. Niin totta kuin Herra elää, minä riennän hänen jälkeensä ja otan häneltä jotakin." 21 Niin Geehasi juoksikin Naemanin jälkeen. Kun Naeman näki hänen rientävän jäljessänsä, hyppäsi hän alas vaunuistaan, meni häntä vastaan ja kysyi: "Onko kaikki hyvin?" 22 Hän vastasi: "Hyvin on; mutta herrani on lähetänyt minut ja käskee sanoa: 'Nyt iuuri tuli luokseeni Efraimin vuoristosta kaksi nuorta

miestä, profeetanoppilaita. Anna heille talentti hopeata palvelija nousi aamulla varhain ja meni ulos, niin katso, ja kaksi juhlapukua." 23 Naeman vastasi: "Suvaitse sotajoukko, hevoset ja sotavaunut piirittivät kaupunkia. ottaa kaksi talenttia". Ja hän pyytämällä pyysi häntä. Niin hän sitoi kaksi talenttia hopeata kahteen kukkaroon ja antoi ne ynnä kaksi juhlapukua kahdelle palvelijallensa, niittä, jotka ovat meidän kanssamme, on enemmän ja he kantoivat niitä hänен edellänsä. 24 Mutta kun hän kuin niittä, jotka ovat heidän kanssansa". 17 Ja Elisa tuli kummulle, otti hän ne heidän käsistänsä ja kätki rukoili ja sanoi: "Herra, avaa hänen silmänsä, että ne taloon; sitten hän päästää miehet menemään. 25 Ja hän näkisi". Ja Herra avasi palvelijan silmät, ja hän hän meni sisälle ja astui herransa luo. Niin Elisa kysyi näki, ja katso: vuori oli täynnä tulisia hevosia ja tulisia häneltä: "Mistä tuleet, Geehasi?" Hän vastasi: "Palvelijasi vaunuja Elisan ympärillä. 18 Kun viholliset sitten tulivat ei ole käynyt missään". 26 Elisa sanoi hänelle: "Eikö minun henkeni kulkenut sinun kanssasi, kun eräs mies kääntyi vaunuissansa sinua vastaan? Oliko nyt aika ottaa hopeata ja hankkia vaatteita, öljytarhoja, viinitarhoja, lampaita, raavaita, palvelijoita ja palvelijattaria? 27 Ja hän vei heidät Samariaan. 20 Mutta kun he tulivat Naemanin pitalautti taritti sinuun ja sinun jälkeläisiisi ikiajoiksi." Ja Geehasi lähti hänén luotansa lumivalkeana pitalista.

6 Ja profeetanoppilaat sanoivat Elisalle: "Katso, huone, jossa me istumme sinun edessäsi, on meille liian ahdas. 2 Menkäämme siis Jordaniille, ja tuokaamme sieltä kukaan yksi hirsia ja rakentakaamme sinne huone istuaksemme." Hän sanoi: "Menkää". 3 Eräs heistä sanoi: "Suvaitse tulla palvelijasi kanssa". Hän sanoi: "Minä tulen". 4 Niin hän meni heidän kanssaan. Ja Jordaniille tultuaan he hakkasivat puita. 5 Mutta erään heistä kaataessa hirttä kirposi kirves veteen. Niin hän huusi ja sanoi: "Voi, herrani, se oli vielä lainattu!" 6 Jumalan mies kysyi: "Mihin se kirposi?" Ja hän näytti hänelle paikan. Silloin hän veisti puukappaleen ja heitti sen siihen ja sai kirveen housemaan pinnalle. 7 Sitten hän sanoi: "Nosta se ylös". Ja mies ojensi käten sää ja otti sen. 8 Kun Aramin kuningas oli sodassa Israelia vastaan, neuvotteli hän palvelijainsa kanssa ja sanoi: "Siihen ja siihen paikkaan minä asetun leiriin". 9 Mutta Jumalan mies lähti Israelin kuninkaalle sanan: "Varo, ettet mene siihen paikkaan, sillä aramilaiset ovat asettuneet sinne". 10 Niin Israelin kuningas lähti sanan siihen paikkaan, jonka Jumalan mies oli hänelle sanonut. Nämä tämä varoitti häntä, ja hän oli siellä varuillaan. Eikä se tapahtunut ainoastaan kerran tai kahdesti. 11 Aramin kuninkaana sydän tuli tästä levottomaksi, ja hän kutsui palvelijansa ja sanoi heille: "Ettekö voi ilmaista minulle, kuka meikäläisistä pitää Israelin kuninkaan puolta?" 12 Silloin eräs hänén palvelijoistaan sanoi: "Ei niin, herrani, kuningas, vaan profeetta Elisa, joka on Israelissa, ilmaisee Israelin kuninkaalle nekin sanat, jotka sinä puhut makuuhuoneessasi". 13 Hän sanoi: "Menkää ja katsokaa, missä hän on, niin minä lähetän ottamaan hänet kiinni". Ja hänelle ilmoitettiin: "Katso, hän on Dootanissa". 14 Niin hän lähetti sinne hevosia ja sotavaunuja ja suuren sotajoukon. He tulivat sinne yöllä ja ympäröivät kaupungin. 15 Kun Jumalan miehen

palvelija nousi aamulla varhain ja meni ulos, niin katso, ja hän palvelijansa sanoi hänelle: "Voi, herrani, mitä me nyt teemme?" 16 Hän sanoi: "Älä pelkää, sillä hän sitoi kaksi talenttia hopeata kahteen kukkaroon ja antoi ne ynnä kaksi juhlapukua kahdelle palvelijallensa, niittä, jotka ovat meidän kanssamme, on enemmän ja he kantoivat niitä hänén edellänsä. 17 Ja Elisa tuli kummulle, otti hän ne heidän käsistänsä ja kätki rukoili ja sanoi: "Herra, avaa hänen silmänsä, että ne taloon; sitten hän päästää miehet menemään. 25 Ja hän näkisi". Ja Herra avasi palvelijan silmät, ja hän hän meni sisälle ja astui herransa luo. Niin Elisa kysyi näki, ja katso: vuori oli täynnä tulisia hevosia ja tulisia häneltä: "Mistä tuleet, Geehasi?" Hän vastasi: "Palvelijasi vaunuja Elisan ympärillä. 18 Kun viholliset sitten tulivat ei ole käynyt missään". 26 Elisa sanoi hänelle: "Eikö häntä vastaan, rukoili Elisa Herra ja sanoi: "Sokaise tämä väki". Silloin hän sökäisi heidät Elisan pyynnön mukaan. 19 Ja Elisa sanoi heille: "Ei tämä ole oikea Samariaan, sanoi Elisa: "Herra, avaa näiden silmät, ja he näkivät". Silloin Herra avasi heidän silmänsä, ja he näkivät; ja katso: he olivat keskellä Samariaa. 21 Ja kun Israelin kuningas näki heidät, sanoi hän Elisalle: "Surmaanko minä heidät, isäni, surmaanko heidät?" 22 Hän sanoi: "Älä surmaa. Surmaatto sinä ne, jotka otat vangiksi miekallasi ja jousellasi? Pane heidän eeteensä ruokaa ja juomaa heidän syödä ja juoda; menkööt sitten takaisin herransa luo." 23 Niin tämä valmisti heille suuren aterian, ja kun he olivat syöneet ja juoneet, päästää hän heidät menemään; ja he menivät herransa luo. Eikä aramilaisia partiojoukkoja sitten enää tullut Israelin maahan. 24 Sen jälkeen Benhadad, Aramin kuningas, kokosi kaiken sotajoukkonsa ja tuli ja piiritti Samarian. 25 Silloin syntyi Samariassa, heidän piirittääessään sitä, suuri nälänhätä, niin että aasinpää maksoi kahdeksankymmentä hopeasekelia ja neljännes kab-mittaa kyyhkysensontaa viisi hopeasekelia. 26 Ja kun Israelin kuningas käveli muurin päällä, huusi muuan vaimo hänelle ja sanoi: "Auta, herrani, kuningas". 27 Hän vastasi: "Jollei Herra auta sinua, niin mistä minä hankin sinulle apua? Puimatantereeltako vai viinikuurnasta?" 28 Ja kuningas sanoi hänelle: "Mikä sinun on?" Hän vastasi: "Tämä vaimo sanoi minulle: 'Anna tänne poikasi, syödäksemme hänet tänä päivänä, niin syömmekin huomenna minun poikani'. 29 Ja me keitimme minun poikani ja söimme hänet. Ja minä sanoin toisen päävänä hänelle: 'Anna tänne poikasi, syödäksemme hänet'. Mutta hän piilotti poikansa." 30 Kun kuningas kuuli vaimon sanat, repäisi hän vaatteensa, kävellessään muurin päällä. Niin kansa näki, että hänellä oli vaatteiden alla säkki, paljaalla iholla. 31 Ja hän sanoi: "Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos Elisan, Saafatin pojant, pää tänä päivänä jää hänén hartoilleen". 32 Elisa istui talossaan, ja vanhimmat istuivat hänén työönänsä. Ja kuningas oli lähetänyt miehen edellänsä. Mutta ennenkuin sanansaattaja tuli hänén luokseen, sanoi

hän vanhimmille: "Näettekö, kuinka se murhamiehen meille tekeväät. He tietävät meidän kärsivän nälkää, ja poika lähetää hakkaamaan minulta päättä poikki? Mutta sentähden he ovat poistuneet leiristä ja piloutuneet kun sanansaattaja tulee, katsokaa, että suljette oven ja pidätte oven kiinni hänen lältä. Eivätkö jo kuulu hänen herransa askeleet hänen jäljessään?" 33 Hänen vielä puhueaan heidän kanssana, tuli sanansaattaja hänen luokseen ja sanoi: "Katso, tämä onnettomuuks tulee Herralta; mitä minä enää odottaisin Herraa?"

7 Mutta Elisa vastasi: "Kuulkaa Herran sana; näin sanoo Herra: Huomenna tähän aikaan maksaa Samarian portissa sea-mitta lestyjä jauhoja sekelin ja kaksi sea-mittaa ohria sekelin". 2 Niin vaunusoturi, jonka käsivarteen kuningas nojasi, vastasi Jumalan miehelle ja sanoi: "Katso, vaikka Herra tekisi akkunat taivaaseen, kuinka voisi tämä tapahtua?" Häni sanoi: "Sinä olet näkevä sen omin silmin, mutta syödä siitä et saa". 3 Ja kaupungin portin oven edustalla oleskelii neljä pitalitautista miestä. He sanoivat toisillensa: "Mitä me istumme tässä, kunnes kuolemme?" 4 Jos päättämme mennä kaupunkiin, jossa on nälänhätä, niin me kuolemme. Jos jäämme tähän, niin me kuolemme. Tulkaa, siirtykäämme nyt aramilaisten leiriin. Jos he jättävät meidät eloon, niin me jäämme eloon; jos he surmaavat meidät, niin me kuolemme." 5 Niin he nousivat hämärissä mennäkseen aramilaisten leiriin. Kun he tulivat aramilaisten leirin laitaan, niin katso: siellä ei ollut ketään. 6 Silloin Herra oli antanut aramilaisten sotajoukon kuulla sotavaunujen, hevosten ja suuren sotajoukon töminää; ja niin he olivat sanoneet toisilleen: "Katso, Israelin kuningas on palkannut meitä vastaan heettiläisten kuninkaat ja egyptiläisten kuninkaat, että nämä hyökkäisivät meidän kimppuumme". 7 Niin he olivat lähteneet liikkeelle ja paenneet hämärissä ja jättäneet telttansa, hevosensa, aasinsa ja leirinsä, niinkuin se oli; he olivat paenneet pelastaakseen henkensä. 8 Tultuaan leirin laitaan pitalitautiset menivät erääseen teltaan, söivät ja joivat, ottivat sieltä hopeata ja kultaa ja vaatteita, menivät pois ja kätkivät ne. Sitten he tulivat takaisin ja menivät toiseen teltaan ja ottivat sieltä saalistaa ja menivät pois ja kätkivät sen. 9 Mutta sitten he sanoivat toisilleen: "Emme tee oikein. Tämä päivä on hyvän sanoman päivä. Jos olemme vaitti ja odotamme aamun valkenemiseen asti, niin me joudumme syllisiksi. Tulkaa, menkäämme nyt ilmoittamaan tämä kuninkaan linnaan." 10 Niin he tulivat ja kutsuivat kaupungin portinvartijat ja ilmoittivat heille sanoen: "Me tulimme aramilaisten leiriin, ja katso, siellä ei ollut ketään eikä kuulunut ihmisiäntä; siellä oli vain hevosia ja aaseja kytkeytinä kiinni, ja teltat olivat, niinkuin olivat olleet". 11 Portinvartijat huusivat ja ilmoittivat tämän kuninkaan linnaan. 12 Silloin kuningas nousi yöllä ja sanoi palvelijoilleen: "Minä sanon teille, minkä aramilaiset

meille tekevät. He tietävät meidän kärsivän nälkää, ja keddolle, ajatellen: kun ne lähevät kaupungista, niin me otamme heidät elävinä kiinni ja menemme kaupunkiin." 13 Mutta eräs hänen palvelijoistaan vastasi ja sanoi: "Ottetakoon viisi tähtheeksi jäähneistä hevosista, jotka ovat vielä täällä jäljellä-niidenhän käy kuitenkin samoin kuin kaiken Israelin joukon, joka on täällä jäljellä, ja samoin kuin kaiken Israelin joukon, joka on hukkunut ja lähettäämme katsomaan". 14 Niin he ottivat kahdet sotavaunut hevosineen, ja kuningas lähetti ne aramilaisten sotajoukon jälkeen, sanoen: "Menkää ja katsokaa". 15 He menivät heidän jälkeensä aina Jordaniille asti; ja katso: koko tie oli täynä vaatteita ja aseita, jotka aramilaiset olivat heittäneet pois rientäessään pakoon. Niin sanansaattajat tulivat takaisin ja ilmoittivat sen kuninkaalle. 16 Silloin kansa lähti ja ryösti aramilaisten leirin. Ja niin sea-mitta lestyjä jauhoja maksoi sekelin ja kaksi sea-mittaa ohria sekelin, Herran sanan mukaan. 17 Kuningas oli asettanut sen vaunusoturin, jonka käsivarteen hän nojasi, porttiin valvomaan järjestystä. Mutta kansa tallasi hänet kuoliaaksi portissa, niinkuin Jumalan mies oli puhunut, silloin kun kuningas tuli hänen luokseensa. 18 Silloin kunnan mies oli puhunut kuninkaalle näin: "Huomenna tähän aikaan maksaa kaksi sea-mittaa ohria Samarian portissa sekelin ja sea-mitta lestyjä jauhoja sekelin", 19 oli vaunusoturi vastannut Jumalan miehelle ja sanonut: "Katso, vaikka Herra tekisi akkunat taivaaseen, kuinka tämä voisi tapahtua?" Silloin häni oli sanonut: "Sinä olet näkevä sen omin silmin, mutta syödä siitä et saa". 20 Ja niin hänen myös kävi: kansa tallasi hänet kuoliaaksi portissa.

8 Ja Elisa puhui vaimolle, jonka pojant hän oli palauttanut henkiin, ja sanoi: "Nouse ja lähde, sinä ja sinun perheesi, asumaan muukalaisena, missä vain voit asua, sillä Herra on käskenyt nälänhädän tulla, ja se myös tulee maahan seitsemäksi vuodeksi". 2 Niin vaimo nousi ja teki Jumalan miehen sanan mukaan: hän lähti ja asui perheineensä muukalaisena filistealaisten maassa seitsemän vuotta. 3 Mutta niiden seitsemän vuoden kuluttua vaimo palasi filistealaisten maasta; ja häni tuli anomaan kuninkaalta taloansa ja peltolansa. 4 Ja kuningas puhutteli juuri Geehasia, Jumalan miehen palvelijaa, ja sanoi: "Kerro minulle kaikki ne suuret teot, jotka Elisa on tehnyt". 5 Juuri kun hän kertoi kuninkaalle, kuinka Elisa oli palauttanut kuolleen henkiin, tuli vaimo, jonka pojant hän oli palauttanut henkiin, anomaaan kuninkaalta taloansa ja peltolansa. Silloin Geehasi sanoi: "Herrani, kuningas, tämä on se vaimo; ja tämä on se poika, jonka Elisa palautti henkiin". 6 Ja kuningas kyseli vaimolta, ja tämä kertoi sen hännelle. Niin kuningas antoi hänen mukaansa hoviherran ja

9 Profeetta Elisa kutsui erään profeetanoppilaan ja sanoi hänelle: "Vyötä kupeesi ja ota tämä öljyastia mukaasi ja mene Gileadin Raamottiin. 2 Ja tultuaan sinne hae sieltä käsisi Jeehu, Joosafatin poika, Nimsin pojapojka; mene sisäänsi, käske hänen nousta toveriensa keskeltä ja vie hänet sisimpään huoneeseen. 3 Ota sitten öljyastia, vuodata öljyä hänen päähansä ja sano: 'Näin sanoo Herra: Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi'. Avaa sitten ovi ja pakene viivyttelemättä." 4 Niin nuorukainen, profeetan palvelija, meni Gileadin Raamottiin. 5 Ja kun hän tuli sinne, niin katso: totaväen pääilliköt istuivat siellä. Niin hän sanoi: "Minulla on asiaa sinulle, pääillikö". Jeehu kysyi: "Kenelle mestä kaikista?" Hän vastasi: "Sinulle itsellesi, pääillikö". 6 Silloin tämä nousi ja meni sisälle huoneeseen; ja hän vuodatti öljyä tämän päähän ja sanoi hänelle: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Minä olen voidellut sinut Herran kansan, Israelin, kuninkaaksi. 7 Ja sinä olet surmaava herrasi Ahabin suvun; sillä minä kostan lisebelille palvelijaini, profeettaini, veren ja kaikkien Herran palvelijain veren. 8 Ja koko Ahabin suku on hukkuvia: minä hävitän Israelista Ahabin miespuoliset jälkeläiset, kaikki tyyni. 9 Ja minä teen Ahabin suvulle saman, minkä Jerobeamin, Nebatini pojani, suvulle ja saman, minkä Baesan, Ahian pojani, suvulle. 10 Ja koirat syövät lisebelin Jisreelin vainiolla, eikä kukaan ole hautaava häntä." Sitten hän avasi oven ja pakeni. 11 Kun Jeehu tuli ulos herransa palvelijain tuo, kysyttiin hänetätki: "Onko kaikki hyvin? Miksi tuo nullo kävi sinun luonasi?" Hän vastasi heille: "Tehän unnette sen miehen ja hänen puheensa". 12 Mutta he sanoivat: "Valhetta! Sano meille tottuus." Hän sanoi: "Niin ja niin hän puhui minulle ja sanoi: 'Näin sanoo Herra: Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi'".

13 Silloin he ottivat kiuruusti kukin vaatteensa ja paniivat Gaaniin pään. Mutta Jeehu ajo häntä takaa ja sanoi: ne hänen allensa paljaille portaille; ja he puuhuisivat "Ampukaa hänetkin vaunuuhinsa". Ja he ampuivat pasunaan ja huusivat: "Jeehu on tullut kuninkaaksi". Häntä Guurin solassa, joka on Jibleamin luona; mutta **14** Niin Jeehu, Joosafatin poika, Nimsin pojapaino, hän pakeni Megiddoon ja kuoli siellä. **28** Ja hänen teki salaliiton Jooramia vastaan. Joram oli ollut kaiken palvelijansa veivät hänet vaunuissa Jerusalemiin ja Israelin kanssa puolustamassa Gileadin Raamotia hautasivat hänet hänen omaan hautaan, hänen isiensä Hasaelia, Aramin kuningasta, vastaan. **15** Mutta kuningas viereen, Daavidin kaupunkiin. **29** Ahasja oli tullut Juudan Joram oli tullut takaisin parantuakseen Jisreelissä kuninkaaksi Joram, Ahabin pojant, yhdentenätoista haavoista, joita aramilaiset olivat iskeneet häneen hallitusvuotena. **30** Sitten Jeehu tuli Jisreeliin. Kun hänen taistellessaan Hasaelia, Aramin kuningasta, lisebel kuuli sen, maalasi häni ihmälillä silmäluomensa, vastaan. Ja Jeehu sanoi: "Jos se teille kelpaa, niin koristeli päänsä ja katseli ulos akkunasta. **31** Ja kun älkää päästääkä pakoon kaupungista ketään, joka menisi Jeehu tuli portista sisään, kysyi lisebel: "Kävökö hyvin ilmoittamaan tättä Jisreeliin". **16** Sitten Jeehu nousi Simrille, herransa murhaajalle? **32** Hän käänsi kasvonsa vaunuuhinsa ja lähti Jisreeliin, sillä Joram makasi siellä; akkunaa kohti ja sanoi: "Kuka on minun puolellani? ja Ahasja, Juudan kuningas, oli tullut sinne katsomaan Kuka?" Niin pari kolme hoviherra katsoi alas häneen. Joramia. **17** Mutta tähystää seisoit Jisreelin tornissa, **33** Jeehu sanoi: "Syöskää hänet alas". Ja he syöksivät ja kun hän näki Jeehun joukon tulevan, sanoi hän: hänet alas, niin että hänen vertansa pirskui seinään ja "Minä näen väkijoukon". Niin Joram sanoi: "Otettakoon hevosin; ja nämä tallasivat hänet jalkoihinsa. **34** Sitten ratsumies ja lähetettäköön heitä vastaan kysymään, Jeehu meni sisään, sōi ja joi. Ja hän sanoi: "Korjatkaa onko kaikki hyvin". **18** Ja ratsumies lähti häntä vastaan se kirottua ja haudattaa hänet, sillä onhan hän kuninkaana ja sanoi: "Näin kysyy kuningas: 'Onko kaikki hyvin?'" tytär". **35** Mutta kun he menivät hautaamaan häntä, Jeehu vastasi: "Mitä se sinua liikuttaa, onko hyvin? ja Käännä ja seuraa minua." Niin tähystää ilmoitti sanoen: "Kädet. **36** Ja he tulivat takaisin ja ilmoittivat sen Jeehulle. "Sanansaattaja on tullut heidän luokseensa, mutta ei palaa". **19** Silloin hän lähti toisen ratsumiehen. Kun häni puhui palvelijansa tisbeläisen Elian kautta: 'Jisreelin tämä oli tullut heidän luokseensa, sanoi hän: "Näin vainiolla koirat syövät lisebelin lihan; **37** ja lisebelin kysyy kuningas: 'Onko kaikki hyvin?' Jeehu vastasi: "Mitä se sinua liikuttaa, onko hyvin? Käännä ja seuraa minua." **20** Niin tähystää ilmoitti sanoen: "Hän on tullut heidän luokseensa, mutta ei palaa. Ja ajo on aivan kuin Jeehun, Nimsin pojant, ajoa; sillä hän ajaa niinkuin hurja." **21** Silloin Joram sanoi: "Valjastettakoon!" Ja he valjastivat hänen sotavaununsa. Niin Joram, Israelin kuningas, ja Ahasja, Juudan kuningas, lähtivät kumpikin sotavaunuissaan ja menivät Jeehua vastaan. He kohtasivat hänet jisreeliläisen Naabotin maapalstalla. **22** Kun Joram näki Jeehun, kysyi hän: "Onko kaikki hyvin, Jeehu?" Tämä vastasi: "Kuinka kaikki voisi olla hyvin, kun sinun äitiisi lisebelin haureus ja hänen monet velhoutensa yhä vielä jatkuvat?" **23** Silloin Joram käänsi vaununsa ja pakeni, huutaen Ahasjalle: "Kavallus, Ahasja!" **24** Mutta Jeehu sieppasi jousen käteensä ja ampui Joramia hartioiden välille, niin että nuoli meni sydämén lävitse, ja hän vaipui vaunuuhinsa. **25** Sitten hän sanoi Bidkarille, vaunusoturille: "Ota hänet ja heitä jisreeliläisen Naabotin maapalstalle; sillä muistathan, että Herra meidän ratsastaessamme rinnakkain hänen isänsä Ahabin jäljessä lausui hänen tämän ennustuksen: **26** 'Totisesti, minä näin eilen Naabotin ja hänen poikiensa veren, sanoo Herra; ja minä olen juuri tällä maapalstalla kostava sinulle, sanoo Herra'. Ota siis hänet ja heitä tälle maapalstalle, Herran sanan mukaan." **27** Kun Ahasja, Juudan kuningas, sen näki, pakeni hän Beet-

10 Mutta Ahabilla oli seitsemäenkymmentä poikaa Samariassa. Ja Jeehu kirjoitti kirjeet ja lähetti ne Samariaan, Jisreelin päämiehille, vanhimmille ja Ahabin poikien holhoojille; hän kirjoitti näin: **2** "Kun tämä kirje tulee teille, joiden hallussa herranne pojat ovat ja joiden hallussa ovat sotavaunut, hevoset, varustettu kaupunki ja aseet, **3** niin valitkaa herranne pojista paras ja oikeamielisin ja asettakaan hänet isänsä valtaistuimelle ja sotikaa herranne suvun puolesta". **4** Mutta he peljästyivät kovin ja sanoivat: "Katso, ne kaksi kuningasta eivät kestäneet hänen edessään, kuinka me kestäisimme?" **5** Niin linnan päälikkö ja kaupungin päälikkö sekä vanhimmat ja holhoojat lähettilivät Jeehulle sanan: "Me olemme sinun palvelijoitasi; me teemme kaiken, mitä sinä meille määräät. Emme me tee ketään kuninkaaksi; tee, mitä tahdot." **6** Silloin hän kirjoitti heille toisen kirjeen, näin kuuluvan: "Jos te olette minun puolellani ja kuulette minua, niin ottakaa herranne pojien pää ja tulkaa huomenna tähän aikaan minun luokseni Jisreeliin". Ne seitsemäenkymmentä kuninkaana poikaa asuivat näet kaupungin ylimysten luona, jotka heitä kasvattivat. **7** Kun kirje tuli heille, ottivat he kuninkaan pojat ja tappoivat heidät, seitsemäenkymmentä miestä, paniivat heidän päänsä koreihin ja lähettilivät ne Jeehulle Jisreeliin. **8** Ja sanansaattaja tuli ja ilmoitti hänelle

sanoen: "He ovat tuoneet kuninkaan poikien pää". uhraamaan teurasuhreja ja polttouhreja. Mutta Jeehu oli Hän sanoi: "Pankaa ne kahteen roukkioon portin oven asettanut ulkopuolelle kahdeksankymmentä miestä ja edustalle huomiseen saakka". 9 Ja aamulla hän meni sanonut: "Jos kuka päästää pakoon yhdenkään niistä ulos, asetti siihen ja sanoi kaikelle kansalle: "Te olette miehistä, jotka minä tuon teidän käsissine, menee henki syöttömät. Katso, minä olen tehnyt salaliiton herraani hengestä". 25 Ja päättettyänsä polttouhrin uhraamisen vastaan ja tappanut hänet; mutta kuka on surmannut sanoi Jeehu henkivartijoille ja vaunusotureille: "Menkää kaikki nämä? 10 Tietäkää siis, ettei ainakaan Herran sisään ja surmatkaa heidät; älköön yksikään pääskö sana, jonka Herra on puhunut Ahabin sukua vastaan, ulos". Niin he surmasivat heidät miekan terällä, ja varise maahan. Herra on tehnyt, minkä hän on puhunut henkivartijat ja vaunusoturit heittivät ulos heidän palvelijansa Elian kautta." 11 Sitten Jeehu surmasi ruumiinsa. Sitten he menivät Baalin temppeliinnaan 26 kaikki, jotka olivat Ahabin suvusta jäljellä Jisreelissä, ja toivat ulos Baalin temppelin patsaat ja polttivat ne, sekä kaikki hänen ylimyksensä, uskottunsa ja pappinsa, 27 ja he kukistivat Baalin patsaan. He häittivät Baalin päästämättä pakoon ainotaakaan. 12 Sitten hän nousi temppelin ja tekivät siitä käymälöitä; niin aina tähän ja lähti Samariaan; mutta tullessaan paimenten Beet-päävään asti. 28 Nämä Jeehu hävitti Baalin Israelista. Eekedin, joka on tien varrella, 13 Jeehu kohtasi Ahasjan, 29 Mutta Jerobeamin, Nebatin pojat, synneistä, joilla Juudan kuninkaan, veljet ja kysyi: "Keitä te olette?" He hän oli saattanut Israelin tekemään syntiä, Beetelissä ja vastasivat: "Me olemme Ahasjan veljiä ja menemme Daanissa olevista kultavasikoista, Jeehu ei luopunut. 30 tervehtimään kuninkaan poikia ja kuninkaan äidin poikia". Niin Herra sanoi Jeehulle: "Koska olet hyvin toimittanut 14 Hän sanoi: "Ottakaa nämä elävinä kiinni". Ja he sen, mikä oli oikein minun silmissäni, ja koska teit ottivat heidät elävinä kiinni ja tappovat heidät ja heittivät Ahabin suvulle aivan minun mieleni mukaan, niin Beet-Eekedin vesisäiliöön, neljäkymmentä kaksoi miestä. istukoot sinun poikasi Israelin valtaistuimella neljänteenteen Häni ei jättänyt heistä eloona ainotaakaan. 15 Kun hän polveen". 31 Mutta Jeehu ei vaeltanut tarkoin, kaikesta sitten lähti sieltä, kohtasi hän Joonadabin, Reekabin sydämostänsä, Herran, Israelin Jumalan, lain mukaan; pojat, joka tuli häntä vastaan. Ja hän tervehti häntä ja hän ei luopunut Jerobeamin synneistä, joilla tämä oli sanoi hänelle: "Onko sinun sydämesi yhtä vilpitöin minua saattanut Israelin tekemään syntiä. 32 Niihin aikoihin kohtaan, kuin minun sydämeni on sinua kohtaan?" Herra rupesi lohkomaan Israelia, sillä Hasael voitti heidät Joonadab vastasi: "On". -"Jos niin on, niin lyö kättä kaikkialla Israelin raja-alueella 33 ja valloitti Jordanista minun kanssani." Ja hän lõi kättä, ja hän otti hänet auringonnousuun pään koko Gileadin maan, gaadilaiset, vaunuinhansa. 16 Ja hän sanoi: "Tule minun kanssani ruubenalaiset ja manasselialaiset, alkaen Aroerista, joka katsomaan minun kiivailuani Herran puolesta". Niin hän on Arnon-joen rannalla-sekä Gileadin että Baasanin. sai ajaa hänen vaunuissansa. 17 Tultuaan Samariaan 34 Mitä muuta on kerrottavaa Jeehusta ja kaikesta, hän surmasi kaikki, jotka olivat Ahabin jälkeläisistä jäljellä mitä hän teki, ja kaikista hänen urotoistänsä, se on Samariassa, kunnes hän oli hävittänyt hänen sukunsa, kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. 35 Sitten Herran sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut Elialle. 18 Sitten Jeehu kokosi kaiken kansan ja sanoi heille: "Ahab on palvellut Baalia vähän; Jeehu on palveleva häntä Jeehu meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin paljon. 19 Kutsukaa nyt minun luokseni kaikki Baalin Samariaan. Ja hänen poikansa Jooahas tuli kuninkaaksi profeetat, kaikki hänen palvelijansa ja kaikki hänen pappinsa, älköönkä kukaan jääkö pois; sillä minä aion makuuhuoneeseen. Tällä pidettiin Jooasta kätketynä Baalin palvelijat tulivat; ei yksikään jäänyt tulematta. Atalalta, niin ettei hän tullut surmatuksi. 3 Sitten poika Niin he menivät Baalin temppeliin, ja Baalin temppeli täytyi ääriään myötä. 22 Ja hän sanoi vaatekammion vuotena. Joojada lähettilä hakemaan kaarilaisten ja hoitajalle: "Tuo puvut kaikille Baalin palvelijoille". Ja henkivartijain sadanpäämiehiä ja tuotti heidät luokseensa tämä toi heille puvut. 23 Kun Jeehu Joonadabin, Reekabin pojat, kanssa tuli Baalin temppeliin, sanoi Herra temppeliin. Ja sittenkuin hän oli tehnyt liiton hän Baalin palvelijoille: "Tutkikaa ja katsokaa, ettei täällä heidän joukossanne ole ketään Herran palvelija, vaan temppeleissä, näytti hän heille kuninkaan pojat. 5 ainoastaan Baalin palvelijoita". 24 Sitten he menivät Sitten hän käski heitä sanoen: "Tehkää näin: kolmas osa teistä, joiden on mentävä vartionpitoon sapattina,

vartioikoon kuninkaan palatsia, 6 kolmas osa olkoon sivuportilla ja kolmas osa henkivartijain takana olevalla silmissä, niin kauan kuin hän eli, sillä pappi Joojada portilla; vartioikaa palatsia, kuka vuorollanne. 7 Mutta oli opettanut häntä. 3 Kuitenkaan eivät uhrikukkulat kaksi muuta teidän osastoanne, kaikki, jotka pääsevät hävinneet, vaan kansa Uhrasi ja suitsutti yhä edelleen vartionpidosta sapattina, vartioikoot Herran temppeliä, uhrikukkuloilla. 4 Ja Jooas sanoi papeille: "Kaiken rahan, kuninkaan luona. 8 Asettukaa kuninkaan ympärille, joka pyhinä lahjoina tuodaan Herran temppeliin, käyvän kullakin ase kädessä; ja joka tunkeutuu rivien läpi, se rahan, kaiken arvion mukaan suoritettavan henkilöahan surmattakoon. Nämä olkaa kuninkaan luona, menköön ja kaiken rahan, jonka joku sydämensä vaatimuksesta hän ulos tai sisään." 9 Sadanpäämiehet tekivät, aivan tuo Herran temppeliin, 5 sen ottakoot papit itselleen, niinkuin pappi Joojada oli heitä käskenyt: kuka heistä kuka tuttavaltaan; mutta heidän on niillä korjattava, mitä otti miehensä, sekä ne, joiden oli mentävä vartionpitoon on rappeutunutta Herran temppelissä, missä vain jotakin sapattina, että ne, jotka pääsivät vartionpidosta sapattina, rappeutunutta on". 6 Mutta vielä kuningas Jooaan ja he tulivat pappi Joojadan luo. 10 Ja pappi kahdentenakymmenenentä kolmantena hallitusvuotena antoi sadanpäämiehille keihää ja varustukset, jotka eivät papit olleet korjanneet mitään, mikä temppelissä olivat olleet kuningas Daavidin omat ja olivat Herran oli rappeutunutta. 7 Silloin kuningas Jooas kutsui pappi temppelissä. 11 Ja henkivartijat asettuivat, kullakin ase Joojadan ja muut papit ja sanoi heille: "Miksi te ette ole kädessä, temppelin eteläisivulta aina sen pohjoisivulle korjanneet mitään, mikä temppelissä on rappeutunutta? saakka, pään alttaria ja temppeliä, kuninkaan ympärille. Nyt te ette enää saa ottaa rahaa tuttavilanne, vaan 12 Sitten hän toi kuninkaan pojан esille, pani hänen teidän on annettava se siihen, mikä temppelissä on päähäänsä kruunun ja antoi hänen lain kirjan, ja he rappeutunutta." 8 Ja papit suostuivat siihen, etteivät tekivät hänet kuninkaaksi ja voitelivat hänet; ja he ottaisi rahaa kansalta, mutta eivät myöskään korjaisi paukuttivat käsiänsä ja huusivat: "Eläköön kuningas!" sitä, mikä temppelissä oli rappeutunutta. 9 Mutta pappi 13 Kun Atalja kuuli henkivartijain ja kansan huudon, Joojada otti arkun ja kaivoi reiän sen kanteen ja asetti meni hän kansan luo Herran temppeliin. 14 Hän näki sen alttarin ääreen, oikealle puolelle, kun mennään kuninkaan seisovan pylvään vieressä, niinkuin tapa Herran temppeliin. Ja papit, jotka vartioivat ovea, oli, ja pääliköt ja torvensoittajat kuninkaan luona, ja panivat siihen kaiken rahan, mikä Herran temppeliin kaiken maan kansan, joka riemuitsi ja puhalsi torviin. tuotiin. 10 Kun he näkivät, että arkussa oli paljon Silloin Atalja repäisi vaatteensa ja huusi: "Kapina! raha, meni kuninkaan kirjuri sinne ylimmäisen papin Kapinal!" 15 Mutta pappi Joojada käski sadanpäämiehiä, kanssa, ja he siteovat yhteen ja laskivat rahat, jotka sotajoukon johtajia, ja sanoi heille: "Viekää hänet olivat Herran temppelissä. 11 Sitten annettiin punnitut pois rivien välitse, ja joka yritti seurata häntä, se rahat työnteettäjille, jotka oli pantu valvomaan töitä surmatkaa miekalla". Sillä pappi oli sanonut: "Älköön Herran temppelissä; ja he maksivat niillä puusepät ja häntä surmattako Herran temppelissä". 16 Niin he rakentajat, jotka tekivät työtä Herran temppelissä, 12 kävivät häneen käsiksi, ja kun hän oli tullut tielle, ynnä muurari ja kivenhakkaajat, niin myös puutarvarat jota myöten hevosia kuljetettiin kuninkaan palatsiin, ja hakatut kivet, jotka oli ostettava sen korjaamiseksi, surmattiin hänet siellä. 17 Ja Joojada teki liiton Herran, mikä Herran temppelissä oli rappeutunutta, kaikki kuninkaan ja kansan kesken, että he olisivat Herran temppelin korjausmenot. 13 Ei kuitenkaan teetetty kansa; niin myös kuninkaan ja kansan kesken. 18 Herran temppeliin hopeavateja, veitsiä, maljoja, torvia, ei Sitten kaikki maan kansa meni Baalin temppeliin, ja mitään kulta-tai hopeakaluja, rahalla, joka tuotiin Herran he hävittivät sen. Sen alttarit ja kuvat he löivät aivan temppeliin, 14 vaan se annettiin työmiehille, että he sillä murskaksi ja tappovat alttarien edessä Mattanin, Baalin korjaisivat Herran temppeliä. 15 Eikä miehiltä, joille rahat papin. Sitten pappi asetti vartijat vartioimaan Herran luovutettuun työmiehille annettavaksi, vaadittu tilintekoa, temppeliä. 19 Ja hän otti mukaansa sadanpäämiehet vaan he toimivat luottamusmiehinä. 16 Vikauhri-ja sekä kaarilaiset ja henkivartijat ja kaiken maan kansan, syntiuhirahoja ei tuotu Herran temppeliin; ne tulivat ja he veivät kuninkaan Herran temppelistä ja tulivat papeille. 17 Siihen aikaan Hasael, Aramin kuningas, henkivartijain portin kautta kuninkaan linnaan, ja hän istui tuli ja ryhti sotimaan Gatia vastaan, ja hän valloitti kuninkaalliselle valtaistuimelle. 20 Ja kaikki maan kansa sen. Sitten Hasael kävi hyökkäämään Jerusalemia iloitsi, ja kaupunki pysyi rauhallisena. Mutta Ataljan he vastaan. 18 Silloin Jooas, Juudan kuningas, otti kaikki surmasivat miekalla kuninkaan linnassa. 21 Jooas oli pyhät lahjat, jotka hänen isänsä, Juudan kuninkaat seitsemän vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi. Joosafat, Joram ja Ahasja, olivat pyhittäneet, ja omat

12 Jeehun seitsemäntä hallitusvuotena tuli Jooas kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa neljäkymmentä vuotta. Hänen äitiinsä oli nimeltään Sibja

lähti pois Jerusalemin kimpusta. **19** Mitä muuta on hänen tykönsä. Ja kumartuneena hänen kasvojensa kerrottavaa Jooasta ja kaikesta, mitä hän teki, se yli hän itki ja sanoi: "Isäni, isäni! Israelin sotavaunut on kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. **20** ja ratsumiehet!" **15** Niin Elisa sanoi hänelle: "Nouda Mutta hänen palvelijansa nousivat ja tekivät salaliiton ja jousi ja nuolia". Ja hän nouti hänelle jousen ja nuolia. surmasivat Jooaan Millo-rakennuksessa, siinä, mistä **16** Sitten hän sanoi Israelin kuninkaalle: "Laske kâtesä, pani Elisa mennenään alas Sillaan. **21** Hänen palvelijansa Joosakar, jouselle". Ja kun hän oli laskenut kâtesä, pani Elisa Simeatin poika, ja Joosabad, Soomerin poika, löivät hänet kuoliaaksi, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Amasja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

13 Juudan kuninkaan Jooaan, Ahasjan pojantäytäntöä kahdenkymmenenentä kolmantena hallitusvuotena tuli Jooahas, Jeehun poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa seitsemäntoista vuotta. **2** Ja hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja vaelsi Jerobeamin, Nebatin pojantäytäntöä, synneissä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä; hän ei luopunut niistä. **3** Niin Herran viha sytti Israelia kohtaan, ja hän antoi heidät Hasaelin, Aramin kuninkaan, ja Benhadadin, Hasaelin pojantäytäntöä, käsii koko siksi ajaksi. **4** Mutta Jooahas leptytti Herraa, ja Herra kuuli häntä, sillä hän näki Israelin sorron, kun Aramin kuningas sorti heitä. **5** Ja Herra antoi Israellille vapauttajan, ja he pääsivät aramilaisten kâstistä. Ja israelilaiset asuivat majoisanssa niinkuin ennenkin. **6** Eivät he kuitenkaan luopuneet Jerobeamin suvun synneistä, joilla hän oli saattanut Israelin tekemään syntiä, vaan he vaelsivat niissä; aserakin jäi paikoilleen Samariaan. **7** Niin ei Herra jättänyt Jooahaalle väkeä enempää kuin viisikymmentä ratsumiestä, kymmenet sotavaunut ja kymmenentuhatta jalkamiestä; sillä Aramin kuningas oli hävittänyt ne ja pannut ne tomuksi, niinkuin puitaessa tulee tomua. **8** Mitä muuta on kerrottavaa Jooahaasta, kaikesta, mitä hän teki, ja hänen urotöistänsä, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. **9** Ja Jooahas meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin Samariaan. Ja hänen poikansa Jooas tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **10** Juudan kuninkaan Jooaan kolmantenakymmenenentä seitsemäntä hallitusvuotena tuli Jooas, Jooahaan poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa kuusitoista vuotta. **11** Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä: hän ei luopunut mistään Jerobeamin, Nebatin pojantäytäntöä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä, vaan vaelsi niissä. **12** Mitä muuta on kerrottavaa Jooasta, kaikesta, mitä hän teki, ja hänen urotöistänsä, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. **13** Ja Jooas meni lepoon isiensä tykö, ja Jerobeam istui hänen valtaistuimellensa. Ja Jooas haudattiin Samariaan Israelin kuningasten viereen. **14** Mutta kun Elisa sairasti kuolintautiansa, tuli Jooas, Israelin kuningas, ja moabilaiset partiojoukkoja tuli maahan vuosi vuodelta. **21** Ja kerran, kun he haudattessaan erästä miestä näkivät partiojoukon, heittivät he miehen Elisan hautaan ja menivät matkoihinsa. Kun mies kosketti Elisan luita, virkosi hän ja nousi jaloilleen. **22** Hasael, Aramin kuningas, sorti Israelia, niin kauan kuin Jooahas eli. **23** Mutta Herra oli heille laupias, armahti heitä ja kääntyi heidän puoleensa liiton tähden, jonka hän oli tehnyt Aabrahamin, lisakin ja Jaakobin kanssa. Sillä hän ei tahtonut tuhota heitä, eikä hän ollut vielä heittänyt heitä pois kasvojensa edestä. **24** Ja Hasael, Aramin kuningas, kuoli, ja hänen poikansa Benhadad tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **25** Ja Jooas, Jooahaan pojantäytäntöä, ottaa Benhadadiita, Hasaelin pojalta, takaisin ne kaupungit, jotka tämä oli asevoimalla ottanut hänen isältänsä Jooahaalta. Kolme kertaa Jooas voitti hänet ja otti takaisin Israelin kaupungit.

14 Israelin kuninkaan Jooaan, Jooahaan pojantäytäntöä toisen hallitusvuotena tuli Amasia, Jooaan poika, Juudan kuninkaaksi. **2** Hän oli kahdenkymmenen viiden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentä yhdeksän vuotta. Hänen äitiinsä oli nimeltään Jooaddin, Jerusalemistä. **3** Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, ei kuitenkaan niinkuin hänen isänsä Daavid. Kaikessa hän teki, niinkuin hänen isänsä Jooas oli tehnyt. **4** Kuitenkaan eivät uhrikukkulat hävinneet, vaan kansa uhrasi ja suitsutti yhä edelleen uhrikukkuloilla. **5** Ja kun kuninkuus oli vahvistunut hänen kâstistänsä, surmautti hän ne palvelijansa, jotka olivat murhanneet kuninkaan, hänen isänsä. **6** Mutta murhaajain lapset hän jätti surmaamattia, niinkuin on kirjoitettu Mooseksen lain kirjaan, jossa Herra on kâskenyt: "Älköön isää rangaistako kuolemalla lasten tähden älköönkä lapsia isien tähden; kokin rangaistakoon kuolemalla oman syntinsä tähden". **7** Hän

voitti edomilaiset Suolalaaksossa, kymmenentuhatta pojaa, synneistä, joilla tämä oli saattanut Israelin miestä, ja valloitti Seelan asevoimalla ja antoi sille tekemään syntiä. 25 Hän palautti entiselleen Israelin nimen Jokteel, joka sillä tänäkin päivänä on. 8 Silloin alueen, siitä, mistä mennään Hamatiin, aina Aromaan Amasja lähetti sanansaattajat Israelin kuninkaan Jooaan, mereen saakka, sen sanan mukaan, jonka Herra, Israelin Jooahaan pojaa, Jeehun pojapojan luo ja käski sanoa Jumala, oli puhunut palvelijansa, profeetta Joonan, hänelle: "Tule, otelkaamme keskenämme". 9 Mutta Amittain pojaa, kautta, joka oli kotoisin Gat-Heferistä. 10 Jooas, Israelin kuningas, lähetti Amasjalle, Juudan kuninkkaalle tämän sanan: "Libanonilla kasvava ohdake 26 Sillä Herra oli nähty Israelin ylen katkeran kurjuuden, lähettiläset, joka kasvoi Libanonilla, sanan: 'Anna kuinka kaikki tyyni menehtiyöt eikä Israelliä ollut auttajaa. 27 Herra ei ollut vielä sanonut, että hän oli tyttäresi vaimoksi minun pojalleni'. Mutta metsän eläimet pyyhkivät Israelin nimen pois taivaan alta, ja niin hän Libanonilla kulkivat ohdakkeen ylitse ja tallasivat sen vapautti heidät Jerobeamin, Jooaan pojaa, kautta. 28 maahan. 10 Sinä olet voittanut Edomin, ja siitä olet Mitä muuta on kerrottavaa Jerobeamista, kaikesta, mitä käynyt yleäksi. Tyydy siihen kunniaan ja pysy kotonasi. 11 Mutta Amasja ei totellut. 12 Ja Minkätähden tuotat onnettomuuden? Sinä kukistut itse ynnä Juuda sinun kanssasi." 13 Ja Amasja ei totellut. Niin Jooas, Israelin kuningas, lähti liikkelle, ja he, hän ja Amasja, Juudan kuningas, ottelivat keskenään Beet-Semeksesä, joka on Juudan aluetta. 14 Ja israelilaiset voittivat Juudan miehet, ja nämä pakenivat kuitenkaan kakin majallensa. 15 Ja Jooas, Israelin kuningas, otti Juudan kuninkaan Amasjan, Jooaan pojaa, Ahasian pojapojan, Beet-Semeksesä vangiksi. Kun hän tulii Jerusalemiin, revitti hän Jerusalemin muuria Efraimin portista Kulmaporttiin saakka, neljäsataa kyynärää. 16 Ja hän otti kaiken kullen ja hopean sekä kaikki kalut, mitä Herran temppeleissä ja kuninkaan linnan aarrekammioissa oli, ynnä panttivankeja, ja palasi Samariaan. 17 Mitä muuta on kerrottavaa Jooasta, siitä, mitä hän teki, ja hänen urotöistään, kuinka hän soti Amasjaa, Juudan kuningasta, vastaan, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. 18 Ja Jooas meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin Samariaan Israelin kuningasten viereen. Ja hänen poikansa Jerobeam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. 19 Ja mutta Juudan kuningas Amasja, Jooaan poika, eli Israelin kuninkaan Jooaan, Jooahaan pojaa, kuoleman jälkeen viisitoista vuotta. 20 Mitä muuta on kerrottavaa Amasjasta, se on kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. 21 Ja häntä vastaan tehtiin Jerusalemissa salaliitto. Hän pakeni Laakiiseen, mutta Laakiiseen lähetettiin miehiä hänen jälkeensä, ja ne surmasivat hänet siellä. 22 Hänestä nostettiin hevosten selkään ja haudattiin Jerusalemiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. 23 Mutta koko Juudan kansa otti Asarjan, joka oli kuudentoista vuoden vanha, ja teki hänet kuninkaaksi hänen isänsä Amasjan sijaan. 24 Hän linnotti Eelatin ja palautti sen Juudalle, sittenkuin kuningas oli mennyt lepoon isiensä tykö. 25 Juudan kuninkaan Amasjan, Jooaan pojaa, viidentenätoista hallitusvuotena tuli Jerobeam, Jooaan poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa neljäkymmentä yksi vuotta. 26 Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä; hän ei luopunut mistään Jerobeamini, Nebatin pojaa, synneistä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä. 27 Ja Sallum, Jaabeksen poika, teki salaliton häntä vastaan ja lõi hänet kuoliaaksi kansan nähdien ja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. 28 Mitä muuta on kerrottavaa Sakarjasta, katso, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. 29 Ja häntä vastaan tehtiin Jerobeamin, Nebatin pojaa, synneistä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä. 30 Ja Sallum, Jaabeksen poika, tuli kuninkaaksi Ussian. Juudan kuninkaan, kolmantenakymmenenä

yhdeksäntenä hallitusvuotena, ja hän hallitsi Samariassa kuukauden päivät. **14** Mutta silloin Menahem, Gaadin poika, lähti liikkeelle Tirsasta, tuli Samariaan ja löi Remaljan pojaa, vastaan ja lõi hänet kuoliaaksi ja tuli Sallumin, Jaabeksen pojaa, kuoliaaksi Samariassa. Ja hän tuli kuninkaaksi tämän sijaan. **15** Mitä muuta kahdenkymmenenentä hallitusvuotena. **31** Mitä on kerrottavaa Sallumista ja salalitosta, jonka hän muuta on kerrottavaa Pekahista ja kaikesta, mitä hän teki, katso, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten tekijä, katso, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. **16** Siihen aikaan Menahem hävitti Tifsahin aikakirjassa. **32** Israelin kuninkaana Pekahin, Remaljan ja kaiken, mitä siellä oli, niin myös sen alueen Tirsasta pojaa, toisena hallitusvuotena tuli Jootam, Juudan lähtien, koska he eivät avanneet hänelle portteja; kuninkaana Ussian poika, kuninkaaksi. **33** Hän oli häntä sen ja halkaisi kaikki raskaat vaimot. **17** kahdenkymmenen vuoden vanha tullessaan Juudan kuninkaana Asaran kolmantenakymmenenentä kuninkaaksi ja hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. yhdeksäntenä hallitusvuotena tuli Menahem, Gaadin Hänen äitiinsä oli nimeltään Jerusa, Saadokin tytär. poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa **34** Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, kymmenen vuotta. **18** Hän teki sitä, mikä on pahaa aivan niinkuin hänen isänsä Ussia oli tehnyt. **35** Herran edessä; hän ei luopunut koko elinaikanaan Kuitenkaan uhrikukkulat eivät hävinneet, vaan kansa mistään Jerobeamin, Nebatin pojaa, synneistä, joilla uhrasi ja suitsutti yhä edelleen uhrikukkuloilla. Hän tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä. **19** Puul, rakennutti Yläportin Herran temppeliin. **36** Mitä muuta on Assurin kuningas, hyökkäsi maahan; ja Menahem kerrottavaa Jootamista ja kaikesta, mitä hän teki, se on antoi Puulille tuhat talenttia hopeata, että tämä auttaisi kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. **37** Niihin häntä ja vahvistaisi kuninkuuden hänen käsiinsä. **20** Ja aikoihin alkoivat Resin, Aramin kuningas, ja Pekah, Menahem otti rahat verona Israelilta, kaikilta varakkaita miehiltä, niin että jokainen joutui maksamaan Assurin kuninkaalle viisikymmentä sekeliä hopeata. **21** Niin ja hänet haudattiin isänsä vieren, isänsä Daavidin Assurin kuningas palasi takaisin eikä jäänyt siihen kaupunkiin. Ja hänen poikansa Aahas tuli kuninkaaksi maahan. Mitä muuta on kerrottavaa Menahemista hänen sijaansa.

ja kaikesta, mitä hän teki, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. **22** Ja Menahem meni lepoon isänsä tykö. Ja hänen poikansa Pekahja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **23** Juudan kuninkaana Asaran viidentenakymmenenentä hallitusvuotena tuli Pekahja, Menahemin poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa kaksi vuotta. **24** Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä; hän ei luopunut Jerobeamin, Nebatin pojaa, synneistä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä. **25** Ja Pekah, Remaljan poika, hänen vaunusoturinsa, tuki salaliton häntä vastaan ja tappoi hänet Samariassa kuninkaan linnan palatsissa, sekä hänet että Argobin ja Arjen, jolloin Pekahilla oli mukanaan viisikymmentä Gileadin miestä. Nämä tämä surmasi hänet ja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **26** Mitä muuta on kerrottavaa Pekahjasta ja kaikesta, mitä hän teki, katso, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa. **27** Juudan kuninkaana Asaran viidentenakymmenenentä toisena hallitusvuotena tuli Pekah, Remaljan poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa kaksikymmentä vuotta. **28** Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä; hän ei luopunut Jerobeamin, Nebatin pojaa, synneistä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä. **29** Israelin kuninkaana Pekahin aikana tuli Tiglat-Pileser, Assurin kuningas, ja valloitti Ijonin, Aabel-Beet-Maakan, Jaanoahin, Kedeksen, Haasorin, Gileadin ja Galilean, koko Naftalin

maan, ja vei asukkaat pakkosiirtolaisuuteen Assuriin. **30** Mutta Hoosea, Eelan poika, tuki salaliton Pekahia, kuninkaaksi hänen sijaansa Jootamin, Ussian pojaa, ja hän tuli kuninkaaksi tämän sijaan. **31** Mitä muuta kahdenkymmenenentä hallitusvuotena. **32** Israelin kuninkaana Pekahin, Remaljan ja kaiken, mitä siellä oli, niin myös sen alueen Tirsasta pojaa, toisena hallitusvuotena tuli Jootam, Juudan lähtien, koska he eivät avanneet hänelle portteja; kuninkaana Ussian poika, kuninkaaksi. **33** Hän oli häntä sen ja halkaisi kaikki raskaat vaimot. **34** Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, kymmenen vuotta. **35** Hän teki sitä, mikä on pahaa aivan niinkuin hänen isänsä Ussia oli tehnyt. **36** Mitä muuta on Herran edessä; hän ei luopunut koko elinaikanaan Kuitenkaan uhrikukkulat eivät hävinneet, vaan kansa mistään Jerobeamin, Nebatin pojaa, synneistä, joilla uhrasi ja suitsutti yhä edelleen uhrikukkuloilla. Hän tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä. **37** Niihin häntä ja vahvistaisi kuninkuuden hänen käsiinsä. **38** Ja Jootam meni lepoon isänsä tykö, ja hänet haudattiin isänsä vieren, isänsä Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Aahas tuli kuninkaaksi maahan. **39** Pekahin, Remaljan pojaa, seitsemäntenätoista hallitusvuotena tuli Aahas, Juudan kuninkaana Jootamin poika, kuninkaaksi. **40** Aahas oli kahdenkymmenen vuoden vanha tullessansa kuninkaaksi ja hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hän ei tehnyt sitä, mikä oli oikein Herran, hänen Jumalansa, silmissä, niinkuin hänen isänsä Daavid, **41** ja vaan vaelsi Israelin kuningasten tietä; jopa hän pani poikansakin kulkemaan tulen läpi, niiden kansain kauhistavien tekojen mukaan, jotka Herra oli karkoitannut israelilaisten tieltä. **42** Ja hän uhrasi ja suitsutti uhrikukkuloilla ja kummuilla ja jokaisen viheriän puun alla. **43** Siihen aikaan Resin, Aramin kuningas, ja Pekah, Remaljan poika, Israelin kuningas, lähtivät Jerusalemiin sotimaan. Ja he saartoivat Aahaan, mutta eivät voineet valloittaa kaupunkia. **44** Samaan aikaan Resin, Aramin kuningas, palautti Eelatin Aramille ja karkotti Juudan miehet Eelatista. Niin tulivat aramilaiset Eelatin ja asettuivat sinne, ja siellä heitöön ja tänäkin päivänä. **45** Mutta Aahas lähetetti sanansaattajat Assurin kuninkaana Tiglat-Pileserin luo ja käski sanoa hänelle: "Minä olen sinun palvelijasi ja sinun poikasi. Tule ja pelasta minut Aramin kuninkaana ja Israelin kuninkaana käsistä; he ovat hyökänneet minun kimppuuni." **46** Ja Aahas otti hopean ja kullan, mitä Herran temppeleissä ja kuninkaana palatsin aarrekammioissa oli, ja lähetti sen lahjaksi Assurin kuninkaalle. **47** Ja Assurin kuningas kuuli

häntä. Niin Assurin kuningas lähti Damaskoa vastaan ja valloitti Samarian ja vei Israelin pakkosiirtolaisuuteen valloitti sen, vei asukkaat pakkosiirtolaisuuteen Kiiriin Assuriin ja asetti heidät asumaan Halahiaan ja Haaborin, ja surmasi Resinin. **10** Silloin kuningas Aahas lähti Damaskoon kohtaamaan Assurin kuningasta Tiglat-Pileseriä. Ja kun kuningas Aahas näki Damaskossa olevan alttarin, lähetti hän pappi Urialle kuvan alttarista ja sen mukaan tehdyn tarkan mallin. **11** Ja pappi Urius ja aivan sen määräyksen mukaan, jonka kuningas Aahas oli hänen lähettänyt Damaskosta; aivan sen mukaan pappi Urius teki, jo ennenkuin ja ruokauhrinsa, vuodatti juomaahrinsa ja vihmoi varustettuihin kaikkiin kaupunkeihinsa, sekä vartiotornien luo ja ruokauhrinsa, vuodatti juomaahrinsa ja vihmoi varustettuihin kaupunkeihinsa. **12** Ja kun kuningas Aahas oli palannut Damaskosta. **13** Ja kun teheen Herra, Jumalaansa, vastaan sellaista, mikä ei kuningas palasi Damaskosta ja näki alttarin, astui hän polttouhrinsa ja ehtoo-ruokauhri ja kuninkaan polttouhri sekä hänen ruokauhrinsa, niin myös koko maan kansan polttouhri sekä heidän ruoka-ja juomaahrinsa; ja vihmo sekä Israelia että Juudaa kaikkien profeettainsa, kaikkien kaikki sekä polttouhrin etä teurasuhrin veri sen päälle. **14** Mutta vaskialtarin, itsellensä patsaita ja asera-karsikkoja jokaiselle korkealle joka oli Herran edessä, hän siirsi pois temppelin kummulle ja jokaisen viheriän puun alle. **15** He olivat edustalta, alttarin ja Herran temppelin väliltä, ja pani sen polttaneet uhreja kaikilla uhrikkuloilla, niinkuin ne alttarin pohjoissivulle. **16** Ja kuningas Aahas käski pappi Uuria ja sanoi: "Polta suuremmalla alttarilla aamu-polttouhri ja ehtoo-ruokauhri ja kuninkaan polttouhri sekä hänen ruokauhrinsa, niin myös koko maan kansan polttouhri sekä heidän ruoka-ja juomaahrinsa; ja vihmo sekä Israelia että Juudaa kaikkien profeettainsa, kaikkien kaikki sekä polttouhrin etä teurasuhrin veri sen päälle. **17** Kuningas Aahas leikkautti irti telineiden ja pappi Urius teki kaiken, mitä kuningas Aahas oli sanoit: "Palatkaa pahoilta teiltänne ja käskenyt. **18** Ja kuningas Aahas leikkautti irti telineiden ja pappi Urius teki kaiken, mitä kuningas Aahas oli sanoit: "Palatkaa pahoilta teiltänne ja se on kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. **19** Mitä muuta on vielä kerrottavaa Aahaasta, sitä, kun seurasivat turhia jumalia, ja turhanpäiväisiksi he tulivat, se on kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. **20** Ja Aahas meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Hiskia tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

17 Juudan kuninkaan Aahaan kahdentenatoista hallitusvuotena tuli Hoosea, Eelan poika, Israelin kuninkaaksi Samariaan, ja hän hallitsi yhdeksän vuotta. **2** Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ei kuitenkaan niinkuin ne Israelin kuninkaat, jotka olivat olleet ennen häntä. **3** Hänen kimppuunsa hyökkäsi Salmaneser, Assurin kuningas; ja Hoosea tuli hänen palvelijakseen ja maksoi hänen veroa. **4** Mutta Assurin kuningas huomasi Hoosean olevan salahankkeissa, koska tämä lähetti sanansaattajat Soon, Egyptin kuninkaan, luo eikä suorittanut enää niinkuin ennen vuotuista veroa Assurin kuninkaalle. Niin Assurin kuningas vangitti hänet ja pitti häntä sidottuna vankilassa. **5** Ja Assurin kuningas hyökkäsi koko maan kimppuun ja meni Samariaan ja piiritti sitä kolme vuotta. **6** Hoosean yhdeksäntä hallitusvuotena Assurin kuningas valloitti Samarian ja vei Israelin pakkosiirtolaisuuteen Goosanin joen, rannoille sekä Meedian kaupunkeihin. **7** Nämä tapahtuivat, koska israelilaiset olivat tehneet syntiä Herraa, Jumalaansa, vastaan, joka oli johdattanut heidät Egyptin maasta, pois faraon, Egyptin kuninkaan, käsistä, ja sen mukaan tehdyn tarkan mallin. **8** He olivat rakensi alttarin; aivan sen määräyksen mukaan, jonka myös vaeltaneet niiden kansain sääädosten mukaan, kuningas Aahas oli karkoitinan israelilaisten tieltä, ja tehneet aivan sen mukaan pappi Urius teki, jo ennenkuin ja ruokauhrinsa, vuodatti juomaahrinsa ja vihmoi varustettuihin kaupunkeihinsa, sekä vartiotornien luo että ja ruokauhrinsa, vuodatti juomaahrinsa ja vihmoi varustettuihin kaupunkeihinsa. **9** He olivat pystytäneet uhraamansa uhrin veren alttarille. **10** Mutta vaskialtarin, itsellensä patsaita ja asera-karsikkoja jokaiselle korkealle joka oli Herran edessä, hän siirsi pois temppelin kummulle ja jokaisen viheriän puun alle. **11** He olivat edustalta, alttarin ja Herran temppelin väliltä, ja pani sen polttaneet uhreja kaikilla uhrikkuloilla, niinkuin ne alttarin pohjoissivulle. **12** Ja kuningas Aahas oli karkoitinan heidän tieltänsä, Uuria ja sanoi: "Polta suuremmalla alttarilla aamu-polttouhri ja ehtoo-ruokauhri ja kuninkaan polttouhri sekä hänen ruokauhrinsa, niin myös koko maan kansan polttouhri sekä heidän ruoka-ja juomaahrinsa; ja vihmo sekä Israelia että Juudaa kaikkien profeettainsa, kaikkien kaikki sekä polttouhrin etä teurasuhrin veri sen päälle. **13** Ja Herra oli varoittanut polttouhri sekä heidän ruoka-ja juomaahrinsa; ja vihmo sekä Israelia että Juudaa kaikkien profeettainsa, kaikkien kaikki sekä polttouhrin etä teurasuhrin veri sen päälle. **14** Mutta he eivät kuuleet, vaan olivat niskureita ja seurasivat turhia jumalia, ja turhanpäiväisiksi he tulivat, sen alla, ja panetti sen kivialustalle. **15** He hylkäsi hänen käsikynsä ja sapattikäytävän, joka oli rakennettu temppeliin, ja hänen liitonsa, jonka hän oli tehnyt heidän isiensä kuninkaan ulkopuolisen sisäänkäytävän hän muutti kanssa, ja todistukset, jotka hän oli heille antanut. He Herran temppelin sisään Assurin kuninkaan vuoksi. **16** Mitä muuta on vielä kerrottavaa Aahaasta, sitä, kun seurasivat pakanakansoja, jotka asuivat heidän mitä hän teki, se on kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. **17** Ja he teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja vihoittivat hänet. **18** Niin Herra vihastui suuresti Israeliin ja poisti heidät kasvojensa edestä, niin ettei muuta jäänyt jäljelle kuin Juudan sukukunta yksin. **19** Ei myöskään Juuda pitänyt Herran, Jumalansa, käsikyjä, vaan he vaelsivat niiden sääädosten mukaan, jotka Israel itse oli tehnyt. **20** Niin Herra hylkäsi koko Israelin heimon, nöyryytti heitä ja antoi heidät ryöstäjien käsisi ja heitti viimein heidät pois kasvojensa edestä. **21** Sillä kun hän oli reväissyt Israelin Daavidin suvulta ja he olivat tehneet kuninkaaksi Jerobeamin, Nebatin pojant, käänsi Jerobeam Israelin pojais Herrasta ja saattoi heidät tekemään suuren synnin. **22** Ja israelilaiset vaelsivat

kaikissa synneissä, joita Jerobeam oli tehnyt; he eivät luopuneet niistä. **23** Ja niin Herra viimein poisti Israelin kasvojensa edestä, niinkuin hän oli puhunut kaikkien palvelijainsa, profeettain, kautta. Ja Israel vietetti pois maastansa pakkosiirtolaisuuteen Assuriin, jossa he ovat tänään päivänä. **24** Sen jälkeen Assurin kuningas antoi tuoda kansaa Baabelista, Kuutasta, Avvasta, Hamatiista ja Sefarvaimista ja asetti heidät asumaan Samarian kaupunkiin israelilaisten sijaan. Ja he ottivat Samarian omaksensa ja asettuivat sen kaupunkiin. **25** Ja kun he siellä olonsa ensi aikoina eivät peljänneet Herra, lähetti Herra heidän sekaansa leijonia, jotka tappovat heitä. **26** Se ilmoitettiin Assurin kuninkaalle näin: "Kansat, jotka sinä veit pakkosiirtolaisuuteen ja asetit asumaan Samarian kaupunkiin, eivät tiedä, millä tavalla sen maan Jumalaa on palveltava. Sentähden hän on lähettynyt leijonia heidän sekaansa, ja katso, ne surmaavat heitä, koska he eivät tiedä, millä tavalla sen maan Jumalaa on palveltava." **27** Silloin Assurin kuningas käski sanoen: "Viekää sinne joku niistä papeista, jotka toitte sieltä pakkosiirtolaisuuteen; joku heistä menkön sinne ja asukoon siellä ja opettakoon heille, millä tavalla sen maan Jumalaa on palveltava." **28** Ja niin eräs niistä papeista, jotka he olivat vieneet Samariasta pakkosiirtolaisuuteen, tuli ja asettui Beeteliin; ja hän opetti heille, kuinka heidän oli peljättävä Herra. **29** Mutta kukaan kansa teki itselleen omat jumalansa, ja he panivat ne samariaisten rakentamiin uhrikukkula-temppeleihin, kukaan kansa niissä kaupungeissa, joissa se asui. **30** Baabelin miehet tekivät itselleen Sukkot-Benotin, Kuutin miehet tekivät Neergalin, Hamatin miehet Asiman, **31** avvalaiset tekivät Nibhaan ja Tartakin, sefarvaimilaiset polttivat poikiansa tulessa Adrammelekille ja Annammelekille, Sefarvaimin jumalille. **32** Mutta he pelkäsivät myöskin Herraa. Ja he asettivat itsellensä uhrikukkula-pappeja omasta keskuudestaan, ja nämä uhrasivat heidän puolestaan uhrikukkula-temppeleissä. **33** He pelkäsivät tosin Herraa, mutta palvelivat myös omia jumaliansa samalla tavalla kuin ne kansat, joiden keskuudesta heidät oli tuottu. **34** Ja vielä tänään päivänä he tekevät vanhan tapansa mukaan: he eivät pelkää Herraa eivätkä tee saamiensa säädösten ja oikeuksien mukaan, eivät sen lain ja niiden käskyjen mukaan, jotka Herra on antanut Jaakobin pojille, hänen, jolle hän antoi nimen Israel. **35** Herra teki liiton näiden kanssa ja käski heitä sanoen: "Älkää peljätkö muita jumalia, älkää kumartako ja palvelko niitä älkääkä uhratko niille, **36** vaan Herraa, joka johdatti teidät Egyptin maasta suurella voimalla ja ojennetulla käsivarrella, häntä te peljätkää, häntä kumartakaa ja hänen uhratkaa. **37** Ja niitä säädöksiä ja oikeuksia, sitä laki ja niitä käskyjä, jotka hän on teille kirjoittanut, te alati tarkoin noudattakaa, mutta älkää peljätkö muita

jumalia. **38** Liittoa, jonka minä tein teidän kanssanne, vaan peljätkää ainostaan Herraa, teidän Jumalaanne, niin hän pelastaa teidät kaikkien vihollistenne käsistä." **39** Mutta he eivät totteleet, vaan tekivät vanhan tapansa mukaan. **40** Niin nämä kansat pelkäsivät Herraa, mutta palvelivat samalla omia jumalankuviansa. Myöskin heidän lapsensa ja heidän lastensa lapset tekevät vielä tänä päivänä samoin, kuin heidän isänsä ovat tehneet. **18** Israelin kuninkaan Hoosean, Eelan pojantekijän kolmantena hallitusvuotena tuli Hischia, Juudan kuninkaan Aahaan poika, kuninkaaksi. **2** Hän oli kahdenkymmenen vuoden vanha tullessansa kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentä yhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Abi, Sakarjan tytär. **3** Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan niinkuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt. **4** Hän poisti uhrikukkulat, murskasi patsaat, hakkasi maahan asera-karsikon ja lõi palasiksi vaskikäärmeen, jonka Mooses oli tehnyt; sillä niihin aikoihin asti israelilaiset olivat polttaneet uhreja sille; sitä kutsuttiin nimellä Nehustan. **5** Hän turvasi Herraan, Israelin Jumalaan, niin ettei kukaan ollut hänen kaltaisensa kaikista hänen jälkeläisistään Juudan kuninkaista eikä niistä, jotka olivat olleet ennen häntä. **6** Hän riuppi Herrassa kiinni eikä luopunut hänen estää, vaan noudatti hänen käskyjänsä, jotka Herra oli antanut Moosekselle. **7** Niin Herra oli hänen kanssansa; hän menestyi kaikessa, mihin rytyti. Hän kapinoi Assurin kuningasta vastaan eikä enää palvellut häntä. **8** Hän voitti filistealaiset ja valtasi heidän alueensa aina Gassaan asti, sekä vartiotornit että varustetut kaupungit. **9** Mutta kuningas Hiskian neljäntenä hallitusvuotena, joka oli Israelin kuninkaan Hoosean, Eelan pojantekijän seitsemäs hallitusvuosi, hyökkäsi Salmaneser, Assurin kuningas, Samarian kimppuun ja piiritti sitä. **10** Ja hän valloitti sen kolmen vuoden kuluttua. Hiskian kuudentena hallitusvuotena, joka oli Israelin kuninkaan Hoosean yhdeksäs hallitusvuosi, valloitettiin Samaria. **11** Ja Assurin kuningas vei Israelin pakkosiirtolaisuuteen Assuriin ja sijoitti heidät Halahiin ja Haaborin, Goosanin joen, rannoille ja Meedian kaupunkiin. **12** Sentähden että he eivät olleet kuulleet Herran, Jumalansa, ääntä, vaan olivat rikkoneet hänen liittonsa, kaiken, mitä Mooses, Herran palvelija, oli käskynyt; he eivät olleet kuulleet sitä eivätkä tehneet sen mukaan. **13** Kuningas Hiskian neljäntenätoista hallitusvuotena hyökkäsi Sanherib, Assurin kuningas, kaikkien Juudan varustettujen kaupunkien kimppuun ja valloitti ne. **14** Niin Hischia, Juudan kuningas, lähetti Assurin kuninkaalle Laakiiseen sanan: "Minä olen rikkonut, käännyn pois minun kimpustani. Minä kannan, mitä panet kannettavaksieni." Niin Assurin kuningas määräsi Hiskian, Juudan kuninkaan, maksettavaksi

kolmesataa talenttia hopeata ja kolmekymmentä talenttia varmasti pelastava meidät, eikä täitä kaupunkia anneta kultaa. **15** Ja Hiskia antoi kaikki rahat, mitä Herran Assurin kuninkaan käsiin. **31** Älkää kuulko Hiskiaa.' temppeleissä ja kuninkaan linnan aarrekamioissa Sillä Assurin kuningas sanoo näin: 'Tehkää sovinto oli. **16** Siihen aikaan Hiskia leikkautti irti Herran minun kanssani ja antautuukaa minulle, niin te saatte temppeleen ovista ja pihtipielistä sen päälystysken, jolla syödä kuka omasta viinipuustanne ja viikunapuustanne Hiskia, Juudan kuningas, oli päälystäänyt ne, ja antoi ja juoda kukin omasta kaivostanne, **32** kunnes minä sen Assurin kuninkaalalle. **17** Mutta Assurin kuningas tulen ja vien teidät maahan, joka on teidän maanne lähettilä Laakiista Tartanin ja ylimmäisen hoviherran kaltaisen, vilja-, viini- ja leipämäahan, viinitarhojen, jalona ja Rabsaken suuren sotajoukon kanssa kuningas öljypuun ja hunajan maahan; ja niin te saatte elää ettekä Hiskia vastaan Jerusalemiin. Ja nämä lähtivät liikkeelle kuole. Mutta älkää kuulko Hiskiaa; sillä hän vitteli ja tulivat Jerusalemiin; ja lähdettyänsä liikkeelle ja teidät, kun sanoo: Herra pelastaa meidät. **33** Onko tultuansa he pysähtyivät Ylälammikon vesijoholle, muidenkaan kansojen jumalista yksikään pelastanut joka on Vanuttajankedon tien varrella. **18** Kun he maatansa Assurin kuninkaan käsistä? **34** Missä ovat sitten kutsuvat kuningasta, menivät Eljakim, Hilkian Hamatin ja Arpadin jumalat? Missä ovat Sefarvaimin, poika, joka oli linnan päälikönä, ja kirjuri Sebna ja Heenan ja Ivvan jumalat? Ovatko ne pelastaneet kansleri Jooah, Aasafin poika, heidän luksensa. **19** Ja Samariaa minun käsistäni? **35** Onko muiden maiden Rabsake sanoi heille: "Sanokaa Hiskialle: Nän sanoo kaikista jumalista ainoakaan pelastanut maatansa minun suurkuningas, Assurin kuningas: 'Mitä on tuo luottamus, käsistäni? Kuinka sitten Herra pelastaisi Jerusalemin mikä sinulla on?' **20** Arvelet kai, että pelkästä huulten minun käsistäni?'" **36** Mutta kansa oli vaiti, eivätkä he puheesta tulee neuvo ja voima sodankäyntiin. Keneen sinä oikein luotat, kun kapinoit minua vastaan? **21** niin ja sanonut: "Älkää vastatko hänelle". **37** Sitten Katso, sinä luotat nyt Egyptiin, tuohon särkyneeseen palatsin päälikkö Eljakim, Hilkian poika, ja kirjuri Sebna ruokosauvaan, joka tunkeutuu sen käteen, joka siihen ja kansleri Jooah, Aasafin poika, tulivat Hiskian luo nojaa, ja lävistää sen. Sellainen on farao, Egyptin kuningas, kaikille, jotka hänen luottavat. **22** Vai oli sanonut.

sanotteko te ehkä minulle: Me luotamme Herraan, meidän Jumalaamme? Mutta eikö hän ole se, jonka uhrikukkulat ja alttarit Hiskia poisti, kun hän sanoi Juudalle ja Jerusalemile: Tämän alttarin edessä on teidän kumartaen rukoiltava, tällä Jerusalemissa?" **23** Mutta lyö nyt vetoa minun herrani, Assurin kuninkaan, kanssa: minä annan sinulle kaksi tuhatta hevosta, jos sinä voit hankkia niille ratsastajat. **24** Kuinka sinä sitten voisit torjua ainoakaan kaskynhaltijan, ainoakaan minun herrani vähimmän palvelijan, hyökkäykseen? Ja sinä vain luotat Egyptiin, sen vaunuihin ja ratsumiehiin. **25** Olenko minä siis Herran sallimatta hyökännyt tämän paikan kimppuun hävittämään sitä? Herra itse on sanonut minulle: 'Hyökkää tähän maahan ja hävitä se.' **26** Niin Eljakim, Hilkian poika, ja Sebna ja Jooah sanoivat Rabsakelle: "Puhu palvelijoillesi araminkielä, sillä me ymmärrämme sitä; älä puhu meidän kanssamme juudankielä kansan kuullen, jota on muurilla". **27** Mutta Rabsake vastasi heille: "Onko minun herrani lähettynyt minut puhumaan näitä sanoja sinun herrallesi ja sinulle? Eikö juuri niille miehille, jotka istuvat muurilla ja joutuvat teidän kanssanne syömään omaa likaansa ja juomaan omaa vettänsä?" **28** Sitten Rabsake astui esii, huusi kovalla äänellä juudankielellä, puhui ja sanoi: "Kuulkaa suurkuninkaan, Assurin kuninkaan, sana. **29** Nän sanoo kuningas: 'Älkää antako Hiskian pettää itseänne, sillä hän ei voi pelastaa teitä minun käsistäni. **30** Älköön Hiskia saako teitä luottamaan Herraan, kun hän sanoo: Herra on

19 Kun kuningas Hiskia sen kuuli, repäisi hän vaatteensa, pukeutui säkkiin ja meni Herran temppeiliin. **2** Ja hän lähetti palatsin päälikön Eljakimin ja kirjuri Sebnan sekä pappien vanhimmat, säkkeihin puettuina, profeetta Jesajan, Aamoksen pojat, tyköt. **3** Ja he sanoivat hänelle: "Nän sanoo Hiskia: 'Hädän, kurituksen ja hävästyksen päivä on tämä päivä, sillä lapset ovat tulleet kohdun suulle saakka, mutta ei ole voimaa synnyttää. **4** Ehkä Herra, sinun Jumalasi, kuulee kaikki Rabsaken sanat, joilla hänen herransa, Assurin kuningas, on lähettynyt hänet herjaamaan elävää Jumalaa, ja rankaisee häntä näistä sanoista, jotka Herra, sinun Jumalasi, on kuullut. Niin kohota nyt rukous jäännöksen puolesta, joka vielä on olemassa.'" **5** Kun kuningas Hiskian palvelijat tulivat Jesajan tyköl, **6** sanoi Jesaja heille: "Sanokaa nän herralenne: 'Nän sanoo Herra: Älä pelkää niitä sanoja, jotka olet kuullut ja joilla Assurin kuninkaan poikaset ovat hävisseet minua. **7** Katso, minä annan hänen mennä sellaisen hengen, että hän kuultuaan sanoman palaa omaan maahansa. Ja minä annan hänen kaatua miekkaan omassa maassansa.'" **8** Ja Rabsake kääntyi takaisin ja tapasi Assurin kuninkaan sotimassa Libnnaa vastaan; sillä hän oli kuullut, että tämä oli lähtenyt Laakiista pois. **9** Mutta kun Sanherib kuuli Tirhakasta, Etiopian kuninkaasta, sanottavan: "Katso, hän on lähtenyt liikkeelle sotiakseen sinua vastaan", lähettilä hän taas sanansattajat Hiskian tyköt ja käski sanoa: **10** "Sanokaa

näin Hiskialle, Juudan kuninkaalle: 'Älä anna Jumalasi, panen koukkuni sinun nenäesi ja suitseni sinun suuhusi johon sinä luotat, pettää itseäsi äläkää ajattele: Jerusalem ja vien sinut takaisin samaa tietä, jota tulitkin. **29** Ja ei joudu Assurin kuninkaan käsiin. **30** Olethan kuullut, tämä on oleva sinulle merkkinä: tänä vuonna syödään mitä Assurin kuninkaat ovat tehneet kaikille maille, jälkikasvua ja toisena vuonna kesanto-aaluvaa, mutta kuinka he ovat vihkiineet ne tuhon omiksi. Ja sinäkö kolmantena vuonna te kylväkää ja leikatkaa, istuttakaan pelastuisit! **31** Ovatko kansain jumalat pelastaneet niitä, viiatarhoja ja syökää niiden hedelmää. **32** Ja Juudan jotka minun isäni ovat tuhonneet: Goosania, Harrania, heimon pelastuneet, jotka ovat jäljelle jääneet, tekevät Resefiä ja Telassarin edeniläisiä? **33** Missä on Hamatin taas juurta alaspäin ja hedelmää ylöspäin. **34** Sillä kuningas ja Arpadin kuningas, Sefarvaimin kaupungin, Jerusalemistä läheee kasvamaan jäännös, pelastunut Heenan ja Iivan kuningas?" **35** Kun Hiskia oli ottanut joukko Siiön vuorelta. Herran kivaus on sen tekevä. **36** kirjeen sanansaattajila ja lukenut sen, meni hän Herran Sentähden, näin sanoo Herra Assurin kuninkaasta: Hänen temppeiliin; ja Hiskia levitti sen Herran eteen. **37** Ja ei tule tähän kaupunkiin eikä siihen nuolta ammu, ei tuo Hiskia rukoili Herran edessä ja sanoi: "Herra, Israelin sitä vastaan kilpeä eikä luo sitä vastaan vallia. **38** Samaa Jumala, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat, sinä tiedät, jota hän tuli, hän paljaa, ja tähän kaupunkiin yksin olet maan kaikkien valtakuntain Jumala; sinä olet hän ei tule, sanoo Herra. **39** Sillä minä varjelen tämän tehnyt taivaan ja maan. **40** Herra, kallista korvasi ja kaupungin ja pelastan sen itseni tähden ja palvelijani kuule; Herra, avaa silmäsi ja katso. Kuule Sanheribin Daavidin tähden." **41** Ja sinä yönä Herran enkeli lähti sanat, kuinka hän lähettili tuon miehen herjaamaan ja lõi Assurin leirissä sata kahdeksankymmentä viisi elävää Jumalaa. **42** Se on totta, Herra, että Assurin tuhatta miestä, ja kun noustiin aamulla varhain, niin kuninkaat ovat hävittäneet kansat ja heidän maansa. Katso, ne olivat kaikki kuolleina ruumiina. **43** Silloin **44** Ja he ovat heittäneet heidän jumalansa tuleen; Sanherib, Assurin kuningas, lähti liikkeelle ja meni pois; sillä ne eivät olleet jumalia, vaan ihmiskäten tekoa, hän palasi takaisin ja jäi Niiniveen. **45** Mutta kun hän oli puuta ja kiveä, ja sentähden he voivat hävittää ne. **46** Mutta pelasta nyt meidät, Herra, meidän Jumalamme, hänen käsistensä, että kaikki maan valtakunnat tulisivat surmasivat Adrammelek ja Sareser hänet miekalla; sitten he pakenivat Araratin maahan. Ja hänen poikansa Eesarhaddon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

Jesaja, Aamoksen poika, lähetti Hiskialle tämän sanan: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Mitä sinä olet minut Sanheribin, Assurin kuninkaan, tähden rukoillut, sen minä olen kuullut. **21** Ja tämä on sana, jonka Herra on puhunut hänestä: Neitsyt, tytär Sion, halveksi ja pilkkaa sinua; tytär Jerusalemin nyökyttää ilkkuen päättänsä sinun jälkeesi. **22** Ketä olet herjannut ja häväissyt, ja ketä vastaan olet korottanut äänesi? Korkealle olet kohottanut silmäsi Israelin Pyhään vastaan. **23** Sanansaattajaisi kautta sinä herjasit Herraa ja sanoi: 'Monilla vaunuillani minä nousin vuoren harjalle, Libanonin ääriin saakka; minä hakkasin maahan sen korkeat setrit, sen parhaat kypressit, ja tunkeuduin sen etäisimpään yöpaikkaan, sen rehevimpään metsään; **24** minä kaivoin kaivoja ja joen kuiviin muukalaisten vedet, ja jalkapohjallani minä kuivasin kaikki Egyptin virrat'. **25** Etkö ole kuullut: kauan sitten minä olen tätä valmistanut, muinaisuudesta saakka tätä aivoitellut! Nyt minä olen sen toteuttanut, ja niin sinä saat hävittää varustetut kaupungit autioiksi kiviroukkioiksi, **26** ja niiden asukkaat olivat voimattomat, he kauhistuivat ja joutuivat häpeään; heidän kävi niinkuin kedon ruohon ja niinkuin vihanhan heinän, niinkuin katolla kasvavain kortten ja niinkuin laihon, joka kuivetti ennen oljelle tulemistaan. **27** Istuitpa sinä tai lähdit tai tulit, minä sen tiedän, niinkuin senkin, että sinä raivoat minua vastaan. **28** Koska sinä minua vastaan raivoat ja koska sinun ylpeytesi on tullut minun korviini, niin minä

20 Niihin aikoihin Hiskia sairastui ja oli kuolemaisillansa; ja profeetta Jesaja, Aamoksen poika, tuli hänen tykönsä ja sanoi hänelle: "Näin sanoo Herra: Toimita talosi; sillä sinä kuolet etkä enää parane". **21** Niin hän käänsi kasvonsa seinään pään ja rukoli Herraa sanoen: **22** "Oi Herra, muista, kuinka minä olen vaeltanut sinun edessäsi uskollisesti ja ehyellä sydämellä ja tehnyt sitä, mikä on hyvä sinun silmissäsi!" Ja Hiskia itki katkerasti. **23** Mutta Jesaja ei ollut vielä lähtenyt keskimmäiseltä esipihalta, kun hänelle tuli tämä Herran sana: **24** "Palaja takaisin ja sano Hiskialle, minun kansani ruhtinaalle: 'Näin sanoo Herra, sinun isäsi Daavidin Jumala: Minä olen kuullut sinun rukouksesi, olen nähtyn sinun kyyneleesi. Katso, minä parannan sinut: jo kolmantena päivänä sinä menet Herran temppeiliin. **25** Ja minä lisäään sinulle ikää viisitoista vuotta. Ja minä pelastan sinut ja tämän kaupunkia itseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden.'" **26** Ja Jesaja sanoi: "Toimittakaa tänne viikunakkua". Niin he toivat sitä ja panivat paiseen päälle; ja hän paransi. **27** Ja Hiskia sanoi Jesajalle: "Mikä on merkkinä siitä, että Herra on parantava minut, niin että minä kolmantena päivänä vain mennä Herran temppeiliin?" **28** Jesaja sanoi: "Tämä on oleva sinulle merkkinä Herralta siitä, että Herra tekee, mitä hän on sanonut: varjo kulkee kymmenen astetta eteenpäin tahi siirtyy

kymmenen astetta takaisin". 10 Hiskia sanoi: "Varjon on ja tietäjähenkien manaaja; hän teki paljon sitä, mikä helppo pidetä kymmenen astetta. Ei, vaan siirtyköön on pahaa Herran silmissä, ja vihotti hänet. 7 Ja varjo takaisin kymmenen astetta." 11 Silloin profeetta teettämänsä Aseran kuvan hän asetti temppeliin, Jesaja huusi Herraa, ja hän antoi varjon Aahaan josta Herra oli sanonut Daavidille ja hänen pojallensa aurinkokellossa siirtyä takaisin kymmenen astetta, jotka Salomolle: "Tähän temppeliin ja Jerusalemiin, jonka se oli jo laskutunut. 12 Siihen aikaan Merodak-Baladan, minä olen valinnut kaikista Israelin sukukunnista, minä Baladanin poika, Baabelin kuningas, lähetti kirjeen ja asetan nimen ikiajoiksi. 8 Enkä minä anna enää lahjoja Hiskialle, sillä hän oli kuullut, että Hiskia oli ollut Israelin jalkojen harhailla pois siitä maasta, jonka minä sairaana. 13 Ja kuultuansa heitää Hiskia näytti heille olen antanut heidän isillensä, jos he vain kaikessa koko varastohuoneensa, hopean ja kullan, hajuaineet ja noudattavat sitä, mitä minä olen käskenyt heidän kalliin öljyn ja koko asehuoneensa ja kaikki, mitä hänen noudattaa-koko sitä laikka, jonka minun palvelijani aarrekammiössänsä oli. Ei ollut mitään Hiskian talossa Mooses on heille antanut." 9 Mutta he eivät totteleet, ja eikä koko hänen valtakunnassaan, mitä hän ei olisi Manasse eksytti heidät tekemään pahaa enemmän heille näyttänyt. 14 Mutta profeetta Jesaja tuli kuningas kuin ne kansat, jotka Herra oli hävittänyt israelilaisten Hiskian tykö ja sanoi hänelle: "Mitä nämä miehet tieltä. 10 Niin Herra puului palvelijainsa, profeettain, ovat sanoneet, ja mistä he ovat tulleet sinun tykösi?" kautta ja sanoi: 11 "Koska Manasse, Juudan kuningas, Hiskia vastasi: "He ovat tulleet kaukaisesta maasta, on tehnyt nämä kauhistavat teot ja siten tehnyt pahaa Baabelista". 15 Hän sanoi: "Mitä he ovat nähneet sinun enemmän kuin amorilaiset, jotka olivat ennen häntä, ja talossasi?" Hiskia vastasi: "Kaiken, mitä talossani on, he on saattanut kivijumalillansa myös Juudan tekemään ovat näheet; minun aarrekammiöissäni ei ole mitään, syntiä, 12 sentähden sanoo Herra, Israelin Jumala, mitä en ollut heille näyttänyt". 16 Niin Jesaja sanoi näin: Katso, minä annan sellaisen onnettomuuden Hiskialle: "Kuule Herran sanaa: 17 Katso, päivät tulevat, kohdata Jerusalemia ja Juudaa, että joka sen kuilee, jolloin kaikki, mitä sinun talossasi on ja mitä sinun sen molemmat korvat soivat. 13 Ja minä mittaan isäsi ovat koonneet tähän päivään asti, viedään pois Jerusalemin samalla mittauoralla kuin Samarian ja Baabeliin; ei mitään jää jäljelle, sanoo Herra. 18 Ja punnitsen sen samalla vaa'alla kuin Ahabin suvun. Ja sinun omia poikiasi, jotka sinusta polveutuvat, jotka minä huuhdon Jerusalemin, niinkuin vati huuhdotaan: se sinulle syntyvä, viedään hovipalvelijoiksi Baabelin huuhdotaan ja käännetään kumollensa. 14 Minä hylkäään kuninkaan palatsiin." 19 Hiskia sanoi Jesajalle: "Herran perintösä jäännökseni ja annan heidät vihollistensa sana, jonka olet puhunut, on hyvä". Sillä hän ajatteli: "Onpahan rauha ja turvallisuus minun päivinäni". 20 Mitä muuta on kerrottavaa Hiskiasta ja kaikista hänen urotoistään, ja kuinka hän rakensi lammikoni ja vesijohdon ja johti veden kaupunkiin, se on kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. 21 Ja Hiskia meni lepoon isiensä tykö. Ja hänen poikansa Manasse tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

21 Manasse oli kahdentoinsta vuoden vanha tullessansa kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentä viisi vuotta. Häneltä äitiinsä oli nimeltään Hefsibah. **2** Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, niiden kansain kauhistavien tekojen mukaan, jotka Herra oli karkoittanut israelilaisten tieltä. **3** Hän rakensi jälleen uhrikkukkulan, jotka hänen isänsä Hiskia oli hävittänyt, ja pystytti alttareja Baalille ja teki aseran, niinkuin Israelin kuningas Ahab oli tehnyt, kumarsi ja palveli kaikkea taivaan joukkoa. **4** Hän rakensi alttareja myös Herran temppeliin, josta paikasta Herra oli sanonut: "Jerusalemin minä asetan nimen". **5** Hän rakensi alttareja kaikelle taivaan joukolle Herran temppelin molempien esipihoihin. **6** Myös pani hän poikansa kulkemaan tulen läpi, ennusteli merkeistä, harjoitti noituutta ja hankki itsellensä vainaja-

Sita, mikä on pahtaa Herran silmissä. 17 Miltä muuta on kerrottavaa Manassesta ja kaikesta, mitä hän teki, ja synnistä, minkä hän teki, se on kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. 18 Ja Manasse meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin linnansa puutarhaan, Ussan puutarhaan. Ja hänen poikansa Aamon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. 19 Aamon oli kahdenkymmenen kahden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Mesullemet, Haaruksen tytär, Jotbasta. 20 Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, niinkuin hänen isänsä Manasse oli tehnyt. 21 Hän vaelsi kaikessa samaa tietä, mitä hänen isänsä oli vaeltanut: hän palveli niitä kivijumalia, joita hänen isänsä oli palvellut, ja kumarsi niittä; 22 hän hylkäsi Herran, isiensä Jumalan, eikä vaeltanut Herran tietä. 23 Ja Aamonin nällylijaat tekivät salalitton häntä vastaan ja

tappoivat kuninkaan hänen linnassansa. 24 Mutta maan kansa surmasi kaikki, jotka olivat tehneet salaliiton kuningas Aamonia vastaan. Ja maan kansa teki hänen pojansa Joosian kuninkaaksi hänen sijaansa. 25 Mitä muuta on kerrottavaa Aamonista, siitä, mitä hän teki, se on kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. 26 Ja hänet haudattiin omaan hautaansa Ussan puutarhaan. Ja hänen pojansa Joosia tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

Sanokaa sille miehelle, joka lähettil teidät minun tyköni: **6** "Näin sanoo Herra: Katso, minä annan tätä paikkaa ja sen asukkaita kohdata onnettamuuden, kaiken, mitä sanotaan siinä kirjassa, jonka Juudan kuningas on lukenut, **17** sillä he ovat hyljänneet minut ja polttaneet uurreja muille jumalille ja vihoittaneet minut kaikilla kättensä teoilla; ja minussa on sytynyt viha tätä paikkaa kohtaan, eikä se sammu. **18** Mutta Juudan kuninkaalle, joka on lähettiläntä teidät kysymään neuvoa Herralta, sanokaa näin: Näin sanoo Herra, Israelin Jumala, niistä sanoista, jotka sinä olet kuullut: **19** Koska sinun sydämestäsi on pehminnyt ja sinä olet nöyrtynyt Herran edessä, kuullessasi, mitä minä olen puhunut tätä paikkaa ja sen asukkaita vastaan, että he tulevat kauhistukseksi ja kiroissanaksi, ja koska sinä olet reväissyt vaatteesi ja tkenyt minun edessäni, niin minäkin olen kuullut sinua, sanoo Herra. **20** Sentähden minä korjaan sinut isiesi tyköjä, ja sinä saat rauhassa siirtyä hautaasi, ja sinun silmäsi pääsevät näkemästä kaikkea sitä onnettamuutta, minkä minä annan kohdata tätä paikkaa." Ja he toivat kuninkaalle tämän vastauksen.

22 Joosia oli kahdeksan vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolmekymmentä yksi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jedida, Adajan tytär, Boskatista. **2** Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, ja vaelsi kaikessa isänsä Daavidin tietä, poikkeamatta oikealle tai vasemmalle. **3** Kahdeksantentoista hallitusvuotenaan kuningas Joosia lähetti kirjuri Saafanin, Asajan pojaa, Mesullamin pojapojan, Herran temppeliin ja sanoi: **4** "Mene ylimmäisen papin Hilkian luo, että hän lukisi valmiiksi Herran temppeliin tuodut rahat, joita ovenvartijat ovat koonneet kansalta. **5** Ja hän antakoon ne työnteettäjille, jotka on pantu valvomaan töitä Herran temppelissä, ja nämä maksakoot niillä työmiehet, jotka ovat Herran temppelissä korjaamassa sitä, mikä temppelissä on rappeutunutta, **6** puusepat, rakentajat ja muurari, sekä temppelin korjaamista varten ostettavat puitavarat ja hakatut kivet. **7** Älköön heiltä kuitenkaan vaadittako tilintekoa rahoista, jotka heille luovutetaan, vaan toimikoot he luottamusmiehiin." **8** Ja ylimmäinen pappi Hilkius sanoi kirjuri Saafanille: "Minä löysin Herran temppelistä lain kirjan". Ja Hilkius antoi kirjan Saafanille, ja tämä luki sen. **9** Sitten kirjuri Saafan meni kuninkaan tykö ja teki kuninkaalle selon asiasta, sanoen: "Palvelijasi ovat ottaneet esille rahat, mitä temppelissä oli, ja ovat antaneet ne työnteettäjille, jotka on pantu valvomaan töitä Herran temppelissä". **10** Ja kirjuri Saafan kertoi kuninkaalle sanoen: "Pappi Hilkius antoi minulle erään kirjan". Ja Saafan luki sen kuninkaalle. **11** Kun kuningas kuuli lain kirjan sanat, repäsi hän vaatteensa. **12** Ja kuningas käski pappi Hilkiua, Ahikamia, Saafanin poikaa, Akboria, Miikajan poikaa, kirjuri Saafania ja Asajaa, kuninkaan palvelijaa, sanoen: **13** "Menkää ja kysykää minun ja kansan ja koko Juudan puolesta neuvoa Herralta tästä löydetyistä kirjasta. Sillä suuri on Herran viha, joka on syttynyt meitä vastaan, koska meidän isämme eivät ole totteleet tämän kirjan sanoja eivätkä tehneet mitään kaikesta siitä, mitä siinä on meille kirjoitettuna." **14** Niin pappi Hilkius, Ahikam, Akbor, Saafan ja Asaja menivät naisprofeetta Huldan tykö, joka oli vaatevaraston hoitajan Sallumin, Tikvan pojaa, Harhaan pojapojan, vaimo ja asui Jerusalemissa, toisessa kaupunginosassa. He puhuivat hänen kanssaan. **15** Niin hän sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala:

23 Niin kuningas lähetti kokoamaan luokseensa kaikki Juudan ja Jerusalemin vanhimmat. 2 Ja kuningas meni Herran temppeliin, ja hänen kanssaan kaikki Juudan miehet ja kaikki Jerusalemin asukkaat, myöskin papit ja profeetat, koko kansa pienimmästä suurimpaan. 3 Ja hän luki heidän kuultensa kaikki Herran temppelistä löydetyn liitonkirjan sanat. 4 Ja kuningas asettui pylvään viereen ja teki Herran edessä liiton, että heidän tuli seurata Herraa, noudattaa hänen käskyjänsä, odistuksiansa ja säädöksiänsä kaikesta sydämestään ja kaikesta sielustaan ja pitää liiton sanat, jotka olivat kirjoitettuna siinä kirjassa. Ja kaikki kansa yhtyi siihen liittoon. 5 Sitten kuningas käski ylimmäistä pappia Hilkiaa ja häntä lähimpiä pappeja sekä ovenvartijoita viemään Herran temppelistä pois kaikki kalut, mitä oli lehdy Baalille, Aseralle ja kaikelle taivaan joukolle. Ja hän poltatti ne Jerusalemin ulkopuolella Kidronin kedoilla, mutta vei niiden tuhan Beeteliin. 6 Hän pani myös viralta epäjumalaan papit, jotka Juudan kuninkaat olivat asettaneet polttamaan uhreja uhrikukkuloilla Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin ympäristössä ja jotka polttivat uhreja Baalille, auringolle, kuulle, eläinradan ähdille ja kaikelle taivaan joukolle. 7 Hän vei aseran pois Herran temppelistä Jerusalemin ulkopuolelle Kidronin aaksoon ja poltti sen Kidronin laaksossa, rouhensi sen omuksi ja heitti tomun yhteiselle hautausmaalle. 8 Ja hän kukisti haureellisten pyhäkköpoikien huoneet, jotka olivat Herran temppelissä ja joissa naiset kutoivat verhoja Aseralle. 9 Hän toi pois kaikki papit Juudan kaupungeista ja saastutti uhrikukkulat, joilla papit olivat polttaneet uhreja, Gebasta Beersebaan asti. 10 Ja hän kukisti porteilla olevat uhrikukkulat, joita oli

kaupungin päällikön Joosuan portin oven edustalla, sellainen pääsiäinen Jerusalemissa Herran kуниакси. 24 vasemmalla puolella mentäessä sisään kaupungin Myöskin vainaja- ja tietäjähenkien manaat, kotijumalat portista. 9 Uhrikukkulapapit eivät kuitenkaan saaneet ja kivijumalat ja kaikki iljetykset, joita oli nähty Juudan nousta Herran alttarille Jerusalemissa; he saivat vain maassa ja Jerusalemissa, Joosia hävitti, täytääkseen syödä happamatonta leipää veljensä kanssa. 10 Hän lain sanat, jotka olivat kirjoitettuna siinä kirjassa, minkä saatusti myösken poltopaikan Ben-Hinnomin laaksossa, pappi Hilkia oli löytänyt Herran temppelistä. 25 Ei ollut ettei kukaan voisi panna poikaansa tai tytärtänsä ennen häntä ollut hänen vertaistansa kuningasta, joka kulkemaan tulen läpi Molokin kуниакси. 11 Ja hän poisti niin kaikesta sydämestänsä, kaikesta sielustansa ja ne hevoset, jotka Juudan kuninkaat olivat auringon kaikesta voimastansa olisi käännyty Herran puoleen, kуниакси asettaneet, siitä, mistä mennään Herran kaiken Mooseksen lain mukaan; eikä hänen jälkeensä temppeliin, hoviherra Netan-Melekin kammion vierestä, tullut hänen vertaistansa. 26 Kuitenkaan ei Herra joka oli Parvarimissa, ja poltti auringonvaunut tulessa. käännyty suuren vihans hehkusta, kun kerran hänen 12 Ja Aahaan yläsalin katolla olevat alttarit, jotka vihanssa oli syttynyt Juudaa vastaan kaikesta siitä, millä Juudan kuninkaat olivat teettäneet, ja ne alttarit, jotka Manasse oli vihoinnanut hänet. 27 Ja Herra sanoi: "Minä Manasse oli teettänyt Herran temppelin molempien toimitan myösken Juudan pois kasvojeni edestä, niinkuin esipihoihin, kuningas kukisti; sitten hän riensi sieltä minä olen toimittanut pois Israelin; ja minä hylkäään ja heitti niiden tomun Kidronin laaksoon. 13 Ja ne Jerusalemin, tämän kaupungin, jonka minä olin valinnut, uhrikukkulat, jotka olivat itään päin Jerusalemistä, ja temppelin, josta minä olin sanonut: 'Minun nimeni on etelään päin Turmiovuoresta, ja jotka Salomo, Israelin oleva siinä'". 28 Mitä muuta on kerrottavaa Joosiasta kuningas, oli rakentanut Astartelle, siidonilais-iljetykselle, ja kaikesta, mitä hän teki, se on kirjoitettuna Juudan ja Kemokselle, Mooabin iljetykselle, ja Milkomille, kuningasten aikakirjassa. 29 Hänen aikanansa farao ammonialais-kauhistukselle, ne kuningas saatusti. 14 Neko, Egyptin kuningas, lähti Assurin kuningasta vastaan Hän murskasi patsaat ja hakkasi maahan asera- karsikot ja täytti niiden sijan ihmisten liulla. 15 Myösken mutta farao surmasi hänet Megiddossa heti, kun näki Beetelissä olevan alttarin, sen uhrikukkulon, jonka oli hännet. 30 Ja hänen palvelijansa veivät hänet kuolleena teettänyt Jerobeam, Nebatin poika, joka saattoi Israelin vaunuissa Megiddosta, toivat hänet Jerusalemiin ja tekemään syntiä, senkin alttarin uhrikukkuloineen hän hautasivat hänen omaan hautaansa. Mutta kukisti; sitten hän poltti uhrikukkulon ja rouhensi sen maan kanssa otti Joosian pojant Jooahaan, voitieli hänet tomuksi sekä poltti asera-karsikon. 16 Kun Joosia ja teki hänet kuninkaaksi hänen isänsä sijaan. 31 sitten käänity ja näki haudat, jotka olivat vuorella, Jooahas oli kahdenkymmenen kolmen vuoden vanha lähetti hän ottamaan luut haudoista, poltti ne alttarilla tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kolme kuukautta ja saatusti näin alttarin, Herran sanan mukaan, jonka Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Hamutal, oli julistanut se Jumalan mies, joka nämä julisti. 17 Jeremian tytär, Libnasta. 32 Ja hän teki sitä, mikä on Ja hän kysyi: "Mikä tuo hautamerkki on, jonka minä pahaa Herran silmissä, aivan niinkuin hänen isänsä olivat näen?" Kaupungin miehet vastasivat hänelle: "Se on tehneet. 33 Mutta farao Neko vangitti hänet Riblassa, sen Jumalan miehen hauta, joka tuli Juudasta ja julisti Hamatin maassa, ettei hän hallitsisi Jerusalemissa, sen, minkä sinä nyt olet tehnyt Beetelin alttarille". 18 ja määräsi maan maksettavaksi pakkoveron: sata Hän sanoi: "Antakaa hänen olla; älköön kukaan koskeko talenttia hopeata ja kymmenen talenttia kultaa. 34 Ja hänen luhinsa". Niin he jättivät hänen luunsa rauhaan farao Neko teki Eljakimin, Joosian pojant, kuninkaaksi ja samoin sen profetan luut, joka oli tullut Samariasta. hänen isänsä Joosian sijaan ja muutti hänen nimensä 19 Myösken Samarian kaupungeista Joosia poisti kaikki Joojakimiksi. Mutta Jooahaan hän otti vangiksi, ja tämä uhrikukkulatemppelit, jotka Israelin kuninkaat olivat joutui Egyptiin; siellä hän kuoli. 35 Hopean ja kullan rakentaneet ja niin vihottaneet Herran; ja hän teki niille Joojakim maksoi faraolle; mutta voidakseen maksaa saman, minkä oli tehnyt Beetelissä. 20 Ja kaikki siellä rahat faraon käskyn mukaan hän veroitti maata, ottaen olevat uhrikukkulapapit hän teurasti alttareilla ja poltti maan kansalta, sen mukaan kuin kuka oli verotettu, ihmisten luita niiden päällä. Sitten hän palasi takaisin hopeata ja kultaa, antaakseen farao Nekolle. 36 Joojakim Jerusalemiin. 21 Ja kuningas käski kaikkea kansaa oli kahdenkymmenen viiden vuoden vanha tullessaan sanoen: "Viettääkää pääsiäistä Herran, teidän Jumalanne, kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista kуниакси, niinkuin on kirjoitettuna tässä liitonkirjassa". 22 vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Sebida, Pedajan Sillä sellaista pääsiäistä ei oltu vietetty sen ajan jälkeen, tytär, Ruumasta. 37 Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran jona tuomarit tuomitsivat Israelia, ei Israelin kuningasten silmissä, aivan niinkuin hänen isänsä olivat tehneet. eikä Juudan kuningasten koko aikana. 23 Vasta kuningas Joosian kahdeksantenatoista hallitusvuotena vietettiin

24 Hänen aikanaan Nebukadnessar, Baabelin kuningas, lähti liikkeelle, ja Joojakim tuli hänen

palvelijakseen. Kolmen vuoden kuluttua tämä jälleen tekisi sitä, mikä on paha Herran silmissä, aivan samoin kapinoi häntä vastaan. **2** Ja Herra lähetti hänen kuin Joojakim oli tehty. **3** Sillä Herran vihan tähden kimppuunsa kaldealaisen, aramilaisten, mooabilaisien ja ammonilaisten partiojoukkoja; hän lähetti ne Juudan kimppuun sitä tuhoamaan, Herran sanan mukaan, jonka hän oli puhunut palvelijainsa, profeettain, kautta. **4** Mutta tämä tapahtui Juudalle Herran käskystä; ja näin hän toimitti heidät pois kasvojensa edestä. Manassen syntien tähden, kaiken tähden, mitä hän oli tehnyt, **5** ja myösken viattoman veren tähden, minkä hän oli vuodattanut täyttäässään Jerusalemin viattomalla verellä; sitä ei Herra tahtonut antaa anteeksi. **6** Mitä muuta on kerrottavaa Joojakimista ja kaikesta, mitä hän teki, se on kirjoitettuna Juudan kuningasten aikakirjassa. **7** Ja Joojakim meni lepoon isiensä tykö. Ja hänen poikansa Joojakin tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **8** Egyptin kuningas ei enää lähtenyt maastansa, sillä Baabelin kuningas oli vallannut kaiken, mikä oli Egyptin kuninkaan omaa, Egyptin purosta aina Eufrat-virtaan saakka. **9** Joojakin oli kahdeksantoista vuoden vanha tullessansa kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolme kuukautta. Hänen äitinsä oli nimeltään Nehusta, Elnatanin tytär, Jerusalemistä. **10** Hänen tekisi sitä, mikä on paha Herran silmissä, aivan niinkuin hänen isänsä oli tehnyt. **11** Siihen aikaan Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin palvelijat tulivat Jerusalemiin, ja kaupunki saarrettiin. **12** Ja Nebukadnesssar, Baabelin kuningas, ryntäsi kaupunkiin, hänen palvelijainsa saartaessa sitä. **13** Niin Joojakin, Juudan kuningas, antautui Baabelin kuninkaalle äitineen ja palvelijoineen, pääliköineen ja hoviherroineen. Ja Baabelin kuningas otti hänet vangiksi kahdeksantena hallitusvuotenaan. **14** Ja hän vei pois sieltä kaikki Herran temppelin ja kuninkaan linnan aarteet, ja hän rikkoi kaikki kultakalut, jotka Israelin kuningas Salomo oli teettänyt Herran temppeliin. Tapahtui, niinkuin Herra oli puhunut. **15** Ja hän vei pakkosiirtolaisuteen koko Jerusalemin, kaikki pääliköt ja kaikki sotaurhot, kymmenentuhatta pakkosiirtolaisista, ja kaikki sepät ja lukkosepät; ei jäynyt jäljelle muita kuin maakansan köyhät. **16** Samoin hän vei kuninkaan äidin, kuninkaan puolisot ja hänen hoviherransa sekä muut maan mahtavat pakkosiirtolaisina Jerusalemistä Baabeliin, **17** mutta Baabelin kuningas asetti hänen setänsä Mattanjan kuninkaaksi hänen sijaansa ja muutti hänen nimensä Sidkiaksi. **18** Sidkia oli kahdenkymmenen yhden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Hamutal, Jeremian tytär, Libnasta. **19** Hän teki sitä, mikä on paha Herran silmissä, aivan samoin kuin Joojakim oli tehty. **20** Sillä Herran vihan tähden kävi näin Jerusalemille ja Juudalle, kunnes hän vihdoin heitti heidät pois kasvojensa edestä.

25 Sidkia kapinoi Baabelin kuningasta vastaan. Hänen yhdeksäntä hallitusvuotenaan, sen kymmenennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, kävi Nebukadnesssar, Baabelin kuningas, hän ja koko hänen sotajoukkonsa, Jerusalemin kimppuun ja asettui leiriin sitä vastaan. Ja he rakensivat saartovarusteet sitä vastaan yltympäri. **2** Nämä kaupunkia piiritteli kuningas Sidkian yhdenteentoista hallitusvuoteen asti. **3** Mutta neljännen kuukauden yhdeksäntä päivänä, kun nälänhätä ahdisti kaupunkia eikä ollut leipää maan kansalle, **4** valloitettiin kaupunki, ja kaikki sotilaat pakenivat yöllä molempien muurien välistä porttitieltä, joka oli kuninkaan puutarhan puolella, kaldealaisen ollessa kaupungin ympäällillä, ja he kulkivat Aromaahan pään. **5** Mutta kaldealaisen sotajoukko ajoi kuningasta takaa, ja he saavuttivat hänet Jerikon aroilla; ja kaikki hänen sotaväkensä oli jättänyt hänet ja hajaantunut. **6** Ja he ottivat kuninkaan kiinni ja veivät hänet Baabelin kuninkaan eteen Riblaan; ja hänen julistettiin tuomio: **7** Sidkian pojat teurastettiin hänen silmiensä edessä, ja Sidkialta itseltään hän soksaisutti silmät ja kytketti hänet vaskikahleisiin, ja hänet viettiin Baabeliin. **8** Viidennessä kuussa, kuukauden seitsemäntä päivänä, Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin yhdeksäntätoista hallitusvuotena, tuli Baabelin kuninkaan palvelija Nebusaradan, henkivartijain päälikkö, Jerusalemiin. **9** Hän poltti Herran temppelin ja kuninkaan linnan ja kaikki Jerusalemin talot; kaikki ylhäisten talot hän poltti tulella. **10** Ja koko kaldealaisen sotajoukko, joka henkivartijain pääliköllä oli mukanaan, repi maahan Jerusalemin muurit, yltympäri. **11** Ja Nebusaradan, henkivartijain päälikkö, vei pakkosiirtolaisuteen kansan tähheet, mitä oli jäljellä kaupungissa, sekä ne, jotka olivat menneet Baabelin kuninkaan puolelle, ja muun rahvaan. **12** Mutta osan maan köyhiä henkivartijain päälikkö jätti jäljelle viinatarhureiksi ja peltomiehiksi. **13** Vaskipylyväät, jotka olivat Herran temppelissä, altaiden telineet ja vaskimeren, jotka olivat Herran temppelissä, kaldealaiset särkivät ja veivät vaskeri Baabeliin. **14** Ja kattilat, lapiot, veitset, kupit ja kaikki vaskikalut, joita oli käytetty jumalanpalveluksessa, he ottivat pois. **15** Samoin otti henkivartijain päälikkö hiilipannut ja maljat, jotka olivat läpeensä kultaa tai hopeata. **16** Molempien pylyväiden, meren ja telineiden, jotka Salomo oli teettänyt Herran temppeliin-näiden kaikkien esineiden vaski ei ollut punnitavissa. **17** Toisen pylyvän korkeus oli kahdeksantoista kynnärää, ja sen päässä oli pylyvänpää vaskesta; pylyvänpää korkeus oli kolme kynnärää, ja

pylväänpään päällä oli ristikkokeriste ja granaattiomenia yltympäri, kaikki vaskea; ja samanlaiset oli toisessa pylväässä ristikkokeristeen päällä. 18 Henkivartijain päällikkö otti ylimmäisen papin Serajan ja häntä lähimmän papin Sefanjan sekä kolme ovenvartijaa, 19 ja kaupungista hän otti yhden hoviherren, joka oli sotaväen tarkastaja, ja viisi kuninkaan lähintä miestä, jotka tavattiin kaupungista, sekä sotapäällikön kirjurin, jonka tehtäväänä oli ottaa maan kansaa sotapalvelukseen, ja kuusikymmentä miestä maan kansasta, jotka tavattiin kaupungista. 20 Nämä otti Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, ja vei heidät Baabelin kuninkaan eteen Riblaan. 21 Ja Baabelin kuningas antoi lyödä heidät kuoliaaksi Riblassa Hamatin maassa. Ja niin Juuda vietin pois maastansa pakkosiirtolaisuuteen. 22 Mutta sen väen kaskynhaltijaksi, joka jäi Juudan maahan, sen, jonka Nebukadnessar, Baabelin kuningas, jätti sinne, hän asetti Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan. 23 Kun kaikki sotaväen päälliköt, he ja heidän miehensä, kuulivat, että Baabelin kuningas oli asettanut Gedaljan kaskynhaltijaksi, tulivat he miehensä Gedaljan luo Mispaan, nimittäin Ismael, Netanjan poika, Joohanan, Kaareahin poika, netofalainen Seraja, Tanhumetin poika, ja Jaasanja, maakatilaisen poika. 24 Ja Gedalja vanoi heille ja heidän miehillensä ja sanoi heille: "Älkää peljätkö kaldealaisen palvelijoita. Jääkaa maahan ja palvelkaa Baabelin kuningasta, niin te menestytte." 25 Mutta seitsemännessä kuussa tuli Ismael, Netanjan poika, Elisaman pojapaino, joka oli kuninkaallista sukua, mukanaan kymmenen miestä, ja he löivät kuoliaaksi Gedaljan ja ne Juudan miehet ja kaldealaiset, jotka olivat hänen kanssansa Mispassa. 26 Silloin nousi kaikki kansa, pienimmästä suurimpaan, ja samoin sotaväen päälliköt, ja he menivät Egyptiin, sillä he pelkäsivät kaldealaisia. 27 Mutta kolmantenakymmenenentä seitsemänentä vuotena siitä, kun Joojakin, Juudan kuningas, oli viety pakkosiirtolaisuuteen, kahdennessatoista kuussa, kuukauden kahdentenakymmenenentä seitsemänentä päivänä, korotti Evil-Merodak, Baabelin kuningas, samana vuonna, jona hän tuli kuninkaaksi, Juudan kuninkaan Joojakinin päään, vapauttaen hänet vankilasta. 28 Ja hän puhutteli häntä ystäväillisesti ja asetti hänen istuimensa ylemmäksi muitten kuningasten istuimia, jotka olivat hänen tykönänsä Baabelissa. 29 Hän sai panna pois vangin puvun ja aina aterioida hänen luonaan, niin kauan kuin eli. 30 Ja hän sai kuninkaalta elatuksensa, mitä kunakin päivänä tarvitsi, vakinaisen elatuksen, niin kauan kuin eli.

1 Aikakirja

1 Adam, Seet, Enos, 2 Keenan, Mahalalel, Jered, 3 Hanok, Metusalah, Lemek, 4 Nooa, Seem, Haam ja Jaafet. 5 Jaafetin pojat olivat Goomer, Maagog, Maadai, Jaavan, Tuubal, Meselek ja Tiiras. 6 Ja Goomerin pojat olivat Askenas, Diifat ja Toogarma. 7 Ja Jaavanin pojat olivat Elisa ja Tarsisa, kittiläiset ja roodanilaiset. 8 Haamin pojat olivat Kuus, Misraim, Puut ja Kanaan. 9 Ja Kuusin pojat olivat Seba, Havila, Sabta, Raema ja Sabteka. Ja Raeman pojat olivat Saba ja Dedan. 10 Ja Kuusille syntyi Nimrod; hän oli ensimmäinen valtias maan pääällä. 11 Ja Misraimille syntivät luudilaiset, anamilaiset, lehabilaiset, naftuhilaiset, 12 patrokselaiset ja kasluhilaiset, joista filistealaiset ovat lähteneet, sekä kaftorilaiset. 13 Ja Kanaanille syntivät Siidon, hänen esikoisensa, ja Heet, 14 sekä jebusilaiset, amorilaiset, girsasilaiset, 15 hivviläiset, arkilaiset, siiniläiset, 16 arvadilaiset, semarilaiset ja hamatilaiset. 17 Seemin pojat olivat Eelam, Assur, Arpaksad, Luud, Aram, Uus, Huul, Geter ja Mesek. 18 Ja Arpaksadille syntyi Selah, ja Selahille syntyi Eeber. 19 Ja Eeberille syntyi kaksi poikaa; toisen nimi oli Peleg, sillä hänen aikanansa jakaantuivat maan asukkaat, ja hänen veljensä nimi oli Joktan. 20 Ja Joktanille syntivät Almodad, Selef, Hasarmavet, Jerah, 21 Hadoram, Uusal, Dikla, 22 Eebal, Abimael, Saba, 23 Oofir, Havila ja Joobab. Kaikki nämä olivat Joktanin pojikia. 24 Seem, Arpaksad, Selah, 25 Eeber, Peleg, Regu, 26 Serug, Naahor, Terah, 27 Abram, se on Aabraham. 28 Aabrahamin pojat olivat Isik ja Ismael. 29 Tämä on heidän sukuluettelonsa: Nebajot, Ismaelin esikoinen, Keedar, Adbeel, Mibsan, 30 Misma, Duuma, Massa, Hadad, Teema, 31 Jetur, Naafis ja Keedma. Nämä olivat Ismaelin pojat. 32 Ja Keturan, Aabrahamin sivuvaimon, pojat, jotka tämä synnytti, olivat Simran, Joksan, Medan, Midian, Jisbalk ja Suuah. Joksanin pojat olivat Saba ja Dedan. 33 Ja Midianin pojat olivat Eefa, Eefer, Hanok, Abida ja Eldaa. Kaikki nämä olivat Keturan jälkeläisiä. 34 Ja Aabrahamille syntyi Isik. Isakin pojat olivat Eesau ja Israel. 35 Eesaun pojat olivat Elifas, Reguel, Jeus, Jaelam ja Koorah. 36 Elifaan pojat olivat Teeman, Oomar, Sefi, Gaetam, Kenas, Timna ja Amalek. 37 Reguelin pojat olivat Nahat, Serah, Samma ja Missa. 38 Seirin pojat olivat Lootan, Soobal, Sibon, Ana, Diison, Eeser ja Diisan. 39 Lootanin pojat olivat Hoori ja Hoomam; ja Lootanin sisar oli Timna. 40 Soobalin pojat olivat Aljan, Maanahat, Eebal, Sefi ja Oonan. Ja Sibonin pojat olivat Ajja ja Ana. 41 Anan pojat olivat Diison. Ja Diisonin pojat olivat Hamran, Esban, Jitran ja Keran. 42 Eeserin pojat olivat Bilhan, Saavan ja Jaakan. Diisanin pojat olivat Uus ja Aran. 43 Ja nämä olivat ne kuninkaat, jotka hallitsivat Edomin maassa, ennenkuin

mikään kuningas oli hallinnut israelilaisia: Bela, Beorin poika; ja hänen kaupunkinsa nimi oli Dinhaba. 44 Ja kun Bela kuoli, tuli Joobab, Serahin poika, Bosrasta, kuninkaaksi hänen sijaansa. 45 Kun Joobab kuoli, tuli Huusam, teemanilaisen maasta, kuninkaaksi hänen sijaansa. 46 Kun Huusam kuoli, tuli Hadad, Bedadin poika, kuninkaaksi hänen sijaansa, hän, joka voitti midianilaiset Mooabin maassa; ja hänen kaupunkinsa nimi oli Avit. 47 Kun Hadad kuoli, tuli Samla, Masrekasta, kuninkaaksi hänen sijaansa. 48 Kun Samla kuoli, tuli Saul, virran rannalla olevasta Rehobotista, kuninkaaksi hänen sijaansa. 49 Kun Saul kuoli, tuli Baal-Haanan, Akborin poika, kuninkaaksi hänen sijaansa. 50 Kun Baal-Haanan kuoli, tuli Hadad kuninkaaksi hänen sijaansa, ja hänen kaupunkinsa nimi oli Paagi; ja hänen vaimonsa nimi oli Mehetabel, Matredin tytär, joka oli Mee-Saahabin tytär. 51 Ja Hadad kuoli; ja Edomin sukuruhtinaat olivat: ruhtinas Timna, ruhtinas Alva, ruhtinas Jetet, 52 ruhtinas Oholibama, ruhtinas Eela, ruhtinas Piinon, 53 ruhtinas Kenas, ruhtinas Teeman, ruhtinas Mibsar, 54 ruhtinas Magdiel, ruhtinas Iiram. Nämä olivat Edomin sukuruhtinaat.

2 Nämä olivat Israeliin pojat: Ruuben, Simeon, Leevi ja Juuda, Isaskar ja Sebulon, 2 Daan, Joosef ja Benjamin, Naftali, Gaad ja Asser. 3 Juudan pojat olivat Eer, Oonan ja Seela; nämä kolme synnytti hännelle Suuahin tytär, kanaanilainen. Mutta Eer, Juudan esikoinen, ei ollut otollinen Herran silmissä; sentähden hän antoi hänen kuolla. 4 Ja Taamar, Juudan miniä, synnytti hännelle Perekseen ja Serahin. Juudan pojikia oli kaikkiaan viisi. 5 Perekseen pojat olivat Hesron ja Haamul. 6 Ja Serahin pojat olivat Simri, Eetan, Heeman, Kalkol ja Daara; heitä oli kaikkiaan viisi. 7 Ja Karmin pojat olivat Aakar, joka syöksi Israeliin onnettomuuteen, kun oli uskoton ja anasti tuhon omaksi vihityä. 8 Ja Eetanin poika oli Asarja. 9 Ja Hesronin pojat, jotka hänenne syntivät, olivat Jerahmeel, Raam ja Kelubai. 10 Ja Raamille syntyi Amminadab, ja Amminadabille syntyi Nahson, Juudan jälkeläisten ruhtinas. 11 Ja Nahsonille syntyi Salma, ja Salmalle syntyi Booas. 12 Ja Booalle syntyi Oobed, ja Oobedille syntyi lisä. 13 Ja lisaille syntyi esikoinensa Eliab, toisena Abinadab, kolmantena Simea, 14 neljäntenä Netanel, viidentenä Raddai, 15 kuudentena Oosem ja seitsemäntenä Daavid. 16 Ja heidän sisarensa olivat Seruja ja Abigail. Ja Serujan pojat olivat Abisai, Jooab ja Asael, kaikkiaan kolme. 17 Ja Abigail synnytti Amasan; ja Amasan isä oli ismaelilainen Jeter. 18 Ja Kaalebille, Hesronin pojalle, syntyi lapsia Asubasta, hänen vaimostaan, ja Jeriotista; ja nämä olivat Asuban pojat: Jeeser, Soobab ja Ardon. 19 Ja kun Asuba kuoli, nai Kaaleb Efratin, ja tämä synnytti hännelle Huurin. 20 Ja Huurille syntyi Uuri, ja Uurille syntyi Besalel. 21

Senjälkeen meni Hesron Maakirin, Gileadin isän, tytären soratilaiset ja estaolilaiset lähteneet. **54** Ja Salman tykö; ja hän nai tämän ollessaan kuudenkymmenen jälkeläiset olivat Beethem ja netofalaiset, Atrot, Beet-vuoden vanha. Ja tämä synnytti hännelle Segubin. **22** Ja Segubille syntyi Jaair; tällä oli kaksikymmentä kolme kaupunkia Gileadin maassa. **23** Mutta gesurilaiset ja kaupunkia Gileadin maassa. **23** Mutta gesurilaiset ja aramilaiset ottivat heiltä Jaairin leirikylät ja Keatin ynnä sen tytärkaupungit, kuusikymmentä kaupunkia. Kaikki nämä olivat Maakirin, Gileadin isän, poikia. **24** Kun Hesron oli kuollut Kaaleb-Efratassa, synnytti Abi-hän oli Hesronin vaimo-hänelle Ashurin, Tekoan isän. **25** Ja Jerahmeelin, Hesronin esikoisen, pojat olivat Raam, esikoinen, ja Buuna, Ooren, Oosem ja Ahia. **26** Ja Jerahmeelilla oli vielä toinen vaimo, jonka nimi oli Atara; hän oli Onamin äiti. **27** Ja Raamin, Jerahmeelin esikoisen, pojat olivat Maas, Jaamin ja Eeker. **28** Ja Onamin pojat olivat Sammai ja Jaada; ja Sammain pojat olivat Naadab ja Abisur. **29** Ja Abisurin vaimon nimi oli Abihail, ja tämä synnytti hännelle Ahbanin ja Moolidin. **30** Ja Naadabin pojat olivat Seled ja Appaim. Ja Seled kuoli lapsetonna. **31** Ja Appaimin poika oli Jisi; ja Jisin poika oli Seesan; ja Seesanin poika oli Ahlai. **32** Ja Jaadan, Sammain veljen, pojat olivat Jeter ja Joonatan. Jeter kuoli lapsetonna. **33** Ja Joonatanin pojat olivat Pelet ja Saasa. Nämä olivat Jerahmeelin jälkeläisiä. **34** Mutta Seesanilla ei ollut poikia, vaan ainoastaan tyttäriä. Ja Seesanilla oli egyptiläinen palvelija, jonka nimi oli Jarha. **35** Ja Seesan antoi tyttärensä vaimoksi palvelijallensa Jarhalle, ja hän synnytti tälle Attain. **36** Ja Attaille syntyi Naatan, ja Naatanille syntyi Saabad. **37** Ja Saabidle syntyi Eflal, ja Eflalille syntyi Oobed. **38** Ja Oobedille syntyi Jeehu, ja Jeehulle syntyi Asarja. **39** Ja Asarjalle syntyi Heles, ja Helekselle syntyi Eleasa. **40** Ja Eleasalle syntyi Sismai, ja Sismaille syntyi Sallum. **41** Ja Sallumille syntyi Jekamja, ja Jekamjalle syntyi Elisama. **42** Ja Kaalebin, Jerahmeelin veljen, pojat olivat Meesa, hänen esikoisensa, joka oli Siifin isä, ja Maaresan, Hebronin isän, pojat. **43** Ja Hebronin pojat olivat Koorah, Tappuah, Rekem ja Sema. **44** Ja Semalle syntyi Raham, Jorkeamin isä, ja Rekemille syntyi Sammai. **45** Ja Sammain poika oli Maaon, ja Maaon oli Beet-Suurin isä. **46** Ja Eefa, Kaalebin sivuvalimo, synnytti Haaranin, Moosan ja Gaaseksen; ja Haaranille syntyi Gaases. **47** Ja Juhdaineen pojat olivat Regem, Jootam, Geesan, Pelet, Eefa ja Saaf. **48** Maaka, Kaalebin sivuvalimo, synnytti Seberin ja Tirhanen. **49** Hän synnytti myös Saafin, Madmannan isän, Sevan, Makbenan isän ja Gibean isän. Ja Kaalebin tytär oli Aksa. **50** Nämä olivat Kaalebin jälkeläisiä. Huurin, Efratan esikoisen, pojat olivat Soobal, Kirjat-Jearimin isä, **51** Salma, Beethemmin isä, ja Haaref, Beet-Gaaderin isä. **52** Soobalin, Kirjat-Jearimin isä, jälkeläiset olivat Rooe ja toinen puoli Menuhotia. **53** Kirjat-Jearimin suvut olivat jeteriläiset, puutilaiset, suumatilaiset ja misrailaiset. Heistä ovat soratilaiset ja estaolilaiset lähteneet. **54** Ja Salman Jooab ja toinen puoli manahtilaisia, sorilaiset. **55** Ja kirjanoppineiden suvut, jotka asuivat Jaebeksessa, olivat tiratilaiset, simatilaiset ja sukatilaiset. Nämä olivat ne keenniläiset, jotka polveutuvat Hammatista, Reekabin suvun isästä.

3 Nämä ovat ne Daavidin pojat, jotka syntivät hännelle Hebronissa: esikoinen Amnon, jisreeliläisestä Ahinoamista; toinen Daniel, karmelilaisesta Abigailista; 2 kolmas Absalom, Maakan, Gesurin kuninkaan Talmain tytären, poika; neljäs Adonia, Haggitin poika; 3 viides Sefatja, Abitalista; kuudes Jitream, hänen vaimostaan Eglasta. **4** Nämä kuusi syntivät hännelle Hebronissa, jossa hän hallitsi seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta. Mutta Jerusalemissa hän hallitsi kolmekymmentä kolme vuotta. **5** Ja nämä syntivät hännelle Jerusalemissa: Simea, Soobab, Naatan ja Salomo, kaikkiaan neljä, Battuusta, Ammielin tyttärestä; **6** sitten Jibhar, Elisama, Elifelet, **7** Noogah, Nefeg, Jaafia, **8** Elisama, Eljada ja Elifelet; kaikkiaan yhdeksän. **9** Tässä ovat kaikki Daavidin pojat, lukuunottamatta sivuvalimojen pojikia. Ja Taamar oli heidän sisarensa. **10** Ja Salomon poika oli Rehabeam; tämän poika Abia; tämän poika Aasa; tämän poika Joosafat; **11** tämän poika Jooram; tämän poika Ahasja; tämän poika Jooas; **12** tämän poika Amasia; tämän poika Asarja; tämän poika Jootam; **13** tämän poika Aahas; tämän poika Hiskia; tämän poika Manasse; **14** tämän poika Aamon; tämän poika Joosia. **15** Ja Joosian pojat olivat esikoinen Joohanan, toinen Joojakim, kolmas Sidkia, neljäs Sallum. **16** Ja Joojakimin pojat olivat hänen poikansa Jekonja ja tämän poika Sidkia. **17** Ja vangitun Jekonjan pojat olivat: hänen poikansa Sealtil, **18** Malkiram, Pedaja, Senassar, Jekamja, Hoosama ja Nedabja. **19** Ja Pedajan pojat olivat Serubaabel ja Siimei. Ja Serubaabelin pojat olivat Mesullam ja Hananja, ja heidän sisarensa oli Selomit; **20** vielä Hasuba, Oohel, Berekja, Hasadja ja Juusab-Hesed, kaikkiaan viisi. **21** Ja Hananjan pojat olivat Pelatja ja Jesaja, Refajan pojat, Arnanin pojat, Obadjan pojat ja Sekanjan pojat. **22** Ja Sekanjan poika oli Semaja; ja Semajan pojat olivat Hattus, Jigal, Baariah, Nearja ja Saafat, kaikkiaan kuusi. **23** Ja Nearjan pojat olivat Eljoenai, Hiskia, Asrikam, kaikkiaan kolme. **24** Ja Eljoenain pojat olivat Hoodavja, Eljasib, Pelaja, Akkub, Joohanan, Delaja ja Anani, kaikkiaan seitsemän.

4 Juudan pojat olivat Peres, Hesron, Karmi, Huur ja Soobal. **2** Ja Reajalle, Soobalin pojalle, syntyi Jahat, ja Jahatille syntivät Ahumai ja Lahad. Nämä ovat soratilaisten suvut. **3** Ja nämä olivat Eetamin isän pojat: Jisreel, Jisma ja Jidbas; ja heidän sisarensa nimi oli Haslelponi; **4** vielä Penuel, Gedorin isä, ja Eeser,

Huusan isä. Nämä olivat Huirin, Efratan esikoiden, heidän kaupunkinsa Daavidin hallitukseen asti. **32** Ja Beeltehemin isän, pojat. **5** Ja Ashurilla, Tekoan isällä, oli heidän kylänsä olivat Eetam, Ain, Rimmon, Tooken ja kaksi vaimoa, Hela ja Naara. **6** Ja Naara synnytti hänen Aasan-viisi kaupunkia; **33** siihen lisäksi kaikki heidän Ahussamin, Heeferin, Teemenin ja ahaastarilaiset. Nämä kylänsä, jotka olivat näiden kaupunkien ympärillä, aina olivat Naaran pojat. **7** Ja Helan pojat olivat Seret, Baaliin asti. Nämä olivat heidän asuinsijansa; ja heillä Soohar ja Etnan. **8** Ja Koosille syntivät Aanub ja oli omat sukuluettelonsa. **34** Vielä: Mesobab, Jamlek, Soobeba sekä Aharhelin, Haarumin pojat, suvut. **9** Joosa, Amasjan poika, **35** Jooel, Jeehu, Joosibjan Mutta Jubes oli suremmassa arvossa pidetty kuin poika, joka oli Serajan poika, joka Asielin poika; **36** hänen veljensä; ja hänen äitinsä oli antanut hänen Eljoenai, Jaakoba, Jesohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel, nimen Jubes sanoen: "Olen synnyttänyt hänet kipuja Benaja **37** ja Siisa, Sifin poika, joka oli Allorin poika, kärssien". **10** Ja Jubes huusi Israelin Jumalaa, sanoen: joka Jedajan poika, joka Simrin poika, joka Semajan "Jospa sinä siunaitsit minua ja laajentaisit minun alueeni; poika. **38** Nämä nimeltä mainitut olivat sukujensa jospa sinun kätesi olisi minun kanssani ja sinä varjelisit ruhtinaita, ja heidän perhekuntansa olivat levinneet pahasta, niin että minä pääsisin kipuja kärsimästä!" ja lisääntyneet. **39** Ja he kulkivat Gedoriin pään, aina Ja Jumala antoi hänen pyyntönsä toteutua. **11** Ja Iaakson itäiseen osaan saakka, hakeakseen laidunta Kelubille, Suuhan veljelle, syntyi Mehir; hän oli Estonin lampailleen. **40** Ja he löysivät lihavan ja hyvän laitumen, isä. **12** Ja Estonille syntivät Beet-Raafa, Paaseah ja ja maa oli tilava joka suuntaan sekä rauhallinen ja Tehinna, Naahaan kaupungin isä. Nämä olivat Reekan levollinen, sillä ne, jotka olivat asuneet siellä ennen, miehet. **13** Ja Kenaan pojat olivat Otniel ja Seraja. Ja olivat haamilaisia. **41** Mutta nämä nimeltä luetellut tulivat Otnielin pojat olivat: Hatat. **14** Ja Meonotaille syntyi Hiskian, Juudan kuninkaan, päävinä ja valtasivat heidän Ofra. Ja Serajalle syntyi Jooab, Seppäinlaakson isä; telttansa ja voittivat meunilaiset, jotka olivat siellä, ja sillä he olivat sepiä. **15** Ja Kaalebin, Jefunnen pojat, vihkivät heidät tuhon omiksi, aina tähän päivään asti, pojat olivat Iiru, Eela ja Naam sekä Eelan pojat ja ja asettuivat heidän sijaansa, sillä siellä oli laidunta Kenas. **16** Ja Jehalleelin pojat olivat Siif, Siifa, Tiireja heidän lampailensa. **42** Ja heistä, simeonilaisista, ja Asarel. **17** Ja Esran pojat olivat Jeter, Mered, Eefer meni viisatasta miestä Seirin vuoristoon, ja heidän ja Jaalon. Ja vaimo tuli raskaaksi ja synnytti Mirjamin, etunenässään olivat Pelatja, Nearja, Refaja ja Ussiel, Sammain ja Jisbahin, Estemoan isän. **18** Ja hänen Jisin pojat. **43** Ja he surmasivat ne, jotka olivat jäljellä juudansukuisen vaimonsa synnytti Jeredin, Gedorin pelastuneista amalekilaisista, ja jäivät sinne asumaan isän, Heberin, Sookon isän, ja Jekutielin, Saanoahin aina tähän päivään asti.

isän. Ja nämä olivat Bitjan, faraon tytären, poikia, jonka Mered oli ottanut vaimokseen. **19** Ja Hoodian vaimon, Nahamin sisaren, pojat olivat Kegilan isä, garmilainen, ja maakatilainen Estemoa. **20** Ja Siimonin pojat olivat Amnon ja Rinna, Ben-Haanan ja Tiilon. Ja Jisin pojat olivat Soohet ja Soohetin poika. **21** Seelan, Juudan pojat, pojat olivat Eer, Leekan isä, Lada, Maaresan isä, ja pellavakankaiden kutojain suvut Beet-Asbeasta; **22** vielä Jookim ja Kooseban miehet sekä Jooas ja Saaraf, jotka hallitsivat Mooabia, ja Jaasubi-Lehem. Mutta nämä ovat vanhoja asioita. **23** He olivat niitä savenalajia, jotka asuvat Netaimissa ja Gederassa; he asuivat siellä kuninkaan luona ja olivat hänen työssään. **24** Simeonin pojat olivat Nemuel ja Jaamin, Jaarib, Serah ja Saul; **25** tämän poika oli Sallum, tämän poika Mibsam, tämän poika Misma. **26** Ja Misman pojat olivat: hänen poikansa Hammuel, tämän poika Sakkur ja tämän poika Siime. **27** Ja Siimeillä oli kuusitoista poikaa ja kuusi tytärtä; mutta hänen veljillään ei ollut monta lasta, eikä koko heidän sukunsa lisääntynyt Juudan lasten määrään. **28** Ja he asuivat Beersebassa, Mooladassa ja Hasar-Suualissa, **29** Bilhassa, Esemisissä ja Tooladissa, **30** Betuelissa, Hormassa ja Siklagissa, **31** Beet-Markabotissa, Hasar-Suusimissa, Beet-Birissä ja Saaraimissa. Nämä olivat

5 Ruubenin, Israelin esikoiden, pojat olivat-hän oli näet esikoinen, mutta koska hän saastutti isänsä vuoteen, annettiin hänen esikoisuutensa Joosefin, Israelin pojantyypille, kuitenkin niin, ettei heitä merkitty sukuluetteloon esikoisina, **2** sillä Juuda tuli voimallisimmaksi veljensä joukossa, ja yhdestä hänen jälkeläisistään tuli ruhtinas, mutta esikoisuus joutui Joosefille. **3** Ruubenin, Israelin esikoiden, pojat olivat Hanok ja Pallu, Hesron ja Karmi. **4** Jooelin pojat olivat: hänen poikansa Semaja, tämän poika Goog, tämän poika Siime, **5** tämän poika Miika, tämän poika Reaja, tämän poika Baal. **6** ja tämän poika Beera, jonka Assurin kuningas Tillegat-Pilneser vei pakkosiirtolaisuuteen; hän oli ruubenilaisten ruhtinas. **7** Ja hänen veljensä olivat sukujensa mukaan, kun heidät merkittiin sukuluetteloon heidän polveutumisensa mukaan: Jegiel, päämies, Sakarja, **8** Bela, Aasaan poika, joka oli Seman poika, joka Jooelin poika; hän asui Aroerissa ja aina Neboon ja Baal-Meoniin asti. **9** Ja idässä hän asui erämaahan saakka, joka alkaa Eufratvirrasta; sillä heillä oli suuria karjalauomoja Gileadin maassa. **10** Mutta Saulin päävinä he kävivät sotaa hagrilaisia vastaan, ja kun nämä olivat joutuneet heidän käsinsä, asettuivat he heidän telttoihinsa Gileadin koko

itäistä rajaseutua myöten. **11** Gaadilaiset asuivat heidän syntyi Ussi. **6** Ja Ussille syntyi Serahja, ja Serahjalle kanssaan rajakkain Baasanin maassa Salkaan saakka: syntyi Merajot. **7** Merajotille syntyi Amarja, ja Amarjalle **12** Jooel päämiehenä ja Saafam toisena, sitten Janai syntyi Ahitub. **8** Ja Ahitubille syntyi Saadok, ja Saadokille ja Saafat Baasanissa. **13** Ja heidän veljensä olivat, syntyi Ahimaas. **9** Ja Ahimaasille syntyi Asarja, ja perhekuntiensa mukaan: Miikael, Mesullam, Seba, Asarjalle syntyi Joohanan. **10** Ja Joohananiille syntyi Joorai, Jakan, Siia ja Ebber, kaikkiaan seitsemän. **14** Asarja, hän joka toimitti papinvirkaa temppelissä, jonka Nämä olivat Abihailin pojat, joka oli Huurin poika, joka Salomo rakennutti Jerusalemiin. **11** Ja Asarjalle syntyi Jaaroahin poika, joka Gileadin poika, joka Miikaelin Amarja, ja Amarjalle syntyi Ahitub. **12** Ja Ahitubille syntyi poika, joka Jesisain poika, joka Jahdon poika, joka Saadok, ja Saadokille syntyi Sallum. **13** Ja Sallumille Buusin poika. **15** Ahi, Abdielin poika, joka oli Guunin syntyi Hilkia, ja Hilkialle syntyi Asarja. **14** Ja Asarjalle poika, oli heidän perhekuntiensa päämies. **16** Ja he syntyi Seraja, ja Serajalle syntyi Jehosadak. **15** Mutta asuivat Gileadissa, Baasanissa ja sen tytärkupungeissa Jehosadakin oli lähdettävä mukaan silloin, kun Herra sekä kaikilla Saaronin laidunmailla, niin kauas kuin antoi Nebukadnessarin viedä Juudan ja Jerusalemin ne ulottuivat. **17** Kaikki nämä merkittiin sukuluetteloon pakkosiirtolaisuuteen. **16** Leevin pojat olivat Geersom, Juudan kuninkaan Jootamin ja Israelin kuninkaan Kehat ja Merari. **17** Ja nämä ovat Geersomin poikien Jerobeamin päävänä. **18** Ruubenilaiset, gaadilaiset ja nimet: Libni ja Siime. **18** Ja Kehatin pojat olivat Amram, toinen puoli Manassen sukukuntaa-sotakuntoisia miehiä, Jishar, Hebron ja Ussel. **19** Merarin pojat olivat Mahli ja jotka kantoivat kilpeä ja miekkaa ja jännittivät jousta Muusi. Nämä olivat leeviläisten suvut heidän isiensä ja olivat taisteluun harjaantuneita, neljäkymmentäneljä mukaan. **20** Geersomista polveutuivat hänen poikansa tuhatta seitsemänsataa kuusikymmentä sotakelpoista Libni, tämän poika Jahat, tämän poika Simma, **21** miestä- **19** kävivät sotaa hagrilaisia, Jeturia, Naafista tämän poika Jooah, tämän poika Iddo, tämän Serah ja Noodabia vastaan. **20** Ja he saivat apua näitä ja tämän poika Jeatrai. **22** Kehatin pojat olivat: hänen vastaan, niin että hagrilaiset ja kaikki, jotka olivat heidän poikansa Amminadab, tämän poika Koorah, tämän kanssaan, joutuivat heidän käsiinsä; sillä he huusivat poika Assir, **23** tämän poika Elkana, tämän poika taistelussa Jumalan puoleen, ja hän kuuli heidän Ebjasaf, tämän poika Assir, **24** tämän poika Tahat, rukouksensa, koska he turvasivat häneen. **21** Ja he tämän poika Uriel, tämän poika Ussia ja tämän poika veivät saaliinaan heidän karjansa, viisikymmentä tuhatta Saul. **25** Ja Elkanan pojat olivat Amasai ja Ahimot. kamelia, kaksisataa viisikymmentä tuhatta lammasta **26** Elkana: Elkanaan pojat, Suufai, tämän poika Nahat, ja kaksituhatta aasia, sekä satatuhatta ihmistä. **22** **27** tämän poika Eliab, tämän poika Jeroham, tämän Paljon oli surmattuina kaatuneita, sillä sota oli Jumalan poika Elkana. **28** Ja Samuelin pojat olivat esikoinen sota. Ja he asettuivat asumaan heidän sijaansa aina Vasni ja Abia. **29** Merarin pojat olivat: Mahli, tämän pakkosiirtolaisuuteen saakka. **23** Toinen puoli Manassen poika Libni, tämän poika Siime, tämän poika Ussa, **30** sukukuntaa asui siinä maassa, Baasanista aina Baal-tämän poika Simea, tämän poika Haggia ja tämän poika Hermoniin ja Semiriin ja Hermon-vuoren saakka; heitä Asaja. **31** Ja nämä ovat ne, jotka Daavid asetti pitämään oli paljon. **24** Ja nämä olivat heidän perhekuntiensa huolta laulusta Herran temppelissä, senjälkeen kuin päämiehet: Eefer, Jisi, Eiel, Asriel, Jeremia, Hoodavja arkki oli saanut leposijan. **32** He palvelivat veisaajina ja Jahdiel, sotaurhoja, kuuluisia miehiä, perhekuntiensa ilimestysmajan asumuksen edessä, kunnes Salomo päämiehiä. **25** Mutta he tulivat uskottomaksi isiensä rakensi Herran temppelin Jerusalemiin; he toimittivat Jumalaan kohtaan ja juoksivat haureudessa maan virkaansa, niinkuin heille oli säädetty. **33** Ja nämä kansojen jumalain jäljessä, niiden kansojen, jotka Jumala ovat ne, jotka palvelivat, ja nämä heidän poikansa: oli hävittänyt heidän edestänsä. **26** Niin Israelin Jumala Kehatilaisia: Heeman, veisaaja, Jooelin poika, joka oli herätti Puulin, Assurin kuninkaan, hengen ja Tillegat-Pilneserin, Assurin kuninkaan, hengen ja kuljetutti heidät, ruubenilaiset, gaadilaiset ja toisen puolen Manassen sukukuntaa, pakkosiirtolaisuuteen ja antoi viedä heidät rakensi Herran temppelin Jerusalemiin; he toimittivat Jumalaan kohtaan ja juoksivat haureudessa maan virkaansa, niinkuin heille oli säädetty. **34** Ja nämä ovat ne, jotka palvelivat, ja nämä heidän poikansa: oli hävittänyt heidän edestänsä. **26** Niin Israelin Jumala Kehatilaisia: Heeman, veisaaja, Jooelin poika, joka oli herätti Puulin, Assurin kuninkaan, hengen ja Tillegat-Pilneserin, Assurin kuninkaan, hengen ja kuljetutti heidät, ruubenilaiset, gaadilaiset ja toisen puolen Manassen sukukuntaa, pakkosiirtolaisuuteen ja antoi viedä heidät Halahiin, Haaboriin, Haaraan ja Goosanin joen rannoille, missä he tänäkin päivänä ovat.

6 Leevin pojat olivat Geerson, Kehat ja Merari. **2** Ja Kehatin pojat olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussel. **3** Ja Amramin lapset olivat Aaron, Mooses ja Mirjam. Ja Aaronin pojat olivat Naadab, Abihu, Eleasar ja litamar. **4** Eleasarille syntyi Piinehas; Piinehaalle syntyi Abisua. **5** Ja Abisulle syntyi Bukki, ja Bukille

poika, joka Adajan poika, 42 joka Eetanin poika, joka ja toisesta puolesta Manassen sukukuntaa Aaner Simman poika, joka Siimein poika, 43 joka Jahatin laidunmaineen ja Bileam laidunmaineen. Nämä tulivat poika, joka Geersomin poika, joka Leevin poika. 44 Ja muitten kehatilaisten suvuille. 71 Geersomilaiset heidän veljensä, Merarin pojat, vasemmalla puolella: saivat sukujensa mukaan toiselta puolelta Manassen Eetan, Kiisin poika, joka oli Abdin poika, joka Mallukin sukukuntaa Goolanin laidunmaineen Baasanista ja poika, 45 joka Hasabjan poika, joka Amasjan poika, joka Astarotin laidunmaineen; 72 ja Isaskarin sukukunnalta Hilkian poika, 46 joka Amsin poika, joka Baanin poika, Kedeksen laidunmaineen, Dobratin laidunmaineen, 73 joka Semerin poika, 47 joka Mahlin poika, joka Muusin Raamotin laidunmaineen ja Aanemin laidunmaineen; poika, joka Merarin poika, joka Leevin poika. 48 Ja 74 ja Asserin sukukunnalta Maasalin laidunmaineen, heidän veljensä, leeviläiset, olivat annetut toimittamaan Abdonin laidunmaineen, 75 Huukokin laidunmaineen ja kaikkinaista palvelusta Jumalan temppeli-asumuksessa. Rehobin laidunmaineen; 76 ja Naftalin sukukunnalta 49 Mutta Aaron ja hänen poikansa polttivat uhreja Kedeksen laidunmaineen Galileasta, Hammonin polttouhrialtarilla ja suitsutsualtarilla, toimittivat kaikki laidunmaineen ja Kirjataimin laidunmaineen. 77 Muut askareet kaikkeinpyhimmässä ja Israelin sovitukseen, merarilaiset saivat Sebulonin sukukunnalta Rimmonin aivan niinkuin Jumalan palvelija Mooses oli käskenyt. 50 laidunmaineen ja Taaborin laidunmaineen; 78 ja tuolta Ja nämä olivat Aaronin pojat: hänen poikansa Eleasar, puolesta Jerikon Jordanin, Jordanista auringonnousuun tämän poika Piinehas, tämän poika Abisua, 51 tämän pään, Ruubenin sukukunnalta Beserin laidunmaineen poika Bukki, tämän poika Ussi, tämän poika Serahja, eräämaasta, Jahaan laidunmaineen, 79 Kedemotin 52 tämän poika Merajot, tämän poika Amarja, tämän laidunmaineen, Meefaatin laidunmaineen; 80 ja Gaadin poika Ahitub, 53 tämän poika Saadok, tämän poika sukukunnalta Raamotin laidunmaineen Gileadista, Ahimaas. 54 Ja nämä olivat heidän asuinsijansa, Mahanaimin laidunmaineen, 81 Hesbonin laidunmaineen heidän leiripaikkojensa mukaan, heidän alueellaan: Niille ja Jaeserin laidunmaineen.

Aaronin jälkeläisille, jotka olivat kehatilaisten sukia, sillä he saivat arpaosan, 55 annettiin Hebron Juudan maasta, ympärillä olevine laidunmaineeneen. 56 Mutta kaupungin peltomaat kylilineen annettiin Kaalebille, Jefunnen pojalle. 57 Aaronin jälkeläisille annettiin turvakaupungit Hebron, Libna laidunmaineen, Jattir, Estemoa laidunmaineen, 58 Hiilen laidunmaineen, Debir laidunmaineen, 59 Aasan laidunmaineen ja Beet-Semes laidunmaineen. 60 Ja Benjaminiin sukukunnasta Geba laidunmaineen, Aalemet laidunmaineen ja Anatot laidunmaineen. Heidän kaupunkojaan oli kaikkiaan kolmetoista kaupunkia, heidän sukujensa mukaan. 61 Ja muut kehatilaiset saivat arvalla sukujensa mukaan Efraimin sukukunnalta, Daanin sukukunnalta ja toiselta puolelta Manassen sukukuntaa kymmenen kaupunkia. 62 Ja geersomilaiset saivat sukujensa mukaan Isaskarin sukukunnalta, Asserin sukukunnalta, Naftalin sukukunnalta ja Manassen sukukunnalta Baasanista kolmetoista kaupunkia. 63 Merarilaiset saivat arvalla sukujensa mukaan Ruubenin sukukunnalta, Gaadin sukukunnalta ja Sebulonin sukukunnalta kaksitoista kaupunkia. 64 Nämä israelilaiset antoivat leeviläisille nämä kaupungit laidunmaineeneen. 65 He antoivat arvalla Juudan lasten sukukunnasta, simeonilaisten sukukunnasta ja benjaminiilaisten sukukunnasta nämä nimeltä mainitut kaupungit. 66 Kehatilaisten suvuista muutamat saivat arvalla Efraimin sukukunnalta alueekseen seuraavat kaupungit: 67 heille annettiin turvakaupungit Sikem laidunmaineen Efraimin vuoristosta, Geser laidunmaineen, 68 Jokmeam laidunmaineen, Beet-Hooron laidunmaineen, 69 Ajalon laidunmaineen ja Gat-Rimmon laidunmaineen; 70

7 Isaskarin pojat olivat Toola, Puua, Jaasub ja Simron, kaikkiaan neljä. 2 Ja Toolan pojat olivat Ussi, Refaja, Jeriel, Jahmai, Jibsam ja Samuel, jotka olivat perhekuntiensa päämiehiä, Toolan jälkeläisiä, sotaurhoja, polveutumisensa mukaan. Daavidin aikana oli heidän lukumääränsä kaksikymmentäkaksi tuhatta kuusisataa. 3 Ja Ussin poika oli Jisrahja, ja Jisrahjan pojat olivat Miikael, Obadja, Jooel ja Jissia, kaikkiaan viisi, kaikki päämiehiä. 4 Heitä seurasi polveutumisensa ja perhekuntiensa mukaan taisteluun valmiina sotajoukkoina kolmekymmentäkuusi tuhatta miestä, sillä heillä oli paljon vaimoja ja lapsia. 5 Ja heidän veljensä, kaikissa Isaskarin suvuissa, olivat sotaurhoja. Sukuluetteloihin merkityjä oli kaikkiaan kahdeksankymmentäseitsemän tuhatta. 6 Benjaminia oli: Bela, Beker ja Jedael, kaikkiaan kolme. 7 Ja Belan pojat olivat Esbon, Ussi, Ussiel, Jerimot ja Iiri, kaikkiaan viisi, perhekunta-päämiehiä, sotaurhoja. Ja sukuluetteloihin merkityjä oli heitä kaksikymmentäkaksi tuhatta kolmekymmentä neljä. 8 Ja Bekerin pojat olivat Semira, Jooas, Elieser, Eljoenai, Omri, Jeremot, Abia, Anatot ja Aalemet; kaikki nämä olivat Bekerin pojikia. 9 Ja sukuluetteloihin merkityjä oli heitä polveutumisensa mukaan, perhekunta-päämiestensä, sotaurhojen, mukaan, kaksikymmentä tuhatta kaksisataa. 10 Ja Jedaelin poika oli Bilhan, ja Bilhanin pojat olivat Jeus, Benjamin, Eehud, Kenaana, Seetan, Tarsis ja Ahisahar. 11 Kaikki nämä olivat Jedaelin pojikia perhekunta-päämiesten, sotaurhojen, mukaan; seitsemätoista tuhatta kaksisataaa sotakelvoista miestä.

12 Ja Suppim ja Huppim olivat lirin poikia; Huusim oli Aherin poika. **13** Naftalin pojat olivat Jahasiel, Guuni, Jeeser ja Sallum, Bilhan jälkeläisiä. **14** Manassen poika oli Asriel, jonka hänen aramilaisen sivuvaimonsa synnytti; tämä synnytti Maakirin, Gileadin isän. **15** Ja Maakir otti vaimon Huppimille ja Suppimille, ja hänen sisarensa nimi oli Maaka. Ja toisen nimi oli Selofhad; ja Selofhadilla oli tyttäriä. **16** Ja Maaka, Maakirin vaimo, synnytti pojан, jolle hän antoi nimen Peres; hänen veljensä nimi oli Seres, ja hänen poikansa olivat Uulam ja Rekem. **17** Uulamin poika oli Bedan. Nämä olivat Gileadin pojat, joka oli Maakirin poika, joka Manassen poika. **18** Ja hänen sisarensa Mooleket synnytti lishodin, Abieserin ja Mahlan. **19** Ja Semidan pojat olivat Ahjan, Sekem, Likhi ja Aniam. **20** Efraimin pojat olivat: Suutelah, tämän poika Bered, tämän poika Tahat, tämän poika Elada, tämän poika Tahat, **21** tämän poika Saabad, tämän poika Suutelah, sekä Eser ja Elead. Ja Gatin miehet, siinä maassa synnyneet, tappoivat heidät, koska he olivat lähteneet ottamaan heidän karjaansa. **22** Ja heidän isänsä Efraim suri pitkät ajat, ja hänen veljensä tulivat lohduttamaan häntä. **23** Sitten hän yhti vaimoonsa, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti pojан; ja hän antoi tälle nimen Beria, koska se oli tapahtunut hänen perheensä onnettomuuden aikana. **24** Ja hänen tytäreensä oli Seera; tämä rakensi Ala-ja Ylä-Beet-Hooronin sekä Ussen-Seeran. **25** Ja Berian poika oli Refah, samoin Resef, tämän poika Telah, tämän poika Tahan, **26** tämän poika Ladan, tämän poika Ammihud, tämän poika Elisama, **27** tämän poika Nuun ja tämän poika Jousua. **28** Ja heidän perintömaansa ja asuinsijansa olivat Beetel ja sen tytärkaupungit, itään pään Naaran ja länteen pään Geser ja sen tytärkaupungit, sekä Sikem ja sen tytärkaupungit, aina Aijaan ja sen tytärkaupunkieihin asti. **29** Ja manasselaisten hallussa olivat Beet-Sean ja sen tytärkaupungit, Taanak ja sen tytärkaupungit, Megiddo ja sen tytärkaupungit, Door ja sen tytärkaupungit. Näissä asuivat Joosefin, Israelin pojat, jälkeläiset. **30** Asserin pojat olivat Jimna, Jisva, Jisvi ja Beria; heidän sisarensa oli Serah. **31** Berian pojat olivat Heber ja Malkiel; tämä oli Birsaitin isä. **32** Ja Heberille syntyi Jaflet, Soomer, Hootam ja heidän sisarensa Suua. **33** Ja Jafletin pojat olivat Paasak, Bimhal ja Asva; nämä ovat Jafletin pojat. **34** Ja Semerin pojat olivat Ahi, Rohga, Hubba ja Aram. **35** Ja hänen veljensä Heelemin pojat olivat Soofah, Jimna, Seeles ja Aamal. **36** Soofahin pojat olivat Suuah, Harnefer, Suual, Beeri, Jimra, **37** Beser, Hood, Samma, Silsa, Jitran ja Beera. **38** Ja Jeterin pojat olivat Jefunne, Fispa ja Ara. **39** Ja Ullan pojat olivat Aarah, Hanniel ja Risja. **40** Kaikki nämä olivat Asserin jälkeläisiä, perhekunta-päämiehiä, valittuja sotaurhoja, ruhtinasten päämiehiä. Ja heidän sukuluetteloihin merkityjen sotakelpoisten miestensä lukumäärä oli kaksikymmentäkuusi tuhatta.

8 Benjaminille syntyi esikoisena Bela, toisena Asbel, kolmantena Ahrah, **2** neljäntenä Nooha ja viidentenä Raafa. **3** Ja Belalla oli pojat: Addar, Geera, Abihud, **4** Abisua, Naaman, Ahoah, **5** Geera, Sefufan ja Huuram. **6** Ja nämä olivat Eehudin pojat-nämä olivat Geban asukkaiden perhekunta-päämiehet. Heidät siirrettiin pois Manahatiin, **7** niin myös Naaman, Ahia ja Geera; hän siirsi heidät pois. Hänelle syntyi Ussa ja Ahihud. **8** Ja Saharaimille syntyi Mooabin maassa, sittenkuin hän oli hyljänyt vaimonsa Huusimin ja Baaran, **9** hänelle syntyi hänen vaimostaan Hoodeksesta Joobab, Sibja, Meesa, Malkam, **10** Jeus, Sokja ja Mirma; nämä olivat hänen poikiansa, perhekunta-päämiehiä. **11** Ja Huusimista oli hänelle syntynyt Abitub ja Elpaal. **12** Ja Elpaalin pojat olivat Eeber, Misam ja Semed. Tämä rakensi Oonon ja Loodin ynnä sen tytärkaupungit. **13** Beria ja Sema olivat Ajalonin asukkosten perhekunta-päämiehiä; ja he karkoitivat Gatin asukkaat, **14** he ja Ahjo, Saasak ja Jeremot. **15** Ja Sebadja, Arad, Eder, **16** Miikael, Jispa ja Jooha olivat Berian pojat. **17** Ja Sebadja, Mesullam, Hiski, Heber, **18** Jismerai, Jislia ja Joobab olivat Elpaalin pojat. **19** Ja Jaakim, Sikri, Sabdi, **20** Elienai, Silletai, Eliel, **21** Adaja, Beraja ja Simrat olivat Siimein pojat. **22** Ja Jispan, Eder, Eliel, **23** Abdon, Sikri, Haanan, **24** Hananja, Eelam, Antotia, **25** Jifdeja ja Pnuel olivat Saasakin pojat. **26** Ja Samserai, Seharja, Atalja, **27** Jaaresja, Elia ja Sikri olivat Jerohamin pojat. **28** Nämä olivat perhekunta-päämiehiä, päämiehiä polveutumisensa mukaan; he asuivat Jerusalemissa. **29** Gibeonissa asui Gibeonin isä, jonka vaimon nimi oli Maaka. **30** Ja hänen esikoispoikansa oli Abdon, sitten Suur, Kiis, Baal, Naadab, **31** Gedor, Ahjo ja Seker. **32** Ja Miklotille syntyi Simea. Hekin asuivat veljensä Jerusalemissa, rajakkain veljensä kanssa. **33** Ja Neerille syntyi Kiis, Kiisille syntyi Saul, ja Saulille syntyi Joonatan, Malkisua, Abinadab ja Esbaal. **34** Ja Joonatanin poika oli Meribbaal, ja Meribbaalille syntyi Miika. **35** Ja Miikan pojat olivat Piiton, Melek, Tarea ja Aahas. **36** Ja Aahaalle syntyi Jooadda, Jooaddalle syntyi Aalemet, Asmavet ja Simri. Ja Simrille syntyi Moosa. **37** Ja Moosalle syntyi Binea; hänen poikansa oli Raafa, tämän poika Elasa ja tämän poika Aasel. **38** Ja Aaselilla oli kuusi poikaa, ja nämä ovat heidän nimensä: Asrikam, Bookeru, Jismael, Searja, Obadja ja Haanan. Nämä kaikki olivat Aaselin pojat. **39** Ja Eeskin, hänen veljensä, pojat olivat: hänen esikoisensa Uulam, toinen Jeus ja kolmas Elifelet. **40** Ja Uulamin pojat olivat sotaurhoja, jousen jännittäjiä, ja heillä oli paljon poikia ja poikien poikia, sataviisikymmentä. Nämä kaikki ovat benjaminilaisia.

9 Koko Israel merkittiin sukuluetteloon, ja katso, he olivat telputyhäökön, ovilla. **24** Ovenvertijat olivat asetetut ovat kirjoitetut Israelin kuningasten kirjaan. Ja Juuda neljälle ilmansuunnalle: idän, lännen, pohjoisen ja etelän vietin Baabeliin pakkosiirtolaisuuteen uskottomuutensa puollelle. **25** Ja heidän veljensä, jotka asuivat kylissään, tähden. **2** Entiset asukkaat, jotka elivät perintömailaan, oli aina määräikoina seitsemäksi päiväksi tultava kaupungeissaan, olivat israelilaisia, pappeja, leeviläisiä toimittamaan palvelusta yhdessä heidän kanssaan; ja temppelipalvelijoita. **3** Jerusalemissa asui Juudan sillä ne neljä ylintä ovenvertijaa olivat pysyväisesti lapsia, benjaminilaisia, efraimilaisia ja manasselaisia, luottamustoimessaan. Nämä olivat leeviläiset. Heidän nimittäin: **4** Utai, Ammihudin poika, joka oli Omrin poika, oli myöskin valvottava kammioita ja Jumalan temppelin joka Imrin poika, joka Baanin poika, Perekseen, Juudan aarteita. **27** ja he viettivät yönä Jumalan temppelin pojat, jälkeläisiä; **5** ja seelalaisia: Asaja, esikoinen, ja ympärillä, sillä heidän tehtävänään oli vartioinen hänen poikansa; **6** serahilaisia: Jeguel ja hänen veljensä, ja heidän oli pidettävä huoli ovien avaamisesta kuusisataa yhdeksänkymmentä; **7** benjaminilaisia: Sallu, joka aamu. **28** Muutamien heistä oli pidettävä huoli Mesullamin poika, joka oli Hoodavan poika, joka Senuan jumalanpalveluksessa tarvittavasta kalustosta, sillä poika, **8** Jibneja, Jerohamin poika, Eela, Ussin poika, heidän oli tuotava se sisään täysilukuisena ja vietävä joka oli Mikrin poika, ja Mesullam, Sefatjan poika, se ulos täysilukuisena. **29** Ja muutamat heistä olivat joka oli Reguelin poika, joka Jibnean poika, **9** sekä määrätyt pitämään huolta kaluista, kaikista pyhistä heidän veljensä, heidän polveutumisensa mukaan, kaluista, sekä lestyistä jauhoista, viinistä, öljystä, yhdeksänsataa viisikymmentä kuusi. Kaikki nämä suitskeista ja hajuineista. **30** Ja muutamat pappien olivat perhekunta-päämiehiä perhekunnissaan. **10** Ja pojista valmistivat voiteita hajuineista. **31** Ja Mattitijalla, pappeja: Jedaja, Joojarib, Jaakin, **11** Asarja, Hilkian joka oli leeviläisiä ja oli koorahilaisen Sallumin esikoinen, poika, joka oli Mesullamin poika, joka Saadokin poika, oli luottamustoimen leivosten valmistaminen. **32** Ja joka Merajotin poika, joka Ahitubin poika, Jumalan muutamien kehatilaisista, heidän veljistään, oli pidettävä temppelein esimies; **12** Adaja, Jerohamin poika, joka oli huoli näkyleivistä, valmistettava ne joka sapatiksi. **33** Pashurin poika, joka Malkian poika, ja Maesai, Adielin Mutta veisaajat, leeviläisten perhekuntain päämiehet, poika, joka oli Jahseran poika, joka Mesullamin poika, oleskelivat kammioissa, muusta palveluksesta vapaina, joka Mesillemitin poika, joka Immerin poika; **13** sekä sillä he olivat toimessa sekä päivällä että yöllä. **34** He heidän veljensä, heidän perhekuntiensa päämiehet, olivat leeviläisten perhekuntain päämiehiä, päämiehiä tuhat seitsemänsataa kuusikymmentä miestä, kelvollisia polveutumisensa mukaan; he asuivat Jerusalemissa. toimittamaan palvelusta Jumalan temppeлиssä. **14** Ja **35** Gibeonissa asuivat Gibeonin isä, jonka vaimon nimi leeviläisiä: Semaja, Hassubin poika, joka oli Asrikamin oli Maaka, **36** hänen esikospoikansa Abdon, sitten poika, joka Hasabjan poika, merilaisia; **15** Bakbakkar, Suur, Kiis, Baal, Neer, Naadab, **37** Gedor, Ahjo, Sakarja Heres, Gaalal, Mattanja, Miikan poika, joka oli Sikrin ja Mikleot. **38** Ja Mikleotille syntyi Simeam. Hekin poika, joka Aasafin poika; **16** Obadjia, Semajan poika, asuivat veljinensä Jerusalemissa, rajakkain veljensä joka oli Gaalalin poika, joka Jedutunin poika; ja Berekja, kansas. **39** Ja Neerille syntyi Kiis, Kiisille syntyi Saul, ja Aasan poika, joka oli Elkanan poika, hänen, joka asui Saulille syntyi Joonatan, Malkisua, Abinadab ja Esbaal. netofalaisten kylissä. **17** Ja ovenvertijat: Sallum, Akkub, **40** Ja Joonatanin poika oli Meribbaal, ja Meribbaalille Talmon ja Ahiman veljineen: Sallum oli päämies, **18** syntyi Miika. **41** Ja Miikan pojat olivat Piiton, Melek ja ja tähän saakka hänen on ollut vartijana Kuninkaan Tahrea. **42** Ja Aahaalle syntyi Jaera, Jaeralle syntyi portilla, idän puolella. Nämä olivat ovenvertijoina Aalemet, Asmavet ja Simri. Ja Simrille syntyi Moosa, **43** leeviläisten leirissä. **19** Mutta Sallumilla, Kooren pojalla, ja Moosalle syntyi Binea; hänen poikansa oli Refaja, joka oli Ebjasafin poika, joka Koorahin poika, ja hänen veljillään, jotka olivat hänen perhekuntaansa- koorahilaisilla, oli palvelustehtävänä majan kynnyksien vartioinen; heidän isänsä olivat näet vartioineet sisäänkäytävää Herran leirissä. **20** Ja Pinehas, Eleasarin poika, oli muinoin heidän esimiehenään-Herra olkoon hänen kanssaan! - **21** Sakarja, Meselemjan poika, oli ovenvertijana ilmestysmajan ovella. **22** Kaikkiaan oli kynnyksien ovenvertijoiksi valittuja kaksisataa kaksitoista; he olivat kylissään merkity sukulueteloon. Daavid ja Samuel, näkijä, olivat asettaneet heidät heidän luottamustoimeensa. **23** Niin he ja heidän poikansa olivat vartijoina Herran temppelein,

10 Mutta filistealaiset taistelivat Israelia vastaan; ja Israelin miehet pakenivat filistealaisia, ja heitä kaatuivat surmattuina Gilboan vuorella. **2** Ja filistealaiset pääsivät Saulin ja hänen poikiensa kintereille, ja filistealaiset surmasivat Joonatanin, Abinadabin ja Malkisuan, Saulin pojat. **3** Ja kun taistelu kiihyti ankaraksi Saulia vastaan ja jousimiehet keksivät hänet, joutui hänen hättään jousimiesten ahdistaessa. **4** Ja Saul sanoi aseenkantajallensa: "Paljasta miekkasi ja lävistä sillä

minut, etteivät nuo ympärileikkaamatottomat tulisi pitämään Ja Daavid tuli yhä suuremmaksi, ja Herra Sebaot oli minua pilkkanaan". Mutta hänen aseenkantajansa hänen kanssensa. **10** Nämä ovat ensimmäiset Daavidin ei tahtonut, sillä hän pelkäsi kovin. Niin Saul itse urhoista, jotka voimakkaasti auttoivat häntä kuninkuuteen otti miekan ja heittäytyi siihen. **5** Mutta kun hänen yhdessä koko Israelin kanssa, tehdäkseen hänet Israelin aseenkantajansa näki, että Saul oli kuollut, heittäytyi kuninkaaksi Herran sanan mukaan. **11** Tämä on Daavidin häkin miekkansa ja kuoli. **6** Niin kuolivat Saul ja urhojen luettelo: Jaasobeam, hakmonilaisen poika, hänen kolme poikaansa ynnä koko hänen perheensä; niiden kolmen pääillikkö, hän, joka heilutti keihästään he kuolivat yhdessä. **7** Ja kun kaikki Israelin miehet, kolmensadan kaatuneen yli yhdellä kertaa. **12** Hänen jotka asuivat tasangolla, huomasivat, että he olivat jälkeensä Eleasar, Doodon poika, aholilainen, yksi paenneet ja että Saul poikinensa oli kuollut, jättivät niistä kolmesta urhosta. **13** Hän oli Daavidin kanssa he kaupunkinsa ja pakenivat, ja filistealaiset tulivat ja Pas-Dammimissa, kun filistealaiset olivat kokoonutneet asettuvat niihin. **8** Seuraavana päivänä filistealaiset sinne sotimaan. Ja siellä oli peitopalsta täynnä ohraa. tulivat ryöstämään surmattuja ja löysivät Saulin ja hänen Ja väki pakeni filistealaisia; **14** mutta he asettuivat poikansa kaatuneina Gilboan vuorelta. **9** Niin he ryöstivät keskelle palstaa, saivat sen pelastetuki ja voittivat hänet ja ottivat hänen päänsä ja hänen aseensa ja filistealaiset; ja niin Herra antoi suuren voiton. **15** Kerran lähettiltävät ne ympäri filistealaisten maata, julistaaksensa lähti kolme niistä kolmestakymmenestä pääilliköstä voitonsanomaa epäjumallenssa ja kansalle. **10** Ja he Daavidin luo kalliolinnaan, Adullamin luolalle. Ja asettivat hänen aseensa jumalansa tempeliin, ja hänen filistealaisten joukko oli leiriitynyt Refaimin tasangolle. pääkallonsa he kiinnittivät Daagonin tempeliin. **11** Kun **16** Mutta Daavid oli silloin vuorilinnassa, ja filistealaisten koko Gileadin Jaabes kuuli, mitä kaikkea filistealaiset vartiosti oli Beetlehemissä. **17** Ja Daavidin rupesi olivat tehneet Saulille, **12** nousivat he, kaikki asekuntoiset tekemään mieli vettä, ja hän sanoi: "Jospa joku toisi miehet, ja ottivat Saulin ja hänen poikainsa ruumiit ja minulle vettä juodakseni Beetlehemin kaivosta, joka toivat ne Jaabekseen. Sitten he hautasivat heidän luunsa on portin edustalla!" **18** Silloin murtautuivat nämä tammen alle Jaabekseen ja paastosivat seitsemän kolme filistealaisten leirin läpi ja ammensivat vettä päivää. **13** Niin kuoli Saul, koska hän oli ollut uskoton Beetlehemin kaivosta portin edustalta, kantoivat ja toivat Herraa kohtaan eikä ollut ottanut vaaria Herran sanasta, sen Daavidille. Mutta Daavid ei tahtonut sitä juoda, vaan ja myös sentähden, että hän oli kysynyt vainajahengeltä vuodatti sen juomauhriksi Herralle **19** ja sanoi: "Pois neuvoa, **14** mutta ei ollut kysynyt neuvoa Herralta. se! Jumala varjelkoon minut sitä tekemästä. Joisinko Sentähden Herra surmasi hänet ja siirsi kuninkuuden Daavidille, lisain pojalle.

11 Sitten koko Israel kokoontui Daavidin tykö Hebreiin, ja he sanoivat: "Katso, me olemme sinun luutasi ja lihaasi. **2** Jo kauan sitten, Saulin vielä ollessa kuninkaana, sinä saatot Israelin lähtemään ja tulemaan. Ja sinulle on Herra, sinun Jumalasi, sanonut: 'Sinä olet kaitseva minun kansaani Israelia, ja sinä olet oleva minun kansani Israelin ruhtinas'." **3** Ja kaikki Israelin vanhimmat tulivat kuninkaaksi tykö Hebreiin, ja Daavid teki heidän kanssaan liiton Hebronissa Herran edessä. Ja sitten he voitelivat Daavidin Israelin kuninkaaksi sen sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut Samuelin kautta. **4** Ja Daavid ja koko Israel menivät Jerusalemiin, se on Jebukseen, ja siellä olivat jebusilaiset, jotka asuivat siinä maassa. **5** Jebuksen asukkaat sanoivat Daavidille: "Tämä sinä et tule". Mutta Daavid valloitti Sijionin vuorilinnan, se on Daavidin kaupungin. **6** Ja Daavid sanoi: "Joka ensimmäisenä surmaa jebusilaisen, hän on oleva päämies ja päällikkö". Jooab, Seruan poika, tuli ensimmäisenä sinne ylös, ja niin hänenstää tuli päämies. **7** Sitten Daavid asetti vuorilinnaan; sentähden kutsutiin sitä Daavidin kaupungiksi. **8** Ja hän rakensi kaupunkia yltympäri, Millosta reunoihin asti; ja Jooab rakensi entiselleen muun osan kaupunkia. **9**

uoda sitä. Taman tekivät ne koime urhoa. 20 Absal, Jooabin veli, oli niiden kolmen päälikkö; hän heilutti keihästään kolmensadan kaatuneen yli. Ja hän oli kuulu niiden kolmen joukossa. 21 Hän oli kahdenkertaisessa arvossa pidetty niiden kolmen joukossa ja oli heidän päämiehensä, mutta hän ei vetänyt vertoja niille kolmelle. 22 Benaja, Joojadan poika, joka oli urhoollisen ja suurista teoistaan kuuluisan miehen poika, oli kotoisin Kabseelista. Hän surmasi ne kaksi mooabilaisista sankaria, ja hän laskeutui alas ja tappoi lumituiskun aikana leijonan kaivoon. 23 Myöskin surmasi hän egyptiläisen miehen, sen suurikasvuisen, viittä kynnärää pitkän miehen. Egyptiläisellä oli kädessä keihäs, joka oli niinkuin kangastukki, mutta hän meni häntä vastaan ainoastaan sauva kädessä. Ja hän tempasi keihäänsä egyptiläisen kädestä ja tappoi hänet hänen omalla keihäällään. 24 Tällaisia teki Benaja, Joojadan poika. Ja hän oli kuulu niiden kolmen urhon joukossa. 25 Hän oli arvossa pidetty niiden kolmenkymmenen joukossa, mutta hän ei vetänyt vertoja niille kolmelle. Ja Daavid asetti hänet menekivartiostonsa pääliköksi. 26 Sotaurot olivat: Asael, Jooabin veli; Elhanan, Doodon poika, Beetlehemistä; 27 harorilainen Sammot; pelonilainen Heeles; 28

tekoalainen lira, Ilkeksens poika; anatolainen Abieser; minun luokseni rauha mielessä, auttaakseen minua, 29 huusalainen Sibbekai; ahohilainen lilai; 30 netofalainen niin minun sydämeni yhtyy teihin; mutta jos te tulette Maharai; netofalainen Heeled, Baanan poika; 31 litai, kavaltamaan minua vihollisillei, vaikkei väkivalta minun Riibain poika, benjaminilaisten Gibeasta, piratonilainen käsiani tahraa, niin nähköön meidän isiemme Jumala sen Benaja; 32 Huurai Nahale-Gaasista; arabalainen ja rangaiskoon". 18 Mutta henki täytti Amasain, niiden Abiel; 33 baharumilainen Asmavet; saalbonilainen kolmenkymmenen päälikön, ja hän sanoi: "Sinun me Eljahba; 34 gisonilainen Bene-Haasem; hararilainen olemme, Daavid, ja sinun puolellasi olemme, sinä lisain Joonatan, Saagen poika; 35 hararilainen Abiam, poika. Rauha, rauha sinulle, ja rauha sinun auttajillesi, Saakarin poika; Elifal, Uurin poika; 36 mekeralainen sillä sinun Jumalasi auttoi sinua!" Niin Daavid otti heidät Heefer; pelonilainen Ahia; 37 karmelilainen Hesro; vastaan ja asetti heidät partiojoukon pääliköiksi. 19 Naarai, Esbain poika; 38 Jooel, Naatanin veli; Mibhar, Manasesta siirtyi muutamia Daavidin puolelle, kun Hagrin poika; 39 ammonilainen Selek; beeritolainen hän filistealaisten kanssa meni taistelemaan Saulia Nahrai, Jooabin, Serujan pojant aseenkantaja; 40 vastaan, vaikkeivät he joutuneetkaan auttamana näitä, jeteriläinen lira; jeteriläinen Gaareb; 41 heettiläinen sillä filistealaisten ruhtinaat neuvoteltuaan lähettiltä Uuria; Saabad, Ahlain poika; 42 ruubenilainen Adina, hänet pois sanoen: "Hän voisi meidän päämme menaksi Siisan poika, ruubeniläisten päämies, ja hänen kanssaan siirtyä herransa Saulin puolelle". 20 Kun hän siis lähti kolmekymmentä muuta; 43 Haanan, Maakan poika, ja mitniläinen Joosafat; 44 astarotilainen Ussia; Saama ja Jegiel, aroerilaisen Hootamin pojat; 45 Jediael, Simrin poika, ja hänen veljensä Jooha, tiisiläinen; 46 Eiel-Mahavim sekä Jeribai ja Joosavia, Elnaamin pojat, ja mooabilainen Jitma; 47 Eiel, Oobed ja Jaasiel-Mesobaja.

12 Ja nämä olivat ne, jotka tulivat Daavidin luo

Siklagiin, kun hän vielä pileskeli Saulia, Kiisin poikaa; ja he olivat niitä urhoja, jotka auttoivat häntä sodassa. 2 He olivat asestetut jousella ja taitavia sekä oikealla että vasemmalla kädellä linkoamaan kiviä ja ampumaan jousella nuolia. Saulin heimolaisia, benjaminilaisia: 3 Ahieser, päämies, ja Jooas, gibealaisen Hassemaan pojat; Jesiel ja Pelet, Asmavetin pojat; Beraka; anatolainen Jeehu; 4 gibeonilainen Jismaja, urho niiden kolmenkymmenen joukossa ja niiden kolmenkymmenen päälikkö; Jeremia; Jasasiel; Joohanan; gederalainen Joosabad; 5 Elusai; Jerimot; Bealja; Semarja; harufilainen Sefatja; 6 koorahilaiset Elkana, Jissia, Asarel, Jooeser ja Jaasobeam; 7 Jooela ja Sebadja, Jerohamin pojat, Gedorista. 8 Gaadilaisista meni Daavidin puolelle vuorilinnaan, erämaahan, sotaarhoja, sotakelpoisia miehiä, kilpeä ja keihästä käyttäviä, jotka olivat näältään kuin leijonat ja nopeat kuin gasellit vuorilla: 9 Eeser, päämies Obadja toinen, Eliab kolmas, 10 Masmanna neljäs, Jeremia viides, 11 Attai kuudes, Eiel seitsemäs, 12 Joohanan kahdeksas, Elsabad yhdeksäs, 13 Jeremia kymmenes, Makbannai yhdestoista. 14 Nämä olivat gaadilaisia, sotajoukon pääliköitä, pienin sadan, suurin tuhannen miehen veroinen. 15 Nämä olivat ne, jotka ensimmäisessä kuussa menivät Jordanin poikki, kun se tulvi yli kaikkien äyrättensä, ja jotka karkoitivat kaikki tasangoilla-asujat itään ja länteen. 16 Myösken benjaminilaisia ja Juudan miehiä tuli Daavidin vuorilinnaan. 17 Silloin Daavid meni heitä vastaan, lausui ja sanoi heille: "Jos te tulette

satakaksikymmentä tuhatta, kaikkinaisilla sota-aseilla varustettuja. 38 Kaikki nämä sotilaat, sotarintaan järjestyneinä, tulivat ehyellä sydämen halulla Hebronin koko Israelin kuninkaaksi. Myöskin koko muu Israel oli yksimielinen tehdäkseen Daavidin koko Israelin kuninkaaksi.

39 Ja he olivat siellä Daavidin luona kolme päivää ja sövät ja joivat, sillä heidän heimolaisensa olivat evästääneet heidät. 40 Nekin, jotka asuivat lähellä heitä, aina Isaskarin, Sebuloniin ja Naftaliin saakka, toivat aasien, kamelien, muulien ja härkien selässä ruokatavaraa: jauhoja, viikunakakkuja ja rusinakakkuja, viiniä ja öljyä, raavaita ja pikkukarjaa viljalti; sillä Israelissa oli ilo.

13 Ja Daavid neuvotteli tuhannen-jasadanpäämiesten, kaikkien ruhtinasten, kanssa. 2 Ja Daavid sanoi kaikelle Israelin seurakunnalle: "Jos se on teistä hyvä ja jos se tulee Herralta, meidän Jumalattamme, niin lähetäkäämme joka taholle sana veljilleemme, jotka ovat jääneet kaikkiin Israelin maakuntiin, ja papeille ja leeviläisille, jotka asuvat heidän luonaan laidunmaittensa kaupungeissa, että he kokoontuvat meidän luoksemme, 3 ja siirtäkäämme Jumalamme arki luoksemme, sillä Saulin päivinä emme siitä välittääneet". 4 Silloin koko seurakunta vastasi, että niin oli tehtävä, sillä se oli oikein koko kansan silmissä. 5 Niin Daavid kokosi kaiken Israelin, aina Egyptin Siihorista asti ja aina sieltä, mistä mennään Hamatiin, tuomaan Jumalan arkia Kirjat-Jearimista. 6 Ja Daavid ja koko Israel meni Baalatiin, Kirjat-Jearimiin, joka on Juudassa, tuomaan sieltä Jumalan arkia, jonka Herra oli ottanut nimiinsä, hän, jonka istuinta kerubit kannattavat. 7 Ja he panivat Jumalan arkin uusiin vaunuihin ja veivät sen pois Abinadabin talosta, ja Ussa ja Ahjo ohjasivat vaunuja. 8 Ja Daavid ynnä koko Israel karkeloi kaikin voimin Jumalan edessä laulaen sekä soittaen kanteleita, harppuja, vaskirumpuja, kynnälaaja ja torvia. 9 Mutta kun he tulivat Kidonin puimatanttereeseen luo, ojensi Ussa kätensä tarttuaksensa arkiin, sillä härät kompastuivat. 10 Silloin Herran viha sytti Ussaa kohtaan, ja hän loi hänet sentähden, että hän oli ojentanut kätensä arkiin, ja niin hän kuoli siihen, Jumalan eteen. 11 Mutta Daavid pahastui siitä, että Herra niin oli murtanut Ussan. Siitä sen paikan nimenä on Peres-Ussa vielä tänäkin päivänä. 12 Ja Daavid pelkäsi sinä päivänä Jumalaan, niin että hän sanoi: "Kuinka minä voi tuoda Jumalan arkin tyköni?" 13 Eikä Daavid siirtänyt arkia luoksestaan Daavidin kaupunkiin, vaan hän toimitti sen syrjään gatilaisen Oobed-Edomin taloon. 14 Ja Jumalan arkki jäi kolmeksi kuukaudaksi Oobed-Edomin talon luo omaan majaansa. Ja Herra siunasi Oobed-Edomin taloa ja kaikkea, mitä hänellä oli.

14 Hiiram, Tyron kuningas, lähti sanansaattajat Daavidin luo, sekä setripuita ja puuseipiä ja kivenhakkaaja rakentamaan hänen linnaa. 2 Ja Daavid ymmärsi, että Herra oli vahvistanut hänet Israelin kuninkaaksi, koska hänen kuninkuutensa oli korottetu korkealle Herran kansan Israelin tähden. 3 Jerusalemissa Daavid vielä otti vaimoja, ja Daavidille syntyi vielä poikia ja tyttäriä. 4 Ja nämä ovat niiden pojien nimet, jotka syntivät hänen linnaa Jerusalemissa: Sammua, Soobab, Naatan, Salomo, 5 Jibhar, Elisua, Elpelet, 6 Noogah, Nefeg, Jaafia, 7 Elisama, Beeljada ja Elifelet. 8 Mutta kun filistealaiset kuulivat, että Daavid oli voideltu koko Israelin kuninkaaksi, lähtivät kaikki filistealaiset etsimään Daavidia. Kun Daavid sen kuuli, lähti hän heitää vastaan. 9 Kun filistealaiset olivat tulleet ja tehneet ryöstöretken Refaimin tasangolle, 10 kysyi Daavid Jumalalta: "Menenkö minä filistealaisia vastaan, ja annatko sinä heidät minun käsiini?" Ja Herra sanoi hänen: "Mene; minä annan heidät sinun käsiisi". 11 Niin he menivät Baal-Perasimii, ja siellä Daavid voitti heidät. Ja Daavid sanoi: "Jumala on murtanut viholliseni minun kädelläni, niinkuin vedet murtavat". Siitä sen paikan nimeksi tuli Baal-Perasim. 12 He jättivät siihen jumalansa, ja Daavid käski polttaa ne tulessa. 13 Mutta filistealaiset tekivät vielä kerran ryöstöretken tasangolle. 14 Niin Daavid kysyi taas Jumalalta, ja Jumala vastasi hänen: "Älä mene heidän jälkeensä, vaan kierrä heidät ja hyökkää heidän kimppuunsa balsamipuiden puolelta. 15 Ja kun kuulet astunnan kahinan balsamipuiden latvoista, niin käy taisteluun, sillä Jumala on käynyt sinun edelläsi tuhotakseen filistealaisten leirin." 16 Daavid teki, niinkuin Jumala oli häntä käskenyti, ja niin he voittivat filistealaisten sotajoukon ja ajoivat heitä takaa Gibeonista aina Geseriin saakka. 17 Niin Daavidin maine levisi kaikkiin maihin, ja Herra nosti kaikissa kansoissa pelon häntä kohtaan.

15 Ja hän rakensi itsellensä taloja Daavidin kaupunkiin ja valmisti paikan Jumalan arkille ja pystytti sille majan. 2 Silloin Daavid käski: "Älkööt muut kuin leeviläiset kantako Jumalan arkia; sillä heidät on Herra valinnut kantamaan Jumalan arkia ja palvelemaan häntä ikuisesti". 3 Ja Daavid kokosi kaiken Israelin Jerusalemiin, tuomaan Herran arkia siihen paikkaan, jonka hän oli sille valmistanut. 4 Daavid kokosi Aaronin jälkeläiset ja leeviläiset; 5 Kehatin jälkeläisistä: Urielin, päämiehen, ja hänen veljensä, sata kaksikymmentä; 6 Merarin jälkeläisistä: Asajan, päämiehen, ja hänen veljensä, kaksisataa kaksikymmentä; 7 Geersomin jälkeläisistä: Jooelin, päämiehen, ja hänen veljensä, sata kolmekymmentä; 8 Elisafanin jälkeläisistä: Semajan, päämiehen, ja hänen veljensä, kaksisataa; 9 Hebronin jälkeläisistä: Elielin, päämiehen, ja hänen

veljensä, kahdeksankymmentä; **10** Ussielin jälkeläisistä: Amminadabin, päämiehen, ja hänen veljensä, sata kaksitoista. **11** Ja Daavid kutsui papit Saadokin ja uhrasivat he polttouhreja ja yhteysuhreja Jumalan Ebjatarin sekä leeviläiset Urielin, Asajan, Jooelin, edessä. **2** Ja kun Daavid oli uhrannut polttouhrin ja Semajan, Elielin ja Amminadabin **12** ja sanoi heille: "Te yhteysuhrit, siunasi hän kansan Herran nimeen. **3** Ja olette leeviläisten perhekuntien päämiehet. Pyhittääkää hän jakoi kaikille israelilaisille, sekä miehille etttä naisille, itsenne ja veljenne ja tuokaa Herran, Israelin Jumalan, kullekin leipäkakun, kappaleen lihaa ja rypäleakun. **4** arkki siihen paikkaan, jonka minä olen sille valmistanut. Ja hän asetti Herran arkin eteen leeviläisiä palvelemaan **13** Sillä sentähden, ettette ensimmäisellä kerralla olleet ja kunnioittamaan, kiittämään ja ylistämään Herraa, läsnä, mursi Herra, meidän Jumalamme, meidät; Israelin Jumala: **5** Aasafin johtajaksi, toiseksi Sakarjan, sillä me emme etsineet häntä, niinkuin olisi pitänyt." sitten Jegielin, Semiramotin, Jehielin, Mattitjan, Eliabin, **14** Silloin papit ja leeviläiset pyhittäätyivät tuomaan Benajan, Oobed-Edomin ja Jegielin soittamaan harpuilla Herran, Israelin Jumalan, arkquia. **15** Ja leeviläiset ja kanteleilla, Aasafin helistäessä kymbaaleja **6** ja kantoivat Jumalan arkvia korennoilla olallansa, niinkuin pappien, Benajan ja Jahasielin, soittaessa yhtämittaa Mooses oli Herran sanan mukaan käskenyt. **16** torvia Jumalan liitonarkin edessä. **7** Silloin, sinä päivänä, Ja Daavid kaski leeviläisten päämiesten asettaa ensi kerran Daavid asetti Aasafin ja hänen veljensä veljensä, veisaajat, soittimilla, harpuilla, kanteleilla kiittämään Herraa näin: **8** "Kiittääkää Herraa, julistakaan ja kymbaaleilla kaiuttamaan riemuvirsiä. **17** Niin hänen nimeänsä, tehkää hänen suuret tekonsa tiettäväksi leeviläiset asettivat soittamaan Heemanin, Jooelin kansojen keskuudessa. **9** Laulakaa hänelle, veisatkaa pojaa, ja hänen heimolaisistaan Aasafin, Berekjan hänelle, puhukaa kaikista hänen ihmeitänsä. **10** Hänen pojan, ja heidän heimolaisistaan, Merarin jälkeläisistä, pyhä nimensä olkoon teidän kerskauksenne; iloikoon Eetanin, Kuusajan pojan, **18** ja heidän kanssaan heidän niiden sydän, jotka etsivät Herraa. **11** Kyskää Herraa arvossa lähinnä olevista heimolaisistaan: Sakarjan, ja hänen voimaansa, etsikää alati hänen kasvojansa. Benin ja Jaasielin, Semiramotin, Jehielin, Unnin, **12** Muistakaa hänen ihmetötänsä, jotka hän on tehnyt, Eliabin, Benajan, Maasejan, Mattitjan, Elifelehun, hänen ihmeitänsä ja hänen suunsa tuomioita, **13** Miknejan, Oobed-Edomin ja Jegielin, ovenvartijat. te Israelin, hänen palvelijansa, siemen, Jaakobin **19** Ja veisaajista oli Heemanin, Aasafin ja Eetanin lapset, te hänen valittunsa. **14** Hän, Herra, on meidän soittettava vaskikymbaaleilla, **20** Sakarjan, Ussielin, Jumalamme; hänen tuomionsa käyvät yli kaiken maan. Semiramotin, Jehielin, Unnin, Eliabin, Maasejan ja **15** Muistakaa hänen liittonsa iankaikkisesti, hamaan Benajan harpuilla korkeassa ääniälassa, **21** Mattitjan, tuhansiin polviin, sana, jonka hän on säätänyt, **16** Elifelehun, Miknejan, Oobed-Edomin, Jegielin ja Asajan liitto, jonka hän teki Aabrahamin kanssa, ja hänen kanteleilla matalassa ääniälassa, veisuuta johtaakseensa. lisakille vannomansa vala. **17** Hän vahvisti sen käskyksi **22** Kenanja, leeviläisten johtaja kantajatehvässä, valvoi Jaakobille, Israellille iankaikkiseksi liitoksi. **18** Hän kantamista, sillä hän oli taitava siihen. **23** Berekjä ja sanoi: 'Sinulle minä annan Kanaanin maan, se olkoon Elkana olivat arkin ovenvartijat. **24** Ja papit Sebanja, teidän perintösanne'. **19** Teitä oli vähäinen joukko, Joosafat, Netanel, Amasai, Sakarja, Benaja ja Elieser vain harvoja, ja te olitte muukalaisia siellä. **20** Ja he puhalisivat torviin Jumalan arkin edellä, ja Oobed-Edom vaelsivat kansasta kansaan ja yhdestä valtakunnasta ja Jehia olivat arkin ovenvartijat. **25** Sitten Daavid, toiseen kansaan. **21** Hän ei sallinut kenenkään heitä Israelin vanhimmat ja tuhannenpäämiehet menivät ja vahingoittaa, ja hän rankaisi kuninkaita heidän tähtensä: toivat riemuiten Herran liitonarkin Oobed-Edomin talosta. **22** 'Älkää koskeko minun voideltuuhini, älkää tehkö pahaa **26** Ja kun Jumala auttoi leeviläisiä, jotka kantoivat Herran minun profeettoillemi'. **23** Veisatkaa Herralle, kaikki maa, liitonarkkia, uhrattiin seitsemän hárkää ja seitsemän julistakaan päävästä päivään hänen pelastustekojansa. **24** oinasta. **27** Daavid oli puettu hienosta pellavakankaasta Ilmoittakaan pakanain seassa hänen kunniaansa, hänen tehtyyn viittaan ja samoin kaikki leeviläiset, jotka ihmeitänsä kaikkien kansojen seassa. **25** Sillä Herra kantoivat arkvia, sekä veisaajat ja kantamisen johtaja on suuri ja sangen ylistettävä, hän on peljättävä yli Kenanja veisaajain kanssa; ja Daavidilla oli yllään kaikkien jumalain. **26** Sillä kaikki kansojen jumalat ovat pellavakasukka. **28** Niin koko Israel toi Herran liitonarkin epäjumalia, mutta Herra on tehnyt taivaat. **27** Kirkkaus ja riemu raikuessa ja pasunain pauhatessa, torvien, kunnia on hänen kasvojensa edessä, väkeyrys ja riemu kymbaalien, harppujen ja kannelten soitessa. **29** hänen asuinsijassaan. **28** Antakaa Herralle, te kansojen Kun Herran liitonarkki tuli Daavidin kaupunkiin, katseli sukukunnat, antakaa Herralle kunnia ja väkeyrys. **29** Miikal, Saulin tytär, ikkunasta, ja nähdessään kuningas Antakaa Herralle hänen nimensä kunnia, tuokaa lahjoja Daavidin hyppivän ja karkeloivan halveksi hän hääntä ja tulkaa hänen kasvojensa eteen, kumartakaa Herraa sydämessään. **30** Vaviscaa hänen kasvojensa

16

Kun he olivat tuoneet Jumalan arkin ja asettaneet sen majaan, jonka Daavid oli sille pystytänyt, ja kaksitoista. **1** Ja Daavid kutsui papit Saadokin ja uhrasivat he polttouhreja ja yhteysuhreja Jumalan Ebjatarin sekä leeviläiset Urielin, Asajan, Jooelin, edessä. **2** Ja kun Daavid oli uhrannut polttouhrin ja Semajan, Elielin ja Amminadabin **3** ja sanoi heille: "Te yhteysuhrit, siunasi hän kansan Herran nimeen. **4** Ja olette leeviläisten perhekuntien päämiehet. Pyhittääkää hän jakoi kaikille israelilaisille, sekä miehille etttä naisille, itsenne ja veljenne ja tuokaa Herran, Israelin Jumalan, kullekin leipäkakun, kappaleen lihaa ja rypäleakun. **5** arkki siihen paikkaan, jonka minä olen sille valmistanut. Ja hän asetti Herran arkin eteen leeviläisiä palvelemaan **6** sillä sentähden, ettette ensimmäisellä kerralla olleet ja kunnioittamaan, kiittämään ja ylistämään Herraa, läsnä, mursi Herra, meidän Jumalamme, meidät; Israelin Jumala: **7** 5 Aasafin johtajaksi, toiseksi Sakarjan, sillä me emme etsineet häntä, niinkuin olisi pitänyt." sitten Jegielin, Semiramotin, Jehielin, Mattitjan, Eliabin, **8** Silloin papit ja leeviläiset pyhittäätyivät tuomaan Benajan, Oobed-Edomin ja Jegielin soittamaan harpuilla Herran, Israelin Jumalan, arkquia. **9** Ja leeviläiset ja kanteleilla, Aasafin helistäessä kymbaaleja **10** ja kantoivat Jumalan arkvia korennoilla olallansa, niinkuin pappien, Benajan ja Jahasielin, soittaessa yhtämittaa Mooses oli Herran sanan mukaan käskenyt. **11** torvia Jumalan liitonarkin edessä. **12** Silloin, sinä päivänä, Ja Daavid kaski leeviläisten päämiesten asettaa ensi kerran Daavid asetti Aasafin ja hänen veljensä veljensä, veisaajat, soittimilla, harpuilla, kanteleilla kiittämään Herraa näin: **13** "Kiittääkää Herraa, julistakaan ja kymbaaleilla kaiuttamaan riemuvirsiä. **14** Niin hänen nimeänsä, tehkää hänen suuret tekonsa tiettäväksi leeviläiset asettivat soittamaan Heemanin, Jooelin kansojen keskuudessa. **15** Laulakaa hänelle, veisatkaa pojaa, ja hänen heimolaisistaan Aasafin, Berekjan hänelle, puhukaa kaikista hänen ihmeitänsä. **16** Hänen pojan, ja heidän heimolaisistaan, Merarin jälkeläisistä, pyhä nimensä olkoon teidän kerskauksenne; iloikoon Eetanin, Kuusajan pojan, **17** ja heidän kanssaan heidän niiden sydän, jotka etsivät Herraa. **18** Kyskää Herraa arvossa lähinnä olevista heimolaisistaan: Sakarjan, ja hänen voimaansa, etsikää alati hänen kasvojansa. Benin ja Jaasielin, Semiramotin, Jehielin, Unnin, **19** Muistakaa hänen ihmetötänsä, jotka hän on tehnyt, Eliabin, Benajan, Maasejan, Mattitjan, Elifelehun, hänen ihmeitänsä ja hänen suunsa tuomioita, **20** Miknejan, Oobed-Edomin ja Jegielin, ovenvartijat. te Israelin, hänen palvelijansa, siemen, Jaakobin **21** Ja veisaajista oli Heemanin, Aasafin ja Eetanin lapset, te hänen valittunsa. **22** Hän, Herra, on meidän soittettava vaskikymbaaleilla, **23** Sakarjan, Ussielin, Jumalamme; hänen tuomionsa käyvät yli kaiken maan. Semiramotin, Jehielin, Unnin, Eliabin, Maasejan ja **24** Muistakaa hänen liittonsa iankaikkisesti, hamaan Benajan harpuilla korkeassa ääniälassa, **25** Mattitjan, tuhansiin polviin, sana, jonka hän on säätänyt, **26** Elifelehun, Miknejan, Oobed-Edomin, Jegielin ja Asajan liitto, jonka hän teki Aabrahamin kanssa, ja hänen kanteleilla matalassa ääniälassa, veisuuta johtaakseensa. lisakille vannomansa vala. **27** Hän vahvisti sen käskyksi **28** Kenanja, leeviläisten johtaja kantajatehvässä, valvoi Jaakobille, Israellille iankaikkiseksi liitoksi. **29** Hän kantamista, sillä hän oli taitava siihen. **30** Berekjä ja sanoi: 'Sinulle minä annan Kanaanin maan, se olkoon Elkana olivat arkin ovenvartijat. **31** Ja papit Sebanja, teidän perintösanne'. **32** Teitä oli vähäinen joukko, Joosafat, Netanel, Amasai, Sakarja, Benaja ja Elieser vain harvoja, ja te olitte muukalaisia siellä. **33** Ja he puhalisivat torviin Jumalan arkin edellä, ja Oobed-Edom vaelsivat kansasta kansaan ja yhdestä valtakunnasta ja Jehia olivat arkin ovenvartijat. **34** Sitten Daavid, toiseen kansaan. **35** Hän ei sallinut kenenkään heitä Israelin vanhimmat ja tuhannenpäämiehet menivät ja vahingoittaa, ja hän rankaisi kuninkaita heidän tähtensä: toivat riemuiten Herran liitonarkin Oobed-Edomin talosta. **36** 'Älkää koskeko minun voideltuuhini, älkää tehkö pahaa **37** Ja kun Jumala auttoi leeviläisiä, jotka kantoivat Herran minun profeettoillemi'. **38** Veisatkaa Herralle, kaikki maa, liitonarkkia, uhrattiin seitsemän hárkää ja seitsemän julistakaan päävästä päivään hänen pelastustekojansa. **39** oinasta. **40** Daavid oli puettu hienosta pellavakankaasta Ilmoittakaan pakanain seassa hänen kunniaansa, hänen tehtyyn viittaan ja samoin kaikki leeviläiset, jotka ihmeitänsä kaikkien kansojen seassa. **41** Sillä Herra kantoivat arkvia, sekä veisaajat ja kantamisen johtaja on suuri ja sangen ylistettävä, hän on peljättävä yli Kenanja veisaajain kanssa; ja Daavidilla oli yllään kaikkien jumalain. **42** Sillä kaikki kansojen jumalat ovat pellavakasukka. **43** Niin koko Israel toi Herran liitonarkin epäjumalia, mutta Herra on tehnyt taivaat. **44** Kirkkaus ja riemu raikuessa ja pasunain pauhatessa, torvien, kunnia on hänen kasvojensa edessä, väkeyrys ja riemu kymbaalien, harppujen ja kannelten soitessa. **45** hänen asuinsijassaan. **46** Antakaa Herralle, te kansojen Kun Herran liitonarkki tuli Daavidin kaupunkiin, katseli sukukunnat, antakaa Herralle kunnia ja väkeyrys. **47** Miikal, Saulin tytär, ikkunasta, ja nähdessään kuningas Antakaa Herralle hänen nimensä kunnia, tuokaa lahjoja Daavidin hyppivän ja karkeloivan halveksi hän hääntä ja tulkaa hänen kasvojensa eteen, kumartakaa Herraa sydämessään. **48** Vaviscaa hänen kasvojensa

edessä, kaikki maa. Maan piiri pysyy lujana, se ei horju. teen sinulle nimen, suurimpien nimien vertaisen maan 31 Iloitkoot taivaat, ja riemuitkoon maa; ja sanottakoon päällä. 9 Ja minä valmistan sijan kansalleeni Israellielle pakanaan seassa: 'Herra on kuningas!' 32 Pauhatkoon ja istutan sen niin, että se asuu paikallansa eikä enää meri ja kaikki, mitä siinä on; ihastukoot kedot ja kaikki, ole levoton eivätkä väärystyden tekijät sitä enää vaivaa mitä niissä on, 33 riemuitkoot silloin metsän puut niinkuin ennen, 10 siitä ajasta saakka, jolloin minä asetin Herran edessä, sillä hän tulee tuomitsemaan maata. tuomareita kansalleeni Israellielle. Ja minä nöyrityän kaikki 34 Kiittääkää Herraa, sillä hän on hyvä, sillä hänen sinun vihollisesi. Ja minä ilmoitan sinulle, että Herra on armonsa pysyy iankaikkisesti. 35 Ja sanokaa: 'Pelasta rakentava sinulle huoneen. 11 Kun sinun päiväsi ovat meidät, sinä pelastuksemme Jumala, kokoja vapahda päätyneet ja sinä lähdet isiesi tykö, korotan minä sinun meidät pakanaan seesta, että me kiittäsimme sinun seuraajaksesi jälkeläisesi, joka on yksi sinun pojistasi; pyhä nimeäsi ja kerskaisimme sinun ylistyksestäsi'. 36 ja minä vahvistan hänen kuninkuutensa. 12 Hän on Ylistetty olkoon Herra, Israelin Jumala, iankaikkisesta rakentava minulle huoneen, ja minä vahvistan hänen iankaikkiseen." Ja kaikki kansa sanoi: "Amen", ja ylisti valtaistuimensa ikuisuki ajoaksi. 13 Minä olen oleva Herraa. 37 Ja hän asetti Aasafin ja hänen veljensä sinne hänen isänsä, ja hän on oleva minun poikani; ja armoani Herran liitonarkin eteen tekemään vakituista palvelusta minä en ota häneltä pois, niinkuin otin siltä, joka oli sinun arkin edessä, kunakin päivänä sen päivän palveluksen, edelläsi. 14 Ja minä pidän hänet pystyssä huoneessani 38 mutta Oobed-Edomin ja heidän veljensä, yhteensä ja valtaistuimensa on kuusikymmentä kahdeksan, nimitä Oobed-Edomin, oleva iäti vahva." 15 Aivan näillä sanoilla ja tämän Jeditunin pojaa, ja Hoosan, ovenvartijoiksi. 39 Ja pappi näyn mukaan Naatan puhui Daavidille. 16 Niin kuningas Saadokin ja hänen veljensä, papit, hän asetti Herran Daavid meni ja asettui Herran eteen ja sanoi: "Mikä olen asumuksen eteen, uhrikukkulalle, joka on Gibeonissa, minä, Herra Jumala, ja mikä on minun sukuni, että olet 40 uhraamaan polttouhreja Herralle polttouhrialtailla, saattanut minut tähän asti? 17 Mutta tämäkin on ollut aina aamuun ja illoin, kaikki niinkuin on kirjoitettuna vähän sinun silmissäsi, Jumala, ja niin sinä olet puhunut Herran laissa, jonka hän on antanut Israelille. 41 palvelijasi suvulle myösken kaukaisista asioista ja olet Ja heidän kanssaan olivat Heeman ja Jedutun ynnä nähty minut nousevina ihmispolvina, Herra Jumala. 18 muut valitut, nimeltä mainitut, kiittämässä Herraa siitä, Mitä Daavid enää sinulle puhuisi kunniasta, jota olet että hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. 42 Näiden, osoittanut palvelijalles? Sinähän tunnet palvelijasi. 19 Heemanin ja Jedutunin, hallussa oli torvet ja kymbaalit soittaja varten ynnä muut soittimet Jumalan virttä varten. Ja olet tehnyt kaiken tämän suuren ja ilmoittanut kaikki Ja Jedutunin pojat vartioivat ovia. 43 Sitten kaikki kansa lähti kukan kotiinsa, ja Daavid kääntyi takaisin nämä suuret asiat. 20 Herra, kaiken sen mukaan, mitä tervetuttiin perhettänsä.

17 Kerran, kun Daavid istui linnassansa, sanoi Daavid profeetta Naatanille: "Katso, minä asun setripuissa palatsissa, mutta Herran liitonarkki on telttakankaan alla". Naatan sanoi Daavidille: 2 "Tee vain kaikki, mitä mielessäsi on, sillä Jumala on sinun kanssasi". 3 Mutta sinä yönä tapahtui, että Naatanille tuli tämä Jumalan sana: 4 "Mene ja sano minun palvelijalleni Daavidille: Nän sanoo Herra: Et sinä ole rakentava minulle huonetta asuakseeni. 5 Minä en ole asunut huoneessa siitä päivästä asti, jona johdatin Israelin tänne, tähän päivään saakka, vaan minä olen muuttanut teltasta telttaan ja asumuksesta asumukseen. 6 Olenko minä koskaan, missä olenkin vaeltanut kaikessa Israelissa, kenellekään Israelin tuomareista, joita olen asettanut kaitsemaan kansani, sanonut näin: Miksi ette ole rakentaneet minulle setripuista huonetta? 7 Sano siis minun palvelijalleni Daavidille: Nän sanoo Herra Sebaot: Minä olen ottanut sinut laitumelta, lammasten jäljestä, kansani Israelin ruhtinaaksi. 8 Ja minä olen ollut sinun kanssasi kaikkialla, missä sinä vaelsit, ja olen hävittänyt kaikki vihollisesi sinun tieltäsi. Ja minä

ja Hänen suvustansa, vahva ikuisuki ajoaksi. Tee, niinkuin olet puhunut. 24 Silloin sinun nimesi on oleva vahva ja tuleva suureksi ikuisuki ajoaksi, ja se on oleva: Herra Sebaot, Israelin Jumala, Jumala Israelissa. Ja palvelijasi Daavidin suku on pysyvä sinun edessäsi. 25 Sillä sinä, minun Jumalani, olet ilmoittanut palvelijallesi rakentavasi hänelle huoneen. Siitä palvelijasi on saanut rohkeuden rukoilla sinun edessäsi. 26 Ja nyt, Herra, sinä olet Jumala; ja kun olet luvannut palvelijallesi tämän hyvän, 27 niin suvitse nyt siunata palvelijasi sukua, että se pysyisi iäti sinun edessäsi. Sillä mitä sinä, Herra, siunaat, se on oleva siunattu iäti."

18 Sen jälkeen Daavid voitti filistealaiset ja näyrytti päämiehet Haanunille: "Luuletko sinä, että Daavid tahtoo heidät; ja hän otti Gatin ja sen tyärkaupungit kunnioittaa sinun isääsi, kun hän lähettää lohduttajia filistealaisten käistä. **2** Hän voitti myös mooabilaiset, sinun luoksesi? Varmaankin hänen palvelijansa ovat ja niin mooabilaiset tulivat Daavidin veronalaisiksi tulleet luoksesi tutkimaan ja hävittämään ja vakoilemaan palvelijoiksi. **3** Samoin Daavid voitti Hadareserin, Sooban maata." **4** Niin Haanun otatti kinni Daavidin palvelijat, kuninkaan, Hamatin suunnalla, kun tämä oli menossa ajatti heidän partansa ja leikkautti toisen puolen lujittamaan valtaansa Eufrat-virran rannoille. **4** Ja Daavid heidän vaatteistaan, peräpuolia myöten, ja päästí otti häntä tuhat vaunuhevosta, seitsemäntuhatta heidät sitten menemään. **5** Kun tultiin kertomaan ratsumiestä ja kaksikymmentä tuhatta jalkamiestä, ja Daavidille miehistä, lähetti hän sanan heitä vastaan, sillä Daavid katkoi kaikilla vaunuhevolsilta vuohisjänteet; miehiä oli pahasti häväisty. Ja kuningas käski sanoa: ainoastaan sata vaunuhevosta hän niistä säästi. **5** Ja kun "Jääkää Jerikoon, kunnes partanne on kasvanut, ja Damaskon aramilaiset tulivat auttamaan Hadareseria, tulkaa sitten takaisin". **6** Kun ammonilaiset huomasivat Sooban kuningasta, voitti Daavid kaksikymmentäkaksi joutuneensa Daavidin vihoihin, lähettiltä Haanun ja tuhatta aramilaisista. **6** Ja Daavid asetti maaherroja ammonilaiset tuhat talenttia hopeata palkatakseen Damaskon Aramiin; ja aramilaiset tulivat Daavidin itsellensä Mesopotamiasta, Maakan Aramista ja veronalaisiksi palvelijoiksi. Nämä Herra antoi Daavidille Soobasta sotavaunuja ja ratsumiehiä. **7** Niin he voiton, mihin tahansa tämä meni. **7** Ja Daavid otti palkkasivat itselleen kolmekymmentäkaksi tuhatta ne kultavarustukset, jotka Hadareserin palvelijoilla oli sotavauna sekä Maakan kuninkaan ja hänen väkensä; yllään, ja vei ne Jerusalemiin. **8** Mutta Hadareserin nämä tulivat ja leirytyivät Meedeban edustalle. Ja kaupungeista, Tibhatista ja Kuunista, Daavid otti ammonilaiset kokoontuvat kaupungeistaan ja lähtivät sangen paljon vaskea. Siitä Salomo teetti vaskimeren, sotaan. **8** Kun Daavid sen kuuli, lähetti hän Jooabin ja pylväät ja vaskikalut. **9** Kun Toou, Hamatin kuningas, koko sotajoukon, urhot. **9** Niin ammonilaiset lähtivät kuuli, että Daavid oli voittanut Hadareserin, Sooban ja asettuivat sotarintaan kaupungin portin edustalle, kuninkaan, koko sotajoukon, **10** lähetti hän poikansa mutta kuninkaat, jotka olivat tulleet sinne, olivat eri Hadoramin kuningas Daavidin luo tervehimään häntä joukkona kedolla. **10** Kun Jooab näki, että häntä uhkasi ja onnittelemaan häntä siitä, että hän oli taistellut hyökkäys edestä ja takaa, valitsi hän miehiä kaikista Hadareserin kanssa ja voittanut hänet; Hadareser oli Israelin valiomiehistä ja asettui sotarintaan aramilaisia näet ollut Tooun vastustaja. Ja hänen lähti mukanaan vastaan. **11** Mutta muun väen hän antoi veljensä Abisain kaikkinaisia kulta-, hopea- ja vaskikaluja. **11** Nekin johtoon, ja nämä asettuivat sotarintaan ammonilaisia kuningas Daavid pyhitti Herralle samoin kuin hopean ja vastaan. **12** Ja hän sanoi: "Jos aramilaiset tulevat kullen, minkä hän oli ottanut kaikilla kansoilla: Edomilta, minulle ylivoimaisiksi, niin tule sinä minun avuksi: Mooabilta, ammonilaisilta, filistealaisilta ja Amalekitä. Jos taas ammonilaiset tulevat sinulle ylivoimaisiksi, **12** Ja kun Abisai, Serujan poika, oli Suolalaaksossa niin minä autan sinua. **13** Ole Iuja, ja pysykäämme voittanut edomilaiset, kahdeksantoista tuhatta miestä, lujina kansamme puolesta ja meidän Jumalamme **13** asetti hän maaherroja Edomiin, ja kaikki edomilaiset kaupunkien puolesta. Tehköön sitten Herra, minkä tulivat Daavidin palvelijoiksi. Nämä Herra antoi Daavidille hyväksi näkee." **14** Sitten Jooab ja väki, joka oli voiton, mihin tahansa tämä meni. **14** Ja Daavid hallitsi hänen kanssaan, ryhti taisteluun aramilaisia vastaan, koko Israelia ja teki kaikelle kansallensa sitä, mikä ja nämä pakenivat häntä. **15** Ja kun ammonilaiset oikeus ja vanhurskaus on. **15** Jooab, Serujan poika, oli näkivät aramilaisen pakenevan, pakenivat hekin hänen sotajoukon ylipäällikkönä, ja Joosafat, Ahiludin poika, veljeänsä Abisaita ja menivät kaupunkiin. Mutta Jooab oli kanslerina. **16** Saadok, Ahitubin poika, ja Abimelek, lähti Jerusalemiin. **16** Kun aramilaiset näkivät, että Ebjatarin poika, olivat pappeina, ja Savsa oli kirjurina. Israel oli voittanut heidät, lähettiltä he sanansaattajat **17** Benaja, Joojadon poika, oli kreettien ja pleettien nostattamaan niitä aramilaisia, jotka asuivat tuolla päällikkönä; mutta Daavidin pojat olivat ensimmäiset puolella Eufrat-virran ja joita johti Soofak, Hadareserin sotapäällikkö. **17** Kun se ilmoitettiin Daavidille, kokosi hän kaiken Israelin ja meni Jordanin yli, ja tultuaan heitä lähelle hän asettui sotarintaan heitä vastaan. Ja kun Daavid oli asettunut sotarintaan aramilaisia vastaan, ryhtiytä nämä taisteluun hänen kanssaan. **18** Mutta aramilaiset pakenivat Israelia, ja Daavid tappoi aramilaisilta seitsemäntuhatta vaunuhevosta ja neljäkymmentä tuhatta jalkamiestä ja surmasi heidän sotapäällikkönsä Soofakin. **19** Kun Hadareserin palvelijat

19 Sen jälkeen ammonilaisten kuningas Naahas kuoli, ja hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **2** Niin Daavid sanoi: "Minä osoitan laupeutta Haanunille, Naahaan pojalle, sillä hänen isänsä osoitti laupeutta minulle". Ja Daavid lähetti sanansaattajat lohduttamaan häntä hänen isänsä kuoleman johdosta. Kun Daavidin palvelijat tulivat ammonilaisten maahan Haanunin luo lohduttamaan häntä, **3** sanoivat ammonilaisten

näkivät, että Israel oli voittanut heidät, tekivät he Daavidin kanssa rauhan ja palvelivat häntä. Sitten aramilaiset eivät enää tahtoneet auttaa ammonilaisia.

20 Vuoden vaihteessa, kuningasten sotaanlähtöaikana, vei Jooab sotajoukon sotaretkeille; ja hän hävitti ammonilaisten maata ja piiritti Rabbaa. Mutta Daavid itse jäi Jerusalemiin. Sitten Jooab valtasi Rabban ja hävitti sen. **2** Ja Daavid otti heidän kuninkaansa kruunun hänen päästäänsä ja havaitti sen painavan talentin kultaa, ja siinä oli kallis kivi; se pantiin Daavidin päähän. Ja hän vei kaupungista hyvin paljon saalista. **3** Ja kansa, joka siellä oli, hän vei pois ja pani sahaamaan kiviä, pani rautahakkujen ja kivisahojen ääreen. Nämä Daavid teki kaikille ammonilaisten kaupungeille. Sitten Daavid ja kaikki väki palasi Jerusalemiin. **4** Sen jälkeen sytti taistelu filistealaisia vastaan Geserissä. Silloin huusalainen Sibbekai surmasi Sippain, joka oli Raafan jälkeläisiä, ja niin heidät nöryyttettiin. **5** Taas oli taistelu filistealaisia vastaan, ja Elahan, Jaaorin poika, surmasi Lahmin, gatilaisen Goljatin veljen, jonka peitsen varsi oli niinkuin kangastukki. **6** Taas oli taistelu Gatissa. Siellä oli suurikasvuinen mies, jolla oli kuusi sormea ja kuusi varvasta, yhteensä kaksikymmentä neljää; hänkin polveutui Raafasta. **7** Ja kun hän häpäisi Israelia, surmasi hänet Joonatan, Daavidin veljen Simean poika. **8** Nämä polveutuivat gatilaisesta Raafasta; he kaatuivat Daavidin ja hänen palvelijainsa käden kautta.

21 Mutta saatana nousi Israelia vastaan ja yllytti Daavidin laskemaan Israelin. **2** Niin Daavid sanoi Jooabille ja kansan päämiehille: "Menkää ja laskekaa Israel Beersebasta Daani asti ja ilmoittakaan minulle, että saan tietää heidän lukumääränsä". **3** Jooab vastasi: "Herra lisätökön kansansa, olkoon se kuinka suuri tahansa, satakertaiseksi. Ovathan he, herrani, kuningas, kaikki herrani palvelijoita. Miksi herrani pyytää tätä? Miksi Israeli näin joutuisi vikapääksi?" **4** Kuitenkin kuninkaan sana velvoitti Jooabia, ja niin Jooab lähti ja kierteli koko Israelin. Sitten hän tuli Jerusalemiin. **5** Ja Jooab ilmoitti Daavidille kansan lasketun lukumäärän: koko Israelissa oli yksitoistasataa tuhatta sotakuntoista miekkamiestä, ja Juudassa oli neljäsataa seitsemäenkymmentä tuhatta miekkamiestä. **6** Mutta Leevistä ja Benjaminsta hän ei pitänyt katselmusta yhdessä muiden kanssa, sillä kuninkaan käsky oli Jooabille kauhistus. **7** Mutta tämä asia oli Jumalan silmissä paha, ja hän löi Israelia. **8** Niin Daavid sanoi Jumalalle: "Minä olen tehnnyt suuren synnin tehdessäni tämän; mutta anna nyt anteeksi palvelijasi rikos, sillä minä olen menetellyt ylen tyhmästä". **9** Ja Herra puhui Gaadille, Daavidin näkijälle, näin: "Mene ja puhu Daavidille: **10** Nämä sanoo Herra: Kolme minä asetan sinun eteesi: valitse itsellesi yksi niistä, niin minä

teen sen sinulle". **11** Niin Gaad meni Daavidin tykö ja sanoi hänelle: "Nämä sanoo Herra: Valitse itsellesi **12** joko kolme nälkävuotta tahi kolme kuukautta hävitystä ahdistajaisi vainotessa, vihollistesи miekka kintereilläsi, tahi kolmeksi päiväksi Herran miekka ja ruttotauti maahan, Herran enkeli tuottamaan tuhoa koko Israelin alueelle. Katso nyt, mitä minä vastaan hänelle joka minut lähettil". **13** Daavid vastasi Gaadille: "Minä olen suuresta häädässä. Tahdon langeta Herran käsiin, sillä hänen laupeutensa on sangen suuri; ihmisten käsiin minä en tahdo langeta." **14** Niin Herra antoi rutan tulla Israeliin, ja Israelista kaatui seitsemänkymmentä tuhatta miestä. **15** Ja Jumala lähetti enkelin Jerusalemia vastaan tuhoamaan sitä; ja kun se sitä tuhosii, katsosi Herra siihen ja katui sitä pahaa ja sanoi tuhoojaenkelille: "Jo riittää; laske kätesi alas". Ja Herran enkeli seisoi silloin jebusilaisen Ornanin puimatantereeseen luona. **16** Kun Daavid nosti silmänsä ja näki Herran enkelin seisovan maan ja taivaan välillä, kädessänsä paljastettu miekka ojennettuna Jerusalemin yli, lankesivat Daavid ja vanhimmat, säkkeihin verhottuina, kasvoillensa. **17** Ja Daavid sanoi Jumalalle: "Minähän käskin laskea kansan, ja minä siis olen se, joka olen tehnyt syntiä ja menetellyt pahoin. Mutta nämä minun lampaan, mitä he ovat tehneet? Herra, minun Jumalani, sattukoon sinun kätesi minuun ja minun isäni perheeseen, mutta ei sinun kansaasi, sille vitsauksaksi." **18** Silloin Herran enkeli käski Gaadin sanoa Daavidille, että Daavid menisi pystyttämään Herralle alttarin jebusilaisen Ornanin puimatantereelle. **19** Ja Daavid meni sen sanan mukaan, jonka Gaad oli Herran nimeen puhunut. **20** Ja kun Ornan kääntyi, näki hän enkelin, ja hänen neljä poikaansa piiloutui; sillä Ornan oli puimassa nisuja. **21** Mutta Daavid meni Ornanin luo, ja kun Ornan katsahti ylös ja näki Daavidin, lähti hän puimatantereelta ja kumartui Daavidin eteen kasvoilleen maahan. **22** Ja Daavid sanoi Ornanille: "Anna minulle puimatantereen paikka, rakentaakseni siihen Herralle alttarin; täydestä hinnasta anna se minulle, että vitsaus taukoaisi kansasta". **23** Ornan vastasi Daavidille: "Ota se itsellesi, ja herrani, kuningas, tehköön, mitä hyväksi näkee. Katso, minä annan hårät polttouhriksi ja puimaäkeet haloiksi sekä nisut ruokauhriksi; kaikki minä annan." **24** Mutta kuningas Daavid sanoi Ornanille: "Ei niin, vaan minä ostan ne sinulta täydestä hinnasta; sillä minä en ota Herralle sitä, mikä on sinun, enkä uhraa ilmaiseksi saatua polttouuria". **25** Niin Daavid antoi Ornanille siitä paikasta kuudensadan sekelin painon kultaa. **26** Ja Daavid rakensi sinne alttarin Herralle ja uhrasi polttoureja ja yhteysuhreja, ja kun hän huusi Herraa, vastasi Herra tulella, jonka hän lähettil taivaasta polttouhrialtaalle. **27** Ja Herra käski enkelin pistää miekkansa tuppeen. **28** Siihen aikaan kun Daavid näki, että Herra oli kuullut

häntä jebusilaisen Ornanin puimatantereella, uhrasi olkoon sinun kanssasi!" 17 Ja Daavid käski kaikkia hän siellä. 29 Mutta Herran asumus, jonka Mooses oli teettänyt erämaassa, ja polttouhrialtaa olivat siihen aikaan Gibeonin uhrikukkulalla. 30 Eikä Daavid rohjennut mennä Jumalan eteen etsimään häntä, sillä hän oli peljästyntä Herran enkelin miekkaa.

22 Ja Daavid sanoi: "Tässä olkoon Herran Jumalan temppeli ja tässä alttari Israelin polttouhria varten".

2 Niin Daavid käski koota muukalaiset, jotka olivat Israelin maassa. Ja hän asetti kivenhakkaaja hakkaamaan kiviä Jumalan temppelin rakentamiseksi. 3 Ja Daavid

hankki paljon rautaa portinovien naukoiksi ja sinkilöiksi ja niin paljon vaskea, ettei se ollut punnittavissa, 4

ja suunnattomat määräät setripuita, sillä siidonilaiset ja tyyrolaiset toivat paljon setripuita Daavidille. 5 Sillä Daavid ajatteli: "Minun poikani Salomo on nuori ja hento, ja Herralle rakennettava temppeli on tehtävä ylen suuri, niin että sitä mainitaan ja kiitetään kaikissa maissa. Minä siis hankin hänen varastot." Niin Daavid

hankki ennen kuolemaansa suuret varastot. 6 Ja hän kutsui poikansa Salomon ja käski hänen rakentaa temppelin Herralle, Israelin Jumalalle. 7 Ja Daavid

sanoi Salomolle: "Poikani, minä aioin itse rakentaa temppelin Herran, Jumalani, nimelle. 8 Mutta minulle

tuli tämä Herran sana: 'Sinä olet vuodattanut paljon verta ja käynyt suuria sotia. Sinä et ole rakentava temppeliä minun nimelleni, koska olet vuodattanut niin

paljon verta maahan minun edessäni. 9 Katso, sinulle on syntvä poika; hänen päästä rauhan mies,

ja minä annan hänen päästä rauhaan kaikilta hänen ympärillään asuvilta vihollisilta, sillä Salomo on oleva hänen niimensä ja minä annan rauhan ja levon Israelille

hänen päävinänsä. 10 Hän on rakentava temppelin minun nimelleni. Hän on oleva minun poikani, ja minä olen oleva hänen isänsä. Ja minä vahvistan hänen

kuninkuutensa valtaistuimen ikuisiksi ajoiksi.' 11 Olkoon siis Herra sinun kanssasi, poikani, että menestyytä ja saisit rakennetuki temppelein Herralle, Jumalallesi, niinkuin hän on sinusta puhunut. 12 Antakoon vain Herra

sinulle älyä ja ymmärrystä ja asettakoon sinut Israelia 13 Silloin sinä menestyt, jos tarkoin noudatait niitä käskyjä ja oikeuksia, jotka Herra antoi Moosekselle Israelia varten. Ole luja ja rohkea, älä pelkää äläkää arkaille.

14 Ylen paljon. 15 Paljon on sinulla myöskin kaikkinaisen työn taitaja. 16 Kullalla, hopealla, vaskella ja raudalla ei ole määrää. Nouse, ryhdy työhön, ja Herra

sanoen: 18 "Onhan Herra, teidän Jumalanne, ollut teidän kanssanne ja suonut teidän päästää joka taholla rauhaan; sillä hän on antanut maan asukkaat minun käsini ja maa on tehty alamaiseksi Herralle ja hänen kansallensa. 19 Kääntäkää siis sydämenne ja sielunne etsimään Herraa, Jumalaanne; nouskaa ja rakentakaa Herran, Jumalan, pyhäkkö, että Herran liitonarkki ja Jumalan pyhä kalut voitaisiin viedä temppeliin, joka on rakennettava Herran nimelle."

23 Kun Daavid oli tullut vanhaksi ja saanut elämästä

kyllänsä, teki hän poikansa Salomon Israelin kuninkaaksi. 2 Ja hän kutsui kokoon kaikki Israelin

päämiehet, papit ja leeviläiset. 3 Ja leeviläiset luettiin, kolmikymmenvuotiset ja sitä vanhemmat,

ja heidän lukumääränsä, pääluvun mukaan, oli kolmekymmentäkahdeksan tuhatta miestä. 4 "Näistä

olkoon kaksikymmentäneljä tuhatta johtamassa töitä Herran temppelissä ja kuusi tuhatta päälysmiehiä ja tuomareina; 5 ja neljä tuhatta olkoon ovenpartijoina, ja

neljä tuhatta ylistäköön Herraa soittimilla, jotka minä olen teettänyt ylistämistä varten." 6 Ja Daavid jakoi

heidät osastoihin Leevin poikien Geersonin, Kehatin ja Merarin mukaan. 7 Geersonilaisia olivat Ladan ja

Siime. 8 Ladanin pojat olivat Jehiel, päämies, Seetam ja Jooel, kaikkiaan kolme. 9 Siimein pojat olivat Selomit, Hasiel ja Haaran, kaikkiaan kolme. Nämä olivat Ladanin

perhekuntien päämiehet. 10 Ja Siimein pojat olivat Jahat, Siina, Jeus ja Beria. Nämä olivat Siimein pojat, kaikkiaan neljä. 11 Jahat oli päämies, Siisa toinen; mutta

JeukSELLA ja Berialla ei ollut monta poikaa, niin että heistä

hänestä on tuleva rauhan mies, perhekunta, yksi perhekuunta, yksi palvelusvuoro. 12 Kehatin

tuli yksi perhekunta, yksi palvelusvuoro. 13 Amramin pojat olivat Aaron ja Moosees. Mutta

Aaron poikinensa erotettiin olemaan ikuisesti pyhitetty, korkeasti-pyhä, ikuisesti suitsuttamaan Herran edessä, ja

14 Jumalan miehen Mooseksen pojat luettiin Leevin suukuntaan kuuluviksi. 15 Mooseksen pojat olivat hallitsemaan ja noudattamaan Herran, Jumalasi, lakia. Geersom ja Elieser. 16 Geersomin poika oli Sebuel,

17 Elieserin poika oli Rehabja, päämies; Elieserillä ei ollut muita poikia. Mutta Rehabjan poikia oli varten. Ole luja ja rohkea, älä pelkää äläkää arkaille. 18 Jisharin poika oli Selomit, päämies. 19

Katso, vaivanalaisenakin minä olen hankkinut Herran temppeiliä varten satatuhatta talenttia kultaa ja tuhat kertaa tuhat talenttia hopeata sekä vaskea ja rautaa niin paljon, ettei se ole punnittavissa, sillä sitä on ylen paljon. Minä olen myös hankkinut hirsia ja kiviä, ja sinä saat hankkia vielä lisää. 15 Paljon on sinulla myöskin

olivat Miika, päämies, ja Jissia toinen. 21 Merarin pojat olivat Mahli ja Muusi. Mahlin pojat olivat Eleasar ja Kiis. 22 Kun Eleasar kuoli, ei hänen teltä jänyt poikia, ja

vaan ainoastaan tytäriä, jotka heidän serkkunsa, Kiisin työmiehiä, kivenhakkaaja, muurareita, puuseppi ja pojat, ottivat vaimoikseen. 23 Muusin pojat olivat Leevin pojat, heidän perhekuntiensa mukaan,

perhekunta-päämiehet, niin monta kuin heitä oli ollut katselmukseissa, nimien lukumäärän mukaan, pääluvun kahdeskymmenes yhdes Jaakinille, kahdeskymmenes mukaan, ne, jotka toimittivat palvelustehtäviä Herran kahdes Gaamulille, **18** kahdeskymmenes kolmas tempelissä, kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat. Delajalle, kahdeskymmenes neljäs Maasjalle. **19** Nämä **25** Sillä Daavid sanoi: "Herra, Israelin Jumala, on suonut ovat heidän palvelusvuoronsa, kun he menevät Herran kansaan päästä lepoon ja on asuva Jerusalemissa temppeeliin, niinkuin heidän isänsä Aaron oli heille ikuisesti. **26** Niinpä ei leeviläistenkään tarvitse kantaa säätyänt, sen mukaan, kuin Herra, Israelin Jumala, oli asumusta eikä mitään kaluja, joita tarvitaan siinä häntä käskenyt. **20** Mitä tulee muihin Leevin jälkeläisiin, tehtävässä töissä." **27** -Sillä Daavidin viimeisten niin oli Amramin jälkeläisiä Suubael, Suubaelin jälkeläisiä määräysten mukaan laskettuun Leevin poikien lukuun Jehdeja, **21** Rehabjan jälkeläisiä päämies Jissia, **22** kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat. - **28** Heidän jisharilaisia Selomot, Selomotin jälkeläisiä Jahat. **23** Ja tehtäväkseen tuli: olla Aaronin poikien apuna Herran Jerian jälkeläisiä olivat: Amarja toinen, Jahasiel kolmas, tempelin töissä; pitää huoli esikartanoista ja kamnioista, Jekamam neljäs. **24** Ussielin jälkeläisiä oli Miika, Miikan kaiken pyhän puhtaana pitämisestä ja Jumalan tempelin jälkeläisiä Saamir. **25** Miikan veli oli Jissia; Jissian töistä, **29** näkyleivistä, ruokauhriin tarvittavista lestyistä jälkeläisiä oli Sakarja. **26** Merarin jälkeläisiä olivat Mahli jauhoista, happamattomista ohukaisista, leivinlevystä ja Muusi sekä hänen poikansa Jaasian jälkeläiset. ja jauhosekoituksesta sekä astia-ja pituusmitoista; **30** **27** Merarilla oli jälkeläisiä pojastaan Jaasiasta ynnä seisoa joka aamu kiertämässä ja ylistämässä Herraa, ja Sooham, Sakkur ja Ibri. **28** Mahlista polveutui Eleasar, samoin joka itä; **31** ja uhrata kaikki polttouhrit Herralle jolla ei ollut poikia. **29** Kiisistä polveutui Jerahmeel, sapatteina, uudenkuun päivinä ja juhlina, niin paljon joka oli Kiisin jälkeläisiä. **30** Ja Muusin jälkeläisiä kuin niitä oli säädetty aina uhrattavaksi Herran edessä. olivat Mahli, Eeder ja Jerimot. Nämä olivat leeviläisten **32** Niin heidän oli hoidettava ilmestysmajan ja pyhäkön tehtävät sekä ne tehtävät, jotka heidän veljillään Aaronin pojilla oli palvellessaan Herran tempelissä.

24 Nämä olivat Aaronin poikien osastot: Aaronin pojat olivat Naadab, Abihu, Eleasar ja litamar. **2** Mutta

Naadab ja Abihu kuolivat ennen isänsä, eikä heillä ollut poikia. Niin palvelivat ainoastaan Eleasar ja litamar pappeina. **3** Ja Daavid yhdessä Saadokin kanssa, joka oli Eleasarin poikia, ja Ahimelekin kanssa, joka oli litamarin poikia, jakoi heidät osastoihin heidän palvelusvuorojensa mukaan. **4** Kun Eleasarin pojilla havaittiin olevan enemmän päämiehiä kuin litamarin pojilla, jaettiin heidät niin, että Eleasarin pojat saivat kuusitoista päämiestä perhekunnilleen ja litamarin pojat kahdeksan päämiestä perhekunnilleen. **5** Heidät jaettiin arvalla, toiset niinkuin toisetkin, sillä pyhäkköruhtinaat ja Jumalan ruhtinaat otettiin sekä Eleasarin pojista että litamarin pojista. **6** Ja Semaja, Netanelin poika, kirjuri, joka oli Leevin sukua, kirjoitti heidät muisttiin kuninkaan, päämiesten, pappi Saadokin ja Ahimelekin, Ebjatarin pojant, sekä pappien ja leeviläisten perhekuntien päämiesten läsnäollessa. Yksi perhekunta otettiin vuorotellen Eleasarin ja litamarin suvusta. **7** Ensimmäinen arpa tuli Joojaribille, toinen Jedajalle, **8** kolmas Haarimille, neljäs Seoromille, **9** neljätoista poikaa ja kolme tytärtä. **6** Nämä kaikki viides Malkialle, kuudes Mijaminille, **10** seitsemäs Koosille, kahdeksas Abialle, **11** yhdeksäs Jeesulle, kymmenes Sekanjalle, **12** yhdestoista Eljasibille, **13** kolmastoista Huppalle, **14** viidestoista Bilgalle, **15** seitsemästoista Immerille, **16** yhdeksästoista Pissekelle,

vanhemmatkin, taitajat yhdessä oppilasten kanssa. **8** Kaikki nämä olivat Oobed-Edomin jälkeläisiä, he **9** Ensimmäinen arpa, Aasafin arpa, tuli Joosefille. sekä heidän poikansa ja veljensä, kykenevä miehiä, Toinen Gedaljalle, hänen itselleen sekä hänen tarmokkaita palveluksessaan, kaikkiaan kuusikymmentä veljilleen ja pojilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. kaksi Oobed-Edomin jälkeläistä. **9** Meselemjalla oli poikia **10** Kolmas Sakkurille, hänen pojilleen ja veljilleen, ja veljä, kykenevä miehiä, kaikkiaan kahdeksantoista. joita oli kaikkiaan kaksitoista. **11** Neljäs Jisrille, hänen **10** Ja Hoosalla, joka oli Merarin jälkeläisiä, oli poikia: pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. **12** päämies Simri, jonka hänen isänsä, kun ei ollut Viides Netanjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, joita esikoista, asetti päämieheksi; **11** toinen Hilkia, kolmas oli kaikkiaan kaksitoista. **13** Kuudes Bukkialle, hänen Tebalja, neljäs Sakarja; Hoosan poikia ja veljä oli pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. **14** kaikkiaan kolmetoista. **12** Näiden ovenvartijain osastojen, Seitsemäs Jesarelalle, hänen pojilleen ja veljilleen, joita päämiesten, samoinkuin heidän veljensiä, tehtäväänä oli kaikkiaan kaksitoista. **15** Kahdeksas Jesajalle, hänen oli vartiopalvelus; sillä heidän oli palveltava Herran pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. **16** tempelissä. **13** Ja he heittivät arpaa joka ovesta, Yhdeksäs Mattanalle, hänen pojilleen ja veljilleen, joita nuoremmat niinkuin vanhemmatkin, perhekuntiensa oli kaikkiaan kaksitoista. **17** Kymmenes Siimeille, hänen mukaan. **14** Itäpuolen arpa lankesi Selemjalle; myösken pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. **18** hänen pojallensa Sakarjalle, joka oli ymmärtäväinen Yhdestoista Asarelle, hänen pojilleen ja veljilleen, joita neuvonantaja, heittiarpia, ja hänen tuli pohjoispuolen oli kaikkiaan kaksitoista. **19** Kahdestoista Hasabjalle, arpa. **15** Oobed-Edomille määräsi arpa etelän ja hänen hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan pojilleen varastohuoneen. **16** Suppimille ja Hoosalle kaksitoista. **20** Kolmastoista Suubaelille, hänen pojilleen lännen, jossa on Salleket-portti ylöspäin kohoavan tien ja veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. **21** Neljästoista kohdalla: vartiopaikan toisen vartiopaikan viereen. **17** Mattitjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli Idän puolella oli kuusi leeviläistä, pohjoisen puolella kaikkiaan kaksitoista. **22** Videstoista Jeremotille, hänen neljä joka päivä, etelän puolella neljä joka päivä ja pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. **23** varastohuoneen luona kaksi ja kaksi. **18** Parparin luona, Kuudestoista Hananjalle, hänen pojilleen ja veljilleen, lännen puolella, oli neljä tiellä ja kaksi Parparin luona. joita oli kaikkiaan kaksitoista. **24** Seitsemäстоista **19** Nämä ovat ovenvartijain osastot, koorahilaisten Josbekasalle, hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli jälkeläisten ja Merarin jälkeläisten. **20** Leeviläisistä kaikkiaan kaksitoista. **25** Kahdeksastoista Hananille, hoiti Ahia Jumalan temppelin aarrekammioita ja pyhien hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. Iahojen aarteita. **21** Ladanin pojat, geersonilaisten **26** Yhdeksäстоista Mallotille, hänen pojilleen ja veljilleen, jälkeläiset, Ladanista polveutuvat geersonilaisen Ladan joita oli kaikkiaan kaksitoista. **27** Kahdeskymmenes perhekuntien päämiehet, jehieliläiset, **22** jehieliläisten Elijjatalle, hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan jälkeläiset, olivat Seetam ja hänen veljensä Jooel; kaksitoista. **28** Kahdeskymmenes yhdes Hootirille, he hoitivat Herran temppelin aarrekammioita. **23** hänen pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. Mitä tulee amramilaisiin, jisharilaisiin, hebronilaisiin ja **29** Kahdeskymmenes kahdes Giddaltille, hänen ossielilaisiin, **24** niin Sebuel, Geersomin poika, joka pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. oli Mooseksen poika, oli aarrekammioiden esimies. **30** Kahdeskymmenes kolmas Mahasiotille, hänen **25** Ja hänen Elieseristä polveutuvat veljensä olivat: pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. **31** tämän poika Rehabja, tämän poika Jesaja, tämän Kahdeskymmenes neljäs Roomamti-Eserille, hänen pojillaan Joram, tämän poika Sikri ja tämän poika pojilleen ja veljilleen, joita oli kaikkiaan kaksitoista. Selomot. **26** Tämä Selomot ja hänen veljensä hoitivat kaikkia niiden pyhien Iahojen aarteita, jotka kuningas Daavid, perhekunta-päämiehet, tuhannen- ja sadanpäämiehet ja sotapääliköt olivat pyhittäneet. **27** Sodista ja saaliista he olivat ne pyhittäneet Herran temppelin voimassapitämiseksi. **28** Samoin kaikki, mitä Samuel, näkijä, Saul, Kiisin poika, Abner, Neerin poika, ja Jooab, Serujan poika, olivat pyhittäneet, kaikki, mikä pyhitettiin, jättettiin Selomitin ja hänen veljensä hoitoon. **29** Jisharilaisista määrähti Kenanja ja hänen poikansa maallisiin toimiin Israelissa, päälysmiehiksi ja tuomareiksi. **30** Hebronilaisista määrähti Hasabja ja hänen veljensä, tuhat seitsemänsataa kykenevä miestä, Israelin hallinnon hoitoon Jordanin länsipuolella,

26 Mitä tulee ovenvartijain osastoihin, niin oli koorahilaisia Meselemja, Kooren poika, Aasafin jälkeläisiä. **2** Meselemjalla oli pojat: esikoinen Sakarja, toinen Jediae, kolmas Sebadja, neljäs Jatniel, **3** viides Eelam, kuudes Joohan, seitsemäs Eljoenai. **4** Oobed-Edomilla oli pojat: esikoinen Semaja, toinen Joosabad, kolmas Jooah, neljäs Saakar, viides Netanel, **5** kuudes Ammiel, seitsemäs Isaskar, kahdeksas Peulletai; sillä Jumala oli siunannut häntä. **6** Ja hänen pojallensa Semajalle syntyi poikia, jotka hallitsivat isänsä sukua, sillä he olivat kykenevä miehiä. **7** Semajan pojat olivat Otni, Refael, Oobed ja Elsabad ja hänen veljensä, kykenevä miehiä, Elihu ja Semakja.

kaikkinaisiin Herran toimiin ja kuninkaan palvelukseen. kaksikymmentäneljä tuhatta. **15** Kahdestoista, **31** Hebronilaisia oli Jeria, hebroniilaisten päämies, kahdenentoista kuukautena, oli netofalainen Heldai, heidän polveutumisensa ja isiensä mukaan-Daavidin Otnielista polveutuva; ja hänen osastossaan oli neljäntenäkymmenentenä hallitusvuotena heidät tutkiitti kaksikymmentäneljä tuhatta. **16** Israelin sukukuntien ja heidän joukostaan tavattiin kykeneviä miehiä Gileadin johtajat olivat: ruubenilaisten ruhtinas oli Elieser, Sikrin Jaeserissa- **32** sekä hänen veljensä, kaksituhatta poika; simeonilaisten Sefatja, Maakan poika; **17** Leevin seitsemänsataa kykenevää miestä, perhekunta-oli Hasabja, Kemuelin poika; Aaronin Saadok; **18** Juudan päämiehiä. Heidät kuningas Daavid asetti johtamaan ruubenilaisia, gaadilaisia ja toista puolta manasselaisten sukukuntaa kaikissa Jumalan ja kuninkaan asioissa.

27 Israelilaisia, lukumääränsä mukaan, ynnä perhekunta-päämiehiä, tuhannen-ja sadanpäämiehiä ja heidän päälysmiehiänsä, jotka palvelivat kuningasta kaikessa, mikä koski osastoja, jotka tulivat ja lähtivät kuukausi kuukaudelta, vuoden kaikkina kuukausina, oli kussakin osastossa kaksikymmentäneljä tuhatta miestä: **2** Ensimmäisen osaston, ensimmäisen kuukauden osaston, johtajana oli Jaasobeam, Sabdielin poika, ja hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljä tuhatta; **3** hän oli Perekseen jälkeläisiä ja oli kaikkien sotapäälikölttien ylipäälikkö, ensimmäisenä kuukautena. **4** Toisen kuukauden osaston johtajana oli aholilainen Doodai; hänen osastonsa johdossa oli myös ruhtinas Miklot, ja hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljä tuhatta. **5** Kolmas sotapäälikkö, kolmantena kuukautena, oli Benaja, pappi Joojadan poika, ylipäälikkö; ja hänen osastossaan oli kaksikymmentaneljätuhattu. **6** Tämä Benaja oli sankari niiden kolmenkymmenen joukossa ja niiden kolmenkymmenen johtaja; ja hänen osastossaan oli hänen poikansa Ammisabad. **7** Neljäs, neljäntenä kuukautena, oli Asahel, Jooabin veli, ja hänen jälkeensä hänen poikansa Sebadja; ja hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljä tuhatta. **8** Viides, viidentenä kuukautena, oli päälikkö Samhut, jisrahilainen; ja hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljä tuhatta. **9** Kuudes, kuudentena kuukautena, oli tekoalainen lira, Ikkekseen poika; ja hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljä tuhatta. **10** Seitsemäs, seitsemäntenä kuukautena, oli pelorilainen Heelles, efraimilaisia; ja hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljä tuhatta. **11** Kahdeksas, kahdeksantena kuukautena, oli huusalainen Sibbekai, serahilaisia; ja hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljä tuhatta. **12** Yhdeksäs, yhdeksäntenä kuukautena, oli anatolilainen Abieser, benjaminilaisia; ja hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljä tuhatta. **13** Kymmenes, kymmenentenä kuukautena, oli netofalainen Mahrai, serahilaisia; ja hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljä tuhatta. **14** Yhdestoista, ja yhdenentoista kuukautena, oli piratonilainen Benaja, efraimilaisia; ja hänen osastossaan oli ja meidän Jumalamme jalkojen astinlaudaksi ja olin

kahdestoista, seitsemänsataa kykenevää miestä, perhekunta-oli Hasabja, Kemuelin poika; Aaronin Saadok; **18** Juudan päämiehiä. Heidät kuningas Daavid asetti johtamaan ruubenilaisia, gaadilaisia ja toista puolta manasselaisten sukukuntaa kaikissa Jumalan ja kuninkaan asioissa. **19** Sebulonin oli Jismaja, Obadjan poika; Naftalin poika; **20** efraimilaisen oli Hoosea, Asasjan poika; toisen puolen Manassen sukukuntaa Jooel, Pedajan poika; **21** toisen puolen Manassea, Gileadissa, oli Jiddo, Sakarjan poika; Benjaminin Jaasiel, Abnerin poika; **22** Daanin Asarel, Jerohamin poika. Nämä olivat Israelin sukukuntien ruhtinaat. **23** Mutta Daavid ei ottanut luetteloon kaksikymmenvuotiaita ja sitä nuorempia, sillä Herra oli luvannut tehdä Israelin monilukuseksi niinkuin taivaan tähdet. **24** Jooab, Serujan poika, oli alottanut laskemisen, mutta ei sitä lopettanut, sillä siitä kohtasi viha Israelia; eikä se luku tullut kuningas Daavidin aikakirjaan. **25** Kuninkaan varastojen hoitaja oli Asmavet, Adielin poika. Kedolla, kaupungeissa, kylissä ja torneissa olevien varastojen hoitaja oli Joonatan, Ussian poika. **26** Maatötä tekevien peltotyömiesten kaitija oli Esri, Kelubin poika. **27** Viinitarhain hoitaja oli raamatilainen Siimei. Viinitarhoista koottujen viinivarastojen hoitaja oli sifilmäinen Sabdi. **28** Ölypuiden ja Alankomaassa kasvavien metsäviikunapuiden hoitaja oli gaderilainen Baal-Haanan. Öllyvarastojen hoitaja oli Jooas. **29** Saaronissa laitumella kävien raavasten kaitija oli saaronilainen Sitrai, ja tasangoilla laitumella kävien raavasten kaitija Saafat, Adlain poika. **30** Kamelien kaitija oli ismaelilainen Oobil; aasintammojen meerontilainen Jehdeja. **31** Pikkukarjan kaitija oli hagrilainen Jaasis. Nämä kaikki olivat kuningas Daavidin omaisuuden ylihoitajia. **32** Ja Joonatan, Daavidin setä, joka oli ymmärtäväinen mies ja kirjanoppinut, oli neuvonantaja. Jehiel, Hakmonin poika, oli kuninkaan lasten luona. **33** Ahitofel oli kuninkaan neuvonantaja, ja arkilainen Huusai oli kuninkaan ystävä. **34** Ahitofelin jälkeen tulivat Joojada, Benajan poika, ja Ebjatar. Kuninkaan sotapäälikkö oli Jooab.

28 Ja Daavid kokosi Jerusalemiin kaikki Israelin päämiehet, sukukuntien päämiehet, osastojen pääliköt, jotka palvelivat kuningasta, tuhannen-ja sadanpäämiehet, kuninkaan ja hänen poikiensa kaiken omaisuuden ja karjan ylihoitajat, hovimiehet, sankarit ja aikoniut rakentaa huoneen Herran liitonarkin leposijaksi ja olin

valmistautunut rakentamaan. 3 Mutta Jumala sanoi minulle: 'Älä sinä rakenna temppeliä minun nimelleni, sillä sinä olet sotilas ja olet vuodattanut verta'. 4 Kuitenkin valitsi Herra, Israelin Jumala, minut kaikesta isäni suvustaolemaan Israelin kuninkaana ikuisesti. Sillä Juudan hän valitsi ruhtinaaksi ja Juudan heimosta minun isäni suvun, ja isäni poikien joukossa olin minä hänen otollinen, niin että hän teki minut koko Israelin kuninkaaksi. 5 Ja kaikkien minun poikieni joukosta, sillä Herra on antanut minulle monta pojaa, hän valitsi poikani Salomon istumaan Herran valtakunnan valtaistuimella ja hallitsemaan Israelia. 6 Ja hän sanoi minulle: 'Sinun poikasi Salomo on rakentava minun temppelini ja esikartanoni; sillä minä olen valinnut hänet pojakseni ja minä olen oleva hänen isänsä. 7 Ja minä vahvistan hänen kuninkuutensa iankaikkisesti, jos hän on luja ja pitää minun käskyni ja oikeuteni, niinkuin hän nyt tekee.' 8 Ja nyt minä sanon koko Israelin, Herran seurakunnan, läsnäollessa ja meidän Jumalamme kuullen: Noudattaka ja tutkikaa kaikkia Herran, Jumalanne, käskyjä, että saisitte pitää omananne tämän hyvän maan ja jättäisitte sen perinnöksi lapsilleenne teidän jälkeenne ikuisiksi ajoiksi. 9 Ja sinä, minun poikani Salomo, opit tuntemaan isäsi Jumala ja palvele häntä ehyellä sydämellä ja alittiili mielellä, sillä Herra tutkii kaikki sydämet ja ymmärtää kaikki ajatuksesi ja aivoitukset. Jos häntä etsit, niin sinä löydät hänet, mutta jos luovut hänestä, niin hän hylkää sinut iankaikkisesti. 10 Katso siis eteesi, sillä Herra on valinnut sinut rakentamaan temppelipyhäköön. Ole luja ja ryhdy työhön.' 11 Senjälleen Daavid antoi pojallensa Salomolle temppelin eteisen, sen rakennusten, varastohuoneiden, yläsalien, sisähuoneiden ja armoistuimen huoneen mallin 12 sekä määräykset kaikesta, mitä hänellä oli mielessään: Herran temppelin esikartanoista ja kaikista kammiosta tytymäri, Jumalan temppelin ja pyhien lahjojen aarrekammiosta, 13 kuin myös pappien ja leeviläisten osastoista, kaikesta Herran temppelissä toimitettavasta palveluksesta ja kaikista Herran temppelin palveluksessa tarvittavista kaluista: kullasta, 14 jokaisen palveluksessa tarvittavan tulkatkalun painosta, kaikista hopeakalusta, jokaisen palveluksessa tarvittavan hopeakalun painosta; 15 kullasta tehtävien lampunjalkojen ja niiden kunkin lampun kullen painosta, jokaisen lampunjaljan ja sen lamppujen painosta; samoin hopeasta tehtävien lampunjalkojen painosta, jokaisen lampunjaljan ja sen lamppujen painosta, jokaisen lampunjaljan käytön mukaan; 16 edelleen näkyleipäpöytien kullen painosta, kunkin pöydän erikseen, samoin hopeasta tehtävien pöytien hopeasta; 17 haarakkain, maljojen ja kannujen puhtaasta kullasta, samoin kultapikareista, kunkin pikarin painosta, ja hopeapikareista, kunkin pikarin painosta; 18 mvöskin

suisutusalttarin puhdistetun kullen painosta ja vaunujen mallista, kultakerubeista, joitten tuli levittää siipensä ja peittää Herran liitonarkki. **19** "Tämä kaikki on kirjoitukseissa, joka on lähtenyt Herran kädestä; hän on opettanut minulle kaikki tämän mallin mukaan tehtävät työt." **20** Ja Daavid sanoi pojallensa Salomolle: "Ole luja ja rohkea ja ryhdy työhön, älä pelkää äläkää arkaille, sillä Herra Jumala, minun Jumalani, on oleva sinun kanssasi. Hän ei jätä sinua eikä hylkää sinua, kunnes olet saanut valmiaksi kaikki Herran temppelissä tehtävät työt. **21** Ja katso, pappien ja leeliviläisten osastot ovat valmiit kaikkiaiseen palvelukseen Jumalan temppelissä, ja sinulla on kaikkiin töihin käytettävinäsi niitä, jotka alittiisti ja taidolla tekevät kaikkiaista palvelusta, niin myös päämiehet ja koko kansa kaikki tehtäviisi."

29 Sitten kuningas Daavid sanoi koko seurakunnalle:
"Minun poikani Salomo, ainoa Jumalan valittu,
on nuori ja hento, ja työ on suuri, sillä tämä linna
ei ole aiottu ihmiselle, vaan Herralle Jumalalle.
2 Sentähden minä olen kaikin voimin hankkinut
Jumalani temppeliä varten kultaa kultaesineihin,
hopeata hopeaesineihin, vaskea vaskiesineihin, rautaa
rautaesineihin ja puuta puuesineihin, onykskiviä ja muita
jaloikiviä, mustankiiltävää ja kirjavaa kiveää, kaikkinaisia
kalliita kiviä ja marmorikiveä suuret määräät. **3** Koska
minun Jumalani temppeli on minulle rakas, minä
vielä luovutan omistamani kullen ja hopean Jumalani
temppeliä varten, kaiken lisäksi, minkä olen pyhäkköä
varten hankkinut: **4** kolmetuhatta talenttia kultaa, Oofirin
kultaa, ja seitsemäntuhatta talenttia puhdistettua hopeata
huoneitten seinien silaamiseksi, **5** kultaa kultaesineihin
ja hopeata hopeaesineihin ja kaikkinaisiin taitomiesten
kättien töihin. Tahtoo kukaan muu tänä päivänä tuoda
vapaaehtoisesti, täysin käsin, lahjoja Herralle?" **6** Silloin
tulivat vapaaehtoisesti perhekunta-päämiehet, Israelin
sukukuntien ruhtinaat, tuhannen-ja sadanpäämiehet ja
kuninkaan töiden ylivalvojat. **7** Ja he antoivat Jumalan
temppelessä tehtäviin töihin viisituhatta talenttia ja
kymmenentuhatta dareikkia kultaa, kymmenentuhatta
talenttia hopeata, kahdeksantoista tuhatta talenttia
vaskea ja satatuuhatta talenttia rautaa. **8** Ja jolla oli
hallussaan jalokiviä, antoi ne Herran temppelein aarteisiin,
geersonilaisen Jehielin huostaan. **9** Ja kansa iloitsi
heidän alttiudestaan, sillä he antoivat ehyellä sydämellä
vapaaehtoiset lahjansa Herralle; ja kuningas Daavid oli
myös suuresti iloisanssa. **10** Ja Daavid kiitti Herraa koko
seurakunnan läsnäollessa; Daavid sanoi: "Ole kiitetty,
Herra, meidän isämme Israelin Jumala, iankaikkisesta
iankaikkiseen. **11** Sinun, Herra, on suuruus ja väkevyys
ja loisto ja kunnia ja kirkkaus, sillä sinun on kaikki
taivaassa ja maan päällä. Sinun, Herra, on valtakunta, ja
sinä olet korotettu kaiken pääksi. **12** Rikkaus ja kunnia

tulevat sinulta, sinä hallitset kaikki, ja sinun kädessäsi hänen sijaansa. **29** Daavidin vaiheet, sekä aikaisemmat on voima ja väkevys. Sinun vallassasi on tehdä mikä etttä myöhemmät, ovat kirjoitettuna näkijä Samuelin tahansa suureksi ja väkeväksi. **13** Me siis kiihtämme historiassa, profeetta Naatanin historiassa ja tietäjä sinua, meidän Jumalaamme; me ylistämme sinun ihanaa Gaadin historiassa; **30** samoin koko hänen hallituksensa nimeäsi. **14** Sillä mitä olen minä, ja mitä on minun ja hänen tekemänsä urotyöt sekä hänen, Israelin ja kansani, kyetäksemme antamaan tällaisia vapaaehtoisia kaikkien maitten valtakuntain kohtalot.

lahjoja? Vaan kaikki tulee sinulta, ja omasta kädestäsi olemme sen sinulle antaneet. **15** Sillä me olemme muukalaisia ja vieraita sinun edessäsi, niinkuin kaikki meidän isämmekin; niinkuin varjo ovat meidän päivämme maan päällä eikä ole, mihin toivonsa panna. **16** Herra, meidän Jumalamme, kaikki tämä runsaus, jonka me olemme hankkinneet rakentaaksemme temppelin sinulle, sinun pyhälle nimellesi, on sinun kädestäsi, ja sinun on kaikki tyynni. **17** Ja minä tiedän, Jumalani, etttä sinä tutkit sydämen ja mielistyt vilpittömyyteen. Vilpittömällä sydämellä minä olen antanut kaikki nämä vapaaehtoiset lahjet, ja nyt minä olen ilolla nähty, kuinka sinun täällä oleva kansasi on antanut sinulle vapaaehtoiset lahjansa. **18** Herra, meidän isäimme Aabrahamin, lisakin ja Israelin Jumala, säilytä tällaisina ainiaan kansasi sydämen ajatuksesi ja aivoitukset ja ohjaa heidän sydämensä puoleesi. **19** Ja anna minun pojalleni Salomolle ehyt sydän noudattamaan sinun käskyjäsi, todistuksiasi ja säädöksiäsi, toimittamaan kaikki tämä ja rakentamaan tämä linna, jota varten minä olen valmistuksia tehnyt." **20** Sitten Daavid sanoi kaikelle seurakunnalle: "Kiittää Herra, Jumalaanne". Ja kaikki seurakunta kiitti Herraa, isiensä Jumalaan, ja he kumartuivat maahan ja osoittivat kunniaa Herralle ja kuninkaalle. **21** Ja seuraavana päivänä he teurastivat teuraita Herralle ja uhrasivat polttouhreja Herralle: tuhat härkää, tuhat oinasta ja tuhat karitsaa ja niihin kuuluvat juomauhrit sekä teurasuhreja suuren joukon koko Israelin puolesta. **22** Niin he söivät ja joivat Herran edessä sinä päivänä suuresti iloiten ja tekivät toistamiseen Salomon, Daavidin pojant, kuninkaaksi ja voitelivat hänet Herralle ruhtinaaksi, ja Saadokin papiksi. **23** Ja Salomo istui Herran valtaistuimelle kuninkaaksi isänsä Daavidin sijaan, ja hän menestyi; ja koko Israel totti häntä. **24** Samoin kaikki päämiehet, urhot ja myös kaikki kuningas Daavidin pojat kättä lyöden lupautuivat kuningas Salomon alamaisiksi. **25** Herra teki Salomon ylen suureksi koko Israelin silmissä ja antoi hänelle kuninkuuden loiston, jonka kaltaista ei ollut yhdelläkään kuninkaalla Israelissa ollut ennen häntä. **26** Daavid, lisain poika, oli hallinnut koko Israelia. **27** Ja aika, jonka hän hallitsi Israelia, oli neljäkymmentä vuotta; Hebronissa hän hallitsi seitsemän vuotta, ja Jerusalemissa hän hallitsi kolmekymmentä kolme vuotta. **28** Ja hän kuoli päästyänsä korkeaan ikään, elämästä, rikkaudesta ja kunniasta kyllänsä saaneena, ja hänen poikansa Salomo tuli kuninkaaksi

2 Aikakirja

1 Salomo, Daavidin poika, vahvistui kuninkuudessansa, ja Herra, hänen Jumalansa, oli hänen kanssansa ja teki hänet ylen suureksi. **2** Ja Salomo antoi kutsun koko Israelille, tuhannen-ja sadanpäämiehille, tuomareille ja kaikille ruhtinaille koko Israelissa, perhekunta-päämiehille; **3** ja niin Salomo ja koko seurakunta hänen kanssaan menivät uhrikukkulalle, joka oli Gibeonissa, sillä siellä oli Jumalan ilmestysmaja, jonka Herran palvelija Mooses oli tehnyt erämäassa. **4** Mutta Jumalan arkin oli Daavid tuonut Kirjat-Jearimista siihen paikkaan, jonka Daavid oli sille valmistanut; sillä hän oli pystyttänyt sille majan Jerusalemiin. **5** Ja vaskialttari, jonka Besalel, Uurin poika, Huurin pojapaino, oli rakentanut, oli siellä Herran asumuksen edessä; Salomo ja seurakunta etsivät häntä siellä. **6** Ja Salomo uhrasi siellä Herran edessä ilmestysmajan vaskialttarilla; hän uhrasi sen päällä tuhat polttouhuria. **7** Sinä yönä Jumala ilmestyi Salomolle ja sanoi hänelle: "Ano, mitä tahdot minun sinulle antavan". **8** Salomo vastasi Jumalalle: "Sinä olet tehnyt suuren laupeuden minun isälleni Daavidille ja tehnyt minut kuninkaaksi hänen sijaansa. **9** Niin toteutukoonyt, Herra Jumala, sinun isälleni Daavidille antamasi sana; sillä sinä olet pannut minut hallitsemaan kansaa, jota on paljon niinkuin tomua maassa. **10** Anna siis minulle viisaus ja taito lähteä ja tulla tämän kansan edellä, sillä kuka voi muuten tätä sinun suurta kansaasi tuomitata?" **11** Ja Jumala sanoi Salomolle: "Koska sinulla on tämä mieli etkä anonut rikkautta, tavaraa ja tunnbiaa, et vihamiestesi henkeä, etkä myöskään anonut pitkää ikää, vaan anoit itsellesi viisautta ja taitoa tuomitaksesi minun kansaani, jonka kuninkaaksi minä olen sinut tehnyt, **12** niin annetaan sinulle viisaus ja taito; ja lisäksi minä annan sinulle rikkautta, tavaraa ja tunnbiaa, niin ettei sitä ole ollut niin paljoa kenelläkään kuninkaalla ennen sinua eikä tule olemaan sinun jälkeesi". **13** Käytääni uhrikukkulalla, joka oli Gibeonissa, Salomo palasi ilmestysmajalta Jerusalemiin ja hallitsi Israelia. **14** Ja Salomo kokosi sotavaunuja ja ratsumiehiä, niin että hänen oli tuhannet neljätsadat sotavaunut ja kaksitoista tuhatta ratsumiestä. Ne hän sijoitti vaunu kaupunkiin ja kuninkaan luo Jerusalemiin. **15** Ja kuningas toimitti niin, että Jerusalemissa oli hopeata ja kultaa kuin kiviä, ja setripuuta niin paljon kuin metsäviihkuapuita Alankomaassa. **16** Ja hevoset, mitä Salomolla oli, tuotiin Egyptistä ja Kuvesta; kuninkaan kauppiaat noutivat niitä Kuvesta maksua vastaan. **17** Egyptistä tuodut vaunut maksoivat kuusisataa hopeasekeliä ja hevonen sata viisikymmentä. Samoin tuotiin niitä heidän väliyksellään kaikille heettiläisten ja aramiläisten kuninkaille.

2 Ja Salomo käski ryhtyä rakentamaan temppeliä Herran nimelle ja kuninkaallista linnaa itsellensä. **2** Ja Salomo määräsi seitsemäenkymmentä tuhatta miestä taakkantajiksi ja kahdeksankymmentä tuhatta miestä kivenhakkaajiksi vuoristoon ja niille kolmetuhatta kuusisataa työnohtajaa. **3** Sitten Salomo lähetti Huuramille, Tyrynon kuninkaalle, sanan: "Tee minulle sama, minkä teit isälleni Daavidille, jolle lähetit setripuita, että hän rakentaisi itsellensä linnan asuakseen siiñä. **4** Katso, minä rakennan temppelin Herran, Jumalani, nimelle, pyhittääkseni sen hännelle, ettu siinä poltettaisiin hyvähajuista suitsutusta hänen edessänsä, pidettäisiin aina esillä näkyleipiä ja uhrattaisiin polttouhreja aamuun ja illioon, sapatteina, uudenkuun päivinä ja Herran, meidän Jumalamme, juhlina; tämä on Israelin ikuinen velvollisuus. **5** Ja temppeli, jonka minä rakennan, on oleva suuri; sillä meidän Jumalamme on suuri kaikista jumalista. **6** Kuka kykenisi rakentamaan hännelle huoneen? Taivaisiin ja taivasten taivaisiin hän ei mahdu. Mikä siis olen minä rakentamaan hännelle temppeliä muuta varten kuin uhratakseni hänen edessänsä? **7** Niin lähetä nyt minulle mies, joka on taitava tekemään kulta-, hopea-, vaski- ja rautatöitä, niin myös töitä purppuranpunaisista, helakanpunaisista ja punasinisistä langoista, ja joka osaa veistää veistoksia, työskentelemään yhdessä niiden taitajien kanssa, joita minulla on Juudassa ja Jerusalemissa ja jotka minun isäni Daavid on hankkinut. **8** Ja lähetä minulle setripuita, kypressipuita ja santelipuita Libanonilta, sillä minä tiedän, että sinun palvelijiasi osaavat hakata Libanonin puita; ja katso, minun palvelijani olkoot sinun palvelijiasi kanssa. **9** Minulle on hankittava paljon puuta, sillä tempeli, jonka minä rakennan, on oleva suuri ja ihmeellinen. **10** Ja katso, minä annan kirvesmiehille, puitten hakkaajille, kaksikymmentä tuhatta koor-mittaa nisuja, sinun palvelijiasi ravinnoksi, ja kaksikymmentä tuhatta koor-mittaa ohria, kaksikymmentä tuhatta bat-mittaa viiniä ja kaksikymmentä tuhatta bat-mittaa öljyä." **11** Huoram, Tyrynon kuningas, vastasi kirjeellä, jonka hän lähetti Salomolle: "Sentähden, että Herra rakastaa kansaansa, on hän asettanut sinut heidän kuninkaakseen". **12** Ja Huoram sanoi vielä: "Koitetti olkoon Herra, Israelin Jumala, joka on tehnyt taivaan ja maan, siitä että hän on antanut kuningas Daavidille viisaan pojaa, jolla on älyä ja ymmärrystä rakentaa temppeli Herralle ja kuninkaallinen linna itsellensä. **13** Ja nyt minä lähetän taitavan, ymmärtäväisen miehen, Huoram-Aabin, **14** joka on daanilaisen vaimon poika ja jonka isä on tyrolainen. Hän osaa tehdä kulta- ja hopea-, vaski- ja rauta-, kivi- ja puutöitä, niin myös töitä purppuranpunaisista ja punasinisistä langoista, valkoisista pellavalangoista ja helakanpunaisista langoista. Hän osaa veistää veistoksia ja sommitella kaikkinaisia taideteoksia, joita hänen

tehtäväkseen annetaan, yhdessä sinun taitomiestesi ja hennari, sinun isäsi Daavidin, taitomiesten kanssa. **15** Lähettääkön siis hennari palvelijoillensa nisut, ohrat, öljyn ja viinin, niinkuin on sanonut. **16** Silloin me hakkaamme puita Libanonilta niin paljon, kuin sinä tarvitset, ja me kuljetamme ne lautoissa meritse sinulle Jaafoon. Toimita sinä ne sitten ylös Jerusalemiin." **17** Ja Salomo luetti kaikki muukalaiset miehet Israelin maassa, senjälkeen kuin hänен isänsä Daavid oli heidät luettanut. Ja heitä huomattiin olevan sata viisikymmentäkolme tuhatta kuusisataa. **18** Näistä hän teki seitsemäenkymmentä tuhatta taakankantajiksi, kahdeksankymmentä tuhatta kivenhakkaajiksi vuoristoon ja kolmetuhatta kuusisataa työntohtajiksi, joiden oli pidettävä väki työssä.

3 Sitten Salomo alkoi rakentaa Herran temppeliä Jerusalemiin, Moorian vuorelle, jossa Herra oli ilmestynyt hänén isällensä Daavidille, siihen paikkaan, jonka Daavid oli valmistanut, jebusilaisen Ornanin puimatantereelle. **2** Hän alkoi rakentaa toisen kuun toisenä päivänä, neljäntenä hallitusvuotena. **3** Tällaisen perustuksen Salomo laski rakennettavalle Jumalan temppelille: pituus oli, vanhan mitan mukaan, kuusikymmentä kyynärää, leveys kaksikymmentä kyynärää. **4** Eteinen, temppelin itäpäässä, oli yhtä pitkä kuin temppeli leveä, kahtakymmentä kyynärää, ja sen korkeus oli kaksikymmentä kyynärää; ja hän päälytti sen sisältä puhtaalla kullalla. **5** Suuren huoneen hän laudoitti sisältä kypressipuulla, jonka hän silasi parhaalla kullalla ja johon hän laittoi palmuja ja vitjoja. **6** Ja hän koristi huoneen kallilli kivillä. Ja kulta oli Parvaimin kultaa. **7** Ja hän silasi huoneen, palkit, kynnykset, seinät ja ovet, kullalla ja kaiverrutti kerubeja seiniin. **8** Ja hän teki kaikkeinpyhimmän huoneen. Se oli yhtä pitkä kuin temppeli leveä, kahtakymmentä kyynärää, ja myös kahtakymmentä kyynärää leveä. Ja hän silasi sen parhaalla kullalla, joka painoi kuusisataa talenttia. **9** Ja kultanaulojen paino oli viisikymmentä sekeliä. Myöskin yläsalit hän silasi kullalla. **10** Kaikkien pyhimpään huoneeseen hän teki kaksi kerubia, taidollisesti tehtyä, ja päälytti ne kullalla. **11** Kerubien siipiin pituus oli yhteensä kaksikymmentä kyynärää. Toisen kerubin toinen siipi oli viittä kyynärää pitkä ja kosketti huoneen toista seinää, ja sen toinen siipi oli viittä kyynärää pitkä ja ulottui toisen kerubin siipeen. **12** Ja toisen kerubin toinen siipi oli viittä kyynärää pitkä ja ulottui huoneen toiseen seinään, ja sen toinen siipi oli viittä kyynärää pitkä ja oli kiinni toisen kerubin siivessä. **13** Näin nämä kerubit levittivät siipensä kahtakymmentä kyynärää laajalti; ja ne seisovat jaloillaan, kasvot käännettyinä huoneeseen pään. **14** Ja hän teki esiripun punasisistä, purpuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja valkoisista pellavalangoista ja laittoi siihen kerubeja. **15** Ja hän teki temppelin eteen kaksi

pylvästä, kolmenkymmenen viiden kyynärän korkuista; ja pylväänpää, joka oli niiden päässä, oli viittä kyynärää ja korkea. **16** Ja hän teki vitjoja kaikkeinpyhimpään, ja hän pani niitää pylväitten päähän; ja hän teki sata granaattiomenaa ja asetti ne vitjoihin. **17** Ja hän pystytti pylvääti tempelin eteen, toisen oikealle puolelle ja toisen vasemmalle puolelle: oikeanpuoliselle hän antoi nimen Jaakin ja vasemmanpuoliselle nimen Boosas.

4 **1** Hän teki alttarin vaskesta, kahtakymmentä kyynärää pitkän, kahtakymmentä kyynärää leveän ja kymmentä kyynärää korkean. **2** Hän teki myös meren, valetun, kymmentä kyynärää leveän reunasta reunaan, ympärinsä pyöreän, ja viittä kyynärää korkean; ja kolmenkymmenen kyynärän pituinen mittanuora ulottui sen ympäri. **3** Ja sen alaosassa oli yltympäri raavaankuvia, jotka kulkivat sen ympäri; ne ympäröivät merta yltympäri, kymmenen kullakin kyynärällä. Raavaita oli kahdessa rivissä, valettuina meren kanssa yhteen. **4** Ja se seisoi kahdentoinsta raavaan varassa, joista kolme oli käännetynä pohjoiseen, kolme länteen, kolme etelään ja kolme itään pään; mera oli niiden yläpuolella, niiden varassa, ja kaikkien niiden takapuolet olivat sisään pään. **5** Se oli kämmenen paksuinen, ja sen reuna oli maljan reunan kaltainen, puhjenneen liilan muotoinen. Siihen mahtui, se veti kolmetuhatta bat-mittaa. **6** Hän teki myös kymmenen allasta ja asetti viisi oikealle puolelle ja viisi vasemmalle puolelle pesemistä varten; sillä niissä huuhdottiin se, mikä kuului polttouhriin. Mutta mera oli pappien peseytymistä varten. **7** Hän teki myös kymmenen kultaista lampunjalaka, niinkuin niistä oli säädetty, ja pani ne temppelisaliin, viisi oikealle puolelle ja viisi vasemmalle puolelle. **8** Hän teki myös kymmenen pöytää ja asetti ne temppelisaliin, viisi oikealle puolelle ja viisi vasemmalle puolelle. Hän teki myös sata kultamaljaa. **9** Ja hän teki pappien esipihan ja suuren esikartanon sekä esikartanon ovet; ja ovet hän päälytti vaskella. **10** Ja meren hän asetti oikealle sivulle, kaakkoja kohti. **11** Huoram teki myös kattilat, lapiot ja maljat. Ja niin Huoram sai suoritetuksi työn, mikä häneni oli tehtävä kuningas Salomolle Jumalan temppeliin: **12** kaksi pylvästä ja kaksi palloa, pylväänpääitä, pylväiden päähän, ja kaksi ristikkokoristetta peittämään kahta pallonmuotoista pylväänpääitä, jotka olivat pylväitten päässä, **13** ja neljäsataa granaattiomenaa kahteen ristikkokoristeeseen, kaksi riiviä granaattiomenia kumpaankin ristikkokoristeeseen, peittämään kahta pallonmuotoista pylväänpääitä, jotka olivat pylväitten päällä. **14** Ja hän teki telineet ja teki altaat telineitten pääle, **15** Ja yhden meren ja kaksitoista raavasta sen alle. **16** Ja kattilat, lapiot ja haarakat ynnä kaikki niihin kuuluvat kalut Huoram-Aabiv teki kuningas Salomolle Herran temppeliin kiilloitetusta vaskesta. **17**

Jordanin lakeudella kuningas ne valatti savimuotteihin, papit eivät voineet astua toimittamaan virkaansa pilven Sukkotin ja Sereden välillä. **18** Ja Salomo teetti tähden; sillä Herran kirkkaus täytti Jumalan temppelin, kaikkia näitä kaluja ylen paljon, sillä vasken painoa ei määritä. **19** Salomo teetti myös kaikki kalut, joita tuli olla Herran temppelissä: kulta-alttarin, pöydät, joilla näkylevät olivet, **20** lampunjalat lampuineen, jotka oli sytytettävä säädetyllä tavalla kaikkeinpyhimmän eteen, puhtaasta kullasta, **21** kultaisine kukkalehtineen, lamppuineen ja lampusaksineen-puhtainta kultaa; **22** veitset, maljat, kupit ja hiihipannut puhtaasta kullasta; ja temppelin oviaukkojen sisemmät ovet, jotka veivät kaikkeinpyhimään, sekä ne temppelin ovet, jotka veivät temppelisaliin, kullasta.

5 Kun kaikki työ, minkä Salomo teetti Herran temppeliin, oli valmis, vei Salomo sinne isänsä Daavidin pyhäät lahjet. Hopean, kullan ja kaikki kalut hän pani Jumalan temppelin aarrekammioihin. **2** Sitten Salomo kokosi Israelin vanhimmat ja kaikki sukukuntien johtomiehet, israelilaisten perhekunta-päämiehet, Jerusalemiin, tuomaan Herran liitonarkkia Daavidin kaupungista, se on Sionista. **3** Niin kokoontuivat kuninkaana luo kaikki Israelin miehet juhlapäivänä, joka on seitsemänessä kuussa. **4** Ja kun kaikki Israelin vanhimmat olivat tulleet saapuville, nostivat leeviläiset arkin, **5** ja he veivät arkin ja ilmestysmajan sinne, sekä kaiken pyhan kaluston, joka oli majassa; leeviläiset papit veivät ne sinne. **6** Ja kuningas Salomo seisoi arkin edessä ynnä koko Israelin kansa, joka oli kokoontunut hänen luokseensa; ja he uhrasivat lampaita ja raavaita niin paljon, että niitä ei voitu luetella eikä laskea. **7** Ja papit toivat Herran liitonarkin paikoilleen temppelin kuoriin, kaikkeinpyhimään, kerubien siipien alle. **8** Sillä kerubit levittivät siipensä sen paikan ylitse, missä arkki oli, ja niin kerubit peittivät ylhäältä pään arkin ja sen korennot. **9** Ja korennot olivat niin pitkät, että niiden arkista ulkonevat päät voi nähdä kaikkeinpyhimmän edustalta, mutta ulkoa niitä ei voinut nähdä. Ja ne jäivät sinne tähän päivään asti. **10** Arkissa ei ollut muuta kuin ne kaksi taulua, jotka Mooses oli pannut sinne Hoorebillaa, kun Herra oli tehnyt liiton israelilaisten kanssa, heidän lähdettyänsä Egyptistä. **11** Kun papit lähtivät pyhäköstä-sillä kaikki siellä olevat papit olivat pyhittäneet itsensä, osastoihin katsomatta; **12** ja kaikki leeviläiset veisaajat, Aasaf, Heeman ja Jedutun poikinensa ja veljinsä, seisovat hienoihin pellavavaatteisiin puettuina kymbaaleineen, harppuineen ja kanteleineen itään pään alttarista, ja heidän kanssaan sata kaksikymmentä pappia, jotka puuhalsivat torviin; **13** ja puuhaltajien ja veisaajien oli yhdyttävä yhtakaan ja yhteen ääneen ylistämään ja kiittämään Herraa-ja kun torvet, kymbaalit ja muut soittokoneet soivat ja viritettiin Herran ylistys. "Sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsa pysy iankaikkisesti", silloin pilvi täytti huoneen, Herran temppelin, **14** niin että

papit eivät voineet astua toimittamaan virkaansa pilven Sukkotin ja Sereden välillä. **18** Ja Salomo sanoi: "Herra on sanonut tahtovansa asua pimeässä. **2** Mutta minä olen rakentanut huoneen sinulle asunnoksi, asuinsijan,asuaksesi siinä iäti." **3** Sitten kuningas käänsi kasvonsa ja siunasi koko Israelin seurakunnan; ja koko Israelin seurakunta seisoi. **4** Hän sanoi: "Kiitetyt olkoon Herra, Israelin Jumala, joka kädellänsä on täyttänyt sen, mitä hän suullansa puhui minun isälleni Daavidille, sanoen: **5** 'Siitä päävästä saakka, jona minä vein kansani Egyptistä, en minä ole mistään Israelin sukukunnasta valinnut yhtään kaupunkia, että siihen rakennettaisiin temppeli, missä minun nimeni asuisi, enkä myöskään ole valinnut ketään olemaan kansani Israelin ruhtinaana. **6** Mutta Jerusalemin minä olen valinnut nimeni asuinsijaksi, ja Daavidin minä olen valinnut vallitsemaan kansaani Israelia.' **7** Ja minun isäni Daavid aikoi rakentaa temppelin Herran, Israelin Jumalan, nimelle. **8** Mutta Herra sanoi minun isälleni Daavidille: 'Kun sinä aiot rakentaa temppelin minun nimelleni, niin tosin teet siinä hyvin, että sitä aiot; **9** kuitenkaan et sinä ole sitä temppeliä rakentava, vaan sinun poikasi, joka lähtee sinun kupeistasi, hän on rakentava temppelin minun nimelleni'. **10** Ja Herra on täyttänyt sanansa, minkä hän puhui: minä olen noussut isäni Daavidin sijalle ja istun Israelin valtaistuimella, niinkuin Herra puhui, ja minä olen rakentanut temppelin Herran, Israelin Jumalan, nimelle. **11** Ja minä olen sijoittanut siihen arkin, jossa on se Herran liitto, minkä hän teki israelilaisten kanssa." **12** Sitten hän astui Herran alttarin eteen koko Israelin seurakunnan nähdyn ja ojensi kätensä. **13** Salomo oli näet teettänyt lavan vaskesta, viittä kyynärää pitkän, viittä kyynärää leveän ja kolmea kyynärää korkean, ja asettanut sen esikartanon keskelle. Sille hän nousi, polvistui koko Israelin seurakunnan nähdyn, ojensi kätensä taivasta kohti **14** ja sanoi: "Herra, Israelin Jumala, ei ole sinun vertaistasi Jumalaa, ei taivaassa eikä maan pääällä, sinun, joka pidät liiton ja säilytät laupeuden palvelijoitasi kohtaan, jotka vaeltavat sinun edessäsi kaikesta sydämettänsä. **15** Sinä olet pitänyt, mitä puhuit palvelijallesi Daavidille, minun isälleni. Minkä sinä suullasi puhuit, sen sinä kädelläsi täytit, niinkuin nyt on tapahtunut. **16** Niin pidä nytkin, Herra, Israelin Jumala, mitä puhuit palvelijallesi Daavidille, minun isälleni, sanoen: 'Aina on mies sinun suvustasi oleva minun edessäni, istumassa Israelin valtaistuimella, jos vain sinun poikasi pitäväät vaarin teistänsä, niin että he vaeltavat minun lakini mukaan, niinkuin sinä olet minun edessäni vaeltanut'. **17** Niin toteutukoon nyt, Herra, Israelin Jumala, sinun sanasi, jonka puhuit palvelijallesi Daavidille. **18** Mutta asuuko todella Jumala maan pääällä ihmisten seassa? Katso, taivaisiin ja taivasten taivaisiin

sinä et mahdu; kuinka sitten tähän temppeliin, jonka että kaikki maan kansat tuntisivat sinun nimesi ja minä olen rakentanut! **19** Käännyn kuitenkin palvelijasi pelkäisivät sinua, samoin kuin sinun kansasi Israel, ja rukouksen ja anomisen puoleen, Herra, minun Jumalani, tulisivat tietämään, että sinä olet ottanut nimiisi tämän niin että kuulet huodon ja rukouksen, jonka palvelijasi temppelin, jonka minä olen rakentanut. **34** Jos sinun sinun edessäsi rukoilee, **20** ja että silmäsi ovat päivät kansasi lähtee sotaan vihollisiansa vastaan sitä tietä, jota ja yöt avoinna tätä temppeliä kohti, tätä paikkaa kohti, sinä heidät lähetät, ja he rukoilevat sinua käännyneinä johon sinä olet sanonut asettavasi nimesi, niin että tähän kaupunkiin pään, jonka sinä olet valinnut, ja kuulet rukouksen, jonka palvelijasi tähän paikkaan pään tähän temppeliin pään, jonka minä olen sinun nimellesi käännyneenä rukoilee. **21** Kuule palvelijasi ja kansasi rakentanut, **35** niin kuule taivaasta heidän rukouksensa Israelin rukoukset, jotka he rukoilevat tähän paikkaan ja anomisensa ja hanki heille oikeus. **36** Jos he tekevät pään käännyneinä; kuule asuinpaikastasi, taivaasta, ja syntiä sinua vastaan-sillä ei ole ihmistä, joka ei syntiä kun kuulet, niin anna anteeksi. **22** Jos joku rikkoo tee-ja sinä vihastut heihin ja annat heidät vihollisen lähimmäistänsä vastaan ja hänet pannaan valalle ja valtaan, niin että heidän vangitsijansa vievät heidät vannotetaan, ja jos hän tulee ja vannoaa sinun alttarisi vangeiksi kaukaiseen tai läheiseen maahan, **37** mutta edessä tässä temppelissä, **23** niin kuule taivaasta ja auta jos he sitten menevät itseensä siinä maassa, johon palvelijasi olkuteensa; tee niin, että kostat syylliselle heidät on viety vangeiksi, käännyvät ja anovat sinulta ja annat hänen tekojensa tulla hänen päänsä päälle, armoa vankeutensa maassa, sanoen: 'Me olemme mutta julistat syyttömän syyttömäksi ja annat hänen tekee syntiä, tehneet väärin ja olleet jumalattomat', hänen vanhurskautensa mukaan. **24** Jos vihollinen **38** ja palajavat sinun tykösi kaikesta sydämestään ja voittaa sinun kansasi Israelin, sentähden että he ovat kaikesta sielustaan vankeutensa maassa, johon heidät tehneet syntiä sinua vastaan, mutta he käännyvät ja on vangeiksi viety, ja rukoilevat käännyneinä tähän kiittävät sinun nimeäsi, rukoilevat ja anovat armoa sinun maahan pään, jonka sinä olet heidän isillensä antanut, kasvojesi edessä tässä temppelissä, **25** niin kuule tähän kaupunkiin pään, jonka sinä olet valinnut, ja taivaasta ja anna anteeksi kansasi Israelin synti ja tuo tähän temppeliin pään, jonka minä olen sinun nimellesi heidät takaisin tähän maahan, jonka olet antanut heille rakentanut, **39** niin kuule taivaasta, asuinpaikastasi, ja heidän isillensä. **26** Jos taivas suljetaan, niin ettei tule heidän rukouksensa ja anomisensa, hanki heille oikeus sadetta, koska he ovat tehneet syntiä sinua vastaan, ja anna anteeksi kansallesi, mitä he ovat rikkoneet mutta he rukoilevat käännyneinä tähän paikkaan pään ja sinua vastaan. **40** Olkoot siis, minun Jumalani, sinun ylistävät sinun nimeäsi ja käännyvät synnistänsä, koska silmäsi avoinna, ja tarkatkoot sinun korvasi rukouksia sinä näyryytät heitä, **27** niin kuule taivaasta ja anna tässä paikassa. **41** Ja nyt: Nouse, Herra Jumala, anteeksi palvelijaisi ja kansasi Israelin synti-sillä sinä tule leposijaasi, sinä ja sinun voimasi arkki. Sinun osoitat heille hyvän tien, jota heidän on vaeltaminen- pappi, Herra Jumala, olkoot puetut autuuteen, ja sinun ja suo sade maallesi, jonka olet antanut kansallesi hurksaasi riemuitkoot siitä, mikä hyvä on. **42** Herra perintöosaksi. **28** Jos maahan tulee nälänhätä, rutto, jos Jumala, älä hylkää voideltuasi; muista armolupauksiasi, tulee nokitähkä ja viljanruoste, jos tulevat heinäsirkat ja jotka annoit Daavidille, palvelijallesi."

tuhosirkat, jos sen viholliset ahdistavat sitä maassa, jossa sen portit ovat, jos tulee mikä tahansa vitsaus tai vaiva, **29** ja jos silloin joku ihminen, kuka hyvänsä, tai koko sinun kansasi Israel, rukoilee ja anoo armoa, kun he kokin tuntevat vitsauksen ja tuskan, joka on kohdannut heitä, ja ojentavat kätensä tähän temppeliin pään, **30** niin kuule silloin taivaasta, asuinpaikastasi, ja anna anteeksi ja anna jokaiselle aivan hänen tekojensa mukaan, koska sinä tunnet hänen sydämensä-sillä sinä yksin tunnet ihmisläisten sydämet- **31** että he pelkäisivät sinua ja vaeltaisivat sinun teitäsi, niin kauan kuin he elävät tässä maassa, jonka sinä olet meidän isillemme antanut. **32** Myös jos joku muukalainen, joka ei ole sinun kansaasi Israelia, tulee kaukaisesta maasta sinun suuren nimesi, väkevän kätesi ja ojennetun käsivartesi tähden-jos hän tulee ja rukoilee käännyneenä tähän temppeliin pään, **33** niin kuule taivaasta, asuinpaikastasi, häntä ja tee kaikki, mitä muukalainen sinulta rukoilee,

7 Kun Salomo oli lakanut rukoilemasta, tuli taivaasta tuli ja kulutti polttouhrin ja teurasuhrit, ja Herran kirkkaus täytti temppelin, **2** niin että papit eivät voineet mennä Herran temppeliin; sillä Herran kirkkaus täytti Herran temppelin. **3** Ja kun kaikki israelilaiset näkivät tulen tulevan alas ja näkivät temppelin päällä Herran kirkkauden, polvistuivat he kivillä lasketulla pihalla kasvoillensa maahan ja rukoilivat ja kiittivät Herraa siitä, että hän on hyvä, että hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. **4** Sitten kuningas ja kaikki kansa uhrasivat teurasuhrin Herran edessä. **5** Ja kuningas Salomo uhraasi teurasuhrina kaksikymmentäkaksi tuhatta raavasta ja satakaksikymmentä tuhatta lammasta. Nämä he, kuningas ja koko kansa, vihkivät Herran temppelin. **6** Papit seisovat kokin virkatoimessaan. Ja leeviläiset, käsissään Herran soittimet, jotka kuningas Daavid oli teettänyt, seisovat kiittämässä Herra Daavidin ylistysvirsillä siitä, että hänen armonsa pysyy

iankaikkisesti. Ja heitä vastapäätä papit soittivat torvia, niitä; sentähden hän on antanut kaiken tämän pahan kaiken Israelin seisoessa. **7** Ja Salomo pyhitti Herran heitä kohdata!“

tempelin edessä olevan esipihan keskiosan, sillä hän oli siellä uhrattava polttouhri ja yhteysuhrin rasvat, koska polttouhri, ruokauhri ja rasvat eivät mahtuneet vaskialtarille, jonka Salomo oli teettänyt. **8** Nämä Salomo siihen aikaan vietti juhlaa seitsemän päivää, ja koko Israel hänен kanssansa. Se oli sangen suuri kokous, johon kokoonnuttui aina sieltä, mistä mennään Hamatiin, ja aina Egyptin purolta asti. **9** Kahdeksantena päivänä heillä oli juhlakokous. Sillä alttarin vihkimistä he viettivät seitsemän päivää ja juhlaa seitsemän päivää. **10** Mutta seitsemännen kuun kahdentenakymmenenentä kolmantena päivänä hän päästi kansan menemään majoillessa. He iloitsivat ja olivat hyvillä mielin siitä hyvästä, minkä Herra oli tehnyt Daavidille ja Salomolle ja kansallensa Israelille. **11** Kun Salomo oli saanut valmiaksi Herran tempelin ja kuninkaan linnan ja menestynyt kaikessa, mitä oli ajatellut tehdä Herran temppeleissä ja omassa linnassaan, **12** ilmestyi Herra Salomolle yöllä ja sanoi hänelle: "Minä olen kuullut sinun rukouksesi ja valinnut tämän paikan uhripaikakseni. **13** Jos minä suljen taivaan, niin ettei tule sadetta, jos minä käskeni heinäsirkkai syödä maan tahi jos minä lähetän rutan kansaani, **14** mutta minun kansani, joka on otettu minun nimiini, nöyrtyy, ja he rukoilevat ja etsivät minun kasvojani ja palajavat pahoilta teiltänsä, niin minä kuulen taivaasta ja annan anteeksi heidän syntinsä ja teen heidän maansa jälleen terveeksi. **15** Nyt minun silmäni ovat avoinna, ja minun korvani tarkkaavat rukouksia tässä paikassa. **16** Ja nyt minä olen valinnut ja pyhitänyt tämän tempelin, että minun nimen oli siinä iäti; ja minun silmäni ja sydämeni tulevat aina olemaan siinä. **17** Ja jos sinä vaellat minun edessäni, niinkuin sinun isäsi Daavid vaelsi, ja teet kaiken, mitä minä olen käskenyt sinun tehdä, ja noudataat minun käskyjäni ja oikeusiani, **18** niin minä pidän pystyssä sinun kuninkaallisen valtaistuimesi, niinkuin minä lupasin sinun isällesi Daavidille sanoen: 'Aina on mies sinun suvustasi hallitseva Israelia'. **19** Mutta jos te käännytte pois ja hylkäätte minun käskyyni ja säädökseti, jotka minä olen teille antanut, ja menette ja palvelette muita jumalia ja kumarratte niitä, **20** niin minä kiskaisen sellaiset irti maastani, jonka minä olen heille antanut; ja tämän tempelin, jonka minä olen nimelleni pyhitänyt, minä heitänpois kasvojeni edestä, ja minä teen sen sananparreksi ja pistopuheksi kaikille kansoille. **21** Ja tämän tempelin tähden, joka ennen oli korkein, on jokainen ohikulkija tyyristyvä. Ja kun hän kysyy: 'Miksi on Herra näin tehnyt tälle maalle ja tälle tempellelle?', **22** niin vastataan: 'Siksi, että he hylkäsvät Herran, isiensä Jumalan, joka oli vienyt heidät pois Egyptin maasta, ja liittyivät muihin jumaliin, kumarsivat niitä ja palvelivat

8 Niiden kahdenkymmenen vuoden kuluttua, joina Salomo oli rakentanut Herran tempelin ja oman linnansa, **2** linnoitti Salomo ne kaupungit, jotka Huuram oli antanut hänelle, ja hän asetti israelilaisia niihin asumaan. **3** Ja Salomo meni Hamat-Soobaan ja valloitti sen. **4** Hän linnoitti myös Tadmorin erämaassa ja kaikki varastokaupungit, jotka hän oli rakentanut Hamatiin. **5** Vielä hän linnoitti Ylä-Beet-Hooronin ja Ala-Beet-Hooronin muureilla, portilla ja salvoilla varustetuksi kaupungeiksi; **6** samoin Baalatin ja kaikki varastokaupungit, jotka hänellä oli, ja kaikki vaunuakaupungit ja ratsumiesten kaupungit ja kaikki muut paikat, mitkä hän tahtoi linnoittaa Jerusalemissa ja Libanonilla ja kaikessa hallitsemassaan maassa. **7** Kaiken kansan, mitä oli jäändyt jäljelle heettäisistä, amoralaisista, perissiläisistä, hivviläisistä ja jebusilaisista, kaikki, jotka eivät olleet israelilaisia, **8** ne niiden jälkeläiset, jotka vielä olivat jäljellä maassa ja joita israelilaiset eivät olleet tuhonneet, ne Salomo saattoi työveron alaisiksi, aina tähän päivään asti. **9** Mutta israelilaisista Salomo ei tehnyt ketään työörjakseen, vaan heitä oli sotilaina, hänien vaunusoturiensa päällikköinä ja hänen sotavaunujensa ja ratsumiestensä päällikköinä. **10** Maaherojen virkamiehiä oli Salomolla kaksisataa viisikymmentä, jotka vallitsivat väkeä. **11** Ja Salomo toi faracon tyttären Daavidin kaupungista linnaan, jonka hän oli tälle rakentanut; sillä hän sanoi: "Alkön nainen asuko Daavidin, Israelin kuninkaan, linnassa; sillä se on pyhäkkö, koska Herran arkki on tullut sinne". **12** Siiben aikaan Salomo uhrasi polttouhreja Herralle Herran alttarilla, jonka hän oli rakentanut eteisen eteen. **13** Hän uhrasi kunakin päivänä sen päivän uhrit Mooseksen käskyn mukaan, sapatteina ja uudenkuun päivinä sekä juhlinna kolme kertaa vuodessa: happamattoman leivän juhlan, viikkojuhlan ja lehtimajanjuhlan. **14** Ja hän asetti, niinkuin hänen isänsä Daavid oli sääntänyt, pappien osastot toimittamaan virkaansa ja leelviäiset suorittamaan tehtäviänsä, veisaamaan ylistysvirsia ja palvelemaan pappeja, kunakin päivänä sen päivän tehtävissä, sekä ovenvartijat osastoittain joka ovelle, sillä niin oli Jumalan mies Daavid käskenyt. **15** Eikä missään poikettu kuninkaan käskyistä, mitä tuli pappeihin, leeviläisiin ja aarrekammioihin. **16** Ja niin suoritti Salomon kaikki työt, Herran tempelin perustamispäivään asti, sekä siihen saakka, kunnes se valmistui. Niin oli Herran tempeli valmis. **17** Siiben aikaan Salomo meni Esjon-Geberiin ja Elatiin, joka on meren rannalla Edomin maassa. **18** Ja Huuram lähetti palvelijansa tuomaan hänelle laivoja. Palvelijat olivat meritaitoisia ja menivät yhdessä Salomon palvelijain

kanssa Oofiriin ja noutivat sieltä kultaa neljäsataa viisikymmentä talenttia ja toivat sen kuningas Salomolle.

9 Kun Saban kuningatar kuuli Salomon maineen, tuli hän Jerusalemiin koettelemaan Salomoa arvoituksilla. Hän tuli sangen suuren seurueen kanssa, mukanaan kameleja, jotka kantoivat hajuaineita, kultaa ylen paljon ja kalliita kiviä. Ja kun hän tuli Salomon luo, puhui hän tälle kaikki, mitä hänen oli mielessänsä. **2** Mutta Salomo selitti hänelle kaikki hänen kysymyksensä; Salomolle ei mikään jäänyt ongelaksi, jota hän ei olisi hänen selittänyt. **3** Kun Saban kuningatar näki kaiken Salomon viisauden, linnan, jonka hän oli rakentanut, **4** ruuat hänen pöydällänsä, kuinka hänen palvelijansa asuivat ja hänen palvelusväkensä palveli ja kuinka he olivat puetut, ja näki hänen juomanlaskijansa ja kuinka he olivat puetut, ja hänen yläsalinsa, josta hän nousi Herran temppeliin, meni hän miltei hengettömäksi. **5** Sitten hän sanoi kuninkaalle: "Totta oli se puhe, jonka minä kotimaahani sinusta ja sinun viisaudestasi kuulin. **6** Minä en uskonut, mitä sanottiin, ennenkuin itse tulin ja sain omin silmin nähdä; ja katso, ei puolatakan sinun suuresta viisaudestasi oltu minulle kerrottu. Sinä olet paljon suurempi, kuin minä olin kuullut huhuttavan. **7** Onnellisia ovat sinun miehesi, onnellisia nämä palvelijasi, jotka aina saavat olla sinun edessäsi ja kuulla sinun viisauttasi. **8** Kiitetyt olkoon Herra, sinun Jumalasi, joka sinuun on niin mielistynyt, että on asettanut sinut valtaistuimellensa olemaan kuninkaana Herran, sinun Jumalasi, kuniaksi. Sentähden, että sinun Jumalasi rakastaa Israelia ja tahtoo pitää sen pystysä ainiaan, on hän antanut sinut heille kuninkaaksi, tekemään sitä, mikä oikeus ja vanhurskaus on." **9** Ja hän antoi kuninkaalle sata kaksikymmentä talenttia kultaa, sangen paljon hajuaineita ja kalliita kiviä. Ei milloinkaan ole ollut moisia hajuaineita kuin ne, jotka Saban kuningatar antoi kuningas Salomolle. **10** Huuramin palvelijat ja Salomon palvelijat, jotka toivat kultaa Oofirista, toivat myöskin santelipuuta ja kalliita kiviä. **11** Ja kuningas teetti santelipuusta portaat Herran temppeliin ja kuninkaan palatsiin ja kanteleita ja harppuja laulajille. Moisia ei oltu ennen nähty Juudan maassa. **12** Kuningas Salomo taas antoi Saban kuningattarelle kaikki, mitä tämä halusi ja pysi, antoi vielä enemmän, kuin mitä tämä oli tuonut kuninkaalle. Sitten hän lähti paluumatkalle ja meni palvelijoineen omaan maahansa. **13** Kullan paino, mikä yhtenä vuotena tuli Salomolle, oli kuusisataa kuusikymmentä kuusi talenttia kultaa, **14** paitsi mitä kauppariehet ja kaupustelijät toivat. Sen lisäksi kaikki Arabian kuninkaat ja maan käskynhaltijat toivat Salomolle kultaa ja hopeata. **15** Ja kuningas Salomo teetti kaksisataa suurta kilpeä pakotetusta kultasta ja käytti jokaiseen kilpeen kuusisataa sekeliä pakotettua kultaa; **16** samoin kolmesataa pienempää

kilpeä pakotetusta kultasta, ja käytti jokaiseen kilpeen kolmesataa sekeliä kultaa. Ja kuningas asetti ne Libanoninmetsä-taloon. **17** Vielä kuningas teetti suuren norsunluisen valtaistuimen ja päällysti sen puhtaalla kullalla. **18** Valtaistuimessa oli kuusi porrasta ja astinlauta, kullalla kiinnitettyinä valtaistuimeen. Istuimen kummallakin puolella oli käsinoja, ja kaksi leijonaa seisoi käsinojan vieressä. **19** Ja kaksitoista leijonaa seisoi siinä kuudella portaalla, kummallakin puolella. Senkaltaista ei ole tehty missään muussa valtakunnassa. **20** Ja kaikki kuningas Salomon juoma-astiat olivat kultaa, ja kaikki Libanoninmetsä-talon astiat olivat puhdasta kultaa. Hopeata ei Salomon päivinä pidetty minkään arvoisenä. **21** Kuninkaalla oli näet laivoja, jotka kulkivat Tarsiiseen Huuramin palvelijain kanssa; kerran kolmessa vuodessa Tarsiin-laivat tulivat ja toivat kultaa ja hopeata, norsunluuta, apinoita ja riikkunkkoja. **22** Ja kuningas Salomo oli kaikkia maan kuninkaita suurempi rikkaudessa ja viisaudessa. **23** Ja kaikki maan kuninkaat pyrkivät näkemään Salomoa kuullaksensa hänen viisauttaan, jonka Jumala oli antanut hänen sydämeensä. **24** Ja he toivat kukin lahjansa: hopeaja kultakaluja, vaatteita, aseita, hajuaineita, hevosia ja muuleja, joka vuosi vuoden tarpeen. **25** Salomolla oli neljätuhatta hevosvaljakkoa vaunuineen ja kaksitoista tuhatta ratsumiestä; ne hän sijoitti vaunukaupunkeihin ja kuninkaan luo Jerusalemiin. **26** Ja hän vallitsi kaikkia kuninkaita Eufrat-virrasta aina filistealaisten maahan ja Egyptin rajaan asti. **27** Ja kuningas toimitti niin, että Jerusalemissa oli hopeata kuin kiviä, ja setripuuta niin paljon kuin metsävilkunapuita Alankomaassa. **28** Ja hevosia tuotti Salomolle Egyptistä ja kaikista muista maista. **29** Mitä muuta Salomesta on kerrottavaa, hänen sekä aikaisemmissa että myöhemmästä vaiheistaan, se on kirjoitettuna profeetta Naatanin historiassa, siilolaisen Ahian ennustuksessa ja näkijä Jeddon näysässä Jerobeamista, Nebatin pojasta. **30** Salomo hallitsi Jerusalemissa koko Israelia neljäkymmentä vuotta. **31** Sitten Salomo meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin isänsä Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Rehabeam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

10 Rehabeam meni Sikemiin, sillä koko Israel oli tullut Sikemiin tekemään häntä kuninkaaksi. **2** Kun Jerobeam, Nebatin poika, kuuli sen-hän oli Egyptissä, jonne oli paennut kuningas Salomoa-palasi Jerobeam Egyptistä. **3** Ja he lähtivät kutsumaan hänet. Niin Jerobeam ja koko Israel tuli saapuville, ja he puhuivat Rehabeamille sanoen: **4** "Sinun isäsi teki meidän ikieemme raskaaksi; mutta huojenna sinä nyt se kova työ, jota isäsi teetti, ja se raskas ies, jonka hän pani meidän niskaamme, niin me palvelemme sinua". **5** Hän vastasi heille: "Odottakaan kolme päivää ja tulkaa sitten takaisin

minun tyköni". Ja kansa meni. 6 Kuningas Rehabeam pojalle, Juudan kuninkaalle, ja koko Israelille Juudassa neuvotteli vanhain kanssa, jotka olivat palvelleet hänen ja Benjaminissa näin: 4 'Näin sanoo Herra: Älkää isäänsä Salomoa, kun tämä vielä eli, ja kysyi: "Kuinka menkö sotimaan veljänne vastaan. Palatkaa kuka te neuvotte vastaamaan tälle kansalle?" 7 He vastasivat kotiinne, sillä minä olen sallinut tämän tapahtua." Niin hänelle ja sanoivat: "Jos sinä olet hyvä tätä kansaa he kuulivat Herran sanoja, kääntyvät takaisin eivätkä kohtaan, olet armollinen heille ja puhut heille hyviä meneen Jerobeamia vastaan. 5 Mutta Rehabeam asui sanoja, niin he ovat sinun palvelijoitasi kaiken elinaikasi". Jerusalemissa ja linnoitti lujasti Juudan kaupunkuja. 6 8 Mutta hän hylkäsi tämän neuvon, jonka vanhat hänen Hän linnoitti Beetlehemin, Eetanin, Tekoan, 7 Beet-antovat, ja neuvotteli nuorten miesten kanssa, jotka Suurin, Sookon, Adullamin, 8 Gatin, Maaresan, Siifin, olivat kasvaneet hänen kanssaan ja jotka palvelivat 9 Adoraimin, Laakkin, Asekan, 10 Soran, Ajalonin ja häntä. 9 Hän kysyi heiltä: "Kuinka te neuvotte meitä Hebronin, jotka ovat Juudassa ja Benjaminissa; ne hän vastaamaan tälle kansalle, joka on puhunut minulle linnoitti lujiksi kaupungeiksi. 11 Hän varusti linnoitukset sanoen: 'Huojenna se ies, jonka sinun isäsi on pannut ja sijoitti niihin päämiehiä sekä muonavarastoja, öljyä meidän niskaamme?'" 10 Niin nuoret miehet, jotka olivat ja viiniä 12 ja jokaiseen kaupunkiin kilpiä ja keihäitä; kasvaneet hänen kanssaan, vastasivat hänen sanoen: hän varusti ne hyvin lujasti. Ja Juuda ja Benjamin olivat "Sano näin tälle kansalle, joka on puhunut sinulle hänen. 13 Ja papit ja leeviläiset, mitä koko Israelissa sanoen: 'Sinun isäsi teki meidän ikeemme raskaaksi, oli, tulivat kaikilta alueiltaan ja asettuivat palvelemaan mutta huojenna sinä se meiltä -sano heille näin: Minun häntä. 14 Sillä leeviläiset jättivät laidunmaansa ja pikkusormeni on paksumpi kuin minun isäni lantio. 11 perintömaansa ja lähtivät Juudaan ja Jerusalemiin, Jos siis isäni on sälyttänyt teidän selkääenne raskaan koska Jerobeam ja hänen poikansa olivat hyljänneet ikenen, niin minä teen teidän ikeenne vielä raskaammaksi; heidät, niin etteivät he saaneet pappeina palvella jos isäni on kurittanut teitä raipoilla, niin minä kuritan Herraa, 15 Jerobeam kun oli asettanut itselleen pappeja teitä piikkiruoksilla." 12 Niin Jerobeam ja koko kansa uhratakseen Herralle, isiensä Jumalalle. 17 vanhain neuvon 14 ja puhui heille nuorten miesten Näin he vahvistivat Juudan valtakuntaa ja tukivat neuvon mukaan, sanoen: "Jos minun isäni on tehnyt Rehabeamia, Salomon poikaa, kolme vuotta; sillä he teidän ikeenne raskaaksi, niin minä teen sen vielä vaelsivat Daavidin ja Salomon teitä kolme vuotta. raskaammaksi; jos minun isäni on kurittanut teitä raipoilla, 18 Ja Rehabeam otti vaimokseen Mahlatin, joka oli niin minä kuritan teitä piikkiruoksilla". 15 Kuningas ei siis Daavidin pojant Jerimotin ja lisain pojant Eliabin tyttären kuullut kansaa; sillä Jumala sen niin salli täyttääkseen Abihailin tytär. 19 Tämä synnytti hänen pojat Jeuksen, sanansa, jonka hän oli puhunut Jerobeamille, Nebatini Semarjan ja Saahamin. 20 Hänen jälkeensä hän nai pojalle, siilolaisen Ahian kautta. 16 Kun koko Israel Maakan, Absalomini tyttären, joka synnytti hänen Abian, huomas, ettei kuningas heitä kuullut, vastasi kansa Attain, Siisan ja Selomitin. 21 Ja Rehabeam rakasti kuninkaalle näin: "Mitä osaa meillä on Daavidin? Maakaan, Absalomini tytärtä, enemmän kuin kaikkia Ei meillä ole perintöosaa lisain poikaan. Majoillesi, muita vaimojaan ja sivuvaimojaan. Sillä hän oli ottanut Israel, joka mies! Valvo nyt huonettasi, Daavid!" Ja kahdeksantoista vaimoa ja kuusikymmentä sivuvaimoa; koko Israel meni majoillessa. 17 Niin Rehabeam tuli ja hänen syntyti kaksikymmentä kahdeksan poikaa ja ainoastaan niiden israelilaisten kuninkaaksi, jotka asuivat kuusikymmentä tytärtä. 22 Ja Rehabeam asetti Abian, Juudan kaupungeissa. 18 Ja kun kuningas Rehabeam Maakan pojant, päämieheksi, ruhintaaksi hänen veljiensä lähettil matkaan verotöiden valvojan Hadoramin, kivittivät joukossa, sillä hän aikoi tehdä hänet kuninkaaksi. 23 israelilaiset hänet kuoliaaksi. Silloin kuningas Rehabeam Ja viisaasti hän jakoi kaikki Juudan ja Benjaminin nousi nopeasti vaunuihinsa ja pakeni Jerusalemiin. 19 maakunnat ja kaikki varustetut kaupungit kaikkien Näin Israel luopui Daavidin suvusta, aina tähän päivään poikiensa kesken ja antoi heille runsaasti elintarpeita ja asti.

11 Kun Rehabeam tuli Jerusalemiin, kokosi **12** Kun Rehabeamin kuninkuus oli vahvistunut ja hänen Juudan heimon ja Benjaminin, sata hänen oli voimistunut, hylkäsi hänen Herran lain, hänen kahdeksankymmentä tuhatta sotakuntoista valiomiestä, ja koko Israel hänen kanssaan. 2 Mutta kuningas sotimaan Israelia vastaan ja palauttamaan kuninkuutta Rehabeamin viidentenä hallitusvuotena hyökkäsi Siisak, Rehabeamille. 2 Mutta Jumalan miehelle Semajalle tuli Egyptin kuningas, Jerusalemin kimpun, sillä he olivat tämä Herran sana: 3 "Sano Rehabeamille, Salomon tulleet uskottomiksi Herraa kohtaan. 3 Hänenlä oli

mukanaan sotavaunuja tuhat kaksisataa ja ratsumiehiä vastaan kahdeksallasadalla tuhannella valiomiehellä, kuusikymmentä tuhatta, ja lukematon oli väki, joka sotaurholla. 4 Ja Abia nousi Semaraimin vuoren tuli hänen kanssaan Egyptistä: liibyalaisia, sukkilaisia laelle Efraimin vuoristossa ja sanoi: "Kuulkaa minua, ja etiopalaisia. 4 Ja hän valloitti Juudan varustetut Jerobeam ja koko Israel! 5 Täytyy hän teidän tietää, kaupungit ja tuli aina Jerusalemiin saakka. 5 Niin että Herra, Israelin Jumala, on antanut Daavidille ja profeetta Semaja tuli Rehabeamin ja Juudan päämiesten hänen pojillensa ikuisiksi ajoiksi Israelin kuninkuuden, tykö, jotka olivat kokoontuneet Jerusalemiin Siisakia Iujan kuin suolaliitto. 6 Mutta Jerobeam, Nebatin poika, pakoon, ja hän sanoi heille: "Nän sanoo Herra: Te olette Daavidin pojien Salomon palvelija, nousi ja kapinoitsi hyljanneet minut, sentähden olen minäkin hyljänyt herraansa vastaan. 7 Ja hänen luoksesta kokoontui teidät Siisakin käsiin". 6 Silloin Israelin päämiehet ja tyhjäntoimittajia, kelvottomia miehiä, ja he pääsivät kuningas nöyrityvät ja sanoivat: "Herra on vanhurskas". voitolle Rehabeamista, Salomon pojasta, sillä Rehabeam 7 Kun Herra näki heidän nöyrtyvän, tuli Semajalle oli nuori ja arka eikä voinut heitä vastustaa. 8 Ja nyt te tämä Herran sana: "He ovat nöyrtyneet; minä en luulette voivanne vastustaa Herran kuninkuutta, joka on tuhoa heitä, vaan minä annan heidän hädin tuskin Daavidin poikien käissä, koska teitä on suuri joukko pelastua, eikä minun vihaani vuodateta Jerusalemin ja teillä on kultavasikat, jotka Jerobeam on teettänyt pääälle Siisakin käden kautta. 8 Kuitenkin heidän on teille jumaliksi. 9 Ettekö te ole karkoitaneet Herran tultava hänen palvelijoikseen, että he tulisivat tietämään, pappeja, Aaronin poikia, ja leeviläisiä, ja itse tehneet mitä on palvella minua ja mitä on palvella vieraitten itsellenne pappeja, niinkuin muiden maiden kansat maitten valtakuntia." 9 Niin Siisak, Egyptin kuningas, tekevä? Ken tahansa tuli papinvirkaan vihittäväksi, hyökkäsi Jerusalemin kimppuun ja otti Herran temppelin mukanaan mullikkia ja seitsemän oinasta, hänestä tuli aarteet ja kuninkaan linnan aarteet, otti kaikki tyynni. epäjumalan pappi. 10 Mutta meidän Jumalamme on Hän otti myös kaikki kultakilvet, jotka Salomo oli Herra, ja häntä me emme ole hyljanneet. Ja pappeina teettänyt. 10 Kuningas Rehabeam teetti niiden sijaan palvelevat Herraa Aaronin pojat, ja leeviläiset toimittavat vaskikilvet ja jätti ne henkivartijain päälliköitten haltuun, palvelustehtäviä. 11 He polttavat Herralle polttouhreja jotka vartioivat kuninkaan linnan ovella. 11 Ja niin joka aamu ja joka ilta ja hyvähajuista suitsutusta, ja usein kuin kuningas meni Herran temppeliin, menivät he latovat leivät pääilletysten aitokultaiselle pöydälle ja myöskin henkivartijat ja kantoivat niitä ja veivät ne sitten sytyttäävät joka ilta kultaisen seitsenhaaraisen lampun takaisin henkivartijain huoneeseen. 12 Sentähden, että lamppuineen; sillä me hoidamme Herran, meidän Rehabeam nöyrty, käänty Herran viha hänestä pois, niin Jumalamme, meille antamat tehtävät, mutta te olette ettei tullut täydellistä tuhoa; ja olivathan asiat Juudassa hänet hyljanneet. 12 Ja katso, meidän kanssamme, vielä hyvin. 13 Niin kuningas Rehabeam vahvistui meidän edellämme on Jumala ja ovat hänen pappinsa, ja Jerusalemissa ja hallitsi edelleen. Sillä Rehabeam hällyystorvet toitottamassa teitä vastaan. Te israelilaiset, oli neljänkymmenen yhden vuoden vanha tullessaan älkää soitiko Herraa, isienne Jumalaan, vastaan, sillä kuninkaaksi, ja hän hallitsi seitsemäntoista vuotta se ei teille onnistu." 13 Mutta Jerobeam oli pannut Jerusalemissa, siinä kaupungissa, jonka Herra oli väkeä kiertämään heidän taaksensa väijyksiin, niin että valinnut kaikista Israelin sukukunnista, sijoittaaksensa toiset olivat Juudan miesten edessä ja toiset väijyksissä nimensä siihen. Hänen äitiinsä oli nimeltään Naema, heidän takanaansa. 14 Kun Juudan miehet kääntyivät, ammonilainen. 14 Ja hän teki sitä, mikä on pahaa, niin katso, heillä oli sota edessä ja takana. Silloin he sillä hän ei kiinnittänyt sydäntänsä etsimään Herraa. huusivat Herraa, ja papit puhalsivat torviin. 15 Ja Juudan 15 Rehabeamin vaiheet, sekä aikaisemmat että miehet nostivat sotahuodon; ja kun Juudan miehet myöhemmät, ovat kirjoitetut profeetta Semajan ja nostivat sotahuodon, antoi Jumala Abian ja Juudan näkijä Iddon historiaan, sukuluettelojen tapaan. Mutta voittaa Jerobeamin ja koko Israelin. 16 Ja israelilaiset Rehabeamin ja Jerobeamin väliset taistelut jatkuvat kääntyivät Juudan miehiä pakoon, ja Jumala antoi kaiken aikaa. 16 Sitten Rehabeam meni lepoon isiensä heidät näiden käsiin. 17 Ja Abia väkinensä tuotti heille suuren tappion, niin että israelilaisia kaatui viisisataa tuhatta valiomiestä. 18 Nän israelilaiset siihen aikaan nöyryytti; mutta Juudan miehet voimistuivat, sillä he turvautuivat Herraan, isiensä Jumalaan. 19 Ja Abia ajoi Jerobeamia takaa ja valloitti häneltä muutamia kaupunkeja: Beetelin ja sen tytärkaupungit, Jesanan ja sen tytärkaupungit ja Efronin ja sen tytärkaupungit. 20 Eikä Jerobeam enää tullut voimiinsa Abian elinpäivinä, vaan Herra lõi häntä, niin että hän kuoli. 21 Mutta Abia

13 Kuningas Jerobeamin kahdeksantenatoista hallitusvuotena tuli Abia Juudan kuninkaaksi. 2 Hän hallitsi kolme vuotta Jerusalemissa. Hänen äitiinsä nimi oli Mikaja, Uurielin tytär, Gibeasta. Mutta Abia ja Jerobeam olivat sodassa keskenään. 3 Abia alotti sodan urhoollisella sotajoukolla, neljälläsadalla tuhannella valiomiehellä, mutta Jerobeam asettui sotarintaan häntä

vahvistui. Ja hän otti itselleen neljätoista vaimoa, ja hänen synty kaksikymmentä kaksi poikaa ja kuusitoista tytärtä. 22 Mitä muuta on kerrottavaa Abiasta, hänen vaelluksestaan ja hänen puheistaan, se on kirjoitettuna profeetta Iddon selityskirjassa.

14 Sitten Abia meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Aasa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. Hänen aikanansa oli maassa rauha kymmenen vuotta. 2 Ja Aasa teki sitä, mikä oli hyvä ja oikeata Herran, hänen Jumalansa, silmissä. 3 Hän poisti vieraat alttarit ja uhrikukkulat, murskasi patsaat ja hakkasi maahan asera-karsikot. 4 Ja hän kehotti Juudaa etsimään Herraa, heidän isiensä Jumalaa, ja noudattamaan lakia ja käskyjä. 5 Ja kaikista Juuden kaupungeista hän poisti uhrikukkulat ja auringonpatsaat, ja valtakunnassa oli rauha hänen aikanansa. 6 Ja hän rakensi varustettuja kaupunkeja Juudaan, koska maassa oli rauha eikä hänen näinä vuosina ollut mitään sotaa; sillä Herra oli suonut hänen päästää rauhaan. 7 Hän sanoi Juudalle: "Linnoittakaamme nämä kaupungit, ympäröikäämme ne muureilla ja tornilla, ovilla ja salvoilla. Vielä on maa meidän vallassamme, sentähden että me olemme etsineet Herraa, meidän Jumalaamme. Me olemme etsineet häntä, ja hän on suonut meidän päästää rauhaan joka taholla." Niin he rakensivat, ja se heille onnistui. 8 Ja Aasalla oli sotajoukko, joka oli varustettu kilvillä ja keihäillä: Juudasta oli kolmesataa tuhatta miestä ja Benjaminista kaksisataa kahdeksankymmentä tuhatta, jotka kantoivat kilpeä ja jännettivät jousta. Kaikki nämä olivat sotaurhoja. 9 Mutta etiopialainen Serah lähti heitä vastaan sotajoukolla, jossa oli miehiä tuhannen tuhatta ja sotavaunuja kolmesataa; ja hän tuli Maaresaan saakka. 10 Ja Aasa lähti häntä vastaan, ja he asettuivat sotarintaan Sefatan laaksoon, Maaresaan. 11 Ja Aasa huusi Herraa, Jumalaansa, ja sanoi: "Herra, sinä yksin voit auttaa taistelussa voimallisen ja voimattoman välillä. Auta meitä, Herra, meidän Jumalamme, sillä sinuun me turvaudumme ja sinun nimessäsi me olemme tulleet tästä suurta joukkoa vastaan. Herra, sinä olet meidän Jumalamme; älä salli ihmisen päästää voitolle sinusta." 12 Niin Herra antoi Aasan ja Juudan voittaa etiopialaiset, ja etiopialaiset pakenivat. 13 Ja Aasa ja väki, joka oli hänen kanssaan, ajoivat heitä takaa Gerariin saakka. Ja etiopialaisia kaatui niin paljon, ettei heistä jäänyt ketään henkiin, sillä Herra ja hänen sotajoukkonsa tuhosivat heidät. Ja he ottivat paljon saalistaa, 14 valloittivat kaikki kaupungit Gerarin ympäriltä, sillä Herran kauhu oli vallannut nämä, ja ryöstivät kaikki kaupungit, sillä niissä oli paljon ryöstettävä. 15 Jopa karjamajatkin he valtasivat, veivät pois saaliinaan paljon lampaita ja kameleja ja palasivat Jerusalemiin.

15 Niin Jumalan henki tuli Asarjaan, Oodedin poikaan. 2 Hän meni Aasaa vastaan ja sanoi hännelle: "Kuulkaa minua, Aasa ja koko Juuda ja Benjamin. Herra on teidän kanssanne, kun te olette hänen kanssansa; ja jos häntä etsitte, niin te löydätte hänet, mutta jos hylkääte hänet, niin hän hylkää teidät. 3 Kuan aikaa Israel oli ilman oikeata Jumalaa, ilman opetusta antavaa pappia ja ilman lakia. 4 Mutta kun he ahdistuksessansa palasivat Herran, Israelin Jumalan, tykö ja etsivät häntä, niin he löysivät hänet. 5 Niinä aikoina ei ollut turvalisuutta niillä, jotka lähtivät ja tulivat, vaan suuri hämminki vallitsi kaikkien maakuntain asukkisten keskuudessa. 6 Ja kansa törmäsi kansaa vastaan ja kaupunki kaupunkia vastaan, sillä Jumala oli saattanut heidät hämminkeen lähettiläin kaikkinaisia ahdistuksia. 7 Mutta te olkaa lujat älkääkä antako kättenne vaipua, sillä teidän työllänne on palkkansa." 8 Kun Aasa kuuli nämä profeetta Oodedin sanat ja ennustuksen, rohkaisi hän mielensä ja toimitti pois iljetykset koko Juudan ja Benjaminin maasta ja niistä kaupungeista, jotka hän oli valloittanut Efraimin vuoristosta, ja uudisti Herran alttarin, joka oli Herran eteisen edessä. 9 Ja hän kokosi koko Juudan ja Benjaminiin ja myöskin heidän luonaan asuvat muukalaiset, jotka olivat tulleet Efraimista, Manasesta ja Simeonista, sillä monet olivat siirtyneet Israelista hänen luokseen nähtyänsä, että Herra, hänen Jumalansa, oli hänen kanssaan. 10 Ja he kokoontuivat Jerusalemiin Aasan viidenentoista hallitusvuoden kolmannessa kuussa 11 ja uhrasivat sinä päivänä Herralle saaliista, minkä he olivat tuoneet, seitsemänsataa raavasta ja seitsemäntuhatta lammasta. 12 Ja he tekivät liiton, että etsivät Herraa, isiensä Jumalaa, kaikesta sydämestään ja kaikesta sielustaan, 13 ja että jokainen, joka ei etsinyt Herraa, Israelin Jumalaa, oli surmattava, olipa hän pieni tai suuri, mies tai nainen. 14 Ja he vannoivat valan Herralle suurella änällä riemun raikuessa ja torvien ja pasunair pauhatessa. 15 Ja koko Juuda iloitsi siitä valasta, sillä he olivat vannoneet sen kaikesta sydämestään, ja he etsivät Herraa kaikella halullansa ja löysivät hänet; niin Herra soi heidän päästää rauhaan joka taholla. 16 Kuningas Aasa erotti äitiinsäkin Maakan kuningattaren arvosta, koska tämä oli pystytänyt inhotuksen Aseralle; Aasa kukisti inhotuksen, rouhensi ja polti sen Kidronin laaksossa. 17 Mutta uhrikukkulat eivät hävinneet Israelista. Kuitenkin Aasan sydän oli ehyesti Herralle antautunut, niin kuan kuin hän eli. 18 Ja hän vei Jumalan temppeliin isänsä pyhäät lahjat ja omat pyhäät lahjansa: hopeata, kultaa ja kalua. 19 Eikä ollut sotaa Aasan kolmanteenkymmenenteen viidenteen hallitusvuoteen asti.

16 Aasan kolmantenakymmenenentä kuudentena hallitusvuotena lähti Baesa, Israelin kuningas, Juudaa vastaan ja linnoitti Raaman, estääkseen ketäään

pääsemästä Aasan, Juudan kuninkaan, luota tai hänen käskyjensä mukaan eikä tehnyt, niinkuin Israel teki. 5 Niin luokseen. 2 Ja Aasa toi hopeata ja kultaa Herran Herra vahvisti kuninkuuden hänen käsissään, ja koko temppelin ja kuninkaan linnan aarrekammiosta ja Juuda antoi lahjoja Joosafatille, niin että hänelle tuli paljon lähettilä sen Benhadadille, Aramin kuninkaalle, joka asui rikkautta ja kunniaa. 6 Ja kun hänen rohkeutensa kasvoi Damaskossa, ja käski sanoa: 3 "Onhan liitto meidän Herran teillä, poisti hän vielä uhrikukkulatkin ja asera-väillämme, minun ja sinun, niinkuin oli minun isäni ja karsikot Juudasta. 7 Ja kolmantena hallitusvuotenaan sinun isäsi väilllä. Katso, minä lähetän sinulle hopeata ja hän lähettilä ylimmät virkamiehensä Benhailin, Obadjan, kultaa; mene ja riko liittosi Baesan, Israelin kuninkaan, Sakarjan, Netanelin ja Miikajan Juudan kaupunkeihin kanssa, että hän lähti pois minun kimpustani." antamaan opetusta, 8 ja heidän kanssansa leelviäiset 4 Niin Benhadad kuuli kuningas Aasaa ja lähetti Semajan, Netanjan, Sebadjan, Asahelin, Semiramotin, sotajoukkojensä päälliköt Israelin kaupunkeja vastaan, Joonatanin, Adonian, Tobian ja Toob-Adonian, leelviäiset; ja he valtasivat Ijonin, Daanin ja Aabel-Maimin sekä ja näillä oli kanssansa papit Elisama ja Jooram. 9 kaikki Naftalin kaupunkien varastohuoneet. 5 Kun Nämä opettivat Juudassa, ja heillä oli mukanaan Baesa kuuli sen, lakkasi hän linnoittamasta Raamaa Herran lain kirja; he kiertelivät kaikissa Juudan ja keskeytti työnsä. 6 Mutta kuningas Aasa toi koko kaupungeissa ja opettivat kansaa. 10 Ja Herran Juudan, ja he veivät pois Raamasta kivet ja puut, kauhu valtasi kaikki Juudaa ympäröivien maitten joilla Baesa oli sitä linnoittanut. Niillä hän linnoitti valtakunnat, niin etteivät ne sotineet Joosafatia vastaan. Geban ja Mispan. 7 Siihan aikaan tuli näkijä Hanani 11 Ja osa filistealaisia toi Joosafatille lahjoja ja Aasan, Juudan kuninkaan, tykö ja sanoi hänelle: "Koska hopeata veroksi; myösken arabialaiset toivat hänen sinä turvauduit Aramin kuninkaaseen etkä turvautunut pikkukarjaa: seitsemäntuhatta seitsemänsataa oinasta Herraan, Jumalaasi, sentähden on Aramin kuninkaan ja seitsemäntuhatta seitsemänsataa pukkia. 12 Niin sotajoukko päässyt sinun käsistäsi. 8 Eikö etiopialaisia Joosafat tuli yhä mahtavammaksi, jopa ylen mahtavaksi, ja liibyalaisia ollut suuri sotajoukko, eikö heillä ollut hyvin ja hän rakensi Juudaan linnoja ja varastokaupunkeja. paljon sotavaunuja ja ratsumiehiä? Mutta koska sinä 13 Hänellä oli suuria varastoja Juudan kaupungeissa turvauduit Herraan, antoi hän heidät sinun käsisi. 9 ja sotilaita, sotaurhoja, Jerusalemissa. 14 Ja tämä Sillä Herran silmät tarkkaavat kaikkea maata, että hän oli heidän palvelusvuoronsa heidän perhekuntiensa voimakkaasti auttaisi niitä, jotka ovat ehyellä sydämellä mukaan: Juudan tuhantien päämiehet olivat: päämies antautuneet hänen. Tässä sinä teit tyhmästi, sillä tästä Adna ja hänen kanssaan kolmesataa tuhatta sotaurhoa; lähtien on sinulla yhä oleva sotia." 10 Mutta Aasa vihastui 15 hänen rinnallaan päämies Joohanan ja hänen näkijään ja panetti hänet vankilaan, sillä niin vihoissaan kanssataan kaksisataa kahdeksankymmentä tuhatta; hän oli hänen tästä. Myösken muutamille muille 16 hänen rinnallaan Amasia, Sikrin poika, joka oli kansasta Aasa siihen aikaan teki väkivaltaa. 11 Aasan vapaaehtoisesti antautunut Herralle, ja hänen kanssaan vaiheet, sekä aikaisemmat että myöhemmät, katso, kaksisataa tuhatta sotaurhoa. 17 Benjaminista: Eljada, ne ovat kirjoitettuina Juudan ja Israelin kuningasten sotaurho, ja hänen kanssaan kaksisataa tuhatta jousella kirjassa. 12 Ja kolmantenakymmenenentä yhdeksäntä ja kilvellä asetettua; 18 hänen rinnallaan Joosabad hallitusvuotenaan Aasa sairastui jaloistaan, ja hänen ja hänen kanssaan sata kahdeksankymmentä tuhatta tautinsa ylti hyvin kovaksi. Mutta taudissaankaan hän ja hänen kanssaan sata kahdeksankymmentä tuhatta sotaan varustettua. 19 Nämä palvelivat kuningasta, ja lisäksi ne, jotka kuningas oli sijoittanut varustettuihin kaupunkeihin koko Juudaan.

17 Hänen poikansa Joosafat tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. Hän vahvistautui Israelia vastaan. 2 Hänen sijoitti sotaväkeä kaikkiin Juudan varustettuihin kaupunkeihin ja asetti maaherroja Juudan maahan ja Efraimin kaupunkeihin, jotka hänen isänsä Aasa oli valloittanut. 3 Ja Herra oli Joosafatin kanssa, sillä hän vaelsi isänsä Daavidin alkaisempia teitä eikä etsinyt baaleja; 4 vaan hän etsi isänsä Jumalaa ja vaelsi hänen 18 Niin Joosafatille tuli paljon rikkautta ja kunniaa, ja hänen lankoutui Ahabin kanssa. 2 Ja muutamien vuosien kuluttua hän meni Ahabin luo Samariaan. Ahab teurastutti hänen ja väelle, joka oli hänen kanssansa, paljon lampaita ja raavaita; ja Ahab yllytti häntä lähtemään sotaan Gileadin Raamotia vastaan. 3 Israelin kuningas Ahab sanoi Juudan kuninkaalle Joosafatille: "Lähdetkö minun kanssani Gileadin Raamotiin?" Hän vastasi hänen: "Minä niinkuin sinä, minun kansani niinkuin sinun kansasi; minä tulen sinun kanssasi sotaan". 4 Mutta Joosafat sanoi Israelin kuninkaalle: "Kysy kuitenkin ensin, mitä Herra sanoo". 5 Niin Israelin kuningas kokosi profeetat, neljäsataa miestä, ja sanoi heille: "Onko meidän lähdettävä sotaan Gileadin

Raamotia vastaan, vai onko minun oltava lähtemättä?" Silloin astui esille Sidkia, Kenaanan poika, lõi Miikaa He vastasivat: "Lähde; Jumala antaa sen kuninkaan poskelle ja sanoi: "Mitä tietä Herran Henki on poistunut käsii". 6 Mutta Joosafat sanoi: "Eikö täällä ole minusta puhakseen sinun kanssasi?" 24 Miika vastasi: enää ketään muuta Herran profeettaa, jolta voisimme "Sen saat nähdä sinä päivänä, jona kuljet huoneesta kysyä?" 7 Israelin kuningas vastasi Joosafatille: "On huoneeseen piloutuaksi". 25 Mutta Israelin kuningas vielä mies, jolta voisimme kysyä Herran mieltä, mutta sanoi: "Ottakaa Miika ja viekää hänet takaisin Aamonin, minä vihaan häntä, sillä hän ei koskaan ennusta kaupungin päälikön, ja Jooaan, kuninkaan pojaa, luo. minulle hyvää, vaan aina pahaa; se on Miika, Jimlan 26 Ja sanokaa: 'Näin sanoo kuningas: Pankaa tämä poika'. Joosafat sanoi: "Älköön kuningas niin puhuko". vankilaan ja elättää häntä vaivaisella vedellä ja 8 Niin Israelin kuningas kutsui erään hoviherran ja leivällä, kunnes minä palaan voittajana takaisin." 27 sanoi: "Nouda kiiruusti Miika, Jimlan poika". 9 Mutta Miika vastasi: "Jos sinä palaat voittajana takaisin, Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, istuvat niin ei Herra ole puhunut minun kauttani". Ja hän kumpikin valtaistuimellansa puettuina kuninkaallisiin sanoi vielä: "Kuulkaa tämä, kaikki kansat". 28 Niin pukuhinsa; he istuvat puimatartereella Samarian portin Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, menivät ovella, ja kaikki profeetat olivat hurmoksissa heidän Gileadin Raamotiin. 29 Ja Israelin kuningas sanoi edessänsä. 10 Ja Sidkia, Kenaanan poika, teki itsellensä Joosafatille: "Täytypä pukeutua tuntomattomaksi, kun rautasarvet ja sanoi: "Näin sanoo Herra: Näillä sinä käy taisteluun; mutta ole sinä omissa vaatteissasi". 11 Ja Ja Israelin kuningas pukeutui tuntomattomaksi ja kävi kaikki profeetat ennustivat samalla tavalla, sanoen: taisteluun. 30 Mutta Aramin kuningas oli käskenyt "Mene Gileadin Raamotiin, niin sinä saat voiton; Herra sotavaunuensa pääliköitä sanoen: "Älkää ryhtykö antaa sen kuninkaan käsii". 12 Ja sanansaattaja, joka taisteluun kenenkään muun kanssa, olkoon alempi tai oli mennyt kutsumaan Miikaa, puhui hännelle sanoen: ylempi, kuin ainostaan Israelin kuninkaan kanssa". 31 "Katso, kaikki profeetat ovat yhdestä suusta luvanneet Kun sotavaunujen pääliköt näkivät Joosafatin, ajattelivat kuninkaalle hyvää. Olkoon sinun sanasi heidän sanansa he: "Tuo on Israelin kuningas", ja ympäröivät hänet kaltainen, ja lupaa sinäkin hyvää." 13 Mutta Miika hyökkääseen hänen kimppuunsa. Silloin Joosafat huusi, vastasi: "Niin totta kuin Herra elää, sen minä puhun, ja Herra auttoi häntä, ja Jumala houkutteli heidät pois minkä minun Jumalani sanoo". 14 Kun hän tuli kuninkaan hänestä. 32 Kun sotavaunujen pääliköt näkivät, ettei eteen, sanoi kuningas hännelle: "Miika, onko meidän se ollutkaan Israelin kuningas, vetätyivät he hänen lähdettävä sotaan Gileadin Raamotiin, vai onko minun pois. 33 Mutta eräs mies, joka oli jännittänyt jousensa oltava lähtemättä?" Hän vastasi hännelle: "Menkää, niin te ja ampui umpimähkäään, satutti Israelin kuningasta saatte voiton; heidät annetaan teidän käsini". 15 Mutta vyöpanssar ja rintahaarniskan väliin. Niin tämä sanoi kuningas sanoi hännelle: "Kuinka monta kertaa minun vaunujensa ohjaajalle: "Käännä vaunut ja vie minut pois on vannottettava sinua, ettet puhu minulle muuta kuin totuutta Herran nimessä?" 16 Silloin hän sanoi: "Minä kun taistelu sinä päivänä yltyi yltymistään, jää Israelin nän koko Israelin hajallaan vuorilla, niinkuin lampaat, kuningas seisomaan vaunuhinsa, pän aramilaisia, joilla ei ole paimenta. Ja Herra sanoi: "Näillä ei ole iltaan asti; auringonlaskun aikaan hän kuoli. isäntää; palatkoot he kokin rauhassa kotiinsa." 17 Niin isäntää; palatkoot he kokin rauhassa kotiinsa." 17 Niin Israelin kuningas sanoi Joosafatille: "Enkō minä sanonut sinulle, ettei tämä koskaan ennusta minulle hyvää, vaan aina pahaa?" 18 Mutta hän sanoi: "Kuulkaa siis Herran sana: Minä näin Herran istuvan istuimellansa ja kaiken taivaan joukon seisovan hänen edessään, hänen oikealla ja vasemmalla puolellansa. 19 Ja Herra sanoi: 'Kuka viekoitteli Ahabin, Israelin kuninkaan, lähtemään sotaan, että hän kaatuisi Gileadin Raamotissa?' Mikä vastasi niin, mikä näin. 20 Silloin tuli henki ja asettui Herran eteen ja sanoi: 'Minä viekoittelen hänet'. Herra kysyi häneltä: 'Miten?' 21 Hän vastasi: 'Minä menen valheen hengeksi kaikkien hänen profeettainsa suuhun'. Silloin Herra sanoi: 'Saat viekoitella, siihen sinä pystyt; mene ja tee niin'. 22 Katso, nyt Herra on pannut valheen hengen näiden sinun profeettaisi suuhun, sillä Herra on päättänyt sinun osaksesi onnettamuuden." 23

19 Mutta Joosafat, Juudan kuningas, palasi onnellisesti takaisin kotiinsa Jerusalemiin. 2 Silloin Jeehu, Hananin poika, näkijä, meni kuningas Joosafatia vastaan ja sanoi hännelle: "Oliko sinun autettava jumalatonta, ja rakastatko sinä niitä, jotka vihaavat Herraa? Sentähden on sinun päälläsi Herran viha. 3 Kuitenkin on sinussa löydetty myös hyvää, sillä sinä olet hävittänyt aserat maasta ja kiinnittänyt sydämesi Jumalan etsimiseen." 4 Niin Joosafat jäi Jerusalemiin. Sitten hän meni jälleen kansan keskeen, Beersebasta lähtien aina Efraimin vuoristoon saakka, ja palautti heidät takaisin Herran, heidän isiensä Jumalan, tykö. 5 Ja hän asetti tuomareita maahan, kaikkiin Juudan varustettuihin kaupunkeihin, kaupunki kaupungilta. 6 Ja hän sanoi tuomareille: "Katsokaa, mitä teette, sillä te ette ole tekemässä ihmisten tuomioita, vaan Herran tuomioita,

ja hän on teidän kanssanne, kun te tuomitsette. **7** emme mahda mitään tästä suurta joukkoa vastaan, joka Hallitkoonti siis teitä Herran pelko. Ottakaa vaari siitä, mitä hyökkää meidän kimppuumme, emmekä itse tiedä mitä teette, sillä Herrassa, meidän Jumalassamme, ei ole tehdä, vaan sinuun meidän silmämme katsovat." **13** väärysttää eikä puolueellisuutta, eikä hän ota lajuksia." **8** Kaikki Juudan miehet seisovat siinä Herran edessä Myöskin Jerusalemiin Joosafat asetti leelvälisiä, pappeja pikkulapsineen, vaimoineen ja poikineen. **14** Ja Herran ja Israelin perhekunta-päämiehiä jakamaan Herran Henki tuli seurakunnan keskellä Jahasieliin, Sakarjan oikeutta ja ratkaisemaan riita-asioita. Ja he palasivat poikaan, joka oli Benajan poika, joka Jegielin poika, Jerusalemiin. **9** Ja hän kääski heitä sanoen: "Tehkää joka Mattanjan poika, leeviläisen, joka oli Aasafin Herraa peljäten, uskollisesti ja ehyyllä sydämellä näin: jälkeläisiä, **15** ja hän sanoi: "Kuunnelkaa, kaikki te **10** Jokaisessa riita-asiassa, minkä veljenne, jotka asuvat Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat ja sinä kuningas kaupungeissansa, tuovat teidän eteenne, koskipa se Joosafat. Nämä sanoo teille Herra: Älkää peljätkö älkääkä murhaa tai lakia, käskyä, säädöksiä tai oikeuksia, arkaikko tästä suurta joukkoa, sillä sota ei ole teidän, varoittakaa heitä, etteivät saattaisi itseänsä vikapäksi vaan Jumalan. **16** Menkää huomenna heitä vastaan. Herran edessä ja ettei viha kohtaisi teitä ja teidän Katso, he nousevat silloin Sislin solaa pitkin, ja te veljiänne. Nämä teekää, ettette tulisi vikapäksi. **11** Ja kohtatte heidät laakson päässä, itäänpäin Jeruelin katso, ylimmäinen pappi Amarja olkoon teillä esimiehenä eräämaasta. **17** Mutta silloin ei ole teidän asianne taistella. kaikissa Herran asioissa ja Sebadja, Ismaelin poika, Astukaa esii, seisokaa ja katsokaa, kuinka Herra Juudan heimoruhtinas, kaikissa kuninkaana asioissa, ja olkoot leelväliset teillä virkamiehinä. Olkaa lujat ja ryhtykkää työhön; ja Herra olkoon sen kanssa, joka hyvä on."

20 Senjälkeen tulivat mooabilaiset ja ammonilaiset, ja heidän kanssaan myös muita paitsi ammonilaisia, sotimaan Joosafatia vastaan. **2** Niin tultiin ilmoittamaan tästä Joosafatille: "Suuri joukko tulee sinua vastaan meren toiselta puolelta, Aramista, ja katso, he ovat jo Hasason-Taamarissa"; se on Een-Gedissä. **3** Silloin Joosafat peljästyti ja kääntyi kysymään Herralta ja kuulutti paaston koko Juudan. **4** Niin Juuda kokoontui etsimään apua Herralta; myös kaikista Juudan kaupungeista tultiin etsimään Herraa. **5** Ja Joosafat astui esii Juudan ja Jerusalemin seurakunnassa, Herran temppeleissä, uuden esipihan edessä **6** ja sanoi: "Herra, meidän isiemme Jumala, sinä olet Jumala taivaassa, ja sinä hallitset kaikkia pakanakansain valtakuntia. Sinun kädessäsi on voima ja väkevyyss, eikä kukaan kestää sinun edessäsi. **7** Sinä, meidän Jumalamme, karkoitit tämän maan asukkaat kansasi Israelin tieltä ja annoit sen ystäväsi Aabrahamin jälkeläisille ikuisiksi ajoiksi. **8** He asettuivat tähne ja rakensivat täällä sinulle, sinun nimellesi, pyhäköön sanoen: **9** "Jos meitä kohtaa joku onnettomuus, miekka, rangaistustuomio, rutto tai nälänhätä, niin me astumme tämän temppeleen eteen ja sinun eteesi, sillä sinun nimesi on tässä temppeleissä; ja me huudamme sinua häädässämme, ja sinä kuulet ja autat". **10** Ja katso, siinä ovat nyt ammonilaiset ja mooabilaiset ja Seirin vuoristolaiset, joiden alueen kautta sinä et antanut israelilaisten kulkea, kun he tulivat Egyptin maasta, vaan nämä kääntyivät heistä pois eivätkä tuhonneet heitä. **11** Katso, nyt he kostavat sen meille: he tulevat karkoitamaan meitä maasta, joka on sinun omasi ja jonka sinä olet antanut meidän omaksemme. **12** Meidän Jumalamme, etkö tuomitse heitä? Sillä me

emme mahda mitään tästä suurta joukkoa vastaan, joka poikaan, joka oli Benajan poika, joka Jegielin poika, Jerusalemiin. **9** Ja hän kääski heitä sanoen: "Tehkää joka Mattanjan poika, leeviläisen, joka oli Aasafin Herraa peljäten, uskollisesti ja ehyyllä sydämellä näin: jälkeläisiä, **15** ja hän sanoi: "Kuunnelkaa, kaikki te **10** Jokaisessa riita-asiassa, minkä veljenne, jotka asuvat Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat ja sinä kuningas kaupungeissansa, tuovat teidän eteenne, koskipa se Joosafat. Nämä sanoo teille Herra: Älkää peljätkö älkääkä murhaa tai lakia, käskyä, säädöksiä tai oikeuksia, arkaikko tästä suurta joukkoa, sillä sota ei ole teidän, varoittakaa heitä, etteivät saattaisi itseänsä vikapäksi vaan Jumalan. **16** Menkää huomenna heitä vastaan. Herran edessä ja ettei viha kohtaisi teitä ja teidän Katso, he nousevat silloin Sislin solaa pitkin, ja te veljiänne. Nämä teekää, ettette tulisi vikapäksi. **11** Ja kohtatte heidät laakson päässä, itäänpäin Jeruelin katso, ylimmäinen pappi Amarja olkoon teillä esimiehenä eräämaasta. **17** Mutta silloin ei ole teidän asianne taistella. kaikissa Herran asioissa ja Sebadja, Ismaelin poika, Astukaa esii, seisokaa ja katsokaa, kuinka Herra Juudan heimoruhtinas, kaikissa kuninkaana asioissa, ja olkoot leelväliset teillä virkamiehinä. Olkaa lujat ja ryhtykkää työhön; ja Herra olkoon sen kanssa, joka hyvä on."

20 Senjälkeen tulivat mooabilaiset ja ammonilaiset, ja heidän kanssaan myös muita paitsi ammonilaisia, sotimaan Joosafatia vastaan. **2** Niin tultiin ilmoittamaan tästä Joosafatille: "Suuri joukko tulee sinua vastaan meren toiselta puolelta, Aramista, ja katso, he ovat jo Hasason-Taamarissa"; se on Een-Gedissä. **3** Silloin Joosafat peljästyti ja kääntyi kysymään Herralta ja kuulutti paaston koko Juudan. **4** Niin Juuda kokoontui etsimään apua Herralta; myös kaikista Juudan kaupungeista tultiin etsimään Herraa. **5** Ja Joosafat astui esii Juudan ja Jerusalemin seurakunnassa, Herran temppeleissä, uuden esipihan edessä **6** ja sanoi: "Herra, meidän isiemme Jumala, sinä olet Jumala taivaassa, ja sinä hallitset kaikkia pakanakansain valtakuntia. Sinun käessäsi on voima ja väkevyyss, eikä kukaan kestää sinun edessäsi. **7** Sinä, meidän Jumalamme, karkoitit tämän maan asukkaat kansasi Israelin tieltä ja annoit sen ystäväsi Aabrahamin jälkeläisille ikuisiksi ajoiksi. **8** He asettuivat tähne ja rakensivat täällä sinulle, sinun nimellesi, pyhäköön sanoen: **9** "Jos meitä kohtaa joku onnettomuus, miekka, rangaistustuomio, rutto tai nälänhätä, niin me astumme tämän temppeleen eteen ja sinun eteesi, sillä sinun nimesi on tässä temppeleissä; ja me huudamme sinua häädässämme, ja sinä kuulet ja autat". **10** Ja katso, siinä ovat nyt ammonilaiset ja mooabilaiset ja Seirin vuoristolaiset, joiden alueen kautta sinä et antanut israelilaisten kulkea, kun he tulivat Egyptin maasta, vaan nämä kääntyivät heistä pois eivätkä tuhonneet heitä. **11** Katso, nyt he kostavat sen meille: he tulevat karkoitamaan meitä maasta, joka on sinun omasi ja jonka sinä olet antanut meidän omaksemme. **12** Meidän Jumalamme, etkö tuomitse heitä? Sillä me

Kehatin ja Koorahin jälkeläisiä, nousivat ylistämään Herraa, Israelin Jumalaa, ylen korkealla äänellä. **20** Mutta varhain seuraavana aamuna he menivät Tekoan eräämaahan. Ja heidän lähtiessänsä Joosafat astui esii ja sanoi: "Kuulkaa minua, te Juudan ja Jerusalemin asukkaat. Uskokaa Herraan, Jumalaanne, niin te olette hyvässä turvassa, ja uskokaa hänen profeettojansa, niin te menestytte." **21** Ja neuvoteltuaan kansan kanssa hän asetti veisaajat veisaamaan Herralle ylistysvirsiä pyhässä kaunistuksessa ja kulkemaan asevään edellä sanoen: "Kiittääkää Herraa, sillä hänen armonsa pysyy iankaiikkisesti". **22** Ja juuri kun he aloittivat riemuuhdon ja ylistysvirren, antoi Herra väijyjää tulla ammonilaisten, mooabilaisien ja Seirin vuoristolaisten selkään, jotka olivat hyökänneet Juudan kimppuun; ja heidät voittiin. **23** Sillä ammonilaiset ja mooabilaiset asettuivat Seirin vuoristolaisia vastaan tuhoamaan ja hävittämään heitä; ja kun he olivat lopettaneet Seirin asukkaat, auttoivat he toisiaan toistensa tuhoamisessa. **24** Kun Juudan miehet tulivat paikalle, josta voi tähystää eräämaahan, ja kääntyivät joukkoon pään, niin katso, ruumiita makasi maassa, ei kukaan ollut pelastunut. **25** Niin Joosafat väkineen tuli ryöstämään heitä saalistaa, ja he löysivät heidän seastaan paljon sekä tavaraa että ruumiita ja kalliita kaluja. Ja he ottivat itsellensä enemmän kuin saivat kannetuksi; he ryöstivät saalista kolme päivää, sillä sitä oli paljon. **26** Neljäntenä päivänä he kokoontuivat Beraka-laaksoon; sillä siellä he kiittivät Herraa. Siitä on sen paikan nimenä Beraka-laakso vielä tänakin päivänä. **27** Senjälkeen kaikki Juudan ja Jerusalemin

miehet, ja Joosafat heidän etunenässään, käentyivät päällikköineen ja kaikkine sotavaunuineen. Ja hän nousi iloiten paluumatkalle Jerusalemiin, sillä Herra oli antanut yöllä ja voitti edomilaiset, jotka olivat saartaneet hänet, heille ilon heidän vihollisistaan. **28** Ja he tulivat soittaen ja sotavaunujen päälliikit. **10** Niin edomilaiset luopuivat harpuilla, kanteleilla ja torvilla Jerusalemiin, Herran Juudan vallanalaisuudesta vapaaksi, aina tähän päivään temppeiliin. **29** Ja Jumalan kauhu valtasi kaikkien maitten asti. Siihen aikaan luopui hänen vallanalaisuudestaan valtakunnat, kun he kuulivat Herran sotineen Israelin myös Libna, koska hän oli hyljänyt Herran, isiensä vihollisia vastaan. **30** Sitten Joosafatin valtakunnalla Jumalan. **11** Hänkin teetti uhrikukkuloita Juudan oli rauha; hänen Jumalansa soi hänen päästää rauhaan vuoristoon ja saattoi Jerusalemin asukkaat haureuteen joka taholla. **31** Niin hallitsi Joosafat Juudaa. Hän ja vieteli Juudan. **12** Mutta profeetta Elialta tuli oli kolmenkymmenen viiden vuoden vanha tullessaan hänen tällainen kirjoitus: "Näin sanoo Herra, sinun kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentä isäsi Daavidin Jumala: Koska et ole vaeltanut isäsi viisi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Asuba, Silhin Joosafatin teitä etkä Aasan, Juudan kuninkaan, teitä, tytär. **32** Ja hän vaelsi isänsä Aasan tietä, siltä **13** vaan olet vaeltanut Israelin kuningasten tietä ja poikkeamatta, ja teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä. saattanut Juudan ja Jerusalemin asukkaat haureuteen, **33** Mutta uhrikukkulat eivät hävinneet, eikä kansa vielä niinkuin Ahabin suku saattoi heidät haureuteen; ja ollut kiinnittänyt sydäntänsä isänsä Jumalaan. **34** koska myös olet tappanut veljesi, jotka olivat sinun isäsi Mitä muuta on kerrottavaa Joosafatista, sekä hänen perhekuntaa ja paremmat kuin sinä, **14** katso, sentähden aikaisemista että myöhemmstä vaiheistaan, katso, se Herra rankaisee sinun kansaasi, poikiasi, vaimojasi on kirjoitettuna Jeehun, Hananin pojaa, historiassa, joka ja kaikkea, mitä sinulla on, kovalla vitsauksella; **15** ja on otettu Israelin kuningasten kirjaan. **35** Senjälkeen sinä itse olet sairastava vaikeata tautia, sisusvaivaa, Joosafat, Juudan kuningas, liittoutui Ahasjan, Israelin kunnes vuoden, parin kuluttua sisuksesi taudin voimasta kuninkaan, kanssa, joka oli jumalaton menoissaan. **36** tunkeutuvat ulos." **16** Niin Herra herätti Jooriamia Hän liittoutui tämän kanssa rakentaakseen laivoja, joiden vastaan filistealaisten hengen ja niiden arabialaisten oli määrä kulkea Tarsiiseen; ja niin he rakensivat laivoja hengen, jotka asuvat etiopialaisten naapureina, **17** ja Esjon-Geberissä. **37** Mutta Elieser, Doodavahun poika, he menivät Juudaa vastaan, valloittivat sen ja veivät Maaresasta, ennusti Joosafatia vastaan sanoen: "Koska saaliinaan kaiken tavaran, mitä oli kuninkaan linnassa, olet liittoutunut Ahasjan kanssa, on Herra särkevä niin myöskin hänen poikansa ja vaimonsa, niin ettei sinun työsi". Niin laivat rikkoutuivat eivätkä kyenneet hänelle jäänyt muuta poikaa kuin Jooahas, hänen nuorin poikansa. **18** Ja kaiken tämän jälkeen Herra rankaisi häntä parantumattomalla sisusvaivalla. **19** Parin vuoden kuluttua, toisen vuoden lopulla, hänen sisuksensa taudin voimasta tunkeutuivat ulos, ja hän kuoli kovin tuskiin. Mutta hänen kansansa ei polttanut hänen kunniaiseen kuolinsuitsustusta, niinkuin oli polttettu hänen isänsä kunniaaksi. **20** Hän oli kolmenkymmenen kahden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kahdeksan vuotta. Ja hän meni pois kenenkään kaipaamatta, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin, mutta ei kuningasten hautoihin.

21 Sitten Joosafat meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Jooram tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **2** Ja hänen tuli hänen pojat Asarja, Jehiel, Sakarja, Asarjahu, Miikael ja Sefatja. Nämä kaikki olivat Joosafatin, Israelin kuninkaan, poikia. **3** Ja heidän isänsä oli antanut heille suuria lahjoja, hopeata, kultaa ja kalleukseja, sekä varustettuja kaupunkeja Juudassa; mutta kuninkuuden hän oli antanut Jooramille, sillä tämä oli esikoinen. **4** Kun Jooram oli noussut isänsä valtaistuimelle ja vahvistunut, tappoi hän miekalla kaikki veljensä, niin myös muutamia Israelin päämiehiä. **5** Jooram oli kolmenkymmenen kahden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kahdeksan vuotta. **6** Mutta hän vaelsi Israelin kuningasten tietä, niinkuin Ahabin suku oli tehnyt, sillä hänen tuli puolisonsa Ahabin tytär; ja niin hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. **7** Mutta Herra ei tahtonut tuhota Daavidin sukua, koska hän oli tehnyt liiton Daavidin kanssa ja koska hän oli luvannut antaa hänen ja hänen pojillensa lampun ainiaaksi. **8** Hänen aikanaan edomilaiset luopuivat Juudan vallanalaisuudesta ja asettivat itsellensä kuninkaan. **9** Niin Jooram lähti sinne

22 Jerusalemin asukkaat tekivät Ahasjan, hänen huorimman poikansa, kuninkaaksi hänen sijaansa; sillä kaikki vanhemmat oli tappanut se rosvojoukko, joka arabialaisten kanssa oli tullut leiriin. Niin tuli Ahasja, Jooramin poika, Juudan kuninkaaksi. **2** Ahasja oli kahdenkymmenen kahden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa vuoden. Hänen äitinsä oli nimeltään Atalja, Omrin tytär. **3** Hänkin vaelsi Ahabin suvun teitä, sillä hänen äitinsä oli häntä neuvomassa jumalattomuuteen. **4** Niin hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, samoin kuin Ahabin suku; sillä he olivat hänen isänsä kuoleman jälkeen hänen neuvonantajiaan, hänen turmiokseensa. **5** Heidän neuvostansa hän myös lähti Israelin kuninkaan

Jooramin, Ahabin pojan, kanssa taistelemaan Hasaelia, luona, menkön häն ulos tai sisään." 8 Leeviläiset Aramin kuningasta, vastaan Gileadin Raamotin; mutta ja koko Juuda tekivät kaiken, mitä pappi Joojada oli aramilaiset haavoittivat Jooramin. 6 Niin häն tuli käskenyt heidän tehdä. Kukin heistä otti miehensä, takaisin Jisreeliin parantuakseen, sillä hänessä oli sekä ne, joiden oli mentävä vartionpitoon sapattina, että haavat, jotka häneen oli isketty Raamassa hänen ne, jotka pääsivät vartionpidosta sapattina, sillä pappi taistellessaan Hasaelia, Aramin kuningasta, vastaan. Ja Joojada ei ollut vapauttanut osastoja palveluksesta. 9 Ja Juudan kuningas Ahasja, Jooramin poika, tuli Jisreeliin pappi Joojada antoi sadanpäämiehille keihääät, kilvet ja katsomaan Joramia, Ahabin poikaa, koska tämä oli varustukset, jotka olivat olleet kuningas Daavidin omat sairaana. 7 Mutta Jumalalta tulsi Ahasjan tuhoksi se, että ja olivat Jumalan temppeleissä. 10 Ja häն asetti koko häն meni Jooramin luo. Sillä sinne tultuaan häń meni kansan, kullakin peitsi kädessä, tempelin eteläisivulta Jooramin kanssa Jeehua, Nimsin poikaa, vastaan, jonka aina sen pohjoissivulle saakka, pán altaria ja temppeiliä, Herra oli voidellut hävittämään Ahabin sukua. 8 Ja kun kuninkaan ympärille. 11 Sitten he toivat kuninkaan pojantapasi häń Juudan ruhtinaat ja Ahasjan veljenpojat, jotka hänelle lain kirjan ja tekivät hänet kuninkaaksi. Ja Joojada palvelivat Ahasjaa, ja tappoi heidät. 9 Sitten häń etsi ja hänen poikansa voitelivat hänet ja huusivat: "Eläköön Ahasjaa; ja tämä saatii kiinni Samariassa, jossa häń kuningas!" 12 Kun Atalja kuuli kansan huodon, sen piileskeli. Niin hänet vietti Jeehun eteen ja surmattiin. juostessa ja huutaessa riemuuhutoja kuninkaalle, meni Ja he hautasivat hänet, sillä he sanoivat: "Hän on häń kansan luo Herran temppeiliin. 13 Häń näki kuninkaan Joosafatin poika, hänen, joka kaikesta sydämetänsä seisovan korkealla paikallansa sisääntytävän luona, ja etsi Herraa". Eikä Ahasjan perheessä ollut ketään, pääliköt ja torvensoittajat kuninkaan luona, ja kaiken joka olisi kyennyt hallitsemaan. 10 Kun Atalja, Ahasjan maan kansan, joka riemuitsi ja puhalsi torviin, ja äiti, näki, että hänen poikansa oli kuollut, nousi häń ja veisaajat, jotka soittimillaan johtivat ylistyslaulua. Silloin tuhosi koko Juudan heimon kuningassuvun. 11 Mutta Atalja repäisi vaatteensa ja huusi: "Kapina, kapina!" 14 kuninkaan tytär Joosabat otti surmattavain kuninkaan Mutta pappi Joojada antoi sadanpäämiesten, sotajoukon poikien joukosta salaa Ahasjan pojaa Jooaan ja pani johtajien, astua esiin ja sanoi heille: "Viekkää hänet hänet imettäjineen makuuhuoneeseen. Nämä pappi pois rivien välistę, ja joka yrityttää seurata häntä, se Joojadan vaimo Joosabat, joka oli kuningas Jooramin surmatakoon miekalla". Sillä pappi oli sanonut: "Älkää tytär ja Ahasjan sisar, sai hänet kätkeyksiytä Ataljalta, niin surmatko häntä Herran temppeleissä". 15 Niin he kävivät ettei tämä voinut häntä surmauttaa. 12 Sitten poika oli häneen käsiksi, ja kun häń oli tullut kuninkaan linnan Hevosportin sisääntytävän luo, surmasivat he hänet siinä. 16 Ja Joojada teki liiton hänen itsensä, koko kansan ja kuninkaan kesken, että he olisivat Herran kansa. 17 Sitten kaikki kansa meni Baalin temppeiliin, ja he hävittivät sen. Sen alttarit ja kuvat he murkasivat, ja he tappoivat alttarien edessä Mattanin, Baalin papin. 18 Sitten Joojada asetti päälysmiehiä Herran temppeeliin, leeviläisiä pappeja, jotka Daavid oli määränyt Herran temppeeliin, uhraamaan Herran polttouhreja, niinkuin on kirjoitettuna Mooseksen laissa, riemuuhuodoin ja lauluin, Daavidin järjestelyn mukaan. 19 Ja häń asetti ovenvertijat Herran tempelin portteille, ettei pääsisi sisään kukaan, joka oli jollakin tavalla saastainen. 20 Ja häń otti mukaansa sadanpäämiehet, ylimykset ja kansan hallitusmiehet sekä kaiken maan kansan ja vei kuninkaan Herran temppeleistä, ja he tulivat Yläportin kautta kuninkaan linnaan ja asettivat kuninkaan kuninkaalliselle valtaistuimelle. 21 Ja kaikki maan kansa iloitsi, ja kaupunki pysyi rauhallisena. Mutta Ataljan he surmasivat miekalla.

23 Mutta seitsemäntenä vuotena Joojada rohkaisi mielensä ja liittoutui sadanpäämiesten Asarjan, Jerohamin pojan, Ismaelin, Joohaninan pojan, Asarjan, Oobedin pojan, Maasejan, Adajan pojan, ja Elisafatin, Sikrin pojan, kanssa. 2 Nämä kiertelivät Juudassa ja kokosivat leeviläiset kaikista Juudan kaupungeista sekä Israelin perhekunta-päämiehet; ja he tulivat Jerusalemiin. 3 Ja koko seurakunta teki Jumalan temppeleissä liiton kuninkaan kanssa. Joojada sanoi heille: "Katso, kuninkaan poika on tuleva kuninkaaksi, niinkuin Herra on puhunut Daavidin pojista. 4 Tehkää nän: Kolmas osa teistä, papeista ja leeviläisistä, joiden on mentävä vartionpitoon sapattina, olkoon ovenvertijoina kynnyksillä, 5 kolmas osa miehittäköön kuninkaan linnan ja kolmas osa Jesod-portin, ja koko kansa Herran tempelin esikartanot. 6 Älköön kukaan muu kuin papit ja palvelusta tekevät leeviläiset menkö Herran temppeeliin. He saavat mennä sisään, sillä he ovat pyhät, mutta kaikki muu kansa noudattakoon Herran määräystä. 7 Leeviläiset asettukoot kuninkaan ympärille, kullakin ase kädessä; ja joka tunkeutuu temppeeliin, se surmatakoon. Nämä olkaa kuninkaan

24 Jooas oli seitsemän vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja häń hallitsi Jerusalemissa neljäkymmentä vuotta. Hänen äitinsä nimi oli Sibja, Beersesta. 2 Ja Jooas teki sitä, mikä on oikein

Herran silmissä, niin kauan kuin pappi Joojada eli. Henki täytti Sakarjan, pappi Joojadan pojant, ja hän astui 3 Ja Joojada otti hänen kaksoi vaimoa, ja hänen kansan eteen ja sanoi heille: "Näin sanoo Jumala: Miksi syntyi poikia ja tytärä. 4 Senjälkeen Jooas aikoi te rikotte Herran käskytt omaksi onnettomuudeksenne? uudistaa Herran temppelin. 5 Ja hän kutsui kokoon Koska te olette hyljänneet Herran, hylkää hänen teidät." papit ja leeviläiset ja sanoi heille: "Menkää Juudan 21 Mutta he tekivät salaliiton häntä vastaan ja kivittivät kaupunkieihin ja kootkaa kaikesta Israelista rahaa hänet kuoliaaksi kuninkaan käskystä Herran temppelin Jumalanne temppelin korjaamiseksi, vuodesta vuoteen, esipihalla. 22 Sillä kuningas Jooas ei muistanut rakkautta, ja jouduttakaa tätä asiaa". Mutta leeviläiset eivät jota hänen isänsä Joojada oli hänen osoittanut, vaan jouduttaneet sitä. 6 Silloin kuningas kutsui luokseen tappoi Joojadan pojant. Ja tämä sanoi kuollessaan: ylimmäisen papin Joojadan ja sanoi hänen: "Miksi et ole "Herra nähköön ja kostakoon". 23 Vuoden vailleessa pitänyt huolta siitä, että leeviläiset toisivat Juudasta ja kävi aramilaisten sotajoukko Jooaan kimppuun, ja he Jerusalemistä Herran palvelijan Mooseksen määräämän tunkeutuivat Juudaan ja Jerusalemiin asti ja tuhosivat Israelin seurakunnan veron lainmajaa varten? 7 Sillä kansasta kaikki kansan päämiehet. Ja kaiken saaliinsa jumalaton Atalja ja hänen poikansa ovat murtautuneet he lähettilivät Damaskon kuninkaalle. 24 Sillä vaikka Jumalan temppeliin; he ovat myös käytäneet baaleja aramilaisten sotajoukko tuli vähälukuisena, antoi Herra varten kaikki Herran temppelin pyhäät lahjat." 8 Sitten näiden käsii hyvin suuren sotajoukon, koska he olivat tehtävien kuninkaan käskystä arkku, ja se asetettiin hyljänneet Herran, isensiä Jumalan. Ja niin nämä Herran temppelin portin ulkopuolelle. 9 Ja Juudassa panivat toimeen rangaistustuomion Jooaalle. 25 Kun ja Jerusalemissa kuulutettiin, että vero, jonka Jumalan he sitten lähtivät häntä ahdistamasta ja hän jäi heidän palvelija Mooses oli erämaassa määrännyt Israellille, lähtiessään hyvin sairaaksi-tekivät hänen palvelijansa oli tuottava Herralle. 10 Kaikki päämiehet ja kaikki salaliiton häntä vastaan pappi Joojadan pojant murhan kansa toivat iloiten rahaa ja heittivät arkkuun, kunnes se tähden ja tappoivat hänet hänen vuoteeseensa; ja niin täytytti. 11 Aina kun leeviläiset toivat arkuun kuninkaan hän kuoli. Ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin; asettamien tarkastusmiesten luo, huomattuaan, että siinä kuitenkaan ei häntä haudattu kuningasten hautoihin. 26 oli paljon rahaa, tulivat kuninkaan kirjuri ja ylimmäisen Ne, jotka tekivät salaliiton häntä vastaan, olivat Saabat, papin käskyläinen tyhjentämään arkun, ja sitten he ammonilaisen vaimon Simeatin poika, ja Joosabad, kantoivat sen takaisin paikoilleen. Niin he tekivät päivä mooabilaisen vaimon Simritin poika. 27 Hänen pojistaan, päivältä ja kokosivat paljon rahaa. 12 Sitten kuningas ja monista häntä vastaan lausutuista ennustuksista ja Joojada antioivat sen niille, jotka teettivät työt Herran Jumalan temppelin uudestaanrakentamisesta, katso, puuseppiä uudistamaan Herran temppeliä, niin myös niistä on kirjoitettu Kuningasten kirjan selityskirjaan. Ja hänen poikansa Amasja tuli kuninkaaksi hänen rauta-ja vaskiseppiä korjaamaan Herran temppeliä. 13 Sijaansa.

Ja työntekijät toimivat niin, että työ edistyi heidän käsissään, ja he asettivat Jumalan temppelin entiselleen sen määrämittojen mukaan ja panivat sen kuntoon. 14 Ja kun he olivat päättäneet työnsä, veivät he rahan tähheet kuninkaalle ja Joojadalle; ja niillä teettiin kaluja Herran temppeliin, jumalanpalvelus-ja uhraamiskaluja, kuppeja sekä kulta-ja hopeakaluja. Ja Herran temppelissä uhrattiin vakituiseksi polttohreja, niin kauan kuin Joojada eli. 15 Mutta Joojada kävi vanhaksi ja sai elämästä kyllänsä, ja hän kuoli. Sadan kolmenkymmenen vuoden vanha hän oli kuollessaan. 16 Ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin kuningasten joukkoon, sillä hän oli tehnyt sitä, mikä hyvä on, Israellille ja Jumalalle ja hänen temppelilleen. 17 Mutta Joojadan kuoleman jälkeen tulivat Juudan päämiehet ja kumarsivat kuningasta; ja kuningas kuuli heitä. 18 Ja he hylkäivät Herran, isensiä Jumalan, temppelin ja palvelivat aseroita ja jumalankuvia. Niin viha kohtasi Juudaa ja Jerusalemia tämän heidän rikoksensa tähden. 19 Hän lähetti heidän keskuteensa profeettoja palauttamaan heitä Herran tykölle, ja nämä varoitivat heitä, mutta he eivät kuulleet. 20 Niin Jumalan

25 Amasja oli kahdenkymmenen vuoden vanha tullessansa kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentä yhdeksän vuotta. Hänen äitiinsä oli nimeltään Jooaddan, Jerusalemistä. 2 Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, ei kuitenkaan ehyällä sydämellä. 3 Ja kun hänen kuninkuutensa oli vahvistunut, tappoi hän ne palvelijansa, jotka olivat murhanneet kuninkaan, hänen isänsä. 4 Mutta heidän lapsensa hän jätti surmaamatta: hän teki, niinkuin on kirjoitettu laissa, Mooseksen kirjassa, jossa Herra on käskenyt sanoen: "Älkööt isät kuolko lasten tähden älköötä lapset isien tähden; kokin kuolkoon oman syntinsä tähden". 5 Sitten Amasja kokosi Juudan miehet ja asetti heidät perhekunnittain, tuhannen-ja sadanpäämiesten mukaan, koko Juudan ja Benjaminin. Ja hän piti katselmuksen heistä, kaksikymmenvuotiaista ja sitä vanhemmista, ja huomasii heitä olevan kolmesataa tuhatta sotakelpoista, keihästä ja kilpeä käyttävää valiomiestä. 6 Lisäksi hän palkkasi Israelista sadalla hopeatalentilla satatuhatta sotaurohoa. 7 Mutta Jumalan mies tuli hänen luoksensa ja sanoi: "Kuningas! Älköön

Israelin sotajoukko lähtekö sinun kanssasi, sillä Herra ei ja nämä pakenivat kukaan majallensa. **23** Ja Jooas, ole Israelin, kaikkien näiden efraimilaisten, kanssa. **8** Israelin kuningas, otti Juudan kuninkaan Amasjan. Vaan lähdé sinä yksin, käy rohkeasti taisteluun; muutoin Jooaan pojaa, Jooahaan pojanojan, Beet-Semeksessä Jumala kaataa sinut vihollistesi eteen, sillä Jumalalla vangiksi ja toi hänet Jerusalemiin. Sitten hän revitti on valta auttaa ja kaataa." Amasja sanoi Jumalan Jerusalemin muuria Efraimin portista Kulmaporttiin miehelle: **9** "Mutta miten käy niiden sadan talentin, saakka, neljäsataa kynnärää. **24** Ja hän otti kaiken jotka minä olen antanut Israelin joukolle?" Jumalan mies kyllä ja hopean sekä kalut, mitä Herran temppelissä, vastasi: "Herra voi antaa sinulle paljon enemmän, kuin Oobed-Edomin huostassa oli, ja kuninkaana linnan se on". **10** Silloin Amasja erotti sen joukon, joka oli aarteet ynnä panttivankeja ja palasi Samariaan. **25** Tullut hänen luokseensa Efraimista, palaamaan kotiinsa. Mutta Amasja, Jooaan poika, Juudan kuningas, eli Siitä he vihastuivat kovin Juudaan ja menivät kotiinsa Jooaan, Jooahaan pojaa, Israelin kuninkaan, kuoleman vihasta hehkuen. **11** Mutta Amasja rohkaisi mielensä, jälkeen viisitoista vuotta. **26** Mitä muuta on kerrottavaa lähti ja vei väkensä Suolalaaksoon ja surmasi seiriläisiä Amasjan aikaisemmista ja myöhemmistä vaiheista, se kymmenen tuhatta. **12** Ja toiset kymmenen tuhatta on kirjoitettuna Juudan ja Israelin kuningasten kirjassa. Juudan miehet ottivat elävinä vangeiksi. Nämä he **27** Siitä ajasta alkaen, jolloin Amasja luopui Herrasta, veivät kallion laelle ja syöksivät heidät kallion laelta punottuun Jerusalemissa salaliittoa häntä vastaan. Hän alas, niin että he kaikki ruhjoutuivat. **13** Mutta ne, pakeni Laakiiseen, mutta Laakiiseen lähetettiin miehiä jotka kuuluivat Amasjan palauttamaan joukkoon ja hänen jälkeensä, ja he surmasivat hänet siellä. **28** Hänet jotka eivät olleet päässeet hänen kanssaan sotaan, nostettiin hevosten selkään ja haudattiin isiensä viereen hyökkäsvärt Juudan kaupunkieihin, Samariaan ja aina Juudan kaupunkiin.

Beet-Hooroniin saakka; ja he surmasivat asukkaista kolmetuhatta ja ottivat paljon saalistaa. **14** Kun Amasja, voittuaan edomilaiset, tuli takaisin, toi hän mukanaan seiriläisten jumalat ja asetti ne itselleen jumaliksi, ja hän kumarsi niitä ja poltti niille uhreja. **15** Niin Herran viha sytti Amasjaa kohtaan, ja hän lähetti hänen luokseen profeetan; tämä sanoi hänelle: "Miksi sinä etsit tuon kansan jumalia, jotka eivät voineet pelastaa omaa kansaansa sinun käsitästä?" **16** Hänen nän hänelle puhuessaan Amasja sanoi hänelle: "Olemmeko me asettaneet sinut kuninkaan neuvonantajaksi? Herkeä jo, muutoin sinut surmataan." Profeetta herkesi ja sanoi: "Minä tiedän, että Jumala on päättänyt sinut tuhota, koska sinä teet näin etkä kuule minun neuvoani". **17** Amasja, Juudan kuningas, lähetti neuvoteltuaan asiasta Jooalle, Jooahaan pojalle, Jeehun pojanojalle, Israelin kuninkaalle, tämän sanan: "Tule, otelkaamme keskenämme". **18** Mutta Jooas, Israelin kuningas, lähetti Amasjalle, Juudan kuninkaalle tämän sanan: "Libanonilla kasvava ohdake lähettil setripulle, joka kasvoi Libanonilla, tämän sanan: 'Anna tyttäresi vaimoksi minun pojalleni'. Mutta metsän eläimet Libanonilla kulkivat ohdakkeen ylitse ja tallasivat sen maahan. **19** Sinä sanot: 'Katso, minä olen voittanut edomilaiset', ja olet käynyt ylpeäksi saatuaasi kunniaa. Mutta pysy kotonasi; minkätähden tahdot tuottaa onnettamuuden: sinä itse kukistut ja Juuda sinun kanssasi?" **20** Mutta Amasja ei totellut; sillä tämä tuli Jumalalta: hän tahtoi antaa heidät alittiksi, koska he olivat etsineet Edomin jumalia. **21** Niin Jooas, Israelin kuningas, lähti liikkeelle, ja he ottelivat keskenään, hän ja Amasja, Juudan kuningas, Beet-Semeksessä, joka on Juudan aluetta. **22** Ja israelilaiset voittivat Juudan miehet,

26 Mutta koko Juudan kansa otti Ussian, joka oli kuudentoista vuoden vanha, ja teki hänet kuninkaaksi hänen isänsä Amasjan sijaan. **2** Hän linnoitti Eelatin ja palautti sen Juudalle, sittenkuin kuningas oli mennyt lepoon isiensä tykö. **3** Ussia oli kuudentoista vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentä kaksi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jekolja, Jerusalemistä. **4** Ja hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan niinkuin hänen isänsä Amasja oli tehnyt. **5** Ja hän etsi Jumalaa, niin kauan kuin Sakarja eli, joka ymmärsi Jumalan näkyjä. Ja niin kauan kuin hän etsi Herraa, antoi Jumala hänen menestystä. **6** Hän lähti sotimaan filistealaisia vastaan ja revitti Gatin, Jabnen ja Asdodin muurit; ja hän rakennutti kaupunkia Asdodin alueelle ja muualle filistealaisten maahan. **7** Ja Jumala auttoi häntä filistealaisia vastaan ja niitä arabialaisia vastaan, jotka asuivat Guur-Baalissa, sekä meunilaisia vastaan. **8** Ja ammonilaiset maksoivat veroa Ussialle, ja hänen maineensa levisi aina Egyptiin saakka, sillä hän tuli ylen mahtavaksi. **9** Ussia rakennutti Jerusalemiin tornit Kulmaportin ja Laaksopartin päälle ja Kulmauksen päälle ja varusti ne. **10** Hän rakennutti torneja myös erämaahan ja hakkautti paljon vesisäiliöitä, sillä hänenlällä oli paljon karjaa sekä Alankomaassa että ylätasangolla. Peltomiehiä ja viinitarhureita hänenlällä oli vuoristossa ja puutarhamailla, sillä hän harrasti maanviljelystää. **11** Ja Ussialla oli sotajoukko, joka teki sotapalvelusta ja lähti sotaan osastoittain, sen lukumäärän mukaan, mikä heitää oli katselmukseissa, jonka kirjuri Jegiel ja päälysmies Maaseja olivat toimittaneet Hananjan, kuninkaallisen päällikön, johdolla. **12** Perhekunta-päämiesten, sotaurojen, koko lukumäärä oli kaksisuhattaa kuusisataa. **13** Heidän johdossaan

oli kolmensadan seitsemän tuhannen viidensadan miehen suuruisen sotajoukko, joka teki väellä ja voimalla sotapalvelusta auttaakseen kuningasta viholista vastaan. **14** Ja Ussia varusti heidät, koko sotajoukon, vastaan ja voitti heidät; ja ammonilaiset antoivat hänen sinä vuonna sata talenttia hopeata, kymmenentuhatta koor-mittaa nisuja ja kymmenentuhatta koor-mittaa kylvillä, keihäillä, kypäreillä, rintahaarniskoilla, jousilla ja ohria. Tämän ammonilaiset suorittivat hännelle myösken linkokivillä. **15** Ja hän teetti Jerusalemiin taidokkaasti yhden mahtavamaksi, koska hän vaelsi vakaasti sommiteltuja sotakoneita, jotka asetettiin torneihin ja Herran, Jumalansa, edessä. **16** Mitä muuta on muurien kulmiin ja joilla ammuttiin nuolia ja suuria kiviä. Niin hänen maineensa levisi kauas, sillä hän ja hänen vaelluksestansa, katso, se on kirjoitettuna sai ihmeltävästi apua, kunnes hän tuli mahtavaksi. Israelin ja Juudan kuningasten kirjassa. **8** Hän oli **17** Mutta kun hän oli tullut mahtavaksi, ylipistyi hänen kahdenkymmenen vuoden vanha tullessaan sydämensä, niin että hän teki kelvottoman teon, hän tuli uskottomaksi Herraa, Jumalaansa, kohtaan ja meni Herran temppeiliin, suitsutusaltaalle, suitsuttamaan. **18** Niin pappi Asarja meni hänen jälkeensä sinne, mukanaan kahdeksankymmentä Herran pappia, rohkeita miehiä. **19** Nämä astuivat kuningas Ussia vastaan ja sanoivat hänelle: "Ei ole sinun asiaasi, Ussia, suitsuttaa Herralle, vaan pappien, Aaronin poikien, jotka ovat pyhitetyt suitsuttamaan. Mene ulos pyhäköstä, sillä sinä olet ollut uskoton, eikä siitä tule sinulle kunniaa Herralta Jumalalta." **20** Niin Ussia vihastui, ja hän pitti juuri suitsutusastiaa kädessään suitsuttaaksensa. Mutta kun hän vihastui pappeihin, puhkesi hänen otsaansa pitali pappien läsnöölässä Herran temppeleissä, suitsutusaltaarin ääressä. **21** Ja kun ylimmäinen pappi Asarja ja kaikki muut papit kääntyivät hänen puoleensa, niin katso, hänen lähdellä oli pitali otsassa. Silloin he äkisti karkoitivat hänet sieltä, ja itsekin hän kiiruusti lähti pois, kun Herra oli häntä lyönyt. **22** Niin kuningas Ussia tuli pitalautiseksi kuolinpäiväänsä saakka ja asui pitalautisena eri talossa, sillä hän oli eristetty Herran temppelistä. Hänen poikansa Jootam hallitsi kuninkaan linnaa ja tuomitsi maan kansaa. **23** Mitä muuta on kerrottavaa Ussista, hänen aikaisemmin ja myöhemmistä vaiheistaan, sen on profeetta Jesaja, Aamoksen poika, pannut kirjaan. **24** Ja Ussia meni lepoon isiensiä tykö, ja hänet haudattiin isiensiä viereen vainioon, kuningasten hautojen ääreen; sanottiin näet: "Hän on pitalautinen". Ja hänen poikansa Jootam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

vastaan ja voitti heidät; ja ammonilaiset antoivat hänen koor-mittaa nisuja ja kymmenentuhatta koor-mittaa toisena ja kolmantena vuotena. **6** Niin Jootam tuli linkokivillä. **7** Mitä muuta on kerrottavaa Jootamista ja kaikista hänen sodistaan kivit, ja hänen vaelluksestansa, katso, se on kirjoitettuna Israelin ja Juudan kuningasten kirjassa. **8** Hän oli kahdenkymmenen vuoden vanha tullessaan kivit, ja hänen vaelluksestansa, katso, se on kirjoitettuna vuotta. **9** Ja Jootam meni lepoon isiensiä tykö, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Aahas tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

28 Aahas oli kahdenkymmenen vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hän ei tehnyt sitä, mikä on oikein Herran silmissä, niinkuin hänen isänsä Daavid, **2** vaan vaelsi Israelin kuningasten teitä: jopa hän teki valettuja kuvia baaleille. **3** Ja hän poltti uhreja Ben-Hinnomin laaksossa ja poltti poikansa tulessa, niiden kansain kauhistavien tekojen mukaan, jotka Herra oli karkoittanut israelilaisten tieltä. **4** Ja hän teurasti ja poltti uhreja uhrikukkuloilla ja kummuilla ja jokaisen viheriän puun alla. **5** Sentähden Herra, hänen Jumalansa, antoi hänet Aramin kuninkaan käsiihin. He voittivat hänet ja ottivat hänen väestään suuren joukon vangiksi ja veivät Damaskoon. Hänet annettiin myösken Israelin kuninkaan käsiihin, ja tämä tuotti hänen suuren tappion. **6** Pekah, Remajan poika, surmasi Juudasta satakaksikymmentä tuhatta yhdenä päivänä, kaikki sotakuntoisia miehiä, koska he olivat hyljanneet Herran, isiensiä Jumalan. **7** Ja Sikri, efraimilainen urho, tappoi kuninkaan pojant Maasejan, linnan esimiehen Asrikamin ja kuninkaan lähimmän miehen Elkanan. **8** Ja israelilaiset veivät veljiltään vangeiksi vaimoja, poikia ja tyttäriä kaksisataa tuhatta, ryöstivät heiltä myös paljon saalistaa ja veivät saaliin Samariaan. **9** Siellä oli Herran profeetta nimeltä Ooded; tämä meni sotajoukkoa

27 Jootam oli kahdenkymmenen viiden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusiottista vuotta. Hänen äitinsä nimi oli Jerusa, Saadokin tytär. **2** Hän teki sitä, mikä on asti. **3** Ja nyt te ajattelette pakottaa tämän Juudan oikein Herran silmissä, aivan niinkuin hänen isänsä väen ja Jerusalemin orjiksenne ja orjattariksenne. Eikö Ussia oli tehnyt, paitsi ettei hän tunkeutunut Herran temppeliin. Mutta kansa yhä vaelsi kelvottomasti. **4** Jumalaanne, vastaan? **5** Niin kuulkaa nyt minua Hän rakennutti Yläportin Herran temppeliin ja rakennutti paljon Oofelin muuria. **6** Hän rakennutti myös kaupunki ja torneja. **7** Hän kävi sotaa ammonilaisten kuningasta vastaan, kun se oli tulossa Samanaan, ja saori heille. "Katsko, Herra, teidän isienne Jumala, on vihastunut Juudaan ja antanut heidät teidän käsiinne, ja te olette tappaneet heitä raivossa, joka ulottuu taivaaseen ja palauttakaa vangit, jotka olette ottaneet veljienne joukosta; sillä Herran vihan hehku on teidän pääällanne." **8** Silloin muutamat efraimilaisten päämiehistä, Asjara, Joohanarin poika, Berekia, Mesillemotin poika, Hiskia,

305

Sallumin poika, ja Amasa, Hadlain poika, nousivat kaksikymmentä yhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli sotaretkeltä tulevia vastaan 13 ja sanoivat heille: nimeltään Abia, Sakarjan tytär. 2 Hän teki sitä, mikä "Älkää tuoko tänne noita vankeja, sillä te saatatte on oikein Herran silmissä, aivan niinkuin hänen isänsä meidät syyllisiksi Herran edessä, kun ajattelette lisätä Daavid oli tehnyt. 3 Ensimmäisenä hallitusvuotena, meidän syntejämme ja syyllisyttämme. Onhan meidän sen ensimmäisessä kuussa, hän avasi Herran temppelin syyllisyytemme jo suuri, ja vihan hehku on Israelin ovet ja korjasi ne. 4 Sitten hän tuotti papit ja leeviläiset päälää." 14 Silloin aseväki luopui vangeista ja saaliista ja kokosi ne idässäpäin olevalle aukealle. 5 Ja hän päämiesten ja koko seurakunnan edessä. 15 Ja nimeltä sanoi heille: "Kuulkaa minua, te leeviläiset! Pyhittätykää mainitut miehet nousivat ja ottivat huostaansa vangit ja nyt ja pyhittäkää Herran, isienne Jumalan, temppeli antoivat saaliista vaatteita kaikille heidän joukossaan, ja toimittakaa saastaisuus pois pyhäköstä. 6 Sillä jotka olivat alasti. He antoivat näille vaatteita ja kenkiä, meidän isämmäme ovat olleet uskottomia ja tehneet sitä, ruokaa ja juomaa, voitelivat heitä ja toimittivat heille, mikä on pahaa Herran, meidän Jumalamme, silmissä, kaikille uupuneille, aasit ja veivät heidät Jerikoona, ja hyljänneet hänet. He käänsivät kasvonsa pois Palmukaunkiin, lähelle heidän veljiänsä. Sitten Herran asumuksesta ja käänsivät sille selkänsä. 7 He he palasivat Samariaan. 16 Siihen aikaan kuningas myösken sulkivat eteisen ovet, sammuttivat lamput, eivät Aahas lähetti sanansaattajat Assurin kuningasten tykö polttaneet suitsuketta eivätkä uhranneet polttouhreja saadaksensa apua. 17 Sillä vielä edomilaisetkin olivat pyhäkössä Israelin Jumalalle. 8 Sentähden Herran viha tulleet ja voittaneet Juudan ja ottaneet vankeja. 18 Ja on kohdannut Juudaa ja Jerusalemia, ja hän on tehnyt filistealaiset olivat tehneet ryöstöretken Alankomaan ja heidät kauhuksi, hämmästyksiksi ja pilkaksi, niinkuin Juudan Etelämaan kaupunkeihin ja valloittaneet Beeti te omin silmin näette. 9 Katso, meidän isämmäme ovat Semeksen, Aijalonin ja Gederotin, niin myös Sookon kaatuneet miekkaan, ja meidän poikamme, tyttäremme ja sen tytärkaupungit, Timran ja sen tytärkaupungit ja ja vaimomme ovat joutuneet vankeuteen tästä syystä. Gimson ja sen tytärkaupungit, ja he olivat asettuneet 10 Nyt minä aion tehdä liiton Herran, Israelin Jumalan, niihin. 19 Sillä Herra nöyrytti Juudaa Aahaan, kanssa, että hänen vihansa hehku käännytti meistä pois. Israelin kuninkaan, tähden, koska tämä oli harjoittanut 11 Älkää siis, lapseni, olko leväperäisiä, sillä teidät Herra kurittomuutta Juudassa ja ollut uskoton Herraa kohtaan. on valinnut seisomaan hänen edessänsä ja palvelemaan 20 Niin Tillegat-Pilneser, Assurin kuningas, lähti häntä häntä, olemaan hänen palvelijansa ja suitsuttamaan vastaan ja ahdisti häntä eikä tukenut häntä. 21 Sillä hännelle." 12 Silloin nousivat leeviläiset: Mahat, Amasain vaikka Aahas ryösti Herran temppeliä ja kuninkaan ja poika, ja Jooel, Asarjan poika, Kehatin jälkeläisistä; päämiesten linnoja ja antoi kaiken Assurin kuninkaalle, Merarin jälkeläisistä Kiis, Abdin poika, ja Asarja, ei hänellä ollut siitä apua. 22 Silloinkin kun häntä Jehalleelin poika; geersonilaisista Jooah, Simman poika, ahdistettiin, oli hän, kuningas Aahas, edelleen uskoton ja Eeden, Jooahin poika; 13 Elisafanin jälkeläisistä Simri Herraa kohtaan. 23 Sillä hän uhrasi Damaskon jumalille, ja Jegiel; Aasafin jälkeläisistä Sakaria ja Mattanja; 14 jotka olivat voittaneet hänet; hän ajatteli: "Koska Aramin Heemanin jälkeläisistä Jehiel ja Siime; ja Jedutunin kuningasten jumalat ovat auttaneet heitä, uhraan jälkeläisistä Semaja ja Ussiel. 15 Nämä kokosivat minäkin niille, että ne minuakin auttaisivat". Mutta ne veljensä, pyhittätyivät ja menivät, niinkuin kuningas tulivatkin hännelle ja koko Israelin lankemukseksi. 24 oli Herran sanan mukaan käskenyt, puhdistamaan Ja Aahas kokosi Jumalan temppelin kalut ja hakkasi Herran temppeliä. 16 Mutta papit menivät sisälle Herran Jumalan temppelin kalut puhdistamaan sitä, ja kaiken saastaisuuden, temppelin ovet ja teetti itselleen alttareita Jerusalemin minkä löysivät Herran temppelistä, he veivät Herran joka kolkkaan. 25 Ja jokaiseen Juudan kaupunkiin temppelin esipihalle; sieltä leeviläiset ottivat sen ja hän teetti uhrikukkuloita poltaakseen uhreja muille veivät sen ulos Kidronin laaksoon. 17 He alkoivat jumalille; ja niin hän vihotti Herran, isiensä Jumalan. pyhittämisen ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä, 26 Mitä muuta on kerrottavaa hänestä ja kaikesta ja kuukauden kahdeksantena päivänä he olivat ehtineet hänen vaelluksestaan, sekä aikaisemmassa että Herran eteiseen, ja he pyhittivät Herran temppeliä myöhemmästä, katso, se on kirjoitettuna Juudan ja kahdeksan päivää; ensimmäisen kuun kuudentenatoista Israelin kuningasten aikakirjassa. 27 Ja Aahas meni päivänä he lopettivat työnsä. 18 Silloin he menivät lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin kaupunkiin, sisälle kuningas Hiskian tykö ja sanoivat: "Me olemme Jerusalemiin; sillä häntä ei viety Israelin kuningasten puhdistaneet koko Herran temppelin, polttouhrialtarin ja hautoihin. Ja hänen poikansa Hiskia tuli kuninkaaksi kaikki sen kalut ja näkyleipäpöydän ja kaikki sen kalut. hänen sijaansa. 19 Kaikki kalut, jotka kuningas Aahas hallitusaikanansa uskottomuudessaan saastutti, me olemme panneet kuntoon ja pyhittäneet, ja katso, ne ovat Herran alttarin

29 Hiskia tuli kuninkaaksi kahdenkymmenen viiden vuoden vanhana, ja hän hallitsi Jerusalemissa

edessä." 20 Kuningas Hiskia kokosi varhain aamulla ja Manasseen, että he tulisivat Herran temppeliin kaupungin päämiehet ja meni Herran temppeliin. 21 Jerusalemiin viettämään pääsiäistä Herran, Israelin Ja he toivat seitsemän häärää, seitsemän oinasta ja Jumalan, kuniaksi. 2 Ja kuningas, hänen päämiehensä seitsemän karitsaa sekä seitsemän kaurista syntiuhraksi ja kaikki Jerusalemin seurakunta päättivät viettää valtakunnan puolesta, pyhäkön puolesta ja Juudan pääsiäistä toisessa kuussa, 3 sillä he eivät voineet puolesta. Ja hän käski pappi Aaronin poikien, pappien, viettää sitä silloin heti, koska pappeja ei ollut pyhitteytynyt uhrata ne Herran alttarilla. 22 Sitten he teurastivat riittävästi määrästä eikä kansa ollut kokoontunut raavaat, ja papit ottivat veren ja vihmoivat sen alttarille; Jerusalemiin. 4 Tämä kelpasi kuninkaalle ja kaikelle ja he teurastivat oinaat ja vihmoivat veren alttarille; seurakunnalle, 5 ja niin he päättivät kuuluttaa koko sitten he teurastivat karitsat ja vihmoivat veren alttarille. Israelissa Beersebasta Daaniin saakka, että oli tultava 23 Senjälkeen he toivat syntiuhrakauriit kuninkaan ja Jerusalemiin viettämään pääsiäistä Herran, Israelin seurakunnan eteen, ja nämä laskivat kätensä niiden Jumalan, kuniaksi. Sillä sitä ei oltu vietetty joukkolla, pääle. 24 Ja papit teurastivat ne ja uhrasivat niiden veren niinkuin kirjoitettu oli. 6 Juoksijat kulkivat, mukanaan syntiuhrina alttarilla, toimittaen koko Israellielle sovitukseen; kuninkaan ja hänen päämiestensä kirjeet, halki koko sillä kuningas oli käskenyt uhrata polttouhrin ja syntiuhrin Israelin ja Juudan ja julistivat kuninkaan käskystä: koko Israelin puolesta. 25 Ja hän asetti leeviläiset Herran "Te israelilaiset, palatkaa Herran, Aabrahamin, lisakin temppeliin, kymbaalit, harput ja kanteleet käsissä, ja Israelin Jumalan, tykö, että hän palajaisi niiden niinkuin Daavid ja kuninkaan näkijä Gaad ja profeetta tykö, jotka teistä ovat säilyneet ja pelastuneet Assurin Naatan olivat käskeneet; sillä käsky oli Herran antama kuningasten käsistä. 7 Älkää olko niinkuin teidän isänne hänen profeettainsa kautta. 26 Niin leeviläiset seisovat ja veljenne, jotka olivat uskottomat Herralle, isiensä siinä, Daavidin soittimen kässissä, ja papit, torvet kässissä. Jumalalle, niin että hän antoi teidät häviön omiksi, 27 Ja Hiskia käski uhrata alttarilla polttouhrin; ja kun niinkuin te itse näette. 8 Älkää siis olko niskureita uhraaminen alkoi, alkoi myöskin Herran veisu ja niinkuin teidän isänne; ojentakaa kätenne Herralle ja torvien soitto Daavidin, Israelin kuninkaan, soittimien tulkaa hänen pyhäkköönsä, jonka hän on pyhitännyt johtaessa. 28 Koko seurakunta kumartaen rukoili, ikuisiksi ajoiksi, ja palvelkaa Herraa, teidän Jumalaanne, veisu kaikui, ja torvet soivat-kaikkea tätä kesti, kunnes että hänen vihansa hehku käyntysi teistä pois. 9 Sillä polttouhr oli uhrattu. 29 Kun uhraaminen oli päättynyt, jos te palajatte Herran tykö, saavat teidän veljenne ja polvistuvat kuningas ja kaikki, jotka olivat hänen poikanne osakseen laupeuden voittajiltaan ja voivat kanssaan saapuvilla, kumartaen rukoilemaan. 30 Ja palata takaisin tähän maahan. Sillä Herra, teidän kuningas Hiskia ja päämiehet käskivät leeviläisten ylistää Jumalaanne, on armollinen ja laupias, eikä hän käänny Herraa Daavidin ja näkijä Aasafin sanoilla; ja nämä kasvojansa pois teistä, jos te palajatte hänen tykönsä." ylistivät häntä iloiten, polvistuvat ja kumartaen rukoilivat. 10 Ja juoksijat kulkivat kaupungista kaupunkiin Efraimiin 31 Sitten Hiskia lausui ja sanoi: "Nyt te olette tuoneet ja Manassen maassa ja aina Sebuloniin saakka. Mutta täysin käsin lahoja Herralle; astukaa esille ja tuokaa heille naurettiin ja heitä pilkattiin. 11 Kuitenkin Aserista, teurasuhreja ja kiitosuhreja Herran temppeliin". Silloin Manasesta ja Sebulonista muuttamat nöyrityvät ja seurakunta toi teurasuhreja ja kiitosuhreja, ja jokainen, tulivat Jerusalemiin. 12 Myöskin Juudassa vaikutti jonka sydän häntä siihen vaati, myöskin polttouhreja. Jumalan käsi, ja hän antoi heille yksimielisen sydämen 32 Ja seurakunnan tuomien polttouhrien lukumäärä oli tekemäään, mitä kuningas ja päämiehet olivat Herran seitsemäkymentä raavasta, sata oinasta ja kaksisataa sanan mukaan käskeneet. 13 Niin kokoontui paljon karitsaa, nämä kaikki polttouhraksi Herralle. 33 Ja pyhiä kansaa Jerusalemiin viettämään happamattoman leivän lahoja oli kuusisataa raavasta ja kolmetuhatta lammasta. juhlalla toisessa kuussa. Se oli hyvin suuri kokous. 14 34 Mutta pappeja oli niin vähän, etteivät he voineet nylkeä. Ja he nousivat ja poistivat alttarit Jerusalemista. Myös kaikkia polttouhrleuraita; sentähden heidän veljensä kaikki suitsutusalttarit he poistivat ja heittivät Kidronin leeviläiset autoivat heitä, kunnes tämä työ oli suoritettu laaksoon. 15 Sitten he teurastivat pääsiäislampaan toisen ja kunnes papit olivat pyhitteytyneet, sillä leeviläiset kuun neljäntenätoista päivänä. Ja papit ja leeviläiset pyrkivät vilpittömämmän kuin papit pyhitteytymään. 35 häpesivät ja pyhitteytivät ja toivat polttouhreja Herran Myöskin polttouhreja oli paljon ynnä yhteysuhrirasvoja temppeliin. 16 Ja he asettuivat paikoilleen, niinkuin ja polttouhrin kuuluvia juomauhreja. 36 Näin järjestettiin heidän velvollisuutensa oli Jumalan miehen Mooseksen palvelus Herran temppelissä. Ja Hiskia ja kaikki kansa lain mukaan. Papit vihmoivat veren, otettuaan sen iloisivat siitä, mitä Jumala oli kansalle valmistanut, sillä leeviläisten käsistä. 17 Sillä seurakunnassa oli monta, se oli tapahtunut äkisti. jotka eivät olleet pyhitteytyneet; niin leeviläiset huolehtivat pääsiäislammasten teurastamisesta kaikkille, jotka eivät

30 Hiskia lähti sanansaattajat kaikkeen Israeliin ja Juudaan ja kirjoitti myös kirjeet Efraimiin

suurin osa kansasta, monet Efraimista ja Manasesta, kaikesta. 6 Ja ne israelilaiset ja Juudan miehet, jotka Isaskarista ja Sebulonista, eivät olleet puhdistautuneet, asuivat Juudan kaupungeissa, toivat hekin kymmenykseni vaan sörvät pääsiäislampaan toisin, kuin kirjoitettu oli. 7 Kolmannessa kuussa he alkoivat panna joka on kiinnittänyt sydämensä Jumalan, Herran, isiensä kasoihin, ja seitsemännessä kuussa he sen lopettivat. Jumalan, etsimiseen, vaikka onkin pyhäköpuuhautta 8 Kun Hiskia ja päämiehet tulivat ja näkivät kasat, vaille". 9 Ja Herra kuuli Hiskiaa ja säästi kansaa. 10 Kiittivät he Herraa ja hänen kansaansa Israelia. 10 Ja Niin israelilaiset, jotka olivat Jerusalemissa, viettivät kun Hiskia kysyi papeilta ja leeviläisiltä näistä kasoista, seitsemän päivää happamattoman leivän juhlalaisten 11 vastasi hänelle ylimmäinen pappi Asaria, joka oli suuresta. Ja leeviläiset ja papit ylistivät joka päivä Herraa Saadokin sukua, ja sanoivat: "Siitä alkaen, kun ruvettiin voimakkailta soittimilla, Herran kunnaksi. 12 Ja Hiskia tuomaan antia Herran temppeliin, me olemme syöneet ja puhutteli ystäväillisesti kaikkia leeviläisiä, jotka taitavasti tulleet rauituksi, ja kuitenkin on jäänyt paljon täteeksi; suorittivat tehtävänsä Herran kunnaksi. Ja he sövät sillä Herra on siunannut kansaansa, ja niin on tämä seitsemän päivää juhlaukreja ja uhrasivat yhteysuhreja ja paljous jäänyt täteeksi." 13 Ja Hiskia käski laittaa ylistivät Herraa, isiensä Jumalaa. 14 Ja koko seurakunta kamvioita Herran temppeliin. Ja kun ne oli laitettu, päätti viettää juhlaa vielä toiset seitsemän päivää; ja 15 tuotiin niihin tunnollisesti anti, kymmenys ja pyhäniin vietettiin ilojuhlaa vielä seitsemän päivää. 16 Sillä lahjat. Ja niiden esimiehenä oli leeviläinen Koonanja, ja Hiskia, Juudan kuningas, oli antanut seurakunnalle hänen veljensä Siimein olivat Häntä lähinnä. 17 Ja Jehiel, anniksi tuhat härkää ja seitsemän tuhatta lammasta, Asasia, Nahat, Asael, Jerimot, Joosabat, Eliel, Jismakja, ja päämiehet olivat antaneet seurakunnalle anniksi Mahat ja Benaja olivat Koonanjan ja hänen veljensä tuhat härkää ja kymmenen tuhatta lammasta. Ja paljon pappeja pyhittäyti. 18 Niin koko Juudan seurakunta iloitsi ja samoin papit ja leeviläiset ja koko Israelista tullut seurakunta, niin myös muikalaiset, jotka olivat tulla Israelin maasta tai asuivat Juudassa. 19 Ja ihmiset ja Herralle tulevan annin ja korkeasti-pyhään lahjain Jerusalemissa oli ilo suuri, sillä Israelin kuninkaalla oli sellaista ollut Salomon, Daavidin pojan, ajoista asti ei tapahtunut Jerusalemissa. 20 Ja leeviläiset papit nousivat ja siunasivat kansan; ja heidän äänensä tuli kuulluksi, ja heidän rukouksensa tuli Herran pyhään asumukseen, taivaaseen.

31 Kun kaikki tämä oli päättynyt, lähtiivät kaikki saapuvilla olevat israelilaiset Juudan kaupunkiin ja murskasivat patsaat, hakkasivat maahan asera-karsikot ja kukistivat uhrikukkulat ja alttarit perinpojien koko Juudassa, Benjaminissa, Efraimissa ja Manassessa. Sitten kaikki israelilaiset palasivat kukaan perintömaallensa, kaupunkiinsa. 2 Ja Hiskia asetti pappien ja leeviläisten osastot, heidän osastojensa mukaan, kukaan hänen papilisensä tai leeviläisen palvelustehävänse mukaan, polttoukreja ja yhteysuhreja toimitettaessa palvelemaan, kiittämään ja ylistämään Herran leirin porteissa. 3 Minkä kuningas antoi omaisuudestaan, se käytti polttoukreiksi, aamulla ja ehtoopoltoukreiksi sekä sapatteina, uudenkuun päivinä ja juhlinna uhrattaviksi polttourekseksi, niinkuin on kirjoitettuna Herran laissa. 4 Ja hän käski kansan, Jerusalemin asukkaiden, antaa papeille ja leeviläisille heidän osuutensa, että nämä pitäisivät kiinni Herran laista. 5 Kun tämä sana levisi, antoivat israelilaiset runsaat uutiset jyvästä, viinistä, öljystä ja hunajasta ja kaikesta pellon sadosta; he toivat runsaat kymmenykseni

Siimein käskyläisintä kuningas Hiskian ja Asarjan, Jumalan temppelin esimiehen, määräyksestä. 14 Ja leeviläinen Koore, Jimnan poika, joka oli ovenvartijana idän puolella, hoiti Jumalalle annetut vapaaehtoiset tulleet Israelin maasta tai asuivat Juudassa. 15 Ja lahjat ja Herralle tulevan annin ja korkeasti-pyhään lahjain Jerusalemissa oli ilo suuri, sillä Israelin kuninkaalla oli sellaista ollut Minjamin, Jeesua, Semaja, Amarja ja Sekanja, joiden oli tapahtunut Jerusalemissa. 16 Ja leeviläiset papit nousivat ja siunasivat kansan; ja heidän äänensä tuli kuulluksi, ja heidän joukkonsa, sillä he hoitivat sitä, mikä pyhä oli, tunnollisesti. 17 Aaronin pojilla, papeilla, jotka asuivat kaupunkiensa laidunmailla, oli joka kaupungissa nimeltä mainitut miehet, joiden oli suoritettava osuudet kaikille miehenpuolle pappien joukossa ja kaikille sukuluetteloihin merkitylle leeviläisille. 18 Nämä Hiskia tekivät koko Juudassa; hän teki sitä, mikä oli hyvä, oikeata ja totta Herran, hänen Jumalansa, edessä. 19 Ja kaiken, miin hän ryhti etsiessään Jumalaansa, koskipa se palvelusta Jumalan temppelissä tai lakia ja käskyjä, sen hän teki kaikesta sydä mestänsä, ja hän menestyi.

32 Näiden tapausten ja Hiskian vakaan vaelluksen jälkeen tuli Sanherib, Assurin kuningas, ja hyökkäsi Juudaan, piiritti sen varustettuja kaupunkeja

ja aikoi valloitaa ne itsellensä. **2** Kun Hiskia näki ole pelastava kansaansa minun käsistäni". **18** Ja Sanheribin tulevan ja olevan aikeessa sotia Jerusalemia Jerusalemin kansalle, jota oli muurilla, he huusivat vastaan, **3** neuvotteli hän päämiestensä ja urhojensa kovalla äänellä juudankielellä nostaaakseen heissä pelon kanssa tukkiaksensa vesilähteet, jotka olivat kaupungin ja kauhun, että saisivat kaupungin valloitetuksi. **19** Ja he ulkopuolella; ja he kannattivat häntä siinä. **4** Niin puhuivat Jerusalemin Jumalasta niinkuin muiden maiden kokoontui paljon kansaa, ja he tukkivat kaikki lähteet ja kansain jumalista, jotka ovat ihmiskäteen tekoa. **20** Mutta puron, joka juoksee sen seudun läpi; sillä he sanoivat: kuningas Hiskia ja profeetta Jesaja, Aamoksen poika, "Miksi Assurin kuninkaat tultuansa löytäisivät vettä rukoilivat tämän tähden ja huusivat taivaan puoleen. **21** viljalti?" **5** Ja hän rohkaisi mielensä, rakensi koko revityn Silloin Herra lähetti enkelin, joka tuhosи kaikki sotaurot, osan muuria ja korotti torneja ja teki sen ulkopuolelle ruhtinaat ja pääliköt Assurin kuninkaana leirissä, niin että toisen muurin, varusti Millon Daavidin kaupungissa hän häpeä kasvoillaan palasi takaisin maahansa. Ja ja teetti paljon heittoaseita ja kilpiä. **6** Ja hän asetti kun hän kerran meni jumalansa temppeliin, kaatoivat sotapäällikötä kansalle ja kokosi heidät luokseensa hännet siellä miekalla ne, jotka olivat lähteneet hänen aukealle kaupungin portin eteen ja puhui ystäväilisesti omasta ruumiilstansa. **22** Näin Herra vapahti Hiskian ja heille ja sanoi: **7** "Olkaa lujat ja rohkeat, älkää peljätkö Jerusalemin asukkaat Sanheribin, Assurin kuninkaan, älkääkä arkailko Assurin kuningasta ja kaikkea joukkoa, käsistä ja kaikkien käsistä, ja hän johdatti heitä joka joka on hänen kanssansa; sillä se, joka on meidän taholla. **23** Ja monet toivat Herralle lahoja Jerusalemiin kanssamme, on suurempi kuin se, joka on hänen ja Hiskialle, Juudan kuninkaalle, kalleuksia; ja hän kanssansa. **8** Hänen kanssansa on lihan käsivarsi, mutta kohosi sen jälkeen kaikkien kansojen silmissä. **24** Niihin meidän kanssamme on Herra, meidän Jumalamme, aikoihin Hiskia sairastui ja oli kuolemaisillaan. Niin hän meitä auttamassa ja meidän sotiamme sotimassa." Ja rukoili Herraa, ja hän vastasi hänelle ja antoi hänelle kansa luotti Hiskian, Juudan kuninkaan, sanoihin. **9** tapahtua ihmeen. **25** Mutta Hiskia ei palkinnut hyvää Tämän jälkeen Sanherib, Assurin kuningas, ollessaan hyvällä, vaan hänen sydämensä ylpisty; sentähden itse koko sotavoimansa kanssa Laakiin edustalla, lähetti hänen ja Juudan ja Jerusalemin osaksi tuli viha. **26** palvelijoitansa Jerusalemiin Hiskian, Juudan kuninkaan, Mutta kun Hiskia nöyrtyi sydämensä ylpeydestä, hän ja luo ja kaikkien Jerusalemissa olevien Juudan miesten Jerusalemin asukkaat, ei Herran viha kohdannut heitä luo ja käski sanoa: **10** "Näin sanoo Sanherib, Assurin Hiskian päivinä. **27** Hiskialle tuli ylen paljon rikkautta ja kuningas: Mihin te luotatte, kun jäätte Jerusalemiin kunniaa; hän hankki itselleen aarrekammioita hopeata, saarroksia? **11** Eikö Hiskia viettele teitä ja saata teitä kultaa, kalliita kiviä, hajuaiteita, kilpiä ja kaikkinaisia kuolemaan nälkään ja janoon, kun hän sanoo: Herra, kallisarvoisia kaluja varten, **28** varastohuoneita jyvä-, meidän Jumalamme, pelastaa meidät Assurin kuninkaan viini-ja öljysatoa varten ja talleja kaikenlaisille juhdille ja käsistä? **12** Eikö tämä sama Hiskia ole poistanut hänen karjalumoja tarhoihin. **29** Myös rakennutti hän itsellensä uhrikukkuloitansa ja alttareitansa ja sanonut Juudalle ja kaupunkie ja hankki suuret laumat pikkukarjaa ja Jerusalemille näin: "Yhden ainoan alttarin edessä on raavaskarjaa, sillä Jumala oli antanut hänelle ylen suuren teidän kumartaen rukoiltava ja sillä uhreja polttettava?" omaisuuden. **30** Hiskia myös tukki Giihonin veden **13** Ettekö tiedä, mitä minä ja minun isäni olemme tehneet yläjuoksun ja johti veden alas, länteenpäin, Daavidin muiden maiden kaikille kansolle? Ovatko näiden maiden kaupunkiin. Ja Hiskia menestyi kaikessa, mitä hän teki. kansain jumalat voineet pelastaa maatansa minun **31** Niinpä Jumala ainoastaan koetellakseen häntä ja käsistäni? **14** Onko kukaan minun isieni tuhoamien tullakseen tuntemaan kaiken, mitä hänen sydämessään kansojen kaikista jumalista voinut pelastaa kansaansa oli, jätti hänet Baabelin ruhtinasten lähettiläiden valtaan, minun käsistäni? Kuinka sitten teidän Jumalanne voisi jotka olivat lähetetyt hänen luokseen tiedustelemaan pelastaa teidät minun käsistäni? **15** Älkää siis antako ihmettä, joka oli tapahtunut maassa. **32** Mitä muuta on Hiskian näin pettää ja vietellä itseänne älkääkä uskoko kerrottavaa Hiskiasta ja hänen hurskaista teistanssa, häntä, sillä ei minkään kansan eikä minkään valtakunnan katso, se on kirjoitettuna profeetta Jesajan, Aamoksen jumala ole voinut pelastaa kansaansa minun käsistäni pojan, näysä, Juudan ja Israelin kuningasten kirjassa. tai minun isieni käsistä, saati sitten teidän Jumalanne: **33** Ja Hiskia meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin ei hän pelasta teitä minun käsistäni." **16** Ja hänen siihen, mistä noustaan Daavidin jälkeläisten haudoille. palvelijansa puhuivat vielä enemmän Herraa Jumalaa ja Ja koko Juuda ja Jerusalemin asukkaat osoittivat hänen hänen palvelijaansa Hiskiaa vastaan. **17** Hän kirjoitti tunnus, kun hän kuoli. Ja hänen poikansa Manasse tuli myös kirjeen herjatakseen Herraa, Israelin Jumalaa, ja kuninkaaksi hänen sijaansa.

puhuakseen häntä vastaan; siinä sanottiin näin: "Niinkuin muiden maiden kansain jumalat eivät ole pelastaneet kantojansa minun käsistäni, niin ei Hiskian kaan Jumala **33** Manasse oli kahdentoinsta vuoden vanha tullessansa kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentä viisi vuotta. **2** Hän teki

sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, niiden kansain kuningasten aikakirjassa. **19** Ja hänen rukouksestaan ja kauhistavien tekojen mukaan, jotka Herra oli karkoitanut kuinka hän tuli kuulluksi, ja kaikista hänen synneistään israelilaisten tieltä. **3** Hän rakensi jälleen uhrikukkulat, ja uskottomuudestaan ja niistä paikoista, joihin hän jotka hänen isänsä Hiskia oli kukistanut, pystytti alttareja rakennutti uhrikukkuloita ja pystytti asera-karsikoita ja baaleille, teki aseroja ja kumarsi ja palveli kaikkea jumalankuvia, ennenkuin hän nöyrtyi, katso, niistä on taivaan joukko. **4** Hän rakensi alttareja myös Herran kirjoitettu Hoosain aikakirjaan. **20** Ja Manasse meni temppeiliin, josta Herra oli sanonut: "Jerusalemissa lepoon isänsä tykö, ja hänet haudattiin linnaansa. Ja on minun nimeni oleva iankaikkisesti". **5** Hän rakensi hänen poikansa Aamon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. alttareja kaikelle taivaan joukolle Herran tempelin **21** Aamon oli kahdenkymmenen kahden vuoden vanha molempiin esipihoihin. **6** Myös pani hän poikansa tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kulkemaan tulen läpi Ben-Hinnomin laaksossa, ennusteli kaksi vuotta. **22** Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran merkeistä, harjoitti noituutta ja velhoutta ja hankki silmissä, niinkuin hänen isänsä Manasse oli tehnyt. itsellensä vainaja- ja tietäjähenkien manaaajia; hän teki Ja Aamon uhrasi kaikille niille jumalankuville, jotka paljon sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja vihotti hänen isänsä Manasse oli teettänyt, ja palveli niitä. **23** hänet. **7** Ja teettämänsä veistetyn kuvapatsaan hän Mutta hän ei nöyritynyt Herran edessä, niinkuin hänen asetti Jumalan temppeiliin, josta Jumala oli sanonut isänsä Manasse oli nöyritynyt, vaan hän, Aamon, sälytti Daavidille ja hänen pojallensa Salomolle: "Tähän päällensä suuren syntivelan. **24** Niin hänen palvelijansa temppeili ja Jerusalemiin, jonka minä olen valinnut tekivät salaliiton häntä vastaan ja tappoivat hänet hänen kaikista Israelin sukukunnista, minä asetan nimeni linnassansa. **25** Mutta maan kansa surmasi kaikki ikiaikoksi. **8** Enkä minä enää kuljeta Israelin jalkoja pois ne, jotka olivat tehneet salaliiton kuningas Aamonia siitä maaasta, jonka olen määärännyt teidän isillenne, jos vastaan; ja maan kansa teki hänen poikansa Joosian Israel vain tarkoin noudattaa kaikkea, mitä minä olen kuninkaaksi hänen sijaansa.

34 Joosia oli kahdeksan vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolmekymmentä yksi vuotta. **2** Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, ja vaelsi isänsä Daavidin teitä, poikkeamatta oikealle tai vasemmalle. **3** Kahdeksantena hallitusvuotenaan, ollessansa vielä nuorukainen, hän alkoi etsiä isänsä Daavidin Jumalaa; ja kahdentenatoista vuotena hän alkoi puhdistaa Juudaa ja Jerusalemia uhrikukkuloista ja asera-karsikoista sekä veistetyistä ja valetuista jumalankuvista. **4** Baalin alttarit kukistettiin hänen läsnölässään, ja niiden yli kohoavat auringonpatsaat hän hakkasi maahan, ja asera-karsikot sekä veistetyt ja valetut jumalankuvat hän murskasi ja rouhensi ja sirotteili niiden haudoille, jotka olivat niille uhranneet. **5** Ja pappien luut hän poltti heidän alttareillaan. Niin hän puhdisti Juudan ja Jerusalemin. **6** Manassen, Efraimin ja Simeonin kaupungeissa aina Naftaliin asti, yltympäri, hän heidän miekoillaan **7** kukisti alttarit, lõi palasiksi ja rouhensi asera-karsikot ja jumalankuvat, ja hän hakkasi maahan kaikki auringonpatsaat koko Israelin maasta. Sitten hän palasi Jerusalemiin. **8** Kahdeksantenoista hallitusvuotenaan, puhdistessaan maata ja temppeiliä, hän lähetti Saafanin, Asajan pojat, kaupungin päälikön Maasejan ja kansleri Jooahin, Jooahaan pojat, korjaamaan Herran, hänen Jumalansa, temppeiliä. **9** Ja he tulivat ylimmäisen papin Hilkian luo ja jättivät Jumalan temppeiliin tuodut rahat, joita leeviläiset, ovenvartijat, olivat koonneet Manasesta, Efraimista ja koko muusta Israelista ja koko Juudasta, Benjaminista ja Jerusalemin asukkailta. **10** He

antovat ne työntekijöille, jotka oli pantu valvomaan töitä sydämesi on pehminnyt ja sinä olet näyrtynyt Jumalan Herran temppelissä, ja nämä maksoivat niillä työmiehet, edessä, kuullessasi, mitä hän on puhunut tästä paikkaa jotka työskentelivät Herran temppelissä, laittoivat ja ja sen asukkaita vastaan, koska sinä olet näyrtynyt korjasivat temppeliä; **11** niistä annettiin myös puusepille minun edessäni ja reväissyt vaatteesi ja itkenyt minun ja rakentajille, että nämä ostaisivat hakattuja kiviä edessäni, niin minä myös olen kuullut sinua, sanoo ja puutavaraa kiinnitysparruksi ja kattohirsiksi niihin Herra. **28** Katso, minä korjaan sinut isiesi tykö, ja sinä rakennuksiin, jotka Juudan kuninkaat olivat turmelleet. **12** Nämä miehet toimivat siinä työssä luottamusmiehinä. saat rauhassa siirtyä hautaasi, ja sinun silmäsi pääsevät Ja leeviläiset Jahat ja Obadja, Merarin jälkeläiset, ja näkemästä kaikkea onnettomuutta, minkä minä annan kohdasta tätä paikkaa ja sen asukkaita." Ja he toivat Sakaria ja Mesullam, Kehatin jälkeläiset, oli pantu kuninkaalle tämän vastauksen. **29** Niin kuningas lähetti valvomaan ja johtamaan heitä, ja myös kaikki leeviläiset, kokoamaan luokseensa kaikki Juudan ja Jerusalemin jotka ymmärsivät soittimia. **13** He myöskin valvoivat vanhimmat. **30** Ja kuningas meni Herran temppeliin, taakankantaja ja johtivat kaikkia työmiehiä eri töissä. hän ja kaikki Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat, Leeviläisiä oli kirjureina, virkamiehiä ja ovenvartijoina. myöskin papit ja leeviläiset, kaikki kansa suurimmasta **14** Kun he olivat viemässä ulos Herran temppeliin tuotuja pienimpään asti, ja hän luki heidän kuultensa kaikki rahoja, löysi pappi Hilkia Herran lain kirjan, joka oli Herran temppelistä löydetyn liitonkirjan sanat. **31** Ja annettu Mooseksen kautta. **15** Ja Hilkialausui ja sanoii kuningas asettui paikallensa ja teki Herran edessä kirjuri Saafanille: "Minä löysin Herran temppelistä lain liiton, että heidän tuli seurata Herraa, noudattaa hänen kirjan". Ja Hilkia antoi kirjan Saafanille. **16** Saafan vei käskyjänsä, todistuksiansa ja sääädöksiänsä kaikesta kirjan kuninkaalle ja teki lisäksi kuninkaalle selon asiasta, sydämestään ja kaikesta sielustansa ja täyttää liiton sanoen: "Kaikki, mitä annettiin palvelijaisi tehtäväksi, sanat, jotka ovat kirjoitetut siihen kirjaan. **32** Ja hän he ovat tehneet: **17** he ovat ottaneet esille rahaat, jotka otti siihen liittoon kaikki, jotka olivat Jerusalemissa olivat Herran temppelissä, ja antaneet ne työvalvojille ja Benjaminissa. Ja Jerusalemin asukkaat tekivät, ja työntekijöille". **18** Ja kirjuri Saafan kertoi kuninkaalle niinkuin Jumalan, heidän isiensä Jumalan, liitto vaati. sanoen: "Pappi Hilkia antoi minulle erään kirjan". Ja **33** Ja Joosia poisti kaikki kauhistukset israelilaisten Saafan luki siitä kuninkaalle. **19** Kun kuningas kuuli kaikista maakunnista ja vaati jokaista, joka Israelissa oli, lain sanat, repäisi hän vaatteensa. **20** Ja kuningas palvelemaan Herraa, heidän Jumalaansa. Niin kauan käske Hilkia, Ahikamia, Saafanin poikaa, Abdonia, kuin hän eli, he eivät luopuneet pojista Herrasta, isiensä Miikan poikaa, kirjuri Saafania ja Asajaa, kuninkaan palvelijaa, sanoen: **21** "Menkää ja kysykää minun puolestani ja niiden puolesta, joita on jäljellä Israelista ja Juudasta, neuvoa Herralta tästä löydetyistä kirjasta. Sillä suuri on Herran viha, joka on vuodatettu meidän ylitsemme, sentähden että meidän isämme eivät ole noudattaneet Herran sanaa eivätkä tehneet mitään kaikesta siitä, mikä on kirjoitettuna tässä kirjassa." **22** Niin Hilkia ynnä ne muut, jotka kuningas määräsi, menivät naisprofeetta Huldan tykö, joka oli vaatevaraston hoitajan Sallumin, Tokhatin pojat, Hasran pojapojat, vaimo ja asui Jerusalemissa, toisessa kaupunginosassa. Ja he puhuivat hänelle, niinkuin edellä mainittiin. **23** Niin hän sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Sanokaa sille miehelle, joka lähettili teidät minun tyköni: **24** 'Näin sanoo Herra: Katso, minä annan onnettomuuden kohdata tätä paikkaa ja sen asukkaita, kaikkien kirousten, jotka on kirjoitettu siihen kirjaan, jota on luettu Juudan kuninkaalle, **25** koska he ovat hyljänneet minut ja polttaneet uhreja muille jumalille ja vihoittaneet minut kaikilla kättensä teoilla; sillä minun vihani on vuodatettu tämän paikan yli, eikä se ole sammuva. **26** Mutta Juudan kuninkaalle, joka on lähetänyt teidät kysymään neuvoa Herralta, sanokaa näin: Näin sanoo Herra, Israelin Jumala, niistä sanoista, jotka sinä olet kuullut: **27** Koska

sydämesi on pehminnyt ja sinä olet näyrtynyt Jumalan

edessä, kuullessasi, mitä hän on puhunut tästä paikkaa

ja sen asukkaita vastaan, koska sinä olet näyrtynyt

korjasivat temppeliä; **11** niistä annettiin myös puusepille minun edessäni ja reväissyt vaatteesi ja itkenyt minun ja rakentajille, että nämä ostaisivat hakattuja kiviä edessäni, niin minä myös olen kuullut sinua, sanoo ja puutavaraa kiinnitysparruksi ja kattohirsiksi niihin Herra. **28** Katso, minä korjaan sinut isiesi tykö, ja sinä rakennuksiin, jotka Juudan kuninkaat olivat turmelleet. **12** Nämä miehet toimivat siinä työssä luottamusmiehinä. saat rauhassa siirtyä hautaasi, ja sinun silmäsi pääsevät Ja leeviläiset Jahat ja Obadja, Merarin jälkeläiset, ja näkemästä kaikkea onnettomuutta, minkä minä annan kohdasta tätä paikkaa ja sen asukkaita." Ja he toivat Sakaria ja Mesullam, Kehatin jälkeläiset, oli pantu kuninkaalle tämän vastauksen. **29** Niin kuningas lähetti valvomaan ja johtamaan heitä, ja myös kaikki leeviläiset, kokoamaan luokseensa kaikki Juudan ja Jerusalemin jotka ymmärsivät soittimia. **13** He myöskin valvoivat vanhimmat. **30** Ja kuningas meni Herran temppeliin, taakankantaja ja johtivat kaikkia työmiehiä eri töissä. hän ja kaikki Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat, Leeviläisiä oli kirjureina, virkamiehiä ja ovenvartijoina. myöskin papit ja leeviläiset, kaikki kansa suurimmasta **14** Kun he olivat viemässä ulos Herran temppeliin tuotuja pienimpään asti, ja hän luki heidän kuultensa kaikki rahoja, löysi pappi Hilkia Herran lain kirjan, joka oli Herran temppelistä löydetyn liitonkirjan sanat. **31** Ja annettu Mooseksen kautta. **15** Ja Hilkialausui ja sanoii kuningas asettui paikallensa ja teki Herran edessä kirjuri Saafanille: "Minä löysin Herran temppelistä lain liiton, että heidän tuli seurata Herraa, noudattaa hänen kirjan". Ja Hilkia antoi kirjan Saafanille. **16** Saafan vei käskyjänsä, todistuksiansa ja sääädöksiänsä kaikesta kirjan kuninkaalle ja teki lisäksi kuninkaalle selon asiasta, sydämestään ja kaikesta sielustansa ja täyttää liiton sanoen: "Kaikki, mitä annettiin palvelijaisi tehtäväksi, sanat, jotka ovat kirjoitetut siihen kirjaan. **32** Ja hän he ovat tehneet: **17** he ovat ottaneet esille rahaat, jotka otti siihen liittoon kaikki, jotka olivat Jerusalemissa olivat Herran temppelissä, ja antaneet ne työvalvojille ja Benjaminissa. Ja Jerusalemin asukkaat tekivät, ja työntekijöille". **18** Ja kirjuri Saafan kertoi kuninkaalle niinkuin Jumalan, heidän isiensä Jumalan, liitto vaati. sanoen: "Pappi Hilkia antoi minulle erään kirjan". Ja **33** Ja Joosia poisti kaikki kauhistukset israelilaisten Saafan luki siitä kuninkaalle. **19** Kun kuningas kuuli kaikista maakunnista ja vaati jokaista, joka Israelissa oli, lain sanat, repäisi hän vaatteensa. **20** Ja kuningas palvelemaan Herraa, heidän Jumalaansa. Niin kauan käske Hilkia, Ahikamia, Saafanin poikaa, Abdonia, kuin hän eli, he eivät luopuneet pojista Herrasta, isiensä Miikan poikaa, kirjuri Saafania ja Asajaa, kuninkaan palvelijaa, sanoen: **21** "Menkää ja kysykää minun puolestani ja niiden puolesta, joita on jäljellä Israelista ja Juudasta, neuvoa Herralta tästä löydetyistä kirjasta. Sillä suuri on Herran viha, joka on vuodatettu meidän ylitsemme, sentähden että meidän isämme eivät ole noudattaneet Herran sanaa eivätkä tehneet mitään kaikesta siitä, mikä on kirjoitettuna tässä kirjassa." **22** Niin Hilkia ynnä ne muut, jotka kuningas määräsi, menivät naisprofeetta Huldan tykö, joka oli vaatevaraston hoitajan Sallumin, Tokhatin pojat, Hasran pojapojat, vaimo ja asui Jerusalemissa, toisessa kaupunginosassa. Ja he puhuivat hänelle, niinkuin edellä mainittiin. **23** Niin hän sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Sanokaa sille miehelle, joka lähettili teidät minun tyköni: **24** 'Näin sanoo Herra: Katso, minä annan onnettomuuden kohdata tätä paikkaa ja sen asukkaita, kaikkien kirousten, jotka on kirjoitettu siihen kirjaan, jota on luettu Juudan kuninkaalle, **25** koska he ovat hyljänneet minut ja polttaneet uhreja muille jumalille ja vihoittaneet minut kaikilla kättensä teoilla; sillä minun vihani on vuodatettu tämän paikan yli, eikä se ole sammuva. **26** Mutta Juudan kuninkaalle, joka on lähetänyt teidät kysymään neuvoa Herralta, sanokaa näin: Näin sanoo Herra, Israelin Jumala, niistä sanoista, jotka sinä olet kuullut: **27** Koska

35 Sitten Joosia vietti Jerusalemissa pääsiäistä Herran kunniaaksi. Pääsiäislammassa teurastettiin ensimmäisen kuun neljäntätoista päivänä. **2** Hän asetti papit heidän palvelustehtäviinsä ja rohkaisi heitä palvelemaan Herran temppelissä. **3** Ja hän sanoi leeviläisille, jotka opettivat kaikkea Israelia ja jotka olivat pyhitetyt Herralle: "Pankaa pyhä arkki temppeliin, jonka Salomo, Daavidin poika, Israelin kuningas, on rakentanut; ei teidän enää tarvitse kantaa sitä olallanne. Palvelkaa nyt Herraa, Jumalaanne, ja hänen kansaansa Israelia. **4** Valmistautuaan perhekunnittain, osastojenne mukaan, Daavidin, Israelin kuninkaan, määräyksen ja hänen poikansa Salomon käskykirjan mukaan, **5** ja asettukaa pyhäkköön veljenne, rahvaan, perhekuntaryhmienvi mukaan, niin että jokaista ryhmää kohden on yksi leeviläisten perhekuntaosasto. **6** Niin teurastakaan pääsiäislammassa ja pyhittäytävä ja valmistakaa se veljilleen, tehdäksenne Herran sanan mukaan, joka on puhuttu Mooseksen kautta." **7** Ja Joosia antoi rahvaalle anniksi pikkukarja, karitsoita ja vohlia, kolmekymmentä tuhatta luvultaan, kaikki pääsiäisuhreiksi kaikki saapuvilla oleville, ja kolmetuhatta raavasta, kaikki nämä kuninkaan omaisuutta. **8** Ja hänen päämiehensä

antoivat vapaaehtoisesti annin kansalle, papeille ja leeviläisille. Hilkia, Sakarja ja Jehiel, Jumalan temppelin sanoi palvelijoillensa: "Viekää minut pois, sillä minä esimiehet, antoivat papeille pääsiäisuhreiksi kaksituhatta kuusisataa karitsaa, niin myös kolmesataa raavasta. **9** Juuda ja Jerusalemin surivat Joosiaa. **23** Mutta ampujat ampuivat kuningas Joosiaa; ja kuningas olen pahasti haavoittunut". **24** Niin hänen palvelijansa siisivät hänent sotavaunuista ja panivat hänent hänen Ja Koonanja, Semaja ja hänen veljensä Netanel, sekä toisin vaunuihinsa ja kuljettivat hänent Jerusalemiin. Ja Hasabja, Jegiel ja Joosabad, leeviläisten päämiehet, hän kuoli, ja hänet haudattiin siensä hautoihin. Ja koko antoivat antina leeviläisille pääsiäisuhreiksi viisituhatta Juuda ja Jerusalemin surivat Joosiaa. **25** Ja Jeremia seippitti karitsaa ja viisisataa raavasta. **10** Nämä järjestettiin itkuvirren Joosiasta. Ja kaikki laulajat ja laulajattaret ovat jumalanpalvelus. Ja papit asettuivat paikoilleen ja itkuvirssään puhuneet Joosiasta aina tähän päivään samoin leeviläiset osastoittain, niinkuin kuningas oli asti; ja nämä ovat tulleet yleisiksi Israelissa. Katsko, käskenyt. **11** Sitten teurastettiin pääsiäislammassa, ja ne ovat kirjoitettuna "Itkuvirssä". **26** Mitä muuta on papit vihmoivat veren, jonka olivat ottaneet leeviläisten kerrottavaa Joosiasta ja hänen hurskaista teistansa, käsistä; ja leeviläiset nylkivät nahaan. **12** Mutta he joita hän teki sen mukaan, kuin on kirjoitettuna Herran panivat syrjään polttouhrikappaleet, antaakseen ne laissa, **27** hänen sekä aikaisemmissa että myöhemmistä rahvaalle perhekuntaryhmittäin, uhrattavaksi Herralle, vaiheistaan, katsko, se on kirjoitettuna Israelin ja Juuden niinkuin on kirjoitettuna Mooseksen kirjassa; samoin kuningasten kirjassa.

he tekivät myös raavaille. **13** Ja he paistoivat tulella pääsiäislampaan säädettyllä tavalla; mutta pyyhät lahjat he keittivät padoissa, ruukuissa ja vadeissa ja veivät ne kiiruusti rahvaalle. **14** Sitten he valmristivat itsellensä ja papeille, sillä papit, Aaronin pojat, olivat yöhön saakka uhraamassa polttouhria ja rasvoja; sentähden leeviläiset valmristivat itsellensä ja papeille, Aaronin pojille. **15** Ja veisaajat, Aasafin pojat, olivat paikoillaansa, niinkuin Daavid, Aasaf, Heeman ja Jedutun, kuninkaan näkijä, olivat määränneet, niin myös ovenvartijat jokaisella portilla; heidän ei ollut lupa lähteä palveluksestaan, vaan heidän leeviläiset veljensä valmristivat heille. **16** Nämä järjestettiin kaikki Herran palvelus sinä päivänä, pääsiäisen vietto ja polttouhrien uhraaminen Herran alttarilla, niinkuin kuningas Joosia oli käskenyt. **17** Nämä viettivät saapuvilla olevat israelilaiset sinä aikana pääsiäistä ja happamattona leivän juhlaa seitsemän päivää. **18** Sellaista pääsiäistä ei oltu viettetty Israelissa profeetta Samuelin ajoista asti; sillä ei kukaan Israelin kuninkaista ollut viettänyt semmoista pääsiäistä, kuin nyt viettivät Joosia, papit ja leeviläiset, koko Juuda ja saapuvilla olevat israelilaiset sekä Jerusalemin asukkaat. **19** Joosian kahdeksantenatoista hallitusvuotena vietettiin tämä pääsiäinen. **20** Kaiken tämän jälkeen, sittenkuin Joosia oli pannut kuntoon temppelin, lähti Neko, Egyptin kuningas, sotimaan Karkemista vastaan, joka on Eufratin varrella; ja Joosia meni häntä vastaan. **21** Niin Neko lähetti sanansaattajat hänen luokseen ja käski sanoa: "Mitä sinulla on tekemistä minun kanssani, Juudan kuningas? Enhän minä nyt tule sinua vastaan, vaan sitä sukua vastaan, joka on sodassa minun kanssani, ja Jumala on käskenyt minua kiuruhtamaan. Jätä rauhaan Jumala, joka on minun kanssani, ettei hän tuhoaisi sinua." **22** Mutta Joosia ei väistänyt häntä, vaan pukeutui tuntemattomaksi taistellakseen häntä vastaan, eikä kuullut Nekon sanoja, jotka kuitenkin tulivat Jumalan suusta. Niin hän meni taistelemaan Megiddon tasangolle.

36 Maan kansa otti Joosian pojan Jooahaan ja teki hänet kuninkaaksi Jerusalemiin hänen isänsä jälkeen. **2** Jooahas oli kahdenkymmenen kolmen vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolme kuukautta. **3** Mutta Egyptin kuningas pani hänet viralta Jerusalemissa ja otti maasta pakkoverona sata talenttia hopeata ja yhden talentin kultaa. **4** Ja Egyptin kuningas teki hänen veljensä Eljakimin Juudan ja Jerusalemin kuninkaaksi ja muutti hänen nimensä Joojakimiksi. Mutta hänen veljensä Jooahaan Neko otti ja vei Egyptiin. **5** Joojakim oli kahdenkymmenen viiden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hän teki sitä, mikä oli pahaa Herran, hänen Jumalansa, silmissä. **6** Ja Nebukadnessar, Baabelin kuningas, lähti häntä vastaan ja kytki hänet vaskikahleisiin viedäkseen hänet Baabeliin. **7** Nebukadnessar vei Herran temppelin kaluja Baabeliin ja pani ne temppeliinsä Baabelissa. **8** Mitä muuta on kerrottavaa Joojakimista ja niistä kauhistuksista, joita hän teki, ja mitä hänessä havaittiin, katsko, se on kirjoitettuna Israelin ja Juudan kuningasten kirjassa. Ja hänen poikansa Joojakin tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. **9** Joojakin oli kahdeksantoista vuoden vanha tullessansa kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolme kuukautta ja kymmenen päivää. Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. **10** Vuoden vaiheessa kuningas Nebukadnessar lähetti noutamaan hänet Baabeliin, hänet ynnä Herran temppelin kallisarvoiset kalut. Ja hän teki hänen veljensä Sidkian Juudan ja Jerusalemin kuninkaaksi. **11** Sidkia oli kahdenkymmenen yhden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. **12** Hän teki sitä, mikä oli pahaa Herran, hänen Jumalansa, silmissä: hän ei nöyritynyt profeetta Jeremian edessä, jonka sana tuli Herran suusta. **13** Myöskin hän kapinoi kuningas Nebukadnessaria vastaan, joka kuitenkin oli vannottanut

hänet Jumalan kautta. Hän oli niskuri ja paadutti sydämensä, niin ettei hän kääntynyt Herran, Israelin Jumalan, puoleen. 14 Myös kaikki pappien päämiehet ja kansa harjoittivat paljon uskottomuutta jäljitelemällä pakanain kaikkia kauhistuksia, ja he saastuttivat Herran temppelin, jonka hän oli pyhittänyt Jerusalemissa. 15 Ja Herra, heidän isiensä Jumala, lähetti, varhaisesta alkaen, vähän väliä heille varoituksia sanansaattajainsa kautta, sillä hän sääli kansaansa ja asumustansa. 16 Mutta he pilkkasivat Jumalan sanansaattajia ja halveksivat hänen sanaansa ja häpäisivät hänen profeettojansa, kunnes Herran viha hänen kansaansa kohtaan oli kasvanut niin, ettei apua enää ollut. 17 Niin hän toi heidän kimppuunsa kaldealaisen kuninkaan ja surmautti miekalla heidän nuoret miehensä heidän pyhäkössänsä eikä säästänyt nuorukaista eikä neitosta, ei vanhusta eikä harmaapäättä; kaikki hän antoi tämän käsiiin. 18 Ja kaikki Jumalan temppelin kalut, sekä suuret että pienet, ja Herran temppelin aarteet sekä kuninkaan ja hänen päämiestensä aarteet, kaikki hän vei Baabeliin. 19 Jumalan temppeli poltettiin, Jerusalemin muurit revittiin, kaikki sen palatsit poltettiin tulella, ja kaikki sen kallisarvoiset esineet hävitettiin. 20 Ja jotka olivat säilyneet miekalta, ne vietin pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin. Ja he olivat hänen ja hänen poikiensa palvelijoina, kunnes Persian valtakunta sai vallan. 21 Ja niin toteutui Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeremian suun kautta, kunnes maa oli saanut hyvityksen sapateistaan-niin kauan kuin se oli autiona, se lepäsi-kunnes seitsemänkymmentä vuotta oli kulunut. 22 Mutta Kooreksen, Persian kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena herätti Herra, että täytyisi Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeremian suun kautta, Kooreksen, Persian kuninkaan, hengen, niin että tämä koko valtakunnassansa kuulutti ja myös käskykirjassa julistutti näin: 23 "Näin sanoo Koores, Persian kuningas: Kaikki maan valtakunnat on Herra, taivaan Jumala, antanut minulle, ja hän on käskenyt minun rakentaa itsellensä temppelin Jerusalemiin, joka on Juudassa. Kuka vain teidän joukossanne on hänen kansaansa, sen kanssa olkoon Herra, hänen Jumalansa, ja hän menköön sinne."

Esran

1 Kooreksen, Persian kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena herätti Herra, että täytyysi Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeremian suun kautta, Kooreksen, Persian kuninkaan, hengen, niin että tämä koko valtakunnassansa kuulutti ja myös käskykirjassa julistetti näin: 2 "Näin sanoo Koores, Persian kuningas: Kaikki maan valtakunnat on Herra, taivaan Jumala, antanut minulle, ja hän on käskenyt minun rakentaa itsellenä temppelin Jerusalemiin, joka on Juudassa. 3 Kuka vain teidän joukossanne on hänen kansaansa, sen kanssa olkoon hänen Jumalansa, ja hän menköön Jerusalemiin, joka on Juudassa, rakentamaan Herran, Israelin Jumalan, tempeliai. Hän on se Jumala, joka asuu Jerusalemissa. 4 Kuka vain on jäljellä, se saakoon, missä asuukin muukalaisena, paikakuntansa miehiltä kannatukseksi hopeata ja kultaa, tavaraa ja karjaa ynnä vapaaehtoisia lahjoja Jumalan temppelin rakentamiseksi Jerusalemiin." 5 Silloin nousivat Juudan ja Benjaminiin perhekunta-päämiehet sekä papit ja leeviläiset, kaikki, joiden hengen Jumala herätti menemään ja rakentamaan Herran tempeliai Jerusalemiin. 6 Ja kaikki, jotka asuvat heidän ympäriillään, avustivat heitä hopeakaluilla, kullalla, tavaralla, karjalla ja kalulleksilla kaiken sen lisäksi, mitä annettiin vapaaehtoisina lahjoina. 7 Ja kuningas Koores tuotatti esin Herran temppelin kalut, jotka Nebukadnessar oli vienyt pois Jerusalemist ja pannut oman jumalansa temppeliin. 8 Ne Koores, Persian kuningas, tuottati aarteistonvertajille, Mitredatille, ja tämä laski niiden luvun Sesbassarille, Juudan ruhtinaalle. 9 Ja tämä oli niiden luku: kolmekymmentä kultamalja, tuhat hopeamalja, kaksikymmentä yhdeksän uhriastiaa, 10 kolmekymmentä kultapikaria, niittä arvolta lähinnä neljäsataa kymmenen hopeapikaria, tuhat muuta kalua. 11 Kulta-ja hopeakaluja oli kaikkiaan viisituhatta neljäsataa. Kaikki nämä Sesbassar toi, silloin kun pakkosiirtolaiset tuotiin Baabelista Jerusalemiin.

2 Ja nämä olivat ne tämän maakunnan asukkaat, jotka lähtivät pakkosiirtolaisten vankeudesta Baabelista, jonne Nebukadnessar, Baabelin kuningas, oli vienyt heidät pakkosiirtolaisuuteen, ja jotka palasivat Jerusalemiin ja Juudaan, kokin kaupunkiinsa, 2 ne, jotka tulivat Serubbaabelin, Jeesuan, Nehemian, Serajan, Reelajan, Mordekain, Bilsanin, Misparin, Bigvain, Rehumin ja Baanan kanssa. Israelin kansan miesten lukumäärä oli: 3 Paroksen jälkeläisiä kaksituhatta sata seitsemäenkymmentä kaksi; 4 Sefatjan jälkeläisiä kolmesataa seitsemäenkymmentä kaksi; 5 Aarahin jälkeläisiä seitsemänsataa seitsemäenkymmentä viisi; 6 Pahat-Mooabin jälkeläisiä, nimitän Jeesuan ja Jooabin jälkeläisiä, kaksituhatta kahdeksansataa kaksitoista; 7

Eelamin jälkeläisiä tuhat kaksisataa viisikymmentä neljä; 8 Sattun jälkeläisiä yhdeksänsataa neljäkymmentä viisi; 9 Sakkain jälkeläisiä seitsemänsataa kuusikymmentä; 10 Baanin jälkeläisiä kuusisataa neljäkymmentä kaksi; 11 Beebain jälkeläisiä kuusisataa kaksikymmentä kolme; 12 Asgadin jälkeläisiä tuhat kaksisataa kaksikymmentä kaksi; 13 Adonikamin jälkeläisiä kuusisataa kuusikymmentä kuusi; 14 Bigvain jälkeläisiä kaksituhatta viisikymmentä kuusi; 15 Aadinin jälkeläisiä neljäsataa viisikymmentä neljä; 16 Aaterin, nimitän Hiskian, jälkeläisiä yhdeksänkymmentä kahdeksan; 17 Beesain jälkeläisiä kolmesataa kaksikymmentä kolme; 18 Jooran jälkeläisiä sata kaksitoista; 19 Haasumin jälkeläisiä kaksisataa kaksikymmentä kolme; 20 Gibbarin jälkeläisiä yhdeksänkymmentä viisi; 21 beetlehemiäisiä sata kaksikymmentä kolme; 22 Netofan miehiä viisikymmentä kuusi; 23 Anatotin miehiä sata kaksikymmentä kahdeksan; 24 asmavetilaisia neljäkymmentä kaksi; 25 kirjat-aarimaisia, kefiralaisia ja beerotilaisia seitsemänsataa neljäkymmentä kolme; 26 raamalaisia ja gebalaisia kuusisataa kaksikymmentä yksi; 27 Mikmaan miehiä sata kaksikymmentä kaksi; 28 Beetelin ja Ain miehiä kaksisataa kaksikymmentä kolme; 29 nebolaisia viisikymmentä kaksi; 30 Magbiin jälkeläisiä sata viisikymmentä kuusi; 31 toisen Eelamin jälkeläisiä tuhat kaksisataa viisikymmentä neljä; 32 Haarimin jälkeläisiä kolmesataa kaksikymmentä; 33 loodilaisia, haadidilaisia ja oonolaisia seitsemänsataa kaksikymmentä viisi; 34 jerikolaisia kolmesataa neljäkymmentä viisi; 35 senaalaisia kolmetuhatta kuusisataa kolmekymmentä. 36 Pappeja oli: Jedajan jälkeläisiä, nimitän Jeesuan sukua, yhdeksänsataa seitsemäenkymmentä kolme; 37 Immerin jälkeläisiä tuhat viisikymmentä kaksi; 38 Pashurin jälkeläisiä tuhat kaksisataa neljäkymmentä seitsemän; 39 Haarimin jälkeläisiä tuhat seitsemäntoista. 40 Leeviläisiä oli: Jeesuan ja Kadmielin jälkeläisiä, nimitän Hoodavjan jälkeläisiä, seitsemäenkymmentä neljä. 41 Veisaaja oli: Asasfin jälkeläisiä sata kaksikymmentä kahdeksan. 42 Ovenvirtijain jälkeläisiä oli: Sallumin jälkeläisiä, Aaterin jälkeläisiä, Talmonin jälkeläisiä, Akkubin jälkeläisiä, Hatitan jälkeläisiä, Soobain jälkeläisiä, kaikkiaan sata kolmekymmentä yhdeksän. 43 Tempelipalvelijoita oli: Siihan jälkeläiset, Hasufan jälkeläiset, Tabbaotin jälkeläiset, 44 Keeroksen jälkeläiset, Siiahan jälkeläiset, Paadonin jälkeläiset, 45 Lebanon jälkeläiset, Hagaban jälkeläiset, Akkubin jälkeläiset, 46 Haagabin jälkeläiset, Samlain jälkeläiset, Haananin jälkeläiset, 47 Giddelin jälkeläiset, Gaharin jälkeläiset, Reajan jälkeläiset, 48 Resinin jälkeläiset, Nekodan jälkeläiset, Gassamin jälkeläiset, 49 Ussan jälkeläiset, Paaseahin jälkeläiset, Beesain jälkeläiset, 50 Asnan jälkeläiset, Meunimin jälkeläiset, Nefusimin jälkeläiset, 51 Bakbukin

jälkeläiset, Hakufan jälkeläiset, Harhurin jälkeläiset, alttarilla polttouhreja Herralle, polttouhreja aamuun ja 52 Baslutin jälkeläiset, Mehidan jälkeläiset, Harsan illoin. 4 Ja he viettivät lehtimajanjuhlaa, niinkuin oli jälkeläiset, 53 Barkoksen jälkeläiset, Siiseran jälkeläiset, säädetty, ja uhrasivat polttouhreja joka päivä niin Taamahin jälkeläiset, 54 Nesiahin jälkeläiset, Hatifan paljon, kuin oli säädetty, kunakin päivänä sen päivän jälkeläiset. 55 Salomon palvelijain jälkeläisiä oli: Sootain uhrit, 5 ja sen jälkeen jokapäiväisen polttouhrin ja jälkeläiset, Sooperetin jälkeläiset, Perudan jälkeläiset, uudenkuun päivien ja kaikkien muiden Herran pyhien 56 Jaalan jälkeläiset, Darkonin jälkeläiset, Giddelin juhlien uhrit sekä kaikkien niiden uhrit, jotka toivat jälkeläiset, 57 Sefatjan jälkeläiset, Hattilin jälkeläiset, vapaaehtoisia lahoja Herralle. 6 Seitsemänneen kuun Pookeret-Sebaimin jälkeläiset, Aamin jälkeläiset. 58 ensimmäisestä päivästä alkaen he uhrasivat polttouhreja Tempelipalvelijoita ja Salomon palvelijain jälkeläisiä Herralle, vaikka temppelin perustusta ei oltu vielä oli kaikkaan kolmesataa yhdeksänkymmentä kaksi. laskettu. 7 Ja he antoivat rahaa kivenhakkaajille 59 Nämä olivat ne, jotka lähtivät Teel-Melahista, Teel- ja puusepille sekä ruoka-ja juomatavaraita ja öljyä Harsasta, Kerub-Addanista ja Immeristä, voimatta siidonlaisille ja tyrolaisille, että nämä kuljettaisivat ilmoittaa perhekuntaansa ja syntyperäänsä, olivatko setripuita Libanonilta meritse Jaafoon, sen valtuuden israelilaisia: 60 Delajan jälkeläisiä, Tobian jälkeläisiä, nojalla, jonka Koores, Persian kuningas, oli heille Nedokan jälkeläisiä, kuusisataa viisikymmentä kaksi. 61 antanut. 8 Ja toisena vuotena siitä, kun he olivat tulleet Ja pappien poikain joukossa olivat Habaijan jälkeläiset, Jumalan temppelin sijalle Jerusalemiin, sen toisessa Koosin jälkeläiset ja Barsillain jälkeläiset, sen, joka kuussa, ryhtivät Serubaabel, Sealtielin poika, ja oli ottanut vaimon gileadilaisen Barsillain tyttäristä Jeesua, Joosadakin poika, ja heidän muut veljensä, papit ja jota kutsuttiin heidän nimellään. 62 Nämä etsivät ja leeviläiset, ja kaikki, jotka vankeudesta olivat tulleet sukuluetelloitaan, niitä löytämättä, ja niin heidät julistettiin Jerusalemiin, työhön ja panivat kaksikymmenvuotiset ja pappeuteen kelpaamattomiksi. 63 Maaherra kieksi heitä sitä vanhemmat leeviläiset johtamaan Herran temppelin syömästä korkeasti-pyhää, ennenkuin nousisi pappi, rakennustyötä. 9 Ja Jeesua poikineen ja veljineen joka voi hoitaa uurimia ja tummimia. 64 Koko seurakunta ja Kadmiel poikineen, Juudan jälkeläiset, astuivat oli yhteensä neljäkymmentä kaksi tuhatta kolmesataa yhdessä johtamaan niitä, jotka tekivät Herran temppelin kuusikymmentä, 65 paitsi heidän palvelijoitansa rakennustyötä; samoin myösken Heenadadin pojat ja palvelijattariansa, joita oli seitsemäntuhatta poikineen ja veljineen, leeviläiset. 10 Ja kun rakentajat kolmesataa kolmekymmentä seitsemän. Lisäksi oli laskivat Herran temppelin perustusta, asetettiin papit heillä kaksisataa mies-ja naisveisaaja. 66 Hevosia virkapuvuissaan torvilla ja leeviläiset, Aasafin jälkeläiset, heillä oli seitsemänsataa kolmekymmentä kuusi, kymbaaleilla ylistämään Herraa, Israelin kuninkaan muuleja kaksisataa neljäkymmentä viisi, 67 kameleja Daavidin järjestelyyn mukaan. 11 Ja he virittivät ylistys-neljäsataa kolmekymmentä viisi, aaseja kuusituhatta ja kiitosvirren Herralle: "Sillä hän on hyvä sillä hänen seitsemänsataa kaksikymmentä. 68 Perhekunta armonsa pysyy iankaikkisesti Israelia kohtaan". Ja päämiehistä muutamat, tullessansa Herran temppelin kaikki kansa nosti suuren riemuuhuuden ylistää Herraa sijalle, joka on Jerusalemissa, antoivat vapaaehtoisia siitä, että Herran temppelin perustus oli laskettu. 12 lahoja Jumalan temppelille, sen pystyttämiseksi Mutta monet papit, leeviläiset ja perhekunta-päämiehet, paikallensa. 69 He antoivat sen mukaan, kuin vanhukset, jotka olivat näneet edellisen temppelin, voivat, rakennusrastastoona: kuusikymmentä yksi tuhatta itkivät suurella äänellä, kun tämän temppelin perustus dareikkia kultaa, viisituhatta miinnaa hopeata ja sata laskettiin heidän nähtensä. Monet taas korottivat äänensä papinihokasta. 70 Sitten papit, leeviläiset ja osa riemuiten ja iloiten. 13 Eikä voitu erottaa raikuvaa kansaa sekä veisaajat, ovenvertijat ja temppelipalvelijat riemuuhuotoa kansan äänekkäästä itkusta; sillä kansa asettuivat kaupunkieihinsa, ja kaikki muut israelilaiset nости suuren huodon, niin että huuto kuului kauas. kaupunkieihinsa.

3 Kun seitsemäs kuukausi tuli ja israelilaiset jo olivat kaupungeissa, kokoontui kansa yhtenä miehenä Jerusalemiin. 2 Ja Jeesua, Joosadakin poika, ja hänen veljensä, papit, ja Serubaabel, Sealtielin poika, ja hänen veljensä nousivat rakentamaan Israelin Jumalan alttaria uhrataksensa sen päällä polttouhreja, niinkuin on kirjoitettuna Jumalan miehen Mooseksen laissa. 3 He pystyttivät paikallensa alttarin, sillä he olivat kauhuissaan maan kancojen tähden; ja he uhrasivat

4 Mutta kun Juudan ja Benjaminiin vastustajat kuulivat, että pakkosirtoiset rakensivat temppeliä Herralle, Israelin Jumalalle, 2 astuivat he Serubaabelin ja perhekunta-päämiesten luo ja sanoivat heille: "Me tahdomme rakentaa yhdessä teidän kanssanne, sillä me etsimme teidän Jumalaanne, niinkuin tekin, ja hänenne me olemme uhranneet Eesarhaddonin, Assurin kuninkaan, päivistä asti, hänen, joka toi meidät täenne". 3 Mutta Serubaabel ja Jeesua ja muut Israelin perhekunta-päämiehet sanoivat heille: "Ei sovi teidän ja meidän yhdessä rakentaa temppeliä meidän Jumalallemme,

vaan me yksin rakennamme Herralle, Israelin Jumalalle, on pantu toimeen kapinoita ja levottomuuksia. 20 niinkuin kuningas Koores, Persian kuningas, on meitä Jerusalemissa on ollut mahtavia kuninkaita, jotka ovat käskenyt". 4 Mutta maan kansa sai Juudan kansan hallinneet kaikkea Eufrat-virran senpuoleista maata kädet herpoamaan ja pelotti heidät rakentamasta. 5 ja joille on suoritettu rahaveroa, luonnontuotteita ja Ja ne palkkasivat heitä vastaan neuvonantajia, jotka tierahaan. 21 Antakaa siis käsky, että ne miehet on tekivät heidän hankkeensa tyhjäksi, niin kauan kuin estettävä työstään ja että se kaupunki on jätettävä Koores, Persian kuningas, eli, ja aina Daarejaveksen, rakentamatta, kunnes minulta tulee käsky. 22 Ja Persian kuninkaan, hallitusaikean asti. 6 Ahasveroksen varokaa, etette lyö laimin mitään tässä asiassa, etteivät hallituksen aikana, hänen hallituksensa alussa, he kuninkaat kärsisi siitä suurta vahinkoa." 23 Niin pian kirjoittivat syytöskirjan Juudan ja Jerusalemin asukkaita kuin kuningas Artahsastan kirjelmän jäljennös oli luettu vastaan. 7 Ja Artahsastan aikana kirjoittivat Bislam, Rehumille, kirjuri Simsaille ja heidän virkatoverilleen, Mitredat ja Taabeel ynnä näiden muut virkatoverit menivät he kiiruusti Jerusalemiin juutalaisten luo ja Artahsastalle, Persian kuninkaalle. Kirje oli kirjoitettu estivät väkivoimalla heidät työtä tekemästä. 24 Silloin aramin kirjoituksella ja käännetty araminkielelle. 8 pysähtyi Jumalan temppelin rakennustyö Jerusalemissa Käskynhaltija Rehum ja kirjuri Simsai kirjoittivat kuningas ja oli pysähdyksissä Daarejaveksen, Persian kuninkaan, Artahsastalle Jerusalemia vastaan kirjeen, joka kuului toiseen hallitusvuoteen asti.

näm: 9 Silloin ja silloin. "Käskynhaltija Rehum ja kirjuri Simsai ynnä muut heidän virkatoverinsa, tuomarit, järjestysmiehet, tarpelilaiset, afarsilaiset, erekilaiset, babylonialaiset, suusanilaiset, dehavilaiset, eelamilaiset, 10 ja muut kansat, jotka suuri ja mainehikas Asenappar vei pakkosiirtolaisuuteen ja sijoitti Samarian kaupunkiin ja muualle, tälle puolelle Eufrat-virran," ja niin edespäin. 11 Tämä on jäljennös kirjeestä, jonka he lähettiltä hänelle: "Kuningas Artahsastalle sinun palvelijasi, miehet tältä puolelta Eufrat-virran," ja niin edespäin. 12 "Tietäköön kuningas, että ne juutalaiset, jotka lähtivät sinun luotasi meidän luoksemme, ovat tulleet Jerusalemiin. He ovat nyt rakentamassa tuota kapinallista ja pahaa kaupunkia ja panemassa kuntoon muureja ja korjaamassa perustuksia. 13 Niin tietäköön kuningas, että jos se kaupunki rakennetaan ja muurit pannaan kuntoon, he eivät suorita rahaveroa, eivät luonnontuotteita eivätkä tierahaan, ja siitä kärsivät kuningasten tulot. 14 Koska kerran me syömmme palatsin suolaa eikä meidän sovi nähdä kuninkaan häpäisemistä, sentähden me lähetämme ja ilmoitamme tämän kuninkkaalle, 15 että hän tutkituttaisi sinun isiesi aikakirjaa; sillä aikakirjasta sinä huomaat ja saat tietää, että se kaupunki on ollut kapinallinen kaupunki, joka on tuottanut kuninkaille ja maakunnille vahinkoa ja jossa ammosista ajoista on pantu toimeen levottomuuksia. Sentähden se kaupunki on hävitetty. 16 Me ilmoitamme siis kuninkkaalle, että jos se kaupunki rakennetaan ja muurit pannaan kuntoon, ei sinulla ole oleva mitään osaa tällä puolella Eufrat-virran olevaan maahan." 17 Kuningas lähetti vastauksen käskynhaltija Rehumille ja kirjuri Simsaille ja muille heidän virkatoverilleen, jotka asuivat Samariassa ja muualla tällä puolella Eufrat-virran: "Rauhaa" ja niin edespäin. 18 "Kirjelmä, jonka meille lähetitte, on minulle tarkkaan luettu. 19 Minä annoin käskyn tutkia asiaa, ja huomattiin, että se kaupunki ammosista ajoista asti on noussut kuninkaita vastaan ja että siellä

5 Mutta profeetta Haggai ja Sakarja, Iddon poika, profeetat, ennustivat Juudassa ja Jerusalemissa oleville juutalaisille Israelin Jumalan nimeen, hänen, jonka nimiin he olivat otetut. 2 Niin Serubbaabel, Sealtielin poika, ja Jeesua, Joosadakin poika, nousivat ja alkivat rakentaa Jumalan temppeliä Jerusalemissa, ja heidän kanssansa Jumalan profeetat, jotka tukivat heitä. 3 Siihen aikaan tulivat heidän luoksensa Tattenai, Eufrat-virran tämäpuoleisen maan käskynhaltija, ja Setar-Boosenai sekä heidän virkatoverinsa ja sanoivat heille näm: "Kuka on käskenyt teitä rakentamaan täältä temppeliä ja panemaan kuntoon täältä muuria?" 4 Niin me sanoimme heille niiden miesten nimet, jotka täältä rakennusta rakensivat. 5 Ja juutalaisten vanhinenten yllä oli heidän Jumalansa silmä, niin ettei heitä estetty työstä, vaan meni kertomus asiasta Daarejavekselle ja odotettiin sitä koskevan kirjoituksen tuloa sieltä takaisin. 6 Jäljennös kirjeestä, jonka Tattenai, Eufrat-virran tämäpuoleisen maan käskynhaltija, ja Setar-Boosenai sekä tämän virkatoverit, ne afarsilaiset, jotka olivat tällä puolella Eufrat-virran, lähettiltä kuningas Daarejavekselle; 7 he näet lähettiltä hänelle kertomuksen, ja siihen oli kirjoitettu näm: "Kuningas Daarejavekselle kaikkea rauhaa! 8 Tietäköön kuningas, että me menimme Juudan maakuntaan, suuren Jumalan temppelille. Sitä rakennetaan suurista kivistä, ja hirsia pannaan seiniin. Työ tehdään tarkasti ja sujuu heidän käsisseän. 9 Sitten me kysyimme vanhimmita ja sanoimme heille näm: 'Kuka on käskenyt teitä rakentamaan täältä temppeliä ja panemaan kuntoon täältä muuria?' 10 Me kysyimme heiltä myöskin heidän nimiänsä ilmoittaaksemme ne sinulle ja kirjoitimme muistiin niiden miesten nimet, jotka ovat heitä johtamassa. 11 Ja he antoivat meille tämän vastauksen: 'Me olemme taivaan ja maan Jumalan palvelijoita, ja me rakennamme uudestaan temppeliä, joka oli rakennettu monta vuotta sitten. Suuri Israelin kuningas sen rakensi ja sai sen valmiaksi. 12 Mutta koska meidän

isämme vihoittivat taivaan Jumalan, antoi hän heidät polttouhreiksi taivaan Jumalalle, nisuja, suolaa, viiniä kaldealaisen Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ja öljyä, se annettakoon heille Jerusalemin pappien käsii; ja hän hävitti tämän temppelin ja vei kansan esityksestä joka päivä, laiminlyömättä, 10 ette he pakkiostolaisuuteen Baabeliin. 13 Mutta Kooreksen, uhraisivat suloisesti tuoksuvia uhreja taivaan Jumalalle Baabelin kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena antoi ja rukoilisivat kuninkaan ja hänen poikiensa hengen kuningas Koores käskyn rakentaa uudestaan tämän puolesta. 11 Ja minä annan käskyn, että kuka Jumalan temppelin. 14 Kuninkas Koores antoi myös ikinä rikkoo tämän määräyksen, hänen talostaan tuoda Baabelin temppelistä esiiin Jumalan temppelin revittäköön hirsit, ja hänet ripustettakoon ja nauhittakoon kulta-ja hopeakalut, jotka Nebukadnessar oli vienyt pois siihen, ja hänen talostaan tehtäköön siitä syystä Jerusalemin temppelistä ja tuonut Baabelin temppelin; soräläjä. 12 Ja Jumala, joka on asettanut nimensä ja ne annettiin Sesbassar-nimiselle miehelle, jonka hän siihen, kukistakoon jokaisen kuninkaan ja kansan, joka oli asettanut käskynhaltijaksi. 15 Ja hän sanoi tälle: Ota ojentaa kätensä rikkomaan tätä määräystä hävitämällä nämä kalut, mene ja pane ne Jerusalemin temppeliin. Ja Jumalan temppelin Jerusalemissa. Minä Daarejaves Jumalan temppeli rakennettakoon entiselle paikallensa. olen antanut tämän käskyn; se tarkoin täytettäköön." 16 Niin tämä Sesbassar tuli ja laski Jumalan temppelin 13 Silloin Tattenai, Eufrat-virran tämänpuoleisen maan perustuksen Jerusalemissa. Ja siitä ajasta alkaen tähän käskynhaltija, Setar-Boosenai ja heidän virkatoverinsa saakka sitä on rakennettu, eikä se vieläkään ole valmis.' täyttivät tarkoin käskyn, jonka kuningas Daarejaves 17 Jos kuningas siis hyväksi näkee, niin tutkittakoon oli heille lähetetään. 14 Niin juutalaisten vanhimmat kuninkaan aarrekamiossa siellä Baabelissa, onko rakensivat, ja työ onnistui heille profeetta Haggain niin, että kuningas Koores on antanut käskyn rakentaa ja Sakarjan, Iddon pojant, ennustuksen tukemana. Ja tämän Jumalan temppelin Jerusalemissa; ja lähetetään he saivat sen valmiaksi Israelin Jumalan käskyn ja kuningas meille tiedon tahdostansa tässä asiassa." Kooreksen, Daarejaveksen ja Artahsastan, Persian

6 Niin kuningas Daarejaves antoi käskyn, että asiaa tutkittaisiin Baabelin arkistossa, jonne myös aarteet koottiin. **2** Ja Ahmetan linnasta, Meedian maakunnasta, löydettiin kirjakääri, johon oli kirjoitettu seuraavasti: "Muistettava tapahtuma: **3** Kuninkas Kooreksen ensimmäisenä hallitusvuotena kuningas Kooreks antoi käskyn: Jumalan temppeli Jerusalemissa, se temppeli rakennettakoon paikaksi, jossa uhreja uhrataan. Sen perustukset laskettakoon lujiksi, sen korkeus olkoon kuusikymmentä kynnärää ja leveys kuusikymmentä kynnärää. **4** Siinä olkoon aina rinnakkain kolme kivistätaa suuria kiviä ja yksi hirsikerta uusia hirsia; ja kustannukset suoritettakoon kuninkaan hovista. **5** Ja myös Jumalan temppelin kulta- ja hopeakalut, jotka Nebukadnessar vei pois Jerusalemin temppelistä ja toi Baabeliin, annettakoon takaisin. Ne tulkout paikoilleen Jerusalemin temppeliin, pantakoon ne Jumalan temppeliin." **6** -"Niinmuodoin on sinun, Tattenai, joka olet Eufrat-virran tuonpuoleisen maan käskynhaltija, sinun, Setar-Boosenai, ja teidän virkatoverienne, niiden afarsakilaisten, jotka ovat tuolla puolella Eufrat-virran, pysytävä siitä erillänne. **7** Antakaa Jumalan temppelin rakennustyön olla rauhassa. Juutalaisten käskynhaltija ja juutalaisten vanhimmat rakentakoot Jumalan temppelin paikallensa. **8** Ja minä annan käskyn, mitä teidän on tehtävä juutalaisten vanhimmille heidän rakentaessaan Jumalan temppeliä: tuolta puolelta Eufrat-virran tulevista kuninkaan verotuloista suoritettakoon niille miehille tarkasti ja viiyttelemättä kustannukset. **9** Ja mitä tarvitaan, mullikoita, oinaita ja karitsoita

7 Näiden tapausten jälkeen, Persian kuninkaan Artahsastan hallituksen aikana, lähti Esra, Serajan poika, joka oli Asarjan poika, joka Hilkian poika, **2** joka Sallumin poika, joka Saadokin poika, joka Ahitubin poika, **3** joka Amarjan poika, joka Asarjan poika, joka Merajotin poika, **4** joka Serahjan poika, joka Ussin poika,

317

joka Bukkin poika, 5 joka Abisuan poika, joka Piinehaan temppelille täsmällisesti, ettei viha kohtaisi kuninkaan poika, joka Eleasarin poika, joka Aaronin, ylimmäisen ja hänen poikiensa valtakuntaa. 24 Vielä tehdään papin, poika- 6 tämä Esra lähti Baabelista. Hän oli teille tiettäväksi, ettei kukaan ole oikeutettu vaatimaan kirjanoppinut, perehtynyt Mooseksen lakiin, jonka Herra, rahaveroa, luonnontuotteita tai tierahoja yhdeltäkään Israelin Jumala, oli antanut. Ja kuningas antoi hänen papilta tai leeviläiseltä, veisaajalta, ovenvartijalta, kaikki, mitä hän halusi, koska Esran päällä oli Herran, temppelipalvelijalta tai muulta tämän Jumalan temppelin hänen Jumalansa, käsi. 7 Myös israelilaisia ja pappeja, tehtäviä toimittavalta.²⁵ Ja sinä, Esra, aseta Jumalasi leeviläisiä, veisaajia, ovenvartijoita ja temppelipalvelijoita viisauden mukaan, joka on sinun kädessäsi, tuomareita lähti Jerusalemiin kuningas Artahsasta seitsemäntä ja lakiemiehiä tuomitsemaan kaikkea kansaa tuolla hallitusvuotena. 8 Ja hän tuli Jerusalemiin viidennessä puolella Eufrat-virran, kaikkia, jotka tuntevat sinun kuussa kuninkaan seitsemäntä hallitusvuotena. 9 Jumalasi lain; ja niille, jotka eivät sitä tunne, opettakaa Sillä ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä alkoi sitä. 26 Ja jokainen, joka ei seuraa sinun Jumalasi lähti Baabelista; ja viidennen kuun ensimmäisenä lakkia ja kuninkaan lakkia, tuomitakoon tarkoin harkiten päivänä hän tuli Jerusalemiin, koska Jumalan hyvä joko kuolemaan tai karkoitukseen, rahasakkoon tai käsi oli hänen päällänsä. 10 Sillä Esra oli kiinnittänyt vankeuteen." 27 Kiitetyt olkoon Herra, meidän isiemme sydämensä Herran lain tutkimiseen, seuratakseen sitä Jumala, joka on pannut kuninkaan sydämeen, että ja opettaakseen Israelissa lakkia ja oikeutta. 11 Tämä hänen on kaunistettava Herran temppeliä Jerusalemissa on jäljennös kirjeestä, jonka kuningas Artahsasta antoi pappi Esralle, kirjanoppineelle, joka oli Herran Israelille antamien käskyjen ja ohjeitten tuntija: 12 "Artahsasta, kuningasten kuningas, pappi Esralle, taivaan Jumalan lain tuntijalle", ja niin edespäin. 13 "Minä annan käskyn, että minun valtakunnassani jokainen Israelin kansan jäsen ja sen papit ja leeviläiset, jotka ovat halukkaat lähtemään Jerusalemiin, lähtekööt sinun kanssasi, 14 koska kuningas ja hänen seitsemän neuvonantajaansa ovat lähettäneet sinut tarkastamaan, ovatko oloot Juudassa ja Jerusalemissa sinun Jumalasi lain mukaiset, joka on sinun kädessäsi, 15 ja viemään sinne hopean ja kullen, minkä kuningas ja hänen neuvonantajansa ovat antaneet vapaaehtoisena lahjana Israelin Jumalalle, jonka asumus on Jerusalemissa, 16 ja myös kaiken hopean ja kullen, minkä saat koko Baabelin maakunnasta, sekä ne vapaaehtoiset lahjat, jotka kansa ja papit antavat Jumalansa temppelii Jerusalemiin. 17 Osta siis näillä rahoilla mitä tunnollisimmin härkiä, oinaita ja karitsaita ynnä niihin kuuluvia ruoka-ja juomauhreja; ja uhraa ne teidän Jumalanne temppelin alttarilla Jerusalemissa. 18 Ja mitä sinä ja sinun veljesi näette hyväksi tehdä hopean ja kullen tähteillä, se tehkää Jumalanne tahdon mukaan. 19 Ne kalut, jotka sinulle annetaan jumalanpalvelusta varten sinun Jumalasi temppelissä, jätä Jerusalemin Jumalan eteen. 20 Ja muut Jumalasi temppelin tarpeet, joita joudut suorittamaan, sinä saat suorittaa kuninkaan aarrekamiosta. 21 Ja minä, kuningas Artahsasta, annan käskyn kaikille aarteistojen vartijoille tuolla puolella Eufrat-virran: 'Kaikki, mitä pappi Esra, taivaan Jumalan lain tuntija, teiltä pyytää, se tunnollisesti toimitettakoon: 22 hopeata aina sataan talenttiin, nisuja sataan koor-mittaan, viiniä sataan bat-mittaan, öljyä sataan bat-mittaan saakka, niin myös suoloja ilman määrää. 23 Kaikki, mitä taivaan Jumala käskee, tehtäköön taivaan Jumalan

28 ja joka on suonut minun saavuttaa kuninkaan, hänen neuvonantajainsa ja kaikkien kuninkaan mahtavain ruhtinisten suosion. Ja minä rohaisin mieleni, koska Herran, minun Jumalani, käsi oli minun päälläni, ja minä kokosin Israelista päämiehiä lähtemään kanssani.

8 Nämä olivat ne heidän perhekunta-päämiehensä ja heidän sukuluetteloihinsa merkyt, jotka kuningas Artahsaston hallituksen aikana lähtivät minun kanssani Baabelista: 2 Piinehaan jälkeläisiä Geersom; litamarin jälkeläisiä Daniel; Daavidin jälkeläisiä Hattus; 3 Sekanjan jälkeläisiä, Paroksen jälkeläisiä, Sakarja ja hänen kanssaan sata viisikymmentä sukuluetteloihin merkityä miestä; 4 Pahat-Mooabin jälkeläisiä Eljoenai, Serahjan poika, ja hänen kanssaan kaksisataa miestä; 5 Sekanjan jälkeläisiä Jahasielin poika ja hänen kanssaan kolmesataa miestä; 6 Aadinin jälkeläisiä Ebed, Joonatanin poika, ja hänen kanssaan viisikymmentä miestä; 7 Eelamin jälkeläisiä Jesaja, Ataljan poika, ja hänen kanssaan seitsemäenkymmentä miestä; 8 Sefatjan jälkeläisiä Sebadja, Miikaelin poika, ja hänen kanssaan kahdeksankymmentä miestä; 9 Jooabin jälkeläisiä Obadja, Jehielin poika, ja hänen kanssaan kaksisataa kahdeksantoista miestä; 10 Selomitin jälkeläisiä Joosifian poika ja hänen kanssaan sata kuusikymmentä miestä; 11 Beebain jälkeläisiä Sakarja, Beebain poika, ja hänen kanssaan kaksikymmentä kahdeksan miestä; 12 Asgadin jälkeläisiä Joohanan, Hakkatanin poika, ja hänen kanssaan sata kymmenen miestä; 13 Adonikamin jälkeläisiä myöhemmmin tulleet, joiden nimet olivat Elifelet, Jeguel ja Semaja, ja heidän kanssaan kuusikymmentä miestä; 14 Bigvain jälkeläisiä Uutai ja Sabbud ja heidän kanssaan seitsemäenkymmentä miestä. 15 Ja minä kokosin heidät joelle, joka juoksee Ahavaan pään, ja me olimme siellä leirytyneinä kolme päivää. Mutta kun minä tarkkasin

kansaa ja pappeja, en löytänyt sieltä yhtään leeviläistä. Ja meidän Jumalamme käsi oli meidän päällämme, ja 16 Silloin minä lähetin päämiehet Elieserin, Arielin, hän pelasti meidät vihollisten käsistä ja väijytyksistä Semajan, Elnatanin, Jaaribin, Elnatanin, Naatanin, tiellä. 32 Ja me tulimme Jerusalemiin ja olimme siellä Sakarjan ja Mesullamin sekä opettajat Joojaribin ja alallamme kolme päivää. 33 Mutta neljäntenä päivänä Elnatanin 17 ja kaskin heidän mennä päämies Iddon punnittiin hopea ja kulta ja kalut meidän Jumalamme iuo Kaasifjan paikkakunnalle; ja minä panin heidän temppeleissä pappi Meremotille, Urian pojalle, kätteen; ja suuhunsa sanat, jotka heidän oli puuhattava veljilleen hänen kanssaan oli Eleasar, Piinehaan poika, ja heidän Iddolle ja temppelipalvelijoille, Kaasifjan paikkakunnalla, kanssansa leeviläiset Joosabad, Jeesuan poika, ja että he toisivat meille palvelijoita meidän Jumalamme Nooadja, Binnuin poika. 34 Kaikki punnittiin lukumääräin temppeleä varten. 18 Ja koska meidän Jumalamme ja painon mukaan, ja koko paino kirjoitettiin silloin hyvä käsi oli meidän päällämme, toivat he meille muistiin. 35 Ja vankeudesta tulleet pakkosiirtolaiset ymmärtäväisen miehen, joka oli Mahlin, Leevin pojan uhrasivat polttouhreiksi Israelin Jumalalle kaksitoista ja Israelin pojan pojan, jälkeläisiä, ja Seerebjan härkää koko Israelin puolesta, yhdeksänkymmentä kuusi poikineen ja veljineen, kahdeksantoista mestää, 19 ja oinasta, seitsemänkymmentä seitsemän karitsaa ja Hasabjan ja hänen kanssaan Jesajan, joka oli Merarin kaksitoista syntiuhrikuista, kaikki polttouhriksi Herralle. jälkeläisiä, veljineen ja poikineen, kaksikymmentä, 36 Ja he jättivät kuninkaan määräykset kuninkaan 20 niin myös temppelipalvelijoista, jotka Daavid ja satraapeille ja kaskynhaltijoille, jotka olivat tällä puolella Eufrat-virran, ja nämä avustivat kansaa ja Jumalan temppeiliä.

kaikki nimeltä mainittuja. 21 Minä kuulutin siellä Ahava-joella paaston, että me nöyritysimme Jumalamme edessä ja anoisimme hänetä suotuisaa matkaa itsellemme, vaimoillemme ja lapsillemme ja kaikelle omaisuudellemme. 22 Sillä minua hävetti pyytää kuninkaalta sotaväkeä ja ratsumiehiä auttamaan meitä vihollisia vastaan matkalla, koska me olimme sanoneet kuninkalle näin: "Meidän Jumalamme käsi on kaikkien päällä, jotka etsivät häntä, heidän parhaakseen; mutta hänen voimansa ja vihansa on kaikkia vastaan, jotka hylkäävät hänet". 23 Niin me paatosimme ja anoimme täitä Jumalaltamme, ja hän kuuli meidän rukouksemme. 24 Ja minä valitsin pappien päämiehistä kaksitoista, nimitän Seerebjan ja Hasabjan ja heidän kanssaan kymmenen heidän veljestään, 25 ja punnitsin heille hopean ja kullan ja kalut, sen antimen, jonka kuningas ja hänen neuvonantajansa ja ruhtinaansa ja kaikki siellä olevat israelilaiset olivat antaneet meidän Jumalamme temppeleä varten. 26 Minä punnitsin heille kätteen hopeata kuusisataa viisikymmentä talenttia sekä hopeakaluja sata talenttia ja kultaa sata talenttia, 27 kaksikymmentä kultapikaria, arvoltaan tuhat dareikkia, sekä kaksi hienoa, kullankiiltävää vaskiaista, kallisvaroista kuin kulta. 28 Ja minä sanoin heille: "Te olette pyhitetyt Herralle, ja kalut ovat pyhitetyt; ja hopea ja kulta on vapaaehtoinen lahja Herralle, teidän isienne Jumalalle. 29 Vartioaka siis niitä ja säilyttääkää ne, kunnes punnitsette ne pappien päämiesten ja leeviläisten ja Israelin perhekunta-päämiesten edessä Jerusalemissa, Herran tempelin kamorioissa. 30 Niin papit ja leeviläiset ottivat vastaan punnitut hopean ja kullan ja kalut viedäkseen ne Jerusalemiin, meidän Jumalamme temppeiliin. 31 Sitten me lähdimme liikkeelle Ahava-joelta ensimmäisen kuhdidentenatoista päivänä mennäksemme Jerusalemiin.

9 Kun tämä oli suoritettu loppuun, astuivat päämiehet minun tyköni ja sanoivat: "Ei kansa, ei Israel eivätkä papit ja leeviläiset ole eristätyneet maan kangoista ja niiden kauhistavista teoista- ei kanaanilaisista, heettiläisistä, perissiläisistä, jebusiläisistä, ammonilaisista, mooabilaisista, egyptiläisistä eikä amorilaisista. 2 Sillä näiden tytäriä he ovat ottaneet itsellensä ja pojillensa vaimoiksi, ja niin on pyhä siemen sekaantunut maan kansoihin. Ja päämisten ja esimiesten käsi on ollut ensimmäisenä tässä uskottomassa menossa." 3 Kun minä tämän kuulin, repäisin minä vaatteeni ja viittani, revin pääni huiksi ja partaani ja istuin tyyristyneenä. 4 Ja minun luokseni kokoontuivat kaikki, jotka pelkäsivät sitä, mitä Israelin Jumala oli puhunut pakkosiirtolaisen uskottomuudesta, ja minä jän istumaan tyyristyneenä ehtouohriin asti. 5 Mutta ehtouohrin aikana minä nousin nöryyttämästä itseäni ja polvistuin, repäisin vaatteeni ja viittani ja ojensi käteni Herran, Jumalani, puoleen, 6 ja minä sanoin: "Jumalani, minä olen häpeissäni enkä kehtaa kohottaa kasvojani sinun puoleesi, minun Jumalani; sillä meidän rikkomuksemme ovat nousseet päämme ylitse ja meidän syillisyytemme on kohonnut taivaaseen asti. 7 Isiemme päivistä aina tähän päivään asti on meidän syillisyytemme ollut suuri; ja rikkomustemme tähden on meidät, meidän kuninkaamme ja pappimme annettu maan kuningasten käsiin miekan, vankeuden, ryöstön ja häpeän alaisiksi, niinkuin tähän päivään saakka on tapahtunut. 8 Mutta nyt on meille hetkiseksi tullut armo Herralta, meidän Jumalaltamme, koska hän on sallinut pelastuneen joukon meistä jäädä jäljelle ja antanut meille jalansijan pyhässä paikassansa, että hän, meidän Jumalamme, valaisisi meidän silmämme

ja soisi meidän hiukan hengähtää orjuudessamme. Joohananin, Eljasibin pojan, kammioon. Sinne tultuaan
9 Sillä orjia me olemme; mutta orjuudessamme ei hänen ei syönyt leipää eikä juonut vettä, sillä niin hänen meidän Jumalamme ole mitä hyljänyt, vaan on suonut suri pakkosiirtolaisten uskottomuutta. **7** Ja kaikille meidän saavuttaa Persian kuningasten suosion ja pakkosiirtolaissille kuulutettiin Juudassa ja Jerusalemissa, hengähtää, pystyttääksemme Jumalamme temppelin että heidän tuli kokoontua Jerusalemiin; **8** ja joka ei ja kohottaaksemme sen raunioistaan, ja on antanut tullut kolmen päivän kuluessa, päämiesten ja vanhinenten meille suoajatun paikan Juudassa ja Jerusalemissa. **10** päätköksen mukaan, sen koko omaisuus oli vihittävä tuhon. Ja nyt, Jumalamme, mitä me sanomme kaiken tämän omaksi ja hänen itse tuleva erotetuksi pakkosiirtolaisten jälkeen? Mehän olemme hyljänneet sinun käskysi, **11** seurakunnasta. **9** Niin kaikki Juudan ja Benjaminin jotka sinä olet antanut palvelijaisi, profeettain, kautta, miehet kokoontuvat Jerusalemiin kolmanneksi päiväksi, sanoen: 'Maa, jota te menette ottamaan omaksenne, joka oli yhdeksänneksi kuun kahdeskymmenes päivä. se maa on saastainen maan kansojen saastaisuuden. Ja kaikki kansa asettui Jumalan temppelin aukealle, tähden ja niitten kauhistavien tekijöiden tähden, joilla vavisten sekä asian tähden että rankkasateen vuoksi. he saastaisuudessansa ovat täytäneet sen äärestä. **10** Ja pappi Esra nousi ja sanoi heille: "Te olette olleet ääreen. **12** Älkää siis antako tyttäriänne heidän uskottomat, kun olette ottaneet muukalaisia vaimoja, pojillensa älkääkä ottako heidän tyttäriänsä pojilleenne ja niin te olette lisänneet Israelin syyllisyyttä. **11** Mutta vaimoksi. Älkää myös koskaan harrastako heidän antakaa nyt Herralle, isienne Jumalalle, tunnua ja menestystään ja onneansa, että te vahvistuisitte ja tehkää hänen tahtonsa: eristätykää maan kangoista sisitse syödä parasta, mitä maassa on, ja jättäisitte sen ja muukalaisista vaimoista." **12** Niin koko seurakunta perinnöksi lapsilleen ikuisiksi ajoiksi.' **13** Kaiken sen vastasi ja sanoi suurella äänellä: "Niinkuin sinä olet jälkeen, mikä on mitä kohdannut pahojen tekijöjemme puhunut, niin on meidän tehtävä. **13** Mutta kansaa ja suuren syllisyytemme tähden-ja kuitenkin sinä, on paljon, ja on sadeaika, niin ettei voida seisoa Jumalamme, olet jättänyt huomioon ottamatta meidän ulkona. Eikä tämä ole yhden tai kahden päivän toimitus, rikkomuksiamme ja olet sallinut meistä tämmöisen sillä me olemme paljon siinä asiassa rikkoneet. **14** joukon pelastua- **14** kävisimmekö me nyt jälleen Käyköt meidän päämiehemme esiiin koko seurakunnan rikkomaan sinun käskyjä ja lankoutumaan kangojen puolesta, ja kaikki, jotka kaupungeissamme ovat ottaneet kanssa, joiden teot ovat kauhistavaiset? Etkö sinä silloin muukalaisia vaimoja, tulkoot tänne määrätyinä aikoina vihastuisi meihin siihen asti, että tekisit meistä lopun, ja heidän kanssensa kunkin kaupungin vanhimmat ja niin ettei ketään jääisi jäljelle eikä kukaan pelastuisi? tuomarit, kunnas meistä on käännetty pois Jumalan viha, **15** Herra, Israelin Jumala, sinä olet vanhurskas, sillä joka on sytynyt tämän asian tähden." **15** Ainoastaan meistä on jäljellä pelastuneita vain sen verran, kuin Joonatan, Asaelin poika, ja Jahseja, Tikvan poika, tänä päivänä on. Katsko, me olemme sinun edessäsi nousivat tätä vastustamaan, ja Mesullam ja Leeviläinen syllisyydessämme; emmekä me tämän tähden voi sinun edessäsi kestäää."

10 Kun Esra näin rukoili ja tunnusti, itkien ja maahan langeten, Jumalan temppelin edustalla, kokoontui hänen luoksensa sangen suuri joukko Israelin miehiä, naisia ja lapsia; sillä kansakin itki katkerasti. **2** Ja Sekanja, Jehielin poika, Eelamin jälkeläisiä, puhkesi puhumaan ja sanoi Esralle: "Me olemme olleet uskottomat Jumalamme kohtaan, kun olemme ottaneet muukalaisia vaimoja maan kangoista. Mutta kuitenkin on Israelilta vielä toivoa. **3** Niin tehkäämme nyt Jumalamme kanssa liitto, että me Herran neuvon mukaan ja niiden neuvon mukaan, jotka pelkäävät meidän Jumalamme käskyä, toimitamme pois kaikki ne vaimot ja heistä syntyneet lapset; tehtäköön lain mukaan. **4** Nouse, sillä tämä on sinun asiaasi, ja me olemme sinun kanssasi. Ole luja ja ryhdy toimeen." **5** Niin Esra nousi ja vannotti pappien päämiehet, Leeviläiset ja kaiken Israelin tekemään nän. Ja he vannoivat. **6** Niin Esra nousi Jumalan temppelin edustalta ja meni

teivät näin, ja valittiin pappi Esra sekä miehiä, perhekuunta-päämiehiä, perhekuntien mukaan, kaikki nimeltään mainittuja. Kymmenenkuun ensimmäisenä päivänä he istuivat tutkimaan asiaa, **17** ja ensimmäisen kuun ensimmäiseen päivään he olivat selville kaikista miehistä, jotka olivat ottaneet muukalaisia vaimoja. **18** Pappien poikia, jotka olivat ottaneet muukalaisia vaimoja, havaittiin olevan: Jeesuan, Joosadakin pojan, jälkeläisiä ja hänen veljiään: Maaseja, Elieser, Jaarib ja Gedalja, **19** jotka kättä lyöden lupasivat toimittaa pois vaimonsa ja syillisinä uhrata oinaan syyllisyytensä sovitamiseksi; **20** Immerin jälkeläisiä Hanani ja Sebadja; **21** Haarimin jälkeläisiä Maaseja, Elia, Semaja, Jehiel ja Ussia; **22** Pashurin jälkeläisiä Eljoenai, Maaseja, Ismael, Netanel, Joosabad ja Elasa. **23** Leeviläisiä: Joosabad, Siimei, Kelaja, se on Kelita, Petahja, Juuda ja Elieser. **24** Veisaaja: Eljasib. Ovenvartijoita: Sallum, Telem ja Uri. **25** Israellaisia: Paroksen jälkeläisiä Ramja, Jissia, Malkia, Mijjamin, Elasar, Malkia ja Benaja; **26** Eelamin jälkeläisiä Mattanja, Sakarja, Jehiel, Abdi, Jeremot ja

Elia; **27** Sattun jälkeläisiä Eljoenai, Eljasib, Mattanja, Jeremot, Saabad ja Asisa; **28** Beebain jälkeläisiä Joohanan, Hananja, Sabbai ja Atlai; **29** Baanin jälkeläisiä Mesullam, Malluk, Adaja, Jaasub, Seal ja Jeramot; **30** Pahat-Mooabin jälkeläisiä Adna, Kelal, Benaja, Maaseja, Mattanja, Besalel, Binnui ja Manasse; **31** Haarimin jälkeläisiä Elieser, Jissia, Malkia, Semaja, Simeon, **32** Benjamin, Malluk ja Semarja; **33** Haasumin jälkeläisiä Mattenai, Mattatta, Saabad, Elifelet, Jeremai, Manasse ja Siimei; **34** Baanin jälkeläisiä Maadai, Amram, Uuel, **35** Benaja, Beedja, Keluhu, **36** Vanja, Meremot, Eljasib, **37** Mattanja, Mattenai, Jaasai, **38** Baani, Binnui, Siimei, **39** Selemja, Naatan, Adaja, **40** Maknadbai, Saasai, Saarai, **41** Asarel, Selemja, Semarja, **42** Sallum, Amarja ja Joosef; **43** Nebon jälkeläisiä Jegiel, Mattitja, Saabad, Sebina, Jaddai, Jooel ja Benaja. **44** Nämä kaikki olivat ottaneet muukalaisia vaimoja; ja osa näistä vaimoista oli synnyttänyt lapsia.

Nehemian

1 Nehemian, Hakaljan pojant, kertomus. Kislev-kuussa, kahdentenakymmenenentä vuotena, minun ollessani Suusanin linnassa, **2** tulit Hanani, eräs minun veljistäni, ja muita miehiä Juudasta. Ja minä kyselin heiltä juutalaista, siitä pelastuneesta joukosta, joka vankeudesta palanneena oli jäljellä, ja Jerusalemista. **3** Ja he sanoivat minulle: "Jotka vankeudesta palanneina ovat jäljellä siinä maakunnassa, ne ovat suuressa kurjuudessa ja häväistyksen alaisina; ja Jerusalemin muuri on revitty maahan, ja sen portit ovat tulella poltetut". **4** Tämän kuultuani minä istuin monta päivää itkiin ja murehtien, ja minä paatosin ja rukolin taivaan Jumalan edessä. **5** Minä sanoin: "Oi Herra, taivaan Jumala, sinä suuri ja peljättävä Jumala, joka pidät liiton ja säilytät laupeuden niille, jotka sinua rakastavat ja noudattavat sinun käskyjäsi, **6** olkoon sinun korvasi tarkkaavainen ja silmäsi avoin kuullaksesi palvelijasi rukoukset, joita minä nyt päivät ja yöt rukoilen sinun edessäsi palvelijaisi, israelilaisten, puolesta, tunnustaan israelilaisten synnit, jotka me olemme tehneet sinua vastaan; sillä minäkin ja minun perhekuntani olemme syntiä tehneet! **7** Me olemme pahoin tehneet sinua vastaan; emme ole noudattaneet käskyjä, säädöksiä ja oikeuksia, jotka sinä annoit palvelijallesi Moosekselle. **8** Muista sana, jonka sinä annoit palvelijallesi Moosekselle, sanoen: "Jos te tulette uskottomiksi, niin minä hajotan teidät kansojen sekaan; **9** mutta jos te palajatte minun tyköni, noudattatene minun käskyjäni ja seuraatte niitä, niin vaikka teidän karkoitettunne olisivat taivaan ääressä, minä heidät sieltäkin kokoan ja tuon heidät siihen paikkaan, jonka minä olen valinnut nimeni asuinsijaksi". **10** Ovathan he sinun palvelijasi ja sinun kansasi, jotka sinä vapahdit suurella voimallasi ja väkeväällä kädelläsi. **11** Oi Herra, tarkatkoon sinun korvasi palvelijasi rukousta ja niiden palvelijaisi rukousta, jotka tahtovat peljätä sinun nimeäsi! Anna tänä päivänä palvelijasi hankkeen menestyä ja suo hänen saada armo sen miehen edessä." Minä olin näet kuninkaan juomanlaskija.

2 Niisan-kuussa, kuningas Artahsastaan kahdentenakymmenenentä hallitusvuotena, kun viini oli hänen edessään, otin minä viinin ja annoin sen kuninkaalle. Kun minä en ollut ennen ollut hänen edessään murheellisena, **2** sanoi kuningas minulle: "Minkätähden sinä olet niin murheellisen näköinen? Ethän ole sairas; sinulla on varmaan jokin sydämensuru." Silloin minä peljästyin kovin, **3** mutta minä sanoin kuninkaalle: "Eläköön kuningas iankaikkisesti. Kuinka minä en olisi murheellisen näköinen, kun se kaupunki, jossa minun isieni haudat ovat, on autio ja sen portit tulella poltetut?" **4** Kuningas

sano minulle: "Mitä sinä siis pyydät?" Niin minä rukoilin taivaan Jumalaa 5 ja sanoin kuninkaan: "Jos kuningas hyväksi näkee ja jos olet mielistynyt palvelijaasi, niin lähetä minut Juudaan, siihen kaupunkiin, jossa minun isieni haudat ovat, rakentamaan sitä uudestaan". 6 Niin kuningas kysyi minulta, kuningattaren istuessa hänen vieressään: "Kuinka kauan sinun matkasi kestääsi ja milloin voitsit palata?" Kun siis kuningas näki hyväksi lähettilä minut, ilmoitin minä hänelle määrätyn ajan. 7 Ja minä sanoin kuninkaan: "Jos kuningas hyväksi näkee, niin annettakoon minun mukaani kirjeet Eufrat-virran tuonpuoleisen maan käskynhaltijoille, etta he sallivat minun kulkea sen kautta perille Juudaan asti, 8 samoin kirje Aasafille, kuninkaan puiston vartijalle, etta hän antaa minulle hirsia temppelein linnan porttien kattamista varten sekä kaupungin muuria ja sitä taloa varten, johon menen asumaan". Ja kuningas myönsi minulle sen, koska minun Jumalani hyvä käsi oli minun päälläni. 9 Kun minä sitten tulin Eufrat-virran tämänpuoleisen maan käskynhaltijain luo, annoin minä heille kuninkaan kirjeet. Ja kuningas oli lähetänyt minun kanssani sotapäälliköitä ja ratsumiehiä. 10 Mutta kun hooronilainen Sanballat ja ammonilainen virkamies Tobia sen kuulivat, pahastuivat he kovin siitä, etta oli tullut joku, joka harrasti israelilaisten parasta. 11 Ja tultuani Jerusalemiin ja oltuani siellä kolme päivää 12 minä nousin yöllä, ja muutamat miehet minun kanssani, ilmoittamatta kenellekään, mitä Jumalani oli pannut minun sydämeeni ja määrännyt tehtäväksi Jerusalemille. Eikä minulla ollut mukanani muuta juhtaakaan kuin se juhta, jolla minä ratsastin. 13 Ja minä lähdin yöllä Laaksoprista Lohikäärmetähteelle pään ja Lantaportille ja tarkastelin Jerusalemin maahanrevityjä muureja ja sen tulella poltetuja portteja. 14 Ja minä kuljin eteenpäin Lähdeportille ja Kuninkaankammikolle; mutta siellä ei ollut juhdalla, jonka selässä minä istuin, tilaa päästä eteenpäin. 15 Silloin minä menin yöllä laaksoa myöten ylöspäin ja tarkastin muuria. Sitten minä palasin taas Laaksoparin kautta ja tulin takaisin. 16 Mutta esimiehet eivät tiedäneet, mihin minä olin mennyt ja mitä tein, sillä minä en ollut vielä ilmaissut mitään kenellekään, en juutalaisille, en papeille, ylimyksille, esimiehille enkä muille, joiden oli oltava mukana siinä työssä. 17 Mutta nyt minä sanoin heille: "Te näette, missä kurjuudessa me olemme, kun Jerusalem on autio ja sen portit tulella poltetut. Tulkaa, rakentakaamme uudestaan Jerusalemin muuri, ettemme enää olisi häväistykseen alaiset." 18 Ja minä kerroin heille, kuinka minun Jumalani hyvä käsi oli ollut minun päälläni ja myös mitä kuningas oli minulle sanonut. Niin he sanoivat: "Nouskaamme ja rakentakaamme". Ja he saivat rohkeuden käydä käsiksi tähän hyvään työhön. 19 Mutta kun hooronilainen Sanballat ja ammonilainen

virkamies Tobia ja arabialainen Gesem sen kuulivat, laskeutuvat Daavidin kaupungista. **16** Hänen jälkeensä pilkkasivat he meitä, osoittivat meille halveksumistaan korjasi Nehemia, Asbukin poika, Beet-Suurin piirin toisen ja sanoivat: "Mitä te siinä teette? Kapinoiteko te puolen päälliikkö, aina Daavidin hautojen kohdalle ja kuningasta vastaan?" **20** Silloin minä vastasin ja Tekolammikolle ja Urhojentalolle saakka. **17** Hänen sanoin heille: "Taivaan Jumala on antava meille jälkeensä korjasivat muuria leelväliset: Rehum, Baanin menestystä, ja me, hänen palvelijansa, nousemme ja rakennamme. Mutta teillä ei ole mitään osuutta eikä oikeutta Jerusalemiin, eikä teidän muistonne ole siellä pysyvä."

3 Ylimmäinen pappi Eljasib ja hänen veljensä, papit, nousivat ja rakensivat Lammaspordin, jonka he pyhittivät ja jonka ovet he asettivat paikoilleen, edelleen Hammea-torniin asti, jonka he pyhittivät, ja edelleen Hananelin-torniin asti. **2** Heistä eteenpäin rakensivat Jerikon miehet; ja näistä eteenpäin rakensi Sakkur, Imrin poika. **3** Ja Kalaportin rakensivat senaalaiset; he kattoivat sen ja asettivat paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat. **4** Heistä eteenpäin korjasi muuria Meremot, Uurian poika, joka oli Koosin poika; hänen jälkeensä eteenpäin korjasi Mesullam, Berekjan poika, joka oli Mesesabelin poika; ja hänen jälkeensä eteenpäin korjasi Saadok, Baanan poika. **5** Hänen jälkeensä korjasivat muuria tekoalaiset; mutta heidän ylhäisensä eivät notkistaneet niskaansa Herransa palvelukseen. **6** Vanhan portin korjasivat Joojada, Paaseahin poika, ja Mesullam, Besodjan poika; he kattoivat sen ja asettivat paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat. **7** Heistä eteenpäin korjasivat muuria gibeonilainen Melatja ja meerontilainen Jaadon sekä Gibeonin ja Mispan miehet, jotka olivat Eufrat-virran tämänpuoleisen käsikynhiltijan vallan alaisia. **8** Heistä eteenpäin korjasi muuria Ussiel, Harhajan poika, yksi kultasepistä, ja hänen jälkeensä eteenpäin korjasi Hananja, yksi voiteensekoittajista; he panivat kuntoon Jerusalemia Leveään muuriin saakka. **9** Heistä eteenpäin korjasi muuria Refaja, Huirin poika, Jerusalemin piirin toisen puolen päälliikkö. **10** Hänen jälkeensä eteenpäin korjasi Jedaja, Harumafin poika, oman talonsa kohdalta; hänen jälkeensä eteenpäin korjasi Hattus, Hasabnejan poika. **11** Toisen osan korjasivat Malkia, Haarimin poika, ja Hassub, Pahat-Mooabin poika, sekä sen lisäksi Uunitornin. **12** Heistä eteenpäin korjasi Sallum, Looheksen poika, Jerusalemin piirin toisen puolen päälliikkö; hänen jälkeensä eteenpäin korjasi Laaksoparin korjasivat Haanun ja Saanoahin asukkaat; he rakensivat sen ja asettivat paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat. Sen lisäksi he korjasivat tuhat kynärää muuria, Lantaporttiin saakka. **14** Lantaportin korjasi Malkia, Reekabin poika, Beet-Keremin piirin päälliikkö; hänen jälkeensä eteenpäin korjasi Lähdeporttiin saakka. **15** Lähdeportin korjasi Sallum, Kolhoosen poika, Mispan piirin päälliikkö; hänen jälkeensä eteenpäin korjasi Vesijohtolammikon muurin, kuninkaan puutarhan luota, aina niihin portaisiin saakka, jotka

poika; hänen jälkeensä eteenpäin korjasi Hasabja, Kegilan piirin toisen puolen päälliikkö, piirinsä puolesta. **18** Hänen jälkeensä korjasivat heidän veljensä: Bavvai, Heenadadin poika, joka oli Kegilan piirin toisen puolen päälliikkö. **19** Hänen jälkeensä eteenpäin korjasi Eeser, Jeesuan poika, Mispan päälliikkö, toisen osan, siltä kohdalta, mistä noustaan asehuoneeseen, joka on Kulmauksesssa. **20** Hänen jälkeensä korjasi Baaruk, Sabbain poika, suurella innolla toisen osan, Kulmauksesta aina ylimmäisen papin Eljasibin talon oveen saakka. **21** Hänen jälkeensä korjasi Meremot, Uurian poika, joka oli Koosin poika, toisen osan, Eljasibin talon ovesta Eljasibin talon päähän. **22** Hänen jälkeensä korjasivat papit, Lakeuden miehet. **23** Heidän jälkeensä korjasivat Benjamin ja Hassub oman talonsa kohdalta; heidän jälkeensä korjasi Asarja, Maasejan poika, joka oli Ananjan poika, talonsa viereltä. **24** Hänen jälkeensä korjasi Binnui, Heenadadin poika, toisen osan, Asarjan talosta aina Kulmaukseen ja kulmaan saakka. **25** Paalal, Uusain poika, korjasi Kulmauksen ja Ylätorin kohdalta, joka ulkonee kuninkaan linnasta vankilan pihaan pään; hänen jälkeensä Pedaja, Paroksen poika. **26** -temppelipalvelijat asuivat Oofelilla-itäisen Vesiportin jaulkonevan tornin kohdalta. **27** Hänen jälkeensä korjasivat tekoalaiset toisen osan, suuren, ulkonevan tornin kohdalta aina Oofelin muuriin saakka. **28** Hevosportin yläpuolelta korjasivat papit, kukin oman talonsa kohdalta. **29** Heidän jälkeensä korjasi Saadok, Immerin poika, oman talonsa kohdalta. Ja hänen jälkeensä korjasi Semaja, Sekanjan poika, Itäportin vartija. **30** Hänen jälkeensä korjasivat Hananja, Selemjan poika, ja Haanun, Saalafin kuudes poika, toisen osan; hänen jälkeensä korjasi Mesullam, Berekjan poika, yliskammionsa kohdalta. **31** Hänen jälkeensä korjasi Malkia, yksi kultasepistä, temppelipalvelijain ja kauppiasten taloon asti, Vartiotorin kohdalta, ja aina Kulmasaliin saakka. **32** Kultasepät ja kauppiasten korjasivat muurin Kulmasalin ja Lammaspordin väliltä.

4 Kun Sanballat kuuli meidän rakentavan muuria, vihastui hän ja närkästyi kovin. Ja hän pilkkasi juutalaisia **2** ja puhui veljilleen ja Samarian sotaväelle ja sanoi: "Mitä nuo viheliäiset juutalaiset tekevät? Jätetäänkö heidät omiin valtoihinsa? Tulevatko he uhraamaan? Saavatko he työnsä kohta valmiiksi? Voivatko he tehdä eläviksi poltetut kivet tuhkaläjissä?" **3** Ja ammonilainen Tobia seisoi hänen vieressään ja sanoi: "Rakentakoot vain! Kettukin saa heidän

kivimuurinsa hajoamaan, jos hyppää sen päälle." 4 palvelijoineen yöksi Jerusalemiin, että he olisivat meidän Kuule, Jumalamme, kuinka halveksitut me olemme. apunamme yöllä vartioimassa ja päivällä työssä". 23 Käännä heidän häpäisynsä heidän omaan pähähnsä. Emmekä me, en minä, eivät minun veljeni ja palvelijani Saata heidät ryöstetyksi vankeuden maassa. 5 Älä eivätkä ne vartijat, jotka minua seurasivat, riisuneet peitä heidän rikkomustansa, älkönkä heidän syntiänsä vaatteitamme. Kullakin keihäs ja vettä.

5 Mutta rahvas ja heidän vaimonsa nostivat suuren huodon juutalaisia veljiänsä vastaan. 2 Muutamat sanoivat: "Meitä, meidän poikiamme ja tyttäriämme on paljon. Meidän täytyy saada viljaa, että meillä olisi mitä syödä pysyaksemme hengissä." 3 Toiset sanoivat: "Peltomme, viinitarhamme ja talomme meidän täytyy pantata saadaksemme viljaa nälkäämme". 4 Toiset sanoivat: "Meidän on täytynyt kuninkaan veroihin lainata rahaa peltojamme ja viinitarhojamme vastaan. 5 Ovathan meidän ruumiimme veljiemme ruumiitten veroiset ja lapsemme heidän lastensa veroiset; ja katsko, kuitenkin meidän täytyy antaa poikamme ja tyttäremme orjaksi, ja tyttäriämme on jo annettukin orjuteen, emmekä me voi sille mitään, koska peltomme ja viinitarhamme ovat toisten käsissä." 6 Kun minä kuulin heidän valituksensa ja nämä puheet, vihastuin minä kovin. 7 Ja harkittuani mielessäni tätä asiaa minä nuhtelin ylimyksiä ja esimiehiä ja sanoin heille: "Tehän kiskotte korkoa, kuka veljeltänne". Sitten minä panin toimeen suuren kokouksen heitä vastaan. 8 Ja minä sanoin heille: "Me olemme, sen mukaan kuin olemme voineet, ostaneet vapaaksi juutalaisia veljämme, jotka oli myyty pakanoille. Tekö nyt myytte veljänne, ja täytykö heidän myydä itsensä meille?" He olivat vaiti eivätkä voineet vastata mitään. 9 Ja minä sanoin: "Ette te siinä tee hyvin. Teidänhän tulisi vaeltaa meidän Jumalamme pelossa jo pakanain, meidän vihollistemme, häväistyksen tähden. 10 Myösminä, minun veljeni ja palvelijani olemme lainanneet heille rahaa ja viljaa; luopukaamme tästä saatavasta. 11 Luovuttakaa heille jo tänä päivänä heidän peltonsa, viinitarhansa, öljypuunsa ja talonsa, ja luopukaa rahan korosta sekä viljasta, viinistä ja öljystä, jonka olette heille lainanneet." 12 He vastasivat: "Me luovutamme ne emmekä vaadi heiltä mitään; me teemme, niinkuin olet sanonut". Ja minä kutsuin papit ja vannotin heidät tekemään näin. 13 Minä myös pudistin helmukseni ja sanoin: "Jokaisen, joka ei tätä sanaa täytä, pudistakoon Jumala näin pois hänen talostansa ja vaivannäkönsä hedelmistä; näin hän tulkoon pudistetuksi ja tyhjennettyksi". Ja koko seurakunta sanoi: "Amen", ja ylisti Herraa. Ja kansa teki, niinkuin oli sanottu. 14 Myöskään en minä eivätkä veljeni siitä päivästä asti, jona minut määrättiin olemaan heidän käskynhaltijanaan Juudan maassa, siis kuningas Artahsastan kahdennestakymmenenestä hallitusvuodesta aina hänen kolmanteenkymmenenteen toiseen hallitusvuoteensa saakka, eli kahtenatoista vuotena, syöneet käskynhaltijalle tulevaa ruokaa. 15

Sillä aikaisemmat käskynhaltijat, jotka olivat olleet ennen temppeiliin ja kuitenkin jäädä eloona? Minä en mene." 12 minua, olivat rasittaneet kansaa ja ottaneet siltä leipää ja Minä näet ymmärsin, ettei Jumala ollut häntä lähetänyt, viiniä sekä vielä neljäkymmentä hopeasekeliä. Myösken vaan että hän oli lausunut minulle sen ennustuksen siitä heidän palvelijansa olivat sortaneet kansaa. Mutta syystä, että Tobia ja Sanballat olivat palkanneet hänet: minä en tehnyt niin, sillä minä pelkäsin Jumalaa. 16 13 hänet oli palkattu siinä tarkoitukseissa, että minä Myösken kävin minä itse käsiksi tämän muurin tekoon. peljästyisin ja menettelisin sillä tavalla ja niin tekisin Ja me emme ostaneet mitään pettoa. Ja kaikki minun syntiä; siitä he saisivat panettelon aiheen, häväistäkseen palvelijani olivat kokoontuneet sinne työhön. 17 Myös minua. 14 Muista, Jumalani, Tobiaa ja Sanballatia näiden sata viisikymmentä miestä, juutalaisia ja esimiehiä, heidän tekojensa mukaan, niin myös naisprofeetta sői minun pöydässäni sekä ne, jotka ympärillämme Nooadjaa ja muita profeettoja, jotka minua peloittelevat. olevista pakanakansoista tulivat meidän luoksemme. 18 15 Muuri valmistui elul-kuun kahdenteenakymmenenentä Ja mitä päävittää valmistettiin ruuaksi, nimittäin härkä ja viidentenä päivänä, viidenkymmenen kahden päivän kuusi valiolammas sekä lintuja, se valmistettiin minun kuluttua. 16 Kun kaikki meidän vihollisemme sen kuulivat, kustannuksellani; ja joka kymmenes päivä hankitti ja kaikki ympärillämme asuvat kansat näkiöt sen, kaikenlaisia viinejä viljalti. Mutta siitä huolimatta minä en havaitsivat he joutuneensa aivan alakynteen; sillä he vaatinut itselleni käskynhaltijalle tulevaa ruokaa, koska tunnisivat, että tämä työ oli suoritettu meidän Jumalamme työ painoi raskaasti tätä kansaa. 19 Muista, Jumalani, avulla. 17 Niin päivinä meni myös Juudan ylimyksiltä minun hyväkseni kaikki, mitä minä olen tehnyt tämän lukuisia kirjeitä Tobialle, ja Tobialta tuli kirjeitä heille. 18 Sillä Juudassa oli monta, jotka olivat valalla liittoutuneet hänen kanssansa; sillä hän oli Sekanjan, Aarahan pojant, vävy, ja hänen poikansa Joohanan oli ottanut vaimokseen Mesullamin, Berekjan pojant, tyttären. 19 He myös puhuivat minulle hyvästä hänen ja veivät minun puheeni hänelle. Kirjeitäkin Tobia lähetti peloitellakseen minua.

6 Kun Sanballat, Tobia, arabialainen Gesem ja meidän muut vihollisemme kuulivat, että minä olin rakentanut muurin ja ettei siinä enää ollut aukko-vaikken minä ollutkaan vielä siihen aikaan asettanut ovia paikoilleen portteihin- 2 niin Sanballat ja Gesem lähettiläät minulle sanan: "Tule, kohdatkaamme toisemme Kefirimissä, Oonon laaksossa". He näet ajattelivat tehdä minulle pahaa. 3 Niin minä lähetin heidän luokseen sanansaattajat ja käskin sanoa: "Minulla on suuri työ tekeillä, niin etten voi tulla. Keskeytyisihän työ, jos minä jättäisim sen ja tulisin teidän luoksenne." 4 Ja he lähettiläät minulle saman sanan neljä kertaa, mutta minä vastasin heille aina samalla tavalla. 5 Silloin Sanballat lähetti viidennen kerran palvelijansa minun luokseni samassa asiassa, ja tällä oli kädessään avoin kirje. 6 Siihen oli kirjoitettu: "Kansojen kesken huuillaan, ja myös Gasmu sanoo, että sinä ja juutalaiset suunnittelette kapinaa. Sentähden sinä rakennat muuria, ja itse sinä pyrit heidän kuniinkaaksensa-niin kerrotaan. 7 Myösken olet hankkinut profeettoja julistamaan itsestäsi Jerusalemissa näin: 'Juudassa on kuningas'. Tämän nyt kuningas saa kuulla; tule siis ja neuvoteltaamme keskenämme." 8 Silloin minä lähetin hänelle sanan: "Ei ole tapahtunut mitään semmoista, mistä puhut, vaan sinä olet keksinyt sen omasta päästääsi". 9 He näet kaikki peloittelevat meitä arvelleen: "Heidän kätensä herpoavat työssä, ja se jää tekemättä". Mutta vahvista sinä minun käteni. 10 Minä menin Semajan, Delajan pojant, Mehetabelin pojapojan, taloon, hänen ollessaan eristettyä. Hänen sanoi: "Menkäämme yhdessä Jumalan temppeiliin, temppeilisaliin, ja sulkekaamme temppeilisalin ovet. Sillä he tulevat tappamaan sinua; yöllä he tulevat ja tappavat sinut." 11 Mutta minä vastasin: "Pakenisiko minunlaiseni mies? Tahi kuinka voisi minunlaiseni mies mennä

temppeiliin ja kuitenkin jäädä eloona? Minä en mene." 12 minua, olivat rasittaneet kansaa ja ottaneet siltä leipää ja Minä näet ymmärsin, ettei Jumala ollut häntä lähetänyt, viiniä sekä vielä neljäkymmentä hopeasekeliä. Myösken vaan että hän oli lausunut minulle sen ennustuksen siitä heidän palvelijansa olivat sortaneet kansaa. Mutta syystä, että Tobia ja Sanballat olivat palkanneet hänet: minä en tehnyt niin, sillä minä pelkäsin Jumalaa. 16 13 hänet oli palkattu siinä tarkoitukseissa, että minä Myösken kävin minä itse käsiksi tämän muurin tekoon. peljästyisin ja menettelisin sillä tavalla ja niin tekisin Ja me emme ostaneet mitään pettoa. Ja kaikki minun syntiä; siitä he saisivat panettelon aiheen, häväistäkseen palvelijani olivat kokoontuneet sinne työhön. 17 Myös minua. 14 Muista, Jumalani, Tobiaa ja Sanballatia näiden sata viisikymmentä miestä, juutalaisia ja esimiehiä, heidän tekojensa mukaan, niin myös naisprofeetta sői minun pöydässäni sekä ne, jotka ympärillämme Nooadjaa ja muita profeettoja, jotka minua peloittelevat. olevista pakanakansoista tulivat meidän luoksemme. 18 15 Muuri valmistui elul-kuun kahdenteenakymmenenentä Ja mitä päävittää valmistettiin ruuaksi, nimittäin härkä ja viidentenä päivänä, viidenkymmenen kahden päivän kuusi valiolammas sekä lintuja, se valmistettiin minun kuluttua. 16 Kun kaikki meidän vihollisemme sen kuulivat, kustannuksellani; ja joka kymmenes päivä hankitti ja kaikki ympärillämme asuvat kansat näkiöt sen, kaikenlaisia viinejä viljalti. Mutta siitä huolimatta minä en havaitsivat he joutuneensa aivan alakynteen; sillä he vaatinut itselleni käskynhaltijalle tulevaa ruokaa, koska tunnisivat, että tämä työ oli suoritettu meidän Jumalamme työ painoi raskaasti tätä kansaa. 19 Muista, Jumalani, avulla. 17 Niin päivinä meni myös Juudan ylimyksiltä lukuisia kirjeitä Tobialle, ja Tobialta tuli kirjeitä heille. 18 Sillä Juudassa oli monta, jotka olivat valalla liittoutuneet hänen kanssansa; sillä hän oli Sekanjan, Aarahan pojant, vävy, ja hänen poikansa Joohanan oli ottanut vaimokseen Mesullamin, Berekjan pojant, tyttären. 19 He myös puhuivat minulle hyvästä hänen ja veivät minun puheeni hänelle. Kirjeitäkin Tobia lähetti peloitellakseen minua.

7 Kun muuri oli rakennettu, asetin minä ovet paikoillensa; ja niiden vartioimisen saivat ovenvartijat, veisaajat ja leeviläiset tehtäväkseen. 2 Ja Jerusalemin päämiehiksi minä asetin veljeni Hananin ja linnanpäällikön Hananjan, sillä hän oli luottava mies ja pelkäsi Jumalaa enemmän kuin moni muu. 3 Ja minä sanoin heille: "Jerusalemin portteja älköön avattako, ennenkuin aurinko on polttavimillaan; ja vartijain vielä seisoessa paikoillaan on ovet suljettava ja salvoilla teljettävä. Ja Jerusalemin asukkaita pantakoon vartioimaan, kukin vartiopaikallensa, kukin oman talonsa kohdalle. 4 Kaupunki oli joka suuntaan tilava ja suuri, mutta väkeä siinä oli vähän, ja taloja oli vielä rakentamatta. 5 Niin Jumala antoi minun sydämeeni, että minun oli koottava ylimyket, esimiehet ja kansa sukuluetteloon merkittäväksi. Silloin minä löysin niiden sukuluetteloni, jotka ensin olivat tulleet sinne, ja huomasin siihen kirjoitetun: 6 "Nämä ovat tämän maakunnan asukkaat, jotka lähtivät pakkosirtoisten vankeudesta, johon Nebukadnessar, Baabelin kuningas, oli heidät vienyt, ja palasivat Jerusalemiin ja Juudaan, kukin kaupunkiinsa, 7 ne, jotka tulivat Serubbaabelin, Jeesuan, Nehemian, Asarjan, Raamian, Nahamanin, Mordokain, Bilsanin, Misperetin, Bigvain, Nehumin ja Baanan kanssa. Israelin kansan miesten lukumäärä oli: 8 Paroksen jälkeläisiä kaksitohatta sata seitsemänkymmentä kaksi; 9 Sefatjan jälkeläisiä kolmesataa seitsemänkymmentä

kaksi; **10** Aarahin jälkeläisiä kuusisataa viisikymmentä Ussan jälkeläiset, Paaseahin jälkeläiset, **52** Beesain kaksi; **11** Pahat-Mooabin jälkeläisiä, nimittäin Jeesuan jälkeläiset, Meunimin jälkeläiset, Nefusesimin jälkeläiset, ja Jooabin jälkeläisiä, kaksituhatta kahdeksansataa **53** Bakbukin jälkeläiset, Hakufan jälkeläiset, Harhurin kahdeksantoista; **12** Eelamin jälkeläisiä tuhat jälkeläiset, **54** Baslutin jälkeläiset, Mehidan jälkeläiset, kaksisataa viisikymmentä neljä; **13** Sattun jälkeläisiä Harsan jälkeläiset, **55** Barkoksen jälkeläiset, Siiseran kahdeksansataa neljäkymmentä viisi; **14** Sakkain jälkeläiset, Taamahin jälkeläiset, **56** Nesiahin jälkeläiset, jälkeläisiä seitsemänsataa kuusikymmentä; **15** Binnuin Hatifin jälkeläiset. **57** Salomon palvelijain jälkeläisiä jälkeläisiä kuusisataa neljäkymmentä kahdeksan; oli: Sootain jälkeläiset, Sooferetin jälkeläiset, Peridan **16** Beebain jälkeläisiä kuusisataa kaksikymmentä jälkeläiset, **58** Jaalan jälkeläiset, Darkonin jälkeläiset, kahdeksan; **17** Asgadin jälkeläisiä kaksituhatta Giddelin jälkeläiset, **59** Sefatjan jälkeläiset, Hattilin kolmesataa kaksikymmentä kaksi; **18** Adonikamin jälkeläiset, Kooferet-Sebaimin jälkeläiset, Aamonin jälkeläisiä kuusisataa kuusikymmentä seitsemän; jälkeläiset. **60** Temppelipalvelijoita ja Salomon palvelijain **19** Bigvain jälkeläisiä kaksituhatta kuusikymmentä jälkeläisiä olla kaikkiaan kolmesataa yhdeksänkymmentä seitsemän; **20** Aadinin jälkeläisiä kuusisataa kaksi. **61** Nämä ovat ne, jotka lahtivät Teel-Melahista, viisikymmentä viisi; **21** Aaterin, nimittäin Hiskian, Teel-Harsasta, Kerub-Addonista ja Immeristä, voimatta jälkeläisiä yhdeksänkymmentä kahdeksan; **22** Haasumin ilmoittaa perhekuntaansa ja syntyperäänsä, olivatko jälkeläisiä kolmesataa kaksikymmentä kahdeksan; **23** israelilaisia: **62** Delajan jälkeläiset, Tobian jälkeläiset, Beesain jälkeläisiä kolmesataa kaksikymmentäneljä; Nekodan jälkeläiset, kuusisataa neljäkymmentä **24** Haarifin jälkeläisiä sata kaksitoista; **25** gibeonilaisia kaksi. **63** Ja pappeja: Habaijan jälkeläiset, Koosin yhdeksänkymmentä viisi; **26** Beetlehemin ja Netofan jälkeläiset, Barsillain jälkeläiset, sen, joka oli ottanut miehiä sata kahdeksankymmentä kahdeksan; **27** itsellensä vaimon gileadilaisen Barsillain tyttäristä Anatotin miehiä sata kaksikymmentä kahdeksan; **28** ja jota kutsuttiin heidän nimellään. **64** Nämä Beet-Asmavetin miehiä neljäkymmentä kaksi; **29** Kirjat- etsivät sukuluettelaitaan, niitä löytämättä, ja niin Jearimin, Kefiran ja Beerotin miehiä seitsemänsataa heidät julistettiin pappeuteen kelpaamattomiksi. **65** neljäkymmentä kolme; **30** Raaman ja Geban miehiä Maaherra kielsi heitä syömästä korkeasti-pyhää, kuusisataa kaksikymmentä yksi; **31** Mikmaan miehiä ennenkuin nousisi pappi, joka voi käyttää uurimia ja sata kaksikymmentä kaksi; **32** Beetelin ja Ain tummimia. **66** Koko seurakunta yhteenlaskettuna oli miehiä sata kaksikymmentä kolme; **33** toisen Nebon neljäkymmentäkaksi tuhatta kolmesataa kuusikymmentä, miehiä viisikymmentä kaksi; **34** toisen Eelamin **67** paitsi heidän palvelijitansa ja palvelijattariansa, jälkeläisiä tuhat kaksisataa viisikymmentä neljä; **35** joita oli seitsemäntuhattu kolmesataa kolmekymmentä Haarimin jälkeläisiä kolmesataa kaksikymmentä; **36** seitsemän. Lisäksi oli heillä kaksisataa neljäkymmentä jerikolaisia kolmesataa neljäkymmentä viisi; **37** viisi mies-ja naisveisaajaa. **69** Kameleja heillä oli loodilaisia, haadilaisia ja oonolaisia seitsemäntsataa neljäsataa kolmekymmentä viisi, aaseja kuusituhatta kaksikymmentä yksi; **38** senaalaisia kolmetuhattu seitsemäntsataa kaksikymmentä. **70** Osa perhekunta-yhdeksäntsataa kolmekymmentä. **39** Pappeja oli: Jedajan päämiehistä antoi lahjoja rakennustyötä varten. jälkeläisiä, nimittäin Jesuan sukua, yhdeksäntsataa Maaherra antoi rahastoon tuhat dareikkia kultaa, seitsemänkymmentä kolme; **40** Immerin jälkeläisiä viisikymmentä maljaa ja viisisataa kolmekymmentä tuhat viisikymmentä kaksi; **41** Pashurin jälkeläisiä tuhat papin-ihokasta. **71** Ja muutamat perhekunta-päämiehistä kaksisataa neljäkymmentä seitsemän; **42** Haarimin antiovat rakennusrahastoon kaksikymmentä tuhatta jälkeläisiä tuhat seitsemäntoista. **43** Leeviläisiä oli: dareikkia kultaa ja kaksituhatta kaksisataa miinaa Jeesuan ja Kadmielin jälkeläisiä, nimittäin Hoodevan hopeata. **72** Ja muu kansa antoi yhteensä jälkeläisiä, seitsemänkymmentä neljä. **44** Veisaajia oli: kaksikymmentä tuhatta dareikkia kultaa ja kaksituhatta Aasafin jälkeläisiä sata neljäkymmentä kahdeksan. **45** miinaa hopeata sekä kuusikymmentä seitsemän papin-Ovenvartijoita oli: Sallumin jälkeläisiä, Aaterin jälkeläisiä, ihokasta. **73** Ja papit, leeviläiset, ovenvartijat, veisaajat Talmonin jälkeläisiä, Akkubin jälkeläisiä, Hatitan ja osa kansasta sekä temppelipalvelijat, koko Israel, jälkeläisiä, Soobain jälkeläisiä sata kolmekymmentä asettuivat kaupunkieihinsa. Ja niin tuli seitsemäs kahdeksan. **46** Temppelipalvelijoita oli: Siihan jälkeläiset, kuukausi, ja israelilaiset olivat jo kaupungeissansa. Hasufan jälkeläiset, Tabbaotin jälkeläiset, **47** Keeroksen jälkeläiset, Siihan jälkeläiset, Paadonin jälkeläiset, **48** Lebanon jälkeläiset, Hagaban jälkeläiset, Salmain jälkeläiset, **49** Haananin jälkeläiset, Giddelin jälkeläiset, Gaharin jälkeläiset, **50** Reajan jälkeläiset, Resinin jälkeläiset, Nekodan jälkeläiset, **51** Gassamin jälkeläiset,

8 Silloin kokoontui kaikki kansa yhtenä miehenä Vesiportin edustalla olevalle aukealle; ja he pyysivät Esraa, kirjanoppinutta, tuomaan Mooseksen lain kirjan, jonka lain Herra oli antanut Israellielle. **2** Niin pappi Esra toi lain seurakunnan eteen, sekä miesten että naisten, kaikkien, jotka voivat ymmärtää, mitä kuulivat.

Tämä tapahtui seitsemänneen kuun ensimmäisenä saakka eivät israelilaiset olleet niin tehneet. Ja vallitsi päivänä. 3 Ja hän luki sitä Vesiportin edustalla olevalla hyvin suuri ilo. 18 Ja Jumalan lain kirja luettiin joka aukealla päivän koitosta puolipäivään saakka miehille ja naisille, niille, jotka voivat sitä ymmärtää, kaiken kansan kuunnellessa lain kirjan lukemista. 4 Ja Esra, kirjanoppinut, seisoi korkealla puulavalla, joka oli tätä varten tehty. Ja hänen vieressään seisovat: hänen oikealla puolellaan Mattitja, Sema, Anaja, Uuria, Hilkia ja Maaseja; ja hänen vasemmalla puolellaan Pedaja, Miisael, Malkia, Haasum, Hasbaddana, Sakarja ja Mesullam. 5 Ja Esra avasi kirjan kaiken kansan nähdien, sillä hän seisoi ylempänä kaikkea kansaa; ja kun hän avasi sen, nousi kaikki kansa seisomaan. 6 Ja Esra kiitti Herraa, suurta Jumalaa, ja kaikki kansa vastasi, kohottaan kätensä ylös: "Amen, amen"; ja he kumarsivat ja rukolivat Herraa, heittätyneinä kasvoilleen maahan. 7 Sitten Jeesua, Baani, Seerebja, Jaamin, Akkub, Sabbetai, Hoodia, Maaseja, Kelita, Asarja, Joosabad, Haanan, Pelaja ja muut leeviläiset opettivat kansalle lakkia, kansan seisossa alallansa. 8 Ja he lukivat Jumalan lain kirjaa kappale kappaleelta ja selittivät sen sisällyksen, niin että luettu ymmärrettiin. 9 Ja Nehemia, maaherra, ja pappi Esra, kirjanoppinut, ja leeviläiset, jotka opettivat kansaa, sanoivat kaikelle kansalle: "Tämä päivä on pyhitetty Herralle, teidän Jumalallen, älkää murehtiko älkääkä itkekö". Sillä kaikki kansa itki, kun he kuulivat lain sanat. 10 Ja hän sanoi vielä heille: "Menkää ja syökää rasvaisia ruokia ja juokaa makeita juomia ja lähetäkää maistiaisia niille, joilla ei ole mitään valmistettuna, sillä tämä päivä on pyhitetty meidän Herralle. Ja älkää olko murheelliset, sillä ilo Herrassa on teidän väkevyttenne." 11 Myösken leeviläiset rauhoittivat kaikkea kansaa ja sanoivat: "Olkaa hilja, sillä tämä päivä on pyhä; älkää olko murheelliset". 12 Ja kaikki kansa meni, sői ja joi, lähetti maistiaisia ja vietti suurta ilojuhlaa; sillä he olivat ymmärtaneet, mitä heille oli julistettu. 13 Seuraavana päivänä kokoontuivat kaiken kansan perhekunta-päämiehet, papit ja leeviläiset Esran, kirjanoppineen, työ painamaan lain sanoja mieleensä. 14 Niin he huomasivat lakiin kirjoitetun, että Herra oli Mooseksen kautta käskenyt israelilaisia asumaan lehdimajoissa juhlan aikana seitsemännessä kuussa, 15 ja että kaikkissa heidän kaupungeissaan ja Jerusalemissa oli julistettava ja kuulutettava näin: "Menkää vuorille ja tuokaa öljypuun lehvää tai metsäöljypuun lehvää sekä myrtin, palmupuun ja muiden tuuheiden puiden lehvää, ja tehkää lehdimajoja, niinkuin on säädetty". 16 Ja kansa meni ja toi niitä ja teki itselleen lehdimajoja kukin katollensa ja pihoihinsa ja Jumalan temppelein esipihoihin sekä Vesiportin aukealle ja Efraimin portin aukealle. 17 Ja koko seurakunta, kaikki vankeudesta palanneet, tekivät lehdimajoja ja asuivat lehdimajoissa. Sillä aina Joosuan, Nuunin pojan, ajoista siihen päivään

9 Mutta saman kuun kahdentenakymmenenentä neljäntäenä päivänä israelilaiset kokoontuivat paastoteni, säkit yllä ja multaa pään päällä. 2 Ja Israelin heimo eristäyti kaikista muukalaisista, astui esiin ja tunnusti syntinsä ja isiensä rikkomukset. 3 Sitten he nousivat seisomaan, kuka paikallansa, ja heille luettiin Herran, heidän Jumalansa, lain kirja neljännes päivää; ja toisen neljänneksen aikana he tunnustivat syntinsä ja kumartaen rukoilivat Herraa, Jumalaansa. 4 Ja Jeesua, Baani, Kadmiel, Sebanja, Banni, Seerebja, Baani ja Kenani nousivat leeviläisten korokkeelle ja huusivat suurella äänellä Herraa, Jumalaansa; 5 ja leeviläiset Jeesua, Kadmiel, Baani, Hasabneja, Seerebja, Hoodia, Sebanja ja Petahja sanoivat: "Nouskaa ja kiittää Herraa, Jumalaanne, iankaikkisesta iankaikkiseen. Ja kiittätköön sinun kunniallista nimeäsi, joka on korotettu yli kaiken kiokseen ja ylistyksen. 6 Sinä yksin olet Herra. Sinä olet tehnyt taivaata ja taivasten taivaat kaikkine joukkoinensa, maan ja kaikki, mitä siinä on, meret ja kaikki, mitä niissä on. Sinä annat elämän niille kaikille, ja taivaan joukot kumartavat sinua. 7 Sinä olet Herra Jumala, joka valitsit Abramin ja veit hänet pois Kaldean Urista ja annoit hänelle nimen Aabraham. 8 Ja sinä havaitsit hänen sydämensä uskolliseksi sinua kohtaan, ja niin sinä teit hänen kanssaan liiton antaaksesi hänen jälkeläisillensä kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, jebusilaisten ja gergasilaisten maan. Ja lupauksesi sinä olet täyttänyt, sillä sinä olet vanhurskas. 9 Ja sinä näit meidän isiemme kurjuuden Egyptissä ja kuulit heidän huutonsa Kaislameren rannalla. 10 Sinä teit tunnustekoja ja ihmeitä rangaisten faraota ja kaikkia hänen palvelijoitansa ja kaikkea hänen maansa kansaa; sillä sinä tiesit näiden kohdelleen heitä ylimielisesti, ja sinä teit itsellesi nimen, niinkuin se tänäkin päivänä on. 11 Meren sinä halkaisit heidän edessänsä kahtia, niin että he kulkivat meren poikki kuivaa myötä; mutta heidän takaa-ajajansa sinä syöksit syvyyteen, niinkuin kiven valtaviin vesii. 12 Sinä johdatit heitä päivällä pilvenpatsaasta ja yöllä tulenpatsaasta, valaisten heille tien, jota heidän oli kuljettava. 13 Ja sinä astuit alas Siinain vuorelle ja puhuit heille taivaasta ja annoit heille oikeat tuomiot ja totiset lait, hyvät säädökset ja käskyt. 14 Sinä ilmoitit heille pyhän sapattisi ja annoit heille käskyt, säädökset ja lain palvelijasi Mooseksen kautta. 15 Sinä annoit heille leipää taivaasta heidän nälkäänsä, ja sinä hankit heille vettä kallioista heidän janoonsa. Ja sinä käskit heidän mennä ottamaan omaksensa maan, jonka sinä olit kättä kohottaen luvannut heille antaa. 16

Mutta he, meidän isämme, olivat ylimielisiä; he olivat tahtoneet eivätkä totelleet sinun käskyjäsi. **17** He eivät pitää, on niistä elävä-mutta he käänsvät uppiniskaisina valitsivat uppiniskaisuudessaan johtajan palatakseen takaisin orjuuteensa. Mutta sinä olet anteeksiantava Jumala, armahtavainen ja laupias, pitkämielinen ja suuri armossa: sinä et heitä hyljänyt. **18** Vaikka he tekivät itsellensä valetun vasikankuvan ja sanoivat: 'Tämä on sinun jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptistä', ja vaikka he paljon pilkkasivat Jumalaa, **19** niin sinä suuresta laupeudesta et kuitenkaan hyljänyt heitä joka on kohdannut meitä, meidän kuninkaitamme, erämaassa. Pilvenpatsas ei väistynyt heidän luotansa valaisemasta heille tietä, jota heidän oli kuljettava. **20** aina tähän päivään saakka. **33** Sinä olet vanhurskas Hyvän Henkesi sinä annoit heitä opettamaan, mannaasi kaikessa, mikä on meitä kohdannut; sillä sinä olet et kieltynyt heidän suustansa, ja vettä sinä annoit heille ollut uskollinen teoissasi, mutta me olemme olleet heidän janoonsa. **21** Neljäkymmentä vuotta sinä elätiltä jumalattomat. **34** Meidän kuninkaamme, päämiehemme, heitä erämaassa, niin ettei heiltä mitään puuttunut, eivät pappimme ja isämme eivät ole seuranneet sinun lakiasi heidän vaatteensa kuluneet, eivätkä heidän jalkansa ajettuneet. **22** Sinä annoit heidän haltuunsa valtakuntia sinä olit heille antanut. **35** Ja vaikka he elivät omassa ja kangoja ja jaoit ne alue alueelta; ja he valloittivat valtakunnassansa ja siinä antimien runsaudessa, jonka Siihonin maan-Hesbonin kuninkaan maan-ja Oogin, sinä olit heille antanut, ja avarassa ja lihavassa maassa, Baasanin kuninkaan, maan. **23** Ja heidän lastensa jonka sinä olit heille antanut, eivät he kuitenkaan luvun sinä teit paljoksi kuin taivaan tähdet, ja sinä palvelleet sinua eivätkä käentyneet pois pahoista veit heidät siihen maahan, josta olit antanut heidän teistansa. **36** Katso, me olemme nyt orja; siinä maassa, isillensä lupauksen, että he saavat mennä ottamaan sen omaksensa. **24** Ja lapset tulivat ja ottivat sen maan omaksensa, ja sinä nöyryyt heidän edessään maan asukkaat, kanaanlaiset, ja annoit nämä heidän käsinsä, syntiemi tähden olet pannut meitä hallitsemaan; he sekä heidän kuninkaansa että sen maan kansat, niin vallitsevat meitä ja meidän karjamme, niinkuin tahtovat, että he tekivät näille, mitä tahtovat. **25** Ja he valloittivat ja me olemme suuresta ahdistuksessa." **38** "Kaiken varustetut kaupungit ja lihavan maan ja ottivat omikseen talot, jotka olivat täynnä kaikkea hyvää, kallioon hakatut vesisilmiöt, viinitarhat, öljypuut ja hedelmäpuita suuret määrät. He söivät ja tulivat ravituksi ja lihavaksi ja pitivät hyviä pääviä sinun antimies runsaudessa. **26** Mutta he niskoittelivat ja kapinoivat sinua vastaan, heittivät sinun lakisi selkänsä taa ja tappoivat sinun profeettasi, jotka heitä varoittivat palauttaakseen heidät sinun luoksesi; ja he pilkkasivat paljon Jumalaa. **27** Sentähden sinä annoit heidät heidän ahdistajainsa käsiin, ja nämä ahdistivat heitä. Mutta kun he ahdinkonsa aikana huusivat sinua, niin sinä taivaasta kuulit ja suuresta laupeudessasi annoit heille vapauttajia, jotka vapauttivat heidät heidän ahdistajainsa käsistä. **28** Mutta rauhaan päästyään he jälleen tekivät sitä, mikä on paaha sinun edessäsi. Silloin sinä jätit heidät heidän vihollistensa käsiin, niin että nämä vallitsivat heitä. Mutta kun he jälleen huusivat sinua, kuulit sinä taivaasta ja pelastit heidät laupeudessasi monta kertaa. **29** Ja sinä varoitit heitä palauttaaksesi heidät seuraamaan sinun lakiasi, mutta he olivat ylimielisiä eivätkä totelleet sinun käskyjäsi, vaan he rikkoivat sinun oikeutesi-se ihmisen, joka ne niskureita eivätkä totelleet sinun käskyjäsi. **17** He eivät pitää, on niistä elävä-mutta he käänsvät uppiniskaisina selkänsä ja olivat niskureita eivätkä totelleet. **30** Sinä kärstis heitä monta vuotta ja varoitit heitä Hengelläsi profeettaisi kautta, mutta he eivät ottaneet sitä korviinsa. Niin sinä annoit heidät pakanallisten kansojen käsiin. **31** Jumala, armahtavainen ja laupias, pitkämielinen ja suuri Mutta sinä suuresta laupeudessasi et tehyt loppua armossa: sinä et heitä hyljänyt. **18** Vaikka he tekivät heistä etkä hyljänyt heitä; sillä sinä olet armahtavainen ja laupias Jumala. **32** Ja nyt, Jumalamme, sinä suuri, sinun jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptistä', väkevä ja peljättävä Jumala, joka pidät liiton ja säilytät ja laupeuden: älä katso vähäksi kaikkea sitä vaivaa, suuresta laupeudessasi et kuitenkaan hyljänyt heitä joka on kohdannut meitä, meidän kuninkaitamme, erämaassa. Pilvenpatsas ei väistynyt heidän luotansa päämiehimme, pappejamme, profeettojamme, isämme päivällä, johtamasta heitä tiellä, eikä tulenpatsas yöllä, ja koko sinun kansaasi, Assurin kuningasten ajoista valaisemasta heille tietä, jota heidän oli kuljettava. **20** aina tähän päivään saakka. **33** Sinä olet vanhurskas Hyvän Henkesi sinä annoit heitä opettamaan, mannaasi kaikessa, mikä on meitä kohdannut; sillä sinä olet et kieltynyt heidän suustansa, ja vettä sinä annoit heille ollut uskollinen teoissasi, mutta me olemme olleet heidän janoonsa. **21** Neljäkymmentä vuotta sinä elätiltä jumalattomat. **34** Meidän kuninkaamme, päämiehemme, heitä erämaassa, niin ettei heiltä mitään puuttunut, eivät pappimme ja isämme eivät ole seuranneet sinun lakiasi heidän vaatteensa kuluneet, eivätkä heidän jalkansa ajettuneet. **22** Sinä annoit heidän haltuunsa valtakuntia sinä olit heille antanut. **35** Ja vaikka he elivät omassa ja kangoja ja jaoit ne alue alueelta; ja he valloittivat valtakunnassansa ja siinä antimien runsaudessa, jonka Siihonin maan-Hesbonin kuninkaan maan-ja Oogin, sinä olit heille antanut, ja avarassa ja lihavassa maassa, Baasanin kuninkaan, maan. **23** Ja heidän lastensa jonka sinä olit heille antanut, eivät he kuitenkaan luvun sinä teit paljoksi kuin taivaan tähdet, ja sinä palvelleet sinua eivätkä käentyneet pois pahoista veit heidät siihen maahan, josta olit antanut heidän teistansa. **36** Katso, me olemme nyt orja; siinä maassa, isillensä lupauksen, että he saavat mennä ottamaan sen omaksensa. **24** Ja lapset tulivat ja ottivat sen maan omaksensa, ja sinä nöyryyt heidän edessään maan asukkaat, kanaanlaiset, ja annoit nämä heidän käsinsä, syntiemi tähden olet pannut meitä hallitsemaan; he sekä heidän kuninkaansa että sen maan kansat, niin vallitsevat meitä ja meidän karjamme, niinkuin tahtovat, että he tekivät näille, mitä tahtovat. **25** Ja he valloittivat ja me olemme suuresta ahdistuksessa." **38** "Kaiken varustetut kaupungit ja lihavan maan ja ottivat omikseen tämän johdosta me teemme sitoumukseen ja kirjoitamme siihen nimemme; sinetöidyssä asiakirjassa ovat meidän päämiestemme, leeviläistemme ja pappiemme nimet.

10 Sinetöidyssä asiakirjoissa ovat nämä nimet: Nehemia, Hakalan poika, maaherra, ja Sidkia, 2 Seraja, Asarja, Jeremia, 3 Pashur, Amarja, Malkia, 4 Hattus, Sebanja, Malluk, 5 Haarim, Meremot, Obadjia, 6 Daniel, Ginneton, Baaruk, 7 Mesullam, Abia, Mijjamin, 8 Maasia, Bilgai ja Semaja-nämä ovat pappeja. 9 Leeviläisiä ovat: Jeesua, Asjanan poika, Binnui, Heenadatin jälkeläinen, Kadmiel 10 ja heidän veljensä Sebanja, Hoodia, Kelita, Pelaja, Haanan, 11 Miika, Rehob, Hasabja, 12 Sakkur, Seerebjä, Sebanja, 13 Hoodia, Baani ja Beninu. 14 Kansan päämiehiä ovat: Paros, Pahat-Mooab, Eelam, Sattu, Baani, 15 Bunni, Asgad, Beebai, 16 Adonia, Bigvai, Aadin, 17 Aater, Hiskia, Assur, 18 Hoodia, Haasum, Beesai, 19 Haarif, Anatot, Nuubai, 20 Magpias, Mesullam, Heesir, 21 Mesesabel, Saadok, Jaddua, 22 Pelatja, Haanan, Anaja, 23 Hoosea, Hananja, Hassub, 24 Loohes, Pilha, Soobek, 25 Rehum, Hasabna, Maaseja, 26 Ahia, Haanan, Aanan, 27 Malluk,

Haarim ja Baana. 28 Ja muu kansa, papit, leeviläiset, Jerusalemiin. 3 Nämä olivat ne maakunnan päämiehet, ovenvertijat, veisaajat, temppelipalvelijat ja kaikki, jotka asettuivat Jerusalemiin ja Juudan kaupunkeihin; he ovat eristätyneet pakanallisista kansoista Jumalan lain asuivat kukaan perintöosalallaan, kaupungeissaan, Israel, puolelle, sekä heidän vaimonsa, poikansa ja tyttärensä, papit, leeviläiset ja temppelipalvelijat sekä Salomon kaikki, jotka pystyvät sen ymmärtämään, 29 liityvät palvelijain jälkeläiset. 4 Jerusalemissa asuivat seuraavat ylhäisiin veljiinsä, tulevat valalle ja vannovat vaeltavansa Juudan ja Benjamin miehet: Juudan miehiä: Ataja, Jumalan lain mukaan, joka on annettu Jumalan palvelijan Ussian poika, joka oli Sakarjan poika, joka Amarjan Mooseksen kautta, ja noudattavansa ja seuraavansa poika, joka Sefatjan poika, joka Mahalalelin poika, kaikkia Herran, meidän Herramme, käskyjä, oikeuksia Perekseen jälkeläisiä, 5 ja Maaseja, Baarukin poika, joka ja säädöksiä. 30 Me emme anna tyttäriämme maan oli Kolhoosen poika, joka Hasajan poika, joka Adajan kansoille emmekä ota heidän tyttäriänsä pojilleemme poika, joka Joojaribin poika, joka Sakarjan poika, joka vaimoksi. 31 Me emme osta sapattina tai pyhäpäivänä siilonilaisen poika; 6 Jerusalemissa asuvia Perekseen maan kansoita, jos ne tuovat kauppatavaraa tai jälkeläisiä oli kaikkiaan neljästäaa kuusikymmentä viljaa mitä tahansa kaupaksi sapattina. Me jätämme kahdeksan sotakuntoista miestä. 7 Benjaminilaiset joka seitsemäntä vuotena maan lepäämään ja olivat nämä: Sallu, Mesullamin poika, joka oli Jooedin kaikki saatavat velkomatta. 32 Me sitoudumme poika, joka Pedajan poika, joka Koolajan poika, joka suorittamaan vuodessa kolmannes-sekelin palvelusta Maasejan poika, joka litielin poika, joka Jesajan poika, varten Jumalamme temppelissä: 33 näkyleipiin, 8 ja hänen jälkeensä Gabbai ja Sallai, yhdeksänsataa jokapäiväiseen ruokauhriin ja jokapäiväiseen polttouhriin, kaksikymmentä kahdeksan. 9 Jooel, Sikrin poika, oli uhreihin sapatteina ja uudenkuun päivinä, juhlauhreihin ja heidän päälysmiehenään ja Juuda, Senuan poika, pyhiin lahjoihin, syntiuhreihin sovitukseen toimittamiseksi toisena kaupunginpääliikkönä. 10 Pappeja: Jedaja, Israelille ja kaikkeen, mikä meidän Jumalamme Joojaribin poika, Jaakin, 11 Seraja, Hilkian poika, joka oli temppelissä toimitettava on. 34 Me, papit, leeviläiset Mesullamin poika, joka Saadokin poika, joka Merajotin ja kansa, olemme heittäneet arpaan uhrilahjahalkojen poika, joka Ahitubin poika, Jumalan temppelin esimies, tuomisesta perhekunnittain Jumalamme temppeliin 12 sekä heidän veljensä, jotka toimittivat palvelusta määräaikoina joka vuosi, poltettavaksi Herran, meidän temppelissä, kahdeksansataa kaksikymmentä kaksi Jumalamme, alttarilla, niinkuin laissa on kirjoitettuna. miestä; ja Adaja, Jerohamin poika, joka oli Pelaljan 35 Me sitoudumme tuomaan maamme uutiset ja poika, joka Amsin poika, joka Sakarjan poika, joka kaikkinaisten hedelmäpuiden uutiset joka vuosi Herran Pashurin poika, joka Malkian poika, 13 sekä hänen temppeliin 36 sekä esikoiset pojistamme ja karjastamme, veljensä, jotka olivat perhekunta-päämiehiä, kaksisataa niinkuin laissa on kirjoitettuna, ja tuomaan raavaittemme neljäkymmentä kaksi miestä; ja Amassai, Asarelin ja lampaittemme esikoiset Jumalamme temppeliin, poika, joka oli Ahsain poika, joka Mesillemotin poika, papeille, jotka toimittavat virkaansa meidän Jumalamme joka Immerin poika, 14 sekä heidän veljensä, jotka temppelissä. 37 Me tuomme parhaat jyvärouheemme ja olivat sotauroja, sata kaksikymmentä kahdeksan antimemme, parhaat kaikkinaisten puiden hedelmät, miestä. Heidän päälysmiehenään oli Sabdiel, Gedolimin parhaan viinin ja öljyn papeille, Jumalamme temppelin poika. 15 Ja leeviläisiä: Semaja, Hassubin poika, kammioihin, ja maamme kymmenyset leeviläisille. joka oli Asrikamin poika, joka Hasabjan poika, joka Leeviläiset itse kantavat kymmenyset kaikista Bunnin poika; 16 ja Sabbetai ja Joosabad, jotka kaupungeista, missä meillä on maanviljelystä. 38 Ja valvoivat maallisia toimia Jumalan temppelissä ja olivat papin, Aaronin pojat, tulee olla leeviläisten kanssa, leeviläisten päämiehiä, 17 ja Mattanja, Miikan poika, heidän kantaessaan kymmenyksiä, ja leeviläisten joka oli Sabdin poika, joka Aasafin, ensimmäisen tullee viedä kymmenyset kymmenyksistä meidän johtajan, poika, joka rukoiltaessa alotti kiitosvirren, ja Jumalamme temppeliin, varastohuoneen kammioihin. 39 Bakbukja, hänen veljistään toinen, ja Abda, Sammuan Sillä israelilaisten ja leeviläisten on vietävä anti jyvistä, poika, joka oli Gaalalin poika, joka Jedutunin poika. viinistä ja öljystä näihin kammioihin, joissa pyhäköin kalut ja virkaansa toimittavat papit, ovenvertijat ja veisaajat ovat. Me emme laiminlyö Jumalamme temppeliä."

11 Ja kansas päämiehet asettuivat Jerusalemiin, mutta muu kansa heitti arpaan saadakseen joka kymmenennen asettumaan Jerusalemiin, pyhään kaupunkiin, yhdeksän kymmenesosan jäädessä asumaan muihin kaupunkeihin. 2 Ja kansa siunasi kaikkia niitä miehiä, jotka vapaaehtoisesti asettuivat

toimissa oli Ussi, Baanin poika, joka oli Hasabjan Ja leeviläisten päämiehet olivat Hasabja, Seerebja ja poika, joka Mattanjan poika, joka Miikan poika, Aasafin Jeesua, Kadmielin poika, sekä heidän veljensä, jotka jälkeläisiä, veisaajia. **23** Oli näet heitä koskeva kuninkaan seisoivat heitä vastapäätä ylistämässä ja kiertämässä, käsky, joka vakuutti veisaajille heidän jokapäiväiset niinkuin Jumalan mies Daavid oli käskenyt, osasto tarpeensa. **24** Ja Petahja, Mesesabelin poika, Serahin, osaston vieressä; **25** ja Mattanja, Bakbukja, Obadja, Juudan pojat, jälkeläisiä, oli kuninkaan edusmiehenä Mesullam, Talmon ja Akkub, ovenvartijat, jotka vartioivat kaikissa kansaa koskevissa asioissa. **25** Heidän porttien varastohuoneita. **26** Nämä olivat Joojakimin, peltomaillaan olevissa kylissä asui Juudan miehiä: Kirjat-Jeesuan pojan, Joosadakin pojanojan, aikalaisia ja Arbassa ja sen tytärkaupungeissa, Diibonissa ja sen kaskynhaltija Nehemian ja pappi Esran, kirjanoppineen, tytärkaupungeissa, Jekabseelissa ja siihen kuuluvissa aikalaisia. **27** Kun Jerusalemin muuri oli vihittävä, kylissä, **26** Jesuassa, Mooladassa, Beet-Peletissä, **27** haettiin leeviläiset kaikista heidän asuinpaikoistansa ja Hasar-Suualissa, Beersebassa ja sen tytärkaupungeissa, tuotiin Jerusalemin viettämään vihkimäjuhlaa iloiten, **28** Siklagissa, Mekonassa ja sen tytärkaupungeissa, **29** kiitosvirsiä ja lauluja laulaen, kymbaaleja, harppuja ja Een-Rimmonissa, Sorassa, Jarmutissa, **30** Saanoahissa, kanteleita soittaen. **28** Niin kokoniuvat veisaajain pojat Adullamissa ja niihin kuuluvissa kylissä, Laakiissa ja Lakeudelta, Jerusalemin ympäristöstä, netofalaisten sen peltomailla, Asekassa ja sen tytärkaupungeissa; he kylistä, **29** Beet-Gilgalista ja Geban ja Asmavetin sijoittuivat siis asumaan Beersebasta aina Hinnomin peltomailta, sillä veisaajat olivat rakentaneet itselleen laaksoon saakka. **31** Benjaminilaiset asuivat, Gebasta kylä Jerusalemin ympäristöön. **30** Papit ja leeviläiset alkaen, Mikmaassa, Ajassa, Beetelissä ja sen puuhdistautuvat ja puuhdistavat kansan sekä portit ja tytärkaupungeissa, **32** Anatotissa, Noobissa, Ananjassa, muurin. **31** Sitten minä vein Juudan päämiehet rinteelle, **33** Haasorissa, Raamassa, Gittaimissa, **34** Haadidissa, muurin yläpuolelle, ja järjestin kaksi suurta laulukuntaa Seboimissa, Neballatissa, **35** Loodissa, Oonossa, ja juhlakulketta muurin yläpuolelle, oikealle kädelle, Seppänilaaksossa. **36** Leeviläisistä asui eräitä Juudan Lantaportille pään. **32** Ja heidän jäljessään kulkivat osastoja Benjaminissa.

12 Nämä olivat ne papit ja leeviläiset, jotka lähtivät Serubaabelin, Sealtielin pojan, ja Jeesuan kanssa: Seraja, Jeremia, Esra, **2** Amarja, Malluk, Hattus, **3** Sekanja, Rehum, Meremot, **4** Iddo, Ginneto, Abia, **5** Miijamin, Maadja, Bilga, **6** Semaja, Joojarib, Jedaja, **7** Sallu, Aamok, Hilki ja Jedaja. Nämä olivat pappien ja veljensä päämiehet Jeesuan aikana. **8** Ja leeviläiset olivat: Jeesua, Binnui, Kadmiel, Seerebja, Juuda ja Mattanja, joka yhdessä veljensä kanssa johti kiitosveisua; **9** ja heidän veljensä Bakbukja ja Unni seisoivat vastapäätä heitä tehtäviään suorittamassa. **10** Jeesualle syntyi Joojakim, Joojakimille syntyi Eljasib, Eljasibile syntyi Joojada, **11** Joojadalle syntyi Joonatan ja Joonatanille syntyi Jaddua. **12** Joojakimin aikana olivat seuraavat papit perhekunta-päämiehinä: Serajalla Meraja, Jeremialla Hananja, **13** Esralla Mesullam, Amarjalla Joohan, **14** Mallukilla Joonatan, Sebanjalla Joosef, **15** Haarimilla Adna, Merajotilla Helkai, **16** Iddolla Sakarja, Ginnetonilla Mesullam, **17** Abialla Sikri, Minjaminilla, Mooadjalla Piltai, **18** Bilgalla Sammua, Semajalla Joonatan, **19** Joojaribilla Mattenai, Jedajalla Ussi, **20** Sallalla Kallai, Aamokilla Eeber, **21** Hilkialla Hasabja ja Jedajalla Netanel. **22** Leeviläisistä merkittiin Eljasibin, Joojadan, Joohaninan ja Jadduan aikana perhekunta-päämiehet muistiin; ja samoin papit persialaisen Daarejaveksen hallitusaihana. **23** Leevin jälkeläisistä ovat perhekunta-päämiehet merkityinä merkittiin Joohananin, Eljasibin pojan, aikaan asti. **24**

Ja leeviläisten päämiehet olivat Hasabja, Seerebja ja poika, joka Mattanjan poika, Aasafin Jeesua, Kadmielin poika, sekä heidän veljensä, jotka jälkeläisiä, veisaajia. **23** Oli näet heitä koskeva kuninkaan seisoivat heitä vastapäätä ylistämässä ja kiertämässä, käsky, joka vakuutti veisaajille heidän jokapäiväiset niinkuin Jumalan mies Daavid oli käskenyt, osasto tarpeensa. **24** Ja Petahja, Mesesabelin poika, Serahin, osaston vieressä; **25** ja Mattanja, Bakbukja, Obadja, Juudan pojat, jälkeläisiä, oli kuninkaan edusmiehenä Mesullam, Talmon ja Akkub, ovenvartijat, jotka vartioivat kaikissa kansaa koskevissa asioissa. **25** Heidän porttien varastohuoneita. **26** Nämä olivat Joojakimin, peltomaillaan olevissa kylissä asui Juudan miehiä: Kirjat-Jeesuan pojan, Joosadakin pojanojan, aikalaisia ja Arbassa ja sen tytärkaupungeissa, Diibonissa ja sen kaskynhaltija Nehemian ja pappi Esran, kirjanoppineen, tytärkaupungeissa, Jekabseelissa ja siihen kuuluvissa aikalaisia. **27** Kun Jerusalemin muuri oli vihittävä, kylissä, **26** Jesuassa, Mooladassa, Beet-Peletissä, **27** haettiin leeviläiset kaikista heidän asuinpaikoistansa ja Hasar-Suualissa, Beersebassa ja sen tytärkaupungeissa, tuotiin Jerusalemin viettämään vihkimäjuhlaa iloiten, **28** Siklagissa, Mekonassa ja sen tytärkaupungeissa, **29** kiitosvirsiä ja lauluja laulaen, kymbaaleja, harppuja ja Een-Rimmonissa, Sorassa, Jarmutissa, **30** Saanoahissa, kanteleita soittaen. **28** Niin kokoniuvat veisaajain pojat Adullamissa ja niihin kuuluvissa kylissä, Laakiissa ja Lakeudelta, Jerusalemin ympäristöstä, netofalaisten sen peltomailla, Asekassa ja sen tytärkaupungeissa; he kylistä, **29** Beet-Gilgalista ja Geban ja Asmavetin sijoittuivat siis asumaan Beersebasta aina Hinnomin peltomailta, sillä veisaajat olivat rakentaneet itselleen laaksoon saakka. **31** Benjaminilaiset asuivat, Gebasta kylä Jerusalemin ympäristöön. **30** Papit ja leeviläiset alkaen, Mikmaassa, Ajassa, Beetelissä ja sen puuhdistautuvat ja puuhdistavat kansan sekä portit ja tytärkaupungeissa, **32** Anatotissa, Noobissa, Ananjassa, muurin. **31** Sitten minä vein Juudan päämiehet rinteelle, **33** Haasorissa, Raamassa, Gittaimissa, **34** Haadidissa, muurin yläpuolelle, ja järjestin kaksi suurta laulukuntaa Seboimissa, Neballatissa, **35** Loodissa, Oonossa, ja juhlakulketta muurin yläpuolelle, oikealle kädelle, Seppänilaaksossa. **36** Leeviläisistä asui eräitä Juudan Lantaportille pään. **32** Ja heidän jäljessään kulkivat Hoosaja ja toinen puoli Juudan päämiehiä **33** sekä Asarja, Esra, Mesullam, **34** Juuda, Benjamin, Semaja ja Jeremia **35** sekä pappien poikia torvineen, ja Sakarja, Joonatanin poika, joka oli Semajan poika, joka Mattanjan poika, joka Miikajan poika, joka Sakkurin poika, joka Aasafin poika, **36** sekä hänen veljensä Semaja, Asarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Juuda ja Hanani Daavidin, Jumalan miehen, soittimia kantaen; ja Esra, kirjanoppinut, kulki heidän edellään. **37** He menivät Lähdeportin ohi ja nousivat suoraan Daavidin kaupungin portaita sinne, mistä noustaan muulle, Daavidin palatsin yläpuolelle, aina Vesiportille asti idässä. **38** Toinen laulukunta kulki vastakkaiseen suuntaan, ja sen jäljessä minä ja toinen puoli kansaa, muurin yläpuolitse, Uunitornin yläpuolitse, aina Leveälle muulle asti, **39** ja Efraimportin yläpuolitse ja Vanhanportin, Kalaportin, Hananelintornin ja Hammea-tornin ohitse aina Lammasporeille saakka; ja he asettuivat Vankilaportin luokse. **40** Sitten molemmat laulukunnat asettuivat Jumalan temppeliin, ja samoin minä ja toinen puoli esimiehiä minun kanssani, **41** sekä papit Eljakim, Maaseja, Minjamin, Miikaja, Eljoenai, Sakarja ja Hananja torvineen, **42** ja Maaseja, Semaja, Eleasar, Ussi, Joohanan, Malkia, Eelam ja Eser. Veisaajat kaiuttivat virsiään, ja Jisrahja oli johtajana. **43** Ja he uhrasivat sinä päivänä suuria uhreja ja iloitsivat, sillä Jumala oli suuresti ilahuttanut heitä; myöskin vaimot ja lapset iloitsivat. Ja ilo kuului Jerusalemistä kauas. **44** Sinä päivänä asetettiin miehiä valvomaan varastokamioita, joissa antimet, uitiset ja kymmenykset säilytettiin. Niihin oli koottava kaupunkien

peltomailta papeille ja leeviläisille lain mukaan tulevat Jumalani temppelin ja siinä toimitettavan palveluksen osuudet. Sillä Juuda iloitsi palvelusta toimittavista hyväksi. **15** Siihen aikaan minä näin Juudassa niitä, papeista ja leeviläisistä. **16** Ja nämä toimittivat tehtävänsä jotka sapattina polkivat viinikuurnaa ja jotka kuljettivat Jumalaansa palvelleen ja puhdistuksia suorittaen, samoin viljaa ja kuormittivat aaseja sillä sekä viinillä, rypäleillä, veisaajat ja ovenpartijat, niinkuin Daavid ja hänen viikunoilla ja kaikenlaisella muulla kuormatavaralla. Ja poikansa Salomo olivat käskeeneet. **17** Sillä jo muinoin, he toivat niitä Jerusalemiin sapatinpäivänä; ja minä Daavidin ja Aasafin aikana, oli veisaajain päämiehiä, varoitin heitä, kun he myivät elintarpeita. **18** Sinne ja seisattiin ylistys-ja kiitosvirsiä Jumalalle. **19** Ja koko oli myös asettunut tyrolaisia, jotka toivat kalaa ja Israel antoi Serubbaabelin ja Nehemian aikana veisaajille kaikenlaista kauppatavaraa ja myivät Juudan kansalle ja ovenpartijoille heidän osutensa, heidän jokapäiväiset ylimyksiä ja sanoin heille: "Kuinka te teette nän pahasti ja rikotte sapatinpäivän? **20** Eikö Jumalamme juuri sen tähden, että teidän isänne näin tekivät, antanut kaiken tämän onnettomuuden kohdata meitä ja tätä kaupunkia? Ja te tuotatte nyt vielä suuremman vihan Israelin ylitse, kun rikotte sapatinpäivän." **21** Ja niin pian kuin oli tullut pimeä ennen sappattia Jerusalemin porteissa, käskin minä sulkea ovet ja kielsin avaamasta niitä ennen kuin sapatin jälkeen. Ja minä asetin palvelijoitani portteille, ettei yhtään kuormaa pääsisi kaupunkiin sapatinpäivänä. **22** Kauppiat ja kaikenlaisen tavaran myyjät jäivät yöksi Jerusalemin ulkopuolelle, kerran ja toisen. **23** Mutta minä varoitin heitä ja sanoin heille: "Minkätähden te jäätte yöksi muurin edustalle? Jos vielä kerran teette sen, niin minä käyn teihin käsiksi." Sen jälkeen he eivät enää tulleet sappattina. **24** Ja minä käskin leeviläisten puhdistautua ja tulla vartioimaan portteja, etttä sapatinpäivä pyhitettiäsiin. Muista minua, Jumalani, myös tämän tähden ja armahda minua suuressa laupeudessasi. **25** Siihen aikaan minä näin myös juutalaisia, jotka olivat naineet asdodilaisia, ammonilaisia ja mooabilaisia vaimoja. **26** Ja heidän lapsistaan puolet puhuivat asdodinkielä tai jonkin muun kansan kielä, eivätkä osanneet puhua juudankielä. **27** Silloin minä nuhtelin heitä ja kirosin heidät, jopa loin muutamia heistä ja revin heitä parrasta; ja minä vannotin heitä Jumalan kautta: "Älkää antako tyttäriänne heidän pojillensa älkääkä ottako heidän tyttäriään vaimoiksi pojilleen tai itsellenne. **28** Eikö Salomo, Israelin kuningas, tehnyt juuri tuollaista syntiä? Ei yhdelläkään monien kansojen joukossa ollut hänien vertaistaan kuningasta; hän oli Jumalallensa rakas, ja Jumala asetti hänet koko Israelin kuninkaaksi. Kuitenkin muukalaiset vaimot saattoivat hänetkin tekemään syntiä. **29** Ja nytkö meidän tätyy kuulla teistä, että te olette tehneet kaiken tämän suuren pahan ja olleet uskottomat meidän Jumalaamme kohtaan, kun olette naineet muukalaisia vaimoja?" **30** Ja yksi ylimmäisen papin Eljasibin pojan Joojadan pojista oli hooronilaisen Sanballatin vävy; hänet minä karkoitin luotani. **31** Muista heidät, Jumalani, sillä he ovat saastuttaneet pappeuden sekä sekä pappeuden sekä pappeus-ja leeviläisliton. **32** Niin minä puhdistin heidät kaikesta muukalaisuudesta. Ja minä järjestin virkatehtävät papeille ja leeviläisille, kullekin

13 Sinä päivänä luettiin Mooseksen kirjaan kansan

kuullen, ja siihen havaittiin kirjoitetun, ettei ammonilainen eikä mooabilainen koskaan pääsee Jumalan seurakuntaan, 2 sen tähden että he eivät tuleet leipää ja vettä tuoden israelilaisia vastaan ja koska hän palkkasi heitä vastaan Bileamin kiroamaan heidät, vaikka meidän Jumalamme muuttikin kiroksen siunaukseksi. **3** Kuultuaan lain he erottivat kaiken sekakansan Israelista. **4** Mutta sitä ennen oli pappi Eljasib, Tobian sukulainen, joka oli asetettu meidän Jumalamme temppelin kammionhoitajaksi, **5** sisustanut hännelle suuren kammion, johon ennen oli pantu ruokauhri, suitsuke, kalut ja jyvä, viini-ja öljykymmenykset, jotka olivat määritetyt leeviläisille, veisaajille ja ovenpartijoille, sekä papeille tuleva anti. **6** Tämän kaiken tapahtuessa en minä ollut Jerusalemissa; sillä Artahsaston, Baabelin kuninkaan, kolmantenakymmenentenä toisena hallitusvuotena minä olin mennyt kuninkaan luo. Mutta jonkin ajan kuluttua minä pyysin kuninkaalta lomaa **7** ja palasin Jerusalemiin. Ja kun minä tulin huomaamaan, minkä pahan Eljasib oli tehnyt Tobian edaksi, sisustaessaan hännelle kammion Jumalan temppelin esipihossa, **8** pahastuin minä suuresti, ja minä heitin kaikki Tobian huonekalut ulos kammiosta. **9** Ja minä käskin puhdistaa kammiot ja panetin niihin takaisin Jumalan temppelin kalut, ruokauhri ja suitsukkeen. **10** Vielä minä sain tietää, ettei leeviläisille oltu annettu heidän osuuksiaan, ja niin olivat leeviläiset ja veisaajat, joiden olisi ollut tehtävä palvelusta, vetätyneet kukaan maatalalleen. **11** Minä nuhtelin esimiehiä siitä ja sanoin: "Minkätähden on Jumalan temppeli laiminlyöty?" Ja minä kokosin leeviläiset ja veisaajat ja asetin heidät paikoilleen. **12** Ja koko Juuda toi kymmenykset jyvästä, viinistä ja öljystä varastohuoneisiin. **13** Ja minä asetin Selemjan, papin, ja Saadokin, kirjanoppineen, ja Pedajan, leeviläisen, valvomaan varastohuoneita ja annoi heidän apulaisekseen Haananin, Sakkurin pojan, Mattanjan pojapojan; sillä heitä pidettiin luottettavina, ja heidän tehtäväniäni oli toimittaa jako veljiensä kesken. **14** Muista tämän tähden minua, Jumalani, äläkää pyyhi pois minun hurskaita tekojani, jotka minä olen tehnyt

hänen toimensa mukaan, 31 niin myös halko-uhrilahjan määräaikoina ja uutislahjat. Muista, Jumalani, tämä minun hyväkseni.

Esterin

1 Ahasveroksen aikana-sen Ahasveroksen, joka hallitsi Intiasta Etiopiaan saakka, sataa kahtakymmentä seitsemää maakuntaa-siihen aikaan, **2** kun kuningas Ahasveros istui kuninkaallisella valtaistuimellansa, joka oli Suusanin linnassa, tapahtui tämä. **3** Kolmantena hallitusvuotenaan hän laittoi pidot kaikille ruhtinaillensa ja palvelijoillensa. Persian ja Meedian voima, ylimykset ja maa Herrat olivat hänen luonansa, **4** ja hän näytti heille kuninkaallisen kunniansa rikkautta ja suuruutensa loistavaa komeutta monta päivää, sata kahdeksankymmentä päivää. **5** Ja kun ne päivät olivat kuluneet, laittoi kuningas kaikelle Suusanin linnan väelle, niin pienille kuin suurillekin, kuninkaan palatsin puutarhan esipihaan seitseenpäiväiset pidot. **6** Pellava-, puuvilla-ja punasiniverhoja oli kiinnitetty valkoisilla pellavanauhoilla ja purppuranpunaisilla nauhoilla hopeatankoihin ja valkomarmoripyöväisiin. Kultaisia ja hopeaisia lepovuoteita oli pihalla, joka oli laskettu vihreällä ja valkoisella marmorilla, helmiäisellä ja kirjavalla marmorilla. **7** Juotavaa tarjottiin kulta-astioissa, ja astiat olivat erimuotoiset, ja kuninkaan viiniä oli viljalti, kuninkaalliseen tapaan. **8** Ja juomisessa oli lakina, ettei saanut olla mitään pakkoa, sillä niin oli kuningas käskenyt kaikkia hovimestareitaan, että oli tehtävä kunkin oman halun mukaan. **9** Myöskin kuningatar Vasti laittoi naisille pidot kuningas Ahasveroksen kuninkaalliseen palatsiin. **10** Seitsemäntenä päivänä, kun kuninkaan sydän oli viinistä iloinen, käski hän Mehumanin, Bistan, Harbonan, Bigtan, Abagtan, Seetarin ja Karkaan, niiden seitsemän hoviherran, jotka toimittivat palvelusta kuningas Ahasveroksen luona, **11** tuoda kuningatar Vasti, kuninkaallinen kruunu päässä, kuninkaan eteen, että hän saisi näyttää kansoille ja ruhtinaille hänen kauneutensa, sillä hän oli näältään ihana. **12** Mutta kuningatar Vasti kieltyyti tulemasta, vaikka kuningas hoviherrojen kautta oli käskenyt. Silloin kuningas suuttui kovin, ja hänessä sytti viha. **13** Ja kuningas puhui viisaille, ajantietäjille-sillä näin oli tapana esittää kuninkaan sana kaikille lain ja oikeuden tuntijoille, **14** ja hänen lähimpänsä olivat Karsena, Seetar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena ja Memukan, seitsemän Persian ja Meidian ruhtinasta, jotka näkivät kuninkaan kasvot ja istuivat valtakunnan ensimmäisinä: **15** "Mitä on lain mukaan tehtävä kuningatar Vastille, koska hän ei ole noudattanut käskyä, jonka kuningas Ahasveros on antanut hoviherrojen kautta?" **16** Niin Memukan sanoi kuninkaan ja ruhtinasten edessä: "Kuningatar Vasti ei ole rikkonut ainoastaan kuningasta vastaan, vaan myös kaikkia ruhtinaita vastaan ja kaikkia kansoja vastaan kuningas Ahasveroksen kaikissa maakunnissa. **17** Kun kuningattaren tekoo

tulee kaikkien vaimojen tietoon, saattaa se heidät halveksimaan aviomiehiänsä, he kun voivat sanoa:

"Kuningas Ahasveros käski tuoda kuningatar Vasti eteenä, mutta tämä ei tullut". **18** Jo tänä päivänä voivat Persian ja Meedian ruhtinattaret, jotka kuulevat kuningattaren teon, puhua sitä kaikille kuninkaan ruhtinaille, ja siitä tulee halveksimista ja suuttumusta riittämään asti. **19** Jos kuningas hyväksi näkee, julkistakoon kuninkaallinen käsky ja kirjoittakoon muuttumatonna Persian ja Meedian lakeihin, ettei Vasti enää saa tulla kuningas Ahasveroksen eteen ja että kuningas antaa hänen kuninkaallisen arvonsa toiselle, häntä paremmalle. **20** Kuninkaan antama säädös tulee tunnetuksi koko hänen valtakunnassansa, vaikka se onkin suuri, ja kaikki vaimot, niin suuret kuin pienetkin, antavat kunnian aviomiehillensä." **21** Tämä puhe miellytti kuningasta ja ruhtinaita, ja kuningas teki Memukan sanan mukaan. **22** Hän lähetti kaikkiin kuninkaan maakuntiin-kuhunkin maakuntaan sen omalla kirjoituksella ja kullekin kansalle sen omalla kiezellä-kirjeet, että joka mies olkoon herra talossaan ja saakoon puhua oman kansansa kielä.

2 Näiden tapausten jälkeen, kun kuningas Ahasveroksen viha oli asettunut, muisti hän Vastia ja mitä tämä oli tehnyt ja mitä hänestä oli päätetty. **2** Niin kuninkaan palvelijat, jotka toimittivat hännelle palvelusta, sanoivat: "Etsittäköön kuninkaalle nuoria neitsytä, näältään ihania. **3** Ja asettakoon kuningas kaikkiin valtakuntansa maakuntiin käskyläiset keräämään kaikki nuoret neitsyet, näältään ihanat, Suusanin linnaan, vaimolaan, Heegain, kuninkaan hoviherran ja vaimojen vartijan, huostaan, ja annettakoon heille heidän kauneudenhoitonsa. **4** Ja neitsyt, johon kuningas mieltyy, tulkoon kuningattareksi Vastin sijaan." Ja tämä puhe miellytti kuningasta, ja hän teki niin. **5** Suusanin linnassa oli juutalainen mies, nimeltä Mordokai, Jaairin poika, joka oli Siimein poika, joka Kiisin poika, benjaminalainen. **6** Hänet oli viety Jerusalemistä pakkosiirtolaisuuteen niiden pakkosiirtolaisen joukossa, jotka vietin samalla kuin Jekonja, Juudan kuningas, jonka Nebukadnessar, Baabelin kuningas, vei pakkosiirtolaisuuteen. **7** Hän oli setänsä tyttären Hadassan, se on Esterin, kasvatusisä, sillä tämä oli isätön ja äiditön. Tytö oli vartaloltaan kaunis ja näältään ihana, ja hänen isänsä ja äitinsä kuoltua oli Mordokai ottanut hänet tyttäreksensä. **8** Ja kun kuninkaan käsky ja laki tuli tunnetuksi ja kun kerättiin paljon tytöjä Suusanin linnaan Heegain huostaan, otettiin Esterkin kuninkaan palatsiin Heegain, vaimojen vartijan, huostaan. **9** Tytö miellytti häntä ja sai armon hänen edessään, ja hän antoi hännelle joutui hänen kauneudenhoitonsa ja määrätyän ravintosansa sekä seitsemän valiopalvelijartarta kuninkaan

palatsista ja siirsi hänet palvelijattarineen vaimolan kuninkaan palvelijat, jotka olivat kuninkaan portissa, parhaaseen paikkaan. **10** Ester ei ilmaissut kansaansa polvistuvat ja heittätyivät maahan Haamanin edessä, eikä syntyperäänsä, sillä Mordokai oli häntä kieltänyt sillä niin oli kuningas käskenyt häntä kohdella. Mutta sitä ilmaisemasta. **11** Mutta Mordokai käyskenteli joka Mordokai ei polvistunut eikä heittätynyt maahan. **3** päivä vaimolan esipihan edustalla saadakseen tietää, Niin kuninkaan palvelijat, jotka olivat kuninkaan portissa, voiko Ester hyvin ja mitä hänelle tapahtui. **12** Kun jonkin sanoivat Mordokaille: "Miksi sinä rikot kuninkaan tytön vuoro tuli mennä kuningas Ahasveroksen tykö, käskyn?" **4** Ja kun he joka päivä sittenkuin sanoivat hänen hänelle sittenkuin hänelle oli kaksitoista kuukautta tehty, niinkuin näin, mutta hän ei heitä totellut, ilmoittivat he tämän vaimoista oli määräty-sillä niin pitkä aika kului heidän Haamanille, nähdäksensä, oliko Mordokain sanoma kauneudenhoitoonsa: kuusi kuukautta mirhaöjyllä, syy päätevä; sillä hän oli ilmoittanut heille olevansa toiset kuusi kuukautta hajuaineilla sekä muilla naisten juuttalaisen. **5** Kun Haaman näki, ettei Mordokai kauneudenhoitokeinoilla-meni tytö kuninkaan tykö. polvistunut eikä heittätynyt maahan hänen edessään, **13** Kaikki, mitä hän pyysi, annettiin hänelle mukaan tuli Haaman kiukkua täyteen. **6** Kun hänelle oli ilmoitettu, vaimolasta kuninkaan palatsiin. **14** Illalla hän meni, mitä kansaa Mordokai oli, vähäksi hän käydä käsiksi ja aamulla hän palasi toiseen vaimolaan kuninkaan yksin Mordokaihin: Haaman etsi tilaisuutta hävittääkseen hoviherran Saasgaan, sivuvalojen vartijan, huostaan; kaikki juutalaiset, Mordokain kansan, Ahasveroksen ei hän enää mennyt kuninkaan tykö, paitsi jos kuningas koko valtakunnasta. **7** Ensimmäisessä kuussa, se on oli häneen mieltyntä ja hänet nimeltään kutsuttiin. **15** niisan-kuussa, kuningas Ahasveroksen kahdentenatoista Kun Esterille, Mordokain sedän Abihailin tyttärelle, vuotena, heitetiin Haamanin edessä puur'ia, se on jonka Mordokai oli ottanut tyttärenkseen, tuli vuoro arpaa, jokaisesta päävästä ja jokaisesta kuukaudesta, mennä kuninkaan tykö, ei hän halunnut mukaansa kahdenteentoista kuukautteen, se on adar-kuuhun, asti. muuta, kuin mitä Heegai, kuninkaan hoviherra, vaimojen **8** Ja Haaman sanoi kuningas Ahasverokselle: "On yksi vartija, neuvoo. Ja Ester sai armon kaikkien niiden kansa hajallaan ja erillään muiden kansojen seassa edessä, jotka näkivät hänet. **16** Ester vietin kuningas sinun valtakuntasi kaikissa maakunnissa. Heidän lakinsa Ahasveroksen tykö hänen kuninkaalliseen palatsiinsa ovat toisenlaiset kuin kaikkien muiden kansojen, he kymmenenessä kuussa, se on teebet-kuussa, hänen eivät noudata kuninkaana lakeja, eikä kuninkaana sovi seitsemäntenä hallitusvuotensa. **17** Ja Ester tuli jättää heitä rauhaan. **9** Jos kuningas hyväksi näkee, kuninkaalalle kaikkia muita naisia rakkaammaksi ja sai kirjoittakoon määräys, että heidät on tuhottava; ja hänen edessään armon ja suosion ennen kaikkia muita minä punnitsem kymmenentuhatta talenttia hopeata neitsytä, niin että tämä pani kuninkaallisen kruunun virksamiehillä, vietäväksi kuninkaana aarrekammioihin." hänen päähäänsä ja teki hänet kuningattareksi Vastin **10** Niin kuningas otti kädestään sinettisormuksensa sijaan. **18** Ja kuningas laittoi suuret pidot kaikille ja antoi sen agagilaiselle Haamanille, Hammedatan ruhtinaalleen ja palvelijoilleen, pidot Esterin kunniaksi, pojalle, juutalaisten vastustajalle. **11** Ja kuningas sanoi ja myönsi maakunnille veronhuojennusta ja jakelut Haamanille: "Hopea olkoon annettu sinulle, ja samoin lahjoja, kuninkaalliseen tapaan. **19** Kun neitsytä se kansa, tehdäksesi sille, mitä hyväksi näet". **12** Niin koottiin toinen kerta ja Mordokai istuskeli kuninkaan kutsuttiin kuninkaan kirjurit ensimmäisessä kuussa, portissa **20** -eikä Ester ollut ilmaissut syntyperäänsä sen kolmantenatoista päivänä, ja kirjoitettiin, aivan eikä kansaansa, sillä Mordokai oli häntä siitä kieltänyt; niinkuin Haaman käski, määräys kuninkaan satraapeille Ester näet teki, mitä Mordokai käski, samoin kuin ja jokaisen maakunnan käskynhaltijoille ja jokaisen ollessaan hänen kasvattinansa- **21** niin siihen aikaan, kansan ruhtinaille, kuhunkin maakuntaan sen omalla Mordokain istuskellessa kuninkaan portissa, Bigtan kirjoituksella ja kullekin kansalle sen omalla kieellä. ja Teres, kaksi kuninkaan hoviherraa, ovenvartijoita, Kuningas Ahasveroksen nimessä se kirjoitettiin ja suuttuivat ja etsivät tilaisuutta käydäkseen käsiksi sinetöitiin kuninkaan sinettisormuksella. **13** Ja juoksijain kuningas Ahasverokseen. **22** Mutta se tuli Mordokain mukana lähetettiin kaikkiin kuninkaan maakuntiin kirjeet, tietoon, ja hän ilmaisi sen kuningatar Esterille, ja Ester että oli hävitettävä, tapettava ja tuhottava kaikki sanoi sen Mordokain nimessä kuninkalle. **23** Ja asia juutalaiset, nuoret ja vanhat, lapset ja vaimot, samana tutkittiin, ja kun se havaittiin toteksi, ripustettiin ne päivänä, kahdennentoista kuun, se on adar-kuun, molemmat hirsipuuhun. Ja se kirjoitettiin aikakirjaan kolmantenatoista päivänä, ja että oli ryöstettävä, mitä kuningasta varten.

3 Näiden tapausten jälkeen kuningas Ahasveros korotti agagilaisen Haamanin, Hammedatan pojан, ylensi hänet ja antoi hänelle ylimmän sijan kaikkien ruhtinasten joukossa, jotka olivat hänen luonansa. **2** Ja kaikki

juultavasta lakina jokaisessa maakunnassa, tiedoksi kaikille kansoille, että olisivat valmiit tuona päivänä. **15** Juoksijat lähtivät kuninkaan käskystä kiruusti matkaan kohta, kun laki oli annettu Suusanin linnassa. Kuningas

ja Haaman istuivat juomaan, mutta Suusanin kaupunki oli hämmästyksissään.

4 Kun Mordokai sai tietää kaiken, mitä oli tapahtunut, repäisi Mordokai vaatteensa, pukeutui säkki ja tuhkaan ja meni keskelle kaupunkia ja huuteli kovia ja katkeria valitushuutoja. **2** Ja hän meni kuninkaan portin edustalle asti, sillä sisälle kuninkaan porttiin ei saanut mennä säkki puettuna. **3** Jokaisessa maakunnassa, joka paikassa, mihin kuninkaan käsky ja hänen lakinsa tuli, syntyi juutalaisten keskuudessa suuri suru: paastottiin, itkettiin ja valitettiin; monet levittivät allensa säkin ja tuhkaa. **4** Kun Esterin palvelijattaret ja hänen hoviherransa tulivat ja kertoivat hänelle tämän, joutui kuningatar suureen tuskaan, ja hän lähetti vaatteita, että Mordokai puettaisiin niihin ja että hän riisuisi sakin yltäään, mutta hän ei ottanut niitä vastaan. **5** Niin Ester kutsui Hatakin, joka oli kuninkaan hoviherroja ja jonka tämä oli asettanut häntä palvelemaan, ja käski hänet Mordokain luo, saadakseen tietää, mitä ja mistä syystä tämä kaikki oli. **6** Niin Hatak meni Mordokain luo kaupungin torille, joka on kuninkaan portin edustalla, ja Mordokai ilmoitti hänelle kaikki, mitä hänelle oli tapahtunut, ja myös tarkalleen, kuinka paljon hopeata Haaman oli luvannut punnita kuninkaan aarrekammioihin juutalaisten tuhoamisesta. **8** Myös jäljennöksen sen lain sanamuodosta, joka Suusanissa oli annettu heidän hävittämisekseen, hän antoi hänelle, että hän näyttäisi sen Esterille ja ilmoittaisi tälle asian sekä velvoittaisi häntä menemään kuninkaan luo anomaan armoa ja rukoilemaan häntä kansansa puolesta. **9** Niin Hatak meni ja kertoi Esterille Mordokain sanat. **10** Mutta Ester puhui Hatakille ja käski hänen sanoa Mordokaille: **11** "Kaikki kuninkaan palvelijat ja kuninkaan maakuntien kansa tietäävät, että kuka ikinä, mies tai nainen, kutsumatta menee kuninkaan luo sisempään esipihaan, on laki sama jokaiselle: hänet surmataan; ainostaan se, jota kohti kuningas ojentaa kultavaltikkansa, jää eloona. Mutta minua ei ole kolmeenkymmenen päivän kutsuttu tulemaan kuninkaan tykö." **12** Kun Mordokaille kerrottiin Esterin sanat, **13** käski Mordokai vastata Esterille: "Älä luulekaan, että sinä, kun olet kuninkaan linnassa, yksin kaikista juutalaisista pelastut. **14** Jos sinä tänä aikana olet vaiti, tulee apu ja pelastus juutalaisille muualta, mutta sinä ja sinun isäsi perhe tuhoudutte. Kuka tietää, etkö sinä juuri tällaista aikaa varten ole päässyt kuninkaalliseen arvoon?" **15** Niin Ester käski vastata Mordokaille: **16** "Mene ja kokoa kaikki Suusanin juutalaiset, ja paastotkaa minun puolestani; olkaa syömättä ja juomatta kolme vuorokautta, yöt ja päivät. Myös minä palvelijattarineni samoin paastoan. Sitten minä menen kuninkaan tykö, vaikka se on vastoin laki; ja jos tuhoudun, niin tuhoudun." **17** Niin Mordokai meni ja teki, aivan niinkuin Ester oli häntä käskenyt.

5 Kolmantena päivänä Ester pukeutui kuninkaallisesti ja astui kuninkaan linnan sisempään esipihaan, vastapäätä kuninkaan linnaa; ja kuningas istui kuninkaallisella valtaistuimellaan kuninkaallisessa linnassa vastapäätä linnan ovea. **2** Kun kuningas näki kuningatar Esterin seisovan esipihaassa, sai tämä armon hänen silmiensä edessä, ja kuningas ojensi Esteriä kohti kultavaltikan, joka hänellä oli kädessä. Ja Ester astui esiin ja kosketti valtikan päättä. **3** Kuningas sanoi hänelle: "Mikä sinun on, kuningatar Ester, ja mitä pyydät? Se sinulle annetaan, olkoon vaikka puoli valtakuntaa."

4 Niin Ester vastasi: "Jos kuningas hyväksi näkee, tulkoon kuningas ja myös Haaman tänä päivänä pitoihin, jotka minä olen hänelle laittanut". **5** Kuningas sanoi: "Noutakaa kiiruusti Haaman tehdäksemme Esterin toivomuksen mukaan". Ja kun kuningas ja Haaman olivat tulleet pitoihin, jotka Ester oli laittanut, **6** kysyi kuningas juominkien aikana Esteriltä: "Mitä pyydät? Se sinulle annetaan. Ja mitä haluat? Se täytetään, olkoon vaikka puoli valtakuntaa." **7** Niin Ester vastasi sanoen: "Tätä minä pyydän ja haluan: **8** jos olen saanut armon kuninkaan silmien edessä ja jos kuningas näkee hyväksi antaa minulle, mitä pyydän, ja täytyää, mitä haluan, niin tulkoot kuningas ja Haaman vielä pitoihin, jotka minä heille laitan; huomenna minä teen kuninkaan toivomuksen mukaan". **9** Haaman lähti sieltä sinä päivänä iloisena ja hyvillä mielin; ja kun Haaman näki Mordokain kuninkaan portissa eikä tämä noussut ylös eikä näyttänyt pelkäävän häntä, täytti viha Mordokaita kohtaan Haamanin. **10** Mutta Haaman hillitsi itsensä ja meni kotiinsa. Sitten hän lähetti noutamaan ystävänsä ja vaimonsa Sereksen. **11** Ja Haaman kehuskeli heille rikkautensa loistoja ja poikiensa paljoutta, ja kuinka kuningas kaikessa oli korottanut hänet ja ylentänyt hänet ylemmäksi ruhtinaita ja kuninkaan palvelijoita. **12** Ja Haaman sanoi: "Eipä kuningatar Esterkään antanut laittamiinsa pitoihin kuninkaan kanssa tulla kenenkään muun kuin minun. Ja huomiseksikin minä olen kuninkaan kanssa kutsuttu hänen luksensa. **13** Mutta tämä kaikki ei minua tydytä, niin kauan kuin minä näen juutalaisen Mordokain istuvan kuninkaan portissa." **14** Niin hänen vaimonsa Seres ja kaikki hänen ystävänsä sanoivat hänelle: "Tehtäköön hirsipuu, viittäkymmentä kyynärää korkea, ja pyydä huomenaamuna kuninkaalta, että Mordokai ripustetaan siihen, niin voit mennä kuninkaan kanssa pitoihin iloisena". Tämä puhe miellytti Haamania, ja hän teetti hirsipuun.

6 Siinä yönä uni pakeni kuningasta. Niin hän käski tuoda muistettavaan tapahtumain kirjan, aikakirjan. **2** Ja kun sitä luettiin kuninkaalle, huomattiin kirjoitetun, kuinka Mordokai oli ilmaissut, että Bigtan ja Teres, kaksoi kuninkaan hoviherraa, ovenvertijoita, oli etsinyt tilaisuutta käydäkseen käsiksi kuningas Ahasverokseen.

3 Niin kuningas kysyi: "Mitä kunniaa ja korotusta orjattariksi, olisin siitä vaiti, sillä sen vaivan takia ei on Mordokai tästä saanut?" Kuninkaan palvelijat, kannattaisi kuningasta vaivata." 5 Niin sanoi kuningas jotka toimittivat hänelle palvelusta, vastasivat: "Ei Ahasveros ja kysyi kuningatar Esteriltä: "Kuka se on, hän ole saanut mitään". 4 Kuningas kysyi: "Kuka ja missä se on, joka on rohjennut tehdä sellaista?" on esipihassa?" Mutta Haaman oli tullut kuninkaallaan 6 Ester vastasi: "Se vastustaja ja vihamies on tuo palatsin ulompaan esipihaan pyytämään kuninkaalta, paha Haaman". Niin Haaman peljästyti kuningasta ja että Mordokai ripustettaisiin hirsipuuhun, jonka hän oli kuningatarsta. 7 Kuningas nousi vihoissaan juomingeista pystytänyt Mordokain varalle. 5 Niin kuninkaallaan palvelijat ja meni linnan puutarhaan, mutta Haaman jäi siihen vastasivat hänelle: "Katso, esipihassa seisoo Haaman". pyytääkseen henkeänsä kuningatar Esteriltä, sillä hän 6 Kuningas sanoi: "Tulkoon sisään". Kun Haaman oli näki, että kuninkaalla oli paha mielessä häntä vastaan. tullut, kysyi kuningas häneltä: "Mitä on tehtävä miehelle, 8 Kun kuningas tuli linnan puutarhasta takaisin linnaan, jota kuningas tahtoo kunnioittaa?" Niin Haaman ajatteli jossa juomitingit olivat, oli Haaman juuri heittäytymässä sydämessään: "Kenellepä muulle kuningas tahtois iepovuoteelle, jolla kuningatar Ester lepäsi. Niin kuningas osoittaa kunniaa kuin minulle?" 7 Ja Haaman vastasi sanoi: "Vai tekee hän vielä väkivaltaa kuningattarelle kuninkaalle: "Miehelle, jota kuningas tahtoo kunnioittaa, linnassa, minun läsnölässani!" Tuskin oli tämä sana 8 tuotakoon kuninkaallinen puku, johon kuningas on ollut päässyt kuninkaan suusta, kun jo Haamanin kasvot puettuna, ja hevonen, jolla kuningas on ratsastanut ja peitetiin. 9 Ja Harbona, yksi kuningasta palvelevista jonka päähän on pantu kuninkaallinen kruunu. 9 Puku hoviherroista, sanoi: "Katso, seisohan Haamanin talon ja hevonen annettakoon jollekin kuninkaan ruhtinaista, ylimyksistä. Puettakoon siihen mies, jota kuningas tahtoo kunnioittaa, ja kuljetakoon häntä sen hevosen selässä kaupungin torilla ja huudettakoon hänen edellänsä: "Näin "Ripustakaa hänet siihen". 10 Niin ripustettiin Haaman tehdään miehelle, jota kuningas tahtoo kunnioittaa." 10 Sitten kuninkaalla oli päässyt kuninkaan hyväksi". Kuningas sanoi: "Vai tekee hän vielä väkivaltaa kuningattarelle Esterille Haamanin, juutalaisten vastustajan, talon. Ja Mordokai pääsi kuninkaan eteen, sillä Ester oli ilmoittanut, mikä Mordokai oli hänelle. 2 Ja kuningas otti kädestään sinettisormuksensa, jonka hän oli otattanut pois Haamanilta, ja antoi sen Mordokaille; ja Ester pani Mordokain Haamanin talon hoitajaksi. 3 Mutta Ester puhui vielä kuninkaan edessä ja lankesi hänen jalkainsa juureen, itki ja rukoili häntä torjumaan agagilaisen Haamanin pahuuden ja sen juonen, jonka tämä oli punonut juutalaisia vastaan. 4 Niin kuningas ojensi Esteriä kohti kultavaltikan, ja Ester nousi ja seisoi kuninkaan edessä. 5 Ja hän sanoi: "Jos kuningas hyväksi näkee ja jos minä olen saanut armon hänen edessänsä ja kuningas sen soveliaaksi katsoo ja minä olen hänen silmissänsä otollinen, niin kirjoittakoon määräys ja perutettakoon agagilaisen Haamanin, Hammedatan pojant, juoni, ne kirjeet, jotka hän kirjoitti tuhotaksensa juutalaiset kaikissa kuninkaan maakunnissa. 6 Sillä kuinka minä jaksaisin nähdä kansaan kohtaavan onnettamuuden, kuinka jaksaisin nähdä sukuni surman!" 7 Niin kuningas Ahasveros sanoi kuningatar Esterille ja juutalaiselle Mordokaille: "Katso, sinun silmies edessä, kuningas, ja jos kuningas hyväksi näkee, niin annettakoon minulle oma henkeni, kun sitä pyydän, ja kansani, kun sitä haluan. 4 Sillä meidät on myyty, minut ja kansani, hävitettäviksi, tapettaviksi ja tuhottaviksi. Jos meidät olisi myyty vain orjiksi ja näette, ja sinetöikää se kuninkaan sinettisormuksella;

7 Kun kuningas ja Haaman olivat tulleet kuningatar Esterin luu juomaan, 2 sanoi kuningas juominkien aikana Esterille nytkin, toisena päivänä: "Mitä pyydät, kuningatar Ester? Se sinulle annetaan. Ja mitä haluat? Se täytetään, olkoon vaikka puoli valtakuntaa." 3 Niin kuningatar Ester vastasi ja sanoi: "Jos olen saanut armon sinun silmies edessä, kuningas, ja jos kuningas hyväksi näkee, niin annettakoon minulle oma henkeni, kun sitä pyydän, ja kansani, kun sitä haluan. 4 Sillä meidät on myyty, minut ja kansani, hävitettäviksi, tapettaviksi ja tuhottaviksi. Jos meidät olisi myyty vain orjiksi ja

8 Sinä päivänä kuningas Ahasveros lahjoitti kuningatar Esterille Haamanin, juutalaisten vastustajan, talon. Ja Mordokai pääsi kuninkaan eteen, sillä Ester oli ilmoittanut, mikä Mordokai oli hänelle. 2 Ja kuningas otti kädestään sinettisormuksensa, jonka hän oli otattanut pois Haamanilta, ja antoi sen Mordokaille; ja Ester pani Mordokain Haamanin talon hoitajaksi. 3 Mutta Ester puhui vielä kuninkaan edessä ja lankesi hänen jalkainsa juureen, itki ja rukoili häntä torjumaan agagilaisen Haamanin pahuuden ja sen juonen, jonka tämä oli punonut juutalaisia vastaan. 4 Niin kuningas ojensi Esteriä kohti kultavaltikan, ja Ester nousi ja seisoi kuninkaan edessä. 5 Ja hän sanoi: "Jos kuningas hyväksi näkee ja jos minä olen saanut armon hänen edessänsä ja kuningas sen soveliaaksi katsoo ja minä olen hänen silmissänsä otollinen, niin kirjoittakoon määräys ja perutettakoon agagilaisen Haamanin, Hammedatan pojant, juoni, ne kirjeet, jotka hän kirjoitti tuhotaksensa juutalaiset kaikissa kuninkaan maakunnissa. 6 Sillä kuinka minä jaksaisin nähdä kansaan kohtaavan onnettamuuden, kuinka jaksaisin nähdä sukuni surman!" 7 Niin kuningas Ahasveros sanoi kuningatar Esterille ja juutalaiselle Mordokaille: "Katso, Haamanin talon minä olen lahjoittanut Esterille, ja hän itse on ripustettu hirsipuuhun, koska hän oli käynyt käsiksi juutalaisiin. 8 Ja nyt kirjoittakaa kuninkaan nimessä sellainen juutalaisia koskeva määräys, kuin hyväksi ja sinetöikää se kuninkaan sinettisormuksella;

sillä kirjelmä, joka on kirjoitettu kuninkaan nimessä ja kuninkaan virkamiehet kannattivat juutalaisia, sillä ja sinetöity kuninkaan sinettisormuksella, on kauhu Mordokaita kohtaan oli vallannut heidät. 4 peruuuttamaton." 9 Niin kutsuttiin kuninkaan kirjurit Sillä Mordokai oli mahtava kuninkaan palatsissa, silloin, kolmannessa kuussa, se on siivan-kuussa, sen ja hänen maineensa levisi kaikkiin maakuntiin, sillä kahdenteenakymmenenentä kolmantena päivänä, ja se mies, Mordokai, tuli yhä mahtavammaksi. 5 Ja kirjoittiin, aivan niinkuin Mordokai käski, määräys juutalaiset voittivat kaikki vihollisensa lyöden miekoilla, juutalaisille sekä satraapeille, käskynhaltijoille ja surmaten ja tuhoten, ja tekivät vihamiehillensä, mitä maaherroille sataan kahteenkymmeneen seitsemään tahtioivat. 6 Suusanin linnassa juutalaiset tappoivat maakuntaan, Intiasta Etiopiaan saakka, kuhunkin ja tuhosivat viisataa miestä. 7 Ja Parsandatan, maakuntaan sen omalla kirjoituksella ja kullekin Dalfonin, Aspatan, 8 Pooratan, Adaljan, Aridatan, 9 kansalle sen omalla kielellä; myös juutalaisille Parmastan, Arisain, Aridain ja Vaisatan, 10 kymmenen heidän kirjoituksellaan ja kielellään. 10 Hän kirjoitti Haamanin, Hammeditan pojat, juutalaisten vastustajan, kuningas Ahasveroksen niemessä ja sinetöi kuninkaan poikaa, he tappoivat; mutta saaliiseen he eivät käyneet sinettisormuksella. Ja hän lähetti ratsulähettien mukana, käsiksi. 11 Sinä päivänä tuli Suusanin linnassa jotka ratsastivat tammatarhoissa kasvatetuilla hovin tapettujen luku kuninkaan tietoon. 12 Ja kuningas sanoi hevossilla, kirjeet: 11 että kuningas sallii juutalaisten kuningatar Esterille: "Suusanin linnassa juutalaiset ovat jokaisessa kaupungissa, missä heitä onkin, kokoontua tappaneet ja tuhonneet viisataa miestä ja Haamanin puolustamaan henkeänsä hävittämällä, tappamalla ja kymmenen poikaa; muissa kuninkaan maakunnissa tuhoamalla kansan ja maakunnan kaiken asevien, mitä lienevätkään teheet! Mitä nyt pyydät? Se sinulle joka heitä ahdistaan, sekä myös lapset ja vaimot, ja annetaan. Ja mitä vielä haluat? Se täytetään." 13 Niin ryöstämään, mitä heiltä on saatavana saalistaa, 12 Ester sanoi: "Jos kuningas hyväksi näkee, salittakoon samana päivänä kaikissa kuningas Ahasveroksen Suusanin juutalaisten huomennakin tehdä saman maakunnissa, kahdennentoista kuun, se on adar-kuun, lain mukaan kuin tänä päivänä. Ja ripustettakoon kolmantenatoista päivänä. 13 Kirjeen jäljennös oli Haamanin kymmenen poikaa hirsipuuhun." 14 Kuningas julkaistava lakina jokaisessa maakunnassa, tiedoksi käski tehdä niin. Ja siitä annettiin laki Suusanissa. kaikille kansoille, ja että juutalaiset olisivat valmiit Ja Haamanin kymmenen poikaa ripustettiin. 15 Ja sinä päivänä kostamaan vihollisillensa. 14 Hovin Suusanin juutalaiset kokoontuivat myös adar-kuun hevossa ratsastavat lähetit lähtivät kuninkaan käskystä neljäntenätoista päivänä ja tappoivat Suusanissa kiuusti ja nopeasti matkaan kohta, kun laki oli kolmesataa miestä; mutta saaliiseen he eivät käyneet annettu Suusanin linnassa. 15 Mutta Mordokai lähti käsiksi. 16 Myös muut juutalaiset, jotka olivat kuninkaan kuninkaan luota puettuna kuninkaalliseen punasiniseen maakunnissa, olivat kokoontuneet puolustamaan purppuraan ja pellavapukuun, ja hänenläi oli suuri henkeänsä ja päässeet rauhaan vihollisistansa, kultakruunu ja viitta, tehty valkoisesta pellavankankaasta tapettuaan vihamiehiään seitsemänkymmentäviisi ja purppuranpunaisesta kankaasta. Ja Suusanin tuhatta-käymättä käiski saaliiseen- 17 adar-kuun kaupunki riemuitsi ja oli iloisaa. 16 Juutalaisille oli tullut kolmantenatoista päivänä; ja he lepäsivät sen kuun onni, ilo, riemu ja tunnia, 17 ja jokaisessa maakunnassa neljäntenätoista päivän viettäen sen pito-ja ilopäivänä. ja kaupungissa, joka paikassa, mihin kuninkaan käsky 18 Mutta Suusanin juutalaiset olivat kokoontuneet sen ja hänen lakinsa tuli, oli juutalaisilla ilo ja riemu, pidot ja kuun kolmantenatoista ja neljäntenätoista päivänä, ja he juhlat. Ja paljon oli maan kangoista niitä, jotka kääntyivät lepäsivät sen kuun viidennentoista päivän viettäen sen juutalaisiksi, sillä kauhu juutalaisia kohtaan oli vallannut pito-ja ilopäivänä. 19 Sentähden maaseudun juutalaiset, heidät.

9 Kahdennentoista kuussa, se on adar-kuussa, sen kolmantenatoista päivänä, jona kuninkaan käsky ja hänen lakinsa oli toimeenpantava, sinä päivänä, jona juutalaisten viholliset olivat toivoneet saavansa heidät valtaansa, mutta jona pääinvastoin juutalaiset saivat valtaansa vihamiehensä, 2 kokoonkuivat juutalaiset kaupungeissansa kaikissa kuningas Ahasveroksen maakunnissa käydäkseen käiski niihin, jotka hankkivat heille onnettomuutta, eikä kukaan kestänyt heidän edessänsä, sillä kauhu heitä kohtaan oli vallannut kaikki kansat. 3 Ja kaikki maaherrat, satrapit ja käskynhaltijat

ja neljäntenätoista päivänä olivat päässeet rauhaan vihollisistansa ja heille siinä kuussa murhe oli kääntynyt iloksi ja suru juhlaksi-että heidän oli vietettävä ne päivät pito-ja ilopäivänä ja lähetettävä toisilleen maistisia ja köyhille lahjoja. 23 Ja juutalaiset ottivat pysyväksi tavaksi, mitä

jo olivat alkaneet tehdä ja mitä Mordokai oli heille kirjoittanut. 24 Koska agagilainen Haaman, Hammedatan poika, kaikkien juutalaisten vastustaja, oli punonut juonen juutalaisia vastaan tuhotakseen heidät ja oli heittänyt puur'in, se on arvan, hävittääkseen ja tuhotakseen heidät, 25 ja koska sen tultua kuninkaan tietoon tämä oli kirjeellisesti määrännyt, että Haamanin pahan juonen, jonka hän oli punonut juutalaisia vastaan, tuli kääntyä hänen omaan päähäänsä ja että hänet ja hänen poikansa oli ripustettava hirsipuuhun, 26 sentähden antoivat he näille päiville nimeksi puurim, puur-sanan mukaan. Sentähden, tuon käskykirjeen koko sisällyksen johdosta ja sen johdosta, mitä he itse olivat näin näheet ja mitä heille oli tapahtunut, 27 juutalaiset säättivät ja ottivat itsellensä ja jälkeläisillensä ja kaikille heihin liittyville muuttumattomaksi ja pysyväksi tavaksi, että näitä kahta päivää oli vietettävä määräyksen mukaisesti ja määräikana joka vuosi 28 ja että jokaisen sukupolven ja suvun oli näitä päiviä muistettava ja vietettävä joka maakunnassa ja kaupungissa sekä että näiden puurim-päivien tuli säilyä muuttumattomina juutalaisten keskuudessa eikä niiden muisto saanut hävitää heidän jälkeläisistänsä. 29 Ja kuningatar Ester, Abihailin tytär, ja juutalainen Mordokai kirjoittivat kaiken valtansa nojalla kirjoituksia saattaaseen säädöksenä voimaan tämän toisen puurim-käskykirjeen. 30 Mordokai lähetti kirjeet, ystäväillisin ja vilpittömin sanoin, kaikille juutalaisille Ahasveroksen valtakunnan sataan kahteenkymmeneen seitsemään maakuntaan, 31 saattaakseen säädöksenä voimaan nämä puurim-päivät niiden määräikoina, niinkuin juutalainen Mordokai ja kuningatar Ester olivat niistä säättäneet ja niinkuin juutalaiset itse olivat säättäneet itselleen ja jälkeläisilleen määräykset niihin kuuluvista paastoista ja valitushuudoista. 32 Näin säädettiin Esterin käskystä nämä puurim-määräykset ja kirjoitettiin kirjaan.

10 Kuningas Ahasveros saattoi työveron alaisiksi sekä mannermaan että merensaaret. 2 Ja kaikki hänen valta-ja urotyönsä ja kertomus Mordokain suuruudesta, johon kuningas hänet korotti, ne ovat kirjoitettuna Meedian ja Persian kuningasten aikakirjassa. 3 Sillä juutalainen Mordokai oli kuningas Ahasveroksen lähin mies ja oli suuri juutalaisten keskuudessa ja rakas lukuisille veljillensä, koska hän harrasti kansansa parasta ja puhui koko heimonsa onnen puolesta.

Jobin

1 Uusin maassa oli mies, jonka nimi oli Job. Tämä mies oli nuhteeton ja rehellinen, pelkäsi Jumalaa ja karttoi pahaa. **2** Hänelle syntyi seitsemän poikaa ja kolme tytärtä. **3** Ja karjaa hänellä oli seitsemäntuhatta lammasta, kolmetuhatta kamelia, viisisataa härkäparia ja viisisataa aasintammaa sekä ylen paljon palvelijoita.

Tämä mies oli kaikista Idän miehistä mahtavin. **4** Hänen pojillansa oli tapana laittaa pitoja, kullakin oli pidot talossaan vuoropäivänänsä; he lähettilivät silloin sanan ja kutsuivat kolme sisartansa syömään ja juomaan kanssansa. **5** Mutta kun pitopäivät olivat kiertonsa kiertäneet, lähettili Job sanan ja pyhiitti heidät; hän nousi varhain aamulla ja uhrasi polttouhreja, yhtä monta kuin heitä oli. Sillä Job ajatteli: "Ehkä poikani ovat tehneet syntiää ja sydämessään luopuneet Jumalasta". Nämä Job teki aina. **6** Mutta kun eräänä päivänä Jumalan pojat tulivat ja asettuivat Herran eteen, tuli myösken saatana heidän joukkossansa. **7** Niin Herra kysyi saatanalta: "Mistä sinä olet?" Saatana vastasi Herralle ja sanoi: "Maata kiertämästä ja siellä kuljeksimasta". **8** Niin Herra sanoi saatanalalle: "Oletko pannut merkille palvelijaani Jobia? Sillä ei ole maan päällä hänen vertaistansa; hän on nuhteeton ja rehellinen mies, pelkää Jumalaan ja karttaa pahaa. Vielä hän pysyy hurskaudessansa, ja sinä olet yllyttänyt minut häntä vastaan, tuhoamaan hänet syttömästi." **9** Saatana vastasi Herralle ja sanoi: "Nahka nahasta; ja kaikki, mitä ihmisellä on, hän antaa hengestänsä. **10** Mutta ojennapa kätesi ja koske hänen luhinsa ja lihaansa: varmaan hän kiroaa sinua vasten kasvojasi." **11** Herra sanoi saatanalalle: "Katso, hän olkoon sinun käsissäsi; säästää kuitenkin hänen henkensä". **12** Niin saatana meni pois Herran edestä ja lõi Jobiin pahoja paiseita, kantapäästää kiireeseen asti. **13** Ja tämä otti saviastian sirun, sillä kaapiakseen itseänsä, ja istui tuhkaljäään. **14** Niin hänen vaimonsa sanoi hänelle: "Vieläkö pysyy hurskaudessasi? Kiroa Jumala ja kuole." **15** Mutta hän vastasi hänelle: "Sinä puhut niinkuin mikäkin houkka nainen. Otammehan vastaan Jumalalta hyvää, emmekö ottaisi vastaan pahaakin?" Kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiää huullansa. **16** Kun Jobin kolme ystävää kuuli kaiken onnettomuuden, joka häntä oli kohdannut, tulivat he kokin kotipaikastansa: teemanilainen Elifas, suuhilainen Bildad ja naemalainen Soofar; ja he sopivat keskenään ja menivät surkuttelemaan ja lohduttamaan häntä. **17** Mutta kun he jonkun matkan päässä nostivat silmänsä, eivät he enää voineet tuntea häntä; niin he korottivat äänensä ja itkivät, repäisivät kukiin viittansa ja viskasivat tomua taivasta kohti päättensä päälle. **18** Sitten he istuivat hänen kanssaan maassa seitsemän päivää ja seitsemän yönä, eikä kukaan heistä puhunut sanaakaan hänelle, sillä he näkivät, että hänen tuskansa oli ylen suuri.

nurkkaan, ja se luhistui nuorukaisten päälle, niin että he kuolivat. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tämän sinulle." **20** Silloin Job nousi, repäisi viittansa ja leikkasi huiksesa, heittäyti maahan ja rukoili. **21** Ja hän sanoi: "Alastonna minä tulin äitini kohdusta, ja alastonna minä sinne palajan. Herra antoi, ja Herra otti; kiietty olkoon Herran nimi." **22** Kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiää eikä puhunut nurjasti Jumalaa vastaan.

2 Ja kun eräänä päivänä Jumalan pojat tulivat ja asettuivat Herran eteen, tuli myösken saatana heidän joukkossansa ja asettui Herran eteen. **2** Niin Herra kysyi saatanalta: "Mistä sinä olet?" Saatana vastasi Herralle ja sanoi: "Maata kiertämästä ja siellä kuljeksimasta". **3** Niin Herra sanoi saatanalalle: "Oletko pannut merkille palvelijaani Jobia? Sillä ei ole maan päällä hänen vertaistansa; hän on nuhteeton ja rehellinen mies, pelkää Jumalaan ja karttaa pahaa. Vielä hän pysyy hurskaudessansa, ja sinä olet yllyttänyt minut häntä vastaan, tuhoamaan hänet syttömästi." **4** Saatana vastasi Herralle ja sanoi: "Nahka nahasta; ja kaikki, mitä ihmisellä on, hän antaa hengestänsä. **5** Mutta ojennapa kätesi ja koske hänen luhinsa ja lihaansa: varmaan hän kiroaa sinua vasten kasvojasi." **6** Herra sanoi saatanalalle: "Katso, hän olkoon sinun käsissäsi; säästää kuitenkin hänen henkensä". **7** Niin saatana meni pois Herran edestä ja lõi Jobiin pahoja paiseita, kantapäästää kiireeseen asti. **8** Ja tämä otti saviastian sirun, sillä kaapiakseen itseänsä, ja istui tuhkaljäään. **9** Niin hänen vaimonsa sanoi hänelle: "Vieläkö pysyy hurskaudessasi? Kiroa Jumala ja kuole." **10** Mutta hän vastasi hänelle: "Sinä puhut niinkuin mikäkin houkka nainen. Otammehan vastaan Jumalalta hyvää, emmekö ottaisi vastaan pahaakin?" Kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiää huullansa. **11** Kun Jobin kolme ystävää kuuli kaiken onnettomuuden, joka häntä oli kohdannut, tulivat he kokin kotipaikastansa: teemanilainen Elifas, suuhilainen Bildad ja naemalainen Soofar; ja he sopivat keskenään ja menivät surkuttelemaan ja lohduttamaan häntä. **12** Mutta kun he jonkun matkan päässä nostivat silmänsä, eivät he enää voineet tuntea häntä; niin he korottivat äänensä ja itkivät, repäisivät kukiin viittansa ja viskasivat tomua taivasta kohti päättensä päälle. **13** Sitten he istuivat hänen kanssaan maassa seitsemän päivää ja seitsemän yönä, eikä kukaan heistä puhunut sanaakaan hänelle, sillä he näkivät, että hänen tuskansa oli ylen suuri.

3 Senjälkeen Job avasi suunsa ja kirosi syntymäpäivänsä; **2** Job lausui ja sanoi: **3** "Kadotkoon se päivä, jona minä synnyin, ja se yö, joka sanoi: 'Poika on siinnyt'. **4** Se päivä muuttukoon pimeydeksi; älkönkä Jumala korkeudessa sitä kysykö, älkönkä valonsäde sille paistako. **5** Omistakoon

sen pimeys ja pilkkopimeä, pilvi laskeutukoon sen 13 kun ajatukset liikkuivat öissä näyvässä, kun raskas päälle, peljästytäkööt sitä päivänpimennykset. 6 Sen uni oli vallannut ihmiset. 14 Pelko ja vavistus yllättivät yön ryöstäköön pimeys; älköön se iloitko vuoden minut, peljästyttyvät kaikki minun luuni. 15 Tuulen päivien parissa, älköön tulko kuukausien lukuun. henkäys hiveli kasvojani, ihoni karvat nousivat pystyn. 7 Katso, hedelmätön olkoon se yö, älköön siinä 16 Siinä seisoi-sen näköä en erottanut-haamu minun riemuuhuuta raikuko. 8 Kirokoot sen päivänmaanaajat, silmääni edessä; minä kuulin kuiskaavan äänen: 17 ne, jotka saavat hereille Levianan. 9 Pimentykööt sen 'Onko ihmisen vanhurskas Jumalan edessä, onko mies kointähdet, odottakoon se valoa, joka ei tule, älköön Luojansa edessä puhdas? 18 Katso, palvelijoihinsakaan se aamuruskon silmäripisiä nähkö, 10 koska se ei hän ei luota, enkeleissäänkin hän havaitsee vikoja; 19 sulkenut minulta kohdun ovia eikä kätkenyt vaivaa saati niissä, jotka savimajoissa asuvat, joiden perustus minun silmiltäni. 11 Miksi en kuollut heti äidin helmaan, on maan tomussa! He ruseutuvat kuin koiperhonen; 20 miksi en menehtynyt kohdusta tullessani? 12 Miksi ennenkuin aamu ehtoaksi muuttuu, heidät muserretaan olivat minua vastaanottamassa polvet, minkätähden rinnat imeäkseni? 13 Sillä makaisinhan rauhassa silloin, Kenenkään huomaamatka he hukkuvat ainiaaksi. 21 Eikö nukkuisin ja sainsin levätä 14 kuningasten ja maan viisaudesta osattomina."

5 "Huuda vain! Onko ketään, joka sinulle vastaisi, ja 17 Siellä lakkaavat jumalattomat raivoamasta, siellä 18 kaikki vangit ovat rauhassa, eivät kuule käskijän ääntä. 19 Yhtäläiset ovat siellä 20 Miksi hän antaa vaivatulle valoa ja elämää murhemielisille, 21 22 jotka iloisitsivat riemastuksiin asti, riemuitsisivat, jos löytäisivät haudan- 23 miehelle, jonka tie on ummessa, jonka Jumala on aitaukseen sulkenut? 24 Sillä huokaukseni on tullut mitä minä kauhistuin, se minua kohtasi, ja mitä minä 25 Sillä mitä minä kauhistuin, se minua kohtasi, ja mitä minä pelkäsin, se minulle tapahtui. 26 Ennenkuin tyynnytin, rauhan ja levon sain, tuli tuska jälleen."

4 Silloin teemanilainen Elifas lausui ja sanoi: **2** "Ethán joutuvat pimeään ja hapuilevat keskipäivällä niinkuin pane pahaksi, jos sinulle puhutaan? Kuka voi yöllä. **15** Mutta köyhän hän pelastaa heidän suunsa vaitkaan olla? **3** Katso, monta sinä olet ojentanut, miekasta, auttaa väkevän kädestä. **16** Ja niin on ja hervonneita käsiä olet vahvistanut; **4** sanasi ovat vaivaisella toivo, mutta vääryyden tätyy sulkea suunsa. nostaneet kompastunutta, ja rauenneita polvia olet **17** Katso, autuas se ihmisen, jota Jumala rankaisee! voimistanut. **5** Mutta nyt, kun itseäsi kova kohtaa, Älä siis pidä halpana Kaikkivaltiaan kuritusta. **18** Sillä sinä tuskastut, kun se sinuun sattuu, sinä kauhistut. **6** hän haavoittaa, ja hän sitoo; lyö murskaksi, mutta Eikö jumalanpelkosi ole sinun uskalluksesi ja nuhteeton hänen kätensä myös parantavat. **19** Kuudesta häädästä vaelluksesi sinun toivosi? **7** Ajattele, kuka viaton on hän sinut pelastaa, ja seitsemässä ei onnettomus koskaan hukkunut, ja missä ovat rehelliset joutuneet sinua kohtaa. **20** Nälänhäädässä hän vapahtaa sinut perikatoon? **8** Minkä minä olen nähtyn, niin ne, kuolemasta ja sodassa miekan terästä. **21** Kielen jotka väärityttä kyntävät ja turmiota kylvävät, ne sitä ruoskalta sinä olet turvassa, etkä pelkää, kun hävitys niittävätkin. **9** Jumalan henkäyksestä he hukkuvat, tulee. **22** Hävitykselle ja kalliille ajalle sinä naurat, etkä hänen vihansa hengestä he häviävät. **10** Leijonan metsän petoja pelkää. **23** Sillä kedon kivien kanssa sinä ärjyntä, jalopeuran ääni vaiennetaan, ja nuorten leijonain olet liitossa, ja metsän pedot elävät rauhassa sinun hampaat murskataan; **11** jalopeura menehtyy saaliin kanssasi. **24** Saat huomata, että majasi on rauhoitettu, puutteesta, ja naarasleijonan pennut hajaantuvat. **12** ja kun tarkastat asuinsijaasi, et sieltä mitään kaipaa. **25** Ja minulle tuli salaa sana, korvani kuuli kuiskauksen, Ja saat huomata, että sinun sukusi on suuri ja vesasi

Jobin

runsaat kuin ruoho maassa. **26** Ikäsi kypsyydessä sinä ja niinkuin palkkalainen, joka odottaa palkkaansa. **3** Niin menet hautaan, niinkuin lyhde korjataan ajallansa. **27** olen minä perinty kurjuuden kuukaudet, ja vaivan yön ovat minun osakseni tulleet. **4** Maata mennenäni minä ajattelen: Milloinkaan saan nousta? Ilta venyy, ja minä kyllästyn kääntelehtiessäni aamuhämärään asti. **5** Minun ruumiini verhoutuu matoihin ja tomukamaraan, minun ihoni kovettuu ja märkii. **6** Päiväni kiitäävät nopeammin kuin sukkula, ne katoavat toivottomuudessa. **7** Muista, että minun elämäni on tuulen henkäys; minun silmäni ei enää saa onnea nähdä. **8** Ken minut näki, sen silmä ei minua enää näe; sinun silmäsi etsivät minua, mutta minua ei enää ole. **9** Pilvi häipyy ja menee menojaan; niin myös tuonelaan vaipunut ei sieltä nouse. (**Sheol h7585**) **10** Ei hän enää palaja taloonsa, eikä hänen asuinpaikkansa häntä enää tunne. **11** Niin en minäkään hillitse suutani, minä puhun henkeni ahdistuksessa, minä valitan sieluni murheessa. **12** Olenko minä meri tai lohikäärmeksi, että asetet vartioston minua vastaan? **13** Kun ajattelen: leposijani loiduttaa minua, vuoteeni huojentaa minun tuskaani, **14** niin sinä kauhistutat minua unilla ja peljästyttä minua näyllä. **15** Mieluummin tukehdun, mieluummin kuolen, kuin näin luurankona kidun. **16** Olen kyllästynyt, en tahdo elää iankaiken; anna minun olla rauhassa, sillä tuulen henkäystä ovat minun päiväni. **17** Mikä on ihmisen, että hänenlättäni suurta lukua pidät ja että kiinnität häneen huomiosi, **18** tarkastat häntä joka aamu, tutkit häntä joka hetki? **19** Etkö koskaan käännä pois katsettasi minusta, etkö hellitä minusta sen vertaa, että saan sylkeni nielaistuksi? **20** Jos olenkin syntiä tehnyt, niin mitä olen sillä sinulle tehtyn, sinä ihmisten vartioitsija? Minkätähden asetit minut maalitauluksesi, ja minkätähden tulin itselleni taakaksi? **21** Minkätähden et anna rikostani anteeksi etkä poista pahaa tekoani? Sillä nyt minä menen levolle maan tomuun, ja jos etsit minua, niin ei minua enää ole."

6 Job vastasi ja sanoi: **2** "Oi, jospa minun suruni punnitaisi ja kova onneni pantaisi sen kanssa vaakaan! **3** Sillä se on nyt raskaampi kuin meren hiekka; sentähden menevä sanani harhaan. **4** Sillä Kaikkivaltaan nuolet ovat sattuneet minuun; minun henkeni juo niiden myrkkyä. Jumalan kauhut ahdistavat minua. **5** Huutaako villiaasi vihannassa ruohikossa, ammuuko härkä rehuviljansa ääressä? **6** Käykö äitielää syöminen ilman suolaa, tahi onko makua munanvalkuaisessa? **7** Sieluni ei tahdo koskea sellaiseen, se on minulle kuin saastainen ruoka. **8** Oi, jospa minun pyyntöni täytyisi ja Jumala toteuttaisi minun toivoni! **9** Jospa Jumala suvaitsisi musertaa minut, ojentaa käteni ja katkaista elämäni langan! **10** Niin olisi vielä lohdutuksenani-ja ilosta minä hypähtäisin säälimättömän tuskana alla-etten ole kieletänyt Pyhän sanoja. **11** Mikä on minun voimani, että enää toivoisin, ja mikä on loppuni, että tästä kärsisin? **12** Onko minun voimani vahva kuin kivi, onko minun ruumiini vaskea? **13** Eikö minulla ole enää mitään apua, onko pelastus minusta karkonnut? **14** Tuleehan ystävän olla laupias näentyville, vaikka tämä olisikin hyljänyt Kaikkivaltaan pelon. **15** Minun veljeni ovat petolliset niinkuin vesipuro, niinkuin sadepuro, jotka juoksevat kuiviihin. **16** Ne ovat jääsohjusta sameat, niihin kätkeytyy lumi; **17** auringon paahtaeissa ne ehtyvät, ne häviävät paikastansa helteen tullen. **18** Niiden juoksun urat mutkistuvat, ne haittuvat tyhjiin ja katoavat. **19** Teeman karavaanit tähystelivät, Seban matkueet odottivat niitä; **20** he joutuivat häpeään, kun niihin luottivat, pettyivät perille tullessansa. **21** Niin te olette nyt tyhjän veroiset: te näette kauhun ja peljästytyt. **22** Olenko sanonut: 'Antakaa minulle ja suorittakaan tavaroistanne lahus minun puolestani, **23** pelastakaan minut vihollisen vallasta ja lunastakaan minut väkivaltaisten käsistä?' **24** Opettakaan minua, niin minä vaikenen; neuvokaa minulle, missä olen erehtynyt. **25** Kuinka tehoaakaan oikea puhe! Mutta mitä merkitsee teidän nuhtelunne? **26** Aiotteko nuhdedella sanoja? Tuultahan ovat epätoivoisen sanat. **27** Orvostakin te heittäsite arpaan ja hieroisitte kauppana ystävästänne. **28** Mutta suvaitkaa nyt kääntyä minuun; minä totisesti en valhettele vasten kasvojanne. **29** Palatkaa, älköön väärityttä tapahtuko; palatkaa, vielä minä olen oikeassa siinä. **30** Olisiko minun kienelläni vääritys? Eikö suulakeni tuntisi, mikä turmioki on?"

7 "Eikö ihmisen olo maan päällä ole sotapalvelusta, eivätkö hänen päivänsä ole niinkuin palkkalaisen päivät? **2** Hän on orjan kaltainen, joka halajaa varjoon,

ja niinkuin palkkalainen, joka odottaa palkkaansa. **3** Niin menet hautaan, niinkuin lyhde korjataan ajallansa. **27** olen minä perinty kurjuuden kuukaudet, ja vaivan yön ovat minun osakseni tulleet. **4** Maata mennenäni minä ajattelen: Milloinkaan saan nousta? Ilta venyy, ja minä kyllästyn kääntelehtiessäni aamuhämärään asti. **5** Minun ruumiini verhoutuu matoihin ja tomukamaraan, minun ihoni kovettuu ja märkii. **6** Päiväni kiitäävät nopeammin kuin sukkula, ne katoavat toivottomuudessa. **7** Muista, että minun elämäni on tuulen henkäys; minun silmäni ei enää saa onnea nähdä. **8** Ken minut näki, sen silmä ei minua enää näe; sinun silmäsi etsivät minua, mutta minua ei enää ole. **9** Pilvi häipyy ja menee menojaan; niin myös tuonelaan vaipunut ei sieltä nouse. (**Sheol h7585**) **10** Ei hän enää palaja taloonsa, eikä hänen asuinpaikkansa häntä enää tunne. **11** Niin en minäkään hillitse suutani, minä puhun henkeni ahdistuksessa, minä valitan sieluni murheessa. **12** Olenko minä meri tai lohikäärmeksi, että asetet vartioston minua vastaan? **13** Kun ajattelen: leposijani loiduttaa minua, vuoteeni huojentaa minun tuskaani, **14** niin sinä kauhistutat minua unilla ja peljästyttä minua näyllä. **15** Mieluummin tukehdun, mieluummin kuolen, kuin näin luurankona kidun. **16** Olen kyllästynyt, en tahdo elää iankaiken; anna minun olla rauhassa, sillä tuulen henkäystä ovat minun päiväni. **17** Mikä on ihmisen, että hänenlättäni suurta lukua pidät ja että kiinnität häneen huomiosi, **18** tarkastat häntä joka aamu, tutkit häntä joka hetki? **19** Etkö koskaan käännä pois katsettasi minusta, etkö hellitä minusta sen vertaa, että saan sylkeni nielaistuksi? **20** Jos olenkin syntiä tehnyt, niin mitä olen sillä sinulle tehtyn, sinä ihmisten vartioitsija? Minkätähden asetit minut maalitauluksesi, ja minkätähden tulin itselleni taakaksi? **21** Minkätähden et anna rikostani anteeksi etkä poista pahaa tekoani? Sillä nyt minä menen levolle maan tomuun, ja jos etsit minua, niin ei minua enää ole."

8 Sitten suuhilainen Bildad lausui ja sanoi: **2** "Kuinka kauan sinä senkaltaisia haastat ja suusi puheet ovat kuin raju myrsky? **3** Jumalako vääristäisi oikeuden, Kaikkivaltaisko vääristäisi vanhurskauden? **4** Jos lapsesi tekivät syntiä häntä vastaan, niin hän hylkäsi heidät heidän rikosensa valtaan. **5** Jos sinä etsit Jumalaa ja anot Kaikkivaltaalta armoa, **6** jos olet puhdas ja rehellinen, silloin hän varmasti herääjää sinun avuksesi ja asettaa entiselleen sinun vanhurskautesi asunnon. **7** Silloin sinun alkusi näyttää vähäiseltä, mutta loppuaikasi varttuu ylen suureksi. **8** Sillä kysypä aikaisemmalta sukupolvelta, tarkkaa, mitä heidän isänsä ovat tutkineet. **9** Mehän olemme eilispäivän lapsia emmekä mitään tiedä, päivämme ovat vain varjo maan päällä. **10** He sinua opettavat ja sanovat sinulle, tuovat ilmi sanat sydämessään: **11** 'Kasvaako kaisla siinä, missä ei

ole rämettä? rehottaako ruoko siinä, missä ei ole viattomain epätoivoa. **24** Maa on jätetty jumalattoman vettä? **12** Vielä vihreänä ollessaan, ennenkaikisena valtaan, hän peittää sen tuomarien kasvot-ellei hän, kuka leikkattavaksi, se kuivettuu ennen kuin mikään muu sitten? **25** Minun päiväni rientäväät juoksijata nopeammin, heinä. **13** Niin käy kaikkien niiden, jotka unihottavat pakenevat onnea näkemättä, **26** ne kiitäävät pois niinkuin Jumalan, ja jumalattoman toivo katoaa, **14** hänen, ruokovenheet, niinkuin kotka, joka iskee saaliiseen. **27** jonka uskallus on langan varassa, jonka turvana on Jos ajattelen: tahdon unihottaa tuskani, muuttua muoton hämähäkinverkko. **15** Hän nojaa taloonsa, mutta se ei ja ilostua, **28** niin minä kauhistun kaikkia kipujani, tiedän, seiso, hän tarttuu siihen, mutta se ei kestä. **16** Hän ettet julista minua viattomaksi. **29** Syyllisenä täytyy on rehevänä auringon paisteessa, ja hänen vesansa minun olla; miksi turhaan itseäni vaivaan? **30** Jos vaikka levivät yli puutarhan. **17** Hänen juurensa kietoutuvat lumessa peseytyisin ja puhdistaisin käteni lipeällä, **31** kiviroukkioon, hän kiinnittää katseen kivistaloon. **18** silloinkin sinä upottaisit minut likakuoppaan, niin että Mutta kun Jumala hävitää hänet hänen paikastansa, omat vaatteeni minua inhoisivat. **32** Sillä ei ole hän niin se kieltää hänet: En ole sinua koskaan nähnyt. ihmisen niinkuin minä, voidakseeni vastata hänelle ja **19** Katso, siinä oli hänen vaelluksensa ilo, ja tomusta käydäksemme oikeutta keskenämme. **33** Ei ole meillä kasvaa toisia.' **20** Katso, Jumala ei hylkää nuheetonta riidanratkaisijaa, joka laskisi kätensä meidän molempien eikä tarttu pahantekijän käteen. **21** Vielä hän täyttää pääle **34** ja ottaisi hänen vitsansa pois minun päältäni, sinun suusi naurulla ja huulesi riemulla. **22** Sinun niin ettei hänen kauhunsa peljättäisi minua; **35** silloin vihamiehesi verhotaan häpeällä, ja jumalattomien majaa minä puhusin enkä häntä pelkäisi, sillä ei ole mitään sellaista tunnollani."

9 Job vastasi ja sanoi: **2** "Totisesti minä tiedän, että **10** "Minun sieluni on kyllästynyt elämään; minä niin on; kuinka voisi ihmisen olla oikeassa Jumalaa päästään valitukseni vallolleen ja puhun sieluni vastaan! **3** Jos ihmisen tahtoisи riidellä hänen kanssaan, murheessa, **2** minä sanon Jumalalle: 'Älä tuomitse ei hän voi vastata hänen yhteen tuhannesta. **4** Hän minua syylliseksi; ilmaise minulle, miksi vaadit minua on viisas mieleltään ja väkevä voimaltaan kuka on tilille. **3** Onko sinulla hyötyä siitä, että teet väkivaltaa, että niskoitellut häntä vastaan ja jäänyt rankaisematta? **5** oman käsiäsi hylkäättä, mutta valaiset jumalattomain Hän siirtää vuoret äkkivaraimattaa, hän kukistaa ne neuvoa? **4** Onko sinulla lihan silmät, katsotko, niinkuin vihassansa; **6** hän järkyttää maan paikaltaan, ja sen ihmisen katsoo? **5** Ovatko sinun päiväsi niinkuin ihmisen patsaat vapisevat; **7** hän kielää aurinkoa, ja se ei nouse, päävät, ovatko vuotesi niinkuin miehen vuodet, **6** koska ja hän lukitsee tähdet sinetillään; **8** hän yksinänsä etsit väärystä minusta ja tutkit minun syntiäni, **7** vaikka levittää taivaat ja tallaa meren kuohun kukkanlaita; **9** tiedät, etten ole syyllinen ja ettei ole ketään, joka sinun hän loi Seulaset ja Kalevanmiekan, Otavan ja eteläiset käsistäsi auttaa?' **8** Sinun kätesi ovat minut luoneet ja tähtitarhat; **10** hän tekee suuria, tutkimattomia tekoja, teheet; yhtäkaikki minut perin juurin tuhoat. **9** Muista, ihmiteit ilman määrää. **11** Katso, hän käy ohitseni, enkä että sinä olet muovaillut minut niinkuin saven, ja nyt minä häntä näe; hän liitätä ohi, enkä minä häntä huomaa. muutat minut tomuksi jälleen. **10** Etkö sinä valanut minua **12** Katso, hän tempaa saaliinsa, kuka voi häntä estää, niinkuin maitoa ja juoksuttanut niinkuin juustoa? **11** Sinä kuka sanoa hännelle: 'Mitä sinä teet?' **13** Jumala ei taltu puitut minut nahalla ja lihalla ja kudoit minut luista ja vihastansa; hänen allensa vaipuvat Rahabin auttajat. jäänteistä kokoon. **12** Elämän ja armon olet sinä minulle **14** Minäkö sitten voisit vastata hännelle, valita sanojani suonut, ja sinun huolenpitosi on varjellut minun henkeni. häntä vastaan? **15** Vaikka oikeassakin olisin, en saisi **13** Mutta sinä kätkit sydämeesi tämän; minä tiedän, vastatuksi; minun täytyisi tuomariltani armoa anoa. **16** että tämä oli sinun mielessäsi: **14** jos minä syntiä tein, Jos minä huutaisin ja hän minulle vastaisikin, en usko, niin sinä vartioitsit minua, ja minun rikostani et antanut että hän ottaisi korviinsa huutoani, **17** hän, joka ajaa anteeksi. **15** Jos olisin syyllinen, niin voi minua! Ja vaikka minua takaa myrskytuulessa ja lisää haavojeni lukua olisin oikeassa, en kuitenkaan voisi päättää nostaa, syöttömästi, **18** joka ei anna minun vetää henkeäni, häpeästä kylläisenä ja kurjuuttani katsellen. **16** Jos vaan täyttää minut katkeralla tuskalla. **19** Jos väkevä minun pääni nousee, niin sinä ajat minua niinkuin leijona voimaa kysytään, niin hän sanoo: 'Tässä olen!' mutta jos ja teet yhä ihmeitäsi minua vastaan. **17** Sinä hankit oikeutta, niin: 'Kuka vetää minut tilille?' **20** Vaikka olisin yhä uusia todistajia minua vastaan, ja vihasi minuun oikeassa, niin oma suuni tuomitsisi minut syylliseksi; kasvaa, ja sinä tuot vereksiä joukkoja mirun kimpupuri. vaikka olisin syytön, niin hän kuitenkin minut vääräksi **18** Miksi toit minut ilmoille äitini kohdusta? Jospa olisin tekisi. **21** Syytön minä olen. En välitä hengestäni, kuollut, ihmissilmän näkemätönnä! **19** Niin minä olisin, elämäni on minulle halpa. **22** Yhdentekevää kaikki; niinkuin minua ei olisi ollutkaan; minut olisi kannettu äidin sentähden minä sanon: hän lopettaa niin syöttömän kuin kohdusta hautoaan. **20** Ovathan päiväni vähissä; hän syyllisenkin. **23** Jos ruoska äkkiä surmaa, niin hän pilkkaa antakoon minun olla rauhassa, hän kääntyköön minusta

pois, että hiukkasen ilostuisin, 21 ennenkuin lähdien, ikinä paljamatta, pimeyden ja synkeyden maahan, 22 maahan, jonka pimeys on synkkä pilkkopimeä ja sekasorto ja jossa valkeneminenkin on pimeyttä."

11 Sitten naemalainen Soofar lausui ja sanoi:

2 "Jäisikö suulas puhe vastausta vaille, ja saisiko suupaltti olla oikeassa? 3 Saattaisivatko jaarituksesi miehet vaikenemaan, niin että saisit pilkata, kenenkään sinua häpeään häätämättä? 4 Sanoithan: 'Minun opetukseni on selkeä, ja minä olen puhdas sinun silmissäsi'. 5 Mutta jospa Jumala puhuisi ja avaisi huulensa sinua vastaan 6 ja ilmaisi sinulle viisauden salaisuudet, että hänellä on ymmärrystä monin verroin! Silloin huomaisit, että Jumala on painanut unhoon montakin pahaa tekoasi. 7 Sinäkö käsittääsi Jumalan tutkimattomuuden tahi pääsisit Kaikkivaltaan täydellisydestä perille? 8 Se on korkea kuin taivas-mitä voit tehdä, syvempi kuin tuonela-mitä voit ymmärtää? (Sheol h7585) 9 Se on pitempi kuin maa ja laveampi kuin meri. 10 Jos hän liittää paikalle ja vantigsee ja kutsuu oikeuden kokoon, niin kuka voi häntä estää? 11 Sillä hän tuntee valheen miehet, vääryyden hän näkee tarkkaamattakin. 12 Onttopäinen mies voi viisastua ja villiaasin varsa ihmisty. 13 Jos sinäkin valmיסטat sydämesi ja ojennat kätesi hänen puoleensa- 14 mutta jos kädessäsi on väärrys, heitä se kauas äläkä anna petoksen asua majoisasti- 15 silloin saat kohottaa kasvosi ilman häpeän tahraa, olet kuin vaskesta valettu etkä mitään pelkää. 16 Silloin unhotat onnettomuutesi, muisteleet sitä kuin vettä, joka on virrannut pois. 17 Elämäsi selkenee kirkkaammaksi keskipäivää, pimeänkin aika on niinkuin aamunkoitto. 18 Silloin olet turvassa, sillä sinulla on toivo; tähystelet-käyt turvallisesti levolle, 19 asetut makaamaan, kenenkään peljättämättä, ja monet etsivät sinun suosiotasi. 20 Mutta jumalattomain silmät raukeavat; turvapäikka on heiltä mennyt, ja heidän toivonsa on huokaus."

12 Job vastasi ja sanoi: 2 "Totisesti, te yksin olette kansa, ja teidän mukananne kuolee viisauks! 3 Onhan minullakin ymmärrystä yhtä hyvin kuin teillä; en ole minä teitä huonompi, ja kuka ei moisia tietäisi? 4 Ystävänsä pilkkana on hän, jota Jumala kuuli, kun hän häntä huusi, hurskas, nuhteeton on pilkkana. 5 Turvassa olevan mielestä sopii onnettomuudelle ylenkatse; se on valmiina niille, joiden jalka horjuu. 6 Ja rauhassa ovat väkivaltaisten majat, turvassa ne, jotka ärsyttävät Jumalaan, ne, jotka kantavat jumalansa kourassaan." - 7 "Mutta kysypä eläimiltä, niin ne opettavat sinua, ja taivaan linnuilla, niin ne ilmoittavat sinulle; 8 tahi tutkistele maata, niin se opettaa sinua, ja meren kalat kertovat sinulle. 9 Kuka kaikista näistä ei tietäisi, että Herran käsi on tämän tehnyt, 10 hänen, jonka kädessä

on kaiken elävän sielu ja kaikkien ihmisolentojen henki?" - 11 "Eikö korva koettele sanoja ja suulaki maista ruuan makua?" 12 "Vanhuksilla on viisautta, ja pitkä-ikäisillä ymmärrystä." - 13 "Jumalalla on viisaus ja voima, hänellä neuvo ja ymmärrys. 14 Jos hän repii maahan, niin ei rakenneta jälleen; kenen hän telkeää sisälle, sille ei avata. 15 Katso, hän salpaa vedet, ja syntyy kuivuus; hän laskee ne irti, ja ne mullistavat maan. 16 Hänen on väkevyys ja ymmärrys; hänen on niin eksynyt kuin eksyttäjäkin. 17 Hän vie neuvosmiehet pois paljaaksi riistettyinä ja tekee tuumarit tyhmiksi. 18 Kuningasten kurituksesta hän kirvoittaa ja köyttää köyden heidän omiin vyötäisiinsä. 19 Hän vie papit pois paljaaksi riistettyinä, ja ikimahtavat hän kukistaa. 20 Hän hämmentää luotettavain puheen ja ottaa pois vanhoilta taidon. 21 Hän vuodattaa ylenkatsetta ruhtinasten päälle ja aukaisee virtojen padot. 22 Hän paljastaa syvyydet pimeyden peitosta ja tuo valoon pilkkopimeän. 23 Hän korottaa kansat, ja hän hävittää ne, hän laajentaa kansakunnat, ja hän kuljettaa ne pois. 24 Maan kansan päämiehiltä hän ottaa ymmäryksen ja panee heidät harhailemaan tiettömässä autoissa. 25 He haparoivat pimeässä valoa vailla, ja hän panee heidät hoipertelemaan kuin juopuneet."

13 "Katso, kaikkea tätä on silmäni nähty, korvani kuullut ja sitä tarkannut. 2 Mitä te tiedätte, sen tiedän minäkin; en ole minä teitä huonompi. 3 Mutta minä mielin puhua Kaikkivaltaalle, minä tahdon tuoda todistukseeni Jumalaa vastaan. 4 Sillä te laastartoite valheella, olette puoskareita kaikki tyynni. 5 Jospa edes osaisitte visusti vaieta, niin se olisi teille viisaudeksi luettava! 6 Kuulkaa siis, mitä minä todistan, ja tarkatkaa, mitä huulen väittävät vastaan. 7 Tahdotteko puolustaa Jumalaa väärällä puheella ja puhua vilppiä hänen puolestaan; 8 tahdotteko olla puolueellisia hänen hyväksensä tahi ajaa Jumalan asiaa? 9 Koituuko siitä silloin hyvää, kun hän käy teitä tutkimaan; tahi voititte pettää hänet, niinkuin ihmisen petetään? 10 Hän teitä ankarasti rankaisee, jos salassa olette puolueellisia. 11 Eikö hänen korkeutensa peljästyä teitä ja hänen kauhunsa teitä valtaa? 12 Tuhkalauselmia ovat teidän mietelauseenne, savivarustuksia silloin teidän varustuksenne. 13 Vaietkaa, antakaa minun olla, niin minä puhun, käyköön minun miten tahansa. 14 Miksi minä otan lihani hampaisiini ja panen henkeni kämmenelleni? 15 Katso, hän surmaa minut, en minä enää mitään toivo; tahdon vain vaellustani puolustaa häntä vastaan. 16 Jo sekkin on minulle voitoksi; sillä jumalaton ei voi käydä hänen kasvojensa eteen. 17 Kuulkaa tarkasti minun puhettani, ja mitä minä lausun korvienne kuullen. 18 Katso, olen ryhtynyt käymään oikeutta; minä tiedän, että olen oikeassa. 19 Kuka

saattaa käräjöidä minua vastaan? Silloin minä vaikenen ja kuolen. 20 Kahta vain älä minulle tee, niin en lyymä sinun kasvojesi edestä: 21 ota pois kätesi minun rintansa itätuulella? 3 Puolustautuuko hän puheella, päättäni, ja älköön kauhusi minua peljättäkö; 22 sitten joka ei auta, ja sanoilla, joista ei ole hyötä? 4 Itse haasta, niin minä vastaan, tahi minä puhun, ja vastaa jumalanpelonkin sinä teet tyhjäksi ja rikot hartauden sinä minulle. 23 Mikä on minun pahain tekojeni ja Jumalaan rukoileviltä. 5 Sillä sinun pahuutesi panee syntieni luku? Ilmaise minulle rikkomukseni ja syntini. sanat suuhusi, ja sinä valitset viekasten kielen. 6 Oma 24 Miksi peität kasvosi ja pidät minua vihollisenä? 25 suusi julistaa sinut syylliseksi, enkä minä; omat huulesi Lentävää lehteäkö peljätät, kuivunutta korttako vainoat, todistavat sinua vastaan. 7 Sinäkö synnyit ihmisistä 26 koskapa määräät katkeruuden minun osakseni ja ensimmäisenä, luotiinko sinut ennenkuin kukkulat? 8 perinnökseni nuoruuteni pahat teot, 27 koska panet Oletko sinä kuulijana Jumalan neuvottelussa ja anastatko jalkani jalkapuuun, vartioitset kaikkia minun polkuiani viisauden itsellesi? 9 Mitä sinä tiedät, jota me emme ja piirrä rajan jalkapohjieni ääreen?" - 28 "Hän hajoaa tietäisi? Mitä sinä ymmärrät, jota me emme tuntisi? 10 kuin lahopuu, kuin koinsömä vaate."

14 "Ihminen, vaimosta syntynyt, elää vähän aikaa ja on täynnä levottomuutta, 2 kasvaa kuin kukkanen ja lakastuu, pakenee kuin varjo eikä pysy. 3 Ja sellaista sinä pidät silmällä ja viet minut käymään oikeutta kanssasi! 4 Syntyisikö saastaisesta puhdasta? Ei yhden yhtäkään. 5 Hänen päivänsä ovat määrätyt, ja hänen kuukausensa luku on sinun tiedossasi; sinä olet asettanut hännelle määrään, jonka ylitse hän ei pääse. 6 Niin käännä katseesi pois hänestä, että hän pääsisi rauhaan ja että hän saisi iloita niinkuin palkkalainen päivän päättettyään. 7 Onhan puullakin toivo: vaikka se maahan kaadetaan, kasvaa se uudelleen, eikä siltä vesaa puutu. 8 Vaikka sen juuri vanhenee maassa ja sen kanto kuolee multaan, 9 niin se veden tuoksusta versoo jälleen ja tekee oksia niinkuin istukas. 10 Mutta mies kun kuolee, makaa hän martaana; kun ihminen on henkensä heittänyt, missä hän on sitten? 11 Vesi juoksee pois järvestä, ja joki tyhjenee ja kuivuu; 12 niin ihminen lepoon mentyänsä ei enää nouse. Ennenkuin taivaat katoavat, eivät he herää eivätkä havahdu unestansa. 13 Oi, jospa kätkisit minut tuonelaan, piilottaisit minut, kunnes vihasi on asettunut, panisit minulle aikamäärään ja sitten muistaisit minua! (Sheol h7585) 14 Kun mies kuolee, virkoaka hän jälleen henkiin? Minä vartoisin kaikki sotapalvelukseni päivät, kunnes pääsyvuoroni joutuisi. 15 Sinä kutsuisit, ja minä vastaisin sinulle, sinä ikäväitsisit kättesi tekoa. 16 Silloin sinä laskisit minun askeleeni, et pitäisi vaaria minun synnistäni; 17 rikokseni olisi sinetillä lukittuna kukkaroon, ja pahat tekoni sinä peittäisit piiloon. 18 Mutta vuorikin vyöryy ja hajoaa, ja kallio siirtyy sijaltansa, 19 vesi kuluttaa kivet, ja rankkasade huuhtoo pois maan mullan; niin sinä hävität ihmisen toivon. 20 Sinä masennat hänet iäksi, ja hän lähtee; sinä muutat hänen muotonса ja lähetät hänet menemään. 21 Kohoavatko hänen lapsensa kunniaan- ei hän sitä tiedä, vaipuvatko vähäisiksi-ei hän heitä huomaa. 22 Hän tuntee vain oman ruumiinsa kivun, vain oman sielunsa murheen."

15 Sitten teemanilainen Elifas lausui ja sanoi: 2 "Vastaako viisas tululta pieksämällä, täyttääkö hän jumalanpelonkin sinä teet tyhjäksi ja rikot hartauden sinä minulle. 23 Mikä on minun pahain tekojeni ja Jumalaan rukoileviltä. 5 Sillä sinun pahuutesi panee syntieni luku? Ilmaise minulle rikkomukseni ja syntini. sanat suuhusi, ja sinä valitset viekasten kielen. 6 Oma 24 Miksi peität kasvosi ja pidät minua vihollisenä? 25 suusi julistaa sinut syylliseksi, enkä minä; omat huulesi Lentävää lehteäkö peljätät, kuivunutta korttako vainoat, todistavat sinua vastaan. 7 Sinäkö synnyit ihmisistä 26 koskapa määräät katkeruuden minun osakseni ja ensimmäisenä, luotiinko sinut ennenkuin kukkulat? 8 perinnökseni nuoruuteni pahat teot, 27 koska panet Oletko sinä kuulijana Jumalan neuvottelussa ja anastatko jalkani jalkapuuun, vartioitset kaikkia minun polkuiani viisauden itsellesi? 9 Mitä sinä tiedät, jota me emme ja piirrä rajan jalkapohjieni ääreen?" - 10 "Hän hajoaa tietäisi? Mitä sinä ymmärrät, jota me emme tuntisi? 11 Onpa meidänkin joukossamme harmaapää ja vanhus, isääsi iällisempi. 11 Vähäksytkö Jumalan lohdutuksia ja sanaa, joka sinua piteli hellävaroin? 12 Miksi sydämesi tempaa sinut mukaansa, miksi pyörivät silmäsi, 13 niin että käännyt kiukkusi Jumalaan vastaan ja syydät suustasi sanoja? 14 Kuinka voisi ihminen olla puhdas, kuinka vaimosta syntynyt olla vanhurskas! 15 Katso, pyhiinsäkään hän ei luota, eivät taivaatkaan ole puhtaat hänen silmissänsä, 16 saati sitten ihminen, inhottava ja kelvoton, joka juo väärystä niinkuin vettä. 17 Minä julistan sinulle, kuule minua, minä kerron, mitä olen nähtyn, 18 mitä viisaat ilmoittavat, salaamatta, mitä olivat isiltänsä saaneet, 19 niiltä, joille yksin maa oli annettuna ja joiden seassa ei muikalainen liikkunut: 20 'Jumalattomalla on tuska koko elämänsä ajan, ne vähät vuodet, jotka väkivaltaiselle on määritty. 21 Kauhun äänet kuuluvat hänen korvissaan, keskellä rauhaakin hänet yllättää hävittäjä. 22 Ei usko hän pääsevänsä pimeydestä, ja hän on miekalle määritty. 23 Hän harhalilee leivän haussa: missä sitä on? Hän tuntee, että hänen vierellään on valmiina pimeyden päivä. 24 Tuska ja ahdistus kauhistuttavat häntä, masentavat hänet niinkuin kuningas valmiina hyökkäykseen. 25 Koska hän ojensi kätensä Jumalaan vastaan ja pöyhkeili Kaikkivaltiasta vastaan, 26 ryntäsi häntä vastaan niska jäykänä, taajain kilvenkupurainsa suoressa; 27 koska hän kasvatti ihraa kasvoihinsa ja teki lanteensa lihavaksi, 28 asui hävitetyissä kaupungeissa, taloissa, joissa ei ollut lupa asua, 29 jotka olivat määritetyt jäämään raunioiksi, sentähden hän ei rikastu, eikä hänen omaisuutensa ole pysyvästä, eikä hänen viljansa notkistu maata kohden. 30 Ei hän pääse pimeydestä; tulen liekki kuivuttaa hänen vesansa, ja hän hukkuu hänen suunsa henkäyksestä. 31 Älköön hän turvatko turhuuteen-hän pettyy; sillä hänen voitonansa on oleva turhuus. 32 Mittä täytyy ennen aikojaan, eikä hänen lehvänsä vihannoi. 33 Hän on niinkuin viinipuu, joka pudottaa raakaleensa, niinkuin öljypuu, joka varistaa kukkansa. 34 Sillä jumalattoman joukkio on hedelmätön, ja tulii kuluttaa lahjustenottajan

majat. 35 He kantavat tuhoa ja synnyttäävät turmiota, ja heidän kohtunsa valmistaa petosta."

16 Job vastasi ja sanoi: 2 "Tuonkaltaista olen kuullut paljon; kurjia lohduttaja olette kaikki. 3 Eikö tule jo loppu tuulen pieksämisestä, vai mikä yllyttää sinua vastaamaan? 4 Voisinhän minä myös puhua niinkuin tekini, jos te olisitte minun sijassani; voisim sommitella sanoja teitä vastaan ja ilkkuen nyökytellä teille päättäni, 5 rohkaista teitä suullani ja tuottaa huojennusta huulteni lohduttelulla. 6 Jos puhun, ei tuskani helpota, ja jos lakkaan, lähteekö se sillä? 7 Mutta nyt hän on minut uuvuttanut. Sinä olet hävittänyt koko minun joukkoni 8 ja olet minut kukistanut-siitä muka tuli todistaja-ja raihnauteni nousi minua vastaan, syttäen minua vasten silmiä. 9 Hänen vihansa raateli ja vainosi minua, hän kiristeli minulle hampaitansa. Viholliseni hiovat katseitaan minua vastaan, 10 he avaavat minulle kitansa ja lyövät häväisten minua poskille; kaikki he yhtyvät minua vastaan. 11 Jumala jättää minut poikaheittoiden valtaan ja syöksee minut jumalattomain käsii. 12 Minä elin rauhassa, mutta hän peljätti minut, hän tarttui minua niskaan ja murskasi minut. Hän asetti minut maalitaulukseen; 13 hänen nuolensa viuhuvat minun ympärilläni. Hän halkaisee munuaiseni säälimättä, vuodattaa maahan minun sappeni. 14 Hän murtaa minuun aukon toisensa jälkeen ja ryntää kimppuuni kuin soturi. 15 Minä ompelin sakin iholleni ja painoin sarveni tomuun. 16 Minun kasvoni punoittavat itkusta, ja silmäluomillani on pimeys, 17 vaikkei ole väärityttä minun käsissäni ja vaikka minun rukoukseni on puhdas. 18 Maa, älä peitä minut vertani, ja minun huudollani älköön olko lepoapikka! 19 Katso, nytkin on minut todistajani taivaassa ja puolustajani korkeudessa. 20 Ystäväni pitäävät minua pilkkanansa-Jumalaan minun silmäni kynnelöiden katsoo, 21 että hän hankkisi miehelle oikeuden Jumalaa vastaan ja ihmislapselle hänen lähimäistään vastaan. 22 Sillä vähän on vuosia edessäni enää, ja sitten menen tietä, jota en palaja."

17 "Minun henkeni on rikki raastettu, minun pääväni sammuvat, kalmisto on minun osani. 2 Totisesti, pilkka piirittää minua ja silmäni täytyy yhä katsella heidän ynseilyänsä. 3 Aseta puolestani pantti talteesi; kuka muu rupeaisi kättä lyöden minun takaajakseni? 4 Sillä sinä olet sulkenut ymmärrykseltä heidän sydämensä; sentähden sinä et päästää heitä voitolle. 5 Ystäväi kutsutaan osajaoille, mutta omilta lapsilta raukeavat silmät. 6 Minut on pantu kansoille sananlaskuksi; silmille syljettäväksi minä olen tullut. 7 Minun silmäni on hämärtynyt surusta, ja kaikki minun jäsenen ovat kuin varjo. 8 Tästä oikeamieliset hämmästyvät, ja viatonta kuohuttaa jumalattoman meno. 9 Mutta hurskas pysyy tiellänsä, ja se, jolla on puhuaat kädet, kasvaa

voimassa. 10 Mutta te kaikki, tulkaa jälleen tänne; en löydä minä viisasta joukostanne. 11 Päiväni ovat menneet, rauenneet ovat aivoitukseni, mitä sydämeni ikävöitsi. 12 Yön he tekevät päiväksi; valo muka lähenee pimeydestä. 13 Jos kuinka toivon, on tuonela asuntoni; minä levitän vuoteeni pimeyteen, (*Sheol h7585*) 14 minä sanon haudalle: 'Sinä olet isäni', ja madoille: 'Äitini ja sisareni'. 15 Missä on silloin minun toivoni, ja kuka saa minun toivoani katsella? 16 Ne astuvat alas tuonelen salpojen taa, kun yhdessä lepäämme tomussa." (*Sheol h7585*)

18 Sitten suuhilainen Bildad lausui ja sanoi: 2 "Kuinka kauan te asette sanoille ansoja? Tulkaa järkiinne, sitten puhelemme. 3 Miksi meitä pidetään elukkain veroisina, olemmeko teidän silmissänne tylsät? 4 Sinä, joka raivossasi raatelet itseäsi-sinunko tähtesi jätettäisiin maa autioksi ja kallio siirtyisi sjaltansa? 5 Ei, jumalattomain valo sammuu, eikä hänen tulensa liekki loista. 6 Valo pimenee hänen majassansa, ja hänen lamppunsa sammuu hänen päänsä päältä. 7 Hänen väkevät askeleensa supistuvat ahtaalle, ja hänen oma neuvonsa kaataa hänet maahan. 8 Sillä hänen omat jalkansa vievät hänet verkkoon, hän käyskentelee katetun pyyntihaudan päällä. 9 Paula tartruu hänen kantapäähäänsä, ansa käy häneen kiinni; 10 hänenelle on maahan kätketty pyydys, polulle häntä varten silmukka. 11 Kauhut peljättävät häntä kaikkialta ja ajavat häntä kinterellä kiitään. 12 Nälkäiseksi käy hänen vaivansa, ja turmio vartoo hänen kaatumistaan. 13 Hänen ruumiinsa jäseniä kalvaa, hänen jäseniänsä kalvaa kuoleman esikoinen. 14 Hänet temmataan pois majastansa, turvastansa; hänet pannaan astumaan kauhujen kuninkaaksi tykö. 15 Hänen majassansa asuu outoja, hänen asuinpaikallensa sirotetaan tulikiveä. 16 Alhaalta kuivuvat hänen juurensa, ylhäältä kuihuvat hänen oksansa. 17 Hänen muistonsa katoaa maasta, eikä hänen nimeänsä kadulla mainita. 18 Hänet sysätään valosta pimeyteen ja karkoitetaan maan piiristä. 19 Ei sukuja, ei jälkeläistä ole hänen kansansa seassa, eikä ketään jää jäljelle hänen asuntoihinsa. 20 Lännen asujat hämmästyvät hänen tuhopäiväänsä, idän asujat valtaavat vavistus. 21 Näin käy väärintekijän huoneelle, näin sen asuinpaikalle, joka ei Jumalasta välitä."

19 Job vastasi ja sanoi: 2 "Kuinka kauan te vaivatte minun sieluani ja runtelette minua sanoillanne? 3 Jo kymmenenkin kertaa olette minua häväisseet, häpeämättä te minua rääkkäätte. 4 Olenko todella hairahtunut, yöpyykö hairahdukseni minun luonani? 5 Tahi voitteko todella ylvästellä minua vastaan ja todistaa minun ansainneen häpeäni? 6 Tietäkää siis, että Jumala on tehnyt minulle väärityttä ja on kietonut minut verkkoonsa. 7 Katso, minä huudan: 'Väkivaltaa!'

enkä saa vastausta; huudan apua, mutta ei ole mitään on annettava pois hänen omaisuutensa. **11** Nuoruuden oikeutta. **8** Hän on aidannut tieni, niin etten pääse ylitse, voimaa olivat täynnä hänen luunsa, mutta sen täytyi ja on levittänyt pimeyden poluilleni. **9** Hän on riisunti mennä maata multaan hänen kanssansa. **12** Vaikka paha minulta kunniani ja ottanut kruunun minun päästääni. **10** Onkin makeaa hänen suussaan, niin että hän kätkee Hän repi minut mahaan joka puolelta, niin että olen sen kielensä alle, **13** säästää sitä eikä siitä luovu, vaan mennyttä, ja hän tempasi irti toivoni niinkuin puun. **11** pidättää sitä keskellä suulakeansa, **14** niin muuttuu tämä Hän päästi vihansa syttymään minua vastaan ja pitää ruoka hänen sisässään, tulee kyykäärmelien kähyksi minua vihollisenansa. **12** Hänen sotajoukkonsa tulivat hänen sisälmyksissänsä. **15** Hän nieli rikkautta, ja hänen yhdessä ja tekivät tiensä minua vastaan ja leiriityivät täytyy se oksentaa pois, Jumala ajaa sen ulos hänen minun majani ympärille. **13** Veltjeni hän on minusta vatsastansa. **16** Kyykäärmelien myrkkyä hän imi, kynn loitontanut; tuttavani ovat minusta aivan vieraantuneet. **17** Kieli hänet tappaa. **18** Ei hän saa ilokseen katsella puroja, **14** Läheiseni ovat minusta luopuneet, ja uskottuni ovat ei hunaja-ja kermajokia ja-virtoja. **18** Hänen on annettava unhottaneet minut. **15** Ne, jotka talossani majaillevat, pois hankkimansa, eikä hän saa sitä itse niellä; ei ole ja palvelijattareni pitävät minua muukalaisena, minä hänen ilonsa hänen voittamansa rikkauden veroinen. **19** olen tullut vieraaksi heidän silmissään. **16** Minä kutsun Sillä hän teki vaivaisille väkivaltaa ja heitti heidät siihen, palvelijaani, eikä hän vastaa; minun suuni täytyy nöyrästi hän ryösti itselleen talon, eikä saa siinä rakennella. rukoilla häntä. **17** Hengitykseni on vastenmielinne **20** Sillä hän ei tuntenut vatsansa ikinä tytyvän, mutta vaimolleni, hajuni on äitiini pojista ilkeä. **18** Poikasetkin ei pelastu hän himotulla tavarallaan. **21** Ei mikään halveksivat minua; kun nousen, niin he puhuvat minusta säilynyt hänen ahmailultaan, sentähden hänen onnensa pilkkojaan. **19** Kaikki seuratoverini inhoavat minua, ja ei kestä. **22** Yltäkyläisyytensä runsaudessa on häneläinne, joita minä rakastin, ovat käyntyneet minua vastaan. **23** Kun häätä, häneen iskevätkin kaikki kurjen kourat. **24** Kun Luuni ovat tarttuneet nahkaani, ihooni, eikä minusta hään on täyttämässä vatsansa, lähettilä Jumala hänen ole enää kuin ikenet jäljellä. **21** Armahtakaa minua, kimppuna vihansa hehkun ja antaa sen sataa hänen armahtakaa, te, minun ystäväni, sillä Jumalan käsi on päällensä hänen syödessään. **24** Jos hän pakenee minuun koskenut. **22** Miksi vainoatte minua niinkuin rautavaruksia, niin lävistää hänet vaskijousi; **25** kun Jumala, ettekä saa kylläanne minun lihastani? **23** Oi, hään vetää ulos selästään nuolen, käy hänen sappensa jospa minun sanani kirjoitettaisiin muistiin, jospa ne lävitse miekan salama. Kauhut valtaavat hänet, **26** kaikki piirrettäisiin kirjaan, **24** rautatalalla ja lyijyllä hakattaisiin pimeys on varattu hänen aarteilleen. Hänet kuluttaa kallioon ikuisiksi ajoiksi! **25** Mutta minä tiedän lunastajani tuli, joka palaa lietsomatta, se syö, mitä on säilynyt elävän, ja viimeisenä hän on seisova multien pääällä. hänen majassansa. **27** Taivas paljastaa hänen pahat **26** Ja sittenkuin tämä nahka on yltäni raastettu ja tekonsa, maa nousee häntä vastaan. **28** Minkä hänen olen ruumiistani irti, saan minä nähdä Jumalan. **27** talonsa tuotti, menee menojaan vihan päivänä niinkuin Hänet olen minä näkevä apunani; minun silmäni saavat tulvavedet. **29** Tämä on jumalattoman ihmisen osa Jumalalta, perintöosa, jonka Jumala hänelle määräät."

20 Naemalainen Soofar lausui ja sanoi: **2** "Tuohon minun ajatukseni tuovat vastauksen, moisesta minun mieleni kuohuu. **3** Hämpäisevä nuhdetta täytyy minun kuulla, mutta minun ymmärrykseni henki antaa minulle vastauksen. **4** Tuoko on sinulla tietoa ikiajoiasta asti, sitä saakka, kun ihminen maan päälle pantiin? **5** Ei, vaan jumalattomain riemu loppuu lyheen, ja rietaan ilo on vain silmänräpäys. **6** Vaikka hänen kopeutensa kohoa taivaaseen ja hänen päänsä ulottuu pilviin asti, **7** katoaa hän kuitenkin ainiaaksi oman likansa lailla; jotka näkivät hänet, kysivät: Missä hän on? **8** Niinkuin uni hän lentää pois, eikä häntä enää löydetä, ja hän häipyi kuin öinen näky. **9** Silmä, joka häntä katseli, ei katsele häntä enää, eikä hänen paikkansa häntä enää näe. **10** Hänen poikiensa täytyy hyvittää köyhät, hänen kättensä

21 Job vastasi ja sanoi: **2** "Kuulkaa, kuulkaa minun sanojani ja suokaa minulle se lohdutus! **3** Kärsikää minua, että saan puhua. Kun olen puhunut, pilkatkaa sitten. **4** Ihmisiäkö vastaan minä valitan? Tahi kuinka en kävisi kärsimättömäksi? **5** Kääntykää minuun, niin tystytte ja panette kätenne suullenne. **6** Kun käyn ajattelemaan, niin kauhistun, ja vavistus valtaa ruumiini: **7** Miksi jumalattomat saavat elää, vanheta, jopa voimassa vahvistua? **8** Heidän sukunsa on vankkana heidän edessään, heidän jälkeläisensä heidän silmänsä alla. **9** Heidän kotinsa ovat rauhassa, kauhuista kaukana; ei satu heihin Jumalan vitsa. **10** Hänen sonninsa polkee eikä turhaan, hänen lehmänsä poikii eikä kesken. **11** Poikansa he laskevat ulos niinkuin lammaslauman, heidän lapsensa hyppelevät leikiten. **12** He virittävät laulujaan vaskirummun ja kanteleen kaikuessa ja iloitsevat huilunoidessä. **13** He viettävät päivänsä onnessa, mutta äkkiä heidät

säikähytetään alas tuonelaan. (Sheol h7585) 14 Ja pimeyttä? -ja vesitulva peittää sinut. 12 Eikö Jumala kuitenkin he sanoivat Jumalalle: 'Mene pois meidän ole korkea kuin taivas? Katso, kuinka korkealla on luotamme, sinun teistäsi emme tahdo tietää. 15 Mikä on tähtien päälaki. 13 Ja niin sinä sanot: 'Mitäpä Jumala Kaikkivaltias, että häntä palvelisimme? Ja mitä hyötyä tietää? Voiko hän tuomita synkkään pilven takaa? 14 Meillä on siitä, että häntä rukoilemme?' 16 Katso, Pilvet ovat hänellä verhona, niin ettei hän näe; ja heidän onnensa ei ole heidän omassa kädessänsä. taivaanrannalla hän käyskentelee.' 15 Tahdotko seurata Jumalattomain neuvon olkoon minusta kaukana. 17 iänikuista polkua, jota pahantekijät vaelsivat, 16 ne, Kuinkapa usein jumalattomain lamppu sammuu ja jotka kukistettiin ennen aikojaan ja joiden perustuksena heidät yllättää heidän turmionsa? Kuinkapa usein hän virta huuhtoi pois, 17 jotka sanoivat Jumalalle: 'Poistu jakelee arpaosat vihassansa? 18 Ovatko he niinkuin meistä. Mitä voisi Kaikkivaltias meille tehdä?' 18 Ja tuulen vietävät oljet, niinkuin akanat, jotka tuulispää kuitenkin hän oli täytäntynyt heidän talonsa hyvyydellä. tempaa mukaansa? 19 Jumala muka säästää hänen Mutta minusta on kaukana jumalattomain neuvon. 19 lapsilleen hänen onnettomuutensa. Kostakoon hän Hurskaat näkevät sen ja iloitsevat, ja viaton pilkkaa hänenelle itselleen, niin että hän sen tuntee. 20 Nähköön heitä: 20 'Totisesti, vastustajamme ovat hävinneet, ja hän perikatosna omin silmin, juokoon itse Kaikkivaltaan mitä heistä jäi, kulutti tul'. 21 Tee siis sovinto ja elä vihan. 21 Sillä mitä hän välittää perheestänsä, jälkeensä rauhassa hänen kanssaan, niin saavutat onnen. 22 Jäävistä, kun hänen kuukausiensa luku on täysi! 22 Ota opetusta hänen suustaan ja kätke hänen sanansa Onko opetettava ymmärrystä Jumalalle, hänen, joka sydämeesi. 23 Kun palajat Kaikkivaltaan tykki, niin taivaalilsetkin tuomitsee? 23 Toinen kuolee täydessä tulet raketuksi, jos karkoitat vääryyden majastasi kauas, onnessansa, kaikessa rauhassa ja levossa; 24 hänen 24 viskaat kulta-aarteesi tomuun ja Oofirin kullen joen astiansa ovat maitoa täynnä, ja hänen luunsa juotetaan kivien joukkoon. 25 Jos Kaikkivaltias tulee sinun kultaytimellä. 25 Toinen kuolee katkeralla mielellä, saamatta aarteeksesi, sinun hopeaharkoiksesi, 26 silloin on ilosi onnea maistaa. 26 Yhdessä he panevat maata multaan, oleva Kaikkivaltaassa, ja sinä nostat kasvosi Jumalan ja madot peittävät heidät. 27 Katso, minä tunnen puolen. 27 Kun rukoilet häntä, niin hän kuulee sinua, ja teidän ajatuksenne ja juonet, joilla mielitte sortaa sinä saat täytää lupauksesi. 28 Jos mitä pääät, niin se minut. 28 Kun sanoitte: 'Missä on nyt mahtimiehen sinulle onnistuu, ja sinun teillesi loistaa valo. 29 Jos tie talo, missä maja, jossa jumalattomat asuivat?' 29 painuu alaspäin, niin sinä sanot: 'Ylös!' ja hän auttaa niin ettekö ole kysyneet maita kulkeneilta? Ette voi nöyrityväistä. 30 Hän pelastaa senkin, joka ei ole viaton; kielää, mitä he ovat toteksi nähneet, 30 että paha sinun kättiesi puhtauden tähden hän pelastuu." säästetään onnettomuuden päivältä, vihan päivältä hänet saatetaan suojaan. 31 Kuka puhuu hänen vasten kasvoja hänen vaelluksestaan, kuka kostaa hänen, mitä hän on tehnyt? 32 Hänet saatetaan kalmistoon, ja hänen hautakumpuansa vaalitaan. 33 Kopeät ovat hänen laakson turpeet. Kaikki ihmiset seuraavat hänen jäljessänsä, niinkuin epälukuiset ovat kulkeneet hänen edellänsä. 34 Kuinka tuotte minulle niin turhaa lohdutusta? Entä vastauksenne-niistä jää pelkkä petollisuus jäljelle."

22 Teemanilainen Elifas lausui ja sanoi: 2 "Taitaako ihminen hyödyttää Jumalaa? Ei, vaan ainoastaan itseään hyödyttää ymmärtäväinen. 3 Onko Kaikkivaltiaalla etua siitä, jos olet vanhurskas, tahi voittoa siitä, jos vaellat nuhiteetonka? 4 Jumalanpelostasiksi hän sinua rankaisee ja käy kanssasi oikeutta? 5 Eikö pahuutesi ole suuri ja sinun pahat tekosi loppumattomat? 6 Sillä otitan veljiltäsi pantin syöttää ja riistit vaatteet alastomilta. 7 Et antanut näentyvälle vettä juoda, ja nälkäiseltä kielsit leivän. 8 Kovakouraisen omaksi tuli maa, ja vain korkea-arvoisen sai siinä asua. 9 Lesket sinä lähetit luotasi tyhjin käsini, ja orpojen käsivarret murskattiin. 10 Sentähden paulat nyt sinua ympäröivät, tallella paljon. 15 Sentähden valtaa minut kauhu hänen ja äkillinen peljästys kauhistuttaa sinut- 11 vai etkö näe

23 Job vastasi ja sanoi: 2 "Tänäänkin on valitukseni niskoittelua! Minun käteni on raskas huokauseni tähden. 3 Oi, jospa tietäisin, kuinka löytää hänet, jospa pääsisin hänen asunolleen! 4 Minä esittäisin hänen riita-asian ja täytäisin suuni todisteilla. 5 Tahtoisin pitää tietää, mitä hän minulle vastaisi, ja kuulla, mitä hän minulle sanoisi. 6 Riiteliikö hän kanssani suurella voimallansa? Ei, hän vain tarkkaisi minua. 7 Silloin käräjöisi hänen kanssaan rehellinen mies, ja minä pelastuisin tuomaristani ainiaaksi. 8 Katso, minä menen itään, mutta ei ole hän siellä; menen länteen, enkä häntä huomaa; 9 jos hän pohjoisessa toimii, en häntä erota, jos hän käännyt etelään, en häntä näe. 10 Sillä hän tietää, kussa minä kuljen. Jos hän tutkisi minut, kullan kaltaisena minä selviäisin. 11 Hänen askeleissaan on minun jalkani pysynyt, hänen tietänsä olen noudattanut siltä poikkeamatta. 12 Hänen huultensa käskyttää ja ole luopunut, hänen suunsa sanat minä olen kätkenyt tarkemmin kuin omat päätköseni. 13 Mutta hän pysyy samana, kuka voi häntä estää? Mitä hän tahtoo, sen hän tekee. 14 Niin, hän antaa täydellisesti minulle määrätyn osan, ja sellaista on hänenellä vielä murskattaa.

kasvojensa edessä; kun sitä ajattelen, peljästyn häntä. **16** Jumala on lannistanut minun rohkeuteni, Kaikkivaltias on minut kauhistuttanut. **17** Sillä en menehdы pimeän tähden, en oman itseni tähden, jonka pimeys peittää."

24 "Miksi ei Kaikkivaltias ole varannut tuomion aikoa, ja miksi eivät saa ne, jotka hänet tuntevat, nähdä hänen päiviänsä? **2** Jumalattomat siirtävät rajoja, ryöstävät laumoja ja laskevat ne laitumelle. **3** Orpojen aasin he vievät, ottavat pantiksi lesken lehmän. **4** He työntävät tieltä köyhät, kaikkien maan kurjain tätyy piileskellä. **5** Katso, nämä ovat kuin villaasis erämaassa: lähtevät työhönsä saalista etsien, aro on heidän lastensa leipä. **6** Kedolta he korjaavat rehuviilaa ruuakseen, ja jumalattoman viinitarhasta he kärkkivät tähteitä. **7** Alastomina, ilman vaatteita, he viettävät yönä, eikä heillä ole peittoa kylmässä. **8** He ovat likomärikä vuorilla vuotavasta sateesta, ja vaille suojaa he syleilevät kallioita. **9** idin rinnolta riistetään orpo, ja kurjalta otetaan pantti. **10** He kuluskelevat alastomina, ilman vaatteita, ja nälkäisinä he kantavat lyhteitä. **11** Jumalattomain muuritarhoissa he pusertavat öljyä, he polkevat viinikuurnaa ja ovat itse janoissansa. **12** Kaupungista kuuluu miesten voihtina, ja haavoittetujen sielu huutaa; mutta Jumala ei piittaa nurjuudesta. **13** Nuo ovat valon vihaajia, eivät tunne sen teitä eivätkä pysy sen poluilla. **14** Ennen päivän valkenemista nousee murhaaja, tappaa kurjan ja köyhän; ja yöllä hän hiipi kuin varas. **15** Avionrikkojan silmä tähyilee hämärää, hän arvelee: 'Ei yksikään silmä minua näe', ja hän panee peiton kasvoillensa. **16** He murtautuvat pimeässä taloihin, päivällä he sulkeutuvat sisään, tahtomatta tietää valosta. **17** Sillä pimeys on heille kaikille aamun vertainen, koska pimeyden kauhot ovat heille tutut." - **18** "Hän kiihää pois vetten viemänä, kirottu on hänen peltopalstansa maassa, hän ei enää poikkea viinimäkiin tielle. **19** Kuivuu ja kuumuu ahmaisevat lumiveden, samoin tuonela ne, jotka syntiä tekevät. (Sheol h7585) **20** idin kohti unhottaa hänet, madot syövät hänet herkkunaan, ei häntä enää muisteta; niin murksataan väryys kuin puu. **21** Hän ryösti hedelmättömältä, joka ei synnytä, ja leskelle hän ei hyvääh tehyt." - **22** "Väkivaltaiset Jumala ylläpitää voimallansa; he pysyvät pystyssä, vaikka jo olivat epätoivossa hengestään. **23** Hän antaa heidän olla turvassa, ja heillä on vahva tuki; ja hänen silmänsä valvovat heidän teitänsä. **24** He ovat kohonneet korkealle-ei aikaakaan, niin ei heitä enää ole; he vaipuvat kokoon, kuolevat kuin kaikki muutkin, he taittuvat kuin vihneet tähkäpäästä. **25** Elkö ole niin? Kuka tekee minut valhetteliaksi ja saattaa sanani tyhjiksi?"

25 Sitten suuhilainen Bildad lausui ja sanoi: **2** "Valta ja peljättävyys on hänen, joka luo rauhaa

korkeussissaan. **3** Onko määrää hänen joukoillansa, ja kenelle ei hänen valonsa koita? **4** Kuinka siis ihminen olisi vanhurskas Jumalan edessä, ja kuinka vaimosta syntynyt olisi puhdas? **5** Katso, eipä kuukaan ole kirkas, eivät tähdetkään ole puhtaat hänen silmissänsä; **6** saatit sitten ihminen, tuo mato, ja ihmislapsi, tuo toukka!"

26 Job vastasi ja sanoi: **2** "Kuinka oletkaan auttanut voimatonta, tukenut heikkoa käsvirarta! **3** Kuinka oletkaan neuvonut taitamatonta ja ilmituonut paljon ymmärrystä! **4** Kenelle oikein olet puheesi pitänyt, ja kenen henki on sinusta käynyt? **5** Haamat alhaalla värisevät, vetten ja niiden asukkisten alla. **6** Paljana on tuonela hänen edessänsä, eikä ole manalalla peittettä. (Sheol h7585) **7** Pohjoisen hän kaarruttaa auttiuden ylle, ripustaa maan tyhyyden päälle. **8** Hän sitoo vedet pilviinsä, eivätkä pilvet halkeaa niiden alla. **9** Hän peittää valtaistuimensa näkyvistä, levittää pilvensä sen ylitse. **10** Hän on vetänyt piirin vetten pinnalle, siihen missä valo päättyy pimeään. **11** Taivaan patsaat huovat ja hämmästyvät hänen nuhtelustaan. **12** Voimallansa hän kuohutti meren, ja taidollansa hän ruhjoi Rahabin. **13** Hänen henkäyksestään kirkastui taivas; hänen kätensä lävisti kiihtävän lohikäärmeen. **14** Katso, nämä ovat ainoastaan hänen tekojensa äärten häämöystä, ja kuinka hiljainen onkaan kuiskaus, jonka hänestä kuulemme! Mutta kuka käsittää hänen väkevyytensä jylinän?"

27 Job jatkoi lausuen julki mietelmiään ja sanoi: **2** "Niin totta kuin Jumala elää, joka on ottanut minulta oikeuteni, ja Kaikkivaltias, joka on sieluni murehuttanut: **3** niin kauan kuin minussa vielä henkeä on ja Jumalan henkäystä sieramissani, **4** eivät minun huuleni puhu petosta, eikä kieleni vilppiä lausu. **5** Pois se! En myönnä teidän oikeassa olevan. Siihen asti kunnes henkeni heitän, en luovu hurskaudestani. **6** Minä pidän kiinni vanhurskaudestani, en hellitä; yhdestäkään elämäni päävästä omatuntoni ei minua soimaa. **7** Käykön viholliseni niinkuin jumalattoman ja vastustajani niinkuin väärän. **8** Mitä toivoa on riettaalla, kun Jumala katkaisee hänen elämänsä, kun hän tempaa pois hänen sielunsia? **9** Kuuleeko Jumala hänen huutonsa, kun ahdistus häntä kohtaa? **10** Tahi saattaako hän iloita Kaikkivaltiaasta, huuttaa Jumalaa joka aika? **11** Minä opetan teille, mitä tekee Jumalan käsi; en salaa, mitä Kaikkivaltiaalla on mielessä. **12** Katso, itse olette kaikki sen näheet; miksi te turhia kuvittelette? **13** Tämä on jumalattoman ihmisen osa, Jumalan varaama, tämä on perintöosa, jonka väkivaltaiset Kaikkivaltiaalta saavat. **14** Jos hänellä on paljonkin lapsia, ovat ne miekan omia; eikä hänen jälkeläisillään ole leipää ravinnoksi. **15** Jotka häneltä jäävät, ne saattaa rutto hautaan, eivätkä hänen leskensä pidä itkiäisiä. **16** Jos hän kokoaa hopeata kuin multaa ja

kasaan vaatteita kuin savea, 17 kasatkoon: vanhurskas kuukausina, niinkuin niinä päivinä, joina Jumala minua pukee ne päällensä, ja viaton perii hopean. 18 Hän varjeli, 3 jolloin hänen lampunsa loisti pääni päällä rakentaa talonsa niinkuin kointoukka, se on kuin suojuus, ja minä hänen valossansa vaelsin pimeyden halki! jonka vartija kyhää. 19 Rikkaana hän menee levolle: 4 Jospa olisin niinkuin kukoistukseni päivinä, jolloin 'Ei häviä mitään'; hän avaa silmänsä, ja kaikki on Jumalan ystävys oli majani yllä, 5 jolloin Kalkkivaltias mennytä. 20 Kauhut yllättävät hänet kuin tulvavedet, oli vielä minun kanssani ja poikani minua ympäröivät, yöllä tempaa hänet mukaansa rajuilma. 21 Itätuuli vie hänet, niin että hän menee menojaan, ja puhaltaa hänet pois paikaltansa. 22 Jumala ampuu häneen nuolensa säälimättä; hänen täytyy paeta hänen kättänsä, minkä voi. 23 Silloin paukutetaan hänelle kämmeniä ja vihelletään hänelle hänen asuinpaikaltansa."

28 "Hopeallakin on suonensa ja löytöpaikkansa kullalla, joka puhdistetaan; 2 rauta otetaan maasta, ja kivistä sulatetaan vaski. 3 Tehdään loppu pimeydestä, ja tutkitaan tyystin kivi, jonka synkkä pilkkopimeä peittää. 4 Kaivos louhitaan syvälle maan asujain alle; unhotettuina he riippuvat siellä ilman jalan tukea, heiluvat kaukana ihmisten ilmoilta. 5 Maasta kasvaa leipä, mutta maan uumenet mullistetaan kuin tulen voimalla. 6 Sen kivissä on safirilla sijansa, siellä on kultahiekkaa. 7 Polkuun sinne ei tiedä kotka, eikä haukan silmä sitä havaitse. 8 Sitä eivät astu ylväätt eläimet, ei leijona sitä kulje. 9 Siellä käydään käsiksi kovaan kiveen, ja vuoret mullistetaan juuriaan myötäen. 10 Kallioihin murretaan käytäviä, ja silmä näkee kaikkinaiset kalleudet. 11 Vesisuonet estetään tiukumasta, ja salatut saatetaan päivänvaloon. 12 Mutta viisaus-mistä se löytyy, ja missä on ymmäryksen asuinpaikka? 13 Ei tunne ihmisen sille vertaa, eikä sitä lödy elävien maasta. 14 Syvyys sanoo: 'Ei ole se minussa', ja meri sanoo: 'Ei se ole minunkaan tykönäni'. 15 Sitä ei voida ostaa puhtaalla kullalla, eikä sen hintaa punnita hopeassa. 16 Ei korvaa sitä Oofirin kulta, ei kallis onyks-kivi eikä safiiri. 17 Ei vedä sillé vertoja kulta eikä lasi, eivät riitä sen vaihtohinnaksi aitokultaiset kalut. 18 Koralleja ja kristalleja ei sen rinnalla mainita, ja viisauden omistaminen on helmiä kalliimpi. 19 Ei vedä sillé vertoja Etiopian topaasi, ei korvaa sitä puhdas kulta. 20 Mistä siis tulee viisaus ja missä on ymmäryksen asuinpaikka? 21 Se on peitetty kaiken elävän silmiltä, salattu taivaan linnuiltakin. 22 Manala ja kuolema sanovat: 'Korvamme ovat kuulleet siitä vain kerrottavan'. 23 Jumala tietää tien sen luokse, hän tuntee sen asuinpaikan. 24 Silloin hän katsoo maan ääriin saakka, hän näkee kaiken, mitä taivaan alla on. 25 Kun hän antoi tuullelle voiman ja määräsi mitalla vedet, 26 kun hän sääti lain sateelle ja ukkospilvelle tien, 27 silloin hän sen näki ja ilmoitti, tuo sen esille ja sen myös tutki. 28 Ja ihmiselle hän sanoi: 'Katso, Herran pelko-se on viisautta, ja pahan karttaminen on ymmärrystä'."

29 Job jatkoi lausuen mietelmiään ja sanoi: 2 "Oi, jospa olisin, niinkuin olin ammoin kuluneina

kuukausina, niinkuin niinä päivinä, joina Jumala minua puhumasta ja panivat kätensä suulleen. 10 Ruhtinasten ääni vaikeni, ja heidän kielensä tarttui suulakeen. 11 Sillä kenen korva minusta kuuli, hän ylisti minua onnelliseksi, kenen silmä minut näki, hän minusta todisti; 12 minä näet pelastin kurjan, joka apua huusi, ja orvon, jolla ei auttajaa ollut. 13 Menehtyväisen siunaus tuli minun osakseni, ja lesken sydämén minä saattoin riemuitsemaan. 14 Vanhurskaudella minä vaatelin itseni, ja se verhosi minut; oikeus oli minulla viittana ja päähineenä. 15 Minä olin sokean silmä ja ontuvan jalka. 16 Minä olin köyhien isä, ja tuntemattoman asiaa minä tarkoin tutkin. 17 Minä särjin väärintekijän leukaluu ja tempasin saaliin hänen hampaistansa. 18 Silloin ajattelin: 'Pesääni minä saan kuolla, ja minä lisääni päiväni paljoiksi kuin hiekka. 19 Onhan juureni vedelle avoinna, ja kaste yöppyy minun oksillani. 20 Kunniani uudistuu alati, ja jouseni nuortuu minun kädesäni.' 21 He kuuntelivat minua ja odottivat, olivat vaiti ja vartoivat neuvoani. 22 Puhuttuani eivät he enää sanaa sanoneet, vihmana vuoti puheeni heihin. 23 He odottivat minua niinkuin sadetta ja avasivat suunsa niinkuin kevätkuolle. 24 Minä hymyilin heille, kun he olivat toivottomat, ja minun kasvojeni loistaessa eivät he synkiksi jääneet. 25 Jos suvaitsin tulla heidän luokseen, niin minä istuin ylinnä, istuin kuin kuningas sotajoukkonsa keskellä, niinkuin se, joka murheelliset loiduttua."

30 "Mutta nyt nauravat minua elinpäiviltään nuoremmat, joiden isä minä pidin liian halpoina pantavaksi paimenkoiraini pariin. 2 Ja mitäpä hyödyttäisi minua heidän kättensä voima, koska heidän nuoruutensa tarmon on vienyt 3 puute ja kova nälänhätä! He kuluavat kuivaa maata, jo ennestään autiota erämaata; 4 he poimivat suolaheiniä pensaiden ympäriltä, ja heidän ruokanaan ovat kinsteripensa juuret. 5 Heidät karkoitetaan ihmisten parista; heitä vastaan nostetaan hälytys niinkuin varasta vastaan. 6 Heidän on asuttava kaameissa rotkoissa, maakoloissa ja kallioluolissa. 7 Pensaiden keskellä he ulisevat, nokkospehkojen suojaan he sulloutuvat- 8 nuo houkkioiden ja kunniamattain sikiöt, jotka on hosuttu maasta pois. 9 Heille minä olen nyt tullut pilkkalauluki, olen heidän jutuksensa joutunut; 10 he inhoavat minua, väistyvät minusta kauas eivätkä

häikäile sylkeä silmilleni. **11** Sillä Jumala on höllentänyt rangaistava rikos, **12** tuli, joka kuluttaisi manalaan jouseni jäenteen ja näryyttänyt minut, eivätkä he enää saakka ja hävittäisi kaiken saatuni. **13** Jos minä pidin suista julkeuttaan minun edessäni. **12** Oikealta puoleltani halpana palvelijani ja palvelijattareni oikeuden, kun nousee tuo sikiöparvi; he lyövät jalat altani ja luovat heillä oli riita minun kanssani, **14** niin mitä minä tekisin, turmateitäsä minua vastaan. **13** He hävittävät minun jos Jumala nousisi, ja mitä vastaisin hänelle, jos hän polkuni, ovat apuna minua tuhottaessa, vaikka itse ovat kävisi tutkimaan? **15** Elkö sama, joka äidin kohdussa ilman auttajaa; **14** niinkuin leveästä muurinaukosta he loi minut, luonut häntäkin, eikö sama meitä äidin tulevat, raunioiden alta he vyöryvät esiin. **15** Kauhut ovat sydämén alla valmistanut? **16** Olenko minä kieltänyt kääntyneitä minua vastaan; niinkuin tuuli sinä pyyhkäiset vaivaisilta heidän toivomuksensa ja saattanut lesken pois minun arvoni, ja minun onneni katoaa niinkuin silmät sammumaan? **17** Olenko syönyt leipäpalani pilvi. **16** Ja nyt minun sieluni vuotaa tyhjiin, kurjuuden yksinäni, orvonkin saamatta syödä siitä? **18** En, vaan päävät ovat saavuttaneet minut. **17** Yö kaivaa luut nuoruudestani saakka minä kasvatin häntä niinkuin oma minun ruumiistani, ja kalvavat tuskani eivät lepää. **18** Isä ja äitiini kohdusta asti minä holhosin häntä. **19** Jos Kaikkivallan voimasta on minun verhoni muodottomaksi minä näin menehtyväisen vaatteetonna ja köyhän verhoa muuttunut: se kiristy ympärilleeni niinkuin ihokkaani vaille, **20** jos hänen lanteensa eivät minua siunanneet pääntie. **19** Hän on heittänyt minut lokaan, ja minä olen eikä hän saanut lämmittelä minun karitsaini villoilla, **21** jos tullut tomun ja tuhan kaltaiseksi. **20** Minä huudan sinua, minä puin nyrkkiä orolle, kun näin puoltani pidettävän mutta sinä et vastaa minulle; minä seison tässä, mutta portissa, **22** niin irtautukoon olkapääni hartiastan, ja sinä vain tuijotat minuun. **21** Sinä muutut tylkyksi minulle, murtukoon käsivarteni sijoiltansa. **23** Sillä silloin olisi vainoat minua väkevällä kädelläsi. **22** Sinä kohotat minun peljättävää turmiota Jumalalta, enkä kestääsi minut myrskytuuleen, kiidätät minut menemään ja annat hänen valtasuurutensa edessä. **24** Jos minä panin minun menehtyä rajuilman pauhinaassa. **23** Niin, minä uskalluseni kultaan ja sanoin hienolle kullalle: 'Sinä tiedän: sinä viet minua kohti kuolemaa, majaan, kunne olet minun turvani', **25** jos iloisin siitä, että rikkauteni oli kaikki elävä kokoontuu. **24** Mutta eikö saisi hukkuessaan suuri ja että kätensi oli saanut paljon hankituksi, **26** jos kättänsä ojentaa tahi onnettomuudessa apua huutaa? **25** katsellessani aurinkoa, kuinka se loisti, ja kuuta, joka Vai enkö minä itkenyt kovaosaisen kohtaloa, eikö sieluni ylhänä vaelsi, **27** sydämeni antautui salaa vieltäväksi ja säälinsky köyhää? **26** Niin, minä odotin onnea, mutta tuli kätensi niille suudelma heitti, **28** niin olisi sekin raskaasti onnettomuus; minä vartosin valoa, mutta tuli pimeys. **27** rangaistava rikos, sillä minä olisin kieltänyt korkeuden Sisukseni kuohuvat lakkamaat, kurjuuden päävät ovat Jumalan. **29** Olenko iloinnun vihamieheni vahingosta, kohdanneet minut. **28** Minä käyn murheasussa, ilman riemusta hyvähtäänyt, kun häntä onnettomuus kohtasi? päävänpaistetta; minä nousen ja huudan väkijoukossa. **30** En ole sallinut suuni syntiä tehdä, kiroten vaatia hänen **29** Minusta on tullut aavikkositten veli ja kamelikurkien henkeänsä. **31** Eikö täydy minun talonväkeni myöntää, kumppani. **30** Minun nahkani on mustunut ja lähtee etttä kukin on saanut lihaa yllin kyllin? **32** Muukalaisen ei pääältäni, ja luuni ovat kuumuuden polttamat. **31** Niin tarvinnut yötä ulkona viettää; minä pidin oveni auki tielle muuttui kanteleeni soitto valitukseksi ja huiluni sävel pään. **33** Olenko ihmisten tavoin peitellyt rikkomuksiani, itkun äänexki."

31 "Minä olen tehnyt liiton silmäni kanssa: kuinka voisinkaan katsoa neitosen puoleen! **2** Minkä osan antaisi silloin Jumala ylhäältä, minkä perintöosan Kaikkivaltias korkeudesta? **3** Tuleehan väärälle turmio ja onnettomuus väärintekijöille. **4** Eikö hän näkisi minun teitäni ja laskisi kaikkia minun askeleitani? **5** Jos minä ikinä valheessa vaelsin, jos jalkani kiiruhti petokseen, **6** punnitko minut Jumala oikealla vaa'alla, ja hän on huomaava minun nuheettomuuteni. **7** Jos minun askeleeni poikkesivat tieltä ja minun sydämeni seurasi silmiäni tahi tahra tarttui minun käsii, **8** niin syökön toinen, mitä minä kylvän, ja minun vesani revittäköön juurinensa. **9** Jos minun sydämeni hullaantui toisen vaimoon ja minä väijyin lähimmäiseni ovella, **10** niin jauhakoon oma vaimoni vieraalle, ja halailkoot häntä muut; **11** sillä se olisi ollut ilkityö ja raskaasti Jobille, koska hän oli omissa silmissään vanhurskas, **2** vihastui buusilainen Elihu, Baarakelin sijasta rikkaroohoja." Tähän päätyvät Jobin puheet.

32 Kun nuo kolme miestä eivät enää vastanneet Jobille, koska hän oli omissa silmissään vanhurskas, **2** vihastui buusilainen Elihu, Baarakelin poika, joka oli Raamin sukua; Jobiin hän vihastui,

koska tämä piti itseään Jumalaa vanhurskaampana, vartioitsee kaikkia minun polkujani.¹ 12 Katso, sinä et 3 ja tämän kolmeen ystävään hän vihastui, koska ole oikeassa-niin minä vastaan sinulle-sillä Jumala on he eivät keksineet vastauta, jolla olisivat osoittaneet suurempi kuin ihmisen. 13 Miksi olet riidellyt häntä Jobin olevan väärässä. 4 Elihu oli odottanut vuoroa vastaan, jos hän ei vastaa kaikkiin ihmisen sanoihin? puuhakseen Jobille, koska toiset olivat iältään häntä. 14 Sillä Jumala puhuu tavalla ja puhuu toisella; sitä vanhemmat. 5 Mutta kun Elihu näki, ettei noilla kolmella vain ei huomata. 15 Unessa, öisessä näyssä, kun miehellä enää ollut sanaa suussa vastaukseksi, vihastui raskas uni valtaa ihmiset ja he nukkuvat vuoteillansa, hän. 6 Niin buusilainen Elihu, Baarakelin poika, lausui 16 silloin hän avaa ihmisten korvat ja sinetillä vahvistaa ja sanoi: "Nuori minä olen iältäni, ja te olette vanhat; heidän saamansa kuriutksen, 17 käänräkseen ihmisen sentähden minä arkalin ja pelkäsin ilmoittaa tietoani pois pahasta teosta ja varjellakseen miestä ylpeydestä, teille. 7 Minä ajattelin: 'Puhuko ikä, ja vuosien paljous 18 säästääkseen hänen sielunsa haudasta ja hänen julistakoon viisautta'. 8 Mutta onhan ihmisisissä henki, henkensä syöksymästä peitsiin. 19 Myös kuritetaan ja Kaikkivaltaan henkäys antaa heille ymmärrystä. 9 häntä tuskalla vuoteessansa, kun hänen luissaan on Eivät iäkkäät ole viisaimmat, eivätkä vanhukset yksin lakkamatton kapina, 20 ja hänen henkensä inhoaa ymmärrä, mikä on oikein. 10 Sentähden minä sanon: leipää ja hänen sielunsa herkkuroakaa. 21 Hänen Kuule minua; minäkin ilmoitan, mitä tiedän. 11 Katso, lihansa kuihtuu näkymättömiin, ja hänen luunsa, ennen minä olen odottanut, mitä teillä olisi sanomista, olen näkymättömät, paljastuvat. 22 Nän lähenee hänen kuunnellut teidän taitavia puheitanne, kunnes olisitte sielunsa hautaa ja hänen henkensä kuolonvaltoja. löytäneet osuvat sanat. 12 Niin, minä tarkkasim teitä; 23 Jos silloin on hänen puolellansa enkeli, välittääjä, mutta katso, ei kukaan ole Jobin sanoja kumonnut, ei yksi tuhansista, todistamassa ihmisen puolesta hänen kukaan teistä voinut vastata hänen puheisiinsa. 13 Älkää vilpittömyyttää, 24 niin Jumala armahtaa häntä ja sanoko: 'Meitä vastassa on ilmetty viisaus, vain Jumala sanoo: 'Vapauta hänet, ettei hän mene hautaan; minä voi hänet torjua, ei ihmisen'. 14 Minua vastaan hän olen saanut lunastusmaksun'. 25 Silloin hänen ruumiinsa ei ole todisteita tuonut, enkä käy hänen vastaamaan taas uhkuu nuoruuden voimaa, hän palajaa takaisin teidän puheillanne. 15 He ovat kauhistuneet, eivät nuoruutensa päiviin. 26 Hän rukoilee Jumalaa, ja enää vastaa; sanat puuttuvat heiltä. 16 Odottaisinko Jumala mielisty häneen ja antaa hänen riemuiten minä, kun he eivät puhu, kun he siinä seisovat enää katsella hänen kasvojaan; niin hän palauttaa ihmiselle vastaamatta? 17 Vastaanpa minäkin osaltani, minäkin hänen vanhurskautensa. 27 Hänpä nyt laulaa muille ilmoitan, mitä tiedän. 18 Sillä minä olen sanoja täynnä, ihmisiille ja sanoo: 'Minä olin tehnyt syntiä ja väärästäänyt henki rinnassani ahdistaa minua. 19 Katso, minun rintani oikean, mutta ei sitä kostettu minulle; 28 hän pelasti on kuin viini, jolle ei reikää avata, se on pakahtumaisillaan minun sieluni joutumasta hautaan, ja minun henkeni niinkuin nuorella viinillä täytetyt leilit. 20 Tahdon puhua, saa iloiten katsella valkeutta'. 29 Katso, kaiken tämän saadakseen helpotusta, avata huuleni ja vastata. 21 En tekee Jumala kahdesti ja kolmasti ihmiselle, 30 pidä kenenkään puolta enkä ketään ihmistä imartele. 22 palauttaakseen hänen sielunsa haudasta ja antaaakseen Sillä en osaa imarrella; silloin Luojani ottaisi minut kohta elämän valkeuden hänelle loistaa. 31 Tarkkaa, Job, kuule minua; vaikene ja anna minun puhua. 32 Mutta jos sinulla on, mitä sanoa, niin vastaa minulle; puhu, sillä mielewänä soisin sinun olevan oikeassa. 33 Ellei, niin kuule minua; vaikene, niin minä opetan sinulle viisautta."

33 "Mutta kuule nyt, Job, minun puhettani, ja ota korviisi kaikki minun sanani. 2 Katso, minä olen avannut suuni, kieleni puhuu suulakeni alla. 3 Vilpittömästä sydämetä lähtevät sanani; mitä tietäväät, sen huuleni suoraan sanovat. 4 Jumalan henki on minut luonut, ja Kaikkivaltaan henkäys eläväittää minut. 5 Vastaan minulle, jos taidat; varustaudu minua vastaan, nouse taisteluun. 6 Katso, Jumalan edessä minä olen samanlainen kuin sinä: hyppysellinen savea olen minäkin. 7 Katso, ei käy minusta kauhu, joka sinut peljästyttää, eikä minun painoni ole raskaana ylläsi. 8 Mutta sinä olet sanonut korvien kuullen, minä olen kuullut sinun sanojesi äänen: 9 'Puhdas minä olen, rikoksesta vapaa; olen viaton, eikä minussa ole väärityttä. 10 Katso, hän keksii vihan syitä minua vastaan, hän pitää minua vihollisenansa; 11 hän panee minun jalkani jalkapuuhun,

34 Ja Elihu lausui ja sanoi: 2 "Kuulkaa, te viisaat, minun sanojani, ja kuunnelkaa minua, te tietomiehet. 3 Sillä korva koettelee sanat, ja suulaki maistaa ruuan maun. 4 Tutkikaamme, mikä oikein on, koettakaamme yhdessä ymmärtää, mikä hyvä on. 5 Sillä Job on sanonut: 'Olen oikeassa, mutta Jumala on ottanut minulta oikeuteni. 6 Vaikka minun puolellani on oikeus, pitäisi minun valhetella; kuolettava nuoli on minuun sattunut, vaikka olen rikoksesta vapaa.' 7 Kuka mies on sellainen kuin Job, joka juo jumalanpilkkaa niinkuin vettä, 8 joka yhtyy väärinkirjain seuraan ja vaeltaa jumalattomain miesten parissa? 9 Sillä hän sanoo: 'Ei hyödy mies siitä, että elää Jumalalle

mieliksi'. **10** Sentähden kuulkaa minua, te ymmärtäväiset minä vastaan sinulle sekä ystävilleesi, jotka luonasi miehet: Pois se! Ei Jumalassa ole jumalattomuutta ovat. **5** Luo silmäsi taivaalle ja näe, katsele pilviä, eikä Kaikkivaltiaassa väärysttää. **11** Vaan hän kostaa jotka ovat korkealla pääsi päällä. **6** Jos sinä syntiä ihmisen hänen tekonsa ja maksaa miehelle hänen teet, mitä sillä hänen teet; ja vaikka sinulla paljonkin vaelluksensa mukaan. **12** Totisesti, Jumala ei tee rikoksia olisi, mitä sillä hänen mahdat? **7** Jos olet väärin, Kaikkivaltias ei vääristä oikeutta. **13** Kuka on vanhurskas, mitä sillä hänen annat, tahi ottako hän pannut hänet vallitsemaan maata, ja kuka on perustanut mitään sinun kädestäsi? **8** Ihmistä, kaltaistasi, koskee koko maanpiirin? **14** Jos hän ajattelisi vain itseänsä ja jumalattomuutesi ja ihmislasta sinun vanhurskautesi. **9** palauttaisi luokseen henkensä ja henkäyksensä, **15** Sorron suuruutta valitetaan, huudetaan apua suurten niin kaikki liha yhdessä menehtyisi, ja ihmisen tulisi käsivarret vastaan, **10** ei kysytä: 'Missä on Jumala, tomuksi jälleen. **16** Jos sinulla on ymmärrystä, niin minun Luojani, joka yöllä saa viriämään ylistysvirret, **11** kuulee tätä, ota korviisi sanojeni ääni. **17** Taitaisiko joka opettaa meille enemmän kuin metsän eläimille ja todella se hallita, joka vihaa oikeutta? Vai tuomitsetko antaa meille viisautta enemmän kuin taivaan linnuille?' sinä syylliseksi tuon Vanhurskaan, Voimallisen, **18** **12** Valittakoot siten pahojen ylpeyttä; ei hän vastaa, joka sanoo kuninkaan: 'Sinä kelvoton', ruhtinaille: **13** Ei, turhia ei Jumala kuule, eikä Kaikkivaltias niihin 'Sinä jumalaton', **19** joka ei pidä päämiesten puolta katso, **14** saati jos sanot, ettet voi häntä nähdä; asia eikä aseta rikasta vaivaisen edelle, koska he kaikki on hänen edessänsä: odota häntä. **15** Mutta nyt, kun ovat hänen kättensä tekoa? **20** Tuossa tuokiossa he hänen vihansa ei kosta eikä hän ylvästelystä suuresti kuolevat, keskellä yötä; kansat järkkyvät ja häviävät, välitä, **16** niin Job avaa suunsa joutaviin ja syttää suuria väkevää siirretään pois käden koskematta. **21** Sillä hänen sanoja taitamattomasti."

silmänsä valvovat ihmisen teitä, ja hän näkee kaikki hänen askeleensa. **22** Ei ole pimeyttä, ei pilkkopimeää, johon voisivat piiloutua väärintekijät. **23** Sillä ei tarvitse Jumalan kauan ihmistä tarkata, ennenkuin tämän on astuttava tuomiolle hänen eteensä; **24** hän musertaa voimalliset tutkimatta ja asettaa toiset heidän sijallensa. **25** Niinpä hän tuntlee heidän tekonsa ja kukistaa heidät yöllä, ja he musertuvat. **26** Niinkuin jumalattomia hän kurittaa heitä julkisella paikalla, **27** koska he luopuvat hänestä eivätkä ensinkään huolineet hänen teistään, **28** vaan saattoivat vaivaisen huudon kohoamaan hänen eteensä, ja hän kuuli kurjain huodon. **29** Ja jos hän on hilja, kuka häntä siiä tuomitsee? Jos hän peittää kasvonsa, kuka voi häntä katsella? Niin kansaa kuin kutakin ihmistä hän valvoo, **30** ettei pääse hallitsemaan jumalaton ihmisen, ei kukaan niistä, jotka ovat kansalle paulana. **31** Sillä onko tässä sanottu Jumalalle: 'Kyllä minä kärsin, en enää pahoin tee. **32** Mitä en näe, neuvoo minulle; jos olen tehnyt väärysttää, en sitä enää tee.' **33** Sinunko mielesi mukaan tulisi hänen kostaa, koska olet niin tytytmätön? Niin, sinun on tehtävä valinta eikä minun; puhu, mitä tiedät. **34** Ymmärtäväiset miehet sanovat minulle, viisas mies, joka minua kuulee, virkkaa: **35** 'Job puhuu taitamattomasti, ja hänen sanansa ovat ymmärrystä vaille. **36** Jospa Jobia koeteltaisiin ainiaan, koska hän vastaa väärintekijän tavalla! **37** Sillä hän lisää syntiä syttiin, lyö kämmentä keskellämme ja syttää sanoja Jumalaa vastaan.'

35 Elihu lausui ja sanoi: **2** "Pidätkö sitä oikeutena, sanotko sitä vanhurskaudeksi Jumalan edessä, **3** että kysyt, mitä se sinua hyödyttää: 'Hyödynkö siitä sen enempää, kuin jos syntiä teen?' **4** Siihen 19 Voiko huutosi auttaa ahdingosta tahi kaikki voimasi ponnistukset? **20** Älä halaja yötä, joka siirtää kansat

36 Elihu jatkoi puhettaan ja sanoi: **2** "Maltahan vähän, niin julistan sinulle, sillä vielä on minulla Jumalan puolesta puhuttavaa. **3** Minä noudan tietoni kaukaa ja osoitan Luojani oikeuden; **4** sillä totisesti, sanani eivät ole valhettä-mies, jolla on täydellinen tieto, on edessäsi. **5** Katso, Jumala on voimallinen, mutta ei halveksu ketään; väkevää on hänen ymmäryksensä voima. **6** Hän ei pidä jumalatonta elossa, vaan hankkii kurjille oikeuden. **7** Hän ei käänny silmiänsä pois hurskaista, vaan antaa heidän istua kuningasten kanssa valtaistuimella ikuisesti; he kohoaavat korkealle. **8** Ja jos niinkin käy, että heidät kytketään kahleisiin, sidotaan kurjuuden köysillä, **9** niin hän sillä ilmaisee heille, mitä he ovat tehneet ja mitä rikkoneet pöyhilemisellään, **10** avaa heidän korvansa nuhettelulle ja käskee heitä kääntymään pois väärystestä. **11** Jos he kuolevat ja alistuvat, niin saavat viettää päivänsä onnessa ja ikävuotensa ihanasti. **12** Mutta jos eivät kuule, niin he syöksyvät surman peitsiin ja menehtyvät ymmärtämättömyteensä. **13** Mutta jumalattomat pitävät vihaa, he eivät apua huuda, kun hän on heidät vanginnut. **14** Heidän sielunsa kuolee nuoruudessa, heidän elämänsä loppuu niinkuin haureellisten pyhäkköpoikain. **15** Kurjan hän vapahtaa hänen kurjuutensa kautta ja avaa hänen korvansa ahdistuksella. **16** Sinutkin houkutteli ahdingosta poisa avara tila, jossa ei ahtautta ollut, ja lihavuudesta notkuvan ruokapöydän rauha. **17** Ja niin kohtasi sinua kukkuramäärin jumalattoman tuomio;

tuomio ja oikeus on käynyt sinuun kiinni. **18** Älköön kärsimyksen polte houkutelko sinua pilkaamaan, älköönkä lunastusmaksun suuruus viekö sinua harhaan.

sijoiltansa. 21 Varo, ettet käänny vääryteen, sillä häntä, joka on suuri voimassa, joka ei oikeutta ja se on sinulle mieluisampi kuin kärsimys. 22 Katso, täydellistä vanhurskautta polje. 24 Sentähden peljätkööt Jumala on korkea, valliten voimassansa; kuka on hänen häntä ihmiset; hän ei katso keneenkään, joka on omasta kaltaisensa opettaja? 23 Kuka määräää hänen tiensä, mielestääni viisas."

ja kuka sanoo: 'Sinä teit väärin?' 24 Muista sinäkin ylistää hänen töitänsä, joiden kitosta ihmiset veisaavat; 25 kaikki ihmiset ihaillevat niitä, kuolevaiset katsellevat niitä kaukaa. 26 Katso, Jumala on suuri, emme häntä käsitää, hänen vuottensa luku on ilman määräää. 27 Hän kokoaa vedenpisarat; ne vihmovat virtanaan sadetta, 28 jota pilvet vuodattavat, valuttavat ihmisjoukojen päälle. 29 Kuka ymmärtää pilvien leviämisen, kuka hänen majansa jyrinän? 30 Katso, hän levittää niiden päälle leimausensa ja peittää meren pohjat. 31 Sillä niin hän tuomitsee kansat, niin hän antaa runsaan ravinnon. 32 Hän peittää molemmat kätensä leimausilla ja lähetää ne ahdistajan kimppuun. 33 Hänet ilmoittaa hänen jylinänsä, jopa karjakin hänen tulonsa."

37 "Niin, siitä vapisee sydämeni ja hypähtää paikoiltansa. 2 Kuulkaa, kuulkaa hänen äänensä puhinnaa ja kohinaa, joka käy hänen suustansa. 3 Hän laskee sen kaikumaan kaiken taivaan alla, lähetää leimausensa maan ääriin asti. 4 Sen kintereillä ärjyy ääni, hän korottaa väkevän äänensä jylinän, eikä hän säästä salamoitaan, äänensä raikuessa. 5 Ihmeellisesti Jumala korottaa äänensä jylinän, hän tekee suuria tekoja, joita emme käsittää taida. 6 Sillä hän sanoo lumelle: 'Putoa maahan', samoin sadekuurolle, rankkasateittensa ryöppyle. 7 Niin hän kytkee jokaiselta kädet, että kaikki ihmiset hänen tekonsa tietäisivät. 8 Pedot vetätyvät piiloona ja pysyvät luolissansa. 9 Tähtitarhasta tulee tuulispää, pohjan ilmalta pakkanen. 10 Jumalan henkäyksestä syntyy jäätä, ja aavat vedet ahdistuvat. 11 Hän myös kuormittaa pilvet kosteudella ja hajottaa välähtelevätkin ukkosvaarunsa. 12 Ne vyöryvät sinne tänne hänen ohjauksestaan, tehdäkseen maanpiirin pääällä kaiken, mitä hän niiille määräää. 13 Hän antaa niiden osua 15 Tiedätkö, kuinka Jumala niillä tekonsa teettää ja 16 ihmistä ole, 27 niin että autio eräämaa saa kylläksensä Käsitätkö pilvien punnitukseen, hänen ihmeensä, joka on 17 Sinä, jonka vaatteet kuumenevat, kun 18 kaarrutatko 28 Onko sateella kaikkitietävä? 17 Sinä, jonka vaatteet kuumenevat, kun 19 Neuvo, mitä meidän on hänelle 29 Kuka on avannut kuurnan maa on raukeana etelän helletuulesta, 20 Olisiko 30 Vesi tiivistyy kuin kiveksi, ja syvyyden mitään. 21 Ja nyt: 21 Ja nyt: 31 Taidatko solmita Otavan siteet sanottava; pimeydessämme emme voi tuoda esiin 32 Voitko tuoda puhua? Kukapa vaatasi omaa tuhoansa! 22 Pohjoisesta 33 Tunnetko taivaan lait, tahi sinäkö 34 Taidatko korottaa tuuli on puhaltanut puhdistaen taivan. 22 Pohjoisesta 35 tulee kultainen hohde; Jumalan yllä on peljättävä 35 Kaikkivaltiasta emme saata käsittää, sinulle: 'Katso, tassä olemme?' 36 Kuka on pannut

38 Silloin Herra vastasi Jobille tuulispäästä ja sanoi:

2 "Kuka olet sinä, joka taitamattomilla puheilla pimennät minun aivoituksemi? 3 Vyötä nyt kupeesi kuin mies; minä kysyn sinulta, opeta sinä minua. 4 Missä olit silloin, kun minä maan perustin? Ilmoita se, jos ymmärryksesi riittää. 5 Kuka on määränyt sen mitattotappa sen tiedät-tahi kuka on vetänyt mittanuoran sen ylitse? 6 Mihin upotettiin sen perustukset, tahi kuka laski sen kulmakiven, 7 kun aamatähdet kaiikki iloitsivat ja kaiikki Jumalan pojat riemuitsivat? 8 Ja kuka sulki ovilla meren, kun se puhkesi ja kohdusta lähti, 9 kun minä panin sille pilven vaatteeksi ja synkeyden kapaloksi, 10 kun minä rakensi sille rajani, asetin sille teljet ja ovet 11 ja sanoin: 'Tähän asti saat tulla, mutta edemmäksi et; tässä täytyy sinun ylväiden aaltojesi asettua?' 12 Oletko eläissäsi käskenyt päävin koittaa tahi osoitanut aamuruskolle paikkansa, 13 että se tarittiisi maan liepeisiin ja pudistaisi jumalattomat siitä pois? 14 Silloin se muuttuu niinkuin savi sinetin alla, ja kaikki tulee kuin vaatetettuna esille; 15 jumalattomilta riistetään heidän valonsa, ja kohonnut käsivarси murskataan. 16 Oletko astunut alas meren lähdesuolle asti ja kulkenut syvyyden kuilut? 17 Ovatko kuoleman portit sinulle paljastuneet, oletko nähty pimeyden portit? 18 Käsitätkö, kuinka avara maa on? Ilmoita se, jos kaiken tämän tiedät. 19 Mikä on tie sinne, kussa asuu valo, ja missä on pimeyden asuinsija, 20 että saattaisit sen alueellensa ja tuntisit polut sen majalle? 21 Kaiketi sen tiedät, sillä synnyithän jo silloin, ja onhan päiviesi luku ylen suuri! 22 Oletko käynyt lumen varastohuoneissa, ja oletko nähty rakeiden varastot, 23 jotka minä olen säädäntynyt ahdington ajaksi, sodan ja taistelon pääväksi? 24 Mitä tietä jakaantuu valo ja maahan, joka on asumaton, eräämaahan, jossa ei ja taistelon pääväksi? 24 Mitä tietä jakaantuu valo ja maahan, joka on asumaton, eräämaahan, jossa ei kuinka hän antaa pilvienä leimausten loistaa? 16 ihmistä ole, 27 niin että autio eräämaa saa kylläksensä Käsitätkö pilvien punnitukseen, hänen ihmeensä, joka on 17 Sinä, jonka vaatteet kuumenevat, kun 18 kaarrutatko 28 Onko sateella kaikkitietävä? 17 Sinä, jonka vaatteet kuumenevat, kun 19 Neuvo, mitä meidän on hänelle 29 Kuka on avannut kuurnan kohdusta on jää tullut, ja kuka on synnyttänyt taivaan sinä hänen kanssensa taivan, joka on vahva kuin härmän? 30 Vesi tiivistyy kuin kiveksi, ja syvyyden mitään. 21 Ja nyt: 21 Ja nyt: 31 Taidatko solmita Otavan siteet esili eläinradan tähdet aikanansa ja johdattaa Seulaset pinta sulkeutuu kiinni. 32 Voitko tuoda tihitettää kahleista Kalevanmiekan? 32 Voitko tuoda esili eläinradan tähdet aikanansa ja johdattaa Seulaset tihitettää kahleista Kalevanmiekan? 32 Voitko tuoda säädät, miten se maata vallitsee? 34 Taidatko korottaa tuuli on puhaltanut puhdistaen taivan. 22 Pohjoisesta 35 tulee kultainen hohde; Jumalan yllä on peljättävä 35 Kaikkivaltiasta emme saata käsittää, sinulle: 'Katso, tassä olemme?' 36 Kuka on pannut

viisautta pilvenlonkiin, tahi kuka antoi pilvenhattaroille vuorilinnassaan. 29 Sieltä se täyhystelee saalista; kauas ymmärrystä? 37 Kuka on niin viisas, että laskee pilvien katsovat sen silmät. 30 Sen poikaset särpivät verta, ja luvun, kuka kaataa tyhjiksi taivaan leilit, 38 kun multa on missä on kaatuneita, siellä on sekin."

kuivunut kovaksi kuin valettu ja maakkareet toisiinsa takelitneet?" 39 "Sinäkö ajat saaliin naarasleijonalle ja tydytät nuorten leijonain nälän, 40 kun ne kyyristyvät luolissansa ja ovat väijyksissä tiheikössä? 41 Kuka hankkii ravinnon kaarneelle, kun sen poikaset huutavat Jumalan puoleen ja lentelevät sinne tänne ruokaa vaille?

40 Niin Herra vastasi Jobille ja sanoi: 2 "Tahtooko vikoilija riidellä Kaikkivaltiasta vastaan? Jumalan syttäjä vastatkoon tähän!" 3 Silloin Job vastasi Herralle ja sanoi: 4 "Katso, minä olen siihen liian halpa; mitäpä sinulle vastaisin? Panen käteni suullen; 5 kerran minä olen puhunut, enkä enää mitään virka, kahdesti, enkä enää sitä tee." 6 Silloin Herra vastasi

39 Tiedätkö sinä vuorikauristen poikimisajat, valvotko Jobille tuulispäästä ja sanoi: 7 "Vyötä nyt kupeesi peurojen synnytyskipuja? 2 Lasketko, milloin kuin mies; minä kysyn sinulta, opeta sinä minua. 8 niiden kuukaudet täytyvät, ja tiedätkö ajan, milloin ne Sinäkö teet tyhjäksi minun oikeuteni, tuomitset minut poikivat? 3 Ne painautuvat mahaan, saavat ilmoille syyliseksi, ollaksesi itse oikeassa? 9 Tahi onko sinun sikiönsä ja vapautuvat synnytystuskistaan. 4 Niiden käsivartesi niinkuin Jumalan, ja voitko korottaa äänesi vasikat vahvistuvat, kasvavat kedolla; ne lähtevät jylinän niinkuin hän? 10 Kaunistaudu kunnialla ja tienhensä eivätkä enää palaja. 5 Kuka on laskenut korkeudella, pukeudu loistoon ja kirkkauteen. 11 Anna villiaasin vapaaksi, kuka irroittanut metsääasin siteet, 6 vihasi kiivastuksen purkautua, ja masenna katseellasi sen, jolle minä annoin aavikon asunnonksi ja suola-aron kaikki ylpeät. 12 Nöryyttä katseellasi kaikki ylpeät, ja asuinsjaksi? 7 Se nauraan kaupungin kohialle, ajajan muserra jumalattomat siihen paikkaan. 13 Kätke heidät huutoa se ei kuule; 8 se täyhystelee vuorilta laiduntansa tomuun kaikki tyynni, sulje heidän kasvonsa salaiseen ja etsii kaikkea vihantaa. 9 Taipuuko villihärkä sinua kätköön. 14 Silloin minäkin ylistän sinua, kun oikea palvelemaan, ja yöpyykö se sinun seimesi ääreen? 10 kätesi on hankkinut sinulle voiton. 15 Katso Behemotia, Voitko ohjaksilla pakottaa villihärän vaille, tahi äestääkö jonka minä loin niinkuin sinutkin; se syö ruohoja niinkuin se laaksonpohjia sinua seuraten? 11 Voitko siihen raavas. 16 Katso, sen voima on lanteissa, sen väkeyys luottaa, siksi että sen voima on suuri, voitko jättää vatsalihaksissa. 17 Se ojentaa jäykäksi häntänsä kuin sen haltuun työsi hedelmät? 12 Voitko uskoa, että setripuun, sen reisijänteet ovat lujiksi punotut. 18 Sen se palajaa ja kokoaa viljasi sinun puimatantereellesi? 19 Luut ovat niinkuin vaskiputket, sen nikamat niinkuin 13 Kamelikurjen siipi lepattaa iloisesti, mutta asuuko raudasta taotut. 19 Se on Jumalan töiden esikoinen; sen sulissa ja höyhenissä haikaran hellrys? 14 Se sen luova ojentaa sille miekan. 20 Sille kantavat satonsa jättää munansa mahaan, hiekalle helteen haudottavaksi. vuoret, joilla kaikki metsän eläimet leikitsevät. 21 15 Ei se ajattele, että jalka voi ne särkeä ja metsän Lootuspensaiden alla se makaa, ruovikon ja rämeen eläimet polkea ne rikki. 16 Se on tylä poikasilleen, kätkössä. 22 Lootuspensaat peittävät sen varjoonsa, niinkuin ne eivät olisikaan sen omia; hukkaan menee puron pajut ympäröivät sitä. 23 Jos virta hätyyttää, ei se sen vaiva, mutta ei se sitä pelkää. 17 Sillä Jumala on säikähdy, se on huuleton, kuohukoon vaikka itse Jordan jättänyt sen viisautta vaille ja tehnyt sen ymmäryksestä sen kitaan. 24 Kukapa kävisi kiinni sen silmiin, lävistäisi osattomaksi. 18 Kun se kiihtää ilmaa piesten, nauraan se hevoselle ja ratsumiehelle. 19 Sinäkö annat hevoselle voiman, puetat sen kaulan liehuvalla harjalla? 20 Sinäkö panet sen hyppimään kuin heinäskiran? Sen uljas korskunta on peljättävä. 21 Se kuopii lakeutta ja iloitsee, lähtee voimalla asevarustuksia vastaan. 22 Se nauraan pelolle, ei säiky eikä väisty miekan edestä. 23 Sen yllä kalisee viini, välkältää keihäs ja peitsi. 24 Käy jyrinä ja jytinä, kun se laukaten taivalta ahmii; ei mikään sitä pidätä sotatorven pauhatessa. 25 Milloin ikinä sototorvi soi, hirnuu se: iihaha! Jo kaukaa se vainuua taistelun, pääliköiden jylisevän äänen ja sotahuodon. 26 Sinunko ymmäryksesi voimasta jalohaukka kohoa korkealle, levittää siipensä kohti etelää? 27 Tahi sinunko käskyttäsi kotka lentää ylhälle ja tekee pesänsä korkeuteen? 28 Kalliolla se asuu ja yöpyy, kallion kärjellä,

41 Voitko onkia koukulla Levianan ja siimaan kietoa sen kielen? 2 Voitko kiinnittää kaislaköyden sen kuoonon ja väkäraudalla lävistää siltä posken? 3 Rukoileeko se sinua paljon, tahi puhutteleeko se sinua lempästi? 4 Tekeekö se liiton sinun kanssasi, että saisit sen olemaan orjanasi ainästi? 5 Voitko leikkiä sillä niinkuin lintusella tahi sitoa sen tytöjesi pidellä? 6 Hierovatko pyyntikunnat siitä kauppa, jakavatko sen kauppmiesten kesken? 7 Voitko iskeää sen nahaan täyneen ahinkaita ja sen pään kala-ahraimia? 8 Laskehan vain kätesi sen päälle, niin muistat sen ottelun; et sitä toiste yritä! 9 Katso, siinä toivo pettää; jo sen näkemisestä sortuu maahan." 10 "Ei ole niin rohkeata, joka sitä ärsyttääsi. Kuka sitten kestääsi minun edessäni? 11 Kuka on minulle ensin antanut jotakin, joka minun

olisi korvattava? Mitä kaiken taivaan alla on, se on Bildad ja naemalainen Soofar menivät ja tekivät, niinkuin minun. 12 En saata olla puhumatta sen jäsenistä, en sen Herra oli heille puhunut; ja Herra teki Jobille mieliksi. 10 voimasta ja sorjasta rakenteesta. 13 Kuka voi riisua siltä Ja kun Job rukoili ystäväinsä puolesta, käänsi Herra päällysvaatteen, kuka tunkeutua sen kaksinkertaisten Jobin kohtalon, ja Herra antoi Jobille kaikkea kaksin purimien väliin? 14 Kuka on avannut sen kasvojen verroin enemmän, kuin hänellä ennen oli ollut. 11 Ja kaksisoiven? Sen hammasten ympärillä on kauhu. 15 kaikki hänen veljensä ja sisarensa ja kaikki hänen Sen ylpeytenä ovat uurteiset selkäkilvet, kiinnitetyt lujalla entiset tuttavansa tulivat hänen tykönsä ja aterioitsvat sinetillä. 16 Ne käyvät tarkoin toinen toiseensa, niin ettei hänen kanssaan hänen talossansa, ja he surkuttelivat ja ilma välitse pääse. 17 Ne ovat toisiinsa liitetty, pysyvät lohduttivat häntä kaikesta siitä onnettomuudesta, jonka kiinni erkanematta. 18 Sen aivastus on kuin valon Herra oli antanut kohdata häntä. Ja he antovat kokin välähdys, sen silmät ovat kuin aamuruskon silmäripset. hänelle yhden kesitan ja yhden kultarenkaan. 12 Ja 19 Sen kidasta lähtee tulisoijulta, sinkoilee säkeniä. 20 Herra siunasi Jobin elämän loppupuolta vielä enemmän Sen sieramista käy savu niinkuin kihisevästä kattilasta ja kuin sen alkua, niin että hän sai neljätoista tuhatta kaislatulesta. 21 Sen puhallus polttaa kuin tuliset hiilet, lammasta, kuusi tuhatta kamelia, tuhat härkäparia ja ja sen suusta lähtee liekki. 22 Sen kaulassa asuu voima, tuhat aasintammar. 13 Ja hän sai seitsemän poikaa ja sen edellä hyppii kauhistus. 23 Sen pahkuraiset ja kolme tytärtä. 14 Ensimmäiselle hän antoi nimen lihat ovat kiinteät, ovat kuin valetut, järkkymättömät. Jemima, toiselle nimen Kesia ja kolmannelle nimen 24 Sen sydän on valettu kovaksi kuin kivi, kovaksi Keren-Happuk. 15 Eikä ollut koko maassa niin kauniita valettu kuin alempi jauhinkivi. 25 Kun se nousee, naisia kuin Jobin tyttäret; ja heidän isänsä antoi heille peljästyvät sankarit, kauhusta he tyrmistyvät. 26 Jos perintösan heidän veljensä rinnalla. 16 Tämän jälkeen sen kimppuun käydään miekoin, ei miekka kestää, ei Job eli vielä sataneljäkymmentä vuotta ja sai nähdä keihäs, ei heittoase eikä panssari. 27 Sille on rauta lapsensa ja lastensa lapset neljäteen polveen asti. 17 kuin oljenkorsi, vaski kuin lahopuu. 28 Ei aja sitä Sitten Job kuoli vanhana ja elämästä kyllänsä saaneena. pakoon nuoli, jousen poika, akanoiksi muuttuvat sille linkokivet. 29 Kuin oljenkorsi on sille nuija, keihästen ryskeelle se nauraa. 30 Sen vatsapuolella on terävät piikit, se kyntää mutta leveälti kuin puimaees. 31 Se panee syvyyden kiehumaan kuin padan, tekee meren voidekattilan kaltaiseksi. 32 Sen jäljessä polku loistaa, syvyydellä on kuin hopeahapsest. 33 Ei ole maan pääällä sen vertaista; se on luotu pelottomaksi. 34 Se katsoo ylen kaikkea, mikä korkeata on; se on kaikkien ylväitten eläinten kuningas."

42 Silloin Job vastasi Herralle ja sanoi: 2 "Minä tiedän, että sinä voit kaikki ja ettei mikään pääöksesi ole sinulle mahdoton toteuttaa. 3 'Kuka peittää minun aivoituksen taitamattomasti?' Siis on niin: minä puhuin ymmärtämättömistä, asioista, jotka ovat ylen ihmeelliset minun käsittää. 4 Kuule siis, niin minä puhun; minä kysyn, opeta sinä minua. 5 Korvakuulolta vain olin sinusta kuullut, mutta nyt on silmäni sinut nähnyt. 6 Sentähden minä peruutan puheeni ja kadun tomussa ja tuhassa." 7 Mutta senjälkeen kuin Herra oli puhunut Jobille nämä sanat, sanoi Herra teemanilaiselle Elifaalle: "Minun vihani on sytynyt sinua ja sinun kahta ystävääsi kohtaan, koska ette ole puhuneet minusta oikein niinkuin minun palvelijani Job. 8 Ottakaa siis seitsemän mullikkaa ja seitsemän oinasta, käykää minun palvelijani Jobin luo ja uhratkaa puolestanne poltouhri, ja minun palvelijani Job rukoilkoon teidän puolestanne. Tehräkseni hänelle mieliksi en saata teitä häpeälliseen rangaistukseen siitä, ettette puhuneet minusta oikein niinkuin minun palvelijani Job." 9 Niin teemanilainen Elifas, suuhilainen

Psalmien

1 Autuas se mies, joka ei vaella jumalattomain neuvossa eikä astu syntisten teitä eikä istu, kussa pilkkaajat istuvat, 2 vaan rakastaa Herran lakin ja tutkistelee hänen lakiansa päivät ja yön! 3 Hän on niinkuin istutettu puu vesijain tykönä, joka antaa hedelmänsä ajallaan ja jonka lehti ei lakastu; ja kaikki, mitä hän tekee, menestyy. 4 Niin eivät jumalattomat! Vaan he ovat kuin akanat, joita tuuli aaja. 5 Sentähden eivät jumalattomat kestää tuomiolla eivätkä syntiset vanhurskosten seurakunnassa. 6 Sillä Herra tuntlee vanhurskosten tien, mutta jumalattomain tie hukkuu.

2 Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat? 2 Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä neuvottelevat Herraa ja hänen voideltuansa vastaan: 3 "Katkaiskaamme heidän kahleensa, heittääkämme päältämme heidän köytensä". 4 Hän, joka taivaassa asuu, nauraan; Herra pilkkaa heitä. 5 Kerran hän on puhuva heille vihassansa, peljättävä heitä hirmuisuudessaan: 6 "Minä olen asettanut kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleeni". 7 Minä ilmoitan, mitä Herra on säättänyt. Hän lausui minulle: "Sinä olet minun pojani, tänä päivänä minä sinut synnytin. 8 Ano minulta, niin minä annan pakanakansat sinun perinnöksesi ja maan ääret sinun omiksesi. 9 Rautaisella valtikalla sinä heidät muserrat, niinkuin saviastian sinä särjet heidät." 10 Tulkaa siis järkiinne, kuninkaat, maan tuomarit, ottakaa nuhteesta vaari. 11 Palvelkaa Herraa pelvolla ja iloitkaa vavistuksella. 12 Antakaa suuta pojalle, ettei hän vihastuisi ettekä te hukkuisi tiellänne. Sillä hänen vihansa syttyy äkisti. Autuaat ovat kaikki, jotka häneen turvaavat.

3 Daavidin virsi, hänen paetessaan poikaansa Absalomia. Herra, kuinka paljon minulla on vihollisia, paljon niitä, jotka nousevat minua vastaan! 2 Monet sanovat minusta: "Ei ole hänellä pelastusta Jumalassa". (Sela) 3 Mutta sinä, Herra, olet minun kilpeni, sinä olet minun kunniani, sinä kohotat minun pääni. 4 Ääneeni minä huudan Herraa, ja hän vastaa minulle pyhältä vuoreltansa. (Sela) 5 Minä käyn levolle ja nukun; minä herään, sillä Herra minua tukee. 6 En pelkää kymmentuhantista joukkoa, joka asettuu yltympäri minua vastaan. 7 Nouse, Herra, pelasta minut, minun Jumalani! Sillä sinä lyöt poskelle kaikkia minun vihollisiiani, sinä murskaat jumalattomain hampaat. 8 Herrassa on pelastus; sinun siunauksesi tulkoon sinun kansallesi. (Sela)

4 Veisuunjohtajalle; kielisoittimilla; Daavidin virsi. Vastaa minulle, kun minä huudan, sinä minun vanhurskauteni Jumala, joka ahdingga avarrat minun

tilani. Armahda minua, kuule minun rukoukseni. 2 Te miehet, kuinka kauan minun kunniaani pidetään pilkkana, kuinka kauan te rakastatte turhuutta, etsitte valhetta? (Sela) 3 Tietäkää: ihmeellinen on Herra hurkastansa kohtaan, Herra kuulee, kun minä häntä huudan. 4 Vaviskaa, älkääkä syntää tehkö. Puhukaa sydämissänne vuoteillanne ja olkaa hiljaa. (Sela) 5 Uhratkaa vanhurskauden uhreja ja luottakaan Herraan. 6 Moni sanoo: "Kuka antaa meille sitä, mikä hyvä on?" Herra, käännä sinä meihin kasvojesi valkeus. 7 Sinä annat minun sydämeeni suuremman ilon, kuin heillä on runsasta viljasta ja viinistä. 8 Rauhassa minä käyn levolle ja nukun, sillä sinä, Herra, yksin annat minun turvassa asua.

5 Veisuunjohtajalle; huilusoittimilla; Daavidin virsi. Ota korviisi minun sanani, Herra, huomaan huokaukseni. 2 Kuuntele huutoni ääntä, minun kuninkaani ja Jumalani, sillä sinua minä rukoilen. 3 Herra, varhain sinä kuulet minun ääneni, varhain minä valmistan sinulle uhrin ja odotan. 4 Sillä sinä et ole se Jumala, jolle jumalattomuus kelppa. Paha ei saa asua sinun tykönäsi. 5 Ylvästelijät eivät kestää sinun silmiesi edessä; sinä vihaat kaikkia väärintekijöitä. 6 Sinä hukutat valheen puhujat; murhamiehet ja viekkaat ovat Herralle kauhistus. 7 Mutta minä saan sinun suuresta armostasi tulla sinun huoneeseesi, saan kumartaa sinun pyhään temppeiliisi pään sinun pelvossasi. 8 Herra, johdata minua vanhurskaudessasi minun vihamiesteni tähden, tasota tiesi minun eteeni. 9 Sillä heidän suissaan ei ole luotettavaa sanaa, heidän sisimpänsä on turmiota täynnä, heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he liukkaasti liehakoivat. 10 Tuomitse, Jumala, heidät sylylisksi, rauetkoon heidän hankkeensa. Kukista heidät heidän rikostenla paljouden tähden, sillä he niskoittelevat sinua vastaan. 11 Ja iloitkoot kaikki, jotka sinuun turvaavat, ja riemuitkoot iankaikkisesti. Suojele heitä, että sinussa iloitsisivat ne, jotka rakastavat sinun nimeäsi. 12 Sillä sinä, Herra, siunaat vanhurskasta, sinä suojaat häntä armollasi niinkuin kilvellä.

6 Veisuunjohtajalle; kielisoittimilla; matalassa äänialassa; Daavidin virsi. Herra, älä rankaise minua vihassasi, älä kiivastuksessasi minua kurita. 2 Herra, armahda minua, sillä minä olen näännyksissä; paranna minut, Herra, sillä minun luuni ovat peljästyneet, 3 ja minun sieluni on kovin peljästyntä. Voi, Herra, kuinka kauan? 4 Käännä, Herra, vapahda minun sieluni, pelasta minut armosi tähden. 5 Sillä kuolemassa ei sinua muisteta; kuka ylistää sinua tuonelassa? (Sheol h7585) 6 Minä olen uupunut huokaamisesta; joka yö minä itken vuoteeni vesille ja kastelen leposijani kyneileilläni. 7 Minun silmäni ovat huienleet surusta, vanhenneet kaikkien vastustajaini tähden. 8 Väistykää minusta,

kaikki väärintekijät, sillä Herra kuulee minun itkuni äänen. **9** Herra kuulee minun anomiseni, Herra ottaa minun rukoukseni vastaan. **10** Kaikki minun viholliseni joutuvat häpeään ja suuren pelon valtaan; äkisti he joutuvat häpeään, kääntyvät pois.

7 Daavidin virsi, jonka hän veisasi Herralle benjaminilaisen Kuusin sanojen johdosta. Herra, minun Jumalani, sinuun minä turvaan; pelasta minut kaikista vainoojistani ja vapahda minut, **2** etteivät he raateliisi minua niinkuin leijona ja tempaisi pois-eikä pelastajaa olisi. **3** Herra, minun Jumalani, jos minä näin olen tehnyt, jos väärysty minun käsiäni tahraa, **4** jos olen tehnyt pahaa niille, jotka elivät rauhassa minun kanssani, tai jos olen ryöstänyt niiltä, jotka syöttää minua ahdistivat, **5** niin vainotkoon vihollinen minun henkeäni, saakoon minut kiinni ja polkekoon maahan minun elämäni ja painakoon minun kunnianni tomuun. (Sela) **6** Nouse, Herra, vihassasi. Kohoa minun vastustajaini raivoa vastaan ja heräjä avukseni sinä, joka sääsität tuomion. **7** Ympäriököt sinua kansojen joukot, ja palaja heidän ylitsensä korkeuteen. **8** Herra tuomitsee kansat; auta minut oikeuteeni, Herra, minun vanhurskauteni ja viattomuuteni mukaan. **9** Loppukoon jumalattomain pahuus, ja yahvista vanhurskaita. Sillä sinä, joka tutkit sydämet ja munaskuit, olet vanhurskas Jumala. **10** Minun kilpenäni on Jumala; hän on oikeamielisten pelastaja. **11** Jumala on vanhurskas tuomari ja Jumala, joka vihastuu joka päivä. **12** Jos kääntymystä ei tule, niin hän teroitaa miekkansa, jännettää jousensa ja tähtää sillä; **13** hän valmistaa surma-aseet ja tekee nuolensa palaviksi. **14** Katso, tuo hautoo turmiota, kantaa tuhoa kohdussaan, mutta hän synnyttää pettymyksen. **15** Hän kaivoi haudan ja koversi sen, mutta itse hän kaatuu tekemäänsä kuoppaan. **16** Hänen turmionhankkeensa kääntyy hänen omaan päähäänsä, ja hänen vääritytsä lankeaa hänen päälaelleen. **17** Minä kiiän Herraa hänen vanhurskaudestansa ja veisaan Herran, Korkeimman, nimen kiiosta.

8 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin viininkorjuulaulu;

Daavidin virsi. Herra, meidän Herramme, kuinka korkea onkaan sinun nimesi kaikessa maassa, sinun, joka olet asettanut valtasuurutesi taivaitten ylitse! **2** Lasten ja imeväisten suusta sinä perustit voiman vastustajaisi tähden, että kukistaisit vihollisen ja kostonhimoisen. **3** Kun minä katselen sinun taivastasi, sinun sormiesi tekoo, kuuta ja tähtiä, jotka sinä olet luonut, **4** niin mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen? **5** Ja kuitenkin sinä teit hänestä lähes jumal'olennon, sinä seppelöitit hänet kunnialla ja jirkkaudella; **6** panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja, asetit kaikki hänen jalkainsa alle: **7** lampaat ja karjan, ne kaikki, niin myös metsän eläimet,

taivaan linnut ja meren kalat ja kaiken, mikä meren äänen. **9** Herra, meidän Herramme, kuinka korkea onkaan sinun nimesi kaikessa maassa!

9 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Kuole pojan puolesta"; Daavidin virsi. Minä ylistän Herraa kaikesta sydämestäni, ilmoitan kaikki sinun ihmetyösi. **2** Minä iloitsen ja riemuitsen sinussa, veisaan sinun nimesi kiiosta, sinä Korkein. **3** Sillä minun viholliseni perätyivät, kaatuivat maahan ja hukkuivat sinun kasvojesi edessä. **4** Sinä hankit minulle oikeuden ja ajoit minun asiani, sinä istuit valtaistuimelle, sinä vanhurskas tuomari. **5** Sinä nuhittelit pakanoita, tuhosit jumalattomat; sinä pyhit pojia heidän nimensä iäksi ja ainiaaksi. **6** Viholliset ovat tuhotut, ikuisiksi raunioiksi tulleet; kaupungit sinä kukistit, heidän muistonsa on kadonnut. **7** Mutta Herra hallitsee iankaikkisesti; hän on pystytänyt istuimensa tuomitaksensa. **8** Hän tuomitsee maanpiiriin vanhurskaasti, vallitsee kansoja oikeuden mukaan. **9** Niin Herra on sorretun linna, linna ahdingon aikoina. **10** Ja sinuun turvaavat ne, jotka sinun nimesi tuntevat; sillä sinä et hylkää niiltä, jotka sinua etsivät, Herra. **11** Veisataan kiiosta Herralle, joka Sionissa asuu, julistakaan kansojen keskuudessa hänen suuria tekojaan. **12** Sillä hän, verenkostaja, muistaa heitä eikä unhota kurjain huutoa. **13** Armahda minua, Herra, katso, kuinka minun vihamieheni minua vaivaavat, sinä, joka nostat minut kuoleman porteista, **14** että minä julistaisin kaikki sinun ylistettävä tekosi, tytär Sionin porteissa, riemuitsisin sinun avustasi. **15** Pakanat ovat vajonneet kaivamaansa hautaan; heidän jalkansa takertui verkkoon, jonka he virittivät. **16** Herra on tehnyt itsensä tunnetuksi, on pitänyt tuomiot, kietonut jumalattoman hänen kättensä tekoihin. -Kanteleen välioitto. (Sela) **17** Jumalattomat perätyvät tuonelaan, kaikki pakanat, jotka unhottavat Jumalan. (*Sheol h7585*) **18** Sillä ei köyhää unhoteta iäksi, eikä kurrien toivo huku ainiaaksi. **19** Nouse, Herra, älä salli ihmisten uhitella. Tuomittakoon pakanat sinun kasvojesi edessä. **20** Saata, Herra, heidät pelkoon. Tietäkööt pakanat olevansa vain ihmisiä. (Sela)

10 Miksi, Herra, seisot niin kaukana, miksi kätkeydyt ahdingon aikoina? **2** Jumalattomien ylpeyden tähden kurja kärsii, takertuu heidän punomiinsa juoniin. **3** Sillä jumalaton kerskaa omista himoistansa, ja kiskuri kiroaa, pilkkaa Herraa. **4** Jumalaton sanoo ylvästellen: "Ei hän kosta". "Ei Jumalaa ole" -sinä kaikki hänen ajatuksensa. **5** Hänen hankkeensa menestyvät joka aika. Sinun tuomiosi ovat korkealla, kaukana hänestä; kaikille vastustajilleen hän hymähtää. **6** Hän sanoo sydämessään: "En horju minä, en ikinä joudu onnettomuuteen". **7** Hänen suunsa on täynnä kirousta, petosta, sortoa; tuho ja turmio on hänen kielensä alla. **8** Kylien vaiheilla hän istuu väijyksissä, hän murhaa

salaa syttömän. Hänen silmänsä vaanivat onnetonta. 9 Kätkössään hän väijyy, niinkuin leijona pensaikossa, hän väijy hyökätäksensä kurjan kimppuun; hän saa minulta kasvosi? 3 Kuinka kauan minun tätyy kurjan kiinni, vetää hänet verkkoonsa. 10 Hän kyristy, kantaa huolia sielussani, päivät päästään murhetta painautuu maahan, ja onnettomat joutuvat hänen sydämessäni? Kuinka kauan saa vihollinen ylvästellä kynsiinsä. 11 Hän sanoo sydämessään: "Jumala sen minua vastaan? 4 Katsahda tähne, vastaa minulle, unhottaa, hän on peittänyt kasvonsa, hän ei sitä ikinä Herra, minun Jumalani. Valaise silmäni, etten nukkuisi näe". 12 Nouse, Herra, kohota kätesi, Jumala! Älä kuolemaan, 5 ettei minun vihollisen sanoisi: "Minä voitin unhota kurjia. 13 Miksi jumalaton pilkkaa Jumalaa? hänet", etteivät ahdistajani riemuitsisi, kun minä horjun. Miksi hän sanoo sydämessään: "Et sinä kostaa"? 14 Sinä 6 Mutta minä turvaan sinun armoosi; riemuitkoon minun olet sen nähty, sillä sinä havaitset vaivan ja tuskan, ja sydämeni sinun avustasi. Minä veisaan Herralle, sillä sinä otat sen oman kätesi huomaan; sinulle onneton hän on tehnyt minulle hyvin.

uskoo asiansa, sinä olet orpojen auttaja. 15 Murskaa jumalattoman käisvarsi ja kosta pahan jumalattomuus, niin ettei häntä enää löydetä. 16 Herra on kuningas ainian ja iankaikkisesti; hävinneet ovat pakanat hänen maaastansa. 17 Sinä kuulet nöyrien halajamisen, Herra, sinä vahvistat heidän sydämensä, sinä teroitat korvasi, 18 auttaaksesi orvon ja sorretun oikeuteensa, ettei ihmisen, joka maaasta on, enää saisi kauhua aikaan.

11 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Herraan minää turvaan; kuinka te sanotte minulle: "Paetkaa vuorellenne niinkuin linnut! 2 Sillä katso, jumalattomat jännittäväät jousensa, ovat panneet nuolensa jánteelle oikeamielisiä pimeässä ampuaksensa. 3 Kun peruspylvät murretaan maahan, mitä voi vanhurskas tehdä?" 4 Herra pyhässä temppelissänsä, Herra, jonka istuin on taivaassa-hänen silmänsä näkevät, hänen katseensa tutkii ihmisläiset; 5 Herra tutkii vanhurskaat, mutta jumalattomia ja niitä, jotka väärystä rakastavat, hänen sielunsa vihaa. 6 Hän antaa sataa jumalattomien päälle pauloja, tulta ja tulikiveä; polttava tuuli on heidän maljansa osa. 7 Sillä Herra on vanhurskas ja rakastaa vanhurskautta; oikeamieliset saavat katsella hänen kasvojansa.

12 Veisuunjohtajalle; matalassa äänialassa; Daavidin virsi. Auta, Herra, sillä hurskaat ovat hävinneet, uskolliset ovat kadonneet ihmislästen joukosta. 2 He puhuvat valhetta toinen toiselleensa, puhuvat liukkain huulin, kaksimielisin sydämin. 3 Hävittäköön Herra kaikki liukkaat huulet, kielen, joka kerskuen puhuu, 4 ne, jotka sanovat: "Kielemme voimalla me olemme väkevät; huulemme ovat meidän tukemme; kuka on meille herra?" 5 "Kurjen sorron tähden, köyhien huokausten tähden minä nyt nousen", sanoo Herra, "tuon pelastukseen sille, joka sitä huoaten ikävöitsee". 6 Herran sanat ovat selkeitä sanoja, hopeata, joka kirkkaana valuu sulattimesta maahan, seitsenkertaisesti puhdistettua. 7 Sinä, Herra, varjelet heitä, suojelet hänet iäti tältä sukukunnalta. 8 Yltympäri jumalattomat rehentelevät, kun kataluus pääsee valtaan ihmislästen seassa.

13 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. 2 Kuinka kauan, Herra, minut yhä unhotat, kuinka kauan kätket minutla kasvosi? 3 Kuinka kauan minun tätyy kauan sydämessäni? Kuinka kauan saa vihollinen ylvästellä kynsiinsä. 11 Hän sanoo sydämessään: "Jumala sen minua vastaan? 4 Katsahda tähne, vastaa minulle, unhottaa, hän on peittänyt kasvonsa, hän ei sitä ikinä Herra, minun Jumalani. Valaise silmäni, etten nukkuisi näe". 12 Nouse, Herra, kohota kätesi, Jumala! Älä kuolemaan, 5 ettei minun vihollisen sanoisi: "Minä voitin unhota kurjia. 13 Miksi jumalaton pilkkaa Jumalaa? hänet", etteivät ahdistajani riemuitsisi, kun minä horjun. Miksi hän sanoo sydämessään: "Et sinä kostaa"? 14 Sinä 6 Mutta minä turvaan sinun armoosi; riemuitkoon minun olet sen nähty, sillä sinä havaitset vaivan ja tuskan, ja sydämeni sinun avustasi. Minä veisaan Herralle, sillä sinä otat sen oman kätesi huomaan; sinulle onneton hän on tehnyt minulle hyvin.

14 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Hullu sano sydämessänsä: "Ei ole Jumalaa". Turmiolin ja iljettävä on heidän menonsa; ei ole ketään, joka tekee, mikä hyvää on. 2 Herra katsoo taivaasta ihmislapsiin nähdäksensä, onko ketään ymmärtäväistä, ketään, joka etsii Jumalaa. 3 Mutta kaikki ovat poikeneet pois, kaikki tyyni kelvottomaksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvää on, ei yhden yhtäkään. 4 Eivätkö he mitään käsitä, kaikki nuo väärintekijät, jotka saavat leipänsä syömällä minun kansaani eivätkä avuksensa huuda Herraa? 5 Sinä heidät valtaa kauhu, sillä Jumala on läsnä vanhurskosten sukukunnassa. 6 Te saatatte häpeään sorretun aikeet, mutta Herra on heidän turvansa. 7 Oi, että Israelin pelastus tulisi Siionista! Kun Herra kääntää kansansa kohtalon, silloin Jaakob riemuitsee, Israel iloitsee.

15 Daavidin virsi. Herra, kuka saa vierailla sinun majassasi, kuka asua sinun pyhällä vuorellasi? 2 Se, joka vaeltaa nuhteettomasti, joka tekee vanhurskauden ja puhuu sydämessänsä totuutta; 3 joka ei panettele kienellänsä, joka ei tee toiselle pahaan eikä saata lähimäistään häväistyksen alaiseksi; 4 joka halveksuu hylkiötä, mutta kunnioittaa niitä, jotka pelkäävät Herraa; joka ei valaansa riko, vaikka on vannonut vahingokseen; 5 joka ei anna rahaansa korolle eikä ota lahuksia viatonta vastaan. Joka näin tekee, hän ei ikinä horju.

16 Daavidin laulu. Varjele minua, Jumala, sillä sinuun minä turvaan. 2 Minä sanon Herralle: "Sinä olet minun Herrani, paitsi sinua ei ole minulla mitään hyvää"; 3 ja pyhille, jotka maassa ovat: "Nämä ovat ne jalot, joihin on koko minun mielisuosioni". 4 Monta tuskaa on niillä, jotka ottavat vieraan jumalan; minä en uhraa niille verta juomauhriksi enkä päästää huulilleni niiden nimii. 5 Herra on minun pelto-ja malja-osani; sinä hoidat minun arpani. 6 Arpa lankesi minulle ihanasta maasta, ja kaunis on minun perintösani. 7 Minä kiitän Herraa, joka on minua neuvonut; yölläkin minua siihen sisimpäni kehoittaa. 8 Minä pidän Herran aina edessäni; kun hän on minun oikealla puolellani, en minä horju. 9 Sentähden

minun sydämeni iloitsee ja sieluni riemuitsee, ja myös minun ruumiini asuu turvassa. **10** Sillä sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä anna hurskaasi nähdä kuolemaa. (*Sheol h7585*) **11** Sinä neuvot minulle elämän tien; ylenpalttisesti on iloa sinun kasvojesi edessä, ihanutta sinun oikeassa kädessäsi iankaikkisesti.

17 Daavidin rukous. Kuule, Herra, minun oikeata asiaani, tarkkaa minun huutoani, ota korviisi minun rukoukseni, joka ei lähde petollisilta huulilta. **2** Sinulta tulee minulle oikeus, sinun silmäsi katsovat sitä, mikä oikein on. **3** Sinä koettelet minun sydäntäni, tarkkaat sitä yöllä, sinä tutkit minua, mutta et mitään löydä. Jos minä pahaa ajattelen, ei se kääy suustani ulos. **4** Mitä ihmiset tehköötkin, sinun hultlesi sanassa minä pysyn ja kavahdan väkivaltaisen teitä. **5** Minun askeleeni pysyvä sinun poluillasi, minun jalkani eivät horju. **6** Minä huudan sinua avuksi, sillä sinä vastaat minulle, Jumala; kallista korvasi minun puoleeni, kuule minun puheeni. **7** Osoita ihmeellinen armosi, sinä, joka pelastat vihamiesten vallasta ne, jotka turvaavat sinun oikeaan käteesei. **8** Varjele minua niinkuin silmäterää, kätké minut siipiesi suojaan **9** jumalattomilta, jotka tahtovat minut tuhota, verivihollisiltani, jotka minua saartavat. **10** He ovat sulkeneet tunnottomat sydämensä, heidän suunsa puhuu ylväställen. **11** He ovat kintereillämme, he jo kiertävät meidät, he vaanivat silmillään, lyödäksensä maahan. **12** Hän on niinkuin saalistaa himoitseva leijona, niinkuin nuori leijona, joka piilossa väijyy. **13** Nouse, Herra, astu hänen eteenäsi. Painskaa hänet maahan. Vapahda miekallasi minun sieluni jumalattomista, **14** kädelläsi ihmisiä, Herra, tämän maailman ihmisiä, joiden osa on tässä elämässä, joiden vatsan sinä täytät antimillasi, joiden pojat tulevat ravituksi ja jotka jättävät yltäkylläisyytensä lapsilleen. **15** Mutta minä saan nähdä sinun kasvosi vanhurskaudessa, herätessäni ravita itseni sinun muotosi katselemiella.

18 Veisuunjohtajalle; Herran palvelijan Daavidin virsi, jonka sanat hän puhui Herralle sinä päivänä, jona Herra oli pelastanut hänet kaikkien hänen vihollistensa vallasta ja Saulin kädestä. Hän sanoi: Sydämetäni minä rakastan sinua, Herra, minun voimani, **2** Herra, minun kallioni, linnani ja pelastajani, minun Jumalani, vuoreni, jonka turvin minä pakenen, minun kilpeni, autuuteni sarvi ja varustukseni. **3** Ylistetty olkoon Herra! -niin minä huudan, ja vihollisistani minä pelastun. **4** Kuoleman paulat piirittivät minut, turmion virrat peljästyttivät minut. **5** Tuonelan paulat kietoivat minut, kuoleman ansat yllättivät minut. (*Sheol h7585*) **6** Ahdistuksessani minä rukoilin Herraa ja huusin avuksi Jumalaani; hän kuuli minun ääneni temppelistänsä, ja minun huutoni hänen edessään kohosi hänen korviinsa. **7** Silloin maa huojuiv ja järsi, vuorten perustukset järkyivät; ne horjuivat,

sillä hänen vihansa syttyi. **8** Savu suitsusi hänen sieraimistaan, kuluttava tuli hänen suustansa, palavat hiilet hehkuivat hänestä. **9** Hän notkisti taivaat ja astui alas, synkkä pilvi jalkojensa alla. **10** Ja hän ajoii kerubin kannattamana ja lensi, ja hän liiti tuulen siiyllä; **11** hän pani pimeyden verhoksensa, majaksensa yltympäri: mustat vedet, paksut pilvet. **12** Hohtesta, joka kävi hänen edellänsä, purkautuvat pilvet rakeiksi ja palaviksi hiiliksi. **13** Ja Herra jylisi taivaassa, Korkein antoi äänensä kaikua, tulla rakeita ja palavia hiiliä. **14** Hän lennätti nuolensa ja hajotti heidät, paljon salamoita ja kauhistutti heidät. **15**. Silloin vetten syvyydet tulivat näkyviin, ja maanpiirin perustukset paljastuivat sinun nuhelistasi, Herra, sinun vihasi hengen puuskauksesta. **16** Hän ojensi kätensä korkeudesta ja tarttui minuun, veti minut ylös suurista vesistä; **17** hän pelasti minut voimallisesta vihollisestani, minun vihamiehistäni, sillä he olivat minua väkevämmät. **18** He hyökkäsivät minun kimppuuni häitäni päivänä, mutta Herra tuli minun tueksi. **19** Hän toi minut avaraan paikkaan, hän vapautti minut, sillä hän oli mielistynyt minuun. **20** Herra tekee minulle minun vanhurskauteni mukaan, minun käteni puhtauden mukaan hän minulle maksaa. **21** Sillä minä olen noudattanut Herran teitä enkä ole luopunut pois Jumalastani, jumalattomuuteen. **22** Kaikki hänen oikeutensa ovat minun silmieni edessä, enkä minä hänen käskeyjänsä syrjään sysää. **23** Minä olen vilpitön häntä kohtaan ja varon itseni pahoista teoista. **24** Sentähden Herra palkitsee minulle minun vanhurskauteni mukaan, sen mukaan kuin käteni ovat puhtaat hänen silmiensä edessä. **25** Hurskasta kohtaan sinä olet hurskas, nuhteetonta kohtaan nuhteeton; **26** puhdasta kohtaan sinä olet puhdas, mutta kieroa kohtaan nurja. **27** Sillä sinä pelastat näyrän kansan, mutta ylpeät silmät sinä painat alas. **28** Sillä sinä annat minun lampunni loistaa; Herra, minun Jumalani, valaisee minun pimeyteni. **29** Sinun avullasi minä hyökkäään rosvojoukkoa vastaan; Jumalani avulla minä ryntääñ ylitse muurin. **30** Jumalan tie on nuhteeton, Herran sana tulessa koeteltu. Hän on kaikkien kilpi, jotka häneen turvaavat. **31** Sillä kuka muu on Jumala kuin Herra, ja kuka pelastuksen kallio, paitsi meidän Jumalamme- **32** se Jumala, joka minut voimalla vyöttää ja tekee minut tieni nuhteettomaksi, **33** tekee minut jalkani nopeiksi niinkuin peurat ja asettaa minut kukkanuilleeni, **34** joka opettaa minut käteni sotimaan ja käsivarteni vaskijousta jännittämään! **35** Sinä annat minulle pelastuksen kilven, ja sinun oikea kätesi minua tukee; sinun laupeutesi tekee minut minun suureksi. **36** Sinä annat minun askeleilleni avaran tilan, ja minun jalkani eivät horju. **37** Minä ajan vihollisiani takaa ja saavutan heidät enkä palaja, ennenkuin teen heistä lopun; **38** minä murskaan heidät, niin etteivät voi nousta, he sortuvat minun jalkojeni alle. **39** Sinä vyötät minut

voimalla sotaan, sinä painat vastustajani minun alleni. **40** Sinä ajat minun viholliseni pakoon, ja vihamieheni minä hukutan. **41** He huutavat, mutta pelastaja ei ole, huutavat Herraa, mutta hän ei heille vastaa. **42** Minä survon heidät tomaksi tuuleen, viskaan heidät niinkuin loan kadulle. **43** Sinä pelastat minut kansen joita minä en tunne, palvelevat minua. **44** Jo korvan kuulemalta he minua totelevat; muukalaiset matelevat minun edessäni. **45** Muukalaiset masentuvat ja tulevat vavisten varustuksistansa. **46** Herra elää! Kiitety olkoon minun kallioni ja ylistetty minun pelastukseni Jumala, **47** Jumala, joka hankki minulle koston ja saattaa kansat minun valtani alle; **48** sinä, joka pelastat minut vihollisistani ja korotat minut vastustajain ylitse ja päästät minut väkivaltaisesta miehestä. **49** Sentähden minä ylistän sinua, Herra, kансojen keskuudessa ja veisaan sinun nimesi kiitosta, **50** sinun, joka annat kuninkaallesi suuren avun ja teet laupeuden voidellullesi, Daavidille ja hänen jälkeläisilleen, iankaikkisesti.

19 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Taivaat julistavat

Jumalan kunniaa, taivaanhahvuus ilmoittaa hänen kättensä tekova. **2** Päivä sanoo päivälle, ja yö ilmoittaa yölle. **3** Se ei ole puhetta, se ei ole kielää, jonka ääni ei kuuluisi. **4** Niiden mittanuora ulottuu yli kaiken maan ja niiden sanat maanpiirin ääriin. Auringolle hän on tehnyt niihin majan. **5** Se on niinkuin ylkä, joka tulee kammiostaan, se riemuitsee kuin sankari rataansa juostessaan. **6** Se nousee tävästen ääristä ja kiertää niiden toisiin ääriin, eikä mikään voi lympää sen helteeltä. **7** Herran laki on täydellinen; se viroittaa sielun. Herran todistus on vahva, se tekee tyhmästä viisaan. **8** Herran asetuksset ovat oikeat, ne ilahuttavat sydämen. Herran käskyt ovat selkeät, ne valaisevat silmät. **9** Herran pelko on puhdas, se pysyy iäti. Herran oikeudet ovat todet, kaikki tyyni vanhurskaat. **10** Ne ovat kalliimmat kultaa, puhtaan kullan paljoutta, makeammat hunajaa ja mehiläisen mettää. **11** Myös sinun palvelijasi ottaa niistä vaarin, niiden noudattamisesta on suuri palkka. **12** Erhetykset kuka ymmärtää? Anna anteeksi minun salaiset syntini. **13** Myös varjele palvelijasi julkeilta, älä anna heidän minua hallita. Niin minä pystyn nuheeton ja olen paljosta synnistä puhdas. **14** Kelvatkoot sinulle minun suuni sanat ja minun sydämeni ajatukset sinun edessäsi, Herra, minun kallioni ja lunastajani.

20 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Kuulkoon Herra

sinua häädän päivänä, varjelkoon sinua Jaakobin Jumalan nimi. **2** Hän lähettilöön sinulle avun pyhäköstä ja tuukekoon sinua Sionista. **3** Muistakoon hän kaikki sinun uhrilahjasi, ja olkoon sinun polttouhrisi lihava hänen silmissään. (Sela) **4** Hän antakoon sinulle, mitä sydämesi halaa, ja täyttäköön kaikki sinun aivoituksesi.

5 Suotakoon meidän riemuita sinun voitostasi ja nostaa lippumme Jumalamme nimeen. Täyttäköön Herra kaikki sinun pyyntösi. **6** Nyt minä tiedän, että Herra auttaa voideltuansa, vastaa hänelle pyhästä taivaastansa, auttaa häntä oikean kättensä voimallisilla teoilla. **7** Toiset turvaavat vaunuihin, toiset hevosii, mutta me tunnustamme Herran, Jumalamme, nimeä. **8** He vaipuvat maahan ja kaatuvat, mutta me nousemme ja pystymme pystyssä. **9** Herra, auta! Vastatkoon kuningas meille, kun huudamme.

21 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Herra, sinun voimastasi kuningas iloitsee; kuinka suuresti hänen riemuitsekaan sinun avustasi! **2** Mitä hänen sydämensä halasi, sen sinä hänen annoit, et kielänty, mitä hänen huulensa annoivat. (Sela) **3** Sinä suot hänen onnen ja siunausken, panet hänen päähäänsä kultaisen kruunun. **4** Hän annoi sinulta elämää, sen sinä hänen annoit: iän pitkän, ainaisen, iankaikkisen. **5** Suuri on hänen kunniansa, kun sinä häntä autoit; sinä peität hänet loistolla ja kirkkaudella. **6** Sillä sinä asetat hänet suureksi siunausksi ikuisiin aikoihin asti; sinä ilahutat häntä riemulla kasvojesi edessä. **7** Sillä kuningas luottaa Herraan, ja Korkeimman armo tekee hänet horjumattomaksi. **8** Sinun kätesi saavuttaa kaikki sinun vihollisesi, sinun oikea kätesi saavuttaa sinun vihamiehesi. **9** Sinä panet heidät hehkumaan kuin pätsin, kun sinä kasvosi näytät; Herra nielee heidät vihassansa, tuli kuluttaa heidät. **10** Sinä hävität maan päältä heidän hedelmänsä ja heidän jälkeläisensä ihmislännen keskuudesta. **11** Vaikka he hankkivat pahaa sinua vastaan, miettivät juonia, eivät he mitään voi; **12** sillä sinä ajat heidät pakoon, tähtääti heitä kasvoihin jousesi janteellä. **13** Nouse voimassasi, Herra! Laulaen ja veisaten me ylistämme sinun väkevyyttäsi.

22 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Aamuruskon peura"; Daavidin virsi. Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit? Miksi olet kaukana, et auta minua, et kuule valitukseni sanoja? **2** Jumalani, minä huudan päivällä, mutta sinä ei vastaa, ja yöllä, enkä voi vaieta. **3** Ja kuitenkin sinä olet Pyhä, jonka istuin on Israelin kiitosvirrten keskellä. **4** Meidän isämme luottivat sinuun, he luottivat, ja sinä pelastit heidät. **5** He huusivat sinua ja pelastuivat; he luottivat sinuun eivätkä tulleet häpeään. **6** Mutta minä olen mato enkä ihmisen, ihmisten pilkka ja kansan hylky. **7** Kaikki, jotka minut näkevät, pilkkaavat minua, levittelevät suutansa, nyökyttävät ilkkuen päättäään: **8** "Jätä asiasi Herran haltuun. Hän vapautakoon hänet, hän pelastakoon hänet, koska on häneen mielistynyt." **9** Sinähän vedit minut äitiini kohdusta, sinä annoit minun olla turvassa äitiini rinnolla; **10** sinun huomaasi minä olen jätetty syntymästäni saakka, sinä olet minun Jumalani hamasta

äitini kohdusta. 11 Älä ole minusta kaukana, sillä ahdistus on läsnä, eikä auttajaa ole. 12 Minua saartavat väkevät sonnit, Baasanin härät piirittävät minut, 13 avaavat hänen on sen perustanut merten päälle, vahvistanut sen kitansa minua vastaan, niinkuin raatelevat, kiljuvat virtojen päälle. 3 Kuka saa astua Herran vuorelle, kuka leijonat. 14 Niinkuin vesi minä olen maahan vuodatettu; seisoa hänen pyhässä paikassansa? 4 Se, jolla on kaikki minun luuni ovat irti toisistansa; minun sydämeni viattomat kädet ja puhdas sydän, joka ei haluja turhuutta on niinkuin vaha, se on sulanut minun rinnassani. 15 eikä vanno väärin. 5 Hän saa siunauskseen Herralta ja Minun voimani on kuivettunut kuin saviastien siru, ja vanhurskauden pelastuksensa Jumalalta. 6 Tämä on se kieleni tarttuu suuni lakeen, ja sinä lasket minut alas suku, joka häntä kysyy, joka etsii sinun kasvojasi, -tämä kuoleman tomuun. 16 Sillä koiraat minua piirittävät, on Jaakob. (Selä) 7 Nostakaa pääenne, te portit, nostakaa pääenne, te ikuiset ovet, kunnian kuninkaan käydä niinkuin jalopeurat. 17 Minä vain lukea kaikki luuni; he sisälle! 8 Kuka on se kunnian kuningas? Hän on Herra, katsellevat minua ilkkuen; 18 he jakavat keskenänsä väkevä ja voimallinen, Herra, voimallinen sodassa. 9 minun vaatteeni ja heittävät minun puvustani arpaan. Nostakaa pääenne, te portit, nostakaa pääenne, te ikuiset 19 Mutta sinä, Herra, älä ole kaukana, sinä, minun ovet, kunnian kuninkaan käydä sisälle! 10 Kuka on väkevytyeni, riennä avukseni. 20 Vapahda minun sieluni se kunnian kuningas? Hän on Herra Sebaot, hän on miekasta, minun ainokaiseni koirain kynsistä. 21 Pelasta kunnian kuningas. (Selä)

25 Daavidin virsi. Sinun tykösi, Herra, minä ylennän sieluni, 2 Jumalani, sinuun minä turvaan; älä salli minun joutua häpeään, älkööt viholliseni saako riemuita minusta. 3 Ei yksikään, joka sinua odottaa, joudut häpeään; häpeään joutuvat ne, jotka ovat syöttä uskottomat. 4 Herra, neuvo minulle tiesi, opeta minulle polkusi. 5 Johdata minua totuutesi tiellä ja opeta minua, sillä sinä olet minun pelastukseni Jumala. Sinua minä odotan kaiken päivää. 6 Muista laupeuttasi, Herra, ja armoosi, sillä ne ovat olleet hamasta iankaikkisuudesta. 7 Älä muista minun nuoruuteni syntejä, älä minun rikoksiani; muista minua armosi mukaan, hyvytesi tähden, Herra. 8 Hyvä ja vakaa on Herra; sentähden hän neuvoo syntiset tielle. 9 Hän johdattaa nöyrää oikein, hän opettaa nöyrille tiensä. 10 Kaikki Herran polut ovat armo ja totuus nille, jotka pitävät hänen liittonsa ja todistuksensa. 11 Nimesi tähden, Herra, anna anteeksi minun syntivelkani, sillä se on suuri. 12 Kuka on se mies, joka Herraa pelkää-sen hän neuvoo tielle, joka hänen on valittava. 13 Hänen sielunsa saa nauttia hyvää, ja hänen jälkeläisensä perivät maan. 14 Herran neuvon tunnetti niille, jotka häntä pelkäävät, ja hän ilmoittaa heille liittonsa. 15 Minun silmäni katsovat alati Herraan, sillä hän päästäÄä minun jalkani verkosta. 16 Käännä minun puoleeni, armahda minua, sillä minä olen yksinäinen ja kurja. 17 Minun sydämeni pakahtuu tuskasta; päästä minut ahdistuksistani. 18 Katso minun kurjuuttani ja vaivaani, anna kaikki minun syntini anteeksi. 19 Katso minun vihollisiani, kuinka heitä on paljon, ja he vihaavat minua väkivaltaisella vihalla. 20 Varjele minun sieluni ja pelasta minut. Älä salli minun tulla häpeään, sillä sinuun minä turvaan. 21 Nuhteettomuus ja oikeamielisyys varjelkoon minua, sillä sinua minä odotan. 22 Jumala, vapahda Israel kaikista ahdistuksistani.

26 Daavidin virsi. Auta minut oikeuteeni, Herra, sillä minä, kun sinä vaiti olet, joutuisi niiden kaltaiseksi, jotka minä olen vaeltanut nuhteettomasti ja turvaan ovat hautaan vaipuneet. 2 Kuule minun rukousteni horjumatta Herraan. 2 Tutki minua, Herra, ja pane minut ääni, kun minä sinua avuksi huudan, kun minä käteni koetukselle, koettele minun munaskuuni ja sydämeni. 3 Nostan sinun kaikkeinpyhintäsi kohti. 3 Älä tempaa Sillä sinun armosi on minun silmääni edessä, ja minä olen minua pois jumalattomien kanssa, älä väärintekijän vaeltanut sinun totuudessasi. 4 En minä istu valheen kanssa, jotka puhuvat lähimmäisilleen rauhan puheita, miesten seurassa enkä kulje salakavalain kanssa. 5 Vaikka heidän sydämessään on pahuus. 4 Anna heille Minä vihaan pahojen seuraa enkä istu jumalattomien heidän työnsä mukaan ja heidän tekojensa pahuuden parissa. 6 Minä pesen käteeni viattomuudessa, ja astun mukaan; anna heille heidän kättensä tekojen mukaan, kulkueessa sinun altarisi ympäri, Herra, 7 antaakseeni kosta heille, mitä he ovat tehneet. 5 Sillä eivät he ota kuulua kiitokseni äänen ja julistaakseeni kaikkia sinun vaaria Herran töistä eivätkä hänen kättensä teoista. Hän ihmeitäsi. 8 Herra, minä rakastan sinun huonettasi, kukistakoon heidät, älköönkä heitä rakentako. 6 Kiitety sinun asuinsijaasi, sitä paikkaa, jossa sinun kirkkautesi olkoon Herra, sillä hän on kuullut minun rukousteni asuu. 9 Älä tempaa pois minun sieluani syntisten kanssa äänen. 7 Herra on minun voimani ja kilperi; häneen äläkä minun henkeäni verenvuodattajain kanssa, 10 minun sydämeni turvasi, ja minä sain avun. Siitä minun joiden käsijä ilkkityö tahraa, joiden oikea käsi on lahjuksia sydämeni riemuitsee, ja veisuullani minä hääntä ylistän. täynnä. 11 Mutta minä vaellan nuhteettomasti; vapahda 8 Herra on kansansa väkeyys, hän on voideltunsa minut ja ole minulle armollinen. 12 Minun jalkani seisoo pelastus ja turva. 9 Pelasta kansasi ja siunaa perikuntasi; tasaisella maalla; seurakunnan kokouksissa minä kiihän kaitse heitä ja kanna heitä iankaiikkisesti.

Herra.

27 Daavidin virsi. Herra on minun valkeuteni ja autuuteni: ketä minä pelkäään! Herra on minun elämäni turva: ketä minä vapisen! 2 Kun pahat käyvät minun kimppuuni, syömään minun lihaani, niin he, minun ahdistajani ja vihamieheni, kompastuvat ja kaatuvat. 3 Vaikka sotajoukko asettui minua vastaan, ei minun sydämeni pelkäisi; vaikka sota nousisi minua vastaan, siinäkin minä olisin turvassa. 4 Yhtä minä rukoilen Herralta, sitä minä pyydän: että saisinkin asua Herran huoneessa kaiken elinaikani, katsella Herran suloisuutta ja tutkistella hänen temppelissänsä. 5 Sillä hän kätkee minut majaansa pahana päivänä, hän suojaa minua telttansa suojassa, korottaa minut kalliolle. 6 Niin kohoaan ytmin pääni vihollisteni yli, jotka minua ympäröivät, ja minä uhraan riemu-uhreja hänen majassansa, Herralle minä veisaan ja soitan. 7 Herra, kuule minun äänen, kun minä huudan, armahda minua ja vastaa minulle. 8 Minun sydämeni vetaa sinun omaan sanaasi: "Etsikää minun kasvojani". Herra, minä etsin sinun kasvojasi. 9 Älä kätke minulta kasvojasi, älä työnnä vihassa pois palvelijaasi. Sinä olet minut apuni, älä minua jätä, älä minua hylkää, pelastukseni Jumala. 10 Vaikka minun isäni ja äitiini minut hyljätkööt, niin Herra minut korjaa. 11 Neuvoo, Herra, minulle tiesi ja johdata minua tasaista polkuun minun vihamiesteni tähden. 12 Älä anna minua alittiksi ahdistajaini vimmalle, sillä väärät todistajat nousevat minua vastaan ja puuskuvat väkivaltaa. 13 Mutta minä totisesti uskon näkeväni Herran hyvyyden elävien maassa. 14 Odota Herraa. Ole luja, ja vahva olkoon sinun sydämesi. Odota Herraa.

28 Daavidin virsi. Sinua, Herra, minä huudan; minun kallioni, älä ole minua kohtaan ääneton, etten

29 Daavidin virsi. Antakaa Herralle, te Jumalan pojat, antakaa Herralle kunnia ja väkeyys. 2 Antakaa Herralle hänen nimensä kunnia, kumartakaa Herraa pyhässä kaunistuksessa. 3 Herran ääni käy vettien pääällä; kunnian Jumala jyllisee, Herra suurten vettien pääällä. 4 Herran ääni käy voimallisesti, Herran ääni käy valtavasti. 5 Herran ääni särkee setrit, Herra särkee Libanonin setrit. 6 Hän hypittää niitä niinkuin vasikkaa, Libanonia ja Sirjonia niinkuin nuorta villihärkää. 7 Herran ääni halkoo tulen liekit. 8 Herran ääni vapisuttaa erämaan, Herra vapisuttaa Kaadeksen erämaan. 9 Herran ääni saattaa peurat poikimaan, se raastaa paljaaksi metsät. Ja kaikki hänen temppelissänsä sanoo: "Kunnia!" 10 Herra istuu valtaistuimellaan, ja vedenpaisumus tuli. Herra istuu kuninkaana iankaiikkisesti. 11 Herra antaa kansallensa väkeyyden, Herra siunaa kansaansa rauhalla.

30 Daavidin virsi; temppelin vihkimislaulu. Minä ylistän sinua, Herra, sillä sinä pelastit minut etkä sallinut vihollisen iloita minusta. 2 Herra, minun Jumalani, sinua minä huusin, ja sinä paransit minut. 3 Herra, sinä nostit minut sieluni tuonelasta, sinä herätit minut henkiin hautaan vaipuvien joukosta. (Sheol h7585) 4 Veisatkaa kiitosta Herralle, te hänen hurskaansa, ylistäkää hänen pyhää nimeänsä. 5 Sillä silmänräpäyksen kestää hänen vihansa, eliniän hänen armonsa; ehtoolla on itku vieraana, mutta aamulla ilo. 6 Minä sanoin menestyseni päävinä: "En minä ikinä horju". 7 Herra, sinä armossasi vahvistit minut vuoren. Mutta kun sinä kätkit kasvosi, niin minä peljästyin. 8 Sinua, Herra, minä huusin ja Herraa minä rukoilin: "Mitä etua on minut verestäni, jos minä hautaan vaivun? Ylistääkö tomu sinua, julistaako se sinun uskollisuuttasi? 10 Kuule, Herra, ja armahda minua, Herra, ole minut auttajani." 11 Sinä muutit minut

murheeni ilokarkeloksi, sinä riisuit minun surupukuni ja vyötit minut riemulla, **12** että minun sieluni veisaisi sinulle kiihosta, eikä vaikenisi. Herra, minun Jumalani, sinua minä ylistän iankaikkisesti.

31 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Herra, sinuun minä turvaan. Älä salli minun ikinä häpeään tulla, vapahda minut vanhurskaudessasi. **2** Kallista korvasi minun puoleeni, riennä, pelasta minut. Ole minulle turvakallio, vuorilinna, johon minut pelastat. **3** Sillä sinä olet minun kallioni ja linnani, ja nimesi tähden sinä minua johdat ja talutat. **4** Sinä päästät minut verkosta, jonka he ovat eteeni virittäneet, sillä sinä olet minut turvani. **5** Sinun käteesi minä annan henkeni, sinä, Herra, lunastat minut, sinä uskollinen Jumala. **6** Minä vihaan niitä, jotka seuraavat turhia epäjumalia, mutta minä turvaan Herraan. **7** Minä iloitsen ja riemuitseen sinun armostasi, kun sinä katsoit minun kurjuuttani, tunsit minun sieluni ahdistukset. **8** Etkä jättänyt minua vihollisen valtaan, vaan asetit minut jalkani aukealle. **9** Armahda minua, Herra, sillä minulla on ahdistus; minut silmäni on surusta riutunut, niin myös minut sieluni ja ruumiini. **10**. Sillä minun elämäni kuluu murheessa ja minun vuoteni huokaussissa. Minun voimani on rauennut pahain tekojeni tähden, ja minun luuni ovat riutuneet. **11** Kaikkien ahdistajaini tähden minä olen pilkaksi tullut, ylenpalttiseksi pilkaksi naapureilleeni, peljätykseksi tuttavillei; jotka minut kadulla näkevät, pakenevat minua. **12** Minä olen unhottunut ihmisten mielistä niinkuin kuollut, minä olen kuin rikottu astia. **13** Sillä minä kuulen monen parjaukset, kauhua kaikkialta, kun he keskenänsä pitävät neuvoa minua vastaan, ja oikeutta; maa on täynnänsä Herran armoa. **6** aikovat ottaa minulta hengen. **14** Mutta sinuun, Herra, minä turvaan; minä sanon: "Sinä olet minun Jumalani". **15** Minun aikani ovat sinun kädestäsi, pelasta minut vihollisteni kädestä ja vainoojistani. **16** Valista kasvosi palvelijallesi, pelasta minut armossasi. **17** Herra, älä salli minun tulla häpeään, sillä sinua minä huudan avukseni. Jumalattomat tulkoot häpeään, vaietkoot ja vaipukoot tuonelaan. (Sheol h7585) **18** Mykistykööt valheen huulet, jotka puhuvat vanhusrakasta vastaan röyhkeästi, ylpeästi ja ylenkatseellisesti. **19** Kuinka suuri on sinun hyvytesi, se kansa, jonka Jumala Herra on, se kansa, jonka jonka talletat pelkääväisillesi ja jota osoitat sinuun hän on perinnöksensä valinnut! **13** Herra katsoo alas turvaaville ihmislännen edessä! **20** Sinä peität heidät taivaasta, näkee kaikki ihmisläiset; **14** asumuksestaan, kasvojen suojaan ihmisten salavehkeiltä; sinä kätket heidät turvaan kielten riidalta. **21** Kiitetty olkoon Herra, sillä hän osoitti minulle ihmeellisen armonsa piirityssä ja tarkkaa kaikkia heidän tekojansa. **16** Ei kuningas kaupungissa. **22** Minä sanoin häädässäni: "Minä olen voita paljolla väellänsä, ei sankari pelasti suurella sysäty pois sinun silmiesi edestä". Kuitenkin sinä kuulit voimallansa. **17** Turha on sotaratsu auttajaksi, ei pelasta minun rukousteni äänen, kun minä sinua huusin. **23** sen suuri väkevyys. **18** Katso, Herran silmä valvoo Rakastakaa Herraa, kaikki hänen hurskaansa. Herra varjelee uskolliset, mutta ylpeileväisille hän kostaa monin laupeuteensa, **19** pelastaaksensa heidän sielunsa kerroin. **24** Olkaa lujat, ja olkoon teidän sydämenne rohkea, te kaikki, jotka Herraa odottatte.

32 Daavidin mietevirsi. Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synti on peitteity! **2** Autuas se ihmisen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä! **3** Kun minä siitä vaikenin, riutuivat minut luuni jokapäiväisestä valituksestani.

4 Sillä yötä päivää oli sinun kätesi raskaana minut päälläni; minut nesteeni kuivui niinkuin kesän helteessä. (Selä) **5** Minä tunnustin sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani; minä sanoin: "Minä tunnustan Herralle rikoksemi", ja sinä annoit anteeksi minut syntivelkani. (Selä) **6** Sentähden rukoilkoot sinua kaikki hurskaat aikana, jona sinut löytää voidaan. Vaikka suuret vedet tulvisivat, eivät ne heihib ulotu. **7** Sinä olet minut suojan, sinä varjelet minut häädästä, sinä ympäröitset minut pelastuksen riemulla. (Selä) **8** "Minä opetan sinua ja osoitan sinulle tien, jota sinun tulee vaeltaa; minä neuvon sinua, minut silmäni sinua vartioitsee". **9** Älkää olko niinkuin järjetömmät orhit ja muulit, joita suitsilla ja ohjaksilla, niiden valjailla, suistetaan; muutoin ne eivät sinua lähesty. **10** Jumalattomalla on monta vaivaa, mutta joka Herraan turvaa, häntä ympäröitsee armo. **11** Iloitkaa Herrassa ja riemuitkaa, te vanhurskaat, ja veisatkaa ilovirsiä, kaikki te oikeameliiset.

33 Riemuitkaa Herrassa, te vanhurskaat. Oikeameliisten on soveliasta häntä kiittää. **2** Ylistääkää Herraa kanteleilla, soittakaa hänen kymmenkielisillä harpuilla. **3** Veisatkaa hänen uusi virsi, helkittääkää kiellä ihanasti ja riemullisesti. **4** Sillä Herran sana on oikea, ja kaikki hänen tekonsa ovat tehdyt uskollisuudessa. **5** Hän rakastaa vanhusrakutta ja oikeutta; maa on täynnänsä Herran armoa. **6** Herran sanalla ovat taivaat tehdyt, ja kaikki niiden joukot hänen suunsa hengellä. **7** Hän kokoaa meren vedet niinkuin roukkioksi, panee syvyydet säiliöihin. **8** Peljätköön Herraa kaikki maa, hänen edessänsä vaviskoot kaikki maanpiiriin asukkaat. **9** Sillä hän sanoi, ja tapahtui niin, hän käski, ja se oli tehty. **10** Herra särkee pakanain neuvon, tekee turhiksi kansojen aikeet. **11** Mutta Herran neuvon pysyy iankaikkisesti, hänen sydämensä aivoitukset suvusta sukuun. **12** Autuas heidän sydämensä, airootukset suvusta sukuun. **13** Herra katsoo alas valtaistuimeltaan hän katslee kaikkia maan asukkaita, heidät turvaan kielten riidalta. **15** hän, joka on luonut kaikkien heidän sydämensä, joka tarkkaa kaikkia heidän tekojansa. **16** Ei kuningas voita paljolla väellänsä, ei sankari pelasti suurella sysäty pois sinun silmiesi edestä". Kuitenkin sinä kuulit voimallansa. **17** Turha on sotaratsu auttajaksi, ei pelasta minun rukousteni äänen, kun minä sinua huusin. **23** sen suuri väkevyys. **18** Katso, Herran silmä valvoo Rakastakaa Herraa, kaikki hänen hurskaansa. Herra niitä, jotka häntä pelkäävät ja panevat toivonsa hänen kuolemasta, elättääksensä heitää nälän aikana. **20** Meidän sielumme odottaa Herraa, hän on meidän

apumme ja kilpemme. 21 Sillä hänessä iloitsee meidän
sydämemme, me turvaamme hänen pyhään nimeensä.
22 Sinun armosi, Herra, olkoon meidän päällämme,
niinkuin me panemme toivomme sinuun.

34 Daavidin virsi, kun hän tekeytyi mielipuoleksi

Abimelein edessä ja tähmä karkoitti hänet luotansa
ja hän meni pois. Minä kiiän Herraa joka aika, hänen
ylistysensä on alati minun suussani. 2 Herra on minun
sieluni kerskaus, nöyrät sen kuulevat ja iloitsevat. 3
Ylistäkää minun kanssani Herraa, kiittääkäämme yhdessä
hänen nimeänsä. 4 Minä etsin Herraa, ja hän vastasi
minulle, hän vapahti minut kaikista peljätyksistäni.
5 Jotka häneen katsovat, ne sääteilevät iloa, heidän
kasvonsa eivät häpeästä punastu. 6 Tässä on kurja,
joka huusi, ja Herra kuuli ja pelasti hänet kaikista
hänen ahdistuksistansa. 7 Herran enkeli asettuu niiden
ympärille, jotka häntä pelkäävät, ja pelastaa heidät. 8
Maistakaa ja katsokaa, kuinka Herra on hyvä. Autuas
se mies, joka häneen turvaa! 9 Peljätkää Herraa, te
hänen pyhänsä, sillä häntä pelkääväisiltä ei mitään
puutu. 10 Nuoret leijonat kärsivät puutteta ja näkevät
nälkää, mutta Herraa etsiväisiltä ei mitään hyvää puutu.
11 Tulkaa, lapset, kuulkaa minua: Herran pelkoon
minä teidät opetan. 12 Kuka oletkin, joka elää tahdot
ja rakastat elämän päiviä, nauttiaksesi onnea: 13
varjele kielesi pahasta ja huulesi vilppiä puhumasta;
14 vältä pahaa ja tee hyvää, etsi rauhaa ja pyri siihen.
15 Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja hänen
korvansa heidän huutoansa. 16 Herran kasvot ovat
pahanterejötä vastaan, hävittääksensä maasta heidän
muistonsa. 17 Vanhurskaat huutavat, ja Herra kuulee
ja vapahtaa heidät kaikista heidän ahdistuksistansa.
18 Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja
hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli. 19 Monta on
vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapahtaa hänet
niistä kaikista. 20 Hän varjelee kaikki hänen luunsa: ei
yksikään niistä murru. 21 Pahuus tappaa jumalattoman,
ja jotka vanhurskasta vihaavat, ne tulevat synnalaiksiksi.
22 Herra lunastaa palvelijainsa sielut, eikä yksikään,
joka häneen turvaa, tule synnalaiseksi.

35 Daavidin virsi. Riitele, Herra, minun riitaveljijäni
vastaan; sodi niitä vastaan, jotka minua vastaan
sotivat. 2 Tempaa pieni kilpi, suuri kilpi ja nouse
minun avukseni. 3 Sivalla keihäs ja salpaa tie minun
vainoojiltani. Sano minun sielulleni: "Minä olen sinun
pelastuksesi". 4 Joutukoot häpeään ja pilkkaan, jotka
minun henkeäni väijyvät; perätykööt, punastukoot,
jotka minulle pahaa aikovat. 5 Olkoot he niinkuin akanat
tuulessa, ja Herran enkeli syöskön heidät maahan; 6
heidän tiensä olkoon pimeä ja liukas, ja Herran enkeli
ajakoon heitää takaa. 7 Sillä syttää he ovat virittäneet
verkkonsa minun eteeni, syttää he ovat kaivaneet minun

sielulleni haudan. 8 Tulkoon hänelle turmio aavistamatta,
tarttukoon hän virittämäänsä verkkoon, langetkoon
siihen surmaksensa. 9 Mutta minun sieluni iloitkoon

Herrassa, riemuitkoon hänen avustansa. 10 Kaikki minun
luuni sanokoot: "Herra, kuka on sinun vertaisesi, sinun,

joka vapahdat kurjan väkevämmästään, kurjan ja köyhän
raateliastaan?" 11 Väärät todistajat astuvat esiih, he
minulta tutkivat, mitä minä en tiedä. 12 He palkitsevat
minulle hyvän pahalla; minun sieluni on orpo. 13 Mutta
minä puin päälleni surupuvun, kun he sairastivat; minä
vaivasin itseäni paastolla ja rukoilin pää painuksissa.

14 Niinkuin he olisivat olleet minun ystäväni, minun
omia veljiäni, niin minä kuljin; niinkuin äitiänsä sureva,
niin minä kävin surupuvussa, kumarruksissa. 15 Mutta
he iloitsevat minun kompastuksestan ja kokoontuvat;
kokoontuvat minua vastaan, nuo lyöjät, joita minä
en tunne; he herjaavat herkeämättä, 16 nuo konnat,
jotka leipäkyrsää kärkkyen minua pilkkaavat, kiristevät
minulle hampaitansa. 17 Herra, kuinka kauan sinä
tätä katselet? Päästää minun sieluni turmiosta, jota
he hankitsevat, minun ainokaiseni nuorista leijonista.

18 Niin minä kiiän sinua suressa seurakunnassa,
ylistän sinua paljon kansan keskellä. 19 Älkööt ne
minusta iloitko, jotka syttää ovat minun vihamiehiäni;
älkööt silmää iskekö, jotka asiatta minua vihaavat.

20 Sillä he eivät puhu rauhan puheita, vaan miettivät
petoksen sanoja maan hiljaisia vastaan. 21 He avaavat
suunsa ammolleen minua vastaan ja sanovat: "Kas
niin, kas niin! Nyt me sen omin silmin näemme!" 22

Sinä, Herra, näet sen, älä ole vaiti! Herra, älä ole
minusta kaukana! 23 Heräjä ja nouse, minun Jumalani ja
Herrani, hankkimaan minulle oikeutta ja ajamaan minun
asiaani. 24 Tuomitse minut vanhurskautesi mukaan,
Herra, minun Jumalani, älä salli heidän minusta riemuita.

25 Älä salli heidän sanoa sydämessänsä: "Kas niin!
Sitä me halusimmekin." Älä salli heidän sanoa: "Me
olemme hänet nielleet". 26 Hävetkööt ja punastukoot
kaikki, jotka minun onnettomuudestani iloitsevat, saakoot
puvuksensa häpeän ja pilkan ne, jotka ylvästelevät
minua vastaan. 27 Iloitkoot ja riemuitkoot ne, jotka suovat
minulle minun oikeuteni, ja sanokoot aina: "Ylistetty
olkoon Herra, joka tahtoo palvelijansa parasta". 28 Ja
minun kieleni julistakoon sinun vanhurskauttasi, sinun
kiitostasi kaiken päivää.

36 Veisuunjohtajalle; Herran palvelijan Daavidin virsi.

Synti sanoo jumalattomalle: minun sydämessäni
ei ole Jumalan pelkoa hänen silmäinsä edessä. 2

Sillä se tekee kaiken sileäksi hänen silmissään, että
hänen pahutensa havaittaisiin ja häntä vihattaisiin.

3 Hänen suunsa sanat ovat väärityttä ja petosta; hän
on lakannut tekemästä sitä, mikä taidollista ja hyvä
on. 4 Hän miettii turmiota vuoteessansa, hän pysyy
tiellä, joka ei ole hyvä, hän ei kammo pahaa. 5 Herra,

sinun armosi ulottuu taivaisiin, sinun totuutesi pilviin keräävän leipää. **26** Aina hän on armahtavainen ja asti. **6** Sinun vanhurskautesi on kuin Jumalan vuoret, antaa lainaksi, ja hänen lapsensa ovat siunaukseksi. **27** sinun tuomiosi niinkuin suuri syväys, ihmistä ja eläintä sinä autat, Herra. **7** Kuinka kallis on sinun armosi, Jumala! Ihmislapset etsivät sinun siipiessi suojaa. **8** Heidät varjellaan iankaikkisesti, mutta jumalattomain Heidät ravitaan sinun huoneesi lihavuudella, sinä annat siemen hävitettään. **28** Sillä Herra rakastaa oikeutta eikä hylkää hurskaitansa; sinä autat, Herra. **9** Sillä sinun työnäsi asuvat siinä iankaikkisesti. **29** Vanhurskaat perivät maan ja on elämän lähdet; sinun valkeudessasi me näemme viisautta, ja hänen kielensä puhuu oikeuden sanoja. **10** Säilytä armosi niille, jotka sinut tuntevat, ja vanhurskautesi oikeamielisille. **11** Älköön ylpeyden jalca minua tallatko, älköönkä jumalattomain käsi minua karkoitako. **12** Katso, pahantekijät kaatuvat, he suistuvat maahan, eivätkä voi nousta.

37 Daavidin virsi. Älä vihastu pahain tähden, älä kadehdi väärintekijöitä. **2** Sillä niinkuin heinä heidät pian niitetään pois, ja he lakkasuvat niinkuin vihanta ruoho. **3** Turvaa Herraan ja tee sitä, mikä hyvä on, asu maassa ja noudata totuutta; **4** silloin sinulla on ilo Herrassa, ja hän antaa sinulle, mitä sinun sydämesi halajaa. **5** Anna tiesi Herran halutuun ja turvaa häneen, kyllä hän sen tekee. **6** Ja hän antaa sinun vanhurskautesi nousta niinkuin valkeuden ja sinun oikeutesi niinkuin keskipäivän. **7** Hiljenny Herran edessä ja odota häntä. Älä vihastu siihen, jonka tie menestyy, mieheen, joka juonia punoo. **8** Herkeä vihasta ja heitää kiukku, älä kiivastu, se on vain pahaksi. **9** Sillä pahat hävitettään, mutta jotka Herraa odottavat, ne perivät maan. **10** Hetkinen vielä, niin jumalatonta ei enää ole; kun hänen sijaansa katsot, on hän jo poissa. **11** Mutta nöyrät perivät maan ja iloitsevat suuresta rauhasta. **12** Jumalaton mietti vanhurskaalle pahaa ja kiristee hänelle hampaitansa; **13** mutta Herra nauraa hänelle, sillä hän näkee hänen päivänsä joutuvan. **14** Jumalattomat paljastavat miekkansa ja jännittävät jousensa, kaataaksensa kurjan ja köyhän, teurastaaksensa ne, jotka ovat oikealla tiellä. **15** Mutta heidän miekkansa käy heidän omaan sydämeensä, ja heidän jousensa särkyvät. **16** Vanhurskaan vähä vara on parempi kuin monen jumalattoman tavarain paljous. **17** Sillä jumalattomain käsivarret särjetään, mutta Herra tukee vanhurskaita. **18** Herra tuntlee nuhteettomain päivät, ja heidän perintönsä pysyy iankaikkisesti. **19** Pahana aikana he eivät joudu häpeään, ja nälän päivinä heillä on kyllin syötävä. **20** Sillä jumalattomat hukkuvat, ja Herran viholliset ovat kuin niittyjen koreus: he katoavat, katoavat niinkuin savu. **21** Jumalaton ottaa lainan eikä maksa, mutta vanhurskas on armahtavainen ja antelias. **22** Sillä hänen siunaamansa perivät maan, mutta hänen kiroamansa hävitettään. **23** Herra vahvistaa sen miehen askeleet, jonka tie hänelle kelpaa. **24** Jos hän lankeaa, ei hän maahan sorru, sillä Herra tukee hänen kättänsä. **25** Olen ollut nuori ja olen vanhaksi tullut, mutta en ole nähnyt vanhusrakasta hyljättynä enkä hänen lastensa

Karta pahaa ja tee hyvää, niin sinä pysyt iankaikkisesti. **28** Sillä Herra rakastaa oikeutta eikä hylkää hurskaitansa; Jumala! Ihmislapset etsivät sinun siipiessi suojaa. **29** Vanhurskaat perivät maan ja siemen hävitettään. **30** Vanhurskaan suu lausuu asuvat siinä iankaikkisesti. **31** Hänen Jumalansa laki on hänen sydämessään, hänen askelleensa eivät horju. **32** Jumalaton väijy vanhusrakasta ja etsii häntä tappaaksensa. **33** Mutta Herra ei jätä häntä hänen käsiinsä eikä tuomitse häntä sylyiseksi, kun hänen asiansa on oikeudessa. **34** Odota Herraa ja ota vaari hänen tiestänsä, niin hän korottaa sinut, ja sinä perit maan ja näet, kuinka jumalattomat hävitettään. **35** Minä näin jumalattoman, väkivaltaisen, rehevänä kuin viheriöivä puu, juurtunut paikoilleen. **36** Mutta kun ohi kulgijat, katso, ei häntä enää ollut; minä etsin häntä, vaan häntä ei löytynyt. **37** Ota nuhteettomasta vaari, katso rehellistä: rauhan miehellä on tulevaisuus, **38** mutta luopuneet hukkuvat kaikki, ja jumalattomain tulevaisuus leikataan pois. **39** Mutta vanhusraksten pelastus tulee Herralta, hän on heidän linnansa ahdingon aikana. **40** Herra auttaa heitää ja vapauttaa heidät, vapauttaa jumalattomista ja pelastaa heidät; sillä he turvaavat hänen.

38 Daavidin virsi; syntiä tunnustettaessa. Herra, älä rankaise minua vihassasi, älä kiivastuksessasi kurita minua. **2** Sillä sinun nuolesi ovat uponneet minuun, sinun kätesi painaa minua. **3** Ei ole lihassani tervettä paikkaa sinun vihastuksesi tähden eikä luissani rauhaa minun syntieni tähden. **4** Sillä minun pahat tekoni kävät pääni ylitse, niinkuin raskas kuorma ne ovat minulle liian raskaat. **5** Minun haavani haisevat ja märkivät minun hulluuteni tähden. **6** Minä käyn kumarassa, aivan kyyryssä, kuljen murheellisena kaiken päivää. **7** Sillä minun lanteeni ovat polttoa täynnä, eikä ole lihassani tervettä paikkaa. **8** Minä olen voimaton ja peräti runneltu, minä parun sydämeni tuskassa. **9** Herra, sinun edessäsi on kaikki minun halajamiseni, eikä minun huokaukseni ole sinulta salassa. **10** Minun sydämeni värisee, minun voimani on minusta luopunut, minun silmieni valo-sekin on minulta mennyt. **11** Minun ystäväni ja läheiseni pysyvät syrjässä minun vitsauksestan, ja minun omaiseni seisovat kaukana. **12** Jotka minun henkeäni etsivät, ne virittävät pauloja; ja jotka minulle pahaa suovat, ne puhuvat turmion puheita ja miettivät petosta kaiket päivät. **13** Mutta minä olen kuin kuuro, en mitään kuule, kuin mykkä, joka ei suutansa avaa. **14** Minä olen kuin mies, joka ei mitään kuule ja jonka suussa ei vastausta ole. **15** Sillä sinua, Herra, minä odotan, sinä vastaat, Herra, minun Jumalani. **16** Minä sanon: älkööt iloitko minusta, älkööt ylvästelkö minua vastaan,

kun jalkani horjuu. **17** Sillä minä olen kaatumaisillani, ja korvani sinä avasit, polttouhria ja syntiuuria sinä et vaadi. minun tuskani on aina edessäni; **18** sillä minä tunnustan 7 Silloin minä sanoin: "Katso, minä tulen; kirjakääroön on pahat tekoni, murehdin syntieni tähdien. **19** Mutta minun kirjoitettu, mitä minun on tehtävä. **8** Sinun tahtosi, minun viholliseni elävät ja ovat väkevät, ja paljon on niitä, Jumalani, minä teen miezelläni, ja sinun lakisasi on minun sydämessäni." **9** Minä julistan vanhurskautta suressa seurakunnassa; katso, en minä sulje huuliani. Sinä, Herra, sen tiedät. **10** Minä en peitä sinun vanhurskauttasi omaan sydämeeni, vaan puhun sinun uskollisuudestasi ja avustasi; minä en salaa sinun armoasi ja tottuutasi suurelta seurakunnalta. **11** Sinä, Herra, älä sulje minulta laupeuttasi, sinun armosi ja tottuutesi varjelkoon minua aina. **12** Sillä lukemattomat vaivat minua saartavat, minun rikkomukseni ovat ottaneet minut kiinni, niin etten nähdä taidaa; ne ovat useammat kuin pääni hiukset, ja rohkeus on minulta mennyt. **13** Kelvatkoon sinulle, Herra, pelastaa minut, Herra, riennä minun avukseni. **14** Hävetköt ja punastukoot kaikki, jotka minun henkeäni etsivät, hukuttaaksensa sen; perätykööt ja tulkoot häpeään ne, jotka tahtovat minulle onnettomuutta. **15** Tyrmistyköt häpeästäänsä ne, jotka minulle sanovat: "Kas niin, kas niin!" **16** Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa kaikki, jotka sinua etsivät; ne, jotka sinun autuuttasi rakastavat, sanokoot aina: "Ylistetty olkoon Herra!" **17** Minä olen kurja ja köyhä, mutta Herra pitää minusta huolen. Sinä olet minun apuni ja pelastajani; minun Jumalani, älä viivy.

39 Veisuunjohtajalle; Jedutunin tapaan; Daavidin virsi. Minä sanoin: "Minä pidän vaelluksestan vaarin, etten kielessäni syntiä tekisi. Minä pidän suustani vaarin ja suistan sen, niin kauan kuin jumalaton on minun edessäni." **2** Minä olin vaiti, olin ääneti, en puhunut siitä, mikä hyvä on; mutta minun tuskani yltyi. **3** Minun sydämeni hehkui minun rinnassani; kun minä huokailin, sytytti minussa tuli, ja niin minä kielessäni puhuin. **4** Herra, opeta minua ajattelemaan loppuani, ja mikä minun päivieni mittaa on, että ymmärtäisin, kuinka katoavainen minä olen. **5** Katso, kämmenen leveydeksi sinä teit minun päiväni, ja minun elämäni on sinun edessäsi niinkuin ei mitään. Vain tuulen henkäys ovat kaikki ihmiset, kuinka lujina seisokootkin. (Sela) **6** Varjona vain ihmisen vaeltaa, turhaan vain he touhuavat, kokoavat, eivätkä tiedä, kuka ne saa. **7** Ja nyt, mitä minä odotan, Herra? Sinuun minä panen toivoni. **8** Päästä minut kaikista synneistäni, älä pane minua houkkain pilkaksi. **9** Minä vaikenen enkä suutani avaa; sillä sinä sen teit. **10** Käännä viitsauksesi minusta pois, sillä minä menehdyn sinun kätesi kuritukseen. **11** Kun sinä ihmistä synnin tähdien rangastuksilla kuritat, kulutat sinä hänen kauneutensa niinkuin koinsyömän. Vain tuulen henkäys ovat kaikki ihmiset. (Sela) **12** Kuule minun rukoukseni, Herra, ota korviisi minun huutoni. Älä ole kuuro minun kyyneleilleni; sillä minä olen muikalainen sinun tykönäsi, vieras, niinkuin kaikki minun isänkin. **13** Käännä pois katseesi minusta, että minä ilostuisin, ennenkuin menen pois eikä minua enää ole.

40 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Hartaasti minä odotin Herraa, ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni. **2** Ja hän nosti minut ylös turmion kuopasta, lokaisesta liejusta, ja asetti minut jalkani kalliolle, hän vahvisti minut askeleeni. **3** Hän antoi minut suuhuni uuden virren, kitoslaulun Jumalalleemme. Sen näkevät monet ja pelkäävät ja turvaavat Herraan. **4** Autuas se mies, joka panee turvansa Herraan eikä kääñny ylippeiden puoleen eikä niittien, jotka valheeseen eksyvät! **5** Herra, minun Jumalani, suuret ovat sinun ihmetekosi ja sinun aivoituksesi meitä kohtaan. Ei ole ketään sinun vertaistasi. Niitä minä tahdon julistaa, niistä puhua, niitten paljous on suurempi, kuin luetella taidan. **6** Teurasuuriin ja ruokauhriin et sinä mielisty; minun

korvani sinä avasit, polttouhria ja syntiuuria sinä et vaadi. **7** Silloin minä sanoin: "Katso, minä tulen; kirjakääroön on pahat tekoni, murehdin syntieni tähdien. **19** Mutta minun kirjoitettu, mitä minun on tehtävä. **8** Sinun tahtosi, minun viholliseni elävät ja ovat väkevät, ja paljon on niitä, Jumalani, minä teen miezelläni, ja sinun lakisasi on minun sydämessäni." **9** Minä julistan vanhurskautta suressa seurakunnassa; katso, en minä sulje huuliani. Sinä, Herra, sen tiedät. **10** Minä en peitä sinun vanhurskauttasi omaan sydämeeni, vaan puhun sinun uskollisuudestasi ja avustasi; minä en salaa sinun armoasi ja tottuutasi suurelta seurakunnalta. **11** Sinä, Herra, älä sulje minulta laupeuttasi, sinun armosi ja tottuutesi varjelkoon minua aina. **12** Sillä lukemattomat vaivat minua saartavat, minun rikkomukseni ovat ottaneet minut kiinni, niin etten nähdä taidaa; ne ovat useammat kuin pääni hiukset, ja rohkeus on minulta mennyt. **13** Kelvatkoon sinulle, Herra, pelastaa minut, Herra, riennä minun avukseni. **14** Hävetköt ja punastukoot kaikki, jotka minun henkeäni etsivät, hukuttaaksensa sen; perätykööt ja tulkoot häpeään ne, jotka tahtovat minulle onnettomuutta. **15** Tyrmistyköt häpeästäänsä ne, jotka minulle sanovat: "Kas niin, kas niin!" **16** Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa kaikki, jotka sinua etsivät; ne, jotka sinun autuuttasi rakastavat, sanokoot aina: "Ylistetty olkoon Herra!" **17** Minä olen kurja ja köyhä, mutta Herra pitää minusta huolen. Sinä olet minun apuni ja pelastajani; minun Jumalani, älä viivy.

41 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Autuas se, joka vaivaista holhoo! Hänet Herra pelastaa pahanäköinen. **2** Herra varjelee häntä ja pitää hänet hengissä, ja maassa ylistetään hänen onneansa, etkä sinä anna häntä alittiaksi hänen vihollisensa raivolle. **3** Herra tukee häntä tautiuvoteessa; hänen sairastuenteensa sinä peräti muutat. **4** Minä sanoin: "Herra, ole minulle armollinen, paranna minun sieluni, sillä minä olen tehnyt syntiä sinua vastaan". **5** Minun viholliseni puhuvat minusta pahaan: "Milloinkaan hän kuolee ja hänen nimensä katoaa?" **6** Ja jos joku tulee minua katsomaan, puhuu hän petosta; hänen sydämensä kerää häijyttää itseensä, hän menee ulos kadulle ja purkaa sitä. **7** Kaikki minun vihamieheni minusta keskenään kuiskuttelevat ja hankitsevat minulle pahaan: "Jokin parantumaton paha on häneen tarttunut, ja siitä, missä hän makaa, hän ei enää nouse". **9** Ystävänikin, johon minä luotin, joka minun leipääni sői, nostaa kantapäänsä minua vastaan. **10** Mutta sinä, Herra, armahda minua ja auta minut ylös, pystyn, niin minä sen heille maksan. **11** Siitä minä tiedän sinun mielistyneen minun, ettei minun viholliseni saa minusta riemuita. **12** Minun nuhteettomuuteni tähdien sinä minua tuet ja annat minun seisoa kasvojesi edessä ainiaan. **13** Kiiretty olkoon Herra, Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen. Amen. Amen.

42 Veisuunjohtajalle; koorahilaisten mietevirsi. vastustajamme. **6** Sillä en minä jouseeni luota, eikä Niinkuin peura halajaa vesipuroille, niin minun miekkani minua auta; **7** vaan sinä pelastat meidät sieluni halajaa sinua, Jumala. **2** Minun sieluni janoo vihollisistämme, ja saatat vihamiehemme häpeään. **8** Jumalaa, elävää Jumalaa. Milloin saan minä tulla Jumala on meidän kerskauksemme kaikkina päivinä, Jumalan kasvojen eteen? **3** Kynneleeni ovat minun ja sinun nimeäsi me ylistämme iankaikkisesti. (Sela) ruokani päivin ja öin, kun minulle joka päivä sanotaan: **9** Kuitenkin sinä meidät hylkäsit ja saatot meidät "Missä on sinun Jumalasi?" **4** Näitä minä muistelen häpeään, et lähtenyt sotaan meidän joukojemme ja vuodatan sydämeni: minä kuljin väentungoksessa, kanssa. **10** Sinä käänsit meidät vihollista pakoon, astuin sen kanssa Jumalan huoneeseen riemun ja ja meidän vihamiehemme ryöstivät saalista. **11** Sinä kiitoksen raikuessa juhlivasta joukosta. **5** Miksi murehdit, annoit meidät syötäväksi kuin lampaat, ja hajotit meidät minun sieluni, ja olet minussa niin levoton? Odota pakanain sekaan. **12** Sinä myit kansasi halvasta etkä Jumalaa. Sillä vielä minä saan häntä kiittää hänen heidän hinnastaan paljoa hyötyntä. **13** Sinä annat meidät kasvojensa avusta. **6** Minun Jumalani, minun sieluni naapuriemme häväistäväksi, ympäri lämme asuvaissten on murheellinen minussa, sentähden minä muistan pilkaksi ja ivaksi. **14** Sinä saatat meidät sananparreksi sinua Jordanin maalla, Hermonin kukkuloilla ja Misarin pakanolle, pään pudistukseksi kansoille. **15** Joka päivä vuorella. **7** Sinun koskiesi pauhussa syvyys syvyydelle on häväistykseni minun edessäni, ja kasvojeni häpeä huutaa, kaikki sinun kuohusi ja aaltosi käyvät minun peittää minut, **16** herjaajan ja pilkkaajan puheen tähden, ylitseni. **8** Päivällä Herra säätää armonsia, ja yöllä vihollisen ja kostonhimoisen katsitten tähden. **17** Tämä minä hanelle veisaan ja rukoilen elämäni Jumalaa. Kaikki on meitä kohdannut, vaikka emme ole sinua **9** Minä sanon Jumalalle, kalliolle: "Miksi olet minut unhottaneet emmekä sinun liittoasi rikkoneet. **18** Ei ole unhottanut? Miksi minun täytyy käydä murhepuvussa, meidän sydämemme sinusta luopunut, eivät meidän vihollisen ahdistamana?" **10** Minun luitani jäytiä, kun viholliseni minua häpäisevät, sanoen minulle kaiken päivää: "Missä on sinun Jumalasi?" **11** Miksi murehdit, minun sieluni, ja miksi olet minussa niin levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan kiittää häntä, minun kasvojeni apua, minun Jumalaani.

43 Auta minut oikeuteeni, Jumala, ja aja minut asiani armotonta kansaa vastaan. Päästä minut kavaloista ja vääristä ihmisiistä. **2** Sillä sinä olet minun Jumalani, minun linnani. Miksi olet minut hylijännyt? Miksi minun täytyy käydä murhepuvussa, vihollisen ahdistamana? **3** Lähetä valkeutesi ja totuutesi. Ne minua johdattakoot, viekööt minut sinun pyhälle vuorelleesi, sinun asuntoihisi, **4** että minä sain sinulla Jumalan alttarin eteen, Jumalan eteen, joka on minun iloni ja riemuni, ja kiittäisin kanteleilla sinua, Jumala, minun Jumalani. **5** Miksi murehdit, minun sieluni, ja miksi olet minussa niin levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan kiittää häntä, minun kasvojeni apua, minun Jumalaani.

44 Veisuunjohtajalle; koorahilaisten mietevirsi. Jumala, me olemme omin korvin kuulleet, meidän isämmäme ovat meille kertoneet, minkä teon sinä teit heidän päivinänsä, muinaisina päivinä. **2** Sinä karkoitit kädelläsi pakanat, mutta heidät sinä istutit, sinä hävitit kansat, mutta heidät sinä levitit. **3** Sillä eivät he miekallansa valloitaneet maata, eikä heidän käsviartensa heitä auttanut, vaan sinun oikea kätesi, sinun käsviartesi ja sinun kasvojesi valkeus, koska sinä olit heihin mielistynyt. **4** Sinä, Jumala, sinä olet minun kuninkaani, toimita Jaakobille apu. **5** Sinun avullasi me syöksemme ahdistajamme maahan, sinun nimessäsi me tallaamme

45 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Liljat"; koorahilaisten mietevirsi; laulu rakkaudesta. Minun sydämeni tulvi ihania sanoja; minä lausun: kuninkaasta on minun lauluni, minun kieleni on kerkeän kirjurin kynä. **2** Sinä olet ihmislapsista ihanin, suloisuuks on vuodatettu sinun huulillesi, sentähden Jumala siuana sinua iankaikkisesti. **3** Vyötä miekkä vyöllesi, sinä sankari, vyöttädy kunniaasi ja korkeuteesi. **4** Ole onnekas korkeudessasi. Nouse sotavaunuihisi totuuden, nöyryyden ja vanhurskauden puolesta, ja oikea kätesi opettakoon sinulle peljättäviä tekova. **5** Sinun nuolesi ovat terävät, kansat kaatuват sinun allesi; kuninkaan vihollisten sydämet lävistetään. **6** Jumala, sinun valtaistuimesi pysy aina ja iankaikkisesti; sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka. **7** Sinä rakastat vanhurskautta ja vihaat väärystä; sentähden on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinua iloöljyllä enemmän kuin sinun osaveljiäsi. **8** Mirhaa, aloeta ja kassiaa tuoksuvat

kaikki sinun vaatteesi, kanteleet helisevät sinun iloksesi **48** Laulu, koorahilaisten virsi. Suuri on Herra norsunluisista palatseista. **9** Kuningasten tytäriä on sinun kaunistuksensi, kuningatar seisoo sinun oikealla kaupungissa, pyhällä vuorellansa. **2** Kauniina kohoaa, puollellasi, Oofirin kullassa. **10** Kuule, tytär, katso ja kaiken maan ilona, pohjan puolella Siiön vuori, kallista korvasi, unhota kansasi ja isäsi huone, **11** ja suuren kuninkaan kaupunki. **3** Jumala on sen linnoissa saakoon kuningas halun sinun kauneuteesi, sillä hän on turvaksi tunnettu. **4** Sillä katso, kuninkaat kokontoivat, sinun herrasi. Kumarra häntä. **12** Tytär Tyro ja kansan hyökkäisivät yhdessä. **5** Mutta he näkivät sen, rikkaimmat etsivät lahjoillaan sinun suosiotasi. **13** Ylen hämmästyivät, peljästyivät ja pakenivat pois. **6** Vavistus ihana on kuninkaan tytär sisäkamiossa, kultakudosta valtasti heidät siellä, tuska niinkuin synnyttääväisen. **7** On hänen pukunsa. **14** Kirjailluissa vaatteissa hänet Itätuulella sinä särjet Tarsiin-laivat. **8** Niinkuin me olimme saatetaan kuninkaan tykö. Neitsyet seuraavat häntä, kuulleet, niin me sen nyt näimme Herran Sebaotin hänen ystäväntärensä tuodaan sinun tykösi. **15** Ilolla ja kaupungissa, meidän Jumalamme kaupungissa: Jumala riemulla heitä saatetaan, he astuvat kuninkaan palatsiin. **16** Sinun poikasi tulkoot sinun isiesi sijaan; aseta heidät pitää sen lujana iankaikkisesti. (Sela) **9** Jumala, **10** Jumala, niinkuin sinun nimesi, niin ulottuu sinun nimesi kuululksi suvusta sukuun; sentähden kansat ylistyksesi maan ääriin saakka; sinun oikea kätesi on sinua ylistävät aina ja iankaikkisesti.

46 Veisuunjohtajalle; koorahilaisten laulu, korkeassa ääniallassa. Jumala on meidän turvamme ja väkevyytemme, apumme häädässä aivan vahva. **2** Sentähden emme pelkää, vaikka maa järkyisi ja vuoret meren pohjaan vajoaisivat, **3** vaikka sen vedet pauhaisivat ja kuohuisivat ja vuoret vapisisivat sen raivosta. (Sela) **4** Virta lähteinensä ilahuttaa Jumalan kaupungin, Korkeimman pyhät asunnot. **5** Jumala on sen keskellä, ei se horju, Jumala auttaa sitä jo aamun koittaessa. **6** Pakanat pauhaavat, valtakunnat horjuvat; kun hän jylisee, huojuu maa. **7** Herra Sebaot on meidän kanssamme, Jaakobin Jumala on meidän linnamme. (Sela) **8** Tulkaa, katsokaa Herran töitä, hänen, joka tekee hämmästyttävää tekijä maan päällä: **9** hän lopettaa sodat maan ääriin saakka, hän särkee jousen, taittaa keihään, polttaa sotavaunut tulessa. **10** "Heretkää ja tietäkää, että minä olen Jumala, korkea kansojen keskellä, korkea maan päällä." **11** Herra Sebaot on meidän kanssamme, Jaakobin Jumala on meidän linnamme. (Sela)

47 Veisuunjohtajalle; koorahilaisten virsi. Paukuttakaa käsipäät, kaikki kansat, kohottakaa Jumalalle riemuuhuuta. **2** Sillä Herra on korkein, peljättävä, kaiken maan suuri kuningas. **3** Hän kukistaa kansat meidän alleemme ja kansakunnat jalkaimme alle. **4** Hän on valinnut meille perintömaamme, joka on Jaakobin, hänen rakkaansa, kunnia. (Sela) **5** Jumala astuu ylös riemun raikuessa, Herra pasunain pauhateissa. **6** Veisatkaa Jumalalle, veisatkaa, veisatkaa meidän kuninkaallemme, veisatkaa. **7** Sillä Jumala on kaiken maan kuningas. Veisatkaa hänen virsi. **8** Jumala on kansojen kuningas, Jumala istuu pyhällä istuimellansa. **9** Kansojen päämiehet kokoontuvat Aabrahamin Jumalan kansaksi. Sillä maan kilvet ovat Jumalan; hän on ylen korkea.

Laulu, koorahilaisten virsi. Suuri on Herra ja korkeasti ylistettävä meidän Jumalamme kaupungissa, pyhällä vuorellansa. **2** Kauniina kohoaa, puollellasi, Oofirin kullassa. **3** Jumala on sen linnoissa saakoon kuningas halun sinun kauneuteesi, sillä hän on turvaksi tunnettu. **4** Sillä katso, kuninkaat kokontoivat, sinun herrasi. Kumarra häntä. **5** Tytär Tyro ja kansan hyökkäisivät yhdessä. **6** Vavistus ihana on kuninkaan tytär sisäkamiossa, kultakudosta valtasti heidät siellä, tuska niinkuin synnyttääväisen. **7** On hänen pukunsa. **8** Niinkuin me olimme saatetaan kuninkaan tykö. Neitsyet seuraavat häntä, kuulleet, niin me sen nyt näimme Herran Sebaotin hänen ystäväntärensä tuodaan sinun tykösi. **9** Jumala, **10** Jumala, niinkuin sinun nimesi, niin ulottuu sinun nimesi kuululksi suvusta sukuun; sentähden kansat ylistyksesi maan ääriin saakka; sinun oikea kätesi on vanhurskautta täynnä. **11** Siiön vuori iloitsee, Juudan tyttäret riemuitsevat sinun tuomioistasi. **12** Kiertäkää Siijon, käykää sen ympäri, lukekaa sen tornit. **13** Tarkatkaa sen muurit, kulkekaa sen linnat, kertoaksenne niistä tulevalle polvelle. **14** Sillä tämä on Jumala, meidän Jumalamme, aina ja iankaikkisesti; hän johdattaa meitä kuolemaan asti.

49 Veisuunjohtajalle; koorahilaisten virsi. Kuulkaa tämä, kaikki kansat, ottakaa korviinne, maailman asukkaat kaikki, **2** sekä alhaiset että ylhäiset, niin rikkaat kuin köyhät. **3** Minun suuni puhuu viisautta, minun sydämeni ajatus on ymmärrystä. **4** Minä kallistan korvani kuulemaan mietelauseita, minä selitän ongelmani kannelta soittaa. **5** Miksi minä pelkäisin pahoina päävinä, kun minun vainoojani vääryys piirittää minut? **6** He luottavat tavaroihinsa ja kerskaavat suuresta rikkauudestaan. **7** Kukaan ei voi veljeänsä lunastaa eikä hänenestä Jumalalle sovitusta maksaa. **8** Sillä hänen sielunsa lunastus on ylen kallis ja jää iäti suorittamatta, **9** että hän saisi elää iankaikkisesti eikä kuolemaa näkisi. **10** Vaan hänen täytyy nähdä, että viisaat kuolevat, että tyhmät ja järjettömät myös hukkuvat ja jättävät toisille tavaransa. **11** He luulevat, että heidän huoneensa pysyvät iäti ja heidän asuntonsa polvesta polveen; he nimittävät maataloja nimensä mukaan. **12** Mutta ihmisten, mahtavinkaan, ei ole pysyväinen: hän on verrattava eläimiin, jotka hukkuvat. **13** Näin käy niiden, jotka itseenä luottavat, ja heidän perässään niiden, jotka mielistyvät heidän puheisiinsa. (Sela) **14** Kuin lammastalauma heidät viedään tuonelaan, kuolema heitä kaitsee, jo huomenna oikeamieliset astuvat heidän ylitseensä; tuonela kalvaa heidän hahmoansa, eikä heillä ole asuntoa. (Sheol h7585) **15** Mutta minun sieluni Jumala lunastaa tuonelan vallasta, sillä hän ottaa minut huomaansa. (Sela) (Sheol h7585) **16** Älä pelkää, jos joku rikastuu, jos hänen talonsa komeus karttuu. **17** Sillä kuollessaan ei hän otta mitään mukaansa, eikä hänen

komeutensa astu alas hänen jäljessänsä. **18** Vaikka hän eläissänsä kiittää itseään siunatuksi, vaikka sinua ylistetään, kun vietät hyviä päiviä, **19** täyty sinun mennä isiesi suvun tykö, jotka eivät ikinä enää valoa näe. **20** Ihminen, mahtavinkin, on ymmärrystä vailla, hän on verrattava eläimiin, jotka hukkuvat.

50 Aasafin virsi. Jumala, Herra Jumala, puhuu ja kutsuu maan auringon noususta hamaan sen laskuun. **2** Siiosta, jonka kauneus on täydellinen, Jumala ilmestyy kirkkauessa. **3** Meidän Jumalamme tulee eikä vaikene, hänen edellänsä käy kuluttava tulji ja hänen ympärillänsä väkevä myrsky. **4** Hän kutsuu taivaat ylhäältä ja maan, tuomitakseen kansansa: **5** "Kootkaa minun eteeni minun hurskaani, jotka uhreja urhaten ovat tehneet minun kanssani liiton". **6** Ja taivaat julistavat hänen vanhurskauttansa, sillä Jumala on tuomari. (Sela) **7** "Kuule, minun kansani, minä puhun; kuule, Israel, minä todistan sinua vastaan. Minä olen Jumala, sinun Jumalasi. **8** En minä sinun teurasuhreistasi sinua nuhtelee, ja sinun polttouhrisi ovat aina minun edessäni. **9** En minä ota häriä sinun talostasi enkä kauriita sinun tarhoistasi. **10** Sillä minun ovat kaikki metsän eläimet ja tuhansien vuorten karjat. **11** Minä tunnen kaikki vuorten linnut, ja kaikki, mikä kedolla liikkuu, on minun edessäni. **12** Jos minä isoaisin, en minä sitä sinulle sanoisi; sillä minun on maanpiiri ja kaikki, mitä siinä on. **13** Minäkö söisin hárkien lihaa tai joisin kauristen verta? **14** Uhraa Jumalalle kuitos ja täytä lupauksesi Korkeimmalle. **15** Ja avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua." **16** Mutta jumalattomalle Jumala sanoo: "Mikä sinä olet puhumaan minun käskyistäni ja ottamaan minun liittoni suuhusi? **17** Sinä, joka vihaat kuritusta ja heität minun sanani selkäsi taakse! **18** Jos sinä näet varkaan, niin sinä mielistyt häneen, ja sinä pidät yhtä avionrikkojain kanssa. **19** Sinä päästät suusi puhumaan pahaa, ja sinun kielesi punoo petosta. **20** Sinä istut ja puhut veljeäsi vastaan, sinä panettelet äitiä poikaa. **21** Näitä sinä teet, ja minäkö olisin vaiti? Luuletko, että minä olen sinun kaltaisesti? Minä nuhtelen sinua ja asetan nämä sinun silmäisi eteen. **22** Ymmärtäkää tämä te, jotka Jumalan unhotatte, etten minä raatelisi, eikä olisi pelastajaa. **23** Joka kiihosta uhraa, se kunnioittaa minua; joka ottaa tiestänsä vaarin, sen minä annan nähden Jumalan autuuden."

51 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi, kun profeetta Naatan tuli hänen luokseen, sen jälkeen kuin hän oli yhtynyt Batseebaan. Jumala, ole minulle armollinen hyvyysesi tähden; pyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden. **2** Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdistaa minut synnistäni. **3** Sillä minä tunnen rikokseeni, ja minun syntini on aina minun edessäni. **4** Sinua

ainoata vastaan minä olen syntiä tehnyt, tehnyt sitä, mikä on pahaa sinun silmissäsi; mutta sinä olet oikea puheessasi ja puhdas tuomitessasi. **5** Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitin on minut synnissä siittänyt. **6** Katso, tottuuta sinä tahdot salatuimpaan saakka, ja sisimmässäni sinä ilmoitit minulle viisauden. **7** Puhdista minut isopilla, että minä puhdistuisin, pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin. **8** Anna minun kuulla iloa ja riemuja, että ihastuisivat ne luut, jotka särkenyt olet. **9** Peitä kasvosi näkemästä minun syntejäni, pyhi pois kaikki minun pahat tekoni. **10** Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki. **11** Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkää ota minulta pois Pyhää Henkeäsi. **12** Anna minulle jälleen aututesi ilo, ja tue minua alittuen hengellä. **13** Minä tahdon opettaa väärille sinun tiesi, että syntiset sinun tykösi palajaisivat. **14** Päästää minut verenvioista, Jumala, minun aututteeni Jumala, että minun kieleni riemuitsisi sinun vanhurskaudestasi. **15** Herra, avaa minun huulen, että minun suuni julistaisi sinun kiitostasi. **16** Sillä ei sinulle kelpaa teurasuhri, sen minä kyllä antaisin; polttouhr ei ole sinulle mieleen. **17** Jumalalle kelpavaa uhri on särjetty henki; särjettyä ja murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, hylkää. **18** Osoita armossasi hyvyyttä Siiolle, rakenna Jerusalemin muurit. **19** Silloin sinulle kelpaavat oikeat teurasuhrit, polttouhr ja kokonaisuhrit; silloin Uhrataan hárkiä sinun alttarillasi.

52 Veisuunjohtajalle; Daavidin mietevirsi, kun edomilainen Dooeg tuli ja ilmoitti Saulille, sanoen hänelle: "Daavid on mennyt Ahimelekin taloon". Miksi kerskaat pahuudestasi, sinä väkivaltainen? Jumalan armo pysyy alati. **2** Sinun kielesi punoo turmiota, se on kuin tervä partaveitsi, sinä petoksen tekijä. **3** Sinä rakastat pahaa etkä hyväÄ, sinä puhut valhetta etkä totta. (Sela) **4** Sinä rakastat kaikkia surman sanoja, sinä kavalta kielit. **5** Sentähden myös Jumala kukistaa sinut ainiaaksi, hän tarttuu sinuun ja raastaa sinut majastasi, repaisee sinut juurinesi elävien maasta. (Sela) **6** Ja vanhurskaat näkevät sen ja pelkäävät, ja he nauravat häntä. **7** "Katso, sinä on mies, joka ei pitänyt Jumalaa turvanansa, vaan luotti suureen rikkautteensa ja röyhkeili häijydessänsä". **8** Mutta minä olen kuin viheriötsevä öljypuu Jumalan huoneessa, minä turvan Jumalan armoon aina ja iankalkkisesti. **9** Minä kuitän sinua iäti, että sen teit, ja minä odotan sinun hurskaittesi edessä sinun nimeäsi, sillä se on hyvä.

53 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Sairaus"; Daavidin mietevirsi. Hullu sano sydämessänsä: "Ei ole Jumalaa". Turmiollinen ja iljettävä on heidän väärä menonsa; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on. **2** Jumala katsoo taivaasta ihmislapsiin nähdäksensä, onko ketään ymmärtäväistä, ketään, joka etsii Jumalaa.

3 Mutta kaikki he ovat poikenneet pois, kaikki tyynni huudan Jumalaan, ja Herra pelastaa minut. 17 Illoin, kelvottomaksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, aamuun ja keskipäivällä minä valitan ja huokaan, ja mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään. 4 Eivätkö he mitään hän kuulee minun ääneni. 18 Hän päästää minun käsitää, nuo väärintekijät, jotka saavat leipänsä syömällä sieluni heistä rauhaan, etteivät he minua saavuta; sillä minun kansani, eivätkä avuksensa huuda Jumalaan? 5 Paljon on niitä, jotka ovat minua vastaan. 19 Jumala Siinä heidät valtaa kauhu, missä ei kauhistavaa ole; kuulee sen ja vastaa heille, hän, joka hallitsee hamasta sillä Jumala hajottaa niiden luut, jotka sinua saartavat. muinaisuudesta. (Sela) Sillä he eivät muuta mieltänsä Sinä saatat heidät häpeään, sillä Jumala hylkää heidät. eivätkä pelkää Jumalaan. 20 Tuo mies käy käsiksi niihin, 6 Oi, että Israelille tulisi pelastus Sionista! Kun Jumala jotka hänen kanssaan rauhassa elävät, hän rikkoo käänää kansansa kohtalon, silloin Jaakob riemuitsee, liittoonsa. 21 Hänen suunsa on voita sulavampi, mutta Israel iloitsee.

54 Veisunjohtajalle; kielisoittimilla; Daavidin mieteviksi, kun siifiläiset tulivat ja sanoivat Saulille: "Daavid piileskelee meidän luonamme". Jumala, pelasta minut nimesi voimalla, aja minun asiani väkevydelläsi. 2 Jumala, kuule minun rukoukseni, ota korviisi minun suuni sanat. 3 Sillä muukalaiset nousevat minua vastaan, ja väkivaltaiset väijyvät minun henkeäni, eivät he pidä Jumalaa silmäinsä edessä. (Sela) 4 Katso, Jumala on minun auttajani, Herra on minun sieluni tuki. 5 Kohdatkoon paha minun vihamiehiäni, hävitä heidät uskollisuudessasi. 6 Niin minä alttiisti sinulle uhraan, minä ylistän sinun nimeäsi, Herra, sillä se on hyvä. 7 Sillä hän pelastaa minut kaikesta häädästä, ja minun silmäni saa mielikseen katsella vihollisiani.

55 Veisunjohtajalle; kielisoittimilla; Daavidin mieteviksi. Jumala, ota korviisi minun rukoukseni, älä kätkeydy, kun minä armoa anon. 2 Kuuntele minua ja vastaa minulle. Minä kuljen rauhatonna murheessani ja huokaan, 3 koska vihamies huuttaa ja jumalaton ahdista; sillä he vyöryttäävät minun päälleni turmiota ja vihassa minua vainoavat. 4 Sydämeni minun rinnassani vapisee, kuoleman kauhut lankeavat minun päälleni. 5 Pelko ja tavistus valtaa minut, pöyrystys peittää minut. 6 Ja minä sanon: Olisipa minulla siivet kuin kyyhkysellä, niin minä lentäisin pois ja pääsisin lepoon! 7 Katso, minä pakenisin kauas ja yöpyisin erämäassa. (Sela) 8 Minä rientäisin pakopäikkaani rajuilman ja myrskyn alta. 9 Sekoita, Herra, tee eripuraiseksi heidän kielensä, sillä minä näen väkivaltaa ja riitaa kaupungissa. 10 Yötä päävää he sitä kiertävät, sen muureja pitkin, väärysty ja vaiva on sen keskellä. 11 Sen keskellä on turmio, sorto ja petos ei väisty sen torilta. 12 Sillä ei minua herja vihollinen-sen minä kestäisin-eikä minua vastaan ylvästele minun vihamieheni-hänen edestään minä voisinkin lympytä; 13 vaan sinä, minun vertaiseni, sinä, minun ystäväni ja uskottuni, 14 jonka kanssa me elimme suloisessa sovussa, yhdessä vaelsimme Jumalan huoneeseen juhlakansan kohinassa! 15 Karatkoon kuolema heidän kimppuunsa, menkööt he elävältä alas tuonelaan, sillä heidän asunnoissansa ja sydämissänsä vallitsee sula pahuus. (Sheol h7585) 16 Mutta minä

56 Veisunjohtajalle; veisataan kuin: "Mykkä kyyhkyinen kaukaisessa maassa". Daavidin laulu, kun filistealaiset ottivat hänet kiinni Gatisa. Jumala, ole minulle armollinen, sillä ihmiset minua polkevat, joka päivä he sotivat minua vastaan, ahdistavat minua. 2 Joka päivä minun vihamieheni minua polkevat; sillä paljon on niitä, jotka ylpeästi sotivat minua vastaan. 3 Mutta sinä päivänä, jota minä pelkäään, minä turvaan sinuun. 4 Jumalaan minä luotan ja ylistän hänen sanaansa, Jumalaan minä turvaan enkä pelkää. Mitä liha minulle tekisi? 5 Joka päivä he vääntelevät minun sanojani, kaikki heidän ajatuksensa tarkoittavat minulle pahaa. 6 He ahdistavat, he väijyvät minua, he vakoilevat minun askeleitani, sillä he tavoittavat minun henkeäni. 7 Hekö pahuudessaan pelastuisivat? Syökse, Jumala, vihassasi kansat maahan. 8 Sinä olet lukenut minun pakolaispäiväni; pane leiliisi minun kynneleeni, ovathan ne sinun kirjassasi. 9 Kerran väistyvät minun viholliseni, sinä päivänä, jona minä huudan; minä tiedän, että Jumala on minun puolellani. 10 Jumalaan minä luotan ja ylistän hänen sanaansa, Herraan minä luotan ja ylistän hänen sanaansa. 11 Jumalaan minä turvaan enkä pelkää. Mitä ihmisen minulle tekisi? 12 Minulla on lupaus täytettävänä sinulle, Jumala; minä maksan sinulle kiitosuhrit. 13 Sillä sinä pelastit minun sieluni kuolemasta, minun jalkani kompastumasta, että minä vaeltaisin Jumalan edessä, elävänä valkeudessa.

57 Veisunjohtajalle; veisataan kuin: "Älä turmele"; Daavidin laulu, kun hän pakeni Saulia luolaan. Jumala, ole minulle armollinen, ole minulle armollinen; sillä sinuun minun sieluni turvaa. Minä turvaan sinun siipiesi suojaan, kunnes onnettomuudet ovat ohitse. 2 Minä huudan Jumalaan, Korkeinta, avukseni, Jumalaan, joka vie minun asiani päätköseen. 3 Hän lähetää taivasta minulle pelastuksen, kun minua herjaavat

minun polkijani. (Sela) Jumala lähettää armonsa ja totuutensa. 4 Minun sieluni on jalopeurain keskellä, kaupunkia. 7 Katso, he purkavat suustaan sisuansa, minun täytyy maata tulutasuitsevaisten seassa, ihmisten, joiden hampaat ovat keihäitä ja nuolia ja joiden kieli on terävä miekka. 5 Korota itsesi yli taivasten, Jumala, ja kunniasi yli kaiken maan. 6 Verkon he virittivät minä ottan vaarin, sillä Jumala on minun linnani. 10 minun askelteni tielle, painovat minun sieluni maahan, kaivoivat eteeni kuopan, mutta itse he siihen suistuvat. (Sela) 7 Jumala, minun sydämeni on valmis, minun sydämeni on valmis: minä tahdon veisata ja soittaa. 8 Heidät harhailemaan ja syökse heidät maahan, Herra, Heräjä, minun sieluni; heräjä, harppu ja kannel. Minä meidän kilpemme. 12 Minkä he huulillaan puhuvat, sen tahdon herättää aamuruskon. 9 Herra, sinua minä kiiän he suullaan syntiä tekevät. Joutukoot he ylpeydessään kansojen joukossa, veisaan sinun kiirostasi kansakuntien keskellä. 10 Sillä suuri on sinun armosi ja ulottuu hamaan taivaisiin, ja sinun totuutesi pilviin asti. 11 Korota itsesi yli taivasten, Jumala, ja kunniasi yli kaiken maan.

58 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Älä turmele";

Daavidin laulu. Totisesti, onko vanhurskaus mykkä, ja te puhutte? Tekö tuomitsette oikein, te ihmislapset? 2 Ei, vaan te hankitsette sydämessänne väärystä, teidän kätenne käyttävät maassa väkirallan vaakaa. 3 Luopuneita ovat jumalattomat äidin kohdusta asti, eksyneitä valhettelijat hamasta äidin helmasta. 4 Heidän myrkynsä on niinkuin käärmeen myrky, he ovat kuin kuuro kyy, joka korvansa tutkitsee, 5 ettei se kuulisi lumoojan ääntä, taitavan taikojan loitsuja. 6 Jumala, särje hampaat heidän suustansa, Herra, murra nuorten jalopeurain raateluhamppaat. 7 Haihukoot he tyhjiin niinkuin vesi, joka valuu kuivii. Kun he ampuvat nuolensa, olkoot ne kuin kärjettömät. 8 Olkoot he niinkuin etana, joka sulaa mataessaan, niinkuin vaimon keskoiset, jotka eivät aurinkoa näe. 9 Ennenkuin teidän patanne tuntevat tulen altansa orjantappuroista, hän myrskyllään puhaltaa pois kaiken, niin raa'an kuin kypsärkin. 10 Vanhurskas iloitsee, kun hän näkee koston, hän pesee jalkansa jumalattoman veressä. 11 Silloin ihmiset sanovat: "Totisesti, vanhurskaalla on hedelmä; totisesti, on Jumala, joka tuomitsee maan päällä".

59 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Älä turmele";

Daavidin laulu, kun Saul lähetti vartioimaan hänen taloansa, tappaakseen hänet. Jumalani, pelasta minut vihollisistani, suojele minua niiltä, jotka nousevat minua vastaan. 2 Pelasta minut pahantekejöistä, vapahda minut murhamiehistä. 3 Sillä katso, he väijyvät minun henkeäni; julmurit kokoontuvat minua vastaan, vaikka en ole rikkonut enkä syntiä tehnyt, Herra. 4 Ilman minun syöttäni he juoksevat ja hankkiutuvat; heräjä, käy minua kohtaamaan ja katso. 5 Ja sinä, Herra, Jumala Sebaot, Israelin Jumala, heräjä kostamaan kaikille pakanoille. Älä säästää ketään uskotonta väärintekijää. (Sela) 6

He tulevat ehtoolla, ulvovat kuin koirat ja kiertävät totuutensa. 7 Katso, he purkavat suustaan sisuansa, miekat ovat heidän huulilanssa, sillä: "Kuka sen kuulee?" 8 Mutta sinä, Herra, naurat heille, sinä pidät kaikkia antaa minun nähdä iloni vihollisistani. 11 Älä heitä tapa, (Sela) 7 Jumala, minun sydämeni on valmis, minun sydämeni on valmis: minä otan vaarin, sillä Jumala on minun linnani. 10 minun armollinen Jumalani käy minua kohden, Jumala kaivoivat eteeni kuopan, mutta itse he siihen suistuvat. 13 Hävitä heidät vihassasi, hävitä olemattomiin, ja tietäkööt he, että Jumala hallitsee Jaakobissa, maan ääriin saakka. (Sela) 14 He tulevat ehtoolla, ulvovat kuin koirat ja kiertävät kaupunkia. 15 He harhailevat ruan haussa; elleivät tule ravituksi, he murisevat. 16 Mutta minä veisaan sinun väkevyydestäsi ja riemuisen aamulla sinun armostasi, sillä sinä olet minun linnani ja pakopaikkan minun hätäni päivänä. 17 Sinä, minun väkevyyteni, sinulle minä veisaan kiiosta, sillä Jumala on minun linnani ja minun armollinen Jumalani.

60 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Todistuksen ilja"; Daavidin laulu, opettavaksi, kun hän taisteli

Mesopotamian aramilaisia ja Sooban aramilaisia vastaan ja Jooab palasi ja voitti Suolalaaksossa edomilaiset, kaksitoista tuhatta miestä. Jumala, sinä hylkäsit meidät, sinä hajotit meidät ja olit vihastunut. Auta meidät ennallemme. 2 Sinä saatot maan järkkymään ja halkeilemaan, korja sen repeämät, sillä se horjuu. 3 Sinä olet antanut kansasi nähdä kovia päiviä; olet juottanut meitä pääihdyttävällä viinillä. 4 Mutta sinä olet antanut lipun niille, jotka sinua pelkäävät, että he kokoontuisivat sen turviin, jousta pakoon. (Sela) 5 Että sinun rakkaasi pelastetuksi tulisivat, auta oikealla kädeläsi ja vastaa meille. 6 Jumala on puhunut pyhäkössänsä! Minä riemuisen, minä jaan Sikemin ja mittaan Sukkotin laakson. 7 Minun on Gilead, minun on Manasse, Efraim on minun pääni suojuus, Juuda minun valtikkani. 8 Mooab on minun pesuastiani, Edomiin minä viskaan kenkäni; Filisteita, nostaa minulle riemuuhuto. 9 Kuka vie minut varustettuun kaupunkiin? Kuka saattaa minut Edomiin? 10 Etkö sinä, Jumala, hylijännyt meitä? Et lähtenyt, Jumala, meidän sotajoukkojemme kanssa! 11 Anna meille apu ahdistajaa vastaan, sillä turha on ihmisten apu. 12 Jumalan voimalla me teemme väkeviä tekova; hän tallaa meidän vihollisemme maahan.

61 Veisuunjohtajalle; kielisoittimilla; Daavidin virsi.

Kuule, Jumala, minun huutoni, huomaan minun rukoukseni. 2 Maan ääristä minä sinua huudan, kun sydämeni näännyty. Saata minut kalliolle, joka on minulle

liian korkea. 3 Sillä sinä olet minun turvapaikkani, he joutuvat aavikkosutten osaksi. 11 Mutta kuningas vahva torni vihollista vastaan. 4 Suo minun asua on iloitseva Jumalassa; hän on jokaisen kerskaus, sinun majassasi iankaikkisesti, turvautua sinun siipiesi joka hänen kauttansa vannoo. Sillä valhettelijain suu suojaan. (Sela) 5 Sillä sinä, Jumala, kuulet minun tukitaan.

lupaukseni, sinä annat perinnöni nille, jotka sinun nimeäsi pelkäävät. 6 Sinä lisätätkin kunkaalle päivää päiviin; hänen vuotensa jatkukoot polvesta polveen. 7 Hallitkoön hän iankaikkisesti Jumalan kasvojen edessä; säädä armo ja totuu häntä varjelemaan. 8 Niin minä veisaan iankaikkisesti sinun nimesi kiitosta, täytän lupaukseni päivästä päivään.

62 Veisunjohtajalle; Jedutunin tapaan; Daavidin virsi. Jumala yksin minun sieluni hiljaisuudessa odottaa, hänettä tulee minulle apu. 2 Hän yksin on minun kallioni, minun apuni ja turvani: en minä suuresti horju. 3 Kuinka kauan te yhtä mestä ahdistatte, hänet yhdessä surmataksenne, niinkuin hän olisi kaatava seinä, niinkuin murrettu muuri? 4 He vain pitävät neuvoa, miten syöstä hänet korkeudestaan. He rakastavat valhetta, he siunaavat suullansa ja kiroavat sydämessänsä. (Sela) 5 Odota yksin Jumalaan hiljaisuudessa, minun sieluni, sillä hänettä tulee minun toivoni. 6 Hän yksin on minun kallioni, minun apuni ja turvani: en minä horju. 7 Jumalassa on minun apuni ja kunniani. Minun väkevyytteni kallio, minun turvani on Jumala. 8 Turvatkaa häneen joka aika, te kansa; vuodattakaa hänen eteensä sydämenne. Jumala on meidän turvamme. (Sela) 9 Vain tuulen henkäystä ovat ihmiset, vain valhetta ihmisten lapset: kaikki he nousevat vaa'assa ylös köyväisempinä kuin tuulenhenkäys. 10 Älkää luottako väkivaltaan, älkää turhaan panko toivoanne ryöstettyyn tavaraan. Jos rikkautta karttuu, älkää siihen sydäntanne kiinnittäkö. 11 Kerran on Jumala sanonut, kahdesti olen sen kuullut: väkevys on Jumalan. 12 Ja sinun, Herra, on armo; sillä sinä maksat kullekin hänen tekojensa mukaan.

63 Daavidin virsi, kun hän oli Juudan erämaassa. Jumala, sinä olet minun Jumalani, sinua minä etsin varhain; sinua minun sieluni janoaa, sinua halajaa minun ruumiini kuivassa ja näentyvässä, vedettömässä maassa. 2 Niin minä katselin sinua pyhäkössä, nähdäkseni sinun voimasi ja kunniasi. 3 Sillä sinun armosi on parempi kuin elämä, minun huulen ylistäkööt sinua. 4 Niin minä kiittän sinua elinaikani, nostan käteni sinun nimeesi. 5 Minun sieluni ravitaan niinkuin lihavuudella ja rasvalla, ja minun suuni ylistää sinua riemuitsevilla huulilla, 6 kun minä vuoteessani sinua muistan ja ajattelen sinua yön vartiohetkinä. 7 Sillä sinä olet minun apuni, ja sinun siipiesi suoressa minä riemuitsen. 8 Minun sieluni riippuu sinussa kiinni, sinun oikea kätesi tukee minua. 9 Mutta he etsivät minun henkeäni omaksi turmiokseen, he menevät maan syvyyksiin. 10 Heidät annetaan miekalle alittiaksi,

64 Veisunjohtajalle; Daavidin virsi. Kuule, Jumala, minun ääneni, kun minä valitan, varjelle minun elämäni vihollisen pelosta. 2 Kätke minut pahain seuralta, väärintekijän riehuvalta joukolta, 3 jotka hiovat kielensä kuin miekan, jännittävät jousensa, nuolinaan karvaat sanat, 4 salaa ampuaksensa nuhteettoman. He ampuvat häntä äkisti eivätkä kavaha. 5 He pysyvät lujina pahoissa aikeissaan, he kehuvat, kuinka he virittävät pauloja, he sanovat: "Kuka ne näkee?" 6 He miettivät väärityksiä: "Meillä on juoni valmiaksi mietittyvä". Syvä on miehen sisu ja sydän. 7 Mutta Jumala ampuu heidät nuolella, äkisti kohtaavat heitä iskut. 8 He joutuvat kompastukseen, heidän oma kielensä langettaa murrettu muuri? 9 Ja kaikki ihmiset peljästyvät; he julistavat heiänsä. 10 Ja kaikesta ihmisestä tuli Jumalan töitä ja ottavat vaarin hänen teistansa. (Sela) 11 Odota yksin Jumalaan hiljaisuudessa, minun Vanhurskas iloitsee Herrassa ja turvaa häneen, ja kaikki oikeamieliset kerskaavat.

65 Veisunjohtajalle; Daavidin virsi, laulu. Jumala, hiljaisuudessa kiitetään sinua Sionissa, ja sinulle täytetään lupaus. 2 Sinä kuulet rukouksen: sinun tykösi tulee kaikki liha. 3 Minun syntivelkani ovat ylen raskaat, mutta sinä annat anteeksi meidän rikoksemme. 4 Autuas se, jonka sinä valitset ja otat tykösi, esikartanoissasi asumaan! Salli meidän tulla ravituiksi sinun huoneesi hyvyydellä, sinun temppelisi pyhyydellä. 5 Ihmeellisillä teoilla sinä vastaat meille vanhurskaudessa, sinä, meidän autuutemme Jumala, sinä, kaikkien maan ääret ja kaukaisen meren turva, 6 joka voimallas vahvistat vuoret ja olet vyötetty väkevyydellä; 7 sinä, joka asetat merten pauhinan ja niiden aaltojen pauhinan ja kansojen metelin, 8 niin että ne, jotka niiden äärellä asuvat, hämmästyvät sinun ihmeitäsi; aamun ja ehtoon ääret sinä täytät riemulla. 9 Sinä pidät maasta huolen, kastelet sen runsaasti, sinä teet sen ylen rikkaaksi. Jumalan virta on vettä täynnä. Sinä valmיסטat heidän viljansa, sillä niin sinä valmiston maan. 10 Sinä kastelet sen vaot, sinä muhennat sen multapaakut, sadekuuroilla sinä sen pehmität ja siunaat sen laihon. 11 Sinä kaunistat vuoden hyvyydälläsi, ja sinun askeleesi tiukkuvat lihavuutta. 12 Erämaan laitumet tiukkuvat, ja kukkulat vyöttäytyvät riemuun. 13 Kedot verhoutuvat lammasmauoihin, ja vilja peittää laakso. Riemuitaan ja lauletaan!

66 Veisunjohtajalle; laulu, virsi. Kohottakaan Jumalalle riemuuhunto, kaikki maa, 2 veisatkaa hänen nimensä kunniaa, antakaa hänelle kunnia ja ylistys. 3 Sanokaa Jumalalle: "Kuinka peljättävät ovat sinun

tekosi!" Sinun suuren voimasi tähden sinun vihollisesi matelevat sinun edessäsi. 4 Kaikki maa kumartakoon sinua ja veisatkoon sinun kiirostasi, veisatkoon sinun nimesi kiirosta. (Sela) 5 Tulkaa ja katsokaa Jumalan töitä: hän on peljättävä teoissansa ihmisten lapsia kohtaan. 6 Meren hän muutti kuivaksi maaksi, jalkaisin käytti virran poikki; silloin me iloitsimme hänestä. 7 Hän hallitsee voimallansa iankalkkisesti, hänen silmänsä varitoitsevat kanoja; niskoittelijat älkööt nostako päättänsä. (Sela) 8 Kiittääkää, te kansat, meidän Jumalaamme, korkealle kaiuttakaa hänen ylistystänsä. 9 Hän antaa meidän sielullemme elämän eikä salli meidän jalkamme horjuu. 10 Sillä sinä, Jumala, olet koetellut meitä, olet sulattanut meitä, niinkuin hopea sulatetaan. 11 Sinä veit meidät verkkoon, panit kuorman meidän lanteilleemme. 12 Sinä annoit ihmisten ajaa päämme päällitse, me joudumme tuleen ja veteen. Mutta sinä veit meidät yltäkylläisyyteen. 13 Minä tuon sinun huoneeseesi polttouhreja, täytän sinulle lupaukseni, 14 joihin minun huuleni avautuivat ja jotka minun suuni hädässäni lausui. 15 Lihavat polttouhrit, minä sinulle uhraan ynnä oinasten uhrituoksun; minä uhraan sinulle härkiä ja kauriita. (Sela) 16 Tulkkaa, kuulkaa, niin minä kerron teille, kaikki te Jumalaa pelkääväiset, mitä hän on minun sielulleni tehnyt. 17 Häntä minä suullani huusin, ja ylistys tuli minun kielesseni. 18 Jos minulla olisi vääryys sydämessäni, ei Herra minua kuulisi. 19 Mutta Jumala kuuli minua ja otti vaarin minun rukoukseni äänestä. 20 Kiitetyt olkoon Jumala, joka ei hyljänyt minun rukoustani eikä ottanut minulta pois armoansa.

5 Hän on orpojen isä ja leskien puolustaja, Jumala pyhässä asunnossansa, 6 Jumala, joka antaa hyljättyile kodin ja johtaa vangitut onneen. Vain niskoittelijat asuvat kuivassa maassa. 7 Jumala, kun sinä kävit kansasi edellä, kun sinä kuljitt erämaassa, (Sela) 8 niin maa vapsi ja taivaat tiukkuivat Jumalan kasvojen edessä, Siinai vapsi Jumalan, Israelin Jumalan, kasvojen edessä. 9 Runsaalla sateella sinä, Jumala, kostutit perintömaasi; ja kun se oli näännyksissä, niin sinä virvoitit sen. 10 Sinun laumasi asettui siihen; hyvydessäsi, Jumala, sinä sen kurjille valmistit. 11 Herra antaa sanoman, suuri on voitonsanoman saatajatarten joukko: 12 "Sotajoukkojen kuninkaata pakenevat, he pakenevat, ja perheen emäntä jakaat saaliin. 13 Jäätteköt makailemaan karjatarhojen vaiheille? Kyyhyksen siivet ovat hopealla silatut, sen sulat keltaisella kullalla! 14 Kun Kaikkivaltias siellä hajotti kuninkaat, satoi lunta Salmonilla." 15 Baasanin vuori on Jumalan vuori, Baasanin vuori on monihuippuinen vuori. 16 Miksi te, monihuippuiset vuoret, karsaasti katsotte vuorta, jolla Jumala on mielistyntä asumaan? Totisesti, Herra asuu siellä iankalkkisesti. 17 Jumalan sotavaunuja on kymmenet tuhannet, on tuhannen kertaa tuhannet; Herra on niiden keskellä, pyhyydessään niinkuin Siinai. 18 Sinä astuit ylös korkeuteen, otit vankeja saaliiksesi, sait ihmisiä lahjaksesi: niskoittelijatkin joutuvat asumaan Herran Jumalan tyköän. 19 Kiitetyt olkoon Herra joka päivä. Meitä kantaa Jumala, meidän apumme. (Sela) 20 Meillä on Jumala, Jumala, joka auttaa, ja Herra, Herra, joka kuolemasta vapaahtaa. 21 Mutta Jumala murskaa vihollistensa pään, niiden karvaisen

67 Veisuunjohtajalle; kielisoittimilla; virsi, laulu.
Jumala olkoon meille armollinen ja siunatkoon
meitä, hän valistakoon kasvonsa meille, (Sela) 2
että maan päällä tunnettaisiin sinun tiesi, kaikissa
pakanakansoissa sinun apusi. 3 Sinua, Jumala, kansat
kiittäkööt, sinua kaikki kansat kiittäkööt. 4 Iloitkoot ja
riemuitkoot kansakunnat, sillä sinä tuomitset kansat
oikein ja johdatat kansakunnat maan päällä. (Sela) 5
Sinua, Jumala, kansat kiittäkööt, sinua kaikki kansat
kiittäkööt. 6 Maa on satonsa antanut. Siunatkoon meitä
Jumala, meidän Jumalamme. 7 Siunatkoon meitä
Jumala, ja peljätkööt häntä kaikki maan äaret.

68 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi, laulu. Jumala nousee, hänen vihollisensa hajaantuvat, hänen vihamiehensä pakenevat hänen kasvojensa edestä.
2 Sinä hajotat heidät, niinkuin savu hajoaa; niinkuin vaha sulaa tulen hohteessa, niin jumalattomat häviävät Jumalan kasvojen edessä. **3** Mutta vanhurskaat iloitsevat ja riemuitsevat Jumalan kasvojen edessä, he ihastuvat ilosta. **4** Laulakaa Jumalalle, veisatkaa hänen nimensä kiitosta. Tehkää tie hänelle, joka kiittää halki arojen. Hänen nimensä on Herra, riemuitkaa hänen kasvojensa edessä.

5 Hän on orpojen isä ja leskien puolustaja, Jumala pyhässä asunnossansa, 6 Jumala, joka antaa hyljätyille kodin ja johtaa vangitut onneen. Vain niskoittelijat asuvat kuivassa maassa. 7 Jumala, kun sinä käävit kansasi edellä, kun sinä kuljitt erämäassa, (Sela) 8 niin maa vapsi ja taivaat tiukkuivat Jumalan kasvojen edessä, Siinai vapsi Jumalan, Israelin Jumalan, kasvojen edessä. 9 Runsaalla sateella sinä, Jumala, kostutit perintömaasi; ja kun se oli näännyksissä, niin sinä virvoitit sen. 10 Sinun laumasi asettui siihen; hyvydessäsi, Jumala, sinä sen kurjille valmistit. 11 Herra antaa sanoman, suuri on voitonsanoman saattajatarten joukko: 12 "Sotajoukkojen kuninkaat pakenevat, he pakenevat, ja perheen emäntä jakaa saaliin. 13 Jäättekö makaillemaan karjatarhojen vaiheille? Kyyhkysen siivet ovat hopealla silatut, sen sulat keltaisella kullalla! 14 Kun Kaikkivaltias siellä hajotti kuninkaat, satoi lunta Salmonilla." 15 Baasanin vuori on Jumalan vuori, Baasanin vuori on monihuippuinen vuori. 16 Miksi te, monihuippiset vuoret, karsaasti katsotte vuorta, jolla Jumala on mielistyntä asumaan? Totisesti, Herra asuu siellä iankaikkesti. 17 Jumalan sotaavaunuja on kymmenet tuhannet, on tuhannen kertaa tuhannet; Herra on niiden keskellä, pyhyydessään niinkuin Siinai. 18 Sinä astuit ylös korkeuteen, otit vankeja saaliiksesi, sait ihmisiä lahjaksesi: niskoittelijatkin joutuvat asumaan Herran Jumalan tyköän. 19 Kiitetty olkoon Herra joka päivä. Meitä kantaa Jumala, meidän apumme. (Sela) 20 Meillä on Jumala, Jumala, joka auttaa, ja Herra, Herra, joka kuolemasta vapauttaa. 21 Mutta Jumala murskaa vihollistensa päään, niiden karvaisen päälaen, jotka synneissänsä vaeltavat. 22 Herra sanoo: "Baasanista minä heidät palautan, palautan meren syvyysistä, 23 että sinä polkisit jalkasi vereen, että sinun koiriesi kieli saisi osansa vihollisista". 24 Julkinähtäväät ovat sinun juhlasaatosi, Jumala, minun Jumalani, kuninkaani juhlasaatos pyhäkössä. 25 Laulajat kävät edellä, kanteleensoittojat jäljessä, keskellä nuoret naiset vaskirumpuja lyöden. 26 Kiittääkää Jumala seurakunnan kokouksissa, kiittääkää Herraa te, jotka olette Israelin läheestä. 27 Tuolla on Benjamin, nuorin, heitä johtaan, Juudan ruhtinaat joukkoinensa, Sebulonin ruhtinaat, Naftalin ruhtinaat. 28 Sinun Jumalasi on säätänyt sinulle vallan. Vahvista, Jumala, minkä olet hyväksemme tehnyt. 29 Sinun tempelissi tähden, joka kohoa Jerusalemissa, kuninkaat tuovat sinulle lahoja. 30 Käske ankarasti ruovikon petoa, härkien laumaa ynnä vasikoita, kansoja, lankeamaan maahan hopeaharkkoinensa. Hän hajottaa kansat, jotka sotia rakastavat. 31 Mahtavat saapuvat Egyptistä, Etiopia kiuruuttaa ojentamaan käsänsä Jumalan puoleen. 32 Te maan valtakunnat, laulakaa Jumalalle, veisatkaa Herran kiitosta, (Sela) 33 hänen, joka kiittää ikuisen taivasten taivaissa! Katso, hän antaa äänellänsä väkevän ivlynän.

34 Antakaa väkevyyss Jumalalle! Hänen herrautensa vainoavat sitä, jota sinä olet lyönyt, he juttelevat niiden on Israelin yllä ja hänen voimansa pilvien tasalla. **35** tuskista, joita sinä olet haavoittanut. **27** Lisää heille Peljättävä on Jumala, joka ilmestyy sinun pyhäköstäsi, rikosta rikoksen päälle, ja sinun vanhurskauteesi he Israelin Jumala. Hän antaa kansallensa voiman ja älkööt pääskö. **28** Pyyhittäkön heidät pois elämän kirjasta, älköönkä heitä kirjoitettako vanhurskasten lukuun. **29** Mutta minä olen kurja ja vaivattu, suojaatko minua sinun apusi, Jumala, **30** niin minä veisuulla kiiän Jumalan nimeä ja ylistän häntä kiitosvirsiillä.

31 Se on Herralle otollisempi kuin härkä, kuin mulli, sarvipää ja sorkkajalka. **32** Nöyrät näkevät sen ja riemuitsevat; elpykön teidän sydämenne, teidän, jotka etsitte Jumala. **33** Sillä Herra kuulee köyhää eikä halveksi vankejansa. **34** Kiittäkööt häntä taivaat ja maa, meret ja kaikki, mitä niissä liikkuu. **35** Sillä Jumala on pelastava Siionin ja rakentava Juudan kaupungit, niin että he asettuvat niihin ja omistavat ne. **36** Hänen palvelijainsa jälkeläiset saavat sen perinnökseen, ja ne, jotka hänen nimeänsä rakastavat, saavat asua siinä.

69 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Liljat"; Daavidin virsi. Pelasta minut, Jumala, sillä vedet käyvät minun sieluuni asti. **2** Minä olen vajonnut syvään, pohjattomaan liejuun, olen joutunut vetten syvyyskiin, ja virta tulvii minun ylitseni. **3** Minä olen väsynyt huutamisesta, minun kurkkuni kuvettuu, minun silmäni ovat rauenneet odottaessani Jumalaani. **4** Enemmän kuin hiukksia päässäni on niitä, jotka minua syöttämästi vihaavat; paljon on niitä, jotka tahtovat tuhota minut, jotka syttää ovat vihollisiiani; mitä en ole ryöstänyt, se tätyy minun maksaa. **5** Jumala, sinä tunnet minun hulluuteni, eivätkä minun vikani ole sinulta salassa. **6** Älä anna minussa häpeään joutua niiden, jotka odottavat sinua, Herra, Herra Sebaot. Älä salli minussa pettyä niiden, jotka etsivät sinua, Israelin Jumala. **7** Sillä sinun tähtesi minä kärjinsä herjausta, pilkka peittää minun kasvoni. **8** Veljilleni minä olen tullut vieraaksi, olen tullut oudoksi äitiini lapsille. **9** Sillä kiivaus sinun huoneesissä puolesta on minut kuluttanut, ja niiden herjaukset, jotka sinua herjaavat, ovat sattuneet minuun. **10** Minä, minun sieluni itki ja paastosi, mutta siitä koitui minulle vain herjausta. **11** Minä pukeuduin säkkipukuun, mutta tulin sananparreksi heidän suussaan. **12** Porteissa-istujat minusta jaaritelevat, ja väkiämuain juojat minusta laulavat. **13** Mutta minä rukoilen sinua, Herra, otollisella ajalla, sinua, Jumala, sinun suuren laupeutesi turvin. Vastaa minulle pelastavan uskollisuutesi tähden. **14**

Päästä minut loasta, etten siihen vajoa, auta, että pääsen vihollisistani ja syvistä vesistä. **15** Älä anna vettien vuon minua upottaa, syvyyden minua niellä ja kuilun sulkea suutaan minun ylitseni. **16** Vastaa minulle, Herra, sillä sinun armosi on hyvä, käännyn minun puoleeni suressa laupeudessasi. **17** Älä peitä kasvojasi palvelijaltasi, sillä minä olen ahdistuksessa; joudut, vastaa minulle. **18** Lähesty minun sieluani ja lunasta se, vapahda minut vihollisteni tähden. **19** Sinä tiedät minun häväistykseni, minun häpeäni ja pilkkani, sinun edessäsi ovat julki kaikki minun ahdistajani. **20** Häväistys on särkenyt minun sydämeni, minä olen käynyt heikoksi; minä odotin säätiä, mutta en saanut, ja lohduttajia, mutta en löytänyt. **21** Koiruohohe antoivat minun syödäkseni ja juottivat minulle janooni hapanviiniä. **22** Tulkoon heidän pöytänsä heille paulaksi, ansaksi noille suruttomille. **23** Soetkoot heidän silmänsä, niin etteivät näe, ja saata heidän lanteensa alati horjumaan. **24** Vuodata vihastuksesi heidän päällensä, ja yllättäkön heidät sinun vihasi hehku. **25** Joutukoon heidän leiripaikkansa autoiksi, älköön heidän majoisanssa asukasta olko. **26** Sillä he

70 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi; syntiä tunnustettaessa. Jumala, riennä minua pelastamaan, riennä minun avukseni, Herra. **2** Joutukoot häpeään ja punastukoot ne, jotka minun henkeäni väijyvät; perätyköt ja saakoot häpeän ne, jotka tahtovat minulle onnettomuutta. **3** Kääntyköt takaisin häpeissänsä ne, jotka sanovat: "Kas niin, kas niin!" **4** Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa kaikki, jotka sinua etsivät; joille sinun apusi on rakas, ne sanokoot aina: "Ylistetty olkoon Jumala!" **5** Mutta minä olen kurja ja köyhä; Jumala, riennä minun tykoni. Sinä olet minun apuni ja vapauttajani; Herra, älä viivy.

71 Sinuun, Herra, minä turvaan, älä salli minun joutua häpeään iankaikkisesti. **2** Pelasta minut, vapahda minut vanhurskaudessasi, kallista korvasi minun puoleeni ja auta minua. **3** Ole minulle kallio, jolla saan asua ja jonne aina saan mennä, sinä, joka olet säätänyt minulle pelastuksen. Sillä sinä olet minun kallioni ja linnani. **4** Jumalani, vapauta minut jumalattoman kädestä, väärän ja väkivaltaisen kourista. **5** Sillä sinä olet minun toivoni, Herra, Herra, minun turvani hamasta nuoruudestani. **6** Sinä olet minun tukeni syntymästäni saakka, sinä päästät minut äitiini kohdusta; sinua minä alati ylistän. **7** Monelle minä olen kuin kummitus, mutta sinä olet minun vahva suojan. **8** Minun suuni on täynnä sinun kiitostasi, täynnä sinun ylistystäsi kaiken päivää. **9** Älä heitä minua pois minun vanhalta iälläni, älä hylkää minua, kun voiman loppuu. **10** Sillä minun viholliseni puhuvat minusta; ne, jotka väijyvät minun henkeäni, neuvottelevat keskenänsä: **11** "Jumala on hänet hyljänyt; ajakaa häntä takaa ja ottakaa kiinni, sillä auttaja ei ole". **12** Jumala, älä ole minusta kaukana, Jumalani, riennä minun avukseni. **13** Joutukoot häpeään ja hukkukoot ne, jotka vainoavat

minun sieluani; peittäköön häpeä ja pilkka ne, jotka myöten, sen hedelmä huojukoon niinkuin Libanon; hankkivat minulle onnettamuutta. 14 Mutta minä odotan ja kansaa nouskoon kaupungeista niinkuin kasveja alati, ja yhäti minä sinua kiiän. 15 Minun suuni on maasta. 17 Pysyköön hänen nimensä iankaikkisesti, julistava sinun vanhurskauttasi, sinun pelastustekoja ja versokoon hänen nimensä, niin kauan kuin aurinko kaiken päivää, sillä niiden määrään en minä tunne. 16 paistaa. Hännessä he itseänsä siunatkoot, ja kaikki Herran, Herran väkeviä tekijöitä minä tuon julkii, minä kansakunnat ylistäköön häntä onnelliseksi. 18 Kiietetty ylistän sinun vanhurskauttasi, sinun ainoan. 17 Jumala, olkoon Herra Jumala, Israelin Jumala, ainoa, joka sinä olet opettanut minua hamasta nuoruudestani, ja ihmiteitä tekee. 19 Kiitetty olkoon hänen kunniansa yhä vielä minä sinun ihmietäsi julistan. 18 Älä, Jumala, nimi iankaikkisesti, ja kaikki maa olkoon täynnä hänen minua hylkää vanhaksi ja harmaaksi tultuani, niin minä kunniaansa. Amen, amen. 20 Daavidin, lisain pojani, julistan sinun käsivartesi voimaa nousevalle polvelle, rukoukset päättävät.

sinun väkevyyttäsi kaikille vielä tuleville. 19 Jumala, sinun vanhurskautesi ulottuu hamaan korkeusii, sinun, joka teet niin suuria. Jumala, kuka on sinun vertaisesi? 20 Sinä, joka olet antanut meidän kokea paljon ahdistusta ja onnettamuutta, sinä viroitat meidät jälleen henkiin, ja maan syvyyksistä sinä tuot meidät takaisin. 21 Anna minun arvoni kasvaa ja lohduta minua jälleen. 22 Niin minä myös ylistän harpulla sinua, sinun uskollisuuttasi, minun Jumalani, soitan kanteleella kiiosta sinulle, sinä Israelin Pyhä. 23 Minun huullen riemuitsevat, kun minä sinulle soitan, ja myös minun sieluni, jonka sinä olet lunastanut. 24 Minun kieleni julistaa sinun vanhurskauttasi kaiken päivää, sillä häpeän ja pilkkaan ovat joutuneet ne, jotka hankkivat minulle onnettamuutta.

72 Salomon virsi. Jumala, anna kuninkaan tuomitai, niinkuin sinä tuomitset, anna vanhurskautesi kuninkaan pojalle. 2 Tuomitkoon hän sinun kansaasi vanhurskaasti ja sinun kurjiasi oikeuden mukaan. 3 Vuoret kantakoot rauhaa kansalle, niin myös kukkulat, vanhurskauden voimasta. 4 Auttakoon hän kansan kurjat oikeuteen, pelastakoon köyhän lapset ja musertakoon sortajan. 5 Niin he pelkäävät sinua, niin kauan kuin aurinko paistaa ja kuu kumottaa, polvesta polveen. 6 Hän olkoon niinkuin sade, joka nurmikolle vuotaa, niinkuin sadekuuro, joka kostuttaa maan. 7 Hänen päivinänsä vanhurskas kukoistaa, ja rauha on oleva runsas siihen saakka, kunnes kuuta ei enää ole. 8 Hallitkoon hän merestä mereen ja Eufrat-virrasta maan ääriin saakka. 9 Hänen edessänsä erämaan asujat polvistuvat, ja hänen vihollisensa nuolevat tomua. 10 Tarsiin ja saarten kuninkaat tuovat lahoja, Saban ja Seban kuninkaat vero maksavat. 11 Häntä kumartavat kaikki kuninkaat, kaikki kansakunnat palvelevat häntä. 12 Sillä hän pelastaa köyhän, joka apua huuttaa, kurjan ja sen, jolla ei auttajaa ole. 13 Hän armahtaa vaivaista ja köyhää ja pelastaa köyhän sielun. 14 Hän lunastaa heidän sielunsa sorrosta ja väkivallasta, ja heidän verensä on hänen silmissään kallis. 15 Hän eläköön, ja hänelle tuotakoon Saban kultaa; hänen puolestansa rukoiltakoon alati, ja siunattakoon häntä lakkaamatta. 16 Maa kasvakoon runsaasti viljaa, vuorten huippuja

73 Asafin virsi. Totisesti, Jumala on hyvä Israellille, niille, joilla on puhdas sydän. 2 Mutta minun jalkani olivat vähällä kompastua, askeleeni olivat aivan liukaitaa. 3 Sillä minussa nousi kateus ylvästeliijoitaa kohtaan, kun minä näin jumalattomien menestyvän. 4 Sillä he ovat vaivoista vapaat kuolemaansa asti, he ovat voimakkaita ja lihavat. 5 Eivät he koe muitten kuolevaisten tuskia, eikä heitä vaivata niinkuin muita ihmisiä. 6 Sentähden on ylpeys heillä kaulakoristeena, väkivalta on puku, joka heidät verhoaa. 7 Heidän silmänsä pullistuvat ulos heidän lihavuudestaan, heidän sydämensä kuvittelut kulkevat valtoimina. 8 He pilkkaavat ja puuhuvat väkivallan puheita pahuudessansa, he puuhuvat kuin korkeksista. 9 Heidän suunsa tavoittelee taivasta, ja heidän kielensä kulkee pitkin maata. 10 Sentähden heidän kansansa liitty heihin ja särpii vettä kyllälti. 11 Ja he sanovat: "Kuinka Jumala sen tietäisi, onko tietoa Korkeimmalla?" 12 Katso, nämä ovat jumalattomat; kuitenkin he elävät ainaisessa rauhassa ja rikastuvat yhäti. 13 Turhaan minä olen pitänyt sydämeni puhtaana ja pessyt käteni viattomuudessa: 14 minua vaivataan joka aika, ja minä saan joka aamu kuriustaa. 15 Jos olisin sanonut: "Noin minäkin puhun", katso, niin minä olisin ollut petollinen koko sinun lastesi sukua kohtaan. 16 Minä mietin päästäkseni tästä selvyteen; mutta se oli minulle ylen vaikeata, 17 kunnes minä pääsin sisälle Jumalan pyhiin salaisuuksiin ja käsitin, mikä heidän loppunsa on oleva. 18 Totisesti, sinä panet heidät liukkaalle, perikatoon sinä heidät syökset. 19 Kuinka he joutuvatkaan äkisti turmioon! He hukkuvat, heidän loppunsa on kauhistava. 20 Niinkuin unen käy herätessä, niin sinä, Herra, kun heräjät, heidän valhekuvansa hylkäät. 21 Kun minun sydämeni katkeroutui ja minun munaskuihini pisti, 22 silloin minä olin järjetön enkä mitään älynnyt, olin sinun edessäsi kuin nauta. 23 Kuitenkin minä pysyn alati sinun tykönäsi, sinä pidät minua kiinni oikeasta kädestäni. 24 Sinä talutat minua neuvosi mukaan ja korjaat minut viimein kunniaan. 25 Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja kun sinä olet minun kanssani, en minä mistään maan pääällä huoli. 26 Vaikka minun ruumiini ja sieluni näentyisi, Jumala on minun sydämeni kallio ja minun osani iankaikkisesti. 27 Sillä katso, jotka

sinusta eriävät, ne hukkuvat, sinä tuhoat kaikki, jotka haureudessa sinusta luopuvat. 28 Mutta minun onneni on olla Jumalaa lähellä, minä panen turvani Herraan, Herraan, kertoakseeni kaikkia sinun tekojasi.

74 Aasafin mietevirsi. Miksi sinä, Jumala, hylkäsit meidät ainiaaksi, miksi suitsuua sinun vihasi laitumesi lampaita vastaan? 2 Muista seurakuntaasi, jonka muinoin omaksesi otit, jonka lunastit perintösvuoksesi. Muista Siiönin vuorta, jolla sinä asut. 3 Ohjaa askeleesi ikuisille rauniolle. Vihollinen on raiaskanut kaiken pyhäkössä. 4 Sinun vihollisesi huusivat kokoushuoneessasi, he pystyttivät omat merkkinsä merkeiksi sinne. 5 Näytti, kuin olisi tiheässä metsässä kirveitä heilutettu korkealle. 6 Niin he löivät kaikki sen veistokset kirveillä ja nuijilla rikki. 7 He pistivät sinun pyhäköksi tuleen, he häväisivät, panivat maan tasalle sinun nimesi asumuksen. 8 He sanoivat sydämessään: "Me hävitämme heidät kaikki tyynni". He polttivat kaikki jumalanpalvelushuoneet maasta. 9 Merkkejämme me emme näe, ei ole enää profeettaa, eikä ole joukkosamme ketään, joka tietäisi, kuinka kauan. 10 Kuinka kauan, Jumala, vihollinen saa herjata, vihamies pilkata sinun nimeäsi lakkamatta? 11 Miksi pidätät kättäsi, oikeata kättäsi? Vedä se povedasi ja hävitä heidät. 12 Jumala on minun kuninkaani ammosista ajoista, hän toimittaa pelastuksen maan päällä. 13 Sinä voimallasi halkaisit meren, sinä musersit lohikäärmeitten päät vetten päällä. 14 Sinä ruhjoit rikki Leviatanin päät, sinä annoit häneltä ruuaksi erämaan eläinten laumalle. 15 Sinä puhkaisit kuohumaan lähteensä ja puron, sinä kuivasit väkevät virrat. 16 Sinun on päivä, sinun on yö, sinä valmistit valon ja auringon. 17 Sinä määräsit kaikki maan rajat, sinä asetit kesän ja talven. 18 Niin muista tämä: vihollinen herjaa Herraa, houkkiokansa pilkkaa sinun nimeäsi. 19 Älä anna pedolle alittiuki metsäkyyhkysesielua, älä iäksi unhota kurjiesi elämää. 20 Katsko liittoasi. Sillä maan pimennöt ovat väkivallan pesiä täynnä. 21 Älä salli sorretun kääntyä häväistynä takaisin. Kurja ja köyhä saakoot ylistää sinun nimeäsi. 22 Nouse, Jumala, aja asiai. Muista, miten houkat herjaavat sinua kaiken aikaa. 23 Älä unhota vihollistesi huutoa, älä vastustajaisi melua, joka kohoa lakkamatta.

75 Veisunjohtajalle; veisataan kuin: "Älä turmele"; virsi; Aasafin laulu. Me kiitämme sinua, Jumala, me kiitämme sinua; lähellä on sinun nimesi, sinun ihmeitäsi kerrotaan. 2 "Vaikka minä valitsenkin ajan, minä tuomitsen oikein. 3 Vaikka maa kaikkine asukkaineen menehtyy pelkoon, pidän minä pystyssä sen patsaati." (Sela) 4 "Ylvästeliölle minä sanon: älkää ylvästelkö, ja jumalattomille: älkää sarvea nostako. 5 Älkää nostako sarveanne korkealle, älkää puhuko niskoitellen, julkeasti." 6 Ei tule apua idästä, ei lännestä, ei vuorisesta

erämaasta, 7 vaan Jumala on se, joka tuomitsee: yhden hän alentaa, toisen ylentää. 8 Sillä Herran kädessä on malja, joka vaahioaa täynnänsä höystettyä viiniä, ja siitä hän kaataa; kaikkien maan jumalattomien täytyy se juoda, särpiä pohjasakkaa myötäen. 9 Mutta minä julistan iäti, veisaan kiiosta Jaakobin Jumalalle. 10 Ja kaikki jumalattomien sarvet minä katkaisen; korkealle kohoavat vanhurskaan sarvet.

76 Veisunjohtajalle; kielisoittimilla; virsi; Aasafin laulu. Jumala on tunnettu Juudassa, hänen nimensä on suuri Israelissa; 2 Saalemissa on hänen majansa ja hänen asumuksensa Siiönissä. 3 Siellä hän mursi jousen salamat, kilven ja miekan ja sodan. (Sela) 4 Kirkkaudessa, valtasuuruudessa sinä tulit voittosaaliin vuorilta. 5 Urhoollisilta ryöstettiin aseet, he uupuivat uneen; kaikkien sankarien kädet herposivat. 6 Sinun nuhittelustasi, Jaakobin Jumala, vaipuivat raskaaseen uneen vaunut ja hevoset. 7 Sinä olet peljättävä, kuka kestää sinun edessäsi, kun sinä vihastut? 8 Taivaasta sinä annoit tuomiosi kuulua; maa peljästyi ja vaikeni, 9 kun Jumala nousi tuomiolle vapaataakseen kaikki maan näyrät. (Sela) 10 Sillä ihmisten viha tulee sinulle ylistykseksi: sinä vyöttäydyt vihan ylenpaltisuuteen. 11 Tehkää lupauksia ja täytätkää ne Herralle, Jumalalle. Kaikki hänen ympäriillään asuvaiset tuokoot lahjoja Peljättäville, 12 joka näryyttää ruhtinaitten rohkeuden ja joka on peljättävä maan kuninkaille.

77 Veisunjohtajalle; Jedutunin tapaan; Aasafin virsi. Minä korotan ääneni Jumalan puoleen ja huudan; minä korotan ääneni Jumalan puoleen, että hän minua kuulisi. 2 Ahdistuseni aikana minä etsin Herraa; minun käteni on yöllä ojennettuna eikä väsy; minun sieluni ei lohdutuksesta huoli. 3 Minä muistan Jumalaa ja huokaan; minä tutkistelen, ja minun henkeni näantyy. (Sela) 4 Sinä pidät minun silmäni valveilla; minä olen niin levoton, etten voi puhua. 5 Minä ajattelen muinaisia päiviä, ammoin menneitä vuosia. 6 Minä muistan yöllä kanteleeni, minä mietiskelen sydämessäni, ja minun henkeni tutkii: 7 Hylkääkö Herra ikiajoksi eikä enää osoita mieliusoisiota? 8 Onko hänen armonsa mennyt ainiaaksi, onko hänen lupauksensa lopussa polvesta polveen? 9 Onko Jumala unhottanut olla armollinen, onko hän vihassaan lukinnut laupeutensa? (Sela) 10 Minä sanoin: tämä on minun kärsimykseni, että Korkeimman oikea käsi on muuttunut. 11 Minä muistelen Herran tekoja, minä muistelen sinun entisiä ihmetsöitäsi. 12 Minä tutkistelen kaikkia sinun töitäsi, minä mietin sinun suuria tekojaši. 13 Jumala, sinun tesi on pyhä; kuka on jumala, suuri niinkuin sinä, Jumala? 14 Sinä olet Jumala, joka teet ihmeitä, sinä olet ilmoittanut voimasi kansojen seassa. 15 Käsivarrellasi sinä lunastit kansasi, Jaakobin ja Joosefin lapset. (Sela) 16 Vedet

näkivät sinut, Jumala, vedet näkivät sinut ja vapisivat, ja taivaalle itätuulen ja ajoi voimallaan esii etelätuulen; 27 syvyydet värisivät. 17 Pilvet purkivat vettä, pilvet antoivat hän antoi sataa heille lihaa kuin tomua, siivekkääti lintuja jylinänsä, sinun nuolesi lensivät. 18 Sinun pauhinasin kuin meren hiekkaa; 28 hän pudotti ne leirinsä keskeen, ääni vyöryi, salamat valaisivat maan piirin, maa vapsi ja yltympäri asuntonsa. 29 Niin he söivät ja tulivat kylläisiksi; järkyi. 19 Meren halki kävi sinun tiesi, sinun polkusi mitä he olivat himoinneet, sitä hän salli heidän saada. läpi suuren venettä, eivätkä sinun jälkesi tuntuneet. 20 30 Eivät olleet he vielä himoansa tyydittäneet, ja ruoka Sinä kuljetit kansasi niinkuin lammasmaulan Mooseksen oli vielä heidän suussaan, 31 kun heitä vastaan jo nousi ja aaronin käellä.

78 Aasafin mietevirsi. Kuuntele, kansani, minun opetustani, kallistakaa korvanne minun suuni sanoille. 2 Minä avaan suuni mietelmiin, tuon ilmi muinaisaikojen arvoituksia. 3 Mitä olemme kuulleet, minkä olemme saaneet tietää ja mitä isämme ovat meille kertoneet, 4 sitä me emme heidän lapsiltansa salaa, vaan me kerromme tulevalle polvelle Herran ylistettävistä teoista, hänen voimastansa ja ihmeitänsä, jotka hän on tehnyt. 5 Hän asetti todistuksen Jaakobiin, hän säätä Israeliin lain ja käski meidän isiemme julistaa ne lapsillensa, 6 etttä jälkipoli saisi ne tietää, saisivat tietää vastedes syntyyvät lapset, ja nekin nousisivat ja kertoisivat niistä lapsillensa. 7 Niin nämä panisivat uskalluksensa Jumalaan eivätkä unhottaisi Jumalan tekoja, vaan ottaisivat hänen käskeystänsä vaarin. 8 Ja niin ei heistä tulisi, niinkuin heidän isistänsä, kapinoitseva ja niskoitteleva polvi, sukupolvi, jonka sydän ei pysynyt lujana ja jonka henki ei pysynyt uskollisena Jumalalle. 9 Efraimin lapset, asestetut jousimiehet, käänityvät pakoon taistelun päivänä. 10 Eivät he pitäneet Jumalan liittoa, eivät tahtoneet vaeltaa hänen lakinsa mukaan, 11 vaan he unhottivat hänen suuret tekonsa ja hänen ihmeensä, jotka hän heille näytti. 12 Heidän isiensä nähdien hän ihmeitä teki Egyptin maassa, Sooanin kedolla. 13 Hän halkaisi meren ja vei heidät sen läpi, hän seisotti vedet roukkioksi. 14 Hän johdatti heitä päivän aikaan pilvellä ja tulen valolla kaiket yön. 15 Hän halkoi kalliot erämaassa ja juotti heitä runsaasti, kuin syvistä vesistä. 16 Hän juoksutti puroja kalliosta ja vuodatti virtanaan vettä. 17 Yhä he kuitenkin tekivät syntiä häntä vastaan ja olivat uppiniskaisia Korkeimmalle erämaassa. 18 He kiurasivat Jumalaan sydämessänsä, vaatien ruokaa himonsa tyydittämiseksi. 19 Ja he puhuivat Jumalaan vastaan sanoen: "Voikohan Jumala kattaa pöydän erämaassa? 20 Katso, hän kyllä kallioon iski, ja vedet vuotivat ja purot tulivat; mutta voiko hän antaa myös leipää tai hankkia kansallensa lihaa?" 21 Sentähden Herrä, kun hän sen kuuli, julmistui; ja tuli syttyi Jaakobissa, ja Israelia vastaan nousi viha, 22 koska he eivät uskoneet Jumalaan eivätkä luottaneet hänen apuunsa. 23 Hän käski pilviä korkeudessa ja avasi taivaan ovet; 24 hän satoi heille ruuaksi mannaa, hän antoi heille taivaan viljaa. 25 Ihmiset söivät enkelien leipää; hän lähetti heille evästä yllin kyllin. 26 Hän nosti

taivaalle itätuulen ja ajoi voimallaan esii etelätuulen; 27 hän antoi sataa heille lihaa kuin tomua, siivekkääti lintuja jylinänsä, sinun nuolesi lensivät. 28 hän pudotti ne leirinsä keskeen, ääni vyöryi, salamat valaisivat maan piirin, maa vapsi ja yltympäri asuntonsa. 29 Niin he söivät ja tulivat kylläisiksi; järkyi. 30 Eivät olleet he vielä himoansa tyydittäneet, ja ruoka oli vielä heidän suussaan, 31 kun heitä vastaan jo nousi Jumalan viha: hän tappoi heidän voimakkaimpansa ja kaatoi maahan Israelin nuoret miehet. 32 Mutta sittenkin he yhä vielä tekivät syntiä eivätkä uskoneet hänen ihmeitänsä. 33 Sentähden hän lopetti heidän päivänsä niinkuin tuulahduksen, antoi heidän vuottensa päättää äkilliseen perikatoon. 34 Kun hän surmasi heitä, kysiyivät he häntä, käänityvät ja etsivät Jumalaan. 35 He muistivat, että Jumala oli heidän kallionsa, ja että Jumala, Korkein, oli heidän lunastajansa. 36 Mutta he pettivät häntä suullaan ja valhettelivat hänen kielellänsä; 37 sillä heidän sydämensä ei ollut vakaa häntä kohtaan, eivätkä he olleet uskolliset hänen liitossansa. 38 Mutta hän on laupias, antaa anteeksi rikkomukset eikä tahdo hukuttaa. Sentähden hän usein käänity vihastansa eikä antanut kaiken kiivautensa nousta. 39 Sillä hän muisti, että he ovat liha, tuulahdus, joka menee eikä enää palaja. 40 Kuinka usein he riskoittelivat häntä vastaan korvessa ja murehduttivat hänen mielensä erämaassa! 41 Ja yhä edelleen he kiurasivat Jumalaan ja vihoittivat Israelin Pyhän. 42 He eivät muistaneet hänen kättänsä, eivät sitä päivää, jona hän päästi heidät ahdistajasta, 43 jona hän teki tunnustekonsa Egyptissä ja ihmeensä Sooanin kedolla, 44 muutti heidän virtansa vereksi, niin etteivät he voineet vesijostaan juoda; 45 lähetti heidän sekaansa paarmoja, jotka heitä söivät, ja sammakoita, jotka tuottivat heille häviötä; 46 antoi heidän satonsa tuhosirkolle ja heinäsirkolle heidän vaivannäkönsä; 47 hävitetti rakeilla heidän viiniköynnöksensä ja raekivillä heidän metsävilkunapuunsa; 48 antoi heidän karjansa alittiisi rakeille ja heidän laumansa salamoille. 49 Hän lähetti heitä vastaan vihansa hehkun, kiivastuksen, vihastuksen ja ahdistuksen, parven pahoja enkeleitä. 50 Hän raivasi tien vihallensa, ei säästännyt heidän sielujansa kuolemasta, vaan antoi heidän henkensä ruton valtaan. 51 Hän surmasi kaikki esikoiset Egyptistä, miehuuden ensimmäiset Haamin majoista. 52 Mutta kansansa hän pani likkeelle kuin lampaat ja johdatti heitä erämaassa kuin laumaa. 53 Hän johti heitä turvallisesti, heidän ei tarvinnut peljätä; mutta heidän vihollisensa peitti meri. 54 Ja hän vei heidät pyhälle alueellensa, vuorelle, jonka hänen oikea kärensä oli hankkinut. 55 Hän karkoitti pakanat pois heidän tieltänsä, jakoi ne heille arvalla perintösaksi ja antoi Israelin sukukuntain asua niiden majoiissa. 56 Mutta niskoittelullaan he kiurasivat Jumalaan, Korkeinta, eivätkä ottaneet hänen todistuksistansa vaaria, 57 vaan luopuivat pois ja olivat

uskottomia isiensä lailla, käivät kelvottomiksi kuin kiiämme sinua iankaikkisesti, julistamme sinun kiitostasi velto jousi. **58** He vihoittivat hänet uhrikukkuloillansa polvesta polveen.

ja herättivät hänen kiivautensa epäjumaliensa kuvilla.

59 Jumala kuuli sen ja julmisti, ja hän hylkäsi Israelin peräti. **60** Hän hylkäsi asumuksensa Siilossa, majan, jonka hän oli pystytänyt ihmisten keskelle. **61** Hän salli väkevyytensä joutua vankeuteen ja kunniansa vihollisen käsii. **62** Hän antoi kansansa alittiksi miekalle ja julmisti perintöosaansa. **63** Heidän nuorukaisensa kulutti tuli, ja heidän neitsyysensä jäivät häälalujia vaille. **64** Heidän pappinsa kaatuivat miekkaan, eivätkä heidän leskensä voineet itkuja itkeä. **65** Silloin Herra heräsi niinkuin nukkuja, niinkuin viinin voittama sankari. **66** Hän lõi vihollisensa pakoon, tuotti heille ikuisen häpeän. **67** Hän hylkäsi myös Joosefin majan eikä valinnut Efraimin sukukuntaa, **68** vaan valitsi Juudan sukukunnan, Sionin vuoren, jota hän rakastaa. **69** Ja hän rakensi pyhäkkönsä korkeuksien tasalle, rakensi sen kuin maan, jonka hän on perustanut ikiajaksi. **70** Hän valitsi Daavidin, palvelijansa, ja otti hänet lammastarhoista. **71** Hän toi hänet imettäväisten lammasten jäljestä kaitsemaan kansansa, Jaakobia, ja Israelia, perintöosaansa. **72** Ja Daavid kaitosi heitä vilpittömin sydämin ja johti heitä taitavalla kädellä.

79 Aasafin virsi. Jumala, pakanat ovat tunkeutuneet

sinun perintöosaasi, he ovat saastuttaneet sinun pyhän temppelisi, ovat tehneet Jerusalemistä kirvaunion.

2 He antioivat sinun palvelijaisi ruumiit taivaan linnuille

ruuaksi, maan pedoille sinun hurskaittesi lihan. **3** He vuodattivat heidän vertansa kuin vettä ympäri

Jerusalemia, eikä heitää kukaan haudannut. **4** Me olemme joutuneet naapuriemme häväistäviksi, niiden

pilkattaviksi ja ivattaviksi, jotka ympäriillämme asuvat. **5** Kuinka kauan sinä, Herra, olet yhätä vihoinnasi, kuinka

kauan sinun kiivautesi tulena palaa? **6** Vuodata vihaisi

pakanain ylitse, jotka eivät sinua tunne, ja valtakuntien

ylitse, jotka eivät sinun nimeäsi avukseen huuda. **7** Sillä he ovat syöneet Jaakobin ja tehneet hänen

asuinsijansa autioksi. **8** Älä lue meidän syyksemme

isiemme rikoksia, anna armosi pian kohdata meitä,

sillä me olemme sangen viheliäisiksi tulleet. **9** Auta

meitä sinä, pelastuksemme Jumala, nimesi kunnian

tähden, pelasta meidät ja anna meidän syntimme

anteeksi nimesi tähden. **10** Miksi pakanat saisivat sanoa:

"Missä on heidän Jumalansa?" Tulkoon tunnetuksi

pakanain seassa, meidän silmäimme nähdien, sinun

palvelijaisi vuodatetun veren kosto. **11** Tulkoon vankien

huokaus sinun kasvojesi eteen; suuren käsvirvesi

voimalla pidä elossa kuoleman lapset. **12** Ja maksa

naapureillemme, heidän helmaansa, seitsenkertaisesti

se herjaus, jolla he ovat herjanneet sinua, Herra. **13**

Mutta me, sinun kansasi, sinun laitumesi lampaat,

kiitämme sinua iankaikkisesti, julistamme sinun kiitostasi

polvesta polveen.

80 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Liljat"; Aasafin todistus; virsi. Kuuntele, Israelin paimen. Sinä,

joka johdat Joosefia niinkuin lammastauda, sinä, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat, ilmesty kirkkaudessasi.

2 Efraimin, Benjaminin ja Manassen edessä herätä voimasi, tule meidän avuksemme. **3** Jumala, saata meidät entiselleemme, valista kasvosi, niin me autetuksi tulemme. **4** Herra, Jumala Sebaot, kuinka kauan sinä annat vihasi suitsuta, kun sinun kansasi rukoilee? **5**

Sinä olet syöttänyt heille kynnelten leipää, olet juottanut heille maljoittain kynneleitä; **6** olet pannut meidät riidaksi

naapureillemme, meidän vihollisemme pilkkaavat meitä. **7** Jumala Sebaot, saata meidät entiselleemme, valista kasvosi, niin me autetuksi tulemme. **8** Sinä siirsit viini puun Egyptistä, sinä karkoitit pakanat ja istutit sen. **9**

Sinä raivasit sille sijan, ja se juurtui ja täytti maan. **10** Se peitti vuoret varjollansa ja oksillansa Jumalan setrit. **11**

Se levitti köynnöksensä mereen asti ja vesansa Eufrat-virtaan saakka. **12** Miksi sinä särjit aidan sen ympäältä, niin että kaikki tienkulkiat sitä repivät? **13** Metsäkarju sitä jyrssi, ja kedon eläimet sitä syövät. **14** Jumala

Sebaot, käännä takaisin, katso alas taivaasta ja näe; ota

hoitaaksesi tämä viinipuu **15** ja suojaa se, minkä sinun

oikea kätesi istutti, tämä taimi, jonka kasvatit suureksi

itseäsi varten. **16** Se on tulen polttama, se on karsittu. He hukkuvat sinun kasvojesi uhkauksesta. **17** Kätesi

suojelkoon sinun oikean kätesi miestä, ihmislusta, jonka

kasvatit suureksi itseäsi varten. **18** Silloin me emme

sinusta luovu. Suo meidän elää, niin me huudamme

sinun nimeäsi avuksemme. **19** Herra, Jumala Sebaot, saata meidät entiselleemme, valista kasvosi, niin me autetuksi tulemme.

81 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin viininkorjuulaulu;

Aasafin virsi. Nostakaan ilohuuto Jumalalle, joka on

meidän väkevyttemme; nostakaan riemuuhuuto Jaakobin Jumalalle. **2** Virittääkää kiitosvirsi, lyökää vaskirumpuja,

soittakaan suloisesti kanteleita ynnä harppuja. **3**

Puhaltakaan pasunaa uudenkuun aikana, täyden kuun

aikana, meidän juhlapäivämme kuniaksi. **4** Sillä tämä

on käskey Israelille, Jaakobin Jumalan säädös. **5** Hän

asetti sen todistukseksi Joosefille käydessään Egyptin

maata vastaan. Minä kuulen puheen, joka on minulle

outo: **6** "Minä nostin taakan hänen hartioiltansa, hänen

kätenstä pääsivät kantokorin kuormasta. **7** Häädässäsi

sinä huusit, ja minä vapautin sinut; ukkospilven peitosta

minä vastasin sinulle, minä koettelin sinua Meriban

veden luona." (Sela) **8** "Kuule, kansani, minä varoitan

toin sinut Egyptin maasta; avaa suusi, niin minä sen sinun ainoan nimi on Herra, että sinä olet Korkein täytän. **11** Mutta minun kansani ei kuullut minun ääntäni, kaikessa maassa.

eikä Israel noudattanut minun mieltäni. **12** Niin minä annoin heidän mennä pois sydämensä paatumuksessa, he saivat vaeltaa omien neuvojensa mukaan. **13** Oi, jospa minun kansani minua kuulisi ja Israel vaeltaisi minun teilläni, **14** niin minä pian masentaisin heidän vihollisensa ja käänträisin käteni heidän vihamiehiänsä vastaan. **15** Ne, jotka Herraa vihaavat, matelisivat hänen edessään, ja heidän kohtalonsa kestääsi iankaiikkisesti. **16** Mutta kansaansa hän ruokkisi parhaalla nisulla; minä ravitsisin sinua hunajalla kallioista."

82 Aasafin virsi. Jumala seisoo jumalien kokouksessa, hän on tuomari jumalien keskellä: **2** "Kuinka kauan te tuomitsette väärin ja pidätte jumalattomain puolta?" (Sela) **3** "Auttakaa oikeuteensa vaivainen ja orpo, antakaa kurjalle ja puitteenalaiselle oikeus. **4** Vapauttakaa vaivainen ja köyhää, pelastakaa hänet jumalattomain käsistä. **5** Ei ole heillä älyä, eivätkä ymmärrystä, he vaeltavat pimeydessä: kaikki maan perustukset horjuvat. **6** Minä sanon: Te olette jumalia ja kaikki tyyni Korkeimman poikia; **7** kuitenkin te kuollette, niinkuin ihmiset kuolevat, ja kaadutte niinkuin kuka ruhtinas tahansa." **8** Nouse, Jumala, tuomitse maa, sillä sinä perit kaikki pakanakansat.

83 Laulu, Aasafin virsi. Jumala, älä ole niin ääneti, älä ole vaiti, älä ole, Jumala, niin hiljaa. **2** Sillä, katso, sinun vihollisesi pauhaavat, ja sinun vihaajasi nostavat päättäinsä. **3** Heillä on kavalat hankkeet sinun kansaasi vastaan, ja he pitävät neuvoa sinun suojaattejasi vastaan. **4** He sanovat: "Tulkaa, hävittääämme heidät olemasta kansa, niin ettei Israelin nimeä enää muisteta". **5** Sillä he neuvottelevat keskenään yksimielisesti, he tekevät liiton sinua vastaan: **6** Edomin teltat ja ismaelilaiset, Mooab ja hagrilaiset, **7** Gebal, Ammon ja Amalek, Filistea ynnä Tyyrön asukkaat. **8** Myös Assur on liittynyt heihin, nämä ovat käsivartena Lootin lapsilla. (Sela) **9** Tee heille, niinkuin teit Midianille, niinkuin Siiseralle, niinkuin Jaabinille Kiison-joen rannalla. **10** Heidät tuhottiin Eendorissa, he joutuivat lannaksi maahan. **11** Anna heidän ylhäisillensä käydä, niinkuin kävi Oorebille ja Seebille, ja kaikille heidän ruhtinaillensa niinkuin Seballe ja Salmunnalle, **12** koska he sanovat: "Anastakaamme itsellemme Jumalan asunnot". **13** Jumalani, tee heidät lentäväksi lehdiksi, kuiviksi korsiksi tuulen viedä. **14** Niinkuin kulovalkea metsää polttaa, niinkuin liekit kärventävät vuoria, **15** niin aja sinä heitä rajuilmallasi ja kauhistuta heitä tulispääälläsi. **16** Täytä heidän kasvonsa häpeällä, että he etsisivät sinun nimeäsi, Herra. **17** Joutukoot häpeään ja kauhistukoot ikuisesti, tulkoot häpeään ja hukkukoot. **18** Ja tulkoot tuntemaan, että

sinun ainoan nimi on Herra, että sinä olet Korkein

84 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin viininkorjuulaulu; koorahilaisten virsi. Kuinka ihanat ovat sinun asuinsijasi, Herra Sebaot! **2** Minun sieluni ikävöitsee ja halajaan Herran esikartanoihin, minun sydämeni ja ruumiini pyrkii riemuiten elävää Jumalaa kohti. **3** Löysihän lintunen majan ja pääskynen pesän, johon se pojaskensa laskee: sinun alttarisi, Herra Sebaot, minun kuniinkaani ja minun Jumalani. **4** Autuaat ne, jotka sinun huoneessasi asuvat! He kiittävät sinua alati. (Sela) **5** Autuaat ne ihmiset, joilla on voimansa sinussa, joilla on mielessänsä pyhä matkat! **6** Kun he kävät Kyynellaakson kautta, he muuttavat sen lähteitten maaksi, ja syysrade peittää sen siunausilla. **7** He kävät voimasta voimaan, he astuvat Jumalan eteen Siionissa. **8** Herra, Jumala Sebaot, kuule minun rukoukseni, ota se korviisi, Jaakobin Jumala. (Sela) **9** Jumala, meidän kilpemme, käännä katseesi, katso voideltusi kasvoja. **10** Sillä yksi päivä sinun esikartanoissasi on parempi kuin tuhata muualla; mieluummin minä olen vartijana Jumalani huoneen kynnyksellä, kuin asun jumalattomien majoissa. **11** Sillä Herra Jumala on aurinko ja kilpi; Herra antaa armon ja kunnian, ei hän kieillä hyvää niiltä, jotka nuhteettomasti vaeltavat. **12** Herra Sebaot, autuaas se ihmisen, joka sinuun turvaa!

85 Veisuunjohtajalle; koorahilaisten virsi. Herra, ennen sinä olt suosiollinen maallesi, sinä käänsit Jaakobin kohtalon. **2** Sinä annoit anteeksi kansasi pahat teot ja peitit kaikki heidän syntinsä. (Sela) **3** Sinä panit kaiken kiivastuksesi pois ja lauhdutit vihasi hehkusta. **4** Käännä taas meidän puoleemme, sinä pelastuksemme Jumala, älä ole enää tuimitunut meihin. **5** Oletko ainiaaksi vihastunut meihin, pidätkö vihaa suvusta sukuun? **6** Etkö virvoita meitä eloon jälleen, että sinun kansasi iloisitsi sinussa? **7** Herra, suo meidän nähdä sinun armosi, anna apusi meille. **8** Minä tahdon kuulla, mitä Jumala, Herra, puhuu: hän puhuu rauhaa kansallensa, hurskaillensa; älkööt he kääntykö jälleen tyhmyyteen. **9** Totisesti, hänen apunsa on lähellä niitä, jotka häntä pelkäävät, ja niin meidän maassamme kunnia asuu. **10** Armo ja totuus tapaavat toisensa täällä, vanhurskaus ja rauha antavat suuta toisillensa, **11** uskollisuus versoo maasta, ja vanhurskaus katsova taivaasta. **12** Herra antaa meille kaikkea hyvää, ja meidän maamme antaa satonsa. **13** Vanhurskaus käy hänen edellänsä ja seuraa hänen askeltensa jälkiä.

86 Daavidin rukous. Kallista, Herra, korvasi minun puoleeni ja vastaa minulle, sillä minä olen kurja ja köyhää. **2** Varjele minun sieluni, sillä minä olen hurskas; sinä, minun Jumalani, pelasta palvelijasi, joka sinuun

turvaan. 3 Ole minulle armollinen, Herra, sillä sinua minä minut syvimpään hautaan, pimeyteen, syviin kuuluihin. huudan kaiken päivää. 4 Ilahuta palvelijasi sielu, sillä 7 Sinun vihasi painaa minua, ja kaikki kuohusi sinä sinun puoleesi, Herra, minä ylennän sieluni. 5 Sillä sinä, vyörytät minun ylitseni. (Sela) 8 Sinä olet karkoittanut Herra, olet hyvä ja anteeksiantavainen, suuri armossa tuttavani minusta kauas, olet tehnyt minut heille ihoksi; kaikille, jotka sinua avuksensa huutavat. 6 Ota, Herra, minä olen suljettu sisään enkä pääse ulos. 9 Minun korviisi minun rukoukseni, tarkkaa minun anomiseni kasvoni ovat kuhutuneet kurjuudesta. Joka päivä minä ääntä. 7 Hätäni päivänä minä sinua avukseni huudan, huudan sinua, Herra, ja ojennan käteni sinun puoleesi. sillä sinä vastaat minulle. 8 Ei ole sinun vertaistasi, 10 Teetcö sinä ihmeitä kuolleille, tai nousevatko haamat Herra, jumalien joukossa, eikä ole vertaa sinun töillesi. 9 sinua kiittämään? (Sela) 11 Kerrotaanko haudassa Kaikki kansat, jotka sinä tehnyt olet, tulevat ja kumartuvat sinun armostasi, manalassa sinun uskollisuudestasi? sinun edessäsi, Herra, ja kunnioittavat sinun nimeäsi. 12 Tunnetaanko sinun ihmeitäsi pimeydessä ja sinun 10 Sillä sinä olet suuri ja teet ihmeitä, sinä ainoa vanhurskauttasi unhotuksen maassa? 13 Mutta minä olet Jumala. 11 Neuvoo minulle tesi, Herra, että minä huudan avukseni sinua, Herra, ja minun rukoukseni vaeltaisin sinun totuudessasi. Kiinnitä minun sydämeni tulee varhain sinun eteesi. 14 Miksi, Herra, hylkäät siihen yhteen, että minä sinun nimeäsi pelkäisin. 12 minun sieluni, miksi peität kasvosi minulta? 15 Minä Kaikesta sydämetäni minä kiitän sinua, Herra, minun olen kurja ja lähellä kuolemaa hamasta nuoruudestani, Jumalani, ja kunnioitan sinun nimeäsi iankaikkisesti; minä kärssin sinun kauhujasi, olen neuvoton. 16 Sinun 13 sillä sinun armosi on suuri minua kohtaan, sinä olet pelastanut minun sieluni tuonelan syvyydestä. (*Sheol*, h7585) 14 Jumala, julkeat ovat nousseet minua vastaan, ne kaikki yhdessä piirittävät minua. 18 Ystävä ja toverit väkivaltaisten joukko etsii minun henkeäni; eivät he sinä olet karkoittanut minusta kauas, pimeys on minun laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielin, suuri armossa ja totuudessa. 16 Käännyn minun puoleeni, ainoan sinun uskollisuuttasi polvesta polveen. 2 Minä sanon: sinä olet perustanut 15 Ja taivat ylistävät sinun ihmeitäsi, Herra, ja pyhäin seurakunta sinun uskollisuuttasi. 6 Sillä kuka pilvissä on Herran vertainen, kuka Jumalan poikain joukossa on niinkuin Herra? 7 Hän on Jumala, ylen hirmuinen pyhien kokousessa, peljättävämpi kaikkia, jotka hänen ympäriillänsä ovat. 8 Herra, Jumala Sebaot, kuka on voimassa sinun vertaisesi, Herra? Ja sinun uskollisuutesi ympäröitsee sinua. 9 Sinä hallitset meren raivon; kun sen aallot kohoavat, sinä ne asetat. 10 Sinä ruhjoit Rahabin kuin sodassa kaatuneen; väkevällä käsivarrella sinä ajoit vihollisesi hajalle. 11 Sinun ovat 16 He riemuitsevat sinun nimestäsi kaikkina päävinänsä, ja sinun vanhurskautesi voimasta heidät korotetaan. 17 Sillä sinä olet heidän väkevyytensä,

87 Koorahilaisten virsi, laulu. Pyhille vuorille perustamaansa kaupunkia, 2 Sionin portteja, Herra rakastaa enemmän kuin Jaakobin kaikkia muita asuinsijoja. 3 On kunniakasta, mitä sinusta sanotaan, sinä Jumalan kaupunki: (Sela) 4 "Minä mainitsen tunnustajikseni Rahabin ja Baabelin; katso, Filisteasta, Tyrosta ja Etiopiasta minä mainitsen: Sekin on syntynyt siellä." 5 Mutta Sionista sanotaan: "Joka-ainoa on syntynyt siellä". Sitä Korkein itse vahvana pitää. 6 Herra luettelee, kirjoittaessaan kirjaan kansat: "Tämäkin on syntynyt siellä". (Sela) 7 Veisaten, karkeloiden sanotaan: "Kaikki minun lähteeni ovat sinussa".

88 Koorahilaisten laulu, virsi; veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Sairaus"; esrahilaisen Heemanin mietevirsi. Herra, minun pelastukseni Jumala, päävin ja öin minä huudan sinun edessäsi. 2 Salli minun rukoukseni tulla kasvojesi eteen, kallista korvasi minun huutoni puoleen. 3 Sillä minun sieluni on kärsimyksistä kylläinen, ja minun elämäni on lähellä tuonelaa. (*Sheol*, h7585) 4 Minut luetaan hautaan menevien joukkoon, minä olen kuin mies, jolta voima on poissa. 5 Minä olen jätetty kuolleitten joukkoon, olen kuin kaatuneet, jotka haudassa makaavat ja joita sinä et enää muista ja jotka ovat sinun kädestäsi erotetut. 6 Sinä olet laskenut

89 Esrahilaisen Eetanin mietevirsi. Minä laulan Herran armoteoista lakkamatta, julistan suullani sinun uskollisuuttasi polvesta polveen. 2 Minä sanon: ikiajoiksi on armo rakennettu, sinä olet perustanut uskollisuutesi taivaisiin. - 3 "Minä olen tehnyt liiton valittuni kanssa, olen palvelijalleni Daavidille vannonut: 4 'Minä vahvistan sinun jälkeläisesi ikiajoiksi ja rakennan sinulle valtaistuimen polvesta polveen'". (Sela) 5 Ja taivat ylistävät sinun ihmeitäsi, Herra, ja pyhäin seurakunta sinun uskollisuuttasi. 6 Sillä kuka pilvissä on Herran vertainen, kuka Jumalan poikain joukossa on niinkuin Herra? 7 Hän on Jumala, ylen hirmuinen pyhien kokousessa, peljättävämpi kaikkia, jotka hänen ympäriillänsä ovat. 8 Herra, Jumala Sebaot, kuka on voimassa sinun vertaisesi, Herra? Ja sinun uskollisuutesi ympäröitsee sinua. 9 Sinä hallitset meren raivon; kun sen aallot kohoavat, sinä ne asetat. 10 Sinä ruhjoit Rahabin kuin sodassa kaatuneen; väkevällä käsivarrella sinä ajoit vihollisesi hajalle. 11 Sinun ovat taivat, sinun on myös maa; maanpiiriin täysinensä sinä olet perustanut. 12 Sinä loit pohjoisen ja etelän; sinun nimestäsi riemuitsevat Taabor ja Hermon. 13 Sinulla on käsivarsi voimaa täynnä, väkevä on sinun kättesi, korottetu sinun oikea kättesi. 14 Vanhurskaus ja oikeus on sinun valtaistuimesi perustus, armo ja totuus käy sinun kasvojesi edellä. 15 Autuas se kansa, joka tuntee juhlariemun, ne, jotka vaeltavat sinun kasvojesi valkeudessa, Herra! 16 He riemuitsevat sinun nimestäsi kaikkina päävinänsä, ja sinun vanhurskautesi voimasta heidät korotetaan. 17 Sillä sinä olet heidän väkevyytensä,

heidän kaunistuksensa, ja sinä armossasi kohotat kädestä? (Sela) (Sheol h7585) 49 Herra, missä ovat sinun meidän sarvemme. 18 Sillä meidän kilpemme on Herran entiset armotekosi, jotka sinä uskollisuudessasi vannoit huomassa, meidän kuninkaamme on Israelin Pyhän Daavidille? 50 Ajattele, Herra, palvelijaisi häpäisyä huomassa. 19 Silloin sinä näyssä puhuit hurskaillesi ja mitä minun kaikilta noilta monilta kansoilta täytyy ja sanoit: "Minä olen pannut avun sankarin käteen, povessani kestää, 51 kun, Herra, sinun vihollisesi olen kansan keskeltä korottanut valittuni: 20 minä olen herjaavat, herjaavat sinun voideltusi askeleita. 52 Kitetty löytänyt Daavidin, palvelijani, olen voidellut hänet pyhällä oljylläni. 21 Minun käteni on lujasti tukeva häntä, minun käsivarteni on häntä vahvistava. 22 Ei vihollinen yllätä häntä, eikä väärysten mies häntä sorra; 23 vaan minä hävitän hänen ahdistajansa hänen edestänsä ja lyön hänen vihamiehensä maahan. 24 Minun uskollisuuteni ja armoni on hänen kanssansa, ja minun nimessäni kohoaa hänen sarvensa. 25 Minä asetan hänen kätensä vallitsemaan merta ja virtoja hänen oikean kätensä. 26 Hän kutsuu minua: 'Sinä olet minun isäni, sinä minun Jumalani ja pelastukseni kallio'. 27 Ja minä asetan hänet esikoiseksi, maan kuninkaista korkeimmaksi. 28 Minä säilyttän armoni hänelle iankaikkisesti, ja minun liittoni hänen kanssaan on luja. 29 Minä annan hänen jälkeläistensä säilyä iäti ja hänen valtaistuimensa niin kauan, kuin taivaat pysyvät. 30 Jos hänen poikansa hylkääväät minun lakin eivätkä vaella minun oikeuksieni mukaan, 31 jos he minun säädökseni rikkovat eivätkä noudata minun käskyjäni, 32 niin minä rankaisen vitsalla heidän rikoksensa ja heidän pahat tekonsa vitsauksilla; 33 mutta armoani en minä ota häneltä pois enkä vilpistele uskollisuudestani. 34 En minä liittoani riko, enkä muuta sitä, mikä on minun huuilitani lähtenyt. 35 Minä olen kerran vannonut pyhytteni kautta, ja totisesti, minä en Daavidille valhettele: 36 'Hänen jälkeläisensä pysyvät iankaikkisesti, ja hänen valtaistuimensa on minun edessäni niinkuin aurinko, 37 se pysyy lujana iankaikkisesti niinkuin kuu. Ja todistaja pilvissä on uskollinen'." (Sela) 38 Ja kuitenkin sinä hylkäsit voideltusi ja pidit häntä halpana ja olet vihastunut häneen. 39 Sinä olet purkanut palvelijasi liiton, olet häväissyt hänen kruununsa, olet heittänyt sen maahan. 40 Sinä olet särkenyt kaikki hänen muurinsa, olet pannut raunioiksi hänen linnoituksensa. 41 Kaikki tien kulkijat ovat häntä ryöstäneet, hän on joutunut naapuriansa häväistäväksi. 42 Sinä olet korottanut hänen vihollistensa oikean käden, olet tuottanut ilon kaikille hänen vihamiehillensä. 43 Sinä olet kääntänyt takaisin hänen miekkansa terän etkä ole sodassa pitänyt häntä pystyssä. 44 Sinä olet tehnyt hänen loistostansa lopun ja olet syössyt maahan hänen valtaistuimensa. 45 Sinä olet lyhentänyt hänen nuoruutensa päivät, olet hänet häpeällä peittänyt. (Sela) 46 Kuinka kauan sinä, Herra, itsesi yhäti kätket? Kuinka kauan sinun vihasi tulena palaa? 47 Muista, kuinka lyhyt minun elämäni on, kuinka katoavaisiksi sinä olet luonut kaikki ihmisläiset. 48 Kuka on se mies, joka jää eloon eikä kuoloa nää, joka pelastaa sielunsa tuonelan

kädestä? (Sela) (Sheol h7585) 49 Herra, missä ovat sinun meidän turvemme. 50 Ajattele, Herra, palvelijaisi häpäisyä ja mitä minun kaikilta noilta monilta kansoilta täytyy herjaavat, herjaavat sinun voideltusi askeleita. 52 Kitetty olkoon Herra iankaikkisesti. Amen, amen.

90 Mooseksen, Jumalan miehen, rukous. Herra, sinä olet meidän turvamme polvesta polveen.

2 Ennenkuin vuoret syntivät ja sinä loit maan ja maanpiirin, iankaikkisesta iankaikkiseen olet sinä, Jumala. 3 Sinä palautat ihmiset takaisin tomuun ja sanot: "Palatkaa jälleen, te ihmisten lapset". 4 Sillä tuhat vuotta on sinun silmissäsi niinkuin eilinen päivä, joka meni ohitse, ja niinkuin öinen vartiohetki. 5 Sinä huuhdot heidät pois; he ovat kuin uni, ovat kuin ruoho, joka aamulla kukoistaa: 6 aamulla se kasvaa ja kukoistaa, mutta illalla se leikataan ja kuivettuu. 7 Sillä me hukumme sinun vihasi voimasta, ja sinun kiivastuksesi voimasta me häviämme pois. 8 Meidän pahat tekomme sinä asetat eteesi, salaiset syntimme kasvojesi valkeuteen. 9 Niin kaikki meidän päivämme kuluvat sinun vihasi alla, vuotemme päättvät meiltä kuin huokaus. 10 Meidän elinpäivämme ovat seitsemänkymmentä vuotta taikka enintään kahdeksankymmentä vuotta; ja parhaimmillaankin ne ovat vaiva ja turhuus, sillä ne kiiitävät ohitse, niinkuin me lentäisimme pois. 11 Kuka ajattelee sinun vihasi ankarutta, sinun kiivauttasi, niin että hän sinua pelkäisi? 12 Opeta meiltä laskemaan päivämme oikein, että me saisimme viisaan sydämen. 13 Herra, palaja jälleen. Voi, kuinka kauan? Armahda palvelijoitasi. 14 Ravitse aamulla meitä armollasi, suo meille iloa ja riemuja kaikkina päivinämme. 15 Suo meidän iloita yhtä monta päivää, kuin olet nöyritytänyt meitä, yhtä monta vuotta, kuin olemme kovaa kokeneet. 16 Saakoot palvelijasi nähdä sinun tekosi ja heidän lapsensa sinun kunniasi. 17 Ja tulkoon osaksemme Herran, meidän Jumalamme, laupeus. Suo menestyä meille kättemme työn; niin, suo menestyä meidän kättemme työn.

91 Joka Korkeimman suoressa istuu ja Kaikkivaltaan varjossa yöppyy, 2 se sanoo: "Herra on minun turvani ja linnani, hän on minun Jumalani, johon minä turvaan". 3 Sillä hän päästää sinut linnustajan paulasta, turmiolisesta rutosta. 4 Sulillansa hän sinua suojaa, ja sinä saat turvan hänen siipiensä alla; hänen uskollisuutensa on kilpi ja suojuus. 5 Et sinä pelkää yön kauhua, et päivällä lentävää nuolua, 6 et ruttoa, joka pimeässä kulkee, et kulkutautia, joka päiväsydänä häviötä tekee. 7 Vaikka tuhat kaatuisi sinun sivultasi, kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi, ei se sinuun satu. 8 Sinun silmäsi saavat vain katsella ja nähdä,

kuinka jumalattomille kostetaan. - **9** Sillä: "Sinä, Herra, olet minun turvani". -Korkeimman olet sinä ottanut suojaksesi. **10** Ei kohtaa sinua onnettomuus, eikä vitsaus kosta ylpeille heidän tekonsa. **11** Sillä hän antaa enkeleilleen jumalattomat, Herra, kuinka kauan jumalattomat saavat sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi. **12** He riemuita? **4** Ne syytävät suustaan julkeita sanoja, ne kantavat sinua käsillänsä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi. **13** Sinä kolut leijonan ja kyykäärmeen ylitse, sinä tallaat nuorta jalopeuraa ja lohikäärmettä. - **14** "Koska hän riippuu minussa kiinni, niin minä hänet pelastan; minä suojelem hänest, koska hän tuntee minun nimeni. **15** Hän huuttaa minua avuksensa, ja minä vastaan hänen, te tompelite-milloin te tulette järkiinne? **9** Joka on korvan minä olen hänen työnänsä, kun hänenellä on ahdistus, istuttanut, häenkö ei kuulisi? Joka on silmän luonut, häenkö minä vapahdan hänet ja saatani hänet kunniaan. **16** ei näkisi? **10** Joka kansat kasvattaa, häenkö ei rankaisisi, Minä ravitsen hänet pitkällä iällä ja suon hänen nähdä antamani pelastuksen."

92 Virsi, sapatinpäivä-laulu. Hyvä on Herraa kiittää ja veisata kiitosta sinun nimellesi, sinä Korkein, **2** aamulla julistaa sinun armoasi ja yön tullen sinun tottuuttasi **3** kymmenkielisillä soittimilla ja harpuilla, kannelta soittaen. **4** Sillä sinä ilahutat minua, Herra, toilläsi; minä riemuisen sinun kättesi teoista. **5** Kuinka suuret ovat sinun tekosi, Herra! Sinun ajatuksesi ovat ylen syytä. **6** Järjetön mies ei tättä ymmärrä, eikä sitä älyä tompeli. **7** Kun jumalattomat rehottavat niinkuin ruoho ja väärintekijät kaikki kukoistavat, on se heidän ikuiseksi häviöksensä. **8** Mutta sinä, Herra, olet korkea iankaikkisesti. **9** Sillä katso, sinun vihollisesi, Herra, katso, sinun vihollisesi hukkuvat, kaikki väärintekijät joutuvat hajallensa. **10** Mutta minun sarveni sinä kohotat kuin villihärän sarvet; minut voidellaan tuoreella öljyllä. **11** Ja iloiten minun silmäni katsovat vainoojiani, minun korvani kuulevat noista pahoista, jotka ovat nousseet minua vastaan. **12** Vanhurskas viheriötsee kuin palmupuu, hän kasvaa kuin Libanonin setri. **13** He ovat istutetut Herran huoneeseen, he viheriötsevät meidän Jumalamme kartanoissa. **14** Vielä vanhuudessaan he tekevät hedelmää, ovat mehevät ja vihannat **15** ja julistavat, että Herra on vanhurskas, hän, minun kallioni, ja ettei hänessä väärityttä ole.

93 Herra on kuningas. Hän on pukenut itsensä korkeudella. Herra on pukeutunut, vyöttäytynt voimaan. Niin pysyy maanpiiri lujana, se ei horju. **2** Sinun valtaistuimesi on vahva aikojen alusta, hamasta iankaikkisuudesta olet sinä. **3** Vesivirrat nostavat, Herra, vesivirrat nostavat pauhinansa, niin, vesivirrat nostavat kuuhunsa. **4** Mutta yli suurten, voimallisten vetten pauhiman, yli meren kuhujen on Herra korkeudessa voimallinen. **5** Sinun todistuksesi ovat aivan vahvat, pyhyys on sinun huoneellesi arvollinen, Herra, hamaan aikojen loppuun.

94 Sinä koston Jumala, Herra, sinä koston Jumala, ilmesty kirkkaudessa. **2** Nouse, maan tuomari, Kuinka kauan lähesty sinun majaasi. **11** Sillä hän antaa enkeleilleen jumalattomat, Herra, kuinka kauan jumalattomat saavat sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi. **12** He riemuita? **4** Ne syytävät suustaan julkeita sanoja, ne kantavat sinua käsillänsä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi. **13** Sinä kolut leijonan ja kyykäärmeen ylitse, sinä tallaat Herra, he runtelevat, ja sinun perintöosaasi he rasittavat. **6** He tappavat leskiä ja muukalaisia ja murhaavat orpoja. **7** Ja he sanovat: "Ei Herra sitä näe, ei Jaakobin Jumala sitä huoma". **8** Ymmärtäkää, te kansan järjetömit, ja **9** Joka on korvan istuttanut, häenkö ei kuulisi? Joka on silmän luonut, häenkö minä vapahdan hänet ja saatani hänet kunniaan. **10** Joka kansat kasvattaa, häenkö ei rankaisisi, hän, joka ihmisseille opettaa tiedon? **11** Herra tuntee ihmisten ajatukset; sillä he ovat kuin tuulen henkäys. **12** Autuas se mies, jota sinä, Herra, kuritat ja jolle sinä opetat lakisi, **13** antaaksesi hänen rauhan pahoilta päiviltä, kunnes jumalattomalle on kaivettu hauta! **14** Sillä Herra ei hylkää kansaansa eikä perintöosaansa heitä, **15** vaan oikeus on vielä noudattava vanhurskutta, ja kaikki oikeamieliset seuraavat sitä. **16** Kuka nousee minun puolelleni pahoja vastaan, kuka asettuu minun rinnalleni väärintekijöitä vastaan? **17** Elle Herra olisi minun apuni, pian minun sieluni asuisi hiljaisuuden maassa. **18** Kun minä ajattelen: "Minun jalkani horjuu", niin sinun armosi, Herra, minua tukee. **19** Kun minulla on sydämessäni paljon murheita, niin sinun lohdutuksesi ilahuttaa minun sieluni. **20** Onko yhteyttä sinun kanssasi turmion tuomioistuimella, jossa väkivaltaa tehdään lain varjolla, **21** ahdistetaan vanhurskaan sielua ja tuomitaan syylliseksi viaton veri? **22** Mutta Herra on minun linnani, Jumalani on minun suojakallioni. **23** Hän kostaa heille heidän ilkityönsä ja hukuttaa heidät heidän pahuutensa tähden. Herra, meidän Jumalamme, hukuttaa heidät.

95 Tulkaa, kohottakaamme ilohuuto Herralle, riemuuhuuto pelastuksemme kalliolle. **2** Käykäämme kiittäen hänen kasvojensa eteen, veisatkaamme hänen riumuivisää. **3** Sillä Herra on suuri Jumala, suuri kuningas yli kaikkien jumalien. **4** Maan syvydet ovat hänen kädessänsä, ja hänen ovat vuorten kukkulat. **5** Hänen on meri, sillä hän on sen tehnyt, ja kuiva maa, jonka hänen kätensä ovat valmistaneet. **6** Tulkaa, kumartukaamme ja polvistukaamme, polvillemme langetkaamme Herran, meidän Luojamme, eteen. **7** Sillä hän on meidän Jumalamme, ja me olemme kansa, jota hän paimentaa, lauma, jota hänen kätensä kaitsee. Jospa te tänä päivänä kuulisitte hänen äänensä: **8** "Älkää paaduttako sydäntanne, niinkuin Meribassa, niinkuin Massan päivänä erämaassa, **9** jossa teidän isänne minua kiusasivat, jossa he koettelivat minua, vaikka olivat nähneet minun tekoni. **10** Neljäkymmentä vuotta minä

olin kyllästynyt siihen sukuun ja sanoin: 'He ovat kansa, tehtyti tiettäväksi pelastustekonsa, hän on ilmaissut jonka sydän on eksynyt, eivätkä he tahdo tietää minun vanhurskautensa pakanain silmien edessä. 3 Hän on teistäni'. 11 Ja niin minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse minun lepooni'."

96 Veisatkaa Herralle uusi virsi, veisatkaa Herralle, kaikki maa. 2 Veisatkaa Herralle, ylistäkää hänen nimeänsä. Julistakaa päivästä päivään hänen pelastustekojansa, 3 ilmoittakaa pakanain seassa hänen kunniaansa, hänen ihmeitänsä kaikkien kansojen seassa. 4 Sillä Herra on suuri ja sangen ylistettävä, hän on peljättävä yli kaikkien jumalain. 5 Sillä kaikki kansojen jumalat ovat epäjumalia, mutta Herra on tehnyt taivaat. 6 Herraus ja kunnia on hänen kasvojensa edessä, kiitos ja ylistys hänen pyhäkössänsä. 7 Antakaa Herralle, te kansojen sukukunnat, antakaa Herralle kunnia ja väkevyyss. 8 Antakaa Herralle hänen nimensä kunnia, tuokaa lahjoja, tulkaa hänen esikartanoihinsa. 9 Kumartakaa Herraa pyhässä kaunistuksessa, vaviskaa hänen kasvojensa edessä, kaikki maa. 10 Sanokaa pakanain seassa: "Herra on kuningas". Niin pysyy maanpiiri lujana, se ei horju. Hän tuomitsee kansat oikeuden mukaan. 11 Iloitkoot taivaat, ja riemuitkoon maa; pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on. 12 Ihastukoot kedot ja kaikki, mitä kedolla on, riemuitkoot sillioin kaikki metsän puut 13 Herran edessä, sillä hän tulee, sillä hän tulee tuomitsemaan maata: hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaudessa ja kansat uskollisuudessansa.

97 Herra on kuningas! Riemuitkoon maa; iloitkoot saaret, niin monta kuin niitä on. 2 Pilvi ja pimeys on hänen ympäri länsä, vanhurskaus ja oikeus on hänen valtaistuimensa perustus. 3 Tuli käy hänen edellänsä ja polttaa hänen vihollisensa, yltympäri. 4 Hänen salamansa valaisevat maanpiirin; maa näkee sen ja vapisee. 5 Vuoret sulavat niinkuin vaha Herran edessä, kaiken maan Herran edessä. 6 Taivata julistavat hänen vanhurskautansa, ja kaikki kansat näkevät hänen kunniansa. 7 Kaikki kuvain kumartajat joutuvat häpeään, kaikki, jotka epäjumalista kerskaavat. Kumartakaa häntä, kaikki jumalat. 8 Siion kuulee sen ja iloitsee, ja Juudan tyttären riemuitsevat sinun tuomioistasi, Herra. 9 Sillä sinä, Herra, olet Korkein yli kaiken maan, sinä olet ylen korkea, ylitse kaikkien jumalain. 10 Te, jotka Herraa rakastatte, vihatkaa pahaa. Hän varjelee hurskosten sielut, jumalattomien kädestä hän heidät pelastaa. 11 Vanhurskaalle koittaa valkeus ja oikeamielisille ilo. 12 Iloitkaa Herrassa, te vanhurskaat; kiittääkää hänen pyhää nimeänsä.

98 Virsi. Veisatkaa Herralle uusi virsi, sillä hän on ihmeitä tehnyt. Hän on saanut voiton oikealla kädellänsä ja pyhäällä käśivarrellansa. 2 Herra on

tehtyti tiettäväksi pelastustekonsa, hän on ilmaissut muistanut armonsa ja uskollisuutensa Israelin heimoa kohtaan; kaikki maan ääret ovat nähneet meidän Jumalamme pelastusteot. 4 Kohottakaa riemuuhunto Herralle, kaikki maa, iloitkaa ja riemuitkaa ja veisatkaa kiitosta. 5 Veisatkaa Herran kiitosta kanteleilla-kanteleilla ja ylistysvirren sävelillä, 6 vaskitorville ja pasunan äänellä. Kohottakaa riemuuhunto Herran, kuninkaan, edessä. 7 Pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat. 8 Paukuttakoot käsänsä virrat, ja vuoret yhdessä riemuitkoot 9 Herran edessä; sillä hän tulee tuomitsemaan maata. Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti ja kansat oikeuden mukaan.

99 Herra on kuningas, vaviskoot kansat-hän, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat-huojukoon maa.

2 Suuri on Herra Siionia, hän on korkea yli kaikkien kansojen. 3 He ylistävät sinun suurta ja peljättävää nimeäsi. Hän on pyhä. 4 Se on kuninkaan voima, että hän rakastaa oikeutta. Sinä olet saattanut oikeuden voimaan, sinä toimitat oikeuden ja vanhurskauden Jaakobissa. 5 Ylistäkää Herraa, meidän Jumalaamme, kumartakaa hänen jalkainsa astinlaudan eteen. Hän on pyhä. 6 Mooses ja Aaron hänen pappiensa joukossa ja Samuel niiden joukossa, jotka avuksi huusivat hänen nimeänsä, he huusivat Herraa, ja hän vastasi heille. 7 Hän puhui heille pilvenpatsasta; he noudattivat hänen todistuksiansa ja käskyjä, jotka hän oli heille antanut. 8 Herra, meidän Jumalamme, sinä vastasit heille, olit heille anteeksiantava Jumala, vaikka sinä heidän pahat tekonsa kostit. 9 Ylistäkää Herraa, meidän Jumalaamme, rukoilkaa kumartuneina hänen pyhää vuortansa kohti; sillä Herra, meidän Jumalamme, on pyhä.

100 Kiitosuhri-virsi. Kohottakaa riemuuhunto Herralle, kaikki maa. 2 Palvelkaa Herraa ilolla, tulkaa hänen kasvojensa eteen riemulla. 3 Tietäkää, että Herra on Jumala. Hän on meidät tehnyt, ja hänen me olemme, hänen kansansa ja hänen laitumensa lampaat. 4 Käykää hänen portteihinsa kiittää, hänen esikartanoihinsa ylistystä veisaten. Ylistäkää häntä, kiittääkää hänen nimeänsä. 5 Sillä Herra on hyvä; hänen armonsa pysyy iankaikkisesti ja hänen uskollisuutensa polvesta polveen.

101 Daavidin virsi. Minä veisaan armosta ja oikeudesta; sinun ylistystäsi, Herra, minä laulan. 2 Minä tahdon noudattaa nuheetonta vaellusta; milloin tulet sinä minun tykön? Minä tahdon vaeltaa huoneessani vilpittömällä sydämellä. 3 En kiinnitä silmääni siihen, mikä turmiollista on, eksyttävästä

menoa minä vihaan: ei saa se minuun tarttua. **4** Nurja sydän väistyköön minusta; pahasta minä en tahdo tietää. **5** Joka salaa panettelee lähimmäistänsä, sen sitä minä en siedä. **6** Maan uskollisia minun silmäni etsivät, että he asuisivat minua lähellä; joka vaeltaa nuhteettomuuden tietä, se on oleva minun palvelijani. **7** Vilpin tekijä älköön asuko minun huoneessani, valheen puhuja ei kestä minun silmäini edessä. **8** Joka aamu minä hukutan kaikki jumalattomat maasta, lopettaakseen kaikki väärintekijät Herran kaupungista.

102 Kurjan rukous, kun hän on näännyksissä ja vuodattaa valituksensa Herran eteen. Herra, kuule minun rukoukseni, ja minun huutoni tulkoon sinun ja hankki oikeuden kaikille sorretuille. **7** Hän on eteesi. **2** Älä peitä minutla kasvojasi, kun minulla on ahdistus, kallista korvasi minun puoleeni. Kun minä suuret tekonsa. **8** Laupias ja armahtavainen on Herra, huudan, riennä ja vastaa minulle. **3** Sillä minun päiväni pitkämölinen ja suuri armossa. **9** Ei hän aina riitele eikä ovat haihtuneet kuin savu, ja minun luitani polttaa pidä vihaa iankaikkisesti. **10** Ei hän tee meille syntiemme niinkuin ahjossa. **4** Sydämeni on paahuton ja kuivunut mukaan eikä kosta meille painah tekojemme mukaan. **11** kuin ruoho, sillä minä unhotan syödä leipääni. **5** Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta, niin voimallinen Äänekäästää vaikerruksestan minun luuni tarttuvat on hänen armonsa niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät. minun nahkaani. **6** Minä olen kuin pelikaani erämaassa, olen kuin huuhkaja raunioissa. **7** Minä olen uneton, olen kuin yksinäinen lintu katolla. **8** Kaiken päivää viholliseni minua häpäisevät; ne, jotka riehuvat minua vastaan, kiroavat minun nimeni kautta. **9** Sillä minä syön tuhkaa kuin leipää ja sekoitan juomani kyyneleillä. **10** sinun vihasi ja kiivastuksesi tähden, sillä sinä olet nostanut minua ylös ja viskannut pois. **11** Minun päiväni ovat kuin pitenevä varjo, ja minä kuivun kuin ruoho. **12** Mutta sinä, Herra, hallitset iankaikkisesti, sinun muistosi pysy polvesta polveen. **13** Nouse ja armahda Siionia, sillä aika on tehdä sille laupeus ja määrähetki on tullut. **14** Sillä sen kivet ovat sinun palvelijoillesi rakkaat, ja sen soraläjä heidän on säälä. **15** Silloin pakanat pelkäävät 16 kun Herra rakentaa Siijonin ja ilmestyy kundiassansa, 17 kun hän käantyy niiden rukouksen puoleen, jotka ovat 18 Tämä kirjoitettakoon tulevalle polvelle, ja 19 kantsa, joka vastedes luodaan, on kiittävä Herraa, että hän katseli pyhästä korkeudestaan, että Herra katsoi taivaasta maahan, **20** kuullaksensa vankien huokaiset, vapauttaaksensa kuoleman lapsed, **21** jotta Siioniassa julistettaisiin Herran nimeä ja hänen ylistystänsä Jerusalemissa, **22** kun kaikki kansat kokoontuvat yhteen, ja valtakunnat, palvelemaan Herraa. **23** Hän on lannistanut matkalla minun voiman, on lyhentänyt minun päiväni. **24** Minä sanon: Jumalani, älä tempaa minua pois kesken ikääni; sinun vuotesi kestäävät suvusta sukuun. **25** Muinoi sinä perustit maan, ja taivaat ovat sinun käsialasi. **26** Ne katoavat, mutta sinä pysyt, ne vanhenevat kaikki kuin vaate; sinä muutat

ne, niinkuin vaatteet muutetaan, ja ne muuttuvat. **27** Mutta sinä pysis samana, eivätkä sinun vuotesi lopu. **28** Sinun palvelijaisi lapset saavat asua turvassa, ja heidän jälkeläisensä pysyvät sinun edessäsi.

103 Daavidin virsi. Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä.

2 Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhota, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt, **3** hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaan kaikki sinun sairautesi, **4** joka lunastaa sinun henkesi tuonelasta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella, **5** joka sinun halajamisesi

tyydyttää hyvyydellään, niin että sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotkan. **6** Herra tekee vanhurskauden

7 ja hankki oikeuden kaikille sorretuille. **7** Hän on eteesi. **2** Älä peitä minutla kasvojasi, kun minulla on ahdistus, kallista korvasi minun puoleeni. Kun minä suuret tekonsa. **8** Laupias ja armahtavainen on Herra, huudan, riennä ja vastaa minulle. **3** Sillä minun päiväni pitkämölinen ja suuri armossa. **9** Ei hän aina riitele eikä

ovat haihtuneet kuin savu, ja minun luitani polttaa pidä vihaa iankaikkisesti. **10** Ei hän tee meille syntiemme mukaan eikä kosta meille painah tekojemme mukaan. **11**

Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta, niin voimallinen on hänen armonsa niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät. **12** Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meistä rikkomuksemme. **13** Niinkuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisänsä. **14** Sillä hän tietää, minkäkaltaista tekoa me olemme:

hän muistaa meidät tomaksi. **15** Ihmisen elinpäivät ovat niinkuin ruoho, hän kukoistaa niinkuin kukkanen kedolla. **16** Kun tuuli käy hänen ylitsensä, ei häntä enää

minut ylös ja viskannut pois. **11** Minun päiväni ovat kuin pitenevä varjo, ja minä kuivun kuin ruoho. **12** Mutta sinä, Herra, hallitset iankaikkisesti, sinun muistosi pysy niille, jotka häntä pelkäävät, ja hänen vanhurskautensa polvesta polveen. **13** Nouse ja armahda Siionia, sillä lasten lapsille, **18** niille, jotka pitävät hänen liittonsa

14 ja muistavat hänen käskynsä ja noudattavat niitä. **19** Herra on pystyttänyi istuimensa taivaisiin, ja hänen kuninkuutensa hallitsee kaikkia. **20** Kiittäkää Herraa, te hänen enkelinsä, te väkevät sankarit, jotka hänen

käskynsä täytätte, kun kuulette hänen sanansa äänen. **21** Kiittäkää Herraa, kaikki hänen sotaväkensä, te hänen palvelijansa, jotka hänen tahtonsa teette. **22** Kiittäkää Herraa, kaikki hänen tekonsa, hänen valtakuntansa

kaikissa paikoissa. Kiitä, minun sieluni, Herraa.

104 Kiitä Herraa, minun sieluni, Herra, minun Jumalani, sinä olet ylen suuri; valkeus ja kirkkaus on sinun pukusi. **2** Sinä verhoudut valoon niinkuin viittaan, sinä levität taivat niinkuin teltan; **3**

sinä rakennat salisi vetten päälle, teet pilvet vaunuiksesi ja kuljet tuulen siivillä. **4** Sinä teet tuulet sanasi saattajksi, palvelijoiksesi tulen liekit. **5** Sinä asetit maan perustuksillesi, niin että se pysyy horjumatta iankaikkisesti. **6** Sinä peitit sen syvyyden vesillä kuin vaateella: vuoria ylempänä seisovat vedet. **7** Mutta ne pakenivat sinun nuhteluasi, sinun jylinääsi ne juokisivat

pakoon; 8 vuoret kohosivat ja laaksot laskeutuvat Aabrahamin, hänen palvelijansa, siemen, Jaakobin paikkoihin, jotka sinä olit niille valmistanut. 9 Sinä panit lapsen, te hänen valittunsa. 7 Hän, Herra, on meidän rajan, jonka yli vedet eivät käy eivätkä palaja peittämään Jumalamme; hänen tuomionsa käyvät yli kaiken maan. maata. 10 Sinä kuohutit laaksoista lähteet, jotka vuorten 8 Hän muistaa liittonsa iankaikkisesti, säätämänsä väillä vuotavat. 11 Ne antavat juoman kaikille metsän sanan hamaan tuhansiin polviin, 9 liittonsa, jonka eläimille, villäasit niistä janonsa sammuttavat. 12 Niiden hän teki Aabrahamin kanssa, ja lisakkile vannomansa partailla asuvat taivaan linnut ja visertävät lehvien valan. 10 Hän vahvisti sen käskeyksi Jaakobille, Israelille välissä. 13 Saleistasi sinä kastelet vuoret, sinun töitteesi iankaikkiseksi liitoksi. 11 Hän sanoi: "Sinulle minä hedelmistä maa saa ravintonsa. 14 Sinä kasvatat annan Kanaanin maan, se olkoon teidän perintöosanne". ruohon karjalle ja kasvit ihmisen tarpeeksi. Niin sinä 12 Heitä oli vähäinen joukko, vain harvoja, ja he tuotat maasta leivän 15 ja viinin, joka ilahuttaa ihmisen olivat muukalaisia siellä. 13 Ja he vaelsivat kansasta sydämen; niin sinä saatat kasvot öljystä kiiltäväksi, kansaan ja yhdestä valtakunnasta toiseen kansaan. ja leipä vahvistaa ihmisen sydäntä. 16 Ravintonsa 14 Hän ei sallinut kenenkään heitä vahingoittaa, ja saavat myös Herran puut, Libanonin setrit, jotka hän hänen rankaisiun kunkaita heidän tähentsä: 15 "Älkää on istuttanut. 17 Niissä lintuset pesivät, ja haikaroilla koskeko minun voideltuihini, älkää tehkö pahaa minun on majansa kypresseissä. 18 Korkeat vuoret ovat profeteitoilien". 16 Ja kun hän kutsui nälänhädän maahan kauristen hallussa, kallionkolot ovat tamaanien suoja. ja kokonaan mursi leivän tuen, 17 oli hän lähettyneet 19 Kuun sinä olet tehnyt näyttämään aikojen; aurinko heidän edellänsä miehen: Joosef oli myyty orjaksi. tietää laskunsa. 20 Sinä teet pimeän, niin tulee yö; 18 Hänen jalokanssa vaivattiin kahleilla, hän joutui silloin lähetevät liikkeelle kaikki metsän eläimet. 21 rautoihin, 19 siksi kunnes hänen sanansa kävi toteaa ja Nuoret jalopeurat kiljuvat saalistaa ja pyytävät Jumalalta Herran puhe osoitti hänet puhtaaksi. 20 Niin kuningas elatustansa. 22 Aurinko noussee, ne vetätyvät pois ja lähettilä ja päästätti hänet, kangojen hallitsija laski hänet laskeutuvat luoliinsa maata. 23 Silloin ihminen menee irti. 21 Hän pani hänet talonsa herraksi ja kaiken töihinsä ja askaroitsee iltaan asti. 24 Kuinka moninaiset omaisuutensa hältijaksi, 22 sitomaan mielensä mukaan ovat sinun tekosi, Herra! Sinä olet ne kaikki viisaasti hänen ruhtinaitansa ja opettamaan viisautta vanhimille. tehnnyt, maa on täynnä sinun luotujasi. 25 Merikin, suuri 23 Niin joutui Israel Egyptiin, Jaakob muukalaiseksi ja aava-siinä vilisee lukemattomat laumat pieniä ja Haamin maahan. 24 Ja Herra teki kansansa hyvin suuria eläviä. 26 Siellä kulkevat laivat, siellä Leviatan, hedelmälliseksi ja väkevämmäksi heidän vihamiehiänsä. jonka sinä olet luonut sinä leikitsemään. 27 Ne kaikki 25 Hän käänsi näitten sydämen vihaamaan hänen odottavat sinua, että antaisit heille ruuan ajallansa. 28 kansaansa, kavalasti kohtelemaan hänen palvelijoitaan. Sinä annat niille, ja ne kokoavat, sinä avaat kätesi, ja 26 Hän lähettilä Mooseksen, palvelijansa, ja Aaronin, jonka ne ravitaan hyvyydellä. 29 Sinä peität kasvosi, ja ne hän oli valinnut. 27 Nämä tekivät hänen tunnustekonsa peljästyvät, sinä otat pois niiden hengen, ne kuolevat ja heidän keskellään, tekivät ihmeitä Haamin maassa. palajavat tomuun jälleen. 30 Sinä lähetät henkesi, ja ne 28 Hän lähettilä pimeyden ja pimensi kaiken, eivätkä he luodaan; ja sinä uudistat maan muodon. 31 Pysyköön vastustaneet hänen sanojansa. 29 Hän muutti heidän Herran kunnia iankaikkisesti. Saakoon Herra teoistansa vetensä vereksi ja kuoletti heiltä kalat. 30 Heidän iloita, 32 hän, joka katsahaa maahan, ja se vapisee, maansa vilisi sammakoita aina kuningasten kammiota joka koskettaa vuoria, ja ne suitsuavat. 33 Kaiken ikäni myöten. 31 Hän käski, ja paarmoja tuli ja sääskiä minä ylistän Herraa, minä veisaan Jumalani kiihosta, niin koko heidän alueellensa. 32 Hän antoi heille rakeita kauan kuin elän. 34 Olkoot minun tutkisteluni hännelle sateen sijaan, tulen leimauksia heidän maahansa. otolliset; minä iloitsen Herrassa. 35 Hävitkööt syntiset 33 Ja hän hävitti heidän viini-ja viikunapuunsa ja maasta, älköön jumalattomia enää olko. Kiertä Herraa, murskasi puut heidän alueeltansa. 34 Hän käski, ja minun sieluni. Halleluja!

105 Kiittäkää Herraa, julistakaan hänen nimeänsä, tehkää hänen suuret tekonsa tietäväksi kancojen keskuudessa. 2 Laulakaa hännelle, veisatkaa hännelle, puhukaa kaikista hänen ihmeistänsä. 3 Hänen pyhä nimensä olkoon teidän kerskauksenne; iloitkoon niiden sydän, jotka etsivät Herraa. 4 Kysykää Herraa ja hänen voimaansa, etsikää alati hänen kasvojansa. 5 Muistakaa hänen ihmetöitänsä, jotka hän on tehnnyt, hänen ihmeitänsä ja hänen suunsa tuomioita, 6 te hedelmän heidän vainioiltansa. 36 Ja hän surmasi kaikki heidän maansa esikoiset, kaikki heidän miehuutensa ensimmäiset. 37 Sitten hän vei Israelin sieltä varustettuna hopealla ja kullalla, eikä ollut hänen sukukunnissaan kompastuvasta. 38 Egypti iloitsi heidän lähdistöitänsä, koska sen oli vallannut pelko heidän tähentsä. 39 Hän levitti suojakseen pilven ja tulen valaisemaan yötä. 40 He pyysivät, ja hän pani tulemaan virräiset, ja hän ravitsi heitä taivaan leivällä. 41 Hän avasi kallion, ja vettä vuoti;

se juoksi virtana kautta erämaan. **42** Sillä hän muisti ja pani tuomion toimeen, ja vitsaus taukosi. **31** Ja pyhän sanansa, muisti Aabrahamia, palvelijaansa. **43** se luettiin hänen vanhurskaudeksi, polvesta polveen, Niin hän vei kansansa pois sen iloitessa, valittunsa iankaikkisesti. **32** He vihoittivat hänet Meriban vetten heidän riemuitessaan. **44** Ja hän antoi heille pakanain luona, ja Mooseksen kävi pahoin heidän tähtensä. maat, ja he ottivat omaksensa kanojen vaivannätö, **45** **33** Sillä he niskoittelivat Jumalan Henkeää vastaan, ja että he noudattaisivat hänen käskyjänsä ja ottaisivat hän puhui huullilaan ajattelemattomasti. **34** He eivät hävitänneet niitä kangoja, jotka Herra oli käskenyt heidän hävittää, **35** vaan pitivät yhteytä pakanain kanssa ja oppivat heidän tekonsa. **36** He palvelivat heidän jumalankuviansa, ja niistä tuli heille paula. **37** Ja he uhrasivat poikiansa ja tyttäriänsä riivaajille. **38** He vuodattivat viatonta verta, poikiensa ja tyttäriensä verta, uhraten heidät Kanaanin epäjumalille, ja maa saastui verivelosta. **39** Näin he saastuttivat itsensä töillään ja olivat haureelliset teoissansa. **40** Ja Herran viha sytti hänen kansaansa vastaan, ja hän kyllästyi perintöosaansa. **41** Ja hän jätti heidät pakanain käsii, ja heidän vihamiehensä vallitsivat heitä. **42** Heidän vihollisensa ahdistivat heitä, ja heidän täytyi painua niiden käden alle. **43** Monet kerrat hän pelasti heidät, mutta he olivat uppiniskaiset omassa neuvossaan ja sortuivat pahain tekojensa tähden. **44** Mutta hän katsoi heihin heidän ahdistuksessaan, kun hän kuuli heidän valitushuutonsa. **45** Ja hän muisti heidän hyväkseen liitonsa ja armahti heitä suressa laupeudessansa. **46** Ja hän salli heidän saada armon kaikilta, jotka olivat vieneet heidät vankeuteen. **47** Pelasta meidät, Herra, meidän Jumalamme, ja kokoa meidät pakanain seasta, että me kiittäisimme sinun pyhää nimeäsi ja kerskauksemme olisi, että me sinua ylistämme. **48** Kiietty olkoon Herra, Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen. Ja kaikki kansa sanokoon: "Amen. Halleluja!"

106 Halleluja! Kiittää Herra, sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

Kuka voi kertoa Herran voimalliset teot, julistaa kaiken hänen ylistyksensä? **3** Autuaat ne, jotka noudattavat oikeutta, jotka aina tekevät vanhurskauden! **4** Muista minua, Herra, armolla, jota kansallesi osoitat, etsi minua avullasi, **5** että minä näkisin sinun valittujesi onnen, iloisissin sinun kansasi ilolla, kerskaisin sinun perintöosasi kanssa. **6** Me olemme tehneet syntiä isäimme kanssa, me olemme pahoin tehneet ja olleet jumalattomat. **7** Eivät meidän isäimme Egyptissä painaneet mieleensä sinun ihmeitäsi, eivät muistaneet sinun monia armotekojasi, vaan niskoittelivat meren rannalla, Kaislameren rannalla. **8** Kuitenkin hän pelasti heidät niemensä tähden, tehdäkseen voimansa tiettäväksi. **9** Hän nuhteli Kaislamerta, ja se kuivui. Hän kuljetti heitä syvyyksissä niinkuin erämaassa. **10** Hän pelasti heidät vihamiehen kädestä ja lunasti heidät vihollisen vallasta. **11** Vedet peittivät heidän ahdistajansa, ei yhtäkään niistä jäänyt jäljelle. **12** Silloin he uskoivat hänen sanansa, veisasivat hänen ylistystään. **13** Mutta pian he unhottivat hänen tekonsa eivätkä odottaneet hänen neuvooansa. **14** Heissä sytti himo erämaassa, ja he kiusasivat Jumalaa autiossa maassa. **15** Ja hän antoi heille, mitä he pyysivät, mutta lähetti heihin hivuttavan taudin. **16**

Ja heissä sytti leirissä kateus Moosesta vastaan ja Aaronia, Herran pyhää, vastaan. **17** Mutta maa aukeni ja nieli Daatanin ja peitti Abiramien joukkion. **18** Ja heidän joukkiosaan sytti tuli, liekki poltti jumalattomat. **19** He tekivät vasikan Hoorebin juurella ja kumarsivat valettua kuvaa; **20** he vaihtoivat Kunniansa ruohoja syövän härän kuvaan. **21** He unhottivat Jumalan, pelastajansa, joka oli tehnyt Egyptissä suuria tekoja, **22** ihmeitä Haamin maassa, peljättäviä tekoja Kaislameren rannalla. **23** Silloin hän aikoi hävittää heidät, mutta Mooses, hänen valittunsa, seisoi suojana hänen edessään ja käensi pois hänen vihansa tuhoa tuottamasta. **24** He pitivät halpana ihmahan maan eivätkä uskoneet hänen sanaansa. **25** He napisivat teltoissansa eivätkä kuulleet Herran ääntä. **26** Silloin hän nosti kätensä heitä vastaan kaataakseen heidät erämaassa, **27** kaataakseen heidän jälkeläisensä pakanain seassa ja hajottaakseen heidät pakanamaihin. **28** He antautuivat palvelemaan Baal-Peoria ja söivät kuolleitten jumalien uhreja. **29** He vihoittivat hänet teoilansa, ja niin vitsaus alkoi riehua heidän keskuudessaan. **30** Mutta Piinehas astui esiin

hän armonsa pysyy iankaikkisesti. **2** Niin sanokoot Herran lunastetut, jotka hän on lunastanut ahdistuksen alta **3** ja koonnut pakanamaista, idästä ja lännestä, pohjoisesta ja meren puolelta. **4** He harhailivat erämaassa, autiossa, tiettömässä maassa, löytämättä asuttua kaupunkia. **5** Heidän oli nälkä ja janu, heidän sielunsa näentyi heissä. **6** Mutta hädässänsä he huusivat Herraa, ja hän pelasti heidät heidän ahdistuksistaan. **7** Ja hän ohjasи heidät oikealle tielle, niin että he pääsivät asuttuun kaupunkiin. **8** Kiittäkööt he Herraa hänen armostansa, hänen ihmeellisistä teoistaan ihmislapsia kohtaan. **9** Sillä hän ravitsee näentyvän sielun ja täyttää nälkäisen sielun hyvyydellä. **10** He istuivat pimeydessä ja synkeydessä, vangittuna kurjuuteen ja rautoihin, **11** koska olivat niskoitelleet Jumalan käskyjä vastaan ja katsonneet halvaksi Korkeimman neuvon. **12** Hän masensi heidän sydämensä kärsimyksellä; he sortuivat, eikä ollut auttajaa. **13** Mutta hädässänsä he huusivat Herraa, ja hän pelasti heidät heidän ahdistuksistaan. **14** Hän vei heidät ulos pimeydestä ja synkeydestä,

hän katkaisi heidän kahleensa. **15** Kiittäkööt he Herraa rakkaasi pelastetuksi tulisivat, auta oikealla kädelläsi ja hänen armostansa ja hänen ihmeeellisistä teoistaan vastaa minulle. **7** Jumala on puhunut pyhäkössänsä. ihmislapsia kohtaan. **16** Sillä hän särkee vaskiset ovet ja rikkoo rautaiset salvat. **17** He olivat hulluja, sillä heidän vaelluksensa oli syntinen, ja he kärsvät vaivaa pahojen tekojensa tähden. **18** Heidän sielunsa inhosi kaikkea ruokaa, ja he olivat lähellä kuoleman portteja. **19** Mutta häädässänsä he huusivat Herraa, ja hän pelasti heidät heidän ahdistuksistaan. **20** Hän lähetti sanansa ja teoistaan ihmislapsia kohtaan. **22** Uhratkoot kiitosuhreja ja kertokoot riemuiten hänen töitään. **23** He lähtivät laivoilla merelle ja kävivät kauppaan suurilla vesillä. **24** He näkivät Herran työt ja hänen ihmeeelliset tekonsa meren syvyyksissä. **25** Hän sanoi sanansa ja nosti myrskytuulen, joka kohotti korkealle sen aallot. **26** He kohosivat taivasta kohti, he vajosivat syvyyksiin; heidän sielunsa menehtyi tuskasta. **27** He horjuivat ja hoippuivat kuin juopunut, ja kaikki heidän taitonsa hämmentyi. **28** Mutta häädässänsä he huusivat Herraa, ja hän päästi heidät heidän ahdistuksistaan. **29** Hän tynnnytti myrskyn, ja meren aallot hiljenivät. **30** He iloitsivat, kun tuli tyyni, ja hän vei heidät toivottuun satamaan. **31** Kiittäkööt he Herraa hänen armostansa ja hänen ihmeeellisistä teoistaan ihmislapsia kohtaan. **32** Kunnioittakoot häntä kansan seurakunnassa ja vanhinent kokouksessa häntä ylistäkööt. **33** Hän muutti virrat erämaaksi ja vesilähteet kuivaksi maaksi, **34** hedelmällisen maan suola-aroksi, sen asukasten pahuuden tähden. **35** Hän muutti erämaan vesilammikoiksi ja kuivan maan vesilähteiksi. **36** Ja hän asetti nälkäiset sinne asumaan ja he rakensivat kaupungin asuaksensa. **37** Ja he kylvivät peltuja ja istuttivat viinitarhoja, jotka tuottivat satoisan hedelmän. **38** Hän siunasi heitää, ja he lisääntyivät suuresti, ja hän antoi heille paljon karjaa. **39** Ja kun he vähentyivät ja vaipuivat onnettomuuden ja huolten painon alla, **40** niin hän, joka vuodattaa ylenkatsetta ruhtinasten päälle ja panee heidät harhalemaan tiettömissä autiomaisissa, **41** hän kohotti köyhän kurjuudesta ja teki suvut suuriksi kuin lammastalumat. **42** Oikeammeiset näkevät sen ja riemuitsivat, ja kaiken vääryyden tätyty tukkia suunsa. **43** Joka viisas on, se ottakoon näistä vaarin ja ajatelkoon Herran armotekoja.

108 Laulu; Daavidin virsi. Minun sydämeni on valmis, Jumala, minä tahdon veisata ja soittaa; valmis on minun sieluni. **2** Herää, harppu ja kannel. Minä tahdon herättää aamuruskon. **3** Herra, sinua minä kiiän kansojen joukossa ja veisaan sinun kitostasi kansakuntien keskellä. **4** Sillä suuri on sinun armosi ja ulottuu ylitse taivasten ja sinun totuutesi hamaan pilviin asti. **5** Korota itsesi yli taivasten, Jumala, ja levitköön sinun kunniasi yli kaiken maan. **6** Että sinun ihmislapsia kohtaan, minä riemuitsen, minä jaan Sikemin ja mittaan Sukkotin jaen, ja rikkoo rautaiset salvat. **7** Minä riemuitsen, minä jaan Efraim on minun pääni suojes, Juuda minun valtikkani. **8** Minun on Gilead, ja minun on Manasse; Efraim on minun pääni suojes, Juuda minun valtikkani. **9** Mooab on minun pesuastiani, Edomiin minä viskaan kenkäni, minä riemuitsen Filisteaan maasta. **10** Kuka vie minut varustettuun kaupunkiin? Kuka saattaa minut heidät heidän ahdistuksistaan. **11** Etkö sinä, Jumala, hyljänyt meitä? Et paransi heidät ja pelasti heidät haudasta. **12** Anna meille apu ahdistajaa vastaan, sillä turha on ihmisten apu. **13** Jumalan voimalla me teemme väkeviä tekova; hän tallaa meidän vihollisemme maahan.

109 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Jumala, minun ylistykseni, älä ole vaiti. **2** Sillä he ovat avanneet minua vastaan jumalattoman ja petollisen suun, he puuhutelevat minua valheen kielessä. **3** Vihan sanoilla he ovat minut piirittäneet, ja syöttä he sotivat minua vastaan. **4** Rakkauteni palkaksi he minua vainoavat, mutta minä ainoastaan rukoilen. **5** He kostavat minulle hyvän pahalla ja rakkauteni vihalla. **6** Aseta jumalaton mies häntä vastaan, ja seisokoon syttää hänen oikealla puolellansa. **7** Oikeuden edessä hän joutkuoon syyhyyn, ja hänen rukouksensa tulkoon synniksi. **8** Hänen päivänsä olkoot harvat, ottakoon toinen hänen kaitisjatoimensa. **9** Tulkoot hänen lapsensa orvoiksi ja hänen vaimonsa leskeksi. **10** Kierrelkööt hänen lapsensa alati kerjäten, anelkoot kaukana kotinsa raunioilta. **11** Anastakoon koronkiskuri kaiken hänen omansa, ja riistäkööt vieraat hänen vaivannäkönsä. **12** Älköön kukaan osoittako hänelle laupeutta, älköönkä kukaan armahtako hänen orpojansa. **13** Hänen jälkeläisensä hävitkööt sukupuuttoon, pyhittäköön heidän nimensä pois toisessa polvessa. **14** Hänen isiensä rikkomukset pysykööt Herran muistossa, älköönkä hänen äitinsä syntiä pyhittäkö pois. **15** Olkoot ne Herran edessä alati, ja hävittäköön hän heidän muistonsa maan päältä. **16** Sillä se mies ei ajatellutkaan tehdä laupeutta, vaan vainosi kurja ja köyhää ja sydämen tuskassa olevaa, tappaaksensa hänet. **17** Hän rakasti kirousta, ja se kohtasi häntä; hän ei huolinut siunausksesta, ja se väistyi hänestä kauas. **18** Hän puki kiroksen yllensä niinkuin vaatteensa, ja se meni hänen sisuksiinsa niinkuin vesi ja hänen luinhinsa niinkuin öljy. **19** Se olkoon hänellä viittana, johon hän verhoutuu, ja vyövä, johon hän aina vyöttäätyy. **20** Tämä olkoon Herralta minun vainoojaini palkka ja niiden, jotka puhuvat pahaan minua vastaan. **21** Mutta sinä, Herra, Herra, auta minua nimesi tähden, sillä sinun armosi on hyvä, pelasta minut. **22** Sillä minä olen kurja ja köyhää, ja sydämeni on haavoitettu minun rinnassani. **23** Minä katoan pois kuin pitenevä Polveni horjuvat paastoamisesta, ja minun ruumiini on

lahtunut lihattomaksi. **25** Ja minä olen joutunut heidän hoitaa asiansa oikeuden mukaan. **6** Sillä ei hän ikinä herjattavakseen, minut nähdeksän he nyökyttäävät horju; vanhurskas säilyy ikuisessa muistossa. **7** Ei hän päättänsä. **26** Auta minua, Herra, minun Jumalani, pelkää pahaa sanomaa, hänen sydämensä on vahva, pelasta minut armosi jälkeen; **27** ja he saakoot tutta, sillä hän turvaa Herraan. **8** Hänen sydämensä on luja ja että tämä on sinun kätesi, että sinä, Herra, sen teit. **28** peloton, kunnes hän vihdoin ilolla katselee ahdistajaan. Jos he kiroavat, siunaan sinä, jos he nousevat, joutukoot häpeään, mutta palvelijasi saakoon iloita. **29** Olkoon häväistys minun vainoojaini pukuna, ja verhotkoon heitä heidän häpeänsä niinkuin viitta. **30** Minä suullani kiihtää suuresti Herraa, ja monien keskellä minä ylistän häntä. **31** Sillä hän seisoo köyhän oikealla puolella pelastaakseen hänet niistä, jotka hänet tuomitsevat.

110 Daavidin virsi. Herra sanoi minun herralleeni: "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi". **2** Herra orientaa sinun valtasi valtikan Siionista; hallitse vihollistesii keskellä. **3** Altis on sinun kansasi sinun sotaanlähtösi päivänä: pyhässä asussa sinun nuori väkesi nousee eteesi, niinkuin kaste aamuruskon helmasta. **4** Herra on vannonut eikä sitä kadu: "Sinä olet pappi iankaikkisesti, Melkisedekin järjestysken mukaan". **5** Herra on sinun oikealla puolellasi, hän musertaa kuninkaat vihansa päivänä. **6** Hän tuomitsee pakanat: ruumiita viruu kaikkialla; hän murskaa pääti laajalti maan pääällä. **7** Hän juo purosta tien varrelta; sentähden hän kohottaa päänsä.

111 Halleluja! Minä kiihtän Herraa kaikesta sydämestäni hurskasten kokouksessa ja seurakunnassa. **2** Suuret ovat Herran teot, kaikkien niiden tutkisteltavat, jotka niitä rakastavat. **3** Kunnialliset ja korkeat ovat hänen työnsä, ja hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti. **4** Hän on säättänyt ihmellisten tekojensa muiston; armollinen ja laupias on Herra. **5** Hän antaa ruuan pelkääväisillensä, hän muistaa liitonsa iankaikkisesti. **6** Hän ilmoitti kansallensa tekojensa voiman, hän antoi heille pakanain perintösan. **7** Hänent kättensä teot ovat totiset ja oikeat; luotettavat ovat kaikki hänen asetuksensa. **8** Ne pysyvät järkkymättä aina ja iankaikkisesti; ne ovat tehdyt totuudessa ja oikeudessa. **9** Hän lähettili kansallensa lunastuksen, säätii liitonsa ikuisiksi ajoiksi; pyhä ja peljättävä on hänen nimensä. **10** Herran pelko on viisauden alkua, hyvä ymmärrys kaikille, jotka sitä noudattavat. Hänen ylistysensä pysyy iankaikkisesti.

112 Halleluja! Autuas se mies, joka Herraa pelkää ja suuresti halaa hänen käskyjänsä! **2** Hänen jälkeläisensä tulevat voimallisiksi maassa, oikeamielisen suku tulee siunatuksi. **3** Varallisuus ja rikkaus on hänen huoneessansa, ja hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti. **4** Oikeamielisille koittaa pimeydessä valkeus, armollinen, laupias ja vanhurskas. **5** Hyvin käy sen miehen, joka on laupias ja antaa lainaksi, joka

hoitaa asiansa oikeuden mukaan. **6** Sillä ei hän ikinä päättänsä. **7** Ei hän vanhurskas säilyy ikuisessa muistossa. **8** Hänen sydämensä on luja ja että tämä on sinun kätesi, että sinä, Herra, sen teit. **9** Hän on runsaskäinen, hän antaa köyhille, hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti, hänen sarvensa kohoaa kuniassa. **10** Jumalaton näkee sen ja närkästy, hän kiristee hämpaitaan ja pakaattuu. Jumalattomien halut raukeavat tyhjiin.

113 Halleluja! Ylistäkää, te Herran palvelijat, ylistäkää Herran nimeä. **2** Siunattu olkoon Herran nimi nyt ja iankaikkisesti. **3** Auringon noususta sen laskuun saakka olkoon Herran nimi ylistetty. **4** Herra on korkea yli kaikkien pakanakansain, yli taivasten kohoaa hänen kunniansa. **5** Kuka on niinkuin Herra, meidän Jumalamme, joka korkealla asuu **6** ja katsoo syvälle-taivaassa ja maassa? **7** Hän, joka tomusta nostaa alhaisen, korottaa loasta köyhän **8** asettaaksensa hänet ruhtinasten rinnalle, hänen kansansa ruhtinasten rinnalle, **9** joka antaa hedelmätöömän asua kodissa, iloisena lasten äitinä! Halleluja!

114 Kun Israel lähti Egyptistä, Jaakobin suku vieraskielisestä kansasta, **2** silloin Juuda tuli hänen pyhäökseen, Israel hänen valtakunnaksensa. **3** Sen näki meri ja pakeni, Jordan kääntyi takaisin. **4** Vuoret hyppivät niinkuin oinaat, kukkulat niinkuin lammasten karitsat. **5** Mikä sinun on, meri, kun pakenet, mikä sinun, Jordan, kun käännyt takaisin? **6** Te vuoret, miksi hypitte kuin oinaat, te kukkulat, kuin lammasten karitsat? **7** Vapise, maa, Herran kasvojen edessä, Jaakobin Jumalan kasvojen edessä, **8** joka muuttaa kallion vesilammikoksi, kovan kiven vesilähteeksi.

115 Älä meille, Herra, älä meille, vaan omalle nimellesi anna kunnia armosi ja totuutesi tähden. **2** Miksi pakanat saisivat sanoa: "Missä on heidän Jumalansa?" **3** Meidän Jumalamme on taivaissa; mitä ikinä hän tahtoo, sen hän tekee. **4** Mutta heidän epäjumalansa ovat hopeata ja kulta, ihmiskätten tekoa. **5** Niillä on suu, mutta eivät ne puhu, niillä on silmät, mutta eivät näe. **6** Niillä on korvat, mutta eivät kuule, niillä on nenä, mutta eivät hajua tunne. **7** Niiden kädet eivät koske, niiden jalat eivät astu, ei tule ääntää niiden kurkusta. **8** Niiden kaltaisia ovat niiden tekijät ja kaikki, jotka turvaavat niihin. **9** Israel, turvaa Herraan-hän on heidän apunsa ja kilpensä. **10** Te, Aaronin suku, turvatkaa Herraan-hän on heidän apunsa ja kilpensä. **11** Te, Herraa pelkäävätset, turvatkaa Herraan-hän on heidän apunsa ja kilpensä. **12** Herra muistaa meitä ja siunaa, hän siunaa Israelin sukua, hän siunaa Aaronin sukua, **13** hän siunaa niitä, jotka Herraa pelkäävät, niin

pieniä kuin suuriakin. **14** Herra lisätköön teitä, sekä teitä että teidän lapsianne. **15** Te olette Herran siunatut, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan. **16** Taivas on Herran taivas, mutta maan hän on antanut ihmisten lapsille. **17** Eivät kuolleet ylistä Herraa, ei kukaan hiljaisuuteen astuneista. **18** Mutta me, me kiitämme Herraa, nyt ja iankaikkisesti. Halleluja!

116 Minä rakastan Herraa, sillä hän kuulee minun ääneni ja rukoukseni; **2** sillä hän on kallistanut korvansa minun puoleeni, ja minä huudan häntä avuksi kaiken elinaikani. **3** Kuoleman paulat piirittivät minut, tuonelan ahdistukset kohtasivat minua; minä jouduin häitään ja murheeseen. (*Sheol h7585*) **4** Mutta minä huusin avukseni Herran nimeä: "Oi Herra, pelasta minun sieluni!" **5** Herra on armollinen ja vanhurskas, meidän Jumalamme on laupias. **6** Herra varjelee yksinkertaiset; minä olin viheliäinen, mutta hän auttoi minua. **7** Palaja, sieluni, takaisin lepoosi, sillä Herra on tehnyt sinulle hyvin. **8** Sillä sinä olet pelastanut minun sieluni kuolemasta, minun silmäni kyynelistä, jalkani kompastumasta. **9** Minä saan vaeltaa Herran kasvojen edessä elävien maassa. **10** Minä uskon, sentähden minä puhun, minä, joka olin kovin vaivattu. **11** Minä sanoin häädässäni: "Kaikki ihmiset ovat valhettelijoita". **12** Kuinka minä maksan Herralle kaikki hänen hyvät tekonsa minua kohtaan? **13** Minä kohotan pelastuksen maljan ja huudan avukseni Herran nimeä. **14** Minä täytän lupaukseni Herralle kaiken hänen kansansa edessä. **15** Kallis on Herran silmissä hänen hurskaitensa kuolema. **16** Oi Herra, minä olen sinun palvelijasi, sinun palvelijasi minä olen, sinun palvelijattaresi poika! Sinä päästit minun siteeni. **17** Sinulle minä uhraan kiitosuhri ja huudan avukseni Herran nimeä. **18** Minä täytän lupaukseni Herralle kaiken hänen kansansa edessä. **19** Herran huoneen esikartanoissa, sinun keskelläsi, Jerusalem. Halleluja!

117 Kiittää Herraa, kaikki pakanat, ylistää häntä, kaikki kansat. **2** Sillä hänen armonsa meitä kohtaan on voimallinen, ja Herran uskollisuus pysyy iankaikkisesti. Halleluja!

118 Kiittää Herraa, sillä hän on hyvä; sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. **2** Nän sanokoon Israel; sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. **3** Nän sanokoon Aarlon suku; sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. **4** Nän sanokoot ne, jotka Herraa pelkäävät; sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. **5** Ahdistuksessani minä huusin Herraa, Herra vastasi minulle ja asetti minut avaraan paikkaan. **6** Herra on minun puolellani, en minä pelkää; mitä voivat ihmiset minulle tehdä? **7** Herra on minun puolellani ja auttaa minua, ja minä saan ilolla katsella vihamiehiäni. **8**

Parempi on luottaa Herraan, kuin turvata ihmisiin. **9** Parempi on luottaa Herraan, kuin turvata ruhtinaihin. **10** Kaikki pakanat piirittivät minua-Herran nimessä minä lyön heidät maahan. **11** He piirittivät minua joka taholta-Herran nimessä minä lyön heidät maahan. **12** Niinkuin mehiläiset he minua piirittivät-he sammuvat kuin tuli orjantappuroissa. Herran nimessä minä lyön heidät maahan. **13** Sinä sysäät minua kovasti, että kaatusin, mutta Herra auttoi minua. **14** Herra on minun väkevyyteni ja ylistysvirteni, ja hän tuli minulle pelastajaksi. **15** Riemun ja pelastuksen huuto kuuluu vanhurskaitten majooissa: Herra oikea käsi tekee väkeviä tekioja. **16** Herran oikea käsi korottaa, Herran oikea käsi tekee väkeviä tekioja. **17** En minä kuole, vaan elän ja julistan Herran töitä. **18** Herra minua kyllä kuritti, mutta kuolemalle hän ei minua antanut. **19** Avatkaa minulle vanhurskauden portit, käydäkseni niistä sisälle kiittämään Herraa. **20** Tämä on Herran portti: vanhurskaat käyvät siitä sisälle. **21** Minä kiitän sinua siitä, että vastasit minulle ja tulit minulle pelastajaksi. **22** Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi. **23** Herralta tämä on tullut; se on ihmeellistä meidän silmissämme. **24** Tämä on se päivä, jonka Herra on tehnyt; riemuitkaamme ja iloitaamme siitä. **25** Oi Herra, auta, oi Herra, anna menestys! **26** Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen; me siunaamme teitä Herran huoneesta. **27** Herra on Jumala, ja hän antoi valon meille loistaa. Sitokaa juhlauhrit köysillä alttarin sarviin asti. **28** Sinä olet minun Jumalani, ja sinua minä kiitän. Minun Jumalani, sinua minä kunnioitan. **29** Kiittää Herraa, sillä hän on hyvä; sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

119 Autuaat ne, joiden tie on nuhteeton, jotka Herran laissa vaeltavat! **2** Autuaat ne, jotka ottavat vaarin hänen todistuksistaan, jotka etsivät häntä kaikesta sydämetänsä, **3** jotka eivät väärystä tee, vaan vaeltavat hänen teillään! **4** Sinä olet asetuksesi säätänyt, että niitä tarkasti noudatettaisiin. **5** Oi, jospa minun vaellukseni olisi vakaa, niin että noudattaisin sinun käskyjäsi! **6** Silloin minä en joudu häpeään, kun katselen kaikkia sinun käskyjäsi. **7** Minä kiitän sinua vilpittömällä sydämellä, kun opin sinun vanhurskautesi oikeudet. **8** Minä noudatan sinun käskyjäsi, älä minua peräti hylkää. **9** Kuinka voi nuorukainen pitää tiensä puhtaana? Siten, että hän noudattaa sinun sanaasi. **10** Minä etsin sinua kaikesta sydämetäni, älä salli minun eksyä pois sinun käskyistäsi. **11** Minä kätken sinun sanasi sydämeeni, etten tekisi syntiä sinua vastaan. **12** Kiitetty ole sinä, Herra, opeta minulle käskysi. **13** Huulillani minä julistan kaikki sinun suusi oikeudet. **14** Minä iloitsen sinun todistustesi tiestä, niinkuin kaikkinaisesta rikkaudesta. **15** Minä tutkistelen sinun asetuksiasi ja katselen sinun polkujasi. **16** Minä iloitsen sinun käskyistäsi enkä sinun sanaasi unhota. **17** Tee palvelijallesi hyvin, että minä

eläisin ja noudattaisin sinun sanaasi. **18** Avaa minun jotka hylkäävät sinun lakisi. **54** Sinun käskysi ovat minun silmäni näkemään sinun lakisi ihmeitä. **19** Minä olen ylistysvirteni minun muukalaisuuteni majassa. **55** Yöllä muukalainen maan päällä; älä salaa minutla käskyjäsi. minä ajattelen sinun nimeäsi, Herra, ja minä noudatan **20** Minun sieluni hiukeaa ikäväidessäni alati sinun sinun lakiasi. **56** Tämä on minun osakseni suotu: että oikeuksiasi. **21** Sinä nuhetelet julkelta, kirotuita, jotka otan vaarin sinun asetuksistasi. **57** Herra on minun poikkeavat pois sinun käskyistäsi. **22** Poista minun osani; minä olen päättänyt noudattaa sinun sanojasi. **58** päältäni häväistys ja ylenkatse, sillä minä otan sinun Minä etsin sinun mielisuoistotasi kaikesta sydäkestäni; todistuksistasi vaarin. **23** Ruhtinaatin istuvat ja pitävät ole minulle armollinen lupauksesi mukaan. **59** Minä neuvoa minua vastaan, mutta palvelijasi tutkisteleet tutkin teitäni, ja käännän askeleeni sinun todistustesi sinun käskyjäsi. **24** Sinun todistuksesi ovat minun iloni, puoleen. **60** Minä riennän viivytelemättä noudattamaan ne ovat minun neuvonantajani. **25** Minun sieluni on sinun käskyjäsi. **61** Jumalattomain paulat piirittävät vaipunut tomuun; virvoita minua sanasi jälkeen. **26** Minä minua, mutta minä en unhota sinun lakiasi. **62** Puoliyöstä kerron vaellukseni, ja sinä vastaat minulle; opeta minulle minä nousen kiittämään sinua sinun vanhurskautesi käskyi. **27** Saata minut ymmärtämään asetuksesi tie, oikeuksista. **63** Minä olen kaikkien niiden ystävä, jotka niin minä tutkistelen sinun ihmeitäsi. **28** Minun sieluni sinua pelkäävät ja noudattavat sinun asetuksiasi. **64** itkee murheesta; vahvista minua sanasi jälkeen. **29** Maa on täynnä sinun laupeuttasi, Herra; opeta minulle Käännä minusta pois valheen tie, ja anna armostasi käskyi. **65** Sinä osoitat palvelijallesi hyvyttä sanasi minulle lakisi. **30** Minä olen valinnut totuuden tien, jälkeen, Herra. **66** Opeta minulle hyvä ymmärrys ja olen asettanut eteeni sinun oikeutesi. **31** Minä riipun tieto, sillä sinun käskyihisi minä panen uskallukseni. kiinni sinun todistuksissasi, Herra, älä anna minun **67** Ennenkuin minut nöryyytettiin, minä eksyin, mutta joutua häpeään. **32** Minä juoksen sinun käskyjesi tietä, nyt minä noudatan sinun sanaasi. **68** Sinä olet hyvä, sillä sinä avarrat minun sydämeni. **33** Opeta minulle, ja hyvin sinä teet; opeta minulle käskyi. **69** Julkeat Herra, käskyjesi tie, niin minä seuraan sitä loppuun tähraavat minua valheillansa, mutta minä otan sinun asti. **34** Anna minulle ymmärrys ottaaksesi sinun laistasi asetuksistasi vaarin kaikesta sydäkestäni. **70** Heidän vaarin ja noudattaakseni sitä kaikesta sydäkestäni. sydämensä on turta kuin ihra, mutta minä iloitsen sinun **35** Anna minun vaeltaa sinun käskyjesi polkuua, sillä laistasi. **71** Hyvä oli minulle, että minut nöryyytettiin: niin sitä minä halajan. **36** Anna minun sydämeni taipua minä opin sinun käskyi. **72** Sinun suusi laki on minulle sinun todistuksiisi, ei väärän voiton puoleen. **37** Käännä kallimpi kuin tuhanne kappalet kultaa ja hopeata. **73** silmäni pois turhuutta katselemasta, anna minun saada Sinun kätiesi ovat minut tehneet ja valmistaneet; anna virvoitus sinun teilläsi. **38** Anna palvelijallesi toteuttaa minulle ymmärrys oppiaksesi sinun käskyi. **74** Sinua lupauksesi, joka on annettu sinua pelkääville. **39** Poista pelkääväiset näkevät minut ja iloitsevat, sillä minä panen minusta häväistys, jota pelkäään, sillä sinun oikeutesi toivoni sinun sanaasi. **75** Herra, minä tiedän, että sinun ovat hyvät. **40** Katso, minä ikävöitsen sinun asetuksiasi; tuomiosi ovat vanhurskaat, ja uskollisuudessasi sinä virvoita minua vanhurskaudellasi. **41** Tulkoon minulle olet minut nöryyttänyt. **76** Sinun armosi olkoon minun sinun armosi, Herra, sinun apusi, sinun lupauksesi lohdutukseni, niinkuin sinä olet palvelijallesi luvannut. jälkeen, **42** että minä voisin vastata herjaajalleeni; sillä **77** Tulkoon minulle sinun laupeutesi, että minä eläisin; sinun sanaasi minä turvaan. **43** Älä ota peräti pois minun sillä sinun lakisi on minun iloni. **78** Joutukoot julkeat suustani totuuden sanaa, sillä sinun oikeuteesi minä häpeään, sillä he sortavat minua syyttä; minä tutkistelen panen toivoni. **44** Minä tahdon alati noudattaa sinun sinun asetuksiasi. **79** Kääntykööt minun puolelleni ne, lakiasi, aina ja iankaikkisesti. **45** Silloin minä vaellan jotka sinua pelkäävät ja jotka sinun todistuksesi tuntevat. avaralla paikalla; sillä sinun asetuksiasi minä kysyn. **46** **80** Pysyköön sydämeni vakaana sinun käskyissäsi, Minä puhun sinun todistuksistasi kuningasten edessä, etten minä häpeään joutuisi. **81** Sinun apuasi minun enkä häpeään joudu. **47** Minä iloitsen sinun käskyistäsi, sieluni ikävöitsee, sinun sanaasi minä panen toivoni. jotka ovat minulle rakkaat. **48** Minä kohotan käteni **82** Minun silmäni ikävöitsevät sinun sanaasi; minä sinun käskyjesi puoleen, jotka ovat minulle rakkaat, ja kysyn: "Milloin lohdutat minua?" **83** Sillä minä olen tutkistelen sinun säädöksiäsi. **49** Muista sana, jonka kuin nahkaleili savussa, mutta sinun käskyjäsi minä olet palvelijallesi puhunut, sillä sinä olet antanut minulle en unhota. **84** Kuinka harvat ovat palvelijasi päivät! toivon. **50** Se on minun lohdutukseni kurjuudessani, että Milloin sinä tuomitset minun vainoojani? **85** Julkeat sinun lupauksesi minua virvoittaa. **51** Julkeat pilkkaavat kaivavat minulle kuoppia, ne, jotka eivät elä sinun lakisi minua kovin, mutta sinun laistasi minä en poikkea. mukaan. **86** Kaikki sinun käskyysi ovat todet; syyttä he **52** Herra, minä ajattelen sinun tuomioitasi, tuomioitasi minua vainoavat; auta minua. **87** He ovat minut miltei hamasta ikäjoista asti, ja minä saan lohdutuksen. **53** tuhonneet tässä maassa, mutta minä en ole hyljänyt Minut valtaa palava vihastus jumalattomien tähden, sinun asetuksiasi. **88** Virvoita minua armosi jälkeen, niin

minä noudatan sinun suusi todistuksia. 89 lankaikkisesti älä salli julkeain minua sortaa. 123 Minun silmäni pysyy sinun sanasi, Herra, vahvana taivaissa. 90 hiueten halajavat sinun apuasi ja sinun vanhurskaita Sinun uskollisuutesi kestäää polvesta polveen, sinä lupauksiasi. 124 Tee palvelijallesi armosi jälkeen ja perustit maan, ja se pysyy. 91 Sinun järjestykseti opeta minulle käskyksi. 125 Minä olen sinun palvelijasi, mukaan ne pysyvät vielä tänä päivänä, sillä ne kaikki anna minulle ymmärrys, että minä sinun todistuksesi ovat sinun palvelijoitasi. 92 Ellei sinun lakisi olisi ollut tuntisin. 126 On aika Herran tehdä tekonsa: he ovat minun iloni, olisin menehtynyt kurjuuteeni. 93 En minä rikkoneet sinun lakisi. 127 Sentähden minä rakastan ikinä unhota sinun asetuksiasi, sillä niillä sinä minua sinun käskyjäsi enemmän kuin kultaa, enemmän kuin virvoitat. 94 Sinun omasi minä olen, pelasta minut, puhtainta kultaa. 128 Sentähden minä vaellan kaikessa sillä sinun asetuksiasi minä kysyn. 95 Jumalattomat suoraan, kaikkien sinun asetuksiesi mukaan; kaikkia väijyväät minua, tuhotakseen minut, mutta minä tarkkaan valheen teitä minä vihaan. 129 Ihmeelliset ovat sinun sinun todistuksiasi. 96 Kaikella täydellisellä on rajansa- todistuksesi, sentähden minun sieluni ottaa niistä vaarin. sen olen nähty-mutta sinun käskyti ovat ylen avarat. 130 Kun sinun sanasi avautuvat, niin ne valaisevat ja 97 Kuinka sinun lakisi onkaan minulle rakas! Kaiken antavat yksinkertaiselle ymmärrystä. 131 Minä avaan päivää minä sitä tutkistelen. 98 Sinun käskyti tekevät suuni ja huohotan, sillä minä halajan sinun käskyjäsi. minut vihollisiani viisaammaksi, sillä ne ovat minun 132 Käännä minun puoleeni, ole minulle armollinen, omani iankaikkisesti. 99 Minä olen kaikkia opettajiani niinkuin on oikein niitä kohtaan, jotka sinun nimeäsi taitavampi, sillä minä tutkistelen sinun todistuksiasi. 100 rakastavat. 133 Tee minun askeleeni vakavaksi sanallasi Minä olen ymmärtäväisempi kuin vanhat, sillä minä otan äläkä salli minkään vääräyden minua hallita. 134 vaarin sinun asetuksistasi. 101 Minä pidätän jalkani Päästää minut ihmisten sorrosta, niin minä noudatan kaikilta pahoilta teiltä, noudattaakseni sinun sanaasi. 102 sinun asetuksiasi. 135 Kirkasta kasvosi palvelijallesi ja Minä en poikkeaa sinun oikeuksistasi, sillä sinä neuvot opeta minulle käskyti. 136 Minun silmistäni vuotavat minua. 103 Kuinka makeat ovat minulle sinun lupauksesi! kyynelvirrat, kun sinun lakiasi ei noudateta. 137 Sinä Ne ovat hunajaan makeammat minun suussani. 104 olet vanhurskas, Herra, ja sinun tuomiosi ovat oikeat. Sinun asetuksistasi minä saan ymmärrystä; sentähden 138 Sinä olet säätänyt todistuksesi vanhurskaudessa minä vihaan kaikkia valheen teitä. 105 Sinun sanasi on ja suuressa uskollisuudessa. 139 Minun kiivauteni minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni. 106 Minä kuluttaa minut, sillä minun vihamieheni unhottavat sinun olen vannonut ja tahdon sen täyttää: noudattaa sinun sanasi. 140 Sinun sanasi on hyvin koeteltu, ja sinun vanhurskautesi oikeuksia. 107 Minä olen kovin vaivattu; palvelijasi rakastaa sitä. 141 Minä olen vähäinen ja Herra, virvoita minua sanasi jälkeen. 108 Kelvatkoot halveksittu, mutta minä en unhota sinun asetuksiasi. sinulle, Herra, minun suuni vapaaehtoiset uhrit, ja 142 Sinun vanhurskautesi on iankaikkinen vanhurskaus, opeta minulle oikeutesi. 109 Minun henkeni hälyy alati ja sinun lakisi on totuus. 143 Häitä ja ahdistus ovat minut kämnenelläni, mutta sinun lakiasi minä en unhota. 110 saavuttaneet, mutta sinun käskyti ovat minun iloni. Jumalattomat virittävät pauloja minun eteeni, mutta sinun 144 Sinun todistuksesi ovat iankaikkisesti vanhurskaat; asetuksistasi minä en eksy. 111 Sinun todistuksesi ovat anna minulle ymmärrys, että minä eläisin. 145 Kaikesta minun ikuinen perintöosani, sillä ne ovat minun sydämeni sydämestäni minä huudan; vastaa minulle, Herra. ilo. 112 Minä olen taivuttanut sydämeni pitämään Minä tahdon ottaa sinun käskyistäsi vaarin. 146 Minä sinun käskyti, aina ja loppuun asti. 113 Kaksimielisiä huudan sinua, pelasta minut, niin minä noudatan sinun minä vihaan, mutta sinun lakiasi minä rakastan. 114 todistuksiasi. 147 Jo ennen aamun valkenemista minä Sinä olet minun suojan ja kilpeni, sinun sanaasi minä huudan, sinun sanoihisi minä panen toivoni. 148 Jo panen toivoni. 115 Luopukaa minusta, te pahantekijät, ennen yön vartiohetkiä minun silmäni tutkistelevat sinun minä tahdon ottaa Jumalani käskyistä vaarin. 116 Tue puhetti. 149 Kuule minun ääneni armosi jälkeen; Herra, minua lupauksesi jälkeen, että minä eläisin, äläkä anna virvoita minua oikeutesi mukaan. 150 Lähellä ovat ilkeät minun joutua toivossani häpeään. 117 Vahvista minua, vainoojat, jotka ovat kaukana sinun laistasi. 151 Lähellä että minä pelastuisin, niin minä katselen alati sinun olet sinä, Herra, ja kaikki sinun käskyti ovat todet. 152 käskyjäsi. 118 Sinä hylkäät kaikki, jotka sinun käskyistäsi Jo aikoja minä olen tiennyt sinun todistuksistasi, että eksyvät, sillä heidän kavaluutensa on turha. 119 Kaikki sinä olet ne perustanit iäti pysyviksi. 153 Katso minun maan jumalattomat sinä heität pois niinkuin kuonan; kurjuuttani ja pelasta minut, sillä minä en unhota sinun sentähden minä rakastan sinun todistuksiasi. 120 Sinun lakiasi. 154 Aja minun asiani ja lunasta minut, virvoita peljättävyytesi edessä minun ruumiini vapisee, ja minä minua lupauksesi jälkeen. 155 Kaukana on pelastus pelkään sinun tuomioitasi. 121 Minä teen oikeuden jumalattomista, sillä he eivät kysy sinun käskyjäsi. 156 ja vanhurskauden, älä jätä minua sortajaini käsii. Herra, sinun armahtavaisutesi on suuri, virvoita minua 122 Ole palvelijasi puolusmies hänen parhaaksensa, oikeutesi mukaan. 157 Monta on minulla vainooja ja

vihamiestä, mutta sinun todistuksistasi minä en poikkeaa. 158 Minä näen uskottomat, ja minua iljettää, sillä he ja tulemisesi varjelee sinun sielusi. 8 Herra varjelee sinun lähtemisesi

eivät noudata sinun sanaasi. 159 Huomaa, että minä rakastan sinun asetuksiasi. Herra, viroita minua armosi jälkeen. 160 Sinun sanasi on kokonansa totuus, ja kaikki sinun vanhurskautesi oikeudet pysyvät iankaikkisesti.

161 Ruhtinaat vainoavat minua syyttä, mutta minun sydämeni pelkää sinun sanojas. 162 Minä riemuitsen sinun puheestasi, niinkuin suuren saaliin saanut. 163 Valhetta minä vihaan ja inhoan, mutta sinun lakiasi minä rakastan. 164 Seitsemästi päivässä minä ylistän sinua sinun vanhurskautesi oikeuksien tähden. 165

Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat sinun lakiasi, eikä heille kompastusta tule. 166 Minä odotan sinulta pelastusta, Herra, ja täytän sinun käskysi. 167 Minun sieluni noudattaa sinun todistuksiasi, ja suuresti minä niitä rakastan. 168 Minä noudataan sinun asetuksiasi ja

sinun todistuksiasi, sillä kaikki minun tieni ovat sinun edessäsi. 169 Herra, suo minun valitukseni tulla sinun kasvojesi eteen, anna minulle ymmärrys sanasi jälkeen. 170 Tulkoon minun anomiseni sinun kasvojesi eteen, pelasta minut lupauksesi mukaan. 171 Vuodattakoot minun huulen ylistystä, sillä sinä opetat minulle käskysi.

172 Minun kieleni veisatkoon sinun lupauksistasi, sillä kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaat. 173 Sinun kätesi olkoon minun apuni, sillä minä olen valinnut sinun asetuksesi. 174 Minä ikävöitsen pelastusta sinulta,

Herra, ja sinun laki on minun iloni. 175 Saakoon minun sieluni elää ja ylistää sinua, ja sinun oikeutesi minua auttakoot. 176 Minä olen eksyksissä kuin kadonnut lammaset; etsi palvelijaasi, sillä minä en unhota sinun käskyjäsi.

120 Matkalaulu. Ahdistuksessani minä huudan Herraa, ja hän vastaa minulle. 2 Herra, pelasta

minun sieluni valheellisista huulista, petollisesta kielestä. 3 Mitä hän sinulle antaa ja mitä siihen vielä lisää, sinä petollinen kiel? 4 Väkivaltaisen terävä nuolia ynnä kinsteripensaan tulisia hiiliä! 5 Voi minua, että

minun täytyy oleskella muukalaisena Mesekissä, asua Keedarin majojen keskellä! 6 Kauan on minun sieluni täytynyt asua niiden seurassa, jotka rauhaa vihaavat. 7 Minä pidän rauhan, mutta jos sanan sanon, niin he ovat sotaan valmiit.

121 Matkalaulu. Minä nostan silmäni vuoria kohti: mistä tulee minulle apu? 2 Apu minulle tulee Herralta, joka on tehnyt taivaan ja maan. 3 Hän ei salli sinun jalkasi horju, sinun varjeliasi ei torku. 4 Katso, hän, joka Israelia varjelee, ei torku eikä nuku. 5 Herra on sinun varjeliasi, Herra on suojaava varjosi sinun

oikealla puolellasi. 6 Ei polta sinua aurinko päivällä, eikä kuu yöllä. 7 Herra varjelee sinut kaikesta pahasta, hän

varjelee sinun sielusi. 8 Herra varjelee sinun lähtemisesi ja tulemisesi, nyt ja iankaikkisesti. 122 Matkalaulu; Daavidin virsi. Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen". 2 Meidän jalkamme saavat seisoa sinun porteissasi, Jerusalemi; 3 sinä Jerusalemi, rakennettu kaupungiksi, johon kokoonnutaan yhteen, 4 jonka sukukunnat vaeltavat, Herran sukukunnat, niinkuin Israellielle on säädetty, kiittämään Herran nimeä. 5 Sillä siellä ovat tuomioistuumet, Daavidin huoneen istuimet. 6 Toivottakaan rauhaa Jerusalemillle, menestykööt ne, jotka sinua rakastavat. 7 Rauha olkoon sinun muuriesi sisällä, olkoon onni sinun linnoissasi. 8 Veljieni ja ystävieni tähden minä sanon: olkoon sinulla rauha. 9 Herran, meidän Jumalamme, huoneen tähden minä tahdon etsiä sinun parastasi.

123 Matkalaulu. Minä nostan silmäni sinun puoleesi, joka taivassa asut. 2 Katso, niinkuin palvelijain silmät katsovat heidän isäntäänsä käsiin, ja niinkuin palvelijattaren silmät katsovat hänen emäntäänsä käsiin, niin meidän silmämme katsovat Herran, meidän Jumalamme, puoleen, tunnes hän armahtaa meitä. 3 Ole meille armollinen, Herra, ole meille armollinen. Sillä kylliki olemme jo saaneet ylenkatsetta. 4 Sielumme on jo kyllänsä saanut suruttomien pilkasta, ylpeitten ylenkatseesta.

124 Matkalaulu; Daavidin virsi. Ellei Herra olisi meidän kanssamme-näin sanokoon Israel- 2 ellei Herra olisi meidän kanssamme, kun ihmiset nousevat meitä vastaan, 3 niin he meidät eläväiltä nelisivät, kun heidän vihansa sytty meitä vastaan; 4 niin vedet upottaisivat meidät, virta tulvisi meidän sielumme ylitse; 5 niin tulvisivat kuohuvat vedet meidän sielumme ylitse. 6 Kiitetyt olkoon Herra, joka ei antanut meitä heidän hammastensa raadeltavaksi. 7 Meidän sielumme pääsi kuin lintu pyydystääni paulasta: paula katkesi, ja me pääsimme pois. 8 Meidän apumme on Herran nimi, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan.

125 Matkalaulu. Jotka Herraan turvaavat, ovat kuin Sionin vuori: se ei horju, vaan pysyy iankaikkisesti. 2 Vuoret ympäröivät Jerusalemia, ja Herra ympäröitsee kansaansa, nyt ja iankaikkisesti. 3 Sillä jumalattomuuden valtikka ei saa vallita vanhurskosten arpaosaa, että vanhurskaat eivät ojentaisi käsiänsä vääryteen. 4 Anna hyvää hyville, Herra, ja oikeamielisille. 5 Mutta jotka pojkeavat mutkaisille teilleen, ne Herra hukutakoon yhdessä väärintekijäin kanssa. Rauha Israellielle!

126 Matkalaulu. Kun Herra käänsi Sionin kohtalon, niin me olimme kuin unta näkeväiset. 2 Silloin

oli meidän suumme naurua täynnä, ja kielemme riemua Israel. Sillä Herran tykönä on armo, runsas lunastus täynnä; silloin sanottiin pakanain keskuudessa: "Herra hänén tykönänsä. 8 Ja hän lunastaa Israelin kaikista on tehnyt suuria heitä kohtaan". 3 Niin, Herra on sen synneistä.

tehnyt suuria meitä kohtaan; siitä me iloitsemme. 4 Herra, käännä meidän kohtalomme, niinkuin sadepurot Etelämaassa. 5 Jotka kyynelin kylväävät, ne riemuiten leikkaavat. 6 He menevät itkien, kun kylvösiemenen vievät; he palajavat riemuiten, kun lyhteensä tuovat.

127 Matkalaulu; Salomon virsi. Jos Herra ei huonetta rakenna, niin sen rakentajat turhaan vaivaa näkeväät. Jos Herra ei kaupunkia varjele, niin turhaan vartija valvoo. 2 Turhaan te nousette varhain ja myöhään menette levolle ja syötte leipäanne murheella: yhtä hyvin hän antaa ystävilleen heidän nukkuessansa. 3 Katso, lapset ovat Herran lahja, ja kohdun hedelmä on anti. 4 Niinkuin nuolet sankarin kädessä, niin ovat nuoruudessa synnytetty pojat. 5 Onnellinen se mies, jonka viini on niitä täynnä! Eivät he joudu häpeään, kun portissa puhuttelevat vihamiehiänsä.

128 Matkalaulu. Autuas on jokainen, joka pelkää Herraa, joka vaeltaa hänén teillänsä. 2 Sinä saat nauttia kättesi ansion; onnellinen sinä, sinun käy hyvin! 3 Niinkuin hedelmällinen viiniköynnös on sinun emäntäsi sinun huoneesi perällä, niinkuin öljypuun vesat ovat sinun lapsesi sinun pöytäsi ympärillä. 4 Sillä katso, näin siunataan mies, joka Herraa pelkää. 5 Siunatkoon Herra sinua Siihonista, niin sinä saat kaikkina elinpäivinäsi nähdä Jerusalemin onnellisena, 6 saat nähdä lastesi lapset. Rauha Israelle!

129 Matkalaulu. He ovat minua kovin ahdistaneet nuoruudestani asti-nän sanokoon Israel- 2 he ovat minua kovin ahdistaneet nuoruudestani asti, mutta eivät he ole päässeet minusta voitolle. 3 Kyntäjät ovat minun selkääni kyntäneet ja vetäneet pitkät vaot. 4 Mutta Herra on vanhurskas, hän on kattkonut jumalattomain köydet. 5 Joutukoot häpeään ja kääntykööt takaisin kaikki Siihon vihamiehet. 6 Olkoot he niinkuin ruoho katoilla, joka kuivuu ennen korrelle puhkeamistaan, 7 josta ei leikkaaja täytä kättänsä eikä lytheen sitoja syliänsä. 8 Älkötkää sanoko ohitsekulkijat: "Herran siunaus tulkoon teille. Me siunaamme teitä Herran nimeen."

130 Matkalaulu. Syvydestä minä huudan sinua, Herra. 2 Herra, kuule minun ääneni. Tarkatkoott sinun korvasi minun rukousteni ääntä. 3 Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää? 4 Mutta sinun tykönäsi on anteeksiantamus, etttä sinua peljättäisiin. 5 Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen toivoni hänén sanaansa. 6 Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua. 7 Pane toivosi Herraan,

131 Matkalaulu; Daavidin virsi. Herra, minun sydämeni ei ole ylpeä, eivät minun silmäni ole korskeat, enkä minä tavoittele asioita, jotka ovat minulle ylen suuret ja käsittämättömät. 2 Totisesti, minä olen sieluni viihdyttänyt ja tynnyttänyt: niinkuin vieroitettu lapsi äidin helmassa, niinkuin vieroitettu lapsi, niin on sieluni minussa. 3 Pane toivosi Herraan, Israel, nyt ja iankaikkisesti.

132 Matkalaulu. Muista, Herra, Daavidin hyväksi kaikkia hänén vaivojansa, 2 hänen, joka vanno valan Herralle ja teki lupauksen Jaakobin Väkevälle: 3 "Minä en mene majaan, joka on minun kotini, enkä nouse vuoteeseeni, joka on minun leposijani, 4 minä en suo silmilleni unta enkä silmäluomilleni lepoa, 5 ennenkuin löydän sijan Herralle, asumuksen Jaakobin Väkevälle". 6 Katso, me kuulimme sen olevan Efratassa, me löysimme sen Jaarin keidoita. 7 Menkäämme hänén asumukseensa, kumartukaamme hänén jalkainsa astinlaudan eteen. 8 Nouse, Herra, leposijaasi, sinä ja sinun väkevytytesi arkki. 9 Sinun pappisi olkoot puetut vanhurskaudella, ja sinun hurskaasi riemuitkoot. 10 Palvelijasi Daavidin tähden älä torju pois voideltusi kasvoja. 11 Herra on vannonut Daavidille totisen valan, jota hän ei peruuta: "Sinun ruumiisi hedelmän minä asetan sinun valtaistuimellesi. 12 Jos sinun poikasi pitäävät minun liitonni ja minun todistukseni, jotka minä heille opetan, niin saavat heidänkin poikansa istua sinun valtaistuimellasi iankaikkisesti." 13 Sillä Herra on valinnut Siihon, halunnut sen asunoksensa: 14 "Tämä on minun leposijani iankaikkisesti; tässä minä asun, sillä tänne on minun haluni ollut. 15 Siihon ravinnon minä runsaasti siunaan, sen köyhät minä leivällä ruokin. 16 Sen papit minä puetan autuudella, ja sen hurskaat riemuiten riemuitkoot. 17 Siellä minä annan yletä Daavidille sarven, sytytän voidellulleni lampun. 18 Hänen vihollisensa minä puetan häpeällä, mutta hänen päässänsä loistaa hänén kruununsa."

133 Matkalaulu; Daavidin virsi. Katso, kuinka hyvä ja suloista on, että veljekset sovussa asuvat! 2 Se on niinkuin kallis öljy pään päällä, jota tiukku partaan-Aaronin partaan, jota tiukku hänén viittansa liepeille. 3 Se on niinkuin Hermonin kaste, joka tiukku Siihon vuorille. Sillä sinne on Herra säättänyt siunaukseen, elämän, ikuisiksi ajoiksi.

134 Matkalaulu. Katso, kiittää Herra, kaikki te Herran palvelijat, jotka öisin seisotte Herran huoneessa. 2 Kohottakaa kätenne pyhäkköön pään ja

kiittää Herraa. 3 Herra siunatkoon sinua Siihosta, hän, joka on tehnyt taivaan ja maan.

135 Halleluja! Ylistäkää Herran nimeä. Ylistäkää, te Herran palvelijat, 2 jotka seisotte Herran huoneessa, meidän Jumalamme huoneen esikartanoissa. 3 Ylistäkää Herraa, sillä Herra on hyvä, veisatkaa kiitosta hänen nimellensä, sillä se on suloinen. 4 Sillä Herra on valinnut Jaakobin omaksensa, Israelin omaisuudeksensa. 5 Sillä minä tiedän, että Herra on suuri, ja meidän Herramme korkeampi kaikkia jumalia. 6 Kaiken, mitä Herra tahtoo, hän tekee, sekä taivaassa että maassa, merissä ja kaikissa syvyyksissä; 7 hän, joka nostaa pilvet maan ääristä, tekee salamat ja sateen ja tuopi tuulen sen säilytspaiosta; 8 hän, joka surmasi Egyptin esikoset, niin ihmisten kuin eläinten; 9 hän, joka lähettil tunnusteot ja ihmeet sinun keskellesi, Egypti, faraota ja kaikkia hänen palvelijoitansa vastaan; 10 hän, joka kukisti suuret katsat ja tuotti surman väkeville kuninkaille, 11 Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, ja Oogille, Baasanin kuninkaalle, ja kaikille Kanaanin valtakunnille 12 ja antoi heidän maansa perintösaksi, perintösaksi kansallensa Israelille. 13 Herra, sinun nimesi pysyy iankaikkisesti, Herra, sinun muistosi polvesta polveen. 14 Sillä Herra hankkii oikeuden kansalleen ja armahaa palvelijoitansa. 15 Pakanain epäjumalat ovat hopeata ja kultaa, ihmiskätten tekoa. 16 Niillä on suu, mutta eivät ne puhu, niillä on silmät, mutta eivät näe, 17 niillä on korvat, mutta eivät kuule, eikä niillä ole henkeä suussansa. 18 Niiden kaltaisia ovat niiden tekijät ja kaikki, jotka niihin turvaavat. 19 Te, Israelin suku, kiittää Herraa, te, Aaronin suku, kiittää Herraa. 20 Te, Leevin suku, kiittää Herraa. 21 Kohotkoon Herralle kiiitos Siihosta, hänelle, joka Jerusalemissa asuu. Halleluja!

136 Kiittää Herraa, sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. 2 Kiittää jumalien Jumalaa, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. 3 Kiittää herraan Herraa, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; 4 häntä, joka yksin tekee suuria ihmisiä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; 5 häntä, joka on taidolla tehnyt taivaat, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; 6 häntä, joka on vetten ylitse levittänyt maan, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; 7 häntä, joka on tehnyt suuret valot, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; 8 auringon hallitsemaan päivää, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, 9 kuun ja tähdet hallitsemaan yönä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; 10 häntä, joka löi Egyptiä surmaten sen esikoset, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, 11 ja vei Israelin pois heidän keskeltänsä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti,

12 väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; 13 häntä, joka jakoi Kaislameren kaitia, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, 14 ja kulkeli Israelin sen keskitse, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, 15 ja syöksi faraon sotajoukkoineen Kaislamereen, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; 16 häntä, joka johdatti kansaansa erämaassa, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; 17 häntä, joka voitti suuret kuninkaat, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, 18 ja surmasi mahtavat kuninkaat, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, 19 Siihonin, amorilaisten kuninkaan, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, 20 ja Oogin, Baasanin kuninkaan, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, 21 ja antoi heidän maansa perintösaksi, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, 22 perintösaksi palvelijallensa Israelille, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; 23 häntä, joka muisti meitä alelluksessamme, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, 24 ja kirvoitti meidät vihollisistamme, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; 25 häntä, joka antaa ravinnon kaikelle ihalle, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. 26 Kiittää taivaan Jumalaa, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

137 Baabelin virtain vierillä-siellä me istuimme ja itkimme, kun Siionia muistelimme. 2 Pajuihin, joita siellä oli, me ripustimme kanteleemme. 3 Sillä vangitsijamme vaativat meiltä siellä lauluja ja orjuuttajamme iloa: "Veisatkaa meille Siijonin virsiä". 4 Kuinka me voisimme veisata Herran virsiä vieraalla maalla? 5 Jos minä unhotan sinut, Jerusalem, niin unhota sinä minun oikea käteni. 6 Tarttukoon kieleti suuni lakeen, ellen minä sinua muista, ellen pidä Jerusalemia ylimpänä ilonani. 7 Muista, Herra, Jerusalemin tuhopäivä, kostaa se Edomin lapsille, jotka sanoivat: "Hajottaka se, hajottaka perustuksia myöten!" 8 Tytär Baabel, sinä häviön oma, autuas se, joka sinulle kostaa kaiken, minkä olet meille tehnyt! 9 Autuas se, joka ottaa sinun pienet lapsesi ja murskaa ne kallioon!

138 Daavidin virsi. Minä kiiän sinua kaikesta sydämestäni, veisaan sinun kiiostasi jumalien edessä. 2 Minä rukoilen sinua kumartuneena sinun pyhään temppeliaisen pään ja kiiän sinun nimeäsi sinun armosi ja totuutesi tähden; sillä sinä olet osoittanut, että sinun lupauksesi on suuri yli kaiken, mitä sinun nimesi ilmoittaa. 3 Sinä päivänä, jona minä huusin, sinä vastasit minulle; sinä rohkaisit minua: minun sieluni sai voiman. 4 Herra, kaikki maan kuninkaat ylistävät sinua, kun kuulevat sinun suusi sanat. 5 Ja he veisaavat Herran teistä, sillä suuri on Herran kunnia. 6 Sillä Herra on korkea, mutta katsoo alhaiseen, ja hän tuntee ylpeän kaukaa. 7 Vaikka minä vaellan ahdistuksen keskellä,

niin sinä virvoitat minut. Sinä ojennat kätesi minun on heidän huultensa alla. (Sel) 4 Suojaa minut, vihamiesteni vihaa vastaan, ja sinun oikea kätesi auttaa minua. 8 Herra vie minun asiani päätkseen. Herra, sinun armosi pysy iankaikkisesti; älä jätä kesken kättesi työtä.

139 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Herra, sinä tutkit minua ja tunnet minut. 2 Istunpa minä tahi nousen, sinä sen tiedät; sinä ymmärrät minun ajatukseni kaukaa. 3 Käynpä tahi makan, sinä sen havaitset, ja kaikki minun tieni ovat sinulle tutut. 4 Sillä, katso, ei ole sanaa minun kielessäni, jota sinä, Herra, et täysin tunne. 5 Sinä olet saartanut minut edestä ja takaa ja laskenut kätesi minun päälleni. 6 Senkalainen tieto on minulle ylen ihmellinen, ylen korkea käsittääkseni sen. 7 Minne minä voisim mennä, kussa ei sinun Henkesi olisi, minne paeta sinun kasvojesi edestä? 8 Jos minä taivaaseen nousisin, niin sinä olet siellä; jos minä tuonelaan vuoteen tekisin, niin katso, sinä olet siellä. (Sheol h7585) 9 Jos minä kohoaisin aamuruskon siivillä ja asettuisin asumaan meren ääriin, 10 sielläkin sinun kätesi minua taluttaisi, sinun oikea kätesi tarttuisi minuun. 11 Ja jos minä sanoisin: "Peittäköön minut pimeys, ja valkeus minun ympärilläni tulkoon yöksi", 12 niin ei pimeyskään olisi sinulle pimeä: yö valaisisi niinkuin päivä, pimeys olisi niinkuin valkeus. 13 Sillä sinä olet luonut minut munaskuuni, sinä kudoit minut kokoon äitiini kohdussa. 14 Minä kiitän sinua siitä, että olen tehty ylen ihmelliseksi; ihmelliset ovat sinun tekosi, sen minun sieluni kyllä tietää. 15 Minun luuni eivät olleet sinulta salatut, kun minut salassa valmistettiin, kun minut taiten tehtiin maan syvyyksissä. 16 Sinun silmäsi näkivät minut jo idussani. Minun päiväni olivat määritetyt ja kirjoitetut kaikki sinun kirjaasi, ennenkuin ainoakaan niistä oli tullut. 17 Mutta kuinka kallit ovat minulle sinun ajatuksesi, Jumala, kuinka suuri on niitten luku! 18 Jos minä tahtoisin ne lukea, olisi niittä enemmän kuin hiekan jyväsiä. -Minä herää ja olen vielä sinun tykönäsi. 19 Jumala, jospa sinä surmasit jumalattomat! Ja te murhamiehet, väistykkää minusta pois! 20 Sillä he puhuvat sinusta petolliseksi ja lausuvat turhaan sinun nimesi-nuo sinun vihollisesi. 21 Herra, enkō minä vihaisi niittä, jotka sinua vihaavat, enkō inhoaisi niittä, jotka sinua vastustavat? 22 Kikällä vihalla minä heitä vihaan, he ovat minun omia vihollisiani. 23 Tutki minua, Jumala, ja tunne minun sydämeni, koettele minua ja tunne minun ajatukseni. 24 Ja katso: jos minun tieni on vaivaan vievä, niin johdata minut iankaikkiselle tielle.

140 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Päästä minut, Herra, pahoista ihmisiä, varjele minut väkivaltaisilta miehiltä, 2 jotka ajattelevat sydämessään pahaa ja joka päivä yllyttäävät sotaan. 3 He hiovat kielensä niinkuin käärmeet, kyykääärmeen myrkkyä

Herra, jumalattomien käsitä, varjele minut väkivaltaisilta miehiltä, jotka tahtovat saada minun jalkani lankeamaan. 5 Nuo ylpäät virittäävät minulle ansjoja ja pauloja, levittäävät verkoja minun tielleni, asettavat minulle pyydyksiä. (Sel) 6 Minä sanon Herralle: "Sinä olet minun Jumalani". Herra, ota korviisi minun rukousteni ääni. 7 Herra, Herra, sinä minun väkevä apuni, sinä suojaat minun pääni taistelun päivänä. 8 Herra, älä salli, mitä jumalattomat haluavat, älä anna heidän aikettensa onnistua; muutoin he ylvästelevät. (Sel) 9 Sattukoon minun saartajaini omaan päähän onnettamuus, jota heidän huulensa hankkivat. 10 Tulkoon tulisia hiiliä heidän päälässä; hän syösköön heidät tuleen, vesivirtoihin, joista he älkööt nousko. 11 Kielevä mies ei ole pysyvä maassa; väkivaltaista ajaa onnettamuus ja iskee iskemistään. 12 Minä tiedän, että Herra ajaa kurjan asiaa, hankkii köyhille oikeuden. 13 Totisesti, vanhurskaat saavat kiittää sinun nimeäsi, ja oikeamielistet saavat asua sinun kasvojesi edessä.

141 Daavidin virsi. Herra, minä huudan sinua, riennä minun tykoni. Ota korviisi minun ääneni, kun minä sinua huudan. 2 Minun rukoukseni olkoon suitsutusuhri sinun kasvojesi edessä, minun kätteni kohottaminen olkoon ehtouhri. 3 Herra, pane minun suulleni vartija, varoitse minun huuleni ovea. 4 Älä salli minun sydämeni taipua pahaan, pitämään jumalontaa menoja väärintekijäin kanssa. Minä en tahdo maistaa heidän herkkupalojansa. 5 Lyököön minua vanhurskas: se on rakkautta; kurittakoon hän minua: se on öljyä minun päähän, siitä minun pääni älköön kieltyytyk. Sillä vielä vähän aikaa, niin minun rukoukseni täyttyy, mutta heidän käy pahoin: 6 heidän päämiehensä syöstäään kalliolta alas, ja silloin kuullaan minun sanani suloisiksi. 7 Niinkuin maa kynnetään ja kuokitaan, niin ovat meidän luumme hajotetut tuonelan kuilun suulle. (Sheol h7585) 8 Mutta sinuun, Herra, Herra, minun silmäni katsovat, sinuun minä turvaan. Älä hylkää minun sieluani. 9 Varjele minua niiden pauloista, jotka minua pyydystäävät, väärintekijäin ansoista. 10 Kaatukoot kaikki jumalattomat omiin kuoppiinsa; mutta suo minun ne välttää.

142 Daavidin mietevirsi, hänen ollessaan luolassa; rukous. Minä korotan ääneni ja huudan Herraa, minä korotan ääneni ja rukoilen Herralta armoa. 2 Minä vuodatan hänen eteensä valitukseni, kerron hänelle ahdistukseni. 3 Kun minun henkeni minussa näantyy, niin sinä tunnet minun tieni. Polulle, jota minä käyn, he ovat virittäneet paulan minun eteeni. 4 Katso minun oikealle puolelleni ja näe: ei kukaan minua tunne. Ei ole minulla pakopaikkaa, ei kukaan minun sielustani välitä. 5 Minä huudan sinun puoleesi, Herra; minä sanon: Sinä olet minun turvani, minun osani elävien

143 Daavidin virsi. Herra, kuule minun rukoukseni,
ota korviisi minun anomiseni. Vastaan minulle

uskollisuudessasi ja vanhurskaudessasi. **2** Älä käy tuomiolle palvelijasi kanssa, sillä ei yksikään elävä ole vanhurskas sinun edessäsi. **3** Sillä vihollinen vainoaa minun sieluani, hän on ruhjonut minun elämäni maahan ja pannut minut pimeään niinkuin ammoin kuolleet. **4** Minun henkeni näentyy minussa, sydäntäni kouristaa minun rinnassani. **5** Minä muistelen muinaisia päiviä, tutkistelen kaikkia sinun töitä ja ajattelen sinun kättesi tekoa. **6** Minä levitän käteni sinun puoleesi. Niinkuin janoinen maa, niin minun sieluni halajaa sinua. (Sela) **7** Vastaan minulle pian, Herra, minun henkeni näenty. Älä peitä minulta kasvojasi, etten tulisi niiden kaltaiseksi, jotka hautaan vaipuvat. **8** Suo minun varhain kuulla sinun armoasi, sillä sinuun minä turvaan. Osoita minulle tie, jota minun tulee käydä, sillä sinun tykösi minä ylennän sieluni. **9** Pelasta minut vihollisistani, Herra. Sinun tykösi minä pyrin suojaan. **10** Opetta minut tekemään sitä, mikä sinulle kelpaa, sillä sinä olet minut Jumalan. Sinun hyvä Henkesi johdattakoon minua tasaista maata. **11** Herra, virvoita nimesi tähden, vanhurskaudessasi auta minun sieluni ahdistuksesta. **12** Tuhoa minun viholliseni armosi tähden ja hukuta kaikki, jotka minun sieluani ahdistavat, sillä minä olen sinun palvelijasi.

144 Daavidin virsi. Kiitetty olkoon Herra, minun kallioni, joka opettaa minun käteni taistelemaan, minun sormeni sotimaan, 2 hän, joka antaa minulle armon; minun linnani, varustukseni ja pelastajani, minun kilpeni, jonka turviin minä pakenen, hän, joka laskee kansani minun valtani alle. 3 Herra, mikä on ihmisen, että hänestä lukua pidät, mikä ihmislapsi, että häntä ajattelet! 4 Ihminen on kuin tuulen henkäys, hänen päivänsä niinkuin pakeneva varjo. 5 Herra, notkista taivaasi ja astu alas, kosketa vuoria, niin että ne suitsuvat. 6 Iske salamoita ja hajota heidät, lennätä nuolesi ja kauhistuta heidät. 7 Ojenna kätesi korkeudesta, tempaa ja pelasta minut suurista vesistä, muukalaisista kädestä, 8 joiden suu puhuu vilppiä ja joiden oikea käsi on valheen käsi! 9 Jumala, minä veisaan sinulle uuden virren, soitan sinulle kymmenkielisellä harpulla, 10 sinulle, joka annat kuninkaille voiton ja tempaat palvelijasi Daavidin turvaan pahalta miekalta. 11 Tempaa ja pelasta minut muukalaisista käsistä, joiden suu puhuu vilppiä ja joiden oikea käsi on valheen käsi. 12 Niin meidän pojimme ovat nuoruudessaan kuin korkealle kohoavat kasvit,

145 Daavidin ylistysvirsi. Minä kunnioitan sinua, Jumalani, sinä kuningas, ja kiitän sinun nimeäsi aina ja iankaikkisesti. 2 Joka päivä minä kiitän sinua ja ylistän sinun nimeäsi aina ja iankaikkisesti. 3 Suuri on Herra ja sangen ylistettävä, ja hänen suurutensa on tutkimaton. 4 Sukupolvi ylistää sukupolvelle sinun tekojasi, ja he julistavat sinun voimallisia töitäsi. 5 Sinun valtasuurutesi kirkkautta ja kunniaa ja sinun ihmeellisiä tekojasi minä tahdon tutkistella. 6 Sinun peljättävien töitäsi voimasta puhutaan, sinun suurista teoistasi minä kerron. 7 Julistettakoon sinun suuren hyvytyse muistoa ja sinun vanhurskaudestasi riemuittakoon. 8 Herra on armahtavainen ja laupias, pitkämielinen ja suuri armossa. 9 Herra on hyvä kaikille ja armahtaa kaikkia tekojansa. 10 Kaikki sinun tekosi ylistävät sinua, Herra, ja sinun hurskaasi kiittävät sinua. 11 He puhuvat sinun valtakuntasi kunnista ja kertovat sinun voimastasi. 12 Niin he ilmoittavat ihmislapsille hänen voimalliset työnsä ja hänen valtakuntansa kirkkaiden ja kunnian. 13 Sinun valtakuntosi on iankaikkinen valtakunta, ja sinun herrautesi pysyy polvesta polveen. 14 Herra tukee kaikkia kaatuvia, ja kaikki alas painetut hän nostaa. 15 Kaikkien silmät varitoitsevat sinua, ja sinä annat heille heidän ruokansa ajallaan. 16 Sinä avaat kätesi ja ravitset suosiollasi kaikki, jotka elävät. 17 Herra on vanhurskas kaikissa teissään ja armollinen kaikissa teoissaan. 18 Herra on lähellä kaikkia, jotka häntä avuksensa huutavat, kaikkia, jotka totuudessa häntä avuksensa huutavat. 19 Hän tekee, mitä häntä pelkääväiset halajavat, hän kuulee heidän huutonsa ja auttaa heitä. 20 Herra varjelee kaikkia, jotka häntä rakastavat, mutta kaikki jumalattomat hän hukuttaa. 21 Minun suuni lausukoon Herran ylistystä, ja kaikki liha kiittäköön hänen pyhään nimeänsä, aina ja iankaikkisesti.

146 Halleluja! Ylistä, minun sieluni, Herraa. 2
Minä ylistän Herraa kaiken ikäni, veisaan
kiitosta Jumalalleeni, niin kauan kuin elän. 3 Älkää
luottako ruhittainihin älkääkä ihmislapseen, sillä ei hän
voi auttaa. 4 Kun hänen henkensä lähtee hänestä,
niin hän tulee maaksi jälleen; sinä päivänä hänen
hankkeensa raukeavat tyhjiin. 5 Autua se, jonka
apuna on Jaakobin Jumala, se, joka panee toivonsa
Herraan, Jumalaansa, 6 häneen, joka on tehnyt taivaan
ja maan, meren ja kaiken, mitä niissä on, joka pysyy

uskollisena iankaikkisesti, 7 joka hankkii oikeuden te maan kuninkaat ja kaikki kansakunnat, te ruhtinaat ja sorretuille, joka antaa leivän nälkäisille. Herra vapauttaa kaikki maan tuomarit, 12 te nuorukaiset ynnä neitsyet, vangitut, 8 Herra avaa sokeain silmät, Herra nostaa te vanhat yhdessä nuorten kanssa. 13 Ylistäkööt he alas painetut, Herra rakastaa vanhurskaita. 9 Herra Herran nimeä, sillä hänen nimensä yksin on korkea, varjelee muukalaiset, holhoo orvot ja lesket, mutta hänen valtasuurutensa ulottuu yli maan ja taivaan. jumalattomain tien hän tekee mutkaiseksi. 10 Herra on 14 Hän on korottanut sarven kansallensa, etttä häntä kuningas iankaikkisesti, sinun Jumalasi, Siion, polvesta ylistäisivät kaikki hänen hurskaansa, Israelin lapset, polveen. Halleluja!

147 Halleluja! Hyvä on veisata kiitosta meidän Jumalallemmme. Se on suloista; ylistäminen on

soveliasta. 2 Herra rakentaa Jerusalemin, hän kokoaa 2 Iloitkoon Israel tekijästäänsä, Siionin lapset riemuutikoot Israelin karkoitetut. 3 Hän parantaa ne, joilla on särjetty 3 Ylistäkööt he karkeloiden hänen sydän, ja sitoo heidän haavansa. 4 Hän on määränyt 4 ja kanteleilla. 4 Silä Herra on mielistynyt kansaansa, Meidän Herramme on suuri, suuri voimassansa, hänen hän kaunistaa nöyrät pelastuksella. 5 Iloitkoot hurskaat, ymmäryksensä on mittaamaton. 6 Herra pitää pystysä 5 veisaten hänen kunniaansa, riemuutkoot he vuoteissansa. nöyrät, mutta jumalattomat hän painaa maahan. 7 6 Jumalan ylistys on heidän suussansa, ja heidän Veisatkaa Herralle kiitosvirsi, soittakaa kanteleilla kiitosta 7 kädessään kaksiteräinen miekk, 7 etttä he kostaisivat meidän Jumalallemmme. 8 Hän peittää pilvillä taivan ja 8 pakanolle, kurittaisivat kansakuntia, 8 panisivat kahleisiin valmistaa sateen maalle; hän kasvattaa ruohon vuorille 9 ja heidän kuninkaansa ja jalkarautoihin heidän ylhäisensä 9 ja täyttäisivät heissä tuomion, joka on kirjoitettu. Tämä 9 ja antaa ruan eläimille, kaarneen pojillekin, kun ne huutavat. 10 Ei kelpaa hänen hevosien voima, ei hän mielisty miehen jalkojen nopeuteen: 11 Herra mielistyy niihin, jotka häntä pelkäävät, jotka panevat toivonsa hänen armoonsa. 12 Kiitä Herraa, Jerusalem. Ylistä Jumalaasi, Siion. 13 Sillä hän tekee lujaksi sinun porttiesi salvat; hän siunaa sinun lapsesi sinun keskelläsi. 14 Hän hankkii rauhan sinun rajojesi sisälle, ravitsee sinut parhaalla nisulla. 15 Hän lähetää sanansa maahan, nopeasti kiitä hänen käskynsä. 16 Hän antaa sataa lunta niinkuin villaa ja sirottaa härmää niinkuin tuhkaa. 17 Hän viskaa rakeitansa niinkuin leivänmuruja; kuka voi kestää hänen pakkastansa? 18 Hän lähetää sanansa ja sulattaa rakeet; hän panee tuulensa puhaltamaan, ja vedet virtaavat. 19 Hän ilmoittaa sanansa Jaakobille, käskynsä ja oikeutensa Israellielle. 20 Niin hän ei ole tehnyt yhdellekään pakanakansalle, ja hänen oikeuksiansa ne eivät tunne. Halleluja!

148 Halleluja! Ylistäkää Herraa taivaista, ylistäkää häntä korkeuksissa.

2 Ylistäkää häntä, kaikki hänen enkelinsä, ylistäkää häntä, kaikki hänen sotajoukkonsa. 3 Ylistäkää häntä, aurinko ja kuu, ylistäkää häntä, kaikki kirkkaat tähdet. 4 Ylistäkää häntä, te taivasten taivaat, te vedet taivasten päällä. 5 Ylistäkööt ne Herran nimeä, sillä hän käski, ja ne tulivat luoduiksi. 6 Ja hän asetti ne olemaan aina ja iankaikkisesti, hän antoi niille lain, josta ne eivät poikkea. 7 Ylistäkää Herraa maasta, te merieläimet ja kaikki syvyydet, 8 tuli ja rakeet, lumi ja sumu, sinä myrskytuuli, joka panet hänen käskynsä toimeen, 9 te vuoret ja kaikki kukkulat, te hedelmäpuut ja kaikki setrit, 10 te pedot ja kaikki karja, te matelijat ja siivekkääät linnut, 11

149 Halleluja! Veisatkaa Herralle uusi virsi: ylistysvirsi hänelle hurskosten seurakunnassa.

2 Iloitkoon Israel tekijästäänsä, Siionin lapset riemuutikoot hänen sydän, ja sitoo heidän haavansa. 3 Ylistäkööt he karkeloiden hänen sydän, ja kanteleilla. 4 Silä Herra on mielistynyt kansaansa, Meidän Herramme on suuri, suuri voimassansa, hänen hän kaunistaa nöyrät pelastuksella. 5 Iilitkoot hurskaat, ymmäryksensä on mittaamaton. 6 Herra pitää pystysä 5 veisaten hänen kunniaansa, riemuutkoot he vuoteissansa. nöyrät, mutta jumalattomat hän painaa maahan. 7 6 Jumalan ylistys on heidän suussansa, ja heidän 7 kädessään kaksiteräinen miekk, 7 etttä he kostaisivat hänen armoonsa. 8 pakanolle, kurittaisivat kansakuntia, 8 panisivat kahleisiin 9 ja täyttäisivät heissä tuomion, joka on kirjoitettu. Tämä 9 ja antaa ruan eläimille, kaarneen pojillekin, kun ne huutavat. 10 Ei kelpaa hänen hevosien voima, ei hän mielisty miehen jalkojen nopeuteen: 11 Herra mielistyy niihin, jotka häntä pelkäävät, jotka panevat toivonsa hänen armoonsa. 12 Kiitä Herraa, Jerusalem. Ylistä Jumalaasi, Siion. 13 Sillä hän tekee lujaksi sinun porttiesi salvat; hän siunaa sinun lapsesi sinun keskelläsi. 14 Hän hankkii rauhan sinun rajojesi sisälle, ravitsee sinut parhaalla nisulla. 15 Hän lähetää sanansa maahan, nopeasti kiitä hänen käskynsä. 16 Hän antaa sataa lunta niinkuin villaa ja sirottaa härmää niinkuin tuhkaa. 17 Hän viskaa rakeitansa niinkuin leivänmuruja; kuka voi kestää hänen pakkastansa? 18 Hän lähetää sanansa ja sulattaa rakeet; hän panee tuulensa puhaltamaan, ja vedet virtaavat. 19 Hän ilmoittaa sanansa Jaakobille, käskynsä ja oikeutensa Israellielle. 20 Niin hän ei ole tehnyt yhdellekään pakanakansalle, ja hänen oikeuksiansa ne eivät tunne. Halleluja!

150 Halleluja! Ylistäkää Jumalaan hänen pyhäkössään, ylistäkää häntä hänen väkevyytensä taivaanvahvuksissa. 2 Ylistäkää häntä hänen voimallisista teoistansa, ylistäkää häntä, sillä hänen herrautensa on suuri. 3 Ylistäkää häntä pasunan puhulla, ylistäkää häntä harpuilla ja kanteleilla. 4 Ylistäkää häntä vaskirummuilla ja karkelolla, ylistäkää häntä kielisoittimilla ja huilulla. 5 Ylistäkää häntä helisevillä kymbaaleilla, ylistäkää häntä kumisevilla kymbaaleilla. 6 Kakk, joissa henki on, ylistäkää Herraa! Halleluja!

Sananlaskujen

suruttomuutensa. 33 Mutta joka minua kuulee, saa asua turvassa ja olla rauhassa onnettomuuden kauhuita.

1 Salomon, Daavidin pojan, Israelin kuninkaan, sananlaskut, 2 viisauden ja kurin oppimiseksi, ymmärryksen sanojen ymmärtämiseksi, 3 taitoa tuovan viisaudelle ja taivutat sydämesi taitoon- mieleesi minun käskyni, 2 niin että herkistät korvasi ymmärryksen sanojen ymmärtämiseksi, 3 taitoa tuovan viisaudelle ja taivutat sydämesi taitoon- 3 niin, jos kurin, vanhurskauden, oikeuden ja vilpittömyyden kutsut ymmärrystä ja ääneesi huudat taitoa, 4 jos saamiseksi, 4 mielevyyden antamiseksi yksinkertaisille, haet sitä kuin hopeata ja etsit sitä kuin aarretta, 5 tiedon ja taidollisuuden nuorille. 5 Viisas kuulkoon ja silloin pääset ymmärtämään Herran pelon ja löydät saakoon oppia lisää, ja ymmärtäväinen hankkikoon Jumalan tuntemisen. 6 Sillä Herra antaa viisautta, hänen elämänohjetta 6 ymmärtääkseen sananlaskuja ja suustansa lähtee tieto ja taito. 7 Oikeamielisille hänellä vertauksia, viisasten sanoja ja heidän ongelmiansa. on tallella pelastus, kilpi nuhteettomasti vaeltaville, 7 Herran pelko on tienon alku; hullut pitävät halpana 8 niin että hän suojaa oikeuden polut ja varjelee viisauden ja kurin. 8 Kuule, pojani, isäsi kuritusta äläkä hurskaitensa tien. 9 Silloin ymmärrät vanhurskauden ja hylkää äitiä opetusta, 9 sillä ne ovat ihana seppele oikeuden ja vilpittömyyden-hyydyjen tien kaiken; 10 sinun pähähäsi ja käädyt sinun kaulaasi. 10 Pojani, jos sillä viisaus tulee sydämeesi, ja tieto tulee sielullesi synnintekijät sinua viekoittelevat, älä suostu. 11 Jos suloiseksi, 11 taidollisuus on sinua varjeleva ja ymmärrys he sanovat: "Lähde mukaamme! Väijykäämme verta, suojeleva sinut. 12 Se pelastaa sinut pahojen tiestä, vaanikaamme viatonta syöttämästi; 12 nielaiskamme miehestä, joka kavalasti puhuu; 13 niistä, jotka ovat niinkuin tuonela heidät eläväältä, ehyeltään, niinkuin hyljänneet oikeat polut vaeltaaksensa pimeyden teitä; 14 hautaan vaipuvaiset; (Sheol h7585) 13 me saamme niistä, jotka iloitsevat pahanteosta, riemuitsevat häijystä kaikenlaista kallista tavaraa, täytämme talomme saaliilla; kavaluudesta, 15 joiden polut ovat mutkaiset ja jotka 14 heitä arpasi meidän kanssamme, yhteinen kukkaro joutuvat väärään teillänsä. - 16 Se pelastaa sinut olkoon meillä kaikilla" - 15 Älä lähde, pojani, samalle irstaasta naisesta, vieraasta väimosta, joka sanoillansa tellee kuin he, pidätä jalkasi heidän polultansa. 16 liehakoitsee, 17 joka on hyljänyt nuoruutensa ystävän ja Sillä heidän jalkansa juoksevat pahuuteen, kiiruhtavat unhotanut Jumalansa liiton. 18 Sillä hänen huoneensa vuodattamaan verta. 17 Sillä verkko on viritetty kaikille kallistuu kohti kuolemaa, hänen tiensä haamuja kohden. siivekkäälle, niin että ne sen näkevät. -Mutta turhaan: 18 19 Ei palaja kenkään, joka hänen luksensa menee, eikä omaa vertansa he väijyvät, vaanivat omaa henkeänsä. saavu elämän polulle. 20 Niin sinä vaellat hyvien tieltä ja 19 Nämä käy jokaiselle väärän voiton pyytäjälle: se ottaa haltijaltaan hengen. 20 Viisaus huutaa kadulla, saavat asua maassa, ja nuhteettomat jäävät siihen antaa äänensä kuulua toteilla; 21 meluisten katujen jäljelle; 22 mutta jumalattomat hävitetään maasta, ja kulmissa se kutsuu, porttien ovilta kaupungissa sanansa sanoo: 22 Kuinka kauan te, yksinkertaiset, rakastatte yksinkertaisuutta, kuinka kauan pilkkaajilla on halu pilkkaan ja tyhmät vihaavat tietoa? 23 Kääntykää minun nuhdeltväkseni. Katso, minä vuodatan teille henkeäni, saatani sanani tiedoksenne. 24 Kun minä kutsuin ja te estelitte, kun ojensin kättäni eikä kenkään kuunnellut, 25 vaan te vieroksuitte kaikkia minun neuvojani, ette suostuneet minun nuhteisiini, 26 niin minäkin nauran teidän hädällenne, pilkkaan, kun tulee se, mitä te kauhistutte; 27 kun myrskynä tulee se, mitä te kauhistutte, kun hättänne saapuu tuulispäään, kun pääßenne tulee vaiva ja ahdistus. 28 Silloin he minua kutsuvat, mutta minä en vastaa, etsivät minua, mutta eivät löydä. 29 Koska he vihasivat tietoa, eivät valinneet osaksensa Herran pelkoa 30 eivätkä suostuneet minun neuvooni, vaan katsoivat kaiken minun nuhetluni halvaksi, 31 saavat he syödä oman vaelluksensa hedelmiä ja saavat kyllänsä omista hankkeistaan. 32 Sillä yksinkertaiset tappaa heidän oma luopumuksensa, ja tyhmät tuhoaa heidän oma suruttomuutensa. 33 Mutta joka minua kuulee, saa asua turvassa ja olla rauhassa onnettomuuden kauhuita.

2 Pojani, jos sinä otat minun sanani varteen ja kätket mieleesi minun käskyni, 2 niin että herkistät korvasi ymmärryksen sanojen ymmärtämiseksi, 3 taitoa tuovan viisaudelle ja taivutat sydämesi taitoon- 3 niin, jos kurin, vanhurskauden, oikeuden ja vilpittömyyden kutsut ymmärrystä ja ääneesi huudat taitoa, 4 jos saamiseksi, 4 mielevyyden antamiseksi yksinkertaisille, haet sitä kuin hopeata ja etsit sitä kuin aarretta, 5 tiedon ja taidollisuuden nuorille. 5 Viisas kuulkoon ja silloin pääset ymmärtämään Herran pelon ja löydät saakoon oppia lisää, ja ymmärtäväinen hankkikoon Jumalan tuntemisen. 6 Sillä Herra antaa viisautta, hänen elämänohjetta 6 ymmärtääkseen sananlaskuja ja suustansa lähtee tieto ja taito. 7 Oikeamielisille hänellä vertauksia, viisasten sanoja ja heidän ongelmiansa. on tallella pelastus, kilpi nuhteettomasti vaeltaville, 7 Herran pelko on tienon alku; hullut pitävät halpana 8 niin että hän suojaa oikeuden polut ja varjelee viisauden ja kurin. 8 Kuule, pojani, isäsi kuritusta äläkä hurskaitensa tien. 9 Silloin ymmärrät vanhurskauden ja hylkää äitiä opetusta, 9 sillä ne ovat ihana seppele oikeuden ja vilpittömyyden-hyydyjen tien kaiken; 10 sinun pähähäsi ja käädyt sinun kaulaasi. 10 Pojani, jos sillä viisaus tulee sydämeesi, ja tieto tulee sielullesi synnintekijät sinua viekoittelevat, älä suostu. 11 Jos suloiseksi, 11 taidollisuus on sinua varjeleva ja ymmärrys he sanovat: "Lähde mukaamme! Väijykäämme verta, suojeleva sinut. 12 Se pelastaa sinut pahojen tiestä, vaanikaamme viatonta syöttämästi; 12 nielaiskamme miehestä, joka kavalasti puhuu; 13 niistä, jotka ovat niinkuin tuonela heidät eläväältä, ehyeltään, niinkuin hyljänneet oikeat polut vaeltaaksensa pimeyden teitä; 14 hautaan vaipuvaiset; (Sheol h7585) 13 me saamme niistä, jotka iloitsevat pahanteosta, riemuitsevat häijystä kaikenlaista kallista tavaraa, täytämme talomme saaliilla; kavaluudesta, 15 joiden polut ovat mutkaiset ja jotka 14 heitä arpasi meidän kanssamme, yhteinen kukkaro joutuvat väärään teillänsä. - 16 Se pelastaa sinut olkoon meillä kaikilla" - 15 Älä lähde, pojani, samalle irstaasta naisesta, vieraasta väimosta, joka sanoillansa tellee kuin he, pidätä jalkasi heidän polultansa. 16 liehakoitsee, 17 joka on hyljänyt nuoruutensa ystävän ja Sillä heidän jalkansa juoksevat pahuuteen, kiiruhtavat unhotanut Jumalansa liiton. 18 Sillä hänen huoneensa vuodattamaan verta. 17 Sillä verkko on viritetty kaikille kallistuu kohti kuolemaa, hänen tiensä haamuja kohden. siivekkäälle, niin että ne sen näkevät. -Mutta turhaan: 18 19 Ei palaja kenkään, joka hänen luksensa menee, eikä omaa vertansa he väijyvät, vaanivat omaa henkeänsä. saavu elämän polulle. 20 Niin sinä vaellat hyvien tieltä ja 19 Nämä käy jokaiselle väärän voiton pyytäjälle: se ottaa haltijaltaan hengen. 20 Viisaus huutaa kadulla, saavat asua maassa, ja nuhteettomat jäävät siihen antaa äänensä kuulua toteilla; 21 meluisten katujen jäljelle; 22 mutta jumalattomat hävitetään maasta, ja kulmissa se kutsuu, porttien ovilta kaupungissa sanansa sanoo: 22 Kuinka kauan te, yksinkertaiset, rakastatte yksinkertaisuutta, kuinka kauan pilkkaajilla on halu pilkkaan ja tyhmät vihaavat tietoa? 23 Kääntykää minun nuhdeltväkseni. Katso, minä vuodatan teille henkeäni, saatani sanani tiedoksenne. 24 Kun minä kutsuin ja te estelitte, kun ojensin kättäni eikä kenkään kuunnellut, 25 vaan te vieroksuitte kaikkia minun neuvojani, ette suostuneet minun nuhteisiini, 26 niin minäkin nauran teidän hädällenne, pilkkaan, kun tulee se, mitä te kauhistutte; 27 kun myrskynä tulee se, mitä te kauhistutte, kun hättänne saapuu tuulispäään, kun pääßenne tulee vaiva ja ahdistus. 28 Silloin he minua kutsuvat, mutta minä en vastaa, etsivät minua, mutta eivät löydä. 29 Koska he vihasivat tietoa, eivät valinneet osaksensa Herran pelkoa 30 eivätkä suostuneet minun neuvooni, vaan katsoivat kaiken minun nuhetluni halvaksi, 31 saavat he syödä oman vaelluksensa hedelmiä ja saavat kyllänsä omista hankkeistaan. 32 Sillä yksinkertaiset tappaa heidän oma luopumuksensa, ja tyhmät tuhoaa heidän oma suruttomuutensa. 33 Mutta joka minua kuulee, saa asua turvassa ja olla rauhassa onnettomuuden kauhuita.

3 Pojani, älä unhota minun opetustani, vaan sinun sydämesi säilyttäköön minun käskyni; 2 sillä pitkää ikää, elinvuosia ja rauhaa ne sinulle kartuttavat. 3 Laupeus ja uskollisuus älkööt hyljätkö sinua. Sido ne kaulaasi, kirjoita ne sydämesi tauluun, 4 niin saat armon ja hyvän ymmärryksen Jumalan ja ihmisten silmien edessä. 5 Turvaa Herraan kaiesta sydäkestä äläkä nojaudu omaan ymmärrykseesi. 6 Tunne hänet kaikilla teilläsi, niin hän sinun polkusi tasooittaa. 7 Älä ole viisas omissa silmissäsi. Pelkää Herraa ja karta pahaa. 8 Se on terveellistä sinun ruumiillesi ja virkistäävä sinun lüllesi. 9 Kunnoito Herraa antamalla varoistasi ja kaiken satosi parhaimmasta, 10 niin sinun jyväätiasi täytyvät runsaudella, ja viini pursuu sinun kuurnistasi. 11 Pojani, älä pidä Herran kuritusta halpana äläkä kyllästy hänen rangaistukseensa; 12 sillä jota Herra rakastaa, sitä hän rankaisee, niinkuin isä poikaa, joka hänelle rakas on. 13 Autuas se ihmisen, joka on löytänyt viisauden, ihmisen, joka on saanut taidon. 14 Sillä parempi on hankkia sitä kuin hopeata, ja siitä saatu voitto on kultaa

jalompi. **15** Se on kalliimpi kuin helmet, eivät mitkään ole ketään kaataneet. **17** Niin he syövät leipänään kalleutesi vedä sille vertaa. **16** Pitkä ikä on sen oikeassa jumalattomuutta, juovat viininän väkirallan tekoja. **18** kädessä, vasemmassa rikkaus ja kunnia. **17** Sen tiet Mutta vanhurskisten polku on kuin aamurusko, joka ovat suloiset tiet, sen polut rauhaisat kaikki tyyni. **18** kirkastuu kirkastumistaan sydänpäivään saakka. **19** Elämän puu on se niille, jotka siihen tarttuvat; onnelliset Jumalattomain tie on kuin pimeys: eivät he tiedä, mihin ne, jotka siitä pitävät kiinni. **19** Herra on viisaudella kompastuvat. **20** Poikani, kuuntele minun puhettani, perustanut maan, taivaat taidolla vahvistanut. **20** Hänen kallista korvasi minun sanoillemi. **21** Älkööt ne väistykö toimestansa syvyydet kuohuivat esii, ja pilvet pisaroivat silmistäsi, kätke ne sydämesi sisimpäään; **22** sillä kastetta. **21** Poikani, nämä älkööt häipykön näkyvistäsi, ne ovat elämä sille, joka ne löytää, ja lääke koko säilytää neuvokkuus ja taidollisuus, **22** niin ne ovat elämä hänen ruumiillensa. **23** Yli kaiken varottavan varjele sinun sielullesi ja kaunistus sinun kaulaasi. **23** Silloin sydämessi, sillä sieltä elämä lähtee. **24** Poista itsestäsi sinä kuljet tiesi turvallisesti etkä loukkaa jalakaasi. **24** Kun suun kavaluus, ja karkoita luotasi huulten väryys. **25** menet maata, et pelkää mitään, ja maata mentyäsi on Katsokoot sinun silmäsi suoraan, eteenpäin olkoon unesi makea. **25** Pääset peljästämään äkkikauhistuksia katseesi luotu. **26** Tasoita polku jaloillesi, ja kaikki ja turmiota, joka jumalattomat yllättää. **26** Sillä sinä saat sinun tiesi olkot vakaat. **27** Älä poikkeaa oikeaan, älä luottaa Herraan, hän varjelee sinun jalkasi joutumasta vasempaan, väistää jalkasi pahasta.

kiinni. **27** Älä kiellä tarvitsevalta hyvää, milloin sitä tehdä voit. **28** Älä sano lähimmäisellesi: "Mene nyt ja tule toiste, huomenna minä annan", kun sinulla kuitenkin on. **29** Älä mieti pahaan lähimmäistäsi vastaan, kun hän luottavaisesti luonasi asuu. **30** Älä riitele kenenkään kanssa syyttä, kun ei toinen ole sinulle pahaan tehnyt. **31** Älä kadehdi väkirallan miestä äläkää hänen teitänään omiksesi valitse; **32** sillä väärämielin on Herralle kauhistus, mutta oikeameliisille hän on tuttava. **33** Herran kirous on jumalattoman huoneessa, mutta vanhurskisten asuinjaa hän siunaa. **34** Pilkkaajille häkin on pilkallinen, mutta nöyrille hän antaa armon. **35** Viisaat perivät kunnian, mutta tyhmäin osa on häpeä.

4 Kuulkaa, lapset, isän kuritusta ja kuunnelkaa oppiakseenne ymmärrystä. **2** Sillä minä annan teille hyvän neuvon, älkää hyljätkö minun opetustantani. **3** Olinhan minäkin isäni poika, hento ja äitini ainokainen. **4** Ja isä minua opetti ja sanoi minulle: "Pitääköön sydämesi minun sanoistani kiinni, noudata minun käskeyjäni, niin sinä saat elää. **5** Hanki viisautta, hanki ymmärrystä, älä sitä unhota, älä väistä pois minun suuni sanoista. **6** Älä sitä hylkää, niin se varjelee sinua; rakasta sitä, niin se sinua suojaa. **7** Viisauden alku on: hanki viisautta, ja kaikella muulla hankkimallasi hanki ymmärrystä. **8** Anna sille korkea arvo, niin se sinut korottaa, se tunnioittaa sinua, jos sen sylisi suljet; **9** se panee päähäsi ihanan seppeleen ja lahjoittaa sinulle kauniin kruunun." **10** Kuule, poikani, ja ota sanani varteen, niin elämäsi vuodet enentyvät. **11** Minä neuvon sinut viisauden tielle, ohjaan sinut oikille teille. **12** Käydessäsi eivät askeleesi ahtaalle joudu; juostessasi et kompastu. **13** Tartu kiinni kuritukseen äläkää hellit; säilytää se, sillä se on sinun elämäsi. **14** Älä lähde jumalattomien polulle, älä astu pahojen tielle. **15** Anna sen olla, älä mene sille, poikkeaa pois ja mene ohitse. **16** Sillä eivät he saa nukkua, elleivät pahaan tee; se riistää heiltä unen, elleivät

5 Poikani, kuuntele minun viisauttani, kallista korvasi minun taidolleni. **2** ottaakesi vaarin taidollisuudesta, ja huulesi säilyttäkööt tiedon. **3** Sillä hunajaa tiukkuvat vieraan vaimon huulet, hänen suunsa on öljyä liukkaampi. **4** Mutta lopulta hän on karvas kuin koiruoho, terävä kuin kaksiteräinen miekka. **5** Hänen jalkansa kulkevat alas kuolemaan, tuonelaan vetävät hänen askeleensa. (*Sheol h7585*) **6** Ei käy hän elämän tasaista polku, hänen tiensä horjuvat hänen huomaamattaan. **7** Niinpä, lapset, kuulkaa minua, älkää väistykö minun suuni sanoista. **8** Pidä tiesi kaukana tuollaisesta äläkää lähesty hänen majansa ovea, **9** ettet antaisi muille kunniaasi etkä vuosiasi armottomalle, **10** ettei sinun tavarasi ravitsisi vieraita, sinun vaivannäkösi joutuisi toisen taloon **11** ja ettet lopulta päätyisi huokailemaan ruumiisi ja lihasi riutuessa **12** ja sanomaan: "Miksi minä kuritusta vihasin ja sydämeni halveksui nuhdetta? **13** Miksi en kuullut neuvojaini ääntä, kallistanut korvaani opettajilleni? **14** Olin joutua kokonaan turmion omaksi keskellä seurakunnan ja kansankouksen." **15** Juo vettä omasta säiliöstäsi, sitä, mikä omasta kaivostasi juoksee. **16** Vuotaisivatko sinun läheesi kadulle, toreille sinun vesiojasi! **17** Olkoot ne sinun omasi yksin, älkööt vieraisten sinun ohessasi. **18** Olkoon sinun läheesi siunattu, ja iloitse nuoruutesi vaimosta. **19** Armas peura, suloinen vuorikauris-hänen rintansa sinua aina riemulla ravitkoot, hurmautuus alati hänen rakkaudestaan. **20** Miksi, poikani, hurmautuisit istaaseen naiseen ja syleilisit vieraan vaimon povea? **21** Sillä Herran silmien edessä ovat miehen tiet, ja hän tutkii kaikki hänen polkunsa. **22** Jumalattoman vangitsevat hänen rikoksensa, ja hän tarttuu oman syntinsä pauloihin. **23** Kurittomuuteensa hän kuolee ja suistuu harhaan suureissa hulluudessaan.

6 Poikani, jos olet ketä lähimmäisellesi taannut, lyönyt kättä vieraalle; **2** jos olet kietoutunut oman suusi sanoihin, joutunut suusi sanoista kiinni, **3** niin tee

toki, pojani, pelastuaksesi tämä, koska olet joutunut Sano viisaudelle: "Sinä olet sisareni", kutsu ymmärrystä lähimmaisesi kouriin: Mene, heittädy maahan ja sukulaiseksi, 5 että varjeltuisit irstaalta naiselta, vieraalta ahdista lähimäistäsi; 4 Älä suo silmillesi unta äläkää vaimolta, joka sanoillansa liehakoitsee. 6 Sillä minä silmäloumillesi lepoa. 5 Pelastaudu käsistä niinkuin katselin taloni ikkunasta ristikön läpi, 7 ja minä näin gaselli, niinkuin lintu pyydystäjän käsistä. 6 Mene, yksinkertaisten joukkossa, havaitsin poikain seassa laiska, muurahaisen tykö, katso sen menoja ja viisastu. nuorukaisen, joka oli mieltä vaille. 8 Hän kulki katua 7 Vaikka sillä ei ole ruhtinasta, ei päälysmiestä eikä erään naisen kulmaukseen ja asteli hänen majaan hallitsijaa, 8 se kuitenkin hankkii leipänsä kesällä ja pään 9 päivän illaksi hämärtyessä, yön aikana, pimeässä. kokoaa varastoon ruokansa elonaikana. 9 Kuinka kauan 10 Ja katso, nainen tulee häntä vastaan, porton puvussa, sinä, laiska, makaat, milloinkin houset unestasi? 10 kavala sydämeltä. 11 Hän on levoton ja hillitön, eivät Nuku vielä vähän, torku vähän, makaa vähän ristissä pysy hänen jalkansa kotona; 12 milloin hän on kadulla, käsin, 11 niin köyhyyks käy päälesi niinkuin rosvo ja milloin toteilla, ja väijyjä joka kulmassa. 13 Hän tarttui puute niinkuin asestettu mies. 12 Kelvoton ihmisen, nuorukaiseen, suuteli häntä ja julkeasti katsoen sanoi väärä mies on se, joka kulkee suu täynnä vilppiä, hännelle: 14 "Minun oli uhrattava yhteysuhri, tämä päivänä 13 silmää iskee, jaloillaan merkkiä antaa, sormillansa olen täytänyt lupaukseni. 15 Sentähden läksin ulos viitto, 14 kavaluus mielessä, paaha aina hankitsee, sinua vastaan, etsiäkseni sinua, ja olen sinut löytänyt. riitoja rakentaa. 15 Sentähden hänen turmionsa tulee 16 Olen leposijallen peitteitä levittänyt, kirjavaa Egyptin yhtäkkiä, tuokiossa hänet rusnetaan, eikä apua ole. liinavaatetta. 17 Vuoteeseeni olen pirkoitellut mirhaa, 16 Näitä kuutta Herra vihaa, ja seitsemää hänen sielunsa aloeta ja kanelia. 18 Tule, nauttikaamme lemmestä kauhistuu: 17 ylpeitä silmiä, valheellista kielttä, käsää, aamuun asti, riemuitkaamme rakkaudesta. 19 Sillä jotka vuodattavat viatonta verta, 18 sydäntä, joka häijyjä mieheni ei ole kotona, hän meni matkalle kauas. 20 juonia mietti, jalkoja, jotka kiiruusti juoksevat pahaan, Rahakukkaron hän otti mukaansa ja tulee kotiin vasta 19 väärää todistajaa, joka valheita puhuu, ja riidian täydenkuun päiväksi." 21 Hän taivutti hänet paljolla rakentajaa veljesten kesken. 20 Säilytä, pojani, isäsi houkuttelullaan, vietetti liukkailla huuillansa: 22 kkiä hän käskeytä hylkää äiti opetusta. 21 Pidä ne aina lähti hänen jälkeensä, niinkuin härkä menee teuraaksi, sydämellesi sidottuna, kääri ne kaulasi ympärille. 22 niinkuin hullu jalkarauideoissa kuritettavaksi, 23 niinkuin Kulkisasi ne sinua taluttakoot, maatessasi sinua lintu kiiruhtaa paulaan; eikä tiennyt, että oli henkeänsä vartioikoot, herättäessi sinua puhutelkoot. 23 Sillä kaupalla, kunnes nuoli lävisti hänen maksansa. 24 käskeytä on lamppu, opetus on valo, ja kurittava nuhde Sentähden, pojani, kuulkaa minua, kuunnelkaa minun on elämän tie, 24 että varjeltuisit pahasta naisesta, suuni sanoja. 25 Älköön poiketko sydämesi tuon naisen vieraan vaimon liukkaasta kielestä. 25 Älköön sydämesi teille, älä eksy hänen poluillensa. 26 Sillä paljon on himoitko hänen kauneuttaan, älköönkä hän sinua surmattuja, hänen kaatamiaan, lukuisasti niitä, jotka katseillaan vangitko. 26 Sillä porttonaisen tähden hän on kaikki tappanut. 27 Hänen majastaan käyvätkin tuonelan tiet, jotka vievät alas tuonelan kammioihin.

(Sheol h7585)

8 Eikö viisaus kutsu, eikö taito anna äänensä kuulua? 2 Ylös kummulle, tien viereen, polkujen risteyskisiin hän on asettunut. 3 Porttien pielissä, kaupungin portilla, oviaukoissa hän huuttaa: 4 "Teitä minä kutsun, miehet, ja ihmislapsille kaikuu minun ääneni. 5 Tulkaa, yksinkertaiset, mieleviksi; tulkaa järkeviksi, te tyhmät. 6 Kuulkaa, sillä jalostil minä puhun, ja avaan huulen puhumaan, mikä oikein on; 7 sillä tottuutta minun suuni haastaa, ja jumalattomuus on minun huuilleni kauhistus. 8 Vanhurskaat ovat minun suuni sanat kaikki, ei ole niissä mitään petollista, ei väärää. 9 Ne ovat kaikki oikeat ymmärtäväiselle, suorat niille, jotka löysivät tiedon. 10 Ottakaa minun kurituksemi, älkääkä hopeata, ja tieto ennen valituinta kultaa. 11 Sillä

7 Pojani, noudata minun sanojani ja kätke mieleesi parempi on viisaus kuin helmet, eivät mitkään kalleudet minun käskeyni. 2 Noudata minun käskeyjni, niin vedä sille vertaa. 12 Minä, viisaus, olen perehtynyt saat elää, säilytä opetukseni kuin silmäteräsi. 3 Sido mielevyteen, olen löytänyt tiedon ja taidollisuuden. 13 ne kiinni sormiisi, kirjoita ne sydämesi tauluun. 4 Herran pelko on pahan vihaamista. Kopeutta ja yleyttää,

pahaa tietä ja kavalaa suuta minä vihaan. **14** Minulla on lisää. **10** Herran pelko on viisauden alku, ja Pyhimmän neuvo ja neuvokkuus; minä olen ymmärrys, minulla on tunteminen on ymmärrystä. - **11** "Sillä minun avullani voima. **15** Minun avullani kuninkaat hallitsevat, ruhtinaat päiväsi enenevä ja jatkuvat elämäsi vuodet. **12** Jos olet säädöksensä vanhurskaasti säättävä. **16** Minun avullani viisas, olet omaksi hyväksesi viisas; ja jos olet pilkkaaja, päämiehet vallitsevat ja ylhäiset, maan tuumarit kaikki. **17** Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ja jotka saat sinä sen yksin kestävä." **13** Tyhmysts on nainen, levoton ja yksinkertainen, eikä hän mistään mitään tiedä. **14** Hän istuu talonsa ovella, istuimella kaupungin tykönäni on rikkaus ja kunnia, ikitanha varallisuus ja kummuilla, **15** kutsumassa ohikulkijoita, jotka kävät vanhurskaus. **19** Minun hedelmäni on parempi kuin polkujansa suoraan eteenpäin: **16** "Joka yksinkertainen on, poikketon tähne". Ja sille, joka on miettä vaille, hän hopeata parempi. **20** Minä vaellan vanhurskauden sanoo: **17** "Varastettu vesi on makeata, ja salattu leipä polku, oikeuden teitten keskikohtaa, **21** antaaksesi niille, jotka minua rakastavat, pysyvä perinnö ja täytääkseni heidän aarrekammionsa. **22** Herra loi minut töitänsä esikoiseksi, ensimmäiseksi teoistaan, ennen aikojen alkua. **23** lankaikkisuudesta minä olen asetettu olemaan, alusta asti, hamasta maan ikiajosta. **24** Ennenkuin syvyysläi oli, synnyin minä, ennenkuin oli lähtetään, vedestä rikkaita. **25** Ennenkuin vuoret upotettiin paikoilleen, ennen kukkuloita, synnyin minä, **26** kun hän ei vielä ollut tehnyt maata, ei mantua, ei maanpiirin tomujen alkuaakaan. **27** Kun hän taivaat valmisti, olin minä siinä, kun hän veti piiriin syvyyden pinnalle, **28** kun hän teki vahvoiksi pilvet korkeudessa, kun syvyyden lähteet saivat voiman, **29** kun hän merelle asetti sen rajat, että vedet eivät kävisi hänen käskynsä yli, kun hän vahvisti maan perustukset, **30** silloin minä hänen sivullansa hoidokkina olin, ihastuksissani olin päivästä päivään ja leikitsin hänen edessänsä kaikin ajoin; **31** leikitsin hänen maanpiirinsä pääällä, ja ihastukseni olivat ihmislapset. **32** Siis te, lapset, kuulkaa minua; autuaat ne, jotka noudattavat minun teitäni! **33** Kuritusta kuulkaa, niin viisastutte; älkää sen antako mennä menojaan. **34** Autua se ihmisen, joka minua kuulee, valvoo minun ovillani päivästä päivään, vartioitsee minun ovieni pielilä! **35** Sillä joka minut löytää, löytää elämän ja saa Herran mielisuoision. **36** Mutta joka menee minusta harhaan, saa vahingon sielullensa; kaikki, jotka minua vihaavat, rakastavat kuolemaa."

9 Viisaus on talonsa rakentanut, veistänyt seitsemän pylvästäänsä. **2** Hän on teuraansa teurastanut, viininsä sekoittanut ja myöskin pöytäänsä kattanut. **3** Hän on palvelijattarena lähetänyt kutsua kuuluttamaan kaupungin kumpujen rinteltä: **4** "Joka yksinkertainen on, poikketon tähne". Sille, joka on miettä vaille, hän sanoo: **5** "Tulkaa, syökää minun leipääni ja juokaa viiniä, minun sekoittamaani. **6** Hyljätkää yksinkertaisuus, niin saatte elää, ja astukaa ymmärrysken tielle." - **7** Joka pilkkaajaa ojentaa, saa itsellensä häpeän, ja häpeäpilkun se, joka jumalontona nuhtelee. **8** Älä nuhtele pilkkaajaa, ettei hän sinua vihaisi; nuhtele viisasta, niin hän sinua rakastaa. **9** Anna viisaalle, niin hän yhä viisastuu; opeta vanhurskasta, niin hän saa oppia

10 Herran pelko on viisauden alku, ja Pyhimmän lisää. **10** Herra on ymmärrystä. - **11** "Sillä minun avullani tunteminen on ymmärrystä. **12** Jos olet säädöksensä vanhurskaasti säättävä. **13** Tyhmysts on nainen, levoton ja yksinkertainen, eikä hän mistään mitään tiedä. **14** Hän istuu talonsa ovella, istuimella kaupungin kummuilla, **15** kutsumassa ohikulkijoita, jotka kävät polkujansa suoraan eteenpäin: **16** "Joka yksinkertainen on, poikketon tähne". Ja sille, joka on miettä vaille, hän sanoo: **17** "Varastettu vesi on makeata, ja salattu leipä on suloista". **18** Eikä toinen tiedä, että haamuja on siellä, että hänen kutsuvieraansa ovat tuonelan laaksoissa. (Sheol h7585)

10 Salomon sananlaskut. Viisas poika on isällensä iloksi, mutta tyhmä poika on äidillensä murheksi. **2** Vääryyden aarteet eivät auta, mutta vanhurskaus vapauttaa kuolemasta. **3** Herra ei salli vanhurskaan näkää nähdä, mutta jumalattomien himon hän luotansa työntää. **4** Köyhyt, joka laiskasti kättää käyttää, mutta ahkerain käsi rikastuttaa. **5** Taitava poika kokoa kesällä, kunnoton poika elonaikana nukkuu. **6** Siunaus on vanhurskaan pään päällä, mutta väkivaltaa kätkee jumalattomien suu. **7** Vanhurskaan muistoa siunataan, mutta jumalattomien nimi lahoaa. **8** Viisassydäminen ottaa käskyt varteen, mutta hulluhuulinen kukistuu. **9** Joka nuhetteottomasti vaeltaa, vaeltaa turvassa, jonka tiet ovat väärät, se joutuu ilmi. **10** Joka silmää iskee, saa aikaan tuskaa, ja hulluhuulinen kukistuu. **11** Vanhurskaan suu on elämän lähde, mutta jumalattomien suu kätkee väkivaltaa. **12** Viha virittää riitoja, mutta rakkauks peittää rikkomukset kaikki. **13** Ymmärtäväisen huulila löytyy viisaus, mutta joka on miettä vaille, sille vitsa selkään! **14** Viisaat kätkevät, minkä tietävät, mutta hullun suu on läheinen turmio. **15** Rikkaan tavara on hänen vahva kaupunkinsa, mutta vaivaisten köyhys on heidän turmionsa. **16** Vanhurskaan hankkima on elämäksi, jumalattoman saalis koituu synniksi. **17** Kuritusta noudattava on elämän tiellä, mutta nuheet hylkäävät eksy. **18** Joka salavihaa pitää, sen huulilla on valhe, ja joka parjausta levittää, on tyhmä. **19** Missä on paljon sanoja, siinä ei syntiä puutu; mutta joka huulensa hillitsee, se on taitava. **20** Vanhurskaan kieli on valituin hopea, jumalattomien äly on tyhjän veroinen. **21** Vanhurskaan huulet kaitsevat monia, mutta hullut kuolevat mielettömyteensä. **22** Herran siunaus rikkaaksi tekee, ei oma vaiva siihen mitään lisää. **23** Tyhmälle on iloksi illityön teko, mutta ymmärtäväiselle miehelle viisaus. **24** Mitä jumalaton pelkää, se häntä kohtaa; mutta mitä vanhurskaat halajavat, se annetaan. **25** Tuulispään käytä ei jumalontona enää ole, mutta vanhurskaan perustus pysyy iäti. **26** Mitä hapan hampaille ja savu silmille, sitä laiska lähettiljillensä. **27**

Herran pelko elinpäivi jatkaa, mutta jumalattomien luottaa, se kukistuu, mutta vanhurskaat viheriötseväät vuodet lyhenevät. **28** Vanhurskasten odotus koituu niinkuin lehvä. **29** Joka talonsa rappiolle saattaa, perii iloksi, mutta jumalattomien toivo hukkuu. **29** Herran tuulta, ja hullu joutuu viisaan orjaksi. **30** Vanhurskaan johdatus on nuhteettoman turva, mutta väärintekijän hedelmä on elämän puu, ja viisas voittaa sieluja. **31** turmio. **30** Vanhurskas ei ikinä horju, mutta jumalattomat Katsko, vanhurskas saa palkkansa maan päällä, saati eivät saa asua maassa. **31** Vanhurskaan suu kasvaa sitten jumalaton ja syntinen.

viisauden hedelmän, mutta kavala kieli hävitettiään. **32** Vanhurskaan huulet tietävät, mikä otollista on, mutta jumalattomien suu on sulaa kavalutta.

12 Tietoa rakastaa, joka kuritusta rakastaa, mutta järjetön se, joka nuhdetta vihaa. **2** Hyvä saa

Herran mielisuosion, mutta juonittelijan hän tuomitsee

11 Väärä vaaka on Herralle kauhistus, mutta täysi sylliseksi. **3** Ei ihmisen kestä jumalattamuuden varassa, paino on hännelle otollinen. **2** Mihin ylpeys tulee, mutta vanhurskaston juuri on horjumaton. **4** Kelpo sinne tulee häpeäkin, mutta näyrän tykönä on viisaus. **5** Oikeamielisiä ohjaa heidän nuhteettomuutensa, mutta vaimo on puolisensa kruunu, mutta kunnoton on kuin mätä hänen liuissansa. **5** Vanhurskaston aivoitukset uskottomat hävittää heidän vilppinsä. **4** Ei auta tavara ovat oikeat, jumalattomien hankkeet petoliset. **6** vihan päivänä, mutta vanhurskaus vapahtaa kuolemasta. **7** Nuhteettoman vanhurskaus tasoittaa hänen tiensä, Jumalattomien puheet väijyvät verta, mutta oikeamieliset pelastaa heidän suunsa. **7** Jumalattomat kustuvat mutta jumalaton sortuu jumalattamuuteensa. **6** olemattomiin, mutta vanhurskasten huone pysyy. Oikeamieliset vapahtaa heidän vanhurskautensa, **8** Ymmärryksensä mukaan mestä kiitetään, mutta mutta uskottomat vangitsee heidän oma himonsa. **7** Jumalattoman ihmisen kuollessa hukkuu hänen toivonsa, jolla on palvelija, kuin rehenteliäjä, joka on vaille leipää. **10** ja väärän odotus hukkuu. **8** Vanhurskas pelastetaan Vanhurskas tuntee, mitä hänen karjansa kaipailee, mutta häädästä, ja jumalaton joutuu hänen sijaansa. **9** Rietas jumalattomain sydän on armoston. **11** Joka peltonsa suullansa turmelee lähimäisensä, mutta taito on viljelee, saa leipää kyllin, mutta tyhjän tavoittelija on vanhurskaitten pelastus. **10** Vanhurskaitten onnesta miettä valla. **12** Jumalaton himoitsee pahojen saalistaa, kaupunki iloitsee, ja jumalattomain hukkumisesta rikkomus on paha ansa, mutta vanhurskas pääsee syntyy riemu. **11** Oikeamielisten siunauksesta kaupunki kohoa, mutta jumalattomain suu sitä hajottaa. **12** häädästä. **14** Suunsa hedelmästä saa kyllälti hyvään, ja Mieliltä vailla on, joka lähimäistäänsä halveksiä, mutta ihmisestä eteen kiertyvät hänen kättensä työt. **15** Hullun ymmärtäväinen mies on vaitti. **13** Joka panettelijana tie on hänen omissa silmissään oikea, mutta joka neuvoa käy, ilmaisee salaisuuden, mutta jolla luotettava henki on, se säilyttää asian. **14** Missä ohjausta ei ole, sortuu kansa, mutta neuvonantajain runsaus tuo menestyksen. **15** Joka vierasta takaa, sen käy pahoin, mutta joka kädenlyöntiä vihaa, se on turvattu. **16** Suloinen nainen saa kunniaa, ja voimalliset saavat rikkautta. **17** Armelias mies tekee hyvään itsellensä, mutta armoton syöksee onnettomuuteen oman lihansa. **18** Jumalaton hankkii pettäväistä voittoa, mutta joka vanhurskautta kylvää, saa pysyvän palkan. **19** Joka on vakaa vanhurskaudessa, saa elämän; mutta joka pahaa tavoittaa, saa kuoleman. **20** Väärämielistä ovat vanhurskasten jäkeläläiset pelastuvat. **22** Kultarengas sian kärässä on kaunis nainen, älyä vailla. **23** Vanhurskaitten halajaminen vie onneen, jumalattomien toivo vihaan. **24** Toinen on antelias ja saa yhä lisää, toinen säästää yli kohtuuden ja vain köyhty. **25** Hyvätekeväinen sielu tulee ravituksi, ja joka muita virvoittaa, se itse kostuu. **26** Joka viljan pitää takanaan, sitä kansa kiroaa, mutta joka viljan kaupaksi antaa, sen pään päälle tulee siunaus. **27** Joka hyvään pyrkii, etsii sitä, mikä otollista on, mutta joka pahaa etsii, sillä se tulee. **28** Joka rikkautensa

13 Viisas poika kuulee isän kuritusta, mutta pilkkaja ei ota nuhdetta kuullaksensa. **2** Suunsa hedelmästä saa nauttia hyvään, mutta uskottomilla on

halu väkivaltaan. 3 Joka suistaa suunsa, se säilyttää 12 Miehen mielestä on oikea monikin tie, joka lopulta henkensä, mutta avosuinen joutuu turmioon. 4 Laiskan on kuoleman tie. 13 Nauraessakin voi sydän kärsiä, sielu haluaa, saamatta mitään, mutta ahkerain sielu ja ilon lopuksi tulee murhe. 14 Omista teistään saa tulee ravituksi. 5 Vanhurskas vihaa valhepuhetta, mutta kyllänsä se, jolla on luopunut sydän, mutta itsestään jumalattoman meno on iljettävä ja häpeällinen. 6 löytää tydytyksen hyvä mies. 15 Yksinkertainen uskoo Vanhurskaus varjeljee nuhteettomasti vaeltavan, mutta joka sanan, mutta mielevä ottaa askeleistansa vaarin. jumalattomuus syöksee syntisen kumoon. 7 Toinen on 16 Viisas pelkää ja karttaa pahaa, mutta tyhmä on olevinaan rikas, omistamatta mitään, toinen olevinaan huoneton ja suruton. 17 Pikavihainen tekee hullun köyhä, vaikka on tavaraa paljon. 8 Rikkautensa saa töitä, ja juonittelija joutuu vihatuksi. 18 Yksinkertaiset mies antaa henkensä lunnaaksi, mutta köyhän ei tarvitse saatavat perinnöksen hulluuden, mutta mielevät tiedon uhkauksia kuunnella. 9 Vanhurskasten valo loistaa kruunuksensa. 19 Pahojen täytyy kumartua hyvien iloisesti, mutta jumalattomien lampu sammuu. 10 edessä ja jumalattomien seisoa vanhurskaan portilla. Ylpeys tuottaa pelkkää toraa, mutta jotka ottavat 20 Köyhää vihaa hänen ystävänsäkin, mutta rikasta neuvon varteen, niillä on viisaus. 11 Tyhjällä saatu rakastavat monet. 21 Syntiä tekee, joka lähimäistään tavaa vähenee, mutta joka vähin erin kokoaa, se saa halveksii, mutta autuas se, joka kurjiaarmahtaa! 22 karttumaan. 12 Pitkä odotus tekee sydämen sairaaksi, Eivätkö eksy ne, jotka hankitsevat pahaa? Mutta armo mutta täytynyt halu on elämän puu. 13 Joka sanaa ja totuus niille, jotka hankitsevat hyvää! 23 Kaikesta halveksii, joutuu sanan pantiksi; mutta joka käskeyä vaivannäöstä tulee hyötyä, mutta tyhjästä puheesta vain pelkää, saa palkan. 14 Viisaan opetus on elämän lähde vahinkoa. 24 Viisasten kruunu on heidän rikkautensa, kuoleman paulain välittämiseksi. 15 Hyvä ymmärrys mutta tyhmäin hulluus hulluudeksi jää. 25 Uskollinen tuottaa suosiota, mutta uskottomien tie on koleikko. todistaja on hengen pelastaja, mutta joka valheita puhuu, 16 Jokainen mielevä toimii taitavasti, mutta tyhmä on petosta täynnä. 26 Herran pelossa on vahva varmuus levittää hullutta. 17 Jumalaton sanansaattaja suistuu ja turva vielä lapsillekin. 27 Herran pelko on elämän turmioon, mutta uskollinen läheti on kuin lääke. 18 lähde kuoleman paulain välittämiseksi. 28 Kansan paljous Köhyys ja häpeä kuritusta vierovalle, kunnia nuhdetta on kuninkaan kunnia, väen vähyys ruhtinaan turmio. noudattavalle! 19 Tydytetyt halu on sielulle suloinen, 29 Pitkämielisellä on paljon taitoa, mutta pikavihaisen pahan karttaminen tyhmillä kauhistus. 20 Vaella viisasten osa on hulluus. 30 Sävyisä sydän on ruumiin elämä, kanssa, niin viisastut; tyhmäin seuratoverin käy pahoin. mutta luulevaisuus on mätä luissa. 31 Joka vaivaista 21 Syntiä vainoaa onnettomuus, mutta vanhurskaat sortaa, se herjaa hänen Luojaansa, mutta se häntä saavat onnen palkakseen. 22 Hyvä jättää perinnön kunnioittaa, joka köyhää armahtaa. 32 Jumalaton lastensa lapsillekin, mutta syntisen tavaratalletetaan sortuu omaan pahuuteensa, mutta vanhurskas on vanhurskaalle. 23 Köyhien uudiskyntö antaa runsaan turvattu kuollessaan. 33 Ymmärtäväisen sydämeen ruuan; mutta moni tuhoutuu, joka ei oikeudessa pysy. 24 Joka vitsaa säästää, se vihaa lastaan; mutta joka ottaa majansa viisaus, ja tyhmiens keskellä se itsensä häntä rakastaa, se häntä ajoissa kurittaa. 25 Vanhurskas tiettäväksi tekee. 34 Vanhurskaus kansan korottaa, saa syödä kylläksensä, mutta jumalattomain vatsa jää mutta synti on kansakuntien häpeä. 35 Taitava palvelija vajaaksi.

14 Vaimojen viisaus talon rakentaa, mutta hulluus sen omin käsin purkaa. 2 Joka vaeltaa oikein, se pelkää Herraa, mutta jonka tiet ovat väärät, se hänet katsoo ylen. 3 Hullun suussa on ylpeydelle vitsa, mutta viisaita vartioivat heidän huulensa. 4 Missä raavaita puuttuu, on seimi tyhjä, mutta runsas sato saadaan härkien voimasta. 5 Uskollinen todistaja ei valhettele, mutta väärä todistaja puhuu valheita. 6 Pilkkaaja etsii viisautta turhaan, mutta ymmärtäväisen on tietoa helppo saada. 7 Menet pois tyhmän miehen luota: et tullut tuntemaan tiedon huulia. 8 Mielevän viisaus on, että hän vaelluksestaan vaarin pitää; tyhmiens hulluus on petos. 9 Hulluja pilkkaa vikauhri, mutta oikeamielisten kesken on mielisuosio. 10 Sydän tuntee oman surunsa, eikä sen iloon saa vieras sekaantua. 11 Jumalattomain

15 Leppeä vastaus taltuttaa kiukun, mutta loukkaava sana nostaa vihan. 2 Viisasten kieli puhuu tieto taitavasti, mutta tyhmäin suu purkaa hullutta. 3 Herran silmät ovat joka paikassa; ne vartioitsevat hyviä ja pahoja. 4 Sävyisä kieli on elämän puu, mutta vilpillinen kieli haavoittaa mielen. 5 Hullu pitää halpana isänsä kurituksen, mutta joka nuhdetta noudattaa, tulee mieleväksi. 6 Vanhurskaan huoneessa on suuret aarteet, mutta jumalattoman saalis on turmion oma. 7 Viisasten huulet kylvävät tietoa, mutta tyhmäin sydän ei ole vaka. 8 Jumalattomien uhri on Herralle kauhistus, mutta oikeamielisten rukous on hänelle otollinen. 9 Jumalattoman tie on Herralle kauhistus, mutta joka vanhurskauteen pyrkii, sitä hän rakastaa. 10 Kova tulee kuritus sille, joka tien hylkää; joka nuhdetta vihaa, saa kuoleman. 11 Tuonelan ja manalan Herra näkee, saatii huone hävitettää, mutta oikeamielisten majaa kukoistaa.

sitten ihmislästien sydämet. (Sheol h7585) 12 Pilkkaaja 13 Vanhurskaat huulet ovat kuninkaille mieleen, ja ei pidä siitä, että häntä nuhdellaan; viisasten luo hän oikein puhuvaa he rakastavat. 14 Kuninkaan viha on ei mene. 13 Iloinen sydän kaunistaa kasvot, mutta kuoleman sanansaattaja, mutta sen leptyttää viisas sydämen tuskassa on mieli murtunut. 14 Ymmärtäväisen mies. 15 Kuninkaan kasvojen valo on elämäksi, ja sydän etsii tietoa, mutta tyhmien suu hulluutta suosii. hänen suosionsa on kuin keväinen sadepilvi. 16 15 Kurjalle ovat pahoja kaikki päivät, mutta hyvä Parempi kultaa on hankkia viisautta, kalliimpi hopeata mieli on kuin alituiset pidot. 16 Parempi vähä Herran hankkia ymmärrystä. 17 Oikeamielisten tie välittää pelossa kuin paljot varat levottomuudessa. 17 Parempi onnettomuuden; henkensä saa pitää, joka pitää vihannesruoka rakkaudessa kuin syöttöhärkä vihassa. vaelluksestansa vaarin. 18 Kopeus käy kukistumisen 18 Kiukkuinen mies nostaa riidan, mutta pitkämielin edellä, ylpeys lankeemuksen edellä. 19 Parempi alavana asettaa toran. 19 Laiskan tie on kuin orjantappurapehko, nöyrien parissa kuin jakamassa saalista ylpeitten kanssa. mutta oikeamielisten polku on raivattu. 20 Viisas poika on 20 Joka painaa mieleensä sanan, se löytää onnen; ja isällensä iloksi, mutta tyhmä ihmisen halveksii äitiänsä. autua se, joka Herraan turvaa! 21 Jolla on viisas sydän, 21 Hulluu on ilo sille, joka on mieltä vailla, mutta sitä ymmärtäväiseksi sanotaan, ja hulullen suloisuus ymmärtäväinen mies kulkee suoraan. 22 Hankkeet antaa opetukselle tehoa. 22 Ymmärrys on omistajalleen sortuvat, missä neuvonpito puuttuu; mutta ne toteutuvat, elämän lähde, mutta hulluus on hullulle kuritus. 23 missä on runsaasti neuvonantajia. 23 Miehellä on ilo Viisaan sydän tekee taitavaksi hänen suunsa ja antaa suunsa vastauksesta; ja kuinka hyvä onkaan sana tehoa hänen hultensa opetukselle. 24 Lempeät sanat aikanansa! 24 Taitava käy elämän tietä ylöspäin, ovat mesileipää; ne ovat makeat sielulle ja lääkitys välittääkseen tuonelan, joka alhaalla on. (Sheol h7585) 25 Luille. 25 Miehen mielestä on oikea monikin tie, joka Ylpeitten huoneen Herra hajottaa, mutta lesken rajan hän lopulta on kuoleman tie. 26 Työmiehen nälkä tekee vahvistaa. 26 Häijyt juonet ovat Herralle kauhistus, mutta työtä hänen hyväkseen, sillä oma suu panee hännelle lemppeät sanat ovat puhtaat. 27 Väärän voiton pyytäjä pakon. 27 Kelvoton mies kaivaa toiselle onnettomuutta; hävittää huoneensa, mutta joka lahuksia vihaa, saa hänen huulillaan on kuin polttava tuli. 28 Kavala mies elää. 28 Vanhurskaan sydän mietti, mitä vastata, mutta rakentaa riitaa, ja panetteli ja erottaa ystävykset. 29 jumalattomien suu purkaa pahuutta. 29 Jumalattomista Väkivallan mies viekoitteelee lähimäisensä ja vie hänet on Herra kaukana, mutta vanhurskosten rukouksen hän tielle, joka ei ole hyvä. 30 Joka silmiänsä luimisteele, kuulee. 30 Valoisa silmäluonti ilahuttaa sydämen; hyvä sillä on kavaluus mielessä; joka hulensa yhteen sanoma tuo ydintä luihin. 31 Korva, joka kuuntelee puristaa, sillä on paha valmiina. 31 Harmaat hapset elämän nuhdetta, saa majalla viisaitten keskellä. 32 ovat kunnian kruunu; se saadaan vanhurskauden tiellä. Joka kuritusta vieroo, pitää sielunsa halpana; mutta joka 32 Pitkämielin on parempi kuin sankari, ja mielensä nuhdetta kuuntelee, se saa mieltä. 33 Herran pelko on hillitseväinen parempi kuin kaupungin valloitaja. 33 kuri viisauteen, ja kunnian edellä käy nöyrrys. Helmassa pudistellen arpa heitetään, mutta Herralta tulee aina sen ratkaisu.

16 Ihmisen ovat mielen aivoittelut, mutta Herralta tulee kielen vastaus. 2 Kaikki miehen tiet ovat hänen omissa silmissään puhtaat, mutta Herra tutki henget. 3 Heitä työsi Herran haltuun, niin sinun hankkeesi menestyytä. 4 Kaiken on Herra tehnyt määrätkoitukseen, niinpä jumalattomankin onnettomuuden päivän varalle. 5 Jokainen ylpeämielin on Herralle kauhistus: totisesti, ei sellainen jää rankaisematta. 6 Laupeudella ja uskollisuudella rikos sovitetaan, ja Herran pelolla paha välttetään. 7 Jos miehen tiet ovat Herralle otolliset, saattaa hän vihamiehetkin sovintoon hänen kanssansa. 8 Parempi vähä vanhurskaudessa kuin suuret voitot vääryydessä. 9 Ihmisen sydän aivoittee hänen tiensä, mutta Herra ohjaa hänen askeleensa. 10 Kuninkaan huulilla on jumalallinen ratkaisu; hänen suunsa ei petä tuomitessaan. 11 Puntari ja oikea vaaka ovat Herran, hänen tekonaan ovat kaikki painot kukkarossa. 12 Jumalattomuuden teko on kuninkaille kauhistus, sillä vanhurskaudesta valtaistuin vahvistuu.

17 Parempi kuiva kannikka rauhassa kuin talon täysi uhripaistia riidassa. 2 Taitava palvelija hallitsee kunnottonta poikaa ja pääsee perinnönjäolle veljesten rinnalla. 3 Hopealle sulatin, kullalle uuni, mutta sydämet koettelee Herra. 4 Paha kuuntelee häijyjä huulia, petolisuus kuulee pahoja kielisiä. 5 Joka köyhää pilkkaa, se herjaa hänen luojaansa; joka toisen onnettomuudesta iloitsee, ei jää rankaisematta. 6 Vanhusten kruunu ovat lastenlapset, ja isät ovat lasten kunnia. 7 Ei sovi houkalle ylevä puhe, saati sitten ruhtinaalle valhe. 8 Lahjus on käyttäjänsä silmissä kallis kivi: mihiin vain hän käantyy, hän menestyy. 9 Joka rikkeen peittää, se rakkautta harrastaa; mutta joka asioita kaivelee, se erottaa ystävykset. 10 Nuhde pystyy paremmin ymmärtäväiseen kuin sata lyöntiä tyhmään. 11 Pelkkää onnettomuutta hankkii kapinoitsija, mutta häntä vastaan lähetetään armoton sanansaattaja. 12 Kohdatkoon miestä karhu, jolta on riistetty poikaset, mutta älköön

tyhmä hulluudessansa. 13 Joka hyvän pahalla palkitsee, Suunsa hedelmästä saa mies vatsansa kylläiseksi, saa sen kodista ei onnettomuus väisty. 14 Alottaa tora on kyllikseen huultensa satoa. 21 Kielellä on vallassansa päästää vedet valloilleen; herkeä, ennenkuin riita syttyy. 15 Syyllisen syttömäksi ja syttömän sylliseksi tekijä kuolema ja elämä; jotka sitä rakastavat, saavat syödä ovat kumpikin Herralle kauhistus. 16 Mitä hyötyä on sen hedelmää. 22 Joka vaimon löysi, se onnen löysi, sai Herralta mielisuoion. 23 Köyhä puhuu pyydelleen, mutta rikas vastaa tylisti. 24 Häviökseen mies on monien ystävä, mutta on myös ystävä, veljiäkin uskollisempia.

19 Parempi on köyhä, joka nuhetteettomasti vaeltaa, kuin huuliltansa nurja, joka on vielä tyhmäkin. 2 Ilman taitoa ei ole intokaan hyväksi, ja kiirehtivän jalka astuu harhaan. 3 Ihmisen oma hulluus turmelee hänen tiensä, mutta Herralle hän sydämessään vihottiilee. 4 Tavara tuo ystäviä paljon, mutta vaivainen joutuu ystävästää eroon. 5 Vääärä todistaja ei jää rankaisematta, ja joka valheita puhuu, se ei pelastu. 6 Monet etsivät ylhäisen suosiota, ja kaikki ovat anteliaan ystäviä. 7 Köyhä on kaikkien veljiensä vihattu, vielä vierotumpi ystävilleen. Tyhjä sanoja hän saa tavoitella. 8 Joka miettää hankkii, se sieluansa rakastaa; joka ymmärryksen säälyttää, se onnen löytää. 9 Vääärä todistaja ei jää rankaisematta, ja joka valheita puhuu, se hukkuu. 10 Ei sovi tyhmälle hyvät päivät, saati sitten palvelijalle hallita ruhtinaita. 11 Ymmärrys tekee ihmisen pitkämieliseksi, ja hänen kunniansa on antaa rikos anteeksi. 12 Kuninkaan viha on kuin nuoren leijonan kiljunta, mutta hänen suosionsa on kuin kaste ruoholle. 13 Tyhmä poika on isänsä turmio, ja vaimon tora on kuin räystäästä tippuva vesi. 14 Talo ja tavara peritätään isiltä, mutta toimellinen vaimo tulee Herralta. 15 Laiskuus vaivuttaa sikeään uneen, ja veltto joutuu näkemään nälkää. 16 Joka käskyt pitää, saa henkensä pitää; joka ei teistänsä välitä, on kuoleman oma. 17 Joka vaivasta armahtaa, se lainaa Herralle, ja hän maksaa jälleen hänen hyvän tekonsa. 18 Kurita poikaasi, kun vielä toivoa on; ethän halunne hänen kuolemaansa. 19 Rajuluontoinen joutuu sakkoihin: vain yllytät, jos yrität apuun. 20 Kuule neuvoa, ota kuritus varteen, että olisit vasta viisaampi. 21 Monet ovat miehen mielessä aivoitukset, mutta Herran neuvo on pysyväinen. 22 Ihaniinta ihmisesää on hänen laupeutensa, ja köyhä on parempi kuin valhettelija. 23 Herran pelko on elämäksi: saa levätä yönä ravittuna, eikä mikään paha kohtaa. 24 Laiska pistää kätensä vatiin, mutta ei saa sitä viedyksi suuhunsa jälleen. 25 Lyö pilkkajaja, niin yksinkertainen saa miettä, ja jos ymmärtäästiä nuhdellaan, niin hän käsittää tiedon. 26 Joka isäänsä pahoin pitelee ja ajaa äitinsä pois, se on kunnoton ja rietas poika. 27 Jos herkeät, poikani, kuulemasta kurtusta, niin eksyt pojista tiedon sanoista. 28 Kelvoton todistaja pitää oikeuden pilkkanaan, ja jumalattomien suu nielee väryyttä. 29 Tuomiot ovat valmiina pilkkajille ja lyönnit tyhmienvälistä.

20 Viini on pilkkaaja, väkijuoma remunpitääjä; eikä kaikki touhuilijat saavat vain vahinkoa. 6 Jotka hankkivat ole viisas kenkään, joka siitä hoipertelee. 2 aarteita petollisin kielin, ovat haihtuva tuulahdus, Kuninkaan peljättäväisyys on kuin nuoren leijonan hakevat kuolemaa. 7 Jumalattomat tempaa pois heidän kiljunta; joka hänet vihoittaa, se henkensä rikkoo. 3 väkivaltaansa, sillä eivät he tahdo oikeutta tehdä. 8 On kunniaaksi miehelle riittää karttaa, mutta kaikki hullut Rikkolisen tie on mutkainen, mutta puhtaan teot ovat riitaa haastavat. 4 Syksyllä ei laiska kynnä; elonaikana oikeat. 9 Parempi asua katon kulmalla kuin toraisan hän tyhjää tapailee. 5 Kuin syvät vedet ovat miehen vaimon huonetoverina. 10 Jumalattoman sielu himoitsee sydämen aivoitukset, mutta ymmärtäväinen mies ne pahaa, lähimmäinen ei saa armoa hänen silmiensä ammentaa esiin. 6 Monet huutavat hyvyttänsä kukin, edessä. 11 Kun pilkkaajaa rangaistaan, viisastuu mutta kuka löytää luotettavan miehen? 7 Vanhurskas yksinkertainen; ja kun viisasta neuvotaan, ottaa hän sen vaeltaa nuhteettomasti, onnelliset ovat lapset hänen opiksensa. 12 Vanhurskas Jumala tarkkaa jumalattoman jälkeensä. 8 Kuningas istuu tuomioistuimella, hän taloa, hän syöksee jumalattomat onnettamuuteen. 13 silmillänsä perkaa kaiken pahan pojia. 9 Kuka voi sanoa: Joka tukkii korvansa vaivaisen huudolta, se joutuu itse "Olen puhdistanut sydämeni, olen puhdas synnistäni"? huutamaan, vastausta saamatta. 14 Salainen lahja 10 Kahtalainen paino ja kahtalainen mitta-molemmat ovat lepyttää vihan ja poveen kätketty lahjus kiivaan kiukun. Herralle kauhistus. 11 Teoistansa tuntee jo poikasenkin, 15 Vanhurskaalle on ilo, kun oikeutta tehdään, mutta onko hänen menonsa puhdas ja oikea. 12 Kuulevan väärintekijöille kauhu. 16 Ihminen, joka eksyy taidon korvan ja näkevän silmän-molemmat on Herra luonut. tieltä, joutuu lepämään haamujen seuraan. 17 Puutteen 13 Älä unta rakasta, ettet köyhyisi; pidä silmäsi auki, mieheksi päätyy riemujen rakastaja, eikä rikastu se, niin saat leipää kyllin. 14 "Huonoa, huonoa", sanoo joka viiniä ja öljyä rakastaa. 18 Jumalaton joutuu ostaja, mutta mentyänsä pois hän kehuskelee. 15 Iunastusmaksuksi vanhurskaan puolesta ja uskoton Olkoon kultaa, olkoon helmiä paljon, kallein kalu ovat oikeamielisten sijaan. 19 Parempi asua autiossa maassa taidolliset huulet. 16 Ota siltä vaatteet, joka toista takasi, kuin toraisan vaimon vaivattavana. 20 Kalliita aarteita ja ota häneltä pantti vieraitten puolesta. 17 Makea on ja öljyä on viisaan majassa, mutta tyhmä ihmisen miehelle petoksella saatu leipä, mutta perästääpäin hän syö suuhunsa sellaiset. 21 Joka vanhurskauteen ja saa suunsa täyneen soraa. 18 Neuvotellen suunnitelmat laupeuteen pyrkii, se löytää elämän, vanhurskauden vahvistuvat, ja sotaa on sinun käytävä neuvokkuudella. ja kunnian. 22 Viisas ryntää sankarien kaupunkiin 19 Salaisuuden ilmaisee, joka panettelijana käy; älä ja kukistaa varustuksen, joka oli sen turva. 23 Joka siis antauduu avosuisen pariin. 20 Joka isäänsä ja suunsa ja kielensä varoo, se henkensä ahdistuksilta äitiänsä kiroaa, sen lamppu sammuu pilkkopimeään. 21 varoo. 24 Pilkkaajan nimen saa julkea röyhkeilijä, jonka Tavara, jota aluksi kiivasti tavoittelaan, ei lopulta tuo meno on määrrätöntä julkeutta. 25 Oma halu laiskan siunausta. 22 Älä sano: "Minä kostan pahan"; odota tappaa, sillä hänen kätensä eivät tahdo työtä tehdä. Herraa, hän auttaa sinua. 23 Kahtalainen paino on 26 Aina on hartaasti haluavia, mutta vanhurskas antaa Herralle kauhistus, ja väärä vaaka ei ole hyvä. 24 säästelemättä. 27 Jumalattomien uhri on kauhistus; saati Herralta tulevat miehen askeleet; mitäpä ymmärtäisi sitten, jos se tuodaan ilkityön edestä! 28 Valheellinen tiestänsä ihmisen itse? 25 Ihmiselle on ansaksi luvata todistaja hukkuu, mutta kuunteleva mies saa aina puhua. hätköiden pyhä lahja ja vasta perästääpäin harkita 29 Julkeaksi tekee jumalaton kasvonsa, vakaaksi tekee lupauksiansa. 26 Viisas kuningas perkaa jumalattomat oikeamielinen tiensä. 30 Ei auta viisauta, ei ymmärys, pois viskimellään ja antaa puimajyrän käydä heidän ei mikäänne neuvo Herraa vastaan. 31 Hevonen on ylitsensä. 27 Ihmisen henki on Herran lamppu: se varustettu taistelun päiväksi, mutta voitto on Herran tutkistelee sydämen kammiot kaikki. 28 Laupeus ja hallussa.

uskollisuus on kuninkaan turva, ja laupeudella hän valtaistuimensa tukee. 29 Voima on nuorukaisen tunnia, ja harmaat hapset ovat vanhusten kaunistus. 30 Mustelmat ja haavat puhdistavat pahantekijän, lyönnit puhdistavat sydämen kammiot.

21 Kuninkaan sydän on Herran kädessä kuin vesiojat: hän taivuttaa sen, kunne tahtoo. 2 Kaikki miehen tiet ovat hänen omissa silmissään oikeat, mutta Herra tutkii sydämet. 3 Vanhurskauden ja oikeuden harjoittaminen on Herralle otollisempi kuin uhri. 4 Ylpeät silmät ja pöyhkeä sydän-jumalattomien lampu-ovat vääryyttä kylvää, se turmiota niittää, ja hänen vihansa syntiä. 5 Vain hyödyksi ovat ahkeran ajatukset, mutta

22 Nimi on kalliimpi suurta rikkautta, suojo hopeata ja kultaa parempi. 2 Rikas ja köyhä kohtaavat toisensa; Herra on luonut kumpaisenkin. 3 Mielevä näkee vaaran ja kätkettyy, mutta yksinkertaiset kävät kohti ja saavat vahingon. 4 Nöryyyden ja Herran pelon palkka on rikkaus, kunnia ja elämä. 5 Orjantappuroita ja pauloja on väärän tiellä; henkensä varjelee, joka niistä kaukana pysyy. 6 Totuta poikanen tiensä suuntaan, niin hän ei vanhanakaan siitä poikkea. 7 Rikas hallitsee köyhää, ja velallinen joutuu velkojan orjaksi. 8 Joka silmät ja pöyhkeä sydän-jumalattomien lampu-ovat vääryyttä kylvää, se turmiota niittää, ja hänen vihansa syntiä.

vitsa häviää. 9 Hyvänsuopa saa siunauksen, sillä hän sydämeni iloitsee; 16 ja sisimpäni riemuitsee, jos sinun antaa leivästään vaivaiselle. 10 Aja pois pilkkaaja, huulesi puhuvat sitä, mikä oikein on. 17 Älköön sydämesi niin poistuu tora ja loppuu riita ja häväistys. 11 Joka kadehtiko jumalattomia, mutta kiivale aina Jumalan sydämen puhtautta rakastaa, jolla on suloiset huulet, pelon puolesta, 18 niin sinulla totisesti on tulevaisuus, ja sen ystävä on kuningas. 12 Herran silmät suojelevat toivosi ei mene turhaan. 19 Kuule, pojani, ja viisastu, taitoa, mutta uskottoman sanat hän kääntää väärään. ja ohjaa sydämesi oikealle tielle. 20 Älä oleskele 13 Laiska sanoo: "Ulkona on leijona; tappavat vielä viininjuomarien parissa äläkä lihansyömärien. 21 Sillä minut keskellä toria". 14 Irstaitten vaimojen suu on syvää juomari ja syömäri köyhtyy, ja unteluu puettaa ryysyihin. kuoppa; Herran vihan alainen kaatuu siihen. 15 Hulluu 22 Kuule isääsi, joka on sinut siittänyt, äläkä äitiäsi on kiertynyt kiinni poikasen sydämeen, mutta kuritukseen halveksi, kun hän on vanhennut. 23 Osta totuttaa, älä vitsa sen hänestä kauas karkoitetaa. 16 Vaivaiselle myy, osta viisautta, kuria ja ymmärrystä. 24 neen saa on voitoksi, jos häntä sorreetaan, rikkaalle tappioksi, riemuuta vanhurskaan isä; joka viisaan on siittänyt, sillä jos hänenne annetaan. 17 Kallista korvasi ja kuuntele on ilo hänestä. 25 Olkoon sinun isälläsi ja äidilläsi ilo, viisaiten sanoja ja tarkka minun taitoani. 18 Sillä sinun synnyttääsi riemuitkoon. 26 Anna sydämesi, sulosta on, jos kätket ne sisimpääsi; olkoot ne kaikki pojani, minulle, ja olkoot minun tieni sinun silmissäsi huulillasi valmiina. 19 Että Herra olisi sinun turvanasi, mieluiset. 27 Sillä portto on syvä kuoppa, ja vieras siksi olen minä nyt neuvonut juuri sinua. 20 Olenhan vaimo on ahdas kaivo. 28 Vieläpä hän väijy vuin ennenkin sinulle kirjoittanut, antanut neuvuja ja tietoa, rosvo, ja hän kartuttaa uskottomia ihmisten seassa. 29 21 opettaakseni sinulle totuttaa, vakaita sanoja, että Kenellä on voivottus, kenellä vaikerrus? Kenellä torat, voisit vakain sanoin vastata lähettiläillesi. 22 Älä raasta kenellä valitus? Kenellä haavat ilman syytä? Kenellä vaivaista, siksi että hän on vaivainen, äläkä polje kurjaan sameat silmät? 30 Niillä, jotka viiñin ääressä viipyvät, portissa, 23 sillä Herra ajaa hänen asiansa ja riistää jotka tulevat makajuomaan maistelemaan. 31 Älä katse hänen riistäjiltään hengen. 24 Älä rupea pikavihaisen viiniä, kuinka se punoittaa, kuinka se maljassa hohtaa ystäväksi äläkä seurustele kiukkuisen kanssa, 25 että et ja helposti valahtaa alas. 32 Lopulta se puree kuin tottuusi hänen teihinsä ja saattaisi sieluasi ansaan. 26 käärme ja pistää kuin myrkkyisko. 33 Silmäsi outoja Älä ole niitä, jotka kättä lyövät, jotka menevät takuuseen näkevät, ja sydämesi haastelee sekavia. 34 Sinusta on veloista. 27 Jollei sinulla ole, millä maksaa, mitäs muuta, kuin makaisit keskellä merta, on kuin maston huipussa kuin viedään vuode altasi! 28 Älä siirrä ikivanhaa rajaa, makaisit. 35 "Löivät minua, mutta ei koskenut minuun; jonka esi-isäsi ovat asettaneet. 29 Jos näet miehen, pieksivät minua, mutta en tiennyt mitään. Milloinkahan kerkeän toimissaan, hänen paikkansa on kuningasten, herännä? Tadonpa taas hakea tättä samaa." ei alhaiden, palveluksessa.

23 Kun istut aterialle hallitsijan seurassa, niin pidä

tarkoin mielessä, kuka edessäsi on, 2 ja pane veitsi kurkullesi, jos olet kovin nälkäinen. 3 Älä himoitse hänen herkkujansa, sillä ne ovat petollisia ruokia. 4 Älä näe vaivaa rikastuksesi, lakkaa käyttämästä ymmärrystäsi siihen. 5 Kun silmäsi siihen lentäväät, on rikkaus mennyttä; sillä se saa siivet kuin kotka, joka lentää taivaalle. 6 Älä syö pahansuovan leipää äläkä himoitse hänen herkkujansa. 7 Sillä niinkuin hän mielessään laskee, niin hän menettelee: hän sanoo sinulle: "Syö ja juo", mutta hänen sydämensä ei ole sinun puolellasi. 8 Syömäsi palan sinä olet oksentava, ja suloiset sanasi sinä tuhlasit turhaan. 9 Älä puhu tyhmän kuullen, sillä hän katsoo ymmärtäväiset sanasi ylen. 10 Älä siirrä ikivanhaa rajaa äläkä mene orpojen pelloille. 11 Sillä heidän sukulunastajansa on väkevä, ja hän ajaa heidän asiansa sinua vastaan. 12 Tuo sydämesi kuriettavaksi ja korvasi taidon sanojen ääreens. 13 Älä kiellä pojakelta kuriustua, sillä jos lyöt häntä vitsalla, säästy hän kuolemasta. 14 Vitsalla sinä häntä lyöt, tuonelasta hänen sielunsa pelastat. (Sheol h7585) 15 Poikani, jos sinun sydämesi viisastuu, niin minunkin

24 Älä kadehdi pahoja ihmisiä äläkä halua heidän seuraansa. 2 Sillä heidän mielensä miettiä vähivaltaa, ja turmiota haastavat heidän huulensa. 3 Viisaudella talo rakennetaan ja ymmäryksellä vahvaksi varustetaan. 4 Taidolla täytetään kammiot, kaikkea kallista ja ihanaa tavaraa täyneen. 5 Viisas mies on väkevä, ja taidon mies on voipa voimaltaansa. 6 Neuvokkuudella näet on sinun käytävä sotaa, ja neuvonantajain runsaus tuo menestyksen. 7 Kovin on korkea hullulle viisaus, ei hän suutansa avaa portissa. 8 Jolla on pahanteko mielessä, sitä juontittelijaksi sanotaan. 9 Synti on hulluuden työ, ja pilkkaaja on ihmisiille kauhistus. 10 Jos olet ollut veltto, joutuu ahtaana aikana voimasi ahtaalle. 11 Pelasta ne, joita kuolemaan viedään, pysäytä ne, jotka surmapaikalle hoippuvat. 12 Jos sanot: "Katsko, emme tienneet siitä", niin ymmärtäähän asian sydänten tutkija; sinun sielusi varioitsija sen tietää, ja hän kostaa ihmiselle hänen tekojensa mukaan. 13 Syö hunajaa, pojani, sillä se on hyvää, ja mesi on makeaa suussasi. 14 Samankaltaiseksi tunne viisaus sielullesi; jos sen löydät, on sinulla tulevaisuus, ja toivosi ei mene turhaan. 15 Älä väijy, jumalaton, vanhurskaan majaa, älä hävitä

hänen leposijaansa. **16** Sillä seitsemästä vanhurskas Kärsivällisyysdellä taivutetaan ruhtinas, ja leppeä kieli lankeaa ja nouskee jälleen, mutta jumalattomat suistuvat murskaa luut. **16** Jos hunajata löydät, syö kohtuudella, onnettomuuteen. **17** Älä iloitse vihamiehesi langetessa, ettet kyllästyisi siihen ja sitä oksentaisi. **17** Astu jalallasi älköön sydämesi riemuitko hänen suistuessaan kumoon, harvoin lähimmäisesi kotiin, ettei hän sinuun kyllästyisi **18** ettei Herraa, kun sen näkee, sitä pahana pitäisi, ja alkaisi sinua vihata. **18** Nuija ja miekka ja terävä ja kääntäisi vihaansa pois hänestä. **19** Älä vihastu nuoli on mies, joka väärin todistaa lähimmäistänsä pahantekijän tähden, älä kadehdi jumalattomia. **20** vastaan. **19** Kuin mureneva hammas ja horjuva jalka on Sillä ei ole paahalla tulevaisuutta; jumalattomien lamppu uskottoman turva ahdingon päivänä. **20** Kuin se, joka sammuu. **21** Pelkää, poikani, Herraa ja kuningasta, riisuu vaatteet pakkaspäivänä, kuin etikka lipeän sekaan, älä sekaannu kapinallisten seuraan. **22** Sillä yhtäkkä on se, joka laulaa lauluja murheelliselle sydämelle. tulee heille onnettomuus, tuomio-kuka tietää milloin-toisille niinkuin toisillekin. **23** Nämäkin ovat viisaitten syödä, ja jos hänenlä on jano, anna hänenle vettä juoda. sanoja. Ei ole hyvä tuomitessa henkilöön katsoa. **24** **22** Sillä niin sinä kokoat tulisia hiiliä hänen päänsä Joka sanoo syylliselle: "Sinä olet syytön", sitä kansat pääälle, ja Herra sen sinulle palkitsee. **23** Pohjatuuli saa kiroavat, kansakunnat sadattelevat. **25** Mutta jotka aikaan sateeen ja salainen kielittely vihaiset kasvot. **24** oikein tuomitsevat, niiden käy hyvin, ja heille tulee Parempi on asua katon kulmalla kuin toraisan vaimon onnen siunaus. **26** Se huilille suutelee, joka oikean huonetoverina. **25** Kuin näentyväiselle raikas vesi on vastauksen antaa. **27** Toimita tehtäväsi ulkona ja tee hyvä sanoma kaukaisesta maasta. **26** Kuin sekoitettu valmista pellollasi; sitten perusta itsellesi perhe. **28** lähde ja turmeltu kaivo on vanhurskas, joka horjuu Älä ole syöttä todistajana lähimmäistäsi vastaan, vai jumalattoman edessä. **27** Liika hunajan syönti ei ole petätkö sinä huuillasis? **29** Älä sano: "Niinkuin hän teki hyväksi, ja raskaitten asiain tutkiminen on raskasta. **28** minulle, niin teen minä hänenle, minä kostan miehelle Kuin kaupunki, varustukset hajalla, muuria vailla, on hänen tekojensa mukaan". **30** Minä kuljin laiskurin mies, joka ei mieltänsä hillitse. pellon ohitse, mielettömän miehen viinitarhan vieritse. **31** Ja katso: se kasvoi yltänsä polttiaisia; sen pinta oli soveltuu tyhmälle kunnia. **2** Kuin liitävä lintu, kuin nokkosten peitossa ja sen kiviaita luhistunut. **32** Minä lentävä pääskynen on aiheeton kirous: ei se toteen käy. katselin ja painoin mieleeni, havaitsin ja otin opikseni: **3** Hevoselle ruoska, aasille suitset, tyhmiile vitsa selkään! **33** Nuku vielä vähän, torku vähän, makaa vähän ristissä käsini, **4** Älä vastaa tyhmälle hänen hullutuensa mukaan, ettet olisi hänen kaltaisenä sinäkin. **5** Vastaa tyhmälle hänen puuteen niinkuin asestettu mies.

25 Nämäkin ovat Salomon sananlaskuja, Hiskian, Juudan kuninkaan, miesten kokoamia. **2** Jumalan kunnia on salata asia, ja kuningasten kunnia on tutkia asia. **3** Taivaan korkeus ja maan syvyys ja kuningasten sydän on tutkimaton. **4** Kun hopeasta poistetaan kuona, kuontuu kultasepältä astia. **5** Kun jumalat poistetaan kuninkaan luota, vahvistuu hänen valtaistuimensa edessä äläkä asetu isoisten sijalle. **6** Älä tavoittele kunniaa kuninkaan edessä äläkä asetu isoisten sijalle. **7** Sillä parempi on, jos sinulle sanotaan: "Käy tänne ylös", kuin että sinut aleennetaan ylhäisen edessä, jonka silmäsi olivat näheet. **8** Älä ole kärkäs käräjöimään; muutoin sinulla ei lopulta ole, mitä tehdä, kun vastapuolessi on saattanut sinut häpeään. **9** Riitele oma riitasi vastapuolessi kanssa, mutta toisen salaisuutta älä ilmaise. **10** Muutoin sinua häpääsee, kuka sen kuuleekin, eikä huono huuto sinusta lakkaa. **11** Kultaomenia hopeamaljoissa ovat sanat, sanotut aikanansa. **12** Kultainen korvarengas ja hienokultainen kaulakoru ovat viisas neuvoja ynnä kuuleva korva. **13** Kuin lumen viileys elonaikana on luottava lähettiläälle: herransa sielun hän virvoittaa. **14** Kuin pilvet ja tuuli, jotka eivät sadetta tuo, on mies, joka kerskuu lahjoilla, joita ei anna. **15** Panettelijan puheet ovat kuin herkkupalat ja painuvat Jalat altaan katkaisee ja väärystää saa juoda, joka sanan lähettilä tyhmän mukana. **7** Velttoina riippuvat halvatun sääret; samoin sananlasku tyhmän suussa. **8** Yhtä kuin sitoisi kiven linkoon kiinni, on antaa kunniaa Yhtä kuin sitee kiven linkoon kiinni, on antaa kunniaa käteen, on sananlasku tyhmän suussa. **10** Kuin jousimies, joka kaikkia haavoittaa, on se, joka tyhmän pestaa, kulkureita pestaa. **11** Kuin koira, joka palajaa oksennuksilleen, on tyhmä, joka yhä uusii hulluuksiansa. **12** Näet miehen, viisaan omissa silmissään-enemmän on toivoa tyhmästä kuin hänestä. **13** Laiska sanoa: "Tuolla tiellä on leijona, jalopeura torien vaiheilla". **14** Ovi saranoillaan kääntyilee, laiska vuoteellansa. **15** Laiska pistää kätensä vatini; ei viitsi sitä viedä suuhunsa jälleen. **16** Laiska on omissa silmissään viisaampi kuin seitsemän, jotka vastaan taitavasti. **17** Kulkukoiraa korvin tartruut se, joka syräjästen riidasta suuttuu. **18** Kuin mieleton, joka ammuskelee tulisia surmannuolia, **19** on mies, joka pettää lähimmäisensä ja sanoo: "Leikillähän minä sen tein". **20** Halkojen loppuessa sammuu tuli, ja panettelijan poistuessaa taukoaa torna. **21** Hehkuksi hiilet, tuleksi halot, riidan lietsomiseksi toraisa mies. **22** Panettelijan puheet ovat kuin herkkupalat ja painuvat

sisusten kammioihin asti. 23 Kuin hopeasilaus saviastian pinnalla ovat hehkuvat huulet ja paha sydän. 24 Vihamies teeskentelee huulillaan, mutta hautoo petosta sydämessänsä. 25 Jos hän muuttaa suloiseksi äänensä, älä häntä usko, sillä seitsemän kauhistusta hänellä on sydämessä. 26 Vihamielisyys kätkytyy kavalasti, mutta seurakunnan kokouksessa sen pahuus paljastuu. 27 Joka kuopan kaivaa, se itse siihen lankeaa; ja joka kiveä vierittää, sen päälle se takaisin vyörähtää. 28 Valheellinen kieli vihää omia ruhjomiansa, ja liukas suu saa turmiota aikaan.

27 Älä huomispäivästä kersku, sillä et tiedä, mitä mikin päivä synnyttää. 2 Kehukoon sinua toinen, ei oma suusi; vieraas, eikä omat huulesi. 3 Raskas on kivi ja painava hiekka, mutta molempia raskaampi hullun suuttumus. 4 Kiukku on julma, viha on niinkuin tulva; mutta kuka voi kestää luulevaisuutta? 5 Parempi julkinen nuhde kuin salattu rakkaus. 6 Ystävän lyönnit ovat luotettavat, mutta vihamiehen suutelot ylenpalttiset. 7 Kylläinen polkee hunajaakin, nälkäiselle on kaikki karvaskin makeata. 8 Kuin pesästään paennut lintu, on mies paossa kotipaikoiltaan. 9 Öljy ja suitsuke ilahuttavat sydämen; samoin ystävän hellrys, alitti neuvaja antavainen. 10 Ystävääsi ja isäsi ystävä älä hylkää, äläkä hätäpäivänäsi mene veljesi taloon: parempi läheinen naapuri kuin kaukinen veli. 11 Viisastu, poikani, ja ilahuta minun sydämeni, niin minä voin antaa herjaajalleni vastauksen. 12 Mielevää näkee vaaran ja kätkytyy, mutta yksinkertaiset kävät kohti ja saavat vahingon. 13 Ota siltä vaatteet, joka toista takasi, ja ota häneltä pantti vieraan naisen tähden. 14 Joka siunaa ystävänsä isoäänisesti aamulla varhain, sillle se luetaan kiroukseksi. 15 Räystäästä tippuva vesi sadepäivänä ja toraisa vaimo ovat yhdenveroiset. 16 Joka tahtoo hänet salassa pitää, se tuulta salassa pitää, se tavoittaa öljyä oikeaan käteensä. 17 Rauta rautaa hioo, ja ihminen toistansa hioo. 18 Joka viikunapuuta hoitaa, saa syödä sen hedelmää; ja joka isännästäänsä vaarin pitää, se tulee kunniaan. 19 Niinkuin kasvot kuvastuvat vedessä, niin ihmisen sydän toisessa ihmisesä. 20 Tuonela ja horna eivät kylläänsä saa; eivät myös saa kylläänsä ihmisen silmät. (*Sheol h7585*) 21 Hopealle sulatin, kullalle uuni; mies maineensa mukainen. 22 Survo hullua huhmaresta, petkeleillä surveitten seassa: ei erkane hänestä hänen hulluutensa. 23 Tiedä tarkoin, miltä pikkukarjasi näyttää; pidä huoli laumoista. 24 Sillä eivät aarteet säily iäti; ja pysyykö kruunukaan polvesta polveen? 25 Kun heinä on mennyt ja tuore äpäre tulee näkyviin ja ruoho on koottu vuorilta, 26 on sinulla karitsoita puuvxes ja vuohipukkeja pellon ostohinnaksi 27 ja vuohenmaitoa kyllin ravinnoksesi, perheesi ravinnoksi ja palvelijatartesi elatukseksi.

28 Jumalattomat pakenevat, vaikka ei kenkää aja takaa, mutta vanhurskaat ovat turvassa kuin nuori jalopeura. 2 Rikkomisensa tähden maa saa ruhtinaita järjestys kauan pysy. 3 Köyhää mies, joka vaivaisia sortaa, on kuin sade, joka lyö lagoon eikä anna leipää. 4 Lain hylkjät kehuvat jumalattomia, mutta lain noudattajat kauhistuvat heitä. 5 Pahat ihmiset eivät ymmärrä, mikä oikein on, mutta Herraa etsiväiset ymmärtävät kaiken. 6 Parempi on köyhä, joka nuhteettomasti vaeltaa, kuin kahdella tiellä mutkitteleva rikas. 7 Joka laista ottaa vaarin, on ymmärtäväinen poika; mutta irstailijain seuratoveri saattaa isänsä häpeään. 8 Joka kartuttaa varojaan korolla ja voitolla, kokoaa niitä sille, joka vaivaisia armahtaa. 9 Joka korvansa kääntää kuulemasta lakia, sen rukouskin on kauhistus. 10 Joka eksyttää oikeamielisiä pahalle tielle, se lankeaa omaan kuoppaansa; mutta nuhteettomat perivät onnen. 11 Rikas mies on omissa silmissään viisas, mutta ymmärtäväinen köyhä ottaa hänestä selvän. 12 Kun vanhurskaat riemuitsevat, on ihanuus suuri; mutta kun jumalattomat nousevat, saa ihmisiä hakea. 13 Joka rikkomisensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon. 14 Onnellinen se ihminen, joka aina on aralla tunnolla; mutta joka sydämensä paaduttaa, se onnettamuuteen lankeaa. 15 Kuin muriseva leijona ja ahnas karhu on kurjan kansan jumalaton hallitsija. 16 Vähätaitoinen ruhtinas runsaasti kiskoo, mutta väärän voiton vihaja saa elää kauan. 17 Ihmisestä, jota verivelka painaa, on pakoiltava hamaan hautaan asti; älköön häntä suojeleako. 18 Nuhteettomasti vaeltavainen saa avun, mutta kahdella tiellä mutkittelija kerralla kaatuu. 19 Joka peltonsa viljelée, saa leipää kyllin, mutta tyhjän tavoittelija saa köyhyyttä kyllin. 20 Luottettava mies saa runsaan siunauksen, mutta jolla on kihko rikastua, se ei rankaisematta jää. 21 Ei ole hyvä henkilöön katsoa, mutta leipäpalankin tähden rikkomus tehdään. 22 Pahansuova haluaa kihkeästi varallisutta eikä tiedä, että hänet tapaa puute. 23 Joka toista nuhtelee, niinkuin minä neuvon, saa suosiota enemmän kuin se, joka kiehellänsä liehakoitsee. 24 Joka isältää ja äidiltää riistää ja sanoo: "Ei tämä ole rikos", se on tuhontekijän toveri. 25 Tavaranaahne nostaa riidan, mutta Herran luottavainen tulee ravituksi. 26 Omaan sydämeensä luottavainen on tyhmä, mutta viisaudessa vaeltava pelastuu. 27 Joka köyhälle antaa, se ei puutteeseen joudu; mutta joka silmänsä häneltä sulkee, saa kirouksia paljon. 28 Kun jumalattomat nousevat, piileksivät ihmiset; mutta kun he hukkuvat, niin hurskaat enentyvät.

29 Kuritusta saanut mies, joka niskurina pysy, rusennetaan äkisti, eikä apua ole. 2 Hurskaiten enentyessä kansa iloitsee, mutta jumalattoman hallitessa

kansa huokaa. 3 Viisautta rakastavainen on isällensä ja valhepuhe pidä minusta kaukana. Älä köyhyyttä, iloksi, mutta porttojen seuratoveri hävittää varansa. älä rikkautta minulle anna; anna minulle ravinnoksi 4 Oikeudella kuningas pitää maan pystyssä, mutta määräosani leipää, 9 etten kylläisenä tulisi kielitäjäksi verojen kiskoja sen hävittää. 5 Mies, joka lähimmäistään ja sanoisi: "Kuka on Herra?" ja etten köyhtyneenä liehakoitsee, virittää verkon hänen askeleilleen. 6 Pahalle varastaisi ja rikkoisi Jumalani nimeä vastaan. 10 Älä kieli miehelle on oma rikos paulaksi, mutta vanhurskas saa palvelijasta hänen herrallensa; muutoin hän sinut kiroaa, riemuita ja iloita. 7 Vanhurskas tuntnee vaivaisten asian, ja sinä saat siitä kärsiä. 11 Voi sukua, joka isäänsä mutta jumalaton ei siitä mitään ymmärrä. 8 Pilkkaajat kiroaa eikä siunaa äitiänsä; 12 sukua, joka on omissa kaupungin villitsevät, mutta viisaat hillitsevät vihan. 9 silmissään puhdas, vaikka ei ole pesty liastansa! 13 Viisas mies kun käräjöi hullun miehen kanssa, niin tämä Voi sukua-kuinka ylpeät ovatkaan sen silmät ja kuinka reutoo ja nauraat eikä asetu. 10 Murhamiehet vihaavat korskea silmänlouonti- 14 sukua, jonka hampaat ovat nuhteetonta, oikeamielisten henkeä he väijyvät. 11 miekkoja ja leukaluuut veitsiä syödäksensä kurjet maasta Tyhmä purkaa kaiken sisunsa, mutta viisas sen viimein pois ja köyhät ihmisten joukosta! 15 Verenimijällä tyynnyttää. 12 Hallitsija, joka kuuntelee valhepuheita, on kaksi tytärtä: Anna vielä! Anna vielä! Kolme on, saa palvelijoikseen pelkkiä jumalattomia. 13 Köyhä ja jotka eivät kyllänsä saa, neljä, jotka eivät sano: "Jo sortaja kohtaavat toisensa; kumpaisenkil silmille Herra riittää". 16 tuonela, hedelmätön kohtu, maa, joka ei saa antaa valon. 14 Kuninkaalla, joka tuomitsee vaivaisia kyllänsä vedestä, ja tuli, joka ei sano: "Jo riittää". (Sheol oikein, on valtaistuin iäti vahva. 15 Vitsa ja nuhde **h7585**) 17 Joka isäänsä pilkkaa ja pitää halpana totella antavat viisautta, mutta kuriton poika on äitinsä häpeä. äitiänsä, häneltä korpit puron luona hakkaavat silmän, ja 16 Kun jumalattomat lisääntyvät, lisääntyy rikos, mutta kotkan poikaset syövät sen. 18 Kolme on minusta ylen vanhurskaat saavat nähdä, kuinka he kukistuvat. 17 ihmeellistä, ja neljä on, joita en käsittää: 19 kotkan jäljet Kurita poikaasi, niin hän sinua virvoittaa ja sielullesi taivaalla, käärmeeen jäljet kalliolla, laivan jäljet keskellä herkuja tarjoaa. 18 Missä ilmoitus puuttuu, siinä kansa merta ja miehen jäljet nuoren naisen tykönä. 20 Samoin käy kurittomaksi; autuas se, joka noudattaa lakia. ovat avionrikkoja-vaimon jäljet: hän syö, pyyhkii suunsa 19 Ei ota palvelija sanoista ojentuakseen: hän kyllä ja sanoo: "En ole pahaa tehnyt". 21 Kolmen alla järkkyy ymmärtää, mutta ei tottele. 20 Näet miehen, kärkkään maa, ja neljän alla ei se jaksa kestää: 22 orjan alla, puhumaan-enemmän on toivoa tyhmästä kuin hänestä. kun hän kuninkaaksi pääsee, houkan, kun hän saa 21 Jos palvelijaansa nuoresta pitääne hemmottelee, tulee kyllälti leipää, 23 hyljityn alla, kun hän miehen saa, ja hänestä lopulta kiittämätön. 22 Pikavihainen mies nostaa palvelijattaren, kun hän emäntänsä syrjäättää. 24 Neljä riidan, ja kiukkuinen tulee rikkoneeksi paljon. 23 Ihmisen on maassa vähäisintä, mutta viisaan viisasta silti: 25 alentaa hänen oma ylpeytensä, mutta alavamielininen Muurahaiset ovat voimaton kansa, mutta he hankkivat saa kunnian. 24 Joka käy osille varkaan kanssa, se leipänsä kesällä; 26 tamaanit ovat heikko kansa, mutta sieluansa vihää; hän kuulee vannotuksen, mutta ei he laittavat majansa kallioihin; 27 heinäsrirkolla ei ole ilmaise mitään. 25 Ihmispelko panee paulan, mutta kuningasta, mutta koko lauma lähtee järjestysessä Herraan luottavainen on turvattu. 26 Hallitsajan suosiota likkeelle; 28 sisiliskoon voi tarttua käsin, mutta kuitenkin etsivät monet, mutta Herralta tulee miehelle oikeus. 27 se oleskelee kuninkaan linnoissa. 29 Kolmella on komea Vääryden mies on vanhurskaille kauhistus, ja oikean astunta, ja neljä komeasti kulkee: 30 leijona, sankari tien kulkija on kauhistus jumalattomalle.

30 Aagurin, Jaaken pojat, sanat; lauselma. Nämä puuhu se mies: Minä olen väsyttänyt itseni, Jumala; olen väsyttänyt itseni, Jumala, ja menehdyn. 2 Sillä järjetön olen minä mieheksti, ei ole minulla ihmisympärrystä; 3 enkä ole oppinut viisautta, tullakseni tuntemaan Pyhintä. 4 Kuka on noussut taivaaseen ja astunut sieltä alas? Kuka on koonnut kouriinsa tuulen? Kuka on sitonut vedet vaipan sisään? Kuka on kohdalleen asettanut maan ääret kaikki? Mikä on hänen nimensä ja mikä hänen poikansa nimi, jos sen tiedät? 5 Jokainen Jumalan sana on taattu; hän on niiden kilpi, jotka häneen turvaavat. 6 Älä lisää hänen sanoihinsa mitään, ettei hän vaatisi sinua tilille ja ettet valhettelijaksi joutuisi. 7 Kahta minä sinulta pyydän, älä niitä minulta koskaan kielä, kuolemaani saakka: 8 Vilppi

31 Lemuelin, Massan kuninkaan, sanat, joilla hänen äitinsä kasvatti häntä. 2 Mitä, poikani; mitä, kohtuni poika; mitä, lupausteni poika? 3 Älä anna voimaasi naisille, vaellustasi kuningasten turmelijataarten valtaan. 4 Ei sovi kuningasten, Lemuel, ei sovi kuningasten viiniä juoda eikä ruhtinasten kysellä: "Missä väkijuomaa?" 5 Muutoin hän juodessaan unhottaa, mitä saädetty on, ja vääntelee kaikkien kurjuuden lasten oikeuden. 6 Antakaa väkevää juomaa menehtyvälle ja viiniä murhemielisille. 7

Sellainen juokoon ja unhottakoon köyhyytensä älköönkä enää vaivaansa muistelko. 8 Avaa suusi mykän hyväksi, oikeuden hankkimiseksi kaikille sortuville. 9 Avaa suusi, tuomitse oikein, hanki kurjalle ja köyhälle oikeus. 10 Kelpo vaimon kuka löytää? Sellaisen arvo on helmiä paljon kalliimpia. 11 Hänen miehensä sydän hâneen luottaa, eikä siltä mieheltä riistaa puutu. 12 Hän tekee miehellensä hyvää, ei pahaa, kaikkina elinpäivinänsä. 13 Hän puuhaa villat ja pellavat ja halullisin käsin askartelee. 14 Hän on kauppiaan laivojen kaltainen: leipänsä hän nouata kaukaa. 15 Kun yö vielä on, hän nousee ja antaa ravinnon perheellensä, pioolleen heidän osansa. 16 Hän haluaa peltoja ja hankkii sen, istuttaa viinitarhan kättensä hedelmällä. 17 Hän voimalla vyöttää kupeensa ja käsvartensa vahvistaa. 18 Hankkeensa hän huomaa käyvän hyvin, ei sammu hänen lamppunsa yöllä. 19 Hän orienttaa kättensä kehrävarteen ja käyttelée värttinää kämmenissään. 20 Hän avaa kättensä kurjalle, orienttaa köyhälle molemmat kättensä. 21 Ei pelkää hän perheensä puolesta lunta, sillä koko hänen perheensä on puettu purpuravillaan. 22 Hän valmistaa itsellensä peitteitä; hienoa pellavaa ja punapurppuraa on hänen pukunsa. 23 Hänen miehensä on tunnettu porteissa, maanvanhinten seassa istuessaan. 24 Hän aivinapaitoja tekee ja myy, võitää hän kaupliaalle toimittaa. 25 Vallalla ja kunnialla hän on vaatetettu, ja hän nauraa tulevalle päivälle. 26 Suunsa hän avaa viisauden sanoihin, hänen kielellään on lempää opetus. 27 Hän tarkkaa talonsa menoja, eikä hän laiskan leipää syö. 28 Hänen poikansa nousevat ja kiittävät hänen onneansa; hänen miehensä nousee ja ylistää häntä. 29 "Paljon on naisia, toimellisia menoissaan, mutta yli niitten kaikkien kohoot sinä". 30 Pettävä on sulous, kauneus katoavainen; ylistetty se vaimo, joka Herraa pelkää! 31 Suokaa hänen nauttia kättensä hedelmiä, hänen tekonsa häntä porteissa ylistäkööt.

Saarnaajan

1 Saarnaajan sanat, Daavidin pojat, joka oli kuninkaana Jerusalemissa. **2** Turhuksien turhuus, sanoi saarnaaja, turhuksien turhuus; kaikki on turhuutta! **3** Mitä hyötyä on ihmissele kaikesta vaivannäöstänsä, jolla hän vaivaa itseensä auringon alla? **4** Sukupoli menee, ja sukupoli tulee, mutta maa pysyy iäti. **5** Ja aurinko nousee, ja aurinko laskee ja kiuruhtaa sillen sijallensa, josta se jälleen nousee. **6** Tuuli menee etelään ja kiertää pohjoiseen, kiertää yhä kiertämistään, ja samalle kierrollensa tuuli paljaa. **7** Kaikki joet laskevat mereen, mutta meri ei siitänsä täyty; samaan paikkaan, johon joet ovat laskeneet, ne aina edelleen laskevat. **8** Kaikki tyyni itseensä väsyttää, niin ettei kukaan sitä sanoa saata. Ei saa silmä kyllänsä näkemisestä eikä korva täyttänsä kuulemisesta. **9** Mitä on ollut, sitä vastakin on; ja mitä on tapahtunut, sitä vastakin tapahtuu. Ei ole mitään utta auringon alla. **10** Jos jotakin on, josta sanotaan: "Katsa, tämä on uutta", niin on sitä kuitenkin ollut jo ennen, ammosina aikoina, jotka ovat olleet ennen meitä. **11** Ei jää muistoa esi-isistä; eikä jälkeläisistäkään, jotka tulevat, jää muistoa niille, jotka heidän jälkeensä tulevat. **12** Minä, saarnaaja, olin Israelin kuningas Jerusalemissa. **13** Ja minä käänsin sydämeni viisaudella tutkimaan ja miettimään kaikkea, mitä auringon alla tapahtuu. Tämä on vaikka työ, jonka Jumala on antanut ihmislapsille, heidän sillä itseään rasittaaksensa. **14** Minä katselin kaikkia tekoja, mitä tehdään auringon alla, ja katsos, se on kaikki turhuutta ja tuulen tavoittelua. **15** Väärä ei voi suoristua, eikä vajaata voi täydaksi laskea. **16** Minä puhuin sydämessäni näin: Minä olen hankkinut suuren viisauden ja sitä yhä lisännyt, jopa yli kaikkien, jotka ovat ennen minua Jerusalemissa hallinneet, ja paljon on sydämeni nähty viisautta ja tietoa. **17** Ja minä käänsin sydämeni tutkimaan viisautta ja tietoa, mielettömyyttä ja tyhmyyttä, ja minä tulin tietämään, että sekä oli tuulen tavoittelemista. **18** Sillä missä on paljon viisautta, siinä on paljon surua; ja joka tietoa lisää, se tuskaa lisää.

2 Minä sanoin sydämessäni: Tule, minä tahdon koetella sinua ilolla, nauti hyvää. Mutta katsos, sekä oli turhuutta. **2** Naurusta minä sanoin: "Mieleötöntä" ja ilostaa: "Mitä se toimittaa?" **3** Minä mietin mielessäni virkistää ruumistani viinillä-kuitenkin niin, että sydämeni vaivaa nähty, hänen osaksensa. Sekin on turhuutta harrastaisi viisautta-jaoudattaa tyhmyyttä, kunnes ja on suuri onnettomuus. **22** Sillä mitä saa ihminen saisin nähdä, mikä olisi ihmislapsille hyvä, heidän kaikesta vaivannäöstänsä ja sydämensä pyrkimyksestä, tehdäksensä sitä taivaan alla lyhyinä elämänsä päivinä. jolla hän vaivaa itseensä auringon alla? **23** Ovathan **4** Minä tein suuria töitä: rakensi itselleni taloja, istutin kaikki hänen päivänsä pelkkää tuskaa ja hänen työnsä itselleni viiatarhoja. **5** Minä laitoin itselleni puutarhoja ja surua, eikä yölläkään hänen sydämensä saa lepoa. puistoja ja istutin niihin kaikkinaisia hedelmäpuita. **6** Tämäkin on turhuutta. **24** Ei ole ihmisenä muuta onnea Minä tein itselleni vesilammikoida kastellakseeni niistä kuin syödä ja juoda ja antaa sielunsa nauttia hyvää metsiköitä, joissa puita kasvoi. **7** Minä ostin orjia ja vaivannäkönsä ohessa; mutta minä tulin näkemään,

orjattaria, ja kotona syntyneitäkin minulla oli; myös oli minulla karjaa, raavaita ja lampaita, paljon enemmän kuin kenelläkään niistä, jotka olivat olleet ennen minua Jerusalemissa. **8** Minä kokosin itselleni myöskin hopeata ja kultaa ja kuninkaitten ja maakuntien aarteita ja hankin itselleni laulajia ja laulajattaria ja ihmislästen iloja, vaimon, jopa vaimoja. **9** Minä tulin suureksi ja yhä suuremmaksi, yli kaikkien, jotka olivat olleet ennen minua Jerusalemissa. Sen ohessa pysyi minussa viisauteni. **10** Enkä minä pidättänyt silmiäni mistään, mitä ne pyysivät, enkä kieletänyt sydämeltäni mitään iloa, sillä minun sydämeni iloitsi kaikesta vaivannäöstäni, ja se oli minun osani kaikesta vaivannäöstäni. **11** Mutta kun minä käänsin huomioni kaikkiin töihin, joita minun käteni olivat tehneet, ja vaivannäköön, jolla olin vaivannut itseäni niitä tehdessäni, niin katsos: se oli kaikki turhuutta ja tuulen tavoittelua; eikä ole hyötyä mistään auringon alla. **12** Kun minä käännyin katsomaan viisautta ja mielettömyyttä ja tyhmyyttä-sillä mitä taitaa ihminen, joka tulee kuninkaan jälkeen, muuta kuin tehdä, mitä jo ennen on tehty? - **13** niin minä näin, että viisaus on hyödyllisempi tyhmyyttä, niinkuin valo on pimeyttä hyödyllisempi. **14** Viisaalla on silmät päässänsä, tyhmä taas vaeltaa pimeässä; mutta minä tulin tietämään myös sen, että toisen käy niinkuin toisenkin. **15** Ja minä sanoin sydämessäni: Se, mikä kohtaa tyhmää, kohtaa minuakin; miksi olen sitten niin tuiki viisaaksi tullut? Ja minä sanoin sydämessäni: Tämäkin on turhuutta. **16** Sillä ei jää viisaasta, niinkuin ei tyhmästääkään, ikuista muistoa, kun kerran tulevina päivinä kaikki unhotetaan; ja eikö kuole viisas niinkuin tyhmäkin? **17** Niin minä kyllästyin elämään, sillä minusta oli pahaa se, mikä tapahtuu auringon alla, koskapa kaikki on turhuutta ja tuulen tavoittelua. **18** Ja minä kyllästyin kaikkeen vaivannäköön, jolla olin vaivannut itseäni auringon alla, koska minun täytyy se jättää ihmisen, joka tulee minun jälkeeni. **19** Ja kuka tietää, onko hän viisas vai tyhmä? Mutta hallitsemaan hän tulee kaikkia minun vaivannäköni hedelmiä, joiden tähden minä olen vaivannut itseäni ja ollut viisas auringon alla. Tämäkin on turhuutta. **20** Niin minä annoin sydämeni vaipua epätoivoon kaikesta vaivannäöstäni, jolla olin vaivannut itseäni auringon alla. **21** Sillä niin on: ihmisen, joka on vaivaa nähty toimien viisaudella, tiedolla ja kunnolla, täytyy antaa kaikki ihmisen, joka ei ole siitä vaivaa nähty, hänen osaksensa. Sekin on turhuutta harrastaisi viisautta-jaoudattaa tyhmyyttä, kunnes ja on suuri onnettomuus. **22** Sillä mitä saa ihminen saisin nähdä, mikä olisi ihmislapsille hyvä, heidän kaikesta vaivannäöstänsä ja sydämensä pyrkimyksestä, tehdäksensä sitä taivaan alla lyhyinä elämänsä päivinä. jolla hän vaivaa itseensä auringon alla? **23** Ovathan **4** Minä tein suuria töitä: rakensi itselleni taloja, istutin kaikki hänen päivänsä pelkkää tuskaa ja hänen työnsä itselleni viiatarhoja. **5** Minä laitoin itselleni puutarhoja ja surua, eikä yölläkään hänen sydämensä saa lepoa. puistoja ja istutin niihin kaikkinaisia hedelmäpuita. **6** Tämäkin on turhuutta. **24** Ei ole ihmisenä muuta onnea Minä tein itselleni vesilammikoida kastellakseeni niistä kuin syödä ja juoda ja antaa sielunsa nauttia hyvää metsiköitä, joissa puita kasvoi. **7** Minä ostin orjia ja vaivannäkönsä ohessa; mutta minä tulin näkemään,

että sekin tulee Jumalan kädestä. 25 -"Sillä kuka voi syödä ja kuka nauttia ilman minua?" - 26 Sillä hän antaa ihmiselle, joka on hänelle otollinen, viisauttaa, tietoa ja iloa; mutta syntiselle hän antaa työksi koota ja kartuttaa annettavaksi sille, joka on otollinen Jumalalle. Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

3 Kaikella on määräaika, ja aikansa on joka asialla taivaan alla. 2 Aika on syntyä ja aika kuolla. Aika on istuttaa ja aika repiä istutus. 3 Aika on surmata ja aika parantaa. Aika on purkaa ja aika rakentaa. 4 Aika on itkeä ja aika nauraa. Aika on valitaa ja aika hypellä. 5 Aika on heitettilä kiviä ja aika kerätä kivet. Aika on syleillä ja aika olla syleilemättä. 6 Aika on etsiä ja aika kadottaa. Aika on säilyttää ja aika viskata pois. 7 Aika on reväistä rikki ja aika ommella yhteen. Aika on olla vaiti ja aika puhua. 8 Aika on rakastaa ja aika vihata. Aika on sodalla ja aika rauhalla. 9 Mitä hyötyä on työntekijällä siitä, mistä hän näkee vaivaa? 10 Minä olen katsonut sitä työtä, minkä Jumala on antanut ihmislapsille, heidän sillä itseään rasittaaksensa. 11 Kaiken hän on tehnyt kauniisti aikanansa, myös iankaikkisuuden hän on pannut heidän sydämeensä; mutta niin on, ettei ihminen käsittää tekova, jotka Jumala on tehnyt, ei alkua eikä loppua. 12 Minä tulin tietämään, ettei heillä ole muuta onnea kuin iloita ja tehdä hyvää eläessänsä. 13 Mutta jokaiselle ihmiselle on sekin, että hän syö ja juo ja nauttii hyvää kaiken vaivannäkönsä ohessa, Jumalan lahja. 14 Minä tulin tietämään, että kaikki, mitä Jumala tekee, pysyy iäti. Ei ole siihen lisäämistä eikä siitä vähentämistä. Ja Jumala on sen niin tehnyt, että häntä peljättääsiin. 15 Mitä nyt on, sitä on ollut jo ennenkin; ja mitä vasta on oleva, sitä on ollut jo ennenkin. Jumala etsii jälleen sen, mikä on mennyt. 16 Vielä minä näin auringon alla oikeuspaikan, ja siinä oli väerryys, ja vanhurskauden paikan, ja siinä oli väerryys. 17 Minä sanoin sydämessäni: Vanhurskaan ja väärän tuomitsee Jumala, sillä siellä on jokaisella asialla ja jokaisella teolla aikansa. 18 Minä sanoin sydämessäni: Ihmislasten tähden se niin on, jotta Jumala heittää koetteli ja he tulisivat näkemään, että he omassa ollossaan ovat eläimiä. 19 Sillä ihmisiä käy niinkuin eläintenkin; sama on kumpienkin kohtalo. Niinkuin toiset kuolevat, niin toisetkin kuolevat; yhtäläinen henki on kaikilla. Ihmisillä ei ole mitään etua eläinten edellä, sillä kaikki on turhuutta. 20 Kaikki menee samaan paikkaan. Kaikki on tomusta tullut, ja kaikki palajaa tomuun. 21 Kuka tietää ihmisen hengestä, kohoako se ylös, ja eläimen hengestä, vajoako se alas maahan? 22 Niin minä tulin näkemään, että ei ole mitään parempaa, kuin että ihminen iloitsee teoistansa, sillä se on hänen osansa. Sillä kuka tuo hänet takaisin näkemään iloksensa sitä, mikä tulee hänen jälkeensä?

4 Taas minä katselin kaikkea sortoa, jota harjoitetaan auringon alla, ja katso, siinä on sorrettujen kynneleet, eikä ole heillä lohduttajaa; väkivaltaa tekee heidän sortajainsa käsí, eikä ole heillä lohduttajaa. 2 Ja minä ylistin vainajia, jotka ovat jo kuolleet, onnellisemmaksi kuin eläviä, jotka vielä ovat elossa, 3 ja onnellisemmaksi kuin nämä kumpikaan sitä, joka ei vielä ole olemassa eikä ole nähty sitä pahaa, mikä tapahtuu auringon alla. 4 Ja minä näin kaikesta vaivannäöstä ja työn kunnollisuudesta, etttä se on toisen kateutta toista kohtaan. 5 Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelua. Tyhmä panee kädet ristiin ja kalvaa omaa lihaansa. 6 Parempi on pivollinen lepoa kuin kahmalollinen vaivannäkö ja tuulen tavoittelua. 7 Taas minä näin turhuuden auringon alla: 8 Tuossa on yksinäinen, ei ole hänellä toista, ei poikaa, ei veljeäkään ole hänellä; mutta ei ole loppua kaikella hänen vaivannäöllänsä, eikä hänen silmänsä saa kylläänsä rikkaudesta. Ja kenen hyväksi minä sitten vaivaa näen ja pidätän itseni nautinnoista? Tämäkin on turhuutta ja on paha asia. 9 Kahden on parempi kuin yksin, sillä heillä on vaivannäöstänsä hyvä palkka. 10 Jos he lankeavat, niin toinen nostaa ylös toverinsa; mutta voi yksinäistää, jos hän lankeaa! Ei ole toista nostamassa häntä ylös. 11 Myös, jos kaksi makaa yhdessä, on heillä lämmiin; mutta kuinka voisi yksinäisellä olla lämmiin? 12 Ja yksinäisen kimppuun voi joku käydä, mutta kaksi pitää sille puolensa. Eikä kolmisäinen lanka pian katsea. 13 Parempi on köyhä, mutta viisas nuorukainen kuin vanha ja tyhmä kuningas, joka ei enää ymmärrä ottaa varoituksesta vararia. 14 Sillä vankilasta tuo toinen lähti tulkkensa kuninkaaksi, vaikka oli hänen kuninkaana ollessaan syntynyt köyhänä. 15 Minä näin kaikkien, jotka elivät ja vaelsivat auringon alla, olevan nuorukaisen puolella, tuon toisen, joka oli astuva hänen sijaansa. 16 Ei ollut loppua kaikella sillä väellä, niillä kaikilla, joita hän johti; mutta jälkipolvet eivät hänenstä iloitse. Sillä sekin on turhuutta ja tuulen tavoitelemista.

5 Varo jalkasi, kun menet Jumalan huoneeseen. Tulo kuulemaan on parempi kuin tyhmäin teurasuhrinta, sillä he ovat tietämättömiä, ja niin he tekevät pahaa. 2 Älä ole kerkeä suultasi, älköönkä sydämesi kiirehtikö lausumaan sanaa Jumalan edessä, sillä Jumala on taivaassa ja sinä olet maan päällä; sentähden olkoot sanasi harvat. 3 Sillä paljosta työstä tulee unia, ja missä on paljon sanoja, siinä on tyhmä äänessä. 4 Kun teet lupauksen Jumalalle, niin täytyä se viiyttelemättä; sillä ei ole hänellä mielisuoista tyhmiin: täytä, mitä lupaat. 5 On parempi, ettet lupaata, kuin että lupaat etkä täytä. 6 Älä anna suusi saattaa ruumistasi synnalaiseksi, älkä sano Jumalan sanansaattajan edessä: "Se oli erehdys"; miksi pitäisi Jumalan vihastua sinun puheestasi ja turmella sinun kättesi työt? 7 Sillä paljot unet ovat pelkkää turhuutta; samoin paljot puheet. Mutta pelkkää sinä

Jumala. 8 Jos näet köyhää sorrettavan sekä oikeutta mitä etua on viisaalla tyhmän edellä, ja mitä kurjalla ja vanhurskutta poljettavan maakunnassa, niin älä sitä siitä, että hän osaa oikein vaeltaa elävitten edessä? 9asiaa ihmettele; sillä ylhäistä vartioitsee vielä ylhäisempi. 9 Ja maalle on on turhuutta ja tuulen tavoittelua. 10 Mitä olemassa kaikessa hyödyksi, että viljellyllä maalla on kuningas. 10 on, sille on pantu nimi jo ammoin; ja edeltä tunnettua Joka rakastaa rahaan, ei saa rahaan kylläksensä, eikä on ollut, mitä ihmisenstä on tuleva. Ei voi hän riidellä voittoa se, joka rakastaa tavaran paljoutta. Sekin on väkevämpänsä kanssa. 11 Sillä niin on: puheen paljous turhuutta. 11 Omaisuuden karttuessa karttuvat sen enentää turhuutta. Mitä etua on ihmisenlä siitä? 12 Sillä syöjätkin; ja mitä muuta etua siitä on haltijallensa, kuka tietää, mikä on ihmisenelle hyvä elämässä, hänen kuin että silmillään sen näkee? 12 Työntekijän uni on elämänsä lyhyinä, turhina päivinä, jotka hän viettää kuin makea, söipä hän vähän tai paljon; mutta rikkaan ei varjo; ja kuka ilmaisee ihmisenelle, mitä on tuleva hänen hänen yltäkylläisyytensä salli nukkuua. 13 On raskas jälkeensä auringon alla?

onnettomuus, jonka minä näin auringon alla: rikkaus, joka on säilytetty onnettomuudeksi haltijallensa. 14 Se rikkaus katoaa onnettoman tapauksen kautta; ja jos hänen on syntynyt poika, ei sen käsii jää mitään. 15 Niinkuin hän tuli äitinsä kohdusta, niin on hänen alastonna jälleen mentävä pois, samoin kuin tulikin; eikä hän vaivannäöstänsä saa mitään, minkä veisi täältä kädessänsä. 16 Raskas onnettomuus tämäkin on: aivan niinkuin hän tuli, on hänen mentävä; ja mitä hyötyä hänen lässä sitten on siitä, että on vaivaa nähnyt tuulen hyväksi? 17 Myös kuluttaa hän kaikki päivänsä pimeydessä; ja surua on hänen lässä paljon, kärsimystä ja mielikarvautta. 18 Katso, minkä minä olen tullut näkemään, on hyvä ja kaunista syödä ja juoda ja nauttia hyvää kaiken vaivannäkönsä ohessa, jolla ihmisen itseänsä vaivaa auringon alla lyhyinä elämänsä päivinä, jotka Jumala on hänen antanut; sillä se on hänen osansa. 19 Sekin on Jumalan lahja, jos Jumala kenelle ihmisenelle antaa rikkautta ja tavaraa ja sallii hänen syödä siitä ja saada osansa ja iloita vaivannäkönsä ohessa. 20 Sillä hän ei tule niin paljon ajatteleeksi elämänsä päiviä, kun Jumala suostuu hänen sydämensä iloon.

6 On onnettomuus tämäkin, jonka olen nähnyt auringon alla ja joka raskaasti painaa ihmistä: 2 että Jumala antaa miehelle rikkautta ja tavaraa ja kunniaa, niin ettei hänen sielultaan puuto mitään kaikesta siitä, mitä hän halajaa, mutta Jumala ei salli hänen nauttia sitä, vaan sen nauttii vieras. Se on turhuutta ja raskasta kärsimys. 3 Vaikka syntyi miehelle sata lasta ja hän eläisi vuosia paljon ja paljot olisivat hänen vuottensa päivät, mutta hän ei saisi tyydyttää omaa haluaan omaisuudellansa eikä sains edes hautaustakaan, niin minä sanon, että keskoinen olisi onnellisempi kuin hän. 4 Sillä se turhaan tulee ja pimeyteen menee, ja pimeyteen peitty sen nimi. 5 Ei se ole aurinkoa nähnyt eikä tuntenut. Sen lepo on parempi kuin hänen. 6 Ja vaikka hän eläisi kaksi kertaa tuhanne vuotta, mutta ei sains onnea nähdä-eikö kuitenkin kaikki mene samaan paikkaan? 7 Kaikki ihmisen vaivannäkö tapahtuu hänen oman suunsa hyväksi, ja kuitenkaan ei halu täyty. 8 Sillä

mitä etua on viisaalla tyhmän edellä, ja mitä kurjalla ja vanhurskutta poljettavan maakunnassa, niin älä sitä siitä, että hän osaa oikein vaeltaa elävitten edessä? 9 Parempi silmän näkö kuin halun hahattelu. Tämäkin ja sitäkin ylhäisemmät heittä molempia. 9 Ja maalle on on turhuutta ja tuulen tavoittelua. 10 Mitä olemassa kaikessa hyödyksi, että viljellyllä maalla on kuningas. 10 on, sille on pantu nimi jo ammoin; ja edeltä tunnettua Joka rakastaa rahaan, ei saa rahaan kylläksensä, eikä on ollut, mitä ihmisenstä on tuleva. Ei voi hän riidellä voittoa se, joka rakastaa tavaran paljoutta. Sekin on väkevämpänsä kanssa. 11 Sillä niin on: puheen paljous turhuutta. 11 Omaisuuden karttuessa karttuvat sen enentää turhuutta. Mitä etua on ihmisenlä siitä? 12 Sillä syöjätkin; ja mitä muuta etua siitä on haltijallensa, kuka tietää, mikä on ihmisenelle hyvä elämässä, hänen kuin että silmillään sen näkee? 12 Työntekijän uni on elämänsä lyhyinä, turhina päivinä, jotka hän viettää kuin makea, söipä hän vähän tai paljon; mutta rikkaan ei varjo; ja kuka ilmaisee ihmisenelle, mitä on tuleva hänen hänen yltäkylläisyytensä salli nukkuua. 13 On raskas jälkeensä auringon alla?

7 Hyvä nimi on parempi kuin kallis öljy, ja kuolinpäivä parempi kuin syntymäpäivä. 2 Parempi kuin pitotaloon on mennä surataloon, sillä siinä on kaikkien ihmisten loppu, ja elossa oleva painaa sen mieleensä. 3 Suru on parempi kuin nauru, sillä sydämelle on hyväksi, että kasvot ovat murheelliset. 4 Viisaitten sydän on suratalossa, tyhmiin sydän ilotalossa. 5 Parempi on kuulla viisaan nuhdetta, kuin olla kuulemassa tyhmiin lauluja; 6 sillä niinkuin orjantappurain rätinä padan alla, on tyhmän nauru. Ja sekin on turhuutta. 7 Sillä väärä voitto tekee viisaan hulluksi, ja lahja turmelee sydämen. 8 Asian loppu on parempi kuin sen alku, ja pitkänielin on parempi kuin korkeamelin. 9 Älköön mielesi olko pikainen vihaan, sillä viha majautuu tyhmän poveen. 10 Älä sano: "Mikä siinä on, että entiset ajat olivat paremmat kuin nykyiset?" Sillä sitä et viisaudesta kysy. 11 Viisaus on yhtä hyvä kuin perintöosa ja on etu niille, jotka ovat näkemässä aurinkoa. 12 Sillä viisauden varjossa on kuin rahan varjossa, mutta tieto on hyödyllisempi: viisaus pitää hältijansa elossa. 13 Katso Jumalan tekoja; sillä kuka voi sen suoristaa, minkä hän on vääräksi tehnyt? 14 Hyvänä päivänä ole hyvillä mielin, ja pahana päivänä ymmärrä, että toisen niinkuin toisenkin on Jumala tehnyt, koskapa ihmisen ei saa mitään siitä, mikä hänen jälkeensä tulee. 15 Kaikkea olen tullut näkemään turhina päivinä: on vanhurskaita, jotka hukkuvat vanhurskaudessaan, ja on jumalattomia, jotka elävät kauan pahuudessaan. 16 Älä ole kovin vanhurskas äläkä esiinny ylen viisaana: miksi tuhoaisit itsesi? 17 Älä ole kovin jumalaton, äläkä ole tyhmä: miksi kuolosit ennen aikaasi? 18 Hyvä on, että pidät kiinni toisesta etkä hellitä kättäsi toisestakaan, sillä Jumalaan pelkääväinen selviää näistä kaikista. 19 Viisaus auttaa viisasta voimakkaammin kuin kymmenen vallanpitäjää, jotka ovat kaupungissa. 20 Sillä ei ole maan pääällä ihmistä niin vanhurskasta, että hän tekisi vain hyvää eikä tekisi syntiä. 21 Älä myöskään pane mieleesi kaikkia puheita, mitä puhutaan, ettet kuulisi palveliasi sinua kiroilevan. 22 Sillä oma sydämesikin tietää, että myös sinä olet monta kertaa kiroillut muita. 23 Kaiken tämän olen viisaudella koetellut. Minä sanoin: "Tahdon

tulla viisaaksi", mutta se pysyi minusta kaukana. **24** ei ihmisen auringon alla ole mitään parempaa kuin Kaukana on kaiken olemus ja syväällä, syväällä; kuka voi syödä ja juoda ja olla iloinen; se seuraa häntä hänen sen löytää? **25** Minä ryhdyin sydämessäni oppimaan, vaivannäkönsä ohessa hänen elämänsä päivinä, jotka miettimään ja etsimään viisautta ja tutkistelun tuloksia, Jumala on antanut hänelle auringon alla. **16** Kun minä tullakseni tuntemaan jumalattomuuden typeryydeksi ja käänsin sydämeni oppimaan viisautta ja katsomaan tyhmyyden mielettömyydeksi. **26** Ja minä löysin sen, työtä, jota tehdään maan päällä saamatta untakaan mikä on kuolemaa katkerampi: naisen, joka on verkko, silmiin päivällä tai yöllä, **17** niin minä tulin näkemään jonka sydän on paula ja jonka kädet ovat kahleet. Se, kaikista Jumalan teoista, että ihminen ei voi käsittää joka on otollinen Jumalan edessä, pelastuu hänestä, sitä, mitä tapahtuu auringon alla; sillä ihminen saa mutta synnintekijä häneen takertuu. **27** Katso, tämän ainoastaan olen löytänyt: että Jumala on tehnyt ihmiset suoriksi, mutta itse he etsivät monia mutkia.

8 Kuka on viisaan vertainen, ja kuka taitaa selittää asian? Ihmisen viisaus kirkastaa hänen kasvonsa, ja hänen kasvojensa kovuus muuttuu. **2** Minä sanon: Ota vaari kuninkaan kaskystä, varsinkin Jumalan kautta vannotun valan tähden. **3** Älä ole kerkeä luopumaan hänestä, äläkä asetu pahan asian puolelle, sillä hän tekee, mitä vain tahtoo. **4** Sillä kuninkaan sana on voimallinen, ja kuka voi sanoa hänelle: Mitäs teet? **5** Joka käskyn pitää, ei tiedä pahasta asiasta; ja viisaan sydän tietää ajan ja tuomion. **6** Sillä itsekullakin asialla on aikansa ja tuomionsa; ihmistä näet painaa raskaasti hänen pahuutensa. **7** Hän ei tiedä, mitä tuleva on; sillä kuka ilmaisee hänelle, miten se on tuleva? **8** Ei ole ihmisen tuulen valtias, niin että hän voisi sulkea tuulen, ei hallitse kukaan kuoleman päivää, ei ole pääsyä sodasta, eikä jumalattomuus pelasta harjoittajaansa. **9** Kaiken tämän minä tulin näkemään, kun käänsin sydämeni tarkkaamaan kaikkeja, mitä auringon alla tapahtuu aikana, jolloin ihminen vallitsee toista ihmistä hänen onnettomuudekseen. **10** Sitten minä näin, kuinka jumalattomat haudattiin ja menivät lepoon, mutta ne, jotka olivat oikein tehneet, saivat lähteä pois pyhästä paikasta ja joutuivat unhotuksiin kaupungissa. Sekin on turhuus. **11** Milloin pahan teon tuomio ei tule pian, saavat ihmisläiset rohkeutta tehdä pahaa, **12** koskapa syntinen saa tehdä pahaa sata kertaa ja elää kauan; tosin minä tiedän, että Jumalaa pelkääväisille käy hyvin, sentähden että he häntä pelkäävät, **13** mutta että jumalattomalle ei käy hyvin eikä hän saa jatkaa päiväään pitiksi kuin varjo, sentähden ettei hän pelkää Jumalaa. **14** On turhuutta sekin, mitä tapahtuu maan päällä, kun vanhurskaita on, joiden käy, niinkuin olisivat jumalattomain tekona tehneet, ja jumalattomia on, joiden käy, niinkuin olisivat vanhurskaitten tekona tehneet. Minä sanoin: sekin on turhuutta. **15** Ja minä ylistin iloa; koska

9 Niin minä painoin mieleeni kaiken tämän ja pyrin saamaan kaikkea tätä selville, kuinka näet vanhurskaat ja viisaat ja heidän tekonsa ovat Jumalan kädessä. Ei rakkauskaan eikä viha ole ihmisen tiedettävissä; kaikkea voi hänellä olla edessä. **2** Kaikkea voi tapahtua kaikille. Sama kohtalo on vanhurskaalla ja jumalattomalla, hyvällä, puhtaalla ja saastaisella, uhraajalla ja uhraamattomalla; hyvän käy niinkuin syntisenkin, vannojan niinkuin valaa pelkäävänkin. **3** Se on onnettomuus kaikessa, mitä tapahtuu auringon alla, että kaikilla on sama kohtalo, ja myös se, että ihmislästen sydän on täynnä pahaa ja että mielettömyys on heillä sydämessä heidän elinaikansa; ja senjälkeen-vainajien tykö! **4** Onhan sillä, jonka vielä on suoto olla kaikkien elävän seurassa, toivoa. Sillä elävä koira on parempi kuin kuollut leijona. **5** Sillä elävät tiettävät, että heidän on kuoltava, mutta kuolleet eivät tiedä mitään, eikä heillä ole paikkaa, vaan heidän muistonsa on unhotettu. **6** Myös heidän rakkautensa, vihansa ja intohimonsa on jo aikoja mennyt, eikä heillä ole milloinkaan enää osaa missään, mitä tapahtuu auringon alla. **7** Tule siis, syö leipäsi ilolla ja juo viinisi hyvällä mielin, sillä jo aikaa on Jumala hyväksynyt nuo tekosi. **8** Vaatteesi olkoot aina valkeat, ja öljy älköön puuttuko päästääsi. **9** Nauti elämää vaimon kanssa, jota rakastat, kaikkina turhan elämäsi päivinä, jotka Jumala on sinulle antanut auringon alla-kaikkina turhina päivinäsi, sillä se on sinun osasi elämässä ja vaivannäössäsi, jolla vaivaat itseäsi auringon alla. **10** Tee kaikki, mitä voimallasi tehdynksä saat, sillä ei ole tekoa, ei ajatusta, ei tietoa eikä viisautta tuonelassa, jonne olet menevää. (*Sheol h7585*) **11** Taas minä tulin näkemään auringon alla, että ei ole juoksu nopsain vallassa, ei sota urhojen, ei leipä viisaitten, ei rikkauks ymmärtäväisten eikä suosio taitavain vallassa, vaan aika ja kohtalo kohtaa kaikkia. **12** Sillä ei ihminen tiedä aikaansa, niinkuin eivät kalatkaan, jotka tarttuvat pahaan verkkoon, eivätkä linnut, jotka käyvät kiinni paulaan; niinkuin ne, niin pyydystetään ihmisläisetkin pahana aikana, joka yllättää heidät äkisti. **13** Tämänkin minä tulin näkemään viisaudeksi auringon alla, ja se oli minusta suuri: **14** Oli pieni kaupunki ja siinä miehiä vähän. Ja suuri kuningas

tuli sitä vastaan, saarsi sen ja rakensi sitä vastaan kohti tai pohjoista, niin mihin paikkaan puu kaatui, suuria piiritystorneja. **15** Mutta siellä oli köyhä, viisas siihen se jäää. **4** Joka tuulta tarkkaa, ei kylvää; ja joka mies, ja hän pelasti kaupungin viisaudellaan. Mutta ei pilviä pääyy, ei leikkaa. **5** Niinkuin et tiedä tuulen teitä kukaan ihmisen muistanut sitä köyhää mestää. **16** Niin etkä luitten rakentumista raskaana olevan kohdussa, minä sanoin: Viisaus on parempi kuin voima, mutta niin et myöskään tiedä Jumalan tekova, hänen, joka köyhän viisautta halveksitaan, eikä hänen sanojansa kaikki tee. **6** Kylvä siemenesi aamulla äläkä hellitää kuulla. **17** Viisitten sanat, hiljaisuudessa kuullut, ovat kättäsi ehtoollakaan; sillä et tiedä, tuoko onnistuu vai paremmat kuin tyhmän päämiehen huuto. **18** Viisaus tämä vai onko kumpikin yhtä hyvä. **7** Suloinen on parempi kuin sota-aseet, mutta yksi ainoa syntinen valo, ja silmille tekee hyvää nähdä aurinkoa. **8** Niin, jos ihminen elää vuosia paljonkin, iloitkoon hän niistä kaikista, mutta muistakoon pimeitä päiviä, sillä niitä tulee paljon. Kaikki, mikä tulee, on turhuutta. **9** Iloitse, nuorukainen, nuoruudessasi, ja sydämesi ilahuttakoon sinua nuoruusikäsi päivinä. Vaella sydämesi teitä ja silmiesi halun mukaan; mutta tiedä: Jumala tuo sinut tuomiolle kaikesta tästä. **10** Karkoita suru sydäkestäsi ja torju kärsimys ruumiistasi, sillä nuoruus ja aamurusko ovat turhuutta.

10 Myrkkykärpäset saavat haiseamaan ja käymään voiteentekijän voiteen. Pieni tyhmyys painaa enemmän kuin viisaus ja kunnia. **2** Viisaan sydän vetää oikealle, tyhmän vasemmalle. **3** Tietä käydessäkin puuttuu tyhmältä miettä: jokaiselle hän ilmaisee olevansa tyhmä. **4** Jos hallitsijassa nousee viha sinua kohtaan, niin älä jätä paikkaasi; sillä sävyisys pidättää suurista synneistä. **5** On onnettomuus se, minkä olen nähtyn auringon alla, vallanpitäjästä lähtenyt erehdys: **6** tyhmyys asetetaan arvon korkeaksiin, ja rikkaita saavat istua alhaalla. **7** Minä olen nähtyn palvelijat hevosten selässä ja ruhintaan kävelemässä kuin palvelijat maassa. **8** Joka kuopan kaivaa, se siihen putoaa; joka muuria purkaa, sitä puree käärme. **9** Joka kiviä louhii, se niihin loukkaantuu; joka puita halkoo, se joutuu siinä vaaraan. **10** Jos rauta on tylsynyt eikä teränsuuta tahkota, täytyy ponnistaa voimia; mutta hyödyllinen kuntoonpano on viisautta. **11** Jos käärme puree silloin, kun sitä ei ole lumottu, ei lumojalla ole hyötyä taidostaan. **12** Sanat viisaan suusta saavat suosiota, mutta tyhmän nielevät hänen omat huulensa. **13** Hänen suunsa sanain alku on tyhmyyttä, ja hänen puheensa loppu pahaa mielettömyyttä. **14** Tyhmä puhuu paljon; mutta ihminen ei tiedä, mitä tuleva on. Ja kuka ilmaisee hänen, mitä hänen jälkeensä tulee? **15** Oma vaivannäkö väsyttää tyhmän, joka ei osaa kaupunkiin kaata kulkea. **16** Voi sinua, maa, jolla on kuninkaana poikanen ja jonka ruhtinaat jo aamulla aterioita pitävät! **17** Onnellinen sinä, maa, jolla on jaloskuinen kuningas ja jonka ruhtinaat pitävät aterioita oikeaan aikaan, miehekästä eikä juopotellen! **18** Missä laiskuus on, siinä vuolaiset vaipuvat; ja missä kädet velttoina riippuvat, tippuu huoneeseen vettä. **19** Hauskuudeksi ateria laitetaan, ja viini ilahuttaa elämän; mutta raha kaiken hankkii. **20** Älä ajatuksissaan kiroile kuningasta, äläkä makuukammiossasiakaan kiroile rikasta, sillä taivaan linnut kuljettavat sinun ääniesi ja siivelliset ilmaisevat sinun sanasi.

11 Lähetä leipäsi vettien yli, sillä ajan pitkään sinä saat sen jälleen. **2** Anna osa seitsemälle, kahdeksallekin, sillä et tiedä, mitä onnettomuutta voi tulla maahan. **3** Jos pilvet tulevat täyneen sadetta, valavat ne sen maahan. Ja jos puu kaatuu etelää

12 Ja muista Luojaasi nuoruudessasi, ennenkuin pahat päivät tulevat ja joutuvat ne vuodet, joista olet sanova: **2** "Nämä eivät minua miellytä"; ennenkuin pimenee aurinko, päivänvalo, kuu ja tähdet, ja pilvet palajavat sateen jälkeenkin- **3** jolloin huoneen vartijat vapisevat ja voiman miehet kävät koukkuisiksi ja jauhajanaiset ovat joutuilaina, kun ovat menneet vähiin, ja akkunoista-kurkistelijat jäävät pimeään, **4** ja kadulle vievät ovet sulkeutuvat ja myllyn ääni heikkenee ja noustaan linnun lauluun ja kaikki laulun tyttäret hiljentyvät; **5** myös peljätään mäkiä, ja tiellä on kauhuja, ja mantelipuu kukkii, ja heinäsirkka kulkee kankeasti, ja kapriisinnuppu on tehoton; sillä ihminen menee iankaikkiseen majaan, ja valittajat kiertelevät kaduilla- **6** ennenkuin hopealanka katkeaa ja kultamalja särkyy ja vesiastia rikkoutuu lähteellä ja ammennuspyörä särkyneenä putoaa kaivoon. **7** Ja tomu palajaa maahan, niinkuin on ollutkin, ja henki palajaa Jumalan tykö, joka sen on antanutkin. **8** Turhuksien turhuus, sanoi saarnaaja; kaikki on turhuutta! **9** Sen lisäksi, että saarnaaja oli viisas, hän myös opetti kansalle tietoa, punnitsi, harkitsi ja sommitteli sananlaskuja paljon. **10** Saarnaaja koki löytää kelvollisia sanoja, oikeassa mielessä kirjoitetuja, totuuden sanoja. **11** Viisitten sanat ovat kuin tutkaimet ja kootut lauseet kuin isketyt naulat; ne ovat saman Paimenen antamia. **12** Ja vielä näiden lisäksi: Poikani, ota varoituksesta vaari; paljolla kirjaintekemisellä ei ole loppua, ja paljo tutkistelu väsyttää ruumiini. **13** Loppusana kaikesta, mitä on kuultu, on tämä: Pelkää Jumalaa ja pidä hänen kaskynsä, sillä niin tulee jokaisen ihmisen tehdä. **14** Sillä Jumala tuo kaikki teot tuomiolle, joka kohtaa kaikkea salassa olevaa, olkoon se hyvä tai pahaa.

Laulujen laulu

1 Salomon korkea veisu. 2 Hän suudelkoon minua suunsa suudelmilla. Sillä sinun rakkautesi on suloisempi kuin viini. 3 Suloinen on voiteittesi tuoksu, vuodatettu öljy on sinun nimesi; sentähden sinua nuoret naiset rakastavat. 4 Vedä minut mukaasi, rientääämme! Kuningas on tuonut minut kammioihinsa. Me riemuitsemme ja iloitsemme sinusta, me ylistämme sinun rakkauttasi enemmän kuin viiniä; syystä he sinua rakastavat. 5 "Minä olen musta, mutta ihana, te Jerusalemin tyttäret, kuin Keedarin teltat, kuin Salomon seinäverhot. 6 Älkää katsoko sitä, että minä olen musta, päivän paahtama. Äitini pojat vihastuvat minuun, panivat minut viinitarhain vartijaksi-omaa viinitarhaani en vartioinut." 7 "Sano minulle sinä, jota sieluni rakastaa, missä laumaasi paimennat, missä annat sen keskipäivällä levätä. Miksi minä hunnututtuna joutuisin sinun toveriesi laumain luo!" 8 "Jos et sitä tiedä, sinä naisista kaunein, käy lammasten jälkiä ja kaitse vohliasi painteiden telittapaikoilla." 9 "Tammaani, joka on faraon vaunujen edessä, sinut, armaani, vertaan. 10 Ihanat ovat sinun poskesi käätyinensä, kaulasi helminauhoinensa. 11 Me teemme sinulle kultakäädyt ynnä hopeasta niihin nastat." 12 "Kuninkaan istuessa pöydässään tuoksui minun nardukseni kaiken aikaa. 13 Rakkaani on minulle mirhakimppu, joka rintojeni välissä lepää. 14 Rakkaani on kooferkukka-tertu Een-Gedin viinitarhoista." 15 "Katso, kaunis sinä olet, armaani; katsos, kaunis olet, silmäsi ovat kyyhkyläiset." 16 "Katso, kaunis sinä olet, rakkaani; kuinka suloinen, kuinka vihanta on vuoteemme! 17 Huoneittemme seininä ovat setripuut, kattonamme kypressit."

2 "Minä olen Saaronin kukkanen, olen laaksojen lilja." 2 "Niinkuin lilja orjantappurain keskellä, niin on minun armaani neitosten keskellä." 3 "Niinkuin omenapuu metsäpuitten keskellä, niin on minun rakkaani nuorukaisten keskellä; minä halajan istua sen varjossa, ja sen hedelmä on minun suussani makea. 4 Hän on vienyt minut viinimajaan; rakkauks on hänen lippunsa minun ylläni. 5 Vahvistakaan minua rypälekkauilla, virvoittakaan minua omenilla, sillä minä olen rakkaudesta sairas." 6 Hänen vasen kätensä on minun pääni alla, ja hänen oikea kätensä halaa minua. 7 Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttäret, gasellien tai kedon peurojen kautta: älkää herätelkö, älkää häirikitö rakkautta, ennenkuin se itse haluaa. 8 Kuule! Rakkaani tulee! Katso, tuolla hän tulee hyppien vuorilla, kiitäänekkulolla. 9 Rakkaani on gasellin kaltainen tai nuoren peuran. Katso, tuolla hän seisoo seinämme takana, katsellen ikkunasta sisään, kurkistellen ristikoista. 10 Rakkaani lausuu ja sanoo minulle: "Nouse, armaani,

sinä kaunoiseni, ja tule. 11 Sillä katso, talvi on väistynyt, sateet ovat ohitse, ovat menneet menojaan.

12 Kukkaset ovat puhjenneet maahan, laulun aika on tullut, ja metsäkyyhkisen ääni kuuluu maassamme. 13 Viinunpuu tekee keväthedelmää, viiniköynnökset ovat kukassa ja tuoksuvat. Nouse, armaani, sinä kaunoiseni, ja tule. 14 Kyyhkyiseni, joka piiletti kallionkoloissa, vuorenpengermillä anna minun nähdä kasvosi, anna minun kuulla äänesi, sillä suloinen on sinun äänesi ja ihanat ovat sinun kasvosi." 15 Ottakaamme ketut kiinni, pienet ketut, jotka viinitarhoja turmelevat, sillä viinitarhamme ovat kukassa. 16 Rakkaani on minun, ja minä hänen-hänen, joka paimentaa liljojen keskellä. 17 Kunnes päivä villeenee ja varjot pakenevat, kiertele, rakkaani, kuin gaselli, kuin nuori peura tuoksuisilla vuorilla.

3 Yöllä minä vuoteellani etsin häntä, jota minun sieluni rakastaa, minä etsin, mutta en löytänyt häntä. 2 "Minä nousen ja kiertelen kaupunkia, katuja ja toreja, etsin häntä, jota minun sieluni rakastaa." Minä etsin, mutta en löytänyt häntä. 3 Kohtasivat minut vartijat, jotka kaupunkia kiertävät. "Oletteko nähneet häntä, jota minun sieluni rakastaa?" 4 Tuskin olin kulkenut heidän ohitsensa, kun löysin hänet, jota minun sieluni rakastaa; minä tartuin häneen enkä hellittänyt hänestä, ennenkuin olin saatannut hänet äitini taloon, kantajani kammioon. 5 Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttäret, gasellien tai kedon peurojen kautta: älkää herätelkö, älkää häirikitö rakkautta, ennenkuin se itse haluaa. 6 Mikä tuolla tulee erämaasta kuin savupatsaat, tuoksutten mirhalta ja suitsukkeelta, kaikkinaisilta kauppinia hajujauheilta? 7 Katso, siinä on Salomon kanttuoli ja sen ympärillä kuusikymmentä urhoa, Israelin urhoja, 8 kaikki miekkamiehiä, sotaan harjoitettuja; jokaisella on miekka kupeellansa öitten kauhuja vastaan. 9 Kuningas Salomo teetti itsellensä kanttuolin Libanonin puista. 10 Sen patsaat hän teetti hopeasta, sen selustan kullasta, sen istuimen purppurasta; sisältä sen koristeli Jerusalemin tyttärien rakkaus. 11 Tulkaa ulos, Sionin tyttäret, ja katsokaa kuningas Salomoa, katsokaa kruunua, jolla hänen äitinsä hänet kruunasi hänen hääpäivänänsä, hänen sydämensä ilonpäivänä.

4 "Katso, kaunis sinä olet, armaani; katsos, kaunis sinä olet. Kyyhkyläiset ovat sinun silmäsi huntusi takana; sinun hiuksesi ovat kuin vuohilauma, joka laskeutuu Gileadin vuorilta. 2 Sinun hampaasi ovat kuin lauma kerittyjä lampaita, pesosta nousseita, kaikilla kaksoiset, ei yhtäkään karitsatonta. 3 Kuin punainen nauha ovat sinun huulesi, ja suusi on suloinen; kuin granaattiomena, kypsyttää halkeileva, on sinun ohimosi huntusi takana. 4 Sinun kaulasi on niinkuin Daavidin torni, linnaksi rakennettu; tuhat kilpeä riippuu

siinä, urhojen varustuksia kaikkia. 5 Sinun rintasi ovat ja punainen, kymmentä tuhatta jalompi. 11 Hänen kuin kaksi nuorta peuraa, kuin gasellin kaksoiset, jotka päänsä on kultaa, puhtainta kultaa, hänen kiharansa käyvät laitumella liljain keskellä. 6 Siksi kunnes päivä kuin palmunlehvät, mustat kuin kaarne. 12 Hänen viilenee ja varjot pakenevat, minä käyn mirhavuorelle silmänsä ovat kuin kyyhkiset vesipurojen partaalla, ja suitsukekkukkulalle. 7 Kaikin olet kaunis, armaani, jotka ovat maidossa kylpeneet ja istuvat runsauden ei ole sinussa ainoataakaan virheä." 8 "Tule kanssani ääressä. 13 Hänen poskensa ovat kuin balsamilava, kuin Libanonilta, sinä morsiameni, tule kanssani Libanonilta. höystesäiliöt; hänen huulensa ovat liljat, ne tiukkuvat Lähde pois Amanan huipulta, Senirin ja Hermonin sulaa mirhaa. 14 Hänen käsivartensa ovat kultatangot, huipuita, leijonain leposijoilta ja pantterien vuorilta." 9 kryssoliittejä täynnä. Hänen lantionsa on norsunluinen "Olet lumonnut minut, siskoni, morsiameni, lumonnut taideteos, safiireilla peitetty. 15 Hänen jalkansa ovat minut yhdellä ainoalla silmäyksellä, yhdellä ainoalla kaulakoristeesi käädyllä. 10 Kuinka ihana onkaan sinun rakkautesi, siskoni, morsiameni! Kuinka paljon sulosemпи viiniä on sinun rakkautesi, sulosemпи kaikkia balsameja sinun voiteitse tuoksu! 11 Sinun huulesi tiukkuvat hunajaa, morsiameni; mesi ja maito on sinun kielesi alla, ja sinun vaatteitesi tuoksu on kuin Libanonin tuoksu." 12 "Suljettu yröttitarha on siskoni, morsiameni, suljettu kaivo, lukittu lähde. 13 Sinä versot kuin paratiisi, jossa on granaattiomenia ynnä kalliita hedelmiä, koofer-kukkia ja narduksia, 14 nardusta ja sahramia, kalmoruokoa ja kanelia ynnä kaikkinaisia suitsukeputa, mirhaa ja aloeta ynnä kaikkinaisia parhaita balsamikasveja. 15 Sinä olet yröttitarhojen lähde, elävien vettien kaivo, Libanonilta virtaavaisten." 16 "Heräjä, pohjatuuli, tule, etelätuuli; puhalla yröttitarhaani, että sen balsamituoksut tulvahtaisivat. Tulkoon puutarhaansa rakkaani ja syököön sen kalliita hedelmiä."

5 "Minä tulen yröttitarhaani, siskoni, morsiameni; minä poimin mirhani ja balsamini, minä syön mesileipäni ja hunajani, juon viinini ja maitoni." Syökää, ystävä, juokaa ja juopukaa rakkaudesta. 2 Minä nukuin, mutta minun sydämeni valvoi. Kuule, rakkaani kolkuttaa: "Avaa minulle, siskoseni, armaani, kyyhkyseni, puhtoiseni. Sillä pääni on kastettä täynnä, kiharani yön pisaroita." 3 "Olen ihokkaani riisunut; pukisinko sen päälleni enää? Olen jalkani pessyt; tahraisinko ne taas?" 4 Rakkaani pisti kätensä ovenreiästää sisään. Silloin minun sydämeni liikkui häntä kohden; 5 minä nousin avaamaan rakkaalleni, ja minun käteni tiukkuivat mirhaa, sormeni sulaa mirhaa salvan kädensijoihin. 6 Minä avasin rakkaalleni, mutta rakkaani oli kadonnut, mennyt menojaan. Hänen puhuessaan oli sieluni vallannut hämmennys. Minä etsin häntä, mutta en häntä löytänyt; minä huusin häntä, mutta ei häntä minulle vastannut. 7 Kohtasivat minut vartijat, jotka kaupunkia kiertävät, he löivät minua ja haavoittivat minut; päälysharson riistivät yltäni muurien vartijat. 8 "Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttären: jos löydätte rakkaani, mitä hänenne sanotte? Sanokaa, että minä olen rakkaudesta sairas." 9 "Mitä on sinun rakkaasi muita parempi, sinä naisista kaunein? Mitä on sinun rakkaasi muita parempi, ettäss meitä näin vannotat?" 10 "Minun rakkaani on valkoinen

6 "Minne on mennyt rakkaasi, sinä naisista kaunein?

Kunne on käentyntä rakkaasi? Etsikäämme häntä yhdessä." 2 "Rakkaani on mennyt yröttitarhaansa, balsamilavojen luo, painamentamaan yröttitarhoissa ja liljoja poimimaan. 3 Minä olen rakkaani oma, ja rakkaani on minun-hän, joka painettaa liljojen keskellä." 4 "Kaunis kuin Tirsa olet sinä, armaani, suloinen kuin Jerusalem, peljättävä kuin sotajoukot. 5 Käännä pois silmäsi minusta, sillä ne kiehotavat minut. Sinun hiuksesi ovat kuin vuohilauma, joka laskeutuu Gileadilta. 6 Sinun hampaasi ovat kuin lauma uuhia, pesosta nousseita, kaikilla kaksoiset, ei yhtäkään karitsatonta. 7 Kuin granaattiomena, kypsyttäään halkeileva, on sinun ohimosi huntusi takana. 8 Kuusikymmentä on kuningatarta ja kahdeksankymmentä sivuvaimoa ja nuoria naisia ilman määrää: 9 yksi ainoa on minun kyyhkyseni, puhtoiseni, äitinsä ainokainen, synnyttäjänsä valio. Neitoiset hänet nähdessään kiittävät hänen onneansa, kuningattaret ja sivuvaimot ylistävät häntä." 10 "Kuka on neito, joka ylenee kuin aamunkoi, kauniina kuin kuu, kirkkaana kuin päivänpaiste, peljättäväni kuin sotajoukot?" 11 "Pähkinätarhaan minä menin katselemaan laakson vihreyttä, katsomaan, joko viiniköynnös versoo, joko kukkivat granaattipuut. 12 Aavistamattani asetti sieluni minut jalon kansani vaunuihin." 13 "Palaja, palaja, suulemitar! Palaja, palaja, ihaillacsemme sinua!" "Mitä ihailette suulemittareissa, katsellette hänen asekarkellossaan?"

7 "Kuinka kauniisti asteleet kengissäsi, sinä ruhtinaan tytär! Sinun lanteesi kaartuvat kuin kaulakorut, taiturin käten tekemät. 2 Sinun povesi on ympyräinen malja, josta sekoviini älköön puuttuko; sinun uumasi on nisukeko, liljojen ympäröimä. 3 Sinun rintasi ovat kuin kaksi nuorta peuraa, kuin gasellin kaksoiset. 4 Sinun kaulasi on kuin norsunluinen torni. Sinun silmäsi kuin Hesbonin lammikot Bat-Rabbimin portin luona; sinun nenäsi on kuin Libanonin torni, joka katsoo

Damaskoon pään. 5 Sinun pääsi kohoaa kuin Karmel, sinun pääsi palmikot ovat kuin purppura; niihin pauloihin on kuningas kiedottu." 6 "Kuinka kaunis olet, kuinka suloinen, sinä rakkauks, riemuinesi! - 7 Sinun vartesi on kuin palmupuu, ja sinun rintasi niinkuin rypäleet. 8 Minä ajattelin: nousen palmupuuhun, tartun sen oksiin; olkoot silloin rintasi niinkuin viinirypäleet ja henkesi tuoksu kuin omenain tuoksu. 9 Ja olkoon suusi kuin jalo viini." "Viini, joka helposti valahtaa rakkaaseeni ja kostuttaa nukkuvien huulet! 10 Minä olen rakkaani oma, ja minuun on hänen halunsa." 11 "Tule, rakkaani, lähtekäämme maalle, kyliin yöpykäämme. 12 Käykäämme varhain viinitarhoihin katsomaan, joko viiniköynnös versoo ja ummut aukeavat, joko kukkivat granaattipuut. Siellä annan sinulle rakkauteni. 13 Lemmenmarjat tuoksuvat, ja oviemme edessä kasvavat kaikkinaiset kallit hedelmät, uudet ja vanhat: sinulle, rakkaani, olen ne säästännyt."

8 "Olisitpa kuin oma veljeni, äitini rintoja imenyt!

Tapaisin sinut ulkona, sinua suutelisin, eikä minua kukaan halveksuisi. 2 Minä johdattaisin sinut, veisin äitimi taloon, ja hän neuvoisi minua. Minä antaisin mausteviiniä juodaksesi, granaattiomenani mehua." 3 Hänen vasen kätensä on minun pääni alla, ja hänen oikea kätensä halaa minua. 4 Minä vannotan teitä, te Jerusalemin tyttären: älkää herätelkö, älkää häiritkö rakkautta, ennenkuin se itse haluaa. 5 Kuka tuolla tulee erämaasta rakkaaseensa nojaten? "Omenapuun alla sinut herätin. Siellä sai sinut äitisi kerran, siellä sai sinut emosi. 6 Pane minut sinetiksi sydämillesi, sinetiksi käsivarrellesi. Sillä rakkaus on väkevä kuin kuolema, tuima kuin tuonela on sen kiivaus, sen hehku on tulen hehku, on Herran liekki. (*Sheol h7585*) 7 Eivät suuret vedet voi rakkautta sammuttaa, eivät virrat sitä tulvaansa upottaa. Jos joku tarjoaisi kaikki talonsa tavarat rakkauden hinnaksi, häntä vain halveksuttaisiin." 8 "Meillä on pieni sisko, jolla ei vielä ole rintoja. Mitä teemme sis kollemme sinä päivänä, jona häntä kysytään? 9 Jos hän on muuri, rakennamme sille hopeasta harjan; jos hän on ovi, sen setrilaudalla suljemme." 10 "Minä olen muuri, ja rintani ovat kuin tornit; vaan nyt olen hänen silmissään niinkuin antautuvainen." 11 "Salomolla on viinitarha Baal-Haamonissa; hän on jättänyt viinitarhan vartijoiden huostaan; sen hedelmistä saisi tuhat hopeasekelia. 12 Minun viinitarhani on minun omassa hallussani. Sinulle, Salomo, tulkoot ne tuhat, ja sen hedelmän vartijoille kaksisataa." 13 "Sinä yröttitarhain asujatar, toverit kuuntelevat ääntäsi; anna minun sitä kuulla." 14 "Riennä, rakkaani, kuin gaselli, kuin nuori peura balsamivuorille."

Jesajan

1 Jesajan, Aamoksen pojantähti, näky, jonka hän näki Juudasta ja Jerusalemistä Ussian, Jootamin, Aahaan ja Hiskian, Juudan kuningasten, päävinä. **2** Kuulkaa, taivaat, ota korviisi, maa, sillä Herra puhuu: Minä kasvatin lapsia, sain heidät suuriksi, mutta he luopuvat minusta. **3** Härkä tuntiessä omistajansa ja aasi isäntänsä seimen; mutta Israel ei tunne, minun kansani ei ymmärrä. **4** Voi syntistä sukua, raskaasti rikkonutta kansaa, pahantekijän siementä, kelvottomia lapsia! He ovat hyljänneet Herran, pitäneet Israelin Pyhäät pilkkanaansa, he ovat kääntyneet pois. **5** Mihin pitäisi teitä vielä lyödä, kun yhä jatkatte luopumustanne? Koko päätä on kipeä, koko sydän sairas. **6** Kantapäästä kiireeseen asti ei ole tervettä paikkaa, ainoastaan haavoja, mustelmia ja vereksiä lyömiä, joita ei ole puserrettu, ei sidottu eikä öljyllä pehmitetty. **7** Teidän maanne on autiona, teidän kaupunkinne ovat tulella poltetut; teidän peltosuojaanne syöväät muukalaiset silmäinne edessä; ne ovat autoina niinkuin ainakin muukalaisen hävittämät. **8** Jäljellä on tytär Siion yksinänsä niinkuin maja viinitarhassa, niinkuin lehvämaja kurkkumaassa, niinkuin saarrettu kaupunki. **9** Elle herra Sebaot olisi jättänyt meistä jäännöstä, olisi meidän käynyt pian kuin Sodoman, olisimme tulleet Gomorran kaltaisiksi. **10** Kuulkaa Herran sana, te Sodoman päämiehet, ota korviisi meidän Jumalamme opetus, sinä Gomorran kansa. **11** Mitä ovat minulle teidän paljot teurasuhrinne? sanoo Herra. Minä olen kyllästynyt oinas-polttouhreihin ja juottovaskikin rasvaan. Mullikkain, karitsain ja kauristen vereen minä en mielisty. **12** Kun te tulette minun kasvojeni eteen, kuka sitä teiltä vaatii-minun esikartanoitteen tallaamista? **13** Älkää enää tuoko minulle turhaa ruokauhria; suitsutus on minulle kauhistus. En kärsi uuttakuuta enkä sapattia, en kokouksen kuuluttamista, en väryyttää ynnä juhlakokousta. **14** Minun sieluni vihaa teidän uusiakuitanne ja juhla-aikojanne; ne ovat käyneet minulle kuormaksi, jota kantamaan olen väsynyt. **15** Kun te ojennatte käsiänne, minä peitän silmäni teiltä; vaikka kuinka paljon rukoilisitte, minä en kuule: teidän käteneen ovat verta täynnä. **16** Peseytykää, puhdistautu kaappa; pankkaa pois pahat tekoneen minun silmäini edestä, lataatkaa pahaa tekemästä. **17** Oppikaa tekemään hyvää; harrastakaan oikeutta, ojentakaa väkiraltaista, hankkikaa orolle oikeus, ajakaa lesken asiaa. **18** Niin tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppurapunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi. **19** Jos suostutte ja olette kuulaiset, niin te saatte syödä maan hyvyyttä; **20** mutta jos vastustatte ja niskoittelette, niin miekka syö teidät. Sillä Herran suu on puhunut. **21** Voi, kuinka onkaan

portoksi tullut uskollinen kaupunki! Se oli täynnä oikeutta, siellä asui vanhurskaus, mutta nyt murhamiehet. **22**

Sinun hopeasi on kuonaksi käynyt, jaloviini siellä laimennettu. **23** Sinun päämiehesi ovat niskureita ja varkaiden tovereita; kaikki he lahuksia rakastavat ja palkkoja tavoittelevat; eivät he hanki orolle oikeutta, lesken asia ei pääse heidän eteenä. **24** Sentähden sanoo Herra, Herra Sebaot, Israelin Väkevä: Voi! Minä viihdytin vihani vastustajissani, minä kostan vihollisillemi; **25** minä käännän käteni sinua vastaan ja puhdistan sinusta kuonan niinkuin lipeällä ja poistan sinusta kaiken lyijyn. **26** Ja minä palautan sinun tuumarisi muinaiselleen ja sinun neuvonantajasi sellaisiksi, kuin alkuaan olivat. Sitten sinua kutsutaan "vanhurskaiden linnaksi", "uskolliseksi kaupungiksi". **27** Siion lunastetaan oikeudella ja sen kääntyneet vanhurskaudella. **28** Mutta luopiot ja syntiset saavat kaikki turmion, ja ne, jotka hylkäävät Herran, hukkuvat. **29** Sillä he saavat häpeän niistä tammista, joita te himoitsitte, ja pettymyksen puutarhoista, jotka te valitsitte. **30** Sillä teidän käy kuin tammen, jonka lehdet lakastuvat, ja kuin puutarhan, joka on vaille vettä. **31** Ja mahtaja tulee rohtimeksi ja hänen tekonsa kipinäksi, ja molemmat palavat yhdessä, eikä ole sammittajaa.

2 Sana, jonka Jesaja, Aamoksen poika, näki Juudasta ja Jerusalemistä. **2** Aikojen lopussa on Herran temppelin vuori seisova vahvana, ylimmäisenä vuorista, kukkuloista korkeimpana, ja kaikki pakanakansat virtaavat sinne. **3** Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: "Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan temppeliin, että hän opettaisi meille teitänsä ja me vaeltaisimme hänen polkujansa; sillä Siionista lähee laki, Jerusalemistä Herran sana". **4** Ja hän tuomitsee pakanakansojen kesken, säätää oikeutta monille kansoille. Niin he takovat miekkansa vantaiksi ja keihäänsä vesureiksi; kansa ei nostaa miekkaa kansaa vastaan, eivätkä he enää opettele sotimaan. **5** Jaakobin heimo, tulkaa, vaeltaakaamme Herran valkeudessa. **6** Sillä sinä olet hyljäntynyt kansasi, Jaakobin heimon, koska he ovat täynnä Idän menoja, täynnä ennustelijoita niinkuin filistealaiset, ja lyövät kättä muukalaisen kanssa. **7** Heidän maansa tuli täyneen hopeata ja kultaa, eikä heidän aarteillaan ole määrä; heidän maansa tuli täyneen hevosia, eikä heidän vaunuillaan ole määrä. **8** Heidän maansa tuli täyneen epäjumalia, he kumartavat kättensä tekona, sitä, minkä heidän sormensa ovat tehneet. **9** Silloin ihmisen masentuu ja mies painuu maahan, mutta älä anna heille anteeksi. **10** Mene kallion kätköön, piiloudu maan peittoon Herran kauhua ja hänen valtansa kirkkautta pakoon. **11** Ihmisten ylpeät silmät painuvat maahan, miesten korskeus masentuu, ja sinä päivänä Herra yksinänsä on korkea. **12** Sillä Herran

Sebaotin päivä kohtaa kaikkea ylpeää ja korskeata minun kansaani ja ruhjoa kurjen kasvot? sanoo Herra, ja kaikkea ylhäistä, niin että se maahan painuu, 13 Herra Sebaot. 16 Ja Herra sanoi: Koska Siionin kaikkia Libanonin setripuita, noita korkeita ja ylhäisiä, tyttäret korskeilevat, kulkevat kaula kenossa ja silmillään kaikkia Baasanin tammia, 14 kaikkia korkeita vuoria ja vilkuilleen, astua sipsuttelevat ja nilkkarenkaitaan kaikkia ylhäisiä kukkuloita, 15 kaikkia korkeita tornuja kiliilevat, 17 tekee Herra Sionin tytärten päälaen ja kaikkia vahvoja muureja, 16 kaikkia Tarsin-laijova rupiseksi, ja Herra paljastaa heidän häpynsä. 18 Sinä ja kaikkea kallista ja ihanaa. 17 Silloin masentuu päivänä Herra poistaa koreat nilkkarenkaat, otsanauhat, ihmisten yleys, ja miesten korskeus painuu maahan, puolikuorut, 19 korvarenkaat, rannerenkaat, hunnut, ja sinä päivänä Herra yksinänsä on korkea. 18 Mutta 20 juhlapäähineet, jalkakädyt, koruyöt, hajupullot, epäjumalat katoavat kaikki tyyni. 19 Silloin mennään taikahelyt, 21 sormukset, nenärenkaat, 22 juhlavaatteet, kallioluoilija maakuoppiin Herran kauhua ja hänen kaavut, vaipat, kukkarot, 23 kuvastimet, aivinapaidat, valtansa kirkkautta pakoon, kun hän nousee maata käärrelakit ja päälysharsot. 24 Silloin tulee tuoksun kauhistuttamaan. 20 Sinä päivänä ihmiset viskaavat sijaan löyhäkä, vyön sijaan nuora, käherretyn tukan sijaan pois myyrille ja yököille hopea- ja kultajumalansa, jotka kaljuus, korupuvun sijaan säkkiverho, kauneuden sijaan he ovat tehneet kumarrettaviksensa. 21 Ja he menevät polttomerkki. 25 Sinun miehesi kaatuivat miekkaan ja vuorenrotkoihin ja kallionkoloihin Herran kauhua ja sinun sankarisi sotaan. 26 Ja Siionin portit valittavat ja hänen valtansa kirkkautta pakoon, kun hän nousee vaikeroivat, ja työtyhjänä hän istuu maassa.

maata kauhistuttamaan. 22 Luopukaa siis ihmisistä,

joilla on vain henkäys sieraimissa, sillä minkä arvoiset

he ovat!

4 Sinä päivänä seitsemän naista tarttuu yhteen mieheen sanoen: "Me syömmme omaa leipäämme ja vaatetamme itsemme omilla vaatteilla, kunhan vain

3 Sillä katsko, Herra, Herra Sebaot ottaa pois meidät otetaan sinun nimiisi; poista meidän häpäämme". Jerusalemilta ja Juudalta varan ja turvan, 2 Sinä päivänä on Herran vesa oleva Israelin pelastuneille kaiken leivänvaran ja kaiken vedenvaran, 2 kaunistus ja kunnia ja maan hedelmä heille korkeus sankarin ja soturin, tuomarin ja profeetan, tietäjän ja loisto. 3 Ja ne, jotka Siionissa ovat säilyneet ja ja vanhimman, 3 viidenkymmenenpäämiehen ja Jerusalemissa jäljelle jääneet, kutsutaan pyhiksi, kaikki, arvomiehen, neuvonantajan, taitoniekan ja taikurin. jotka ovat kirjoitetut Jerusalemissa elävien lukuun- 4 4 Ja minä panen nuorukaiset heille päämiehiksi, ja sillä kun Herra on pessyt pois Siionin tytärten saastan pahankuriset hallitsevat heitä. 5 Kansassa sortaa ja huuoton Jerusalemistä sen verenviat tuomion ja kukin toistaan, jokainen lähimmäistään; nuorukainen puhdistuksen hengellä. 5 Ja Herra iuo Siionin vuorelle rehentelee vanhusta vastaan, halpa-arvoinen arvollista koko asuinsijansa ylle ja sen juhlakokousten ylle pilven vastaan. 6 Kun veli tarttuu veljeensä isänsä päävän ajaksi ja savun ynnä tulenliekin hohteen yöksi, talossa sanoen: "Sinulla on vielä vaatteet, rupea sillä kaiken kirkkauden yllä on oleva peite 6 ja verho ruhtinaaksemme ja ota huostaasi tämä raunioläjä", varjoamassa päivän helteeltä sekä turvaamassa ja 7 niin tämä sinä päivänä korottaa äänensä sanoen: suojaamassa rajuilmalta ja sateelta.

"Ei minusta ole haavoja sitomaan; ei ole minun talossani leipää, ei vaatetta, älkää panko minua kisansa ruhtinaaksi". 8 Sillä Jerusalemin kaatuu ja Juuda kukistuu, koska heidän kielensä ja heidän tekonsa ovat Herraa vastaan ja he uhittelevat hänen kunniansa kasvoja. 9 Heidän kasvojensa hahmo todistaa heitä vastaan; syntinsä he tuovat julki niinkuin sodomalaiset, he eivät niitä salaa. Voi heitä! Itsellensä he pahaa tekevät. 10 Sanokaa hurskaasta, että hänen käy hyvin, sillä he saavat nauttia tekojensa hedelmää. 11 Voi jumalonta! Hänen käy pahoin, sillä hänen kättensä teot maksetaan hänelle. 12 Minun kansani käskijät ovat lapsia, ja naiset sitä hallitsevat. Kansani, sinun johtajasi ovat eksyttäjiä, he ovat hämmennäneet sinun polkujesi suunnan. 13 Herra asettuu käymään oikeutta, nousee kansoja tuomitsemaan. 14 Herra käy tuomiolle kansansa vanhinten ja sen päämiesten kanssa: Te olette raiksanneet viinitarhan; teidän taloissanne on kurjilta ryöstettyä tavaraa. 15 Kuinka saatatte runnella

5 Minä laulan ystävästääni, laulan rakkaani laulun hänen viinitarhastaan. Ystävälläni oli viinitarha lihavalla vuorenrinteellä. 2 Hän kuokki ja kivesi sen ja istutti siihen jaloja köynnöksiä, rakensi sen keskelle tornin ja hakkasi sinne myös kuurnan. Ja hän odotti sen kasvavan rypäleitä, mutta se kasvoi villimarjoja. 3 Ja nyt, te Jerusalemin asukkaat ja Juudan miehet, tuomitkaa minun ja minun viinitarhani väillä. 4 Mitä olisi viinitarhalleen vielä ollut tehtävä, jota en olisi sille tehnyt? Miksi se kasvoi villimarjoja, kun minä odotin sen kasvavan rypäleitä? 5 Mutta nyt minä ilmoitan teille, mitä teen viinitarhallei: minä poistan siitä aidan, niin että se jää hävitettäväksi, särjen siitä muurin, niin että se jää tallattavaksi. 6 Minä hävitän sen: ei sitä enää vesota eikä kuokita, vaan se on kasvava ohdaketta ja orjantappuraa, ja minä kiellän pilvet sille vettä satamasta. 7 Sillä Israelin heimo on Herran Sebaotin viinitarha, ja Juudan miehet ovat hänen ilo-istutuksensa. Ja hän odotti oikeutta,

mutta katso, tuli oikeuttomuus, ja vanhurskautta, mutta katso, tuli vaikerrus. 8 Voi niitä, jotka liittävät talon tilaan, yhdistävät pellon peltoon, kunnes ei jää enää tilaa ja te yksin asutte maassa! 9 Minun korviini kuului Herran Sebaotin sana: Totisesti, ne monet talot tulevat autoiksi, ne suuret ja kauniit asujattomiksi. 10 Sillä kymmenen auranalaan viinitarhaa on antava yhden bat-mitan, ja hoomerin kylvö on antava eefan. 11 Voi niitä, jotka aamuvarhaisesta väkijuoman jäljessä juoksevat ja iltamyyöhään viipyvät viinistä hehkuvinal! 12 Kanteleet, harput, vaskirummut, huilut ja viinit on heillä pidoissansa, mutta Herran tekova he eivät tarkkaa, eivät näe hänen kättensä töitä. 13 Sentähden minun kansani siirretään maaاستا، sen ylhäiset kärsivät nälkää, ja sen remuava joukko näantyy janoon. 14 Sentähden tuonela levittää kitansa ammolleen, avaa suunsa suunnattomaksi; ja sinne menee sen loisto, sen remuava ja pauhaava joukko, kaikki sen ilonpitäjät. (Sheol h7585) 15 Silloin ihminen masentuu ja mies painuu maahan, maahan painuvat ylpeitten silmät; 16 mutta Herra Sebaot on oleva korkea tuomiossa, pyhä Jumala on oleva pyhä vanhurskaudessa. 17 Ja karitsat käyvät siellä niinkuin laitumillansa, ja vieraat syöttävät rikkaitten rauniosijoja. 18 Voi niitä, jotka vetävät perässänsä rangastusta turhuuden köysillä, synnin palkkaa kuin vaunujen valjalla; 19 niitä, jotka sanovat: "Joutukooin pian hänen tekonsa, että me sen näemme; täytyköön ja tapahtukoon Israelin Pyhän aivoitus, että me sen tiedämme!" 20 Voi niitä, jotka sanovat pahan hyväksi ja hyvän pahaksi, jotka tekevät pimeyden valkeudeksi ja valkeuden pimeydeksi, jotka tekevät karvaan makeaksi ja makean karvaaksi! 21 Voi niitä, jotka ovat viisaita omissa silmissään ja ymmärtäväisä omasta mielestäänsä! 22 Voi niitä, jotka ovat urhoja viinin juonnissa ja aimomiehiä väkijuoman sekoittamisessa, 23 jotka lahjuksesta julistavat syyllisen syyttömäksi ja ottavat oikeuden sitä, joka oikeassa on! 24 Sentähden, niinkuin tulen kieli syö oljet ja kulocheinä raukeaa liekkiin, niin heidän juurensa mätänee, ja heidän kukkansa hajoaa tomuna ilmaan, sillä he ovat ylenkatsonet Herran Sebaotin lain ja pitäneet pilkkanansa Israelin Pyhän sanaa. 25 Sentähden sytti Herran viha hänen kansansa kohtaan: hän ojensi kättensä sitä vastaan ja lõi sitä, niin että vuoret vapisivat ja heidän raatonsa olivat tankiona keskellä katuja. Tästä kaikesta ei hänen vihansa asettunut, vaan hänen kättensä on vielä ojennettuna. 26 Ja hän pystyttää viirin kaukaiselle kansalle ja viheltää sen luokseen maan äärestä. Ja katso, se tulee viipymättä, nopeasti. 27 Ei kukaan heistä väsy eikä kompastu, ei kukaan torku eikä nuku, ei vyö kupeiltä aukene, eikä kengänpaula katkea. 28 Sen nuolet ovat teroitut, sen jouset kaikki jännitetty, sen orhien kaviot ovat kuin pii, ja sen rattaat kuin rajuilma. 29 Sen kiljunta on kuin

naarasleijonan, se kiljuu kuin nuoret jalopeurat, se ärjyy ja tempaa saaliin ja vie sen pois, eikä pelastajaa ole. 30 Se ärjyy sille sinä päivänä, niinkuin meri ärjyy. Silloin tähylään maata, mutta katso, on pimeys, on ahdistus, ja valo on pimennyt sen synkeyteen.

6 Kuningas Ussian kuolinvuotena minä näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät tempelin. 2 Serafit seisovat hänen ympärillään; kullakin oli kuusi siipeä: kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella he peittivät jalkansa, ja kahdella he lensivät. 3 Ja he huusivat toinen toisellensa ja sanoivat: "Pyhä, pyhä, pyhä Herra Sebaot; kaikki maa on täynnä hänen kunniaansa". 4 Ja kynnysten perustukset vapisivat heidän huutonsa äänestä, ja huone täytyyi savulla. 5 Niin minä sanoin: "Voi minua! Minä hukun, sillä minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat näheet kuninkaan, Herran Sebaotin." 6 Silloin lensi minun luokseni yksi serafeista, kädessään hehkuva kivi, jonka hän oli pihdeillä ottanut alttarilta, 7 ja kosketti sillä minun suutani sanoen: "Katso, tämä on koskettanut sinun huuliasi; niin on sinun velkasi poistettu ja syntisi sovitettu". 8 Ja minä kuulin Herran äänen sanovan: "Kenenkä minä lähetän? Kuka menee meidän puolestamme?" Minä sanoin: "Katso, tässä minä olen, lähetä minut". 9 Niin hän sanoi: "Mene ja sano tälle kansalle: 'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö'. 10 Paaduta tämän kansan sydän, koveta sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se näkisi silmillään, ei kuulisi korvillaan, ei ymmärtäisi sydämillään eikä kääntyisi ja parannetuksi tulisi." 11 Mutta minä sanoin: "Kuinka kauaksi aikaa, Herra?" Hän vastasi: "Siihen asti, kunnes kaupungit tulevat autoiksi, asumattomiksi, ja talot tyhjiksi ihmisistä ja pellot on hävitetty erämaaksi; 12 kunnes Herra on karkoitinan ihmiset kauas ja suuri autius tullut keskelle maata. 13 Ja jos siellä on jäljellä kymmenes osa, niin hävitetään vielä sekin. Mutta niinkuin tammesta ja rautatammesta jää kaadettaessa kanto, niin siitäkin: se kanto on pyhä siemen."

7 Aahaan, Jootamin pojat, Ussian pojapojat, Juudan kuninkaan, aikana lähtivät Resin, Aramin kuningas, ja Pekah, Remaljan poika, Israelin kuningas, sotimaan Jerusalemia vastaan, mutta he eivät voineet valloittaa sitä. 2 Ja kun Daavidin huoneelle ilmoitettiin sanoma: "Aram on leirytynyt Efraimiin", niin kuninkaan ja hänen kansansa sydän vapisi, niinkuin metsän puut vapisevat tulessa. 3 Silloin Herra sanoi Jesajalle: "Mene Aahasta vastaan, sinä ja sinun poikasi Sear-Jaasub, Ylälammikon vesijohdon päähän, Vanuttajankedon tielle, 4 ja sano hännelle: Ole varuillasi ja pysy rauhallisena, älä pelkää, älköönkä sydämesi säikkykö noita kahta savuavaa

kekäleenpätkää: Resinin ja Aramin ynnä Remaljan Samarian saalis Assurin kuninkaan eteen." 5 Ja Herra pojat vihanvimmamaa. 5 Koska Aram, Efraim ja Remaljan puhui jälleen minulle ja sanoi: 6 "Koska tämä kansa ovat hankkineet pahaa sinua vastaan sanoen: 6 'Lähtekäämme Juudaa vastaan, täyttääkäämme se ja halveksi Siiloan hiljaa virtaavia vesia ja iloitsee Resinin kauhulla, vallatkaamme se itsellemme ja asettakaamme ja Remaljan pojant kanssa, 7 niin katso, sentähden sinne kuninkaaksi Taabalini poika', 7 niin sanoo Herra, ja suuret: Assurin kuninkaaja ja kaiken hänen kunniansa; Herra näin: Ei se onnistu, eikä se tapahdu. 8 Sillä ja suuret: Assurin kuninkaaja ja kaiken hänen kunniansa; ja Aramin pää on Damasko, ja Damaskon pää on Resin- ja Remaljan pojant kanssa, 7 niin katso, sentähden äyräittensä yli, 8 ja se tunkeutuu Juudaan, paisuu ja tulvi mutta kuusikymmentä viisi vuotta vielä, ja Efraim on ja u洛tta kaulaan saakka. Ja levittää siipensä se täyttää muserrettu eikä ole enää kansa-ja Efraimin pää on yliytään sinun maasi, Immanuel." 9 Riehukaa, kansat, Samaria, 9 ja Samarian pää on Remaljan poika. Ellette kuitenkin kukistutte; kuulkaa, kaikki kaukaiset maat: usko, niin ette kestä." 10 Ja Herra puhui jälleen Aahaalle sanoen: 11 "Pyydä itsellesi merkki Herralta, Jumalaltasi, kuitenkin kukistutte; kuitenkin kukistutte; sonnustautucaa, kuitenkin kukistutte; sonnustautucaa, kuitenkin kukistutte. 10 Pitääkää neuvoa: se raukeaa; pyydä alhaalta syvydestä taikea ylhäältä korkeudesta". sopikaa sopimus: ei se pysy. Sillä Jumala on meidän (Sheol h7585) 12 Mutta Aahas vastasi: "En pyydä enkä kanssamme. 11 Sillä näin sanoi minulle Herra, kun kiusaa Herraa". 13 Siihen hän lausui: "Kuulkaa, te hänen kätensä valtasi minut ja hän varoitti minua Daavidin suku, eikö se riitä, että te ihmiset väsyttäte, vaeltamasta tämän kansan tietä: 12 "Älkää sanoko kun vielä minun Jumalanakin itseenne väsyttäte? 14 salaliitoksi kaikkea, mitä tämä kansa salaliitoksi sanoo; Sentähden Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt älkää peljätkö, mitä se pelkää, älkääkä kauhistuko. tulee raskaaksi ja synnyttää pojant ja antaa hänen nimen 13 Herra Sebaot pitääkää pyhään, häntä te peljätkää Immanuel. 15 Voita ja hunajaa hän syö siinä iässä, jolloin ja kauhistukaa. 14 Ja hän on oleva pyhäkkö, hän hän oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän; 16 loukkauskivi ja kompastuksen kallio molemmille Israelin sillä ennenkuin poika on oppinut hylkäämään pahan huoneekunnille, paula ja ansa Jerusalemin asukkaille. 15 ja valitsemaan hyvän, tulee autoiksi maa, jonka kahta Monet heistä kompastuvat ja kaatuvat ja ruhjoutuvat, kuningasta sinä kauhistut. 17 Herra antaa tulla sinulle, monet kiedotaan ja vangitaan. 16 Sido todistus talteen, sinun kansallesi ja isäsi suvulle ne päivät, joita ei ole ollut lukitset laki sinetillä minun opetuslapsiini." 17 Niin minä siitä asti, kun Efraim luopui Juudasta-antaa tulla Assurin odotan Herraa, joka kätee kasvonsa Jaakobin heimolta, kuninkaan. 18 Ja sinä päivänä Herra viheltää kärpäset ja panen toivoni häneen. 18 Katso, minä ja lapset, jotka Egyptin virtain suulta ja mehiläiset Assurin maasta, 19 Herra on minulle antanut, me olemme Herran Sebaotin ja ne tulevat ja laskeutuvat kaikki vuorenrotkoihin ja merkkeinä ja ihmeinä Israelliassa, hänen, joka asuu Siihon kallionkoloihin, kaikkiin orjantappurapensaisiin ja kaikille vuorella. 19 Ja kun he sanovat teille: "Kysykää vainaja-juottopaiolle. 20 Sinä päivänä Herra ajattaa virran tuolta ja tietäjähengiltä, jotka supisevat ja mumisevat", niin puolen palkatulla partaveitsellä, Assurin kuninkaalla, eikö kansa kysyisi Jumalaltansa? Kuolleitlako elävien pään ja häpykarvat; viepä se vielä parrakin. 21 Siihen puolesta? 20 "Pysykää laissa ja todistuksessa!" Elleivät aikaan pitää mies lehmäsen ja pari lammasta, 22 he näin sano, ei heillä aamunkoittoa ole. 21 Ja siellä he mutta runsaan maidon tulon tähden hän syö voita; kuljeskelevat vaivattuina ja nälkäisiniä, ja nälissään he sillä voita ja hunajaa syövätkin kaikki maahan jäljelle vimmastuvat ja kiroavat kuninkaansa ja Jumalansa. He jääneet. 23 Ja siihen aikaan jokainen paikka, jossa luovat silmänsä korkeuteen, 22 he katsahtavat maan kasvaa tuhat viinipuuta, arvoltaan tuhat hopeasekeliä, puoleen, mutta katsos: ainoastaan ahdistusta ja pimeyttä; joutuu orjantappurain ja ohdakkeiden valtaan. 24 Sinne he ovat syöstytkin synkeyteen ja pimeyteen.

8 Ja Herra sanoi minulle: "Ota iso taulu ja kirjoita siihen selkeällä kirjoituksella: Maher-Saalal Haas-Bas. 2 Ja minä otan itselleni luotettavat todistajat, pappi Urijan ja Sakarjan, Jeberekjan pojant." 3 Sitten minä lähestyin profeetta-vaimoani, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojant. Niin Herra sanoi minulle: "Panen hänen nimeksi Maher-Saalal Haas-Bas. 4 Sillä ennenkuin poika oppii sanomaan: 'Isä' ja 'äiti', viedään Damaskoon tavarat ja

tulella kulutetaan. 6 Sillä lapsi on meille syntynyt, poika kimppuun, käskien hänet vihastukseni kansaa vastaan on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja hänen saalista saamaan ja ryöstöä ryöstämään ja tallaamaan nimensä on: Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, sitä kuin katujen lokaa. 7 Mutta hän ei ajattele niin, lankaikkinen isä, Rauhanruhtinas. 7 Herraus on oleva se ei ole hänen sydämensä aivoitus, vaan hänen suuri ja rauha loppumaton Daavidin valtaistuimella ja sydämensä halu on hävittää ja tuhota kansoja paljon. 8 hänen valtakunnallansa; se perustetaan ja vahvistetaan Sillä hän sanoo: "Eivätkö minun päämieheni ole kaikki tuomiolla ja vanhurskaudella nyt ja iankaikkisesti. Herran kuninkaita? 9 Eikö käynyt Kalnon niinkuin Karkemiin, Sebaotin kiivaus on sen tekevä. 8 Herra lähettilä sanan eikö Hamatin niinkuin Arpadin ja Samarian niinkuin Jaakobia vastaan, ja se iski Israeliin, 9 ja sen sai tuntea Damaskon? 10 Niinkuin minun käteni on saavuttanut koko kansa, Efraim ja Samarian asukkaat, mutta he epäjumalien valtakunnat, joiden jumalankuvat olivat sanoivat ylpeydessään ja sydämensä kopeudessa: 10 paremmat kuin Jerusalemin ja Samarian- 11 niin enkö "Tiilikivet sortuivat maahan, mutta me rakennamme minä tekisi Jerusalemille ja sen epäjumalankuville, hakatuista kivistä; metsäviikunapuut lyötiin poikki, mutta samoin kuin minä tein Samariaalle ja sen epäjumalille?" me panemme setripuita sijaan". 11 Silloin Herra nostatti 12 Mutta kun Herra on päättänyt kaiken työnsä Sionin sitä vastaan Resinin ahdistajat ja kiihoitti sen viholliset, vuorella ja Jerusalemissa, niin minä kostan Assurin 12 aramilaiset edestä ja filisteilaiset takaa, ja he söivät kuninkaalle hänen sydämensä ylpeyden hedelmän ja Israelia suun täydeltä. Kaikesta tästä ei hänen vihansa hänen kopeitten silmiensä korskan. 13 Sillä hän sanoo: ole asettunut, ja vielä on hänen kätensä ojennettu. "Oman käteni voimalla minä sen tein ja viisaudellani, sillä 13 Mutta kansa ei palannut kurittajansa tykö, eivätkä minä olen ymmärtäväinen. Minä siirsin kancojen rajat ja he etsineet Herraa Sebaotia. 14 Sentähden Herra ryösti heidän aarteensa ja puskin kumoon kuin härkä katkaisi Israelilta pään ja hännän, palmunlehvän ja valtaistuimella-istujat. 14 Minun käteni tavoitti kancojen kaislan, yhtenä päivänä. 15 Vanhin ja arvomies on pää, rikkaudet niinkuin linnun pesän; ja niinkuin hyljätty munat mutta profeetta, joka valhetta opettaa, on häntä. 16 Ja kootaan, niin minä olen koonnut kaikki maat, eikä ketään tämän kansan johtajat tulivat eksyttäjiksi, ja johdettavat ollut, joka olisi siipeä räpyttänyt tai nokkaa avannut joutuivat hämminkin. 17 Sentähden Herra ei iloitse sen ja piippitännyt." 15 Korskeileeko kirves hakkajaansa nuorista miehistä eikä armahda sen orpoja ja leskiä, sillä vastaan, tai suurenteleeko saha heiluttajaansa vastaan? he ovat kaikki jumalattomia ja pahantekijöitä, ja jokainen Ikääneksi vitsa heiluttaisi kohottajaansa ja sauva sisäi suu puhuu hulluutta. Kaikesta tästä ei hänen vihansa koholle sen, joka ei ole puuta! 16 Sentähden Herra, Herra ole asettunut, ja vielä on hänen kätensä ojennettu. 18 Sebaot, lähettilä hänen lihavuuteensa näivetystaudin, Sillä jumalattomuus palaa tulena, kuluttaa orjantappurat ja hänen kunniansa alle sytty sytty tulipalo. 17 ja ohdakkeet ja sytyttää sankan metsän, niin että se Israelin valkeus on tuleva tuleksi ja hänen Pyhänsä savuna tupruua ilmaan. 19 Herran Sebaotin vihasta liekiksi, joka poltaa ja kuluttaa hänen ohdakkeensa ja maa sytty palamaan, ja kansa on kuin tulen syöttävänä; orjantappuransa yhtenä päivänä 18 ja hänen metsänsä toinen ei sääli toistansa. 20 Ahmavit oikealta, mutta ja puutarhansa ihanuuden, hamaan luihin ja ytimiin, on yhä nälkä, syövät vasemmalta, mutta eivät saa ja hän tulee riutuvan sairaan kaltaiseksi. 19 On kylläänsä; jokainen syö oman käsvartensa lihaa: 21 helppo lukea ne puut, jotka jäävät hänen metsästäänsä Manasse Efraimia ja Efraim Manassea, molemmat jäljelle; poikanen voi ne kirjoittaa muistiin. 20 Sinä yhdessä kävät Juudan kimppuun. Kaikesta tästä ei päivänä ei Israelin jäännös eivätkä Jaakobin heimon hänen vihansa ole asettunut, ja vielä on hänen kätensä pelastuneet enää turvaudu lyöjäänsä, vaan totuudessa ojennettu.

10 Voi niitä, jotka väärää säädöksiä säättävät, 2 jotka turmiolisia tuomioita kirjoittelevat, väärääksensä vaivaisten asian ja riistääksensä minun kansani kurjilla oikeuden, etttä lesket joutuisivat heidän saaliiksen ja orerot heidän ryöstettäviksensä! 3 Mutta mitä te teette koston päivänä, rajumyrskyssä, joka tulee kaukaa? Kenen turvii pakenette apua saamaan ja minne talletatte tavaranne? 4 Ei muuta kuin vaihua vangittujen joukkoon tai kaatua surmattujen sekaan. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole asettunut, ja vielä on hänen kätensä ojennettu. 5 Voi Assuria, joka on minun vihani vitsa ja jolla on kädessään minun suutumuksemi sauva! 6 Minä lähetän hänet jumalattoman kansakunnan

Sillä vaikka sinun kansasi, Israel, olisi kuin meren hiekkia, on siitä palajava ainoastaan jäännös. Päättetty on hävitys, joka tulee, vanhurskautta tulvillaan. 23 Sillä hävityksen ja tuomiopäätöksen panee Herra, Herra Sebaot, toimeen kaikessa maassa. 24 Sentähden sanoo Herra, Herra Sebaot, näin: "Älä pelkää, minun kansani, joka Siionissa asut, Assuria, kun hän sinua vitsalla lyö ja kohottaa sauvansa sinua vastaan Egyptin tavalla. 25 Sillä lyhyt hetki vielä, niin suuttumus täytyy, ja minun vihani kääntyy hävittämään heidät." 26 Ja Herra Sebaot heiluttaa ruoskaa häntä vastaan, niinkuin silloin, kun Midian lyötiin Oorebin kalliolla, ja hänen sauvansa on

ojennettuna meren yli, ja hän kohottaa sen niinkuin muinoin Egyptiä vastaan. 27 Sinä päivänä heltiää hänen kuormansa sinun hartoiltasi ja hänen ikeensä sinun niskaltasi, sillä ies särkky lihavuuden pakosta. 28 Hän tulee Ajatiin, kulkee Migronin kautta, jättää kuormastonsa Mikmaaseen; 29 he kulkevat solatienvoikko: "Geba on yöpaikkamme". Raama vapisee, Saulin Gibeaa pakenee. 30 Huuda kimakasti, tytär Gallim! Kuuntele, Laisa! Poloinen Anatot! 31 Madmena menee pakoon, Geebimin asukkaat saattavat tavaransa turviin. 32 Vielä samana päivänä hän pysähtyy Noobiin, hän kohottaa kätensä tytär Siiionin vuorta, Jerusalemin kukkulaa, vastaan- 33 katso, silloin Herra, Herra Sebaot, katkaise hänen latvansa kauhistavalla voimalla, vartevat rungot kaadetaan, ja korkeat kukistuvat. 34 Metsän tiheikö hakataan kirveellä maahan, ja Libanon kaattuu Voimalisen edessä.

kohottaa kätensä Eufrat-virtaa vastaan, lyö sen hajalle seitsemäksi puroksi ja tekee sen kengin kuljettavaksi. 16 Siltä tulee valtatie hänen kansansa jäännökselle, joka on jäljellä Assurissa, niinkuin tuli Israeliille silloin, kun se Egyptin maasta lähti.

12 Sinä päivänä sinä sanot: "Minä kiiän sinua, Herra, sillä sinä olit minuun vihastunut, mutta sinun vihasi asettui, ja sinä lohdutit minua. 2 Katso, Jumala on minun pelastukseni; minä olen turvassa enkä pelkää, sillä Herra, Herra on minun väkevyyteni ja ylistysvirteni, hän tuli minulle pelastukseksi." 3 Te saatte ilolla ammentaa vettä pelastuksen lähteistä. 4 Ja sinä päivänä te sanotte: "Kittääkää Herraa, julistakaa hänen nimeänsä, tehkää hänen suuret tekonsa tiettäviksi kansain keskuudessa, tunnustakaa, että hänen nimensä on korkea. 5 Veisatkaa ylistystä Herralle, sillä jaloi töitä hän on tehnyt tulkkien ja turvien iloisesti kaikestaan meidän

11 Mutta lisain kannosta puhkeaa virpi, ja vesa versoo hänen juuristansa. **2** Ja hänen päällänsä lepää

Herran Henki, viisauden ja ymmärryksen henki, neuvon ja voiman henki, tiedon ja Herran pelon henki. 3 Hän halajaa Herran pelkoaa; ei hän tuomitse silmän näöltä eikä jaa oikeutta korvan kuulolle, 4 vaan tuomitsee vaivaiset vanhurskaasti ja jakaa oikein oikeutta maan nöyrille; suunsa sauvalla hän lyö maata, surmaa jumalattomat huultensa henkäyksellä. 5 Vanhurskaus on hänen kupeittensa vyö ja totuus hänen lanteittensa side. 6 Silloin susi asuu karitsan kanssa, ja pantteri makaa vohlan vieressä; vasikka ja nuori leijona ja syöttöhärkä ovat yhdessä, ja pieni poikanen niitä paimentaa. 7 Lehmä ja karhu käyvät laitumella, niiden vasikat ja pennut yhdessä makaavat, ja jalopeura syö rehua kuin raavas. 8 Imeväinen leikittelee kyykäärmeeen kololla, ja vieroitettu kuortaa kätensä myrkkyliskon luolaan. 9 Ei missään minun pyhäällä vuorellani tehdä pahaa eikä vahinkoa, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niinkuin vedet peittävät meren. 10 Sinä päivänä pakanat etsivät lisain juurta, joka on kanojen lippuna, ja hänen asumuksensa on oleva kunnia tähän. 11 Ja sinä päivänä Herra vielä toisen kerran ojentaa kätensä hankkiakseen itselleen kansansa jäännöksen, joka on jäljellä Assurissa, Egyptissä, Patroksessa, Etiopiassa, Eelamissa, Sinearissa, Hamatissa ja merensailla. 12 Hän nostaa viirin pakanakansoille ja kokoaa Israelin karkoitutetut miehet; ja Juudan hajoitetut naiset hän kerää maan neljästä äärestä. 13 Silloin katoaa Efraiminkateus, ja Juudan vihat häviävät. Efraim ei kadehdi Juudaa, eikä Juuda vihia Efraimia. 14 Ja he lentävät länteen pään filistealaisten niskaan, yhdessä he ryöstävät Idän miehiä. Edom ja Mooab joutuvat heidän käsinsä, ammonilaiset heidän alamaisikseen. 15 Ja Herra vihkii tuhon omaksi Egyptin merenlahden ja vihansa hehkussa

12 Sinä päävänä sinä sanot: "Minä kiittän sinua, Herra, sillä sinä olit minuun vihastunut, mutta sinun vihasi asettui, ja sinä lohdutit minua. 2 Katso, Jumala on minun pelastukseni; minä olen turvassa enkä pelkää, sillä Herra, Herra on minun väkevyyteni ja ylistysvirteni, hän tuli minulle pelastukseksi." 3 Te saatte ilolla ammentaa vettä pelastuksen lähteistä. 4 Ja sinä päävänä te sanotte: "Kiittääkää Herraa, julistakaa hänen nimeänsä, tehkää hänen suuret tekonsa tietäviksi kansain keskuudessa, tunnustakaa, että hänen nimensä on korkea. 5 Veisatkaa ylistystä Herralle, sillä jaloja töitä hän on tehtänyt tullakseen tuon maailmanlaajuisen

6 Huutakaan ja riemuitkaan, Siijonin asukkaat, sillä suuri on teidän keskellänne Israelin Pyhä."

13 Ennustus Baabelista, Jesajan, Aamoksen pojaa, näkemää. **2** Pystytäkää viiri paljaalle vuoren laelle, korottakaa äänenne heille, viittokaa kädellä heitä menemään sisälle ruhtinasten porteista. **3** Minä olen antanut käskyn vihkiytyneilleeni ja kutsunut urhoni vihani työhön, ylvääni, riemuitsevaiseni. **4** Kuule, vuorilla käy kuin paljon väen pauthina; kuule valtakuntain, kokoontuneitten kansojen kohinaa: Herra Sebaot katsastaa sotajoukkoansa. **5** He tulevat kaukaisesta maasta, taivaan ääristä, Herra ja hänen vihansa aseeet, hävittämään kaiken maan. **6** Valittakaa, sillä Herran päivä on lähellä, se tulee kuin hävitys Kaikkivaltaalta. **7** Sentähden herpoavat kaikki kädet, ja kaikki ihmissydämet raukeavat. **8** He peljästyvät, kivut ja tuskat valtaavat heidät, he vääntelehtivät kuin synnyttäjä, tuijottavat toisiinsa tyyristyneinä, kasvot tulenkarvaisina. **9** Katso, Herran päivä tulee, tulee armottomana, tulee kiivaus ja vihan hehku, tekemään autioksi maan ja hävittämään siitä sen syntiset. **10** Sillä taivaan tähdet ja Kalevanmiekat eivät loista valollansa, aurinko on pimeä noustessansa, kuu ei kirkkaana kumota. **11** Minä kostan maanpiirille sen pahuuden ja jumalattomille heidän pahat tekonsa; minä lopetan julkeitten kopeuden ja painan mahaan väkivaltaisten ylpeyden. **12** Minä teen kuolevaiset harvinaisemmiksi kuin puhdas kulta, ihmiset harvinaisemmiksi kuin Oofirin kulta. **13** Sentähden minä järisyän taivaat, ja maa järkyy paikaltansa Herran Sebaotin kiivaudesta, hänen vihansa hehkun päivänä. **14** Ja niinkuin säikytetty gasellit ja niinkuin lampaat, joilla ei ole kokoajaa, he kääntyvät kukaan kansansa luo, pakenevat kukaan omalle maallensa. **15** Kuka ikinä tavataan, se lävitstetään, kuka kiinni joutuu, se miekkaan kaatuu. **16** Heidän pienet lapsensa murksataan heidän

silmäinsä edessä, heidän talonsa ryöstetään, ja heidän vaimonsa ranskataan. **17** Katso, minä herätän heitä vastaan meedialaiset, jotka eivät hopeasta huoli eivätkä kullaan kunnissa ja kammiossassa. **19** päästäänyt vankejansa kotiin? **18** Kansojen kuninkaat vastaan hedelmäiset, jotka eivät armahda kohdun hedelmää eivätkä kiviseen kuoppaan suistuneitten alle, olet kaldealaisten ylpeyden ja loiston, käy niinkuin Sodoman ja Gomorran, jotka Jumala hävitti. **20** Ei sitä ikinä enää asuta, autioksi jäädä se polvesta polveen; ei arabialainen lapsia sääli. **19** Ja Baabelin, valtakuntain kaunistuksen, lävistettyjen, kiviseen kuoppaan suistuneitten alle, olet sinne teltaansa tee, eivätkä paimenet siellä laumaansa lepuuta. **21** Erämaan eläimet lepäävät siellä, sen huoneet ovat täynnä huuhkajia, kamelikurjet asuvat siellä, ja metsäpeikot siellä huppelevät. **22** Sakaalit ulvovat sen palateissa, aavikkosudet huvilinnoissa. Sen aika on lähellä, tulemaisiaan, ei sen päiviä pidennetä.

14 Sillä Herra armahtaa Jaakobia ja valitsee vielä

Israelin ja sijoittaa heidät heidän omaan maahansa; muukalaiset liittyvät heihin ja yhtyvät Jaakobin heimoon. **2** Kansat ottavat heidät ja tuovat heidät heidän kotiinsa, ja Israelin heimo saa heidät Herran maassa omiksesensa, orjiksi ja orjatariksi, ja he vangitsevat vangitsijansa ja vallitsevat käskijöitänsä. **3** Ja sinä päivänä, jona Herra päästää sinut rauhaan vaivastasi, tuskastasi ja siitä kovasta työstä, jota sinulla teetettiin, **4** sinä virität tämän pilkkalaulun Baabelin kuninkaasta ja sanot: "Kuinka on käskijästä tullut loppu, tullut loppu ahdistiksesta! **5** Herra on murtanut jumalattomain sauvan, valtiaitten vitsan, **6** joka kiukussa lõi kanoja, lõi lakkamatta, joka vihassa vallitsi kansakuntia, vainosi säälimättä. **7** Kaikki maa on saanut levon ja rauhan, he puhkeavat riemuun. **8** Kypressitkin sinusta iloa pitävät sekä Libanonin setrit: 'Sinun maata mentyäsi ei nouse kukaan meitä hakkaamaan'. **9** Tuonela tuolla alhaalla liikkuu sinun tähtesi, ottaaksensa sinut vastaan, kuntulet. Se herättää haamut sinun tähtesi, kaikki maan johtomiehet, nostattaa valtaistuimiltaan kaikki kansojen kuninkaat. (**Sheol h7585**) **10** Kaikki he lausuvat ja sanovat sinulle: 'Myös sinä olet riutunut niinkuin mekin, olet tullut meidän kaltaiseksemme'. **11** Alas tuonelaan on vaipunut sinun komeutesi, sinun harppujesi helinä; sinun allasi ovat vuoteena madot, toukat ovat peitonasi. (**Sheol h7585**) **12** Kuinka olet taivaalta pudonnut, sinä kointähti, aamuruskon poika! Kuinka olet maahan syösty, sinä kansojen kukistaja! **13** Sinä sanoit sydämessäsi: 'Minä nousen taivaaseen, korkeammalle Jumalan tähtiä minä istuimeni korotan ja istun ilmestysvuorelle, pohjimmaiseen Pohjolaan. **14** Minä nousen pilvien kukkuloille, teen itseni Korkeimman vertaiseksi.' **15** Mutta sinut heitettiin alas tuonelaan, pohjimmaiseen hautaan. (**Sheol h7585**) **16** Jotka sinut näkevät, ne katsovat pitkään, tarkastavat sinua: 'Onko tämä se mies, joka järisytti maan, järkytti valtakunnat, **17** joka teki

maanpiirin erämaaksi ja hävitti sen kaupungit, joka ei olet kunnissa ja kammiossassa. **19** Mutta sinä olet kaukana haudastasi, poisviskattuna niinkuin hylkyvesa, olet peittynyt surmattujen, miekalla kuin tallattu raato. **20** Et sinä saa yhtyä heidän kanssaan tappanut. Ei ikinä enää mainita pahantekijän sukua. **21** Laittakaan hänen lapsillensa verilöyly heidän isiensä pahain tekojen tähden, etteivät he nousisi ottamaan omaksensa maata ja täyttäisi maanpiiriä kaupungeilla." **22** Minä nousen heitä vastaan, sanoo Herra Sebaot, ja hävitän Baabelilta niimen ja jäännöksen, suvun ja jälkeläiset, sanoo Herra. **23** Minä teen sen tuonenkurkien perinnöksi ja vesiräemeksi, minä lakkisen sen pois hävityksen luudalla, sanoo Herra Sebaot. **24** Herra Sebaot on vannonut sanoen: Totisesti, mitä minä olen ajatellut, se tapahtuu, mitä minä olen päättänyt, se toteutuu: **25** minä muserran Assurin maassani ja tallaan hänet vuorillani, niin että hänen ikeensä heltiää heidän päältään ja hänen kuormansa heltiää heidän hartialtansa. **26** Tämä on päätös, päättetty kaikesta maasta, tämä on käsi, ojennettu kaikkien kansojen yli. **27** Sillä Herra Sebaot on päättänyt, -kuka sen tyhjäksi tekee? Hänen kätensä on ojennettu, -kuka sen torjuu? **28** Kuningas Aahaan kuolinvuotena tuli tämä ennustus: **29** Älä iloitse, Filistea kaikkinesi, siitä että sauva, joka sinua lõi, on murtunut. Sillä käärmeen juuresta kasvaa myrkkyisko, ja sen hedelmä on lentävä käärme. **30** Vaivaisista kurjimmat löytävät laitumen, ja köyhät saavat turvassa levätä, mutta sinun juuresi minä tapan nälkään, ja sinun jäännöksesi surmataan. **31** Valita, portti, huuda, kaupunki; menehdy pelkoon, Filistea kaikkinesi, sillä pohjoisesta tulee savu; eikä yksikään erkane vihollisen riveistä. **32** Ja mitä vastataan pakanakansan sanansaattajille? "Herra on perustanut Siiön, ja hänen kansansa kurjat saavat siinä turvan".

15 Ennustus Mooabista. Hävityksen yönä tuhoutuu Aar-Mooab; hävityksen yönä tuhoutuu Kiir-Mooab.

2 Bait ja Dibon nousevat uhrikukkuloille itkemään, Nebolla ja Meedebassa Mooab valittaa; kaikki päättävät ovat paljaaksi ajellut, kaikki parrat ovat leikatut. **3** Kaduilla he käärityvät säkkeihin, katoilla ja toteilla kaikki valittavat, menehtyvät itkuun. **4** Hesbon ja Elale huutavat; Jahaseen asti kuuluu niiden parku. Sentähden Mooabin varustetut miehet vaikeroivat, sen sielu vapisee. **5** Minun sydämeni huuttaa Mooabin tähden; sen pakolaisia on aina Sooariin, aina Eglat-Selisijjaan asti. Luuhitin solatiötä he nousevat itkiin, Hoornaimin tiellä he puhkeavat parkkuun hävityksen tähden. **6** Nimrimin vedet ehtyvät erämaaksi, heinä kuivuu, ruoho lakastuu, vihantaa ei ole. **7** Sentähden he

kantavat hankkimansa säästön ja tallettamansa tavaran tähkäpäitä, käy niinkuin tähkäpäitä poimittaessa Refaimin Pajupuron yli. 8 Parku kiertää Mooabin rajoja, valitus tasangolla. 6 Se siinä jää jälkikorjuuta, mikä öljypuuta kuuluu Eglaimiin asti, valitus Beer-Eelimiin asti. 9 Sillä karistettaessa: pari, kolme marjaa korkealle latvaan, Diimonin vedet ovat verta täynnä, ja vielä muutakin minä tuotan Diimonille: leijonan Mooabin pelastettujen ja maahan jääneitten kimppuun.

16 "Lähettäkää maanhallitsijalle tulevat lampaat

Selasta erämaan kautta tytär Siijon vuorelle."

2 Ja niinkuin pakenevat linnut, säkytetty pesue, ovat Mooabin tyttären Arnonin kahlauspaikoilla. 3 "Anna neuvo, käy välittämään, tee varjosi yön kaltaiseksi keskellä päivää, kätke karkoitut, älä ilmaise pakenevia. 4 Salli minun karkoitettujeni asua tykönäsi, ole Mooabille suojana hävittäjää vastaan. Sillä sortajalle tulee loppu, hävitys lakkaa, ja polkija on maasta poissa; 5 ja valtaistuin vahvistetaan laupeudella, ja sillä istuu vakaasti Daavidin majassa tuomari, joka harrastaa oikeutta ja vanhurskautta ahkeroitsee." 6 "Me olemme kuulleet Mooabin yleilyn, tuon ylen korskean, hänen kopeilunsa, yleilysä ja vihansa, hänen väärät puheensa." 7 Sentähden Mooab Mooabille valittaa, kaikki he valittavat; Kiir-Haresetin ryöpalekkakuja te huokailette, ratki murtuneina. 8 Sillä kuituneet ovat Hesbonin viinitarhat, Sibman viiniköynnökset; niiden jalot rypleet kaatoivat kanojen valtiaita, ne ulottuivat Jaeseriin asti, harhailivat halki erämaan, niiden vesat levisivät, menivät yli meren. 9 Sentähden minä itken Jaeserin kanssa, itken Sibman viiniköynnöksiä, kastelen kyyneleilläni sinua, Hesbon, ja sinua, Elale, sillä hedelmän-ja viininkorjuun keskeen on kajahtanut sotahuuto. 10 Ilo ja riemu on tauonnut puutarhasta, viinitarhoissa ei riemuita, ei remahdella; ei poljesta viiniä viinikuurnissa. "Minä olen vaientanut ilohuodon." 11 Siksi väriäjää minun sisimpiäni Mooabin tähden niinkuin kannel, minun sydämeni Kiir-Herekseen tähden. 12 Ja vaikka Mooab kuinka astuisi uhrikukkulalle ja sillä itsensä uuvuttaisi ja vaikka kuinka menisi pyhäköönsä rukoilemaan, ei se häntä auta. 13 Tämä on sana, jonka Herra ennen puhui Mooabille. 14 Mutta nyt Herra puhuu sanoen: Ennenkuin kolme vuotta on kulunut kolme palkkalaisen vuotta-painuu halvaksi Mooabin kunnia, sen suuret laumat, ja jäännös on oleva pieni, vähäpäötöinen, mitätönen.

17 Ennustus Damaskosta. Katso, Damasko

poistetaan kaupunkien luvusta ja luhistuu raunioiksi. 2 Autioiksi jäävät Aroerin kaupungit, karjalauojen haltuun; ne lepäävät siellä, kenenkään peloittelematta. 3 Efraimilta menee suojarvarustus ja Damaskolta kuninkuus ja Aramista jäännöskin: niiden käy niinkuin israeliläisten kunnian, sanoo Herra Sebaot. 4 Ja sinä päivänä Jaakobin kunnia köyhtyy, ja hänen ruumiinsa lihavuus laituu. 5 Ja käy niinkuin leikkäajan kouraistessa vilja ja hänen käsivartensa leikatessa

tähkäpäitä, käy niinkuin tähkäpäitä poimittaessa Refaimin Jumala. 7 Sinä päivänä ihminen luo katseen Luoaansa, ja hänen silmänsä katsovat Israelin Pyhään, 8 eikä hän luo katsettaan alttareihin, omain kättensä tekoon, eikä katso niihin, mitä hänen sormensa ovat tehneet, ei asera-karsikoihin, ei auringonpatsaisiin. 9 Sinä päivänä ovat hänen linnakaupunkinsa niinkuin autiopaikat metissä ja kukkuloilla, jotka jätettiin autoiksi israelilaisten tullessa, ja maa muuttuu erämaaksi. 10 Sillä sinä unhotit pelastuksesi Jumalan etkä muistanut suojakalliotasi. Sentähden sinä istutat ihania istutuksia ja kylvät vieraita viiniköynnöksiä; 11 istuttamispäivänä sinä saat ne isonemaan, ja aamulla saat kylvösi kukoistamaan-mutta poissa on sato sairauden päivänä, ja parantumaton on kipu. 12 Voi paljojen kancojen pauhua-ne pauhaavat, niinkuin meri pauhaa, ja kansakuntien kohinaa-ne kohisevat, niinkuin valtavat vedet kohisevat! 13 Kansakunnat kohisevat, niinkuin suuret vedet kohisevat, mutta hän nuhtelee niitä, ja ne pakenevat kauas; ne karkoitetaan niinkuin akanat tulessa vuorilla, niinkuin lentävät lehdet rajuilmassa. 14 Katso, ehtoolla on oleva kauhu, aamun tullen ei heitä enää ole. Tämä on riistäjäimme osa, ryöstäjäimme arpa.

18 Voi siipien surinan maata, joka on tuolla puolen

Etiopian jokien, 2 joka lähetää sanansaattajat virralle, ruokovenheissä vesiä myöten! Lähtekää, te nopeat sanansaattajat, vartevan ja kiiltävä-ihoisen kansan luo, lähellä ja kaukana peljätyn kansan luo, väkevän sortajakansan luo, jonka maata joet halkovat. 3 Te kaikki maanpiiriin asukkaat, te maata asuvaiset, katsokaa, milloin viiri nostetaan vuorille, ja kuunnelkaa, kun pasunaan puhalletaan. 4 Sillä näin on Herra minulle sanonut: "Minä pysyn hiljaa ja katselen asunnostani, niinkuin hehkuva helle päivän paistaessa, niinkuin kastepilvi elonajan helteessä". 5 Sillä ennen viininkorjuuta, kun kukinta on lopussa ja kukasta on tullut kypsivä marja, hän hakkaa vesurilla köynnökset ja hävittää, katkoo varret. 6 Ne jätetään kaikki vuorten petolintujen ja maan eläinten haltuun. Petolinnut siellä kesää pitivät, ja kaikkinaiset maan

eläimet siellä talvehtivat. 7 Siihen aikaan varteva ja kiiltävä-ihoinen kansa, lähellä ja kaukana peljätty kansa, väkevä sortajakansa, jonka maata joet halkovat, tuodaan lahjaksi Herralle Sebaotille siihen paikkaan, missä asuu Herran Sebaotin nimi: Siijon vuorelle.

19 Ennustus Egyptistä. Katso, Herra ajaa nopealla

pilvellä ja tulee Egyptiin. Silloin vapisevat Egyptin epäjumalat hänen edessään, ja sydän raukeaa Egyptin rinnassa. 2 Minä kiihotaan Egyptin Egyptiä vastaan, niin

että he keskenänsä sotivat, ystävä ystävä vastaan, 25 sillä Herra Sebaot siunaa sitä sanoen: "Siunattu kaupunki kaupunkia vastaan, valtakunta valtakuntaa olkoon Egypti, minun kansani, ja Assur, minun kätteni vastaan. 3 Egyptiltä katoaa rohkeus rinnasta, ja minä teko, ja Israel, minun perintöösani".

hämmennän hänen neuvonsa; ja he kysyvät epäjumalilta, henkienmanaajilta, vainaja-ja tietäjähengiltä. 4 Minä annan Egyptin tylyn herran käsini, ja kova kuningas on hallitseva heitä, sanoo Herra, Herra Sebaot. 5 Vedet virrasta loppuvat, joki ehtyy ja kuivuu. 6 Joet levittävät löyhää, Egyptin kanavat mataloituvat ja ehtyvät, ruoko ja kaisla lakastuvat. 7 Ruohostot Niilivirran varsilla, virran suussa, ja kaikki Niilivirran kylvömaat kuivuvat, kuihuvat ja häviävät. 8 Kalastajat valittavat ja murehtivat; kaikki, jotka heittävät onkea virtaan ja laskevat verkkoa veteen, näentyvät. 9 Häpeään joutuvat, jotka häkiloityjä pellavia pitelevät ja jotka kutovat pellavakankaita. 10 Maan peruspylvääät murskataan, ja kaikki palkkalaiset ovat murheellisella mielessä. 11 Hulluina ovat Sooanin päämiehet kaikki, viisaimmat faraon neuvonantajista ovat neuvossaan tyhmistyneet. Kuinka voitte sanoa farolle: "Olen viisaitten poika, muinaisajan kuninkaitten jälkeläinen"? 12 Missä ovat viisaasi? Ilmoittakoot sinulle-hehän sen tietävät-mitä Herra Sebaot on Egyptin osalle päättänyt. 13 Sooanin päämiehet ovat typtyneet, Noofin päämiehet ovat pettyneet. Egyptiä horjuttavat sen sukukuntain kulmakivet; 14 Herra on vuodattanut sen keskuuteen sekasorron hengen, ja niin he saattavat Egyptin horjumaan kaikissa menoissansa, niinkuin juopunut horjahtaa oksennukseensa. 15 Eikä menesty Egyptille mikään teko, tekipä sen pää tai häntä, palmunlehvää tai kaisla. 16 Sinä päivänä Egypti on oleva naisten kaltainen; se vapisee ja pelkää Herran Sebaotin käden heilutusta, kun hän heiluttaa kättään sitä vastaan. 17 Ja Juudan maa on oleva Egyptille kauhuksi; niin usein kuin sitä sille mainitaan, pelkää se Herran Sebaotin päästöstä, jonka hän siitä on päättänyt. 18 Sinä päivänä on viisi kaupunkia Egyptin maassa puhuva Kanaanin kielää ja vannova valan Herralle Sebaotille. Yhtä mainitaan nimellä Iir-Heres. 19 Sinä päivänä on oleva Herran alttari keskellä Egyptin maata ja sen rajalla Herran patsas. 20 Ja se on oleva merkinä ja todistuksena Herralle Sebaotille Egyptin maassa; sillä he huutavat Herraa sortajain tähden, ja hän lähetää heille vapauttajan ja puolustajan, joka pelastaa heidät. 21 Ja Herra tekee itsensä tunnetuksi egyptiläisille, ja egyptiläiset tuntevat Herran sinä päivänä ja palvelevat häntä teuras-ja ruckauhreilla, ja he tekevät Herralle lupauksia ja täytävät ne. 22 Herra lyö egyptiläisiä, lyö ja parantaa; he palajavat Herran tykö, ja hän kuulee heidän rukouksensa ja parantaa heidät. 23 Sinä päivänä on oleva valtatie Egyptistä Assuriin, ja Assur yhtyy Egyptiin ja Egypti Assuriin, ja he, Egypti ynnä Assur, palvelevat Herraa. 24 Sinä päivänä on Israel oleva kolmantena Egyptin ja Assurin rinnalla, siunauksena keskellä maata,

20 Sinä vuonna, jona Tartan, Sargonin, Assurin kuninkaan, lähetämänä, tuli Asdodiin, ryhtyi taisteluun Asdodia vastaan ja valloitti sen- 2 siihen aikaan Herra puhui Jesajan, Aamoksen pojан, kautta sanoen: "Mene, riisu säkkipuku lanteiltasi ja vedä kengät jalastasi". Hän teki niin: kulki vaipatta ja avojaloineen.

3 Sitten Herra sanoi: "Niinkuin palvelijani Jesaja on kolme vuotta kulkunut vaipatta ja avojaloineen, merkiksi ja enteeksi Egyptille ja Etiopialle, 4 niin on Assurin kuningas kuljettava Egyptin sotavankeja ja Etiopian pakkosiirtolaisia, sekä nuoria että vanhoja, vaipattomina ja avojaloineen, takapuolet paljaina-Egyptin häpeä! 5 Silloin he kauhistuvat ja saavat häpeän Etiopiasta, joka oli heidän toivonsa, ja Egyptistä, joka oli heidän ylpeytensä. 6 Ja tämän rantamaan asukkaat sanovat sinä päivänä: 'Katsko, nän on käynyt meidän toivomme, jonka turvii me pakenimme apua saamaan, vapautuaksemme Assurin kuninkaasta. Kuinka me sitten itse pelastuisimme?'"

21 Ennustus meren viereisestä erämaasta. Niinkuin myrskytuulet kiitäävät Etelämaassa, niin tulee se erämaasta, peloittavasta maasta. 2 Julma näky ilmoitettiin minulle: "Ryöstää ryöstää, hävittää hävittää. Hyökkää, Eelam! Piiritä, Meedia! Kaiken huokailun minä lopetan." 3 Sentähden minun lanteeni ovat täynnä vavistusta, minut valtaavat tuskat, niinkuin synnyttäjän tuskat; minua humaaa, niin etten kuule, kauhistuttaa, niin etten näe. 4 Minun sydämeni värisee, kauhu peljästyttää minut. Ikävöimäni iltahämärän se muuttaa minulle vavistikseksi. 5 Pöytä katetaan, matto levitetään, syödään, juodaan. Nouskaa, te ruhtinaat, voidelkaa kilvet. 6 Sillä nän on Herra minulle sanonut: "Mene, aseta tähystääjä; hän ilmoittakoon, mitä näkee. 7 Ja kun hän näkee jonon ratsastajia parittain, jonon aaseja, jonon kameleja, niin kuunnelkoon tarkasti, hyvin tarkasti." 8 Ja hän huusi kuin leijona: "Tähystyspaikalla, Herra, minä seisoin alati, päivät pitkät, pysyn vartioipaikallani kaikesta yön. 9 Ja katso, tuolla tulee jonossa miehiä, parivaljakoita." Ja hän lausui sanoen: "Kukistunut, kukistunut on Baabel, ja kaikki sen jumalain kuvat hän on murskannut maahan". 10 Maahan puitu kansani, puimatantereella poljettuni! Mitä olen kuullut Herralta Sebaotilta, Israelin Jumalalta, sen minä teille ilmoitan. 11 Ennustus Duumasta. Minulle huudetaan Seiristä: "Vartija, mikä hetki yöstää on? Vartija, mikä hetki yöstää on?" 12 Vartija vastaa: "Aamu on tullut, mutta silti on yö. Jos vielä kyselette, niin kyselkää; tulkaa uudelleen." 13 Ennustus Arabiaa vastaan. Yöpykää Arabian viidakossa, dedanilaiset matkueet. 14 Menkää vastaan, viekää vettä janoaville. Teeman maan asukkaat ottavat pakolaiset

vastaan, leipää tariten. **15** Sillä he ovat miekkoja sinun vyölläsi ja panen sinun valtasi hänen käteensä, niin paossa, paljastettua miekkaa, jännitettyä jousta ja sodan että hän on oleva isänä Jerusalemin asukkaille ja Juudan tuimuutta paossa. **16** Sillä näin on Herra minulle sanonut: suvulle. **22** Ja minä panen Daavidin huoneen avaimen Vielä vuosi-sellainen kuin on palkkalaisen vuosi-niin hänen olallensa; ja hän avaa, eikä kukaan sulje, ja hän kaikki Keedarin kunnia on kadonnut, **17** ja Keedarin sulkee, eikä kukaan avaa. **23** Minä lyön hänet vaarnaksi urhojen jousiluvun jäännös on oleva vähäinen. Sillä vahvaan palkkaan, ja hän tulee tunnistaistuimeksi isänsä suvulle. **24** Hänen varaanripustautuu hänen isänsä suvun kaikki paljous, vesat ja versot, kaikki pienet astiat, maljat ja ruukut kaikki. **25** Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, pettää vahvan paikkaan lyöty vaarna, se katkeaa ja putoaa, ja kuorma, joka oli sen varassa, särkyy. Sillä Herra on puhunut.

22 Ennustus Näkylaaksosta. Mikä sinun on, kun sinä kaikkinesi katoille nouset, **2** sinä humuavainen, pauhaava kaupunki, sinä remuava kylä? Sumattusivät ole miekan surmaamia, eivät sotaan kuolleita. **3**

Kaikki sinun päämiehesi yhdessä pakenivat, joutuivat vangiksi, joutua vailla; keitä ikinä sinun omiasi tavattiin, ne vangittiin kaikki tyynni, kuinka kauas pakenivatkin. **4**

Sentähden minä sanon: "Kääntääkää katsseenne minusta pois: minä itken katkerasti; älkää tunkeilko minua te rantamaan asukkaat! Siidonin kauppamiehet, lohduttamaan, kun tytär, minun kansani, tuhoutuu".

5 Sillä hämmingin, hävityksen ja häiriön päivän on kulki Sihorin siemen, Niilivirran vilja; se oli Tyron Herra, Herra Sebaot, pitävä Näkylaaksossa. Muurit murrettiin, vuorille kohosi huuto. **6** Eelam nosti viinen, paljasti kilven. **7** Ihanimmat laaksosi täyttyivät vaunuista, ratsumiehineen, ja Kii ratsumiehet asettuivat asemiin portin eteen. **8** Hän riisui Juudalta verhon, ja sinä päivänä sinä loit katseseesi paljasti laaksosi täyttyivät vaunuista, ratsumiehineen, ja Kii ratsumiehet asettuivat asemiin portin eteen. **9** Te huomasitte monta paljasti laaksosi täyttyivät vaunuista, ratsumiehineen, ja Kii ratsumiehet asettuivat asemiin portin eteen. **10** te luitte Jerusalemin talot muukalaisena asumaan? **11** ja te Tyron osalle, kruunujen jakelijan, jonka kauppamiehet teitte molempien muurien välille paikan, johon Vanhan lammikon vedet koottiin. Mutta hänen puoleensa te ette katsoneet, joka tämän tuotti, häntä te ette nähneet, joka tämän kauan sitten valmisti. **12** Ja sinä päivänä Herra, Herra Sebaot, kutsui itkuun ja valituksen, pään paljaaksi

ajamaan ja säkkiin vyötäytymään. **13** Mutta katso: on ilo ja riemu, raavaitten tappaminen ja lammasten teurastus, lihan syönti ja viinin juonti! "Syökäämme ja

juokaamme, sillä huomenna me kuolemme." **14** Niin tytär Siidon. Nouse, mene kattiläisten maahan; et kuului minun korviini Herran Sebaotin ilmoitus: "Totisesti,

ei tämä teidän syntinne tule sovituksi, ei kuolemaanne on ilo ja riemu, raavaitten tappaminen ja lammasten teurastus, lihan syönti ja viinin juonti! "Syökäämme ja

juokaamme, sillä huomenna me kuolemme." **14** Niin tytär Siidon. Nouse, mene kattiläisten maahan; et kuului minun korviini Herran Sebaotin ilmoitus: "Totisesti,

ei tämä teidän syntinne tule sovituksi, ei kuolemaanne on ilo ja riemu, raavaitten tappaminen ja lammasten teurastus, lihan syönti ja viinin juonti! "Syökäämme ja

juokaamme, sillä huomenna me kuolemme." **14** Niin tytär Siidon. Nouse, mene kattiläisten maahan; et kuului minun korviini Herran Sebaotin ilmoitus: "Totisesti,

ei tämä teidän syntinne tule sovituksi, ei kuolemaanne on ilo ja riemu, raavaitten tappaminen ja lammasten teurastus, lihan syönti ja viinin juonti! "Syökäämme ja

juokaamme, sillä huomenna me kuolemme." **14** Niin tytär Siidon. Nouse, mene kattiläisten maahan; et kuului minun korviini Herran Sebaotin ilmoitus: "Totisesti,

ei tämä teidän syntinne tule sovituksi, ei kuolemaanne on ilo ja riemu, raavaitten tappaminen ja lammasten teurastus, lihan syönti ja viinin juonti! "Syökäämme ja

sinun valtasi hänen käteensä, niin että hän on oleva isänä Jerusalemin asukkaille ja Juudan tuimuutta paossa. **16** Sillä näin on Herra minulle sanonut: suvulle. **22** Ja minä panen Daavidin huoneen avaimen Vielä vuosi-sellainen kuin on palkkalaisen vuosi-niin hänen olallensa; ja hän avaa, eikä kukaan sulje, ja hän kaikki Keedarin kunnia on kadonnut, **17** ja Keedarin sulkee, eikä kukaan avaa. **23** Minä lyön hänet vaarnaksi urhojen jousiluvun jäännös on oleva vähäinen. Sillä vahvan palkkaan, ja hän tulee tunnistaistuimeksi isänsä suvulle. **24** Hänen varaanripustautuu hänen isänsä suvun kaikki paljous, vesat ja versot, kaikki pienet astiat, maljat ja ruukut kaikki. **25** Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, pettää vahvan paikkaan lyöty vaarna, se katkeaa ja putoaa, ja kuorma, joka oli sen varassa, särkyy. Sillä Herra on puhunut.

23 Ennustus Tyrosta. Valittakaa, te Tarsiin-laivat,

sillä se on hävitetty talottomaksi, käymättömäksi; kittiläisten maasta he saivat tämän tiedon. **2** Mykistykää, pojat: minä itken katkerasti; älkää tunkeilko minua te rantamaan asukkaat! Siidonin kauppamiehet, lohduttamaan, kun tytär, minun kansani, tuhoutuu".

3 Ja suuria vesiä merenkulki, täyttivät sinut. **4** Häpeä, merenkulkijat, täyttivät sinut. **5** Ja kuvissa ollut, en ole synnyttänyt, en nuorukaisia

5 Sillä hämmingin, hävityksen ja häiriön päivän on kulki Sihorin siemen, Niilivirran vilja; se oli Tyron Herra, Herra Sebaot, pitävä Näkylaaksossa. Muurit murrettiin, vuorille kohosi huuto. **6** Eelam nosti viinen, paljasti kilven. **7** Ihanimmat laaksosi täyttyivät vaunuista, ratsumiehineen, ja Kii ratsumiehet asettuivat asemiin portin eteen. **8** Hän riisui Juudalta verhon, ja sinä päivänä sinä loit katseseesi paljasti laaksosi täyttyivät vaunuista, ratsumiehineen, ja Kii ratsumiehet asettuivat asemiin portin eteen. **9** Te huomasitte monta paljasti laaksosi täyttyivät vaunuista, ratsumiehineen, ja Kii ratsumiehet asettuivat asemiin portin eteen. **10** te luitte Jerusalemin talot muukalaisena asumaan? **11** ja te Tyron osalle, kruunujen jakelijan, jonka kauppamiehet teitte molempien muurien välille paikan, johon Vanhan lammikon vedet koottiin. Mutta hänen puoleensa te ette katsoneet, joka tämän tuotti, häntä te ette nähneet, joka tämän kauan sitten valmisti. **12** Ja sinä päivänä Herra, Herra Sebaot, kutsui itkuun ja valituksen, pään paljaaksi

ajamaan ja säkkiin vyötäytymään. **13** Mutta katso: on ilo ja riemu, raavaitten tappaminen ja lammasten teurastus, lihan syönti ja viinin juonti! "Syökäämme ja

juokaamme, sillä huomenna me kuolemme." **14** Niin tytär Siidon. Nouse, mene kattiläisten maahan; et kuului minun korviini Herran Sebaotin ilmoitus: "Totisesti,

ei tämä teidän syntinne tule sovituksi, ei kuolemaanne on ilo ja riemu, raavaitten tappaminen ja lammasten teurastus, lihan syönti ja viinin juonti! "Syökäämme ja

juokaamme, sillä huomenna me kuolemme." **14** Niin tytär Siidon. Nouse, mene kattiläisten maahan; et kuului minun korviini Herran Sebaotin ilmoitus: "Totisesti,

ei tämä teidän syntinne tule sovituksi, ei kuolemaanne on ilo ja riemu, raavaitten tappaminen ja lammasten teurastus, lihan syönti ja viinin juonti! "Syökäämme ja

juokaamme, sillä huomenna me kuolemme." **14** Niin tytär Siidon. Nouse, mene kattiläisten maahan; et kuului minun korviini Herran Sebaotin ilmoitus: "Totisesti,

ei tämä teidän syntinne tule sovituksi, ei kuolemaanne on ilo ja riemu, raavaitten tappaminen ja lammasten teurastus, lihan syönti ja viinin juonti! "Syökäämme ja

juokaamme, sillä huomenna me kuolemme." **14** Niin tytär Siidon. Nouse, mene kattiläisten maahan; et kuului minun korviini Herran Sebaotin ilmoitus: "Totisesti,

koota eikä talleteta, vaan sen voitto on tuleva niille, jotka Herran edessä asuvat, runsaaksi ravinnoksi ja jaloksi vaatetukseksi.

24 Katso, Herra tekee maan tyhjäksi ja autioksi, mullistaa sen muodon ja hajottaa sen asukkaat. **2**

Ja niinkuin kansan käy, niin papinkin, niinkuin orjan, niin hänen herransa, niinkuin orjattaren, niin hänen emäntänsä, niinkuin ostajan, niin myyjän, niinkuin lainanottajan, niin lainanantajan, niinkuin velallisen, niin velkojankin. **3** Maa tyhjentämällä tyhjennetään ja ryöstämällä ryöstetään. Sillä Herra on tämän sanan puhunut. **4** Maa murehtii ja lakastuu, maanpiiri näentyy ja lakastuu; kansan ylhäiset maassa näentyvät. **5** Maa on saastunut asukkaitensa alla, sillä he ovat rikkoneet lait, muuttaneet kaskyt, hyljanneet iankaikkisen liiton. **6** Sentähden kirous kalvaa maata, ja sen asukkaat syystänsä kärsvät; sentähden maan asukkaat kuumuudesta korventuvat, ja vähän jää ihmisiä jäljelle. **7** Viini murehtii, viiniköynnös kuittuu, kaikki ilomieliset huokaavat. **8** Loppunut on vaskirumpujen riemu, lakanut remuavaisten melu, loppunut kanteleitten riemu. **9** Ei laulaen viiniä juoda, väkiuoma käy karvaaksi juojillensa. **10** Kukistettu on autio kaupunki, joka talo teljetty, sisään päätsemätön. **11** Viinistä on kaduilla valitus, kaikki ilo on mennyt mailleen, riemu maasta paennut. **12** Jäljellä on kaupungissa häitys, portti on pirstaleiksi lyöty. **13** Sillä niin on kävyä maan päällä, kansojen keskuudessa, kuin öljypuuta karistettaessa, kuin jälkkorjuussa, viininkorjuun päätytyä. **14** Ne korottavat äänensä ja riemuitsevat, ne huitavat mereltä pään Herran valtasuuruutta: **15** "Sentähden kunnioittaka Herra valon mailla, ja meren saarilla Herran, Israelin Jumalan, nimeä". **16** Maan äärestä kuulemme ylistysvirret: "Ihana on vanhurskaan osa!" Mutta minä sanon: "Riutumus, riutumus on minun osani, voi minua: ryöstäjät ryöstävät, raastaen ryöstäjät ryöstävät!" **17** Kauhu ja kuoppa ja paula on edessäsi, sinä maan asukas. **18** Joka pakenee kauhun ääntä, se putoaa kuoppaan, ja joka kuopasta nousee, se puuttuu paulaan. Sillä korkeuden akkunat aukenevat ja maan perustukset järkkivät. **19** Maa murskaksi museruu, maa halkee ja hajoaa, maa horjuu ja huoju. **20** Maa hoippuu ja hoipertelee niinkuin juopunut, huoju niinkuin lehvämaja. Raskaana painaa sitä sen rikkomus, se kaattuu eikä enää nouse. **21** Sinä päivänä Herra kostaa korkeuden sotajoukolle korkeudessa ja maan kuninkaille maan päällä. **22** Heidät kootaan sidottuina vankikuoppaan ja suljetaan vankeuteen; pitkän ajan kuluttua heitä etsiksellään. **23** Ja kuu punastuu, ja aurinko häpeää, sillä Herra Sebaot on kuningas Sionin vuorella ja Jerusalemissa, ja hänen vanhintensa edessä loistaa kirkkaus.

25 Herra, sinä olet minun Jumalani; minä kunnioitan sinua, kiiän sinun nimeäsi, sillä sinä olet tehnyt ihmeitä, sinun aivoituksesi kaukaisilta päiviltä ovat todet ja vakaat. **2** Sillä sinä olet tehnyt kaupungin kiviroukkiksi, varustetun kaupungin rauñoiksi; muukalaisten linna on kadonnut kaupunkien luvusta, ei sitä ikinä enää rakenneta. **3** Sentähden sinua kunnioittaa väkevä kansa, väkivaltaisten pakanain kaupunki sinua pelkää. **4** Sillä sinä olit turvana vaivaiselle, turvana köyhälle hänen ahdingossansa, suojana rankkasateelta, varjona helteeltä; sillä väkivaltaisten kiukku on kuin rankkasade seinää vastaan. **5** Niinkuin helteen kuvissa maassa, niin sinä vaimensis muukalaisten melun. Niinkuin helle pilven varjossa vaipuu väkivaltaisten voittolaulu. **6** Ja Herra Sebaot laittaa kaikille kansoille tällä vuorella pidot rasvasta, pidot voimaviinistä, ydinrasvasta, puhtaasta voimaviinistä. **7** Ja hän hävittää tällä vuorella verhon, joka verhoa kaikki kansat, ja peiton, joka peittää kaikki kansakunnat. **8** Hän hävittää kuoleman ainiaaksi, ja Herra, Herra pyyhkii kynneleet kaikkien kasvoilta ja ottaa pois kansansa häväistyksen kaikesta maasta. Sillä Herra on puhunut. **9** Ja sinä päivänä sanotaan: "Katso, tämä on meidän Jumalamme, jota me odotimme meitä pelastamaan; tämä on Herra, jota me odotimme: iloitkaamme ja riemuitkaamme pelastuksesta, jonka hän toi". **10** Sillä Herran käsi lepää tällä vuorella. Mutta Mooab tallataan siihen paikkaansa, niinkuin oljet tallautuvat lantaveteen. **11** Ja hän haroo siinä käsiaän, niinkuin uija haroo uidessansa, mutta Herra painaa alas hänen ylpeytensä ynnä hänen kättensä rimpulit. **12** Sinun korkeitten muuriesi varustukset hän kukistaa, painaa alas, syöksee maahan, tomuun asti.

26 Sinä päivänä lauletaan Juudan maassa tämä laulu: "Meillä on vahva kaupunki, pelastuksen hän asettaa muuriksi ja varustukseksi. **2** Avatkaa portit vanhurskaan kansan käydä sisälle, joka uskollisena pysyy. **3** Vakaameliiselle sinä talletat rauhan, rauhan, sillä hän turvaa sinuun. **4** Turvatkaa Herraan ainiaan, sillä Herra, Herra on iankaikkinen kallio. **5** Sillä hän on kukistanut korkealla asuvaiset, ylhäisen kaupungin, hän painoi sen alas, painoi maan tasalle, syöksi sen tomuun asti. **6** Sitä tallaa jalka, kurjan jalat, vaivaisten askeleet. **7** Vanhurskaan polku on suora, sinä teet vanhurskaan tien tasaiseksi. **8** Niihin sinun tuomioitteesi tiellä me odotamme sinua, Herra; sinun nimeäsi ja sinun muistoasi sielu ikävöitsee. **9** Minun sieluni ikävöitsee sinua yöllä, minun henkeni sisimmässäni etsii sinua varhain; sillä kun sinun tuomiosi kohtaavat maata, oppivat maanpiirin asukkaat vanhurskautta. **10** Jos jumalaton saa armon, ei hän opi vanhurskautta; oikeuden maassa hän tekee väärystä eikä näe Herran korkeutta. **11** Herra, sinun kättesi on kohottettu, mutta he eivät sitä näe. He saakoot häpeäksensä nähdä sinun kiivautesi kansan puolesta;

kuluttakoon heidät tuli, joka sinun vihollisesi kuluttaa. **12** Herra, sinä saatat meille rauhan, sillä myös kaikki sitä armahda, sen Luoga ei sitä sääli. **12** Sinä päivänä meidän tekomme olet sinä tehnyt. **13** Herra, meidän Herra karistaa hedelmät maahan, Eufrat-virrasta aina Jumalamme, meitä ovat vallinneet muut herrat, et Egyptin puroon asti, ja teidät, te israelilaiset, poimitaan sinä; sinua yksin me ylistämme, sinun nimeäsi. **14** talteen yksitteliin. **13** Sinä päivänä puhalletaan suuren Kuolleet eivät virkoo eloon, vainajat eivät nouse: niin pasunaan, ja Assurin maahan hävinneet ja Egyptin sinä olet heille kostanut, tuhonnut heidät ja hävittänyt maahan karkoitutetut tulevat ja kumartavat Herraa Pyhäällä kaiken heidän muistonsa. **15** Sinä olet lisännyt kansan, Herra, olet lisännyt kansan, olet kunniasi näytänyt, olet laajentanut kaikki maan rajat. **16** Herra, ahdistuksessa he etsivät sinua, vuodattivat hiljaisia rukouksia, kun sinä heitä kuritit. **17** Niinkuin raskas vaimo, joka on synnyttämäisillään, vääntelehtii ja huuttaa kivissansa, niin me olimme sinun edessäsi, Herra. **18** Me olimme raskaina, vääntelehdimmme, mutta oli niinkuin olisimme synnyttäneet tuulta: emme saaneet aikaan pelastusta maalle, maanpiiriin asukkaat eivät ilmoille päässeet. **19** Mutta sinun kuolleesi virkoavat eloon, minun ruumiini nousevat ylös. Herätkää ja riemuitkaa, te jotka tomussa lepäättet, sillä sinun kasteesi on valkeuksien kaste, ja maa tuo vainajat ilmoille. **20** Mene, kansani, kamvioihisi ja sulje ovet jälkeesi, lymyä hetkinen, kunnes viha on ohitse mennyt. **21** Sillä katso, Herra lähtee asuinsijastaan kostamaan maan asukkaille heidän pahat tekonsa, ja maa paljastaa verivelkansa eikä surmattujansa enää peitä."

27 Sinä päivänä Herra kostaa kovalla, suurella ja väkevällä miekallansa Leviatanille, kuitävälle käärmeelle, ja Leviatanille, kiemurtelevalle käärmeelle, ja tappaa lohkäärmeen, joka on meressä. **2** Sinä päivänä sanotaan: "On viinitarha, tulisen viinin tarha; laulakaa siitä: **3** 'Minä, Herra, olen sen vartija, minä kastelen sitä hetkestä hetkeen; minä vartioitsen sitä öin ja päivin, ettei sitä mikään vahingoita. **4** Vihaa minulla ei ole; olisipa vain orjantappuroita ja ohdakkeita, niiden kimppuun minä kävisin sodalla ja poltaisin ne kaikki tyyni- **5** kaikki, jotka eivät antaudu minun turvioni, eivät tee rauhaa minun kanssani, tee rauhaa minun kanssani'." **6** Tulevina aikoina juurtuu Jaakob, Israel kukkii ja kukoistaa ja täyttää maanpiiriin hedelmällänsä. **7** Löökö hän sitä, niinkuin sen lyöjät lyötiin, tapettinko se, niinkuin sen tappajat tapettiin? **8** Karkoitamalla sen, lähetämällä sen pois sinä sitä rankaisit. Hän pyyhkäisi sen pois kovalla myrsyllänsä itätuulen päivänä. **9** Sentähden sovitetaan Jaakobin pahat teot sillä, ja se on hänen syntiensä poistamisen täysi hedelmä, että hän tekee kaikki alttarikivet rikottujen kalkkikivien kaltaisiksi: eivät kohoa enää asera-karsikot eivätkä auringonpatsaat. **10** Sillä varustettu kaupunki on autio, se on hyljätty maja, jätetty tyhjäksi kuin erämaa. Siellä vasikat käyvät laitumella, siellä makailevat ja kaluavat sieltä vesat kaikki. **11** Ja kun oksat kuivuvat, niin ne taitetaan; vaimot tulevat ja tekevät niillä tulta. Sillä se

ei ole ymmärtäväistä kansaa; sentähden sen tekijä ei Herra karistaa hedelmät maahan, Eufrat-virrasta aina Egyptin puroon asti, ja teidät, te israelilaiset, poimitaan sinä; sinua yksin me ylistämme, sinun nimeäsi. **14** talteen yksitteliin. **13** Sinä päivänä puhalletaan suuren Kuolleet eivät virkoo eloon, vainajat eivät nouse: niin pasunaan, ja Assurin maahan hävinneet ja Egyptin sinä olet heille kostanut, tuhonnut heidät ja hävittänyt maahan karkoitutetut tulevat ja kumartavat Herraa Pyhäällä kaiken heidän muistonsa. **15** Sinä olet lisännyt kansan, Herra, olet lisännyt kansan, olet kunniasi näytänyt, olet laajentanut kaikki maan rajat. **16** Herra, ahdistuksessa he etsivät sinua, vuodattivat hiljaisia rukouksia, kun sinä heitä kuritit. **17** Niinkuin raskas vaimo, joka on synnyttämäisillään, vääntelehtii ja huuttaa kivissansa, niin me olimme sinun edessäsi, Herra. **18** Me olimme raskaina, vääntelehdimmme, mutta oli niinkuin olisimme synnyttäneet tuulta: emme saaneet aikaan pelastusta maalle, maanpiiriin asukkaat eivät ilmoille päässeet. **19** Mutta sinun kuolleesi virkoavat eloon, minun ruumiini nousevat ylös. Herätkää ja riemuitkaa, te jotka tomussa lepäättet, sillä sinun kasteesi on valkeuksien kaste, ja maa tuo vainajat ilmoille. **20** Mene, kansani, kamvioihisi ja sulje ovet jälkeesi, lymyä hetkinen, kunnes viha on ohitse mennyt. **21** Sillä katso, Herra lähtee asuinsijastaan kostamaan maan asukkaille heidän pahat tekonsa, ja maa paljastaa verivelkansa eikä surmattujansa enää peitä."

28 Voi Efraimin juopuneitten ylvästä kruunua ja sen kunnian loisteen kuihtuvata kukkaa, joka on kukkulon laella, viinistä päähytteen lihavan laakson keskellä! **2** Katso, Herralta tulee hän, joka on väkevä ja voimallinen, niinkuin raesade, rajumyrsky. Niinkuin rankkasade, väkeväin tulvavetten kuohu, hän voimalla maahan kaataa. **3** Jalkoihin tallataan Efraimin juopuneitten ylväs kruunu. **4** Ja sen kunnian loisteen kuihtuvan kukan, joka on kukkulon laella, lihavan laakson keskellä, käy niinkuin varhaisviikonnen ennen kesää: kuka vain sen näkee, tuskin se on hänen kourassaan, niin hän sen jo nielaisee. **5** Sinä päivänä Herra Sebaot on oleva loistava kruunu ja kunnian seppele kansansa jäännökselle **6** ja oikeuden henki sille, joka oikeuttaa istuu, ja väkevyys niille, jotka torjuvat hyökkäykseen takaisin porttia kohden. **7** Ja nämäkin horjuvat viinistä ja hoipertelevat väkijuomasta. Väkijuomasta horjuu pappi ja profeetta; he ovat sekaisin viinistä, hoipertelevat väkijuomasta. He horjuvat näyissä, huojuvat tuomioissa. **8** Sillä täynnä oksennusta ja saastaa ovat kaikki pöydät- ei puhdasta paikkaa! **9** "Keitähän tuokin luulee taitoon neuvovansa, keitää saarnalla opettavansa? Olemmeko me vasta maidolta vieroitettuja, äidin rinnolta otettuja? **10** Käsky käskyn pääälle, käsky käskyn pääälle, läksy läksyn pääälle, läksy läksyn pääälle, milloin siellä, milloin täällä!" - **11** Niin, sopertavin huulin ja vieraalla kielessä hän on puhuva tälle kansalle, **12** hän, joka on sanonut heille: "Tässä on lepo; antakaa väsyneen levätä, tässä on levähdy spaikka". Mutta he eivät ole tahtoneet kuulla. **13** Niinpä on Herran sana oleva heille: "Käsky käskyn pääälle, käsky käskyn pääälle, läksy läksyn pääälle, läksy läksyn pääälle, milloin siellä, milloin täällä", niin että he kulkissaan kaatuavat selälleensä ja ruhjoutuvat, että heidät kiedotaan ja vangitaan. **14** Sentähden kuulkaa Herran sana, te pilkkajat, te jotka hallitsette täitä kansaa Jerusalemissa. **15** Koska te sanotte: "Me olemme tehneet liiton kuoleman kanssa ja tuonelan kanssa sopimuksen; tulkoon vitsaus kuin tulva, ei se meitä saavuta, sillä me olemme tehneet valheen turvaksemme ja piiloutuneet petokseen" - (Sheol h7585) **16** sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä lasken Siioniin peruskiven, koettellun kiven, kalliuksen kulmakiven, lujasti perustetun; joka uskoo, se ei pakene. **17** Ja minä panen oikeuden mittanuoraksi ja vanhurskauden vaa'aksi,

ja raket hävittää valheturvan, ja vedet huuhtovat pois piilopaikan. **18** Teidän liittonne kuoleman kanssa pyyhkäistään pois, ja teidän sopimuksenne tuonelan kanssa ei kestä; kun vitsaus tulee niinkuin tulva, niin se teidät maahan tallaa. (*Sheol h7585*) **19** Niin usein kuin se tulee, tempaa se teidät valtaansa, sillä aamu aamulta se tulee, tulee päävällä ja yöllä: totisesti, kauhuksi on tämän saarnan opetus. **20** Sillä vuode on oleva liian lyhyt ojentautua ja peitto liian kaita kääriytyä. **21** Sillä "Ei voi, sillä se on lukittu", **12** ja jos kirja annetaan ilmoitus teille niinkuin lukitun kirjan sanat; jos se annetaan kirjantaitavalle ja sanotaan: "Lue tämä", niin hän vastaa: Herra nousee niinkuin Perasimin vuorella, hän kiivastuu niinkuin Gibeonin laaksossa tehdäkseen työnsä, ouden työnsä, ja toimittaakseen tekonsa, kumman tekonsa. **22** Älkää siis pilkakko, etteivät teidän siteenelle vielä huulillaan, mutta pitää sydämensä minusta kauhana, kiristyisi; sillä Herralta Sebaotilta minä olen kuullut ja koska heidän jumalanpelkonsa on vain opittuja hävitys-ja tuomiopäätöksen, joka on kohtaava kaikkea ihmiskäskyjä, **14** sentähden, katso, minä vielä teen maata. **23** Kuunnelkaa ja kuulkaa minun äänitani, tälle kansalle kummia tekijo-kummia ja ihmeitä, ja tarkatkaa ja kuulkaa minun sanojani. **24** Ainako kyntää sen viisaitten viisaus häviää, ja sen ymmärtäväisten vain kyntää, kun olisi kylväminen, ainako vakooja ja ymmärrys katoaa. **15** Voi niitä, jotka syvälle kätkevät äestää maatansa? **25** Eikö niin: kun hän on tasoittanut hankkeensa Herralta, joiden teot tapahtuvat pimeässä ja sen pinnan, hän kylvää mustaa kuminaa, sirottelee jotka sanovat: "Kuka meitä näkee, kuka meistä tietää?" höystekuminaa, panee nisunjyväät riviin, ohran omaan **16** Voi mielettoimyttääne! Onko savi savenalajan paikkaansa ja kolmitahkoista vehnää vierelle? **26** Hänen veroinen? Ja sanooko työ tekijästään: "Ei hän ole Jumalansa on neuvonut hänelle oikean tavan ja opettaa minua tehnyt", tai sanooko kuva kuvaajastaan: "Ei hän häntä. **27** Sillä ei mustaa kuminaa puidia puimääkeellä mitään ymmärrää"? **17** Vain lyhyt hetki enää, niin Libanon eikä puimajyrän tela pyöri höystekuminan yli, vaan musta muuttuu puutaraksi, ja puutarha on metsän veroinen. kumina lyödään irti sauvalla ja höystekumina vitsalla. **18** Sinä päävänä kuurot kuulevat kirjan sanat, ja sokeiden silmät näkevät vapaina synkeästä pimeydestä. **19** Nöyrät iankaiken pui eikä aina aja sen päällitse puimajyrällän ja saavat yhä uutta iloa Herrassa, ja ihmisen kohymmätkin hevosillaan; ei sitä murskaksi puidia. **29** Tämäkin on tullut riemuitsevat Israelin Pyhästä. **20** Sillä väkivaltaisista Herralta Sebaotilta; hänen neuvonsa on ihmeellinen ja on tullut loppu, pilkkaajat ovat hävinneet, ja kaikki ymmärryksensä ylen suuri. väärysteen valppaat ovat tuhotut, **21** ne, jotka sanallansa

29 Voi Arielia, Arielia, kaupunkia, jonne Daavid
asetti leirinsä! Liittääkää vuosi vuoteen, kiertäkööt
juhat kiertonsa, **2** niin minä ahdistan Arielia, ja se
on oleva täynnä valitusta ja vaikerrusta, oleva minulle
kuin Jumalan uhriliesi. **3** Minä asetan leirini yltympäri
sinua vastaan ja saarran sinut vartiostolla ja luon vallit
sinua vastaan. **4** Silloin sinä puhut maasta matalalta,
sanasi tulevat vaimeina tomusta, sinä uikutat kuin
vainajahenkii maasta, puheesi tulee supisten tomusta.
5 Mutta sinun vainolaistesi lauma on oleva niinkuin
hieno pöly, ja väkivaltaisten lauma niinkuin lentäväät
akanat, ja tämä tapahtuu äkkiiä, silmäräpäykssessä:
6 Herra Sebaot etsiskeleesi sinua ukkosenjylinässä ja
maanjäristyksessä, kovassa pauthinassa, myrskyssä ja
rajuilmassa, kuluttavan tulen liekissä. **7** Niinkuin yöllinen
unirääky on oleva kansain lauma, joka sotii Arielia
vastaan, kaikki, jotka sotivat sitä ja sen varustuksia
vastaan ja sitä ahdistavat. **8** Niinkuin näkäinen on
unissaan syövinänsä, mutta herää hiuka sydämessä, ja
niinkuin janoinen on unissaan juovinansa, mutta herää, ja
katso, hän on nääntynyt ja himoitsee juoda, niin on oleva
kaikki kansain lauma, joka sotii Siiönin vuorta vastaan. **9**

Hämästäykää ja ihmetelkää, tuijottakaa sokeiksi itsenelle ja soikeksi jääkää! He ovat juovuksissa, vaikkeivät viinistä, hoiperlevat, vaikkeivät väkijuomasta. **10** Sillä Herra on vuodattanut teidän päälenne raskaan unen hengen ja sulkenut teidän silmänne-profeettanne, ja peittänyt teidän päänne-näkijänne. **11** Niin on kaikki ilmoitus teille niinkuin lukeutunut kirjan sanat; jos se annetaan kirjantaitavalle ja sanotaan: "Lue tämä", niin hän vastaa: "Ei voi, sillä se on lukittu", **12** ja jos kirja annetaan kirjantaitamattomalle ja sanotaan: "Lue tämä", niin hän vastaa: "En osaa lukea". **13** Ja Herra sanoi: Koska tämä kansa lähestyy minua suullaan ja kunnioittaa minua huuillaan, mutta pitää sydämensä minusta kauhana, ja koska heidän jumalanpelkonsa on vain opittuja ihmiskäskyjä, **14** sentähden, katso, minä vielä teen tälle kansalle kummia tekova-kummia ja ihmeitä, ja sen viisitten viisaus häviää, ja sen ymmärtäväisten ymmärrys katoaa. **15** Voi niitää, jotka syvälle kätkevät hankkeensa Herralta, joiden teot tapahtuvat pimeässä ja jotka sanovat: "Kuka meitä näkee, kuka meistä tietää?" **16** Voi mielettömyyttäne! Onko savi savenvalajan veroinen? Ja sanooko työ tekijästään: "Ei hän ole minua tehnyt", tai sanooko kuva kuvaajastaan: "Ei hän mitään ymmärrä"? **17** Vain lyhyt hetki enää, niin Libanon muuttuu puutaraksi, ja puutarha on metsän veroinen. **18** Sinä päivänä kuurot kuulevat kirjan sanat, ja sokeiden silmät näkevät vapaina synkeästä pimeydestä. **19** Nöyrät saavat yhä utta iloa Herrassa, ja ihmisistä köyhimmätkin riemuitsevat Israelin Pyhästä. **20** Sillä väkivaltaisista on tullut loppu, pilkkajaat ovat hävinneet, ja kaikki väärysteen valppaat ovat tuhotut, **21** ne, jotka sanallansa langettavat ihmisiä syyhyn ja virittävät pauloja sille, joka oikeutta puolustaa portissa, ja verukkeilla syöttömän asian vääräksi väentävät. **22** Sentähden Herra, joka Aabrahamin vapautti, sanoo Jaakobin heimolle näin: Ei Jaakob enää joudu häpeään, eivätkä hänen kasvonsa enää kalpene. **23** Sillä kun hän näkee, kun hänen lapsensa näkevät keskellänsä minun kätteni työn, niin he pyhitteväät minun nimeni, pitävät pyhänä Jaakobin Pyhän ja peljästyvät Israelin Jumalaa. **24** Ja hengessään eksyväiset käsittävät ymmärryksen, ja napisevaiset ottavat oppia.

30 Voi uppiniskaisia lapsia, sanoo Herra, jotka pitävät neuvoa, mikä ei ole minusta, ja hierovat liittoa ilman minun henkeäni, kooten syntiä synnin päälle; **2** jotka menevät Egyptiin, kysymättä minulta, turvautuakseen faraon turviin ja etsiäkseen suojaaa Egyptin varjossa! **3** Faraon turva koituu teille häpeäksi ja suojan etsiminen Egyptin varjosta häväistykseksi. **4** Sillä vaikka hänen ruhtinaansa ovat Soovanissa ja hänen sanansaattajansa saapuneet Haanekseen asti, **5** joutuvat kaikki häpeään kansan tähden, josta heillä ei ole hyötyä-ei apua, ei hyötyä, vaan häpeätä ja pilkkaa. **6** Ennustus

Eteläisen maan Behemotia vastaan. Halki ahdingon ja kaikilla ylhäisillä kukkanloilla on oleva puroja, vesivirtoja, ahdistuksen maan, halki naaraslejonan ja jalopeuran suuren surmaamisen päivänä, tornien sortuessa. 26 maan, kyykääärmeen ja lentävän käärmeen maan he Ja kuun valo on oleva kuin auringon valo, ja auringon kuljettavat aasinvarsojen selässä rikkautensa ja kamelien valo on oleva seitsemäntoinen, oleva niinkuin seitsemän kyttyrällä aarteensa kansan tykki, josta ei hyötyä ole. 7 päivän valo, sinä päivänä, jona Herra sitoo kansansa Egyptin apu on turha ja tyhjä; sentähden minä annan vammat ja parantaa siihen iskettyt haavat. 27 Katso, sillen nimen: "Rahab, joka ei pääse paikaltansa". 8 Mene Herran nimi tulee kaukaa, hänen vihansa leimuaa, ja siis nyt ja kirjoita se tauluun heidän läsnäollessaan ja sankka savu tupruua; hänen huulensa ovat täynä piirrä se kirjaan, että se säilyisi tuleviin aikoihin, ainiaan, hirmuisuutta, ja hänen kielensä on kuin kuluttava tuli. 28 iankalkkiseksi. 9 Sillä he ovat niskoitteleva kansa, ovat Hänen hengityksensä on kuin virta, joka tulvii ja ulottuu vilpillisiä lapsia, lapsia, jotka eivät tahdo kuulla Herran kaulaan asti; se seuloo kansakuntia turmion seulassa lakia, 10 jotka sanovat näkijöille: "Älkää nähkö", ja ja paneet eksyttäväiset suitset kansojen suupieliin. ennustajille: "Älkää ennustako meille toisia, puhukaa 29 Silloin te veisaatte niinkuin yöllä, kun pyhä juhla meille mieluisia, ennustaka silmämäumeita. 11 Poiketkaa alkaa, ja sydämenne riemuitsee niinkuin sen, joka tieltä, väistykää polulta; viekää pois silmistämme Israelin huilujenoidessa astuu vaeltaen Herran vuorelle, Pyhä." 12 Sentähden, näin sanoo Israelin Pyhä: Koska Israelin kallion tykki. 30 Herra antaa kuulla äänensä te halveksitte tätä sanaa ja luotatte väkirvaltaan ja voiman ja nähdä käsivartensa laskeutuvan alas vihan väärysteen ja siihen turvaudutte, 13 niin tämä synti on tuimuudessa ja kuluttavan tulen liekissä, pilvenpurkuna, oleva kuin repeämä korkeassa muurissa, joka uhkaa rankkasateena ja raekivinä. 31 Sillä Herran äänestä sortua ja pullistuu; se särkyy äkkii, yhtäkkii. 14 Se peljästyy Assur. Hän lyö vitallsa. 32 Ja jokaisella särkyy, niinkuin särkyy savenvalajan astia, joka lyödään sallimuksen sauvan iskulla, jonka Herra häneen satuttaa, rikki säälimättä, niin ettei sen sirpaleista löydy palasta, millä ottaa tulta liedestä tai ammentaa vettä altaasta. 15 vastaan, sotii kättä heiluttaen. 33 Sillä aikojen sitten on Sillä näin sanoo Herra, Herra, Israelin Pyhä: Kääntymällä polttopaikea valmistettu; kuninkaallekin se on varattu. Syvä ja leveä on sen liesi, tulta ja polttopuuta paljon. Herra henkäys kuin tulikivi-virta sytyttää sen.

31 Voi niitä, jotka menevät alas Egyptiin apua etsimään ja turvautuvat hevosiihin, luottavat sotavaunuihin, koska niitä on paljon, ja ratsumiehiin, koska niitten luku on ylen suuri, mutta eivät katso Israelin Pyhään, eivät kysy neuvoa Herralta. 2 Mutta myös hän on viisas, ja hän tuottaa onnettomuuden; hän ei peruuta sanojansa, vaan nousee pahantekijän sukua vastaan ja väärintekijän apuunitulo vastaan. 3 Egypti on ihmisten eikä Jumala, ja heidän hevosensa ovat lihaa eivätkä henkeä. Kun Herra orientaa kätensä, suistuu auttaja, ja autettava kaatuu, ja yhdessä he kumpikin hukkuvat. 4 Sillä näin on Herra minulle sanonut: Niinkuin leijona, nuori leijona, murisee saaliinsa ääressä, kun sitä vastaan hälytetään paimenteen parvi, eikä peljästy heidän huutoansa, ei huoli heidän häälinästään, niin Herra Sebaot on astuva alas sotimaan Sionin vuorella ja sen kukkulalla. 5 Niinkuin liitelevät linnut, niin varjelee Herra Sebaot Jerusalemia-varjelee ja pelastaa, säästää ja vapahtaa. 6 Palatkaa, te israelilaiset, hänen tykönsä, josta olette niin kauas luopuneet. 7 Sillä sinä päivänä jokainen hylkää hopeaiset ja kultaiset epäjumalansa, jotka kätenne ovat tehneet teille synniksi. 8 Ja Assur kaatuu miekkaan, joka ei ole miehen, ja hänet syö miekka, joka ei ole ihmisen; hän pakenee miekkaa, ja hänen nuorukaisensa joutuvat työorjuuteen. 9 Hänen kallionsa kukistuu kauhusta, ja hänen ruhtinaansa

säikkyvät lipun luota pakoon, sanoo Herra, jonka tuli on Siionissa ja pätsi Jerusalemissa.

32 Katso, kuningas on hallitseva vanhurskaudessa, ja valtaat vallitsevat oikeuden mukaan. **2** Silloin on jokainen heistä oleva turvana tuulelta ja suojana rankkasateelta, oleva kuin vesipurot kuivassa maassa, kuin korkean kallion varjo näätävässä maassa. **3** Silloin eivät näkevien silmät ole soistut, ja kuulevien korvat kuulevat tarkkaan. **4** Ajattelemattomien sydän käsittää taidon, ja äänittävän kieli puhuu sujuvasti ja selkeästi. **5** Ei houkkaa enää kutsuta jaloksi, eikä petollista enää sanota yleväksi. **6** Sillä houkka puhuu houkan lailla, ja hänen sydämensä hankki turmiota, ja niin hän harjoittaa riettautta ja puhuu eksyttäväisesti Herrasta, jättää tyhjäksi nälkäisen sielun ja janoavaisen juomaan vaille. **7** Ja pahat ovat petollisen aseen, hän mietti ilkitöitä, tuhotakseen kurjat valheen sanoilla, vaikka köyhä kuinka oikeata asiaa puhuisi. **8** Mutta jalo jaloja mietti ja jaloudessa lujana pysyy. **9** Nouskaa, te suruttomat naiset, kuulkaa minun ääntäni; te huolettomat tyttäret, tarkatkaa minun sanojani. **10** Vielä vuosi, ja päiviä päälle, niin vapisette, te huolettomat; sillä silloin on viininkorjuusta tullut loppu, hedelmänkorjuuta ei tule. **11** Kauhistukaa, te suruttomat, vaviskaa, te huolettomat, riisutukaa, paljastukaa, vyöttääkää säkki lanteilleenne. **12** Silloin valitetaan ja lyödään rintoihin ihanien peltojen tähden ja hedelmällisten viiniköynnösten tähden, **13** minun kansani maan tähden, joka kasvaa orjantappuraa ja ohdaketta, remuavan kaupungin kaikkien iloisten talojen tähden. **14** Sillä palatsi on hyljätty, kaupungin kohina lakannut, Oofel ja vartiotorni ovat jääneet luolaksi iankaikkisesti, villaasiens iloksi ja laumojen läitumeksi. **15** Näin on hamaan siihen asti, kunnes meidän päälemme vuodatetaan Henki korkeudesta. Silloin erämaa muuttuu puutarhaksi, **16** ja puutarha on metsän veroinen. Ja erämaassa asuu oikeus, ja puutarhassa majaailee vanhurskaus. **17** Silloin vanhurskauden hedelmä on rauha, vanhurskauden vaikutus lepo ja turvallisuuksia iankaikkisesti. **18** Ja minun kansani asuu rauhan majoissa, turvallisissa asunnoissa, huolettomissa lepopaikoissa. **19** Mutta raesade tulee, metsä kaatuu, ja kaupunki alennetaan alhaiseksi. **20** Onnelliset te, jotka kylvätte kaikkien vetten vierille ja laskette härän ja aasin jalat valtoimina kulkemaan!

33 Voi sinua hävittääjää, joka itse olet hävittämättä, sinua ryöstääjää, jota ei kenkään ole ryöstänyt! Kun olet loppuun asti hävittänyt, hävitettään sinut, kun olet ryöstösi ryöstänyt, ryöstetään sinut. **2** Herra, armahda meitä, sinua me odotamme. Ole näitten käsisvarsi joka aamu, ole meidän apumme hädän aikana. **3** Kansat pakenevat sinun jylinäsi ääntä; kun sinä nouset, hajoavat kansakunnat. **4** Teidän saaliinne viedään, niinkuin

tuhosirkat vievät; niinkuin hyppysirkat hyökkäävät, niin sen kimppuun hyökätään. **5** Herra on korkea, sillä hän asuu korkeudessa. Hän täyttää Siiön oikeudella ja vanhurskaudella. **6** Ja hän on sinun aikojesi vakuus, avun runsaus, viisaus ja ymmärrys; Herran pelko on oleva Siiön arre. **7** Katso, sankarit huutavat ulkona, rauhan sanansaattajat itkevät katkerasti. **8** Tiet ovat autoina, polulta on kulkija poissa: hän on rikkonut liiton, ylenkatsonut kaupungit, ei ole ihmistä minäkään pitänyt. **9** Maa murehtii ja näantyy, Libanon kuihtuu häpeästä, Saaron on aromaaksi tullut, Baasan ja Karmel varistavat lehtensä. **10** Nyt minä nousen, sanoo Herra, nyt minä itseni korotan, nyt minä kohoan korkealle. **11** Olkia te kannatte kohdussanne, akanoitaa synnytätte; teidän kiukunne on tuli, joka kuluttaa teidät. **12** Ja kansat poltetetaan kuin kalkki, kuin katkotut orjantappurat, jotka tullessa palavat. **13** Kuulkaa, te kaukaiset, mitä minä olen tehnyt; te lähelläolevat, tuntekaa minun voimani. **14** Syntiset Siionissa peljästyvät, vavistus valtaa jumalattomat: "Kuka meistä voi asua kuluttavassa tullessa, kuka asua iankaikkisessa hehkussa?" **15** Joka vanhurskaudessa vaeltaa ja puhuu sitä, mikä oikein on, joka halveksiä väärää voittoa, jonka käsi torjuu lahjuksen luotaan, joka tukkii korvansa kuulemasta veritöitä ja sulkee silmänsä näkemästä pahaa, **16** hän on asuva kukkuloilla, kalliolinnat ovat hänen turvansa; hänen annetaan hänen leipänsä, eikä vesi hänetä ehdy. **17** Sinun silmäsi saavat katsoa kuningasta hänen ihanuudessaan, saavat nähdä avaran maan. **18** Sinun sydämesi muistelee kauhuja: missä on nyt veronlaskija, missä punnitsija, missä tornien lukija? **19** Et näe enää sitä röyhkeätä kansaa, kansaa, jolla on outo, käsittämätön puhe, jonka sopertavaa kielää ei kukaan ymmärrä. **20** Katso Siionia, juhliemme kaupunkia. Sinun silmäsi näkevät Jerusalemin, rauhaisan asuinsijan, telttamajan, jota ei muuteta, jonka vaarnoja ei ikinä revästä irti, jonka köysistä ei yhtääkään katkaista. **21** Sillä voimallinen on meillä siellä Herra, siellä on joet, on virrat, leveät rannasta toiseen, joita ei kulje soutualus, joiden poikki ei pääse uljas laiva. **22** Sillä Herra on meidän tuomarimme, Herra on johdattajamme, Herra on meidän kuninkaamme; hän pelastaa meidät. **23** Nyt ovat köytesi hölyneet, eivät pidä mastoa kannassaan kiinni, eivät vedä lippua liehumaan. Mutta silloin jaetaan riistosalista runsaasti, rammatkin ryöstävät ja raastavat. **24** Eikä yksikään asukas sano: "Minä olen vaivanalainen". Kansa, joka siellä asuu, on saanut syntinsä anteeksi.

34 Astukaa esii, te kansat, ja kuulkaa; te kansakunnat, tarkatkaa. Kuulkoon maa ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja kaikki, mikä siitä kasvaa. **2** Sillä Herra on vihastunut kaikkiin kansoihin ja kiivastunut kaikkiin heidän joukkoihinsa; hän on vihkinyt heidät tuhon omaksi, jättänyt heidät teurastettavaksi. **3** Heidän

surmattunsa viskataan pois, ja niitten raadoista nousee taivaan joukot menehtyvät, taivas käärítää kokoon niinkuin kirja, ja kaikki sen joukot varisevat alas, niinkuin lehdet varisevat viinipuusta, niinkuin viikunapuusta rakaaleet. 5 Sillä minun miekkani taivaassa on juopunut vimmaan; katso, se iskee alas Edomiin, tuomioksi kansalle, jonka minä olen vihkinyt tuhoon. 6 Herran miekka on verta täynnä, rasvaa tiukkuva, karitsain ja kauristen verta, oinasten munuaisrasvaa. Sillä Herralla on uhri Bosrassa, suuri teurastus Edomin maassa. 7 Villihärikä kaatuu yhteen joukkoon, mullikoita härkien mukana. Heidän maansa juopuu verestä, ja heidän multansa tiukkuu rasvaa. 8 Sillä Herralla on koston päivä, maksun vuosi Siionin asian puolesta. 9 Edomin purot muuttuvat pieksi ja sen multa tulikiveksi; sen maa tulee palavaksi pieksi. 10 Ei sammu se yöllä eikä päivällä, iäti nousee siitä savu; se on oleva raunioina polvesta polveen, ei kulje sillä kukaan, iankaikkisesta iankaikaiseen. 11 Sen perivät pelikaanit ja tuonenkurjet, kissapöllöt ja kaarneet asuvat sillä; ja hän vetää sen ylitse autiuden mittanuoran ja tyhyyden luutilangan. 12 Ei ole sillä enää ylimyksiä huutamassa ketään kuninkaaksi, kaikki sen ruhtinaat ovat poissa. 13 Ja sen palatsit kasvavat orjantappuroita, sen linnat polttaisia ja ohdakkeita; siitä tulee aavikkosutten asunto, kamelikurkien tyssija. 14 Siellä erämaan ulvojat ja ulisijat yhtyvät, metsänpeikot toisiansa tapaavat. Siellä yksin öinen syöjätäri saa rauhan ja löytää lepopaikan. 15 Siellä nuolikäärme pesii ja laskee munansa, kuorii ne ja kierty kerälle pimentoonsa. Sinne haarahaukatkin kokoontuvat yhteen. 16 Etsikää Herran kirjasta ja lukekaa: ei yhtäkään näistä ole puuttuva, ei yksikään toistansa kaipaava. "Sillä minun suuni on niin käskenyt." -Hänen henkensä on ne yhteen koonnut. 17 Hän on heittänyt arpaa niitten kesken, ja hänen kätensä on sen niille mittanuoralla jakanut; ne perivät sen ikiajoiksi, asuvat sillä polvesta polveen.

35 Erämaa ja hietikko iloitsee, aromaa riemuitsee ja kukoistaa kuin lilia. 2 Se kauniisti kukoistaa ja iloitsee ilolla ja riemulla. Sille annetaan Libanonin kunnia, Karmelin ja Saaronin ihanuus. He saavat nähä Herran kunnian, meidän Jumalamme ihanuuden. 3 Vahvistakaa hervonneet kädet, voimistakaa horjuvat polvet. 4 Sanokaa häitääntyneille sydämille: "Olkaa lujat, älkää peljätkö. Katso, teidän Jumalanne! Kosto tulee, Jumalan rangaitust. Hän tulee ja pelastaa teidät." 5 Silloin avautuvat sokeain silmät ja kuurojen korvat aukenevat. 6 Silloin rampa hyppii niinkuin peura ja mykän kieli riemuun ratkeaa; sillä vedet puhkeavat erämaahan ja aromaahan purot. 7 Hehkuva hiekka tulee lammikoksi ja kuiva maa vesilähteiksi. Aavikkosutten asunnoissa, missä ne makasivat, kasvaa ruoho ynnä

ruoko ja kaisla. 8 Ja siellä on oleva valtatie, ja sen itseänsä varten. Joka sitä tietää kulkee, ei eksy-eivät itseänsä varten. 9 Ei ole siellä leijonaa, ei nouse sinne tulevat Siioniin riemuiten, päänsä pääällä iankaikkinen ilo. Riemu ja ilo saavuttavat heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat.

36 Kuningas Hiskian neljäntätoista hallitusvuotena hyökkäsi Sanherib, Assurin kuningas, kaikkien Juudan varustettujen kaupunkien kimppuun ja valloitti ne. 2 Ja Assurin kuningas lähettilä Laakiista Rabsaken suuren sotajoukon kanssa kuningas Hiskia vastaan Jerusalemiin, ja hän pääsyti Yläammikon vesijoholle, joka on Vanuttajankedon tien varrella. 3 Ja Eljakim, Hilkiän poika, joka oli palatsin pääillikkönä, ja kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, menivät hänen luokseen. 4 Ja Rabsake sanoi heille: "Sanokaa Hiskialle: Nämä sanoo suurkuningas, Assurin kuningas: 'Mitä on tuo luottamus, mikä sinulla on?' 5 Minä sanon: pelkkää huulten puhetta on moinen neuvo ja voima sodankäyntiin. Keneen sinä oikein luotat, kun kapinoit minua vastaan? 6 Katso, sinä luot Egyptiin, tuohon särkyneeseen ruokosauvaan, joka tunkeutuu sen käteen, joka siihen nojaa, ja lävistää sen. Sellainen on farao, Egyptin kuningas, kaikille, jotka hänenne luottavat. 7 Vai sanotko ehkä minulle: Me luotamme Herraan, meidän Jumalaamme? Mutta eikö hän ole se, jonka uhrikukkulat ja alttarit Hiskia poisti, kun hän sanoi Juudalle ja Jerusalemile: Tämän alttarin edessä on teidän kumartaen rukoiltava?" 8 Mutta lyönyt vetoa minun herrani, Assurin kuninkaan, kanssa: minä annan sinulle kaksi tuhatta hevosta, jos sinä voit hankkia niille ratsastajat. 9 Kuinka sinä sitten voisit torjuua ainoakaan käskeynhaltijan, ainoakaan minun herrani vähimman palvelijan, hyökkäyksen? Ja sinä vain luotat Egyptiin, sen vaunuihin ja ratsumiehiin. 10 Olenko minä siis Herran sallimatta hyökännyt tähän maahan hävittämään sitä? Herra itse on sanonut minulle: 'Hyökkää tähän maahan ja hävitä se!'" 11 Niin Eljakim, Sebna ja Jooah sanoivat Rabsakelle: "Puhu palvelijoillesi araminkielä, sillä me ymmärrämme sitä; älä puhu meille juudankielä kansan kuullen, jota on muurilla". 12 Mutta Rabsake vastasi: "Onko minun herrani lähetänyt minut puhumaan näitä sanoja sinun herrallesi ja sinulle? Eikö juuri niille miehille, jotka istuvat muurilla ja joutuvat teidän kanssanne syömään omaa likaansa ja juomaan omaa vettänsä?" 13 Sitten Rabsake astui esiin, huusi kovalla äänellä juudankielellä ja sanoi: "Kuulkaa suurkuninkaan, Assurin kuninkaan, sanoja. 14 Nämä sanoo kuningas: 'Älkää antako Hiskian pettää itseänne, sillä hän ei voi teitä pelastaa. 15 Älköön

Hiskia saako teitä luottamaan Herraan, kun hän sanoo: ei joudu Assurin kuninkaan käsii. **11** Olethan kuullut, Herra on varmasti pelastava meidät; ei tätä kaupunkia mitä Assurin kuninkaat ovat tehneet kaikille maille, anneta Assurin kuninkaan käsii. **16** Älkää kuulko kuinka he ovat vihkineet ne tuhon omiksi. Ja sinäkö Hiskia.' Sillä Assurin kuningas sanoo näin: 'Tehkää pelastuisit! **12** Ovatko kansain jumalat pelastaneet niitä, sovinto minun kanssani ja antautuakaa minulle, niin jotka minun isäni ovat tuhonneet: Goosania, Harrania, saatte syödä kukaan viinipuustanne ja viikunapuustanne Resefiä ja Telassarin edeniläisiä? **13** Missä on Hamatin ja juoda kukaan kaivostanne, **17** kunnes minä tulen ja vien kuningas ja Arpadin kuningas, Sefarvaimin kaupungin, teidät maahan, joka on teidän maanne kaltainen, vilja- ja Heenan ja Ivvan kuningas?" **14** Kun Hiskia oli ottanut viinimaahan, leivän ja viinitarhojen maahan. **18** Älköön kirjeen sanansaattajita ja lukenuksen, meni hän Herran vain Hiskia saako vietellä teitä, sanoessaan: Herra temppeliin; ja Hiskia levitti sen Herran eteen. **15** Ja pelastaa meidät. Onko muidenkaan kansojen jumalista Hiskia rukoili Herraa ja sanoi: **16** "Herra Sebaot, Israelin kukaan pelastanut maatansa Assurin kuninkaan käsistä? Jumala, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat, sinä **19** Missä ovat Hamatin ja Arpadin jumalat? Missä ovat yksin olet maan kaikkien valtakuntain Jumala; sinä Sefarvaimin jumalat? Ovatko ne pelastaneet Samariaa olet tehnyt taivaan ja maan. **17** Herra, kallista korvasi minun käsistäni? **20** Kuka näiden maiden kaikista ja kuule; Herra, avaa silmäsi ja katso. Kuule kaikki jumalista on pelastanut maansa minun käsistäni? Kuinka Sanheribin sanat, jotka hän lähetti herjatakseen elävää sitten Herra pelastaisi Jerusalemin minun käsistäni?" Jumala. **18** Se on totta, Herra, että Assurin kuninkaat **21** Mutta he olivat vaitti eivätkä vastanneet hänenelle ovat hävittäneet kaikki maat ja omankin maansa. **19** Ja mitään, sillä kuningas oli käskenyt niin ja sanonut: he ovat heittäneet niiden jumalat tuleen; sillä ne eivät "Älkää vastatko hänenelle". **22** Sitten palatsin päällikkö olleet jumalia, vaan ihmiskäten tekona, puuta ja kiveä, ja Eljakim, Hilkian poika, ja kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, tulivat Hiskian luo vaatteet reväistynä ja kertoivat hänenelle, mitä Rabsake oli sanonut.

37 Kun kuningas Hiskia sen kuuli, repäisi hän vaatteensa, pukeutui säkkien ja meni Herran temppeliin. **2** Ja hän lähetti palatsin päällikkön Eljakimisen ja kirjuri Sebnan sekä pappein vanhimmat, säkkeihin puettuina, profeetta Jesajan, Aamoksen pojana, tykö. **3** Ja he sanoivat hänenelle: "Näin sanoo Hiskia: 'Hädän, kurituksen ja häväistyksen päivä on tämä päivä, sillä lapset ovat tulleet kohdun suulle saakka, mutta ei ole voimaa synnyttää. **4** Ehkä Herra, sinun Jumalasi, kuulee Rabsaken sanat, joilla hänen Herransa, Assurin kuningas, on lähtetänyt hänet herjaamaan elävää Jumalaan, ja rankaisee häntä näistä sanoista, jotka Herra, sinun Jumalasi, on kuullut. Niin kohota nyt rukous jäännöksen puolesta, joka vielä on olemassa.'" **5** Kun kuningas Hiskian palvelijat tulivat Jesajan tykö, **6** sanoi Jesaja heille: "Sanokaa näin herralenne: 'Näin sanoo Herra: Älä pelkää niitä sanoja, jotka olet kuullut ja joilla Assurin kuninkaan poikaset ovat hävisseet minua. **7** Katso, minä annan hänen mennä sellaisen hengen, että hän kuultuaan sanoman palajaa omaan maahansa; ja minä annan hänen kaatua miekkaan omassa maassansa.'" **8** Ja Rabsake kääntyi takaisin ja tapasi Assurin kuninkaan sotimassa Libnana vastaan; sillä hän oli kuullut, että tämä oli lähtenyt Laakiista pois. **9** Mutta kun Sanherib kuuli Tirhakasta, Etiopian kuninkaasta, sanottavan: "Hän on lähtenyt liikkeelle sotiaikseen sinua vastaan", niin hän sen kuultuaan lähetti sanansaattajat Hiskian tykö ja käsiki sanoa: **10** "Sanokaa näin Hiskialle, Juudan kuninkaalle: 'Älä anna Jumalasi, johon sinä luotat, pettää itseäsi äläkä ajattele: Jerusalem

ja toisena vuonna kesanto-aaluvaa, mutta kolmantena vuonna te kylvää ja leikatkaa, istuttakaa viinitarhoja ja syökää niiden hedelmää. **31** Ja Juudan heimon pelastuneet, jotka ovat jäljelle jääneet, tekevät taas juurta alaspäin ja hedelmää ylöspäin. **32** Sillä Jerusalemista lähtee kasvamaan jäännös, pelastunut joukko Siionin vuorelta. Herran Sebaotin kiivaus on sen tekevä. **33** Sentähden, näin sanoo Herra Assurin kuninkaasta: Hän ei tule tähän kaupunkiin eikä siihen nuolta ammu, ei tuo sitä vastaan kilpeä eikä luo sitä vastaan vallia. **34** Samaa tietä, jota hän tuli, hän palajaa, ja tähän minua. **35** Sillä minä ja täytyi myös: minä vaellan hiljaisesti kaikki elämäni varjelen tämän kaupungin ja pelastan sen itseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden." **36** Niin Herran enkeli lähti ja lõi Assurin leirissä sata kahdeksankymmentä viisi tuhatta miestä, ja kun noustiin aamulla varhain, niin katso, he olivat kaikki kuolleina ruumiina. **37** Silloin hän palasi maahansa ja jäi Niiniveen. **38** Mutta kun hän oli kerran rukoilemassa jumalansa Nisrokin tempelissä, surmasivat hänen poikansa Adrammelek ja Sareser hänet miekalla; sitten he pakenivat Araratin maahan. Ja hänen poikansa Eesarhaddon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

38 Niihin aikoihin sairastui Hiskia ja oli kuolemaisiaan; ja profeetta Jesaja, Aamoksen poika, tuli hänen tykönsä ja sanoi hännelle: "Näin sanoo Herra: Toimita talosi; sillä sinä kuolet etkä enää parane". **2** Niin Hiskia käensi kasvonsa seinään pään ja rukoili Herraa. **3** ja sanoi: "Oi Herra, muista, kuinka minä olen vaeltanut sinun edessäsi uskollisesti ja ehyellä sydämallä ja tehnyt sitä, mikä on hyvä sinun silmissäsi!" Ja Hiskia itki katkerasti. **4** Mutta Jesajalle tuli tämä Herran sana: **5** "Mene ja sano Hiskialle: 'Näin sanoo Herra, sinun isäsi Daavidin Jumala: Minä olen kuullut sinun rukouksesi, olen nähnyt sinun kyyneleesi. Katso, minä lisään sinulle ikää viisitoista vuotta; ja minä minä pelastan sinut ja tämän kaupungin Assurin kuninkaan käsistä ja varjelen täitä kaupunkia. **7** Ja tämä on oleva sinulle merkkinä Herralta siitä, että Herra tekee, mitä on sanonut: **8** katso, minä annan aurinkokellon varjon siirtyä takaisin kymmenen astetta, jotka se jo on auringon mukana laskeutunut Aahaan aurinkokellossa." Ja aurinko siirtyi aurinkokellossa takaisin kymmenen astetta, jotka se jo oli laskeutunut. **9** Hiskian, Juudan kuninkaan, kirjoittama laulu, kun hän oli ollut sairaana ja toipunut taudistansa: **10** "Minä sanoin: Kesken rauhallisten päivieni minun on mentävä tuonelan porteista; jäljellä olevat vuoten i on minulta riistetty pois. (Sheol h7585) **11** Minä sanoin: En saa minä enää nähdä Herraa, Herraa elävien maassa, en enää ihmisiä katsella manalan asukasten

joukossa. **12** Minun majani puretaan ja viedään minulta pois niinkuin paimenen telta; olen kutonut loppuun elämäni, niinkuin kankuri kankaansa, minut leikataan irti loimentutkaimista. Ennenkuin päivä yöksi muuttuu, sinä teet minusta lopun. **13** Minä viihdyttelin itseäni aamuun asti-niinkuin leijona, hän murskaa kaikki minun luuni; ennenkuin päivä yöksi muuttuu, sinä teet minusta lopun. **14** Niinkuin pääskynen, niinkuin kurki minä kuikutan, minä kujerran kuin kyyhkyinen; hiueten katsovat minun silmäni korkeuteen: Herra, minulla on ahdistus, puolustaa **15** Mitä nyt sanonkaan? Hän lupasi minulle vuodet sieluni murheen tähdien. **16** Herra, tämäkaltaiset ja palvelijani Daavidin tähdien." **36** Niin Herran enkeli ovat elämäksi, ja niissä on koko minun henkeni elämä. Sinä teet minut terveeksi; anna minun elää. **17** Katso, viisi tuhatta miestä, ja kun noustiin aamulla varhain, onneksi muuttui minulle katkera murhe: sinä rakastit niin sieluani, nostit sen kadotuksen kuopasta, sillä Sanherib, Assurin kuningas, lähti liikkeelle ja meni pois; sinä heitit kaikki minun syntini selkäsi taa. **18** Sillä hän palasi maahansa ja jäi Niiniveen. **38** Mutta kun hän ei tuonela sinua kiitä, ei kuolema sinua ylistä; eivät oli kerran rukoilemassa jumalansa Nisrokin tempelissä, hautaan vaipuneet pane sinun totuuteesi toivoansa.

(Sheol h7585) **19** Elävät, elävät sinua kiittävät, niinkuin minä tänä päivänä; isä ilmoittaa lapsillensa sinun totuutesi. **20** Herra on minun auttajani. Minun kanteleeni soittoja soittakaamme kaikkina elinpäivinämme Herran tempelissä." **21** Ja Jesaja käski tuoda viikunakkua ja hautoa paisetta, että hän tulisi terveeksi. **22** Niin Hiskia sanoi: "Mikä on merkkinä siitä, että minä voin mennä Herran temppeeliin?"

39 Siihen aikaan Merodak-Baladan, Baladanin poika, Baabelin kuningas, lähetti kirjeen ja lahoja Hiskialle, kun oli kuullut hänen olleen sairaana ja parantuneen. **2** Ja Hiskia iloitsi lähettiläistä ja näytti heille varastohuoneensa, hopean ja kullan, hajuaineet ja kalliin öljyn ja koko asehuoneensa ja kaikki, mitä hänen aarrekammioissaan oli. Ei ollut mitään Hiskian talossa eikä koko hänen valtakunnassaan, mitä hän ei olisi heille näytänyt. **3** Mutta profeetta Jesaja tuli kuningas Hiskian tykö ja sanoi hännelle: "Mitä nämä miehet ovat sanoneet, ja mistä he ovat tulleet sinun tykösi?" Hiskia vastasi: "He ovat tulleet minun tyköni kaukaisesta maasta, Baabelista". **4** Hän sanoi: "Mitä he ovat nähneet sinun talossasi?" Hiskia vastasi: "Kaiken, mitä talossani on, he ovat nähneet; aarrekammiosani ei ole mitään, mitä en ollut heille näytänyt". **5** Niin Jesaja sanoi Hiskialle: "Kuule Herran Sebaotin sana: **6** Katso, päivät tulevat, jolloin kaikki, mitä sinun talossasi on ja mitä sinun isäsi ovat koonneet tähän päivään asti, viedään pois Baabeliin; ei mitään jää jäljelle, sanooh Herraa. **7** Ja sinun omia poikiasi, jotka sinusta polveutuvat, jotka sinulle syntyvät, viedään hovipalvelijoiksi Baabelin kuninkaan palatsiin." **8** Hiskia sanoi Jesajalle: "Herran sana, jonka olet puhunut, on hyvä". Sillä hän ajatteli: "Onpahan rauha ja turvallisuus minun päivinäni".

40 "Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani", veroisiksi. **24** Tuskin he ovat istutetut, tuskin kylvetyt, sanoo teidän Jumalanne. **2** "Puhukaa suloisesti tuskin on heidän vartensa juurtunut maahan, niin hän Jerusalemille ja julistakaa sille, että sen vaivanaika puhaltaa heihin, ja he kuivettuvat; myrsky vie heidät on päättynyt, että sen velka on sovitettu, sillä se kuin oljenkorret. **25** "Keneenkä siis te vertaatte minut, on saanut Herran kädestä kaksinkertaisesti kaikista jonka kaltainen minä olisin", sanoo Pyhä. **26** Nostakaa synneistänsä." **3** Huutavan ääni kuuluu: "Valmistakaa silmänne korkeuteen ja katsokaa: kuka on nämä luonut? Herralle tie erämaahan, tehkää arolle tasaiset polut Hän, joka johdattaa esii niitten joukot täysilukuisina, meidän Jumalallemme. **4** Kaikki laaksot korottettakoon, joka nimeltä kutsuu ne kaikki; suuri on hänen voimansa kaikki vuoret ja kukkulat alennettakoon; koleikot tulkoot ja valtainen hänen väkensä: ei yksikään jää hänetä tasangoksi ja kalliolouhut lakeaksi maaksi. **5** Herran pois. **27** Miksi sinä, Jaakob, sanot ja sinä, Israel, puhut: kunnia ilmestyy: kaikki liha saa sen nähdä. Sillä "Minun tieni on Herralta salassa, minun oikeuteni on Herran suu on puhunut." **6** ni sanoo: "Julista!" Toinen joutunut pois minun Jumalani huomasta"? **28** Etkö tiedä, vastaa: "Mitä minun pitää julistaman?" Kaikki liha etkö ole kuullut: Herra on iankaikkinen Jumala, joka on on kuin ruoho, ja kaikki sen kauneus kuin kedon luonut maan äret? Ei hän väsy eikä näänny, hänen kukkanen: **7** ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, kun ymmärryksensä on tutkimaton. **29** Hän antaa väsyneelle Herran henkäys puhaltaa siihen. Totisesti, ruoho on väkeä ja voimattomalle voimaa yltäkyliin. **30** Nuorukaiset kansa. **8** Ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, mutta väsyväät ja näentyvät, nuoret miehet kompastuvat ja meidän Jumalamme sana pysyy iankaikkiseksi. **9** kaatuvat; **31** mutta ne, jotka Herraa odottavat, saavat Nouse korkealle vuorelle, Siion, sinä ilosanoman tuoja; uuden voiman, he kohottavat siipensä kuin kotkat. He korota voimakkaasti äänesi, Jerusalem, sinä ilosanoman juoksevat eivätkä näänny, he vaeltavat eivätkä väsy. tuoja. Korota, älä pelkää, sano Juudan kaupungeille:

"Katso, teidän Jumalanne!" **10** Katso, Herra, Herra tulee voimallisena, hänen käsivartensa vallitsee. Katso, hänen palkkansa on hänen mukanansa, hänen työnsä ansio käy hänen edellänsä. **11** Niinkuin paimen hän kaitsee laumaansa, kokoa karitsat käsivarrelensa ja kantaa niitä sylissään, johdattelee imettävä lampaita. **12** Kuka on kourallaan mitannut vedet ja vaaksalla määäränyt taivaitten mitat? Kuka on kolmannesmitaan mahduttanut maan tomun, puntarilla punninnut vuoret, vaa'alla kukkulat? **13** Kuka on Herran Henkeä ohjannut, ollut hänen neuvonantajansa ja opettajansa? **14** Kenen kanssa hän on neuvotellut, joka olsi hännelle ymmärystä antanut ja opettanut oikean polun, opettanut hännelle tiedon ja osoittanut hännelle ymmärryksen tien? **15** Katso, kansakunnat ovat kuin pisara vesisangon urteessa, ovat kuin tomuhiukanen vaa'assa. Katso, merensaaret hän nostaa kuin hiekkajyvä. **16** Ei Libanon riittäisi poltopuiksi eikä sen riista polttouhriksi. **17** Kaikki kansakunnat ovat niinkuin ei mitään hänen edessään, ne ovat hännelle kuin olematon ja tyhjä. **18** Keneenkä siis te vertaatte Jumalan, ja minkä muotoiseksi te hänet teette? **19** Jumalankuvanko? -Sen valaa valaja, ja kultaseppä kullalla päälystää, seippää sille hopeaketjut. **20** Kenellä ei ole varaa sellaiseen antimeen, se valitsee puun, joka ei lahoa, hakee taitavan tekijän pystyttämään jumalankuvan, joka ei horju. **21** Ettekö te tiedä, ettekö kuule, eikö teille ole alusta asti ilmoitettu, ettekö ole maan perustuksista vaaria ottaneet? **22** Hän istuu korkealla maanpiirin päällä, kuin heinäsirkkoja ovat sen asukkaat; hän levittää taivaan niinkuin harson, pingottaa sen niinkuin telan asuttavaksi. **23** Hän tekee ruhtinaat olemattomiksi, saattaa maan tuomarit tyhjän

41 Vaietkaa minun edessäni, te merensaaret. Kansat verestäköön voimansa, astukoot esii ja puhukoot sitten; käykäämme oikeutta keskenäämme. **2** Kuka herätti päivänkoiton maasta hänet, jota vanhurskaus seuraa joka askeleella? Kuka antaa kansat hänen valtaansa, kukistaa kuninkaat hänen jalkoihinsa? Kuka muuttaa heidän miekkansa tomuksi, heidän jousensa lentäväksi oljenkorsiksi? **3** Hän ajaa heitää takaa, samoaa vammattona polkua, hänen jalkainsa ennen kulkemataonta. **4** Kuka on tämän tehnyt ja toimittanut? Hän, joka alusta asti kutsuu sukupolvet esiin: minä, Herra, joka olen ensimmäinen ja viimeisten luona vielä sama. **5** Merensaaret näkivät sen ja peljästyivät, maan ääret vapisivat. He lähestivät, he tulivat, **6** he auttoivat toinen toistaan ja sanoivat toisillensa: "Ole luja!" **7** Valaja rohkaisee kultaseppää, levyä vasaroitsija alasimen iskiää; hän sanoo juotoksesta: "Se on hyvä", ja vahvistaa sen nauloilla, niin ettei se horju. **8** Mutta sinä Israel, minun palvelijani, sinä Jaakob, jonka minä olen valinnut, Aabrahamin, minun ystäväni, siemen, **9** jonka minä olen ottanut maan ääristä ja kutsunut maan kaukaisimmitä periltä, jolle minä sanoin: "Sinä olet minun palvelijani, sinut minä olen valinnut enkä sinua halpana pitäny!", **10** Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi; älä arkana päljile, sillä minä olen sinun Jumalasi; minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vanhurskauteni oikealla kädellä. **11** Katso, häpeän ja pilkan saavat kaikki, jotka palavat vihasta sinua vastaan; tyhjiin raukeavat ja hukkuvat, jotka sinun kanssasi riitelevät. **12** Hakemallakaan et löydä niitä, jotka sinua vastaan taistelivat; tyhjiin raukeavat ja lopun saavat, jotka sinun kanssasi sotivat. **13** Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, tarttu sinun oikeaan käteesi, minä sanon sinulle: "Älä

pelkää, minä autan sinua". **14** Älä pelkää, Jaakob, sinä kasvaa, antanut henkäyksensä kansalle, joka siinä on, ja mato, sinä Israelin vähäinen väki: minä autan sinua, hengen niille, jotka siellä vaeltavat: **6** Minä, Herra, olen sanoo Herra, ja sinun lunastajasi on Israelin Pyhä. **15** vanhurskaudessa kutsunut sinut, olen tarttunut sinun Katso, minä panen sinut raastavaksi puimaäkeeksi, käteesi, varjellut sinut ja pannut sinut kansoille liitoksi, uudeksi, monihampaiseksi. Sinä puit ja rounennat vuoret, pakanoille valkeudeksi, **7** avaamaan sokeat silmät, muutat kukkulat akaniksi; **16** sinä ne viskaat, ja tuuli ne päästämään sidotut vankeudesta, pimeydessä istuvat vie ja myrsky ne hajottaa. Mutta sinä iloitset Herrassa, vankihuoneesta. **8** Minä, Herra, se on minun nimeni, minä Israelin Pyhä on sinun kerskauksesi. **17** Kurjat ja köyhät en anna kunniaani toiselle enkä ylistystäni epäjumalille. etsivät vettä, eikä sitä ole; heidän kielensä kuivuu **9** Katso, entiset ovat toteen käyneet, ja uusia minä janosta. Mutta minä, Herra, kuulen heitä, minä, Israelin ilmoitan; ennenkuin ne puhkeavat taimelle, annan minä Jumala, en heitä hylkää. **18** Minä puhkaisen purot teidän ne kuulla. **10** Veisatkaa Herralle uusi virsi, kalliolukkuloihin, lähteet laaksojen pohjiin; minä muutan veisatkaa hänen ylistystänsä hamasta maan äärestä, erämaan vesilammikoiksi ja hietikon hetteiköksi. **19** te merenkulkijat ja meri täysinensä, te merensaaret ja Minä kasvatan erämaahan setripuita, akasiota, myrtejä niissä asuvaiset. **20** Korottakoot äänensä erämaa ja ja öljypuita; minä istutan arolle kypressejä, jalavia sen kaupungit, kylät, joissa Keedar asuu. Riemuutkoot ynnä hopeakuusia, **21** jotta he näkisivät ja tietäisivät, kallioilla asuvaiset, vuorten huipuilta huutakoot ilosta. **22** huomaisivat ja myös ymmärtäisivät, että Herran käsi Antakoot Herralle kunnian ja julistakoot hänen ylistystään on tämän tehnyt, Israelin Pyhä sen luonut. **23** Tuokaa merensaarissa. **13** Herra lähtee sotaan niinkuin sankari, esii riita-asianne, sanoo Herra, esittäkää todisteenne, niinkuin soturi hän kiihoittaa kiivautensa; hän nostaa sanoo Jaakobin kuningas. **24** Esittäkööt ja ilmoittakoot sotahuudon ja karjuu, uhittelee vihollisiansa. **14** Minä meille, mitä tapahtuva on; ilmoittakaa entiset, mitä ne olen ollut vaitti ikijoista asti, olen ollut hilja ja pidättänyt olivat, tarkataksemme ja tietääksemme, mitä niistä itseni. Mutta nyt minä huudan kuin lapsensynnyttääjä, on tullut, tahi antakaa meidän kuulla tulevaisia. **25** puhallan ja puuskun. **15** Minä teen autoiksi vuoret ja Ilmoittakaa, mitä vastedes tapahtuu, tietääksemme, kukkulat, ja kuihdutun niiltä kaiken ruohon; minä muutan oletteko te jumalia. Tehkää hyvää tai tehkää pahaa, virrat saariksi ja kuivaan vesilammikot. **16** Minä johdatan niin me katsomme ja ihmettelemme. **26** Katso, te sokeat tietä, jota he eivät tunne; polkuja, joita he eivät olette pelkkää tyhjää, ja teidän tekonne ovat turhat. tunne, minä kuljetan heidät. Minä muutan pimeyden Kauhistus se, joka teidät valitsee! **27** Minä herätin heidän edellään valkeudeksi ja kolekot tasangoksi. pohjoisesta hänet, ja hän tuli, päävänkitoista hänet, joka Nämä minä teen enkä niitä tekemättä jätä. **17** Mutta rukoilee minun nimeäni, ja hän tallaa käskynhaltijoita ne perätyvät ja joutuvat häpeään, jotka turvaavat kuin lokaa, niinkuin savenvalaja savea sotkee. **28** veistettyn kuvaan, jotka sanovat valettuille kuville: "Te Kuka on sen alunpitäinen ilmoittanut, että olisimme sen olette meidän jumalamme". **18** Te kuurot, kuulkaa, ja tienneet, ja edeltäpäin, niin että voisimme sanoa: "Hän te sokeat, katsokaa ja nähkää. **19** Kuka on sokeaa, oli oikeassa"? Ei kukaan sitä ilmoittanut, ei kukaan ellei minun palvelijani, ja kuka niin kuuro kuin minun sitä kuuluttanut, ei kukaan kuullut teiltä sanaakaan. sanansaattajani, jonka minä lähetän? Kuka on niin **29** Minä ensimmäisenä sanon Siiolle: "Katso, katso, sokea kuin minun palkkalaiseni, niin sokea kuin Herran siinä ne ovat" ja annan Jerusalemile ilosanomantuojan. palvelija? **20** Paljon sinä olet nähtyn, mutta et ole ottanut **30** Minä katselen ympäriileni, mutta ei ole ketään; ei varteen; korvat avattiin, mutta ei kuulla. **21** Herra on kenkään näistä voi antaa neuvoa, että kysyisin heiltä ja nähtyn hyväksi vanhurskautensa tähden tehdä lain he vastaisivat. **22** Katso, kaikki he ovat pelkkää petosta, suureksi ja ihanaksi. **23** Mutta tämä on raastettu ja valetut kuvansa.

42 Katso, minun palvelijani, jota minä tuen, minun valittuni, johon minun sieluni mielistyi. Minä olen pannut Henkeni häneen, hän levittää kansakuntiin oikeuden. **2** Ei hän huuda eikä korota ääntään, ei anna sen kuulua kaduilla. **3** Särjettyä ruokoa hän ei muserra, ja suitsavaista kynttilänsydäntä hän ei sammuta. Hän levittää oikeutta uskollisesti. **4** Hän itse ei sammu eikä murru, kunnes on saattanut oikeuden maan päälle, ja merensaaret odottavat hänen opetustansa. **5** Nän sanoo Jumala, Herra, joka on luonut taivaan ja levittänyt sen, joka on tehnyt maan laveuden ja mitä siinä

ryöstetty kansa kaikki nuoret miehet ovat sidotut ja vankihuoneisiin kätketyt; he ovat joutuneet saaliiksi, eikä ole auttajaa, ryöstetyksi, eikä ole, kuka sanoisi: "Anna takaisin!" **24** Kuka teistä ottaa tämän korviinsa, tarkkaa ja kuulee vastaisen varalta? **25** Kuka on antanut Jaakobin ryöstettäväksi ja Israelin raastajain valtaan? Eikö Herra, jota vastaan me olemme syntiä tehneet, jonka teitä he eivät tahtoneet vaeltaa ja jonka lakia he eivät totteleet? **26** Niin hän vuodatti Israelin pääle vihansa hehkuun ja sodan tuimuuden. Se liekehti hänen ympäriillään, mutta hän ei ollut tietääksensä; se poltti häntä, mutta hän ei siitää huolinut.

43 Mutta nyt, näin sanoo Herra, joka loi sinut, **22** Mutta et ole sinä, Jaakob, minua kutsunut, et ole sinä, Jaakob, joka valmisti sinut, Israel: Älä pelkää, Israel, itseäsi minun tähteni vaivannut. **23** Et ole tuonut sillä minä olen lunastanut sinut, minä olen sinut nimeltä minulle lampaitasi polttouhriksi, et teurasuhreillasi minua kutsunut; sinä olet minun. **2** Jos vetten läpi kuljet, olen kunnioittanut; en ole minä vaivannut sinua ruokauhilla minä sinun kanssasi, jos virtojen läpi, eivät ne sinua enkä suitsutusuhrilla sinua rasittanut. **24** Et ole minulle upota; jos tulen läpi käyt, et sinä kärvenny, eikä liekki kalmoruukoja hopealla ostanut etkä minua teurasuhriesi sinua polta. **3** Sillä minä olen Herra, sinun Jumalasi, rasvalla ravinnut-et, vaan sinä olet minua synneilläsi Israelin Pyhä, sinun vapahtajasi: minä annan sinun vaivannut, rasittanut minua pahoilla töilläsi. **25** Minä, lunnaiksesi Egyptin, sinun sijastasi Etiopian ja Seban. **4** minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden, Koska sinä olet minun silmissäni kallis ja suurirvoinen enkä sinun syntejäsi muista. **26** Muistuta sinä minua, ja koska minä sinua rakastan, annan minä ihmisiä käykäämme oikeutta keskenämme; puhu sinä ja näytä, sinun sijastasi ja kansakuntia sinun hengestäsi. **5** Älä että olet oikeassa. **27** Jo sinun esi-isäsi teki syntiä, sinun pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi; minä tuon sinun puolusmiehesi luopuvat minusta. **28** Niin minä annoini siemenesi päivänkoiton ääritä, päivän laskemilta minä häväistä pyhät ruhtinaat, jätin Jaakobin tuhon omaksi, sinut kokoan. **6** Minä sanon pohjoiselle: Anna tänne! Israelin alittiuki pilkalle.

ja etelälle: Älä pidätä! Tuo minun poikani kauaka ja minun tyttäreni hamasta maan äärestä- **7** kaikki, jotka ovat otetut minun nimiini ja jotka minä olen kunniaiseni luonut, jotka minä olen valmistanut ja tehnyt. **8** Tuo esii sokea kansa, jolla kuitenkin on silmät, ja kuurot, joilla kuitenkin on korvat. **9** Kaikki kansat ovat kokoontuneet yhteen ja kansakunnat tulleet kokoon. Kuka heistä voi ilmoittaa tämänkaltaista? Tai antakoot meidän kuulla entisiä; asettakoot todistajansa ja näyttäkööt, että ovat oikeassa: sittenpä kuullaan ja sanotaan: "Se on totta". **10** Te olette minun todistajani, sanoo Herra, minun palvelijani, jonka minä olen valinnut, jotta te tuttisitte minut ja uskoisitte minuun ja ymmärtäisitte, että minä se olen. Ennen minua ei ole luotu yhtäkään jumalaan, eikä minun jälkeeni toista tule. **11** Minä, minä olen Herra, eikä ole muuta pelastajaa, kuin minä. **12** Minä olen ilmoittanut, olen pelastanut ja julistanut, eikä ollut vierasta jumalaa teidän keskuudessanne. Te olette minun todistajani, sanoo Herra, ja minä olen Jumala. **13** Tästedeskin minä olen sama. Ei kukaan voi vapauttaa minun kädestäni; minkä minä teen, kuka sen peruuuttaa? **14** Nämä sanoo Herra, teidän lunastajanne, Israelin Pyhä: Teidän tähtenne minä lähetän sanan Baabeliin, minä syöksen heidät kaikki pakoon, syöksen kaldealaiset laivoihin, jotka olivat heidän ilonsa. **15** Minä, Herra, olen teidän Pyhänne, minä, Israelin Luoja, olen teidän kuninkaanne. **16** Nämä sanoo Herra, joka teki tien mereen ja polun valtaviin vesiiin, **17** joka vei sotaan vaunut ja hevoset, sotaväen ja sankarit kaikki; he vaijuivat eivätkä nousseet, he raukenivat, sammuivat niinkuin lampunsydän: **18** Älkää entisiä muistelko, älkää menneistä välittäkö. **19** Katso, minä teen uutta; nyt se puhkeaa taimelle, ettekö sitä huomaa? Niin, minä teen tien korpeen, virrat erämaahan. **20** Minua kunnioittavat metsän eläimet, aavikosudet ja kamelikurjet, koska minä johdan vedet korpeen, virrat erämaahan, antaakseni kansani, minun valittuni, juoda. **21** Kansa, jonka minä olen itselleni valmistanut, on julistava minun kiitostani.

44 Mutta nyt kuule, Jaakob, minun palvelijani, ja Israel, jonka minä olen valinnut. **2** Nämä sanoo Herra, sinun Luojasi, joka on valmistanut sinut hamasta äidin kohdusta, joka sinua auttaa: Älä pelkää, minun palvelijani Jaakob, sinä Jesurun, jonka minä olen valinnut. **3** Sillä minä vuodatan vedet janovavaisen päälle ja virrat kuivan maan päälle. Minä vuodatan Henkeni sinun siemenesi päälle ja siunaukseni sinun vesojesi päälle, **4** niin että ne kasvavat nurmikossa kuin pajut vesipurojen partaalla. **5** Mikä sanoo: "Minä olen Herran oma", mikä nimitää itsensä Jaakobin nimellä, mikä piirtää käteensä: "Herran oma", ja ottaa Israelin kunnianimeksensä. **6** Nämä sanoo Herra, Israelin kuningas, ja sen lunastaja, Herra Sebaot: Minä olen ensimmäinen, ja minä olen viimeinen, ja paitsi minua ei ole yhtäkään Jumala. **7** Kuka on minun kaltaiseni? Hän julistakoon ja ilmoittakoon ja osoittakoon sen minulle, siitä alkaen kuin minä perustin ikiaikojen kansan. He ilmoittakoot tulevaiset, ja mitä tapahtuva on. **8** Älkää vavisko älkääkä peljätkö. Enkä minä aikoja sitten antanut sinun kuulla ja sinulle ilmoittanut, ja te olette minun todistajani: Onko muuta Jumalaa kuin minä? Ei ole muuta pelastuskallioita, minä en ketään tunne. **9** Jumalankuvien tekijät ovat turhia kaikki tyynni, eivätkä nuo heidän rakkaansa mitään auta; niiden todistajat eivät näe eivätkä tiedä mitään, ja niin he joutuvat häpeään. **10** Kuka hyvänsä muovatkoon jumalan ja valakoon kuvan, ei se mitään auta. **11** Katso, kaikki sen seuraajat joutuvat häpeään, ja sen sepittäjät ovat vain ihmisiä. Tulkoot kokoon kaikki ja astukoot esii: vaviskoot ja hävetkööt! **12** Rautaseppä ottaa työaseen ja työskentelee hiiltien hehkussa, muodostelee kuva vasaralla ja takoo sitä käsivartensa väellä; hänen tulee nälkä, ja voima menee, hänen ei saa vettä juodaksensa, ja hänen näentyy. **13** Puuseppä jännittää mittanuoran, kaavailee piirtimellä, vuolee kovertimella, mittaillee harpilla ja tekee miehen kuvan, inhimillisen kauneuden mukaan, huoneeseen

asumaan. 14 Hän hakkaa itselleen setripuita, hän eivätkä portit sulkeutuisi: 2 Minä käyn sinun edelläsi ottaa rautatammen ja tammen ja kasvattaa ne itselleen ja tasoitaa kukkulat, minä murran vaskiovet ja rikon vahvoaksi metsän puitten seassa, istuttaa lehtikuusen, rautasalvat. 3 Minä annan sinulle aarteet pimeän ja sade kasvattaa sen suureksi. 15 Se on ihmisiillä peitosta, kalleudet kätköistänsä, tietääksesi, että minä, poltopuna; hän ottaa sitä lämmitteläkseen, sytyttää. Herra, olen se, joka sinut nimeltä kutsuin, minä, Israelin uunin ja paistaa leipää, vieläpä veistää siitä jumalan Jumala. 4 Palvelijani Jaakobin ja valittuni Israelin tähden ja kumartaa sitä, tekee siitä jumalankuvan ja lankeaa minä kutsuin sinut nimeltä ja annoi sinulle kunnianimen, maahan sen eteen. 16 Osan siitä hän polttaa tulessa, vaikka sinä et minua tuntenut. 5 Minä olen Herra, toisen osan ääressä hän syö lihaa, paistaa paistin ja eikä toista ole, paitsi minua ei ole yhtään jumala. tulee ravituki; hän myöskin lämmittelee itseensä ja Minä vyötän sinut, vaikka sinä et minua tunne, 6 jotta sanoo: "Hyvä, minun on lämmin, minä näen valkean". tiedettäisiin auringon noususta sen laskemille asti, että 17 Ja lopusta hän tekee jumalan, jumalankuvan, jonka paitsi minua ei ole yhtäkään: minä olen Herra, eikä toista eteen hän lankeaa maahan, jota hän kumartaa ja ole, 7 minä, joka teen valkeuden ja luon pimeyden, rukoilee sanoen: "Pelasta minut, sillä sinä olet minun joka tuotan onnen ja luon onnettomuuden; minä, Herra, Jumalani". 18 Eivät he tajua, eivät ymmärrä mitään, sillä teen kaiken tämän. 8 Tiukkukaa, te taivaat, ylhäältä, suljetut ovat heidän silmänsä, niin etteivät he näe, ja vuotakoot pilvet vanhurskutta. Avautukoon maa ja heidän sydämensä, niin etteivät he käsittä. 19 Ei tule antakoon hedelmänänsä pelastuksen, versokoon se heidän mieleensä, ei ole heillä järkeä eikä ymmärrystä, myös vanhurskutta. Minä, Herra, olen sen luonut. että sanoisivat: "Osan siitä olen polttanut tulessa, olen 9 Voi sitä, joka riitelee tekijänsä kanssa, saviastia paistanut sen hiillillä leipää, paistanut lihaa ja syönyt; saviastiain joukossa-maasta tehtyjä kaikki! Sanooko tekisinkö tähteestä kauhistuksen, lankeaisinko maahan savi valajallensa: "Mitä sinä kelpaat tekemään? Sinun puupölkyn eteen!" 20 Joka tuhassa kiinni riippuu, sen on työsi on kädetömän työtä!" 10 Voi sitä, joka sano petetty sydän harhaan vienyt, ei hän pelasta sieluansa isälleen: "Mitä sinä kelpaat siittämään?" ja äidilleen: eikä sano: "Eikö ole petosta se, mikä on oikeassa "Mitä sinä kelpaat synnyttämään?" 11 Nämä sanoo kädessäni?" 21 Muista tämä, Jaakob, ja sinä, Israel, sillä Herra, Israelin Pyhä, joka on hänet tehnyt: Kysykää sinä olet minun palvelijani. Minä olen sinut valmistanut, tulevaisia minulta ja jättäkää minun haltuuni minun sinä olet minun palvelijani: en unhota minä sinua, lapseni, minun kätteni teot. 12 Minä olen tehnyt maan Israel. 22 Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi niinkuin ja luonut ihmisen maan päälle; minun kätteni ovat pilven ja sinun syntysi niinkuin sumun. Palaja minun levittäneet taivaan, minä olen kutsunut koolle kaikki tykön, sillä minä lunastan sinut. 23 Iloitkaa, te taivaat, sen joukot. 13 Minä herätin hänet vanhurskaudessa, ja sillä Herra sen tekee; riemuitkaa, te maan syvydet, minä tasoitin kaikki hänen tiensä. Hän rakentaa minun puhjetkaa riemuun, te vuoret, ynnä metsä ja kaikki sen kaupunkini ja päästää vapaaksi minun pakkosirtolaiseni puut; sillä Herra lunastaa Jaakobin, kirkastaa itsensä ilman maksua ja ilman lajhusta, sanoo Herra Sebaot. Israelissa. 24 Nämä sanoo Herra, sinun lunastajasi, joka 14 Nämä sanoo Herra: Egyptin työansio ja Etiopian on valmistanut sinut hamasta äidin kohdusta: Minä olen kauppavoitto ja sebalaiset, suurikavuiset miehet, tulevat Herra, joka teen kaiken, joka yksinäni jäännitin taivaan, sinun tykösi, tulevat sinun omiksesi. Sinun perässäsi joka levitti maan-kuka oli minun kanssani? - 25 joka teen he kävät, kulkevat kahleissa, sinua kumartavat, sinua tyhjäksi valhetteliain merkit, teen taikurit tyhmiksi, joka rukoilevat: "Ainoastaan sinun tykönäsi on Jumala, ei panen tietäjät peräytymään ja muutan heidän tietonsa ole toista, ei yhtään muuta jumala". 15 Totisesti, typerrydeksi. 26 Mutta palvelijani sanan minä toteutan sinä olet salattu Jumala, sinä Israelin Jumala, sinä ja saatan täytymään sanansaattajain neuvon. Minä Vapahtaja. 16 Häpeän ja pilkan he saavat kaikki, pilkan olen se, joka Jerusalemille sanon: "Sinussa asuttakoon!" alaisina he kulkevat kaikki, nuo kuvien tekijät. 17 Mutta ja Juudan kaupungeille: "Teidät rakennettakoon!" Sen Israelin pelastaa Herra iankaikisella pelastuksella, rauniot minä kohotan. 27 Minä olen se, joka sanon te ette joudu häpeään ettekä pilkan alaisiksi, ette syvyydelle: "Kuivu; minä kuivutan sinun virtasi!" 28 joka ikinä, hamaan iankaikisuuteen saakka. 18 Sillä nän sanon Koorekselle: "Minun paimenen!" Hän täyttää sanoo Herra, joka on luonut taivaan-hän on Jumala-kaiken minun tahton, hän sanoo Jerusalemille: "Sinut joka on valmistanut maan ja tehnyt sen; hän on sen rakennettakoon!" ja temppelille: "Sinut perustettakoon!" vahvistanut, ei hän sitä autioksi luonut, asuttavaksi hän sen valmisti: Minä olen Herra, eikä toista ole. 19 En ole minä puhunut salassa, en pimeässä maan paikassa; en ole sanonut Jaakobin jälkeläisille: etsikää minua tyhyydestä. Minä Herra puhun vanhurskutta, ilmoitan, mikä oikein on. 20 Kokoontuaka ja tulkaa, lähestykää

45 Nämä sanoo Herra voidellulleen Koorekselle, jonka oikeaan käteen minä olen tarttunut kukistaakseni kansat hänen edestään ja riisuakseeni kuninkaitten kupeilta vyöt, että ovet hänen edessään avautuisivat

kaikki, te henkiinjääneet kansakunnista. Eivät ne mitään ymmärrä, jotka kantavat puukuviansa ja rukoilevat jumalaa, joka ei voi auttaa. **21** Ilmoittakaan ja esii tuokkaa-neuvotelkoot keskenänsä-kuka on tämän julistanut hamasta muinaisuudesta, aikoja sitten ilmoittanut? Enkä minä, Herra! Paiti minua ei ole yhtään jumala; ei ole vanhurskasta ja auttavaa jumalaa muuta kuin minä. **22** Kääntykää minun tyköni ja antakaa pelastaa itsenne, te maan ääret kaikki, sillä minä olen Jumala, eikä Herrassa-niin pitää minusta sanottaman-on vanhurskaus ja voima. Hänen tykönsä tulevat häveten kaikki, jotka ovat palaneet vihasta häntä vastaan. **25** Herrassa tulee vanhurskaaksi kaikki Israelin siemen, ja hän on heidän kerskauksensa.

46 Beel vaipuu, Nebo taipuu; heidän kuvansa joutuvat elukkain ja juhtain selkäään; mitä te kulkueessa kannoitte, se sälytetään kuormaksi uupuville. **2** He taipuvat, he vaipuvat molemmat; he eivät voi pelastaa kuormaa, ja itse he vaeltavat vankeuteen. **3** Kuulkaa minua, te Jaakobin heimo, te kaikki Israelin heimon tähteet, te, joita on pitänyt kantaa äidinkohdusta asti, nostaa hamasta äidinhelmosta. **4** Teidän vanhuiteenne asti minä olen sama, hamaan harmaantumiseen saakka minä kannan; niin minä olen tehnyt, ja vastedeskin minä nostan, minä kannan ja pelastan. **5** Keneenkä te vertaatte minut, kenenkä rinnalle minut asetatte, kenenkä kaltaiseksi te minut katsootte, että olisimme toistemme vertaiset? **6** He kaatavat kultaa kukkarosta ja punnitsevat hopeata vaa'alla; he palkkaavat kultasepän, ja hän tekee siitä jumalan, jonka eteen he lankeavat maahan ja jota he kumartavat. **7** He nostavat sen olallensa, kantavat ja asettavat sen paikoilleen, ja se seisoo eikä liikahda paikaltansa. Sitä huudetaan avuksi, mutta se ei vastaa, hädästää se ei pelasta. **8** Muistakaa tämä ja olkaa vahvat. Menkää itseenne, te luopiot. **9** Muistikaa entisiä ikiajoiesta asti, sillä minä olen Jumala, eikä toista ole; minä olen Jumala, eikä ole minun vertaistani. **10** Minä ilmoitan alusta asti, mitä tuleva on, ammosia aikoja ennen, mitä ei vielä ole tapahtunut, minä sanon: minun neuvooni pysyy, kaiken, mitä tahdon, minä teen. **11** Minä olen kutsunut kotkan päivänkoitosta, kaukaisesta maasta neuropäätöksi mielen. Minkä olen puhunut, sen minä myös toteutan; mitä olen aivoitellut, sen minä myös teen. **12** Kuulkaa minua, te kovasydämiset, jotka olette kaukana vanhurskaudesta. **13** Minä olen antanut vanhurskauteni lähestyä, se ei ole kaukana; ei viivy pelastus, jonka minä tuon. Minä annan Siiönissa pelastukseen, annan kirkkauteni Israelille.

47 Astu alas ja istu tomuun, sinä neitsyt, tytär Baabel, istu maahan, valtaistuinta vaille, sinä Kaldean tytär; sillä ei sinua enää kutsuta hempeäksi ja hekumalliseksi. **2** Tartu käsikiviin ja jauha jauhoja, riisu huntusi, nosta helmuksesi, paljasta sääresi, kahlaa jokien poikki. **3** Häpysä paljastuu, häpeäsi näky; minä kostan enkä ainoataakaan armahda. **4** Meidän lunastajamme nimi on Herra Sebaot, Israelin Pyhä. **5** Istu äänetonä ja väisty pimeään, sinä Kaldean tytär; sillä ei sinua enää kutsuta valtakuntien valtiattareksi. **6** Minä vihastuin kansaani, annoin häväistä perintöni, minä annoin heidät sinun käsisi; et osoittanut sinä heille sääliä, vanhuksellekin sinä teit ikeesi ylen raskaaksi. **7** Ja sinä sanoit: "Iäti minä olen valtiatar", niin ettet näitä mieleesi pannut, et loppua ajatellut. **8** Mutta nyt kuule tämä, sinä hekumassa-eläjä, joka istut turvallisena, joka sanot sydämessäsi: "Minä, eikä ketään muuta! Minä en ole leskenä istuva enkä lapsettomuudesta tietävä." **9** Mutta nämä molemmat tulevat sinun osaksesi ääkisti, yhtenä päivänä: lapsettomuus ja leskeys; ne kohtaavat sinua täydeltänsä, huolimatta velhouksiesi paljoudesta, loitsujesi suuresta voimasta. **10** Sinä luotit pahuuteesi, sinä sanoit: "Ei kukaan minua näe". Sinun viisautesi ja tietosi, ne sinut eksyttivät, ja niin sinä sanoit sydämessäsi: "Minä, eikä ketään muuta!" **11** Sentähden kohtaa sinua onnettomuus, jota et osaa manata pois; sinut yllättää tuho, josta et lunnailla pääse, äkkiä kohtaa sinua perikato, aavistamattasi. **12** Astu esii loitsuinesi ja paljoine velhouksinesi, joilla olet vaivanut itseäsi nuoruudestasi asti: ehkä hyvinkin saat avun, ehkä herätät pelkoa. **13** Sinä olet väsyttänyt itsesi paljolla neuvottelullasi. Astukoot esii ja auttakoot sinua taivaan mittajat, tähien tähystäjät, jotka kuu kuulta ilmoittavat, mitä sinulle tapahtuva on. **14** Katso, he ovat kuin kuivat korret: tuli polttaa heidät; he eivät pelasta henkeään liekin vallasta. Se ei ole hiillos heidän lämmitteläkseen eikä valkea, jonka ääressä istutaan. **15** Tämän saat sinä niistä, joista olet vaivaa nähnyt: ne, joiden kanssa olet kauppaan käynyt hamasta nuoruudestasi asti, harhailevat kokin haarallensa, ei kukaan sinua pelasta.

48 Kuulkaa tämä, Jaakobin heimo, te, joita kutsutaan Israelin nimellä ja jotka olette lähteneet Juudan lähteestä, jotka vannotte Herran nimeen ja tunnustatte Israelin Jumalan, mutta ette totuudessa ettekä vanhurskaudessa- **2** sillä heitä kutsutaan pyhän kaupungin mukaan ja he pitävät tukenansa Israelin Jumalaan, jonka nimi on Herra Sebaot: **3** Entiset minä olen aikoja ennen ilmoittanut, minun suustani ne ovat lähteneet, ja minä olen ne kuuluttanut. Äkkiä minä panin ne täytäntöön, ja ne tapahtuivat. **4** Koska minä tiesin, että sinä olet paatunut, että sinun niskajänteesi on rautaa ja otsasi vaskea, **5** niin minä ilmoitin ne sinulle aikoja ennen, kuulutin ne sinulle, ennenkuin ne tapahtuivat,

ettet sanoisi: "Epäjumalankuvani on ne tehnyt, veistetty minä sanoin: "Hukkaan minä olen itseäni vaivannut, kuvani ja valettu kuvani on niin säätänyt". 6 Sinä olet ne kuluttanut voimani turhaan ja tyhjään; kuitenkin on kuullut, katso nyt kaikkea: ettekö sitä tunnusta? Tästä minun oikeuteni Herran huomassa, minun palkkani on lähtien minä kuulutan sinulle uusia, salatuita, joita et ole Jumalan tykönä". 5 Ja nyt sanoo Herra, joka on minut tietänyt. 7 Ne ovat luodut nyt, eikä aikoa sitten, ennen palvelijakseen valmistanut hamasta äitini kohdusta, täitä päivää et ole niistä kuullut, ettet saattaisi sanoa: palauttamaan Jaakobin hänen tykösä, niin että Israel "Katso, jo minä ne tiesin!" 8 Et ole sinä niistä kuullut etkä koottaisiin hänen omaksensa-ja minä olen kallis Herran tietänyt, ei ole sinun korvasi niille aikaisemmin auennut; silmissä, minun Jumalani on tullut minun voimakseen- 6 sillä minä tiesin, että sinä olet aivan uskoton ja luopioksi hän sanoo: Liian vähäistä on sinulle, joka olet minun kutsuttu hamasta äidin kohdusta. 9 Oman nimisen palvelijani, kohottaa ennalleen Jaakobin sukukunnat tähdien minä olen pitkämielinen, ylistykseni tähdien minä ja tuoda takaisin Israelin säilyneet: minä panen sinut hillitsen vihani, etten sinua tuhoaisi. 10 Katso, minä olen pakanain valkeudeksi, että minulta tulisi pelastus maan sinua sulattanut, hopeata saamatta, minä olen sinua ääriin asti. 7 Nämä sanoo Herra, Israelin lunastaja, hänen koetellut kärsimyksen päässä. 11 Itseni, itseni tähdien Pyhänsä, syvästi halveksitulle, kansan inhoamalle, minä sen teen; sillä kuinka onkaan minun nimeäni valtiaitten orjalle: Kuninkaat näkevät sen ja nousevat häväisty! Kunniaani en minä toiselle anna. 12 Kuule seisomaan, ruhtinaat näkevät ja kumartuvat maahan minua, Jaakob, ja sinä, Israel, jonka minä olen kutsunut: Herran tähdien, joka on uskollinen, Israelin Pyhäntähdien, Minä olen aina sama, minä olen ensimmäinen, minä joka on sinut valinnut. 8 Nämä sanoo Herra: Otolisella olen myös viimeinen. 13 Minun käteni on perustanut ajalla minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä maan, minun oikea käteni on levittänyt taivaan; minä sinua auttanut; minä olen valmistanut sinut ja pannut kutsun ne, ja siinä ne ovat. 14 Kokoontuakaa kaikki ja sinut kansoille liitoksi, kohottamaan ennalleen maan, kuulkaa-kuka niistä muista on ilmoittanut tämän: että jakamaan hävitetyt perintöosat, 9 sanomaan vangitulle: hän, jota Herra rakastaa, tekee hänen tahtonsa Baabelia "Käykää ulos!" ja pimeässä oleville: "Tulkaa esii!" vastaan, on hänen käsvartenaan kaldealaisia vastaan. Teiden varsilta he löytävät laitumen, kaikki kalliolukkulat 15 Minä, minä olen puhunut, minä olen hänet kutsunut, ovat heillä laidunpaikkoina. 10 Ei heidän tule nälkää olen hänet tuonut, ja hän on menestynyt teillänsä. eikä jano, ei hietikon helle eikä aurinko satu heihin, 16 Lähestykää minua, kuulkaa tämä: Alkujaankaan sillä heidän armahtajansa johdattaa heitä ja vie heidät minä en ole puhunut salassa; kun nämä tapahtuivat, vesilähteille. 11 Minä teen kaikki vuoren teiksi, ja olin minä jo siellä. Ja nyt Herra, Herra on lähettiläntä minun valtatieni kulkevat korkealla. 12 Katso heitä, he minut ynnä oman Henkensä. 17 Nämä sanoo Herra, tulevat kaukaa! Katso, nuo pohjoisesta, nuo lännestä, sinun lunastajasi, Israelin Pyhä: Minä olen Herra, sinun nuo Siinimin maalta! 13 Riemuitkaa, te taivata, iloitse, Jumalasi, joka opetaan sinulle, mikä hyödyllistä on, sinä maa, puhjetkaa riemuun, te vuoret, sillä Herra johdatan sinua sitä tietä, jota sinun tulee käydä. 18 Jospa lohduttaa kansaansa ja armahtaa kurjiansa. 14 Mutta ottaisit minun käskyistäni vaarin, niin olisi sinun rauhasi Siijon sanoo: "Herra on minut hyljänyt, Herra on minut niinkuin virta ja sinun vanhurskautesi niinkuin meren unhotanut". 15 Unhottaako vaimo rintalapsensa, niin aallot; 19 sinun lastesi paljous olisi niinkuin hiekka, ettei hän armahda kohtunsa poikaa? Ja vaikka he sinun kohtusi hedelmä niinkuin hiekkajyväset, sen nimi unhottaisivatkin, minä en sinua unhot. 16 Katso, käteni ei häviäisi, ei katoaisi minun kasvojeni edestä. 20 hipiaän olen minä sinut piirtänyt, sinun muurisi ovat Lähestykää Baabelista, paetkaa Kaldeasta; riemuuhuoin aina minun edessäni. 17 Sinun lapsesi tulevat rientäen; ilmoittakaa, kuuluttakaa tämä, viekää tieto siitä maan sinun hävittäjäsi ja raunioksi-raastajasi menevät sinun ääriin asti, sanokaa: "Herra on lunastanut palvelijansa 18 Nosta silmäsi ja katso ympärillesi: he Jaakobin". 21 Eivät he janoa kärsineet, kun hän heitä kokoonuvat, he tulevat sinun tykösi kaikki. Niin totta kuljetti erämaitten halki; hän vuodatti heille vettä kalliosta, kuin minä elän, sanoo Herra, sinä puet heidät kaikki yllesi niinkuin koristeen ja sidot heidät vyöllesi niinkuin morsian vyönsä. 19 Sillä sinä-sinun rauniosi ja autiot paikkasi, sinun hävitety maasi-sinä käyt silloin ahtaaksi asukkaille, ja kaukana ovat ne, jotka sinua söivät. 20 Vielä saavat sinun lapsettomuutesi lapset sanoa korviesi kuullen: "Paikka on minulle ahdas, tee tilaa, että vain asua". 21 Silloin sinä sanot sydämessäsi: "Kuka on nämä minulle synnyttänyt? Minä olin lapseton ja hedelmätön, karkoitettu ja hyljätty. Kuka on heidät kasvattanut? Katso, minä olin jätetty yksin. Missä nämä silloin olivat?

49 Kuulkaa minua, te merensaaret, ja tarkatkaa, kaukaiset kansat. Herra on minut kutsunut hamasta äidinkohdusta saakka, hamasta äitini helmosta minun nimeni maininnut. 2 Hän teki minun suuni terävän miekan kaltaiseksi, kätki minut kätensä varjoon; hän teki minut hiotuksi nuoleksi, talletti minut viineensä. 3 Ja hän sanoi minulle: "Sinä olet minut palvelijani, sinä Israel, jossa minä osoitan kirkkauteni". 4 Mutta

22 Nämä sanoo Herra, Herra: Katso, minä nostan käteni kansakuntien puoleen, kohotan lippuni kangoja kohti, niin he tuovat sinun poikasi sylissänsä ja kantavat sinun tyttären olkapäällään. **23** Kuninkaista tulee sinulle lastenhoitajat, heidän ruhtinattaristaan sinulle imettääjät. Sinun edessäsi he kumartuvat maahan kasvoillensa ja nuolevat tomun sinun jaloistasi. Silloin sinä tiedät, että minä olen Herra ja että ne, jotka minua odottavat, eivät häpeään joudu. **24** Otetaan sankarilta saalis, tai vastaan, joka sinua vastaan taistelee, ja minä pelastan sinun lapsesi. **25** Minä panen sinun sortajasi syömään omaa lihaansa, ja he juopuvat omasta verestään niinkuin rypälemehusta; ja kaikki liha on tietävä, että minä, Herra, olen sinun pelastajasi, että Jaakobin Väkevää on sinun lunastajasi.

50 Nämä sanoo Herra: Missä on teidän äitinne erokirja, jolla olisin lähetänyt hänestä pojasi? Tai kuka on minun velkojani, jolle minä olisin teidät myynyt? Katso, pahojen tekijenne tähdien te olette myydyt, teidän rikkomustenne tähdien on äitinne lähetetty pojasi. **2** Miksi ei ollut ketään, kun minä tulin, miksi ei kukaan vastannut, kun minä huusin? Onko minun käteni liian lyhyt vapahtamaan, olenko minä voimaton auttamana? Katso, nuhtelullani minä kuivaan meren, minä teen virrat erämaaksi, niin että niitten kalat mätänneväät, kun ei ole vettä; ne kuolevat janoon. **3** Minä puetan taivaat mustiin ja panen murhepuvin niitten verhoksi. **4** Herra, Herra on minulle antanut opetuslasten kielen, niin että minä taidan sanalla virvoittaa väsynyttä; hän herättää aamu aamulta, herättää minun korvani kuulemaan opetuslasten tavalla. **5** Herra, Herra on avannut minun korvani; minä en ole niskoitellut, en vetätytyn poisi. **6** Selkäni minä annoin lyötäväksi, poskieni parran revittäväksi, en peittänyt kasvojani pilkalta ja syljeltä. **7** Herra, Herra auttaa minua; sentähden ei minuun pilkka koskenut, sentähden tein kasvoni koviksi kuin piikivi, sillä minä tiedän, etten häpeään joudu. **8** Lähellä on hän, joka minut vanhurskaaksi tuomitsee. Kuka voi minun kanssani riidellä? Astukaamme yhdessä esii! Kuka on minun vastapuoleni? Tulkoon tänne lähelleeni! **9** Katso, Herra, Herra auttaa minua; kuka minut syylliseksi tuomitsee? Katso, kaikki he hajoavat kuin vaate; koi heidät syö. **10** Kuka teistä pelkää Herraa ja kuulee hänen palvelijansa ääntä? Joka vaeltaa pimeydessä ja valoa vailla, se luottakoon Herran nimeen ja turvautukoon Jumalaansa. **11** Mutta katso, te kaikki, jotka palon sytytätte, te palavilla nuoillilla varustetut, suistukaa oman tulenne liekkeihin, niihin palaviin nuoliin, jotka olette sytyttäneet. Minun kädestäni tämä teille tulee; vaivassa täytyy teidän asua.

51 Kuulkaa minua, te jotka vanhurskauteen pyritte, te jotka Herraa etsitte. Katsokaa kallioita, josta olette lohkaistut, ja kaivos-onkaloa, josta olette kaivetut. **2** Katsokaa Aabrahamia, isäännö, ja Saaraa, joka teidät synnytti. Sillä hän oli vain yksi, kun minä hänet kutsuin; mutta minä siunasin hänet ja enensin hänet. **3** Niin Herra lohuttaa Sionin, lohuttaa kaikki sen rauniot, hän tekee sen erämaasta kuin Eedenin ja sen arosta eivät häpeään joudu. **4** Otetaan sankarilta saalis, tai kuitos ja ylistysvirren ääni. **4** Kuuntele minua, kansani, kuule minua, kansakuntani, sillä minusta lähtee laki, ja minä panen oikeuteni valkeudeksi kansoille. **5** Lähellä on minun vanhurskauteni, minun aututueni ilmestyy, minun käsivarteni tuomitsevat kansat; minua odottavat merensaaret ja panevat toivonsa minun käsivarteeni. **6** Nostakaa silmäni taivasta kohti ja katsokaa maata, joka alhaalla on, sillä taivaat katoavat kuin savu ja maa hajoaa kuin vaate ja sen asukkaat kuolevat kuin sääsket, mutta minun aututueni pysyy iankaikkisesti, ja minun vanhurskauteni ei kukistu. **7** Kuulkaa minua, te jotka vanhurskauden tunnette, kansa, jonka sydämessä on minun lakini: älkää peljätkö ihmisten pilkkaa älkääkä kauhistuko heidän herjauskiansa. **8** Sillä koi syö heidät niinkuin vaatteen, koiperhonен syö heidät niinkuin villan, mutta minun vanhurskauteni pysyy iankaikkisesti, minun aututueni polvesta polveen. **9** Heräjä, heräjä, pukeudu voimaan, sinä Herran käsivarsi; heräjä niinkuin muinaisina päävinä, ammoisten sukupolvien aikoina. Etkö sinä ole se, joka löit Rahabin kuoliaaksi, joka lävistit lohikäärmeen? **10** Etkö sinä ole se, joka kuivasit meren, suuren syvyyden vedet, joka teit meren syvänteet tieksi lunastettujen kulkea? **11** Niin Herran vapahdetut paljavarat ja tulevat Sionin riemuitten, päänsä pääällä iankaikkinen ilo. Riemu ja ilo saavuttavat heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat. **12** Minä, minä olen teidän lohuttajanne; mikä olet sinä, että pelkäät ihmistä, joka on kuolevainen, ihmislasta, jonka käy niinkuin ruohon, **13** ja unhotat Herran, joka on sinut tehnyt, joka on levittänyt taivaan ja perustanut maan, ja vapiset alati, kaiket päivät, sortajan vihää, kun hän tähtää tuhotaksensa? Mutta missä on sortajan viha? **14** Pian päästetään kumaraan koukistunut vapaaksi kahleistaan: ei hän kuole, ei kuoppaan jää, eikä häneltä leipä puutu. **15** Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka liikutan meren, niin että sen aallot pauhaavat, jonka nimi on Herra Sebaot. **16** Ja minä olen pannut sanani sinun suuhusi, minä olen kätkenyt sinut käteni varjoon, pystyttääkseni taivaan ja perustaakseni maan ja sanoakseni Sionille: "Sinä olet minun kansani". **17** Heräjä, heräjä, nouse, Jerusalemi, sinä joka olet juonut Herran kädestä hänen vihansa maljan, joka olet päähyttävän pikarin juonut, tyhjäksi särpinyt. **18** Ei kukaan kaikista lapsista, jotka hän oli synnyttänyt, ollut häntä taluttamassa; ei kukaan

kaikista lapsista, jotka hän oli kasvattanut, hänen käteensä tarttunut. 19 Nämä kohtasivat sinua kaksittain- kuka sinua surkuttelee-tuho ja turmio, nälkä ja miekkä; millä voin sinua lohduttaa? 20 Tajuttomina makasivat sinun poikasi joka kadun kulmassa, niinkuin antiloopit pyydysraudassa, täynnä Herran vihaa, sinun Jumalasi nuhelua. 21 Sentähden kuule tätä, sinä poloinen, joka olet juopunut, vaikka et viinistä: 22 Nämä sanoo sinun Herrasi, Herra sinun Jumalasi, joka ajaa kansansa asian: Katso, minä otan sinun kädestäsi päähyttäävan maljan, vihani pikarin; ei tarvitse sinun siitä enää juoda. 23 Ja minä panen sen sinun vaivaajaisi käteen, jotka sinulle sanoivat: "Lankeaa maahan, kulkeaksemme sinun päällisesi"; ja sinä panit selkäsi maaksi ja kaduksi kulkijoille.

52 Heräjä, heräjä, pukeudu voimaasi, Siihon; pukeudu juhlapukuusi, Jerusalemi, sinä pyhä kaupunki. Sillä ei koskaan enää astu sinun sisällesi ympärileikkaamaton eikä saastainen. 2 Pudista päältäsi tomu, nouse istuimellesi, Jerusalemi; irroita kahleet kaulastasi, sinä vangittu tytär Sion. 3 Sillä näin sanoo Herra: Ilmaiseksi teidät myytiin, rahattaa teidät lunastetaan. 4 Sillä näin sanoo Herra, Herra: Minun kansani meni ensin alas Egyptiin asumaan siellä muukalaisena, ja sitten Assur sorti sitä ilman sytytä. 5 Ja nyt, mitä minulla on tekemistä täällä, sanoo Herra, kun minun kansani on viety pois ilmaiseksi? Sen valtiaat elämövät, sanoo Herra, ja minun nimeäni pilkataan alati, kaikeet päivät. 6 Sentähden minun kansani on tunteva minun niemeni, sentähden se on tunteva sinä päivänä, että minä olen se, joka sanon: "Katso, tässä minä olen". 7 Kuinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojaan jalat, hänien, joka julistaa rauhaa, ilmoittaa hyvän sanoman, joka julistaa pelastusta, sanoo Siioniille: "Sinun Jumalasi on kuningas!" 8 Kuule! Vartijasi korottavat äänensä, kaikki he riemuitsevat, sillä he näkevät silmästä silmään, kuinka Herra palajaa Siioniin. 9 Huutakaan ilosta, riemuitkaa, kaikki te Jerusalemin rauniot, sillä Herra lohduttaa kansansa, lunastaa Jerusalemin. 10 Herra paljastaa pyhään käsvirtensa kaikkien kansojen nähden, ja kaikki maan ääret saavat nähdä meidän Jumalamme autuuden. 11 Pois, pois! Lähetekää sieltä, älkää koskeko saastaiseen; lähetekää sen keskeltä, puhdistautukaa, te Herran aseenkantajat. 12 Sillä ei teidän tarvitse kiuruusti lähteä, ei paeten kulkea; sillä Herra käy teidän edellänne, Israelin Jumala seuraa suojananne. 13 Katso, minun palvelijani menestyy, hän on nouseva, kohoava ja sangen korkea oleva. 14 Niinkuin monet kauhistuvat häntä-sillä niin runneltu, ei enää ihmisenkaltainen, oli hänensä muotonsa, hänensä hahmonsa ei ollut ihmislästen hahmo- 15 niin hän on saattava ihmetyksiin monet kansat, hänensä tähtensä kuninkaat sulkevat suunsa. Sillä

mitä heille ei ikinä ole kerrottu, sen he saavat nähdä, mitä he eivät ole kuuleet, sen he saavat havaita.

53 Kuka uskoo meidän saarnamme, kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan? 2 Hän kasvoi Herran edessä niinkuin vesa, niinkuin juuri kuivasta maasta. Ei ollut hänellä varalta eikä kauneutta; me näimme hänet, mutta ei ollut hänellä muotoa, johon me olisimme mielityneet. 3 Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksitti, jota emme minäkään pitäneet. 4 Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän säälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, 5 mutta hän on haavoittu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällänsä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut. 6 Me vaelsimme kaikki eksyksissä niinkuin lampaat, kokin mestä poikkesi omalle tielleen. Mutta Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme. 7 Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen eikä suutansa avannut; niinkuin karitsa, joka teuraaksi viedään, niinkuin lammash, joka on ääneti keritsijänsä edessä, niin ei hän suutansa avannut. 8 Ahdistettuna ja tuomittuna hänet ottettiin pois, mutta kuka hänen polvikunnastaan sitä ajatteli? Sillä hänet temmattiin pois elävien maasta; minun kansani rikkomuksen tähden kohtasi rangaistus häntä. 9 Hänelle annettiin hauta jumalattomain joukossa; mutta rikkaan tykö hän tuli kuoltuansa, sillä hän ei ollut väärystä tehnyt eikä petosta ollut hänen suussansa. 10 Mutta Herra näki hyväksi runnella häntä, lyödä hänet sairaudella. Jos sinä panet hänen sielunsa vikaohriksi, saa hän nähdä jälkeläisiä ja elää kauan, ja Herran tahto toteutuu hänen kauttansa. 11 Sielunsa vaivan tähden hän saa nähdä sen ja tulee ravituksi. Tuntemuksensa kautta hän, minun vanhurskas palvelijani, vanhurskauttaa monet, säälyttäen päällensä heidän pahat tekonsa. 12 Sentähden minä jaan hänelle osan suurten joukossa, ja väkevien kanssa hän saalistaa jakaa; sillä hän antoi sielunsa alittiaksi kuolemaan, ja hänet luettiin pahantekijän joukkoon, hän kantoi monien synnit, ja hän rukoili pahantekijän puolesta.

54 Riemuitse, sinä hedelmätön, joka et ole synnyttänyt, huuda ilosta ja riemahda, sinä, joka et ole synnytyskuvissa ollut. Sillä hyljättylä on lapsia enemmän kuin aviovaimolla, sanoo Herra. 2 Tee avaraksi teltsasi sija, levennettäköön sinun majoesi seinien kangas. Älä säästele! Pidennä telkkäköysi ja vahvista vaarnasi. 3 Sillä sinä olet leviävä oikealle ja vasemmalle, sinun jälkeläisiesi ottavat omiksenса kansat ja tekevät autiot kaupungit asutuksi. 4 Älä pelkää, sillä et sinä häpeään jouda; älä ole häpeissäsi, sillä et sinä

ole pettyvä. Nuoruutesi häpeän sinä olet unhottava, läsnä on. 7 Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärintekijä leskeytesi pilkkaa et ole enää muistava. 5 Sillä hän, ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö, niin hän armahtaa joka sinut teki, on sinun aviomiehesi, Herra Sebaot on häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä hänellä on hänen nimensä, sinun lunastajasi on Israelin Pyhä, hän paljon anteeksiantamusta. 8 Sillä minun ajatukseni eivät joka kaiken maan Jumalaksi kutsutaan. 6 Sillä niinkuin ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne ole minun hyljäty, syvästi murheellisen vaimon on Herra sinut teitäni, sanoo Herra. 9 Vaan niin paljon korkeampi kuin kutsunut-nuoruuden vaimon, joka on ollut halveksittu, taivas on maata, ovat minun tieni korkeammat teidän sanoo sinun Jumalasi. 7 Vähäksi silmänräpäykseksi teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne. 10 minä hylkäsini sinut, mutta minä kokoan sinut jälleen Sillä niinkuin sade ja lumi, joka taivaasta tulee, ei sinne suurella laupeudella. 8 Ylitsevuotavassa vihassani minä palaja, vaan kostuttaa maan, tekee sen hedelmälliseksi peitin sinulta kasvoni silmänräpäykseksi, mutta minä ja kasvavaksi, antaa kylväjälle siemenen ja syöjälle armahdan sinut iankaikkisella armolla, sanoo Herra, leivän, 11 niin on myös minun sanani, joka minun sinun lunastajasi. 9 Sillä tämä on minulle, niinkuin suustani lähtee: ei se minun tyköni tyhjänä palaja, vaan olivat Noovan vedet: niinkuin minä vannoin, etteivät tekee sen, mikä minulle otollista on, ja saa menestymään Noovan vedet enää tulvi maan ylitse, niin minä vannon, sen, mitä varten minä sen lähetin. 12 Sillä iloiten te etten enää vihastu sinuun enkä sinua nuhtelee. 10 Sillä lähdette, ja rauhassa teitä saatetaan; vuoret ja kukkulat vuoret väistykööt ja kukkulat horjukoot, mutta minun puhkeavat riemuun teidän edessänne, ja kaikki kedon armoni ei sinusta väisty, eikä minun rauhanliiton horju, sanoo Herra, sinun armahtajasi. 11 Sinä kurja, myrskyn raastama, sinä lohuton! Katso, minä muuraan sinun kivesi kiiltokivellä, panen sinun perustuksesi safireista,

12 minä teen sinun harjas rubiineista ja sinun porttisi kristalleista ja koko sinun ympärysmuuri jalokivistä. 13 Sinun lapsesi ovat kaikki Herran opetuslapsia, ja suuri rauha on sinun lapsillasilla oleva. 14 Sinut vahvistetaan vanhurskaudella; sinä olet oleva kaukana väkivallasta, sillä ei sinulla ole pelkäämistä, ja kaukana häityksestä, sillä ei se sinua lähesty. 15 Jos sinun kimppuusi karataan, ei se ole minusta; joka kimppuusi karkaa, se eteesi kaattuu. 16 Katso, minä olen luonut sepän, joka lietsoo hiilivalkeata ja kuonuttaa aseen käytäntöönsä; mutta minä olen myös luonut tuhontuottajan hävittämään sen. 17 Jokainen ase, joka valmisteetaan sinun varalleesi, on oleva tehoton; ja jokaisen kielen, joka nousee käymään sinun kanssasi oikeutta, sinä osoitat vääräksi. Tämä on Herran palvelijain perintöosa, tämä heidän vanhurskautensa, minulta saatu, sanoo Herra.

56 Nämä sanoo Herra: Noudattakaan oikeutta ja tehkää vanhurskaus, sillä minun autuuteni on lähellä ja minun vanhurskauteni ilmestyy. 2 Autuas se ihmisen, joka tämän tekee, se ihmislapsi, joka tässä pysyy, joka pitää sapatin eikä sitä riko, joka varoo kätensä tekemästä mitään paha! 3 Älköön sanoko muikalainen, joka on liittynty Herraan: "Herra erottaa minut peräti kansastansa", älköönkä kuohittu sanoko: "Minä olen kuiva puu". 4 Sillä näin sanoo Herra: Kuohuitulle, jotka pitävät minun sapattini ja valitsevat sen, mikä minulle otollista on, ja pysyvät minun liitossani, 5 heille minä annan huoneessani ja muurieni sisällä muistomerkin ja nimen, joka on poikia ja tyttäriä parempi; minä annan heille iankaikkisen nimen, joka ei häviä. 6 Ja muukalaiset, jotka ovat liittyneet Herraan, palvellakseen häntä ja rakastaakseen Herran nimeä, ollakseen hänen palvelijoitansa, kaikki, jotka pitävät sapatin eivätkä sitä riko ja pysyvät minun liitossani, 7 ne minä tuon pyhälle vuorelleeni ja ilahutan heitä rukoushuoneessani, ja heidän polttouhrinsa ja teurasuhrinsa ovat otolliset minun alttarillani, sillä minun huoneeni on kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi. 8 Herra, Herra sanoo, hän, joka kokoaan Israelin karkoitut: Minä kokoon vielä muitakin sen koottujen lisäksi. 9 Kaikki kedon eläimet, tulkaa syömään, te metsän eläimet kaikki. 10 Israelin vartijat ovat kaikki sokeita, eivät he mitään käsitä; he ovat kaikki mykkää koiria, jotka eivät osaa haukkua. He näkevät unta, makailevat ja nukkuvat mielellään. 11 Ja näillä koirilla on vimmainen nälkä, ei niitä mikään täytä. Ja tällaisia ovat paimenet! Eivät pysty mitään sillä hän kirkastaa sinut. 6 Etsikää Herraa silloin, kun huomaamaan, ovat kaikki kääntyneet omille teilleen, hän löytää voidaan; huutakaa häntä avuksi, kun hän etsivät kuitenkin omaa voittoansa, kaikki tyynni. 12 "Tulkaa,

55 Kuulkaa, kaikki janoavaiset, tulkaa veden ääreen. Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa ja syökää; tulkaa, ostakaa ilman rahattaa, ilman hinnettä viiniä ja maitoa. 2 Miksi annatte rahan siitä, mikä ei ole leipää, ja työnne ansiot siitä, mikä ei ravitse? Kuulkaa minua, niin saatte syödä hyvää, ja teidän sielunne virvoittuu lihavuuden ääressä. 3 Kallistakaa korvanne ja tulkaa minun tyköni; kuulkaa, niin teidän sielunne saa elää. Ja minä teen teidän kanssanne iankaikkisen liiton, annan lujat Daavidin armot. 4 Katso, hänest minä asetin kansolle todistajaksi, kansojen ruhtinaaksi ja kaskijäksi. 5 Katso, sinä olet kutsuva pakanota, joita sinä et tunne, ja pakanat, jotka eivät sinua tunne, rientävät sinun tykösi Herran, sinun Jumalasi, tähden, Israelin Pyhän tähden, sillä hän kirkastaa sinut. 6 Etsikää Herraa silloin, kun hän löytää voidaan; huutakaa häntä avuksi, kun hän

palvelijoitansa, kaikki, jotka pitävät sapatin eivätkä sitä riko ja pysyvät minun liitossani, 7 ne minä tuon pyhälle vuorelleeni ja ilahutan heitä rukoushuoneessani, ja heidän polttouhrinsa ja teurasuhrinsa ovat otolliset minun alttarillani, sillä minun huoneeni on kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi. 8 Herra, Herra sanoo, hän, joka kokoaan Israelin karkoitut: Minä kokoon vielä muitakin sen koottujen lisäksi. 9 Kaikki kedon eläimet, tulkaa syömään, te metsän eläimet kaikki. 10 Israelin vartijat ovat kaikki sokeita, eivät he mitään käsitä; he ovat kaikki mykkää koiria, jotka eivät osaa haukkua. He näkevät unta, makailevat ja nukkuvat mielellään. 11 Ja näillä koirilla on vimmainen nälkä, ei niitä mikään täytä. Ja tällaisia ovat paimenet! Eivät pysty mitään sillä hän kirkastaa sinut. 6 Etsikää Herraa silloin, kun huomaamaan, ovat kaikki kääntyneet omille teilleen, etsivät kuitenkin omaa voittoansa, kaikki tyynni. 12 "Tulkaa,

minä hankin viiniä, ryypätikäämme väkeväitä; olkoon huomispäivä niinkuin tämäkin ylenpalttisen ihana."

57 Vanhurskas hukkuu, eikä kukaan pane sitä sydämelleen, hurskaat miehet otetaan pois kenenkään siitä välittämättä, sillä vanhurskas otetaan pois pahuutta näkemästä. **2** Hän menee rauhaan: jotka vakaasti vaeltavat, he saavat levätä kammioissansa. **3** Mutta te tulkaa tänne, te velhottaren lapset, te avionrikkojamiehen ja porttovaimon sikiöt. **4** Kenellä te iloanne pidätte? Kenelle avaatte suunne ammolleen ja kieltä pitkälle pistätte? Ettekö te ole rikoksen lapsia, valheen sikiötä? **5** Te, jotka hehkutte himosta tammien varjossa, jokaisen vihreän puun alla, te, jotka teurastatte lapsia laaksoissa, kallionrotkoissa! **6** Laakson sileät paadet ovat sinun osasi, siinä se on, sinun arpasi; niille sinä olet juomaurhit vuodattanut, ruokaurhit uhrrannut. Siihenkö minä tyttäisin! **7** Korkealle ja valtavalle vuorelle sinä valmistit vuoteesi; sinne sinä myös nousit teurasuhria uhraamaan. **8** Oven ja pihtipielen taakse sinä panit omat merkkisi. Sillä minusta luopuen sinä paljastit itsesi ja nousit vuoteellesi, teit sen tilavaksi; sinä sovit kaupoista heidän kanssaan, makasit heidän kanssaan mielelläsi, näit heidän häpynsä. **9** Sinä kuljitt Kuninkaan tykö öljyinesi, runsaine voiteinesi; sinä lähetit sanansaattajasi kauas, laskeuduit alas tuonelaan asti. (*Sheol h7585*) **10** Sinä väsyti matkasi pituudesta, et kuitenkaan sanonut: "Turha vaival!" Sinä sait elpynttä voimaa, sentähden et heikoksi käynyt. **11** Ketä sinä arkailit ja pelkäsit, koska vilpistelit etkä minua muistanut, et minusta välittänyt? Eikö niin: minä olen ollut vaitti aina ikiajoista asti, ja niin et sinä minua pelkää? **12** Mutta minä ilmoitan, mitä on sinun vanhurskautesi ja sinun tekosi; ne eivät sinua auta. **13** Kun sinä huudat, auttakoon sinua jumaliesi joukko! Mutta tuuli vie ne kaikki, henkäys ottaa ne pois. Mutta joka minuun turvaa, se perii maan ja ottaa omaksensa minun pyhään vuoren. **14** Hän sanoo: Tehkää, tehkää tie, tasootakaa tie, poistakaa kompastuskivet minun kansani tieltä. **15** Sillä näin sanoo Korkea ja Ylhäinen, jonka asumus on iankaikkinen ja jonka nimi on Pyhä: Minä asun korkeudessa ja pyhyydessä ja niitten tykönä, joilla on särjetty ja nöyrä henki, että minä virvoittaisin nöyrien hengen ja saattaisin särjetettyjen sydämet eläväksi. **16** Sillä en minä iankaiken riitele enkä vihastu ainiaaksi; muutoin henki näentyisi minun kasvojeni edessä, ne sielut, jotka minä tehnyt olen. **17** Hänen ahneutensa synnin tähden minä vihastuin; minä lön häntä, kätkin itseni ja olin vihastunut. Mutta hän luopui minusta ja kulkii oman sydämensä tietä. **18** Minä olen nähty hänen tiensä, mutta minä parannan hänet ja johdatan häntä ja annan jälleen lohdutuksen hännelle ja hänen surevillensa. **19** Minä luon huulten hedelmän, rauhan, rauhan kaukaisille ja läheisille, sanoo Herra, ja minä parannan hänet. **20**

Mutta jumalattomat ovat kuin kuohuva meri, joka ei voi tyntyä ja jonka aallot kuohuttavat muraa ja mutaa. **21** Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo minun Jumalan.

58 Huuda täyttää kurkkua, älä säästää, korota äänies niinkuin pasuna, ilmoita minun kansallen heidän rikoksesensa ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä. **2** Minua he muka etsivät joka päivä ja haluavat tietoa minun teistäni niinkuin kansa, joka tekee vanhurskautta eikä hylkää Jumalansa oikeutta. He vaativat minulta vanhurskaita tuomioita, haluavat, että Jumala heitää lähestyisi: **3** "Miksi me paastoamme, kun et sinä sitä näe, kuritamme itseämme, kun et sinä sitä huomaat?" Katso, paastopäivänänne te ajatte omia asioitanne ja ahdistatte työhön kaiken työvännenne. **4** Katso, riidaksi ja toraksi te paastoatte, lyödäksenne jumalattomalla nyrkillä. Te ette nyt paastoa niin, että teidän äänenne kuultaisiin korkeudessa. **5** Tällainenko on se paasto, johon minä mielistyn, se päivä, jona ihmisten kurittaa itseänsä? Jos kallistaa päänsä kuin kaisla ja makaa säkissä ja tuhassa, sitäkö sinä sanot paastoksi ja päiväksi, joka on Herralle otollinen? **6** Eikö tämä ole paasto, johon minä mielistyn: että avaatte vääryyden siteet, irroitatte ikeen nuorat, ja päästätte sorretut vapaaksi, että särjette kaikki ikeet? **7** Eikö tämä: että taitat leipäsi isoavalle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi, kun näet alastoman, vaatetat hänet etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi? **8** Silloin sinun valkeutesi puhkeaa esin niinkuin aamurusko, ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen; sinun vanhurskautesi käy sinun edelläsi, ja Jumalan tunnus seuraa suojanasi. **9** Silloin sinä rukoilet, ja Herra vastaa, sinä huudat, ja hän sanoo: "Katso, tässä minä olen". Jos sinä keskuudestasi poistat ikeen, sormella-osoittelun ja vääryyden puhumisen, **10** jos taritset elannostasi isoavalle ja ravitset vaivatun sielun, niin valkeus koittaa sinulle pimeydessä, ja sinun pilkkopimeäsi on oleva niinkuin keskipäivä. **11** Ja Herra johdattaa sinua alati ja ravitsee sinun sielusi kuivissa erämaissa; hän vahvistaa sinun luusi, ja sinä olet oleva niinkuin runsaasti kasteltu puutarha, niinkuin lähde, josta vesi ei koskaan puutu. **12** Sinun jälkeläisesi rakentavat jälleen ikivanhat rauniot, sinä kohotat perusmuurit, muinaisten polvien laskemata; ja sinun nimesi on oleva: "halkeamain umpeenmuuaja" ja "teitten korjaaja maan asuttamiseksi". **13** Jos sinä pidätät jalkasi sapattia rikkomasta, niin ettet toimita omia asioitasi minun pyhäpäivänäni, vaan kutsut sapatin ilopäiväksi, Herran pyhäpäivän kunnioitettavaksi ja kunnioitit sitä, niin ettet toimita omia toimiasi, et aja omia asioitasi etkä puhu joutavia, **14** silloin on ilosi oleva Herrassa, ja minä kuljetan sinut maan kukkuloitten ylitse, ja minä annan sinun nauttia isäsi Jaakobin perintöosaa. Sillä Herran suu on puhunut.

59 Katso, ei Herran käsi ole liian lyhyt auttamaan, eikä hänen korvansa kuuro kuulemaan: 2 vaan teidän pahat tekoneen erottavat teidät Jumalastanne, ja teidän syntinne peittäävät teiltä hänen kasvonsa, niin ettei hän kuule. 3 Sillä teidän kätene ovat tahratut verellä, ja sormenne väärystyellä; teidän huulenpuhuvat valhetta, teidän kielenne latelee petosta. 4 Ei kukaan vaadi oikeuteen vanhurskaasti, eikä kukaan käräjöi rehellisesti. He turvautuvat tyhjään ja puhuvat vilppiä, kantavat kohdussaan tuhoa ja synnyttäävät turmion. 5 Myrkkyiliskon munia he hautovat, hämähäkin verkkoa he kutovat; joka niitä munia syö, se kuolee, rikkipoljetusta puhkeaa kyykäärme. 6 Heidän verkkonsa eivät kelpaa vaatteeksi, heidän tekemäänsä ei voi verhoutua; heidän työnsä ovat väärystyden töitä, ja heidän kätensä ovat täynnä väkirallia tekona. 7 Heidän jalkansa juoksevat pahuuteen, kiiruhtavat vuodattamaan viatonta verta; heidän ajatuksensa ovat väärystyden ajatuksia, tuho ja turmio on heidän teillänsä. 8 Rauhan tietä he eivät tunne, oikeutta ei ole heidän askeleissansa; polkunsa he tekevät mutkaisiksi, ei kukaan, joka niitä käy, tunne rauhaa. 9 Sentähden on oikeus meistä kaukana, eikä vanhurskaus saavuta meitä; me odotamme valoa, mutta katso, on pimeä, aamunkoitto, mutta vaellamme yön synkeydessä. 10 Me haparoimme seinää pitkin niinkuin sokeat, haparoimme niinkuin silmiä vaille; me kompastelemme sydänpäivällä niinkuin hämärässä, me olemme terveitten keskellä niinkuin kuolleet. 11 Me murisemme kaikki kuin karhut ja kujerrame kuin kyyhykset; me odotamme oikeutta, mutta sitä ei tule, pelastusta, mutta se on kaukana meistä. 12 Sillä meidän rikoksemme ovat monilukuiset sinun edessäsi, ja meidän syntimme todistavat meitä vastaan; sillä meidän rikoksemme seuraavat meitä, ja pahat tekomme me tunnemme: 13 me olemme luopuneet Herrasta ja kielitaneet hänet, vetätyneet pois Jumalaamme seuraamasta, puhuneet sortoa ja kapinaa, kantaneet kohdussamme ja purkaneet sisimmästämme valheen sanoja. 14 Oikeus työntetään takaperin, ja vanhurskaus seisoo kaukana, sillä totuus kompastilee torilla, suoruus ei voi sisälle tulla. 15 Niin oli totuus kadonnut, ja joka pahasta luopui, se ryöstettiin paljaaksi. Herra näki sen, ja se oli hänen silmissänsä paha, ettei ollut oikeutta. 16 Ja hän näki, ettei ollut yhtäkään miestä, ja hän ihmetteli, ettei kukaan astunut väliin. Silloin hänen oma käsvirtensa auttoi häntä, ja hänen vanhurskautensa häntä tuki. 17 Ja hän puki yllensä vanhurskauden kuin rintahaarniskan ja pani pelastuksen kypärin päähönsä, hän puki koston vaatteet puvuksensa ja verhoutui kiivauteen niinkuin viittaan. 18 Tekojen mukaan hän maksaa palkan: vihan vastustajillensa, koston vihollisillensa; merensaarille hän kostaa. 19 Ja päivän laskun äärillä he pelkäävät Herran nimeä ja päivän koittamilla hänen kunniaansa. Sillä se tulee kuin padottu virta, jota Herran henki ajaa eteenpäin. 20 Mutta Siiilonille se tulee lunastajana, niille Jaakobissa, jotka synnistä kääntyvät, sanoo Herra. 21 Ja tämä on minun liittoni heidän kanssensa, sanoo Herra: minun Henkeni, joka on sinun päälläsi, ja minun sanani, jonka minä suuhusi panen, eivät väisty sinun suustasi, eivät lastesi vaadi eivätkä lastesi lasten suusta, sanoo Herra, nyt ja iankaikkisesti.

60 Nouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tulee, ja Herran kunnia koittaa sinun ylitsesi. 2 Sillä katso, pimeys peittää maan ja synkeys kansat, mutta sinun ylitsesi koittaa Herra, ja sinun ylläsi näkyy hänen kunniansa. 3 Kansat vaeltavat sinun valkeuttasi kohti, kuninkaatin sinun koitteesi kirkkautta kohti. 4 Nosta silmäsi, katso ympärillesi: kaikki nämä ovat kokoontuneet, tulevat sinun tyköi; sinun poikasi tulevat kaukaa, sinun tyttäriäsi kainalossa kannetaan. 5 Silloin sinä saat sen nähdä, ja sinä loistat ilosta, sinun sydämesi sykkii ja avartuu, kun meren aarteet kääntyvät sinun tyköi, kansojen rikkaudet tulevat sinulle. 6 Kamelien paljous peittää sinut, Midianin ja Eefan varsat; kaikki tulevat Sabasta, kantavat kultaa ja suitsutusta ja Herran ylistystä ilmoittavat. 7 Kaikki Keedarin laumat kokoontuvat sinun tyköi, Nebajotin oinaat palvelevat sinua; minulle otollisina ne nousevat minun alttarilleeni, ja minä kirkastan kirkkauteni huoneen. 8 Keitää ovat nuo, jotka lentävät niinkuin pilvet ja niinkuin kyyhykset lakkoihinsa? 9 Merensaaret odottavat minua, ja etumaisina tulevat Tarsiin-läivät tuodakseen sinun lapsesi kaukaa; hopeansa ja kultansa heillä on mukanansa Herran, sinun Jumalasi, nimelle, Israelin Pyhälle, sillä hän kirkastaa sinut. 10 Ja muukalaiset rakentavat sinun muurisi, ja heidän kuninkaansa palvelevat sinua; sillä vihassani minä lönin sinua, mutta mieliusiossani minä sinua armahdan. 11 Sinun porttisi pidetään aina auki, ei niitä suljeta päivällä eikä yöllä, että kansojen rikkaudet tuotaisi ja heidän kuninkaansa saatettaisi sinun tyköi. 12 Sillä se kansa tai valtakunta, joka ei sinua palvele, hukkuu, ja ne kansat hávitetään perinjuuriin. 13 Libanonin kunnia tulee sinun tyköi, kypressit, jalavat ynnä hopeakuuset, kaunistamaan minun pyhäköni paikkaa, ja minä saatan jalkaini sijan kunnian. 14 Ja kumarassa käyden tulevat sinun tyköi sinun sortajaisi pojat, ja kaikki sinun pilkkajaasi heittätyvät sinun jalkaisi juureen. He nimittävät sinut "Herran kaupungiksi", "Israelin Pyhän Siioniksi". 15 Sen sijaan, että sinä olet ollut hylijätty ja vihattu, niin ettei ollut kauttasi kulkijaa, teen minä sinut korkeaksi iankaikkisesti, iloksi polvesta polveen. 16 Ja sinä saat imeää kansojen maidon, imeää kuningasten rintoja, saat tuntea, että minä, Herra, olen sinun auttajasi, että Jaakobin Väkevä on sinun lunastajasi. 17 Minä tuon vasken sijaan kultaa, ja raudan sijaan minä tuon hopeata, puun sijaan vaskea

ja kiven sijaan rautaa. Ja minä panen sinulle esivallaksi rauhan ja käskijäksi vanhurskauden. **18** Ei kuulu enää kansojen nähdyn.

väkivaltaa sinun maassasi, ei tuhoa, ei turmiota sinun rajaisi sisällä, ja sinä kutsut pelastuksen muuriksesi ja kiitoksen portiksesi. **19** Ei ole enää aurinko sinun valonasi päävällä, eikä valaise sinua kuun kumotus, vaan Herra on sinun iankaikkinen valkeutesi, ja sinun Jumalasi sinun kirkkautesi. **20** Ei sinun aurinkosi enää laske, eikä sinun kuusi vajene, sillä Herra on sinun iankaikkinen valkeutesi, ja päättynet ovat sinun murheesi päivät. **21** Sinun kansassasi ovat kaikki vanhurskaita, he saavat periä maan iankaikkisesti, he, minun istutukseni vesa, minun käteni teko, minun kirkkauteni ilmoituksaksi. **22** Pienimmästä kasvaa heimo, vähäisimmästä väkevä kansa. Minä, Herra, sen aikanansa nopeasti täytän.

61 Herran, Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyrille, lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlitulle kirvoitusta, **2** julistamaan Herran otollista vuotta ja meidän Jumalamme kostonpäivää, lohduttamaan kaikkia murheellisia, **3** panemaan Siijonin murheellisten päähän-antamaan heille-juhlapäähineen tuhkan sijaan, iloöljyä murheen sijaan, ylistyksen vaipan masentuneen hengen sijaan; ja heidän nimensä on oleva "vanhurskauden tammet", "Herran istutus", hänen kirkkautensa ilmoituksaksi. **4** Ja he rakentavat jälleen ikivanhat rauniot, kohottavat ennalleen esi-isien autiot paikat; ja he uudistavat rauniokaupungit, jotka ovat olleet autiot polvesta polveen. **5** Vieraat ovat teidän laumojenne paimenina, muukalaiset teidän peltomiehinänne ja viiitarhureinanne. **6** Mutta teitä kutsutaan Herran papeiksi, sanotaan meidän Jumalamme palvelijoiksi; te saatte nauttia kansain rikkaudet ja periä heidän kunniansa. **7** Häpeänne hyvitettään teille kaksin kerroin, ja pilkatut saavat riemuita osastansa. Niin he saavat kaksinkertaisen perinnön maassansa; heillä on oleva iankaikkinen ilo. **8** Sillä minä, Herra, rakastan oikeutta, vihaan väärystä ja ryöstöä; ja minä annan heille palkan uskollisesti ja teen heidän kanssani iankaikkisen liiton. **9** Heidän siemenensä tulee tunnetuksi kansain keskuudessa ja heidän jälkeläisensä kansakuntien keskellä; kaikki, jotka näkevät heitä, tuntevat heidät Herran siunaamaksi siemeneksi. **10** Minä iloitsen suuresti Herrassa, minun sieluni riemuitsee minun Jumalassani, sillä hän pukee minun ylleni autuuden vaatteet ja verhoaa minut vanhurskauden viittaan, yljän kaltaiseksi, joka kantaa juhlapäähinetä niinkuin pappi, ja morsiamen kaltaiseksi, joka on koruillansa kaunistettu. **11** Sillä niinkuin maa tuottaa kasvunsa ja niinkuin kasvitarha saa siemenkylvönsä versomaan, niin saattaa Herra,

Herra versomaan vanhurskauden ja kiitoksen kaikkien

62 Siijonin tähden minä en voi vaieta, ja Jerusalemin tähden en lepoa saa, ennenkuin sen vanhurskaus nousee kuin aamunkoi ja sen autuus kuin palava tulisoito. **2** Ja katsat näkevät sinun vanhurskautesi, kaikki kuninkaat sinun kunniasi; ja sinulle annetaan uusi nimi, jonka Herran suu säätää. **3** Sinä tullet kauniaksi kruunuksi Herran kädessä ja kuninkaalliseksi päähineeksi Jumalasi kädessä. **4** Ei sinua enää sanota "hyljätyksi", eikä sinun maatasi enää sanota "autioksi"; vaan sinua kutsutaan "minun rakkaaksi" ja sinun maatasi "aviovaimoksi", sillä Herra rakastaa sinua, ja sinun maasi otetaan avioksi. **5** Sillä niinkuin nuori mies ottaa neitsyen avioksi, niin sinun lapsesi ottavat sinut omaksensa; ja niinkuin ylkä iloitsee morsiamesta, niin sinun Jumalasi iloitsee sinusta. **6** Sinun muureillesi, Jerusalem, minä asetan vartijat; älkööt he milloinkaan vaitko, ei päävällä eikä yöllä. Te, jotka ylistätte Herraa, älkää itsellenne lepoa suoko. **7** Älkää antako hänen lepoa, ennenkuin hän on asettanut ennallensa Jerusalemin, tehnyt sen ylistyseksi maassa. **8** Herra on vannonut oikean kätensä ja väkevyysensä käsivarren kautta: En totisesti minä enää anna jyväsi sinun vihollisesti ruuaksi, eivätkä juo enää muukalaiset sinun viiniäsi, josta sinä olet vaivan nähtyn. **9** Vaan jotka viljan kokoavat, ne sen syövät ja ylistävät Herraa; ja jotka viinin korjaavat, ne sen juovat minun pyhissä esikartanoissani. **10** Käykää, käykää ulos porteista, tasoitakaa kansalle tie, tehkää, tehkää valtatie, raivatkaa kivet pois, kohottakaa lippu kansoille. **11** Katso, Herra on kuuluttanut maan ääriin asti: Sanokaa tytär Sionille: Katso, sinun pelastuksesi tulee. Katso, hänen palkkansa on hänen mukanansa, hänen työnsä ansio käy hänen edellänsä. **12** Ja heitä kutsutaan "pyhäksi kansaksi", "Herran lunastetuksi"; ja sinua kutsutaan "halutuksi", "kaupungiksi, joka ei ole hyljätty".

63 Kuka tuolla tulee Edomista, tulipunaisissa vaatteissa Bosrasta, tuo puvultansa komea, joka uljaana asteelee suressa voimassansa? "Minä, joka puhun vanhurskautta, joka olen voimallinen auttamaan." **2** Miksi on punaa sinun puvussasi, miksi ovat vaatteesi kuin viinikuurnan polkijan? **3** "Kuurnan minä poljin, minä yksinäni, ei ketään kansojen joukosta ollut minun kanssani; minä poljin heidät vihassani, tallasin heidät kiivaudessani, ja niin pirsui heidän vertansa vaatteilleni, ja minä tahrasin koko pukuni. **4** Sillä koston päivä oli minun mielessäni ja minun lunastettujeni vuosi oli tullut. **5** Ja minä katselin, mutta ei ollut auttajaa, ja minä ihmettelin, kun ei kukaan tueksi tullut. Silloin minun oma käsivarteni minua auttoi, ja minun vihani minua tuki. **6** Ja minä tallasin katsat vihassani ja juovutin heidät

kiivaudellani; minä vuodatin maahan heidän verensä." muistavat. Katso, sinä vihastuit, ja me jouduimme synnin 7 Herran armotötä minä julistan, Herran ylistettäviä alaisiksi; niin on ollut ikiajoista asti-saamme avun? 6 tekoja, kaikkea, mitä Herra on meille tehnyt, suurta hyvyttä Israelin heimoa kohtaan, mitä hän on heille osoittanut laupeudessansa ja suuressa armossansa. 8 Ja hän sanoi: "Ovathan he minun kansani, he ovat heittelevät meitä niinkuin tuuli. 9 Ei ole ketään, joka lapsia, joissa ei ole vilppiä"; ja niin hän tuli heille avukseen huataa sinun nimeäsi, joka herää pitämään vapahtajaksi. 10 Kaikissa heidän ahdistuksissansa oli sinusta kiinni; sillä sinä olet peittänyt kasvosi meiltä, hänelläkin ahdistus, ja hänen kasvojensa enkeli vapahti jättänyt meidät menehtymään syntiemme valtaan. 11 heidät. Rakkaudessaan ja säälväisyydessään hän Mutta olethan sinä, Herra, meidän isämme; me olemme lunasti heidät, nosti heitä ja kantoi heitä kaikkina savi, ja sinä olet meidän valajamme, kaikki me olemme muinaisina päivinä. 12 Mutta he niskottelivat ja saattoivat sinun kättiesi tekoo. 13 Älä, Herra, vihastu ylenmäärin, murheelliseksi hänen Pyhän Henkensä; ja niin hän äläkä ainaan muistele pahoja tekoja. Katso ja huomaa, muuttui heidän viholliseksensa, hänen itse soti heitä ettei me kaikki olemme sinun kansasi. 14 Sinun pyhät vastaan. 15 Silloin hänen kansansa muisti muinaisia kaupunkisia ovat tulleet erämaaksi, Siion on erämaaksi päivinä, muisti Moosesta: Missä on hän, joka toi heidät tullut, Jerusalem autioksi. 16 Meidän pyhä ja ihana ylös merestä, heidät ynnä hänen laumansa paimenen? temppeleimme, jossa isämme sinua ylistivät, on tulella Missä on hän, joka pani tämän sydämeen Pyhän polttetu, ja rauniona on kaikki meillä kallisarvoinen. 17 Henkensä; 18 hän, joka antoi kunniansa käsivarren Vaikka nämä näin ovat, voitko, Herra, pidättää itsesi, kulkea Mooseksen oikealla puolella, joka halkaisi vedet voitko olla vaitti ja vaivata meitä ylenmäärin? heidän edestänsä tehdäkseen itsellensä iankaikkisen nimen; 19 hän, joka kuljetti heitä syvyyksissä niinkuin hevosia erämaassa, eivätkö he kompastelleet? 20 Niinkuin karja astuu alas laaksoon, niin vei Herran Henki heidät lepoon. Niin sinä olet kansaasi johdattanut, tehdäksesi itsellesi kunniallisena nimen. 21 Katsele taivaasta, katso pyhyttesi ja kirkkautesi asunosta. Missä on sinun kiivautesi ja voimalliset tekosi? Sinun sydämesi sääli ja sinun armahtavaisuutesi ovat minulta sulkeutuneet. 22 Sinähän olet meidän isämme, sillä Aabraham ei meistä tiedä eikä Israel meitä tunne: sinä, Herra, olet meidän isämme; "meidän Lunastajamme" on ikiajoista sinun nimesi. 23 Miksi sallit meidän eksyä pois sinun teiltäsi, Herra, ja annoit meidän sydämemme paatua, niin ettemme sinua pelkää? Palaja takaisin palvelijaisi tähdien, perintösasi sukukuntain tähdien. 24 Vähän aikaa vain sinun pyhä kansasi sai pitää perintönsä; meidän ahdistajamme ovat tallanneet sinun pyhäkkösi. 25 Me olemme niinkuin ne, joita sinä et ole ikinä hallinnut, olemme, niinkuin ei meitä olisi otettu sinun nimiisi.

64 Oi, jospa sinä halkaisisit taivaat ja astuisit alas, niin ettei vuoret järkytäsi sinun edessäsi, niinkuin risut leimahtavat tuleen, niinkuin vesi tulella kiehuu, 2 Minä tuotan Jaakobista siemenen ja Juudasta vuorteni ettei tekisit nimesi tunnetuksi vastustajillesi ja kansat perillisen; ja minun valittuni saavat periä maan, ja vapisisivat sinun kasvojesi edessä, 3 kun sinä teet minun palvelijani saavat siinä asua. 4 Ja Saaron on peljättävä tekoja, joita emme odottaa voineet! Oi, jospa oleva lammasten laitumena ja Aakorin laakso karjan astuisit alas, niin ettei vuoret järkytäsi sinun edessäsi!

4 Ei ole ikiajoista kuultu, ei ole korviin tullut, ei ole silmä nähty muuta Jumalaa, paitsi sinut, joka senkaltaisia ilolla vanhurskautta tekevät ja jotka sinun teilläsi sinua lepopaikkana minun kansallani, joka minua etsii. 5 Sinä käyt niitä kohden, jotka vuodataatte uhrijuomaan Menille- 6 teidät minä määrään miikan omiksi, ja kaikki te kumarrutte teurastettavaksi, sentähden etette vastanneet, kun minä kutsuin, ettekä

kulleet, kun minä puhuin, vaan teitte sitä, mikä on he pelkäävä, koska ei kukaan vastannut, kun minä pahaa minun silmissäni, ja valitsit sen, mikä ei ole kutsuin, koska he eivät kuuleet, kun minä puhuin, minulle otollista. 13 Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: vaan tekivät sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, ja Katso, minun palvelijani syövät, mutta te näette nälkää; valitsivat sen, mikä ei ole minulle otollista. 5 Kuulkaa katsos, minun palvelijani juovat, mutta te kärsitte janoa; katsos, minun palvelijani iloitsevat, mutta te joudutte häpeään. 14 Katso, minun palvelijani riemuitsevat sydämen onnesta, mutta te huudatte sydämen tuskasta ja voivotatte mielumurteissanne. 15 Ja te jätätte nimenne kirouslauseeksi minun valituilleni: "Niin sinut surmatkoon Herra, Herra!" Mutta palvelijoilleen hän on antava toisen nimen. 16 Joka maassa itsensä siunaa, siunaa itsensä totisen Jumalan nimeen, ja joka maassa vanno, vanno totisen Jumalan nimeen; sillä entiset ahdistikset ovat unhotetut ja peitossa minun silmiltäni. 17 Sillä katso, minä luon uudet taivaat ja uuden maan. Entisä ei enää muisteta, eivätkä ne enää ajatukseen astu; 18 vaan te saatte iloita ja riemuita iankaikkisesti siitä, mitä minä luon. Sillä katso, iloksi luon minä Jerusalemin, riemuksi sen kansan. 19 Minä iloitsen Jerusalemistä ja riemuitsen kaikki, jotka häntä rakastatte; iloitsimalla iloitkaa hänen kansastani; eikä siellä enää kuulla itkun ääntä eikä valituksen ääntä. 20 Ei siellä ole enää lasta, joka eläisi vain muutaman päivän, ei vanhusta, joka ei täytyäsi pääviensä määrästä; sillä nuorin kuolee satavuotiaana, ja vasta satavuotiaana synnintekijä joutuu kiroukseen. 21 He rakentavat taloja ja asuvat niissä, he istuttavat viiatarhoja ja syövät niiden hedelmät; 22 he eivät rakenna muiten asua, eivät istuta muitten syödä; sillä niinkuin puitten päivät ovat, niin ovat elinpäivät minun kansassani. Minun valittuni kuluttavat itse kättensä työn. 23 He eivät tee työtä turhaan eivätkä lapsia synnytä äkkikuoleman omaksi, sillä he ovat Herran siuattujen siemen, ja heidän vesansa ovat heidän tykönänsä. 24 Ennenkuin he huutavat, minä vastaan, heidän vielä puhuessaan minä kuulen. 25 Susi ja lammas käyvät yhdessä laitumella, ja leijona syö rehua niinkuin raavas, ja käärmeen ruokana on maan tomu; ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä pahaa eikä vahinkoa, sanoo Herra.

he kutsuin, koska he eivät kuuleet, kun minä puhuin, minulle otollista. 13 Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: vaan tekivät sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, ja Katso, minun palvelijani syövät, mutta te näette nälkää; valitsivat sen, mikä ei ole minulle otollista. 5 Kuulkaa Herran sana, te, jotka olette aralla tunnolla hänen sanansa edessä: Teidän veljenne, jotka vihaavat teitä ja häpeään. 14 Katso, minun palvelijani riemuitsevat sydämen onnesta, mutta te huudatte sydämen tuskasta ja voivotatte mielumurteissanne. 15 Ja te jätätte nimenne kirouslauseeksi minun valituilleni: "Niin sinut surmatkoon Herra, Herra!" Mutta palvelijoilleen hän on antava toisen nimen. 16 Joka maassa itsensä siunaa, siunaa itsensä totisen Jumalan nimeen, ja joka maassa vanno, vanno totisen Jumalan nimeen; sillä entiset ahdistikset ovat unhotetut ja peitossa minun silmiltäni. 17 Sillä katso, tahi synnytetäänkö kansa yhdellä haavaa? Siiohan tunsi kipuja ja samalla jo synnytti lapsensa. 9 Minäkö avaisin kohdun sallimatta synnyttää, sanoo Herra, tahi minäkö, joka saatan synnyttämään, sulkisin kohdun? 10 Iloitkaa Jerusalemin kanssa ja riemuitkaa hänen kansan. 19 Minä iloitsen Jerusalemistä ja riemuitsen kaikki, jotka häntä rakastatte; iloitsimalla iloitkaa hänen kansastani; eikä siellä enää kuulla itkun ääntä eikä valituksen ääntä. 20 Ei siellä ole enää lasta, joka eläisi vain muutaman päivän, ei vanhusta, joka ei täytyäsi pääviensä määrästä; sillä nuorin kuolee satavuotiaana, ja vasta satavuotiaana synnintekijä joutuu kiroukseen. 21 He rakentavat taloja ja asuvat niissä, he istuttavat viiatarhoja ja syövät niiden hedelmät; 22 he eivät rakenna muiten asua, eivät istuta muitten syödä; sillä niinkuin puitten päivät ovat, niin ovat elinpäivät minun kansassani. Minun valittuni kuluttavat itse kättensä työn. 23 He eivät tee työtä turhaan eivätkä lapsia synnytä äkkikuoleman omaksi, sillä he ovat Herran siuattujen siemen, ja heidän vesansa ovat heidän tykönänsä. 24 Ennenkuin he huutavat, minä vastaan, heidän vielä puhuessaan minä kuulen. 25 Susi ja lammas käyvät yhdessä laitumella, ja leijona syö rehua niinkuin raavas, ja käärmeen ruokana on maan tomu; ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä pahaa eikä vahinkoa, sanoo Herra.

66

66 Nämä sanoo Herra: Taivas on minun valtaistuimeni, ja maa on minun jalkojeni astinlauta. Mikä olisi huone, jonka te minulle rakentaisitte, mikä paikka olisi minun leposijani? 2 Minun käteni on kaikki nämää tehnyt, ja niin ovat kaikki nämää syntyneet, sanoo Herra. Mutta minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särjetty henki ja arka tunto minun sanani edessä. 3 Joka teurastaa härän, mutta myös tappaa miehen, joka uhraa lampaan, mutta myös taittaa koiralta niskan, joka uhraa ruokauhrin, mutta myös sian verta, joka polttaa suitsuketta, mutta myös ylistää epäjumalaa: nämä ovat valinneet omat tiensä. Ja niinkuin heidän sielunsa on mielistynyt heidän iljetyksiinsä, 4 niin minäkin valitsen heidän vaivaamisensa ja annan heille tulla sen, mitä

he pelkäävät, koska ei kukaan vastannut, kun minä kutsuin, koska he eivät kuulleet, kun minä puhuin, vaan tekivät sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, ja valitsivat sen, mikä ei ole minulle otollista. 5 Kuulkaa Herran sana, te, jotka olette aralla tunnolla hänen sanansa edessä: Teidän veljenne, jotka vihaavat teitä ja työntväät teidät luotaan minun nimeni tähden, sanovat: "Osoittakoon Herra kunniansa, että me näemme teidän ilonne!" Mutta he joutuvat häpeään. 6 Metelin ääni kaupungista! Ääni temppelistä! Herran ääni: hän maksaa palkan vihollisillensa! 7 Ennenkuin Sion kipuja tuntlee, hän synnyttää; ennenkuin hänenelle tuskat tulevat, hän saa poikalapsen. 8 Kuka on sellaista kuullut, kuka senkaltaista nähyt? Syntykö maa yhden päivän kivulla, tahi synnytetäänkö kansa yhdellä haavaa? Sionhan tunsi kipuja ja samalla jo synnytti lapsensa. 9 Minäkö avaisin kohdun sallimatta synnyttää, sanoo Herra, tahi minäkö, joka saatan synnyttämään, sulkisin kohdun? 10 Iloitkaa Jerusalemin kanssa ja riemuitkaa hänestä kaikki, jotka häntä rakastatte; iloitsemalla iloitkaa hänen kanssaan, te, jotka olette hänen tähtensä surreet, 11 että imisitte ja tulisitte ravituksi hänen lohdutuksensa rannoista, että joisitte ja virkistyisitte hänen kunniansa runsaudesta. 12 Sillä näin sanoo Herra: Minä ohjaan hänen tykönsä rauhan niinkuin virran ja kansojen kunnian niinkuin tulvajoen. Ja te saatte imeää, kainalossa teitä kannetaan, ja polvilla pitäen teitä hyväällään. 13 Niinkuin äiti lohduttaa lastansa, niin minä lohdutan teitä, ja Jerusalemissa te saatte lohdutuksen. 14 Te näette sen, ja teidän sydämenne iloitsee, ja teidän luunne virkistyvät kuin vihanta ruoho; ja Herran käsi tulee tunnetuksi hänen palvelijoissansa, mutta vihollistensa hän antaa tuntea vihansa. 15 Sillä katso, Herra tulee tulessa, ja hänen vaununsa ovat kuin myrskytuuli; ja hän antaa vihansa purkautua hehkussa ja nuhelon sauna tulenliekeissä. 16 Herra käy tuomiolle kaiken lihan kanssa tulella ja miekallaan; ja Herran surmaamia on oleva paljon. 17 Jotka pyhittätyvät ja puhdistautuvat puutarha-menoja varten, seuraten miestä, joka on heidän keskellänsä, jotka syövät sianlihaa ja muuta inhottavaa sekä hiiriä, niistä kaikista tulee loppu, sanoo Herra. 18 Minä tunnen heidän tekonsa ja ajatuksensa. Aika tulee, että minä kokoan kaikki kansat ja kielet, ja he tulevat ja näkevät minun kunniani. 19 Ja minä teen tunnusteen heidän keskellänsä ja lähetän pakoonaapäätteitä heidän joukostansa pakanain tykö Tarsiiseen, Puulii ja Luudin, jousjenjännittääjin tykö, Tuubaliin ja Jaavaniin, kaukaisiin merensaariin, jotka eivät ole kuulleet minusta kerrottavan eivätkä nähneet minun kunniaani, ja he ilmoittavat minun kunniani pakanain keskuudessa. 20 Ja he tuovat kaikki teidän veljenne kaikista kangoista uhrilahjana Herralle hevosilla, vaunuilla, kantotuoleilla, muuleilla ja ratsukameleilla minun pyhälle vuorelleeni Jerusalemiin,

sanoo Herra, niinkuin israelilaiset tuovat ruokauhrin puhtaassa astiassa Herran temppeliin. 21 Ja heitäkin minä otan leeviläisiksi papeiksi, sanoo Herra. 22 Niinkuin uudet taivaat ja uusi maa, jotka minä teen, pysyvät minun kasvojeni edessä, sanoo Herra, niin pysyy teidän siemenenne ja teidän nimenne. 23 Joka kuukausi uudenkuun päivänä ja joka viikko sapattina tulee kaikki liha kumartaen rukoilemaan minua, sanoo Herra. 24 Ja he kävät ulos katselemaan niiden miesten ruumiita, jotka ovat luopuneet minusta; sillä heidän matonsa ei kuole, eikä heidän tulensa sammu, ja he ovat kauhistukseksi kaikelle lihalle.

Jeremian

1 Jeremian, Hilkian pojant, sanat. Tämä oli Anatotissa, Benjaminiin maassa, asuvia pappeja. **2** Hänelle tuli Herran sana Juudan kuninkaan Joosian, Aamonin pojant, päävinä, tämän kolmantenatoista hallitusvuotena, **3** ja tuli vielä Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojant, päävinä ja aina Juudan kuninkaan Sidkian, Joosian pojant, yhdennentoista vuoden loppumiseen asti, jolloin Jerusalemin asukkaat viidentenä kuukautena viettiin pakkosiirolaisuuteen. **4** Minulle tuli tämä Herran sana: **5** "Jo ennenkuin minä valmistin sinut äidin kohdussa, minä sinut tunsin, ja ennenkuin sinä äidistä synnyit, minä sinut pyhitin; minä asetin sinut kansojen profeetaksi". **6** Mutta minä sanoin: "Voi Herra, Herra! Katso, en minä kykene puhumaan, sillä minä olen nuori." **7** Niin Herra sanoi minulle: "Älä sano: 'Minä olen nuori', vaan mene, kunne ikinä minä sinut lähetän, ja puhu kaikki, mitä minä käskän sinun puhua. **8** Älä pelkää heitä, sillä minä olen sinun kanssasi ja pelastan sinut, sanoo Herra." **9** Ja Herra ojensi kätenä ja kosketti minun suutani. Ja Herra sanoi minulle: "Katso, minä panen sanani sinun suuhusi. **10** Katso, minä asetan sinut tänä päivänä yli kansojen ja valtakuntain, repimään maasta ja hajottamaan, hävittämään ja kukistamaan, rakentamaan ja istuttamaan." **11** Minulle tuli tämä Herran sana: "Mitä sinä näet, Jeremia?" Minä vastasin: "Minä näen mantelipuun oksan". **12** Herra sanoi minulle: "Sinä olet nähnyt oikein; sillä minä valvon sanaani toteuttaakseni sen". **13** Minulle tuli toistamiseen Herran sana, näin kuuluva: "Mitä sinä näet?" Minä vastasin: "Minä näen kiehuvan padan; se näkyy pohjoisen puolelta". **14** Ja Herra sanoi minulle: "Pohjoisesta on onnettomuus purkautuva kaikkien maan asukasten yli. **15** Sillä katso, minä kutsun kaikki pohjoisten valtakuntain kansanheimot, sanoo Herra, ja ne tulevat ja asettavat kukin valtaistuimensa Jerusalemin porttien oville ja kaikkia sen muureja vastaan, yltympäri, ja kaikkia Juudan kaupunkuja vastaan. **16** Sitten minä julistan heille tuomioni kaikesta heidän pahuudestaan, koska he ovat hyljanneet minut, polttaneet uhreja muille jumalille ja kumartaneet kättensä tekoja. **17** Mutta sinä, vyötä kupeesi, nouse ja puhu heille kaikki, mitä minä käskän sinun puhua. Älä heitä kauhistu, etten minä kauhistuttaisi sinua heidän edessään. **18** Sillä katso, minä teen sinusta tänä päivänä varustetun kaupungin, rautapatsaan ja vaskimuurin koko maata vastaan, Juudan kuninkaita, sen ruhtinaita, sen pappeja vastaan ja maan kansaa vastaan. **19** Ja he soitavat sinua vastaan, mutta eivät voita sinua, sillä minä olen sinun kanssasi, sanoo Herra, ja pelastan sinut."

2 Ja minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Mene ja julista Jerusalemin kuullen ja sano: Näin sanoo Herra: Minä muistan sinun nuoruutesi armauden, morsiusaikasi rakkauden, kuinka sinä seurasit minua erämaassa, maassa, jossa ei kylvööhä tehdä. **3** Herralle pyhitetty oli Israel, hänen satonsa esikoinen. Kaikki, jotka sitä söivät, joutuivat syynälaisiksi; onnettomuus kohtasi heitä, sanoo Herra. **4** Kuulkaa Herran sana, Jaakobin heimo ja kaikki Israelin heimon sukukunnat. **5** Näin sanoo Herra: Mitä väärystää teidän isänne minusta löysivät, koska he erkanivat kauas minusta ja lähtivät seuraamaan turhia jumalia ja turhanpäiväisiksi tulivat. **6** He eivät kysyneet: 'Missä on Herra, joka toi meidät pois Egyptin maasta, joka johdatti meitä erämaassa, arojen ja kuilujen maassa, kuivuuden ja synkeyden maassa, maassa, jossa ei kukaan kulje eikä yksikään ihminen asu?' **7** Minä toin teidät hedelmätarhojen maahan syömään sen hedelmää ja hyvyyttää, mutta sinne tultuanne te saastutitte minun maani ja teitte minun perintösani kauhistukseksi. **8** Papit eivät kysyneet: 'Missä on Herra?' Lainkäytäjät eivät minua tunteneet, ja paimenet luopuivat minusta; profeetat ennustivat Baalin nimessä ja seurasivat niitä, joista ei apua ole. **9** Sentähden minä vielä käyn oikeutta teidän kanssanne, sanoo Herra, ja teidän lastenne lasten kanssa minä käyn oikeutta. **10** Menkää kittiläisten saarille katsomaan ja lähetäkää Keedariin panemaan tarkoin merkille ja katsomaan, onko senkaltaista tapahtunut. **11** Onko mikään pakanakansa vahitanut jumalia, vaikka ne eivät olekaan jumalia? Mutta minun kansani on vahitanut kunniansa siihen, josta ei apua ole. **12** Hämmästykää tästä, te taivaat, kauhistukaa, peräti tyyristykää, sanoo Herra. **13** Sillä minun kansani on tehnyt kaksinkertaisen synnin: minut, elävän veden lähteinen, he ovat hyljänneet, ja ovat hakanneet itselleen vesisäiliöitä, särkyviä säiliöitä, jotka eivät vettä pidä. **14** Onko Israel ostettu orja tai kotona syntynyt? Minkätähden hän on joutunut saaliiksi? **15** Häntä vastaan kiljuivat nuoret leijonat, antioivat äänensä kuulua; ne tekivät hänen maansa autioksi, hänen kaupunkinsa hävitettiin asujattomiksi. **16** Myösken noofilaiset ja tahpanheilaiset pitivät sinun päälakeasi laitumenansa. **17** Eikö tee tätä sinulle se, että sinä hylkäät Herran, sinun Jumalasi, silloin kun hän tahtoo sinua tiellä kuljettaa? **18** Ja nyt, mitä menemistä sinulla on Egyptin juomaan Siihorin vettä? Ja mitä menemistä sinulla on Assuriin juomaan Eufrat-virran vettä? **19** Sinun pahuutesi tuottaa sinulle kurituksen, ja luopumuksesi saattaa sinut rangaistukseen; niin tiedä ja näe, kuinka onnetonta ja katkeraa se on, että sinä hylkäät Herran, sinun Jumalasi, etkä minua pelkää, sanoo Herra, Herra Sebaot. **20** Sillä jo ammosista ajoista sinä olet särkenyt ikeesi, katkaissut siteesi ja sanonut: 'En tahdo palvella'. Sillä kaikilla korkeilla kukkuloilla

ja kaikkien viheriän puitten alla sinä porttona viruit. haureutta monen ystävän kanssa, ja sinäkö saisit 21 Minä olin istuttanut sinut jaloksi viiniköynnökseksi, palata minun luokseni! sanoo Herra. 2 Nosta silmäsi puhataimmasta siemenestä; kuinka olet muuttunut minulle kukkuloihin ja katso: missä ei olisi sinua maattu? Teitten vieraan viiniipuun villiköynnöksiksi? 22 Vaikka pesit vieressä sinä istuit heitä odotellen, niinkuin arabialainen itsesi saippualla ja käyttäisit paljon lipeätä, saastaiseksi eräämaassa, ja saastutit maan haureellisella menollasi jää sittenkin sinun syntisi minun edessäni, sanoo Herra, ja pahuudellasi. 3 Sadekuurot tyrehtyivät, kevätsade Herra. 23 Kuinka saatat sanoa: 'En ole saastuttanut jää tulematta, mutta sinulla oli porttonaisen otsa, et itseäni, en ole baaleja seurannut!' Katso menoasi tahtonut hävetä. 4 Kuitenkin sinä nyt huudat minulle: laaksossa, huomaa, mitä olet tehnyt, sinä nopea, nuori "Isäni! -Sinä olet nuoruuteni ystävä! - 5 Pitääkö hän naarakameli, joka juokset sinne ja tänne; 24 sinä vihaa iankaikkisest, kantaako hän sitä ainiaan?" Katso, villaasi, eräämaahan tottunut, joka himossasi ilmaa ahmit! nän sinä puhut, mutta sinä teet pahaa, ja siihen sinä Kuka hillitsee sen kiiman? Joka sitä etsii, sen ei tarvitse pysty. 6 Ja Herra sanoi minulle kuningas Joosian väsyttää itseään; sen löytää, kun tulee sen kuukausi. 25 päivinä: "Oletko nähnyt, mitä tuo luopiovaimo, Israel, Varo, ettet juokse jalkaasi anturattomaksi ja kurkuasi on tehnyt? Hän kuljeskeli kaikilla korkeilla vuorilla ja janoiseksi. Mutta sinä sanot: 'Se on turhaa! Ei! Sillä kaikkien viheriän puitten alla ja harjoitti siellä haureutta. minä rakastan vieraita ja niitä minä seuraan.' 26 Niinkuin 7 Ja minä sanoin, sittenkuin hän oli kaiken tämän teosta tavattu varas on häpeissänsä, niin joutuu Israelin tehnyt: 'Palaja minun tykoni'. Mutta hän ei palannut. Ja heimo häpeään, se ja sen kuninkaat, ruhtinaat, papit ja hänensisarensa Juuda, tuo uskoton, näki sen. 8 Ja profeetat, 27 he, jotka sanovat puulle: 'Sinä olet minun minä nän, että, vaikka minä olin lähettiläntä pois tuon isäni' ja kivelle: 'Sinä olet minut synnyttänyt'. Sillä he ovat luopiovaimon, Israelin, juuri sen tähden, että hän oli käänäneet minulle selkänsä eivätkä kasvojansa; mutta tehnyt aviorokksen, ja olin antanut hänen erokirjan, ei onnettamuutensa aikana he sanovat: 'Nouse ja pelasta kuitenkaan uskoton Juuda, hänensisarensa, peljänyt, meidät'. 28 Mutta missä ovat sinun jumalasi, jotka olet vaan meni ja harjoitti haureutta hänkin. 9 Ja haureutensa itsellesi tehnyt? Nouskoot ne, jos voivat pelastaa sinut huudolla hän saastutti maan, ja hän teki aviorokoksen onnettamuutesi aikana. Sillä yhtä monta, kuin sinulla kiven ja puun kanssa. 10 Ja kaikesta tästäkään on kaupunkeja, on sinulla jumalia, Juuda. 29 Miksi huolimatta hänensisarensa Juuda, tuo uskoton, ei riitele myöminua vastaan? Olettehan te kaikki luopuneet palannut minun tykoni kaikesta sydämestään, vaan minusta, sanoo Herra. 30 Turhaan minä olen lyönyt petrollisesti, sanoo Herra." 11 Ja Herra sanoi minulle: teidän lapsianne; he eivät ole ottaneet kuritusta varteen. "Luopiovaimo Israel on osoittautunut vanhurskaammaksi Teidän miekkanne on syönyt teidän profeettojanne, kuin Juuda, tuo uskoton. 12 Mene ja julista nämä sanat niinkuin hävittävä leijona. 31 Voi sukukuntaa-teitä! pohjoiseen pän ja sano: Palaja, sinä luopiovaimo Israel, Katsokaa Herran sanaa: olenko minä ollut Israellielle sanoa Herra; minä en enää synkistä teille kasvojani, eräämaa, pimeyden maa? Miksi sanoo minun kansani: sillä minä olen armollinen, sanoo Herra, enkä pidä 'Me juoksemme valtoimina, emme tule enää sinun vihaa iankaikkiseksi. 13 Ainoastaan tunne rikoksesi, tykös! 32 Unhottaako neitsyt koristeensa, morsian ettei olet luopunut Herrasta, Jumalastasi, ja juossut koruvyönsä? Mutta minun kansani on unhottanut minut sinne ja tänne vieraitten jumalain tykölä, kaikkien viheriän epälukuisina päivinä. 33 Kuinka ovelasti sinä kuljet puitten alle, ettekä ole kuuleet minun ääntäni, sanoo lempää etsiessäsi! Niinpä oletkin perehtynyt pahuuden Herra. 14 Palatkaa takaisin, te luopuneet lapset, sanoo teihin. 34 Vaatteesi liepeetkin ovat köyhien, viatonten Herra, sillä minä olen ottanut teidät omiksemi, ja minä veressä. Et tavannut heitä murtautumasta sisälle, mutta noudan teidät, yhden ainoankin kaupungista ja kaksi yhtäkaikki! 35 Ja kuitenkin sinä sanot: 'Minä olen sukukunnasta, ja tuon teidät Siioniin. 15 Ja minä annan syytön; hänensihanssa on kaiketi käännyt minusta teille paimenet oman sydämeni mukaan, ja he kaitsevat pois'. Katso, minä käyn oikeutta sinun kanssasi, koska teitä ymmärryksellä ja taidolla. 16 Ja kun te lisäännytte sinä sanot: 'En ole syntiä tehnyt'. 36 Kuinka niin kovin ja tulette hedelmällisiksi maassa niinä päivinä, sanoo kiiruhdat vaihtamaan ties! Egyptistäkin olet saava Herra, niin ei enää puhuta Herran liitonarkista, se ei häpeän, niinkuin olet häpeän saanut Assurista. 37 enää ajatukseen astu, eikä sitä enää muisteta; ei sitä Senkin tykötä olet lähetevä kädet pääsi päällä, sillä Herra enää kaivata, eikä sellaista enää tehdä. 17 Siihen on hylijännyt ne, joihin sinä luotat, ja heistä ei sinulle aikaan sanotaan Jerusalemia Herran valtaistuimeksi, ja kaikki kansat kokoontuvat sinne, Jerusalemiin, Herran nimen tähden eivätkä enää vaella pahan sydämensä paatumuksessa. 18 Niinä päivinä on Juudan heimo kulkeva Israelin heimon kanssa, ja he tulevat yhdessä pohjoisesta maasta siihen maahan, jonka minä annoin

3 Sanottu on: Jos mies lähettilä pois vaimonsa ja tämä menee hänen luotansa ja joutuu toisen miehen vaimoksi, saako se mies enää tulla hänen luokseen? Eikö se maa tule saastutetuksi? Mutta sinä olet harjoittanut

teidän isillenne perinnöksi. **19** Minä ajattelin: Kuinka koskee sieluun asti." **20** Siihen aikaan sanotaan asetankaan sinut lasten joukkoon ja annan sinulle tälle kansalle ja Jerusalemille: Kuuma tuuli tulee suloisesta maasta, ihanan perintösan, ihanimman kansojen eräämaan kalliokulkuolita tytärtä, minun kansaani, kohtimaistal! Ja ajattelin: Sinä olet kutsuva minua isäksi etkä ei elon viskaamiseksi eikä puhdistamiseksi. **21** Tuuli, ole koskaan käännyvä minusta pois. **22** Mutta niinkuin liian tuima sellaisiin, tulee minulta; nyt minä myös vaimo on uskoton puolisollensa, niin olette te, Israelin julistan heille tuomiot. **23** Katso, hän nousee niinkuin heimo, olleet uskottomat minulle, sanoo Herra. **24** Kuule! pilvi, ja hänen vaununsa ovat kuin tuulispää, hänen Kalliokulkuolita kuuluu itku, israelilaisten rukous, sillä he hevosensa ovat kotia nopeamat. Voi meitä, sillä ovat vaeltaneet väärää tietyt, ovat unhottaneet Herran, me olemme tuhon omat! **25** Pese sydämesi puhtaaksi Jumalansa. **26** Palataan takaisin, te luopuneet lapset, pahuudesta, sinä Jerusalem, että pelastuisit. Kuinka niin minä parannan teidän luopumuksenne." -"Katso, kauan asuvat sinun sisimmässäsi väärät ajatuksesi? **27** Me tulemme sinun tykösi, sillä sinä olet Herra, meidän Jumalassamme, on Israelin pelastus. **28** Totisesti, petosta on, mitä kukkanolita kauan asuvat sinun sisimmässäsi väärät ajatuksesi? **29** Tulevalla Jumalammella, on kukan asuvat sinun sisimmässäsi väärät ajatuksesi? **30** Kehoittakaa kancoja. Katso, kuuluu, pauhina vuorilla. Totisesti, Herrassa, meidän kuuluttakaa Jerusalemia vastaan: "Piirittääjät tulevat Jumalassamme, on kukan asuvat sinun sisimmässäsi väärät ajatuksesi? **31** Kehoittakaa kancoja. Katso, kuuluu, pauhina vuorilla. Totisesti, Herrassa, meidän kuuluttakaa Jerusalemia vastaan: "Piirittääjät tulevat Jumalassamme, on Israelin pelastus. **32** Häpeäjumala kaukaisesta maasta ja kohottavat huutonsa Juudan on syönyt isiemme vaivannäön nuoruudestamme asti, kaupunkiota vastaan". **33** Niinkuin pellon partijat he heidän lampaansa ja raavaansa, poikansa ja tyttärensä. **34** Piirittävät sitä yltympäri, koska se niskoitti minua vastaan, sanoo Herra. **35** Sinun vaelluksesi ja tekosi ovat tuottaneet sinulle tämän: tämän saat pahuudestasi; niin, se on katkerata, niin, se koskee sydämeesi asti. **36** Voi minun rintaani, voi minun rintaani! Minä vääntelehdin tuskasta. Voi sydämeni kammioita! Sydämeni värajää minussa; en voi vaieta, sillä minä kuulen pasunan äänen, sotaahuodon. **37** Hävitys tulee hävityksen päälle, sillä koko maa on tuhottu; äkisti ovat minun majani tuhotut, silmäräpäyksestä minun telttani. **38** Kuinka kauan minun täytyy nähdä sotalippua, kuulla pasunan ääntä? **39** Sillä minun kansani on hullu; eivät he tunne minua. He ovat tyhmiä lapsia eivätkä ymmärtäväisiä; he ovat viisaita tekemään pahaa, mutta tehdä hyvää he eivät taida. **40** Minä katselin maata, ja katso, se oli autio ja tyhjä, ja taivasta, eikä siinä valoa ollut. **41** Minä katselin vuoria, ja katso, ne järkyivät, ja kaikki kukkulat huojuivat. **42** Minä katselin, ja katso, ei ollut yhtään ihmistä, ja kaikki taivaan linnut olivat paenneet pois. **43** Minä katselin, ja katso, hedelmätarha oli eräämaana, ja kaikki sen kaupungit olivat kukistuneet Herran, hänen vihansa hehkun, edessä. **44** Sillä näin sanoo Herra: Koko maa tulee autioksi, vaikka minä en siitä peräti loppua tee. **45** Sentähden maa suree, ja taivaat ylhäällä pukeutuvat mustiin, sillä minä olen puhunut, olen päättänyt, enkä kadu, en siitä perädy. **46** Ratsu- ja jousimiesten huutoa pakenee koko kaupunki; he menevät metsäntiekköihin ja nousevat kallioille. Jokainen kaupunki on hyljätty, eikä niissä kukaan asu. **47** Ja sinä tuhon oma, mitä teet, kun pukeudut purppuraan, kun koristaudut kultakoristeilla, kun suurennet silmäsi ihomaalilla? Turhaan sinä itsesi kaunistat. Rakastajat ovat hyljanneet sinut, he etsivät sinun henkeäsi. **48** Sillä minä kuulen huodon, niinkuin synnyttäjän tuskanhuodon, vaivan, niinkuin ensisynnyttäjän vaivan, tytär Sionin huodon; hän vaikeroitsee, levittää kätensä: "Voi minua, minun sieluni menehtyy murhamiesten käsii!"

4 "Jos sinä käännyt, Israel, sanoo Herra, niin käänny minun tyköni; ja jos sinä poistat iljetyksesi minun kasvojeni edestä, niin et häddy harhailemaan; **2** jos sinä vannot: 'Niin totta kuin Herra elää' uskollisesti, oikein ja vanhurskaasti, niin kansat siunaavat itsensä hänen nimeensä, ja hän on heidän kerskauksensa. **3** Sillä näin sanoo Herra Juudan miehille ja Jerusalemille: Raivatkaa itsellenne uudispelto, älkääkä kylväkö orjantappurain sekaan. **4** Ympärileikatkaa itsenne Herralle ja poistakaan sydämenne esinahka, te Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat, ettei minun vihani sytytisi kuin tuli ja palaisi, eikä olisi sammuttaja, teidän tekojenne pahuuden tähden. **5** Julistakaan Juudassa ja Jerusalemissa, kuuluttakaa ja sanokaa: Puhaltakaan pasunaan kautta maan; huutakaan täyttä kurkkua ja sanokaa: 'Kokoontukaa, ja menkäämme varustettuihin kaupunkiin'. **6** Nostakaa lippu Sionia kohti, paetkaa pysähdyttää; sillä minä annan tulla pohjoisesta onnettomuuden ja suuren hävityksen. **7** Leijona on noussut theiköstänsä, kansaintuhoja on lähtenyt liikkeelle, lähtenyt asuinpaikastansa, tekemään sinun maasi autioksi: sinun kaupunkisi hävitettään asujattomiksi. **8** Sentähden kääriytävä säkkeitihin, valittakaan ja parkukaa, sillä Herran vihan hehku ei ole käännynt meistä pois." **9** Sinä päävänä, sanoo Herra, katoaa roheus kuninkaalta ja päämiehiltä, papit tyrmistyvät ja profeetat hämmästyvät. **10** Mutta minä sanoin: "Voi, Herra, Herra! Totisesti, sinä saatot tämän kansan ja Jerusalemin peräti pettymään, kun sanoit: 'Teillä on oleva rauha!' Ja kuitenkin miekka

5 Kiertääkää Jerusalemin katuja, katsokaa ja palvelleet vieraita jumalia maassanne, niin täyty teidän tiedustelkaa, ja etsikää sen toteilta: jos löydätte palvella muukalaisia maassa, joka ei ole teidän". **20** yhdenkään, jos on ainotakaan, joka tekee oikein, Julistakaa tämä Jaakobin huoneessa ja kuuluttakaa joka noudattaa uskollisuutta, niin minä annan anteeksi se Juudassa sanoen: **21** Kuulkaa tämä, te tyhmä ja Jerusalemille. **2** Mutta vaikka he sanovat: "Niin totta ymmärtämätön kansa, te, joilla on silmät, mutta ette kuin Herra elää", he kuitenkin vannovat väärin. **3** Herra, näe, joilla on korvat, mutta ette kuule. **22** Ettekö pelkää eivätkö sinun silmäsi katso uskollisuutta? Sinä olet minua, sanoo Herra, ettekö vapise minun edessäni, joka lyönyt heitää, mutta he eivät tutteneet kipua; sinä olet olen pannut hiekan meren rajaksi, ikuiseksi määräksi, lopen hävittänyt heidät, mutta he eivät tahtoneet ottaa jonka ylitse se ei pääse; ja vaikka se kuohuu, ei se kuristuta varteen. He ovat kovettaneet kasvonsa kallioita mitään voi, ja vaikka sen aallot pauhaavat, eivät ne sen kovemmeksi, eivät ole tahtoneet kääntää. **4** Silloin minä ylitse pääse? **23** Mutta tällä kansalla on uppiniskainen ajattelin: Sellaisia ovat vain alhaiset; he ovat tyhmiä, ja tottelematon sydän; he ovat poikenneet ja menneet sillä he eivät tunne Herran tietä, Jumalansa oikeutta. **5** pois. **24** Eivätkä he sano sydämessänsä: "Peljätkäämme Niinpä menen ylhäisten luo ja puhuttelen heitä, sillä he Herraa, Jumalaamme, joka antaa sateen, syysateen ja kyllä tuntevat Herran tien, Jumalansa oikeuden. Mutta kevätsateen ajallansa, ja säälyttää meille elonkorjuun he olivat kaikki särkeneet ikään, katkaisseet siteet. **6** määräviiköt". **25** Teidän pahat tekonne käänisivät nämä Sentähden surmaa heidät metsän leijona, aavikon susi pois, ja teidän syntinne estivät teitä saamasta hyväv. **26** haaskaa heidät, pantteri väijy heidän kaupunkenejansa. Sillä minun kanssani on jumalattomia; he väijyvät, Kuka ikinä niistä lähtee, se raadellaan, sillä paljot ovat niinkuin linnunpyytäjät kyykistyvät, he asettavat ansoja, heidän rikoksensa, suuri heidän luopumustensa luku. **7** pyydystäävät ihmisiä. **27** Niinkuin häkki on täynnä lintuja, Kuinka minä antaisin sinulle anteeksi? Sinun lapsesi niin heidän huoneensa ovat petosta täynnä. Siitä he ovat hyljänneet minut ja vannoneet niiden kautta, jotka ovat tulleet suuriksi ja rikkaisi, **28** ovat tulleet lihaviksi eivät jumalia ole. Minä ravitsin heitä, mutta he tekivät ja kiiltäviksi. Myös käyvät heidän häijyt puheensa yli aviorikoksen, ja porton huoneeseen he kokoontuivat. kaiken määrään; he eivät aja orpojen asiaa, niin että ne **8** He ovat hyvinruokittuja, äleitä orita; he hirnuvat voittaisivat, eivätkä hanki köyhille oikeutta. **29** Enkö kokin lähimäisensä vaimoa. **9** Enkō minä tällaisista minä näistä tällaisista rankaisisi, sanoo Herra, eikö rankaisisi, sano Herra, eikö minun sieluni kostaisi minun sieluni kostaisi tämänkaltaiselle kansalle? **30** tämänkaltaiselle kansalle? **10** Nouskaa sen tarhojen Kauheita ja pöyristytävä tapahtuu maassa: **31** profeetat pengermille ja hävittäkää, älkää kuitenkaan siitä peräti ennustavat valhetta, ja papit hallitsevat yksissä neuvoi loppua tehkö; ottakaa pois sen köynnökset, sillä ne heidän kanssaan, ja sitä minun kansani rakastaa. Mutta eivät ole Herran. **11** Sillä he ovat olleet minulle peräti mitä te teette, kun tästä tulee loppu?

uskottomat, sekä Israelin heimo että Juudan heimo, sanoo Herra. 12 He ovat kielitaneet Herran ja sanoneet: "Ei se ole hän! Ei meitä kohtaa onnettomuus, emme tule näkemään miekkaa emmekä nälkää. 13 Ja profeetat ovat pelkkää tuulta; Herra, joka puhuu, ei ole heissäheidän itsensä käyköön niin." 14 Sentähden sanoo Herra, Jumala Sebaot, näin: Koska te tallaisia olette puhuneet, niin katso, minä teen sanani sinun suussasi tuleksi ja tämän kansan polttopuiksi, ja se kuluttaa heidät. 15 Katso minä tuon teitä vastaan, te Israelin heimo, kansan kaukaa, sanoo Herra; se on horjumaton kansa, se on ikivanha kansa, kansa, jonka kieltiltä sinä et ymmärrä ja jonka puhetta sinä et tajua. 16 Heidän viiennisä on kuin avoin hauta, he ovat kaikki sankareita. 17 He syövät sinun satosi ja leipäsi, he syövät sinun poikasi ja tyttäresi, syövät sinun lampaasi ja raavaasi, syövät sinun viinipuusi ja viikunapuusi; he miekalla hävittävät sinun varustetut kaupunkisi, joihin sinä luotat. 18 Mutta niinäkään päivinä, sanoo Herra, en minä teistä peräti loppua tee. 19 Ja kun he kysyvät: "Miksi on Herra, meidän Jumalamme, tehnyt meille kaiken tämän?" niin vastaa heille: "Niinkuin te olette hyljänneet minut ja

6 Paetkaa, benjaminalaiset, Jerusalemista, puhaltakaan
pasunaan Tekoassa ja nostakaa merkki Beet-Keremin
kohdalle; sillä pohjoisesta nousee onnettomuus ja suuri
hävitys. **2** Tytär Sjöönin, suloisien ja hemmotellun, minä
hukutan. **3** Hänen tykönsä tulee paimenia laumoinensa,
he pystytävät telttansa häntä vastaan yltymäri,
syöttävätkin alansa kukin. **4** Julistakaa häntä vastaan pyhä
sota. "Nouskaa ja menkäämme puolipäivän aikaan! Voi
meitä, sillä päivä painuu, sillä illan varjot pitenevät! **5**
Nouskaa ja menkäämme yöllä ja hävittäkäämme hänen
linnansa." **6** Sillä näin sanoo Herra Sebaot: Kaataakaa
puita ja luokaa valli Jerusalemia vastaan. Se on kaupunki,
jota on rangaistava; siinä on pelkkää väkivaltaa. **7** Niinkuin kaivo pitää vetensä tuoreena, niin sekin
pitää pahuutensa tuoreena; sortoa, hävitystää kuuluu
sieltä, minun edessäni on aina kipu ja haavat. **8** Ota
ojentuaksesi, Jerusalem, ettei minun sieluni vieraannu
sinusta, etten tee sinua autioksi, asumattomaksi maaksi.
9 Näin sanoo Herra Sebaot: Israelin jäännöksestä
pidetään jälkikorjuu niinkuin viinipuusta; ojenna kätesi
köynnöksiä kohti niinkuin viininkorjaaja. **10** Kenelle minä
nuhuisin ketä varoittaisin, että he kuuluisivat? Katso

heidän korvansa ovat ympärileikkaamattomat, eivät Hylkyhopeaksi heitä sanotaan, sillä Herra on heidät he voi kuunnella. Katso, Herran sana on tullut heille hyljänyt.

pilkaksi, ei se heille kelpaa. **11** Minä olen täynä Herran vihaa, en jaksa sitä pidättää; vuodata se lapsukaisiin kadulla, niin myös nuorukaisparveen. Sillä niin mies kuin vaimokin vangitaan, niin vanhus kuin ikälöppu. **12** Heidän talonsa joutuvat vieraalle, niin myös pellot ja vaimot; sillä minä ojennan käteni maan asukkaita vastaan, sanoo Herra. **13** Sillä kaikki, niin pienet kuin suuretkin, pyytävät väärää voittoa, kaikki, niin profeetat kuin papitkin, harjoittavat petosta. **14** He parantavat minun kansani vamman kepeästi, sanoen: "Rauha, rauha!" vaikka ei rauhaa ole. **15** He joutuvat häpeään, sillä he ovat tehneet kauhistuksia; mutta heillä ei ole hävyntuntoa, he eivät osaa hävetä. Sentähden he kaatuivat kaatuvienvi joukkoon, sortuvat, kun minä heitä rankaisen, sanoo Herra. **16** Nämä on Herra sanonut: "Astukaa teille ja katsokaa ja kysykää muinaisia polkuja, kysykää, mikä on hyvä tie, ja vaeltakaan sitä, niin te löydätte levon sieluilleenne". Mutta he vastasivat: "Emme vaella". **17** Ja minä olen asettanut teille vartijat: "Kuunnelkaa pasunan ääntä". Mutta he vastasivat: "Emme kuuntele". **18** Sentähden kuulkaa, te kansat, ja tiedä, seurakunta, mitä heille on tapahtuva. **19** Kuule, maa! Katso, minä tuotan onnettomuuden tälle kansalle, heidän hankkeittensa hedelmän, sillä he eivät ole kuunnelleet minun sanojani, vaan ovat hyljäneet minun lakini. **20** Mitä on minulle suitsutus, joka tulee Sabasta, ja paras kalmoruuko kaukaisesta maasta? Teidän polttouhrinne eivät ole minulle otolliset, eivätkö teidän teurasuhrinne minulle kelpaa. **21** Sentähden, näin sanoo Herra: Katso, minä asetan tälle kansalle kompastuskiviä, joihin he kompastuvat, isät ja pojat yhdessä, ja naapuri naapurinsa kanssa hukkuu. **22** Nämä sanoo Herra: Katso, kansa tulee pohjoisesta maasta, suuri kansa nousee maan perimmäisiltä ääriiltä. **23** He käyttävät jousta ja keihästä, ovat juimat ja armahtamattomat. Heidän pauhinansa on kuin pauhaava meri, ja he ratsastavat hevossilla, varustettuna kuin soturi taisteluun sinua vastaan, tytär Siion. **24** Kun kuulemme siitä sanoman, niin meidän kätemme herpoavat; ahdistus valtaa meidät, tuska, niinkuin synnyttäväisen. **25** Älkää menkö vainiolle, älkää vaeltako tiellä, sillä vihollisen miekka-kauhistus on kaikkialla! **26** Tytär, minun kansani! Kääriydy säkkiin, vieriskele tuhassa; pidä itkiäiset, niinkuin ainokaisista poikaa itketään, katkerat valittajaiset, sillä äkkiarvaamatta käy kimppuumme hävittääjä. **27** Minä olen asettanut sinut kansani koettelijaksi, suojarvarustukseksi, että oppisit tuntemaan ja koettelisit heidän vaelluksensa. **28** Kaikki he ovat pääniksureita, liikkuvat panettelijoina; he ovat vaskeja ja rautaa, ovat kelvottomia kaikki tyynni. **29** Palkeet puhkuvat, tulesta läheet vain lyijyä. Turhaan on sulatettu ja sulatettu: pahat eivät ole erottuneet. **30**

Hylkyhopeaksi heitä sanotaan, sillä Herra on heidät

7 Tämä on sana, joka tuli Jeremialle Herralta: **2** "Asetu Herran huoneen portille ja julista siellä tämä sana ja sano: Kuulkaa Herran sana, koko Juuda, te jotka tulette näistä porteista kumartaen rukoilemaan Herraa. **3** Nämä sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Vaeltaaka hyvin ja tehkää hyviä tekijoja, niin minä annan teidän asua tässä paikassa. **4** Älkää luottako valheen sanoihin, kun sanotaan: 'Tämä on Herran temppeli, Herran temppeli, Herran temppeli!' **5** Vaan jos te todella parannatte vaelluksenne ja tekonne, jos te todella teette oikeuden niin toiselle kuin toisellekin, **6** ette sorra muukalaisista, orpoa ja leskeä, ette vuodata viatonta verta tässä paikassa ettekä seuraa muita jumalia turmiokseen, **7** niin minä annan teidän asua tässä paikassa, maassa, jonka minä olen antanut teidän isillenne, iankaikkisesta iankaikkiseen. **8** Mutta katso, te luotatte valheen sanoihin, joista ei ole hyötä. **9** Miten on? Te varastatte, tapatte, rikotte avion, vannotte väärin, poltatte uhreja Baalille ja seuraatte vieraita jumalia, joita te ette tunne. **10** Ja te tulette ja astutte minun eteeni tähän huoneeseen, joka on otettu minun nimiini, ja sanotte: 'Me kyllä pelastumme' -tehdäksenne yhä kaikkia näitä kauhistuksia! **11** Ryövärien luolaksi te katsotte tämän huoneen, joka on otettu minun nimiini? Katso, sellaiseksi minäkin olen sen havainnut, sanoo Herra. **12** Menkäpä minun asuinpaikkaani, joka oli Siilossa, jossa minä ensin annoin nimeni asua, ja katsokaa, mitä minä olen sille tehnyt kansani Israelin pahuuden tähden! **13** Ja koska te nyt olette kaikkia näitä tekijoja tehneet, sanoo Herra, ettekä ole kuulleet, vaikka minä varhaisesta alkaen olen teille puhunut, koska ette vastanneet, vaikka minä teille huusin, **14** niin minä teen tälle huoneelle, joka on otettu minun nimiini, johon te luotatte, ja tälle paikalle, jonka minä olen antanut teille ja teidän isillenne, samoin kuin olen tehnyt Siolle, **15** ja heitän teidät pois kasvojeni edestä, niinkuin olen heittänyt pois kaikki teidän veljenne, kaikki Efraimin jälkeläiset. **16** Mutta sinä älä rukoile tämän kansan puolesta, älä kohota heidän puolestaan huutoa ja rukousta äläkä nillä minua ahdistu; sillä en minä sinua kuule. **17** Etkö näe, mitä he tekevät Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaudilla? **18** Lapset kokoavat puita, isät sytyttävät tulen, ja vaimot sotkevat taikinaa valmistaaksensa uhrikakkujia taivaan kuningattarelle, ja he vuodattavat juomauhreja muille jumalille, minulle mielikarvauudeksi. **19** Minulleko he tuottavat mielikarvautta, sanoo Herra, eivätkö pikemmin itselleen, omaksi häpeäksensä? **20** Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minun vihani ja kiivauteni on vuotava tämän paikan ylitse, ihmisten, eläinten, kedon puitten ja maan hedelmän ylitse, ja se palaa sammumattaa." **21** Nämä sanoo Herra Sebaot, Israelin

Jumala: "Lisätäkää polttouhrinne teurasuhreihin ja pois, käännyn takaisin? 5 Miksi kääntyy tämä kansa, syökää lihaa. 22 Sillä en minä puhunut enkä antanut Jerusalemin, pois ainaisessa luopumuksesta? Miksi he kääskyä teidän isillenne politto-ja teurasuhrista silloin, pitävät kiinni petoksesta eivätkä tahdo palata? 6 Minä kun minä vein heidät pois Egyptin maasta, 23 vaan olen tarkannut ja kuunnellut: he puhuvat sitä, mikä ei näin minä kääskin heitä ja sanoin: Kuulkaa minun ole oikein; ei kukaan kadu pahuuttansa, ei ajattele: ääntäni, niin minä olen teidän Jumalanne ja te olette Mitä olen minä tehnyt! Kaikki he kääntyvät pois juosten minun kansani; ja vaeltakaa aina sitä tietä, jota minä juoksuisa, niinkuin orhi kiihää taistelussa. 7 Haikarakin kääskien teidän vaeltaa, että menestyisitse. 24 Mutta taivaalla tietää aikansa; metsäkyyhkyinen, pääskynen he eivät kuulleet, eivät korvaansa kallistaneet, vaan ja kurki pitävät vaarin tuloadastansa, mutta minun vaelisivat oman neuvonsa mukaan, pahan sydämensä kansani ei tunne Herran oikeutta. 8 Kuinka saatatte paatumuksessa, ja käänsivät minulle selkänsä eivätkä sanoa: 'Me olemme viisaita, ja meillä on Herran laki'? kasvojansa. 25 Siitä päivästä, jona teidän isänne lähtivät Totisesti! Katso, valheen työtä on tehnyt kirjanoppineiden Egyptin maasta, aina tähän päivään asti olen minä valhekynä. 9 Viisaat saavat häpeän, kauhistuvat ja lähettyväntä teidän tyköne kaikki palvelijani, profeetat- joutuvat kiinni. Katso, he ovat hyljänneet Herran sanan- lähettyväntä varhaisesta alkaen, päivä päivältä. 26 Mutta mitä heillä on viisautta? 10 Sentähden minä annan kukaan ei kuullut minua, ei kallistanut korvaansa, vaan heidän vaimonsa vieraille, heidän peltonsa valloitajille. he olivat niskureita, tekivät enemmän pahaa kuin heidän Sillä kaikki, niin pienet kuin suuretkin, pyytävät väärää isänsä. 27 Ja kun sinä puhut heille kaiken tämän, niin voittoa, kaikki, niin profeetat kuin papitkin, harjoittavat he eivät kuule sinua, ja kun sinä heille huudat, niin he petosta. 11 He parantavat kepeästi tyttären, minun eivät sinulle vastaa. 28 Sentähden sano heille: Tämä on kansani, vamman, sanoen: 'Rauha, rauha!' vaikka ei kansa, joka ei kuullut Herran, Jumalansa, ääntä eikä rauhaa ole. 12 He joutuvat häpeään, sillä he ovat ottanut kuritusta varteen. Kadonnut on totuus ja hävinnyt tehneet kauhistuksia; mutta heillä ei ole hävyntuntoa, he heidän suustansa. 29 Leikkää hiuksesi ja heitä ne pois eivät osaa hävetä. Sentähden he kaatuvat kaatuvien ja viritä kallioukkuloilla itkuvirsi, sillä Herra on hyljänyt joukkoon, sortuvat, kun heidän rangaistuksensa tulee, ja sysännyt pois vihansa alaisen sukupolven. 30 Sillä sanoo Herra. 13 Minä tempaan heidät peräti pois, Juudan miehet ovat tehneet sen, mikä on pahaa minun sanoo Herra. Ei ole ryväleitä viinipuussa eikä viikunoita silmissäni, sanoo Herra. He ovat asettaneet iljetyksensä viikunapuussa, ja lehtikin lakastuu. Minä saatan temppeliin, joka on otettu minun nimiini, ja saastuttaneet hyökkääjät heidän kimppuunsa." 14 "Miksi istumme sen. 31 Ja he ovat rakentaneet Toofet-uhrikukkulat alallamme? Kokoonkua! Menkäämme varustettuihin Ben-Hinnomin laaksoon, polttaakseen tulessa poikiansa kaupunkeihin, ja siellä hukkukaamme! Sillä Herra, ja tyttäriänsä, mitä minä en ole kääskenyt ja mikä ei meidän Jumalamme, hukuttaa meidät ja jouttaa meille ole minun mieleeni tullut. 32 Sentähden, katso, päivät myrkkyvettä, sillä me olemme syntiä tehneet Herraa tulevat, sanoo Herra, jolloin ei enää sanota 'Toofet' ja vastaan." 15 "Odotetaan rauhaa, mutta hyvää ei tule, 'Ben-Hinnomin laakso', vaan 'Murha-laakso', ja Toofetiin paranemisen aikaa, mutta katso, tulee peljästys! 16 haudataan, kun ei ole muualla tilaa. 33 Ja tämän kansan Daanista kuuluu hänen hevostensa korskunta, hänen ruumiit joutuvat taivaan lintujen ja maan eläinten ruuaksi, orhienas hirnunnasta vapisee koko maa. Ja he tulevat eikä näitä kukaan karkoita. 34 Ja minä lopetaan Juudan ja syövät maan ja kaiken, mikä siinä on, kaupungin kaupungeista ja Jerusalemin kaduilla riemun ja ilon ja siinä asuvaiset. 17 Sillä katso, minä lähetän teidän huodon, huodon ylijälle ja huodon morsiamelle, sillä maa sekaanne käärmiteitä, myrkkyliskoja, joihin ei lumous on tuleva raunioksi."

8 "Siihen aikaan, sanoo Herra, otetaan Juudan kuningasten ja sen ruhtinasten luut, pappien ja profeettien luut sekä Jerusalemin asukasten luut pois heidän haudoistansa 2 ja hajotetaan auringon, kuun ja kaiken taivaan joukon eteen, joita he rakastivat ja palvelivat, joita he seurasivat, etsivät ja kumartaa rukoilivat; niittä ei koota eikä haudata, vaan ne tulevat maan lannaksi. 3 Ja kuolema on oleva halutumpi kuin elämä koko sille jäännökselle, joka jää jäljelle tästä pahasta sukukunnasta, kaikissa paikoissa, mihin minä karkoitan nämä jäljelle jääneet, sanoo Herra Sebaot. 4 Ja sano heille: Nän sanoo Herra: Eikö se, joka lankeaa, nouse jälleen? Eikö se, joka kääntyy

tehoa, ja ne purevat teitä, sanoo Herra." 18 Missä on virvoitus minun murheeseeni? Minun sydämeni on sairas. 19 Katso, tyttären, minun kansani, huuto kuuluu kaukaisesta maasta: "Eikö Herra ole Sionissa, eikö ole siellä sen kuningas?" Miksi he ovat vihottaneet minut jumalankuvillansa, muukalaisten turhilla jumalilla? 20 Ohi on elonaika, lopussa kesä, mutta ei ole meille apua tullut. 21 Tyttären, minun kansani, murtumisen tähden olen minä murtunut, minä käyn murheasussa, kauhistus on minut vallannut. 22 Eikö Gileadissa ole palsamia, eikö siellä ole parantajaa? Vai miksi eivät tyttären, minun kansani, haavat kasva umpeen?

9 Oi, jospa minun pääni olisi silkkaa vettä ja minun silmäni kynnellähde, niin minä itkinsin päivät ja yöt

tyttären, minun kansani, kaatuneita! 2 Oi, jospa minulla puheen; opettakaa tyttärellenne valitusvirsi ja toinen olisi erämaassa matkamiehen yönä, niin minä jättäisin toiselleenne itkuvirsi. 21 Sillä kuolema on noussut kansani ja vaeltaisin pois heidän luotaan! Sillä he sisään ikkunoistamme, on tullut meidän palatseihimme, ovat kaikki avionrikkoja, ovat uskottomain joukkio. 3 tuhotakseen kadulta lapset, toreiltä nuorukaiset. 22 Puhu: He jäännittävät valheeseen kielensä jousen, eivätkä Nämä sanoo Herra: Ihmisten ruumiita makaa maassa käytä totuuteen valtaansa maassa; sillä he menevät niinkuin lantaa vainiolla, niinkuin lyhtitähleikkaajan pahuudesta pahuuteen, mutta minua he eivät tunne, jäljessä, eikä ole niitten korjaaja. 23 Nämä sanoo Herra: sanoo Herra. 4 Varokaa kukaan lähimäistänne, älkää Älköön viisas kerskatko viisaudestansa, älköön väkevä yhteenkään veljeen luottako; sillä jokainen veli viekkaasti kerskatko väkevyydestänsä, älköön rikas kerskatko pettää ja jokainen lähimäinen liikkuu panettelijana. 5 rikkaudestansa; 24 vaan joka kerskaa, kerskatko siitä, He pettää toinen toisensa eivätkä puhu totta; he ovat etä hän on ymmärtäväinen ja tuntee minut: että minä, totuttaneet kielensä puhumaan valhetta, ovat tehneet Herra, teen laupeuden, oikeuden ja vanhurskauden väärystävä väsyksiin asti. 6 Sinä asut keskellä vilppia; maan päällä. Sillä senkaltaisiin minä mielistyn, sanoo vilpillisyydessään he eivät tahdo tuntea minua, sanoo Herra. 25 Katso, päävit tulevat, sanoo Herra, jolloin minä Herra. 7 Sentähden, näin sanoo Herra Sebaot: Katso, rankaisen kaikkia, jotka ovat ympärileikattuja, mutta minä sultanan heidät ja koettelen heitä; sillä mitä muuta kuitenkin ympärileikkaamattomia: 26 Egyptiä, Juudaa, minä voisim tehdä tyttären, minun kansani, tähden? 8 Edomia, ammonilaisia, Mooabia ja kaikkia päälaen Tappava nuoli on heidän kielensä, vilppi se puhuu; ympäriltä kerityjä, jotka asuvat erämaassa; sillä kaikki suullaan he puhuvat rauhaa lähimäisensä kanssa, pakanakansat ovat ympärileikkaamattomia, ja koko mutta sydämessään he juoniansa punovat. 9 Enkō Israelin heimo on sydämeltään ympärileikkaamaton."

10 Kuulkaa sana, jonka Herra on puhunut teitä vastaan, te Israelin heimo. 2 Nämä sanoo Herra: "Älkää totutelko itseänne pakanain menoon älkääkä kauhistuko taivaan merkkejä, sillä pakanat niitä kauhistuvat. 3 Sillä kansat noudattavat turhia jumalia; sillä ne ovat puuta, joka hakataan metsästä, puusepän kätten tekemä, työaseella tehtyjä. 4 Ne koristetaan hopealla ja kullalla sekä kiinnitetään nauloilla ja vasaroilla, niin etteivät ne horju. 5 Ne ovat kuin linnunpelätin kurkkumaalla, eivät ne voi puhua; kantamalla tätyy niitä kantaa, sillä eivät ne voi astua. Älkää peljätkö niitä, sillä eivät ne voi pahaa tehdä; mutta eivät ne myösään voi tehdä hyvää. 6 Ei ole ketään sinun vertaistasi, Herra; sinä olet suuri, ja suuri ja voimallinen on sinun nimesi. 7 Kuka ei sinua pelkäisi, sinä kansojen kuningas? Sillä siihen sinä olet arvollinen. Sillä kaikissa kansojen viisaissa ja kaikissa heidän valtakunnissansa ei ole yhtäkään sinun vertaistasi. 8 He ovat kaikki tyynni järjetömiä, tyhmiä. Turhain jumalien opettamista! Ne ovat puuta, 9 ohueksi taottua hopeata, joka tuodaan Tarsista, ja Uufaan kultaa, taiturin ja kultasepän kätten tekoa. Punasinistä ja punaista purppuraa on niiden puku. Taitajain tekoa ovat ne kaikki. 10 Mutta Herra on totinen Jumala; hän on elävä Jumala ja iankalikkinen kuningas. Hänen vihastansa vapisee maa, ja kansat eivät kestä hänen suuttumustansa. 11 Sanokaa heille näin: Jumalat, jotka eivät ole tehneet taivasta eikä maata, ne katoavat maan päältä ja taivaan alta. 12 Hän on tehnnyt maan voimallansa, vahvistanut maanpiirin viisaudellansa ja levittänyt taivaat taidollansa. 13 Kun hän jylisee, käy vettien puhina taivaalla, ja hän nostaa pilvet maan ääristä, tekee salamat ja sateen ja tuo tuulen sen säilytyspaikoista. 14 Järetön on jokainen

ihminen, tietoa vaille, häpeän saa jokainen kultaseppä mutta joita he eivät noudattaneet." 9 Ja Herra sanoi viestystäkuvasta, petosta on hänen valamansa kuva, minulle: "Juudan miesten ja Jerusalemin asukasten eikä niissä henkeä ole. 15 Turhuutta ne ovat, naurettavia keskuudessa on salaliitto. 10 He ovat käännyneet tekeleitä; kun niiden rangaistus tulee, ne hukkuvat. 16 takaisin ensimmäisten esi-isensä pahoihin tekoihin, Näiden kaltainen ei ole hän, joka on Jaakobin osa, sillä niiden, jotka eivät tahtoneet kuulla minun sanojani, ja hän on kaiken Luojaa, ja Israel on hänen perintösukunsa: he ovat seuranneet muita jumalia ja palvelleet niitä. Herra Sebaot on hänen nimensä. 17 Kokoa tavarasi Israelin heimo ja Juudan heimo ovat rikkoneet minun maasta pois, sinä, joka piritettynä istut. 18 Sillä näin liittoni, jonka minä tein heidän isiensä kanssa. 11 sanoo Herra: Katso, tällä haavaa minä linkoan pois Sentähden, näin sanoo Herra: Katso, minä tuotan heille maan asukkaat ja ahdistan heitä, niin että saavat onnettomuuden, josta heillä ei ole pääsyä; ja kun he tarpeeksensa." 19 Voi minua minun vammani tähden! minua huutavat, en minä kuule heitä. 12 Ja jos Juudan Kipeä on minun haavani; mutta minä sanon: Tämä on kaupungit ja Jerusalemin asukkaat menevät ja huutavat minun vaivani, minun on se kannettava. 20 Minun telttani niitä jumalia, joille he ovat uhreja polttaneet, niin ne eivät on häitetty, ja kaikki minun telttaköyteni ovat katkotut; heitä pelasta heidän onnettomuutensa aikana. 13 Sillä minun lapseni ovat lähteneet luotani, eikä niitä enää ole. yhtä paljon kuin sinulla on kaupunkuja, on sinulla, Juuda, Ei ole enää, kuka telttani pystyttääsi ja nostaisi seiniemi jumalia, ja yhtä paljon kuin Jerusalemissa on katuja, te kankaan. 21 Sillä paimenet olivat järjettömät eivätkä olette pystytäneet alttareja häpeäjournalalle, alttareja etsineet Herraa; sentähden he eivät menestyneet, poltaaksenne uhreja Baalille. 14 Mutta sinä älä rukoile vaan koko heidän laumansa hajottettiin. 22 ni kuuluu! tämän kansan puolesta, älä kohota heidän puolestaan Katso, se tulee, suuri pauhina pohjoisesta maasta, huutoa ja rukousta, sillä en minä kuule, kun he minua tekemään Juudan kaupungit autioiksi, aavikkosutten avuksi huutavat onnettomuutensa tähden. 15 Mitä tekee asunnonksi. 23 Minä tiedän, Herra, ettei ihmisen tie ole minun rakkaani minun temppelissäni? Juoniako punoo? hänen vallassansa, eikä miehen vallassa, kuinka hän Ottavatko mahtimiehet, ottaako uhrililla sinusta pois vaeltaa ja askeleensa ohjaa. 24 Kurita minua, Herra, pahuutesi-silloin sinä riemuitsisit! 16 'Vihreä öljypuu, mutta kohtuudella, äläkä vihassasi, ettet minua ylen ihana, kaunishedelmäinen' -sillä nimellä Herra sinua vähäiseksi tekisi. 25 Vuodata vihasi pakanain ylitse, kutsui. Suuren jylinän pauhatessa hän sytti sen tuleen, jotka eivät sinua tunne, ja sukukuntain ylitse, jotka eivät ja sen oksat turmeltuivat. 17 Ja Herra Sebaot, joka sinun nimeäsi avuksensa huuda. Sillä he ovat syöneet sinut istutti, on päättänyt sinun osaksi onnettomuuden Jaakobin, ovat hänet syöneet ja lopettaneet, ja tehneet Israelin heimon ja Juudan heimon pahuuden tähden, autioiksi hänen asuinsijansa. jota he ovat harjoittaneet ja jolla ovat vihoittaneet

11 Sana, joka tuli Herralta Jeremialle ja kuului näin: **2** "Kuulkaa tämän liiton sanat ja puhukaa ne Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille; **3** sano heille: Nämä sanoo Herra, Israelin Jumala: Kirottu olkoon se mies, joka ei kuule tämän liiton sanoja, **4** jonka minä sääsin teidän isillenne silloin, kun minä vein heidät pois Egyptin maasta, rautapätsistä, ja sanoin: Kuulkaa minun ääntäni ja tehkää aivan niin, kuin minä käskeni teidän tehdä, niin te olette minun kansani ja minä olen teidän Jumalanne **5** ja pidän valan, jonka olen vannonut teidän isillenne luvaten antaa heille maan, joka vuotaa maitoa ja mettää, niinkuin se teillä tänäkin päivänä on." Ja minä vastasin ja sanoin: "Amen, Herra!" **6** Ja Herra sanoi minulle: "Julista kaikki nämä sanat Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla ja sano: Kuulkaa tämän liiton sanat ja noudattakaan niitä. **7** Sillä minä varoittamalla varoitin teidän isiänne silloin, kun minä johdatin heidät pois Egyptin maasta, ja olen varoitannut varhaisesta alkaen tähän päivään saakka sanoen: 'Kuulkaa minun ääntäni'. **8** Mutta he eivät kuulleet eivätkä korvaansa kallistanee, vaan vaelsivat kukaan pahan sydämensä paatumuksessa. Niin minä tuotin heidän päällensä kaikki tämän liiton sanat, joita minä olin käskenyt heidän noudattaa,

12 Sinä, Herra, olet vanhurskas; voisinko minä riidellä sinua vastaan? Kuitenkin minä kysyn sinulta, mikä oikeus on. Miksi jumalattomat tie menestyy? Miksi kaikki uskottomat saavat elää rauhassa? 2 Sinä heidät

istutat, he myös juurtuvat; he kasvavat, kantavat myös sana tuli minulle toisen kerran, tämä sana: 4 "Ota hedelmää. Heidän suussansa sinä olet lähellä, mutta vyö, jonka sinä ostit ja joka on kupeillasi, ja nouse, kaukana heidän sisimmästään. 3 Mutta sinä, Herra, mene Eufratille ja kätk se siellä kallion koloon". 5 Ja tunnet minut; sinä näet minut ja tutkit minun sydämeni, minä menin ja kätkin sen Eufratiin, niinkuin Herra oli millainen se on sinun edessäsi. Tempaa heidät pois käskenyt minun tehdä. 6 Ja pitkän ajan kuluttua Herra niinkuin lampaat teuraaksi ja vihi heidät tapon päivää sanoi minulle: "Nouse, mene Eufratille ja ota se vyö, varten. 4 Kuinka kauan täytyy maan surra ja kaiken jonka minä käskin sinun kätkää sinne". 7 Niin minä kedon ruohon kuvittua? Eläimet ja linnut hukkuvat menin Eufratille, kaivoin ja otin vyön siitä paikasta, siinä asuvaisten pahuuden tähden; sillä nämä sanovat: johon olin sen kätkenyt; ja katso, vyö oli turmeltunut "Ei tule hän näkemään meidän loppuamme". 5 Jos eikä kelvannut miinhinkään. 8 Minulle tuli tämä Herran sinä jalkamiesten kanssa juokset ja ne sinut väsyttäävät, sana: 9 "Näin sanoo Herra: Samalla tavoin minä tuotan kuinka sinä kävisit kilpaan hevosten kanssa? Ja jos turmion Juudan ja Jerusalemin suurelle ylpeydelle. 10 sinä vaarattomalla maalla oletkin turvassa, kuinka käy Tämä paha kansa, joka ei tahdo kuulla minun sanojani, sinun Jordanin rantatiheikössä? 6 Sillä omat veljesikin joka vaeltaa sydämensä paatumuksessa, seuraan muita ja isäsi huone ovat petolliset sinua kohtaan, hekin jumalia, palvelee ja kumartaa niitä, tulee tämän vyön huutavat täyttä kurkkua selkäsi takana. Älä usko heitä, kaltaiseksi, joka ei miinhinkään kelpaa. 11 Sillä niinkuin vaikka he sinua ystäväillisesti puhuttelevat. 7 Minä olen vyö liittyvien kupeisiin, niin minä liitin koko Israelin jättänyt huoneeni, hyljänyt perintöosani; olen antanut heimon ja koko Juudan heimon itseeni, sanoo Herra, että sieluni rakkaimman hänen vihollistensa käsii. 8 Hän, se olisi minun kansani, minulle kunniaksi, ylistykseksi ja minun perintöosani, oli minulle kuin leijona metsässä, kirkkaudeksi; mutta he eivät totteleet. 12 Sentähden hän kiljui minua vastaan, sentähden minä vihastuin sano heille tämä sana: Näin sanoo Herra, Israelin häneen. 9 Onko minun perintöosani kirjava petolintu, Jumala: Jokainen leili täytetään viinillä. Ja jos he sanovat jonka ympäällä on petolintuja? Menkää, kootkaa kaikki sinulle: 'Emmekö me tiedäsi, että jokainen leili täytetään metsän eläimet, tuokaa ne ruualle. 10 Monet paimenet viinillä?' 13 niin sano heille: Näin sanoo Herra: Katso, ovat turmelleet minun viinitarhani, tallanneet minun minä täytän kaikki tämän maan asukkaat, kuninkaat, peltopalstani, tehneet ihanan peltopalstani autioksi jotka istuvat Daavidin valtaistuimella, papit ja profeetat erämaaksi. 11 Se on tehty autioksi, se suree minun ja kaikki Jerusalemin asukkaat päähtymysellä. 14 Ja edessäni autiona. Koko maa on hávitetty, sillä ei ollut minä murskaan heidät, toisen toistansa vastaan, sekä ketään, joka olisi pannut sitä sydämelleen. 12 Kaikkien isät että lapset, sanoo Herra. Minä en sääli, en säästää erämaan kalliokekulain ylitse tulivat hávittäjät, sillä enkä armahda, niin että jättäisin heidät hávittämättä." Herran miekka syö maan toisesta äärestä hamaan 15 Kuulkaa, ottakaa korviinne, älkää yleilkö, sillä Herra toiseen; ei pelastu mikään, mikä lihaa on. 13 He on puhunut. 16 Antakaa Herralle, teidän Jumalallenenne, ovat kylväneet nisuja ja niittäneet ohdakkeita; ovat kunnia, ennenkuin tulee pimeä ja jalkanne loukkaantuvat nähneet vaivaa näännyksiin asti, saamatta hyötää. vuoriin hämärissä. Silloin te odottatte valoa, mutta hän Niinpä saakaa häpeää sadostanne Herran vihan hehkun muuttaa sen pilkkopimeäksi, tekee sen synkeydeksi. tähden." 14 Näin sanoo Herra kaikista minun pahoista 17 Mutta ellette kuule täitä, niin minun sieluni salassa naapureistani, jotka koskevat siihen perintöosaan, minkä itkee sellaista ylpeyttä, itkee katkerasti, ja minun minä olen antanut kansalleni Israelliile: "Katso, minä silmäni vuotavat kyyneleitä, kun Herran lauma viedäään tempaan heidät pois heidän maastansa, ja Juudan vankeuteen. 18 "Sano kuninkaalle ja kuninkaan äidille: heimon minä tempaan pois heidän keskeltänsä. 15 Istukaa alhaiselle sijalle, sillä pudonnut on päästänne Mutta senjälkeen kuin minä olen temmennut heidät teidän kunniankruununne. 19 Etelämaan kaupungit pojista, minä jälleen armahdan heitä ja palautan heidät, ovat suljetut, eikä ole avaajaa; koko Juuda on viety itsekunkin perintöosaansa ja itsekunkin maahansa. 16 pakkosiirtolaisuuteen, pakkosiirtolaisuuteen kaikki kansa. Ja jos he oppivat minun kansani tiet, niin että vannovat 20 Nostakaa silmänne ja katsokaa, kuinka ne tulevat minun niimeeni: 'Niin totta kuin Herra elää', niinkuin he pohjoisesta. Missä on lauma, joka oli sinun haltuusi opettivat minun kansaani vannomaan Baalin kautta, niin annetti, nuo sinun lampaasi, sinun kunniasi? 21 heidät rakennetaan minun kansani keskeen. 17 Mutta Mitä sanot, kun hän panee sinulle päämiehiksi ne, jos he eivät kuule, niin minä tempaan pois ja hukutan jotka olit ystäväksesi totutellut? Eivätkö tuskat kourista sinua niinkuin synnyttäävä vaimoa? 22 Ja jos sanot sydämessäsi: 'Minkätähden on minulle näin käynyt?' - suuren syntisi tähden sinun liepeesi kohottettiin, tehtiin väkilvaltaa sinun kantapäillesi. 23 Voiko etiopialainen muuttaa ihonsa ja pantteri pilkkunsa? Yhtä vähän te sanan mukaan ja panin sen kupeilleni. 3 Sitten Herran

13 Näin sanoi Herra minulle: "Mene ja osta itsellesi liinainen vyö ja pane se kupeillesi, mutta älä anna sen tulla veteen". 2 Ja minä ostin vyön Herran sanan mukaan ja panin sen kupeilleni. 3 Sitten Herran

voitte tehdä hyvää, te pahantekoon tottuneet. **24** Ja minä ja miekkaan, eikä kukaan heitä hautaa-ei heitä, ei hajotan heidät kuin oljenkorret, jotka lentävät erämaan heidän vaimojansa, poikiansa eikä tyttäriänsä. Minä tuussa. **25** Tämä on sinun arpasi, sinun mitattu osasi vuodatan heidän pahuutensa heidän päällensä." **17** minulta, sanoo Herra, koska olet unhottanut minut ja Ja sano heille tämä sana: Minun silmistäni vuotavat luottanut valheeseen. **26** Niinpä minäkin nostan sinulta kyyneleet yötä päivää, eivät lakkaa; sillä neitsyt, tytär, liepeet kasvojen yli, ja sinun häpeäsi näkyy. **27** Sinun minun kansani, on raskaasti runneltu, ylen kipeällä aviorikoksesi, hirnumisesi, riettaan haureutesi, sinun iskulla. **18** Jos minä kedolle lähdet, katso-miekan iljetyksesi kedon kukkuloilla minä olen nähnyt. Voi sinua, kaatamia! Jos tulen kaupunkiin, katso-kalvava nälkä! Jerusalemi! Et sinä puhdistu, et vielä pitkään aikaan."

14 Herran sana, joka tuli Jeremialle suuren kuivuuden tähden. **2** "Juuda murehtii, sen portit raukeavat, kallistuvat murheasussa maahan; ja Jerusalemissa nousee valitushuuto. **3** Heidän ylimyksensä lähetätävalaisiansa vedelle. Nämä tulevat kaivoille, eivät löydä vettä, palajavat astiat tyhjinä, ovat pettyneet ja häpeissänsä ja peittävät päänsä. **4** Peltomaan tähden, joka pakahtuu, kun ei ole satanut maassa, ovat peltomiehet pettyneinä ja peittävät päänsä. **5** Peurakin kedolla poikia ja hylkkää vasikkansa, kun ei ole mitään vihantaa. **6** Ja villiaasit seisovat kalliokukkuloilla, haukkovat ilmaa niinkuin aavikkosudet; niiden silmät ovat riutuneet, kun ei ruohoja ole." **7** Vaikka pahat tekomme todistavat meitä vastaan, tee työsi, Herra, nimesi tähden; sillä meidän luopumuksemme ovat monet, sinua vastaan me olemme syntiä tehneet. **8** Edestä, he menkööt! **2** Ja jos he kysyvät sinulta: "Minne Sinä Israelin toivo, sen vapahajaja ahdingon aikana, minkätähden sinä olet kuin muikalainen maassa, kuin matkamies, joka poikkeaa majaan vain yöpyäksensä?" **9** Minkätähden sinä olet kuin tyrmistynyt mies, kuin sankari, joka ei voi auttaa? Ja kuitenkin sinä olet meidän keskellämme, Herra, ja me olemme otetut sinun nimiisi; älä meitä jätä. **10** Nämä sanoo Herra tästä kansasta: Noin he miehellänsä harhailevat, eivät pidätkää jalkojansa. Ei Herra mielisyti heihin; hän muistaa nyt heidän pahat tekonsa ja rankaisee heidän syntinsä. **11** Ja Herra sanoi minulle: "Älä rukoile tämän kansan puolesta, sen hyväksi. **12** Vaikka he paastoavat, en minä kuule vointiasi? **13** Niin minä sanoin: "Voi, Herra, Herra! Katso, profeetat sanovat heille: 'Ei teidän tarvitse nähdä miekkaa eikä kärsiä nälkää, vaan minä annan teille vakaan rauhan tässä paikassa'." **14** Mutta Herra sanoi minulle: "Valhetta ennustavat profeetat minun nimessäni; minä en ole vaikka minä en ole heitä lähetänyt, ja jotka sanovat, En ole lainaksi antanut enkä lainaksi ottanut; kuitenkin he ennustavat, suistuu Jerusalemin kaduilla nälkään kiroavat minua kaikki. **15** Sentoihen, nämä sanoo:

Sillä sekä profeetat että papit kiertävät maata eivätkä mitään tiedä. **19** Oletko sinä kokonaan hyljännyt Juudan, vieroooki sielusi Siionia? Minkätähden olet lyönyt meitä, niin ettemme voi parantua? Odotetaan rauhaa, mutta hyvää ei tule, paranemisen aikaa, mutta katso, tulee peljästys! **20** Me tunnemme, Herra, jumalattomuutemme, isiemme pahat teot, sillä sinua vastaan me olemme syntiä tehneet. **21** Älä hylkää, nimesi tähden! Älä anna kunniasi valtaistuinta häväistäväksi; muista, älä riko, liittoasi meidän kanssamme. **22** Onko pakanain turhista jumalista sateen antajiksi, tahi taivasko antaa sadekuurot? Etkö sinä ole Herra, meidän Jumalamme? Sinua me odotamme, sillä sinä olet tehnyt kaiken tämän.

15 Ja Herra sanoi minulle: "Vaikka Mooses ja Samuel seisovisivat minun edessäni, ei minun sieluni taipuisi tämän kansan puoleen. Aja heidät pois minun kasvojeni edestä, he menkööt! **2** Ja jos he kysyvät sinulta: 'Minne meidän on mentävä?' niin vastaa heille: Nämä sanoo Herra: Joka ruton oma, se ruttoon, joka miekan, se miekkaan, joka nälän, se nälkään, joka vankeuden, se vankeuteen! **3** Ja minä asetan heille neljänkalaiset käsikijät, sanoo Herra: miekan surmaamaan, koirat raahaamaan, taivaan linnut ja maan eläimet syömään ja hävittämään. **4** Minä panen heidät kauhistukseksi kaikille valtakunnille maan päällä Manassen, Hiskian pojien, Juudan kuninkaan, tähden, kaiken tähden, mitä hän teki Jerusalemissa. **5** Kuka säälii sinua, Jerusalemissa, kuka surkuttelee sinua, kuka poikkeaa kysymään sinun teen lapsettomaksi, minä hukutan kansani, kun he eivät ole teiltänsä käántyneet. **8** Heidän leskiänsä on nälkää, langetan äkkiä heidän päällensä tuskan ja kauhun. **9** Seitsemän pojien nuorukaistensa äitienvälinen hävittäjän keskellä ennen minä olen ojentanut käteni sinua, ja minä hävitän sinut. En jaksa enää armahtaa. **7** Minä viskaan viskimellä heidät maan porteilla; minä sanoin: "Voi, Herra, Herra! Katso, profeetat sanovat heille: 'Valhetta oleva enemmän kuin meren hiekkaa; minä tuon heidän paikassa'." **10** Voi minua, äitini, että miekka ja nälkä ei tule tähän maahan: miekkaan ja kun minut synnytit riidian ja toran miehekseen koko maalle! nälkään hukkuvat nämä profeetat. **16** Ja kansa, jolle En ole lainaksi antanut enkä lainaksi ottanut; kuitenkin he ennustavat, suistuu Jerusalemin kaduilla nälkään kiroavat minua kaikki. **11** Herra sanoi: "Totisesti, minä

kirvoitan sinut, niin että sinun käy hyvin; totisesti, silmienne edessä ja teidän päivinänne riemun ja ilon minä saatan viholliset pyytämään sinua avuksensa huudon, huudon yljalle ja huudon morsiamelle. 10 Kun onnettomuuden ja ahdistuksen aikana. 12 Murtuuko sinä ilmoitat tälle kansalle kaikki nämä sanat ja he rauta, pohjoisesta tuottu rauta, ja vaski? - 13 Sinun sanovat sinulle: 'Minkätähden Herra uhkaa meitä kaikella tavarasi ja aarteesi minä annan ryöstettäväksi, ilman tällä suurella onnettomuudella, ja mikä on rikoksemme, hintaa kaikkien sinun syntiesi tähdien, kaikkia rajojasi mikä syntimme, jonka olemme tehneet Herraa, meidän myötäen. 14 Ja minä panen sinut vihollistesi kanssa Jumalaamme, vastaan?' 11 niin sano heille: Sentähden kulkemaan maata, jota et tunne. Sillä minun vihani ettiä teidän isänne hylkäisivät minut, sanoo Herra, ja tuli on syttynyt; se leimuua teitä vastaan." 15 Herra, seurasivat muita jumalia, palvelivat niitä ja kumarsivat sinä sen tiedät. Muista minua ja pidä minusta huoli ja niitä, mutta hylkäisivät minut eivätkä noudattaneet minun kosta puolestan minun vainoojilleeni; älä tempaa minua lakiani. 12 Ja te olette tehneet pahemmin kuin teidän pois, sinä, joka olet pitkämielinen. Huomaan, kuinka isänne, ja katso, te vaellatte kukin pahan sydämenne minä kannan häväystystä sinun tähtesi. 16 Sinun sanasi paatumuksessa, kuulematta minua. 13 Niin minä heitän tulivat, ja minä söin ne, ja sinun sanasi olivat minulle teidät pois tästä maasta maahan, jota te ette tunne riemu ja minun sydämeni ilo; sillä minä olen otettu eivätkä teidän isänne tunteneet, ja siellä te saatte sinun nimiisi, Herra, Jumala Sebaot. 17 En ole minä palvella muita jumalia päävät ja yön, sillä minä en teille istunut iloitsemassa ilonpitäjän seurassa. Sinun kätesi armoa anna. 14 Sentähden, katso, päävät tulevat, sanoo tähdien minä olen istunut yksinäni, sillä sinä olet täyttänyt Herra, jolloin ei enää sanota: 'Niin totta kuin Herra elää, minut vihallaasi. 18 Miksi kestää minun kipuni ainiaan joka johdatti israelilaiset Egyptin maasta', 15 vaan: ja haavani on paha eikä tahdo parantua? Sinä olet 'Niin totta kuin Herra elää, joka johdatti israelilaiset minulle kuin ehtyvä puro, kuin vesi, joka ei pysy. 19 pohjoisesta maasta ja kaikista muista maista, joihin hän Sentähden, näin sanoo Herra: "Jos sinä käännyt, niin oli heidät karkoittanut'. Sillä minä palautan heidät heidän edessäni. Ja jos sinä tuot esii jaloa, et arvontaa, niin omaan maahansa, jonka minä annoini heidän isillensä. 16 Katso, minä käsknen tulemaan monta kalastajaa, sanoo Herra, ja ne heitää kalastavat, ja sen jälkeen mutta sinä et käänny heidän tykönsä. 20 Ja minä teen minä käsknen tulemaan monta metsästääjää, ja ne heitä sinut vahvaksi vaskimuuriksi tätä kansaa vastaan, ja he sotivat sinua vastaan, mutta eivät voita sinua; sillä minä metsästäävät kaikilta vuorilta ja kaikilta kukkuloilta ja olen sinun kanssasi, minä vapahdan ja pelastan sinut, kallioiden rotkoista. 17 Sillä minun silmäni tarkkaavat sanoo Herra. 21 Minä pelastan sinut pahain käsistä ja kaikkia heidän teitänsä, ne eivät ole minulta salassa, päästän sinut väkivaltaisten kourista."

16 Minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Älä ota itsellesi vaimoa, älköönkä sinulle tulko poikia ja tyttäriä tässä paikassa. 3 Sillä näin sanoo Herra niistä pojista ja tyttäristä, jotka syntyvät tässä paikassa, ja heidän äideistänsä, jotka heidät synnyttävät, ja heidän isistänsä, jotka heidät siittävät tässä maassa: 4 He kuolevat tuskallisiin tauteihin, ei heille pidetä valittajaisia, ei heitä haudata; he tulevat maan lannaksi. He hukkuvat miekkaan ja nälkään, ja heidän ruumiinsa tulevat taivaan lintujen ja maan eläinten ruuaksi. 5 Sillä näin sanoo Herra: Älä mene suruhoneeseen, älä käy valittajaisiin äläkä heitä surkuttele, sillä minä otan rauhan poiksi tältä kansalta, sanoo Herra, armoni ja laupeuteni. 6 He kuolevat, sekä suuret että pienet, tässä maassa; ei heitä haudata eikä heille valittajaisia pidetä, ei kukaan viileskele ihoansa eikä ajele päättänsä paljaaksi heidän tähtensä. 7 Ei taiteta heille leipää lohdutukseksi heidän surussansa kuolleiden tähdien, eikä heille anneta juotavaksi lohdutusmaljaa heidän isänsä ja äitinsä tähdien. 8 Älä mene pitotaloon istumaan heidän kanssensa, syömään ja juomaan. 9 Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä lopetan tästä paikasta teidän

17 "Juudan synti on kirjoitettu rautapiirtimellä, timanttiläjällä, kaiverrettu heidän sydämensä tauluun ja teidän alttarinne sarviin, 2 ja niin heidän lapsensa muistavat alttarinsa ja asera-karsikkonsa viheriän puitten vieressä, korkeilla kukkuloilla. 3 Oman vuoren, joka on kedolla, niin myös sinun tavarasi, kaikki sinun aarteesi ja sinun uhrikukkasi minä annan ryöstettäväksi synnin tähdien kaikkia rajojasi myöten. 4 Sinun on luovuttava perintöosastasi, jonka minä olen sinulle antanut; ja minä saatan sinut vihollistesi orjuuteen maassa, jota sinä et tunne. Sillä te olette sytyttäneet

minun vihani tulen; se on palava iankaikkisesti. 5 niin tulee tämän kaupungin porteista sisälle, ajaen Nämä sanoo Herra: Kirottu on se mies, joka turvaa vaunuilla ja hevosilla, kuninkaita ja ruhtinaita, jotka istuvat ihmisiin ja tekee lihan käsivarreksensa ja jonka sydän luopuu Herrasta. 6 Hän jää alastomaksi arolle eikä näe mitään onnea tulevan; hän asuu poudan polttamissa kaupungeista ja Jerusalemin ympäristä. Benjaminin 7 Siunattu on se mies, joka turvaa Herraan, jonka turvana Herra on. 8 Hän on kuin veden partaalle istutettu puu, joka ojentaa juurensa puron puoleen; helteen tuloa se ei peljästy, vaan sen lehvä on vihanta, ei poutavuonnakaan sillä ole huolta, eikä se herkeä hedelmää tekemästä. 9 Petollinen on sydän ylitse kaiken ja pahanilkinen; kuka taitaa sen tuntea? 10 Minä, Herra, tutkin sydämen, koettelen munaskuut, ja annan jokaiselle hänen vaelluksensa mukaan, hänen töitänsä hedelmän mukaan. 11 Peltokana, joka hautoo, mitä ei ole muninut, on se, joka hankkii rikkautta vääritydellä; päiviensä puolivälissä hänen täytyy se jättää, ja hänen loppuna on houkan loppu." 12 Kunnian valtaistuin, korkea ikiajosta, meidän pyhäkköme paikka! 13 Israelin toivo, sinä Herra! Kaikki, jotka sinut hylkäävät, joutuvat häpeään. "Jotka minusta luopuvat, ne kirjoitetaan tomuun. Sillä he ovat hylijänneet elävän veden lähteent, Herran." 14 Paranna minut, Herra, niin minä parannun, auta minua, niin olen autettu. Sillä sinä olet minun ylistykseni. 15 Katso, he sanovat minulle: "Missä on Herran sana? Toteutukoon se!" 16 Mutta minä en ole vetätynyt pois olemasta paimenena, sinua seuraamasta, enkä toivonut turmion päävää; sinä tiedät sen. Mitä minun huuliltani on lähtenyt, se on sinun kasvojesi edessä. 17 Älä tule minulle peljätykseksi, sinä, minun turvani onnettomuuden päävänä. 18 Joutukoot häpeään ne, jotka minua vainoavat, mutta älä anna minun häpeään tulla; peljästykööt he, mutta älä anna minun peljästyä. Tuota heille onnettomuuden päävä ja tuhoa heidät kaksinkertaisella tuholla. 19 Nämä sanoi Herra minulle: "Mene ja seis Kansanportissa, josta Juudan kuninkaat tulevat ja josta he menevät, ja kaikissa Jerusalemin porteissa. 20 Ja sano heille: Kuulkaa Herran sana, te Juudan kuninkaat ja koko Juuda ja kaikki Jerusalemin asukkaat, jotka tulette näistä porteista. 21 Nämä sanoo Herra: Ottakaa itsetänne tarkka vaari, älkää sapatinpäivänä mitään kantamusta kantako älkääkä mitään tuoko Jerusalemin porteista. 22 Älkää viekö sapatinpäivänä mitään kantamusta taloistanne älkääkä tehkö mitään työtä, vaan pyhittääkää sapatinpäivä, niinkuin minä käskin teidän isienne tehdä. 23 Mutta he eivät kuuleet, eivät korvaansa kallistaneet, vaan olivat niskureita, niin etteivät kuuleet eivätka ottaneet kuritusta varteen. 24 Jos kuulette minua, sanoo Herra, niin ettette tuo mitään kantamusta tämän kaupungin porteista sapatinpäivänä, vaan pyhitte sapatinpäivän, niin ettette silloin tee mitään työtä, 25

Daavidin valtaistuimella, tulevat he ja heidän ruhtinaansa, Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat, ja tämä kaupunki on oleva asuttu iankaikkisesti. 26 Ja Juudan maasta ja Alankomaasta, Vuoristosta ja Etelämaasta tulee niitä, jotka tuovat polttouhreja ja teurasuhreja, ruokauhreja ja suitsutusuhreja, tuovat kiitosuhreja Herran huoneeseen. 27 Mutta jos ette kuule minua ettekä pyhitä sapatinpäivää, vaan kannatte kantamuksia ja kuljette Jerusalemin porteista sapatinpäivänä, niin minä sytytän tuleen sen portit, ja tuli on kuluttava Jerusalemin palatsit, eikä se ole sammuva."

18 Sana, joka tuli Jeremialle Herralta ja kuului:

"Nouse ja mene alas savenvalajan huoneeseen; siellä minä annan sinun kuulla sanani". 3 Niin minä menin alas savenvalajan huoneeseen, ja katso, hän teki työtä pyöränsä ääressä. 4 Ja jos astia, jota hän valmisti, meni pilalle, niinkuin savi voi mennä savenvalajan käsissä, niin hän teki sitä taas toisen astian, miten vain savenvalaja näki parhaaksi tehdä. 5 Silloin tuli minulle tämä Herran sana: 6 "Enkä minä voi tehdä teille, te Israelin heimo, niinkuin tekee tuo savenvalaja, sanoo Herra. Katso, niinkuin savi on savenvalajan kädessä, niin te olette minun kädessäni, te Israelin heimo. 7 Yhden kerran minä uhkaan temmata pojasi, hajottaa ja hävittää kansan ja valtakunnan; 8 mutta jos se kansa kääntyy pojista pahuudestaan, josta minä sitä uhkasin, niin minä kadun sitä pahaa, jota ajattelin tehdä sille. 9 Toisen kerran taas minä lupaan rakentaa ja istuttaa kansan ja valtakunnan; 10 mutta jos se tekee sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, eikä kuule minun ääntäni, niin minä kadun sitä hyvää, jota olin luvannut tehdä sille. 11 Sano siis nyt Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille: Nämä sanoo Herra: Katso, minä hankin teille onnettomuutta ja pidän neuvoa teitä vastaan. Käänkyää siis kukin pahalta tieltänne ja parantakaa vaelluksenne ja tekonne. 12 Mutta he vastaavat: 'Se on turhaa! Sillä me vaellamme omien neuvojemme mukaan, ja me teemme kukaan oman pahan sydämensä paatumuksen mukaan.'" 13 Sentähden, nämä sanoo Herra: "Kysykää kansojen keskuudessa, kuka on tämänkaltainen kuullut? Ylen kauhistuttavia tekioja on tehty neitsyt Israel. 14 Luopuuko aukealta kalliolta Libanonin lumi? Ehtyvätkö kaukaa virtaavat vedet, kylmät, kuhuvaiset? 15 Mutta minun kansani on unhottanut minut, he polttavat uhreja turhille jumalille. Nämä ovat saaneet heidät kompastumaan teillänsä, ikivanhoilla poluilla, niin että he ovat joutuneet kulkemaan syrjäpolkuja, raivaamatonta tietä. 16 Niin he tekevät maansa kauhistukseksi, ikuiseksi ivan vihellykseksi. Jokainen, joka ohitsee kulkee, kauhistuu ja pudistaa

päätänsä. **17** Niinkuin itätuuli minä hajotan heidät toisensa lihaa siinä hädässä ja ahdistuksessa, jolla heitä vihollisen edessä; minä näytän heille selkäni enkä ahdistavat heidän vihollisensa, ne, jotka etsivät heidän kasvojani heidän hättänsä päivänä." **18** Mutta he sanoivat: henkeänsä. **19** Särje ruukku niiden miesten nähden, "Tulkaa, pitkääämme neuvoa Jeremiaa vastaan. Sillä ei jotka ovat tulleet sinun kanssasi. **20** Ja sano heille: Nän laki lopu papilta, ei neuvon viisaalta eikä sana profetaalta. sanoo Herra Sebaot: Niin minä särjen tämän kansan ja Tulkaa, lyökäämme hänet kielellä, älkäämme kuunnelko tämän kaupungin, kuin särjetään savenvalajan astia, lainkaan hänen puheitansa." **21** Kuuntele sinä, Herra, ettei sitä enää eheäksi saa. Ja Toofetiin haudataan, minua ja kuule, mitä minun vastustajani puhuvat. **22** Kun ei ole muualla tilaa, minne haudata. **23** Niin minä Onko hyvä pahalla kostettava, sillä he ovat kaivaneet teen tälle paikalle, sanoo Herra, ja sen asukkaille: minulle kuopan? Muista, kuinka minä olen seisonut minä teen tämän kaupungin Toofetin kaltaiseksi. **24** sinun edessäsi ja puhunut hyvää heidän puolestansa, Jerusalemin talot ja Juudan kuningasten talot tulevat kääntääkseni pois sinun vihasi heistä. **25** Sentähden Toofetin paikan kaltaisiksi-nuo saastaiset talot kaikki jätä heidän lapsensa näantymään nälkään ja anna tyynni, joiden katoilla he ovat polttaneet uhreja kaikelle heidät alittuksi miekalle, ja tulkoot heidän vaimonsa taivaan joukolle ja vuodattaneet juomauhreja muille lapsettomiksi ja lesikksi, heidän miehensä surmatkoon jumalille." **26** Ja Jeremia tuli Toofetista, johon Herra rutto, ja heidän nuorukaisensa kaatakoon sodassa oli lähettynyt hänet ennustamaan, ja asetti Herran miekka. **27** Kuulukoon huuto heidän huoneistansa, huoneen esikartanoon ja sanoi kaikelle kansalle: **28** kun sinä äkkiä tuot heidän kimppuunsa rosvojoukon. "Nän sanoi Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä Sillä he ovat kaivaneet kuopan pyydystääkseen minut tuotan tämän kaupungin ylitse ja kaikkien sen alaisten ja virittäneet salaa pauloja minun jaloilleni. **29** Mutta kaupunkien ylitse kaiken sen onnettamuuden, jolla minä sinä, Herra, tiedät kaikki heidän murha-aikeresa minua olen sitä uhannut, koska ne ovat olleet niskureita eivätkä vastaan. Älä anna anteeksi heidän rikostansa äläkä ole kuulleet minun sanojani".

pyhi pois heidän syntiänsä kasvojesi edestä. Kaatukoot he sinun kasvojesi edessä. Tee tämä heille vihasi aikana.

19 Herra sanoi nän: "Mene ja osta savenvalajalta ruukku ja ota mukaasi kansan ja pappien vanhimpia. **20** Lähde sitten Ben-Hinnomin laaksoon, joka on Sirpaleportin edustalla, ja julista siellä sanat, jotka minä sinulle puhun. **21** Ja sano: Kuulkaa Herran sana, te Juudan kuninkaat ja Jerusalemin asukkaat: Nän sanoi Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä annan sellaisen onnettamuuden kohdata tästä paikkaa, että jokaisen korvat soivat, joka sen kuulee, **22** sentähden että he ovat hyljänneet minut ja muuttaneet vieraaksi tämän paikan, ovat polttaneet siinä uhreja muille jumalille, joita he eivät tunteneet, eivät he eivätkä heidän isänsä eivätkä Juudan kuninkaat, ja täyttäneet tämän paikan viattomain verellä, **23** ovat rakentaneet uhrikukkuloita Baalille ja polttaneet tulessa lapsiansa polttoihreiksi Baalille, mitä minä en ole käskenyt enkä puhunut ja mikä ei ole minun mieleeni tullut. **24** Sentähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin tästä paikkaa ei enää sanota Toofetiksi eikä Ben-Hinnomin laaksoksi, vaan Murhalaaksoksi". **25** Ja minä teen tyhjäksi Juudan ja Jerusalemin neuvon tässä paikassa ja annan heidän kaatua miekkaan vihollistensa edessä, annan heidät niiden käsisiin, jotka etsivät heidän henkeänsä, ja annan heidän ruumiinsa ruuaksi taivaan linnuille ja maan eläimille. **26** Ja minä teen tämän kaupungin kauhistukseksi ja ihan vihellykseksi. Jokainen, joka ohitse kulkee, kauhistuu ja viheltää kaikille sen haavoille. **27** Ja minä panen heidät syömään kaikille sen haavoille. **28** Ja minä panen heidät syömään kaikille sen poikiensa ja tytäriensä lihaa, ja he syövät toinen

20 Mutta pappi Pashur, Immerin poika, joka oli Herran temppelin ylivalvoja, kuuli Jeremian ennustavan nämä sanat. **21** Ja Pashur lõi profeetta Jeremialla pani hänet jalkapuuhun, joka oli Herran huoneeseen kuuluvassa Benjaminin yläportissa. **22** Kun Pashur seuraavana päivänä päästi Jeremian jalkapuusta, sanoi Jeremia hännelle: "Herra ei kutsu sinua nimellä Pashur, vaan Maagor-Missabib. **23** Sillä nän sanoi Herra: Katso, minä teen sinut kauhistukseksi sekä itsellesi että kaikille ystävillesi; he kaatuvat vihollistensa miekkaan sinun silmiesi nähden, ja koko Juudan minä annan Baabelin kuninkaan käsini, ja hän vie heidät Baabeliin pakossiirtolaisuuteen ja surmaa heitä miekalla. **24** Ja minä annan kaikki tämän kaupungin rikkaudet, kaiken sen vaivannän ja kaikki sen kalleudet, kaikki Juudan kuningasten aarteet minä annan heidän vihollistensa käsini; nämä ryöstävät ne ja ottavat ne ja vievät ne Baabeliin. **25** Ja sinä, Pashur, ynnä kaikki, jotka talossasi asuvat, te saatte vaeltaa vankeuteen, ja sinä tolet Baabeliin; sinne sinä kuolet ja sinne sinut haudataan, sinut ja kaikki ystäväsi, joille olet valhettu ennustanut." **26** Sinä olet taivutellut minua, Herra, ja minä olen taipunut; sinä olet tarttunut minuun ja voittanut. Minä olen ollut nauruna pitkin päivää, kaikki pilkkaavat minua. **27** Sillä niin usein kuin minä puhun, täytyy minun parkua, huuttaa väkivaltaa ja sortoa; sillä Herra sana on tullut minulle häväistysekseksi ja pilkaksi pitkin päivää. **28** Mutta kun minä sanoin: "En tahdo ajatella häntä enkä enää puhua hänen nimessään", niin sydämessäni oli kuin polttava tuli, suljettuna minun

luhini. Ja väsyksiin asti minä koetin sitä kestäää, mutta eteenne elämän tien ja kuoleman tien. **9** Joka jää tähän en voiut. **10** Sillä monen minä kuulen parjaavan. kaupunkiin, se kuolee miekkaan, nälkään ja ruttoon; Kauhistus yltympäri! "Ilmiantakaa! Ilmiantakamme mutta joka lähtee ulos ja menee kaldealaisen puollelle, hänet!" Kaikki minun ystväni vaanivat, milloin minä jotka teitä piirittivät, se saa elää ja pitää henkensä kompastuisin: "Ehkäpä hän antaa viekoitella itsensä, saaliinansa. **10** Sillä minä olen käántänyt kasvoni tätä niin että voitamme hänent ja saamme hänen kostaa". kaupunkia vastaan, sen onnettomuudeksi eikä onnesksi, **11** Mutta Herra on minun kanssani niinkuin väkevä sanoo Herra; Baabelin kuninkaan käsii se annetaan, ja sankari; sentähden minun vainoojani kompastuvat hän poltaa sen tulella. **11** Ja sano Juudan kuninkaan eivätkä mitään mahda. He saavat suuren häpeän, sillä huoneelle: Kuulkaa Herran sana: **12** Daavidin huone! he ovat olleet ymmärtämättömät, iankalkkisen pilkan, Nän sanoo Herra: Tuomitkaa joka aamu oikeat tuomiot joka ei ole unhottuva. **12** Herra Sebaot, sinä joka tutkit ja pelastakaan ryöstetty sortajan kädestä, ettei minun vanhurskaan, näet munaskut ja sydämen, salli minun vihani sytytisi kuin tuli ja palaisi, eikä olisi sammuttajaa, nähdä, että kostat heille, sillä sinun huomaasi minä teidän tekojenne pahuuden tähden. **13** Katso, minä käyn olen jättänyt asiani. **13** Veisatkaa Herralle, ylistää sinun kimppuusi, sinä laakson asujatar, sinä tasangon Herraa, sillä hän pelastaa köyhän pahantekijän käsistä. kalliolinna, sanoo Herra, teidän kimppuunne, jotka **14** Kirott olkoon se päivä, jona minä synnyin; älköön se sanotte: 'Kuka voi astua alas meitä vastaan, kuka tulla päivä, jona äitini minut synnytti, olko siunattu. **15** Kirott meidän asuntoihimme?' **14** Minä rankaisen teitä teidän olkoon se mies, joka toi minun isälleni ilosanoman, tekojenne hedelmän mukaan, sanoo Herra, ja sytytän sanoen: "Sinulle on syntynyt poikalapsi", ja saattoi tuleen sen kaupungin metsän, ja tuli kuluttaa kaiken, hänen suuren ilon. **16** Käyköön sen miehen niinkuin mitä sen ympäillä on."

niiden kaupunkien, jotka Herra kukiisti armahtamatta.

Hän kuulkoon huodon aamulla, sotahuudon keskipäivän aikana, **17** koska ei surmannut minua äidinkohtuun, niin että äitini olisi ollut minun hautani ja hänen kohtunsa jäänyt iäti kantavaksi. **18** Miksi olen äitini kohdusta tullut näkemään tuskaa ja vaivaa, niin että minun päiväni päättyytä häpeässä?

21 Sana, joka tuli Jeremialle Herralta, kun kuningas

Sidkia lähetti hänen tykönsä Pashurin, Malkian pojaa,

ja pappi Sefanjan, Maasejan pojaa, sanomaan:

2 "Kysy neuvoa Herralta meidän puolestamme,

sillä Nebukadressar, Baabelin kuningas, sotii meitä

vastaan. Ehkäpä Herra tekee meille ihmeen, kaikkien palvelijansa ja kansansa. **5** Mutta jos te ette kuule näitä ihmittenä vertaisen, niin että tämä lähtee pois sanoja, niin minä vannon itse kauttani, sanoo Herra,

meidän kimpustamme." **3** Jeremia vastasi heille: että tämä linna on tuleva raunoaksi. **6** Sillä nän sanoo

"Sanokaa Sidkialle nän: **4** Nän sanoo Herra, Herra Juudan kuninkaan linnasta: Sinä olet minulle

Israelin Jumala: Katso, minä käännän takaisin sota-

Gilead, olet Libanonin huippu; mutta totisesti, minä

aseet, jotka ovat teidän käsissänne ja joilla te teen sinut erämaaksi, asumattomiksi kaupungeiksi. **7**

muurin ulkopuolella taistelette piirittäjänne, Baabelin Minä vihin hävittääjät sinua vastaan, kunkin aseinensa,

kuningasta ja kaldealaista, vastaan, ja kokoan ne tämän ja he hakkaavat maahan sinun valiosetrisi ja heittävät

kaupungin keskelle. **5** Ja minä itse sodin teitä vastaan ne tuleen. **8** Monet kantsat kulkevat tämän kaupungin

ojennetulla kädellä ja väkevällä käsivarrella, vihassa ohitse ja kysyvästi toinen toiseltansa: 'Miksi on Herra

ja kiivastuksessa ja suressa suuttumuksessa. **6** Ja tehnyt nän tälle suurelle kaupungille?' **9** Ja siihen

minä tuhoan tämän kaupungin asukkaat, ihmiset ja vastataan: 'Siksi, että he hylkäsivät Herran, Jumalansa,

eläimet; he kuolevat suureen ruttoon. **7** Ja sen jälkeen, liiton ja kumarsivat muita jumalia ja palvelivat niitä'. sanoo Herra, minä annan Sidkian, Juudan kuninkaan, **10** Älkää kuollutta itkekö älkääkä häntä surkulisko,

ja hänen palvelijansa ja kansan ja ne, jotka ovat vaan itkekää tuota poiskulkevaa, sillä hän ei enää

tähän kaupunkiin jääneet jäljelle rulolta, miekalta ja palaja eikä saa nähdä synnyinmaatansa. **11** Sillä

nälältä, Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, käsii ja nän sanoo Herra Sallumista, Joosian pojasta, Juudan

heidän vihollistensa käsii, niiden, jotka etsivät heidän kuninkaasta, joka tuli kuninkaaksi isänsä Joosian sijaan

henkeänsä, ja hän surmaa heidät miekan terällä; ei hän ja joka on vaeltanut pois tästä paikasta: Hän ei enää

säästää heitä, ei sääli eikä armahda. **8** Ja sano tälle tänne palaja; **12** vaan mihiin hänet on vangiksi viety,

kansalle: Nän sanoo Herra: Katso, minä panen teidän sinne hän kuolee eikä näe enää tätä maata. **13** Voi

22 Nän sanoo Herra: "Mene alas Juudan kuninkaan linnaan ja puhu siellä tämä sana; **2** sano: Kuule Herran sana, sinä Juudan kuningas, joka istut Daavidin valtaistuimella, sinä ja sinun palvelijasi ja kansasi, jotka käytte sisälle näistä porteista. **3** Nän sanoo Herra: Tehkää oikeus ja vanhurskaus ja pelastakaan ryöstetty sortajan kädestä; muukalaiselle, orvolle ja leskelle

älkää tehkää väärysttää ja väkivaltaa älkääkä vuodattako

viatonta verta tässä paikassa. **4** Sillä jos te teette tämän

sanan mukaan, niin tulee tämän linnan porteista sisälle,

sillä Nebukadressar, Baabelin kuningas, sotii meitä

Daavidin valtaistuimella, tulee kuningas ynnä hänen

vastaan. Ehkäpä Herra tekee meille ihmeen, kaikkien palvelijansa ja kansansa. **5** Mutta jos te ette kuule näitä

ihmeittenä vertaisen, niin että tämä lähtee pois sanoja, niin minä vannon itse kauttani, sanoo Herra,

meidän kimpustamme." **3** Jeremia vastasi heille: että tämä linna on tuleva raunoaksi. **6** Sillä nän sanoo

"Sanokaa Sidkialle nän: **4** Nän sanoo Herra, Herra Juudan kuninkaan linnasta: Sinä olet minulle

Israelin Jumala: Katso, minä käännän takaisin sota-

Gilead, olet Libanonin huippu; mutta totisesti, minä

aseet, jotka ovat teidän käsissänne ja joilla te teen sinut erämaaksi, asumattomiksi kaupungeiksi. **7**

muurin ulkopuolella taistelette piirittäjänne, Baabelin Minä vihin hävittääjät sinua vastaan, kunkin aseinensa,

kuningasta ja kaldealaista, vastaan, ja kokoan ne tämän ja he hakkaavat maahan sinun valiosetrisi ja heittävät

kaupungin keskelle. **5** Ja minä itse sodin teitä vastaan ne tuleen. **8** Monet kantsat kulkevat tämän kaupungin

ojennetulla kädellä ja väkevällä käsivarrella, vihassa ohitse ja kysyvästi toinen toiseltansa: 'Miksi on Herra

ja kiivastuksessa ja suressa suuttumuksessa. **6** Ja tehnyt nän tälle suurelle kaupungille?' **9** Ja siihen

minä tuhoan tämän kaupungin asukkaat, ihmiset ja vastataan: 'Siksi, että he hylkäsivät Herran, Jumalansa,

eläimet; he kuolevat suureen ruttoon. **7** Ja sen jälkeen, liiton ja kumarsivat muita jumalia ja palvelivat niitä'. sanoo Herra, minä annan Sidkian, Juudan kuninkaan, **10** Älkää kuollutta itkekö älkääkä häntä surkulisko,

ja hänen palvelijansa ja kansan ja ne, jotka ovat vaan itkekää tuota poiskulkevaa, sillä hän ei enää

tähän kaupunkiin jääneet jäljelle rulolta, miekalta ja palaja eikä saa nähdä synnyinmaatansa. **11** Sillä

nälältä, Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, käsii ja nän sanoo Herra Sallumista, Joosian pojasta, Juudan

heidän vihollistensa käsii, niiden, jotka etsivät heidän kuninkaasta, joka tuli kuninkaaksi isänsä Joosian sijaan

henkeänsä, ja hän surmaa heidät miekan terällä; ei hän ja joka on vaeltanut pois tästä paikasta: Hän ei enää

säästää heitä, ei sääli eikä armahda. **8** Ja sano tälle tänne palaja; **12** vaan mihiin hänet on vangiksi viety,

kansalle: Nän sanoo Herra: Katso, minä panen teidän sinne hän kuolee eikä näe enää tätä maata. **13** Voi

hääntä, joka ei vanhurskaudella taloansa rakenna eikä lampaani ja karkoittaneet ne pois ettekä ole pitäneet yläsaledjansa oikeudella; joka ilmaiseksi teettää työtä niistä huolta. Katso, minä pidän huolen teidän pahain lähiimmäisellään eikä anna hänelle hänen palkkaansa; tekijenne rankaisemisesta, sanoo Herra. 3 Ja minä 14 joka sanoo: 'Minä rakennan itselleni tilavan talon ja kokoan lampaiteni tähheet kaikista maista, joihin olen avarat yläsalit', joka hakkauttaa siihen ikkunat, laudoittaa ne karkoittanut, ja tuon ne takaisin laitumelleen, ja ne sen setripulla ja maalauttaa punavärellä. 15 Siksikö ovat hedelmälliset ja lisääntyvät. 4 Ja minä herätän sinä olet kuningas, että sinulla on into setripuhun? heille paimenia, ja ne kaitsevat heitä; eivät he enää Eikö sinun isäsikin syönyt ja juonut ja kuitenkin ollut pelkää evätkä sälky, eikä heistä yhtäkään puutu, sanoo oikeuden ja vanhurskauden tekijä? Ja silloin hänen kävi Herra. 5 Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin hyvin. 16 Hän hankki oikeuden kurjalle ja köyhälle; minä herätän Daavidille vanhurskaan vesan; hän on silloin kaikki kävi hyvin. Eikö tämä juuri ole minun hallitseva kuninkaana ja menestyvä, ja hän on tekevä tuntemistani, sanoo Herra? 17 Mutta sinun silmäsi ja oikeuden ja vanhurskauden maassa. 6 Hänen päivinänsä sydämesi eivät pyydä muuta kuin omaa voittoasi, muuta pelastetaan Juuda ja Israel asuu turvassa. Ja tämä on kuin vuodattaa viatonta verta ja harjoittaa väkivaltaa ja hänen nimensä, jolla häntä kutsutaan: 'Herra on meidän sortoa. 18 Sentähden, näin sanoo Herra Joojakimista, vanhurskautemme'. 7 Sentähden, katso, päivät tulevat, Joosian pojasta, Juudan kuninkaasta: Ei hänen pidetä sanoo Herra, jolloin ei enää sanota: 'Niin totta kuin valittajaisia eikä huudeta: 'Voi veljeni! Voi sisareni!' Ei Herra elää, joka johdatti israelilaiset Egyptin maasta', hänen pidetä valittajaisia eikä huudeta: 'Voi herraamme! 8 vaan: 'Niin totta kuin Herra elää, joka johdatti ja toi Voi hänen loistoansa!' 19 Hänet haudataan niinkuin aasi Israelin heimon jälkeläiset pohjoisesta maasta ja kaikista haudataan: raahataan pois ja viskataan Jerusalemin muista maista, joihin minä olin heidät karkoittanut'. Ja porttien tuolle puolen. 20 Nouse Libanonille ja huuda, niin he saavat asua omassa maassansa." 9 Profeettoja korota äänesi Baasanissa. Huuda Abarimin vuorilta, vastaan. Minun sydämeni on murtunut rinnassani, kaikki sillä kaikki sinun rakastajasi ovat murskaksi muserretut. Iuuni raukeavat. Minä olen kuin juopunut mies, kuin 21 Minä puhuin sinulle onnesi päivinä. Sinä vastasit: 'En sankari, jonka viini on voittanut, Herran edessä ja tahdo kuulla'. Tämä on ollut sinun tapasi nuoruudestasi hänen pyhien sanojensa edessä. 10 "Sillä maa on asti: et ole kuullut minun ääntäni. 22 Myrskytuuli on täynnä avionrikkoja, maa murehtii kirouksen tähden, kaitseva kaikkia sinun kaitsijoitasi, ja sinun rakastajasi erämaan laitumet kuivuvat; he rientävät pahuuteen, menevät vankeuteen; silloin sinä saat häpeän ja pilkan ja heidän väkevytytensä on väärä meno. 11 Sillä he kaiken pahuutesi tähden. 23 Sinä, joka asut Libanonissa, ovat jumalattomia, niin profeetta kuin pappikin; omasta pidät pesääsi setripuissa: kuinka olet voihiiva, kun huoneestanikin minä olen tavannut heidän pahuutensa, sinulle tuskat tulevat, kouristus niinkuin synnyttäväselle! sanoo Herra. 12 Sentähden heidän tiensä on oleva 24 Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra: olkoon Konja, heille kuin liukas polku pimeässä, he suistuvat sillä ja Joojakimin poika, Juudan kuningas, vaikka sinettiisormus kaatuvat; sillä minä tuotan heille onnettomuuden heidän minun oikeassa kädessäni-siitäkin minä sinut repäisen rangaistusvuotensa, sanoo Herra. 13 Samarian irti. 25 Ja minä annan sinut niiden käsiin, jotka etsivät profeetoissa minä näin pahennuksen: he ennustivat sinun henkeäsi, niiden käsiin, joita sinä kauhistut: Baalin nimessä ja eksyytivät minun kansani Israelin. Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, ja kaldealaisten 14 Mutta Jerusalemin profeetoissa minä olen nähtyn käsiin. 26 Ja minä heitän sinut ja sinun äitisi, joka kauhistuksia: aviorikosta ja valheessa vaeltamista; he on sinut synnyttänyt, vieraalle maalle, missä te ette vahvistavat pahantekijän käsiä, niin ettei kukaan käännny ole syntyneet, ja sinne te kuollette. 27 Mutta maahan, pois pahuudestansa. He ovat minun edessäni kaikki jonne heidän sielunsa halajaa palata, sinne he eivät kuin Sodoma, ja kaupungin asukkaat kuin Gomorra. 15 palaa. 28 Onko sitten tämä mies, Konja, arvoton, rikottu Sentähden, näin sanoo Herra Sebaot profeetoista: Katso, astia, kelvoton kapine? Minkätähden on hänet ja hänen minä syöttän heille koiruohoja ja juotan heille myrkkyettä; jälkeläisensä heitetty pois, viskattu pois-maanan, jota sillä Jerusalemin profeetoista on jumalattomuus levinnyt eivät tunne? 29 Maa, maa, maa! Kuule Herran sana! 30 koko maahan. 16 Näin sanoo Herra Sebaot: Älkää Näin sanoo Herra: Merkitkää tämä mies lapsettomaksi, kuulko profeettain sanoja, noiden, jotka teille ennustavat mieheksi, jolla ei elinpäivinänsä onnea ole. Sillä ei täyttäen teidät tyhjillä toiveilla: oman sydämensä näkyjä kenellekään hänen jälkeläisistänsä sitä onnea tule, että he puhuvat, mutta eivät sitä, mikä tulee Herran suusta. istuisi Daavidin valtaistuimella ja hallitsi vielä Juudaa."

23 "Voi paimenia, jotka hukuttavat ja hajottavat minun laitumeni lampaat, sanoo Herra. 2 Sentähden näin sanoo Herra, Israelin Jumala, paimenista, jotka kaitsevat minun kansaani: Te olette hajottaneet minun

Kuka on tarkannut ja kuullut hänen sanansa?" 19 tykönne sanomaan: Älkää sanoko: 'Herran kuorma', Katso, Herran myrsky, kiivastus, puhkeaa, pyörremyrsky 39 sentähden katso: minä kokonaan unhotan teidät ja vyöryy kohti jumalattomien päättä. 20 Eikä Herran viha asetu, ennenkuin hän on toteuttanut ja täyttänyt sydämensä aivoitukset. Aikojen lopulla te tulette sen hyvin ymmärtämään. 21 "Minä en ole lähettänyt noita profeettoja, mutta silti he juoksevat. Minä en ole puhunut heille, mutta kuitenkin he ennustavat. 22 Jos he olisivat seisoneet minun neuvottelussani, niin he julistaisivat minun sanani kansalleeni ja käänääsisivät heidät pois heidän palalta tieltään ja pahoista teoistansa. 23 Olenko minä Jumala vain lyhyeltä matkalta, sanoo Herra; enkö ole Jumala myöskin kaukaa? 24 Saattaako joku niin pilloon piiloutua, etten minä häntä näe? sanoo Herra. Enkö minä täytä taivasta ja maata? sanoo Herra. 25 Minä olen kuullut, mitä sanovat nuo profeetat, jotka ennustavat minun nimessäni valhetta sanoen: 'Minä olen nähnyt unta, olen nähnyt unta'. 26 Kuinka kuan? Mitä on mielessä noilla profeetoilla, jotka ennustavat valhetta, ennustavat oman sydämensä petosta? 27 Aikovatko he unillaan, joita he kertovat toinen toiselleensa, saattaa minun kansani unhottamaan minun nimeni, niinkuin heidän isänsä ovat unhottaneet minun nimeni Baalin tähden? 28 Se profeetta, jolla on uni, kertokoon unensa; mutta se, jolla on minun sanani, puhukoon minun sanani uskoliisesti. Mitä tekevät oljet jyvien seassa? sanoo Herra. 29 Eikö minun sanani ole niinkuin tuli, sanoo Herra, ja niinkuin vasara, joka kallion murtaa? 30 Katso, sentähden minä käyn niiden profeettain kimppuun, sanoo Herra, jotka varastavat minun sanani toinen toiseltansa. 31 Katso, minä käyn niiden profeettain kimppuun, sanoo Herra, jotka ottavat sanansa omalta kieleltään, mutta sanovat: 'Se on Herran sana'. 32 Katso, minä käyn niiden kimppuun, jotka ennustavat valheunia, sanoo Herra, ja kertovat niitä ja eksyttäväät minun kansaani valheillansa ja kerskumisellansa, vaikka minä en ole heittä lähettyätkin ja vaikka heistä ei ole mitään hyötyä tälle kansalle, sanoo Herra. 33 Ja kun tämä kansa tai profeetta tai pappi sinulta kysyy sanoen: 'Mikä on Herran ennustuksen kuorma?' niin sano heille: 'Mikä kuorma? -Teidät minä heität pois', sanoo Herra. 34 Ja sitä profeettaa, pappia ja kansaa, joka sano: 'Herran kuorma' -sitä mestää ja hänen huonettansa minä rankaisen. 35 Näin sanokaa keskenänne, toinen toiselleenne: 'Mitä on Herra vastannut?' ja 'Mitä on Herra puhunut?' 36 Mutta 'Herran kuormaa' älkää enää mainitko; sillä kuormaksi on tuleva jokaiselle hänen oma sanansa. Te vääräleette elävän Jumalan, Herran Sebaotin, teidän Jumalanne, sanoja. 37 Näin sano profeetalle: 'Mitä on Herra sinulle vastannut? Mitä on Herra puhunut?' 38 Mutta jos te sanotte: 'Herran kuorma', silloin Herra sanoo näin: Koska te sanotte tämän sanan: 'Herran kuorma', vaikka minä olen lähettänyt teidän

heitän pois kasvojeni edestä teidät ja tämän kaupungin, jonka minä annoin teille ja teidän isillenne. 40 Ja minä panen teidän päällenne iankaikkisen häpeän ja iankaikkisen pilkan, joka ei ole unhottuva."

24 Ja Herra näytti minulle näyn, ja katso, kaksi viikunakoria oli asetettu Herran temppelin edustalle, sen jälkeen kuin Nebukadressar, Baabelin kuningas, oli siirtänyt pois Jekonjan, Joojakimin pojan, Juudan kuninkaan, ja Juudan päämiehet sekä sepät ja lukkosepät Jerusalemistä ja vienyt heidät Baabeliin. 2 Toisessa korissa oli ylen hyviä viikunoita, uudisviikunain kaltaisia, ja toisessa korissa oli ylen huonoja viikunoita, niin huonoja, ettei niitä voinut syödä. 3 Ja Herra sanoi minulle: "Mitä sinä näet, Jeremia?" Minä vastasin: "Viikunoita. Hyvät viikunat ovat ylen hyviä, mutta huonot ovat ylen huonoja, niin huonoja, ettei niitä voi syödä." 4 Ja minulle tuli tämä Herran sana: 5 "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Niinkuin näitä hyviä viikunoita, niin minä katselen hyvällä suosioilla Juudan pakkosiiroltaisia, jotka minä lähetin tästä paikasta kaldealaisien maahan. 6 Ja minä käännän katseeni heihin, heidän hyväksensä, ja tuon heidät takaisin tähän maahan. Minä rakennan heidät enkä hajota, minä istutan heidät enkä revi pois. 7 Ja minä annan heille sydämen, heidän tunteakseen minut, että minä olen Herra; ja he saavat olla minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa; sillä he käänääsi minun tykni kaikesta sydämestänsä. 8 Mutta niinkuin tehdään huonoille viikunoille, joita ei voi syödä, kun ovat niin huonoja, niin minä, sanoo Herra, teen Sidkialle, Juudan kunikaalle, ja hänen ruhtinailleen ja Jerusalemin jäännökselle, niille, jotka ovat jääneet jäljelle tähän maahan, ja niille, jotka asuvat Egyptin maassa: 9 Minä teen heidät kauhistukseksi ja onnettomuudeksi kaikille valtakunnille maan päällä, häväistyksaksi ja sananparreksi, pistopuheeksi ja kiroussanaksi kaikissa paikoissa, mihin minä heidät karkoitän. 10 Ja minä lähetän heidän sekaansa miekan, nälän ja ruton, kunnes he ovat hävinneet siitä maasta, jonka minä olen antanut heille ja heidän isillensä."

25 Sana, joka tuli Jeremialle, sana koko Juudan kansaa vastaan, Joojakimin, Joosian pojan, Juudan kuninkaan, neljäntenä vuotena, se on Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, ensimmäisenä vuotena- 2 sana, jonka profeetta Jeremia lausui koko Juudan kansaa ja kaikkia Jerusalemin asukkaita vastaan sanoen: 3 Joosian, Aamonin pojan, Juudan kuninkaan, kolmannestatoista vuodesta alkaen tähän päivään saakka-kaksikymmentä kolme vuotta-on Herran sana tullut minulle, ja minä olen teille puhunut varhaisesta alkaen, mutta te ette ole kuulleet. 4 Ja Herra on lähettyänt

teidän tykönne kaikki palvelijansa, profeetat, varhaisesta kuninkaita, jotka asuvat erämaassa; **25** kaikkia Simrin alkaen, mutta te ette ole kuulleet, ette kallistaneet kuninkaita ja kaikkia Eelamin kuninkaita ja kaikkia korvaanne kuullaksenne, **5** kun he sanoivat: "Kääntyvä Meedian kuninkaita; **26** kaikkia pohjanpuolen kuninkaita, itsekkin pahalta tieltään ja pahoista teoistanne, niin läheisiä ja kaukaisia, toista toisensa jälkeen, ja kaikkia saatte asua maassa, jonka Herra on antanut teille ja maan valtakuntia, mitä maan päällä on. Ja heidän teidän isillenne, iankaikkisesta iankaikkiseen. **6** Älkää jälkeensä on Seesakin kuningas juova. **27** "Sano heille: seuratkoh muita jumalia, älkää palvelko ja kumartako Nämä sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Juokaa niitä älkääkä vihoittako minua kättenne töillä, etten ja juopukaa, oksentakaan ja kaatukaa, älkääkä enää tuottaisi teille onnettomuutta." - **7** "Mutta te ette kuulleet nousko, -miekan edessä, jonka minä lähetän teidän minua, sanoo Herra, ja niin te vihottiite minut kättenne keskellenne. **8** Sentähden näin sinun kädestäsi ja juoda, niin sano heille: Nämä sanoo sanoo Herra Sebaot: Koska te ette ole kuulleet minun Herra Sebaot: Teidän tätyy juoda. **9** Sillä katso, sanojani, **9** niin katso, minä lähetän sanan, minä nostan siitä kaupungista alkaen, joka on otettu minun nimiini, kaikki pohjanpuolen kansanheimot, sanoo Herra, sanan minä alotan onnettomuuden tuottamisen; ja tekö jäisitte Nebukadressarille, Baabelin kuninkaalle, palvelijalleni, rankaisematta! Te ette jää rankaisematta, sillä minä ja tuon heidät tätä maata ja sen asukkaita vastaan kutsun miekan kaikkia maan asukkaita vastaan, sanoo ja kaikkia näitä ympärillä olevia kangoja vastaan. Herra Sebaot. **10** Mutta sinä, ennusta heille kaikki Ja nämä minä vihin tuhon omaksi ja teen heidät nämä sanat ja sano heille: Herra ärjyy korkeudesta, kauhistukseksi, ivan vihellykseksi ja ikuisiksi raunioiksi. antaa äänensä kaikua pyhästä asunnostansa. Hän ärjyy **11** Minä hävitän heidän keskuudestaan riemun ja ilon väkevästi yli laitumensa. Hän nostaa kuin viinikuurnan huudon, huudon yljalle ja huudon morsiamelle, käskivien polkipat huudon kaikkia maan asukkaita vastaan. **31** äänen ja lampun valon. **12** Niin koko tämä maa tulee Pauhina käy maan ääriin asti, sillä Herralla on riita-raunioksi, autioksi, ja nämä kansat palvelevat Baabelin asia kangoja vastaan, hän käy oikeutta kaiken lihan kuningasta seitsemänkymmentä vuotta. **13** Mutta kun polkipat huudon kaikkia maan asukkaita vastaan. **14** kantaa: jumalattomat hän antaa miekalle alttiaksi, sanoo seitsemänkymmentä vuotta on täyttynyt, niin minä kostan Baabelin kuninkaalle ja sille kansalle, sanoo Herra, kulkee kansasta kansaan, ja suuri myrsky nousee maan heidän pahat tekonsa, kostan kaldealaisista maalle ja perimmäisistä ääristä. **15** Ja Herran surmaamia on teen sen ikuiseksi erämaaksi. **16** Ja minä tuotan sen oleva sinä päivänä maan äärestä maan ääreen. Ei maan ylitse kaikki sanani, jotka minä olen puhunut sitä heille pidetä valittajaisia, ei heitä koota eikä haudata; he vastaan, kaiken, mitä tähän kirjaan on kirjoitettu, mitä tulevat maan lannaksi. **17** Ja minä otin maljan Herran tulevakaan, vieriskelkää tuhassa, te lauman valtiaat; sillä hekin joutuvat palvelemaan monia kangoja ja suuria aika on tullut teidän joutua teurastettavaksi. Te hajoatte kuninkaita, ja minä maksan heille heidän tekojensa ja pirstoiksi, te kaadutte niinkuin kallisarvoinen astia. **18** Sillä näin sanoi Herra, Mennyt on paimeniltä pakopaikka ja pelastus lauman Israelin Jumala, minulle: "Ota tämä vihan viinin malja valtialta. **19** faraota, Egyptin kuningasta, minun kädestäni ja juota sillä kaikki kansat, joiden valitus! Sillä Herra hävittää heidän laumansa; **20** tykö minä sinut lähetän. **21** He juovat ja horjuvat ja heidän rauhaisat laitumensa ovat tuhoutuneet Herran tänä päivänä tapahtuu; **22** tulevat mielettömiksi miekan edessä, jonka minä lähetän vihan hehkusta. **23** Hän on lähtenyt niinkuin nuori heidän keskellensä." **24** Ja minä otin maljan Herran kädestä ja juotin kaikkia kangoja, joiden tykö Herra leijona pensaikostaan: heidän maansa on tullut autioksi minut lähettili: **25** Jerusalemia ja Juudan kaupunkeja, sen kättensä töiden mukaan." **26** Sillä näin sanoi Herra, heidän rauhaisat laitumensa ovat tuhoutuneet Herran hallituksen alussa tulivat Herralta tämä sana: **2** "Nämä sanoo Herra: Asetu Herran temppelin esipihaan ja puhu kaikkia Juudan kaupunkeja vastaan, jotka tulevat kumartaen rukoilemaan Herran temppeliin, kaikki ne sanat, jotka minä olen käskenyt sinun sanoa heille; älä jätä pois sanaakaan. **3** Ehkäpä he kuulevat ja kääntyvät itsekkin pojat pahalta tieltään, ja niin minä kadun sitä onnettomuutta, jonka minä olen aikonus heille tuottaa heidän pahojen tekojensa tähden. **4** Ja sano heille: Nämä sanoo Herra: Jollette kuule minua ja vaella minun lakini mukaan, jonka minä olen teille antanut, **5** ettekä kuule palvelijaini, profeettaini, sanoja, niiden,

erot minä olen lähettänyt teidän tyköinne, varhaisesta kuningas Joojakim lähettilä Egyptiin: Elnatanin, alkaen, vaikka ette ole kuulleet heitä, 6 niin minä teen Akborin pojat, ja muita hänen kanssansa Egyptiin. 23 tälle temppelille niinkuin Siilolle, ja minä teen tämän Ja he toivat Uurian Egyptistä ja veivät hänet kuningas kaupungin kiroussanaksi kaikille maan kansolle." 7 Joojakimin eteen. Tämä surmautti hänet miekalla ja Ja papit ja profeetat ja koko kansa kuulivat Jeremian heittäti hänen ruumiinsa rahvaan hautaan. 24 Mutta puhuvan nämä sanat Herran temppelissä. 8 Ja kun Ahikamin, Saafarin pojan, käsä oli Jeremian suojava, Jeremia oli puhunut loppuun kaiken, minkä Herra oli käskenyt hänen puhua kaikelle kansalle, niin papit ja profeetat ja koko kansa ottivat hänet kiinni sanoen: "Sinun on kuolemalla kuoltava! 9 Miksi olet ennustanut Herran nimessä sanoen: Tälle temppelille on kävä niinkuin Siilolle, ja tämä kaupunki on tuleva rauhioaksi, asujattomaksi?" Ja kaikki kansa kokoontui Jeremiaa vastaan Herran temppelissä. 10 Kun Juudan päämiehet tämän kuulivat, menivät he kuninkaan palatsista Herran temppeliin ja istuivat Herran uuden portin ovelle. 11 Silloin papit ja profeetat sanoivat päämiehille ja kaikelle kansalle näin: "Kuoleman tuomio tälle miehelle! Sillä hän on ennustanut tätä kaupunkia vastaan, niinkuin olette omin korvin kuulleet." 12 Mutta Jeremia sanoi kaikille päämiehille ja kaikelle kansalle näin: "Herra on lähettänyt minut ennustamaan tätä temppelia ja tätä kaupunkia vastaan kaikki ne sanat, jotka olette kuulleet. 13 Parantakaa siis nyt vaellusenne ja tekonne ja kuulkaa Herran, teidän Jumalanne, ääntä, niin Herra katuu sitä onnettomuutta, jolla hän on teitä uhannut. 14 Mutta katso, minä olen teidän käsissänne; tehkää minulle, mitä katsotte hyväksi ja oikeaksi. 15 Mutta se tietääkää, että te, jos minut surmaatte, saatatte viattoman veren päällenne ja tämän kaupungin ja sen asukasten päälle, sillä totisesti on Herra lähettänyt minut teidän tyköne puhumaan kaikki nämä sanat teidän korvienne kuullen." 16 Silloin päämiehet ja kaikki kansa sanoivat papeille ja profeettoille: "Ei kuoleman tuomiota tälle miehelle! Sillä hän on puhunut meille Herran, meidän Jumalamme, nimessä." 17 Ja muutamat maan vanhimmita nousivat ja sanoivat kaikelle kansan joukolle näin: 18 "Miika, mooresetilainen, ennusti Hiskian, Juudan kuninkaan, päävin ja sanoi kaikelle Juudan kansalle näin: Nämä sanoo Herra Sebaot: 'Sion kynnetään pelloksi, ja Jerusalemi tulee kiviraunioksi ja temppelivuori metsäkukkulaksi'. 19 Surmasivatko hänet sillä Hiskia, Juudan kuningas, ja koko Juuda? Eikö hän peljänyt Herraa ja lepyttänyt häntä, niin että Herra katui sitä onnettomuutta, jolla hän oli heitä uhannut? Mutta mekō tuottaisimme suuren onnettomuuden itsellemme?" 20 Mutta oli toinenkin mies, joka ennusti Herran nimessä: Uuria, Semajan poika, Kirjat-Jearimista; hän ennusti tätä kaupunkia ja tätä maata vastaan aivan niinkuin Jeremia. 21 Kun kuningas Joojakim ja kaikki hänen urhonsa ja kaikki päämiehet kuulivat hänen sanansa, niin kuningas etsi häntä tappaaksensa. Sen kulttuansa Uuria peljästyti, pakeni ja meni Egyptiin. 22 Mutta

kuningas Joojakim lähettilä Egyptiin: Elnatanin, alkaen, vaikka ette ole kuulleet heitä, 6 niin minä teen Akborin pojat, ja muita hänen kanssansa Egyptiin. 23 tälle temppelille niinkuin Siilolle, ja minä teen tämän Ja he toivat Uurian Egyptistä ja veivät hänet kuningas kaupungin kiroussanaksi kaikille maan kansolle." 7 Joojakimin eteen. Tämä surmautti hänet miekalla ja Ja papit ja profeetat ja koko kansa kuulivat Jeremian heittäti hänen ruumiinsa rahvaan hautaan. 24 Mutta puhuvan nämä sanat Herran temppelissä. 8 Ja kun Ahikamin, Saafarin pojan, käsä oli Jeremian suojava, Jeremia oli puhunut loppuun kaiken, minkä Herra oli käskenyt hänen puhua kaikelle kansalle, niin papit ja profeetat ja koko kansa ottivat hänet kiinni sanoen: "Sinun on kuolemalla kuoltava! 9 Miksi olet ennustanut Herran nimessä sanoen: Tälle temppelille on kävä niinkuin Siilolle, ja tämä kaupunki on tuleva rauhioaksi, asujattomaksi?" Ja kaikki kansa kokoontui Jeremiaa vastaan Herran temppelissä. 10 Kun Juudan päämiehet tämän kuulivat, menivät he kuninkaan palatsista Herran temppeliin ja istuivat Herran uuden portin ovelle. 11 Silloin papit ja profeetat sanoivat päämiehille ja kaikelle kansalle näin: "Kuoleman tuomio tälle miehelle! Sillä hän on ennustanut tätä kaupunkia vastaan, niinkuin olette omin korvin kuulleet." 12 Mutta Jeremia sanoi kaikille päämiehille ja kaikelle kansalle näin: "Herra on lähettänyt minut ennustamaan tätä temppelia ja tätä kaupunkia vastaan kaikki ne sanat, jotka olette kuulleet. 13 Parantakaa siis nyt vaellusenne ja tekonne ja kuulkaa Herran, teidän Jumalanne, ääntä, niin Herra katuu sitä onnettomuutta, jolla hän on teitä uhannut. 14 Mutta katso, minä olen teidän käsissänne; tehkää minulle, mitä katsotte hyväksi ja oikeaksi. 15 Mutta se tietääkää, että te, jos minut surmaatte, saatatte viattoman veren päällenne ja tämän kaupungin ja sen asukasten päälle, sillä totisesti on Herra lähettänyt minut teidän tyköne puhumaan kaikki nämä sanat teidän korvienne kuullen." 16 Silloin päämiehet ja kaikki kansa sanoivat papeille ja profeettoille: "Ei kuoleman tuomiota tälle miehelle! Sillä hän on puhunut meille Herran, meidän Jumalamme, nimessä." 17 Ja muutamat maan vanhimmita nousivat ja sanoivat kaikelle kansan joukolle näin: 18 "Miika, mooresetilainen, ennusti Hiskian, Juudan kuninkaan, päävin ja sanoi kaikelle Juudan kansalle näin: Nämä sanoo Herra Sebaot: 'Sion kynnetään pelloksi, ja Jerusalemi tulee kiviraunioksi ja temppelivuori metsäkukkulaksi'. 19 Surmasivatko hänet sillä Hiskia, Juudan kuningas, ja koko Juuda? Eikö hän peljänyt Herraa ja lepyttänyt häntä, niin että Herra katui sitä onnettomuutta, jolla hän oli heitä uhannut? Mutta mekō tuottaisimme suuren onnettomuuden itsellemme?" 20 Mutta oli toinenkin mies, joka ennusti Herran nimessä: Uuria, Semajan poika, Kirjat-Jearimista; hän ennusti tätä kaupunkia ja tätä maata vastaan aivan niinkuin Jeremia. 21 Kun kuningas Joojakim ja kaikki hänen urhonsa ja kaikki päämiehet kuulivat hänen sanansa, niin kuningas etsi häntä tappaaksensa. Sen kulttuansa Uuria peljästyti, pakeni ja meni Egyptiin. 22 Mutta

27 Joojakimin, Joosian pojan, Juudan kuninkaan, hallituksen alussa tulii Herralta tämä sana Jeremialle: 2 Näin sanoi Herra minulle: "Tee itsellesi ies siteenisä ja pane se kaulaasi. 3 Lähetä se Edomin kuninkaalle, Mooabin kuninkaalle, ammonilaisten kuninkaalle, Tyuron kuninkaalle ja Siidin kuninkaalle niiden lähettiläiden mukana, jotka ovat tulleet Jerusalemi Sidkian, Juudan kuninkaan, tykö. 4 Ja käske heidän sanoa herroillensa: Nämä sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Nämä sanokaa herroilleen: 5 Minä olen tehnyt maan sekä ihmiset ja eläimet, jotka maan päällä ovat, suurella voimallani ja ojennetulla käsivarrellani, ja minä annan sen, kenelle hyväksi näen. 6 Ja nyt minä annan kaikki nämä maat Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, palvelijani, käsini, ja myöskin metsän eläimet minä annan hänelle, palvelemaan häntä. 7 Ja kaikki kensat palvelevat häntä ja hänen poikaansa ja hänen poikansa poikaa, kunnes tulee hänenkin maansa aika ja monet kensat ja suuret kuninkaat tekevät hänet palvelijakseen. 8 Ja sitä kansaa ja sitä valtakuntaa, joka ei tahdo palvella häntä, Nebukadnessaria, Baabelin kuningasta, ja joka ei anna kaulansa Baabelin kuninkaan ikeeseen, sitä kansaa minä rankaisen miekalla, nälällä ja rutolla, sanoo Herra, kunnes minä teen heistä lopun hänen kädellänsä. 9 Ja te, älkää kuulko profeettoinne, tietäjänne, unianne, ennustelijoitanne ja velhojanne, jotka sanovat teille näin: 'Ette te joudu palvelemaan Baabelin kuningasta'. 10 Sillä valhetta he ennustavat teille ja toimittavat teidät kauas pois maastanne: minä karkoitan teidät, ja te hukutte. 11 Mutta sen kansan, joka taivuttaa kaulansa Baabelin kuninkaan ikeen alle ja palvelee häntä, sen minä annan jäädä omaan maahansa, sanoo Herra; se saa sitä viljellä ja siinä asua." 12 Sidkialle, Juudan kuninkaalle, minä puhuin aivan samalla tavalla, sanoen: Taivuttaakaa kaulanBaabelin kuninkaan ikeen alle ja palvelkaa häntä ja hänen kansansa, niin te saatte elää. 13 Miksi pitäisi teidän kuolla, sinun ja sinun kansasi, miekkaan, nälkään ja ruttoon, niinkuin Herra on uhannut sitä kansaa, joka ei tahdo palvella Baabelin kuningasta? 14 Ja älkää kuulko niiden profeettain sanoja, jotka sanovat teille näin: "Ette te joudu palvelemaan Baabelin kuningasta"; sillä valhetta he ennustavat teille. 15 Sillä minä en ole lähettänyt heitä, sanoo Herra, vaan he ennustavat minun nimessäni valhetta ja saattavat minut karkoittamaan teidät, ja te hukutte, te ja nuo

profeetat, jotka teille ennustavat. 16 Ja papeille ja profeetta Jeremian kaulasta ja särki sen. 11 Ja Hananja koko tälle kansalle minä puhuin sanoen: Näin sanoo Herra: Älkää kuulko profetattainne sanoja, niiden, jotka sanoi kaiken kansan silmien edessä: "Näin sanoo Herra: Näin minä särjen Nebukadnessarin, Baabelin ennustavat teille sanoen: "Katso, Herran temppelin kuninkaan, ikeen kaikkien kansojen kaulasta, ennenkuin astiat tuodaan nyt kohtaan Baabelista"; sillä kaksi vuotta on kulunut". Mutta profeetta Jeremia meni valhetta he ennustavat teille. 17 Älkää kuulko heittää. pois. 12 Ja tämä Herran sana tulii Jeremiälle, sen jälkeen Palvelkaa Baabelin kuningasta, niin te saatte elää. Miksi kuin profeetta Hananja oli särkenyt ikeen profeetta pitäisi tämän kaupungin tulla raunioiksi? 18 Mutta jos Jeremian kaulasta: 13 "Mene ja sano Hananjalle: Näin he ovat profeettoja ja jos heillä on Herran sana, niin sanoo Herra: Sinä olet särkenyt puisen ikeen, mutta rukoilkoot Herria Sebaotia, etteivät ne astiat, jotka vielä tehnyt sen sijaan rautaisen ikeen. 14 Sillä näin sanoo ovat jäljellä Herran temppelinä ja Juudan kuninkaana Herra Sebaot, Israelin Jumala: rautaisen ikeen olen linnassa ja Jerusalemissa, joutuisi nekin Baabeliin. 19 minä pannut kaikkien näiden kansojen kaulaan, että ne Sillä näin sanoo Herra Sebaot pylväistä, vaskimerestä, palvelisivat Nebukadnessaria, Baabelin kuningasta; ja altaiden telineistä ja muista kaluista, jotka vielä ovat niiden on palveltava häntä. Metsän eläimetkin minä jäljellä tässä kaupungissa. 20 ja joita Nebukadnessar, olen antanut hänelle." 15 Ja profeetta Jeremia sanoi Baabelin kuningas, ei ottanut mukaansa, kun hän vei profeetta Hananjalle: "Kuule, Hananja! Ei Herra ole Jekonjan, Joojakimin pojat, Juudan kuninkaan, sekä sinua lähetänyt, vaan sinä olet saattanut tämän kansan kaikki Juudan ja Jerusalemin ylimyket Jerusalemistä turvaamaan valheeseen. 16 Sentähden, näin sanoo pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin. 21 Sillä näin sanoo Herra: Katso, minä toimitan sinut pois maan päältä: tänä Herra Sebaot, Israelin Jumala, astioista, jotka vielä ovat vuonna sinä kuoleet, sillä sinä olet julistanut luopumusta jäljellä Herran temppelinä, Juudan kuninkaan linnassa Herrasta." 17 Ja profeetta Hananja kuoli sinä vuonna, ja Jerusalemissa: 22 "Baabeliin ne viedään, ja sinne ne seitsemännessä kuussa.

jäävät siihen päivään asti, jolloin minä katson niiden puoleen, sanoo Herra, ja annan tuoda ja palautan ne tähän paikkaan".

29 Nämä ovat sen kirjeen sanat, jonka profeetta Jeremia lähetti Jerusalemistä pakkosiirtolaisten

28 Sinä vuonna, Sidkian, Juudan kuninkaan hallituksen alussa, hänen neljäntenä hallitusvuotenaan, viidennessä kuussa, sanoi profeetta Hananja, Assurin poika, joka oli kotoisin Gibeonista, minulle Herran temppelissä pappien ja kaiken kansan silmien edessä näin: **2** "Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen. **3** Vielä kaksi vuotta, ja minä palautan tähän paikkaan kaikki Herran temppelin astiat, jotka Nebukadnessar, Baabelin kuningas, otti tästä paikasta ja vei Baabeliin. **4** Ja Jekonjan, Joojakimin pojat, Juudan kuninkaan, ja kaikki Juudan pakkosiirtolaiset, jotka menivät Baabeliin, minä palautan tähän paikkaan, sanoo Herra; sillä minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen." **5** Mutta profeetta Jeremia sanoi profeetta Hananjalle pappien ja kaiken Herran temppelissä seisovan kansan silmien edessä; **6** profeetta Jeremia sanoi: "Amen. Niin Herra tehköön. Täytäköön Herra sinun sanasi, jotka olet ennustanut, ja palauttakoon Herran temppelin astiat ja kaikki pakkosiirtolaiset Baabelista tähän paikkaan. **7** Kuule kuitenkin tämä sana, jonka minä puhun sinun kuultesi ja kaiken kansan kuullen. **8** Ne profeetat, jotka ovat olleet ennen minua ja ennen sinua muinaisuudesta asti, ovat ennustaneet sotaa, onnettomuutta ja ruttoa monia maita ja suuria valtakuntia vastaan. **9** Mutta se profeetta, joka ennustaa rauhaa, tunnetaan siitä, että hänen sanansa toteutuu, profeetaksi, jonka Herra totisesti on lähettynyt." **10** Silloin profeetta Hananja otti ikeen vankimminne, mikä heti vielä oli jäljellä, papereja ja profeettoille sekä kaikelle kansalle, jotka Nebukadnessar oli siirtänyt Jerusalemistä pois Baabeliin, **2** sen jälkeen kuin kuningas Jekonja ja kuninkaan äiti, hoviherrat, Juudan ja Jerusalemin ruhtinaat sekä sepät ja lukkanosepät olivat lähteneet Jerusalemistä. **3** Hän lähetti kirjeen Elasan, Saafanin pojant, ja Gemarjan, Hilkian pojant, mukana, jotka Sidkia, Juudan kuningas, lähetti Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, tykö Baabeliin; se kuului näin: **4** "Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, kaikille pakkosiirtolaisille, jotka minä olen siirtänyt Jerusalemistä pois Baabeliin: **5** Rakentaka taloja ja asukaa niissä, istuttakaan puutarhoja ja syökää niiden hedelmää. **6** Ottakaa itsellenne vaimoja ja siittäkää poikia ja tyttäriä; ottakaa pojillenne vaimoja ja naittakaa tyttärenne, että he synnyttäisivät poikia ja tyttäriä. Lisääntykää siellä älkääkää vähentykö. **7** Ja harrastakaa sen kaupungin menestystä, johon minä olen teidät siirtänyt, ja rukoilkaa sen puolesta Herraa, sillä sen menestys on teidän menestyksenne. **8** Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Älkää antako profeettainne, joita on keskuudessanne, ja tietäjäinne pettää itseänne, älkääkää totelko unianne, joita te uneksurte. **9** Sillä valhetta he ennustavat teille minun nimessäni; minä en ole lähettynyt heitä, sanoo Herra. **10** Sillä näin sanoo Herra: Vasta kun ne seitsemänkymmentä Baabelin vuotta ovat täytyyneet, minä katson teidän puoleenne ja panen täytäntöön

teitä kohtaan hyvän lupaukseni ja palautan teidät tähän Jeremiaa, joka ennustaa teille? 28 Niinpä hän on paikkaan. 11 Sillä minä tunnen ajatukseni, jotka minulla saattanut lähettää meille Baabeliin tämän sanan: 'Se on teitä kohtaan, sanoo Herra: rauhan eikä turmion kestää vielä kauan. Rakentakaa taloja ja asukaa niissä, ajatukset; minä annan teille tulevaisuuden ja toivon, istuttakaa puutarhoja ja syökää niiden hedelmiä.' 29 12 Silloin te huudatte minua avuksenne, tulette ja Ja pappi Sefanja luki tämän kirjeen profeetta Jeremian rukoilettie minua, ja minä kuulen teitä. 13 Te etsitte kuullen. 30 Silloin tuli Jeremialle tämä Herran sana: minua ja löydätte minut, kun te etsitte minua kaikesta 31 "Lähetä kaikille pakkosiirtolaisille tämä sana: Nämä sydämettäne. 14 Ja niin minä annan teidän löytää sanoo Herra nehelamaisesta Semajasta: Koska Semaja itseni, sanoo Herra, ja minä käännän teidän kohtalonne on ennustanut teille, vaikka minä en ole lähettynyt ja kokoan teidät kaikista kansoista ja kaikista paikoista, häntä, ja saattanut teidät turvaamaan valheeseen, joihin olen teidät karkoitinan, sanoo Herra, ja palautan 32 sentähden, nän sanoo Herra: Katso, minä kostan teidät tähän paikkaan, josta minä siirsin teidät pois. 15 nehelamaiselle Semajalle ja hänen jälkeläisillensä. Jos te sanotte: 'Herra on herättänyt meille profeettoja Baabelissa', 16 niin sanoo Herra nämä kuninkaasta, joka istuu Daavidin valtaistuimella, ja kaikesta kansasta, joka on asuu tässä kaupungissa, teidän veljistäanne, joiden ei tättynyt lähteä teidän kanssanne pakkosiirtolaisuuteen:

17 Nämä sanoo Herra Sebaot: Katso, minä lähetän heidän sekaansa miekan, nälän ja ruton ja teen heidät inhottavaksi kuin viikunat, jotka ovat niin huonoja, ettei niitä voi syödä. 18 Ja minä ajan heitä takaa miekalla, nälällä ja rutolla ja teen heidät kauhuksi kaikille valtakunnille maan päällä, kiroukseksi ja kauhistukseksi, ihan vihellykseksi ja häväistyksiksi kaikkien kansojen keskuudessa, mihin minä heidät karkoitaa, 19 sentähden etteivät he kuulleet minun sanojani, sanoo Herra, kun minä lähetin heidän tykönsä palvelijoitani, profeettoja, varhaisesta alkaen. Te ette ole kuulleet, sanoo Herra. 20 Mutta kuulkaa te Herran sana, kaikki te pakkosiirtolaiset, jotka minä olen lähettynyt Jerusalemistä Baabeliin. 21 Nämä sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, Ahabista, Koolajan pojasta, ja Sidkiasta, Maasejan pojasta, jotka ennustavat teille minun nimessäni valhetta: Katso, minä annan heidät Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, käsiin, ja hän lyö heidät kuoliaaksi teidän silmäinne edessä. 22 Ja heistä tulee kiroussana kaikille Juudan pakkosiirtolaisille, jotka ovat Baabelissa; sanotaan: 'Herra tehköön sinulle niinkuin Sidkialle ja Ahabille, jotka Baabelin kuningas korvensi tulessa'. 23 Silloin he ovat tehneet häpeällisen teon Israelissa, ovat tehneet huorin lähimäistensä vaimojen kanssa ja puhuneet minun nimessäni valhepuhetta, jota minä en ole käskenyt heidän puhua. Minä olen se, joka sen tiedän ja todistan, sanoo Herra." 24 Ja nehelamaiselle Semajalle puhu, sanoen: 25 "Nämä sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Sentähderi että sinä olet lähettynyt omassa nimessäsi tämän kirjeen kaikelle kansalle, joka on Jerusalemissa, ja pappi Sefanjalle, Maasejan pojalle, ja kaikille papeille: 26 Herra on asettanut sinut papiksi pappi Joojadan sijaan, että olisi järjestysken valvoja Herran temppelissä kaikkien hullujen ja ennustajien varalle, ja niin sinä voit panna sellaiset jalkapuuun ja kaularautaan. 27 Miksi et siis ole nuhdellut anatotilaista

30 Sana, joka tuli Herralta Jeremialle ja kuului näin:
2 "Nämä sanoo Herra, Israelin Jumala: Kirjoita kaikki sanat, jotka minä olen sinulle puhunut, kirjaan. 3 Sillä katso, tulee aika, sanoo Herra, jolloin minä käännän kansani Israelin ja Juudan kohtalon, sanoo Herra, ja palautan heidät maahan, jonka olen antanut heidän isillensä, ja he saavat periä sen." 4 Ja nämä ovat ne sanat, jotka Herra on puhunut Israelista ja Juudasta. 5 Nämä sanoo Herra: "Pelon huudon me kuulemme: on hirmu, ei rauha! 6 Kysykää ja katsokaa: synnyttääkö miehenpuoli? Miksi näen kaikkien miesten pitelevän käsinväistävän tavalla, ja miksi ovat kaikki kasvot käyneet valjuiksi? 7 Voi! Suuri on se päivä, ei ole sen kaltaista. Se on Jaakobille ahdistuksen aika, mutta hän on pelastuva siitä. 8 Ja sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, minä särjen ikeen sinun kaulastasi ja katkaisen sinun siteesi. Eivät tee enää muukalaiset heitä palvelijoikseen, 9 vaan he saavat palvella Herraa, Jumalaansa, ja Daavidia, kuningastansa, jonka minä heille herätän. 10 Mutta sinä, minun palvelijani Jaakob, älä pelkää, sanoo Herra, älä sääky, Israel. Sillä katso, minä pelastan sinut kaukaisesta maasta, sinun jälkeläisiesi heidän vankeutensa maasta. Ja Jaakob on palajava, elävä rauhassa ja turvassa, kenkenään peljättämättä. 11 Sillä minä olen sinun kanssasi, sanoo Herra, ja pelastan sinut. Minä teen lopun kaikista kansoista, joiden sekaan minä olen sinut hajottanut; ainoastaan sinusta minä en loppua tee: minä kuritan sinua kohtuudella, mutta rankaisematta minä en sinua jätä. 12 Sillä näin sanoo Herra: Paha on sinun vammasi, kipeä on saamasi isku. 13 Ei kukaan aja sinun asiaasi; sinun haavaasi ei paranneta, se ei kasva umpeen. 14 Kaikki sinun rakastajasi ovat sinut unhottaneet, sinua he eivät kysy. Sillä niinkuin vihollista lyödään, olen minä sinua lyönyt, kovalla kurituksella, koska sinun rikoksesi on suuri, sinun syntysi monilukuiset. 15 Miksi valitat vammaasi, kipusi kovuutta? Koska

sinun rikoksesi on suuri, sinun syntisi monilukuiset, Kuulkaa Herran sana, te kansat, ilmoittakaa kaukaissa olen minä sinulle tämän tehnyt. **16** Niin myös kaikki merensaarissa ja sanokaa: Hän, joka Israelin hajoitti, sinun syjäsi syödään, ja kaikki sinun ahdistajasi, kaikki on sen kokoava ja varjeleva sitä niinkuin paimen tyynni, vaeltavat vankeuteen; sinun ryöstäjäsi joutuvat laumaansa. **11** Sillä Herra on lunastanut Jaakobin ja ryöstetyiksi, ja kaikki saalistajasi minä annan saaliiksi. **17** vapahtanut hänet häntä väkevämmän kädestä. **12** Ja Sillä minä kasvatan umpeen sinun haavasi ja parannan he tulevat ja riemuitsevat Sionin kukkulalla, tulevat sinut saamistasi iskuista, sanoo Herra, sinut, Siihen, virtanaan Herran hyvyyden tykö, jyväin, viini ja öljyn jolla on nimenä 'hylijätty', 'se, josta ei kukaan välitä'. ääreen, karitsain ja karjan ääreen. Ja heidän sielunsa **18** Nämä sanoo Herra: Katso, minä käänän Jaakobin on oleva niinkuin runsaasti kasteltu puutarha, eivätkä he majojen kohtalon, minä armahdan hänen asuntojansa; enää näähny. **13** Silloin neitsyt iloitsee karkelossa ja kaupunki rakennetaan kukkulallensa, ja linna on oleva nuorukaiset ja vanhukset yhdessä. Minä muutan heidän oikealla paikallansa. **19** Ja niistä on kaikuva ylistyslaulu surunsa riemuksi, annan heille lohdutuksen ja ilon ja iloitsevaisten ääni. Minä enennän heidät, eivätkä heidän murheensa jälkeen. **14** Ja minä virvoitan pappien he vähenet; minä saatani heidät kunnian, eivätkä he sielut lihavuuden ääressä, ja minun kansani ravitaan halvoaksi jää. **20** Silloin hänen pojansa ovat niinkuin minun hyvyydelläni, sanoo Herra. **15** Nämä sanoo Herra: muinoin, ja hänen seurakuntansa pysyy vahvana minun Kuule, Raamasta kuuluu valitus, katkera itku: Raakel edessäni; minä rankaisen kaikki hänen sortajansa. itkee lapsiansa, hän ei lohdutuksesta huoli surussaan **21** Ja hänen valtaansa nousee hänenstä itsestäänsä, lastensa tähden, sillä niitää ei enää ole. **16** Nämä sanoo hänen hallitsijansa lähtee hänen keskeltäänsä; ja minä sallin hänen käydä tyköni, niin että hän saattaa minua sinun työstäsi on tuleva palkka, sanoo Herra, ja he lähestyä. Sillä kuka panee henkensä alittuksi minua palajavat vihollisen maasta. **17** Sinulla on tulevaisuuden lähestykseen? sanoo Herra. **22** Ja niin te olette toivo, sanoo Herra: sinun lapsesi palajavat omalle minun kansani, ja minä olen teidän Jumalanne." **23** maalleen. **18** Minä olen kyllä kuullut Efraimin valittavan: Katso, Herran myrsky, kiivastus, puhkeaa, pyörremyrsky 'Sinä olet kurittanut minua, olen saanut kuritusta niinkuin vyöry kohti jumalattomien päättä. **24** Eikä Herran vihan vikuroiva vasikka. Palauta minut, niin minä palajan; sillä hehku asetu, ennenkuin hän on toteuttanut ja täyttänyt sydämensä aivoitukset. Aikojen lopulla te tulette sen ymmärtämään.

31 "Siihen aikaan, sanoo Herra, minä olen kaikkien Israelin sukukuntien Jumala, ja he ovat minun kansani." **2** Nämä sanoo Herra: "Kansa, miekalta säästynyt, löysi erämaassa armon; minä menen saattamaan sen, Israelin, rauhaan". **3** Kaukaa ilmestyy minulle Herra: "Irankiikisella rakkaudella minä olen sinua rakastanut, sentähden minä olen vetänyt sinua puoleeni armosta. **4** Minä rakennan sinut jälleen, ja sinä tulet rakennetuki, neitsyt Israel. Sinä kaunistat itsesi jälleen käsirummuillasi ja lähdet iloitsevaisten karkeloon. **5** Sinä istutat jälleen viinitarhoja Samarian vuorille; ne, jotka istuttavat, saavat korjata hedelmätkin. **6** Sillä päivä on tuleva, jolloin vartijat huutavat Efraimin vuorella: 'Nouskaa, lähetkäämme Siihoniin Herran, meidän Jumalamme, tykö'. **7** Sillä nämä sanoo Herra: Riemuitkaa iloiten Jaakobista, kohottakaan riemuhiuto hänelle, joka on kansojen pää; kuuluttakaa, kiittää ja sanokaa: 'Auta, Herra, kansaasi, Israelin jäänöstä'. **8** Katso, minä tuon heidät pohjoisesta maasta, kokoan heidät maan perimmäisiltä ääritä. Heissä on sokeita ja rampoja ynnä raskaita ja synnyttäväisiä: suurena joukkona he palajavat tänne. **9** Itkien he tulevat, ja minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoilleen. Minä vien heidät vesipuroille, tasaista tietä, jolla he eivät kompastu. Sillä minä olen Israelin isä, ja Efraim on minun esikoiseni. **10**

Herra: Pitäät äänesi itkusta, silmäsi kyyneleistä, sillä sinä olet Herra, minun Jumalani. **19** Sillä käännyttyäni minä kadun, ja päästyäni ymmärrykseen minä lyön lanteeseeni. Minä häpeän, tunnen häpeätä, sillä minä kannan nuoruuteni pilkkaa." **20** Eikö Efraim ole minun kallis poikani, minun lempilapseni? Sillä niin usein kuin minä puhunkin häntä vastaan, alati minä häntä muistan. Siksi minun sisimpäni väräjää hänen tähentsä: minun täytyy armahtaa häntä, sanoo Herra. **21** Pystyä itsellesi kivimerkkejä, aseta itsellesi tienviittoja, paina mieleesi tie, polku, jota olet kulkenut. Palaja, neitsyt Israel, palaja näihin kaupunkeihisi. **22** Kuinka kauan sinä mutkistelet sinne ja tänne, sinä luopitytä? Sillä Herra tuo maahan uitta: nainen miestä piirittää. **23** Nämä sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Vielä kerran sanotaan Juudan maassa ja sen kaupungeissa, kun minä käänän heidän kohtalon, tämä sana: 'Herra siunatkoon sinua, sinä vanhurskauden asuinsija, sinä pyhä vuori'. **24** Ja Juuda kaikkine kaupunkeineen asuu siellä yhdessä, peltomiehet ja ne, jotka vaeltavat laumoineen. **25** Sillä minä virvoitan väsyneen sielun, ja jokaisen näentyvän sielun minä ravitsen." **26** Siihen minä heräsin ja katselin, ja uneni oli minusta suloinen. **27** "Katso, päävit tulevat, sanoo Herra, jolloin minä kylvän Israelin maahan ja Juudan maahan ihmisen siementä ja karjan siementä. **28** Ja niinkuin minä olen valvonut repiäkseni ja kukistaakseni heitä, hajottaakseni ja hävittääkseni, tuottaakseni onnettamuutta, niin minä olen valvova rakentaakseni ja istuttaakseni heitä, sanoo

Herra. 29 Niinä päivinä ei enää sanota: 'Isät söivät Kun te taistelette kaldealaisia vastaan, ei teillä ole raaikoja rypäleitä, lasten hampaat heltyvät'; 30 vaan menestystä." 6 Ja Jeremia sanoi: "Minulle tuli tämä jokaisen on kuoltava oman syntivelkansa tähden. Herran sana: 7 Katso, Hanamel, setäsi Sallumin poika, Jokaiselta ihmiseltä, joka syö raaikoja rypäleitä, heltyvät tulee sinun luoksesi ja sanoo: 'Osta minun peltoni, hänen omat hampaansa. 31 Katso, päävät tulevat, sanoo joka on Anatotissa, sillä sinulla on lunastusoikeus, niin Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan että saat ostaa sen!' 8 Ja Hanamel, setäni poika, tuli heimon kanssa uuden liiton; 32 en sellaista liittoa kuin Herran sanan mukaan minun luokseni vankilan pihaan ja se, jonka minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun sanoi minulle: "Osta minun peltoni, joka on Anatotissa, minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin Benjaminiin maassa, sillä sinulla on perintöoikeus ja maasta, ja jonka liittoni he ovat rikkoneet, vaikka minä sinulla on lunastusoikeus: osta se itsellesi". Silloin minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo Herra. 33 Vaan tämä ymmärsin, että se oli Herran sana. 9 Ja minä ostin on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa Hanamelin, setäni pojalta, pellon, joka on Anatotissa, niiden päivien tultua, sanoo Herra: Minä panen lakini ja punnitsin hänenelle rahat, seitsemäntoista sekeliä heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä; hopeata, 10 kirjotin kauppakirjan ja sinetöin sen, otin ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun todistajat ja punnitsin rahat vaalla. 11 Sitten minä otin kansani. 34 Silloin ei enää toinen opeta toistansa eikä sinetöidyn kauppakirjan, sopimuksen ja määräykset sekä veli veljeänsä sanoen: 'Tuntekaa Herra'. Sillä he kaikki avoimen kirjan, 12 ja annoin kauppakirjan Baarukille, tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan, sanoo Herra; Neerian, Mahsejan pojat, pojalle, serkkuni Hanamelin sillä minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä nähden ja todistajain nähden, jotka olivat kirjoittaneet enää muista heidän syntejänsä. 35 Nämä sanoo Herra, kauppakirjan alle, ja kaikkien juutalaisten nähden, jotka joka on pannut auringon valaisemaan päivää, kuun ja istuvat vankilan pihassa, 13 ja minä käskin Baarukia tähdet lakiensa mukaan valaisemaan yönä, hänen, joka heidän nähkönsä sanoen: 14 "Nämä sanoo Herra Sebaot, liikuttaa meren, niin että sen aallot pauhaavat-Herra Israelin Jumala: Ota nämä kirjat, tämä kauppakirja, sekä Sebaot on hänen nimensä: 36 Jos väistyyt nämä lait sinetöity että tämä avoin kirja, ja pane ne saviastiaan, minun kasvojeni edestä, silloin myös lakkavat Israelin ettiä ne säilyisvät kauan aikaa. 15 Sillä nämä sanoo Herra jälkeläiset olemasta kansa minun kasvojeni edessä Sebaot, Israelin Jumala: Vielä kerran ostetaan tässä ainaan. 37 Nämä sanoo Herra: Jos voidaan mitata taivaat maassa taloja ja petoja ja viinitarhoja." 16 Ja annettuani ylhäällä ja tutkia maan perustukset alhaalla, silloin vasta kauppakirjan Baarukille, Neerian pojalle, minä rukoilin minä hyllään Israelin jälkeläiset kaikki, kaiken sen Herraa sanoen: 17 "Oi Herra, Herr! Katso, sinä olet tähden, mitä he ovat tehneet, sanoo Herra. 38 Katso, tehnyt taivaan ja maan suurella voimallasi ja ojennetulla päävät tulevat, sanoo Herra, jolloin Herran kaupunki käsivarrelasi: ei mikään ole sinulle mahdotonta; 18 rakennetaan jälleen Hananelin-tornista Kulmaporttiin sinä, joka teet laupeuden tuhansille, mutta kostat isäin asti. 39 Ja edelleen mittanuora kulkee suoraan Gaarebin pahat teot heidän jälkeensä heidän lastensa helmaan; kukkulalle ja kääntyvät sitten Gooaan. 40 Ja koko laakso, sinä suuri, voimallinen Jumala, jonka nimi on Herra ruumiineen ja tuhkineen, ja kaikki keto Kidronin puroon Sebaot, 19 suuri neuvoissa ja väkevä teossa, sinä, jonka asti, Hevosportin kulmaan saakka itään päin, on oleva silmät ovat avoimet tarkkaamaan kaikkia ihmisiä. Herralle pyhitetty. Ei sitä enää ikinä hävitettä eikä teitä, antaksesi itsekulkekin hänen vaelluksensa ja kukisteta."

32 Sana, joka tuli Jeremialle Herralta Sidkian, Juudan kuninkaan, kymmenentenä vuotena, se on Nebukadressarin kahdeksantenatoista vuotena. 2 Silloin Baabelin kuninkaan sotajoukko piiritti Jerusalemia, ja profeetta Jeremia oli suljettuna vankilan pihaan, joka on Juudan kuninkaan linnassa. 3 Sinne oli Sidkia, Juudan kuningas, hänet sulkenut sanoen: "Miksi sinä ennustat näin: Nämä sanoo Herra: Katso, minä annan tämän kaupungin Baabelin kuninkaan käsiin, ja hänen valloittaa sen?" 4 Ja Sidkia, Juudan kuningas, ei pääse kaldealaisien käsistä, vaan hänet annetaan Baabelin kuninkaan käsiin, ja hänen täytyy puhua hänen kanssaan suusta suuhun ja nähdä hänet silmästää silmään. 5 Ja hänen kuljettaa Sidkian Baabeliin, ja sinne hänen jää, kunnes minä katson hänen puoleensa, sanoo Herra.

Kun te taistelette kaldealaisia vastaan, ei teillä ole raaikoja rypäleitä, lasten hampaat heltyvät"; 30 vaan menestystä." 6 Ja Jeremia sanoi: "Minulle tuli tämä jokaisen on kuoltava oman syntivelkansa tähden. Herran sana: 7 Katso, Hanamel, setäsi Sallumin poika, Jokaiselta ihmiseltä, joka syö raaikoja rypäleitä, heltyvät tulee sinun luoksesi ja sanoo: 'Osta minun peltoni, hänen omat hampaansa. 31 Katso, päävät tulevat, sanoo joka on Anatotissa, sillä sinulla on lunastusoikeus, niin Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan että saat ostaa sen!' 8 Ja Hanamel, setäni poika, tuli heimon kanssa uuden liiton; 32 en sellaista liittoa kuin Herran sanan mukaan minun luokseni vankilan pihaan ja se, jonka minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun sanoi minulle: "Osta minun peltoni, joka on Anatotissa, minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin Benjaminiin maassa, sillä sinulla on perintöoikeus ja maasta, ja jonka liittoni he ovat rikkoneet, vaikka minä sinulla on lunastusoikeus: osta se itsellesi". Silloin minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo Herra. 33 Vaan tämä ymmärsin, että se oli Herran sana. 9 Ja minä ostin on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa Hanamelin, setäni pojalta, pellon, joka on Anatotissa, niiden päivien tultua, sanoo Herra: Minä panen lakini ja punnitsin hänenelle rahat, seitsemäntoista sekeliä heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä; hopeata, 10 kirjotin kauppakirjan ja sinetöin sen, otin ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun todistajat ja punnitsin rahat vaalla. 11 Sitten minä otin kansani. 34 Silloin ei enää toinen opeta toistansa eikä sinetöidyn kauppakirjan, sopimuksen ja määräykset sekä veli veljeänsä sanoen: 'Tuntekaa Herra'. Sillä he kaikki avoimen kirjan, 12 ja annoin kauppakirjan Baarukille, tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan, sanoo Herra; Neerian, Mahsejan pojat, pojalle, serkkuni Hanamelin sillä minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä nähden ja todistajain nähden, jotka olivat kirjoittaneet enää muista heidän syntejänsä. 35 Nämä sanoo Herra, kauppakirjan alle, ja kaikkien juutalaisten nähden, jotka joka on pannut auringon valaisemaan päivää, kuun ja istuvat vankilan pihassa, 13 ja minä käskin Baarukia tähdet lakiensa mukaan valaisemaan yönä, hänen, joka heidän nähkönsä sanoen: 14 "Nämä sanoo Herra Sebaot, liikuttaa meren, niin että sen aallot pauhaavat-Herra Israelin Jumala: Ota nämä kirjat, tämä kauppakirja, sekä Sebaot on hänen nimensä: 36 Jos väistyyt nämä lait sinetöity että tämä avoin kirja, ja pane ne saviastiaan, minun kasvojeni edestä, silloin myös lakkavat Israelin ettiä ne säilyisvät kauan aikaa. 15 Sillä nämä sanoo Herra jälkeläiset olemasta kansa minun kasvojeni edessä Sebaot, Israelin Jumala: Vielä kerran ostetaan tässä ainaan. 37 Nämä sanoo Herra: Jos voidaan mitata taivaat maassa taloja ja petoja ja viinitarhoja." 16 Ja annettuani ylhäällä ja tutkia maan perustukset alhaalla, silloin vasta kauppakirjan Baarukille, Neerian pojalle, minä rukoilin minä hyllään Israelin jälkeläiset kaikki, kaiken sen Herraa sanoen: 17 "Oi Herra, Herr! Katso, sinä olet tähden, mitä he ovat tehneet, sanoo Herra. 38 Katso, tehnyt taivaan ja maan suurella voimallasi ja ojennetulla päävät tulevat, sanoo Herra, jolloin Herran kaupunki käsivarrelasi: ei mikään ole sinulle mahdotonta; 18 rakennetaan jälleen Hananelin-tornista Kulmaporttiin sinä, joka teet laupeuden tuhansille, mutta kostat isäin asti. 39 Ja edelleen mittanuora kulkee suoraan Gaarebin pahat teot heidän jälkeensä heidän lastensa helmaan; kukkulalle ja kääntyvät sitten Gooaan. 40 Ja koko laakso, sinä suuri, voimallinen Jumala, jonka nimi on Herra ruumiineen ja tuhkineen, ja kaikki keto Kidronin puroon Sebaot, 19 suuri neuvoissa ja väkevä teossa, sinä, jonka asti, Hevosportin kulmaan saakka itään päin, on oleva silmät ovat avoimet tarkkaamaan kaikkia ihmisiä. Herralle pyhitetty. Ei sitä enää ikinä hävitettä eikä teitä, antaksesi itsekulkekin hänen vaelluksensa ja kukisteta."

Kun te taistelette kaldealaisia vastaan, ei teillä ole raaikoja rypäleitä, lasten hampaat heltyvät"; 30 vaan menestystä." 6 Ja Jeremia sanoi: "Minulle tuli tämä jokaisen on kuoltava oman syntivelkansa tähden. Herran sana: 7 Katso, Hanamel, setäsi Sallumin poika, Jokaiselta ihmiseltä, joka syö raaikoja rypäleitä, heltyvät tulee sinun luoksesi ja sanoo: 'Osta minun peltoni, hänen omat hampaansa. 31 Katso, päävät tulevat, sanoo joka on Anatotissa, sillä sinulla on lunastusoikeus, niin Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan että saat ostaa sen!' 8 Ja Hanamel, setäni poika, tuli heimon kanssa uuden liiton; 32 en sellaista liittoa kuin Herran sanan mukaan minun luokseni vankilan pihaan ja se, jonka minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun sanoi minulle: "Osta minun peltoni, joka on Anatotissa, minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin Benjaminiin maassa, sillä sinulla on perintöoikeus ja maasta, ja jonka liittoni he ovat rikkoneet, vaikka minä sinulla on lunastusoikeus: osta se itsellesi". Silloin minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo Herra. 33 Vaan tämä ymmärsin, että se oli Herran sana. 9 Ja minä ostin on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa Hanamelin, setäni pojalta, pellon, joka on Anatotissa, niiden päivien tultua, sanoo Herra: Minä panen lakini ja punnitsin hänenelle rahat, seitsemäntoista sekeliä heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä; hopeata, 10 kirjotin kauppakirjan ja sinetöin sen, otin ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun todistajat ja punnitsin rahat vaalla. 11 Sitten minä otin kansani. 34 Silloin ei enää toinen opeta toistansa eikä sinetöidyn kauppakirjan, sopimuksen ja määräykset sekä veli veljeänsä sanoen: 'Tuntekaa Herra'. Sillä he kaikki avoimen kirjan, 12 ja annoin kauppakirjan Baarukille, tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan, sanoo Herra; Neerian, Mahsejan pojat, pojalle, serkkuni Hanamelin sillä minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä nähden ja todistajain nähden, jotka olivat kirjoittaneet enää muista heidän syntejänsä. 35 Nämä sanoo Herra, kauppakirjan alle, ja kaikkien juutalaisten nähden, jotka joka on pannut auringon valaisemaan päivää, kuun ja istuvat vankilan pihassa, 13 ja minä käskin Baarukia tähdet lakiensa mukaan valaisemaan yönä, hänen, joka heidän nähkönsä sanoen: 14 "Nämä sanoo Herra Sebaot, liikuttaa meren, niin että sen aallot pauhaavat-Herra Israelin Jumala: Ota nämä kirjat, tämä kauppakirja, sekä Sebaot on hänen nimensä: 36 Jos väistyyt nämä lait sinetöity että tämä avoin kirja, ja pane ne saviastiaan, minun kasvojeni edestä, silloin myös lakkavat Israelin ettiä ne säilyisvät kauan aikaa. 15 Sillä nämä sanoo Herra jälkeläiset olemasta kansa minun kasvojeni edessä Sebaot, Israelin Jumala: Vielä kerran ostetaan tässä ainaan. 37 Nämä sanoo Herra: Jos voidaan mitata taivaat maassa taloja ja petoja ja viinitarhoja." 16 Ja annettuani ylhäällä ja tutkia maan perustukset alhaalla, silloin vasta kauppakirjan Baarukille, Neerian pojalle, minä rukoilin minä hyllään Israelin jälkeläiset kaikki, kaiken sen Herraa sanoen: 17 "Oi Herra, Herr! Katso, sinä olet tähden, mitä he ovat tehneet, sanoo Herra. 38 Katso, tehnyt taivaan ja maan suurella voimallasi ja ojennetulla päävät tulevat, sanoo Herra, jolloin Herran kaupunki käsivarrelasi: ei mikään ole sinulle mahdotonta; 18 rakennetaan jälleen Hananelin-tornista Kulmaporttiin sinä, joka teet laupeuden tuhansille, mutta kostat isäin asti. 39 Ja edelleen mittanuora kulkee suoraan Gaarebin pahat teot heidän jälkeensä heidän lastensa helmaan; kukkulalle ja kääntyvät sitten Gooaan. 40 Ja koko laakso, sinä suuri, voimallinen Jumala, jonka nimi on Herra ruumiineen ja tuhkineen, ja kaikki keto Kidronin puroon Sebaot, 19 suuri neuvoissa ja väkevä teossa, sinä, jonka asti, Hevosportin kulmaan saakka itään päin, on oleva silmät ovat avoimet tarkkaamaan kaikkia ihmisiä. Herralle pyhitetty. Ei sitä enää ikinä hävitettä eikä teitä, antaksesi itsekulkekin hänen vaelluksensa ja kukisteta."

ja kaupunki joutuu miekan, nälän ja rutor pakosta kaldealaisen valtaan, jotka sotivat sitä vastaan. Mitä tälle kansalle kaiken tämän suuren onnettomuuden, sinä olet puhunut, on tapahtunut, ja katso, sinä näet sen.

25 Mutta kuitenkin sinä, Herra, Herra, sanoit minulle: 'Osta rahalla itsellesi pelto ja ota todistajat', vaikka kaupunki joutuu kaldealaisen käsiin." **26** Ja Jeremialle tuli tämä Herran sana: "Katso, minä olen Herra, kaiken lihan Jumala; onko minulle mitään mahdotonta?" **27** Sentähden, nän sano Herra: Katso, minä annan tämän kaupungin kaldealaisen käsiin ja Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, käsiin, ja hän valloittaa sen. **28** Ja kaldealaiset, jotka sotivat täitä kaupunkia vastaan, tulevat ja sytyttäävät tämän kaupungin tuleen ja polttavat sen niine taloineen, joiden katoilla on poltettu uhereja Baalille ja vuodatettu juomauhreja vierailelle jumalille, minulle mielikarvaudeksi. **30** Sillä Israelin ja Juudan miehet ovat hamasta nuoruudestaan tehneet vain sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, sillä israelilaiset ovat tuottaneet minulle ainostaan mielikarvautta kättensä teoilla, sano Herra. **31** Sillä tämä kaupunki on ollut minulle vihaksi ja kiivastukseksi hamasta siitä päivästä, jona he sen rakensivat, aina tähän päivään asti; ja niin minä heitän sen pois kasvojeni edestä. **32** kaiken sen pahan tähden, minkä israelilaiset ja Juudan miehet ovat tehneet minulle mielikarvaudeksi-he, heidän kuninkaansa, ruhtinaansa, pappinsa ja profeettansa sekä Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat. **33** He ovat kään்�täneet minulle selkänsä eivätkä kasvojansa; ja vaikka minä olen opettanut heitä varhaisesta alkaen, he eivät ole kuullleet eivätkä ottaneet varteen kuriusta. **34** He ovat asettaneet iljetyksensä temppeliin, joka on otettu minun nimiini, ja saastuttaneet sen. **35** Ja he ovat rakentaneet Baalille uhrikukkulat, jotka ovat Ben-Hinnomin laaksossa, poltaakseen poikiansa ja tyttäriänsä uhrina Molokille, mitä minä en ole käskenyt ja mikä ei ole minun mieleeni tullut. Tällaisia kauhistuksia he tekivät ja saivat Juudan syntiä tekemään. **36** Mutta nyt sano Herra, Israelin Jumala, nän tästä kaupungista, jonka te sanotte joutuvan Baabelin kuninkaan käsiin miekan, nälän ja rutor pakosta: **37** Katso, minä kokoan heidät jälleen kaikista maista, joihin minä heidät vihassani, kiivastuksessani ja suuressa suuttumuksessani karkoitam, ja palautan heidät tähän paikkaan ja annan heidän asua turvassa. **38** Silloin he ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa. **39** Ja minä annan heille yhden sydämen ja yhden tien, niin että he pelkäävät minua kaiken elinaikansa, ja niin heidän käy hyvin ja heidän lastensa heidän jälkeensä. **40** Ja minä teen heidän kanssansa iankaikkisen liiton, niin etten käännyn heistä pois, vaan teen heille hyvää; ja minä annan pelkoni heidän sydämiinsä, niin etteivät he minusta luovu. **41** Ja minä iloitsen heistä, siitä että teen heille hyvää; minä istutan heidät tähän maahan uskollisesti, kaikesta sydämestäni ja kaikesta sielustani.

42 Sillä nän sanoo Herra: Niinkuin minä olen tuottanut niin minä myös tuotan heille kaiken sen hyvän, minkä Peltoja ostetaan rahalla, kauppakirjoja kirjoitetaan ja sinetöidään ja todistajia otetaan Benjaminin maassa, Jerusalemin ympäristössä ja Juudan kaupungeissa, Vuoriston, Alankomaan ja Etelämaan kaupungeissa, sillä minä käännän heidän kohtalonsa, sano Herra."

33 Herran sana tuli Jeremialle toistamiseen, kun hän vielä oli suljettuna vankilan pihaan; se kuului nän: "Nän sanoo Herra, joka sen myös tekee, Herra, joka valmistaa sen ja vahvistaa sen-Herra on hänen nimensä: **3** Huuda minua avuksesi, niin minä vastaan sinulle ja ilmoitan sinulle suuria ja salattujaasioita, joita sinä et tiedä. **4** Sillä nän sanoo Herra, Israelin Jumala, tämän kaupungin taloista ja Juudan kuningasten linnoista, jotka sortuvat piirtysvallien ja miekan edessä, **5** ja niistä, jotka ovat tulleet taistelemaan kaldealaisia vastaan, ja täyttämään talot ihmisten ruumiilla, jotka minä surmaan vihassani ja kiivastuksessani ja joiden kaiken pahuuden tähden minä olen kätkenyt kasvoni tältä kaupungilta: **6** Katso, minä kasvatan umpeen ja lääkitseen sen haavat, ja minä parannan heidät ja avaan heille rauhan ja totuuden runsauden. **7** Minä käännän Juudan kohtalon ja Israelin kohtalon ja rakennan heidät muinaiselleen. **8** Ja minä puhdistan heidät kaikista heidän pahoista teoistansa, joilla he ovat rikkoneet minua vastaan, ja minä annan anteeksi kaikki heidän pahat tekonsa, joilla he ovat rikkoneet minua vastaan ja minusta luopuneet. **9** Ja tämä kaupunki on oleva minulle kuniaksi ja iloksi, ylistykseksi ja kirkkaudeksi kaikkien maan kansojen edessä, jotka kuulevat kaiken sen hyvän, minkä minä sille teen; he peljästyvät ja vapisevat kaikkea sitä hyvää ja kaikkea sitä onnea, jonka minä sille annan. **10** Nän sanoo Herra: Vielä kerran kuullaan tässä paikassa, josta te sanotte: 'Se on oleva rauniona, vaille ihmisiä ja eläimiä'. Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin autioilla kaduilla, joilla ei ihmistä, ei asukasta, ei eläintä ole, **11** riemun ja ilon huuto, huuto yljälle ja huuto morsiamelle, niiden huuto, jotka sanovat: 'Kiitäkää Herraa Sebaotia, sillä Herra on hyvä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti', ja niiden, jotka tuovat Herran huoneeseen kiitosuhreja. Sillä minä käännän maan kohtalon muinaiselleen, sano Herra. **12** Nän sanoo Herra Sebaot: Vielä kerran on tässä paikassa, joka on rauniona, vaille ihmisiä ja eläimiä, ja kaikilla sen kaupungeilla oleva laitumia, joilla paimenet lepuuttavat lampaitansa. **13** Vuoriston kaupungeissa, Alankomaan kaupungeissa ja Etelämaan kaupungeissa, Benjaminin maassa, Jerusalemin ympäristössä ja

Juudan kaupungeissa on vielä kerran lampaita kulkeva aikaisemmille kuninkaille, jotka olivat ennen sinua, niin laskijan käten ohi, sanoo Herra. **14** Katso, päivät poltetaan sinun kunniaksesi kuolinsuitsutus ja sinulle tulevat, sanoo Herra, jolloin minä täytän sen hyvän pidetään valittajaiset ja huudetaan: 'Voi herraamme! lupauksen, jonka minä olen lausunut Israelin heimosta Sillä minä olen sen sanonut, sanoo Herra.' **6** Ja profeetta ja Juudan heimosta. **15** Niin päävinä ja siihen aikaan Jeremia puhui Sidkialle, Juudan kuninkaalle, kaikki minä kasvatan Daavidille vanhurskauden vesan, ja hän nämä sanat Jerusalemissa, **7** kun Baabelin kuninkaan on tekevä oikeuden ja vanhurskauden maassa. **16** sotajoukko taisteli Jerusalemia vastaan ja kaikkia vielä Niin päävinä Juuda pelastetaan, ja Jerusalemissa asuu jäljellä olevia Juudan kaupunkeja vastaan, Laakista ja turvassa, ja tämä on se nimi, jolla sitä kutsutaan: 'Herra, Asekaa vastaan, sillä nämä olivat jääneet jäljelle Juudan meidän vanhurskautemme'. **17** Sillä näin sanoo Herra: kaupungeista, varustetuista kaupungeista. **8** Sana, Aina on mies Daavidin suvusta istuva Israelin heimon joka tuli Jeremialle Herralta, sen jälkeen kuin kuningas valtaistuimella. **18** Ja aina on mies leeviläisten pappien Sidkia oli tehtyn liiton kaiken kansan kanssa, joka oli suvusta oleva minun edessäni uhraamassa polttouhria Jerusalemissa, ja heille julistanut vapautuksen, **9** että ja sytyttämässä ruokauhria ja toimittamassa teurasuuria jokaisen tuli päästäää vapaaksi orjansa ja orjattarena, joka päivä." **19** Ja Jeremialle tuli tämä Herran sana: **20** hebreelainen mies ja hebreelainen nainen, niin etteivät "Näin sanoo Herra: Jos saatte rikotuki minun liittoni heitä orjinansa pitääsi, ei kukaan juutalaista veljeänsä. päävin kanssa ja minun liittoni yön kanssa, niin että **10** Ja sen kuulivat kaikki päämiehet ja kaikki kansa, päivä ja yö eivät enää tule ajallansa, **21** niin rikkoutuu jotka olivat menneet tähän liittoon, että jokaisen tuli myös minun liittoni palvelijani Daavidin kanssa, niin päästäää vapaaksi orjansa ja orjattarena eikä enää ettei hänen läellä enää ole poikaa, joka istuu kuninkaana pitää heitä orjinansa; ja he tottelivat ja päästivät heidät. hänen valtaistuimellansa, ja minun liittoni leeviläisten **11** Mutta jälkeenpäin he perätyivät liitosta ja ottivat pappien, minun palvelijaini, kanssa. **22** Niinkuin taivaan takaisin ne orjat ja orjattaret, jotka he olivat päästääneet joukkoa ei voida lukea eikä meren hiekkaa mitata, niin vapaaksi, ja pakottivat heidät orjikseen ja orjattarikseen. monilukuisiksi minä teen palvelijani Daavidin jälkeläiset **12** Silloin tuli Jeremialle Herralta tämä Herran sana: ja leeviläiset, jotka minua palvelevat." **23** Ja Jeremialle **13** "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Minä teen tuli tämä Herran sana: **24** "Etkö ole huomannut, mitä teidän isäinne kanssa liiton silloin, kun minä vein tämä kansa puhuu sanoen: 'Ne kaksi sukukuntaa, jotka heidät pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä, sanoen: Herra valitsi, hän on hyljänyt?' Ja he halveksivat minun **14** Seitsemän vuoden kuluttua päästääkää veljenne, kansaani, niinkuin se ei enää olisikaan kansa heidän heiltaan sinua kuusi vuotta, se päästää luotasi vapaaksi. Mutta päävin ja yön kanssa olematon, jos en ole säätänyt teidän isäinne eivät kuulleet minua, eivät korvaansa taivaan ja maan lakeja, **26** niin minä myös hylkääni kallistaneet. **15** Vaan nyt te olette kääntyneet ja tehneet Jaakobin ja palvelijani Daavidin jälkeläiset, niin etten ota teon, joka on oikea minun silmissäni, julistaessanne hänen jälkeläisistänsä hallitsijoita Aabrahamin, lisakin vapautuksen kokin lähimäisellensä, ja olette tehneet ja Jaakobin jälkeläisille. Sillä minä käännän heidän liiton minun kasvojeni edessä temppelissä, joka on kohtalonsa ja armahdan heitä."

34 Sana, joka tuli Jeremialle Herralta, kun Nebukadnessar, Baabelin kuningas, ja koko hänen sotajoukkonsa ja kaikki hänen valtansa alaisen maan valtakunnat ja kaikki kansat sotivat Jerusalemia ja kaikkia sen alaisia kaupunkeja vastaan; se kuului näin: **2** "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Mene ja sano Sidkialle, Juudan kuninkaalle, sano hänelle: Nämä sanoo Herra: Katso, minä annan tämän kaupungin Baabelin kuninkaan käsisi, ja hän poltaa sen tulella. **3** Ja sinä et pääse hänen käsistään, vaan sinut otetaan kiinni ja annetaan hänen käsisiinsä, ja sinun täytyy nähdä Baabelin kuningas silmästä silmään, ja hän puhuu sinun kanssasi suusta suuhun, ja sinä joudut Baabeliin. **4** Mutta kuule Herran sana, Sidkia, Juudan kuningas: Nämä sanoo Herra sinusta: Sinä et ole kuoleva miekkaan. **5** Sinä saat kuolla rauhassa; ja niinkuin sinun isillesi,

kääntyneet pois ja hävisseet minun nimeni: olette ottaneet takaisin jokainen orjansa ja orjattarena, jotka olitte päästääneet vapaaksi omiin valtoihinsa, ja olette pakottaneet heidät olemaan orjinanne ja orjattarinanne. **17** Sentähden näin sanoo Herra: Te ette kuulleet minua ettekä julistaneetkaan vapautusta kokin veljellensä ja lähimäisellensä; katso, minä julistan teille vapautuksen, sanoo Herra: menon miekkaan, ruttoon ja nälkään. Ja minä teen teidät kauhistukseksi kaikille valtakunnille maan päällä. **18** Ja minä annan ne miehet, jotka ovat rikkoneet minun liittoni, jotka eivät ole pitäneet sen liiton sanoja, jonka he tekivät minun edessäni halkaisten kahta uhrivasikan ja käyden sen puolikkaiden välitse, nämä miehet- **19** Juudan ruhtinaat ja Jerusalemin ruhtinaat, hoviherrat ja papit sekä kaiken maan kansan, jotka kävivät vasikan puolikkaiden välitse- **20** ne minä annan heidän vihollistensa käsii, niiden käsii, jotka

etsivät heidän henkeänsä; ja heidän ruumiinsa joutuvat profeetat, varhaisesta alkaen, sanoen: Kääntykää kukaan taivaan lintujen ja maan eläinten ruuaksi. **21** Ja Sidkian, pahalta tieltänne ja parantakaa tekonne, älkää seuratko Juudan kuninkaan, ja hänen ruhtinaansa minä annan muita jumalia älkääkää niitä palvelko, niin te saatte heidän vihollistensa käsii, niiden käsii, jotka etsivät asua siinä maassa, jonka minä olen antanut teille ja heidän henkeänsä, Baabelin kuninkaan sotajoukon käsii, joka on lähtenyt pois teidän kimpustanne. **22** ette ole kuulleet minua. **16** Joonadabin, Reekabin Katso, minä käsken heitä, sanoo Herra, ja palautan pojat, jälkeläiset ovat siis pitääneet voimassa isänsä heidät tämän kaupungin kimppuun, ja he sotivat sitä käsikyn, jonka hän heille antoi, mutta tämä kansa ei vastaan, valloittavat sen ja polttavat sen tulella; ja ole kuullut minua. **17** Sentähden, näin sanoo Herra, Juudan kaupungit minä teen autioksi, asujattomiksi."

35 Sana, joka tuli Jeremialle Herralta Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, päävinä; se kuului: **2** "Mene reekabilaisen tykö ja puhuttele heitä ja vie heidät Herran temppeliin, yhteen sen kammioista, ja anna heille viiniä juoda". **3** Ja minä otin Jaasanjan, joka oli Jeremian, Habassinkjan pojan, poika, sekä hänen veljensä ja kaikki hänen poikansa ja kaikki reekabilaiset **4** ja vein heidät Herran temppeliin, Jumalan miehen Haananin, Jigdaljan pojan, poikien kammioon, joka on päämiesten kammion vieressä, ovenvartija Maasejan, Sallumin pojan, kammion yläpuolella. **5** Ja minä asetin reekabilaisen eteen täysiä viiniruukkuja ynnä maljoja ja sanoin heille: "Juokaa viiniä". **6** Mutta he vastasivat: "Me emme juo viiniä; sillä meidän isämme Joonadab, Reekabin poika, on antanut meille tämän käskeyn: Älkää, te ja teidän lapsenne, ikinä viiniä juoko; **7** Älkää rakentako taloja älkääkää kylväkö siementä; älkää istuttako viinitarhoja, älköönkä niitä teillä olko, vaan asukaa teltoissa kaikkina elämänne päävinä, että kauan eläisitte siinä maassa, jossa te olette muukalaisina. **8** Ja me olemme kuuliaiset isällemme Joonadabille, Reekabin pojalle, kaikessa, mitä hän on käskenyt meidän tehdä, niin että emme koskaan juo viiniä elämämme päävinä, emme me eivätkä vaimomme, eivät poikamme eivätkä tyttäremme, **9** emmekä rakenna taloja asuaksemme, eikä meillä ole viinitarhoja, ei peltoa eikä kylvöä. **10** Vaan me asumme teltoissa ja olemme kuuliaiset ja teemme kaiken, mitä isämme Joonadab on käskenyt meidän tehdä. **11** Mutta kun Nebukadressar, Baabelin kuningas, hyökkäsi maahan, niin me sanoimme: 'Tulkaa, menkäämme Jerusalemiin kaldealaisen sotajoukkoja ja aramilaisten sotajoukkoja pakoon', ja me asetuimme Jerusalemiin." **12** Ja Jeremialle tuli tämä Herran sana: **13** "Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Mene ja sano Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille: Ettekö ota kuritusta varteen ja kuule minun sanojani? sano Herra. **14** Joonadabin, Reekabin pojan, sanat, joilla hän kielsi poikiansa juomasta viiniä, pidetään voimassa, ja niin he eivät ole juoneet tähän päivään asti, sillä he ovat kuuliaiset isänsä käsikylle. Mutta minä olen puhunut teille varhaisesta alkaen, ja te ette ole kuulleet minua. **15** Ja minä olen lähettänyt teidän tykönne kaikki palvelijani,

profeetat, varhaisesta alkaen, sanoen: Kääntykää kukaan muita jumalia älkääkää niitä palvelko, niin te saatte asua siinä maassa, jonka minä olen antanut teille ja teidän isillenne; mutta te ette ole kallistaneet korvaanne, ette ole kuulleet minua. **16** Joonadabin, Reekabin pojat, jälkeläiset ovat siis pitääneet voimassa isänsä käsikyn, jonka hän heille antoi, mutta tämä kansa ei ole kuullut minua. **17** Sentähden, näin sanoo Herra, Jumala Sebaot, Israelin Jumala: Kats, minä annan tulla Juudalle ja kaikille Jerusalemin asukkaille kaiken sen onnettomuuden, jolla minä olen heitä uhannut, koska he eivät kuulleet, kun minä heille puhuin, eivät vastanneet, kun minä heitä kutsuin." **18** Ja reekabilaisille sanoi Jeremia: "Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Koska te olette olleet kuuliaiset isänne Joonadabin käsikylle ja noudattaneet kaikkia hänen käskeynsä ja tehneet kaiken, mitä hän käskee teidän tehdä, **19** sentähden, näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Joonadabin, Reekabin pojan, suvussa on aina oleva mies, joka seisoo minun kasvojeni edessä".

36 Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä hallitusvuotena tuli tämä sana Jeremialle Herralta; se kuului: **2** "Ota kirjakääri ja kirjoita siihen kaikki ne sanat, jotka minä olen puhunut sinulle Israelista ja Juudasta ja kaikista pakanakansoista siitä päivästä asti, jolloin minä aloin sinulle puhua, Joosian päivistä, aina tähän päivään saakka. **3** Ehkäpä Juudan heimo, kultuaan kaiken sen onnettomuuden, jonka minä aion heille tuottaa, käänty, kukaan pahalta tieltään, ja niin minä annan anteeksi heidän pahat tekonsa ja syntinsä." **4** Silloin Jeremia kutsui Baarukin, Neerian pojan, ja Baaruk kirjoitti kirjakääriön Jeremian suusta kaikki ne sanat, jotka Herra oli hänen puhunut. **5** Sitten Jeremia käskee Baarukia sanoen: "Minä olen estetty, en voi mennä Herran temppeliin. **6** Mene sinä ja lue kirjakäärostä, jonka olet kirjoittanut suoraan minun suustani, Herran sanat kansan kuullen Herran temppelissä paastopäivänä; myösken koko Juudan kuullen, kaikkien, jotka tulevat kaupungeistansa, on sinun ne luettava. **7** Ehkäpä he rukouksessa lankeavat alas Herran eteen ja kääntyvät kukaan pahalta tieltään. Sillä suuri on viha ja kiivastus, jolla Herra on uhannut tätä kansaa." **8** Ja Baaruk, Neerian poika, teki kaikki, niinkuin profeetta Jeremia oli käskenyt hänen tehdä, ja luki kirjasta Herran sanat Herran temppelissä. **9** Mutta Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, viidentenä hallitusvuotena, yhdeksännessä kuussa, oli kaikki Jerusalemin kansa ja kaikki se kansa, joka oli tullut Juudan kaupungeista Jerusalemiin, kutsuttu pitämään paastoa Herran edessä. **10** Silloin Baaruk luki kirjasta Jeremian sanat Herran temppelissä, kirjuri Gemarjan, Saafanin pojan, kammiossa, ylemmässä esipihassa,

Herran temppelin uuden portin ovella, kaiken kansan tämän kirjakääön sanoen: 'Miksi olet kirjoittanut siihen kuullen. 11 Kun Miika, Gemarjan, Saafanin pojan, poika, näin: Baabelin kuningas on tuleva ja hävittävä tämän oli kuullut kaikki Herran sanat kirjasta, 12 niin hän meni maan ja lopettava siitä ihmiset ja eläimet?' 30 Sentähden alas kuninkaan linnaan, kirjurin kammioon, ja katso, sanoo Herra Juudan kuninkaasta Joojakimista näin: siellä istuvat kaikki päämiehet: kirjuri Elisama ja Delaja, Hänenellä ei ole oleva jälkeläistä, joka istuisi Daavidin Semajan poika, ja Elnatun, Akborin poika, ja Gemarja, valtaistuimella; ja hänen ruumiinsa viskataan pois, Saafanin poika, ja Sidkia, Hananjan poika, ja kaikki virumaan päivän helteessä ja yön kylmässä. 31 Ja muut päämiehet. 13 Heille Miika ilmoitti kaikki sanat, minä rankaisen häntä ja hänen jälkeläisiänsä ja hänen jotka hän oli kuullut Baarukin lukevan kirjasta kansan palvelijoitansa heidän pahojen tekojensa tähden. Ja kuullen. 14 Silloin kaikki päämiehet lähtettivät Baarukin minä annan tulla heille ja Jerusalemin asukkaille ja tykö Jehudin, joka oli Netanjan poika, joka Selemjan Juudan miehille kaiken sen onnettomuuden, jolla minä poika, joka Kuusin poika, ja käskivät sanoa: "Ota käteesi olen heitä uhannut, vaikka he eivät ole kuulleet." 32 kirjakääör, josta luit kansan kuullen, ja tule täenne". Ja Sitten Jeremia otti toisen kirjakääön ja antoi sen Baaruk, Neerian poika, otti kirjakääön käteensä ja meni kirjuri Baarukille, Neerian pojalle; ja tämä kirjoitti siihen heidän tykönsä. 15 Ja he sanoivat hännelle: "Istu ja lue Jeremian suusta kaikki sen kirjan sanat, jonka Juudan meidän kuultemme", ja Baaruk luki heidän kuultensa. kuningas Joojakim oli tulessa polttanut. Ja niihin lisättiin 16 Mutta kun he olivat kuulleet kaikki sanat, katsoivat he vielä paljon samankaltaisia sanoja.

toisiinsa peljästyneinä ja sanoivat Baarukille: "Meidän täytyy ilmoittaa kuninkaalle kaikki nämä sanat". 17 Ja he kysyivät Baarukilta sanoen: "Ilmoita meille, kuinka sinä kirjoitit kaikki nämä sanat hänen suustansa". 18 Baaruk vastasi heille: "Hän saneli minulle suustansa kaikki nämä sanat, ja minä kirjoitin ne musteella kirjaan". 19 Silloin päämiehet sanoivat Baarukille: "Mene ja piloudu, sinä ja Jeremia, älköönkä kukaan saako tietää, missä te olette". 20 Niin he menivät kuninkaan tykö esipihaan, mutta kirjakääörin he jättivät talteen kirjuri Elisaman kammioon. Ja he ilmoittivat kuninkaalle kaikki. 21 Silloin kuningas lähti Jehudin hakemaan kirjakääörö, ja hän haki sen kirjuri Elisaman kammiosta. Sitten Jehudi luki sen kuninkaan kuullen ja kaikkien päämiesten kuullen, jotka seisoivat kuninkaan edessä. 22 Mutta kuningas istui talvihuoneessa-oli yhdeksäs kuukausi-ja hänen edessään oli palamassa hilipannu. 23 Ja aina kun Jehudi oli lukenuut kolme tai neljä palstaa, leikkasi kuningas ne pois kirjurinveitsellä ja viskasi tuleen, joka oli hilipannussa, kunnes koko kirjakääör oli palanut loppuun tulessa, joka oli hilipannussa. 24 Mutta ei kuningas eikä kukaan hänen palvelijoistaan, jotka kuulivat kaikki nämä sanat, peljästyntä eikä reväissyt vaatteitansa. 25 Ja vaikka Elhatan ja Delaja ja Gemarja pyysivät hartaasti kuningasta, ettei hän polttaisi kirjakääörä, ei hän heitä kuullut. 26 Ja kuningas käski Jerahmeelin, kuninkaan pojan, ja Serajan, Asrielin pojan, ja Selemjan, Abdeelin pojan, ottaa kiinni kirjuri Baarukin ja profeetta Jeremian; mutta Herra kätki heidät. 27 Mutta sen jälkeen kuin kuningas oli polttanut kirjakääörön ynnä sanat, jotka Baaruk oli kirjoittanut Jeremian suusta, tuli Jeremialle tämä Herran sana: 28 "Ota taas itsellesi toinen kirjakääör ja kirjoita siihen kaikki entiset sanat, jotka olivat edellisessäkin kirjakäärôssä, jonka Juudan kuningas Joojakim poltti. 29 Ja sano Juudan kuninkaasta Joojakimista: Nämä sano Herra: Sinä olet polttanut

37 Ja Sidkia, Joonian poika, tuli kuninkaaksi Konjan, Joojakimin pojan, sijaan; sillä Nebukadressar, Baabelin kuningas, asetti hänet kuninkaaksi Juudan maahan. 2 Mutta ei hän eivätkä hänen palvelijansa eikä maan kansa totteleet Herran sanoja, jotka hän puhui profeetta Jeremian kautta. 3 Ja kuningas Sidkia lähti Juukalin, Selemjan pojant, ja pappi Sefanjan, Maasejan pojan, profeetta Jeremian tykö ja käski sanoa: "Rukoile meidän puolestamme Herraa, meidän Jumalaamme". 4 Silloin vielä Jeremia sai tulla ja mennä kansan keskellä, sillä häntä ei oltu pantu vankeuteen. 5 Mutta faraon sotajoukko oli lähtenyt liikkeelle Egyptistä; ja kun kaldealaiset, jotka piirittivät Jerusalemia, kuulivat siitä sanoman, lähtivät he pois Jerusalemin kimpusta. 6 Silloin tuli profeetta Jeremialle tämä Herran sana: 7 "Nämä sano Herra, Israelin Jumala: Sanokaa näin Juudan kuninkaalle, joka on lähtetänyt teidät minun tyköni kysymään minutla neuvoa: Katso, faraon sotajoukko, joka on lähtenyt teidän avuksenne, on palaava takaisin maahansa Egyptiin. 8 Sitten kaldealaiset tulevat takaisin ja sotivat täitä kaupunkia vastaan, valloitavat sen ja polttavat tulella. 9 Nämä sano Herra: Älkää pettäkö itseänne sanoen: 'Kaldealaiset lähtevät pois meidän kimpustamme'. Sillä he eivät lähde. 10 Ja vaikka te voittaisitte koko kaldealaisen sotajoukon, joka sotii teitä vastaan, niin ettei heistä jäisi jäljelle kuin muutamia haavoitettuja miehiä, niin nämä nousisivat pystyn, kokin teltassansa, ja tulella poltaisivat tämän kaupungin." 11 Mutta kun kaldealaisen sotajoukko faraon sotajoukon tähden oli lähtenyt pois Jerusalemia piirittämästä, 12 rytti Jeremia lähteä Jerusalemistä mennäkseen Benjaminin maahan ottamaan perintömaan jaossa osansa siellä, kansan keskuudessa. 13 Mutta kun hän oli tullut Benjaminin portille, niin siinä oleva vartionpäälliikkö, jonka nimi oli Jirria, Selemjan, Hananjan pojan, poika,

otti kiinni profeetta Jeremian sanoen: "Sinä aiot karata hänet kaivoon, kuolemaan nälkään siihen paikkaansa." kaldealaisen puolle". **14** Jeremia vastasi: "Se on Sillä kaupungissa ei ollut enää leipää. **10** Silloin kuningas valhe! Minä en aio karata kaldealaisen puolle." kaksi etiopialaista Ebed-Melekiä sanoen: "Ota mukaasi Mutta Jiria ei kuunnellut häntä, vaan otti Jeremian täältä kolmekymmentä miestä ja nosti profeetta Jeremia kiinni ja vei hänet päämiesten tykö. **15** Ja ruhtinaat kaivosta, ennenkuin hän kuolee". **11** Ja Ebed-Melek vihastuivat Jeremiaan ja löivät häntä ja paniivat hänet otti miehet mukaansa ja meni kuninkaan linnaan, vankeuteen kirjuri Joonatanin taloon, sillä sen he olivat aarrekammion alla olevaan paikkaan, ja otti sieltä laittaneet vankilaksi. **16** Niin Jeremia joutui vankiluolaan rikkinaisiä ja kuluneita vaateriepuja ja laski ne köysillä ja holveihin, ja Jeremia jäi sinne kauaksi aikaa. **17** Sitten Jeremialle kaivoon. **12** Sitten etiopialainen Ebed-Melek kuningas Sidkia lähetti hakemaan hänet, ja kuningas sanoi Jeremialle: "Pane nämä rikkinaiset ja kuluneet kysy häneltä salaa linnassansa ja sanoi: 'Onko sanaa vaaterievut kainaloihisi köytten alle', ja Jeremia teki niin. Herralta?" Jeremia vastasi: "On". Ja hän sanoi: "Sinut **13** Sitten he vetivät Jeremian köysillä ylös ja nostivat annetaan Baabelin kuninkaan käsiin". **18** Ja Jeremia hänet kaivosta. Ja Jeremia jäi vankilan pihaan. **14** Mutta sanoi kuningas Sidkialle: "Mitä minä olen rikkonut sinua kuningas Sidkia lähetti hakemaan profeetta Jeremian ja sinun palvelijoitasi vastaan ja tätä kansaa vastaan, tykönsä Herran temppelin kolmanteen sisääntäytävään. koska te olette panneet minut vankeuteen? **19** Ja Ja kuningas sanoi Jeremialle: "Minä kysyn sinulta missä ovat teidän profeettanne, jotka ennustivat teille jotakin; älä salaa minutta mitään". **15** Mutta Jeremia sanoen: 'Ei tule Baabelin kuningas teidän kimppuunne vastasi Sidkialle: "Jos minä sinulle jotakin ilmoitan, niin eikä tämän maan kimppuun?' **20** Ja kuule nyt, herrani, et kuningas, salli minun rukoukseni langeta sinun eteesi äläkä lähetä minua takaisin kirjuri Joonatanin taloon, etten kuolisi siellä." **21** Silloin kuningas Sidkia kaksi säälyttää Jeremiaa vankilan pihaassa, ja hänenne annettiin leipäkakku päivässä Leipurienkadulta, kunnes kaikki leipä oli kaupungista loppunut. Ja Jeremia jäi vankilan pihaan.

38 Mutta Sefatja, Mattanin poika, ja Gedalja, Pashurin poika, ja Juukal, Selemjan poika, ja Pashur, Malkian poika, kuulivat ne sanat, jotka Jeremia puhui kaikelle kansalle sanoen: **2** "Näin sanoo Herra: Joka jää tähän kaupunkiin, se kuolee miekkaan, nälkään ja ruttoon; mutta joka menee kaldealaisen luo, se saa elää, pitää henkensä saaliinansa ja jää eloona. **3** Näin sanoo Herra: Tämä kaupunki annetaan Baabelin kuninkaan sotajoukon käsiin, ja hän valloittaa sen." **4** Silloin päämiehet sanoivat kuninkaalle: "Tämä mies on kuolemalla rangaistava, sillä hän herpaisee niiden sotamiesten kädet, jotka ovat jäljellä tässä kaupungissa, ja kaiken kansan kädet, kun hän heille puhuu tällaisia sanoja. Sillä ei tämä mies etsi tämän kansan menestystä, vaan onnettamuutta." **5** Kuningas Sidkia vastasi: "Katso, hän on teidän käissäänne. Sillä eihän kuningas voi mitään teitä vastaan." **6** Silloin he ottivat Jeremian ja heittivät hänet Malkian, kuninkaan pojан, kaivoon, joka oli vankilan pihaassa; he laskivat Jeremian köysillä alas. Mutta kaivossa ei ollut vettä, vaan liejua, ja Jeremia vajosi liejuun. **7** Mutta etiopialainen Ebed-Melek, hoviherra, joka oli kuninkaan linnassa, kuuli, että he olivat panneet Jeremian kaivoon; mutta kuningas istui Benjaminin portissa. **8** Niin Ebed-Melek meni kuninkaan linnasta ja puhutteli kuningasta sanoen: **9** "Herrani, kuningas! Nuo miehet ovat pahoin tehneet kaikkessa, mitä ovat tehneet profeetta Jeremialle: he ovat heittäneet

tykö, niin sinun henkesi säilyy, eikä tätä kaupunkia tulella polteta, ja sinä ja sinun huoneesi saatte elää. **18** Mutta jos sinä et mene Baabelin kuninkaan päämiesten tykö, niin tämä kaupunki annetaan kaldealaisen käsiin, ja he polttavat sen tulella, etkä sinäkään pelastu heidän käsistänsä." **19** Silloin kuningas Sidkia sanoi Jeremialle: "Minä pelkääni niitä juutalaisia, jotka ovat menneet kaldealaisen puolelle, pelkäään, että minut jätetään heidän käsinsä ja he pitävät minua pilkkanansa". **20** Mutta Jeremia sanoi: "Ei jätetä. Kuule vain Herran äänä, kuule, mitä minä sinulle puhun, niin sinun käy hyvin, ja sinun henkesi säilyy. **21** Mutta jos sinä et tahdo mennä, niin tämä on se sana, jonka Herra on minulle näyttänyt: **22** Katso, kaikki naiset, jotka ovat jäljellä Juudan kuninkaan linnassa, viedään Baabelin kuninkaan päämiesten luokse, ja katso, he sanovat: 'Sinun ystäväsi ovat sinut viekoitelleet ja saaneet sinut valtaansa; sinun jalkasi vajosivat liejuun-he vetätyivät pois'. **23** Ja kaikki sinun vaimosi ja lapsesi viedään kaldealaisen luokse, etkä sinä pelastu näiden käsistä, vaan Baabelin kuninkaan käsi tarttuu sinuun, ja sinä saatat tämän kaupungin tulella polttettavaksi." **24** Silloin Sidkia sanoi Jeremialle: "Alkön kukaan saako tietää tästä puhelusta, muutoin sinä kuolest. **25** Mutta jos päämiehet kuulevat, että minä olen puhunut sinun kanssasi, ja tulevat sinun luoksesi ja sanovat sinulle: 'Ilmoita meille, mitä olet puhunut kuninkaalle ja mitä kuningas on puhunut sinulle-

älä salaa sitä meiltä, muutoin me surmaamme sinut' keskuuteen. **15** Jeremialle oli tullut tämä Herran sana - **26** niin sano heille: 'Minä annoin rukoukseni langeta hänen ollessaan suljettuna vankilan pihaan: **16** "Mene kuninkaan eteen, ettei hän lähetäisi minua takaisin ja sano etiopialaiselle Ebed-Melekille näin: Nämä sanoo Joonatanin taloon, kuolemaan sinne!"' **27** Ja kaikki Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä toteutan ruhtinaat tulivat Jeremian tykö ja kysyivät häneltä, ja hän sanani tälle kaupungille onnettomuudeksi eikä onneksi; ilmoitti heille kaiken, mitä kuningas oli käskenyt hänen ja tämä tapahtuu sinun edessäsi sinä päivänä. **17** Mutta ilmoittaa. Niin he jättivät hänet rauhaan, sillä asiasta ei oltu mitään kuultu. **28** Ja Jeremia jäi olemaan vankilan pihassa siihen päivään asti, jona Jerusalem valloitettiin.

39 Kun Jerusalem oli valloitettu-sillä Juudan kuninkaan Sidkian yhdeksäntä hallitusvuotena,

kymmenennessä kuussa, oli Nebukadressar, Baabelin kuningas, kaikkine sotajoukoineen hyökänyt Jerusalemin kimppuun ja saartanut sen, **2** ja Sidkian yhdentenätoista hallitusvuotena, neljännessä kuussa, kuukauden yhdeksäntä päivänä, oli kaupunki vallattu **3** -niin kaikki Baabelin kuninkaan päämiehet tulivat ja asettuivat Keskiporttiin: Neergal-Sareser, Samgar-

Nebo, Sarsekim, ylimmäinen hoviherra, Neergal-Sareser, ylimmäinen tietäjä, ja kaikki muut Baabelin kuninkaan päämiehet. **4** Kun Sidkia, Juudan kuningas, ja kaikki solilaat näkivät heidät, niin he pakenivat ja lähtivät yöllä kaupungista kuninkaan puutarhaa kohti molempain muurien välisestä portista, ja hän lähti Aromaahan pään.

5 Mutta kaldealaiset sotajoukko ajoit heitä takaa, ja he saavuttivat Sidkian Jerikon aroilla. Ja he ottivat hänet kiinni ja veivät hänet Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, eteen Riblaan, joka on Hamatin maassa, ja

kytketti hänet vaskikahleisiin viedäkseen hänet Baabeliin. **8** Kuninkaan linnan ja kansan talot kaldealaiset polttivat tulella, ja Jerusalemin muurit he repivät maahan. **9** Ja loput kansasta, jotka olivat jäljellä kaupungissa, olivat menneet hänen puolellensa- loput kansasta, jotka olivat jäljellä-vei Nebusaradan, henkivartijain päälikkö, ja Jeremiasta tämän kaskyn: 'Ota hänet ja pidä hänestä mitään, ja antoi heille sinä päivänä viinitarhoja ja peltoja. **11** Ja Nebukadressar, Baabelin kuningas, oli antanut Nebusaradanille, henkivartijain päälikölle,

ja kaikki muut Baabelin kuninkaan ylimmäiset

-nämä lähettivät noutamaan Jeremian vankilan pihasta

ja antoivat hänet Gedaljalle, Saafanin pojant Ahikamin pojaksi, ja

niin hän itse sinulle sanoo". **12** Silloin lähettiltävät

henkivartijain päälikkö, Nebusasban, Gedalja, Saafanin pojant Ahikamin pojaksi, vannoi heille

ylimmäinen hoviherra, Neergal-Sareser, ylimmäinen ja heidän miehilleen sanoen: 'Älkää peljätkö palvella

tietäjä, ja kaikki muut Baabelin kuninkaan ylimmäiset

kaldealaisia; asukaa maassa ja palvelkaa Baabelin

maakatilaisen pojaksi, he ja heidän miehensä. **9** Ja

Nebusaradan, henkivartijain päälikkö, Nebusasban, Gedalja, Saafanin pojant Ahikamin pojaksi, vannoi heille

ylimmäinen hoviherra, Neergal-Sareser, ylimmäinen ja heidän miehilleen sanoen: 'Älkää peljätkö palvella

tietäjä, ja kaikki muut Baabelin kuninkaan ylimmäiset

kaldealaisia; asukaa maassa ja palvelkaa Baabelin

maakatilaisen pojaksi, he ja heidän miehensä. **10** Katso, minä itse

ja antoivat hänet Gedaljalle, Saafanin pojant Ahikamin asun Mispassa palvellakseni niitä kaldealaisia, jotka

pojalle, että tämä veisi hänet kotiin, ja niin hän jää kansan tulevat meidän luoksemme; mutta te kootkaa viiniä

ja hedelmiä ja öljyä ja pankaa astioihinne ja asukaa heitä heidän veljensä joukkoon. 9 Ja kaivo, johon kaupungeissanne, jotka olette ottaneet haltuunne." 11 Ismael heitti kaikkien niiden miesten ruumiit, jotka hän Ja kaikki nekin juutalaiset, jotka olivat Mooabissa ja oli lyönyt kuoliaaksi, samoin kuin Gedaljan, oli se, jonka ammonilaisten keskuudessa ja Edomissa sekä kaikissa kuningas Aasa oli teettänyt Baesan, Israelin kuninkaan, muissa maissa, saivat kuulla, että Baabelin kuningas hyökkäyksen varalta; sen täytyi nyt Ismael, Netanjan oli jättänyt Juudaan jäännöksen ja asettanut näille poika, murhatuilla. 10 Sitten Ismael otti vangeiksi käskynhaltijaksi Gedaljan, joka oli Saafanin pojantähteet, mitä Mispassa oli, kuninkaan Ahikamin poika. 11 Ja niin kaikki juutalaiset palasivat tyttären ja kaiken Mispaan jäljelle jääneen kansan, jonka takaisin kaikista paikoista, joihin heitää oli karkoitettu, käskynhaltijaksi Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, ja tulivat Juudan maahan Mispaan, Gedaljan tykö, oli asettanut Gedaljan, Ahikamin pojantähti Ismael, ja he korjasivat viiniä ja hedelmiä ylen runsaasti. 12 Netanjan poika, otti vangeiksi ja lähti kulkemaan pois Mutta Joohan, Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen ammonilaisten luo. 13 Mutta kun Joohanan, Kaareahin päällikköt, jotka olivat maaseudulla, tulivat Gedaljan poika, ja kaikki sotaväen päällikköt, jotka olivat hänen tykö Mispaan 14 ja sanoivat häntä: "Tiedätkö, etttä kanssaan, saivat kuulla kaiken sen pahan, minkä ammonilaisten kuningas Baalis on lähettänyt Ismaelin, Ismael, Netanjan poika, oli tehnyt, 15 niin he ottivat Netanjan pojan, lyömään sinut kuoliaaksi?" Mutta kaikki miehensä ja lähtivät taistelemaan Ismaelia, Gedalja, Ahikamin poika, ei uskonut heitää. 16 Silloin Netanjan poikaa, vastaan; ja he tapasivat hänet suuren Joohanan, Kaareahin poika, sanoi Gedaljalle Mispassa salaa näin: "Minäpä menen ja lyön kuoliaaksi Ismaelin, kaikki kansa, joka oli Ismaelin mukana, näki Joohaninan, Netanjan pojan, kenenkään tietämättä! Miksi hän saa Kaareahin pojan, ja kaikki sotaväen päällikköt, jotka olivat hänen kanssaan, niin he ihastuivat; 14 ja kaikki lyödä sinut kuoliaaksi, niin etttä kaikki juutalaiset, jotka ovat kokoontuneet sinun luoksesi, hajaantuvat ja Juudan kansa, jonka Ismael oli ottanut vangiksi Misposta, jäännös hukkuu?" 17 Mutta Gedalja, Ahikamin poika, vastasi Joohananiille, Kaareahin pojalle: "Älä tee sitä, sillä sinä puhut valhetta Ismaelistä".

41 Mutta seitsemänessä kuussa Ismael, Elisaman pojantähti Netanjan poika, joka oli kuninkaallista sukua ja kuninkaan ylimmäisiä, tuli Gedaljan, Ahikamin pojan, tykö Mispaan, mukanaan kymmenen miestä. Siellä Mispassa he sitten aterioivat yhdessä. 2 Silloin nousi Ismael, Netanjan poika, ynnä ne kymmenen miestä, jotka olivat hänen kanssaan, ja he löivät miekalla kuoliaaksi Gedaljan, joka oli Saafanin pojantähti Ahikamin poika. Niin Ismael surmasi hänet, jonka Baabelin kuningas oli asettanut käskynhaltijaksi maahan. 3 Myöskin kaikki juutalaiset, jotka olivat Gedaljan luona Mispassa, sekä kaldealaiset, jotka sieltä tavattiin, sotamiehet, Ismael lõi kuoliaaksi. 4 Toisena päivänä, sen jälkeen kuin hän oli surmannut Gedaljan, kun ei kukaan sitä vielä tiedänyt, 5 tuli Sikemistä, Siilosta ja Samariasta kahdeksankymmentä miestä, parta ajettuna, vaatteet revittinä ja iho viileskeltyvä, ja heillä oli käsissään ruokauhreja ja suitsustusta, vietäväksi Herran temppeliin. 6 Ja Ismael, Netanjan poika, meni Mispastan heitää vastaan, lakkamaattia itkien käydessänsä. Ja kun hän kohtasi heidät, sanoi hän heille: "Tulkaa Gedaljan, Ahikamin pojantähti". 7 Mutta kun he olivat tulleet keskelle kaupunkia, teurastivat heidät Ismael, Netanjan poika, ja ne miehet, jotka olivat hänen kanssaan, ja heittivät heidät kaivoon. 8 Mutta heidän joukossaan oli kymmenen miestä, jotka sanoivat Ismaelille: "Alä surmaa meitä, sillä meillä on kedolla kätkössä nisuja, ohria, öljyä ja hunajaa". Niin hän herkesi eikä surmannut

heitä heidän veljensä joukkoon. 9 Ja kaivo, johon kaupungeissanne, jotka olette ottaneet haltuunne." 11 Ismael heitti kaikkien niiden miesten ruumiit, jotka hän Ja kaikki nekin juutalaiset, jotka olivat Mooabissa ja oli lyönyt kuoliaaksi, samoin kuin Gedaljan, oli se, jonka ammonilaisten keskuudessa ja Edomissa sekä kaikissa kuningas Aasa oli teettänyt Baesan, Israelin kuninkaan, muissa maissa, saivat kuulla, että Baabelin kuningas hyökkäyksen varalta; sen täytyi nyt Ismael, Netanjan oli jättänyt Juudaan jäännöksen ja asettanut näille poika, murhatuilla. 10 Sitten Ismael otti vangeiksi käskynhaltijaksi Gedaljan, joka oli Saafanin pojantähteet, mitä Mispassa oli, kuninkaan Ahikamin poika. 11 Ja niin kaikki juutalaiset palasivat tyttären ja kaiken Mispaan jäljelle jääneen kansan, jonka takaisin kaikista paikoista, joihin heitää oli karkoitettu, käskynhaltijaksi Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, ja tulivat Juudan maahan Mispaan, Gedaljan tykö, oli asettanut Gedaljan, Ahikamin pojantähti Ismael, ja he korjasivat viiniä ja hedelmiä ylen runsaasti. 12 Netanjan poika, otti vangeiksi ja lähti kulkemaan pois Mutta Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen ammonilaisten luo. 13 Mutta kun Joohanan, Kaareahin päällikköt, jotka olivat maaseudulla, tulivat Gedaljan poika, ja kaikki sotaväen päällikköt, jotka olivat hänen tykö Mispaan 14 ja sanoivat häntä: "Tiedätkö, etttä kanssaan, saivat kuulla kaiken sen pahan, minkä ammonilaisten kuningas Baalis on lähettänyt Ismaelin, Ismael, Netanjan poika, oli tehnyt, 15 niin he ottivat Netanjan pojan, lyömään sinut kuoliaaksi?" Mutta kaikki miehensä ja lähtivät taistelemaan Ismaelia, Gedalja, Ahikamin poika, ei uskonut heitää. 16 Silloin Netanjan poikaa, vastaan; ja he tapasivat hänet suuren Joohanan, Kaareahin poika, sanoi Gedaljalle Mispassa vesilammikon luona, joka on Gibeonissa. 17 Mutta kun salaa näin: "Minäpä menen ja lyön kuoliaaksi Ismaelin, kaikki kansa, joka oli Ismaelin mukana, näki Joohaninan, Netanjan pojan, kenenkään tietämättä! Miksi hän saa Kaareahin pojan, ja kaikki sotaväen päällikköt, jotka olivat hänen kanssaan, niin he ihastuivat; 18 ja kaikki lyödä sinut kuoliaaksi, niin etttä kaikki juutalaiset, jotka ovat kokoontuneet sinun luoksesi, hajaantuvat ja Juudan jäännös hukkuu?" 19 Mutta Gedalja, Ahikamin poika, vastasi Joohananiille, Kaareahin pojalle: "Älä tee sitä, sillä sinä puhut valhetta Ismaelistä".

42 Silloin astuivat esiin kaikki sotaväen päällikköt ja Joohanan, Kaareahin poika, ja Jesanja, Hoosajan poika, ynnä kaikki kansa, pienimmästä suuriampaan, 2 ja sanoivat profeetta Jeremialle: "Langetkoon rukoiksemme sinun eteresi, ja rukoile puolestamme Herraa, Jumalaasi, kaiken tämän jäännöksen puolesta; sillä suuresta luvusta on meitä jäänyt jäljelle vähän, niinkuin omat silmäsi näkevät meitä olevan. 3 Ja Herra, sinun Jumalasi, ilmoittakoon meille, mitä tietä meidän on kuljettava, ja mitä meidän on tehtävä." 4 Silloin profeetta Jeremia vastasi heille: "Minä kuulen. Katso, minä rukoilen Herraa, teidän Jumalaanne, niinkuin sanotte, ja kaiken sen, mitä Herra teille vastaa, minä ilmoitan teille; en salaa teiltä mitään." 5 Ja he sanoivat Jeremialle: "Olkoon Herra totinen ja luotettava todistaja

meitä vastaan, jollemme tee aivan sen sanan mukaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, lähettää sinut meille johon te haluatte mennä, siellä muukalaisina asumaan. tuomaan. 6 Olkoon se hyvä tahi paha: Herran ääntä, meidän Jumalamme, jonka tykö me sinut lähetämme, me tottelemme, että meidän hyvin kävisi, kun tottelemme Herran, meidän Jumalamme, ääntä." 7 Kymmenen päivän kuluttua tuli Herran sana Jeremialle, 8 ja hän kutsui Joohananin, Kaareahin pojant, ja kaikki sotaväen pääälliköt, jotka olivat tämän kanssa, ynnä kaiken kansan, pienimmästä suurimpaan. 9 Ja hän sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala, jonka tykö te lähetitte minut laskemaan rukouksenne hänen eteensä: 10 Jos te jäätte tähän maahan, niin minä rakennan teidät enkä hajota maahan, istutan teidät enkä revi pois, sillä minä kadun sitä onnettomuutta, jonka olen tuottanut teille. 11 Älkää peljätkö Baabelin kuningasta, jota te nyt pelkäät. Älkää peljätkö häntä, sanoo Herra; sillä minä olen teidän kanssanne, minä autan teitä ja pelastan teidät hänen käsistänsä. 12 Ja minä annan teille armon, niin että hän teitä armahtaa ja antaa teidän palata takaisin maahanne. 13 Mutta jos te sanotte: 'Me emme jää tähän maahan', ettekä tottele Herran, teidän Jumalanne, ääntä, 14 vaan sanotte: 'Ei! Me lähdemme Egyptiin, jossa meidän ei tarvitse nähdä sotaa, ei kuulla pasunan ääntä eikä kärssiä leivän nälkää, ja sinne me jäämme asumaan' - 15 niin kuulkaa siis nyt Herran sana, te Juudan tähheet: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Jos te todella käännytäte kasvonne Egyptiä kohti ja menette sinne asumaan muukalaisina, 16 niin miekka, jota te pelkäät, on saavuttava teidät siellä Egyptin maassa, ja nälkä, joka teitä huolettaa, seuraa kintereillänne Egyptiin, ja sinne te kuollette. 17 Ja kaikki ne miehet, jotka kääntyvät kasvonsa Egyptiä kohti asuakseen siellä muukalaisina, kuolevat miekkaan, nälkään ja ruttoon, eikä ainakaan heistä pääse pakoon eikä pelastu siitä onnettomuudesta, jonka minä annan heille tulla. 18 Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Niinkuin minun vihani ja kiivastukseni on vuodatettu Jerusalemin asukasten ylitse, niin minun kiivastukseni on vuotava teidän ylitsenne, jos te menette Egyptiin, ja te tulette kiroukseksi ja kauhistukseksi, kiroussanaksi ja häväistysekseksi ettekä enää saa nähdä tätä paikkaa. 19 Herra sanoo teille, te Juudan tähheet: Älkää menkö Egyptiin." Se tietäkää, että minä olen tänä päivänä teitä varoitannut. 20 Te eksytiititte itsenne, kun lähetitte minut Herran, teidän Jumalanne, tykö sanoen: "Rukoile puolestamme Herraa, meidän Jumalamme; ja kaikki, mitä Herra, meidän Jumalamme, sanoo, ilmoita meille, niin me teemme sen". 21 Minä olen sen tänä päivänä teille ilmoittanut, mutta te olette tottelemattomat Herran, teidän Jumalanne, äänelle kaikessa, mitä varten hän on lähetänyt minut teidän tyköne. 22 Nyt siis tietäkää, että

te kuollette miekkaan, nälkään ja ruttoon siinä paikassa, 43 Mutta kun Jeremia oli loppuun asti puhunut kaikelle kansalle kaikki Herran, heidän Jumalansa, sanat, jotka Herra, heidän Jumalansa, oli lähetänyt hänet tuomaan heille-kaikki ne sanat, - 2 niin Asarja, Hoosajan poika, ja Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki julkeat miehet sanoivat Jeremialle: "Sinä puhut valhetta; Herra, meidän Jumalamme, ei ole lähetänyt sinua sanomaa: 'Älkää menkö Egyptiin, siellä muukalaisina asumaan'; 3 vaan Baaruk, Neerian poika, kiihoittaa sinua meitä vastaan antaakseen meidät kaldealaisten käsip tapettaviksi tai vietäviksi pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin". 4 Ja Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen pääälliköt ja kaikki kansa olivat tottelemattomat Herran äänelle eivätkä jääneet Juudan maahan, 5 niin Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen pääälliköt ottivat kaikki Juudan tähteet, jotka olivat kaikista kansakunnista, jonne heidät oli karkoitettu, palanneet asumaan Juudan maahan: 6 miehet, naiset ja lapset, kuninkaan tyttäret ja kaiken sen väen, jonka Nebusaradan, henkivartijain pääällikkö, oli jättänyt Gedaljan huostaan, joka oli Saafanin pojan Ahikamin poika, sekä profeetta Jeremian ja Baarukin, Neerian pojan. 7 Ja he menivät Egyptin maahan, sillä he eivät kuuleet Herran ääntä. Ja niin he tulivat Tahpanheeseen. 8 Ja tämä Herran sana tuli Jeremialle Tahpanheessä: 9 "Ota käsisi suuria kiviä ja kätke ne muurilaastiin, tilikivipenkereeseen, joka on faraon linnan oven edustalla Tahpanheessa, juutalaisten miesten nähdien. 10 Ja sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä lähetän hakemaan palvelijani Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, ja asetan hänen valtaistuimensa näiden kiven pälle, jotka minä olen kätkenyt, ja hän on levittävä loistomattonsa niiden yli. 11 Ja hän tulee ja lyö Egyptin maata: joka ruton oma, se ruttoon, joka vankeuden, se vankeuteen, joka miekan, se miekkaan! 12 Ja minä sytytän Egyptin jumalien temppelit tuleen, ja hän polttaa ne ja vie jumalat pois saaliinsa. Ja hän puhdistaa Egyptin maan syöpäläisistä, niinkuin paimen puhdistaa vaatteensa syöpäläisistä, ja lähtee sieltä vammattonna. 13 Ja hän murskaa patsaat Egyptin maan Beet-Semeksestä, ja Egyptin jumalien temppelit hän polttaa tullella."

44 Sana, joka tuli Jeremialle kaikkia niitä juutalaisia vastaan, jotka asuvat Egyptin maassa, asuvat Migdolissa, Tahpanheessa, Noofissa ja Patroksen maakunnassa; se kuului: 2 "Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Te olette nähneet kaiken sen onnettomuuden, jonka minä olen antanut tulla Jerusalemillle ja kaikille Juudan kaupungeille. Katso, ne ovat nyt raunioina, eikä niissä asukasta ole, 3 heidän

pahuutensa tähden, jota he tekivät, vihoittaen minut, isämme, meidän kuninkaamme ja ruhtinaamme Juudan kun menivät ja poltivat uhreja muille jumalille, palvelivat kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla; ja silloin meillä niitä, joita he eivät tuteneet, eivät he ettekä te eivätkä oli leipää yltäkyllin, ja meidän oli hyvä olla emmekä teidän isänne. 4 Ja varhaisesta alkaen minä lähetin näheet onnettomuutta. 18 Mutta siitä asti, kun me teidän tykönne kaikki palvelijani, profeetat, sanomaan: lakkasimme polttamasta uhreja taivaan kuningattarelle 'Älkää tehkö näitä kauhistuksia, joita minä vihaan'. 5 ja vuodattamasta hänen juomauhreja, on osanamme Mutta he eivät kuulleet, eivät korvaansa kallistaneet, niin ollut kaiken puute ja hukkuminen miekkaan ja nälkään. että olisivat käännyneet pois pahuudestansa ja lakanneet 19 Ja kun me polttamme uhreja taivaan kuningattarelle polttamasta uhreja muille jumalille. 6 Ja niin vuoden minun ja vuodatamme hänen juomauhreja, niin miestemme kiivastukseni ja vihani alas ja paloi Juudan kaupungeissa luvattako teemme hänen uhrikakkujan, hänen kuvansa ja Jerusalemin kaduilla, ja ne tulivat raunioiksi, autioiksi, muotoisia, ja vuodatamme hänen juomauhreja?" 20 niinkuin ne tään päivänä ovat. 7 Ja nyt sanoo Herra, Silloin Jeremia sanoi kaikelle kansalle, miehille ja Jumala Sebaot, Israelin Jumala, nän: Miksi tuottate naisille, kaikelle kansalle, joka oli hänen nän vastannut: itsellenne suuren onnettomuuden, hävitätte miehet ja 21 "Eikö sitä uhrisavua, jota te olette suitsuttaneet vaimot, lapset ja imeväiset Juudasta, niin ette itte jätä Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla, te ja itsestänne jäännöstäkää? 8 Te vihoinnista minut kättenne teidän isänne, teidän kuninkaanne ja ruhtinaanne ja töillä, kun polttatte uhreja muille jumalille Egyptin maassa, maan kansa, Herra muista ja pidä mielessänsä? 22 johon te olette tulleet, täällä muukalaisina asumaan. Eikä Herra voinut sitä enää kärsiä teidän tekojenne Niin te tuottatessi häviön ja tulette kiroussanaksi pahuuden tähden, kauhistusten tähden, joita te teitte, ja häväistysekseen kaikkissa maan kanoissa. 9 Oletteko ja niin teidän maanne tuli raunioiksi ja autioksi ja unhottaneet isäinnes pahat teot ja Juudan kuningasten kiroussanaksi, tuli asujattomaksi, niinkuin se tään pahat teot ja heidän vaimojensa pahat teot, omat pahat päivänä on. 23 Sentähden että te polttitte uhreja ja tekonne ja vaimojenne pahat teot, mitä he ovat tehneet teitte syntiä Herraa vastaan, ette totteleet Herran Juudan maassa ja Jerusalemin kaduilla? 10 He eivät ole ääntä ettekä vaeltaneet hänen lakinsa, käskyjensä ja murtuneet tähän päivään asti, eivät pelkää, eivät vaella säädöksiensä mukaan, sentähden tämä onnettomuus minun lakini ja minun käskyjeni mukaan, jotka minä on kohdannut teitä, niinkuin nyt on tapahtunut." 24 olen antanut teille ja teidän isillenne. 11 Sentähden, Jeremia sanoi vielä kaikelle kansalle ja kaikille naisille: nän sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, "Kuulkaa Herran sana, kaikki Juuda, joka olet Egyptin minä käännän kasvoni teitä vastaan onnettomuudeksi, maassa. 25 Nän sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: hävittääkseeni koko Juudan. 12 Ja minä tempaan Mitä te ja teidän vaimonne olette suullanne puhuneet, pois Juudan jäännöksen, ne jotka käännyvät kasvonsa sen te panette käsillänne täytäntöön, sanoen: 'Me Egyptin maata kohti mennäkseen siellä muukalaisina täytämme lupauksemme, joilla olemme luvanneet polttaa asumaan, ja he hukkuvat kaikki. Egyptin maassa he uhreja taivaan kuningattarelle ja vuodattaa hänen kaatuvat miekkaan, hukkuvat nälkään, pienimmästä juomauhreja'. Niinpä pitääkää lupauksen, pankaa suurimpaan asti he kuolevat miekkaan ja nälkään; ja he lupauksenne täytäntöön! 26 Sentähden kuulkaa Herran tulevat kiroukseksi ja kauhistukseksi, kiroussanaksi ja sana, kaikki Juuda, te jotka asutte Egyptin maassa: häväistysekseen. 13 Ja minä rankaisen niitä, jotka asuvat Katso, minä vannon suuren nimeni kautta, sanoo Herra: Egyptin maassa, niinkuin minä rankaisin Jerusalemia, Totisesti, ei ole ainoaakaan Juudan mies enää mainitseva miekalla, nälällä ja rutolla. 14 Ei jää pakoonpääsietä, suullaan minun nimeäni, niin että sanoisi: 'Niin totta kuin ei pelastuneita Juudan jäännöksestä, niistä, jotka Herra, Herra elää' -ei koko Egyptin maassa. 27 Katso, ovat tulleet asumaan muukalaisina täällä Egyptin minä valvon, mutta heille onnettomuudeksi, ei onneksi; maassa, eivätkä he palaa Juudan maahan, jonne heidän ja jokainen Juudan mies, joka on Egyptin maassa, on sielunsa halajaa jälleent, heidän siellä asuaksensa; hukkova miekkaan ja nälkään, kunnes heistä on tullut sillä sinne on palaava vain muutamia pakolaisia." 15 loppu. 28 Vain vähäinen joukko miekasta pelastuneita Mutta kaikki miehet, jotka tiesivät vaimojensa polttavan on palajava Egyptin maasta Juudan maahan; ja Juudan uhreja muille jumalille, ja kaikki naiset, jotka seisovat koko jäännös, ne jotka tulivat Egyptin maahan, siellä siellä suurena joukkona, ja kaikki kansa, joka asui muukalaisina asumaan, tulevat tietämään, kumpaisenko Egyptin maassa, Patroksessa, vastasivat Jeremialle sana toteutuu, minun vai heidän. 29 Ja tämä on oleva sanoen: 16 "Mitä sinä olet Herran nimessä meille sen merkinä, sanoo Herra, että minä rankaisen teitä puhunut, siinä me emme sinua tottele; 17 vaan me tässä paikassa, tietääksenne, että minun sanani teitä täytämme joka lupauksen, mikä suostamme on lähtenyt, vastaan toteutuvat, teille onnettomuudeksi: 30 Nän polttamme uhreja taivaan kuningattarelle ja vuodatamme sanoo Herra: Katso, minä annan farao Hofran, Egyptin hänen juomauhreja, niinkuin teimme me ja meidän kuninkaan, hänen vihollistensa käsiin, niiden käsiin, jotka

etsivät hänen henkeänsä, niinkuin minä olen antanut ilmoittaen Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, tulevan Sidkian, Juudan kuninkaan, Nebukadressarin, Baabelin lyömään Egyptin maata. 14 "Julistakaa Egyptissä kuninkaan, käsii, joka oli hänen vihollisensa ja etsi ja kuuluttakaa Migdolissa, kuuluttakaa Noofissa ja hänen henkeänsä."

45 Sana, jonka profeetta Jeremia puhui Baarukille,

Neerian pojalle, kun tämä kirjoitti nämä sanat kirjaan Jeremian suusta Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä hallitusvuotena; se kuului: 2 "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala, sinusta, Baaruk: 3 Sinä sanot: 'Voi minua! Sillä Herra on antanut minulle murhetta kipuni lisäksi; minä olen uupunut huokaamisestani enkä lepoa löydä'. 4 Sano hänelle näin: Nämä sanoo Herra: Katso, minkä olen rakentanut, sen minä hajotan, ja minkä olen istuttanut, sen minä revin irti; ja tämä kohtaa koko maata. 5 Sinä pyydät itsellesi suuria! Älä pyydä; sillä katso, minä tuotan onnettomuuden kaikelle lihalle, sanoo Herra. Mutta sinulle minä annan henkesi saaliiksi, mihin paikkaan sinä menetkin."

46 Herran sana, joka tuli profeetta Jeremialle pakanakansoja vastaan. 2 Egyptiä vastaan:

Farao Nekon, Egyptin kuninkaan, sotajoukkoja vastaan, joka oli Eufrat-virran rannalla Karkemiissa ja jonka Nebukadressar, Baabelin kuningas, voitti Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä hallitusvuotena. 3 "Varustakaa pienet ja suuret kilvet, käyvä tänne taisteluun. 4 Valjastakaa hevoset, nouskaa ratsujen selkään, käyvä esii kypärät päässä. Kiilloittakaa keihää, pukekaa yllenne rintahaarniskat. 5 Miksi minä näen heidän peljästyvän, perätyvän? Heidän sankarinsa sortuvat. He syöksyvät pakoon eivätkä käännä; kauhistus on kaikkialla, sanoo Herra. 6 Ei pääse nopea pakoon, ei sankari pelastu; pohjan puolella, Eufrat-virran vierellä he kompastuvat ja kaattuvat. 7 Kuka on tuo, joka nousee niinkuin Niilivirta, jonka vedet vyöryvät kuin virrat? 8 Egypti nousee niinkuin Niilivirta, sen vedet vyöryvät kuin virrat; se sanoo: 'Minä nousen ja peitän maan, hävitän kaupungin ja siinä asuvaiset'. 9 Hyökkää, hevoset, ajakaa hurjasti, vaunut! Lähetkö liikkeelle sankarit, etiopialaiset ja puutilaiset, kilven käyttäjät, ja luudilaiset, jousen käyttäjät, jousen jännittäjät! 10 Tämä päivä on Herran, Herran Sebaotin, päivä, koston päivä, jona hän kostaa vihollisillensa; miekka syö ja tulee kylläiseksi, juopuu heidän verestänsä, kun Herralla, Herralla Sebaotilla, on uhriteurastus pohjoisessa maassa, Eufrat-virran varrella. 11 Mene Gileadiin, hae balsamia, sinä neitsyt, tytär Egypti-turhaan sinä paljon lääkkeitä hankit: ei kasva haavasi umpeen. 12 Kansat kuulevat sinun häpeäsi, ja sinun valitushuutosi täyttää maan, sillä sankari kompastuu sankariin, yhdessä he kaatuvat molemmat." 13 Tämä on se sana, jonka Herra puhui profeetta Jeremialle,

ilmottaen Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, tulevan Tahpanheessa, ja sanokaa: 'Astu esiin, ole valmis, sillä miekka syö sinun ympäriilläsi'. 15 Miksi ovat sinun urhosia maahan syösty? He eivät pysyneet pystysä, sillä Herra heidät nujersi. 16 Hän saattoi monet kompastumaan, ja he kaattuvat toinen toisensa päälle ja sanoivat: 'Nouse! Palatkaamme kansamme luo ja synnyinmaahamme hävittäjän miekkaa pakoon.' 17 Siellä huudetaan: 'Farao, Egyptin kuningas, on hukassa! Hän on lyönyt laimin aikansa.' 18 Niin totta kuin minä elän, sanoo kuningas-Herra Sebaot on hänen nimensä: hän tulee, hän joka on kuin Taabor vuorten joukossa, kuin merestä ylenevä Karmel. 19 Tee itsellesi matkavarusteet, sinä valtiatar, tytär Egypti; sillä Noof tulee autioksi, hävitettään asujattomaksi. 20 Kaunis hieho on Egypti. Paarma tulee, tulee pohjoisesta! 21 Palkkasoturitkin, jotka sillä on keskellänsä, nuo syöttövasikkain kaltaiset, nekin käantyyvät pakoon kaikki tyynni: he eivät kestä; sillä heidän hättänsä päivä on tullut heidän päällensä, heidän rangaistuksensa aika. 22 Se sähisee kuin käärme mennessänsä, sillä ne tulevat sotavoimilla ja kävät sen kimppuun kirveillä, niinkuin puiden hakkaajat. 23 He kaatavat siltä metsän, sanoo Herra, tuon määrättömän suuren, sillä heitä on enemmän kuin heinäskirkkoja, he ovat lukemattomat. 24 Häpeään joutuu tytär Egypti, hänet annetaan pohjoisen kansan käsii. 25 Herra Sebaot, Israelin Jumala, sanoo: Katso, minä rankaisen Aamonia, joka on Noossa, niin myös faraota ja Egypti, sen jumalia ja sen kuninkaita, sekä faraota että niitä, jotka häneen turvaavat. 26 Ja minä annan heidät niiden käsii, jotka etsivät heidän henkeänsä, Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, käsii ja hänen palvelijainsa käsii. Mutta sen jälkeen siellä asutaan niinkuin muinaisina aikoina, sanoo Herra. 27 Mutta sinä, minun palvelijani Jaakob, älä pelkää, älä säiky, Israel. Sillä katso, minä pelastan sinut kaukaisesta maasta, sinun jälkeläisesi heidän vankeutensa maasta. Ja Jaakob on palajava, elävää rauhassa ja turvassa, kenenkään peljättämättä. 28 Sinä, minun palvelijani Jaakob, älä pelkää, sanoo Herra, sillä minä olen sinun kanssasi. Minä teen lopun kaikista kangoista, joiden sekaan minä olen sinut karkoitthanut; mutta sinusta minä en loppua tee: minä kuritan sinua kohtuudella, mutta rankaisematta minä en sinua jätä."

47 Herran sana filistealaisia vastaan, joka tuli profeetta Jeremialle, ennenkuin farao valloitti Gassan: 2 "Näin sanoo Herra: Katso, vedet nousevat pohjoisesta, ja niistä tulee tulvavirta; ne tulvivat yli maan ja kaiken, mitä siinä on, yli kaupungin ja siinä asuvaisen. Ja ihmiset huutavat, kaikki maan asukkaat valittavat. 3 Kun kuuluu hänen orhiensa kavioitten töminä, hänen vaunujensa jyrinä, hänen rattaitensa

ryske, eivät isät käänny lapsiansa auttamaan, sillä erämaahan, sinä valtiatar, tytär Diibon; sillä Mooabin hervottomat ovat heidän kätensä 4 päivän tähden, joka hävittää hyökkää sinun kimppuusi, kukistaa sinun tulee ja tuhoaa kaikki filistealaiset, hävittää Tyyrolta ja linnuoituksesi. 19 Seiso tiellä ja tähystele, sinä Aroerin Siidonilta kaikki auttajat, mitä jäljellä on; sillä Herra on tuhoava filistealaiset, mitä on tähteenä Kaftorin saarelta tapahtunut? 20 Häpeään on joutunut Mooab, sillä se on tulleista. 5 Kaljuksi tulut on Gassa, hävitetti on Askelon, kukistettu. Valittakaa ja huutakaa, julistakaa Arnonin se mitä oli jäljellä heidän laaksossansa. Kuinka kauan sinä ihoasi villeskelet? 6 Voi, Herran miekka! Milloinka vihdoinkin lepää? Mene takaisin tuppeesi, taltu ja ole hiljaa. 7 Mutta kuinka saisi se levätä, kun Herra on sille käskyn antanut? Askelonia ja meren rantaa vastaan hän on sen asettanut."

48 Mooabia vastaan. Nämä sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: "Voi Neboa, sillä se on hävitetty!"

Häpeään joutunut, valloitettu on Kirjataim, häpeään joutunut, kauhistunut on linnoitus. 2 Mennyt on Mooabin maine, Hesbonissa hankitaan sille pahaa: 'Tulkaa, hävittääkäämme se kansojen luvusta'. Myösken sinä, Madmena, kukistut, miekka on sinun kintereilläsi. 3 Kuule! Huuto Hooronaimista! Tuho ja suuri hävitys! 4 Hävitetti on Mooab, sen pienokaisten parku kuuluu. 5 Luuhitin solatietä noustaan itkien, Hooronaimin rinteeltä kuuluu tuskan huuto hävityksen tähden. 6 Paetkaa, pelastakaa henkenne ja olkaa kuin alaston puu erämaassa. 7 Sillä koska sinä turvaat omiin töihisi ja aarteisiisi, niin sinutkin valloitetaan, ja Kemos lähtee pakkosiirtolaisuuteen ja hänen pappinsa ja ruhtinaansa hänen kanssaan. 8 Hävittää tulee jokaiseen kaupunkiin, ei pelastu yksikään kaupunki; laakso hävitettiin ja tasanko tuhotaan, niinkuin Herra on puhunut. 9 Antakaa siivet Mooabille, sillä lentämällä on hänen lähdettävä pois. Hänen kaupunkinsa tulevat autoiksi, niin ettei niissä yhtään asukasta ole. 10 Kirottu olkoon se, joka Herran työn laiskasti tekee, kirottu olkoon se, joka pidättää miekkansa verestä. 11 Surutonna on Mooab ollut nuoruudestaan asti ja levännyt rauhassa sakkansa päällä; ei sitä ole tyhjennetty astiasta astiaan, eikä se ole pakkosiirtolaisuuteen vaeltanut. Sentähden siihen on jäänyt sen oma maku, eikä sen haju ole muuttunut. 12 Sentähden, katso, päävit tulevat, sanoo Herra, jolloin minä lähetän sille viinilaskijat, jotka sen laskevat ja tyhjentävät sen astiat ja rikkovat sen leilit. 13 Ja Mooab joutuu häpeään Kemoksen tähden, niinkuin Israelin heimo joutui häpeään Beetelin tähden, johon se turvasi. 14 Kuinka te sanotte: 'Me olemme sankareita ja aimomiehiä taisteluun'? 15 Mooab hävitettiin, sen kaupunkeihin hyökätään, ja sen valionuorukaiset vaipuvat teurastettaviksi, sanoo kuningas-Herra Sebaot on hänen nimensä. 16 Lähellä, tulossa on Mooabin turmio, sen onnettomuus kiiruhtaa kovin. 17 Surkutelkaa sitä, kaikki sen naapurit, kaikki, jotka tunnette sen nimen. Sanokaa: 'Voi, kuinka onkaan murrettu voiman valitikka, kunnian sauval!' 18 Astu alas kunniaista ja istu janoiseen

asukas; kysy pakolaisilta ja pelastuneilta, sano: 'Mitä on äyrällä, että Mooab on hävitetty. 21 Tuomio on tullut tasangon maalle, Hoolonille, Jahaalle ja Meefaatille, 22 Diibonille, Nebolle ja Beet-Diblataimille, 23 Kirjataimille, Beet-Gaamulille ja Beet-Meonille, 24 Kerijotille, Bosralle ja kaikille Mooabin maan kaupungeille, kaukaisille ja läheisille. 25 Katkaistu on Mooabin sarvi ja murskattu hänen käsivartensa, sanoo Herra. 26 Juovuttakaa hänet, sillä hän on yleililtä Herraa vastaan, niin että Mooab suistuu omaan oksennukseen ja tulee nauruksi hänkin. 27 Vai eikö Israel ollut sinulle nauruksi? Onko hänet tavattu varasten joukosta, koska sinä, milloin vain hänestä puhuit, pudistit päästäsi? 28 Jättääkää kaupungit ja asukaa kallioilla, te Mooabin asukkaat, ja olkaa kuin kyyhkyinen, joka tekee pesänsä ammottavan kuilun taakse. 29 Me olemme kuulleet Mooabin yleilyn, tuon ylen ylpeän, hänen korskeutensa, ylpeilysä ja kopeilunsa ja hänen sydämensä pöyhkeyden. 30 Minä tunnen, sanoo Herra, hänen vihansa ja hänen väärät puheensa; väärin he ovat tehneet. 31 Siksi minä valitan Mooabin tähden, koko Mooabin tähden minä huudan; Kiir-Herekseen miesten tähden huokaillaan. 32 Enemmän kuin Jaeser itkee, itken minä sinua, Sibman viinipuu; sinun köynnöksesi menivät yli meren, ulottuivat Jaeserin mereen asti. Sinun hedelmän-ja viininkorjuusi keskeen on hävittää hyökkänyt. 33 Ilo ja riemu on tauonnut hedelmätarhoista ja Mooabin maasta. Viinin minä olen lopettanut viinikuurnista; ei poljeta enää viiniä ilohuudoin, ilohuuto ei ole enää ilohuuto. 34 Hesbonin parku kuuluu Elaleen, Jahaaseen asti, he antavat äänensä kuulua Sooarista Hooronaimiin, Eglat-Selisiaan asti, sillä Nimrimin vedet ehtyvät erämaaksi. 35 Minä lopetan Mooabista, sanoo Herra, kukkuloilla-uhraajat, ne, jotka polttavat uhreja jumalillensa. 36 Siksi minun sydämeni värjää Mooabin tähden niinkuin huiliu, minun sydämeni värjää Kiir-Herekseen miesten tähden niinkuin huiliu, sillä mennyttä on heidän hankkimansa säästö. 37 Kaikki päättävät paljaaksi ajellut ja kaikki parrat leikitut, kaikki kädet viileskellyt, ja lanteilla on säkit. 38 Kaikilla Mooabin katoilla ja toteilla on pelkkää valitusta, sillä minä olen murskannut Mooabin kuin kelpaamattoman astian, sanoo Herra. 39 Kuinka se on kauhuissansa! Valittakaa! Kuinka Mooab kääntykään selin ja häpesi! Mooab on tullut nauruksi ja kauhuksi kaikille naapureilleen. 40 Sillä näin sanoo Herra: Katso, kotkan kaltainen liitätä siivet levällään Mooabia kohti. 41 Kerijot valloitetaan ja vuorilinnoitukset vallataan; sinä päävänä on Mooabin sankarien sydän niinkuin synnytystuskissa olevan vaimon sydän. 42

Ja Mooab hävitetään kancojen luvusta, sillä se on kuullut sanoman Herralta, ja sanansaattaja on lähetetty yleilleyt Herraa vastaan. **43** Kauhu ja kuoppa ja paula kansakuntiin: "Kokoontu ka ja käykää sitä vastaan ja on edessäsi, sinä Mooabin asukas, sanoo Herra. **44** nouskaa sotaan". - **15** "Sillä katso, minä teen sinut Joka pakenee kauhua, se putoaa kuoppaan, ja joka vähäiseksi kancojen seassa, ylenkatsotuksi ihmisten kuopasta nousee, se puuttuu paulaan; sillä minä tuotan kesken. **16** Sinun peljättävyytesi, sinun sydämesi ylepeys Mooabille heidän rangaistusvuotensa, sanoo Herra. **45** on pettänyt sinut, joka asut kallionrotkoissa, vallitset Hesbonin varjossa seisovat pakolaiset voimaa vailla. Sillä tuli lähti Hesbonista, liekki Siihonin vaiheita; ja se kulutti Mooabin ohimon ja melskeen miesten pääläen. **17** Ja Edom tulee kauhistukseksi; jokainen, joka **46** Voi sinua, Mooab! Hukkunut on Kemoksen kansa, sillä sinun poikasi ovat vangeiksi otetut ja tyttäresi viedyt vankeuteen. **47** Mutta minä käänän Mooabin kohtalon aikojen lopulla, sanoo Herra." Tähän asti Mooabin tuomiosta.

49 Ammonilaisia vastaan. Nämä sanoo Herra: "Eikö Israelilla olekaan lapsia, tahi eikö hänenellä ole perillistä? Miksi Malkam on perintä Gaadin ja hänen kansansa asettunut sen kaupunkieihin? **2** Sentähden, katso, päävät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä annan sotahuudon kuulua ammonilaisten Rabbaa vastaan, ja siitä on tuleva rauniokumpu, autio, ja sen tytärkaupungit tullessa palavat. Silloin Israel on pervä perijänsä, sanoo Herra. **3** Valita, Hesbon, sillä Ai on hävitetty; huutakaan, te Rabban tytäret, kääriytykää säkkeihin, pitääkää valittajaiset ja harhailkaa ympäri karjatarhoissa, sillä Malkam menee pakkosirtoisuuteen ja hänen pappinsa ja ruhtinaansa hänen kanssaan. **4** Miksi kerskaat laaksoista, laaksosi yltäkylläisydestä, sinä luopiotyttär, joka luotat aarteisiisi sanoen: 'Kuka käy minun kimppuuni?' **5** Katso, minä tuotan sinulle peljätyksen joka taholta, sanoo Herra, Herra Sebaot, ja teidät karkoitetaan, mikä minnekin, eikä ole pakeneville kokoajaa. **6** Mutta sen jälkeen minä käänän ammonilaisten kohtalon, sanoo Herra." **7** Edomia vastaan. Nämä sanoo Herra Sebaot: "Eikö ole enää viisautta Teemanissa? Loppunut on ymmärtäväisiltä neuvo, rauennut heidän viisautensa. **8** Paetkaa, kääntykää, piiloutuakaan syvälle, te Dedanin asukkaat; sillä minä tuotan Eesaulle turmion, hänen rangaistuksensa ajan. **9** Jos viininkorjaajat käyvät kimppuusi, eivät he jälkkikorjuuta jätä; jos varkaat tulevat yöllä, hävittävät he tarpeeksensa. **10** Sillä minä paljastan Eesaun, tuon ilmi hänen kättkönsä, eikä hän voi lyymät; hänen lapsensa, veljensä ja naapurinsa hävitetaan, niin ettei häntä enää ole. **11** Jätä orposi minun elätettävikseni, ja sinun leskesi turvatkoot minuun. **12** Sillä nämä sanoo Herra: Katso, niidenkin, jotka eivät ole vikapaät siitä maljasta juomaan, täytyy siitä juoda; ja sinäkö jäisit rankaisematta? Sinä et jää rankaisematta, vaan sinun täytyy juoda. **13** Sillä minä olen vannonut itse kauttani, sanoo Herra, että Bosra on tuleva kauhistukseksi, häpeäksi, tyrmistyksaksi ja kiroissanaksi, ja kaikki sen tytärkaupungit tulevat ikuisiksi raunioiksi." **14** Minä olen

kuullut sanoman Herralta, ja sanansaattaja on lähetetty yleilleyt Hesbonista, korkeudet. Vaikka tekisit pesäsi korkealle niinkuin kotka, minä syöksen sinut sieltä alas, sanoo Herra. **17** Ja Edom tulee kauhistukseksi; jokainen, joka ohitsee kulkee, kauhistuu ja viheltää kaikille sen haavoille. **18** Niinkuin oli silloin, kun Sodoma ja Gomorra ja niiden naapurit hävitettiin, sanoo Herra, niin ei sielläkään ole kenkään asuva, ei yksikään ihmislapsi oleskeleva. **19** Katso, niinkuin leijona karkaa Jordanin rantatihkeöstä lakastumattomalle laitumelle, niin minä äkisti karkoitan heidät sieltä pois. Ja hänet, joka valitti on, minä asetan sinne kaitisjaksi. Sillä kuka on minun vertaiseni, ja kuka vetää minut tilille? Ja kuka on se paimen, joka voi kestää minun edessäni? **20** Sentähden kuulkaa Herran päättös, jonka hän on päättänyt Edomia vastaan, ja hänen aivoituksensa, jotka hän on aivoitellut Teemanin asukkaita vastaan: Totisesti, ne raastetaan pois, nuo lauman vähäiset; totisesti, niiden laidun kauhistuu niiden tähden. **21** Heidän sortumisensa pauhusta vapisee maa; huudetaan, niin että ääni kuuluu Kaislamerelle asti. **22** Katso, kotkan kaltainen kohoa ja liitätä siivet levällään Bosraa kohti; sinä päivänä on Edomin sankarien sydän niinkuin synnytystuskissa olevan vaimon sydän." **23** Damaskoa vastaan. "Hamat ja Arpad joutuvat häpeään, sillä he kuulevat pahan sanoman, he menehtyvät pelkoon-levottomuus kuin meressä, joka ei voi tyntyä! **24** Damasko lannistuu, käännyt pakoon, hirmu on sen vallannut; sitä kouristaa ahdistus ja tuska niinkuin synnyttäväistä! **25** Kuinka hyljätty onkaan ylistetty kaupunki, minun iloni kaupunki! **26** Sentähden sen nuorukaiset kaatuvat sen kaduilla, ja kaikki sotamiehet saavat surmansa sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot. **27** Ja minä sytytän Damaskon muurit tuleen, ja se on kuluttava Benhadadin palatsit." **28** Keedaria ja Haasorin valtakunta vastaan, jotka Nebukadressar, Baabelin kuningas, voitti. Nämä sanoo Herra: "Nouskaa, käykää Keedarin kimppuun ja hävittäkää Idän miehet. **29** Heidän majansa ja lampaansa otetaan pois, heidän telttansa ja kaikki heidän tavaraansa ja heidän kamelinsa viedään heiltä, ja heistä huudetaan: 'Kauhistus kaikkialta!' **30** Lähtekää pakoon, paetkaa nopeasti, piiloutuakaan syvälle, te Haasorin asukkaat, sanoo Herra, sillä Nebukadressar, Baabelin kuningas, on päättänyt teistä päätkösen, on pitänyt neuvoa teitä vastaan. **31** Nouskaa, käykää kansan kimppuun, joka asuu rauhassa ja turvallisena, sanoo Herra; ei ole sillä ovia eikä salpoja, he asuvat yksinänsä. **32** Ja heidän kamelinsa joutuvat ryöstettäviksi ja heidän karjansa paljous saaliiksi; ja minä hajotan

heidät kaikkiin tuuliin, nuo päälaen ympäriltä kerityt, äitinne suureen häpeään, synnyttäjänne saa hävetä. ja joka puolelta minä tuotan heille turmion, sanoo Katso, pakanakansoista vihoviimeinen! Eräämaa, kuiva Herra. 33 Ja Haasor tulee aavikkosutten asunnoksi, maa ja aroma! 13 Herran vihan tähden se on oleva autioksi iankaikkiseksi; ei kenkään ole siellä asuva, ei asumaton, aivan autio. Jokainen, joka kulkee Baabelin yksikään ihmislapsi siellä oleskeleva." 34 Herran sana, ohitse, kauhistuu ja viheltää kaikille sen haavoille. 14 joka tuli profeetta Jeremialle Eelamia vastaan Juudan Asetukaa sotarintaan Baabelia vastaan, yltymäri, kuninkaan Sidkian hallituksen alussa; se kuului: 35 kaikki jousenjännittäjät. Ampukaa sitä, älkää nuolia "Näin sanoo Herra Sebaot: Katso, minä murran Eelamin säästääkö; sillä se on tehnyt syntiä Herraa vastaan. jousen, heidän väkevyytensä parhaimmat. 36 Ja minä 15 Nostakaa sotahuuto sitä vastaan joka taholta. Se tuotan Eelamia vastaan neljä tuulta taivaan neljältä antautuu, sen pylväät kaatuvat, sen muurit sortuvat. ääreltä ja hajotan heidät kaikkiin näihin tuuliin; eikä ole Sillä tämä on Herran kosto. Kostakaa sille, tehkää oleva kansaa, johon ei tulisi Eelamin karkoitettuja. 37 sille, niinkuin sekä on tehnyt. 16 Tuhotkaa kylväjät Ja minä saatan Eelamin kauhistumaan viholistensa Baabelista ja ne, jotka elonaikana sirppiin tarttuvat edessä, niiden edessä, jotka etsivät heidän henkeänsä, Hävittäjän miekkaa pakoon he kääntyvät kokin oman ja minä annan onnettomuuden kohdata heitä, vihani kansansa tykö, pakenevat kokin omaan maahansa. 17 hehkun, sanoo Herra, ja minä lähetän heidän jälkeensä miekan, kunnes minä heidät lopetan. 38 Ja minä asetan Eksynyt lammas on Israel, leijonat ovat sen eksyksiin saaneet. Ensiksi Assurin kuningas söi sen, ja nyt valtaistuimeni Eelamiin ja hävitän sieltä kuninkaan ja ruhtinaat, sanoo Herra. 39 Mutta aikojen lopulla minä käännän Eelamin kohtalon, sanoo Herra."

50 Sana, jonka Herra puhui Baabelia vastaan, kaldealaisten maata vastaan, profeetta Jeremian kautta. 2 "Julistakaa kancojen keskuudessa ja kuuluttakaa, nostakaa lippu; kuuluttakaa, älkää salatko. Sanokaa: Baabel on valloitettu, Beel on joutunut häpeään, kauhistunut on Merodak; sen jumalankuvat ovat joutuneet häpeään, kauhistuneet ovat sen kivistäjä. 3 Sillä sen kimppuun käy kansa pohjoisesta ja tekee sen maan autioksi, niin ettei siellä asukasta ole: niin ihmiset kuin eläimet pakenevat, menevät pois. 4 Niin päivinä ja siihen aikaan, sanoo Herra, tulevat israelilaiset yhdessä Juudan miesten kanssa; he kulkevat itkien lakkamatta ja etsivät Herraa, Jumalaansa. 5 Siioniha he kysyvät, sitä kohden ovat heidän kasvonsa käännetyt. Tulkka! He liityvät Herran kanssa iankaikkiseen liittoon, jota ei pidä unhotettaman. 6 Kadonnut lammaslauma oli minun kansani. Heidän paimenensa olivat vieneet heidät harhaan eksyttäville vuorille; he kulkivat vuorelta kukkulalle, unhottivat lepopaikkansa. 7 Kaikki, jotka heitää tapasivat, söivät heitä, ja heidän vihollisensa sanoivat: 'Emme joudu synnalaiksi'. Sillä he olivat tehneet syntiä Herraa vastaan, vanhurskauden asumusta, Herraa, heidän isiensä toivoa, vastaan. 8 Paetkaa Baabelista, lähtekää pois kaldealaisten maasta, ja käykää kuin johtokauriit lauman edellä. 9 Sillä katso, minä herätän ja tuon Baabelia vastaan suurten kancojen joukon pohjoisesta maasta, ja ne asettuvat sotarintaan sitä vastaan. Sieltäkäsint se valloitetaan; heidän nuolensa ovat kuin voitollisen sankarin, joka ei tyhjänä palaja. 10 Ja Kaldea joutuu ryöstettäväksi, kaikki sen ryöstäjät saavat yltäkylin, sanoo Herra. 11 Iloitkaa vain, riemuitkaa vain, te minun perintöosani riistäjät, hypelkää kuin puiva hieho, ja hirnukaa kuin orhit: 12 kuitenkin joutuu

kansansa tykö, pakenevat kokin omaan maahansa. 17 Eksynyt lammas on Israel, leijonat ovat sen eksyksiin saaneet. Ensiksi Assurin kuningas söi sen, ja nyt viimeksi Nebukadressai, Baabelin kuningas, kalusi sen luut. 18 Sentähden, näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä rankaisen Baabelin kuningasta ja hänen maatansa, niinkuin minä rankaisin Assurin kuningasta. 19 Ja minä tuon Israelin takaisin sen omille laidunmaille, ja se on kävyn läitumella Karmelilla ja Baasanissa ja tyydittävä nälkänsä Efraimin vuorilla ja Gileadissa. 20 Niin päivinä ja siihen aikaan, sanoo Herra, etsitään Israelin rikkomusta, eikä sitä enää ole, ja Juudan syntiä, eikä sitä löydetä; sillä minä annan anteeksi niille, jotka minä jäännökseksi jätän. 21 Käy Merataimin maan kimppuun ja Pekodin asukasten kimppuun. Aja heitä takaa, hävitää, vihi tuhon omaksi heidät, sanoo Herra, ja tee kaikki, mitä minä olen käskynyt sinun tehdä. 22 Sotahuuto kuuluu maassa, suuri hävityksen melske! 23 Kuinka rikottu ja särjetty onkaan se vasara, joka löi koko maanpiiriä! Kuinka onkaan Baabel tullut kauhistukseksi kancojen seassa! 24 Minä viritin sinulle pyydyksen, ja niin sinut, Baabel, vangittiin tietämättäsi. Sinut tavattiin ja otettiin kiinni, sillä Herraa vastaan sinä ryhdyit taisteluun. 25 Herra avasi asehuoneensa ja toi ulos vihansa aseeet. Sillä Herra, Herra Sebaot, on tekevä työnsä kaldealaisten maassa. 26 Käykää sen kimppuun kaikilta ääriltä, avatkaa sen aitat, heittäkää ulos, mitä siinä on, läjääni niinkuin lyheet. Vihkikää se tuhon omaksi, älköön siitä tähdettä jääkö. 27 Hävittäkää kaikki sen härät, astukoot ne teurastettavaksi. Voi heitää! Sillä heidän päivänsä on tullut, heidän rangaistuksensa aika. 28 Kuule! Pakenevia ja pakolaisia tulee Baabelin maasta Siioniin ilmoittamaan Herran, meidän Jumalamme, kostoa, kostoa Hänen temppelinsä puolesta. 29 Kutsukaa ampujat kokoon Baabelia vastaan, kaikki jousenjännittäjät: leiritykää sen ympärille, älköön pääskö pakoon ainoakaan. Maksakaa sille sen tekojen mukaan; kaiken sen mukaan, mitä se on tehnyt, tehkää sillekin. Sillä se on uhittelut

Herra, Israelin Pyhä. 30 Sentähden sen nuorukaiset muukalaisia, jotka hajottavat sen ja tyhjentävät sen kaatuvat sen kaduilla, ja kaikki sotamiehet saavat maan, sillä joka taholta he tulevat sitä vastaan surmansa sinä päivänä, sanoo Herra. 31 Katso, minä onnettomuuden päivänä. 3 Jousimies jännittäkön käyn sinun kimppuusi, sinä ylpeä, sanoo Herra, Herra jousensa sitä vastaan, joka jousen jännittää, ja sitä Sebaot, sillä sinun päiväsi on tullut, sinun rangaistuksesi vastaan, joka uljasteele rintahaarniskassaan. Älkää aika. 32 Ylpeä kompastuu ja kaatuu, eikä ole hänen säälikö sen nuorukaisia, vihkikää tuhon omaksi koko nostajaansa. Ja minä sytytän hänen kaupunkinsa tuleen, sen sotajoukko. 4 Haavoitettuja kaatuu kaldealaisten ja se kuluttaa ne ja kaiken, mitä hänen ympärillänsä maassa ja lävistettyjä sen kaduilla. 5 Sillä ei Israel on. 33 Näin sanoo Herra Sebaot: Sorrettuja ovat eikä Juuda ole Jumalansa, Herran Sebaotin, hylkäämä, niin israelilaiset kuin Juudan miehet, ja kaikki heidän vaan noiden maa on täynnä syntivelkaa Israelin Pyhän vangitsijansa pitävät heitä kiinni, he eivät tahdo päästää edessä. 6 Paetkaa Baabelista ja pelastakoon kukin heitä irti. 34 Mutta heidän lunastajansa on väkevä, Herra henkensä, älkää hukkuko sen syntiin. Sillä tämä on Sebaot on hänen nimensä. Hän ajaa heidän asiansa, Herran koston aika, hän maksaa sille, mitä se on tuo rauhan maan päälle, mutta Baabelin asukkaille ansainnut. 7 Baabel oli Herran kadessä kultainen malja, vavistuksen. 35 Miekka kaldealaisten kimppuun, sanoo joka juovutti kaiken maan. Sen viinistä joivat kansat; Herra, ja Baabelin asukkien kimppuun, sen ruhtinasten sentähden kansat tulivat mielettömiksi. 8 kisti on Baabel ja tietäjän kimppuun! 36 Miekka valhettelijän kimppuun, kaatunut ja murskaantunut. Valittaka hänen tähtensä! ja he typertyvä! Miekka sen sankarien kimppuun, ja Hakekaa balsamia hänen kipuunsa, ehkä hän paranee. he kauhistuvat! 37 Miekka sen hevosten ja vaunujen 9 'Me olemme koettaneet parantaa Baabelia, mutta ei kimppuun ja kaiken sekakansan kimppuun, joka on sen hän ole parantunut. Jättää hänet ja menkäämme pois, keskellä, ja he muuttuvat naisiksi! Miekka sen aarteiden kukin omaan maahansa; sillä hänen tuomionsa ulottuu kimppuun, ja ne ryöstetään! 38 Helle sen vetten taivaaseen asti, kohoa pilviin saakka. 10 Herra on tuonut kimppuun, ja ne kuivuvat! Sillä se on jumalankuvien ilmi meidän vanhurskautemme; tulkaa, julistakaamme maa, ja hirmujumaliinsa he uskaltavat mielettömästi. 39 Siionissa Herran, meidän Jumalamme, tekoja.' 11 Sentähden tulevat sen asukkaaksi erämaan ulvojat ja Teroittakaan nuolet, täyttääkää viinöt! Herra on herättänyt ulisijat, ja kamelikurjet siellä asustavat. Ei sitä ikinä enää Meedian kuningasten hengen, sillä hänen ajatuksensa asuta, autioksi jäää se polvesta polveen. 40 Niinkuin oli käy Baabelia vastaan, sen hävittämiseksi. Tämä on silloin, kun Jumala hävitti Sodomian ja Gomoran ja niiden Herran kosto, kosto hänen temppelinsä puolesta. 12 naapurit, sanoo Herra, niin ei sielläkään ole kenkään Kohottakaan lippu Baabelin muureja vastaan, vahvistakaan asuva, ei yksikään ihmislapsi oleskeleva. 41 Katso, vartiosto, asettakaa vartijat, valmistakaa väijytykset; sillä kansa tulee pohjoisesta; suuri kansa ja monet kuninkaat mitä Herra on ajatellut, sen hän tekeekin, sen minkä nousevat maan perimmäisiltä ääritä. 42 He käyttävät hän on puhunut Baabelin asukkaita vastaan. 13 Sinä, jousta ja keihästä, ovat julmat ja armahtamattonat. joka asut sururten vetten partailla, joka olet aarteista Heidän pauhinhansa on kuin pauhaava meri, ja he rikas, sinun loppusi on tullut, sinun väärän voitossi raja. ratsastavat hevosilla, varustettuna kuin soturi taisteluun 14 Herra Sebaot on vannonut itse kauttansa: Totisesti, sinua vastaan, tytär Baabel. 43 Kun Baabelin kuningas minä täytän sinut ihmisillä niinkuin heinäsirkolla, ja he kuulee sanoman heistä, niin hänen kätensä herpoavat; virittävät sinusta viininkorjuulaulun. 15 Hän on tehnyt ahdistus valtaa hänet, tuska, niinkuin synnyttäväisen. 44 maan voimallansa, vahvistanut maanpiirin viisaudellansa Katso, niinkuin leijona karkaa Jordanin rantatiheiköstä ja levittänyt taivaat taidollansa. 16 Kun hän jylisee, käy lakastumattomalille laitumelle, niin minä äkitä karkoitamalla vettensä puhina taivaalla, ja hän nostaa pilvet maan heidät sieltä pois. Ja hänet, joka valittu on, minä asetan ääristä, tekee salamat ja sateen ja tuo tuulen sen sinne kaitisjaksi. Sillä kuka on minun vertaiseni, ja kuka säilytyspaikoista. 17 Järjetön on jokainen ihminen, vetää minut tiilille? Ja kuka on se paimen, joka voi kestää tietoa vailla, häpeän saa jokainen kultaseppä veistetystä minun edessäni? 45 Sentähden kuulkaa Herran päättös, kuvasta, petosta on hänen valamansa kuva, eikä niissä jonka hän on päättänyt Baabelia vastaan, ja hänen henkeä ole. 18 Turhuutta ne ovat, naurettavia tekeleitä; aivoitukseensa, jotka hän on aivoitellut kaldealaisten kun niiden rangaistus tulee, ne hukkuvat. 19 Näiden maata vastaan: Totisesti, ne raastetaan pois, nuo lauman kaltainen ei ole hän, joka on Jaakobin osa, sillä hän vähäiset; totisesti, laitud kauhistuu niiden tähden. 46 on kaiken luoja, ja Jaakob on hänen perintösukunsa: Huuto käy: 'Baabel on valloitettu!' ja maa vapisee, parku Herra Sebaot on hänen nimensä. 20 Sinä olit minun vasarani, minun sota-aseeni, sinulla minä musersin kancoja, sinulla minä hävitin valtakuntia. 21 Sinulla minä musersin hevosen ja ratsastajan, sinulla minä musersin vaunut ja ajajan. 22 Sinulla minä musersin miehen ja

51 Näin sanoo Herra: "Katso, minä herätän Baabelia vastaan, Leeb-Kaamain asukkaita vastaan hävittäjän hengen. 2 Ja minä lähetän Baabeliin

vaimon, sinulla minä musersin vanhan ja nuoren, sinulla maa! Kuinka onkaan Baabelista tullut kauhistus kangojen minä musersin nuorukaisen ja neitosen. 23 Sinulla minä seassa! 42 Meri nousi Baabelin yli, sen aaltojen pauhun musersin paimenen ja hänen laumansa, sinulla minä se peitti. 43 Sen kaupungit ovat tulleet autioamaaksi, musersin peltomiehen ja hänen juhtaparinса, sinulla minä kuivaksi maaksi ja aromaaksi, maaksi, jossa ei asu musersin käskynhaltijat ja päämiehet. 24 Minä maksan kenkään, jossa ei ihmislapsi kulje. 44 Minä kostan Baabelille ja kaikille Kaldean asukkaille kaiken sen Beeliille Baabelissa ja vedän ulos hänen kidastaan pahan, minkä he ovat tehneet Sionille teidän silmäinne sen, mitä hän on niellyt; eivätkä kansat enää virtaa edessä, sanoo Herra. 25 Katso, minä käyn sinun hänen tykönsä. Baabelin muurikin on kaatunut. 45 kimppuusi, sinä hävityksen vuori, joka hävitit koko maan, Lähde pois sen keskeltä, minun kansani, ja pelastakoon sanoo Herra. Ja minä ojennan käteni sinua vastaan kokin henkensä Herran vihan hehkusta. 46 Älköön ja vieritän sinut alas kalliolta ja teen sinusta poltetun sydämenne sääkkökö, älkää peljätkö sitä sanomaa, joka vuoren. 26 Eikä sinusta oteta enää kulmakiveä eikä kuuluu maassa, kun tulee tään vuonna tämä sanoma perustuskiveä, vaan sinä jäätki ikuiseksi erämaaksi, sanoo ja sitten toisena vuonna tuo sanoma, kun maassa on Herra. 27 Nostakaa lippu maassa, puhaltaakaan pasunaan väkivalta ja hallitsija hallitsijaa vastaan. 47 Sentähden kanoissa, vihikää kansat häntä vastaan, kutsukaa katso, päivät tulevat, jolloin minä kostan Baabelin häntä vastaan Araratin, Minnin ja Askenaan valtakunnat, jumalankuville, jolloin koko sen maa joutuu häpeään asettakaa päämies häntä vastaan, antakaa tulla hevosia ja kaikki kaatuват surmattuina sen keskellä. 48 Silloin kuin pörheitä heinäsirkkoja. 28 Vihikää kansat häntä riemuitsevat Baabelin kohtalosta taivas ja maa ja kaikki, vastaan, Meedian kuninkaat, sen käskynhaltijat ja mitä niissä on, kun pohjoisesta tulevat sen hävittäjät, kaikki päämiehet ja koko sen vallan alainen maa. sanoo Herra. 49 Baabelinkin on kaatuminen, te Israelin 29 Ja maa vapisee ja vääntelehti tuskasta, sillä surmatut, niinkuin Baabelin tähden kaatui surmatuuta Herran aivoitukset täytyyväät Baabelia vastaan: hän kautta kaiken maan. 50 Te miekasta pelastuneet, tekee Baabelin maasta asumattoman erämaan. 30 menkää, älkää pysähtykö, muistakaa Herraa kaukaisella Baabelin sankarit lakkavaat taistelimesta, he istuvat maalla ja pitäkää mielessänne Jerusalemin. 51 'Me linnoituksissaan, heidän voimansa on kuihutunut, he ovat häpeämme, sillä me kuulemme pilkkaa; häpeä peittää naisiksi muuttuneet; sen asunnot ovat poltetut, sen meidän kasvomme, sillä muukalaiset ovat käyneet salvat rikotut. 31 Juoksija juoksee juoksijaa vastaan, Herran temppelin pyhyyskien kimppuun.' 52 Sentähden sanansaattaja sanansaattajaa vastaan, ilmoittamaan katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä kostan Baabelin kuninkaalle, että hänen kaupunkinsa on sen jumalankuville ja sen maa on täynnä haavitetutten valloitettu äärestä toiseen, 32 kahlauspaikat vallatut, voihkinaa. 53 Vaikka Baabel astuisi ylös taivaaseen, linnoitukset tulella poltetut ja sotamiehet kauhun vallassa. vaikka se korkeuteen linnansa vahvistaisi, sittenkin 33 Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Tytär tulevat sille minulta hävittäjät, sanoo Herra. 54 Baabel on kuin puimatanner poljettessa; vielä vähän Kuule, huuto Baabelista, suuri hävityksen melske aikaa, niin hänen elonaikansa tulee. 34 Nebukadressar, kaldealaisten maasta! 55 Sillä Herra hävittää Baabelin Baabelin kuningas, on minut syönyt, hävittänyt minut, ja lopettaa sieltä suuren äänten melun. Heidän aaltonsa pannut syrjään kuin tyhjän astian; hän on niellyt pauhaavat kuin suuret vedet, korkea on heidän minut niinkuin lohikäärmä, täyttänyt vatsansa minun äänensä kohina. 56 Sillä hävittäjä käy Baabelin herkuillani ja huuhtonut minut pois. 35 'Kärsimäni kimppuun, ja sen sankarit vangitaan, heidän jousensa väkivalta ja minun raadeltu lihani tulkoon Baabelin murretaan; sillä Herra on koston Jumala: hän maksaa päälle', sanoo Siionin asukas. 'Minun vereni tulkoon tarkoin. 57 Minä juovutan sen ruhtinaat ja tietäjät, Kaldean asukkosten päälle', sanoo Jerusalemin. 36 sen käskynhaltijat, päämiehet ja sankarit; ja he Sentähden näin sanoo Herra: Katso, minä ajan sinun nukkuvat ikuiseen uneen eivätkä enää herää, sanoo asiasi ja kostan sinun kostosi. Minä kuivaan hänen Kuningas; Herra Sebaot on hänen nimensä. 58 Näin virtansa ja ehdytän hänen lähteensä. 37 Ja Baabel tulee sanoo Herra Sebaot: Baabelin leveä muuri hajotetaan kiviroukkiksi, aavikkosutten asunoksi, kauhistukseksi maahan, ja sen korkeat portit poltetetaan tulella. Niin ja ivan vihellykseksi, aivan asujattomaksi. 38 He kiljuvat tekevät kansat työtä tyhjän tähden, kansakunnat tulen kaikki kuin nuoret leijonat, murisevat kuin naarasleijonain hyväksi, ja vaivaavat itsensä väsyksii.' 59 Asia, jonka pennut. 39 Kun he ovat himossansa kiihkeimmillään, profeetta Jeremia antoi Serajalle, Neerian, Mahsejan teen minä heille juomingit ja juovutan heidät, että he pojan, pojalle toimitettavaksi, kun tämä lähti Sidkian, riemastuvat ja nukkuvat ikuiseen uneen eivätkä enää Juudan kuninkaan, kanssa Baabeliin hänen neljäntenä herää, sanoo Herra. 40 Minä vien heidät teurastettavaksi, hallitusvuotenansa. Seraja oli majoituspäällikkö. 60 niinkuin karitsat, niinkuin oinaat ja kauriat. 41 Kuinka Jeremia kirjoitti kaiken sen onnettomuuden, joka oli onkaan valloitettu Seesak, vallattu se, jota ylisti kaikki tuleva Baabelille, erityiseen kirjaan, kaikki nämä sanat,

totka ovat kirjoitetut Baabelia vastaan. **61** Ja Jeremia päälliköllä oli mukanaan, repi maahan kaikki Jerusalemin sano Serajalle: "Kun tulet Baabeliin, niin katso, että luet muurit, yltympäri. **15** Ja Nebusaradan, henkivartijain kaikki nämä sanat. **62** Ja sano: Herra, sinä olet puhunut päällikkö, siirsi maasta pois osan kansan köyhää ja tätä paikkaa vastaan: sinä olet hävittävä sen, niin ettei kansas tähtitää, mitä oli jäljellä kaupungissa, sekä siinä asukasta ole, ei ihmistä eikä eläintä, vaan että se ne, jotka olivat menneet Baabelin kuninkaan puolelle, jää ikuiseksi erämaaksi. **63** Ja kun olet lukunut tämän ja loput käsityöläisistä. **16** Mutta osan maan köyhää Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, jätti jäljelle viinitarhureiksi ja peltomiehiksi. **17** Vaskipylvääät, jotka olivat Herran temppelissä, altaiden telineet ja vaskimeren, jotka olivat Herran temppelissä, kaldealaiset särkivät ja veivät kaiken niiden vasken Baabeliin. **18** Ja kattilat, lapiot, veitset, maljat, kupit ja kaikki vaskikalut, joita oli käytetty jumalanpalveluksessa, he ottivat pois.

52 Sidkia oli kahdenkymmenen yhden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Hamutal, Jeremian tytär, Libnasta. **2** Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, aivan samoin kuin Joojakim oli tehnyt. **3** Sillä Herran vihan tähden kävi näin Jerusalemille ja Juudalle, kunnes hän vihdoin heitti heidät pois kasvojensa edestä. **4** Sidkia kapinoi Baabelin kuningasta vastaan. Hänen yhdeksäntenä hallitusvuotenaan, sen kymmenenessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, hyökkäsi Nebukadressar, Baabelin kuningas, koko sotajoukollaan Jerusalemissa kimppuun; ja he asettuivat leiriin sitä vastaan ja rakensivat saartovarusteet sitä vastaan yltympäri. **5** Nämä kaupunkia piirittiin kuningas Sidkian yhdenteentoista hallitusvuoteen asti. **6** Mutta neljännessä kuussa, kuukauden yhdeksäntä päivänä, kun nälänhätä ahdisti kaupunkia eikä maakansallakaan ollut leipää, **7** valloittiin kaupunki, ja kaikki sotilaat pakenivat ja lähtivät ulos kaupungista yöllä molempien muurien välitse vievästä porttitieltä, joka on kuninkaan puutarhan puolella, kaldealaisten ollessa kaupungin ympäillä, ja he kulkivat Aromaahan päin. **8** Mutta kaldealaisten sotajoukko ajoi kuningasta takaa, ja he saavuttivat Sidkian Jerikon aroilla; ja kaikki hänen sotaväkensä oli jättänyt hänet ja hajaantunut. **9** Ja he ottivat kuninkaan kiinni ja veivät hänet Baabelin kuninkaan eteen Riblaan, joka on Hamatin maassa, ja tämä julisti hänen hänelle tuomion. **10** Ja Baabelin kuningas teurastutti Sidkian pojat hänen silmiensä edessä, ja myöskin kaikki Juudan ruhtinaat hänen teurastutti Riblassa. **11** Ja Sidkialta Baabelin kuningas sokaisutti silmät, kytetti hänet vaskikahleisiin ja vei hänet Baabeliin, ja hän pani hänet vankihuoneeseen, jossa hän oli kuolinpäiväänsä asti. **12** Viidennenä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, Baabelin kuninkaan Nebukadressarin yhdeksäntätoista hallitusvuotena, tuli Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, joka palveli Baabelin kuningasta, Jerusalemiin. **13** Hän poltti Herran temppelin ja kuninkaan linnan ja kaikki Jerusalemin talot; kaikki ylhäisten talot hän poltti tulella. **14** Ja koko kaldealaisten sotajoukko, joka henkivartijain

päälliköllä oli mukanaan, repi maahan kaikki Jerusalemin sano Serajalle: "Kun tulet Baabeliin, niin katso, että luet muurit, yltympäri. **15** Ja Nebusaradan, henkivartijain kaikki nämä sanat. **62** Ja sano: Herra, sinä olet puhunut päällikkö, siirsi maasta pois osan kansan köyhää ja tätä paikkaa vastaan: sinä olet hävittävä sen, niin ettei kansas tähtitää, mitä oli jäljellä kaupungissa, sekä siinä asukasta ole, ei ihmistä eikä eläintä, vaan että se ne, jotka olivat menneet Baabelin kuninkaan puolelle, jää ikuiseksi erämaaksi. **63** Ja kun olet lukunut tämän ja loput käsityöläisistä. **16** Mutta osan maan köyhää Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, jätti jäljelle viinitarhureiksi ja peltomiehiksi. **17** Vaskipylvääät, jotka olivat Herran temppelissä, altaiden telineet ja vaskimeren, jotka olivat Herran temppelissä, kaldealaiset särkivät ja veivät kaiken niiden vasken Baabeliin. **18** Ja kattilat, lapiot, veitset, maljat, kupit ja kaikki vaskikalut, joita oli käytetty jumalanpalveluksessa, he ottivat pois. **19** Samoin otti henkivartijain päällikkö vadit, hilipannut, maljat, kattilat, lampunjalat, kupit ja kulhot, jotka olivat läpeensä kultaa tai hopeata. **20** Molempien pylväiden, meren ja niiden kahdentoiesta vaskiraavaan, jotka olivat telineiden alla-kaikkien niiden esineiden, jotka Salomo oli teettänyt Herran temppeliin-niiden vaski ei ollut punnittavissa. **21** Pylvästä oli toisen pylvään korkeus kahdeksantoista kynnarää, ja kahdentoiesta kynnarän pituinen nauha ulottui sen ympäri. Sen vahvuus oli neljä sormenleveyttä; se oli ontu. **22** Ja sen päässä oli pylväänpää vaskesta; toisen pylväänpään korkeus oli viisi kynnarää, ja pylväänpään pääällä oli ristikkoriste ja granaattiomenia yltympäri, kaikki vaskea; ja samanlaiset oli toisessa pylväässä ynnä granaattiomenat. **23** Granaattiomenia oli yhdeksänkymmentä kuusi ulospäin; kaikkaan oli granaattiomenia sata ristikkoristeen pääällä yltympäri. **24** Ja henkivartijain päällikkö otti ylimmäisen papin Serajan ja häntä lähimmän papin Sefanjan sekä kolme ovenvartijaa, **25** ja kaupungista hän otti yhden hoviherran, joka oli sotaväen tarkastaja, ja seitsemän kuninkaan lähintä miestä, jotka tavattiin kaupungista, sekä sotapäälikön kirjurin, jonka tehtävänä oli ottaa maan kansaa sotapalvelukseen, ja kuusikymmentä miestä maakansasta, jotka tavattiin kaupungista. **26** Nämä otti Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, ja vei heidät Baabelin kuninkaan eteen Riblaan. **27** Ja Baabelin kuningas antoi lyödä heidät kuoliaaksi Riblassa Hamatin maassa. Ja niin Juuda siirrettiin pois maastansa. **28** Tämä on se kansa, jonka Nebukadressar vei pakkosiirtolaisuuteen: seitsemäntenä vuotena kolmetuhatta kaksikymmentä kolme juutalaista, **29** Nebukadressarin kahdeksantenatoista hallitusvuotena kahdeksansataa kolmekymmentä kaksi henkeä Jerusalemistä, **30** Nebukadressarin kahdenenkymmenenentä kolmantena hallitusvuotena vei Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, seitsemäntsataa neljäkymmentä viisi juutalaista pakkosiirtolaisuuteen-yhteensä neljätuhatta kuusisataa henkeä. **31** Mutta kolmantenkymmenenentä seitsemäntenä vuotena

siitä, kun Joojakim, Juudan kuningas, oli viety pakkosiirtolaisuuteen, kahdennessatoista kuussa, kuukauden kahdenteenakymmenenentä viidentenä päivänä, korotti Evil-Merodak, Baabelin kuningas, samana vuonna, jona hän tuli kuninkaaksi, Juudan kuninkaan Joojakinin päään ja päästi hänet pois vankilasta. 32 Ja hän puhutteli häntä ystäväillisesti ja asetti hänen istuimensa ylemmäksi muitten kuningasten istuimia, jotka olivat hänen tyköänänsä Baabelissa. 33 Hän sai panna pois vanginpuvun ja aina aterioida hänen luonaan, niin kauan kuin eli. 34 Ja hän sai Baabelin kuninkaalta elatuksensa, vakinaisen elatuksen, mitä kunakin päivänä tarvitsi, kuolinpäiväänsä asti, niin kauan kuin eli.

Valitusvirret

1 Kuinka istuukaan yksinänsä tuo väkirikas kaupunki!

Kuinka onkaan lesken kaltaiseksi tullut se, joka oli suuri kansakuntien joukossa! Ruhtinatar maakuntien joukossa on tullut työveron alaiseksi. 2 Se katkerasti itkee yössä, ja sillä on kyyneleet poskillaansa. Ei ole sillä lohduttajaa kaikkien sen rakastajain seassa. Uskottomia ovat sille olleet kaikki sen ystävät, ovat sille vihamiehiä tulleet. 3 Juuda on siirtynyt maaاستans kurjuutta ja työn kovuutta pakoon. Se istuu pakanakansain seassa eikä lepoa löydä. Kaikki sen vainojaat saavuttivat sen, kun se oli ahdistuksien keskellä. 4 Siijonin tiet surevat, sillä juhlilteilijöitä ei ole. Kaikki sen portit ovat autioina, sen papit huokailevat, sen neitsyet ovat murheissaan, ja sillä itsellään on katkera mieli. 5 Sen viholliset ovat voitolle päässeen, sen vihamiehet menestyvät. Sillä Herra on saattanut sen murheelliseksi sen rikkomusten paljouden tähden. Sen pienet lapset ovat menneet vankeuteen vihollisen vieminä. 6 Mennyt on tytär Siioniaita kaikki hänen kauneutensa. Hänen ruhtinaansa ovat kuin peurat, jotka eivät laidunta löydä; he kulkivat voimattomina vainoojan edessä. 7 Jerusalem muistelee kurjuutensa päivinä ja kodittomuudessaan kaikkea kallisarvoista, mitä sillä oli muinaisista päivistä asti. Kun sen kansa sortui vihollisen käsiin eikä sillä ollut auttajaa, katsoivat viholliset sitä ja nauroivat sen turmiota. 8 Jerusalem on raskaasti syntiä tehnyt, sentähden se on saastaksi tullut. Kaikki, jotka sitä kunnioittivat, halveksivat sitä nyt, kun ovat näheet sen alastomuuden. Itsekin se huokaa ja kääntyy poispäin.

9 Sen tahrat ovat sen liepeissä. Se ei ajatellut, mikä sille tuleva oli, ja niin se sortui hämmästyttävästi. Ei ole sillä lohduttajaa. Katso, Herra, minun kurjuuttani, sillä vihamies ylvästelee. 10 Vihollinen levitti kätensä kaikkia sen kalleksia kohti. Niin, sen täytyi nähdä, kuinka pakanat tunkeutuivat sen pyhäköön, ne, jotka sinä olit kieltyänyt tulemasta sinun seurakuntaasi. 11 Kaikki sen kansa huokaa etsiessänsä leipää: he antavat, mitä heillä kallista on, ruuasta, saadakseen nälkänsä tydytetyksi. Katso, Herra, ja näe, kuinka halveksittu minä olen. 12 Eikö tämä koske teihin, kaikki ohikulkijat? Katsoaka ja nähkää: onko kipua, minun kipuni vertaista, joka on minun kannettavakseni pantu, jolla Herra on murehduttanut minut vihansa hehkun päivänä? 13 Hän lähetti tulen korkeudesta minun luhini ja kuritti niitä. Hän viritti verkon minun jaljaini varalle, hän pani minut peräytymään, hän teki minut autioksi, ainiaan sairaaksi. 14 Hänen kätensä sitoi minun rikosteni ikeen: ne kiedottiin yhteen, tulivat minun niskalleni; hän saattoi horjumaan minun voimani. Herra antoi minut niiden käsiin, joita minä en voi vastustaa. 15 Herra hylkäsi kaikki minun urhoni, joita minun keskuudessani oli; hän

kutsui kokoon juhlan minua vastaan murskatakseen minun nuorukaiseni. Herra polki viinikuurnan neitsyelle, tytär Juudalle. 16 Näitä minä itken, minun silmäni, silmäni vuota vettä; sillä kaukana on minusta lohduttaja, joka virvoitaisi minun sieluani. Hävitetyt ovat minun lapseni, sillä vihamies on väkevä. 17 Siijon levittää käsänsä: ei ole hänen lohduttajaa. Herra on nostattanut Jaakobian vastaan sen viholliset joka taholta; Jerusalem on tullut saastaksi heidän keskellänsä. 18 Vanhurskas on hän, Herra; sillä hänen käsänsä vastaan minä olen niskoitellut. Kuulkaa, te kansas kaikki, ja katsokaa minun kipuani: minun neitsyen ja nuorukaiseni ovat vankeuteen menneet. 19 Minä kutsuin rakastajiani: ne pettivät minut. Minun pappini ja vanhimpani ovat kuolleet kaupungissa, kun he etsivät ruokaa tydyttääkseen nälkäänsä. 20 Katso, Herra, kuinka ahdistettu minä olen, minun sisukseni kuohuvat, sydämeni väantyy rinnassani, sillä minä olen ollut ylen uppiniskainen. Ulkona on miekkä minulta riistänyt lapset, sisällä rutto. 21 He ovat kuolleet, kuinka minä huokailen. Ei ole minulla lohduttajaa. Kaikki minun vihamieheni ovat kuolleet minun onnettomuuteni; he iloitsevat, kun sinä olet tämän tehnyt: sinä olet antanut tulla sen päivän, jonka olit ilmoittanut. Mutta käyköön heidän samoin kuin minun. 22 Tulkoon kaikki heidän pahuutensa sinun kasvojesi eteen, ja pane heille kannettavaksi se, minkä olet minulle pannut kaikkien minun rikoksienvi tähden. Sillä monet ovat minun huokaukseni, ja minun sydämeni on sairas.

2 Kuinka onkaan Herra vihassaan pilvillä peittänyt tytär Siionia! Hän heitti taivaasta maahan Israelin kunnian eikä muistanut jalkainsa astinlautaa vihansa päivänä. 2 Herra on hävittänyt säälimättä kaikki Jaakobin majat, on hajottanut vihastuksissaan tytär Juudan linnoitukset, pannut ne maan tasalle. Hän on häväissyt valtakunnan ja sen ruhtinaat. 3 Hän on vihan hehkussa hakannut poikki Israelin sarven kokonansa. Hän veti oikean kätensä takaisin vihamiehen edestä ja poltti Jaakobia kuin liekitsevä tuli, joka kuluttaa kaiken yltympäri. 4 Hän jännitti jousensa kuin vihamies, seisoi oikea käsi koholla kuin vihollinen ja tappoi kaiken, mihiin silmä oli ihastunut. Tytär Siioniain majaan hän vuodatti kiivautensa kuin tulen. 5 Herra on ollut niinkuin vihamies, on hävittänyt Israelin: hän hävitti kaikki sen palatsit, turmeli sen linnoitukset ja antoi tytär Juudalle paljon valitusta ja vaikerrusta. 6 Hän särki aitauksensa niinkuin puutarhan aidan, hävitti juhlanviettopaikkansa. Herra on saattanut unhotuksiin Siioniaissa juhla-ajat ja sapatit ja on kiivaassa suuttumusessaan pitänyt halpana kuninkaat ja papit. 7 Herra on hyljännyt alttarinsa, syössyt häväistyksen pyhäkönsä, luovuttanut vihamiehen käteen palatsiensa muurit. He nostivat huodon Herran huoneessa, huodon

kuin juhlapäivänä. **8** Herra oli päättänyt turmella tytär Siionin muurit: hän jännitti mittanuoran, ei pidättänyt kättänsä hävittämästä, saattoi murheeseen varustukset ja muurit; ne yhdessä näentyvät. **9** Sen portit ovat vajoneet maahan, hän poisti ja särki sen salvat. Sen kuningas ja ruhtinaat ovat pakanaan seassa; laki ei ole, eivätkä sen profeetat saa näkyä Herralta. **10** Maassa istuvat ääneti tytär Siionin vanhimmat. He ovat heittäneet tomua päänsä päälle, vyöttäyneet säkkeihin; maata kohden ovat painaneet päänsä Jerusalemin neitsyet. **11** Minun silmäni ovat itkusta hiuonneet, minun sisukseni kuohuvat, minun maksani on maahan vuodatettu tyttären, minun kansani, sortumisen tähden. Sillä lapset ja imewäiset näentyvät kaupungin kaduilla. **12** He sanovat äideillensä: "Missä on leipää ja viiniä?" kun he näentyvät niinkuin kaatuneet kaupungin kaduilla, heittävät henkensä äitiensä syliin. **13** Minkä sinulle mainitsisin, mihin vertaisin sinua, tytär Jerusalemi? Minkä asettaisin rinnallesi lohuttaakseni sinua, neitsyt, tytär Siion? Sillä suuri niinkuin meri on sinun sortumisesi; kuka voi sinut parantaa? **14** Profeettasi ovat sinulle nähneet petrollisia, äitiä näkyjä. Eivät he ole paljastaneet sinun syntäsi, niin että olisivat käänneet sinun kohtalosi, vaan ovat nähneet sinulle petrollisia, eksyttäväisiä ennustuksia. **15** Sinulle paukuttavat kämmeniänsä kaikki ohikulkijat, he viheltävät ja nyökyttävät ilkkuen päättänsä tytär Jerusalemile: "Tämäkö on kaupunki, jota sanottiin kauneuden täydellisyydeksi, kaiken maan ihastukseksi?" **16** Suu ammollaan sinua vastaan ovat kaikki sinun vihamiehesi. He viheltävät, kiristelevät hampaitaan ja sanovat: "Me olemme sen hävittäneet. Tämä on juuri se päivä, jota olemme toivoneet; se on meille tullut, olemme sen nähneet." **17** Herra on tehnyt, mitä oli aikonus. Hän on täyttänyt sanansa, sen, mitä oli päättänyt muinaisista päivistä asti: hän on repinnyt alas säälimättä, on antanut vihamiesten iloita sinusta ja kohottanut sinun vihollistesi sarven. **18** Heidän sydämensä huuttaa Herran puoleen. Sinä, tytär Siionin muuri, anna kyyneltesi virtana vuotaa yötä päivään! Älä suo itsellesi lepoa, älköön silmäteräsi ummistuko. **19** Nouse, kohota valitushuuto yöllä, kun alkavat yövartiot. Anna sydämesi vuotaa kuin vesi Herran kasvojen edessä. Kohota kätesi häntä kohden pienten lastesi elämän puolesta, kun ne näentyvät nälkään kaikkien katujen kulmissa. **20** Katso, Herra, ja tarkkaa, ketä olet antanut tämän kohdata: pitäisikö vaimojen syödä oma hedelmänsä, vaalimansa pienet lapset; pitäisikö Herran pyhäkössä tapettaman papit ja profeetat? **21** Maassa, kaduilla, makaa nuorta ja vanhaa; minun neitsyen ja nuorukaiseni ovat kaatuneet miekkaan. Sinä olet surmannut vihasi päivänä, olet teurastanut säälimättä. **22** Sinä kutsuit kuin juhlapäivän viettoon minun peljättäjäni joka taholta; eikä jäänyt Herran vihan päivänä pelastunutta, ei pakoopäässytä.

Jotka minä olin vaalinut ja isoiksi saanut, ne minun vihamieheni lopetti.

3 Minä olen se mies, joka olen kurjuutta nähty hänen vihastuksensa vitsan alla. **2** Minut hän on johdattanut ja kuljettanut pimeyteen eikä valkeuteen. **3** Juuri minua vastaan hän käänitä kätensä, yhätä, kaiken päivää. **4** Hän on kalvanut minun lihani ja nahkani, musertanut minun luuni. **5** Hän on rakentanut varustukset minua vastaan ja piirittänyt minut myrkyllä ja vaivalla. **6** Hän on pannut minut asumaan pimeydessä niinkuin ikiaikojen kuolleet. **7** Hän on tehnyt muurin minun ympäriilleni, niin etten pääse ulos, on pannut minut raskaisiin vaskakahleisiin. **8** Vaikka minä huudan ja parun, hän vaientaa minun rukoukseni. **9** Hakatuista kivistä hän on tehnyt minun teilleni muurin, on mutkistanut minun polkuni. **10** Vaaniva karhu on hän minulle, piilossa väijyvä leijona. **11** Hän on vienyt harhaan minun tieni ja repinnyt minut kappaleksi, hän on minut autioksi tehnyt. **12** Hän on jännittänyt jousensa ja asettanut minut nuoltensa maalitauluksi. **13** Hän on ampunut munuaisiin nuolet, viinensä lapset. **14** Minä olen joutunut koko kansani nauruksi, heidän jokapäiväiseksi pilkkalauluksensa. **15** Hän on ravinnut minua katkeruudella, juottanut minua koiruoholla. **16** Hän on purettanut minulla hampaat rikki soraan, painanut minut alas tomuun. **17** Sinä olet syössyt minun sieluni ulos, rauhasta pois, minä olen unhottanut onnen. **18** Ja minä sanon: mennyt on minulta tunnija ja Herran odotus. **19** Muista minun kurjuuttani ja kodittomuuttani, koiruohoja ja myrkyä. **20** Sinä kyllä muistat sen, että minun sieluni on alaspainettu. **21** Tämän minä painan sydämeeni, sentähden minä toivon. **22** Herran armoa on, ettemme ole aivan hävinneet, sillä hänen laupeutensa ei ole loppunut: **23** se on joka aamu uusi, ja suuri on hänen uskollisuutensa. **24** Minun osani on Herra, sanoo minun sieluni; sentähden minä panen toivoni häneen. **25** Hyvä on Herra häntä odottaville, sillä siellulle, joka häntä etsii. **26** Hyvä on hiljaisuudessa toivoa Herran apua. **27** Hyvä on miehelle, että hän kantaa iestää nuoruudessaan. **28** Istukoon hän yksin ja hiljaa, kun Herra on sen hänen päällensä pannut. **29** Laskekoon suunsa tomuun-ehkä on vielä toivoa. **30** Ojentakoon hän posken sillalle, joka häntä lyö, saakoon kyllälti häväistystä. **31** Sillä ei Herra hylkää iankaikkisesti; **32** vaan jos hän on murheelliseksi saattanut, hän osoittaa laupeutta suuressa armossansa. **33** Sillä ei hän sydämensä halusta vaivaa eikä murehduta ihmislapsia. **34** Kun jalkojen alle poljetaan kaikki vangit maassa, **35** kun väännetään miehen oikeutta Korkeimman kasvojen edessä, **36** kun ihmiselle tehdään väärityttä hänen riitasiassaan-eikö Herra sitä näkisi? **37** Onko kukaan sanonut, ja se on tapahtunut, jos ei Herra ole käskenyt? **38** Elkö lähde Korkeimman suusta paha ja hyvä? **39** Miksi tuskittelee ihmisen eläessään, mies syntiensä

palkkaa? 40 Koetelkaamme teitämme, tutkikaamme safiri. 8 Nyt on heidän muotonsa nokea mustempi, niitä ja palatkaamme Herran tykö. 41 Kohottakaamme ei voi heitä tuntea kaduilla. Rypyssä on heillä nahka sydämemme ynnä kätemme Jumalan puoleen, joka luitten päällä, se on kuivettunut kuin puu. 9 Parempi on taivaassa. 42 Me olemme luopuneet pois ja olleet oli miekan kaatamien kuin nälän kaatamien, jotka kapinalliset; sinä et ole antanut anteeksi, 43 olet menehtiyvä, kuin lävitsepistetyt, pellon viljaa vaille. peittänyt itsesi vihassasi, ajanut meitä takaa, surmannut 10 Armeliaat vaimot keittivät omien käsien lapsiansa: ne säälimättä; 44 olet peittänyt itsesi pilvellä, niin ettei tulivat heille ruuaksi tyttären, minun kansani, sortuessa. rukous pääse lävitse. 45 Tunkioksi ja hylkyksi sinä olet 11 Herra on pannut täytäntöön kiivautensa, vuodattanut meidät tehnyt kansojen seassa. 46 Suut ammollaan vihansa hehkun; hän on sytyttänyt Siiioniin tulen, joka meitä vastaan ovat kaikki meidän vihamiehemme. on kuluttanut sen perustukset. 12 Eivät olisi uskoneet 47 Osaksemme on tullut kauhu ja kuoppa, turmio ja maan kuninkaat, ei maanpiirin asukkaista kenkään, että sortuminen. 48 Vesipurot juoksevat minun silmistäni vihollinen ja vainomies hyökkää sisään Jerusalemin tyttären, minun kansani, sortumisen tähden. 49 Minun porteista. 13 Sen profeettain syntien tähden kävi näin, sen silmäni vuotaa lakkamaatta, hellittämättä 50 siihen pappien pahain tekojen tähden, niiden, jotka siellä olivat asti, kunnes katsoo, kunnes näkee Herra taivaasta. 51 vuodattaneet vanhurskaitten verta. 14 He harhailivat Silmäni tuottaa tuskaa minun sielulleni kaikkien minun sokeina kaduilla, verellä tahrattuina, niin ettei voinut kaupunkini tyttärien tähden. 52 Kihkeästi pyydystivät koskeaa heidän vaatteisiensa. 15 "Väistykää! Saastainen!" minua kuin lintua ne, jotka syöttä ovat vihamiehiäni. huudettiin heistä. "Väistykää, väistykää, älkää koskeko!" 53 He sulkivat kuoppaan minun elämäni ja heittivät Paettuaankin he yhä harhailivat; pakanain seassa päälleni kiviä. 54 Vedet tulvivat minun pääni ylitse; minä sanottiin: "Eivät he saa kauemmin asustaa täällä". 16 sanoin: olen hukassa. 55 Minä huusin sinun nimeäsi, Herran kasvot ovat hajottaneet heidät, hän ei heihin enää Herra, kuopan syvyydestä. 56 Sinä kuulit minun huutoni: katsos. Papeista ei välitetty, vanhimpia ei armahdettu. 17 "Älä peitä korvaasi minun avunhuudoltani, että saisim Vieläkin me, silmät rauenneina, turhaan odotimme apua; hengähää". 57 Sinä olit läsnä silloin, kun minä sinua tähystyspäikästämme me tähylimme kansaa, josta ei huusin; sinä sanoit: "Älä pelkää". 58 Sinä, Herra, ajoit pelastusta tullut. 18 Meidän askeleitamme vaanittiin, niin minun riita-asiani, lunastit minun henkeni. 59 Olethan ettemme voineet kulkea kaduillamme. Meidän loppumme nähnyt, Herra, minun kärsimäni sorron: hanki minulle lähestyi, päävämme täyttyivät-niin, loppumme tuli. 19 oikeus. 60 Olethan nähnyt kaiken heidän kostonhimonsa, Meidän vainoojamme olivat nopeammat kuin kotkat kaikki heidän juonensa minua vastaan. 61 Sinä olet taivaalla. Vuorilla he ajoivat meitä takaa, väijyivät meitä kuullut heidän häväistysensä, Herra, kaikki heidän erämaassa. 20 Hän, meidän elämänhenkemme, Herran juonensa minua vastaan. 62 Minun vastustajaini huulet voideltu, joutui vangiksi heidän kuoppiinsa, hän, josta ja heidän aikeensa ovat minua vastaan kaiken päivää. me olimme sanoneet: hänen varjossaan me saamme 63 Istuvatpa he tai nousivat, katsos: minä olen heillä elää pakanakansain seassa. 21 Iloitse ja riemuitse, tytär pilkkalauluna. 64 Kosta heille, Herra, heidän kättensä Edom, joka asut Uusin maassa! Mutta malja on tuleva teot. 65 Paaduta heidän sydämensä, kohdatkoon heitä sinunkin kohdallesi: sinä juovut ja paljastat itsesi. 22 sinun kiroksesi. 66 Aja heitä takaa vihassasi ja hävitä Sinun syntivelkasi, tytär Sion, on loppunut: ei Herra ole heidät Herran taivaan alta.

4 Kuinka onkaan kulta tummunut, muuttunut hyvä kulta; kuinka ovat pyhäät kivet viskeilyinä kaikkien katuun kulmiin! 2 Siiön pojat, nuo kallit, punnitut puhtaimman kullen arvoisiksi-kuinka he ovatkaan saviastiain arvossa, savenalajan kätten tekojen! 3 Aavikkosudetkin taritsevat nisiänsä, imettävät pentujansa; mutta tytär, minun kansani, on tullut tyllyksi kuin kamelikurki erämaassa. 4 Imeväisen kieli tarttuu suulakeen janon tähden. Lapsukaiset pyytävät leipää; ei ole, kuka sitä heille taittaisi. 5 Jotka herkkuja söivät, ne näännyvät kaduilla. Joita punapurppuran pääällä kanneltiin, ne tunkioita syleilevät. 6 Tyttären, minun kansani, syntivelka on Sodoman syntiä suurempi; Sodoma hävitettiin yhtäkkä kätten siellä riehumatta. 7 Siiön ruhtinaat olivat lunta puhtaamat, maitoa valkoisemat, heidän ruumiinsa oli kuin

5 Muista, Herra, mitä meille on tapahtunut; katsos ja näe meidän häväistyksemme. 2 Meidän perintösamme on siirtynyt vieraille, meidän talomme muukalaisille. 3 Me olemme tulleet orvoiksi, isättömiksi, meidän äitiimme ovat kuin lesket. 4 Oman juomavetemme me ostamme rahalla; omat puumme saamme, jos maksamme hinnan. 5 Vainoojamme ovat meidän niskassamme; kun uuvumme, ei meille lepoa suoda. 6 Egyptille me lyömmekäyttä ja Assurille saadaksemme leipää ravinnoksi. 7 Meidän isämmekäyttä ovat syntiä tehneet; heitä ei enää ole. Me kannamme heidän syntivelkaansa. 8 Orjat hallitsevat meitä; ei ole sitä, joka tempaisi meidät heidän käsistänsä. 9 Henkemme kaupalla me noudamme leipämme, väistäen miekkaa erämaassa. 10 Meidän ihomme halkeilee kuin uuni nälän polteiden takia. 11 Naisia

raiskataan Siionia, neitsytä Juudan kaupungeissa. **12**
Ruhtinaita heidän kätensä hirttävät, vanhinenten kasvoja
ei pidetä arvossa. **13** Nuorukaiset kantavat myllynkiviä,
poikaset kompastelevat puutaakkojen alla. **14** Poissa
ovat vanhukset porteista, nuorukaiset kielisoittimiensa
äärestä. **15** Poissa on ilo sydämistämme, karkelomme
on valitukseksi muuttunut. **16** Pudonnut on päästämme
kruunu. Voi meitä, sillä me olemme syntiä tehneet! **17**
Tästä syystä on sydämemme tullut sairaaksi, näitten
tähden ovat silmämme pimenneet- **18** Siiön vuoren
tähden, joka on autiona, jolla ketut juoksentelevat. **19**
Sinä, Herra, hallitset iankaikkisesti, sinun valtaistuimesi
pysyy suvusta sukuun. **20** Miksi unhotat meidät ainaaksi,
hylkäät meidät ikipäiviksi? **21** Palauta meidät, Herra,
tykösi, niin me palajamme; uudista meidän päivämme
muinaiselleen. **22** Vai oletko meidät peräti hyljännyt,
vihastunut meihin ylenmäärin?

Hesekielin

1 Kolmantenakymmenenentä vuotena, neljännessä kuussa, kuukauden viidentenä päivänä, kun minä olin pakkosiirtolaisten joukossa Kebar-joen varrella, aukenivat taivaat, ja minä näin Jumalan näkyjä. **2** Kuukauden viidentenä päivänä, kuningas Joojakinin pakkosiirtolaisuuden viidentenä vuotena, **3** tuli Jumalan sana pappi Hesekielille, Buusin pojalle, Kaldean maassa Kebar-joen varrella, ja hänen päällensä tuli siellä Herran käsi. **4** Ja minä näin, ja katso: myrskytuuli tuli pohjoisesta, suuri pilvi ja leimahteleva tuli, ja pilveä ympäröitsi hohde, ja tulen keskeltä näkyi ikäänsi hehkuvaa malmia, keskeltä tulta. **5** Ja sen keskeltä näkyivät neljän olennon hahmot. Ja näöltänsä ne olivat tällaiset: niillä oli ihmisen hahmo. **6** Ja niillä oli neljät kasvot kullakin ja neljä siipeä kullakin. **7** Ja säärivarret niillä oli suorat ja jalkaterät kuin vasikansorkat, ja ne välkkyivät kuin kiiltävä vaski. **8** Ja siipiensä alla niillä oli, neljällä eri puolellansa, ihmiskädet. Kasvot ja siivet niillä neljällä olivat näin: **9** Niiden siivet koskettivat toisiaansa. Kulkissaan ne eivät kääntyneet: ne kulkivat kulin suoraan eteenpäin. **10** Ja niiden kasvot olivat ihmiskasvojen kaltaiset; mutta oikealla puolen oli niillä neljällä leijonankasvot, vasemmalla puolen oli niillä neljällä häränkasvot, myös oli niillä neljällä kotankasvot. **11** Niin niiden kasvot. Mutta siivet niillä olivat levällään ylöspäin. Kullakin oli kaksi, jotka koskettivat toisen siipiä, ja kaksi, joilla ne peittivät ruumistansa. **12** Ja ne kulkivat suoraan eteenpäin. Minne henki vaati kulkemaan, sinne ne kulkivat. Kulkissaan ne eivät kääntyneet. **13** Ja olentojen hahmo oli näöltänsä kuin tuliset hiilet, jotka paloivat tulisoitujen näköisinä. Tulta liekehti olentojen välissä, ja tuli hohti, ja tulesta lähti salamoita. **14** Ja olennot kiittivät edestakaisin ja olivat nähdä kuin salamanleimaus. **15** Mutta kun minä katselin olentoja, niin katso: yksi pyörä oli maassa olentojen kohdalla, kunkin niiden neljän etupuolella. **16** Pyörät olivat näöltään ja teoltaan niinkuin krysoliitti, ja niillä neljällä oli sama muoto, ja ne olivat näöltään ja teoltaan, kuin olisi ollut sisäkkäin pyörä pyörässä. **17** Ne kulkivat neljänä eri suuntaansa, kun kulkivat. **18** Kulkissaan ne eivät kääntyneet. Ja niiden kehät olivat korkeat ja peljättävät; ja niiden kehät olivat täynnä silmiä, yltympäri, niissä neljässä. **19** Ja kun olennot kulkivat, kulkivat pyörät niiden ohella; ja kun olennot kohosivat ylös maasta, kohosivat myös pyörät. **20** Minne henki vaati kulkemaan, sinne ne kulkivat-minne vain henki kulkemaan vaati. Ja pyörät kohosivat samalla kuin nekin, sillä olentojen henki oli pyörissä. **21** Kun olennot kulkivat, kulkivat nämäkin; kun ne seisovat, seisovat nämäkin; kun ne kohosivat ylös maasta, kohosivat pyörät samalla kuin nekin, sillä olentojen henki oli pyörissä. **22** Ja olentojen päättien ylle hahmottui taivaanvahvuus, niinkuin

peljättävä kristalli, kaartuen ylös niiden päättien ylitse. **23** Ja taivaanvahvuuden alla oli niillä siivet suorina, toisen siipi toisen siipeä kohti. Kullakin oli kaksi, jotka sitä peittivät-kaksi, jotka peittivät sen ruumista. **24** Ja minä kuulin niiden siipienv kohinan niinkuin paljojen vetten kohinan, niinkuin Kaikkivaltaan jylinän, kun ne kulkivat; pauhinan ääni oli niinkuin sotaleirin pauhu. Kun ne seisovat, laskivat ne siipensä alas. **25** Ja kuului ääni taivaanvahvuuden yläpuolelta, joka oli niitten pään päällä. -Kun ne seisovat, laskivat ne siipensä alas. **26** Ja taivaanvahvuuden yläpuolella, joka oli niitten pään päällä, oli valtaistuimen muotoinen, näöltään kuin safiirikiveä. Ja valtaistuimen muotoisella istui hahmo, ihmisen näköinen, kohoten korkealle. **27** Ja minä näin ikäänsi hehkuvaa malmia, tulen näköistä, jota ympäröi kehät ylöspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltansa; ja alaspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltansa, minä näin kuin tulen näköistä, ja sitä ympäröitsi hohde. **28** Kuin kaari, joka on pilvessä sadepäivänä, niin oli näöltään sitä ympäröivä hohde. Senkalainen oli katsoa Herran kirkkauksen hahmo. Ja kun minä sen näin, lankesin minä kasvoillemi. Ja minä kuulin äänen, kun joku puhui.

2 Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, nouse jaloillesi, niin minä puhuttelen sinua". **2** Niin minuun tuli henki, kun hän puhui minulle, ja se nosti minut jaloilleeni, ja minä kuulin hänen puhuvan minulle. **3** Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, minä lähetän sinut israelilaisten tykö, kapinallisten pakanain tykö, jotka ovat kapinoineet minua vastaan; he ja heidän isänsä ovat luopuneet minusta, hamaan tähän päivään asti. **4** Nuo lapset, joilla on kovat kasvot ja paatuneet sydämet-niitten luokse minä sinut lähetän, ja sinun on sanottava heille: Nämä sanoo Herra, Herra. **5** Kuulkoot tai olkoot kuulemattasilä uppiniiskainen suku he ovat-he tulevat kuitenkin tietymään, että profeetta on ollut heidän keskellänsä. **6** Mutta sinä, ihmislapsi, älä pelkää heitä, äläkä pelkää heidän sanojansa, vaikka edessäsi on ohdakkeita ja orjantappuroita ja sinä asut skorpionien seassa; älä pelkää heidän sanojansa äläkä arkaile heidän kasvojansa, sillä he ovat uppiniiskainen suku. **7** Vaan puhu heille minun sanani, kuulkoot tai olkoot kuulemattasilä uppiniiskaisia he ovat. **8** Mutta sinä, ihmislapsi, kuule, mitä minä sinulle sanon. Älä ole uppiniiskainen, niinkuin uppiniiskainen suku on. Avaa suusi ja syö, mitä minä sinulle annan." **9** Niin minä näin, ja katso: käsí ojennettiin minua kohti, ja katso: sinä oli kirjakäärö. **10** Ja hän levitti sen minun eteeni, ja katso: se oli kirjoitettu täyneen sisältä ja päältä. Ja siihen oli kirjoitettu itkuvirret ja huokaukset ja voi-huudot.

3 Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, syö, minkä tässä saat; syö tämä kirjakäärö, mene ja puhu Israelin heimolle". **2** Niin minä avasin suuni, ja hän antoi tämän

kirjakääön minun syödäkseni. 3 Ja hän sanoi minulle: elää, koska otti varoituksesta vaarin, ja sinä olet sielusi "Ihmislapsi, ravitse vatsasi ja täytä sisälmyksesi tällä pelastanut." 22 Herran käsi tuli siellä minun päälleni, kirjakäärellä, jonka minä sinulle annan". Niin minä ja hän sanoi minulle: "Nouse ja mene laaksoon, niin sörin, ja se oli minun suussani makea kuin hunaja. 4 minä siellä puhuttelen sinua". 23 Niin minä nousin ja Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, mene nyt Israelin menin laaksoon, ja katso, siellä seisoi Herran kirkkaus, heimon tyköt ja puhu heille minun sanani. 5 Sillä ei samankaltaisena kuin kirkkaus, jonka minä olin nähty sinua lähetetäänoutokielisen ja kankeapuheisen kansan Kebar-joen varrella. Ja minä lankesin kasvoilleni. 24 tykö, vaan Israelin heimon tyköt; 6 ei monien kansojen Mutta minuun tuli henki ja nosti minut jaloillemi, ja tyköt, outokielisten ja kankeapuheisten, joiden puhetta hän puhutteli minua ja sanoi minulle: "Mene, sulkeudu et ymmärrä. Jos niiden tyköt lähetetään sinut, he sinua sisälle huoneeseesi. 25 Ja sinä, ihmislapsi! Katso, sinut kuulisivat. 7 Mutta Israelin heimo ei tahdo sinua kuulla, pannaan köysiin ja sidotaan niillä, niin ettet voi mennä koska he eivät tahdo minua kuulla. Sillä koko Israelin ulos heidän keskuuteensa. 26 Ja minä tartutan sinun heimolla on kova otsa ja paatunut sydän. 8 Katso, minä kielesi suusi lakeen, niin että mykistet etkä voi olla heille teen sinun kasvosi yhtä kovaksi kuin heidän kasvonsa nuhtelijana, sillä he ovat uppiniskainen suku. 27 Mutta ja sinun otsasi yhtä kovaksi kuin heidän ortsansa. 9 kun minä puhuttelen sinua, avaan minä sinun suusi, Timantin kaltaiseksi, kiveä kovemmaksi minä teen sinun ja sinun on sanottava heille: Näin sanoo Herra, Herra. ortsasi. Älä pelkää heitä älkää arkale heidän kasvovansa, Kuulkoon, joka kuulee, ja olkoon kuulematta, joka ei sillä he ovat uppiniskainen suku." 10 Ja hän sanoi kuulee; sillä he ovat uppiniskainen suku."

minulle: "Ihmislapsi, kaikki minun sanani, jotka minä sinulle puhun, ota sydämeesi ja kuule korvillasi. 11 Ja nyt mene pakkosirtolaisen tykö, kansasi lasten tykö; puhu heille ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herrakuulkoot he tai olkoot kuulematta." 12 Niin henki nosti minut, ja minä kuulin takaani suuren, jylisevän äänen: "Kiitety olkoon Herran kirkkaus, siinä kussa se on!" 13 ja oloentojen siipien kohinan, kun ne löivät toisiinsa, samalla pyörän jyrinän ja suuren, jylisevän äänen. 14 Ja henki nosti minut ja otti minut, ja minä kuljin murheellisena henkeni kiivaudessa, ja Herran käsi oli väkevästi minun päälläni. 15 Ja minä tulin Tell-Aabibiin pakkosirtolaisen tykö, jotka asuivat Kebar-joen varrella; ja siellä, missä he asuivat, minä istuin jäykistyneenä heidän keskuudessaan seitsemän päivää. 16 Mutta seitsemän päivän kuluttua tuli minulle tämä Herran sana: 17 "Ihmislapsi, minä olen asettanut sinut Israelin heimolle vartijaksi. Kun kuulet sanan minun suustani, on sinun varoitettava heitä minun puolestani. 18 Jos minä sanon jumalattomalle: sinun on kuolemalla kuoltava, mutta sinä et häntä varoita etkä puhu varoittaaksesi jumalattonta hänen jumalattomasta tiestänsä, että pelastaisit hänen henkensä, niin jumalaton kuolee synnissänsä, mutta hänen verensä minä vaadin sinun kädestäsi. 19 Mutta jos sinä varoitat jumalattonta ja hän ei käännny jumalattomuudestansa eikä jumalattomalta tieltänsä, niin hän kuolee synnissänsä, mutta sinä olet sielusi pelastanut. 20 Ja jos vanhurskas käentyy pois vanhurskaudestansa ja tekee väärystä ja minä panen kompastukseen hänen eteensä, niin hän kuolee-kun et sinä häntä varoitstanut, niin hän synnissänsä kuolee, ja vanhurskautta, jota hän oli harjoittanut, ei muisteta-mutta hänen verensä minä vaadin sinun kädestäsi. 21 Mutta jos sinä vanhurskasta varoitat, ettei vanhurskas tekisi syntiä, ja hän ei tee syntiä, niin hän totisesti saa

4 "Ja sinä, ihmislapsi, ota itsellesi tilikivi ja aseta se eeteesi ja piirrä siihen kaupunki, Jerusalem. 2 Ja pane se piirityksiin, rakenna sitä vastaan saartovarusteet, luo sitä vastaan valli, aseta sitä vastaan sotaleirejä ja pane sitä vastaan yltympäri muurinmurtajia. 3 Ota sitten itsellesi rautainen leivinlevy ja aseta se rautamuuriksi itsesi ja kaupungin väliin ja suuntaa kasvosi kaupunkia kohti, niin että se tulee piirityksiin, ja piirrä sitä. Tämä on oleva merkki Israelin heimolle. 4 Ja sinä pane maata vasemmalle kyljellesi ja aseta sitä painamaan Israelin heimon syntivelka. Yhtä monta päivää, kuin sinä makanat sillä, on sinun kannettava heidän syntivelkaansa. 5 Ja minä panen sinulle saman luvun päivää, kuin on heidän syntivelkansa vuosia: kolmesataa yhdeksänkymmentä päivää; niin sinun on kannettava Israelin heimon syntivelkaa. 6 Ja kun olet saanut ne päättymään, on sinun pantava maata toistamiseen, oikealle kyljellesi, ja kannettava Juudan heimon syntivelkaa neljäkymmentä päivää; päivän kutakin vuotta kohti minä olen sinulle pannut. 7 Ja suuntaa kasvosi ja paljastettu käsivartesi piiritettyä Jerusalemia kohti ja ennusta sitä vastaan. 8 Ja katso, minä panen sinut köysiin, niin ettet voi kääntyä kyljeltä toiselle, kunnes olet saanut päättymään piirityspäiväsi. 9 Ota sinä myös itsellesi nisuja, ohria, papuja, herneitä, hirssää ja kolmitahkoista vehnää, pane ne samaan astiaan ja tee niistä itsellesi leipää. Yhtä monta päivää, kuin makanat kyljelläsi, kolmesataa yhdeksänkymmentä päivää, on sinun syötävä sitä. 10 Ja ruoka, jota syöt, on sinun syötävä painon mukaan: kaksikymmentä sekeliä päivässä; sinun on syötävä se määräkaikana. 11 Ja vettä sinun on juotava mitan mukaan: kuudennes hiin-mittaa; sinun on juotava määräkaikana. 12 Ja ohrakaltiaisen on sinun se syötävä, ja ihmislustoksella on sinun se paistettava heidän silmäänsä edessä." 13 Ja Herra

sanoi: "Näin tulevat israelilaiset syömään leipänsä ja minä ajan niitä takaa paljastetulla miekalla. 13 Ja saastaisena pakanain joukossa, jonne minä heidät minun vihani täytyy, ja minä tydytän kiivauteni heissä karkoitan". 14 Mutta minä sanoin: "Voi Herra, Herra! ja kostan. Ja he tulevat tietämään, että minä, Herra, Katso, ei milloinkaan ole minun sieluni ollut saastutettu, olen puhunut kiivaudessani, kun minä panen vihani minä en ole syönyt itsestään kuollutta enkä kuoliaaksi täytäntöön heissä. 14 Ja minä teen sinut raunioksi ja raadelta nuoruudestani tähän asti, eikä ole mitään häväistyski pakanain kesken, jotka sinun ympärilläsi saastaita lihaa minun suuhuni tullut". 15 Niin hän sanoi ovat, jokaisen ohikulkijan silmään edessä. 15 Ja se on minulle: "Katso, minä annan sinulle eläimen lannan oleva häväistys ja herjaus, varoitus ja peljätyks pakanain ihmisen jäljen sijaan; valmista leipäsi sen päälä". 16 seassa, jotka ympärilläsi ovat, kun minä teen sinussa Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, katso, minä murran tuomiot vihassa ja kiivaudessa ja kiivaille rangaistuksilla- leivän tuen Jerusalemilta, ja he saavat syödä leipää minä, Herra, olen puhunut- 16 kun minä lähetän heidän painon mukaan ja huolissaan sekä juoda vettä mitan kimppuunsa nälän pahat nuolet, joista tulee tuhoaja ja mukaan ja kauhuissansa, 17 niin että he joutuvat leivän jotka minä lähetän teitä tuhoamaan; ja minä vielä lisäään ja veden puutteeseen ja yhdessä näentyvät ja riutuvat teille nälkkää ja murran teiltä leivän tuen. 17 Ja minä syntivelkansa tähden".

5 "Ja sinä, ihmislapsi, ota itsellesi terävä miekka; ota se partaveitkseksi, ja ajele sillä hiukseesi ja partasi.

Ota sitten vaaka ja jaa ne. 2 Polta kolmannes tulessa keskellä kaupunkia, sittenkuin piirityspäivät ovat lopussa. Kolmannes ota ja lyö miekalla sen ympärillä. Kolmannes hajota tuuleen, ja minä ajan niitä takaa paljastetulla 3 ota niistä sitten vähäinen määärä ja sido ne hajotan luunsa heidän alttariensa ympärille. 4 Nämä sano Herra, Herra: Tämä on Jerusalemi; pakanain keskelle minä olen sen asettanut, ja niiden maat ovat sen ympärillä. 6 Mutta se on niskoitellut minun 5 Minä panen oikeuksiani vastaan jumalattomammin kuin pakanat ja minun käskyjäni vastaan jumalattomammin kuin maat, jotka ovat sen ympärillä; sillä minun oikeuteni he ovat pitäneet halpoina ja minun käskyjeni mukaan he eivät ole vaeltaneet. 7 Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Koska teidän metelinne on ollut pahempi kuin pakanain, jotka ympäriillänne ovat, ja koska te ette ole vaeltaneet minun käskyjeni mukaan, ette ole noudattaneet minun oikeuksiani ettekä ole tehneet niiden pakanaikaan oikeuksien mukaan, jotka ympäriillänne ovat, 8 sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, myös minä käyn sinun kimppuusi ja teen tuomiot sinun keskelläsi pakanain silmien edessä. 9 ja teen sinulle kaikkien kauhistustesi tähden, mitä en ole ennen tehnyt ja minkäkaltaista en vasta ole tekevä. 10 Sentähden tulevat sinun keskelläsi isät syömään sinussa tuomiot ja hajotan sinun jäännöksesi kaikkiin sinun keskelläsi. Kolmannes sinusta kuolee ruttoon ja näentyy nälkään sinun keskelläsi. Kolmannes kaatuu miekkaan sinun ympärilläsi. Kolmannekseen minä hajotan kaikkiin tuuliin,

6 Minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, käänä kasvosi Israelin vuoria kohti ja ennusta niitä vastaan ja sano: Israelin vuoret, kuulkaa Herran, Herran sana. Nämä sano Herra, Herra vuorille ja kukkuloille, puronotkoille ja laaksoille: Katso, minä annan miekan poltaa teidän ylitsenne ja hävitän teidän uhrikukkulanne. 4 Teidän alttarinne jäädä autioiksi, auringonpatsaanne murskataan, ja teidän surmattujenne minä annan kaatua teidän kivistumalainne eteen. 5 Minä panen israelilaisten ruumiit heidän kivistumalainsa eteen ja hajotan heidän luunsa heidän alttariensa ympärille. 6 Kaikilla teidän asuinpaikoillanne tulevat kaupungit ja surmattuja kaatuu teidän keskellänne, ja te tulette noudattaneet minun oikeuksiani etteikä ole tehneet niiden tietämään, että minä olen Herra. 8 Mutta minä jätän murskataan ja hävitää, teidän auringonpatsaanne särjetää, ja teidän tekeleenne pyyhkäistää pois, 7 surmattuja kaatuu teidän keskellänne, ja te tulette noudattaneet minun oikeuksiani etteikä ole tehneet niiden jäännöksen: teillä on oleva miekasta pelastuneita pakanaain seassa, kun teidät on hajotettu niiden maihin; ja te surmattuja kaatuu teidän keskellänne, ja te tulette noudattaneet minun oikeuksiani etteikä ole tehneet niiden heidän haureellisen sydämensä, joka poikkesi minusta seassa, mihin ovat vangeiksi viedyt, sillä minä särjen pojista, ja heidän silmänsä, jotka haureellisina kulkivat heidän kivistumalainsa jäljessä. Ja heitä kyllästyttää oma itsensä pahain töitten tähden, joita he ovat tehneet, kaikkien heidän kauhistustensa tähden. 10 Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra; en ole turhaan puhunut, että minä tuotan teille tämän onnettomuuden. 11 Nämä sano Herra, Herra: Paukuta käsiasi ja polje käännyn minäkin pois, en säälli enkä armahda. 12 Jalkaasi ja sano: 'voi!' kaikista Israelin heimon häijyistä ja jalkaasi ja sano: 'voi!' kaikista Israelin heimon häijyistä. 12 Kaukinen kuolee ruttoon, läheinen kaatuu ja ruttoon. 12 Kaukinen kuolee ruttoon, läheinen kaatuu miekkaan, jäljellejäänyt ja säilynyt kuolee nälkään, ja minä panen vihani täytäntöön heissä. 13 Ja te

tulette tietämään, että minä olen Herra, kun heitä on pelastaa Herran vihan päivänä, eivät he sillä nälkäänsä surmattuina heidän kivijumalainsa keskellä, heidän tyydytä eivätkä vatsansa täytyä; sillä siitä tuli heille alttariensa ympärillä, jokaisella korkealla kukkulalla, kompastus syntiin. **20** Siitä tehtyjen korujen loistolla kaikilla vuorten huipuilla, jokaisen viheriän puun alla ja iljetyksensä; sentähden minä teen sen heille saastaksi. **21** Ja minä annan sen vieraitten käsii ryöstettäväksi ja maan jumalattomien saaliiksi, ja ne häpäisevät sen.

14 Ja minä ojennan käteni heitä vastaan ja teen minun aarteeni häväistää: väkivaltaiset menevät sinne ja häpäisevät sen. **22** Valmista kahle, sillä maa on täynä verivelkain tuomiota, ja kaupunki on täynnä väkivaltaa.

7 Minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Sinä, ihmislapsi, näin sanoo Herra, Herra Israelin maa: Loppu! Maan neljälle äärelle tulee loppu. **3** Nyt tulee sinulle loppu, ja minä lähetän vihani sinua vastaan, tuomitsen sinut vaelluksesi mukaan ja annan kaikkien kauhistustesi kohdata sinua. **4** En sääli sinua enkä armahda, vaan annan vaelluksesi kohdata sinua, ja kauhistuksesi tulevat sinun keskellesi, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra. **5** Näin sanoo Herra, Herra: Onnettomuuks! Yksi ja ainoa onnettomuuks! Katso, se tulee! **6** Loppu tulee, tulee loppu! Se herääjää sinua vastaan! Katso, se tulee!

7 Vuoro tulee sinulle, maan asuja. Aika tulee, päävä on lähellä: hämminki, ei ilohuuto vuorilta. **8** Nyt minä kohta vuodatan kiivauteni sinun ylitsesi, panen vihani täytäntöön sinussa, tuomitsen sinut vaelluksesi mukaan ja annan kaikkien kauhistustesi kohdata sinua. **9** En sääli enkä armahda; minä annan vaelluksesi kohdata sinua, ja kauhistuksesi tulevat sinun keskellesi, ja te tulette tietämään, että minä, Herra, olen se, joka lyön.

10 Katso, päävä! Katso, se tulee! Vuoro on tullut, vitsa kukkii, julkeus versoo. **11** Väkivalta on noussut vitsaksi jumalattomuudelle, ei mitään jää heistä, ei heidän pauhaavasta joukostansa, ei heidän melustansa: poissa on heidän komeutensa. **12** Tullut on aika, joutunut päävä, älköön ostaja iloitko, älköön myyjä murehtiko, sillä viha tulee kaiken siellä pauhaavan joukon ylitse. **13** Sillä myyjä ei enää palaja myynnöksillensä, vaikka he vielä jääisivätkin henkiin, sillä näky kaikkea sen pauhaavaa joukkoa vastaan ei perädy, eikä kukaan synnillänsä vahvista elämäänsä. **14** Puhalletaan torviin, varustetaan kaikki, mutta ei ole lähtijää sotaan, sillä minun vihani tulee kaiken siellä pauhaavan joukon ylitse. **15** Miekka he tekevät-suuria kauhistuksia, joita Israelin heimo miekkaa, kaupungissa olevan syö nälkä ja rutto. **16** Ja jos heitä joitakin pelastuu ja pääsee pakoon, ovat he vuorilla kuin laaksojen kyyhkyset, ja he vaikertelevat ja katso: seinässä oli jokin aukko. **17** Kaikki kädet herpoavat, kaikki

8 Kuudentena vuotena, kuudennessa kuussa, kuukauden viidentenä päivänä minä istuin huoneessani, ja Juudan vanhimmat istuivat minun edessäni; silloin Herran, Herran käsi laskeutui siellä minun päälleni. **2** Ja minä näin, ja katso: tulennäköinen hahmo! Ja alaspäin siitä, mikä näytti sen lanteelta, oli tulta, ja ylöspäin sen lanteesta näkyi loiste, joka oli nähdä niinkuin hehkuva malmi. **3** Hän oensi ikäänsä kädensä ja otti minua pääni hiussuortuvasta, ja henki nosti minut maan ja taivaan välille ja vei minut Jerusalemiin Jumalan näyissä, sisemmän portin ovelle, joka on pohjoista kohden, sinne missä oli kiivauspatsas, joka oli herättänyt Herran kiivauden. **4** Ja katso, sillä oli Israelin Jumalan kirkkaus, samankaltainen nähdä kuin se, minkä minä olin nähty laaksossa. **5** Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, nosta silmäsi pohjoista kohti". Niin minä noston silmäni pohjoista kohti, ja katso: pohjoiseen alttariorista oli tuo kiivauspatsas sisäänsäkäytävässä.

6 Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, näetkö sinä, mitä he tekevät-suuria kauhistuksia, joita Israelin heimo tekee täällä, että minä menisin kauas pois pyhäköstäni? Mutta sinä saat nähdä vielä suurempia kauhistuksia." **7** Ja hän vei minut esipihan ovelle, ja minä näin, ja katso: seinässä oli jokin aukko. **8** Ja hän sanoi kaikki minulle: "Mene ja katso häijyjä kauhistuksia, joita he häpeä, ja kaikki päät ovat paljaaksi ajellut. **9** Hopeansa polvet käyvät veltoiksi kuin vesi. **10** He käärityvät murtauduin läpi seinän, ja katso: jokin ovi! Ja hän sanoi särkeihin, heidät peittää vavistus, kaikilla kasvoilla on minulle: "Mene ja katso häijyjä kauhistuksia, joita he häpeä, ja kaikki päät ovat paljaaksi ajellut. **11** Hopeansa tällä tekevät". **12** Niin minä menin ja näin, ja katso: he viskaavat kaduille, ja heidän kultansa tulee heille kaikenkaltaisia inhottavia matelijain ja karjaeläinten saastaksi. Heidän kultansa ja hopeansa eivät voi heitä kuvia ja kaikenkaltaisia Israelin heimon kivijumalia ol-

piirretty seinään yltympäri. **11** Ja niiden edessä seisoi sinä Israelin koko jäännöksen, kun vuodatat vihasi seitsemäkymmentä miestä, Israelin heimon vanhimbia, Jerusalemin ylitse?" **9** Niin hän sanoi minulle: "Israelin ja ja näiden keskellä seisoi Jaasanja, Saafanin poika; Juudan heimon syntivelka on ylen suuri; maa on täynä ja kullakin heillä oli suitsutusastiansa kädessään, ja verivelkoja, ja kaupunki on täynnä oikeuden vääristelyä, suitsutuspilvestä nousi tuksu. **12** Niin hän sanoi minulle: sillä he sanovat: 'Herra on hyljänyt tämän maan, ei "Näetkö, ihmislapsi, mitä Israelin heimon vanhimmat Herra näe'. **10** Niinpä minäkään en säälä enkä armahda. tekevät pimeässä, itsekkin kuvakammiossansa? Sillä Minä annan heidän vaelluksensa tulla heidän oman he sanovat: **13** 'Ei Herra meitä näe; Herra on hyljänyt päänsä päälle.' **11** Ja katso, pellavavaatteisiin puettu tämän maan'." Ja hän sanoi minulle: "Sinä saat nähdä mies, jolla oli kirjoitusneuvot vyöllänsä, toi tämän sanan: vieläkin suurempia kauhistuksia, joita he tekevät". **14** Ja "Minä olen tehnyt, niinkuin sinä käskit minun tehdä". hän vei minut Herran huoneen portin ovelle, joka on pohjoista kohden, ja katso: siellä istuu naisia itkemässä Tammusta. **15** Ja hän sanoi minulle: "Näetkö, ihmislapsi? Vieläkin sinä saat nähdä kauhistuksia, vielä suurempia kuin nämä." **16** Ja hän vei minut Herran huoneen sisemmälle esipihalle, ja katso: Herran temppelin ovela, eteisen ja alttarin väillä, oli noin kaksikymmentä viisi miestä. Heillä oli selät Herran temppeleen pään ja kasvot itään pään, ja pään itää he kumarsivat aurinkoa. **17** Ja hän sanoi minulle: "Näitkö, ihmislapsi? Eikö ole Juudan heimolle kylliki, että he tekevät kauhistuksia, joita täällä on tehty, koska he täyttävät maan väkivallalla ja niin aina uudelleen vihottavat minut? Katso, kuinka he vievät viiniköynnöksen lehvää nenänsä eteen! **18** Mutta minäkin teen, minkä teen, vihassani: en säälä enkä armahda; ja vaikka he huitavat minun korviini suurella äänellä, minä en heitä kuule."

9 Sitten hän huusi suurella äänellä minun korviini ja sanoi: "Tulkaa, kaupungin rankaisijat, ja kullakin olkoon tuhoaseensa kädessään!" **2** Ja katso, kuusi miestä tuli Yläporttilta pään, joka on pohjoista kohden, ja kullakin oli kädessä hävitysaseensa. Mutta yksi mies oli heidän keskellään, puettu pellavavaatteisiin ja vyöllänsä oljeksi. Ja he tulivat ja asettuivat seisomaan vaskialttarin ääreen. **3** Mutta Israelin Jumalan kirkkaus oli kohonnut yläpuolelta kerubin, jonka yllä se oli ollut, huoneen kynnykselle ja huusi pellavavaatteisiin puetulle miehelle, jolla oli kirjoitusneuvot vyöllänsä; **4** ja Herra sanoi hänelle: "Kierrä kaupungin, Jerusalemin, läpi ja tee merkki niitten miesteni otsiin, jotka huokaavat ja valittavat kaikkia kauhistuksia, mitä sen keskuudessa tehdään". **5** Ja niille toisille hän sanoi minun kuulteni: "Kiertää kaupungin läpi hänen jäljessään ja surmatkaa. Älkää säälikö, älkää armahtako, **6** tappakaa tytten vanhukset, nuorukaiset, neitsyet, lapset ja vaimot, mutta älkää koskeko keneenkään, jolla on ot sassaan merkki; ja alottakaa minun pyhäköstääni." Niin he alottivat ja hän sanoi heille: "Saastuttakaa temppeli ja täyttäkää esipihat surmatuilla. Menkää!" Niin he menivät ja surmasivat kaupungissa. **8** Mutta kun minä heidän surmatessaan olin jäänyt jäljelle, lankesin minä kasvoilleni, huusin ja sanoin: "Voi Herra, Herra! Hävitätkö

10 Sitten minä näin, ja katso: taivaanhavuuden yläpuolella, joka oli kerubien päään päällä, oli ikäänuin safiririki, näältään valtaistuimen kaltainen; se näkyi heidän yläpuolellansa. **2** Ja hän sanoi pellavavaatteisiin puetulle miehelle näin: "Mene rattaiden väliin, kerubin alle ja täytä kahmalosi tulisilla hiiillä kerubien välistä ja sirottele ne yli kaupungin". Niin hän meni minun silmäni edessä. **3** Ja kerubit seisovat temppelin oikealla puolella, kun mies meni; ja pilvi peitti sisemmän esipihan. **4** Ja Herran kirkkaus kohosi kerubin yltä temppelin kynnykselle, ja pilvi täytti temppelin, ja esipaha tuli täyneen Herran kirkkauden hohdetta. **5** Ja kerubien siipien kohina kuului ulompaan esipihaan asti kuin kaikkivaltaan Jumalan ääni, kun hän puhuu. **6** Ja kun hän käski pellavavaatteisiin puettua miestä sanoen: "Ota tulta rattaiden välistä, kerubien välistä", niin tämä meni ja seisautui pyörän ääreen. **7** Ja kerubi ojensi kätensä kerubien välitse tuleen, joka oli kerubien välissä, otti sitä ja antoi pellavavaatteisiin puetun kahmaloon. Tämä otti sen ja meni ulos. **8** Silloin näkyi kerubeilla ikäänuin ihmiskäsi heidän siipiensä alta. **9** Ja minä näin, ja katso: kerubien kohdalla oli neljä pyörää, yksi pyörä aina yhden kerubin ohella, ja pyörät olivat näältään niinkuin krysoliittikivi. **10** Ja niillä neljällä näytti olevan sama muoto, niinkuin olisi ollut sisäkkäin pyörä pyörässä. **11** Ne kulkivat neljään eri suuntaansa, kun kulkivat. Kulkissaan ne eivät kääntyneet, sillä minnepäin etumainen meni, sinne ne kulkivat sen jäljessä; ne eivät kääntyneet kulkissaan. **12** Ja niillä oli koko ruumis ja selät ja kädet ja siivet ja pyörät täynnä silmiä, yltympäri. **13** Niillä neljällä oli pyöränsä; ja pyörä nimittiin minun kuulteni "rattaaksi". **14** Ja kullakin oli neljät kasvot: yhdet kerubinkasvot, toiset ihmiskasvot, kolmannet leijonankasvot ja neljännen kotkankasvot. **15** Ja kerubit kohosivat-ne olivat samat olennot, jotka minä olin nähnyt Kebar-joen varrella. - **16** Kun kerubit kulkivat, kulkivat pyörät niiden ohella, ja kun kerubit nostivat siipensä kohotaksensa ylös maasta, eivät myöskään pyörät kääntyneet pois niiden ohelta. **17** Kun ne seisautuivat, seisautuivat nämäkin, ja kun ne kohosivat, kohosivat nämä niiden kanssa, sillä olentojen henki oli näissä. **18** Sitten Herran kirkkaus

lähti temppelin kynnykseltä ja asettui kerubien ylle. 19 olen minä ollut heille pyhäkkönä vähän aikaa niissä Ja lähtiesään kerubit nostivat siipensä ja kohosivat maissa, joihin he ovat joutuneet. 17 Sano sentähden: maasta minun silmäni edessä, ja pyörät samalla kuin Nämä sanoo Herra, Herra: Minä kokoan teidät kansoja ne; ja ne seisauvitar Herran huoneen itäportin ovelle, seasta ja keräään teidät maista, joihin teidät on hajotettu, ja niiden yläpuolella oli Israelin Jumalan kirkkaus. 20 ja annan teille Israelin maan. 18 Ja he tulevat sinne Nämä olivat samat olennot, jotka minä olin nähnyt ja poistavat siitä kaikki sen iljetykset ja kaikki sen Israelin Jumalan alla Kebar-joen varrella; ja minä tulin kauhistukset. 19 Ja minä annan heille yhden sydämen, tietämään, että ne olivat kerubeja. 21 Neljät kasvot oli ja uuden hengen minä annan teidän sisimpäänne, ja kullakin ja neljä siipeä kullakin, ja niiden siipien alla minä poistan kivisydämen heidän ruumiistansa ja annan oli ikäärukuin ihmiskädet. 22 Ja niiden kasvot olivat heille lihasydämen, 20 niin että he vaeltavat minun muodoltaan samat, jotka minä olin nähnyt sekä niiden käskeyjeni mukaan ja noudattavat minun oikeuksiani näön etäneen etäneen. Ne kulkivat ja pitävät ne; ja he ovat minun kansani, ja minä olen kirkkaus oli heidän yläpuolellansa; 23 ja Herran kirkkaus kohosi ylös, pois kaupungin keskeltä, ja asettui vuorelle, joka on itään pään kaupungista. 24 Mutta Henki nosti ja vei minut Kaldeaan pakkosiirtolaisten tykö, näyssä, Jumalan Hengen voimalla; ja näky, jonka olin nähnyt, laskeutui minun päälleni ja sanoi minulle: "Sano: Nämä sanoo Herra: Nämä te, Israelin heimo, sanotte, ja minä tunnen, mitä teidän hengestänne nousee. 6 Paljon on teidän surmaamianne tässä kaupungissa, ja sen kadut te olette surmatuilla täytäneet. 7 Sentähden, nähän sanoo Herra, Herra: Surmattunne, jotka te olette heittäneet sen keskelle, ne ovat liha, ja tämä kaupunki on pata, mutta teidät minä sen keskeltä vien pois. 8 Miekkaa te pelkääätte, mutta miekan minä annan tulla teidän päällenne, sanoo Herra, Herra. 9 Pois minä vien teidät sen keskeltä ja annan teidät muukalaisten käsiin ja teen teidän seassanne tuomiot. 10 Te kaadutte miekkaan, Israelin rajalla minä teidät tuomitsen; ja te tulette tietämään, että minä olen Herra. 11 Ei tämä tule teille padaksi ettekä te siihen lihaksi: Israelin rajalla minä teidät tuomitsen. 12 Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra-te, jotka ette ole vaeltaneet minun käskeyjeni mukaan ettekä ole tehneet minun oikeuksieni mukaan, vaan olette tehneet niiden pakanain oikeuksien mukaan, jotka ovat teidän ympärillänne." 13 Kun minä ennustin, niin Pelatja, Benajan poika, kuoli. Niin minä lankesin kasvoillemi, hiusin kovalla äänellä ja sanoin: "Voi Herra, Herra! Aivanko sinä teet lopun Israelin jäännöksestä?" 14 Sitten tuli minulle tämä Herran sana: 15 "Ihmislapsi, sinun veljesi, sinun veljesi, sukulaiseesi ja koko Israelin heimo, kaikki, joille Jerusalemin asukkaat sanovat: 'Olkaa te vain kaukana Herrasta, meille on tämä maa annettu perinnöksi!' 16 Sano sentähden: Nämä sanoo Herra, Herra: Koska minä olen vienyt heidät kauas heille: Nämä sanoo Herra, Herra: Ruhtinasta, joka on Jerusalemissa, koskee tämä ennustus ja kaikkea Israelin heimoa, mikä on heidän keskuudessaan. 11 Sano: Minä pakanain sekaan ja hajottanut heidät muihin maihin,

11 Sitten Henki nosti minut ja vei minut Herran huoneen itäportille, joka on itään pään. Ja katso: portin ovelta oli kaksikymmentä viisi miestä, ja minä näin niitten keskellä Jaasanjan, Assurin pojat, ja Pelatjan, Benajan pojat, kansan päämiehet. 2 Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, nämä ovat ne miehet, jotka miettivät turmiota ja pitävät pahaa neuvoa tätä kaupunkia vastaan, 3 jotka sanovat: 'Ei ole nyt kohta rakennettava taloja: se on pata, me olemme liha'. 4 Sentähden ennusta heitä vastaan, ennusta, ihmislapsi." 5 Niin Herran Henki laskeutui minun päälleni ja sanoi minulle: "Sano: Nämä sanoo Herra: Nämä te, Israelin heimo, sanotte, ja minä tunnen, mitä teidän hengestänne nousee. 6 Paljon on teidän surmaamianne tässä kaupungissa, ja sen kadut te olette surmatuilla täytäneet. 7 Sentähden, nähän sanoo Herra, Herra: Surmattunne, jotka te olette heittäneet sen keskelle, ne ovat liha, ja tämä kaupunki on pata, mutta teidät minä sen keskeltä vien pois. 8 Miekkaa te pelkääätte, mutta miekan minä annan tulla teidän päällenne, sanoo Herra, Herra. 9 Pois minä vien teidät sen keskeltä ja annan teidät muukalaisten käsiin ja teen teidän seassanne tuomiot. 10 Te kaadutte miekkaan, Israelin rajalla minä teidät tuomitsen; ja te tulette tietämään, että minä olen Herra. 11 Ei tämä tule teille padaksi ettekä te siihen lihaksi: Israelin rajalla minä teidät tuomitsen. 12 Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra-te, jotka ette ole vaeltaneet minun käskeyjeni mukaan ettekä ole tehneet minun oikeuksieni mukaan, vaan olette tehneet niiden pakanain oikeuksien mukaan, jotka ovat teidän ympärillänne." 13 Kun minä ennustin, niin Pelatja, Benajan poika, kuoli. Niin minä lankesin kasvoillemi, hiusin kovalla äänellä ja sanoin: "Voi Herra, Herra! Aivanko sinä teet lopun Israelin jäännöksestä?" 14 Sitten tuli minulle tämä Herran sana: 15 "Ihmislapsi, sinun veljesi, sinun veljesi, sukulaiseesi ja koko Israelin heimo, kaikki, joille Jerusalemin asukkaat sanovat: 'Olkaa te vain kaukana Herrasta, meille on tämä maa annettu perinnöksi!' 16 Sano sentähden: Nämä sanoo Herra, Herra: Koska minä olen vienyt heidät kauas heille: Nämä sanoo Herra, Herra: Ruhtinasta, joka on Jerusalemissa, koskee tämä ennustus ja kaikkea Israelin heimoa, mikä on heidän keskuudessaan. 11 Sano: Minä

heidän Jumalansa. 21 Mutta joitten sydän vaeltaa heidän iljetystensä ja kauhistustensa miettä myötä, niitten vaelluksen minä annan tulla heidän oman päänsä pääle, sanoo Herra, Herra." 22 Sitten kerubit nostivat siipensä ja pyörät samalla kuin ne, ja Israelin Jumalan kirkkaus oli heidän yläpuolellansa; 23 ja Herran kirkkaus kohosi ylös, pois kaupungin keskeltä, ja asettui vuorelle, joka on itään pään kaupungista. 24 Mutta Henki nosti ja vei minut Kaldeaan pakkosiirtolaisten tykö, näyssä, Jumalan Hengen voimalla; ja näky, jonka olin nähnyt, katosi minulta. 25 Ja minä puhuin pakkosiirtolaisille kaikki Herran sanat, jotka hän oli minulle näyttänyt.

12 Ja minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, sinä asut uppiniiskaisen suvun keskellä, niiden, joilla on silmät nähdä, mutta eivät näe, ja korvat kuulla, mutta eivät kuule; sillä he ovat uppiniiskainen suku. 3 Sinä, ihmislapsi, tee itsellesi matkavarusteet ja mene päiväiseen aikaan heidän silmäinsä edessä pakkosiirtolaisuuteen; sinun on mentävä pakkosiirtolaisuuteen omalta paikkakunnaltaasi toiseen paikkakuntaan heidän silmäinsä edessä. Ehkäpä he näkevät sen, sillä he ovat uppiniiskainen suku. 4 Ja vie ulos varusteesi, niinkuin pakkosiirtolaiset varusteesi, päiväiseen aikaan heidän silmäinsä edessä; mutta lähdé itse illalla heidän silmäinsä edessä, niinkuin pakkosiirtolaiset lähtevät. 5 Murtaudu läpi seinän heidän silmäinsä edessä ja vie ne siitä ulos. 6 Nosta ne hartioillesi heidän silmäinsä edessä ja vie ulos pilkkopimeässä; peitä kasvosi, niin ettet näe maata. Sillä ennusmeriksi minä olen sinut pannut Israelin heimolle." 7 Ja minä tein, niinkuin minua oli käsketty: minä vein ulos päiväiseen aikaan varusteeni, niinkuin pakkosiirtolaiset varusteesi, mutta illalla minä murtauduin käsini läpi seinän; pilkkopimeässä minä ne vein ulos, minä nostin ne hartioilleeni heidän silmäinsä edessä. 8 Mutta aamulla minulle tuli tämä Herran sana: 9 "Ihmislapsi, eikö ole Israelin heimo, uppiniiskainen suku, sinulle sanonut: 'Mitä sinä teet?' 10 Sano heille: Nämä sanoo Herra, Herra: Ruhtinasta, joka on Jerusalemissa, koskee tämä ennustus ja kaikkea Israelin heimoa, mikä on heidän keskuudessaan. 11 Sano: Minä

olen teille ennusmerkki: niinkuin minä tein, niin heille muurin aukkoihin ettekä korjanneet muria Israelin tehdään, pakkosiirtolaisuuteen, vankeuteen he menevät. heimon ympärillä, että se kestääsi sodassa, Herran 12 Ruhtinas, joka on heidän keskellänsä, nostaa päivänä. 6 Mitä he ovat nähneet, on petosta, ja heidän nostettavansa hartioilleen ja lähee ulos pilkkopimeässä; ennustelunsa on valhetta, kun he sanovat: 'Näin sanoo seinästä he murtautuvat läpi, viedäkseen sitä ulos Herra', vaikka Herra ei ole heitä lähettyvä; ja he vietävänsä. Kasvonsa hän peittää, koska hän ei ole muka odottavat, että hän toteuttaisi heidän sanansa. 7 silmillänsä näkevä maata. 13 Minä levitän verkoni Ettekö ole petollisia näkyjä nähneet ja valhe-ennustelujen hänen ylitsensä, ja hän takertuu minun pyydysteeseen; puhuneet, kun olette sanoneet: 'Näin sanoo Herra', minä vien hänet Baabeliin, kaldealaisen maahan, mutta vaikka minä en ole puhunut? 8 Sentähden, näin sanoo sitä hän ei saa nähdä, ja sinne hän kuolee. 14 Ja kaikki, Herra, Herra: Koska te olette puhuneet petosta ja keitää hänellä on ympärillään apunansa, ja kaikki hänen nähneet valhenäkyjä, niin sentähden, katso, minä käyn sotajoukkonsa minä hajotan kaikkiin tuuliin, ja minä teidän kimppuunne, sanoo Herra, Herra. 9 Minun käteni ajan niitä takaa paljastetulla miekalla. 15 Ja he tulevat on profeettoja vastaan, jotka petosnäkyjä näkevät ja tietämään, että minä olen Herra, kun minä hajotan valhetta ennustelevat. Ei pidä heidän oleman minun heidät pakanain sekaan ja sirotan heidät muihin maihin. kansani yhteydessä, ei heitä kirjoiteta Israelin heimon 16 Mutta vähäisen määrään heitä minä jätän miekasta, kirjaan, eivätkä he tule Israelin maahan; ja te tulette nälästä ja rutosta jäljelle kertomaan pakanain seassa, tietämään, että minä olen Herra, Herra. 10 Koska siellä, minne he joutuvat, kaikista kauhistuksista; he, koska he vieyät minun kansani harhaan, sanoen: ja ne tulevat tietämään, että minä olen Herra." 17 Ja 'rauha!', vaikka ei rauhaa ole, ja katso, koska he, kun minulle tuli tämä Herran sana: 18 "Ihmislapsi, syö leipäsi kansa rakentaa seinän, valkaisevat sen kalkilla, 11 niin vavisten, juo vetesi väristen ja huolenalaisena 19 ja sano sano noille kalkilla-valkaisijoille, että se kaatuu. Tulee maan kansalle: Näin sanoo Herra, Herra Jerusalemin kaatosade, te syöksytte alas, raekivet, ja sinä pusket asukkaista Israelin maassa: He tulevat syömään leipänsä puhki, myrskynpuuska. 12 ja katso, seinä kaatuu! Eikö huolenalaisina ja juomaan vetensä kauhun vallassa, ja silloin teiltä kysytä: 'Missä on valkaisu, jonka olette sen maa tulee autioksi kaikesta, mitä siinä on, kaikkien sivelleet?' 13 Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: siinä asuvaisten väkivaltaisuuden tähden. 20 Asutut Minä kiivaudessani annan myrskynpuuskan puhjeta, kaupungit joutuvat raunioiksi, ja maa tulee autioksi; ja te kaatosade tulee minun vihastani ja raekivet minun tulette tietämään, että minä olen Herra." 21 Ja minulle kiivaudestani, niin että tulee loppu. 14 Minä hajotan tuli tämä Herran sana: 22 "Ihmislapsi, miksi teillä on seinän, jonka te olitte kalkilla valkaiseet, ja syöksyen sen tämä pilkkalause Israelin maasta, kun sanotte: 'Aika maahan, niin että sen perustus paljastuu; niin se kaatuu, venyy pitkälle, ja tyhjään raukeavat kaikki näyt?' 23 ja te saatte siinä lopun. Ja te tulette tietämään, että minä Sentähden sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Minä olen Herra. 15 Niin minä panen kiivauteni täytäntöön teen lopun tästä pilkkalauseesta, niin ettei sitä enää seinässä ja niissä, jotka sen kalkilla valkaisivat, ja sanon lausuta Israelissa. Sano heille päänvastoin: Lähellä on teille: Ei ole enää seinää eikä sen valkaisijoita, 16 aika ja kaikkien näkyjen täytyymä. 24 Sillä ei ole oleva Israelin profeettoja, jotka ennustivat Jerusalemissa ja enää petollista näkyä, ei liukasta ennustelua Israelin näkivät sille rauhan näkyjä, vaikka ei rauhaa ollut; sanoo heimon keskuudessa. 25 Sillä minä, Herra, minä puhun; Herra, Herra. 17 Ja sinä, ihmislapsi, käänrä kasvosi ja minkä sanan minä puhun, se tapahtuu eikä enää viiy. kansasi tyttäriä vastaan, jotka joutuvat hurmoksiin oman Sillä teidän aikananne, uppiniskainen suku, minä sanan sydämensä voimasta, ja ennusta heitä vastaan 18 puhun ja sen myös täytän, sanoo Herra, Herra." 26 Ja ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Voi niitä naisia, minulle tuli tämä Herran sana: 27 "Ihmislapsi, katso, jotka sitovat taikasiteet kaikkiin ranteisiin ja tekevät Israelin heimo sanoo: 'Niihin näkyihin, joita tämä näkee, hunnut kaikenkorkuisiin pähin pyydystääksensä sieluja! on pääviä paljon, ja hän ennustaa kaukaisista ajoista'. Toisia sieluja te pyydystätte minun kansaltani pois, 28 Sentähden sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Ei toisten sielujen annatte elää omaksi eduksenne. 19 viiy enää yksikään minun sanani: Minkä sanan minä puhun, se tapahtuu, sanoo Herra, Herra."

13 Ja minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, ennusta Israelin ennustavista profeetoista ja sano noille, jotka ovat profeettoja oman sydämensä voimasta: Kuulkaa Herran sana. 3 Näin sanoo Herra, Herra: Voi profeettahoukka, jotka seuraavat omaa henkeänsä ja sitä, mitä eivät ole nähneet! 4 Niinkuin ketut raunioissa ovat sinun profeettasi, Israel. 5 Te ette ole nousseet

Ja te häpäisette minut kansani edessä muutamista ohrikourallisia ja leipäpalasia, kun kuuletatte sieluja, joiden ei olisi kuoltava, ja annatte elää sielujen, jotka eivät saisi elää; kun valhettelette minun kansalleni, joka kuuntelee valhetta. 20 Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Minä käyn käsiksi teidän taikasiteisiinne, joilla olette pyydystääneet sieluja niinkuin lintuja, ja revin ne teidän käsivaristanne ja lasken ne sielut irti-sielut, jotka te olette pyydystääneet-niinkuin linnut. 21

Ja minä revin teidän huntuun ja pelastan kansani pahain petoeläinten käydä halki maan ja ne riistäisivät teidän käsistänne, niin etteivät he enää joudu teidän siltä lapset ja se tulisi autioksi, niin ettei kukaan siellä kätenne saaliiksi; ja te tulette tietämään, että minä kulkisi petoeläinten tähdien, **16** niin nämä kolme miestä, olen Herra. **22** Koska olette valheella murehduttaneet jos olisivat sen keskellä, eivät voisi-niin totta kuin vanhurskaan sydämen, vaikka minä en tahtonut häntä minä elän, sanoo Herra, Herra-pelastaa poikansa eikä murehduttaa, ja olette vahvistaneet jumalattoman käsijä, tyttäriänsä; ainoastaan he itse pelastuisivat, mutta maa ettei hän kääntyisi pahalta tieltänsä ja saisi elää, **23** tulisi autioksi. **17** Taikka jos minä antaisin miekan sentähden ette enää saa petosnäkyjä nähdä ettekä tulla tämän maan yli ja sanoisin: 'Miekka, käy halki ennustella ennustelujanne, vaan minä pelastan kansani maan!' ja hävittäisin siitä ihmiset ja eläimet, **18** ja sen teidän käsistänne; ja te tulette tietämään, että minä olen keskellä olisivat nämä kolme miestä, eivät he voisivat tuota kuin minä elän, sanoo Herra, Herra-pelastaa poikansa eikä tyttäriänsä, vaan ainoastaan he itse pelastuisivat. **19** Taikka, jos minä lähettäisin rutan tähän maahan ja vuodattaisin vihani sen ylitse verenä, niin että hävittäisin siitä ihmiset ja eläimet, **20** ja Nooa ja Daniel ja Job olisivat sen keskellä, eivät he voisivat tuota kuin minä elän, sanoo Herra, Herra-pelastaa poikansa eikä tyttäriänsä; vain itse he vanhurskaudellaan pelastaisivat henkensä. **21** Mutta näin sanoo Herra, Herra: Mitä sitten, kun minä lähetän Jerusalemin yli neljä kovaa tuomiotani: miekan, nälän, pahat petoeläimet ja rutan hävittämään siitä ihmiset ja eläimet! **22** Mutta katso, sinne on jäävä jäljelle pelastuneita, poikia ja tyttäriä, jotka viedään pois. Katso, ne tulevat teidän luokseenne, ja te näette heidän vaelluksensa ja tekonsa ja tulette lohdutetuksi siitä onnettomuudesta, jonka minä olen tuottanut Jerusalemillle, kaikesta, minkä olen sille tuottanut. **23** He lohduttavat teitä, kun näette heidän vaelluksensa ja tekonsa. Ja te tulette tietämään, etten minä syttää ole tehnyt sitä kaikkea, minkä olen sille tehtyn; sanoo Herra, Herra."

14 Minun luokseni tuli miehiä Israelin vanhinentausta, ja he istuivat minun eteeni. **2** Niin minulle tuli tämä Herran sana: **3** "Ihmislapsi, nämä miehet ovat sulkeeneet kivijumalansa sydämeensä ja asettaneet kasvojensa eteen sen, mikä heille oli kompastukseksi syntiin. Antaisinko minä heidän kysyä minulta neuvoa? **4** Sentähden puhuttele heitä ja sano heille: Nämä sanoo Herra, Herra: Kuka ikinä israelilainen sulkee kivijumalansa sydämeensä ja asettaa kasvojensa eteen sen, mikä hänenne oli kompastukseksi syntiin, ja sitten menee profeetan tykö, hänenne minä, Herra, kyllä annan vastauksen-hänelle ja hänen monille kivijumalilleen, **5** ja tartun Israelin heimoa sydämeen, koska he ovat kääntyneet minusta pois kaikki tyynni seuraamalla kivijumaliansa. **6** Sentähden sano Israelin heimolle: Nämä sanoo Herra, Herra: Kääntykää, ja kääntykää pois kivijumalistanne ja kääntäkää kasvonne pois kaikista kauhistuksistanne. **7** Sillä kuka ikinä israelilainen tai muukalainen, joka asuu Israelissa, luopuu minusta ja sulkee kivijumalansa sydämeensä ja asettaa kasvojensa eteen sen, mikä hänenne oli kompastukseksi syntiin, ja sitten menee profeetan tykö kysymään itsellensä neuvoa minulta, hänenne minä, Herra, itse annan vastauksen. **8** Minä käännän kasvoni siitä miestä vastaan, teen hänet merkkiksi ja sananlaskuksi ja hävitän hänet kansastani; ja te tulette tietämään, että minä olen Herra. **9** Mutta jos profeetta antaa viekoitella itsensä ja sanoo sanan, niin minä, Herra, olen sen profeetan viekoitellut; ja minä ojennan hänen häntä vastaan ja hävitän hänet kansastani Israelista. **10** Heidän on kannettava syntinsä-niinkuin kysyjän synti, niin on profeetankin synti- **11** etteivät he, Israelin heimo, enää eksyisi minusta pois eivätkä enää saastuttaisi itsäänsä kaikilla rikkomuksillaan, vaan olisivat minun kansani ja minä olisin heidän Jumalansa; sanoo Herra, Herra." **12** Ja minulle tuli tämä Herran sana: **13** "Ihmislapsi! Jos maa tekisi sytiä minua vastaan olemalla uskoton ja minä ojentaisin siitä vastaan käteni ja murtaisin siltä leivän tuen ja lähettäisin siihen nälän ja hävittäisin siitä ihmiset ja eläimet, **14** ja sen keskellä olisivat nämä kolme miestä: Nooa, Daniel ja Job, niin oman henkensä he vanhurskaudellaan pelastaisivat; sanoo Herra, Herra. **15** Jos minä antaisin

petoeläinten käydä halki maan ja ne riistäisivät teidän käsistänne, niin etteivät he enää joudu teidän siltä lapset ja se tulisi autioksi, niin ettei kukaan siellä kätenne saaliiksi; ja te tulette tietämään, että minä kulkisi petoeläinten tähdien, **16** niin nämä kolme miestä, olen Herra. **22** Koska olette valheella murehduttaneet jos olisivat sen keskellä, eivät voisi-niin totta kuin vanhurskaan sydämen, vaikka minä en tahtonut häntä minä elän, sanoo Herra, Herra-pelastaa poikansa eikä murehduttaa, ja olette vahvistaneet jumalattoman käsijä, tyttäriänsä; ainoastaan he itse pelastuisivat, mutta maa ettei hän kääntyisi pahalta tieltänsä ja saisi elää, **23** tulisi autioksi. **17** Taikka jos minä antaisin miekan sentähden ette enää saa petosnäkyjä nähdä ettekä tulla tämän maan yli ja sanoisin: 'Miekka, käy halki ennustella ennustelujanne, vaan minä pelastan kansani maan!' ja hävittäisin siitä ihmiset ja eläimet, **18** ja sen teidän käsistänne; ja te tulette tietämään, että minä olen keskellä olisivat nämä kolme miestä, eivät he voisivat tuota kuin minä elän, sanoo Herra, Herra-pelastaa poikansa eikä tyttäriänsä, vaan ainoastaan he itse pelastuisivat. **19** Taikka, jos minä lähettäisin rutan tähän maahan ja vuodattaisin vihani sen ylitse verenä, niin että hävittäisin siitä ihmiset ja eläimet, **20** ja Nooa ja Daniel ja Job olisivat sen keskellä, eivät he voisivat tuota kuin minä elän, sanoo Herra, Herra-pelastaa poikansa eikä tyttäriänsä; vain itse he vanhurskaudellaan pelastaisivat henkensä. **21** Mutta näin sanoo Herra, Herra: Mitä sitten, kun minä lähetän Jerusalemin yli neljä kovaa tuomiotani: miekan, nälän, pahat petoeläimet ja rutan hävittämään siitä ihmiset ja eläimet! **22** Mutta katso, sinne on jäävä jäljelle pelastuneita, poikia ja tyttäriä, jotka viedään pois. Katso, ne tulevat teidän luokseenne, ja te näette heidän vaelluksensa ja tekonsa ja tulette lohdutetuksi siitä onnettomuudesta, jonka minä olen tuottanut Jerusalemillle, kaikesta, minkä olen sille tuottanut. **23** He lohduttavat teitä, kun näette heidän vaelluksensa ja tekonsa. Ja te tulette tietämään, etten minä syttää ole tehnyt sitä kaikkea, minkä olen sille tehtyn; sanoo Herra, Herra."

15 Ja minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, mikä parempi on viinipuu kuin kaikki muut puut, tuo köynnös, joka on metsän puitten seassa? **3** Otetaanko siitä puuta, josta tehdään tarviskalu? Otetaanko siitä vaarnaakaan, johon ripustetaan kaikkea tavaraa? **4** Katso, se annetaan tulen kuluttavaksi. Sen molemmat päät on tuli kuluttanut, ja sen keskus on kärventynyt-kelpaako se tarviskaluksi? **5** Katso, silloinkaan, kun se eheä oli, ei siitä voinut tarviskalua tehdä, saati sitten, kun tuli on sen kuluttanut ja se on kärventynyt-silloinko siitä tehtäisiin tarviskalu? **6** Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Niinkuin metsän puitten seassa käy viinipulle, jonka minä olen antanut tulen kuluttavaksi, niin minä annan käydä myös Jerusalemin asukkaille. **7** Minä käännän kasvoni heitä vastaan: tulesta he ovat päässeet, mutta tuli heidät kuluttaa; ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä käännän kasvoni heitä vastaan. **8** Ja minä teen maan autioksi, koska he ovat olleet uskottomat; sanoo Herra, Herra."

16 Ja minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, ilmoita Jerusalemille sen kauhistukset **3** ja sano:

Näin sanoo Jerusalemille Herra, Herra: Sinun sukusi ja ohessa sinä et muistanut nuoruutesi päiviä, jolloin olit syntysi on kanaanilaisten maasta; isäsi oli amorilainen alaston ja paljas ja sätkyttilit verissäsi. **23** Ja kaiken ja äitiä heettiläinen. **4** Ja näin oli sinun syntymäsi: sinä muun pahuutesi lisäksi-voi, voi sinua! sanoo Herra, päivänä, jona synnyit, sinulta ei leikattu napanuoraa, Herra- **24** sinä rakensi itsellesi korokkeita ja teit itsellesi sinua ei pesty vedellä, että olisit puhdistunut, sinua kumpuja kaikille toteille; **25** kaikki kadunkulmiin sinä ei hierottu suolalla eikä sinua käärity kapaloihin. **5** rakensi kumpujasi ja häpäisit kauneutesi, levitit sääresi Ei kenkään sinua säälinyt, niin että olisi tehnyt sinulle jokaiselle ohikulkijalle ja yhä lisäsit haureuttasi. **26** Sinä mitään tällaista ja armahtanut sinua, vaan sinut pantti harjoitit haureutta naapuriesi, Egyptin suurijäsenien heitteille kerdolle: niin halpana pidettiin sinun henkesi poikain, kanssa ja yhä lisäsit haureuttasi ja niin vihioitit sinä päivänä, jona synnyit. **6** Mutta minä kuljin ohitsesi minut. **27** Ja katso, minä ojensi käteni sinua vastaan ja näin sinut, kun sätkyttilit verissäsi. Ja minä sanoin ja vähensin sinun määräosasi ja jätin sinut vihollistesii, sinulle, kun olit siinä verissäsi: 'Sinun pitää elämän' - filistealaisten tyttären, raivon valtaan, jotka häpesivät niin sanoin minä sinulle, kun olit siinä verissäsi: 'Sinun sinun iljettävää vaellustasi. **28** Sitten sinä yhden harjoitit pitää elämän, **7** minä teen sinut kymmentuhansiksi haureutta Assurin poikain kanssa, koska et voiniut saada kuin pellen laihon'. Sitten sinä vartuit, tulit isoksi ja kyllääsi; ja vaikka harjoitit haureutta heidän kansansa, ehdit kauneimpaan kukoistukseesi, rintasi paisuivat, et sittenkään kyllääsi saanut. **29** Sitten sinä yhden enensis ja hiuksesi kasvoivat; mutta vielä sinä olit alaston ja haureuttasi kauppiasten maahan pään, Kaldeaan, mutta paljas. **8** Niin minä kuljin ohitsesi ja näin sinut, ja katso, et sitäkään saanut kyllääsi. **30** Kuinka himosta hiukeava sinun aikasi oli lemmen aika. Ja minä levitin liepeeni olikaan sinun sydämesi, sanoo Herra, Herra, kun teit sinun ylitsesi ja peitin häpysi. Ja minä vannoin sinulle ja tämän kaiken, niinkuin tekee itse pääportto; **31** kun menin liittoon sinun kanssasi, sanoo Herra, Herra; ja rakensi korokkeesi kaikki kadunkulmi ja teit kumpusi sinä tulit minun omakseni. **9** Minä pesin sinut vedellä, kaikille toteille! Mutta siinä sinä olit erilainen kuin muut huuhtelin sinut verestäsi ja voitelin sinut öljyllä. **10** portot, että halveksuit portonpalkkaa- **32** avionrikkoja- Minä puetin sinut kirjaeltuihin vaatteisiin, kengitsin sinut vaimo, joka miehensä sijaan ottaa vieraita! **33** Kaikille sireeninnahkakenkiin, sidoin päähääsi hienopellavaisen muille portoille annetaan lahja, mutta sinä annoit siteen ja hunnutin sinut silkillä. **11** Minä koristin sinut portonlahjojasi kaikille rakastajillesi ja haureudessasi korusilla, panin rannerenkaat käsissi ja käädyt kaulaasi, lahjoit heitä tulemaan luoksesi joka taholta. **34** Sinun oli **12** panin nenärenkaan nenääsi, korvarenkaat korviisi haureudessasi laita päinvastoin kuin muiten naisten: ja päähääsi kauniin kruunun. **13** Niin koristettiin sinut sinun perässäsi ei juostu haureuteen, ja sinä maksoit kullalla ja hopealla, sinun pukusi oli hienoa pellavaa, portonpalkkaa, mutta sinulle portonpalkkaa ei maksettu; silkkia ja kirjaeltua vaatetta, ja sinä saat syödä lestyjä näin se oli päinvastoin. **35** Sentähden, sinä porto, jauhoja, hunajata ja öljyä. Sinusta tuli ylenmäärin kaunis, kuule Herran sana: **36** Näin sanoo Herra, Herra: ja sinä kelpasit kuminkalliseen arvoon. **14** Ja sinun Koska olet antanut rietautesi vuotaa ja olet paljastanut maineesi kulki pakanakansoihin kauneutesi tähden, häpysi haureudessasi kaikille rakastajillesi ja kaikille sillä se oli täydellinen niiden kaunistusten takia, jotka kauhistaville kivijumalillesi, sekä lastesi veren tähden, minä sinun yllesi panin; sanoo Herra, Herra. **15** Mutta jonka olet niille antanut, **37** sentähden, katso, minä sinä luotit kauneuteesi ja harjoitit haureutta maineesi kokoan kaikki sinun rakastajasi, jotka olivat sinulle nojalla ja vuodatit haureuttasi jokaiselle ohikulkijalle: mieleen, kaikki, joita sinä rakastit, ja kaikki, joihin 'Saakoon tuokin!' **16** Sinä otit vaatteitasi ja teit itsellesi kyllästyit, ne minä kokoan sinua vastaan joka taholta kirjavia uhrikukkuloita ja harjoitit haureutta niiden päällä- ja paljastan heille sinun häpysi, niin että he näkevät moista ei ole tapahtunut eikä ole tapahtuva- **17** Sinä otit koko häpysi. **38** Minä tuomitsen sinut sen mukaan, mitä korukalujasi, minun kultaani ja hopeatani, jota minä olin on säädetty avionrikkoja- ja verenvuodattaja-naisista, ja sinulle antanut, ja teit itsellesi miehenkuvia ja harjoitit annan vihassa ja kiivaudessa sinun veresi vuotaa. **39** Ja haureutta niiden kanssa. **18** Sinä otit kirjaeltuja vaatteitasi minä annan sinut heidän käsinsä, ja he hajottavat sinun ja verhosit ne niillä; ja minun öljyni ja suitsukkeeni korokkeesi, kukistavat sinun kumpusi, raastavat sinulta sinä panit niiden eteen. **19** Ruokani, jota minä sinulle vaatteesi, ottavat korukalusi ja jättävät sinut alastomaksi annoin-minähän syötin sinua lestyillä jauhoilla, öljyllä ja ja paljaaksi. **40** He nostattavat kansanjoukon sinua hunajalla-sinä panit niiden eteen suloiseksi tuoksaksi. vastaan, ja ne kivittävät sinut, hakkaavat sinut maahan Nämä tapahtui, sanoo Herra, Herra. **20** Sinä otit poikasi ja miekoillansa, **41** polttavat tulella sinun talosi ja panevat tyttäresi, jotka olit minulle synnyttänyt, ja teurastit heidät sinussa toimeen tuomiot paljojen naisten silmään edessä. niiden syödä. Eikö riittänyt sinulle haureutesi, **21** kun Minä teen lopun sinun porttona-olostasi, etkä sinä enää vielä teurastit minun poikani ja annoit heidät poltetavaksi sitten portonpalkkoja maksaa. **42** Niin minä tydytän Uhrina niille? **22** Ja kaikkien kauhistustesi ja haureutesi vihani sinussa, niin että minun kiivauteni sinusta väistyy,

ja minä tyynnyn enkä enää ole vihastunut. **43** Koska et muistanut nuoruutesi päiviä, vaan ärsytit minut kaikilla oman pääsi pääälle, sanoo Herra, Herra. Etkö sinä tehnyt näitä iljetyksiä kaikkien kauhistustesi lisäksi? **44** **45** Sinä olet äitiäsi tyttär, joka vieroii miestään ja lapsiansa, ja olet sisartesi sisar, heidän, jotka vieroivat miehiään ja lapsiansa: teidän äitiinne oli heettiläinen ja isänne amoralainen. **46** Isompi sisaresi oli Samaria tyttärineen, joka asui vasemmalla puolellasi, ja pienempi sisaresi, joka asui oikealla puolellasi, oli Sodoma tyttärineen. **47** Mutta sinä et vaeltanut heidän teitänsä etkä tehnyt kauhistuksia samalla tavoin kuin he: vähän aikaa vain, niin sinä jo teit kelvottomammin kuin he kaikilla teilläsi. **48** Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra: ei totisesti sisaresi Sodoma tyttärineen tehnyt sitä, mitä sinä tyttärinesi olet tehnyt. **49** Katso, tämä oli sisaresi Sodoman synti: ylpeys, leivän yltäkylläisyys ja huoneton lepo hänen läheenä; mutta kurja ja köyhää hän ei kädestä ottanut. **50** He korskeilivat ja tekivät kauhistuksia minun edessäni, ja minä, kun sen näin, toimitin heidät pois. **51** Ja Samaria ei tehnyt puoltakaan sinun syntiesi vertaa; mutta sinä olet tehnyt kauhistuksia paljon enemmän kuin he, niin että olet kaikilla kauhistuksilla, joita olet tehnyt, saanut sisaresi näyttämään vanhurskaita. **52** Niinpä kanna myös sinä häpeäsi, kun olet hankkinut moisen hyvityksen sisarillesi: sinun syntiesi takia, kun olet menetellyt vielä kauhistavammin kuin he, ovat he vanhurskaampia kuin sinä. Häpeä sinäkin ja kanna häpeäsi, kun olet saanut sisaresi näyttämään vanhurskaita. **53** Ja minä tahdon käänää heidän kohtalonsa: Sodoman ja hänen tyttäriensä kohtalon sekä Samarian ja hänen tyttäriensä kohtalon; ja minä tahdon käänää sinun kohtalosi, sinun, joka olet heidän keskellänsä, **54** että kantaisit häpeäsi ja olisit häpeissäsi kaikesta, mitä teit, kun lohdutit heidät. **55** Sinun sisaresi Sodoma tyttärineen saa palata entisellensä, ja Samaria tyttärineen saa palata entisellensä. Ja sinä tyttärinesi saat palata entisellesi. **56** Eikö ollut sisaresi Sodoma huhupuheena sinun suussasi sinun ylpeytesi aikana, **57** ennenkuin sinun oma pahuutesi paljastui, silloin kun jouduit Aramin tyttären ja kaikkien heidän ympäällään asuvaisten, filistealaisten tyttären, häväistäväksi, jotka joka taholta pilkkaavat sinua? **58** Sinä saat kantaa iljetyksesi ja kauhistuksesi, sanoo Herra. **59** Sillä nän sanoo Herra, Herra: Minä olen tehnyt sinulle sen mukaan, kuin sinä olet tehnyt, kun olet pitänyt valan halpana ja rikkonut liiton. **60** Mutta minä muistan liiton, jonka teen sinun kanssasi sinun nuoruutesi päävinä, ja minä teen sinun kanssasi iankaikkisen liiton. **61** Ja sinä muistat vaelluksesi ja häpeät, kun otat vastaan sisaresi,

ne, jotka ovat sinua isommat, ynnä ne, jotka ovat sinua pienemmät, ja minä annan heidät sinulle tyttäriksi; mutta en sinun liittosi voimasta. **62** Ja minä teen liittoni sinun kanssasi, ja sinä tulot tietämään, että minä olen Herra. **63** Niin sinä muistat ja häpeät etkä voi häpeäsi tähden suutasi avata, kun minä annan sinulle anteeksi kaikki, mitä sinä tehnyt olet; sanoo Herra, Herra."

17 Ja minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, esitä arvoitus ja lausu vertaus Israelin heimolle 3 ja sano: Nämä sanoo Herra, Herra: Suuri kotka, suurisiipinen, pitkäsulkainen, täysihöyheninen, kirjava, tuli Libanonille ja otti latvuksen setripuusta. 4 Hän taittoi siitä latvalehvän ja vei sen kauppiasten maahan, asetti sen kauppurien kaupunkiin. 5 Sitten hän otti siitä maasta taimen ja pani sen kylvöpeltoon. Hän otti sen ja pani pajuksi runsaan veden ääreen. 6 Se versoi, ja siitä tuli rehevä viinipuu, matalakasvuinen; sen oksien tuli kääntyä kotkaan pään ja sen juurten olla hänen allansa. Siitä tuli viinipuu, se teki haaroja, työnsi oksia. 7 Mutta olin toinen suuri kotka, suurisiipinen, runsashöyheninen; ja katsos, tämä viinipuu ojensi juurensa siitä kotkaa kohti ja työnsi oksansa siihen pään, sen kasteltavaksi, siitä penkereestä, johon se oli istutettu. 8 Se oli istutettu hyvään peltoon, runsaan veden ääreen, että se tekisi lehvää, kantaisi hedelmää ja tulisi ihanaksi viinipuuksi. **9** Sano: Nämä sanoo Herra, Herra: Menestyykö hän se? Eiköhän kotka kisko ylös sen juuria ja raasta sen hedelmiä; niin että kaikki siitä versoneet lehdet kuivuvat ja puu kuivuu? Eikä tarvita suurta voimaa, ei paljoa väkeä sen nostamiseksi juuriltansa. **10** Katso, istutettu se on-menestyykö hän se? Eiköhän se kuivu, kun siihen käy itätuuli, kuivu penkereessä, jossa se versoi?" **11** Ja minulle tuli tämä Herran sana: 12 "Sano uppiniiskaiselle suvulle: Ettekö te tiedä, mitä tämä tarkoittaa? Sano: Katso, Baabelin kuningas tuli Jerusalemiin, otti sen kuninkaan ja päämiehet ja vei heidät luokseensa Baabeliin. **13** Ja hän otti yhden kuninkaallisesta suvusta, teki hänen kanssansa liiton ja otti häneltä valan, mutta maan mahtavat hän vei mukanaan, **14** että valtakunta tulisi vähäpäöiseksi eikä kohoaisi, että se pitäisi liittonsa ja liitto pysyisi. **15** Mutta hän kapinoi häntä vastaan ja laittoi lähettäälänsä Egyptiin, että hänenne annettaisi hevosia ja paljon väkeä. Menestyykö hän se, pelastuukohan se, joka tällaista tekee? Pelastuuko se, joka liiton rikkoo? **16** Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra: sen kuninkaan asuinpaikalla, joka hänet kuninkaaksi teki, jonka valan hän on halpana pitänyt ja jonka liiton hän on rikkonut, sen luona, keskellä Baabelia, hänen totisesti on kuoltava. **17** Ja farao suurella sotajoukollaan ja paljolla väellään ei tee mitään hänen hyväkseen sodassa, kun luodaan valli ja rakennetaan saartovarusteet paljojen ihmisten hävittämiseksi. **18** Hän piti halpana valan

18 Ja minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Mikä teillä on, kun te lausutte tätä pilkkalausetta Israelin maasta: 'Isät söivät raakoja rypäleitä, lasten hampaat heltyivät'?" **3** Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, ei tule teidän enää lausua tätä pilkkalausetta Israelissa. **4** Katso, kaikki sielut ovat minun: niinkuin isän sielu, niin pojankin sielu-ne ovat minun. Se sielu, joka syntiä tekee-sen on kuoltava. **5** Jos mies on vanhurskas ja tekee oikeuden ja vanhurskauden: **6** ei syö uhrivuorilla, ei luo silmiänsä Israelin heimon kivistumaliin, ei saastuta lähimäisensä vaimoa, ei ryhdy naiseen, joka on kuukautistilassa, **7** ei sorra toista, vaan antaa takaisin velanpantin, ei riistä eikä raasta, vaan antaa leipäänsä nälkäiselle, verhoaa vaatteella alastonta, **8** ei anna rahaansa korolle, ei ota voittoa, vaan pidättää käten sääväädydestä, tekee oikean tuomiomiesten välliä, **9** valtaa minun käskyjeni mukaan ja noudattaa minun oikeuskiani, niin että tekee sitä, mikä oikein on-hän on vanhurskas, hän totisesti saa elää, sanoo Herra, Herra. **10** Mutta jos hänenne on syntynyt poika, väkivaltainen, verenvuodattaja, joka tekee yhtäkin näistä, **11** mitä hän itse ei ole tehnyt: syö uhrivuorilla, saastuttaa lähimäisensä vaimon, **12** sortaa kurjaa ja köyhää, riistää ja raastaa, ei anna takaisin panttia, luo silmänsä kivistumaliin, tekee kauhistuksia, **13** antaa rahansa korolle ja ottaa voittoa-saisiko tämä elää? Ei hän saa elää: kaikkia näitä kauhistuksia hän on tehnyt, hänet on kuolemalla rangaistava; hän on verivelan ja vanhurskauden, hän totisesti saa elää, ei hänellä ole kuoltava. **22** Ei yhtäkään hänen synneistänsä, jotka hän on tehnyt, muisteta; vanhurskautensa tähden, jota hän on noudattanut, hän saa elää. **23** Olisiko minulle mieleen jumalattoman kuolema, sanoo Herra, Herra; eikö se, että hän käännyt pois teiltänsä ja elää? **24** Ja jos vanhurskas käännyt pois vanhurskaudestansa ja tekee väärystä, tekee kaikkien niiden kauhistusten kaltaisia, joita jumalaton tekee-saisiko hän tehdä niin ja elää? Ei yhtäkään hänen vanhurskasta tekonaansa, jonka hän on tehnyt, muisteta. Uskottomuutensa tähden, johon hän on langennut, ja syntinsä tähden, jota on tehnyt, niiden tähden hänen on kuoltava. **25** Ja vielä te sanotte: 'Herran tie ei ole oikea'. Kuulkaa siis, te Israelin heimo! Minunko tieni ei olisi oikea? Eikö niin: teidän omat tiennee eivät ole oikeat! **26** Jos vanhurskas käännyt pois vanhurskaudestansa ja tekee väärystä, sentähden hänen on kuoltava; vääryytensä tähden, jota on tehnyt, hänen on kuoltava. **27** Ja jos jumalaton käännyt pois jumalattomuudestaan, jota on harjoittanut, ja tekee oikeuden ja vanhurskauden, hän säilyttää sielunsa elossa. **28** Koska hän näki ja käännyti pois kaikista synneistänsä, joita oli tehnyt, hän totisesti saa elää; ei hänen ole kuoltava. **29** Mutta Israelin heimo sanoo: 'Herran tie ei ole oikea'. Minunko tieni eivät olisi oikeat, te Israelin heimo? Eikö niin: teidän omat tiennee eivät ole oikeat! **30** Niinpä minä tuomitsen teidät, te Israelin heimo, itsekunkin hänen teittensä mukaan, sanoo Herra, Herra. Käännykää, palatkaa pois kaikista synneistänne.

ja älköön syntivelka tulko teille lankeemukseksi. 31 heille sanoen: 'Minä olen Herra, teidän Jumalanne'. Heittääkää pois päältänne kaikki sytinne, joilla te olette 6 Sinä päivänä minä kättä kohottaen lupasin heille, rikkoneet, ja tehkää itsellenne uusi sydän ja uusi henki. Ja minkätähden te kuolisitse, Israelin heimo? 32 Sillä ei ole minulle mieleen kuolevan kuolema, sanoo Herra, Herra. Siis kääntykää, niin te saatte elää.'

19 "Mutta sinä, viritä itkuvirsi Israelin ruhtinaista 2 ja sano: Mikä naarasleijona olikaan sinun äitiisi leijonain joukossa! Se makasi nuorten jalopeurain keskellä, kasvatti poikasiansa 3 ja sai ylenemään yhden poikasistaan: siitä tuli nuori jalopeura, se oppi saalista raatelemaan, se söi ihmisiä. 4 Mutta kansat kuulivat siitä: se pyydystettiin heidän kuoppaansa ja viettiin turpakoukussa Egyptin maahan. 5 Kun emo näki, että viipyi, että hukkui hänen toivonsa, otti se toisen poikasistaan, sai sen nuoreksi jalopeuraksi. 6 Se käyskenteli leijonain keskellä, siitä tuli nuori jalopeura, se oppi saalista raatelemaan, se söi ihmisiä. 7 Se ryhti heidän leskiinsä ja teki autoiksi heidän kaupunkinsa, ja maa ja kaikki, mitä siinä on, kauhistui sen ärynnän äänestä. 8 Silloin kansat maakunnista yltymäri asettivat ja virittivät sille verkkonsa; se pyydystettiin heidän kuoppaansa. 9 Ja se pantiin häkkiin, turpakoukkuun ja viettiin Baabelin kuninkaan eteen. Se viettiin vuorilinnoihin, ettei sen ääni enää kuuluisi Israelin vuorille. 10 Sinun äitiisi oli sinulle kuin verevä viinipuu, veden ääreen istutettu. Se tuli runsasta vedestä hedelmöitseväksi ja tuuheleväiseksi. 11 Siihen tuli ylväitä oksia hallitsijain valtikoaksi, ja sen runko kohosi korkealle tihéän lehvistön keskellä ja näkyi kauas korkeana ja runsas-oksaisena. 12 Mutta se temmattiin vihaisesti irti, viskattiin maahan, ja itätuuli kuivasi sen hedelmät, ne revittiin hajalleen, ja sen ylväät oksat kuivuivat, ne kulutti tuli. 13 Nyt se on istutettuna erämaahan, kuivaan ja janoiseen maahan. 14 Ja sen valtaoksasta on lähtenyt tuli, se on kuluttanut sen hedelmät, ja ylvästä oksaa hallitusvaltikaksi ei siinä enää ole." Itkuvirsi tämä oli oleva, ja itkuvirsi siitä on tullut.

20 Seitsemänenä vuotena, viidennessä kuussa, kuukauden kymmenenentä päivänä tuli miehiä Juudan vanhinenten joukosta kysymään neuvoa Herralta, ja he istuivat minun eteeni. 2 Niin minulle tuli tämä Herran sana: 3 "Ihmislapsi, puhu Israelin vanhimmielle ja sano heille: Nämä sanoo Herra, Herra: Tekö toteute minulta neuvoa kysymään? Niin totta kuin minä elän, en anna minä teidän kysyä minulta neuvoa, sanoo Herra, Herra. 4 Etkö tuomitse heitä, etkö tuomitse, ihmislapsi? Tee heille tiettäväksi heidän isiensä kauhistukset 5 ja sano heille: Nämä sanoo Herra, Herra: Sinä päivänä, jona minä Israelin valitsin, minä kättä kohottaen lupasin Jaakobin heimon jälkeläisille, minä tein itseni heille tunnetuksi Egyptin maassa ja kättä kohottaen lupasin

että vien heidät pois Egyptin maasta siihen maahan, jonka olin heille katsonut ja joka vuotaa maitoa ja mettä-se on kaunistus kaikkien maitten joukossa. -

7 Ja minä sanoin heille: 'Heittääkää, itsekkin, pois silmienne iljetykset älkääkä saastuttako itseänne Egyptin kivijumalilla: minä olen Herra, teidän Jumalanne'. 8 Mutta he niskoittelivat minua vastaan eivätkä tahtoneet minua kuulla; eivät heittäneet pois itsekkin silmiensä iljetyksiä eivätkä hyljänneet Egyptin kivijumalia. Niin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän ylitsensä ja panna vihani täytäntöön heissä keskellä Egyptin maata.

9 Mutta minä tein, minkä tein, oman nimeni tähden, ettei se tulisi häväistyksi pakanain silmissä, joitten keskellä he olivat ja joitten silmään edessä minä olin tehnyt itseni heille tunnetuksi viemällä heidät pois Egyptin maasta.

10 Ja kun olin vienyt heidät pois Egyptin maasta ja tuonut heidät erämaahan, 11 niin minä annoin heille kaskyni ja tein heille tiettäväksi oikeuteni: se ihminen, joka ne pitää, on niistä elävä. 12 Myösken sapattini minä annoin heille, olemaan merkkinä minun ja heidän väiliään, että he tulisivat tietämään, että minä olen Herra, joka pyhitän heidät. 13 Mutta Israelin heimo niskoitteli minua vastaan erämaassa: he eivät vaeltaneet minun kaskyjeni mukaan, ylenkatsoivat minun oikeuteni, jotka ihmisen on pidettävä, että hän niistä eläisi, ja minun sapattini he kovin rikkoivat. Niin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän ylitsensä erämaassa ja lopettaa heidät.

14 Mutta minä tein, minkä tein, oman nimeni tähden, ettei se tulisi häväistyksi pakanain silmissä, joitten silmään edessä minä olin vienyt heidät pois. 15 Kuitenkin minä kättä kohottaen vannoin heille erämaassa, etten heitä tuo siihen maahan, jonka olin antanut heille, joka vuotaa maitoa ja mettä-se on kaunistus kaikkien maitten joukossa. 16 koska he pitivät minun oikeuteni halpoina, eivät vaeltaneet minun kaskyjeni mukaan, vaan rikkoivat minun sapattini; sillä heidän sydämensä vaelsi heidän kivijumalainsa jäljessä. 17 Mutta minä säälin heitä, niin etten heitä hävitännyt enkä tehnyt heistä loppua erämaassa. 18 Sitten minä sanoin heidän lapsilensa erämaassa: Älkää vaeltako isäinne kaskyjen mukaan, heidän oikeuksiansa älkää noudattako älkääkä saastuttako itseänne heidän kivijumalillansa. 19 Minä olen Herra, teidän Jumalanne; minun kaskyjeni mukaan vaeltakaa, minun oikeuksiani noudattakaa, ne pitäkää

20 ja pyhittäkää minun sapattini; ne olkoot merkkinä väiliämme, minun ja teidän, että tulisitte tietämään, että minä olen Herra, teidän Jumalanne. 21 Mutta lapset niskoittelivat minua vastaan: he eivät vaeltaneet minun kaskyjeni mukaan, eivät noudattaneet minun oikeuksiani, niin että olisivat ne pitäneet, -jotka ihmisen on pidettävä, että hän niistä eläisi ja rikkoivat minun

sapattini. Niin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän minusta: muukalaisuutensa maasta minä vien heidät ylitsensä ja panna vihani heissä täytäntöön erämaassa. **22** Mutta minä pidätin kätien ja tein, minkä tein, oman tietämäään, että minä olen Herra. **23** Mutta te, Israelin nimeni tähden, ettei se tulisi häväistyksi pakanain heimo! Nämä sanoo Herra, Herra: Menkää vain ja silmissä, joitten silmään edessä minä olin vienyt heidät palvelkaa itsekukin omia kivijumalianne. Mutta vastedes pois. **24** Kuitenkin minä kättä kohottaen vannoin heille te totisesti kuulette minua ettekä enää häpäise minun erämaassa, että minä hajotan heidät pakanain sekaan pyhää nimeäni lahjoillanne ynnä kivijumalillanne. **25** ja sirotan heidät muihin maihin, **26** koska he eivät Sillä minun pyhällä vuorellani, Israelin korkealla vuorella, pitäneet minun käskyjäni, vaan ylenkatsoivat minun sanoa Herra, Herra, siellä he palvelevat minua, koko käskeyni, rikkoivat minun sapattini ja heidän silmänsä Israelin heimo, kaikki tyynni, mitä maassa on. Siellä minä pälviyät heidän isiensä kivijumala perään. **27** Niinpä heihin mielistyn, siellä minä halajan teidän antimianne, minäkin annoi heille käskyjä, jotka eivät olleet hyviä, uutisverojanne, kaikkinaisia teidän pyhiä lahjoanne. ja oikeuksia, joista he eivät voineet elää, **28** ja annoi **41** Niinkuin suloisesti tuoksuvaan uhriin minä teihin heidän saastua lahjoistansa, siitä, että polttivat uhrina mielistyn, kun minä vien teidät pois kansojen seasta ja kaiken, mikä avasi äidinkohdun, jotta saattaisin heidät kokoan teidät maista, joihin olette hajotetut, ja osoitan kauhun valtaan ja he tulisivat tietämäään, että minä olen teissä pyhytteni pakanain silmien edessä. **42** Ja te Herra. **27** Sentähden puhu Israelin heimolle, ihmislapsi, tulette tietämäään, että minä olen Herra, kun minä tuon ja sano heille: Nämä sano Herra, Herra: Vielä niinkin ovat teidät Israelin maahan, siihen maahan, jonka minä kättä isänne minua herjanneet, että ovat olleet uskottomat kohottaen olin luvannut antaa teidän isillenne. **43** Ja te minua kohtaan. **28** Kun minä toin heidät maahan, jonka muistatte siellä vaellusenne ja kaikki tekonne, joilla olin kättä kohottaen luvannut heille antaa, niin missä olette itsenne saastuttaneet, ja teitä kyllästyytää oma vain he näkivät korkean kukkulat tai tuuhean puun, itsenelle kaikkien pahain töitteen tähden, mitä olette siinä he uhrasivat teurasuhrinsa ja antoivat vihastuttavat tehneet. **44** Ja te tulette tietämäään, että minä olen Herra, uhrilahjansa, siinä panivat esiiin suloisesti tuoksuvaltakun minä teen teille, minkä teen, oman nimeni tähden, uhrinsa ja siinä vuodattivat juomaurinsa. **29** Niin en teidän pahan vaellusenne enkä riittaide tekojenne minä sanoin heille: 'Mikä tämä uhrikkula on, jolle ansion mukaan, te Israelin heimo; sano Herra, Herra.' te menette? ja niin sai sellainen nimen uhrikkula **45** Ja minulle tuli tämä Herran sana: **46** "Ihmislapsi, aina tähän päivään asti. **30** Sentähden sano Israelin käänän kasvosi etelää kohti, vuodata sanasi etelää heimolle: Nämä sano Herra, Herra: Ettekö te saastuta vastaan ja ennusta kedon metsiköö vastaan, joka on itseänne isienne tiellä? Ettekö kulje uskottomina heidän Etelämaassa. **47** Ja sano Etelämaan metsikölle: Kuule iljetystensä jäljessä? **31** Ettekö ole saastuttaneet Herran sana. Nämä sano Herra, Herra: Katso, minä itseänne kaikilla kivijumalillanne aina tähän päivään sytytän sinut tuleen, ja se kuluttaa kaikki sinun tuoreet asti, kun tuote lahjoanne ja panette lapsenne käymään puusi ja kuivat puusi. Ei sammu leimuava liekki, ja siitä tulen läpi? Ja minäkö antaisin teidän kysyä minutka kärventyvät kaikki kasvot, etelästä pohjoiseen asti; **48** neuvoa, te Israelin heimo? Niin totta kuin minä elän, ja kaikki liha on näkevä, että minä, Herra, olen sen sano Herra, Herra, en anna minä teidän kysyä minutka sytyttänyt: se ei sammu." **49** Niin minä sanoin: "Voi neuvoa. **32** Se, minkä on tullut teidän mieleenne, ei Herra, Herra! Ne sanovat minusta: 'Tämähän puhuu totisesti ole tapahtuva-se, mitä sanotte: 'Me tahdomme pelkkiä vertauksia'."

olla pakanain kaltaisia, muttien maitien sukukuntain kaltaisia, niin että palvelemme puuta ja kiveä'. **33** Niin totta kuin minä elän, sano Herra, Herra: totisesti minä olen hallitseva teitä väkevällä kädellä, ojennettulla käsivarrella ja vuodatetulla vihalla. **34** Ja minä vien teidät pois kansojen seasta ja kokoan teidät maista, joihin olitte hajotetut, väkevällä kädellä, ojennettulla käsivarrella ja vuodatetulla vihalla. **35** Ja minä tuon teidät kansojen erämaahan, ja siellä minä käyn oikeutta teidän kanssanne kasvoista kasvoihin. **36** Niinkuin minä kävin oikeutta isienne kanssa Egyptinmaan erämaassa, niin minä käyn oikeutta teidän kanssanne, sano Herra, Herra. **37** Minä panen teidät kulkeemaan sauvan alitse ja saatani teidät liiton siteeseen. **38** Ja minä erotan teistä ne, jotka kapinoivat minua vastaan ja luopuvat **21** Ja minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, käänän kasvosi Jerusalemia kohti, vuodata sanasi pyhäköitä vastaan ja ennusta Israelin maata vastaan ja sano Israelin maalle: **3** Nämä sano Herra: Katso, minä käyn sinun kimppuusi, vedän miekkani tupestaan ja hävitän sinusta vanhurskaan ja jumalattoman. **4** Koska minä tahdon hävittää sinusta vanhurskaan ja jumalattoman, sentähden lähtee tupestaan minun miekkani kaiken lihan kimppuun, etelästä pohjoiseen asti. **5** Ja kaikki liha tulee tietämääni, että minä, Herra, olen vetänyt miekkani tupestaan; eikä se siihen enää palaja. **6** Mutta sinä, ihmislapsi, huokaile! Lanteet murtuneina, katkerassa tuskassa huokaile heidän silmiensä edessä. **7** Ja kun he sinulta kysyvät: 'Minkätähden sinä huokailet?' niin sano: Sanoman tähden, sillä se saapuu, ja kaikki

sydämet raukeavat, kaikki kädet herpoavat, kaikkien eikä tästä ole jäävä mitään, kunnes tulee hän, jolla henki tyrmistyy, kaikki polvet käyvät veltoiksi kuin vesi. on oikeus, ja minä annan sen hänen. 28 Ja sinä, Katso, se tulee, se tapahtuu; sanoo Herra, Herra." ihmislapsi, ennusta ja sano: Nämä sanoo Herra, Herra 8 Ja minulle tuli tämä Herran sana: 9 "Ihmislapsi, ammonilaisia ja heidän herjauskiansa vastaan: Sano ennusta ja sano: Nämä sanoo Herra. Sano: Miekka, nähin: Miekka, miekka on paljastettu, teurastukseen miekka on teroitettu, on myös kirkkaaksi hiottu. 10 hiottu, saamaan kyllänsä, salamoitsemaan, 29 vaikka Teurasta teurastamaan se on teroitettu, salamoitsevaksi sinulle petollisia näkyjä nähdään, valheita ennustellaan, se on hiottu. Vai iloitsisimmeko? Vitsa, joka lyö minun että sinut muka pannaan tallaamaan saastaisten, poikaani, pitää halpana kaiken, mikä puuta on. 11 jumalattomain niskaa, joitten päivä on silloin tullut, kun Ja hän on antanut sen hioa ottetavaksi käteen; se syntivelka on loppumäärässään. 30 Pane se tuppeensa miekka on teroitettu, on hiottu annettavaksi surmaajan takaisin. Paikassa, jossa olet luotu, synnyinmaassasi, käteen. 12 Huuda ja valita, ihmislapsi, sillä tämä minä tahdon sinut tuomita. 31 Minä vuodatan sinun tapahtuu minun kansaani vastaan, kaikkia Israelin ylitsesi kiivastukseni, puhallan sinuun vihani tulen ja ruhtinaita vastaan: he ovat annetut alittisi miekalle, annan sinut raakain miesten käsisi, turmiointekijän. 32 he ynnä minun kansani; lyö sentähden lanteseesesi. Tulen kulutettavaksi sinut annetaan, sinun veresi on 13 Sillä vitsaa on jo koeteltu. Mutta entäpä, jos vitsa oleva keskellä maata, ei sinua enää muisteta. Sillä pitääkin halpana tämän kaiken? Se ei tapahdu, sanoo minä, Herra, olen puhunut."

Herra, Herra. 14 Mutta sinä, ihmislapsi, ennusta ja lyö käsiasi yhteen; tulkoon miekasta kaksi miekkaa, tulkoon kolme; se on surmattujen surmamiekka, miekka, joka surmaa suuretkin, joka kiertää heitä yltympäri, 15 että sydän pelkoon menehtyi, että kompastuksia olisi paljon. Kaikille heidän portteillensa minä olen asettanut miekan välkkymään. Voi, se on tehty salamaksi, on hiottu teurastukseen! 16 Lyö terävästi oikealle, ojennu vasemmalle, mihin vain teräsi suunnataan. 17 Minäkin lyön käsiani yhteen ja tyydän kiivauteni. Minä, Herra, olen puhunut." 18 Ja minulle tuli tämä Herran sana: 19 "Sinä, ihmislapsi, laita kaksi tietä. Baabelin kuninkaan miekan tulla. Samasta maasta lähetekö molemmat. Ja veistä viitta; veistä se kaupunkiin vievän tien suuhun. 20 Laita tie miekan tulla ammonilaisten Rabbaan sekä Juudaan, varustettuun Jerusalemiin. 21 Sillä Baabelin kuningas seisauttu tien haaraan, molempain teitten suuhun, taikojansa taikomaan: hän pudistaa nuolia, kysyy kotijumalilta, tarkkaa maksaa. 22 Hänen oikeaan käteensä tulee Jerusalemin arpa: panna muurimurtajia, avata suu äryntään, kohottaa sotahuuto, panna muurimurtajia portteja vastaan, luoda valli, rakentaa saartovarusteet. 23 Mutta Jerusalemin asukkaiden silmissä tämä on pettävää taikomista: heillähän on valojen valat; mutta hän saattaa muistoon syntivelan, että he joutuisivat kiinni. 24 Sentähden, nähin sanoo Herra, Herra: Koska te olette saataneet muistoon syntivelkanne, kun rikkomuksenne ovat tulleet julki, niin että teidän syntinne on näkyvissä kaikkissa teidän teoissanne, niin-koska te olette saatetut muistoon-teidät otetaan käsin kiinni. 25 Ja sinä saastutettu, jumalaton, sinä Israelin ruhtinas, jonka päivä on silloin tullut, kun syntivelka on loppumäärässään! 26 Nämä sanoo Herra, Herra: Ota pois käärälakki, nostaa pois kruunu. 27 Tämä ei jää tällensä: alhainen korotetaan, korkea alennetaan. Raunioiksi, raunioiksi minä panen tämän;

22 Ja minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Sinä, ihmislapsi, etkö tuomitse, etkö tuomitse verivelkojen kaupunkia? Tee sille tiettäväksi kaikki sen kauhustukset 3 ja sano: Nämä sanoo Herra, Herra: Voi kaupunkia, joka on vuodattanut keskuudessaan verta, että tulisi sen aika, ja tehnyt itselleen kivijumalia, että se siitä saastuisi! 4 Verestäsi, jonka olet vuodattanut, sinä olet tullut vikapääksi, ja kivijumalistasi, jotka olet tehnyt, sinä olet saastunut; sinä olet jouduttanut päiviäsi ja olet vuotteesi määrään päässyt. Sentähden minä annan sinut pakanain häväistäväksi ja kaikkien maitten pilkaksi. 5 Läheiset ja kaukaiset pilkkaavat sinua, jonka nimi on saastutettu ja jossa on hämminkä paljon. 6 Katso, Israelin ruhtinaat sinussa luottavat kuki omaan käsviranteensa vuodattaaksensa verta. 7 Isää ja äitiä sinussa ylenkatsoaan, muukalaiselle sinun keskelläsi tehdään väkivaltaa, orpoa ja leskeä sinussa sorretaan. 8 Mikä on minulle pyhitettyä, sitä sinä halveksit, minun sapattini sinä rikot. 9 Sinussa on niitä, jotka panettelevat vuodattaaksensa verta. Uhrivuorilla sinussa syödään. Ilkitöitä sinun keskelläsi tehdään. 10 Isän häpy sinussa paljastetaan. Naiselle, joka on saastainen kuukautistilansa tähden, tehdään sinussa väkivaltaa. 11 Toinen harjoittaa kauhistusta toisensa vaimon kanssa, mies saastuttaa sukurtsauksessa miniänsä, mies tekee sinussa väkivaltaa sisareleen, isänsä tyttärelle. 12 Sinussa otetaan lahjuksia veren vuodattamiseksi, sinä otat korkoa ja voittoa, kiskot väkivaltaisesti lähimäistäsi, mutta minut sinä unhotat, sanoo Herra, Herra. 13 Mutta katso, minä lyön käsiani yhteen sinun väärän voittosi tähden, jota olet hankkinut, ja sinun verivelkojesi tähden, joita keskuudessasi on. 14 Kestääköhän rohkeutesi, pysyvätköhän kättesi lujina niinä päivinä, joina minä sinulle teen, minkä teen? Minä, Herra, olen puhunut, ja minä teen sen. 15 Minä hajotan

sinut pakanain sekaan ja sirotan sinut muihin maihin ja minun, ja himoitsi rakastajiansa, assurilaisia, naapureita, poistan sinusta saastaisuutesi. **16** Sinä tulit saastaiseksi 6 jotka olivat punasiniseen purppuraan puettuja ja oman itsesi tähden kancojen silmissä, mutta sinä tulet olivat käskynhaltijoita ja päämiehiä, komeita nuorukaisia tietämään, että minä olen Herra." **17** Ja minulle tuli tämä kaikki, ratsumiehiä, hevosen selässä ajaja. **7** Ja hän Herran sana: **18** "Ihmislapsi, Israelin heimo on kuonaksi antautui haureuteen näiden kanssa, jotka olivat Assurin tullut. He ovat kaikki tyyni vaskea, tinaa, rautaa ja valipoikia kaikki; ja keitää vain hän himoitsi, niiden lyijyä ahjossa; he ovat tulleet hopean kuonaksi. **19** kaikkien kanssa hän saastutti itsensä kaikilla heidän Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Koska te kaikki kivijumalillaan. **8** Mutta Egyptin-aikaista haureuttansa tyyni olette tulleet kuonaksi, sentähden, katso, minä hän ei jättänyt, sillä he olivat maanneet hänen kokoan teidät keskelle Jerusalemia. **20** Niinkuin hopea, kanssansa hänen nuoruudessaan, olivat puristelleet vaski, rauta, lyijy ja tina kootaan keskelle ahjoa, että hänen neitsyellisiä nisänsä ja vuodattaneet hänen niihin lietsottaisiin tulta ja ne sulatettaisiin, niin minä ylitsensä haureuttaan. **9** Sentähden minä annoini vihassani ja kiivaudessani teidät kokoan ja asetan hänet rakastajainsa käsii, Assurin poikain käsii, joita ahjoon ja sulatan. **21** Minä keräään teidät ja lietson hän oli himoinnut. **10** He paljastivat hänen häpynsä teihin vihani tulta, ja te sulatte keskellä Jerusalemia. **22** ja ottivat hänen poikansa ja tyttärensä ja tappoivat Niinkuin hopea sulatetaan keskellä ahjoa, niin sulatetaan hänet itsensä miekalla, niin että hänestä tuli varoittava teidät sen keskellä. Ja te tulette tietämään, että minä, esimerkki muille naisille, ja panivat hänessä toimeen Herra, olen vuodattanut kiivauteni teidän ylitsenne." **23** tuomiot. **11** Mutta hänen sisarensa Oholiba, vaikka näki Ja minulle tuli tämä Herran sana: **24** "Ihmislapsi, sano tämän, oli himossaan vielä häntäkin riettaampi ja oli sille: Sinä olet maa, jota ei ole puhdistettu, joka ei ole haureudessaan vielä riettaampi, kuin hänen sisarensa saanut sadetta vihan päivänä. **25** Profeettain salalitto oli ollut haureudessaan. **12** Hän himoitsi Assurin poikia, sen keskellä on niinkuin ärjyvä, saalista raateleva jotka olivat käskynhaltijoita, päämiehiä, naapureita, leijona: he syövät sieluja, ottavat aarteet ja kalleudet ja pulskasti puettuja, ratsumiehiä, hevosten selässä ajaja, lisäävät sen keskuudessa sen leskien lukua. **26** Sen komeita nuorukaisia kaikki. **13** Silloin minä näin, että papit tekevät väkivaltaa minun lailleni ja häpäisevät hän saastutti itsensä: sama oli tie kumpaisellakin. **14** sitä, mikä on minulle pyhitetty, eivät tee erotusta pyhäin. **15** Mutta hän meni vielä pitemmälle haureudessaan; kun ja epäpyhäni välillä, eivät tee tiettäväksi, mikä on hän näki seinään piirrettyjä miehiä, kaldealaisen kuvia, saastaita, mikä puhdasta, ja sulkevat silmänsä minun punavärrillä piirrettyjä, **16** vyö vyötöttynä kupeille, päässä sapateiltani, niin että minä tulen häväistyksi heidän muhkea päähine, sankarien näköisiä kaikki, Baabelin keskellänsä. **27** Sen päämiehet siellä ovat niinkuin poikain muotoisia, joiden synnyinmaa on Kaldea, **17** saalista raatelevaiset sudet: he vuodattavat verta, niin hän silmän näkemältä sai himon heihin ja lähetti hukuttavat sieluja kiskoaksensa väärää voittoa. **28** Sen lähettiläitä heidän luokseensa Kaldeaan. **18** Niin Baabelin profeetat valkaisevat heille kaiken kalkkila, kun näkevät pojat tulivat ja makasivat hänen kanssaan hekumassa ja petollisia näkyjä ja ennustelevat heille valheita sanoen: **19** Mutta hän saastutti hänet haureudellaan, niin että hän saastui 'Näin sanoo Herra, Herra', vaikka Herra ei ole puhunut. **20** Maan kansa harjoittaa väkivaltaa, riistää ja rastaa: **21** Mutta kun hän paljasti haureutensa ja paljasti häpynsä, kurja ja köyhää he sortavat, muukalaiselle tekevät **22** niin minun sieluni vieraantui hänestä, niinkuin minun väkivaltaa oikeudesta välittämättä. **30** Minä etsin heidän sieluni oli vieraantunut hänen sisarestansa. **19** Mutta joukostansa miestä, joka korjaisi muurin ja seisoi sieluni yhä enensi haureuttaan, kun muisti nuoruutensa muurinaukossa minun edessäni maan puolesta, etten päävät, jolloin oli haureutta harjoitanut Egyptin maassa. minä sitä hävittäisi, mutta en löytänyt. **31** Sentähden **20** Ja hän sai himon heidän hekumoitsijoihinsa, joilla minä vuodatan heidän ylitsensä kiivauteni, hukutan on jäsen kuin aaseilla ja vuoto kuin orheilla. **21** Ja heidät vihani tulella ja annan heidän vaelluksensa tulla sinä etsit nuoruutesi iljettävyyttä, jolloin egyptiläiset heidän päänsä päälle, sanoo Herra, Herra."

23 Ja minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, oli kaksi naista, saman äidin tyttäriä. **3** He harjoittivat haureutta Egyptissä; nuoruudessaan he haureutta harjoittivat. Siellä heidän rintojansa likisteltiin ja heidän neitsyellisiä nisänsä puristeltiin. **4** Heidän nimensä olivat: vanhemman Ohola ja hänen sisarensa Oholiba. Sitten he tulivat minun omikseni ja synnyttivät poikia ja tyttäriä. -Heidän nimensä: Samaria on Ohola ja Jerusalem Oholiba. **5** Mutta Ohola harjoitti haureutta, vaikka oli

kansoja; suurine ja pienine kilpineen ja kypäreineen aivan kuin tullaan porttonaisen luo: niin tultiin Oholan he käyvät sinua vastaan joka taholta. Minä annan ja Oholiban luokse-noiden iljettävien naisten. **45** Mutta heille tuomiovallan, ja he tuomitsevat sinut oikeuksensa vanhurskaat miehet tulevat tuomitsemaan heidät sen mukaan. **25** Minä osoitan sinussa kiivauteni, niin että mukaan, mitä on säädetty avionrikkoja-naista ja mitä he kohtelevat sinua tuimasti: he leikkaavat sinulta on säädetty verenvuodattaja-naista; sillä he ovat pois nenän ja korvat, ja sinun jälkeläisesi kaatuvat rikkoneet avion, ja heidän käsissään on verta. **46** Sillä miekkaan. He ottavat sinun poikasi ja tyttäresi, ja sinun nän sanoo Herra, Herra: Nostatettakoon kansanjoukko jälkeläisesi kuluttaa tuli. **26** He raastavat sinulta vaatteesi heitä vastaan, ja heidät pantakoon kauhistukseksi ja ja ottavat korukalusi. **27** Niin minä teen lopun sinun ryöstettäkön. **47** Ja kansanjoukko kivittäkön heidät iljettävyydestäsi, jo Egyptin-aikaisesta haureudestasi; ja hakatkoon kappaleiksi miekoillansa; tappakoot ne etkä sinä sitten luo silmäsi heihin etkä enää muistele heidän poikansa ja tyttärensä ja polttakoot heidän Egyptiä. **28** Sillä nän sanoo Herra, Herra: Katso, minä talonsa tullela. **48** Niin minä lopetan iljettävän menon annan sinut niitten käsii, joita vihaat, niitten käsii, maasta. Ja kaikki naiset ottavat siitä öjentuakseen, niin joista sielusi on vieraantunut. **29** Ja he kohtelevat sinua etteivät harjoita iljettävää menoaa, niinkuin te. **49** Teidän vihamielisesti, ottavat kaiken vaivannäköi ja jättävät sinut alastomaksi ja paljaaksi; ja sinun haureellinen iljettävyytteenne pannaan teidän päällenne, ja te saatte sinut alastomaksi ja paljaaksi; ja sinun haureutesi paljastuu. **30** Tulette tietämään, että minä olen Herra, Herra."

24 Tämä Herran sana tuli minulle yhdeksäntä vuotena, kymmenenessä kuussa, kuukauden kymmenenä päivänä: **2** "Ihmislapsi, kirjoita muistiisi päivän nimi-juuri tämän päivän nimi: Baabelin kuningas rynnistää Jerusalemia vastaan juuri tänä päivänä. **3** Lausu uppiniskaiselle suvulle vertaus ja sano heille: Nän sanoo Herra, Herra: Pane pata liedelle, pane. Kaada myös siihen vettä. **4** Kokoile siihen lihakkapelet-kaikki hyvät kappaleet, reittä ja lapaa-ja täytä se valituilla luilla. **5** Ota valiolampaita, lado myös halkoja sen alle. Anna sen kiehumistaan kiehua, niin että siinä luutkin tulevat keityiksi. **6** Sentähden, nän sanoo Herra, Herra: Voi verivelkojen kaupunkia, pataa, joka on ruostunut ja josta ei lähde sen ruoste! Tyhjennä se kappale kappaleelta: sillä ei ole langennut arpaosaa. **7** Sillä sen vuodattama veri on sen keskellä, paljaalle kalliolle se on sen koonnut, ei ole vuodattanut sitä maahan, tomun peittettäväksi. **8** Nostattaakseni kiivauden, tuottaakseni koston minä olen pannut sen veren paljaalle kalliolle, ettei se peitetyisi. **9** Sentähden, nän sanoo Herra, Herra: Voi verivelkojen kaupunkia! Minäkin suurennaan liettä. **10** Lisää halkoja, viritä tulta, keität liha loppuun, kiehuta liemi kuiviin, polta luit karreksi. **11** Anna sen sitten olla tyhjänä hiiltensä päällä, niin että se kuumenee, sen vaski hehkuu ja sen saastat siitä sulavat, sen ruosteesta tulee loppu. **12** Siitä on ollut vaivaa väsymykseen asti, mutta ei ole lähtenyt siitä sen ruosten paljous. Tuleen sen ruoste! **13** Sinun iljettävän saastaisuutesi takia-koska minä tahdoin puhdistaa sinut, mutta sinä et puhdistunut saastaisudestasi-sinä et enää puhdistu, ennenkuin minä olen tyydittänyt kiivauteni sinussa. **14** Minä, Herra, olen puhunut. Se tapahtuu, ja minä teen sen. Minä en hellitä, en sästätki enkä kadu: teittees ja tekohesi mukaan sinut tuomitaaan, sanoo Herra, Herra." **15** Ja minulle tuli tämä Herran sana: **16** "Ihmislapsi, katso, minä otan sinulta

äkkikuolemalla pois silmiesi ihastuksen, mutta älä valita, 9 sentähden, katso, minä teen avonaiseksi Mooabin älä itke, älköönkä tulko sinulta kyyneltä. 17 Huokaile vuoriselänteen, paljaaksi kaupungeista-kaupungeista hiljaa, mutta älä pane toimeen kuolleenvallitajaisia. sen rajasta toiseen-jotka ovat maan kaunistus: Beet-Sido juhlapäähine päähäsi, pane kengät jalkaasi, älä Jesimot, Baal-Meon ja Kirjataim. 10 Idän miehille peitä partaasi äläkä syö suruleipää." 18 Ja minä puuhuin omaksi minä annan sen ynnä ammonilaiset, niin ettei kansalle aamulla, mutta illalla kuoli minun vaimoni; ammonilaisia enää muisteta kansojen seassa, 11 ja sitten aamulla minä tein, niinkuin minun oli käsketty Mooabissa minä panen toimeen tuomiot. Ja he tulevat tehdä. 19 Niin kansa sanoi minulle: "Etkö meille ilmoita, tietämään, että minä olen Herra. 12 Nämä sanoo Herra, mitä se tietää meille, kun sinä noin teet?" 20 Minä Herra: Koska Edom menetteli kovin kostonhimoisesti sanoin heille: "Minulle tuli tämä Herran sana: Sano Juudan heimoa kohtaan ja tuli suuresti synnalaiseksi, Israelin heimolle: 21 Nämä sanoo Herra, Herra: Katso, kostaessansa heille, 13 sentähden, nän sanoo Herra, minä häpäisen pyhäköni, joka on teidän varustuksenne Herra: Minä ojennan käteni Edomia vastaan ja hävitän ja ylpeytenne, teidän silmienne ihastus ja sielujenne siitä ihmiset ja eläimet. Teemanista lähtien minä panen ikävä; ja teidän poikanne ja tyttärenne, jotka teidän on sen raunioksi, ja Dedania myöten he kaatuват miekkaan. ollut jätettävä, kaatuват miekkaan. 22 Sitten te teette, 14 Ja kostoni, joka Edomia kohtaa, minä annan kansani niinkuin minä olen tehnyt: ette peitä partaanne ettekä Israelin käteen, ja he tekevät Edomia kohtaan minun syö suruleipää, 23 juhlapäähineen pidätte päässänne vihani ja kiivauteni mukaan. Ja Edom saa tuntea minun ja kengät jalassanne, ette valita ettekä itke, mutta kostoni, sanoo Herra, Herra. 15 Nämä sanoo Herra, te riudutte syntivelkanne tähden ja huokailette toinen Herra: Koska filistealaiset menettelivät kostonhimoisesti toiselleenne. 24 Hesekiel on oleva teille ennusmerkki: ja, ylenkatse sielussaan, kostivat kovasti, ikivihassa aivan niin, kuin hän on tehnyt, niin tekin teette. Kun tuottaaksensa tuhon, 16 sentähden, nän sanoo Herra, tämä tapahtuu, te tulette tietämään, että minä olen Herra, Herra. 25 Ja sinä, ihmislapsi! Sinä päivänä, jona hävitän kreetit, hukutan, mitä on jäljellä meren rannikolla, minä otan heiltä heidän varustuksensa, ihanan ilonsa, 17 ja teen heille suuret kostoteot, rangaisten kiivaudessa. silmiensä ihastuksen, sielujensa halajamisen, heidän Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä poikansa ja tyttärensä, 26 sinä päivänä tulee pakolainen annan kostoni heitä kohdata."

sinun luoksesi ilmoittamaan tätä korvaisi kuullen. 27 Sinä päivänä avautuu sinun suusi yhtaaika kuin pakolaisen, ja sinä puhut etkä enää ole mykkänä. Sinä olet oleva heille ennusmerkki, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra."

25 Minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, käännä kasvosi ammonilaisia kohti ja ennusta heitä vastaan 3 ja sano ammonilaisille: Kuulkaa vastaan, niinkuin meri nostaa aaltonsa. 4 Ne hävittävät Herran, Herran sana: Nämä sanoo Herra, Herra: Koska sinä sanoit: 'Kas niin!' minun pyhäköstääni, kun se lakaisen siitä pois sen tomutkin ja panen sen paljaaksi häväistiin, ja Israelin maasta, kun se hävitettiin, ja kallioksi. 5 Siitä tulee verkkojen kuivauspaiikkak keskelle Juudan heimosta, kun he merivät pakkosiirtolaisuuteen, merta. Sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra; ja 4 sentähden, katso, minä annan sinut Idän miehille se joutuu kansojen ryöstettäväksi. 6 Sen tyärkaupungit, omaksi, ja he laittavat sinuun leiripaikkansa ja asettavat jotka ovat mantereella, surmataan miekalla, ja he sinuun asuntonsa. He syövät sinun hedelmäsi ja juovat tulevat tietämään, että minä olen Herra. 7 Sillä nän maitosi. 5 Ja Rabban minä panen kamlien laitumeksi sanooh Herra, Herra: Katso, minä tuon Tyron kimppuun ja ammonilaisten maan lammastumojojen leposijaksi. Ja Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan pohjoisesta, te tulette tietämään, että minä olen Herra. 6 Sillä nän kuninkaitten kuninkaan, hevosten ja vaunujen ja sanoo Herra, Herra: Koska sinä käsiä taputit ja jalkaa ratsumiesten ja suuren väenpaljouden kanssa. 8 Sinun poljat ja, sielu täynnä ylenkatsetta, pidit iloa Israelin tyärkaupunkisi, jotka ovat mantereella, hän surmaa maasta. 7 sentähden, katso, minä ojennan käteni miekalla ja asettaa sinua vastaan saartovarusteet, luo sinua vastaan ja annan sinut pakanain ryöstettäväksi sinua vastaan vallin, nostaa sinua vastaan kilpikatoksen, ja hävitän sinut kansojen joukosta ja hukutan sinut 9 suuntaan sinun muureihisi murtagansa iskut ja kukistaa maitten luvusta ja tuhoan sinut. Ja sinä tulet tietämään, tornisi rauta-aseillansa. 10 Hänen hevostensa paljous ettei minä olen Herra. 8 Nämä sanoo Herra, Herra: peittää sinut pölyyn. Ratsumiesten, pyöräin ja vaunujen Koska Mooab ja Seir ovat sanoneet: 'Katso, Juudan ryskeestä sinun muurisi vapisevat, kun hän hyökkää heimon käy samoin kuin kaikkien muiten kansain', sisälle sinun portteistasi, niinkuin valloitettuun kaupunkiin

hyökkäään. 11 Hevostensa kavioilla hän tallaa rikki tavarointasi vaihtamassa. 10 Persia ja Luud ja Puut sinun katusi kaikki, surmaa miekalla sinun kansasi, olivat sotajoukossasi, sinun sotureinasi. He ripustivat ja sinun mahtavat patsaasi kaatuvat maahan. 12 He sinuun kypäräitä ja kilpiä; ne sinua koristivat. 11 riistävä sinun rikkautesi ja ryöstävä kauppatavarasi, Arvadilaiset ja muu sotajoukko olivat muureillasi repivät muurisi maahan ja kukistavat kauniit talosi, ja yltympäri ja gammadalaiset torneissasi. He ripustivat kivesi, puusi, tomusi he heittävät meren syvyyteen. varustuksensa sinun muureilleesi yltympäri; ne tekivät 13 Minä lakkautan laulujesi helinän, eikä kuulu enää sinun kauneutesi täydelliseksi. 12 Tarsis oli kauppatuttusi kanneltesi soitto. 14 Minä panen sinut paljaaksi kallioksi, sinun kaikkinaisten rikkauksiesi runsauden takia: sinusta tulee verkkojen kuivauspakka, eikä sinua enää hopealla, raudalla, tinalla ja liijyllä he maksoivat sinun rakenneta. Sillä minä, Herra, olen puhunut, sanoo tavarasi. 13 Jaavan, Tuubal ja Mesek käivivät kauppa Herra, Herra. 15 Näin sanoo Herra, Herra Tyrolle: sinun kanssasi: orjilla ja vaskikalulla he maksoivat Eivätkö sinun kukistumisesi pauhusta, kun haavoitetut sinun vaihtotavarasi. 14 Toogarman heimo maksoi voihkivat, kun surman omat surmataan sinun keskelläsi, sinun tavarasi hevosilla, sotaratsuilla ja muullella. saaret vapise? 16 Valtaistuimalta astuvat alas kaikki 15 Dedanilaiset käivivät kauppa sinun kanssasi. meren ruhtinaat. He heittävät pois viittansa ja riisuvat Monilukuiset saaret olivat kauppatuttujasi, sinun käskysi kirjaellut vaatteensa, he pukeutuvat kauhun ja istuvat alaisia; norsunhampaita ja mustaa puuta ne toivat maahan, värisienvät joka hetki, tyrmistyneinä sinun sinulle verona. 16 Aram oli kauppatuttusi sinun tähtesi. 17 He virittävä sinusta itkuvirren ja sanovat tuotteitesi runsauden takia: rubiineilla, punapurppuralla, sinulle: 'Kuinka olet sinä, joka olit asuttu, hävinnyt kirjaellulla kankaalla, valkopellavalla, koralleilla ja meriltä, sinä ylistetty kaupunki, väkevä merellä, sinä ja jaspiksella he maksoivat sinun tavarasi. 17 Juuda sinun asukkaasi, jotka levittivät kauhuansa kaikkiin siellä ja Israelin maa käivivät kauppa sinun kanssasi: asuvaisiin. 18 Nyt värisienvät saaret sinun kukistumisesi Minnitin nisulla, leivoksilla, hunajalla, öljyllä ja balsamilla päivänä, merensaaret kauhistuvat sinun loppuasi.' 19 he maksoivat sinun vaihtotavarasi. 18 Damasko Sillä näin sanoo Herra, Herra: Kun minä teen sinusta oli kauppatuttusi sinun tuotteitesi runsauden ja aution kaupungin, niinkuin asumattomat kaupungit ovat, kaikkinaisten rikkauksiesi runsauden takia: Helbonin kun minä annan syyyden käydä sinun ylitsesi ja paljot viiniä ja Saharin viljoja. 19 Vedan ja Jaavan vedet peittävät sinut, 20 silloin minä syöksyn sinut alas maksoivat sinun tavarasi kehrueoksilla; taottua rautaa, hautaanvaipuneitten pariin, ikaikojen kansan tykö, ja kassia ja kalmoruokoja tuli sinulle vaihtotavarana. 20 annan sinulun asunnon maan syyyksissä, niinkuin siellä Dedan kävi kauppa sinun kanssasi ratsastussatulain ovat ikaikojen rauniot, hautaanvaipuneitten parissa, loimilla. 21 Arabia ja kaikki Keedarin ruhtinaat olivat ettei sinussa asuttaisi; mutta ihmahuuden minä annan kauppatuttavias, sinun käskysi alaisia: lampaita, oinaita elävien maahan. 21 Sinut minä panen kauhuksi, sinua ja vuohipukkeja he sinulle kauppasivat. 22 Saban ja ei sitten enää ole; ja jos sinua etsitään, ei sinua enää Raman kauppiat käivivät kauppa sinun kanssasi: löydy, hamaan ikaikoihin asti, sanoo Herra, Herra."

27 Ja minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Sinä, ihmislapsi! Viritä itkuvirsi Tyrosta 3 ja sano Tyrolle, joka asuu meren portteilla ja käy kauppa kansojen kanssa, monilukuisilla saarilla: Näin sanoo Herra, Herra: Tyro, sinä sanot: 'Minä olen kauneuden täydellisyys!' 4 Meren sydämessä on sinun alueesi, rakentajasi tekivät sinun kauneutesi täydelliseksi, 5 Senirin kypresseistä he rakensivat sinuun kaiken, mikä laudoista on, ottivat Libanonin setrin tehdäkseen sinuun maston, 6 tekivät Baasanin tammita airosi, kantesi tekivät norsunluusta ja Kittiälis-saarten hopeakuusesta. 7 Kirjaeltua Egyptin pellavaa oli purjeesi, ja se oli sinulla lippuna. Katoksesi oli punasinistä ja purppurapunaista Elisa-saarten kangasta. 8 Siidonin ja Arvadin asukkaat olivat sinulla soutajina; omat viisaasi, Tyro, olivat sinussa-he olivat laivureinasi. 9 Gebalin vanhimmat ja viisaat olivat sinussa vuotokohtain korjaajina. Meren kaikki laivat merimiehineen olivat sinussa

kaikkinaisilla parhailla balsameilla, kaikilla kallilla kivilä ja kullalla he maksoivat sinun tavarasi. 23 Haaran ja Kanne ja Eden, Saban kauppiat, Assur ja Kilmad käivivät kauppa sinun kanssasi; 24 he käivivät kanssasi kauppa sinun markkinoilla kauniilla vaatteilla, punasinillä ja kirjaellulla vaipoilla, kirjavakuteisilla matoilla ja punotulla, kestävällä köysillä. 25 Tarsiin-laivat kuljettivat sinun vaihtotaroitasi. Niin sinä tulit täpötäyteen ja ylen raskaaseen lastiin merten sydämessä. 26 Soutajasi veivät sinut suurille vesille. -Itätuuli särkee sinut merten sydämessä. 27 Sinun rikkautesi, tavarasi, vaihtotavarasi, merimiehes ja laivurisi, vuotokohtaisi korjaajat, tavaravaihtajasi ja kaikki sotamiehesi, jotka ovat sinussa ja koko suuressa joukossasi, joka sinun keskelläsi on, vaipuvat merten sydämeen sinun kukistumisesi päivänä. 28 Laivuriesi parkunan äänestä vapisevat tantereet. 29 Alas haaksistansa astuvat kaikki aironpitelijät, merimiehet ja kaikki meren laivurit astuvat maihin, 30 huutavat sinun tähtesi suurella äänellä ja parkuvat haikeasti, heittävät tomua päänsä päälle ja

vieriskelevät tuhassa. **31** He ajelevat sinun tähtesi kaupankäynnissäsi tuli sydämesi täyneen väkivaltaa, päänsä paljaaksi, käärityvät särkeihin ja itkevä sinun ja sinä teit syntiä. Niin minä karkoitin sinut häväistynä tähtesi, mieli murheellisena, valittaen haikeasti. **32** He Jumalan vuorelta ja hävitin sinut, suojaava kerubi, pois valittaessaan virittävät sinusta itkuvirren ja laulavat sähkyvän kivien keskeltä. **17** Sinun sydämesi ylpisty sinusta: 'Kuka oli Tyron vertainen, hän, joka nyt on niin sinun kauneudestasi, ihanuutesi tähden sinä kadotit hiljaa keskellä merta? **33** Kun sinun tavarasi saapuivat viisautesi. Minä viskasin sinut maahan, annoini sinut meriltä, ravitsit sinä monet kansat. Rikkauksiesi ja alitti kunkin kalleille, heidän silmänherukseen. **18** Paljoilla vaihotavaraisi runsaudella sinä teit rikkaiksi maan synneilläsi, tekemällä väärysttä kaupoissasi, sinä olet kuninkaata. **34** Nyt, kun jouduit haaksirikkoon, pois häväissyt pyhäkkösi. Niin minä annoini sinun keskeltäsi meriltä, vetten syvyyskiin, vaipuvat sinun mukanasi puhjeta tulen; se kulutti sinut. Ja minä panin sinut tuhaksi sinne vaihotavarasi ja koko sinun suuri joukkosi.' **35** maahan kaikkien silmään edessä, jotka sinut näkivät. Sinun tähtesi tyrmistyvät kaikki saarten asukkaat, ja **19** Kaikki tuttavasi kansojen seassa ovat tyrmistyneet heidän kuninkaansa ovat kauhun vallassa, vavistus sinun tähtesi. Kauhuksi olet sinä tullut, eikä sinua enää kasvoillansa. **36** Sinulle vihittävät kauppatutut kansojen joukossa. Kauhuksi olet sinä tullut, eikä sinua enää ole, Herra sana: **21** "Ihmislapsi, käänä kasvosi Siidonia hamaan ikaikoihin asti." **20** Ja minulle tuli tämä kohti ja ennusta sitä vastaan **22** ja sano: Nämä sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn sinun kimppuusi, Siidon, ja näytän kunniani sinun keskuudessasi. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä sinä panen toimeen tuomiot ja näytän sinä pyhyyteni. **23** Minä lähetän sinne ruton ja verta sen kaduille, ja kaatuneita on viruva sen keskellä, kaatuneita miekkaan, joka käy sen kimppuun joka taholta. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra. **24** Sitten ei Israelin heimolle enää ole pistäväänä orjantappurana eikä vaivaavana ohdakkeena yksikään sen naapureista, jotka ovat heitä halveksineet. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra, Herra. **25** Nämä sanoo Herra, Herra: Kun minä kokoan Israelin heimon kansoista, joitten sekaan he ovat hajotetut, silloin minä näytän pyhyyteni heissä pakanakansain silmien edessä, ja he saavat asua maassansa, jonka minä annoini palvelijalleni Jaakobille. **26** He asuvat siirä turvallisesti ja rakentavat taloja ja istuttavat viinitarhoja. Turvallisesti he asuvat, kun minä panen toimeen tuomiot kaikille heidän naapureillensa, jotka ovat heitä halveksineet. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra, heidän Jumalansa."

28 Ja minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, sano Tyron ruhtinaalle: Nämä sanoo Herra, Herra: Koska sinun sydämesi on ylpistynyt ja sinä sanot: 'Minä olen jumala, jumalain istuimella minä istun merten sydämessä', ja olet kuitenkin ihmisen, et jumala, vaikka omasta mielestäsi olet jumalan vertainen- **3** ja katso, viisaampi sinä oletkin kuin Daniel, ei mikään salaisuus ole sinulta pimittetty; **4** viisaudessasi ja ymmärtäväisyysdessäsi olet hankkinut itsellesi rikkautta, hankkinut kultaa ja hopeata aarreittoihihi, **5** ja suressa viisaudessasi olet kaupankäynnillä kartuttanut rikkautesi, ja niin sinun sydämesi on ylpistynyt rikkaudestasi- **6** sentähden, nämä sanoo Herra, Herra: Koska omasta mielestäsi olet jumalan vertainen, **7** sentähden, katso, minä tuon sinun kimppuusi muukalaiset, juhlimmat pakanoista; he paljastavat miekkansa sinun viisautesi kauneutta vastaan ja häpäisevät sinun ihanuutesi. **8** He syöksevät sinut alas kuoppaan, ja sinä kuulet, niinkuin kaadetut kuolevat, merten sydämessä. **9** Vieläköhän sanot surmaajasi edessä: 'Minä olen jumala', kun kuitenkin olet ihmisen, et jumala, kaatajaisi käissä? **10** Niinkuin kuolevat ympärileikkaamattomat, niin sinä kuolevat muukalaisen käden kautta. Sillä minä olen puhunut, sano Herra, Herra.' **11** Ja minulle tuli tämä Herran sana: **12** "Ihmislapsi, virittä itkuvirsi Tyron kuninkaasta ja sano hänelle: Nämä sanoo Herra, Herra: Sinä olet sopusuhtaisuuden sinetti, täynnä viisautta, täydellinen kauneudessa. **13** Eedenissä, Jumalan puutarhassa, sinä olin. Peitteenväri olivat kaikkinaiset kallit kivet; karneolia, topaasia ja jaspista, krysoliitti, onyksia ja berylliä, safiiria, rubiinia ja smaragdia sekä kultaa olivat upotettu ja syvennystöt sinussa, valmistetut sinä päivänä, jona sinut luotiin. **14** Sinä olin kerubi, laajalti suojaavainen, ja minä asetin sinut pyhälle vuorelle; sinä olin jumalolento ja käyksentelit sähkyvän kivien keskellä. **15** Nuuteeton sinä saakka, kunnes sinussa löydettiin väärysts. **16** Suuressa

29 Kymmenentenä vuotena, kymmenenessä kuussa, kuukauden kahdentenatoista päivänä tuli minulle tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, käänä kasvosi faraota, Egyptin kuningasta, kohti ja ennusta häntä ja koko Egyptiä vastaan. **3** Puhu ja sano: Nämä sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn sinun kimppuusi farao, Egyptin kuningas-suuri krokodili, joka makaat sinun leukoihisi, tartutan virtojesi kalat sinun suomuihisi ja nostan sinut ylös virtojesi keskeltä sekä kaikki virtojesi kalat, jotka ovat suomuihisi tarttuneet. **5** Minä viskaan erämaahan sinut ja kaikki virtojesi kalat. Sinä putoat taivaan linnuille minä annan sinut ruuaksi. **6** Ja kaikki kedolle, ei sinua korjata, ei koota. Metsän pedoille ja olit vaellukselta siitä päivästä, jona sinut luotiin, siihen taivaan linnuille minä annan sinut ruuaksi. **7** Ja kaikki Egyptin asukkaat tulevat tietämään, että minä olen

Herra. Sillä he ovat ruokosauva Israelin heimolle: 7 kun aika. 4 Miekka yllättää Egyptin, ja Etiopialla on tuska, he kädellä tarttuvat sinuun, niin sinä säryt ja lävistät kun surmattuja kaatuu Egyptissä, kun siltä otetaan heiltä olkapäät kaikki; ja kun he nojaavat sinuun, niin sinä pois tavarain paljous ja revitään perustukset. 5 Etiopia, murrut ja jälkistät heiltä lanteet kaikki. 8 Sentähden, näin Puut ja Luud, kaikki sekakansa, Kuub ja liittoutuneet sanoo Herra, Herra: Katso, minä tuon sinun kimppuusi maan miehet kaatuvat heidän kanssansa miekkaan. miekan ja hävitän sinusta ihmiset ja eläimet, 9 ja Egyptin 6 Näin sanoo Herra: Egyptin tuet kaatuvat, ja sen maa tulee autoiksi ja raunioksi. Ja he tulevat tietämään, ylpeä uhma alenee. Migdolista Sevener asti he siellä että minä olen Herra. Sillä hän on sanonut: 'Niilivirta on kaatuvat miekkaan, sanoo Herra, Herra. 7 Autoiksi minun, ja minä olen sen tehnyt'. 10 Sentähden, katso, he joutuvat autoiksi tehtyjen maitten joukossa, ja minä käyn sinun ja sinun virtojesi kimppuun ja teen heidän kaupunkinsa tulevat olemaan raunioksi pantujen Egyptin maan raunioksi, kuivaksi ja autoiksi Migdolista kaupunkien joukossa. 8 Ja he tulevat tietämään, että Sevener ja hamaan Etiopian rajaan saakka. 11 Ei minä olen Herra, kun minä sytytän Egyptin tuleen ja käy siellä ihmisiä, ei käy siellä eläimen jalca, eikä kaikki sen auttajat murtuvat. 9 Sinä päivänä läheet minun asuta siellä neljänkymmenen vuoteen. 12 Autoiksi tyköäni laivoilla lähettiläitä peljästyttämään levossa minä teen Egyptin maan autoiksi tehtyjen maitten elävää Etiopiaa, ja heille tulee tuska niinkuin Egyptin joukossa, ja sen kaupungit tulevat olemaan autoina päivänä; sillä katso, se tulee. 10 Näin sanoo Herra, Herra: raunioksi pantujen kaupunkien joukossa neljäkymmentä Minä teen lopun Egyptin meluavista joukoista Baabelin vuotta, ja egyptiläiset minä hajotan kansojen sekaan kuninkaan Nebukadressarin käden kautta. 11 Hän ja sirotan heidät muihin maihin. 13 Sillä näin sanoo hänen väkensä hänen kanssaan, juhlimmat pakanoista, Herra, Herra: Neljänkymmenen vuoden kuluttua minä tuodaan hävittämään maata, ja he paljastavat miekkansa kokoan egyptiläiset kangoista, joiden sekaan he olivat Egyptiä vastaan ja täyttävät maan surmatuilla. 12 Minä hajotetut, 14 käännän Egyptin kohtalon ja tuon heidät panen virrat kuiville ja myyn maan pahojen käsii ja teen takaisin Patroksen maahan, synnyinmaahansa. Siellä autoiksi maan ja kaiken, mitä siinä on, muukalaisen he tulevat olemaan vähäpätköisenä valtakuntana. 15 käden kautta. Minä, Herra, olen puhunut. 13 Näin He tulevat olemaan vähäpätköisin valtakunnista, eivätkä sanoo Herra, Herra: Minä tuhoan kivijumalat ja lopetan enää kohoa kansakuntien ylitse. Minä vähennän heidät epäjumalat Noofista ja ruhtinaat Egyptistä: niitä ei ole niin, etteivät he enää kangoja vallitse. 16 Eivätkä he enää oleva; ja minä saatan Egyptin maan pelon valtaan. enää kelpaa turvaksi Israelin heimolle: he saattavat 14 Minä teen Patroksen autoiksi, sytytän Sooanin tuleen muistoon Israelin syntivelan, jos se kääntyy heitä ja panen toimeen tuomiott Noossa. 15 Minä vuodatan seuraamaan. Ja he tulevat tietämään, että minä kiivauteni Siiniin, Egyptin linnoitukseen, hävitän Noon olen Herra, Herra." 17 Kahdentenakymmenentenä meluavat joukot 16 ja sytytän Egyptin tuleen. Siin seitsemäntenä vuotena, ensimmäisessä kuussa, kierii tuskassa, Noo valloitetaan, ja Noof-ahdistaja kuukauden ensimmäisenä päivänä tuli minulle tämä selvällä päivällä! 17 Aavenin ja Piibesetiin nuorukaiset Herran sana: 18 "Ihmislapsi, Baabelin kuningas kaatuvat miekkaan, ja ne itse menevät vankeuteen. Nebukadressar on teettänyt sotajoukoillansa raskasta 18 Tehafneheessa päivä pimenee, kun minä siellä työtä Tyroa vastaan: kaikki päätt ovat käyneet kaljuksi särjen Egyptin ikeen, ja siinä saa lopun sen ylpeä ja kaikki olkapäät lyöpynet; mutta palkkaa ei Tyrosta uhma. Sen itsensä peittää pilvi, ja sen tyttäret menevät ole tulit hänelle eikä hänen sotajoukoilleen työstä, jota vankeuteen. 19 Niin minä panen tuomiott toimeen ovat tehneet sitä vastaan. 19 Sentähden, näin sanoo Egyptissä, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra." Herra, Herra: Katso, minä annan Baabelin kuninkaalle 20 Yhidentenätoista vuotena, ensimmäisessä kuussa, Nebukadressarille Egyptin maan. Hän vie sen tavarani kuukauden seitsemäntenä päivänä tuli minulle tämä paljoudun, saa sen saaliit, ryöstää sen ryöstökset: se on Herran sana: 21 "Ihmislapsi, minä olen murskannut oleva hänen sotajoukojensa palkka. 20 Palkaksi, jonka faraon, Egyptin kuninkaan, käsivarren, ja katso, sitä toivossa hän on työtä tehnyt, minä annan hänen Egyptin ei sidota, ei parannella, ei panna kääreeseen, että maan; sillä minun hyväkseni he ovat sitä tehneet, sanoo se sidottuna vahvistuisi tarttuaksensa miekkaan. 22 Herra, Herra. 21 Sinä päivänä minä annan puhjeta Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä Israelin heimolle sarven, ja sinulle minä annan voiman käyn faraon, Egyptin kuninkaan, kimppuun ja murskaan avata suusi heidän keskellänsä. Ja he tulevat tietämään, häneltä käsivarret, sekä voimakkaan että murskatun kädensä, ja pudotan miekan hänen kädestänsä. 23 Minä hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja sirotan heidät muihin maihin. 24 Baabelin kuninkaan käsivarret minä vahvistan ja annan miekkani hänen käteensä; mutta faraolta minä murskaan käsivarret, ja hän voihiik hänen

30 Ja minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, ennusta ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Valittaka: 'Voi sitä päivää!' 3 Sillä lähellä on päivä, lähellä Herran päivä; se on pilvinen päivä, pakanakansojen

edessänsä, niinkuin kaadettu voikhii. **25** Niin, minä vahvistan Baabelin kuninkaan käsivarret, mutta faraon käsivarret vaipuvat alas. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä annan miekkani Baabelin kuninkaan käteen, että hän ojentaa sen Egyptin maata vastaan. **26** Ja minä hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja sirotan heidät muihin maihin. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra."

31 Yhdentenätoista vuotena, kolmannessa kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä tuli minulle tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, sano farolle, Egyptin kuninkaalle, ja hänen meluaville joukoilleensa: Kenen kaltainen sinä olet suuruudessasi? **3** Katso, Assur oli setri Libanonilla, kaunislehväinen, taajavarjoinen, korkeakasvuinen, ja sen latva oli tiheän lehvistön keskellä. **4** Vedet olivat sen suureksi kasvattaneet, korkeaksi oli sen saanut syvys, joka virtoinensa kiersi sen istutusmaata ja lähetti ojiansa kaikille metsän puille. **5** Sentähden siiä tuli korkeakasvuisin kaikista metsän puista, se sai haaroja paljon, ja oksat, joita se levitti, veniyvät pitkiksi runsaista vesistä. **6** Sen lehvillä pesivät kaikki taivaan linnut, sen oksien alla synnytivät kaikki metsän eläimet, ja sen varjossa asuivat kaikki suuret kansat. **7** Kaunis se oli suuruudessaan, oksieni pituudessa, sillä sen juuri oli runsasten vetten ääressä. **8** Eivät olleet setrit sen vertaiset Jumalan puutarhassa, eivät kypressit sen oksien veroiset, eivät plataanit niinkuin sen haarat. Ei yksikään puu Jumalan puutarhassa ollut sen veroinen kauneudessa. **9** Minä tein sen niin kauniaksi oksarunsaudessaan, että kaikki Eedenin puut Jumalan puutarhassa sitä kadehtivat. **10** Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Koska se tuli korkeakasvuiseksi ja sen latva oli tiheän lehvistön keskellä ja sen sydän ylpistyi sen korkeudesta, **11** annan minä sen pakanoista mahtavimman käsini, ja hän tekee sillä, minkä tekee; jumalattomuutensa tähden minä sen olen karkoitinan. **12** Ja sen hakkasivat muukalaiset, julkimmat pakanoista, ja heittivät sen maahan. Vuorille ja kaikkiin laaksoihin kaatuivat sen haarat, ja sen oksat murksaantuivat kaikkiin maan puronottoihin. Kaikki maan kansat laskeutuivat alas sen varjosta ja jättivät sen. **13** Sen kaatuneella rungolla asuvat kaikki taivaan linnut, ja sen oksien ääressä oleskelevat kaikki metsän eläimet. **14** Eetteri yksikään puu vettien vierellä kasvaisi niin korkeaksi eikä ojentaisi latvaansa pilvien väliin ja etteivät mahtavimmatkaan niistä, ei mitkään, jotka vettä juovat, olisi pysyväisiä korkeudessaan, sillä ne ovat kaikki annetut alittiaksi kuolemalle, menemään maan syvyyteen, hautaanvaipuneitten pariin yhdessä ihmisläisten kanssa. **15** Näin sanoo Herra, Herra: Sinä päivänä, jona hän astui alas tuonelaan, minä verhosin syvyyden suruun hänen tähtensä, pidätin virrat, niin että

paljot vedet pysähtyivät juoksussaan, ja puin Libanonin hänen tähtensä mustiin, ja kaikki metsän puut näännytivät hänen tähtensä. (Sheol h7585) **16** Hänen kaatumisensa ryseestä minä panin kansakunnat vapisemaan, kun minä syöksin hänet alas tuonelaan, hautaanvaipuneitten pariin. Mutta lohdutetuksi tulivat maan syvyydessä kaikki Eedenin puut, Libanonin valiot ja parhaat, kaikki, jotka vettä juovat. (Sheol h7585) **17** Myöskin ne olivat hänen kanssansa astuneet alas tuonelaan, miekalla kaadettujen pariin; samoin hänen auttajansa, ne, jotka istuivat hänen varjossaan kansojen joukossa. (Sheol h7585) **18** Oliko yhtään Eedenin puista sinun vertaistasi kuniassa ja suuruudessa? Mutta sinut on Eedenin puitten kanssa syösty alas maan syvyyteen; ympärileikkaamattonien keskellä sinä makaat miekallakaadettujen parissa. Nämä käy faraon ja koko hänen meluavan joukkonsa, sanoo Herra, Herra."

32 Kahdentenatoista vuotena, kahdennessatoista kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä tuli minulle tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, viritää itkuvirsi faraosta, Egyptin kuninkaasta, ja sano hännelle: Nuori leijona kansojen seassa, sinä olet hukassa! Sinä olit kuin krokodili virroissa: sinä kuohutit virtojasi, sotkit vettä jaloillasi ja hämmensit sen virtoa. **3** Näin sanoo Herra, Herra: Minä levityän verkoni sinun ylitsesi monien kansojen suarella joukolla, ja ne vetävät sinut ylös minun pyydykselläni. **4** Minä viskaan sinut maalle, heitän sinut kedolle, panen asustamaan sinun ylläsi kaikki taivaan linnut ja syötän sinusta kylläisiksi kaiken maan eläimet. **5** Minä jätän sinun lihasi vuorten hyviksi ja täytän raatokasallasi laaksot, **6** juotan maan sillä, mikä sinusta valuu, sinun verelläsi aina vuorille asti, ja purojen uomat tulevat sinusta täyneen. **7** Minä peitän taivaan, kun sinut sammutan, ja puen mustiin sen tähdet; auringon minä peitan pilviin, eikä kuu anna valonsa loistaa. **8** Kaikki taivaan loistavat valot minä puen mustiin sinun tähtesi ja peitän sinun maasi pimeyteen, sanoo Herra, Herra. **9** Minä murehdutan monien kansain sydämet, kun saatan tiedoksi sinun perikatosi kansakunnille, mihin, joita sinä et tuntenut; **10** ja minä tyrmistytän sinun tähtesi monet kansat, ja heidän kuninkaansa kovin heidän nähtensä, ja he vapisevat joka hetki kukaan omaa henkeänsä sinun kukistumisesi päivänä. **11** Sillä näin sanoo Herra, Herra: Baabelin kuninkaan miekka yllättää sinut. **12** Minä kaadan sinun meluisan joukkosi sankarien miekoilla; ne ovat julkimimpia pakanoista kaikki tyynni. He kukistavat Egyptin komeuden, kaikki sen meluisa joukko tuhotaan. **13** Ja minä hävitän siitä kaiken karjan runsasten vetten ääriltä. Eikä niitä enää sotke ihmisen jalka, eivätkä sotke niitä karjan sorkat. **14** Silloin minä annan sen vetten laskeutua kirkkaaksi, ja minä

panen sen virrat juoksemaan kuin öljyn, sanoo Herra, ympärileikkaamattomien ja hautaanvaipuneitten parissa. Herra. **15** Kun minä teen Egyptin maan autioksi, kun **30** Siellä ovat kaikki pohjoisen maan ruhtinaat ja maa tulee autioksi kaikesta, mitä siinä on, ja kun minä kaikki siidonilaiset, jotka ovat astuneet surmattujen surmaan kaikki sen asukkaat, tulevat he tietämään, pariin kauhistavaisuudessaan, ovat tulleet häpeään että minä olen Herra. **16** Itkuvirsi tämä on, ja sitä kyllä sankaruudessaan ja makaavat ympärileikkaamattomina viritetään. Pakanakansain tyttäret sitä virittäävät-virittäävät sitä Egyptistä ja kaikesta sen meluisasta joukosta, sanoo Herra, Herra." **17** Kahdenteenatoista vuotena, kuukauden viidentenätoista päivänä tuli minulle tämä Herran sana: **18** "Ihmislapsi, veisaan kuolinvalitus Egyptin meluisasta joukosta, saata se ja mahtavain pakanakansojen tyttäret alas maan syvyyskiin, hautaanvaipuneitten pariin. **19** Oletko vielä kaikkia muita ihanampi? Astu alas ja anna laittaa makuusijasi ympärileikkaamattomien pariin. **20** He kaatuivat miekallasurmattujen joukkoon. Miekka on jo annettu! Temmatkaa pois Egypti kaikkine meluisine joukkoineen. **21** Mahtavimmat sankareista puhuvat tuonelan keskeltä sille ynnä sen autajille: 'Alas ovat astuneet, siellä makaavat ympärileikkaamattomat, miekalla surmatut'. (**Sheol h7585**) **22** Siellä on Assur kaikkine joukkoinensa. Niitten haudat ovat hänen ympäriillänsä. Kaikki tyynni ovat surmattuja, miekkaan kaatuneita. **23** Hänen hautansa ovat pohjimmaisessa kuopassa, ja hänen joukkonsa on hänen hautansa ympäriillä; ne ovat kaikki tyynni surmattuja, miekkaan kaatuneita, nuo, jotka levittivät kauhua elävien maassa. **24** Siellä on Eelam, ja koko hänen meluisa joukkonsa on hänen hautansa ympäriillä; kaikki tyynni surmattuja, miekkaan kaatuneita, jotka ympärileikkaamattomina astuivat alas maan syvyyskiin, nuo, jotka levittivät kauhuansa elävien maassa, mutta saavat kantaa häpeäänsä hautaanvaipuneitten parissa. **25** Surmattujen keskellä on makuusija annettu hänen ynnä kaikelle hänen meluisalle joukolle. Niitten haudat ovat hänen ympäriillänsä. Kaikki tyynni ne ovat ympärileikkaamattomia, miekalla surmattuja, sillä he olivat kauhuna elävien maassa, mutta saavat kantaa häpeäänsä hautaanvaipuneitten parissa. Surmattujen keskelle on hänet pantu. **26** Siellä on Mesek-Tuubal kaikkine meluisine joukkoineen. Niitten haudat ovat hänen ympäriillänsä; ne ovat kaikki tyynni ympärileikkaamattomia, miekalla surmattuja, sillä ne levittivät kauhuansa elävien maassa. **27** He eivät makaa sankarien parissa, jotka ovat kaatuneet ympärileikkaamattomien joukosta, jotka ovat astuneet alas tuonelaan sota-aseinensa, joitten pään alle on pantu heidän miekakkansa ja joitten luiden yllä on heidän syntivelkkansa, sillä sankarien kauhu oli elävien maassa. (**Sheol h7585**) **28** Sinutkin muserretaan ympärileikkaamattomien joukossa, ja sinä saat maata miekallasurmattujen parissa. **29** Siellä on Edom, sen kuninkaat ja kaikki sen ruhtinaat, jotka sankaruudessaan pantiin miekallasurmattujen pariin. He makaavat miekallasurmattujen parissa ja saavat kantaa häpeäänsä hautaanvaipuneitten parissa. - **31** Ne on farao näkevä ja tuleva lohdutetuksi kaikesta meluisasta joukostansa. Miekalla surmattu farao kaikkine sotaväkinneen, sanoo Herra, Herra. **32** Sillä minä levitän hänen kauhuansa elävien maassa, mutta faraolle ynnä kaikelle hänen meluisalle joukolleen laitetaan makuusija ympärileikkaamattomien sekaan, miekallasurmattujen pariin, sanoo Herra, Herra."

33 Minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, puhu kansasi lapsille ja sano heille: Jos minä annan miekan tulla maan kimppuun ja maan kansa on ottanut yhden miehen joukostansa ja asettanut hänet vartijakseen **3** ja jos hän näkee miekan tulevan maan kimppuun ja puhaltaa pasunaan ja varoitaa kansaa, **4** ja joku kuulee pasunan äänен, mutta ei ota varoituksesta vaaria, ja miekka tulee ja ottaa hänet pois, niin hänen verensä tulee hänen oman päänsä päälle: **5** hän kuuli pasunan äänien, mutta ei ottanut varoituksesta vaaria; hänen verensä tulee hänen päällensä. Jos olisi ottanut varoituksesta vaarin, olisi hän pelastanut sielunsa. **6** Jos taas vartija näkee miekan tulevan, mutta ei puhalla pasunaan eikä kansa saa varoitusta, ja miekka tulee ja ottaa pois jonkun sielun heistä, on hän otettu pois synnissänsä, mutta hänen verensä minä vaadin vartijan kädestä. **7** Ja sinä, ihmislapsi! Minä olen asettanut sinut Israelin heimolle vartijaksi. Kun kuulet sanan minun suustani, on sinun varoitettava heitä minun puolestani. **8** Jos minä sanon jumalattomalle: jumalaton, sinun on kuolemalla kuoltava, mutta sinä et puhu varoittaaksesi jumalatonta hänen tiestäänsä, niin se jumalaton kuolee synnissänsä, mutta hänen verensä minä vaadin sinun kädestäsi. **9** Mutta jos sinä varoitat jumalatonta hänen tiestäänsä, että hän kääntyy siltä pois, eikä hän tieltäänsä käänny, niin hän kuolee synnissänsä, mutta sinä olet sielusi pelastanut. **10** Ja sinä, ihmislapsi! Sano Israelin heimolle: Nämä te sanotte: 'Niin, rikoksemme ja syntimme ovat meidän päälämme, ja me riudumme niiden tähden. Kuinka me voisimme pysyä elossa?' **11** Sano heille: Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, ei ole minulle mieleen jumalattoman kuolema, vaan se, että jumalaton kääntyy tieltäänsä ja elää. Kääntykää, kääntykää pois pahoilta teiltänne; ja minkätähden te kuolisitte, Israelin heimo! **12** Ja sinä, ihmislapsi! Sano kansasi lapsille: Vanhurskasta ei pelasta hänen vanhurskautensa sinä päävänä, jona hän rikkoo, ja jumalaton pääsee suistumasta turmioon jumalattomuutensa tähden sinä päävänä, jona hän

kääntyy pois jumalattomuudestaan, ja vanhurskas ei Herralta'. **31** He tulevat sinun luoksesi joukoittain, istuvat voi elää vanhurskautensa turvin sinä päivänä, jona edessäsi minun kansanani ja kuuntelevat sinun sanojasi, hän syntiä tekee. **13** Jos minä sanon vanhurskaalle, mutta he eivät tee niitten mukaan, sillä he osoittavat että hän totisesti saa elää, mutta hän sitten luottaa rakkautta suullansa, mutta heidän sydämensä kulkee vanhurskauteensa ja tekee väärysttä, niin hänen väärän voiton perässä. **32** Ja katso, sinä olet heille vanhurskauttansa ei ensinkään muisteta, vaan hän kuin rakkauslaulu, kauniisti laulettu ja hyvin soittetu: kuolee vääryydessään, jota on tehnyt. **14** Ja jos minä he sanojasi kyllä kuuntelevat, mutta eivät tee niitten sanon jumalattomalle, että hänen totisesti on kuoltava, mutta hän käääntyy pois synnistänsä ja tekee oikeuden silloin he tulevat tietämään, että heidän keskuudessansa ja vanhurskauden **15**-antaa takaisin, tuo jumalaton, pantin, korvaa riistämänsä ja vaeltaa elämän käskyjen mukaan, niin ettei väärysttä tee-niin totisesti hän saa elää; ei hänen ole kuoltava. **16** Hänen syntejänsä, jotka hän on tehnyt, ei ensinkään muisteta: hän on tehnyt oikeuden ja vanhurskauden, hän totisesti saa elää. **17** Ja vielä sinun kansasi lapset sanovat: 'Herran tie ei ole oikea'. Juuri heidän omat tiensä eivät ole oikeat. **18** Jos vanhurskas käääntyy pois vanhurskaudestansa ja väärysttä tekee, on hänen sentähden kuoltava. **19** Ja jos jumalaton käääntyy pois jumalattomuudestansa ja tekee oikeuden ja vanhurskauden, saa hän sentähden elää. **20** Ja vielä te sanotte: 'Herran tie ei ole oikea': minä tuomitsen teidät, te Israelin heimo, itsekunkin hänen teittensä mukaan." **21** Kahdentenatoista meidän pakkosirtolaisuutemme vuotena, kymmenenessä kuussa, kuukauden viidentenä päivänä tuli minun luokseni pakolainen Jerusalemist ja sanoi: "Kaupunki on valloitettu". **22** Herran käsi oli tullut minun päälleni jo illalla, ennen pakolaisen tuloa, ja hän avasi minun suuni ennen tämän tuloa aamulla. Niin avautui minun suuni, enkä minä enää ollut mykkänä. **23** Ja minulle tuli tämä Herran sana: **24** "Ihmislapsi, ne, jotka asuvat noilla rauioilla Israelin maassa, sanovat näin: 'Aabraham oli vain yksi, ja hän peri maan; meitä on paljon, meille on maa perinnöksi annettu'". **25** Sano sentähden heille: Nämä sanoo Herra, Herra: Te syötte lihaa veriensä, luotte silmäne kivistumaliinne ja vuodatatte verta; ja tekö perisitte maan? **26** Te seisotte miekkanne varassa, harjoitatte kauhistuksia ja saastutatte toistenne vaimoja; ja tekö perisitte maan? **27** Nämä on sinun heille sanottava: Nämä sanoo Herra, Herra: Niin totta kuin minä elän, niin ne, jotka ovat rauioilla, kaatuват miekkaan, ja ne, jotka ovat kedolla, minä annan petoeläimille syötäväksi, ja ne, jotka ovat vuorenhuipulla ja luolissa, kuolevat ruttoon. **28** Ja minä teen maan autioksi ja hävitetyksi, ja heidän ylpeästä uhmostaan tulee loppu, ja Israelin vuoret joutuvat autioiksi, niin ettei siellä kenkään kulje. **29** Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä teen maan autioksi ja hävitetyksi kaikkien kauhistusten tähden, joita he ovat harjoittaneet. **30** Ja sinä, ihmislapsi! Sinun kansasi lapset puhuvat sinusta seinänvierustoilla ja talojen ovilla ja sanovat keskenään, toinen toiselleensa, näin: 'Lähtekää kuulemaan, millainen sana nyt on tullut

34 Minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, ennusta Israelin paimenia vastaan, ennusta ja sano heille-paimenille: Nämä sanoo Herra, Herra: Voi Israelin paimenia, jotka ovat itseänsä kainneet! Eikö paimenten ole kaittava lampaita? **3** Te olette syöneet rasvat, pukenet pääßenne villat, teurastaneet lihavat; mutta ette ole kainneet lauma, **4** ette ole vahvistaneet heikkoja, ette ole parantaneet sairaita, sitoneet haavoittuneita, tuoneet takaisin eksyneitä, etsineet kadonneita, vaan te olette vallinneet niitä tylsty ja väkivaltaisesti. **5** Ja niin ne ovat hajaantuneet paimenta vailla ja joutuneet kaikkien metsän petojen syötäväksi-hajaantuneet ne ovat. **6** Minun lampaan harhailevat kaikilla vuorilla ja kaikilla korkeilla kukkuloilla; pitkin koko maata ovat minun lampaan hajallaan, eikä kenkään niistä välitä eikä niitä etsi. **7** Sentähden, paimenet, kuulkaa Herran sana: **8** Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, totisesti, koska minun lampaan ovat ryöstäväin ja koska minun lampaan ovat kaikkien metsän petojen syötävinä, kun paimenta ei ole ja kun minun paimeneni eivät välitä minun lampaistani, vaan minun paimeneni kaitsevat itseänsä, eivätkä kaitse minun lampaitani, **9** sentähden, paimenet, kuulkaa Herran sana: **10** Nämä sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn paimenten kimppuun, vaadin lampaan heidän kädestänsä ja teen lopun heidän lammasten-kaitseennastaan, eivätkä paimenet saa enää kaita itseänsä. Minä pelastan lampaan heidän kidastansa, eivätkä ne sitten enää ole heidän syötävinänsä. **11** Sillä nämä sanoo Herra, Herra: Katso, minä itse etsin lampaan ja pidän niistä huolen. **12** Niinkuin paimen pitää huolen laumastaan, kun hän on lampaitensa keskellä ja ne ovat hajallaan, niin minä pidän huolen lampaistani, ja minä pelastan ne joka paikasta, minne ne ovat hajaantuneet pilvisenä ja pimeänä päivänä. **13** Minä vien ne pois kangojen seasta ja kokoan ne muista maista, tuon ne omaan maahansa ja kaitseen niitä Israelin vuorilla, puronottoissa ja kaikkissa maan asuttavissa paikoissa. **14** Hyvillä ruokamailla minä niitä kaitsen, ja Israelin korkeilla vuorilla on niillä oleva laitumensa. Siellä ne saavat levätä hyvällä laitumella, ja lihava ruokamaa niillä on oleva Israelin vuorilla. **15** Minä itse kaitsen lampaan

ja viel itse ne lepäämään, sanoo Herra, Herra. **16** alittiksi miekalle heidän onnettamuutensa aikana, aikana, Kadonneet minä tahdon etsiä, eksyneet tuoda takaisin, jolloin syntivelka tuli loppumääränsä, **6** sentähden, niin haavoittuneet sitoa, heikkoja vahvistaa; mutta lihatottaa kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, minä teen ja väkevät minä hävitän. Minä kaitsen niitä niin, kuin sinut verivirraksi, ja veri on sinua vainoava: totisesti, oikein on. **17** Mutta te, minun lampaan! Nämä sanoo vereen saakka sinä olet vihannut, ja veri on sinua Herra, Herra: Katso, minä tahdon tuomita lampaan ja vainoava. **7** Minä teen Seirin vuoren tyhjäksi ja autioksi lampaan, oinasten ja vuohipukkien välillä. **18** Eikö teille ja hävitän sieltä menijän ja tulijan. **8** Sen vuoret minä riitää, että olette hyväällä laitumella, kun vielä tallaatte täytän sen surmatuilla. Miekalla surmattuja kaatuu sinun jaloillanne loput laitumestanne, ja että saatte juoda kukkanuilla ja laaksoissasi ja kaikkissa puronottoissasi. kirkasta vettä, kun vielä hämmennätte jaloillanne loput? **9** Minä teen sinut ikautioksi, ja sinun kaupunkisi jäätävät **19** Ja onko minun lampaitteni oltava laitumella siinä, mitä asumattomiksi. Ja te tulette tietämään, että minä olen jalkanne ovat tallanneet, ja juotava sitä, mitä jalkanne Herra. **10** Koska sinä olet sanonut: 'Ne kaksi kansaa ja ovat hämmentäneet? **20** Sentähden sanoo Herra, Herra kaksi maata ovat minun, me otamme ne omiksemme', niille näin: Katso, minä, minä tuomitsen lihavan lampaan vaikka siellä on Herra, **11** sentähden, niin totta kuin ja laihan lampaan välillä. **21** Koska te olette kylki-ja minä elän, sanoo Herra, Herra, minä teen sinun kiukkusi niskavoimalla sysineet ja sarvillanne puskeneet kaikkia ja kiivautesi mukaan, teen sen, minkä sinä vihassasi heikkoja, kunnes olette saaneet ne ajetuksi ulos ja olet heille tehnyt. Ja minä teen itseni heille tunnetuksi, hajallensa, **22** niin minä tahdon vapauttaa lampaan, kun niin tuomitsen sinut, **12** ja sinä tolet tietämään, etteivät ne enää jää ryöstettäviksi; ja minä tahdon tuomita etttä minä olen Herra. Minä olen kuullut kaikki sinun lampaan ja lampaan välillä. **23** Ja minä herätän heille pilkkasi, jotka olet puhunut Israelin vuoria vastaan, kun yhden paimenen heität kaitsemaan, palvelijani Daavidin; olet sanonut: 'Ne ovat autioina, ne ovat annetut meidän hän on kaitseva heitä ja oleva heidän paimenensa. **24** Ja minä, Herra, olen heidän Jumalansa, ja minun suullanne, ja ylenpaltiset olivat teidän puheenne minua palvelijani Daavid on ruhtinas heidän keskellänsä. vastaan: minä olen ne kuullut. **14** Nämä sanoo Herra, Minä, Herra, olen puhunut. **25** Ja minä teen heidän Herra: Iloksi kaikelle maalle minä teen sinut autioksi. **15** kanssansa rauhan liiton; minä lopetan maasta pahat Niinkuin sinä iloisitsit Israelin heimon perintösasta, kun eläimet, niin että he asuvat turvallisesti erämaassa se tuli autioksi, niin teen minäkin sinulle: autioksi tolet ja nukkuvat metsiköissä; **26** ja minä teen siunatuksiksi sinä, Seirin vuori, samoin koko Edom kaikkinsa. Ja heidät ja kaiken, mitä minun kukkanlani ympärillä on, ja niin he tulevat tietämään, että minä olen Herra." vuodatan sateen ajallansa-ne ovat siunausken sateita. **27** Ja kedon puut kantavat hedelmänsä, ja maa antaa satonsa, ja he saavat olla turvassa maassansa. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä särjen heidän ikeensä puut ja pelastan heidät heidän orjuuttajainsa käsistä. **28** Eivätkä he enää ole pakanain ryöstettävinä, eivätkä metsän pedot heitä syö, vaan he asuvat turvassa, kenenkään peloittelematta. **29** Ja minä annan nousta heille istutuksen, joka on oleva kuniaksi, niin ettei heidän tarvitse siinä maassa menehtyä nälkään eikä enää kärsiä pakanain pilkkaa. **30** Ja he tulevat tietämään, että minä, Herra, heidän Jumalansa, olen heidän kanssansa ja että he, Israelin heimo, ovat minun kansani, sanoo Herra, Herra. **31** Niin, te olette minun lampaan, minun laitumeni lampaat, te ihmiset; minä olen teidän Jumalanne, sanoo Herra, Herra."

35 Minulle tuli tämä Herran sana: **2** "Ihmislapsi, käänä kasvosi Seirin vuorta kohti ja ennusta sitä vastaan **3** ja sano sille: Nämä sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn sinun kimpvuusi, Seirin vuori, ojennan käteni sinua vastaan ja teen sinut autioksi ja hävitetyksi. **4** Sinun kaupunkisi minä teen raunioiksi ja sinä itse tolet autioksi. Ja sinä tolet tietämään, että minä olen Herra. **5** Koska sinä pidit ikuista vihaa ja annoit israelilaiset

36 "Ja sinä, ihmislapsi, ennusta Israelin vuorista ja sano: **2** Israelin vuoret, kuulkaa Herran sana: Nämä sanoo Herra, Herra: Koska vihollinen on sanonut teistä: 'Kas niin!' ja: 'Ikuiset kukkulat ovat tulleet meille perinnöksi', **3** sentähden ennusta ja sano: Nämä sanoo Herra, Herra: Koska-niin, koska teitää on hävitetty ja poljettu joka taholta, että joutuisitte muiden kansain omaisuudeksi, ja koska te olette joutuneet pahain kielten ja kansan panettelun alaisiksi, **4** sentähden, Israelin vuoret, kuulkaa Herran, Herran sana: Nämä sanoo Herra, Herra vuorille ja kukkanolle, puronottoille ja laaksoille, autioille raunioille ja hyljätyille kaupungeille, jotka ovat joutuneet saaliiksi ja pilkaksi muille kansoille, mitä ympärillä on. **5** Sentähden sanoo Herra, Herra nän: Totisesti, kiivauteeni tulessa minä puhun muita kangoja vastaan ja koko Edomia vastaan, jotka ovat kaikesta sydämestään iloiten ja sielu täynnä ylenkatsetta ottaneet omakseen minun maani karkoittaaksensa siitä ihmiset ja ryöstääksensä sen. **6** Sentähden ennusta Israelin maasta ja sano vuorille ja kukkanolle, puronottoille ja laaksoille: Nämä sanoo Herra, Herra: Katso, kiivaudessani ja vihassani minä puhun, koska teidän täytyy kärsiä pakanakansain

pilkkaa. 7 Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Minä niin että te puhdistutte; kaikista saastaisuuksistanne ja kohotan käteni: totisesti saatavat pakanakansat, jotka kaikista kivijumalistanne minä teidät puhdistan. 26 Ja teidän ympärillänne ovat, itse kärsiä oman pilkkansa. 8 minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen Mutta te, Israelin vuoret, teette lehvänne ja kannatte minä annan teidän sisimpäänn. Minä poistan teidän hedelmänne minun kansalleni Israellille, sillä he ovat ruumiistanne kivisydämen ja annan teille lihasydämen. aivan lähellä, ovat tulossa. 9 Sillä katso, minä tulen 27 Henkeni minä annan teidän sisimpäänn ja vaikutan teidän tykönne ja käännyt teidän puoleenne, ja teidät sen, että te vaellatteen minun käskeyjeni mukaan, noudattatte viljellään ja teihin kylvetään. 10 Ja minä lisääni teille minun oikeuskiani ja pidätte ne. 28 Niin te saatte asua ihmisiä runsaasti-kaiken Israelin heimon kokonansa- maassa, jonka minä annoini teidän isillenne; ja te olette ja kaupungit asutetaan ja rauriot rakennetaan. 11 minun kansani, ja minä olen teidän Jumalanne. 29 Ja minä lisääni teille ihmisiä ja karjaan runsaasti, ja Minä vapahdan teidät kaikista saastaisuuksistanne. ne lisääntyvät ja ovat hedelmälliset. Minä teen teidät Ja minä kutsun esiiin viljan ja teen sen runsaaksi asutuksi, niinkuin ollit muinaisina päivinänne, ja teen enkä anna teille nälänhätää. 30 Minä teen runsaaksi hyvää vielä enemmän kuin alkuaikoinanne. Ja te tulette puitten hedelmän ja pellen sadon, niin ette enää tietämääni, että minä olen Herra. 12 Minä annan joudut kärsimään kansojen seassa herjausta nälän teidän kukkuloillanne kulkea ihmisten, kansani Israelin; takia. 31 Niin te muistatte huonon vaellusenne ja ja he ottavat sinut omaksensa, ja sinä tulet heille tekonne, jotka eivät olleet hyvät, ja teitä kyllästyttää perintöosaksi, ja sinä et enää tästä lähtien riistä heidän oma itsenne rikostenne ja kauhistustenne tähden. 32 lapsiansa. 13 Näin sanoo Herra, Herra: Koska teille on En minä teidän tähtenne sitä tee, sanoo Herra, Herra: sanottu: 'Sinä olet ihmisyysjätär, oman kansasi lasten se olkoon teille tiettävä. Hävetkää ja tuntekaa häpeätä riistäjätär', 14 sentähden et sinä ole enää syövä ihmisiä vaellusenne tähden, te Israelin heimo. 33 Näin sanoo etkä enää riistävä lapsia omalta kansaltasi, sanoo Herra, Herra, Herra: Sinä päivänä, jona minä teidät puhdistan Herra. 15 Enkä minä enää anna sinun joutua kuulemaan kaikista pahoista teoistanne, minä asutan kaupungit, ja pakanakansojen pilkkaa, eikä tarvitse sinun enää kärsiä rauriot rakennetaan jälleen, 34 ja autiomaa viljellään, kansojen herjauskia, et myöskään sinä enää omaa sen sijaan että se on ollut autiona jokaisen ohitsekulkijan kansaasi kaada, sanoo Herra, Herra." 16 Ja minulle tuli silmäin edessä. 35 Silloin sanotaan: 'Tästä masta, tämä Herran sana: 17 "Ihmislapsi, kun Israelin heimo joka oli autiona, on tullut kuin Eedenin puutarha; ja asui maassansa, he saastuttivat sen vaelluksellaan ja rauinoia olleet, autiot ja maahan revityt kaupungit ovat teollaan. Niinkuin kuukautistilan saastaisuus oli minun varustettuja ja asuttuja'. 36 Niin tulevat pakanakansat, edessäni heidän vaelluksensa. 18 Niin minä vuodatin joita on jäljellä teidän ympärillänne, tietämääni, että kiivauteni heidän ylitsensä veren tähden, jota he olivat minä, Herra, rakennan jälleen alasrevityn ja istutan vuodattaneet maassa, ja heidän kivijumalainsa tähden, aution: minä, Herra, olen puhunut, ja minä teen sen. 37 joilla he olivat sen saastuttaneet. 19 Ja minä hajotin Nämä sanoo Herra, Herra: Vielä tätäkin annan Israelin heidät pakanakansojen sekaan, ja heidät siroteltiin heimon minulta anoa, että tekisin heille sen: minä muihin maihin. Vaelluksensa ja tekojensa mukaan minä lisääni heille ihmisiä runsaasti kuin lammasmaa. 38 heidät tuomitsin. 20 Niin he tulivat pakanakansain Niinkuin on pyhitettyjen uhrilammasten laumaa, niinkuin sekaan; minne tulivatkin, he häpäisivät minun pyhän Jerusalemin lammasmaa sen juhlissa, niin tulevat nimeni, kun heistä sanottiin: 'Nämä ovat Herran kansa, rauinoia olleet kaupungit täyneen ihmismaa. Ja niin mutta heidän on täytynyt lähteä pois hänen maastansa'. 21 Niin minun tuli sääli pyhää nimeäni, jonka Israelin heimo saastutti pakanakansain seassa, minne tulivatkin. 22 Sentähden sano Israelin heimolle: Nämä sanoo Herra, Herra: En tee minä teidän tähtenne, Israelin heimo, sitä minkä teen, vaan oman pyhän nimeni tähden, jonka te olette häväisseet pakanakansain seassa, minne tulittein. 23 Minä pyhitän suuren nimeni, joka on häväisty pakanakansain seassa, jonka te olette häväisseet heidän keskellänsä. Ja pakanakansat tulevat tietämääni, että minä olen Herra, sanoo Herra, Herra, kun minä osoitan teissä pyhytteni heidän silmänsä edessä. 24 Minä otan teidät pois pakanakansoista ja kokoan teidät kaikista maista ja tuon teidät omaan maahanne. 25 Ja minä vihmon teidän päällenne puhdasta vettä,

37 Herran käsi tuli minun päälleni ja vei minut pois Herran hengessä ja laski minut keskelle laaksoa. Ja se oli täynnä luita. 2 Ja hän kului minua ympäri niitten ohitse; ja katso, niitä oli hyvin paljon laakson kamaralla, ja katso, ne olivat hyvin kuivia. 3 Niin hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, voivatko näinä luut tulla eläviksi?" Mutta minä sanoin: "Herra, Herra, sinä sen tiedät". 4 Niin hän sanoi minulle: "Ennusta näistä luista ja sano niille: Kuivat luut, kuulkaa Herran sana. 5 Nämä sanoo Herra, Herra näille laille: Katso, minä annan tulla teihin hengen, ja te tulette eläviksi. 6 Minä panen teihin janteet, kasvatan teihin lihan, vedän yllenne nahana ja annan teihin hengen, ja te tulette eläviksi. Ja te tulette tietämääni, että minä olen Herra." 7 Minä ennustin,

niinkuin minua oli käsketty. Ja kävi humahdus, kun paimen. Ja he vaeltavat minun oikeuksieni mukaan ja minä ennustin; ja katso, kuului kolina, ja luut lähenivät noudattavat minun käskyjäni ja pitäävät ne. 25 He saavat toisiaan, luu luitansa. 8 Minä näin, ja katso: niihin asua maassa, jonka minä annoin palvelijalleni Jaakobille tulivat janteet ja kasvoi liha, ja päälle vetäyti niihin ja jossa teidän isänne ovat asuneet. Siinä saavat asua nahka; mutta henkeä niissä ei ollut. 9 Niin hän sanoi he, heidän lapsensa ja lastensa lapset iankaikkisesti, ja minulle: "Ennusta hengestä, ennusta, ihmislapsi, ja minun palvelijani Daavid on oleva heidän ruhtinaansa sano hengelle: Nämä sanoo Herra, Herra: Tule, henki, iankaikkisesti. 26 Minä teen heidän kanssansa rauhan neljästä tuulesta ja puhalla näihin surmattuihin, että liiton-se on oleva iankaikkinen liitto heidän kanssasne tulisivat eläväksi." 10 Minä ennustin, niinkuin hän istutan ja runsaasti kartutan heidät ja asetan pyhäköni oli minua käskenyt, ja niihin tuli henki, ja ne tulivat olemaan heidän keskellänsä iankaikkisesti. 27 Minun eläviksi ja nousivat ylös jaloillensa: ylenmäärin suuri asumukseni on oleva heidän yllänsä, ja minä olen joukko. 11 Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, nämä luut heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. 28 Ja ovat koko Israelin heimo. Katso, he sanovat: 'Meidän pakanakansat tulevat tietämään, että minä olen Herra, luumme ovat kuivettuneet, toivomme on mennytä, joka pyhitän Israelin, kun minun pyhäköni on heidän me olemme hukassa'. 12 Sentähden ennusta ja sano heille: Nämä sanoo Herra, Herra: Katso, minä avaan teidän hautanne ja nostan teidät, minun kansani, ylös haudoistanne ja vien teidät Israelin maahan. 13 Ja siitä te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä avaan teidän hautanne ja nostan teidät, minun kansani, ylös haudoistanne. 14 Ja minä annan teihin henkeni, niin että te tulette eläväksi, ja sijoitan teidät omaan maahanne. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra: minä olen puhunut, ja minä sen teen, sanoo Herra." 15 Ja minulle tuli tämä Herran sana: 16 "Sinä, ihmislapsi, ota puusaava ja kirjoita siihen: 'Juudalle ja häneen liittyneille israelilaisille'. Ota sitten toinen puusaava ja kirjoita siihen: 'Joosefille; Efraimin ja kaiken häneen liittyneen Israelin heimon sauva'. 17 Ja pane ne lähekkäin, pääksytysten, niin että ne tulevat yhdeksi sinun kädessäsi. 18 Kun sitten kansasi lapset sanovat sinulle näin: 'Etkö selitä meille, mitä sinä täällä tarkoitat?' 19 niin puhu heille: Nämä sanoo Herra, Herra: Katso, minä otan Joosefin sauvan, joka on Efraimin käessä, ja häneen liittyneet Israelin sukukunnat, ja minä asetan ne yhteen Juudan sauvan kanssa ja teen niistä yhden sauvan, niin että ne tulevat yhdeksi minun käessäni. 20 Ja kun sauvat, joihin olet kirjoittanut, ovat sinun käessäsi, heidän silmäänsä edessä, 21 niin puhu heille: Nämä sanoo Herra, Herra: Katso, minä otan israelilaiset pois pakanakansojen keskuudesta, minne vain he ovat kulkeutuneet, kokoan heidät joka taholta ja tuon heidät omaan maahansa. 22 Minä teen heidät yhdeksi kansaksi siinä maassa, Israelin vuorilla, ja yksi kuningas on oleva kuninkaana heillä kaikilla. Eivätkä he enää ole kahtena kansana eivätkä enää jakaantuneina kahdeksi valtakunnaksi. 23 Eivät myöskään he enää saastuta itseänsä kivijumalillaan, iljetyksillään eivätkä millään rikkomuksillansa, vaan minä vapautan heidät kaikista asuinpaikoistaan, joissa ovat syntiä tehneet, ja puhdistan heidät. Ja he ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa. 24 Minun palvelijani Daavid on oleva heidän kuninkaansa, ja heillä kaikilla on oleva yksi

38 Minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, käännä kasvosi kohti Googia Maagogin maassa, Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinasta, ja ennusta häntä vastaan 3 ja sano: Nämä sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn sinun kimppuusi, Goog, sinä Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinas. 4 Minä kuljetan sinua, panen koukut sinun leukoihisi ja nostatan sotaan sinut ja kaiken sinun sotaväkesi: hevoset ja ratsumiehet, kaikki pulkasti puettuja, suuren joukon suurine ja pienine kilpineen, miekankantajia kaikki. 5 Persia, Etiopia ja Puut ovat heidän kanssansa, kilvet ja kypärät on heillä kaikilla. 6 Goomer ja kaikki sen sotalaumat, Toogarman heimo pohjan periltä ja kaikki sen sotalaumat-lukuisat kansat ovat sinun kanssasi. 7 Ole valmis, varustaudu, sinä ja kaikki joukkosi, jotka ovat kokoon tuneet sinun luoksesi, ja ole sinä varalla heitä varten. 8 Pitkien aikojen perästää sinä saat määräyksen, vuotten lopulla sinun on karattavaa maahan, joka on tointunut miekan jäljiltä, koottu monien kansain seasta, -mentävä Israelin vuorille, jotka kuan aikaa olivat olleet rauniomaana; se on tuotto pois kansojen seasta, ja he asuvat turvallisina kaikki tyynni. 9 Sinä hyökkäät kuin rajuilma, tulet kuin pilvi, pettääksesi maan, sinä ja kaikki sotalaumasi ja lukuisat kansat, jotka ovat sinun kanssasi. 10 Nämä sanoo Herra, Herra: Mutta sinä päävänä tulee mieleesit jotakin, ja sinä mietit pahan juonen 11 ja sanot: Minä hyökkäään suojaottamaan maahan, karkaan rauhallisten ihmisten kimppuun, jotka asuvat turvallisina-asuvat muuria vailla kaikki tyynni, ja joilla ei ole salpoja, ei ovia. 12 Sinä aiot saalistaa saada, ryöstettävää ryöstää, ojentaa kätesi rauniota kohti, jotka on saatu asutuksi, ja kansaa kohti, joka on koottu pakanakansain seasta, joka on hankkinut karjaa ja omaisuutta ja asuu maan navassa. 13 Saba ja Dedan ja Tarsiin kauppiat ja kaikki heidän nuoret jalopeuransa kyselevät sinulta: 'Oletko sinä menossa saalista saamaan, ryöstettävää ryöstämään? Oletko koonnut joukkosi kantamaan hopeata ja kultaa, ottamaan

karja ja omaisuutta, suurta saalista saamaan?' 14 tapahtuu, sanoo Herra, Herra: Tämä on se päivä, josta Sentähden ennusta, ihmislapsi, ja sano Googille: Nämä minä olen puhunut. 9 Israelin kaupunkien asukkaat sanoo Herra, Herra: Sinä päivänä sinä kyllä huomaat, menevät ulos ja sytyttäävät ja polttavat aseita, pieniä että minun kansani Israel asuu turvallisena, 15 ja lähdet ja suuria kilpiä, jousia, nuolia, käsikarttuja ja keihäitä. asuinpaikastasi pohjan periltä, sinä ja sinun kanssasi He pitäävät niitä polttoaineina seitsemän vuotta; 10 lukuaisat kansat, jotka kaikki ratsastavat hevosilla: suuri eivät he kanna puita kedolta eivätkä hakkaa metsistä, joukko, lukuaisa sotaväki. 16 Sinä hyökkäät minun vaan pitäävät polttoaineina aseita. Nämä he saalistavat kansani Israelin kimppuun kuin pilvi, peittääksesi maan. saalistajaan ja ryöstäävät ryöstääjään, sanoo Herra, Herra. Päivien lopulla on tämä tapahtuva. Ja minä annan sinun 11 Sinä päivänä minä annan Googille siellä, Israelissa, karata maahan, että pakanakansat tulisivat tunteaan hautasijan, 'Kulkijain laakson', itää kohden merestä; se minut, kun minä osoitan pyhytteni sinussa, Goog, sulkee tien noilta kulkijoilta. Sinne haudataan Goog ja heidän silmäinsä edessä. 17 Nämä sanoo Herra, Herra: koko hänen meluisa joukkonsa, ja sille pannaan nimeksi: Etkö se ole sinä, josta minä muinaisina päivinä puhuin 'Googin meluisan joukon laakso'. 12 Niitä hautaa Israelin palvelijaini, Israelin profetettain, kautta, jotka niinä päivinä heimo seitsemän kuukautta puhdistaaksensa maan. 13 ennuostivat, vuodesta vuoteen, että minä annan sinun Koko maan kansa hautaa heitä, ja se on koituvia heille karata heidän kimppuunsa? 18 Mutta sinä päivänä, kiitokseksi sinä päivänä, jona minä näytän kunniani, jona Goog karkaa Israelin maahan, sanoo Herra, sanoo Herra, Herra. 14 Valitaan vakinaiset miehet, Herra, nousee minun vihani hehku. 19 Kiivaudessani, jotka kulkevat maata ja hautaavat noita kulkijoita, mitä tuimutteni tulessa minä sanon: Totisesti tulee sinä niitä vielä on jäljellä maan pinnalla, puhdistaaksensa päivänä suuri maanjäristys Israelin maahan. 20 Ja sen; seitsemän kuukauden kuluttua he sen tutkivat minun edessäni vapisevat meren kalat ja taivaan linnut läpikotaisin. 15 Kun nämä kulkijat kulkevat maata ja metsän eläimet ja kaikki maassa liikkuvat matelijat ja joku heistä näkee ihmisen luut, laittaa hän niitten ja kaikki ihmiset, jotka maan pinnalla ovat; ja vuoret ääreeneen kivimerkin, siihen asti että haudankaivajat saavat luhistuvat, ja vuorenpengermät sortuvat, ja kaikki muurit ne haudatuksi 'Googin meluisan joukon laaksoon'. sortuvat maahan. 21 Ja minä kutsun häntä vastaan 16 Onpa erällä kaupungillakin nimenä Hamona. - kaikille vuorilleni miekan, sanoo Herra, Herra: toisen Niin he puhdistavat maan. 17 Ja sinä, ihmislapsi! miekkä on oleva toista vastaan. 22 Minä käyn oikeutta Nämä sanoo Herra, Herra: Käske lintuja, kaikkia hänen kanssansa rutolla ja verellä. Ja minä annan siivekkääitä, ja kaikkia metsän eläimiä: Kokoonalkaa, sataa kaatosadetta, raeikiviä, tulta ja tulikiveä hänen tulkaa, yhtykää joka taholta minun teurasuhrilleni jonka päällensä, hänen sotalaumojensa päälle ja lukuaisin minä teitä varten uhraan, suurelle teurasuhrille Israelin kancojen päälle, jotka hänen kanssansa ovat. 23 Niin vuorille; syökää lihaa ja juokaa verta. 18 Syökää sankarien lihaa ja juokaa maan ruhtinaitten verta-oinaita, lampaita, kauriita ja härkiä, kaikki tyynni Baasanissa syöttettyjä. 19 Syökää itsenne kylläisiksi rasvasta ja juokaa itsenne juovuksiin verestä, teurasuhrista, jonka minä teitä varten uhraan. 20 Tulkaa kylläisiksi minun pöydässäni ratsuista ja vaunuhevostista, sankareista ja kaikenkaltaisista sotamiehistä, sanoo Herra, Herra. 21 Minä asetan kunniani pakanakansojen keskeen, ja kaikki pakanakansat saavat nähdä minun tuomioni, jonka minä toimitan, ja käteni, jonka minä lasken heidän päällensä. 22 Mutta Israelin heimo tulee tietämään, että minä, Herra, olen heidän Jumalansa siitä päivästä lähtien ja aina eteenpäin. 23 Ja pakanakansat tulevat tietämään, että Israelin heimo joutui pakkosiirtolaisuuteen syntivelkansa tähden, koska olivat olleet minulle uskottomat, ja minä kätkin heiltä kasvoni, ja niin minä annoin heidät heidän vihollistensa käsiin, ja he kaatuvat miekkaan kaikki tyynni. 24 Minä tein heille heidän saastaisuutensa ja rikkomustensa mukaan ja kätkin heiltä kasvoni. 25 Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Nyt minä käännän Jaakobin kohtalon ja armahdan kaikkea Israelin heimoa ja kiivailen pyhän nimeni puolesta. 26 Ja

39 "Ja sinä, ihmislapsi, ennusta Googia vastaan ja sano: Nämä sanoo Herra, Herra: Katso, minä tulen sinun tykösi, Goog, sinä Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinas. 2 Minä kuljetan sinua, talutan sinua, nostatan sinut pohjan periltä ja annan sinun hyökätä Israelin vuorille. 3 Mutta minä lyön pois jousesi sinun vasemmassa kädestäsi ja pudotan nuolesi sinun oikeasta kädestäsi. 4 Israelin vuorille sinä olet kaatuvia, samoin kaikki sinun sotalaumasi ja kansat, jotka sinun kanssasi ovat: minä annan sinut petolinnuille, kaikille siivekkäille ja metsän eläimille ruuaksi. 5 Kentälle sinä kaadut. Sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra. 6 Ja minä lähetän tulen Maagogiin ja rantamaalla turvassa asuvien keskeen. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra. 7 Ja pyhän nimeni minä teen tunnetuksi kansani Israelin keskuudessa enkä enää salli häväistävän pyhään nimeäni. Ja pakanakansat tulevat tietämään, että minä olen Herra, Israelin Pyhä. 8 Katso, se tulee, se

Niin he puhdistavat maan. 17 Ja sinä, ihmislapsi! Nämä sanoo Herra, Herra: Käske lintuja, kaikkia siivekkääitä, ja kaikkia metsän eläimiä: Kokoonalkaa, sataa kaatosadetta, raeikiviä, tulta ja tulikiveä hänen tulkaa, yhtykää joka taholta minun teurasuhrilleni jonka minä teitä varten uhraan, suurelle teurasuhrille Israelin kancojen päälle, jotka hänen kanssansa ovat. 23 Niin vuorille; syökää lihaa ja juokaa verta. 18 Syökää sankarien lihaa ja juokaa maan ruhtinaitten verta-oinaita, lampaita, kauriita ja härkiä, kaikki tyynni Baasanissa syöttettyjä. 19 Syökää itsenne kylläisiksi rasvasta ja juokaa itsenne juovuksiin verestä, teurasuhrista, jonka minä teitä varten uhraan. 20 Tulkaa kylläisiksi minun pöydässäni ratsuista ja vaunuhevostista, sankareista ja kaikenkaltaisista sotamiehistä, sanoo Herra, Herra. 21 Minä asetan kunniani pakanakansojen keskeen, ja kaikki pakanakansat saavat nähdä minun tuomioni, jonka minä toimitan, ja käteni, jonka minä lasken heidän päällensä. 22 Mutta Israelin heimo tulee tietämään, että minä, Herra, olen heidän Jumalansa siitä päivästä lähtien ja aina eteenpäin. 23 Ja pakanakansat tulevat tietämään, että Israelin heimo joutui pakkosiirtolaisuuteen syntivelkansa tähden, koska olivat olleet minulle uskottomat, ja minä kätkin heiltä kasvoni, ja niin minä annoin heidät heidän vihollistensa käsiin, ja he kaatuvat miekkaan kaikki tyynni. 24 Minä tein heille heidän saastaisuutensa ja rikkomustensa mukaan ja kätkin heiltä kasvoni. 25 Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Nyt minä käännän Jaakobin kohtalon ja armahdan kaikkea Israelin heimoa ja kiivailen pyhän nimeni puolesta. 26 Ja

häpeänsä ja kaiken uskottomuutensa, jota he ovat kattoon: leveys oli kaksikymmentä viisi kyynärää, ovet minulle osoittaneet, he unhattavat, asuessaan nyt vastatusten. **14** Sitten hän otti mitan seinäpatsaista: maassansa turvallisia, kenenkään peloittelematta. kaksikymmentä kyynärää. Seinäpatsaisiin liittyi esipiha **27** Kun minä tuon heidät takaisin kansojen seasta portin ympärillä. **15** Ja sisäankäyntiportin edestä ja kokoan heidät heidän vihamiestensä maista, niin sisäportin eteisen oli viisikymmentä kyynärää. **16** minä osoitan heissä pyhyteni lukuisain pakanakansain Portissa yltympäri oli sisäänpäin, sivuhuoneisiin ja niitten silmien edessä. **28** Ja he tulevat tietämään, että minä, seinäpatsaisiin pään, avartuvia ikkuna-aukkoja; samoin Herra, olen heidän Jumalansa, kun minä, vietyäni heidät pakkosiirtolaisuuteen pakanakansojen luokse, Ja seinäpatsaissa oli palmukoristeita. **17** Sitten hän vei kokoan heidät omaan maahansa enkä jätä sinne jäljelle minut ulompaan esipihaan. Ja katso: ympäri esipihan oli ainoatakan heistä. **29** Enkä minä enää kätké heiltä kasvojani, sillä minä vuodatan Henkeni Israelin heimon pääälle, sanoo Herra, Herra."

40 Meidän pakkosiirtolaisuutemme kahdentena-kymmenentenä viidentenä vuotena, vuoden alussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, neljäntätoista vuotena kaupungin valloituksen jälkeen, juuri sinä päivänä tuli minun päälleni Herran käsi, ja hän vei minut sinne. **2** Jumalan näyissä hän vei minut Israelin maahan ja laski minut hyvin korkealle vuorelle, jolla oli ikäänsiin kaupunki rakennettuna, etelään pään. **3** Hän vei minut sinne. Ja katso, oli mies, näöltänsä vasken kaltainen, ja pellavanuora oli hänellä kädessänsä sekä mittaruoko, ja hän seisoi portilla. **4** Ja mies puhui minulle: "Ihmislapsi, katso silmilläsi, kuule korvillasi ja ota huomioosi kaikki, mitä minä sinulle näytän; sillä sinut on tuottu tänne sitä varten, että nämä sinulle näytettäisiin. Ilmoita kaikki, mitä näet, Israelin heimolle. **5** Ja katso, oli muuri temppelin ulkopuolella, yltympäri sen. Ja miehen kädessä oli mittaruoko, kuusikynäräinen, kyynärään luettuna kyynärä ja kämmenenleveys. Ja hän mittasi muurirakenkuksen leveyden: yksi ruoko, ja korkeuden: yksi ruoko. **6** Sitten hän meni portille, jonka etupuoli oli itää kohden, nousi ylös sen portaita ja mittasi portin kynnyksen: se oli yhden ruovan levyinen-ensimmäinen kynnys: yhden ruovan levyinen. **7** Sivuhuone oli aina yhden ruovan pituinen ja yhden ruovan levyinen, ja sivuhuoneitten väliä oli viisi kyynärää. Portin kynnys porttieteisen laidassa, sisäpuolella: yksi ruoko. **8** Ja hän mittasi porttieteisen, joka oli sisäpuolella: yksi ruoko. **9** Ja hän mittasi porttieteisen: kahdeksan kyynärää, ja sen seinäpatsaat: kaksi kyynärää. Ja porttieteinen oli sisemmällä puolen. **10** Itää kohden antavan portin sivuhuoneita oli kolme kummallakin puolella. Ne kolme olivat yhtä suuria, ja niiden seinäpatsaat kummallakin puolella olivat yhtä suuria. **11** Ja hän mittasi portin oviaukon leveyden: kymmenen kyynärää, ja portin pituuden: kolmetoista kyynärää. **12** Mutta sivuhuoneitten edessä oli aitaus: yksi kyynärä, samoin toisella puolella oleva aitaus: yksi kyynärä; ja kukin sivuhuone kummallakin puolella: kuusi kyynärää. **13** Ja hän mittasi portin, yhden sivuhuoneen katosta toisen

18 Kivillä laskettu permanto oli porttien sivuseinämillä, porttien pituuden mukaisesti; tämä oli alempi kivillä laskettu permanto. **19** Ja hän mittasi leveyden alemman portin edestä sisemmän esipihan edustalle, ulkopuolelle: sata kyynärää sekä itä-että pohjoispuolella. **20** Sitten hän mittasi sen portin pituuden ja leveyden, jonka etupuoli oli pohjoista kohden ja joka vei ulompaan esipihaan. **21** Siinä oli kolme sivuhuonetta kummallakin puolella, ja sen seinäpatsaat ja eteinen olivat yhtä suuret kuin ensimmäisessä portissa. Sen pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentä viisi kyynärää. **22** Ja sen ikkuna-aukot, eteinen ja palmukoristeet olivat yhtä suuret kuin portin, jonka etupuoli oli itää kohden, ja sinne noustiin seitsemää porrasta, ja niistä eteenpäin oli sen eteinen. **23** Sisemmällä esipihalla oli portti porttia vastassa pohjoista ja itää kohden. Ja hän mittasi portista porttiin: sata kyynärää. **24** Sitten hän kuljetti minua etelää kohden, ja katso, tuli portti, joka antoi etelää kohden. Ja hän mittasi sen seinäpatsaat ja eteisen: ne olivat yhtä suuret kuin nuo toiset. **25** Ja siinä ja sen eteisessä oli ikkuna-aukkoja ympärinsä, samanlaisia kuin nuo toiset ikkuna-aukot. Pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentä viisi kyynärää. **26** Sen ylöskäytävässä oli seitsemän porrasta, ja niistä eteenpäin oli sen eteinen. Ja siinä oli palmukoristeet, yksi kummallakin puolella, sen seinäpatsaissa. **27** Sisemmassä esipihassa oli portti etelää kohden. Ja hän mittasi portista porttiin etelää kohden: sata kyynärää. **28** Sitten hän vei minut sisempään esipihaan eteläportin kautta. Ja hän mittasi eteläportin: se oli yhtä suuri kuin nuo toiset. **29** Ja sen sivuhuoneet, seinäpatsaat ja eteinen olivat yhtä suuret kuin nuo toiset. Ja siinä ja sen eteisessä oli ikkuna-aukkoja ympärinsä. Pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentä viisi kyynärää. **30** Ja eteisiä oli ympärinsä; pituus kaksikymmentä viisi kyynärää, leveys viisi kyynärää. **31** Sen eteinen oli ulompaan esipihaan pään, ja sen seinäpatsaissa oli palmukoristeita. Sen portaissa oli kahdeksan porrasta. **32** Sitten hän vei minut sisempään esipihaan itää kohden. Ja hän mittasi portin: se oli yhtä suuri kuin

nuo toiset. 33 Ja sen sivuhuoneet, seinäpatsaat ja sivuseinät kummallakin puolella olivat viisikynnäräiset. eteinen olivat yhtä suuret kuin nuo toiset. Ja siinä ja Hän mittasi temppelisalin pituuden: neljäkymmentä sen eteisessä oli ikkuna-aukkoja ympärinsä. Pituus oli kyynärää, ja leveyden: kaksikymmentä kyynärää. viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentä viisi 3 Sitten hän meni sisimpään ja mittasi oviaukon kyynärää. 34 Sen eteinen oli ulompaan esipihaan pään, seinäpatsaan: kaksi kyynärää, oviaukon: kuusi kyynärää, ja sen seinäpatsaissa oli palmukoristeita kummallakin ja oviaukon leveyden: seitsemän kyynärää. 4 Ja puolella. Sen portaissa oli kahdeksan porrasta. 35 Sitten hän mittasi sen pituuden: kaksikymmentä kyynärää, hän vei minut pohjoisportille ja mittasi: yhtä suuret kuin ja leveyden: kaksikymmentä kyynärää temppelisalin nuo toiset 36 olivat sen sivuhuoneet, seinäpatsaat ja puolesta. Ja hän sanoi minulle: "Tämä on kaikkeinpyhin". eteinen. Ja ikkuna-aukkoja oli siinä ympärinsä. Pituus 5 Sitten hän mittasi tempelin seinän: kuusi kyynärää, oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentä ja sivukammion leveyden: neljä kyynärää, yltympäri viisi kyynärää. 37 Sen eteinen oli ulompaan esipihaan tempelin. 6 Ja sivukammioita oli: kolme sivukammioita pään, ja sen seinäpatsaissa oli palmukoristeita päälekkäin, kolmeenkymmenen kertaan; ja ne kulkivat kummallakin puolella. Sen portaissa oli kahdeksan ympärinsä sen temppeliseinän varassa, joka oli porrasta. 38 Ja oli kammio, jonka ovi oli seinäpatsaissa, sivukammioihin pään, niin että pysyivät siinä kiinni, mutta porteissa. Siellä oli polttouhri huuhdottava. 39 Ja ne eivät olleet kiinnitetyt temppelinseinän sisään. 7 Ja porttieteesässä oli kaksi pöytää kummallakin puolella; sivukammiot olivat aina sitä leveämpiä kiertäessään, niillä oli polttouhri, syntiuhi ja vikauhri teurastettava. mitä ylempänä olivat, sillä tempelin ympäryskammiot 40 Ja ulkopuolisella sivuseinämällä, portin ovelle ulottuivat ylemmäksi ja ylemmäksi ympäri tempelin, noustessa, pohjoispuolella, oli kaksi pöytää; samoin ollen siten ylhäällä leveämät sisäänpäin. Ja alakerrasta porttietesen toisella sivuseinämällä kaksi pöytää: 41 noustiin yläkertaan keskeroksen kautta. 8 Ja neljä pöytää portin sivuseinämällä kummallakin puolella, minä näin, että temppeillä oli koroke ympärinsä: siis kahdeksan pöytää. Niillä oli teurastettava. 42 Ja sivukammioitten perustukset, koko ruovon korkuiset, ylöskäytävän ääressä oli neljä pöytää hakatuista kivistä. kuusi kyynärää, reunustaan asti. 9 Sivukammioitten Ne olivat puolentoista kyynärän pituisia, puolentoista ulkoseinän paksuu oli viisi kyynärää; yhtä leveää oli avoin kyynärän levyisiä ja yhden kyynärän korkuisia. Niille tila sivukammiorakennuksen ääressä, joka temppeliin oli laskettava ne aseet, joilla teurastettiin polttouhri ja kuului. 10 Välimatkaa pihakammiorakennuksiin oli teurasuuri. 43 Ja haarakkakoukuja, kämmenerlevyettä kahtakymmentä kyynärää leveälti ympäri tempelin-pitkiä, oli kiinnitetty ympäri huonetta, mutta uhrilihaa yltympäri. 11 Ja sivukammioista vei ovi avoimeen tilaan: pantiin pöydille. 44 Sisemmän portin ulkopuolella yksi ovi pohjoista kohden ja toinen ovi etelään kohden. oli kaksi kammiota sisemmässä esipihassa, toinen Ja avoimen tilan leveys oli viisi kyynärää yltympäri. 12 pohjoisen portin sivuseinämällä, etupuoli etelään kohden, Ja rakennus, joka oli eristetty alueen laidassa lännen ja toinen eteläisen portin sivuseinämällä, etupuoli puoleisella sivulla, oli seitsemääkymmentä kyynärää pohjoista kohden. 45 Ja hän puhui minulle: "Tämä leveä. Rakennuksen seinän paksuu oli viisi kyynärää, kammo, jonka etupuoli on etelää kohden, on pappeja ympärinsä, ja sen pituus oli yhdeksänkymmentä varten, jotka hoitavat temppelitehtäviä. 46 Ja kammio, kyynärää. 13 Sitten hän mittasi tempelin: pituus oli jonka etupuoli on pohjoista kohden, on pappeja sata kyynärää, sekä eristetyn alueen ja rakennuksen varten, jotka hoitavat alttaritehtäviä. Ne ovat Saadokin seininensä: pituus sata kyynärää. 14 Temppelin jälkeläiset, ne leeviläistä, jotka saavat lähestyä Herraa etupuolen ja eristetyn alueen leveys itään pään oli häntä palvellakseen." 47 Ja hän mittasi esipihan: pituus sata kyynärää. 15 Sitten hän mittasi sen rakennuksen oli sata kyynärää ja leveys sata kyynärää; se oli neliön pituuden, joka oli eristetyn alueen laidassa, sen muotoinen. Ja alttari oli temppelin edustalla. 48 Sitten takana, ynnä sen käytävät, kummallakin puolella: hän vei minut tempelin eteiseen ja mittasi eteisen sata kyynärää; ja sisemmän temppelisalin, esipihan seinäpatsaan: viisi kyynärää kummallakin puolella, ja eteiset, 16 kynnykset, sisäänpäin avartuvat ikkunaportin leveyden: kolme kyynärää kummallakin puolella. aukot, käytävät niitten kolmen ympäällä-kynnyksen 49 Eteisen pituus oli kaksikymmentä kyynärää ja leveys edessä oli puulaudoitus yltympäri-ja välin maasta ikkuna- yksitoista kyynärää. Sinne noustiin kymmentä porrasta. aukkoihin. Ja ikkuna-aukot olivat peitetty. 17 Oviaukkojen Ja seinäpatsaitten ääressä oli pylväät, yksi kummallakin yläpuoleltä lähtien sekä sisempään temppeliin asti että puolella. ulos asti, koko seinällä yltympäri, sisä-ja ulkopuolella, oli mitatut alat, 18 ja niihin oli tehty kerubeja ja palmuja, palmu aina kahden kerubin väliin. Ja kullakin kerubilla oli kahdet kasvot: 19 ihmisen kasvot palmuun pään toisaalle ja leijonan kasvot palmuun pään toisaalle. Niin oli tehty

41 Sitten hän vei minut temppelisaliin ja mittasi seinäpatsaat; ne olivat kuutta kyynärää leveitä kummallakin puolella: ilmestysmajan leveys. 2 Ja oviaukko oli kymmentä kyynärää leveä, ja oviaukon

koko temppelissä yltympäri: **20** maasta alkaen ja aina joka kulki senpuolisen muurin viertä itää kohden, sinne oviaukkojen yläpuolelle oli tehty kerubeja ja palmuja, tultaessa. **21** Ja hän sanoi minulle: "Pohjoiskammiot ja samoin temppelisalin seinälle. **21** Temppelisalissa eteläkammiot, jotka ovat eristetyt alan edustalla, ne ovat oli nelikulmaiset ovenpielet. Mutta pyhimmän edessä pyhiä kammioita, joissa papit, jotka lähestyvät Herraa, näkyi **22** ikäänsä tuomiokirkon alttari, puinen, kolmea kynnärää syöväät sitä, mikä on korkeasti-pyhää. Sinne he pankoot korkea, ja sen pituus oli kaksois kynnärää. Siinä oli korkeasti-pyhän: ruokauhrin, syntiuhrin ja vikauhrin; nurkkaukset, ja sen jalusta ja seinät olivat puuta. Ja sillä se paikka on pyhä. **14** Kun papit ovat tulleet, hän sanoi minulle: "Tämä on pöytä, joka on Herran älkööt he menkö pyhäköstä ulos esipihaan muutoin, edessä". **23** Sekä temppelisalissa että pyhimmässä kuin että tänne panevat vaatteensa, joissa toimittavat oli kaksoisovet. **24** Ja ovissa oli kaksois ovipuoliskoja: kumpaisessakin ovessa kaksiksi kääntyvä ovipuoliskoja: kumpaisessakin ovessa vaateisiin; sitten lähestykööt paikkaa, mikä on kanssa oli kaksois ovipuoliskoja. **25** Ja niihin, temppelisalin oviin, varten." **15** Kun hän oli saanut loppuun sisemmän oli tehty kerubeja ja palmuja, samoin kuin oli tehty temppelin mittaan, vei hän minut ulos sille portille, seiniin. Ulkona, eteisen edessä, oli puinen porraskatos. jonka etupuoli oli itää kohden. Ja hän mittasi sen **26** Ja eteisen sivuseinissä, kummallakin puolella, oli ympäriinsä. **16** Hän mittasi itäilmalta mittaruovolla: viisi sisäänpäin avartuvia ikkuna-aukkooja ja palmuja; samoin sataa ruokoa mittaruovon mukaan. Hän kääntyi **17** temppelin sivukammoissa ja porraskatosissa.

42 Sitten hän vei minut ulompaan esipihaan pohjoista kohden viepää tietä myöten, vei minut pihakammiot-rakennuksen luo, joka oli eristetty aluetta vastassa ja pohjoispulista muurirakennusta vastassa, **2** satakynnäräisen pitkänsivun edustalle, jossa oli oviaukko pohjoiseen pään; leveys taas oli viisikymmentä kynnärää. **3** Sen kaksikymmenkynnäräisen paikan edustalla, joka kuului sisempään esipihaan, ja vastapäätä sitä kivillä laskettua permantoa, joka oli ulommassa esipihassa, oli käytävä käytävä vastassa, kolmessa kerroksessa. **4** Kammioiden editse meni kulkutie, kymmentä kynnärää leveä, sisempään esipihaan, sataa kynnärää pitkä, ja oviaukot olivat pohjoiseen pään. **5** Mutta ylimmät kammiot olivat kapeimmat, sillä käytävättä ottivat niiltä tilaa enemmän kuin alimmit ja keskimmäisiltä kammoilta rakennuksessa. **6** Sillä nämä olivat kolmikertaiset, mutta niissä ei ollut pylväitä, niinkuin esipihoiissa oli pylvät; sentähden ne tulivat olemaan kaitaiseemmat kuin alimmat ja keskimmäiset, maasta lukien. **7** Oli myös muuri, joka ulkopuolella kulki yhtä suuntaa kammoiden kanssa ulompaan esipihaan kohden kammoiden editse; sen pituus oli viisikymmentä kynnärää. **8** Sillä niiden kammoiden pituus, jotka olivat ulompana esipihaan pään, oli yhteensä viisikymmentä kynnärää; mutta, katsos, temppelisalin puolella sata kynnärää. **9** Ja näiden kammoiden alapuolella oli sisäänsäkytti idästään, kun tuliin niitten luokse ulomasta esipihasta, **10** esipihaa ympäröivän muurin leveyspuolella. Etelää kohden, eristetyn alan edustalla ja rakennuksen edustalla, oli kammoita, **11** ja niiden editse kävi tie. Ne olivat samamuotoisia kuin ne kammiot, jotka olivat pohjoista kohden: yhtä pitkiä ja leveitä. Samanlaisia olivat kaikki näitten uloskäytävät, läitteet ja oviaukot. **12** Ja samoin kuin olivat niiden kammoiden oviaukot, jotka olivat etelää kohden, oli se oviaukko, joka oli tien päässä-tien,

joka kulki senpuolisen muurin viertä itää kohden, sinne oviaukkojen yläpuolelle oli tehty kerubeja ja palmuja, tultaessa. **13** Ja hän sanoi minulle: "Pohjoiskammiot ja samoin temppelisalin seinälle. **21** Temppelisalissa eteläkammiot, jotka ovat eristetyt alan edustalla, ne ovat oli nelikulmaiset ovenpielet. Mutta pyhimmän edessä pyhiä kammioita, joissa papit, jotka lähestyvät Herraa, näkyi **22** ikäänsä tuomiokirkon alttari, puinen, kolmea kynnärää syöväät sitä, mikä on korkeasti-pyhää. Sinne he pankoot korkea, ja sen jalusta ja seinät olivat puuta. Ja sillä se paikka on pyhä. **14** Kun papit ovat tulleet, hän sanoi minulle: "Tämä on pöytä, joka on Herran älkööt he menkö pyhäköstä ulos esipihaan muutoin, edessä". **23** Sekä temppelisalissa että pyhimmässä kuin että tänne panevat vaatteensa, joissa toimittavat oli kaksoisovet. **24** Ja ovissa oli kaksois ovipuoliskoja: kumpaisessakin ovessa vaateisiin; sitten lähestykööt paikkaa, mikä on kanssa oli kaksois ovipuoliskoja. **25** Ja niihin, temppelisalin oviin, varten." **15** Kun hän oli saanut loppuun sisemmän oli tehty kerubeja ja palmuja, samoin kuin oli tehty temppelin mittaan, vei hän minut ulos sille portille, seiniin. Ulkona, eteisen edessä, oli puinen porraskatos. Jonka etupuoli oli itää kohden. Ja hän mittasi sen **26** Ja eteisen sivuseinissä, kummallakin puolella, oli ympäriinsä. **16** Hän mittasi itäilmalta mittaruovolla: viisi sisäänpäin avartuvia ikkuna-aukkooja ja palmuja; samoin sataa ruokoa mittaruovon mukaan. Hän kääntyi **17** ja mittasi pohjoisilmalta: viisisataa ruokoa mittaruovon mukaan. Hän kääntyi **18** ja mittasi eteläilmalta: viisisataa ruokoa mittaruovon mukaan. **19** Hän kääntyi ja mittasi länsi-ilmalta: viisisataa ruokoa mittaruovon mukaan. **20** Neljältä ilmansuunnalta hän sen mittasi. Siinä oli muuri yltympäri; pituutta viisisataa ja leveyttä viisisataa. Sen tuli erottaa pyhä epäpyhästä.

43 Sitten hän kuljetti minut portille-sille portille, joka antoi itää kohden. **2** Ja katsos: Israelin Jumalan kunnia tuli idästä pään. Sen kohina oli niinkuin paljojen vetten kohina, ja maa kirkastui hänen kunnianstansa. **3** Ja näky, jonka minä näin, oli samanlainen kuin se näky, jonka olin nähty tullessani hävittämään kaupunkia; samanlaiset olivat näyt kuin se näky, jonka olin nähty Kebar-joen varrella. Niin minä lankesin kasvoilleni. **4** Ja Herran kunnia kulki temppeliin sen portin kautta, jonka etupuoli oli itää kohden. **5** Ja henki nosti minut ja vei minut sisempään esipihaan. Ja katsos: Herran kunnia täytti temppelin. **6** Ja minä kuulin jonkin puhuttelevan minua temppelistä; mutta mies seisoi minun vieressäni. **7** Se ääni sanoi minulle: "Ihmislapsi, tämä on minun valtaistuimeni sija ja minun jalkapohjaini sija, jossa minä tahdon asua israelilaisten keskellä iankaikkisesti. Ja Israelin heimo ei ole enää saastuttava minun pyhää nimeäni-eivät he eivätkä heidän kuninkaansa-haureudellansa, kuninkaittensa ruumiilla ja uhrikukkuloillansa. **8** Kun he asettivat kynnyksensä minun kynnykseni ääreen, ovenpielensä minun ovenpieleni ääreen, niin että muuri vain oli minun ja heidän välillään, niin he saastuttivat minun pyhän nimeni kauhistuksillansa, joita harjoittivat, ja minä lopetin heidät vihassani. **9** Nyt he vievät haureutensa ja kuninkaittensa ruumiit kauas minusta, ja minä asun heidän keskellänsä iankaikkisesti. **10** Sinä, ihmislapsi, saatza Israelin heimolle sanoma täästä temppelistä, että he häpeäisivät rikkomuksiansa; ja he mitatkoot sen sopusuhtaisuuden. **11** Ja jos he häpeävät kaikkea,

mitä ovat tehneet, niin tee heille tietäväksi temppelin käydä siitä sisälle, sillä Herra, Israelin Jumala, on muoto sekä sen sisustus, uloskäytävä, sisäänsäkäytävä, käynyt siitä sisälle. Se on oleva suljettu. 3 Ruhtinas kaikki muodot, kaikki säädökset, kaikki muodot ja ainoastaan saakoon ruhtinaana istua siellä ja aterioida kaikki lait; kirjoita ne heidän silmiensä eteen, että Herran edessä; käyköön hän sisään porttiteisen kautta he ottaisivat vaarin sen koko muodosta ja kaikista ja tulkoon ulos samaa tietä." 4 Sitten hän vei minut säädöksistä ja tekisivät niiden mukaan. 12 Tämä on pohjoisportin kautta temppelin edustalle, ja minä nän, temppelin laki: sen koko alue vuoren laella yltympäri on ja katso: Herran kunnia täytti Herran temppelin. Niin korkeasti pyhä. Katso, tämä on temppelin laki." 13 Ja minä lankesin kasvoilleni. 5 Ja Herra sanoi minulle: nämä olivat alttarin mitat kyynärissä, kyynärää luettuna "Ihmislapsi, ota huomioosi, katso silmilläsi ja kuule kyynärää ja kämmernenleveys: sen alusta oli kyynärän korvillas kaikki, mitä minä sinulle puhun kaikista Herran korkuineen ja kyynärän levynen, ja sen reunusta ympäri temppelin säädöksistä ja kaikista sen laeista, ja ota sen laidan oli yhden vaaksan mittainen. Tämä oli huomioosi, kuinka temppeliin on mentävä kustakin alttarin koroke. 14 Alustasta, joka oli maassa, alimmalta pyhäköön uloskäytävästä. 6 Ja sano niille uppiniiskaisille, välireunalle: kaksi kyynärää sekä leveyttä yksi kyynärä; sano Israelin heimolle: Nän sanoo Herra, Herra: Jo ja pienemmältä välireunaltaa suuremmalle välireunalle: riittää kaikki teidän kauhistukenne, te Israelin heimo, neljä kyynärää sekä leveyttä kyynärä. 15 Jumalan lieteen 7 te kun olette tuoneet muukalaisia, sydämeltäään ja oli neljä kyynärää, ja Jumalan liedestä ylöspäin olivat ne ruumiiltaan ympärileikkaamattomia, minun pyhäkkööni neljä sarvea. 16 Jumalan lieden pituus oli kaksitoista olemaan siellä ja häpäisemään minun temppeliäni, kyynärää ja leveys kaksitoista, niin että sen neljästä samalla kuin olette uhranneet minun leipääni ja rasvaa sivusta tuli neliö. 17 Välireunan pituus oli neljätoista ja verta; ja niin te olette rikkoneet minun liittoni-kaikkien kyynärää ja leveys neljätoista, sen neljältä sivulta. muitten kauhistustenne lisäksi. 8 Te ette ole itse hoitaneet Sitä ympäröivää reunusta oli puolikyynäräinen, ja sen minulle suoritettavia pyhiä tehtäviä, vaan olette panneet alusta oli kyynäräinen ympärinsä. Ja sen portaata olivat heitä puolestanne hoitamaan minulle pyhäkössäni itäisellä puolella. 18 Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, suoritettavia tehtäviä. 9 Nän sanoo Herra, Herra: nän sanoo Herra, Herra: Nämä ovat alttaria koskevat ei yksikään muukalainen, sydämeltäään ja ruumiiltaan säädökset: Sinä päivänä, jona se on saatu tehdyn, ympärileikkaamatton, saa tulla minun pyhäkkööni, niin että voidaan sillä uhrrata polttouuria ja vihmoa sille olkon se kuka tahansa muukalainen, joka israelilaisten verta, 19 anna papeille, leeveläisille, jotka ovat Saadokin keskuudessa on. 20 Vaan ne leeveläiset, jotka menivät jälkeläisiä ja saavat minua lähestää palvellaksensa minun luotani kauas, silloin kun Israel oli joutunut minua, sano Herra, Herra, mullikka syntiuhriksi. 20 Ota eksyksiin, nuo, jotka eksyivät pois minusta kivijumalainsa sen verta ja sivele alttarin neljään sarveen ja välireunan jälkeen, kantakoot syntinsä; 11 he toimittakoot minun neljään kulmaan ja reunastaan yltympäri; niin on sinun pyhäkössäni vartioinni temppelin porteilla ja toimittakoot puhdistettava se ja toimitettava sen sovitus. 21 Ota sitten temppelipalvelukseen: he teurastakoot polttouhrit ja syntiuhri-mullikka ja polta se säädettyssä, temppelille teurasuhrit kansalle ja seisokoot heidän edessään kuuluvassa paikassa, pyhäköön ulkopuolella. 22 Tuo heitä palvelemassa. 12 Koska he ovat heitä palvelleet toisena päivänä virheetön kauris syntiuhriksi; alttarit on heidän kivijumalainsa edessä ja olleet Israelin heimolle puhdistettava, samoin kuin se puhdistettiin mullikalla. kompastuksena syntiin, sentähden minä kättä kohottaen 23 Suoritettuasi loppuun puhdistuksen tuo virheetön vakuutan heistä, sano Herra, Herra, että heidän on mullikka ja virheetön oinas pikkukarjasta. 24 Tuo ne kannettava syntinsä. 13 He eivät saa lähestää minua, Herran eteen, ja papit heittäkööt niiden päälle suolaa niin että toimittaisivat minun edessäni papinvirkaa ja ja uhrikoot ne polttouhriksi Herralle. 25 Uhraa joka lähestyisivät mitään minulle pyhitettyä, mitään korkeasti-päivä, seitsemänä päivänä, syntiuhri-kauris; myös on pyhä, vaan heidän on kannettava häpeänsä ja uhrattava mullikka ja oinas pikkukarjasta, virheettömät. kauhistuksensa, joita ovat tehneet. 14 Ja minä panen 26 Seitsemänä päivänä toimitettakoon alttarin sovitus heidät hoitamaan temppelissä suoritettavia tehtäviä, ja puhdistettakoon ja vihittäköön se. 27 Niiden päivien mitä siellä vain on palvelijantyötä ja toimitettavaa. 15 kuluttua papit kahdeksantena päivänä ja aina edelleen Mutta ne leeveläiset papit, Saadokin jälkeläiset, jotka uhratko alttarilla polttouhrejansa ja yhteysuhrejansa. hoitivat minun pyhäkössäni suoritettavat tehtävät silloin, Ja niin minä teihin mielistyn, sano Herra, Herra." kun israelilaiset olivat eksyneet minusta pois, he saavat lähestyä minua, palvella minua ja seisoa minun edessäni

44 Sitten hän vei minut takaisin pyhäköön ulommalle portille, sille, joka antoi itään päin; mutta se oli suljettu. 2 Niin Herra sanoi minulle: "Tämä portti on oleva suljettuna: sitä ei saa avata, eikä kenkään saa mitä siellä vain on palvelijantyötä ja toimitettavaa. 15 Mutta ne leeveläiset papit, Saadokin jälkeläiset, jotka hoitivat minun pyhäkössäni suoritettavat tehtävät silloin, lähestyä minun pöytääni, palvellessani minua ja hoitaen minulle suoritettavat tehtävät. 17 Ja tullessaan sisemmän

esipihan portteille he pukeutukoot pellavavaatteisiin olkoon talojen sijana heitä varten ja pyhään paikkana älköötä pitäkö yllänsä villaista toimittaessaan virkaansa pyhäkköä varten. 5 Kahtakymmentäviittä tuhatta pitkälti sisemmän esipihan portteissa ja sisällä temppeleissä. ja kymmentätuhattia leveälti on tuleva leelviläisille, jotka 18 Pellavaiset juhlapähineet olkoon heillä päässä ja toimittavat palvelusta pyhäkössä, heille perintömaaksi-pellavakaatiot lanteilla. Älkööt he panko vyötäisillensä kaksikymmentä kammiota-. 6 Kaupungille antakaa mitään hiostuttavaa. 19 Kun he sitten menevät pois perintömaata viittätuhatta leveälti ja kahtakymmentäviittä ulompaan esipihaan, kansan tykä ulompaan esipihaan, tuhatta pitkälti, pyhäntä antimaan viereltä; se olkoon kaiken riisukoot vaatteensa, joissa ovat virkaa toimittaneet, Israelin heimon oma. 7 Ja ruhtinaalle: molemmilta puolin jättäkööt ne pyhäkön kammioihin ja pukekoott yllensä pyhäät antimaata ja kaupungin perintömaata, pyhäntäiset vaatteet, etteivät pyhitäisi kansaa vaatteillansa. antimaan sivusta ja kaupungin perintömaan sivusta, 20 Älkööt he ajelko päättänsä, mutta älkööt myöskään lännen puoleltä länteen pääni ja idän puoleltä itään pääni, antako tukkansa valtoinaan kasvaa: heidän on leikattava maata yhtä pitkälti kuin on yhden sukukuntaosan pituus hiukseensa. 21 Viiniä älköön kukaan pappi juoko länsirajasta itärajaan. 8 Se olkoon hänenlää maana, tultuaansa sisempään esipihaan. 22 Leskeä ja hyljattyä perintömaana Israelissa; ja älkööt minun ruhtinaani enää älkööt he ottako vaimoksenha, vaan ottakoot neitsyen sortako minun kansaani, vaan jättäkööt muun maan Israelin heimon jälkeläisistä tai lesken, joka on leskenä Israelin heimolle sukukunnittain. 9 Nämä sanoo Herra, papin jälkeen. 23 Ja opettakoot he minun kansalleni Herra: Jo riittää, te Israelin ruhtinaat! Heittääkää pois erotuksen pyhäntä ja epäpyhäntä välillä sekä tehkötä heille väkivalta ja sorto, noudattakaa oikeutta ja vanhurskautta, tiettäväksi, mikä on saastaista, mikä puhdasta. 24 Riita- heretkää häätämästä maitansa minun kansaani, sanoo asioissa he seisokoot tuomitsemassa ja tuomitkoot Herra, Herra. 10 Olkoon teillä oikea paino, oikea eefaniissä minun oikeuksieni mukaan. Minun lakejani ja mittaa ja oikea bat-mitta. 11 Eefaa-ja bat-mitta olkoot käskyjäni he noudattakoot kaikkien minun juhlieni tarkoin yhtä suuret: bat vetäköön kymmenennekseen vietossa ja pyhitäkööt minun sapattini. 25 Älköön hän hoomer-mittaa ja eefaa kymmenennekseen hoomer-mittaa; menkō kuolleen ihmisen luo ja siten tulko saastaiseksi; hoomerin mukaan määrättäköön kumpaisenkin suuruus. ainoastaan isästä ja äidistä, pojasta ja tytärestä, veljestä 12 Sekelissä olkoon kaksikymmentä geeraa; miina ja sisaresta, jos tämä ei ollut naitu, hän saa näin olkoon teillä kaksikymmentä sekeliä, kaksikymmentäviisi saattaa itsensä saastaiseksi. 26 Mutta puhdistuksensa sekeliä, viisitoista sekeliä. 13 Tämä on anti, joka jälkeen luettakoon hänen vielä seitsemän päivää; 27 ja teidän on annettava: kuudennes eefaa nisuhoomerista sinä päivänä, jona hän tulee pyhäkköön, sisempään ja kuudennes eefaa ohrahoomerista; 14 lyyn määrä esipihaan, toimittamaan virkaansa pyhäkössä, hän bat-mitasta öljyä: kymmenennes batista, hoomerista-korit, kymmenestä batista, hoomerista-sillä hoomer on tämä on oleva heidän perintösansa: minä olen heidän kymmenen batia; 15 pikkukarjasta: kahdestasadasta yksi perintösansa. Teidän ei tule antaa heille perintömaata lammast Israelin runsasvetisiltä laitumilta ruokauhriksi, Israelissa: minä olen heidän perintömaansa. 29 polttouhriksi ja yhteysuhriksi, että voitaisiin toimittaa Ruokauhriin, syntiuhriin ja vikauhriin he saavat syödä, ja heille sovitusti, sanoo Herra, Herra. 16 Kaikki maan kaikki, mikä on tuhon omaksi vihityy Israelissa, on tuleva kansa on velvoitettu tähän antiin Israelin ruhtinaalle. 17 heille. 30 Paras kaikesta uitisesta, kaikenlaatuisesta, ja Mutta ruhtinas toimittakoon polttouhrit, ruokauhri ja kaikki annit, mitä laatua hyvänsä antinne ovatkin, tulevat juomauhri juhlinna, uusinakuina ja sapatteina, kaikkina papeille; ja parhaat jyvärouheistanne on teidän annettava Israelin heimon juhla-aikoina; hän uhratkoon syntiuhriin, papille, että sinä tuottaisit siunauksen huoneellesi. ruokauhriin, polttouhri ja yhteysuhriin toimittaakseen 31 Papit älkööt syökö mitään itsestään kuollutta tai sovitukseen Israelin heimolle. 18 Nämä sanoo Herra, Herra: Ota ensimmäisessä kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä virheetön mullikkja ja puhdista pyhäkkö. 19 Ja

antakaa Herralle anti, pyhä osa maasta, kahtakymmentäviittä tuhatta pitkä ja kahtakymmentä tuhatta leveä. Se olkoon pyhä koko alueeltaan, yltympäri. 2 Siiä tulkoon pyhäkölle neljö, viisisataa ja viisisataa joka taholta, ja sen lisäksi avointa tilaa viisikymmentä joka taholta. 3 Ja mittaa tästä mitatusta alueesta kahtakymmentäviittä tuhatta pitkälti ja kymmentätuhattu leveälti, ja sinä olkoon pyhäkkö, korkeasti-pyhä. 4 Se olkoon pyhä osa maasta papeille, jotka palvelevat pyhäkössä, jotka lähestyvät ja palvelevat Herraa; se

puolesta mullikan syntiuhiaksi. **23** Ja seitsemänä Tämä on ruokauhri Herralle-ikuninen, pysyvä säädös. juhlapäivänä hän uhratkoon polttouhiaksi Herralle **15** Niin uhratkaa joka aamu karitsa, ruokauhri ja öljy seitsemän mullikkaa ja seitsemän oinasta, virheettömiä, jokapäiväiseksi polttouhiaksi. **16** Näin sanoo Herra, joka päivä seitsemänä päivänä, ja syntiuhiaksi kauriin Herra: Jos ruhtinas antaa jollekin pojistansa lahjan, on joka päivä. **24** Ja ruokauhriksi hän uhratkoon eefaa- se tämän perintöosa. Se on tuleva hänen pojillensa: se mitan mullikkaa ja eefaa-mitan oinasta kohti sekä öljyä on perintöosana heidän omaisuuttansa. **17** Mutta jos hän hiin-mitan eefaa kohti. **25** Seitsemänessä kuussa, antaa lahjan perintöosastaan jollekin palvelijoistansa, kuukauden viidentenätoista päivänä, juhlana, hän olkoon se tämän omana vapautusvuoteen saakka, uhratkoon samalla tavoin-niin seitsemänä päivänä- mutta sitten tulkoon takaisin ruhtinaalle: se hän on samankaltaisen syntiuhrin, polttouhrin ja ruokauhriin hänen perintöosaansa ja on tuleva hänen pojilleen. **18** sekä saman määräni öljyä."

46 "Näin sanoo Herra, Herra: Sisemmän esipihan portti, se, joka antaa itään pään, olkoon suljettuna kuusi työpäivää. Mutta sapatinpäivänä se avattakoon; myös avattakoon se uudenkuun päivänä. **2** Silloin tulkoon ruhtinas porttieteisen kautta ulkoa ja asettukoon portin ovenpieleen; ja kun papit uhraavat hänen polttouhriansa ja yhteysuhriansa, niin hän kumartaen rukoilkoon portin kynnyksellä ja menköön sitten ulos. Mutta porttia älköön suljettako ennen iltaa. **3** Ja maan kansa kumartaen rukoilkoon sen portin ovella sapatteina ja uusinakuina Herran edessä. **4** Ja polttouhrina, joka ruhtinaan on uhrattava Herralle sapatinpäivänä, olkoon: kuusi virheetötä karitsaa ja virheetön oinas; **5** ja ruokauhri: eefaa-mitta oinasta kohti, mutta ruokauhriina karitsoita kohti se, mitä hän voi ja tahtoo antaa, ynnä hiin-mitta öljyä eefaa kohti. **6** Uudenkuun päivänä olkoon polttouhrina: virheetön mullikka, kuusi karitsaa ja oinas, virheettömiä; **7** ja ruokauhriina hän uhratkoon eefan mullikkaa kohti ja eefan oinasta kohti sekä karitsoita kohti sen, mitä hän saa hankituksi, ynnä öljyä hiin-mitan eefaa kohti. **8** Ja kun ruhtinas tulee, niin tulkoon porttieteisen kautta ja menköön ulos samaa tietä. **9** Mutta kun maan kansa tulee juhlina Herran eteen, niin se, joka pohjoisportin kautta tuli kumartaen rukoilemaan, menköön ulos eteläportin kautta, ja joka tuli eteläportin kautta, se menköön ulos pohjoisportin kautta; älköön kenkään palatko sen portin kautta, josta tuli, vaan menköön ulos vastakkaisesta. **10** Ja ruhtinas tulkoon heidän joukossansa, kun he tulevat, ja menköön ulos, kun he menevät. **11** Juhlinna ja juhla-aikoina olkoon ruokauhri: eefaa mullikkaa kohti ja eefaa oinasta kohti sekä karitsoita kohti se, mitä mikin voi ja tahtoo antaa, ynnä öljyä hiin-mitta eefaa kohti. **12** Milloin ruhtinas uhraa vapaahitoisia laijoja, polttouhrin tai yhteysuhrin vapaahitoisen lajhana Herralle, avattakoon hänelle portti, joka antaa itään vuoden vanha virheetön karitsa joka päivä polttouhiaksi Herralle: uhraa se joka aamu. **14** Ja sen lisäksi uhraa ruokauhriksi joka aamu kuudennes eefaa ynnä öljyä sekä yhteysuhriksi joka aamu kuudennes eefaa ynnä öljyä.

Herralle: Jos ruhtinas antaa jollekin pojistansa lahjan, on se tämän perintöosa. Se on tuleva hänen pojillensa: se on perintöosana heidän omaisuuttansa. **17** Mutta jos hän antaa lahjan perintöosastaan jollekin palvelijoistansa, olkoon se tämän omana vapautusvuoteen saakka, mutta sitten tulkoon takaisin ruhtinaalle: se hän on hänen perintöosaansa ja on tuleva hänen pojilleen. **18** Älköönkä ruhtinas ottako kansan perintöosia, niin että sortaisi heitä pois heidän perintömaaltansa. Omasta perintömaastaan hän antakoon perintöosia pojillensa, ettei kukaan minun kansastani tulisi häädetyksi pois omalta perintömaaltansa." **19** Sitten hän vei minut siitä sisäankäytävästä, joka oli portin sisuseinämällä, niiden kammioiden luo, jotka olivat pyhitettyjä papeille ja jotka antoivat pohjoiseen pään. Ja katso, siellä oli eräs paikka kaiumpana länttä kohti. **20** Ja hän sanoi minulle: "Tämä on paikka, missä pappien on keittettävä vikauhri ja syntiuhi sekä leivottava ruokauhri, etteivät veisi ulos sitä ulompaan esipihaan ja siten tulisi pyhitänneksi kansaa". **21** Sitten hän vei minut ulompaan esipihaan ja johdatti minut esipihan neljän nurkkauksen ohitse, ja katso, esipihan joka nurkkauksessa oli piha. **22** Esipihan neljässä nurkkauksessa oli suljetut pihat, neljänkymmenen pituiset ja kolmenkymmenen levyiset; nämä neljä nurkka-alaa olivat yhtä suuret. **23** Ja niissä neljässä oli ympärinsä kivikehää, ja alas kivikehään oli tehty keittoliesiä ympärinsä. **24** Ja hän sanoi minulle: "Nämä ovat keittäjän suojar, joissa temppelipalvelijat keittävät kansan teurasuhrit".

47 Sitten hän vei minut takaisin temppelin ovelle. Ja katso, vettä kumpusi temppelin kynnyksen alta itään pään, sillä temppelin etusivu oli itää kohti. Ja vesi juoksi alas temppelin oikeanpuolisen sisuseinämän alitse, alttarin eteläpuolitse. **2** Sitten hän toi minut ulos pohjoisportin kautta ja kierrätti minut ulkopuolitse ulkoportille, joka antoi itää kohden; ja katso, vesi virtasi oikeanpuoliselta sisuseinämältä pään. **3** Mennessänsä itää kohti mies, mittanuora kädessään, mittasi tuhat kynärää ja antoi minun käydä veden poikki: vettä oli nilkkoihin asti. **4** Sitten hän mittasi tuhat ja antoi minun käydä veden poikki: vettä oli polviin asti. Sitten minun käydä veden poikki: vettä oli polviin asti. Sitten hän mittasi tuhat ja antoi minun käydä poikki: vettä oli lanteisiin asti. **5** Sitten hän mittasi tuhat: tuli virta, pään, ja hän uhratkoon polttouhrinsa sekä yhteysuhriksi ja kuljetti minua ja toi takaisin pitkin virran rantaa. **7** Herralle: uhraa se joka aamu. **14** Ja sen lisäksi uhraa ruokauhriksi joka aamu kuudennes eefaa ynnä öljyä kasvoi hyvin paljon puita molemmilla puolin. **8** Ja hän kolmannes hiin-mittaa lestyjen jauhojen kostuttamiseksi. sanoi minulle: "Nämä vedet juoksevat itäiselle alueelle,

virtaavat alas Aromaahan ja tulevat mereen; niiden Naftalin alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle jouduttua mereen vesi siinä paranee. 9 Ja kaikki elolliset, asti: Manasse, yksi osa. 5 Manassen alueen sivussa, kaikki, jotka liikkuvat, virkoavat elämään kaikkialla, mihin idän puolelta lännen puolelle asti: Efraim, yksi osa. 6 tämä kaksoisvirta tulee. Ja kaloja on oleva hyvin paljon; Efraimin alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle sillä kun nämä vedet sinne tulevat ja vesi paranee, asti: Ruuben, yksi osa. 7 Ruubenin alueen sivussa, niin kaikki virkoaa elämään, minne vain virta tulee. 10 idän puolelta lännen puolelle asti: Juuda, yksi osa. 8 Ja kalastajia seisoo sen rannalla. Een-Gedistä Een-Juudan alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle Eglaimiin asti se on oleva yhtä verkkoapajaa. Siinä on asti, on oleva se antimaa, joka teidän on annettava, kaikenlaisia kaloja, aivan kuin suuren meren kaloja, kahtakymmentäviittä tuhatta leveää ja niin pitkää kuin hyvin paljon. 11 Sen rämeet ja lätköt eivät parane: ne yksi sukukuntaosa idän puolelta lännen puolelle; ja jätetään suolan valtaan. 12 Mutta virran varrella, sen pyhäkkö olkoon sen keskellä. 9 Antimaa, joka teidän molemmilla rannoilla, kasvaa kaikkinaisia hedelmäpuita. on annettava Herralle, olkoon kahtakymmentäviittä Niistä eivät lakastu lehdet eivätä lopu hedelmät: joka tuhatta pitkää ja kahtakymmentä tuhatta leveää. 10 kuukausi ne kantavat tuoreet hedelmät, sillä niitten Ja pyhää antimasta tulkoon seuraaville: papeille vedet juoksevat pyhäköstä, ja niitten hedelmät ovat pohjoisesta kahtakymmentäviittä tuhatta, lännestä ravitsevaiset ja niitten lehdet parantavaiset. 13 Nämä kymmentätuhatta leveälti, idästä kymmentätuhatta sanoo Herra, Herra: Tämä on raja, jonka mukaan teidän leveälti ja etelästä kahtakymmentäviittä tuhatta pitkälti; on jaettava maa perintöosaksi kahdelleista Israelin ja Herran pyhäkkö olkoon siinä keskellä. 11 Papeille, sukukunnalle-Joosef saakoon kaksi osaa-. 14 Ja te niille Saadokin jälkeläisistä, jotka ovat pyhitettyjä, saatte siitä perintöosan jokainen kohdaltansa; sillä jotka ovat hoitaneet minulle suoritettavat tehtävät minä olen kättä kohottaen luvannut antaa sen teidän ja jotka eivät eksyneet, niinkuin leeviläiset eksyivät, isillenne, ja niin tämä maa tulee teille perintöosaksi. 15 silloin kun israelilaiset joutuivat eksyksii, 12 heille se Tämä on maan pohjoispelin raja: Suuresta merestä tulkoon verona antimasta, korkeasti-pyhän; tulkoon Hetlonin tietä siihen asti, mistä mennään Sedadiin. 16 leeviläisten alueen vierestä. 13 Leeviläiset saakoot Hamat, Beerota, Sibraim, joka on Damaskon alueen ja samanlainen alueen kuin papit, kahtakymmentäviittä Hamatin alueen välissä, keskimmäinen Haaser, joka on tuhatta pitkän ja kymmentätuhatta leveän. Koko Hauranin rajalla; 17 ja nämä menee raja merestä Hasar- pituus olkoon kaksikymmentäviisi tuhatta ja leveys Eenoniin-Damaskon alue jää pohjoiseen ja pohjoiseen kaksikymmentä tuhatta. 14 Älkööt he myykö siitä mitään, myös Hamatin alue. Tämä on pohjoispuoli. 18 Sitten älköönkä parasta maata vaihdettako tai luovutettako, itäpuoli: Hauranin ja Damaskon välistä sekä Gileadin ja sillä se on pyhitetty Herralle. 15 Mutta viittätuhatta leveää Israelin maan välistä, Jordania pitkin. Mitatkaa se rajasta maa, mikä jää yli kahdenkymmenen vuoden tuhannen Idänmereen. Tämä on itäpuoli. 19 Sitten eteläpuoli, sivusta, on kaupungin yhteisomaisuutta asumuksia ja päivään pän: Taamarista Meriban veteen, joka on avointa tilaa varten; ja kaupunki olkoon sen keskellä. Kaadeksessa, Puroon ja Suureen mereen. Tämä on 16 Ja nämä olkoot sen mitat: pohjoispuoli neljätuhatta päivänpuoli, etelään pän. 20 Sitten länsipuoli: Suuri viisisataa, eteläpuoli neljätuhatta viisisataa, itäpuoli meri rajasta sen paikan kohdalle, mistä mennään neljätuhatta viisisataa ja länsipuoli neljätuhatta viisisataa. Hamatiin. Tämä on länsipuoli. 21 Jakakaa tämä maa 17 Ja kaupungilla olkoon avoin tila: pohjoiseen päin keskenänne Israelin sukukuntien mukaan. 22 Ja arpokaa kaksisataa viisikymmentä, etelään pän kaksisataa se perintöosaksi itsellenne ja muualaisille, jotka asuvat viisikymmentä, itään pän kaksisataa viisikymmentä teidän keskuudessanne ja ovat synnyttäneet lapsia ja läanteen pän kaksisataa viisikymmentä. 18 Mutta teidän keskuudessanne. Olkoot he teille saman arvoisia niin pitkälti kuin jää yli pyhän antimaan viereltä, kuin maassa syntyneet israelilaiset: he saakoot arvalla kymmenentuhatta itään pän ja kymmenentuhatta länteen perintöosan Israelin sukukuntain keskuudessa teidän pän, se olkoon pyhän antimaan vierellä, ja sen sato kanssanne. 23 Missä sukukunnassa muukalainen asuu, tulkoon leiväksi kaupungin työmiehille; 19 ja sitä viljelkööt siinä antakaa hänelle perintöosa, sanoo Herra, Herra."

48 "Ja nämä ovat sukukuntien nimet: Pohjois-äärellä, pitkin Hetlonin tien vartta siihen asti, mistä mennään Hamatiin, ja siitä Hasar-Eenaniin-Damaskon alue jää pohjoiseen Hamatin sivulle; tämä tulee hänelle idän puolelta lännen puolelle asti: Daan, yksi osa. 2 Daanin alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti: Asser, yksi osa. 3 Asserin alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti: Naftali, yksi osa. 4

asti, on ruhtinaalle tuleva sukukuntaosia vastaava maa; ja pyhä antimaa sekä temppelipyhäkkö olkoot sen keskellä. **22** Leeviläisten perintömaasta ja kaupungin perintömaasta asti, jotka ovat ruhtinaalle tulevan maan keskellä, tulee ruhtinaalle se, mikä on Juudan alueen ja Benjaminin alueen välistä. **23** Sitten muut sukukunnat: Idän puolelta lännen puolelle asti: Benjamin, yksi osa. **24** Benjaminiin alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti: Simeon, yksi osa. **25** Simeonin alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti: Isaskar, yksi osa. **26** Isaskarin alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti: Sebulon, yksi osa. **27** Sebulonin alueen sivussa, idän puolelta lännen puolelle asti: Gaad, yksi osa. **28** Ja Gaadin alueen sivua, etelän puolella, päivään päin, menee raja Taamarista Meriban veteen, Kaadekseen, Puroon ja Suureen mereen. **29** Tämä on maa, joka teidän on arvottava perintöosiksi Israelin sukukunnille, ja nämä ovat heidän osuutensa, sanoo Herra, Herra. **30** Ja nämä ovat kaupungin uloskäytävät: Pohjoispuolella on mitta neljätuhatta viisisataa. **31** Ja kaupungin portteja, jotka ovat nimitettyt Israelin sukukuntain mukaan, on pohjoisessa kolme: Ruubenin portti yksi, Juudan portti toinen ja Leevin portti kolmas. **32** Itäpuolella: neljätuhatta viisisataa, ja portteja kolme: Joosefin portti yksi, Benjaminiin portti toinen ja Daanin portti kolmas. **33** Eteläpuolella on mitta neljätuhatta viisisataa, ja portteja kolme: Simeonin portti yksi, Isaskarin portti toinen ja Sebulonin portti kolmas. **34** Länsipuolella: neljätuhatta viisisataa, ja portteja kolme: Gaadin portti yksi, Asserin portti toinen ja Naftalin portti kolmas. **35** Ympärinsä: kahdeksantoista tuhatta. Ja kaupungin nimi on tästedes oleva: Herra on täällä."

Danielin

1 Joojakimin, Juudan kuninkaan, kolmantena hallitusvuotena tuli Nebukadnesssar, Baabelin kuningas, Jerusalemin edustalle ja piiritti sitä. **2** Ja Herra antoi hänen käsiinsä Joojakimin, Juudan kuninkaan, sekä osan Jumalan huoneen astioita, ja hän vei ne Sinearin maahan, jumalansa huoneeseen. Ja hän vei astiat jumalansa aarrekammioon. **3** Ja kuningas käski ylimmäisen hoviherransa Aspenaan tuoda israelilaisia poikia, jotka olivat kuninkaallista sukua tai ylimysperheistä, **4** nuorukaisia, joissa ei ollut mitään virheä ja jotka olivat kaunismuotoisia, jotka kykenivät käsittämään kaikkea viisautta, olivat terävä-älyisiä ja hyväoppisia ja jotka olisivat kelvollisia palvelemaan kuninkaana hovissa; heille hänen tuli opettaa kaldealaisen kirjoitusta ja kielitää. **5** Ja kuningas määräsi heille jokapäiväiseksi ravinnoksi ruokaa kuninkaan pöydästä ja viiniä, jota hän itse joi. Niin heitä oli kasvatettava kolme vuotta, ja niiden kuluttua heidän tuli astua kuninkaan palvelukseen. **6** Heidän joukossaan olivat juutalaiset pojat Daniel, Hananja, Miisael ja Asarja. **7** Ja hoviherrain päälikkö pani heille nimet: Danielille hän pani nimen Beltsassar, Hananjalle nimen Sadrak, Miisaelle nimen Meesak ja Asarjalle nimen Abednego. **8** Mutta Daniel päätti lujasti olla saastuttamatta itseään kuninkaan pöydän ruualla ja viinillä, jota tämä joi, ja anoi hoviherrain päälikköltä, ettei hänen tarvitseesi itseään saastuttaa. **9** Ja Jumala salli Danielin saada suoison ja armon hoviherrain päälikön edessä. **10** Mutta hoviherrain päälikkö sanoi Danielille: "Minä pelkään, että jos herrani, kuningas, joka on määrennyt teidän ruokanne ja juomanne, huomaa teidän kasvonne laihemmiksi kuin muiden ikäistenne nuorukaisten, niin te saatatte minun pääni vaaraan kuninkaan edessä". **11** Silloin Daniel sanoi katsastajalle, jonka hoviherrain päälikkö oli määrennyt pitämään silmällä Danielia, Hananjaa, Miisaelia ja Asarjaa: **12** "Koettele palvelijoitasi kymmenen päivää, ja annettakoon meille vihanresuokaa syödäksemme ja vettä juodaksemme. **13** Sitten tarkastettakoon sinun edessäsi, miltä me näytämme ja miltä näyttävät ne nuorukaiset, jotka syövät kuninkaan pöydän ruokaa; ja tee sitten palvelijoillesi sen mukaan, mitä silloin havaitset." **14** Ja hän kuuli heitä tässä asiassa ja koетeli heitä kymmenen päivää. **15** Mutta kymmenen päivän kuluttua havaittiin heidät muodoltaan kauniimmaksi ja ruumiiltaan lihavammiksi kuin yksikään niistä nuorukaisista, jotka söivät kuninkaan pöydän ruokaa. **16** Ja niin katsastaja jätti pois heille määrätyn ruuan ja heidän juotavansa viinin ja antoi heille vihanresuokaa. **17** Ja Jumala antoi näille neljälle nuorukaiselle taidon käsittää kaikki kirjoitukset ja kaiken viisauden; ja Daniel ymmärsi myös kaikkinaiset näyt-

ja unet. **18** Kun sitten ne päivät olivat kuluneet, joiden jälkeen kuningas oli käskenyt tuoda heidät esiin, niin hoviherrain päälikkö toi heidät Nebukadnesssarin eteen. **19** Kun nyt kuningas keskusteli heidän kanssaan, ei ollut heidän joukossansa yhtäkään Danielin, Hananja, Miisaelia ja Asarjan vertaista. Niin he tulivat kuninkaan palvelijoiksi. **20** Ja kaikissa viisautta ja ymmärrystä vaativissa asioissa, joita kuningas heiltä kyseli, hän havaitti heidät kymmentä vertaa etevämmiksi kuin kaikki tietäjät ja noidat, mitä koko hänen valtakunnassaan oli. **21** Ja Daniel oli siellä kuningas Kooreksen ensimmäiseen vuoteen asti.

2 Nebukadnessarin toisena hallitusvuotena näki Nebukadnesssar unia, ja hänen mielensä oli levoton eikä hän enää saanut unta. **2** Silloin kuningas käski kutsua tietäjät ja noidat, velhot ja kaldealaiset ilmoittamaan kuninkaalle hänen unensa; ja he tulivat astuvat kuninkaan eteen. **3** Ja kuningas sanoi heille: "Minä olen nähnyt unen, ja mieleni on levoton, kunnnes saan tietää sen unen. **4** Silloin kaldealaiset puhuivat kuninkaalle araminkielellä: "Eläköön kuningas iankaikkisesti! Sano uni palvelijoillesi, niin me ilmoitamme sen selityksen." **5** Kuningas vastasi ja sanoi kaldealaisille: "Tämä minun sanani on peruuttamaton: Ellette ilmoita minulle unta ja sen selitystä, niin teidät hakataan kappaleiksi ja teidän talonne tehdään soraläjiksi. **6** Mutta jos te ilmoitatte minulle unen ja sen selityksen, niin te saatte minulta lahjoja ja antimia ja suuren kunnian. Sentähden ilmoittakaan minulle uni ja sen selitys." **7** He vastasivat toistamiseen ja sanoivat: "Kuningas sanokoon unen palvelijoilleen, niin me ilmoitamme sen selityksen". **8** Kuningas vastasi ja sanoi: "Minä huomaan selvästi, että te vain koetatte voittaa aikaa, koska näetekin peruuttattomaksi tämän minun sanani, **9** että ette ilmoita minulle unta, on teillä edessä vain yksi tuomio. Sillä te olette sopineet keskenänne, ettu puhutte minun edessäni valheellista ja turmiollista puhetta toivoen, että aika muuttuu. Sentähden sanokaa minulle uni; silloin minä tiedän, että te osaatte ilmoittaa minulle selityksen siihen." **10** Kaldealaiset vastasivat kuninkaan edessä ja sanoivat: "Ei ole maan päälällä ihmistä, joka kykenisi selittämään sen, mitä kuningas sanoi. Eikä yksikään suuri ja voimallinen kuningas ole koskaan vaatinut tämänkaltaista asiaa kenttäkään tietäältä, noidalta tai kaldealaiselta. **11** Sillä asia, jota kuningas vaatii, on vaikea, eikä ole ketään, joka voisi sen kuninkaalle selittää, paitsi jumalat, joiden asuinsija ei ole ihmisten tykönä." **12** Tästä kuningas suuttui ja julmistui kovin ja käski tappaa kaikki Baabelin viisaat. **13** Kun tästä oli käsky annettu ja viisaat piti tapettaman, etsittiin Danielia ja hänen tovereitaan tapettaviksi. **14** Silloin Daniel antoi viisaan ja taitavan vastauksen Arjokille, kuninkaan henkivartioväen päälikölle, joka oli

lähtenyt tappamaan Baabelin viisaita. **15** Hän vastasi sen jalat osaksi rautaa, osaksi savea. **34** Sinun sitä ja sanoi Arjokille, kuninkaan päälikölle: "Miksi on katsellessasi irtautui kivilohkare-ei ihmiskäden voimasta-kuningas antanut niin ankaran käskyn?" Silloin Arjok ja iski kuvalapsasta jalkoihin, jotka olivat rautaa ja kertoi Danielille asian. **16** Niin Daniel meni palatsiin savea, ja murskasi ne. **35** Silloin musertuivat yhdellä ja pyysi kuningasta antamaan hänen aikaa, että hän haavaa rauta, savi, vaski, hopea ja kulta, ja niiden kävi sain ilmoittaa kuninkaalle selityksen. **17** Sitten Daniel kuin akanain kesäisillä puimatantereilla: tuuli vei ne, meni kotiinsa ja kertoi asian tovereillensa Hananjalalle, eikä niistä löydetty jälkeäkään. Mutta kivestä, joka oli Miisaellille ja Asarjalille **18** kehoittha heitä rukoilemaan kuvalapsaan murskannut, tuli suuri vuori, ja se täytti armoa taivaan Jumalalta tämän salatun asian tähden, koko maan. **36** Tämä oli se uni, ja nyt sanomme ettei Danielia ja hänen toveritansa tapettaisi muiden kuninkaalle sen selityksen. **37** Sinä, kuningas, olet Baabelin viisaitten kanssa. **19** Silloin salaisuus ilmoitettiin kuningasten kuningas, jolle taivaan Jumala on antanut Danielille yöllisessä näyssä. Niin Daniel kiitti taivaan vallan, voiman, väkevyyden ja kunnian **38** ja jonka käteen Jumalaa. **20** Daniel lausui ja sanoi: "Olkoon Jumalan hän on antanut ihmiset, missä ikinä heitä asuu, ja kedon nimi kiihtetty iankaikkisesta iankaikkiseen, sillä hänen eläimet ja taivaan linnut, asettaen sinut kaikkien niiden on viisaus ja voima. **21** Hän muuttaa ajat ja hetket, valtiaaksi: sinä olet se kultainen pää. **39** Mutta sinun hän syöksee kuninkaat vallasta ja korottaa kuninkaat jälkeesi nousee toinen valtakunta, joka on halvempi kuin valtaan, hän antaa viisaille viisauden ja taidollisille sinun; ja sitten kolmas valtakunta, joka on vaskea ja ymmärryksen. **22** Hän paljastaa syvät ja salatut asiat, joka hallitsee kaikkea maata. **40** Ja neljäs valtakunta hän tietää, mitä pimeydessä on, ja valkeus asuu hänen on tuleva, luja kuin rauta; niinkuin rauta musertaa työnänsä. **23** Sinua, minun isieni Jumala, minä kiiän ja särkee kaiken, niinkuin rauta murskaa, niin se on ja ylistän siitä, että olet antanut minulle viisauden musertava ja murskaava ne kaikki. **41** Ja että sinä ja voiman ja että nyt annoit minun tietää, mitä me näit jalkain ja varvasten olevan osittain savenvalajan sinulta rukoilimme. Sillä sinä annoit meidän tietää savea, osittain rautaa, se merkitsee, että se on oleva kuninkaan asian." **24** Sitten Daniel meni Arjokin tykö, hajanainen valtakunta; kuitenkin on siinä oleva raudan jolla oli kuninkaan määräys tappaa Baabelin viisaat. Iluutta, niinkuin sinä näit rautaa olevan saven seassa. Hän meni ja sanoi hänen näin: "Älä tapa Baabelin **42** Ja että jalkojen varpaat olivat osaksi rautaa, osaksi viisaat; vie minut kuninkaan eteen, niin minä ilmoitan savea, se merkitsee, että osa sitä valtakuntaa on kuninkaalle selityksen". **25** Silloin Arjok vei kiiruusti oleva luja, osa sitä on oleva hauras. **43** Että sinä näit Danielin kuninkaan eteen ja sanoi tälle näin: "Minä olen rautaa olevan saven seassa, se merkitsee, että vaikka löytänyt juutalaisten pakkosirtojen joukosta miehen, ne sekäantuvat toisiinsa ihmisiemenellä, ne eivät joka ilmoittaa kuninkaalle selityksen". **26** Kuningas yhdisty toinen toiseensa, niinkuin ei rautakaan sekauku vastasi ja sanoi Danielille, jonka nimenä oli Beltsassar: saveen. **44** Mutta niiden kuningasten päivinä on taivaan "Voitko sinä ilmoittaa minulle unen, jonka minä näin, ja Jumala pystytävä valtakunnan, joka on kulkitumaton sen selityksen?" **27** Daniel vastasi kuninkaalle ja sanoi: iankaikkisesti ja jonka valtaa ei toiselle kansalle anneta. "Salaisuutta, jonka kuningas tahtoo tietää, eivät viisaat, Se on musertava kaikki ne muut valtakunnat ja tekevä noidat, tietäjät eivätkä tähitienselittäjät voi ilmoittaa niistä lopun, mutta se itse on pysyvä iankaikkisesti, kuninkaalle. **28** Mutta on Jumala taivaassa; hän paljastaa **45** niinkuin sinä näit, että kivilohkare irtautui vuoresta-salaisuudet ja ilmoittaa kuningas Nebukadnessarille, ei ihmiskäden voimasta-ja murskasi raudan, vasken, mitä on tapahtuva aikojen lopussa. Tämä on sinun saven, hopean ja kullan. Suuri Jumala on ilmoittanut unesi, sinun pääsi näky, joka sinulla oli vuoteessasi. Kuninkaalle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva. Ja uni **29** Kun sinä, kuningas, olit vuoteessasi, nousi mieleesi on tosi ja sen selitys luotettava." **46** Silloin kuningas ajatus, mitä tämän jälkeen on tapahtuva; ja hän, joka Nebukadnessar lankesi kasvoillensa ja kumartui maahan paljastaa salaisuudet, ilmoitti sinulle, mitä tapahtuva Danielin edessä ja käski Uhrata hänen ruokauhria ja on. **30** Ja tämä salaisuus on paljastettu minulle, ei suitsutusta. **47** Kuningas vastasi Danielille ja sanoi: oman viisauteni voimasta, ikääneksi minulla olisi sitä "Totisesti on teidän Jumalanne jumalien Jumala ja enemmän kuin kenelläkään muulla ihmisenellä, vaan kuningasten herra ja se, joka paljastaa salaisuudet; sillä sentähden että selitys ilmoitettaisiin kuninkaalle ja sinä olet voinut paljastaa tämän salaisuuden". **48** Sitten sinä sisäst selville sydämesi ajatukset. **31** Sinä näit, kuningas korotti Danielin ja antoi hänen paljon suuria kuningas, katso, oli iso kuvalapsas. Se kuvalapsas oli lahjoja ja asetti hänet koko Baabelin maakunnan herraksi suuri, ja sen kirkkaus oli ylenpalttinen. Se seisoi sinun ja kaikkien Baabelin viisaitten ylimmäiseksi päämieheksi. edessäsi, ja se oli hirvittävä nähdä. **32** Kuvan pää oli **49** Ja Danielin anomuksesta kuningas antoi Sadrakin, parasta kultaa, sen rinta ja käsvirret hopeata, sen Meesakin ja Abednegon hoitoon Baabelin maakunnan vatsa ja lanteet vaskea. **33** Sen sääret olivat rautaa, hallinnon. Mutta Daniel jäi kuninkaan hoviin.

3 Kuningas Nebukadnessar teetti kultaisen niin hyvä! Mutta ellette kumarra, niin teidät heti paikalla kuvapatsaan, jonka korkeus oli kuusikymmentä heitetään tuliseen pääsiin; ja kuka on se jumala, kyynärää ja leveys kuusi kyynärää, ja pystytti sen joka pelastaa teidät minun kädestäni?" **16** Sadrak, Duuran lakeudelle Baabelin maakuntaan. **2** Ja kuningas Meesak ja Abednego vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: Nebukadnessar lähetti kokoamaan satrapit, maaherrat, "Nebukadnessar! Ei ole tarpeellista meidän vastata käskynhaltijat, neuvonantajat, aarteiden hoitajat, sinulle tähän sanaakaan. **17** Jos niin käy, voi meidän lainoppineet, tuomarit ja kaikki muut maakuntain Jumalamme kyllä pelastaa meidät tulisesta päästistä, virkamiehet, että he tulisivat sen kuvapatsaan vihkiäisiin, ja hän pelastaa myös sinun kädestäsi, kuningas. **18** jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt. **3** Ja vaikka ei pelastaisikaan, niin tiedä se, kuningas, Silloin kokoontuivat satrapit, maaherrat, käskynhaltijat, että me emme palvele sinun jumalasi emmekä neuvonantajat, aarteiden hoitajat, lainoppineet, kumartaen rukoile kultaista kuvapatsasta, jonka sinä tuomari ja kaikki muut maakuntain virkamiehet sen olet pystyttänyt." **19** Silloin Nebukadnessar tuli kiukkuu kuvapatsaan vihkiäisiin, jonka kuningas Nebukadnessar täyneen Sadrakia, Meesakia ja Abednegoa kohtaan ja oli pystyttänyt, ja he asettuivat sen kuvapatsaan hänen hahmonsa muuttui. Ja hän käski ja sanoi, että eteen, jonka Nebukadnessar oli pystyttänyt. **4** Ja pääsi oli kuumennettava seitsemän kertaa kuumemaksi kuuluttaja huusi voimalisesti: "Teille, kansat, sukukunnat kuin tavallisesti. **20** Ja hän käski sotajoukkonsa ja kielet, julistetaan: **5** heti kun te kuulette torvien, väkevimpien miesten sitoa Sadrakin, Meesakin ja huilujen, kitarain, harppujen, psaltiltarien, säkkipilliä Abedhegon ja heittää heidät tuliseen pääsiin. **21** Silloin ja kaikkinaisten muiden soittimien äänen, langetkaa nämä sidottiin vaippoineen, takkeineen, päähineineen maahan ja kumartaen rukoilkkaa kultaista kuvapatsasta, ja muine vaatteineen ja heitettiin tuliseen pääsiin. **22** jonka kuningas Nebukadnessar on pystyttänyt. **6** Mutta Koska nyt kuninkaana sana oli niin ankara ja pääsi joka ei lankea maahan ja kumarra, se heitetään sillä niin kovin kuumennettu, tappoi tulen liekki ne miehet, hetkellä tuliseen pääsiin." **7** Sentähden, heti kun kaikki jotka veivät ylös Sadrakin, Meesakin ja Abednegon. kansat kuulivat torvien, huilujen, kitarain, harppujen, **23** Mutta nämä kolme miestä, Sadrak, Meesak ja psaltiltarien, säkkipilliä ja kaikkinaisten muiden soittimien Abednego, suistuivat sidottuina tuliseen pääsiin. **24** äänen, lankesivat kaikki kansat, sukukunnat ja kielet Silloin kuningas Nebukadnessar hämmästyti ja nousi maahan ja kumartaen rukoilivat kultaista kuvapatsasta, kiiruusti ylös ja lausui hallitusmiehilleen sanoen: jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt. **8** "Emmekö heittäneet kolme miestä sidottuina tuleen?" Silloin astui heti kaldealaisia miehiä esin syttämään He vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: "Totisesti, juutalaisia. **9** He lausuivat ja sanoivat kuningas kuningas!" **25** Hän vastasi ja sanoi: "Katso, minä näen Nebukadnessarille: "Kuningas eläköön iankaikkisesti! **10** neljä miestä kävelevän vapaina tulessa, eivätkä he ole Sinä, kuningas, olet antanut käskyn, että jokainen, joka vahingoittuneet, ja neljäs on näöltänsä niinkuin jumalan kuulee torvien, huilujen, kitarain, harppujen, psaltiltarien, poika". **26** Silloin Nebukadnessar meni tulisen pääsin säkkipilliä ja kaikkinaisten muiden soittimien äänen, aukolle, lausui ja sanoi: "Sadrak, Meesak ja Abednego, langetkoon maahan ja kumartaen rukoilkoon kultaista te korkeimman Jumalan palvelijat, astukaa ulos ja tulkaa kuvapatsasta, **11** ja että joka ei lankea maahan ja tänne". Sadrak, Meesak ja Abednego astuivat silloin kumarra, se heitetään tuliseen pääsiin. **12** On juutalaisia ulos tulesta. **27** Satrapit, maaherrat, käskynhaltijat ja miehiä, joiden hoitoon sinä olet antanut Baabelin kuninkaan hallitusmiehet kokoontuivat ja näkivät, ettei maakunnan hallinnon, Sadrak, Meesak ja Abednego: tuli ollut voinut mitään näiden miesten ruumiille, etteivät nämä miehet eivät välitä sinun käskystäsi, kuningas; he heidän päänsä hiukset olleet kärventyneet eivätkä eivät palvele sinun jumalasi eivätkä kumartaen rukoile heidän vaatteensa viottuneet; eikä heissä tuntunut kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt." **13** tulen käryä. **28** Silloin Nebukadnessar lausui ja sanoi: Silloin Nebukadnessar vihan vimmassa käski tuoda "Kiitetyt olkoon Sadrakin, Meesakin ja Abednegon Sadrakin, Meesakin ja Abednegon. Kun nämä miehet Jumala, joka lähetti enkelinsä ja pelasti palvelijansa, oli tuottu kuninkaana eteen, **14** lausui Nebukadnessar ja jotka häneen turvasivat eivätkä totteleet kuninkaana sanoii heille: "Aivanko tahallanne te, Sadrak, Meesak ja käskyä, vaan antoivat ruumiinsa alittiksi, ennenminn Abednego, ettei taho palvella minun jumalaani ettekä kuin palvelivat kumartaen rukoilivat muuta jumalaaa kumartaen rukoilla kultaista kuvapatsasta, jonka minä kuin omaa Jumalaansa. **29** Ja minä annan käskyn, olen pystyttänyt? **15** Nyt, jos te siinä silmänräpäykssessä, että jokainen, olkoon hän mitä kansaa, kansakuntaa ja kun kuulette torvien, huilujen, kitarain, harppujen, kielätä tahansa, joka puhuu pilkaten Sadrakin, Meesakin psaltiltarien, säkkipilliä ja kaikkinaisten muiden soittimien ja Abednegon Jumalasta, hakattakoon kappaleiksi, ja äänen, olette valmiit lankeamaan maahan ja kumartaen hänen talonsa tehtäköön soräläjäksi; sillä ei ole muuta rukoilemaan kuvapatsasta, jonka minä olen teettänyt, jumalaa, joka niin voi pelastaa kuin tämä." **30** Sitten

kuningas asetti Sadrakin, Meesakin ja Abednegon suureen valtaan Baabelin maakunnassa.

4 "Kuningas Nebukadnessar kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille, jotka asuvat kaiken maan päällä: suuri olkoon teidän rauhanne! 2 Minä olen nähty hyväksi ilmoittaa ne tunnusteot ja ihmeet, jotka korkein Jumala on minulle tehnyt. 3 Kuinka suuret ovat hänen tunnustekonsa ja kuinka voimalliset hänen ihmeensä! Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta ja hänen valtansa pysyy suvusta sukuun."

4 "Minä Nebukadnessar elin rauhassa huoneessani ja onnellisena palatsissani. 5 Minä näin unen, ja se peljästytti minut; ja unikuvat, joita minulla oli vuoteessani, minun pääni näyt, kauhistuttivat minut. 6 Niin minä annoin käskyn tuoda eteeni kaikki Baabelin viisaat, että he ilmoittaisivat minulle unen selityksen. 7 Silloin tulivat tietäjät, noidat, kaldealaiset ja tähtien selittäjät, ja minä kerroin heille unen, mutta he eivät voineet ilmoittaa minulle sen selitystä. 8 Mutta viimein tuli minun eteeni Daniel, jonka nimi on minun jumalani nimen mukaan Beltsassar ja jossa on pyhien jumalien henki; ja minä kerroin hänelle unen: 9 'Beltsassar, sinä tietäjäin päämies, jossa minä tiedän olevan pyhien jumalien hengen ja jolle mikään salaisuus ei ole liian vaikea! Sano, mitä olivat ne näyt, jotka minä unessani näin, ja mikä on sen selitys. 10 Nämä olivat minun pääni näyt, jotka minulla oli vuoteessani. Minä näin: Katso, oli puu keskellä maata, ja sen korkeus oli suuri. 11 Puu kasvoi ja vahvistui, niin että sen latva ulottui taivaaseen ja se näkyi kaiken maan ääriin. 12 Sen lehvät olivat kauniit ja sen hedelmät suuret, ja siinä oli ravintoa kaikille. Sen alla etsivät varjoa kedon eläimet, ja sen oksilla asuivat taivaan linnut, ja kaikki liha sai siitä ravintonsa. 13 Minä näin pääni näyssä, joita minulla oli vuoteessani: katso, pyhä enkeli astui alas taivaasta. 14 Hän huusi voimallisesti ja sanoi näin: hakatkaa puu poikki ja karsikaa sen oksat, riipikää sen lehvät ja hajottakaan sen hedelmät. Paetkoot eläimet sen alta ja linnut sen oksilta. 15 Mutta sen kanto juurineen jättääkää maahan, rauta-ja vaskikahleissa kedon ruohikkoon. Taivaan kasteesta hän kastukoon, ja niinkuin eläinten olkoon hänen osansa maan ruoho. 16 Hänen sydämensä muutetaan, niin ettei se ole ihmisen sydän, ja hänenne annetaan eläimen sydän. Ja niin kulkoon hänelä seitsemän aikaa. 17 Tämä on säädetty enkelien päätöksellä, ja niin ovat tästä asiasta pyhät sanoneet, että elävä tietäisivät Korkeimman hallitsevan ihmisten valtakuntaa ja antavan sen, kenelle hän tahtoo, ja asettavan sen päämieheksi ihmistä halvimman." 18 Tämän unen näin minä, kuningas Nebukadnessar. Ja sinä, Beltsassar, sano sen selitys, koska ei yksikään minun valtakuntani viisaista voi minulle ilmoittaa sen selitystä. Mutta sinä sen voit, sillä sinussa on pyhien jumalien henki." 19 Silloin Daniel,

jonka nimenä oli Beltsassar, hämmästyti hetkeksi, ja hänen ajatuksensa peljästyttivät häntä. Kuningas lausui ja sanoi: "Beltsassar, älköön uni ja sen selitys sinua peljästyttäkö". Beltsassar vastasi ja sanoi: "Herrani, koskekoony unsi sinun vihollisiasi ja sen selitys sinun vastustajasi. 20 Puu, jonka sinä näit ja joka kasvoi ja vahvistui, niin että sen latva ulottui taivaaseen ja se näkyi kaikkeen maahan, 21 jonka lehvät olivat kauniit ja hedelmät suuret ja jossa oli ravintoa kaikille, jonka alla kedon eläimet asuivat ja jonka oksilla taivaan linnut oleskelivat, 22 -se puu olet sinä, kuningas, joka olet kasvanut ja vahvistunut; sinun suuruutesi on kasvanut ja ulottuu taivaaseen ja sinun valtasi maan ääriin. 23 Ja että kuningas näki pyhän enkelin astuvan alas taivaasta ja sanovan: 'Hakatkaa puu poikki ja turmelkaa se, mutta jättääkää sen kanto juurineen maahan, rauta-ja vaskikahleissa kedon ruohikkoon; taivaan kasteesta hän kastukoon, ja niinkuin kedon eläinten olkoon hänen osansa, kunnes hänelä on kulunut seitsemän aikaa', 24 sen selitys, oi kuningas, ja Ylimmäisen päättös, joka on kohdannut minun herraani, kuningasta, on tämä: 25 Sinut ajetaan pois ihmisten seasta, ja kedon eläinten parissa on sinun asuinpaikkasi oleva; sinä joudut syömään ruohoja niinkuin raavaat, ja sinä olet kastuva taivaan kasteesta; ja niin on sinulta kuluva seitsemän aikaa, kunnes tulet tuntemaan, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntia ja antaa sen, kenelle hän tahtoo. 26 Mutta että käskettiin jättää maahan puun kanto juurineen, se tietää, että sinun valtakuntasi pysyetään sinulla, ja sinä saat sen, niin pian kuin tulet tuntemaan, että valta on taivaan. 27 Sentähden, kuningas, kelvatkoon sinulle minun neuvonni: kirvoita synnit itsestäsi almuilla ja pahat tekosi vaivaisia armahtamalla; ehkäpä silloin onnesi kestääsi." 28 Tämä kaikki kohtasi kuningas Nebukadnessaria. 29 Kaksitoista kuukautta tämän jälkeen, kun kuningas oli kävelemässä kuninkaallisen palatsinsa katolla Baabelissa, 30 hän puhkesi puhumaan sanoen: "Eikö tämä ole se suuri Baabel, jonka minä väkevällä voimallani olen rakentanut kuninkaalliseksi linnaksi, valtasuuruteeni kunniaksi!" 31 Vielä oli sana kuninkaan suussa, kun taivaasta tuli ääni: "Sinulle, kuningas Nebukadnessar, julistetaan: Sinun valtakuntasi on otettu sinulta pois. 32 Sinut ajetaan pois ihmisten seasta, ja kedon eläinten parissa on sinun asuinpaikkasi oleva; sinä joudut syömään ruohoja niinkuin raavaat, ja niin on sinulta kuluva seitsemän aikaa, kunnes tulet tuntemaan, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntia ja antaa sen, kenelle hän tahtoo." 33 Sillä hetkellä se sana toteutui Nebukadnessarissa: hänet ajettiin pois ihmisten seasta, ja hän söi ruohoja niinkuin raavaat, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hänen hiuksensa kasvoivat pitkiksi kuin kotkan sulat ja hänen kyntensä kuin lintujen kynnet. 34 "Mutta

sen ajan kuluttua minä, Nebukadnessar, nostin silmäni hänet asetti isäsi, kuningas Nebukadnessar, tietäjän, taivasta kohti, ja minun järkeni palasi. Ja minä kiitin noitien, kaldealaisen ja tähtienselittäjän päämieheksi-Korkeinta, minä ylistin ja kunnioitin häntä, joka elää sinun isäsi, kuningas- 12 sentähden, että erinomainen iankaikkisesti, jonka hallitus on iankaikkinen hallitus ja henki ja tieto ynnä myös taito selittää unia, arvata jonka valtakunta pysyy suvusta sukuun. 35 Kaikki maan arvoituksia ja ratkaisia ongelmia havaittiin juuri hänessä, asukkaat ovat tyhjänervoiset; ja hän tekee, niinkuin hän Danielissa, jolle kuningas oli antanut nimen Beltsassar. tahtoo, taivaan joukoille ja maan asukkaille, eikä ole sitä, Kutsuttakoon nyt Daniel, niin hän ilmoittaa selityksen." joka pidättää hänen kätensä ja sanoo hänelle: 'Mitäs teet?' 36 Siihen aikaan palasi minun järkeni, ja palasi lausui ja sanoi Danielille: "Oletko sinä Daniel, joka on minun valtasuuruteeni ja loistoni, minun valtakuntani niitä juutalaisia pakkosirtolaisia, mitkä minun isäni, kunniaaksi. Ja minun hallitusmieheni ja ylimykseni etsivät kuningas, on tuonut Juudasta? 14 Minä olen kuullut minut, ja minut pantiin jälleen hallitsemaan valtakuntaani, sinusta, että sinussa on jumalien henki ja että sinussa ja minun valtani lisääntyi ylenpalttisesti. 37 Nyt minä, on havaittu valistus, taito ja erinomainen viisaus. 15 Nebukadnessar, kiittän, ylistän ja kunnioitan taivaan kuningasta; sillä kaikki hänen työnsä ovat totiset ja hänen tiensä oikeat. Ja hän voi näyryttää ne, jotka heivät voineet sen selitystä ilmoittaa. 16 Mutta sinun ylpeydessä vaeltavat."

5 Kuningas Belsassar laittoi suuret pidot tuhannelle ylimyksellensä, ja hän joi viiniä näiden tuhannen edessä. 2 Kun viini oli makeimmillaan, käski Belsassar tuoda ne kulta-ja hopea-astiat, jotka hänen isänsä Nebukadnessar oli ottanut Jerusalemin temppelistä, että kuningas ja hänen ylimyksensä, hänen puolisonsa ja sivuvaimonsa joisivat niistä. 3 Silloin tuotiin ne kulta-astiat, jotka oli otettu temppelistä, Jumalan huoneesta, Jerusalemissa, ja niistä joivat kuningas ja hänen ylimyksensä, hänen puolisonsa ja sivuvaimonsa. 4 He joivat viiniä ja ylistivät kultaisia ja hopeisia, vaskisia, rautaisia, puisia ja kivistä jumalia. 5 Sillä hetkellä ilmestiyivät ihmiskäden sormet ja kirjoittivat kuninkaan palatsin kalkitulle seinälle, vastapäätä lampunjalkaa, ja kuningas näki käden, joka kirjoitti. 6 Silloin kuninkaan kasvot kalpenivat, ja hänen ajatuksensa peljästyivät hänet; hänen lanteittensa nivelet herposivat, ja hänen polvensa tutisivat. 7 Kuningas huusi kovalla äänellä ja käski tuoda noidat, kaldealaiset ja tähtienselittäjät. Kuningas lausui ja sanoi Baabelin tietäjille: "Kuka ikinä voi lukea tämän kirjoituksen ja ilmoittaa minulle sen selityksen, hänet puetaan purppuraan, ja hänen kaulansa pannaan kultakäädyt, ja hän on oleva yksi valtakunnan kolmesta valtamiehestä". 8 Silloin tulivat kaikki kuninkaalle viisaat, mutta he eivät voineet lukea kirjoitusta eivätkä ilmoittaa kuninkaalle sen selitystä. 9 Kuningas Belsassar peljästyi silloin suuresti, ja hänen kasvonsa kalpenivat, ja hänen ylimyksensä tyyrmiivät. 10 Kuninkaan äiti tuli kuninkaan ja hänen ylimystensä puheen tähdyn pitohuoneeseen. Kuninkaan äiti lausui ja sanoi: "Eläköön kuningas iankaikkisesti! Älkööt sinun ajatuksesi peljättääkö sinua, älköötäkä kasvosi kalvetko. 11 Sinun valtakunnassasi on mies, jossa on pyhien jumalien henki ja jolla sinun isäsi päivinä havaittiin olevan valistus ja ymmärrys ynnä viisaus, samankaltainen kuin jumalien;

hänet asetti isäsi, kuningas Nebukadnessar, tietäjän, taivasta kohti, ja minun järkeni palasi. Ja minä kiitin noitien, kaldealaisen ja tähtienselittäjän päämieheksi-Korkeinta, minä ylistin ja kunnioitin häntä, joka elää sinun isäsi, kuningas- 12 sentähden, että erinomainen iankaikkisesti, jonka hallitus on iankaikkinen hallitus ja henki ja tieto ynnä myös taito selittää unia, arvata jonka valtakunta pysyy suvusta sukuun. 35 Kaikki maan arvoituksia ja ratkaisia ongelmia havaittiin juuri hänessä, asukkaat ovat tyhjänervoiset; ja hän tekee, niinkuin hän Danielissa, jolle kuningas oli antanut nimen Beltsassar. Kutsuttakoon nyt Daniel, niin hän ilmoittaa selityksen." 13 Silloin Daniel tuotiin kuninkaalle eteen. Kuningas lausui ja sanoi Danielille: "Oletko sinä Daniel, joka on minun valtasuuruteeni ja loistoni, minun valtakuntani niitä juutalaisia pakkosirtolaisia, mitkä minun isäni, kunniaaksi. Ja minun hallitusmieheni ja ylimykseni etsivät kuningas, on tuonut Juudasta? 14 Minä olen kuullut minut, ja minut pantiin jälleen hallitsemaan valtakuntaani, sinusta, että sinussa on jumalien henki ja että sinussa ja minun valtani lisääntyi ylenpalttisesti. 37 Nyt minä, on havaittu valistus, taito ja erinomainen viisaus. 15 Nebukadnessar, kiittän, ylistän ja kunnioitan taivaan kuningasta; sillä kaikki hänen työnsä ovat totiset ja hänen tiensä oikeat. Ja hän voi näyryttää ne, jotka heivät voineet sen selitystä ilmoittaa. 16 Mutta sinun ylpeydessä vaeltavat."

Ja nyt tuotiin minun eteeni viisaat ja noidat lukemaan tätä kirjoitusta ja ilmoittamaan minulle sen selitys, mutta he eivät voineet sen selitystä ilmoittaa. 16 Mutta sinun minä olen kuullut voivan antaa selityksiä ja ratkaisua ongelmia. Nyt siis, jos voit lukea kirjoitukseen ja ilmoittaa minulle sen selityksen, niin sinut puetaan purppuraan, ja kultakäädyt pannaan sinun kaulaasi, ja sinä olet oleva yksi valtakunnan kolmesta valtamiehestä." 17 Silloin Daniel vastasi ja sanoi kuninkaalle: "Lahjasit pidä itse, ja antimesi anna toiselle. Mutta kirjoitukseen minä luen kuninkaalle ja ilmoitan hänelle sen selityksen. 18 Sinä kuningas! Korkein Jumala antoi sinun isällesi Nebukadnessarille kuninkuuden, voiman, kunnian ja valtasuuruuden. 19 Ja sen voiman tähden, jonka hän oli hänen antanut, vapisivat kaikki kansat, kansakunnat ja kielet ja pelkäsvät hänen edessään. Hän tappoi, kenen hän tahtoi, hän jätti henkiin, kenen hän tahtoi, hän ylensi, kenen hän tahtoi, hän alensi, kenen hän tahtoi. 20 Mutta kun hänen sydämensä paisui ja hänen henkensä kävi korskeaksi ja ylpeäksi, syöstiin hänet kuninkaalliselta valtaistuimelta, ja hänen kunniansa otettiin häneltä pois. 21 Hänet ajettiin pois ihmisten seasta, ja hänen sydämensä tuli eläinten sydämen kaltaiseksi; hänen asutonsa oli villiaisen parissa, ja hän joutui syömään ruohoja niinkuin raavaat; hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hän tuli tuntemaan, että korkein Jumala hallitsee ihmisten valtakuntaa ja asettaa sen päämieheksi, kenen hän tahtoo. 22 Mutta sinä, hänen poikansa Belsassar, et ole näyryttänyt sydäntäsi, vaikka tämän kaiken tiesit; 23 vaan sinä olet korottanut itsesi taivaan Herraa vastaan: hänen huoneensa astiat on tuottu sinun eteesi, ja sinä ja sinun ylimyksesi, sinun puolisosi ja sivuvaimosi olette juoneet niistä viiniä, ja sinä olet ylistänyt hopeisia ja kultaisia, vaskisia, rautaisia, puisia ja kivistä jumalia, jotka eivät näe, eivät kuule eivätkä mitään tiedä. Mutta sitä Jumalaa, jonka kädessä on sinun henkesi ja kaikki sinun tiesi, sinä et ole kunnioittanut. 24 Sentähden on tämä käsä lähetetty hänen tykönsä ja tämä kirjoitus kirjoitettu. 25 Ja tämä on kirjoitus, joka on tuonne kirjoitettu: 'Mene, mene, tekeli,

ufarsin'. **26** Ja tämä on sen selitys: mene merkitsee: lain mukaan". **13** Silloin he vastasivat ja sanoivat Jumala on laskenut sinun valtakuntasi luvun ja on kuninkaalle: "Daniel, joka on juutalaisia pakkosirtolaisia, tehnyt siijä lopun. **27** Tekel: sinut on vaa'alla punnittu ja ei välitä sinusta, kuningas, eikä kiellostta, jonka olet köykhaiseksi havaittu. **28** Peres: sinun valtakuntasi on kirjoittanut, vaan kolmena hetkenä päivässä hän toimittaa pirstottu ja annettu meedialaisille ja persialaisille." **29** rukoouksensa". **14** Mutta kun kuningas sen kuuli, tuli Silloin Belsassar antoi käskyn, että Daniel oli puettava hän sangen murheelliseksi, ja hän mietti, miten voisi purppuraan ja kultakäädyt pantava hänen kaulansa ja julistettava, että hän oli oleva yksi valtakunnan kolmesta valtamiehestä. **30** Samana yönä tapettiin Belsassar, kaldealaisien kuningas, **31** ja Daarejaves, meedialainen, sai haltuunsa valtakunnan ollessaan noin kuudenkymmenen kahden vuoden ikäinen.

6 Daarejaves näki hyväksi asettaa valtakuntaansa

sata kaksikymmentä satraappia, että heitää olisi kaikkialla valtakunnassa. **2** Ja heitä ylempänä oli kolme valtaherra, joista Daniel oli yksi. Heille tuli satraappien tehdä tili, ettei kuningas käräisi vahinkoa. **3** Mutta Daniel oli etevämpä muuta valtaheroja sekä satraappeja, sillä hänessä oli erinomainen henki; ja kuningas aikoi asettaa hänestä koko valtakunnan päämieheksi. **4** Silloin toiset valtaherrat sekä satraapit etsivät Danielia vastaan syttä valtakunnan hallinnossa. Mutta he eivät voineet löytää mitään syttä eikä rikkomusta, sillä hän oli uskollinen, eikä hänestä laiminlyöntiä eikä rikkomusta löydetty.

5 Silloin nämä miehet sanoivat: "Me emme löydä tuossa Danielissa mitään syttä-ellemme löydä sitä hänestä jumalanpalveluksessaan". **6** Senjälkeen nämä valtaherrat ja satraapit riensivät kiuruusti kuninkaan tykö ja sanoivat hänelle näin: "Kuningas Daarejaves eläköön iankaikkisesti! **7** Kaikki kuninkaalliset valtaherrat, maaherrat, satraapit, hallitusmiehet ja käskynhaltijat ovat keskenänsä neuvotelleet, että olisi annettava kuninkaallinen julistus ja vahvistettava kielto, että kuka ikinä kolmenkymmenen päivän kuluessa rukoilee jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta, kuningas, se heittettäköön jalopeurain luolaan. **8**

Nyt, kuningas! Säädää kielto ja kirjoita kirjoitus, jota meedialaisten ja persialaisten peruuuttamattoman lain mukaan ei voida muuttaa." **9** Niin kuningas Daarejaves kirjoitti kirjoituksen ja kiellon. **10** Niin pian kuin Daniel oli saanut tietää, että kirjoitus oli kirjoitettu, meni hän taloonsa, jonka yläsalin ikkunat olivat avatut Jerusalemiin päin. Ja hän lankesi kolmena hetkenä päivässä polvillensa, rukoili ja kiitti Jumalaansa, aivan niinkuin hän ennenkin oli tehnyt. **11** Silloin nuo miehet riensivät kiuruusti sinne ja tapasivat Danielin rukoilemasta ja avuksi huutamasta Jumalaansa. **12** Sitten he astuivat kuninkaan eteen ja muistuttivat kuninkaan kiellostta: "Etkö ole kirjoittanut kieltoa, että kuka ikinä kolmenkymmenen päivän kuluessa rukoilee jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta, kuningas, se heittettäköön jalopeurain luolaan?" Kuningas vastasi ja sanoi: "Kielto on luja, meedialaisten ja persialaisten peruuuttamattoman

pelastaa Danielin; auringon laskuun asti hän vaivasi itseään vapauttaaksensa hänet. **15** Silloin ne miehet riensivät kiuruusti kuninkaan tykö ja sanoivat kuninkaalle: "Tiedä, kuningas, meedialaisten ja persialaisten laki on, ettei mitään kuninkaan vahvistamaa kieltoa tai julistusta peruuteta". **16** Silloin kuningas käski tuoda Danielin ja heittää hänet jalopeurain luolaan. Ja kuningas puhui Danielille ja sanoi: "Sinun Jumalasi, jota sinä lakkaaamatta palvelet, pelastakoon sinut". Sitten tuotiin kivi ja pantiin luolan suulle, **17** ja kuningas sinetöi sen omallaan ja ylimystensä sineteillä, ettei Danielin asiassa muutosta tapahtuisi. **18** Sitten kuningas meni palatsiinsa ja vietti yönä paastoten eikä sallinut tuoda eteensä naisia, ja hänen unensa pakeni häneltä. **19** Aamun sarastaessa kuningas sitten nousi ja meni kiuruusti jalopeurain luolalle. **20** Ja lähestyessään luolaa hän huusi Danielille murheellisella äänellä, ja kuningas lausui ja sanoi Danielille: "Daniel, sinä elävän Jumalan palvelija, onko sinun Jumalasi, jota lakkaaamatta palvelet, voинut pelastaa sinut jalopeuroilta?"

21 Silloin Daniel vastasi kuninkaalle: "Kuningas eläköön iankaikkisesti! **22** Minun Jumalani on lähettänyt enkelinsä ja sulkenut jalopeurain kidat, niin etteivät ne ole minua vahingoittaneet, sillä minut on havaittu nuhteettomaksi hänen edessänsä, enkä minä ole sinuakaan vastaan, kuningas, rikosta tehyt." **23** Silloin kuningas ihastui suuresti ja käski ottaa Danielin ylös luolasta. Ja kun Daniel oli otettu ylös luolasta, ei hänessä havaittu mitään vammaa; sillä hän oli turvannut Jumalaansa. **24** Ja kuningas käski tuoda ne miehet, jotka olivat syttäneet Danielia, ja heittää heidät lapsineen ja vaimoineen jalopeurain luolaan; eivätkä he ehtineet luolan pohjaan, ennenkuin jalopeurat hyökkäsivät heidän kimppuunsa ja murskasivat kaikki heidän luunsa. **25** Sitten kuningas Daarejaves kirjoitti kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille, mitä koko maan päällä asuu: "Suuri olkoonteidän rauhanne! **26** Minä olen antanut käskyn, että minun valtakuntani koko valtapiirissä vavistakoon ja peljättäköön Danielin Jumalaan. Sillä hän on elävä Jumala ja pysyy iankaikkisesti. Hänen valtakuntansa ei häviä, eikä hänen herrautensa lopu. **27** Hän pelastaa ja vapahtaa, hän tekee tunnustekoja ja ihmeitä taivaassa ja maan päällä, hän, joka pelasti Danielin jalopeurain kynsistä." **28** Ja tämä Daniel oli korkeassa arvossa ja kunnissa Daarejaveksen valtakunnassa sekä persialaisen Kooreksen valtakunnassa.

7 Belsassarin, Baabelin kuninkaan, ensimmäisenä iankaikkiseen." **19** Senjälkeen minä hallitusvuotena Daniel näki unen, päänsä näyn, tahooin saada varmuuden neljännestä pedosta, joka vuoteessansa. Sitten hän kirjoitti tämän unen. **2** oli erilainen kuin kaikki muut ja ylen hirmuinen; jolla oli Kertomuksen alku on tämä: Daniel lausui ja sanoi: rautaiset hampaat ja vaskiset kynnet, joka söi ja murskasi Minä näin yöllä näyssäni, ja katso, taivaan neljä tuulta ja tallasi tähteet jalkoihinsa; **20** sekä pedon pään kuohutti suurta merta. **3** Ja merestä nousi neljä suurta kymmenestä sarvesta ynnä siitä sarvesta, joka puhkesi petoa, kuten erilainen kuin toinen. **4** Ensimmäinen oli ja jonka edestä kolme putosi; jolla sarvella oli silmät kuin leijona, mutta sillä oli kotkan siivet. Minun sitä ja herjauskia puhuva suu ja joka näytti suuremmalta katsellessani reväistiin siltä siivet, ja se nostettiin maasta kuin ne muut; **21** se sarvi, jonka minä näin sotivan pystyn ja asetettuini kahdelle jalalle niinkuin ihmisen, ja pyhiä vastaan ja voittavan heidät, **22** siihen asti kunnes sille annettiin ihmisen sydän. **5** Ja katso, oli toinen peto, Vanhaikäinen tuli ja oikeus annettiin Korkeimman pyhille joka oli karhun näköinen. Se nostettiin toiselle kyljellensä, ja aika joutui ja pyhäät saivat omaksensa valtakunnan. ja sillä oli suussa kolme kylkiluuta, hammasten väliissä; **23** Hän vastasi näin: "Neljäs peto on neljäs valtakunta, ja sille sanottiin näin: "Nouse ja syö paljon lihaa". **6** joka syntyy maan päälle, erilainen kuin kaikki muut Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli taas toinen peto, valtakunnat. Se syö kaiken maan ja tallaa ja murskaa pantterien kaltainen, ja sen selässä oli neljä linnunsiipää. sen. **24** Ja ne kymmenen sarvea ovat kymmenen Sillä pedolla oli neljä päättä, ja sille annettiin valta. **7** Sen kuningasta, jotka nousevat siitä valtakunnasta. Ja heidän jälkeen minä näin yöllisessä näyssäni, ja katso, oli neljäs jälkeensä nousee eräs muu, ja hän on erilainen kuin peto, kauhea, hirmuinen ja ylen väkevä; sillä oli suuret edelliset, ja hän kukistaa kolme kuningasta. **25** Hän rautaiset hampaat, ja se söi ja murskasi ja tallasi tähteet puhuu sanoja Korkeinta vastaan ja hävittää Korkeimman jalkoihinsa. Se oli erilainen kuin kaikki edelliset pedot, ja pyhiä. Hän pyrkii muuttamaan ajat ja lain, ja ne annetaan sillä oli kymmenen sarvea. **8** Minä tarkkasim sarvea, hänen käteensä ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja puoleksi ja katso, eräs muu pieni sarvi puhkesi niiden välistä, ajaksi. **26** Sitten oikeus istuu tuomiolle, ja hänen valtansa ja kolme edellisistä sarvista reväistiin pois sen edestä. otetaan pois ja hävitettään ja tuhotaan loppuun asti. Ja katso, sillä sarvella oli silmät kuin ihmisen silmät, **27** Ja valtakunta ja valta ja valtakuntien voima kaiken ja suu, joka herjaten puhui. **9** Minun sitä katsellessani taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle. valtaistuimet asetettiin, ja Vanhaikäinen istuutui. Hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi ja hänen päänsä hiukset kuin puhdas villa. Hänen valtaistuimensa oli **28** Tähän loppuu kertomus. Minua, Danielia, peljättivät tulen liekkejä, ja sen pyörät olivat palavaa tulta. **10** Tulivirta vuoti, se kävi ulos hänestä; tuhannen tuhatta palveli häntä, ja kymmenen tuhatta kertaa kymmenen tuhatta seisoit hänen edessänsä. Oikeus istui tuomiolle, ja kirjat avattiin. **11** Minä katselin, ja silloin, niiden herjaavien sanojen tähden, joita sarvi puhui, minun katsellessani peto tapettiin, ja sen ruumis hävitettiin ja heitettiin tuleen palamaan. **12** Ja muitakin pedoilta otettiin valta pois; niiden elämän pituus oli määrätty aikaa ja hetkeä myötä. **13** Minä näin yöllisessä näyssä, ja katso, taivaan pilvissä tuli Ihmisen Pojan kaltainen; ja hän saapui Vanhaikäisen tykö, ja hänet saatettiin tämän eteen. **14** Ja hänen valtakuntansa on iankaikkinen valta, joka ei lakkaa, ja hänen valtakuntansa on valtakunta, joka ei häviä. **15** Minä, Daniel, tunsin henkeni tulevan murheelliseksi ruumiissani, ja minun näkemäni näyt peljättivät minua. **16** Minä lähestyin yhtä siellä seisovista ja pyysin häneltä varmaa tietoa kaikista näistä asioista. Niin hän vastasi minulle ja ilmoitti minulle niiden selityksen: **17** "Nuo suuret pedot, joita on neljä, ovat neljä kuningasta, jotka nousevat maasta. **18** Mutta Korkeimman pyhäät saavat valtakunnan ja omistavat valtakunnan iankaikkisesti-

Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta, ja kaikki vallat palvelevat häntä ja ovat hänen alamaiset." **29** Tähän loppuu kertomus. Minua, Danielia, peljättivät minun ajatukseni suuresti, ja minun kasvoni kalpenivat, ja minä kätkin asian sydämeeni.

8 Kuningas Belsassarin kolmantena hallitusvuotena näin minä, Daniel, näyn, senjälkeen kuin minulla jo ennen oli ollut näky. **2** Kun minä näyssä katselin, havaitsin minä olevani Suusanin linnassa, Eelamin maakunnassa; ja kun minä näyssä katselin, olin minä Uulajoen rannalla. **3** Minä nostin silmäni ja katsoin. Ja katso, oinas seisoit pään jokea, ja sillä oli kakki sarvea; ja sarvet olivat korkeat, ja toinen oli toista korkeampi; ja korkeampi puhkesi esiin myöhemmin. **4** Minä näin oinaan puskevan länteen, pohjoiseen ja etelään pään, eikä yksikään eläin kestännyt sen edessä, eikä kukaan voinut pelastaa sen vallasta. Se teki, mitä tahtoi; ja se tuli suureksi. **5** Sitten minä tarkkasim, ja katso: tuli kauris päivän laskun puolelta, kulki koko maan ylitse eikä maata koskettanut; ja kaurilla oli keskellä otsaa uhkea sarvi. **6** Ja se tuli aivan sen kaksisarvisen oinaan luokse, jonka minä olin nähty seisovan pään jokea, ja karkasi sen kimppuun vihansa väessä. **7** Ja minä näin sen kävän kiinni oinaaseen ja kiukuisaan puskevan oinasta ja murskaavan sen molemmat sarvet. Eikä oinaalla ollut voimaa kestää sen edessä, vaan kauris heitti sen maahan ja tallasi sitä; eikä ollut ketään, joka

olisi voinut pelastaa oinaan sen vallasta. 8 Ja kauris tuli ja minä olin hämmästyksissäni näyn tähden enkä sitä ylen suureksi; mutta kun se oli väkevimmillään, särkyi ymmärtänyt.

suuri sarvi, ja sen sijalle kasvoi neljä uhkeata sarvea, taivaan neljää tuulta kohti. 9 Ja yhdestä niistä puhkesi esin sarvi, alussa vähäpätöinen. Se kasvoi suuresti etelään pään ja itään pään ja Ihanaan maahan pään. 10 Ja se kasvoi taivaan sotajoukkoon asti ja pudotti maahan osan siitä sotajoukosta ja tähdistä ja tallasi niitä. 11 Hän ylpeili sotajoukon ruhtinastakin vastaan, ja tältä otettiin pois jokapäiväinen uhri, ja hänen pyhäkkönsä paikka kukistettiin. 12 Myös sotajoukko jokapäiväisen uhrin lisäksi annettiin rikollisesti alittiaksi tuholle. Se sarvi heitti totuuden maahan, ja mitä se teki, siinä se menestyi. 13 Sitten minä kuulin yhden pyhän puhuvan, ja toinen pyhä sanoi sille, joka puhui: "Kuinka pitkää aikaa tarkoittaa näky jokapäiväisestä uhrista ja kauhistavasta rikoksesta: pyhäkön ja sotajoukon alittiaksi antamisesta tallattavaksi?" 14 Ja hän sanoi minulle: "Kahtatuhatta kolmeasataa iltaa ja aamua; sitten pyhäkkö asetetaan jälleen oikeuteensa". 15 Kun minä, Daniel, olin nähnyt tämän näyn ja koitin sitä ymmärtää, niin katso, minun edessäni seisoi miehen muotoinen olento. 16 Ja minä kuulin ihmisen äänen Uulain keskeltä, ja se huusi ja sanoi: "Gabriel, selitä tälle se näky!" 17 Silloin hän tuli aivan lähelle sitä paikkaa, jossa minä seisoin; ja hänen tullessansa minut valtasi pelko, ja minä lankesin kasvoillemi. Ja hän sanoi minulle: "Tarkkaa, ihmislapsi, sillä näky tarkoittaa lopun aikaa". 18 Ja kun hän puhui minulle, olin minä horroksissa, kasvot maata vasten; mutta hän tarttui minuun ja nosti minut seisomaan. 19 Sitten hän sanoi: "Katso, minä ilmoitan sinulle, mitä on tapahtuva viimeisenä vihan aikana; sillä lopun aikaa tämä tarkoittaa. 20 Kaksisarvinen oinas, jonka sinä näit, on: Meedian ja Persian kuninkaat. 21 Ja kauris on Jaavanin kuningas, ja suuri sarvi, joka sillä oli keskellä otsaa, on ensimmäinen kuningas. 22 Ja että se särkyi ja neljä nousi sen sijalle, se on: neljä valtakuntaa nousee siitä kansasta, ei kuitenkaan niin väkevää kuin hän. 23 Ja heidän valtansa lopulla, kun luopiot ovat täyttäneet syntiensä mitan, nousee kuningas, kasvoilta röyhkeä ja juonissa taitava. 24 Ja väkevä on hänen voimansa, vaikka ei tosin hänen omasta voimastaan, ja ihmeellisen paljon hän saa aikaan hävitystä; ja hän menestyy siinä, mitä hän tekee, ja hän tuottaa turmion väkeville ja pyhien kansalle. 25 Ja hänen oveluutensa tähden onnistuu petos hänen kädessään. Hän hautoo suuria sydämessään, ja keskellä rauhaa hän tuottaa turmion monille. Ruhtinasten ruhtinastakin vastaan hän nousee, mutta ilman ihmisköttää hänet muserretaan. 26 Ja näky illoista ja aamuista, josta oli puhe, on tosi. Mutta sinä lukiitse näky, sillä se tarkoittaa kaukaista aikaa." 27 Ja minä, Daniel, olin raukea ja sairastin jonkin aikaa. Sitten minä nousin ja toimin palvelusta kuninkaan tykönlä;

9 Daarejaveksen, Ahasveroksen pojant, ensimmäisenä hallitusvuotena, hänen, joka oli meedialaista sukua ja oli tullut kaldealaisten valtakunnan kuninkaaksi- 2 hänen ensimmäisenä hallitusvuotenaan, minä, Daniel, kirjoituksista huomasin vuosien luvun, josta Herran sana oli tullut profeetta Jeremialle, että Jerusalem oli oleva raunioina seitsemäenkymmentä vuotta. 3 Ja minä käänsin kasvoni Herran Jumalan puoleen hartaassa rukouksessa ja anomisessa, paastossa, säkissä ja tuhassa. 4 Minä rukoilin Herraa, Jumalaani, tunnustin ja sanoin: "Oi Herra, sinä suuri ja peljättävä Jumala, joka pidät liiton ja säilytät laupeuden niille, jotka sinua rakastavat ja noudattavat sinun käskyjäsi. 5 Me olemme syntiä tehneet, olemme väärin tehneet, olleet jumalattomat ja uppiniskaiset; me olemme poikenneet pois sinun käskyistäsi ja oikeuksistasi 6 emmekä ole kuuleet sinun palvelijoitasi, profeettoja, jotka puhuivat sinun nimessäsi kuninkaillemme, ruhtinaillemme ja isillemme ja kaikelle maan kansalle. 7 Sinun, Herra, on vanhurskaus, mutta meidän on häpeä, niinkuin se on tänä päivänä Juudan miesten ja Jerusalemin asukkosten ja koko Israelin, läheisten ja kaukaisten, kaikissa maissa, joihin sinä olet heidät karkoitinanut heidän uskottomuutensa tähden, jota he ovat sinulle osoittaneet. 8 Herra, meidän on häpeä, meidän kuninkaittemme, ruhtinaittemme ja isiemme, koska me olemme tehneet syntiä sinua vastaan. 9 Herran, meidän Jumalamme, on armo ja anteeksiantamus, sillä me olemme olleet hännelle uppiniskaiset; 10 me emme ole kuuleet Herran, meidän Jumalamme, ääntä emmekä vaeltaneet hänen laissansa, jonka hän asetti meidän eteemme palvelijainsa, profeettain, kautta. 11 Vaan koko Israel rikkoi sinun lakisi ja poikkesi pois eikä kuullut sinun ääntäsi, ja niin vuodatettiin meidän päälemme se kirous ja vala, joka on kirjoitettu Mooseksen, Jumalan palvelijan, laissa; sillä me olimme tehneet syntiä häntä vastaan. 12 Ja hän toteutti sanansa, jonka hän on puhunut meitä ja meidän tuomareitamme vastaan, jotka meitä tuomitsivat, ja antoi meidän päälemme tulla niin suuren onnettamuuden, ettei senkaltaista ole tapahtunut koko taivaan alla, kuin Jerusalemissa tapahtui. 13 Niinkuin on kirjoitettu Mooseksen laissa, niin tuli kaikki tämä onnettamuus meidän päälemme. Mutta me emme koettaneet lepyttää Herraa, meidän Jumalamme, niin että olisimme käänyneet pois synneistämme ja ottaneet vaarin sinun totuudestasi. 14 Sentähden Herra valvoi ja antoi tämän onnettamuuden tulla meidän päälemme; sillä Herra, meidän Jumalamme, on vanhurskas kaikissa töissänsä, jotka hän tekee, mutta me emme ole kuuleet hänen ääntänsä. 15 Ja nyt, Herra, meidän Jumalamme, joka toit kansasi pois Egyptin maasta väkevällä kädellä

ja teit itsellesi nimen, niinkuin se vielä tänä päivänä käsitti näyn. **2** Niinä päivinä minä, Daniel, murehdin on: me olemme syntiä tehneet ja olleet jumalattomat. kolmen viikon päivät. **3** Herkullista ruokaa minä en **16** Herra, kaiken vanhurskautesi tähden, kääntyköön syönyt, ei liha eikä viini tullut minun suuhuni, enkä sinun vihasi ja kiivastuksesi pois sinun kaupungistasi minä voidellut itseäni öljyllä, ennenkuin kolmen viikon Jerusalemistä, sinun pyhästä vuorestasi; sillä meidän päivät olivat loppuun kuluneet. **4** Ensimmäisen kuun syntiimme tähden ja meidän isäämme pahojen tekojen kahdentenakymmenenentä neljäntenä päivänä minä tähden on Jerusalema ja sinun kansasi tullut kaikkien olin suuren virran, Hiddekelin, rannalla. **5** Minä nostin häväistäväksi, jotka meidän ympäri lämmme ovat. **17** Ja silmäni ja näin, ja katso: oli eräs mies, puettuna nyt, meidän Jumalamme, kuule palvelijasi rukous ja pellavavaateisiin ja kupeet vyötettyinä Uufaan kulla. hänen anomisensa ja valista kasvosi pyhäkösi ylitse, **6** Hänen ruumiinsa oli kuin krysolisti, hänen kasvonsa joka on autio; Herran tähden. **18** Minun Jumalani, olivat kuin salaman leimaus, hänen silmänsä kuin kallista korvasi ja kuule, avaa silmäsi ja katso meidän tulisoihdut, hänen käsivartensa ja jalkansa kuin kiiltävän hävitystämme ja sitä kaupunkia, joka on otettu sinun vasken väle; ja hänen sanojensa ääni oli kuin suuren nimisi; sillä me annamme rukouksiemme langeta sinun kansanjoukon pauhina. **7** Ja minä, Daniel, yksin näin eteesi, emme omaan vanhurskauteemme, vaan sinun sen näyn, mutta miehet, jotka olivat minun kanssani, suureen armoosi luottaen. **19** Herra, kuule, Herra, anna eivät näkyä nähneet; kuitenkin valtasi heidät suuri pelko, anteeksi, Herra, huomaa ja tee tekosi itsesi tähden, ja he pakennivat ja lymysivät. **8** Ja minä jään yksin. älä viiyttele, minun Jumalani; sillä sinun kaupunkisi Ja kun minä näin tämän suuren näyn, meni minulta ja sinun kansasi ovat sinun nimiisi otetut." **20** Ja vielä kaikki voima; minun verevä muoton muuttui kaamean minä puhuin ja rukoilin ja tunnustin syntini ja kansani näköiseksi, eikä minussa ollut voimaa mihinkään. **9** Ja Israelin synnit ja annoin rukoukseni langeta Herran, minä kuulin hänen sanainsa äänen; ja kuullessani hänen Jumalani, eteen minun Jumalani pyhän vuoren puolesta. sanainsa äänen minä väivuin horroksiin kasvoilleni, **21** Ja kun minä vielä puhuin rukouksessa, tuli se mies, kasvot maata vasten. **10** Ja katso, käsi kosketti minua Gabriel, jonka minä olin nähty ennen näyssä, kiiruusti ja ravisti minut hereille, polvieni ja kätteni varaan. **11** Kiihtäen minun tyköni ehtoouhrin aikana. **22** Ja hän opetti Ja hän sanoi minulle: "Daniel, sinä otollinen mies, minua, puhui minulle ja sanoi: "Daniel, nyt minä olen ota vaari niistä sanoista, jotka minä sinulle puhun, ja lähtenyt neuvomaan sinua ymmärykseen. **23** Kun sinä nouse seisomaan, sillä minut on nyt lähetetty sinun aloit rukoilla, lähti liikkeelle sana, ja minä olen tullut sitä tykösi". Ja hänen puhuessansa minulle tämän sanan ilmoittamaan; sillä sinä olet otollinen. Käsitä siis se sana minä nousin vavisten. **12** Ja hän sanoi minulle: "Älä ja ymmärrä näky. **24** Seitsemäkymmentä viikkoo on pelkää, Daniel, sillä ensimmäisestä päivästä asti, jona säädetty sinun kansallesi ja pyhälle kaupungillesi; silloin sinä taivutit sydämesi ymmärykseen ja nöyryyteen luopumus päättyy, ja synti sinetillä lukitaan, ja pahat Jumalasi edessä, ovat sinun sanasi tulleet kuulluksi; teot sovitetaan, ja iankaikkinen vanhurskaus tuodaan, ja ja sinun sanojesi tähden minä olen tullut. **13** Persian näky ja profeetta sinetillä vahvistetaan, ja kaikkeinpyhin valtakunnan enkeliruhtinas seisoi vastustamassa minua voidellaan. **25** Ja tiedä ja käsitää: siitä ajasta, jolloin kaksikymmentäksi päivää, mutta katso, Miikael, yksi tuli se sana, että Jerusalem on jälleen rakennettava, ensimmäisistä enkeliruhtinaista, tuli minun avukseni, voideltuun, ruhtinaaseen, asti, on kulova seitsemän sillä minä olin jäänyt yksin sinne, Persian kuningasten vuosiviikkoja; ja kuusikymmentäkaksi vuosiviikkoja, niin tykö. **14** Ja minä tulin opettamaan sinulle, mitä on se jälleen rakennetaan toreinhensa ja vallihautoinsa, tapahtuva sinun kansallesi päivien lopulla; sillä vielä mutta keskellä ahtaita aikoja. **26** Ja kuudenkymmenen tämäkin näky koskee niitä päiviä." **15** Ja hänen näitä kahden vuosiviikon mentyä tuhotaan voideltu, eikä minulle puhulessansa minä käänsin kasvoni maahan hänetä jää ketään. Ja kaupungin ja pyhäkön hävittää pään ja olin äänesti. **16** Ja katso, olento, ihmislästen hyökkäävän ruhtinaan väki, mutta hän itse saa loppunsa muotoinen, kosketti minun huuliani; silloin minä avasin tulvassa. Ja loppuu asti on oleva sota: hävitys on suuni ja puhuin ja sanoin edessäni seisovalle: "Herrani, säädetty. **27** Ja hän tekee liiton raskaaksi monille nähdessäni näyn valtasi minut tuska, ja minulta meni yhden vuosiviikon ajaksi, ja puoleksi vuosiviikoksi hän kaikki voima. **17** Ja kuinka voi herrani palvelija, tällainen lakkauttaa teurasuhrin ja ruokauhrin; ja hävittää tulee kuin minä, puhutella sellaista, kuin minun herrani on? kauhistuksen siivillä. Tämä loppuu vasta, kun säädetty Sillä siitä asti ei minussa ole voimaa, tuskkin enää henkeään." **18** Silloin kosketti minua jälleen se ihmisen muotoinen ja vahvisti minua. **19** Ja hän sanoi: "Älä pelkää, sinä otollinen mies, rauha olkoon sinulle. Vahvistu! Vahvistu!" Ja hänen puhuessaan minulle minä vahvistuin ja sanoi: "Puhukoon herrani, sillä sinä

10 Persian kuninkaan Kooreksen kolmantena hallitusvuotena ilmoitettiin sana Danielille, jota kutsuttiin Beltsassariksi; ja se sana on totuus ja merkitsee suurta vaivaa. Ja hän ymmärsi sanan, ja hän

olet minua vahvistanut". 20 Ja hän sanoi: "Tiedätkö, kuningasta vastaan; ja sinun omasta kansastasi nousee mitä varten minä olen tullut sinun tykösi? Nyt minä väkivallan miehiä, etttä näky kävisi toteen, mutta he itse käyn jälleen sotimaan Persian enkeliruhtinasta vastaan, lankeavat. 15 Ja Pohjan kuningas hyökkää ja luo vallin ja kun minä olen päässyt hänestä, niin katso: tulee ja valloittaa varustetun kaupungin. Eivät kestä Etelän Jaavanin enkeliruhtinas. 21 Mutta minä ilmoitan sinulle, käsivarret, ei sen valioväki, ei ole sillä voimaa seisoa mitä on kirjoitettuna totuuden kirjassa. Eikä ole ketään vastaan. 16 Ja hän, joka hyökkää sitä vastaan, tekee, muuta vahvistamassa minua heitä vastaan paitsi teidän enkeliruhtinaanne Miikael.

11 Ja minä seisoin meedialaisen Daarejaveksen ensimmäisenä hallitusvuotena häntä vahvistamassa ja suojelemassa." 2 Ja nyt minä ilmoitan sinulle totuuden: Katso, vielä nousee kolme kuningasta Persiassa, ja neljäs rikastuu kaikkia muita rikkaammaksi. Ja kun hän on vahvistunut rikkaudessaan, panee hän kaiken likkeelle Jaavanin valtakuntaa vastaan. 3 Sitten nousee sankarikuningas; hän hallitsee suurella vallalla ja tekee, mitä tahtoo. 4 Mutta juuri kun hän on noussut, hajoaa hänen valtakuntansa ja jakautuu neljään taivaan tuuleen. Se ei joudu hänen jälkeläisilleen eikä ole niin mahtava kuin hänen hallitessaan. Sillä hänen valtakuntansa kukistuu ja joutuu muille, ei heille. 5 Ja Etelän kuningas on voimistuva sekä yksi hänen ruhtinaistaan; tämä on voimistuva vielä enemmän kuin hän, ja hänen valtansa on oleva suuri valta. 6 Ja vuosien kuluttua he tekevät keskenään liiton, ja Etelän kuninkaan tytär menee Pohjan kuninkaan tykö saadakseen aikaan sopimuksen. Mutta hänetä menee hänen käsivartensa voima; eikä pysy Pohjan kuningas, ei hänen käsivartensa. Ja tytär itse annetaan alittiaksi ja ne, jotka olivat hänet tuoneet, ja hänen isänsä ja se, joka häntä aikoinaan auttoi. 7 Sitten hänen juurtensa vesoiesta nousee eräs hänen sijaansa ja tulee sotajoukkoa vastaan, tulee Pohjan kuninkaan linnoitukseen ja tekee heille mielensä mukaan ja on väkevä. 8 Myösken heidän jumalansa ja valetut kuvansa ja kallisarvoiset astiansa, hopeat ja kullat hän vie saaliinansa Egyptiin; sitten hän muutamia vuosia pysyy Pohjan kuninkaasta erillään. 9 Tämä hyökkää Etelän kuninkaan valtakuntaan, mutta palajaat takaisin maahansa. 10 Ja hänen poikansa varustautuvat ja kokoavat suuret sotavoimat. Ja hän hyökkää ja kuohuu ja tulvii, hän tulee toistamiseen ja tunkeutuu hänen linnoitukseensa asti. 11 Silloin Etelän kuningas kiukustuu ja läheeksi sotimaan häntä vastaan, Pohjan kuningasta vastaan. Tämä nostattaa suuren joukon, mutta se joukko joutuu hänen valtaansa. 12 Ja kun se joukko on raivattu pois, paisuu hänen sydämensä. Hän kaataa kymmeniä tuhansia, mutta ei ole kyllin vahva. 13 Pohjan kuningas nostattaa jälleen joukon, entistä suuremman, ja muutaman ajan, muutaman vuoden kuluttua hyökkää suurella sotavoimalla ja runsailla varustuksilla. 14 Niinä aikoina monet nousevat Etelän

vastaan. 16 Ja hän, joka hyökkää sitä vastaan, tekee, mitä tahtoo, eikä kukaan voi seisoa häntä vastaan. Hän asettuu Ihanaan maahan, ja hävitys tulee hänen kätensä kautta. 17 Ja nyt hän aikoo hyökkää valtakuntansa koko voimalla; mutta sopimus on hänelä mieleessä, ja hän saa sen aikaan. Hän antaa hänelle yhden tyttäristään, tälle turmiaksi. Mutta siitä ei tule pysyvästä eikä ole hänelle etua. 18 Sitten hän kääntyy rantamaita vastaan ja ottaa valtaansa monet. Mutta eräs sotapäällikö tekee hänen herjauskistaan lopun ja kostaa hänelle hänen herjauskensa. 19 Silloin hän kääntyy oman maansa linnoituksiin, mutta kompastuu ja kaattuu, eikä häntä enää ole. 20 Ja hänen sijaansa nousee eräs, joka antaa veronvaatijan käydä läpi valtakunnan ihanimman maan. Mutta muutamien päivien kuluttua hänet tuhotaan, ei kuitenkaan vihan väellä eikä sodalla. 21 Ja hänen sijaansa nousee kelvoton, joka ei ollut saappa kuninkaan arvoa. Hän tulee keskellä rauhaa ja anastaa juoniilla kuninkuuden. 22 Ja sotajoukkojen tulva huuhtoutuu pois hänen edestänsä ja menee murskaksi, niin myös liiton ruhtinas. 23 Siitä saakka kun liittoutuutan hänen kanssansa, hän harjoittaa petosta. Hän läheeksi likkeelle ja saa ylivallan vähällä väellä. 24 Keskellä rauhaa hän hyökkää maakunnan Ihavimpiin seutuihin ja tekee, mitä eivät hänen isänsä eivätkä hänen isiensä isät olleet tehneet: ryöstösaalista ja tavaraa hän jakelee omilleen; ja linnoituksia vastaan hän hankitsee juoniansa, säädettyyn aikaan asti. 25 Ja hän panee likkeelle voimansa ja rohkeutensa Etelän kuningasta vastaan, hyökkäten suurella sotajoukolla. Mutta Etelän kuningas varustautuu sotaan suurella ja ylen väkevällä sotajoukolla. Hän ei kuitenkaan kestä, sillä häntä vastaan hankitaan juonia. 26 Ja ne, jotka syövät hänen pöydästään, tuhoavat hänet, ja hänen sotajoukkonsa huuhdotaan pois, ja on paljon kaatuneita ja haavoitettuja. 27 Ja kumpaisellakin kuninkaalla on paha mielessä toistansa vastaan. Samassa pöydässä he puhuvat valhetta; mutta se ei onnistu; sillä säädetty aika ei ole vielä lopussa. 28 Silloin hän palaa maahansa paljoine tavaroineen, miettiin hankkeita pyhäät liittoja vastaan; hän toteuttaa ne ja palaa maahansa. 29 Määräikana hän hyökkää jälleen Etelämaahan, mutta tällä viimeisellä retkellä ei käy niinkuin ensimmäisellä. 30 Häntä vastaan hyökkäävät kittiläisten laivat, ja hän menettää rohkeutensa, kääntyy takaisin ja purkaa kiukkunsa pyhäät liittoja vastaan. Kotiin palattuaan hän suo huomiota niille, jotka hylkäävät pyhän liiton. 31 Hänen lähetämänsä sotajoukot nousevat ja häväisevät

pyhäkön linnoituksineen, poistavat jokapäiväisen iankaikkisesti. 4 Mutta sinä, Daniel, lukeutse nämä sanat uhrin ja asettavat sinne häityksen kauhistuksen. ja sinetöi tämä kirja lopun aikaan asti. Monet sitä 32 Ja liitonrikkojat hän viettelee luopumukseen tutkivat, ja ymmärrys lisääntyy. 5 Ja minä, Daniel, houkutuksillaan, mutta niitten joukko, jotka tuntevat näin, ja katso, siellä seisoi kaksi muuta, toinen virran Jumalansa, pysy lujana ja tekee tehtäväänsä. 33 Ja talla rannalla, toinen virran tuolla rannalla. 6 Ja toinen taidolliset kansan seassa opettavat monta, mutta heitä sanoi pellavapukuisele miehelle, joka oli virran vetten sorretaan miekalla, tulella, vankeudella ja ryöstöllä, yläpuolella: "Kuinka kauan on vielä näitten ihmeellisten jonkin aikaa. 34 Ja keskellä sortoa heille suodaa pieni asiaan loppuun?" 7 Ja minä kuuntelin pellavapukuista menestys, ja monet liittyvät heihin teeskennellen. 35 Ja miestä, joka oli virran vetten yläpuolella, ja hän nosti taidollisista jotkut kompastuvat, että heidän joukkonsa oikean ja vasemman kätensä taivasta kohti ja vannoi koeteltaiisiin, seulottaisiin ja puhdistettaisiin lopun ajaksi, hänens kauttansa, joka elää iankaikkisesti: "Siihen sillä vielä kestää, ennenkuin määräaika on. 36 Ja on vielä aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa. Ja kun kuningas tekee, mitä hän tahtoo, ja korottaa itsensä pyhän kansan yhden osan hajotus on loppunut, silloin ja uhittelee jokaista jumalaan, itse jumalien Jumalaan nämä kaikki täytyvät." 8 Ja minä kuulin, mutta en vastaan hän puhuu kauheita. Ja hän menestyy, kunnes ymmärtäänyt, ja minä sanoin: "Herrani, mikä on oleva vihan aika on lopussa; sillä mikä on säädetty, se näitten päättös?" 9 Niin hän sanoi: "Mene, Daniel, tapahtuu. 37 Hän ei välitä isäinsä jumalista, ei naisten sillä ne sanat pysyvät lukittuina ja sinetöityinä lopun lempijumalasta, eikä hän välitä mistään muistakaan aikaan asti. 10 Monet puhdistetaan, kirkastetaan ja jumalasta, sillä hän uhittelee niitä kaikkia. 38 Mutta koetellaan, mutta jumalattomat pysyvät jumalattomina, sen sijaan hän tunnioittaa linnoitusten jumalaa. Sitä eikä yksikään jumalaton ymmärrä tätä, mutta taidolliset jumalaa, jota hänens isänsä eivät tunteneet, hän ymmärtäävät. 11 Ja siitä ajasta, jolloin jokapäiväinen tunnioittaa kullalla ja hopealla, kallilliä kivillä ja muilla uhri poistetaan ja häityksen kauhistus asetetaan, on kalleuksilla. 39 Ja tätä hän tekee vahvoille linnoituksille- oleva tuhat kaksisataa yhdeksänkymmentä päivää. 12 hän vieraine jumalineen. Niille, jotka hän omikseen Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataa tuntia, hän osoittaa suurta kunniaa ja panee heidät kolmekymmentä viisi päivää. 13 Mutta sinä, mene, siksi monien hallitsijaksi ja jakaa heille maata palkaksi. 40 kunnes loppu tulee; ja lepää, ja nouse osaasi päivien Mutta lopun ajalla Etelän kuningas iskee yhteen hänens lopussa."

kanssansa. Ja Pohjan kuningas käy tämän kimppuun vaunuilla ja ratsuilla ja monilla laivoilla, hyökkää hänens maihinsa, tulvana leviten niiden ylitse. 41 Hän hyökkää myös Ihanaan maahan, ja monta kaatuu. Mutta hänens kädestänsä pelastuvat nämä: Edom ja Mooab ja ammonialaisten pääosa. 42 Ja hän ojentaa kätensä maita kohti; Egyptin maa ei ole säästyvä. 43 Hän valtaa kulta-ja hopea-aarteet ja kaikki Egyptin kalleudet, ja libyalaiset ja etiopialaiset liittyvät häntä seuraamaan. 44 Mutta sanomat idästä ja pohjoisesta säikähdyttäävät häntä, ja hän lähtee täynnä kiukkuia hävittämään monia ja vihkimään heitä tuhon omaksi. 45 Hän pystyttää hoviteiltansa meren ja pyhäkön ihanan vuoren vällille. Mutta hänens loppunsa tulee, eikä häntä kukaan auta.

12 Siihen aikaan nousee Miikael, se suuri enkeliruhtinas, joka seisoo sinun kansasi lasten suojaana. Ja se on oleva ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kuin kangoja on ollut, hamaan siihen aikaan asti. Mutta siihen aikaan pelastetaan sinun kansasi, kaikki, jotka kirjaan kirjoitetut ovat. 2 Ja monet maan tomussa makaavista heräjävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen. 3 Ja taidolliset loistavat, niinkuin taivaanvahvuus loistaa, ja ne, jotka monta vanhurskauteen saattavat, niinkuin tähdet, aina ja

Hoosean

1 Herran sana, joka tuli Hoosealle, Beerin pojalle, Juudan kuningasten Ussian, Jootamin, Aahaan ja Hiskian päävinä ja Israelin kuninkaan Jerobeamin, Jooaan pojан, päävinä. 2 Kun Herra alkoi Hoosealle puhua, sanoi Herra Hoosealle: "Mene, ota itsellesi haureellinen vaimo ja haureudesta syntyneet lapset, sillä maa on peräti rikkonut avion luopumalla Herrasta". 3 Niin hän meni ja otti Goomerin, Diblaimin tyttären. Ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti hänen pojant. 4 Ja Herra sanoi hänelle: "Pane hänen nimaksi Jisreeli, sillä vähän aikaa vielä, ja minä kostan Jisreelin verivelat Jeehun suvulle ja teen lopun Israelin heimon kungaskunnasta. 5 Ja sinä päivänä minä särjen Israelin jousen Jisreelin laakossa." 6 Ja vaimo tuli jälleen raskaaksi ja synnytti tyttären, ja Herra sanoi Hoosealle: "Pane hänen nimaksi Loo-Ruhama, sillä en minä enää tästedes armahda Israelin heimoa, niin että antaisin heille anteeksi. 7 Mutta Juudan heimoa minä armahdan: minä pelastan heidät Herran, heidän Jumalansa, avulla, mutta en pelasta heitä jousella, miekalla enkä sodalla, en hevosilla enkä ratsumiehillä." 8 Kun vaimo oli vieroittanut Loo-Ruhaman, tuli hän raskaaksi ja synnytti pojant. 9 Ja Herra sanoi: "Pane hänen nimaksi Loo-Ammi, sillä te ette ole minun kansani, enkä minä tahdo olla teidän omanne. 10 Mutta israelilaisten luku on oleva niinkuin meren hiekka, jota ei voi mitata eikä lukea. Ja siinä paikassa, jossa heille on sanottu: 'Te ette ole minun kansani', heille sanotaan: 'Elävän Jumalan lapset!' 11 Ja Juudan miehet ja Israelin miehet kokoontuvat yhteen ja asettavat itsellenä yhteisen pään; ja he lähtevät sotaan siitä maasta, sillä suuri on Jisreelin päivä.

2 Sanokaa veljänne Ammiksi ja sisarianne Ruhamaksi." 2 "Riidelkää äitinne kanssa, riidelkää, sillä ei hän ole minun vaimoni, enkä minä ole hänen miehensä. Poistakoon hän haureutensa kasvoistansa ja aviorikoksensa rintainsa välistä, 3 etten minä riisuisi häntä alasti ja asettaisi häntä, niinkuin hän oli syntymänsä päivänä, etten tekisi häntä erämaan kaltaiseksi, saattaisi häntä kuivan maan kaltaiseksi ja kuolettaisi häntä janoon. 4 Ja hänen lapsiansa minä en armahda, sillä he ovat haureudesta syntyneitä lapsia. 5 Sillä heidän äitinsä on harjoittanut haureutta, heidän kantajansa on häpeällisesti elänyt, hän on sanonut: 'Minä kuljen rakastajain perässä, jotka antavat minulle leipäni ja veteni, villani ja pellavani, öljyni ja juomani'. 6 Sentähden, katso, minä aitaan sinun tiesi orjantappuroilla, minä muuraan muurin hänen eteensä, niin ettei hän löydä polkujansa. 7 Ja hän ajaa takaa rakastajansa, mutta ei heitä saavuta; etsii heitä, mutta ei löydä. Ja hän on sanova: 'Minä menen takaisin entisen

mieheni luokse, sillä parempi oli minulla olo silloin kuin nyt'. 8 Hän ei ole tajunnut, että minä olen hänen antanut jyvä ja viinin ja öljyn, olen kartuttanut hänen hopeata ja myös kultaa, joka on käytetty Baalin hyväksi. 9 Sentähden minä otan takaisin jyväni ajallansa ja viini ni määräaikanansa ja tempaan pois villani ja pellavani, jonka pitä peittää hänen alastomuutensa. 10 Nyt minä paljastan hänen häpynsä hänen rakastajainsa silmäin eteen, eikä kukaan ole pelastava häntä minun kädestäni. 11 Minä teen lopun kaikesta hänen ilonpidostansa: hänen juhlistansa, uusistakuistansa ja sapateistansa ja kaikista hänen pyhäpäivistänsä. 12 Ja minä hävitän hänen viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa, joista hän on sanonut: 'Ne ovat minun portonpalkkani, jonka rakastajani ovat minulle antaneet'. Minä teen ne metsäksi, ja metsän eläimet syövät niitä. 13 Ja minä kostan hänen baalien päivät, joina hän niille poltti uhreja, koristi itsensä renkailaan ja kaulakäädyillään ja kulkui rakastajainsa jäljessä, mutta unhotti minut, sanoo Herra. 14 Sentähden, katso, minä taivuttelen hänet, kuljetan hänet erämaahan ja viihdyttelen häntä. 15 Minä annan hänen sieltä alkaen hänen viinimäkensä ynnä Aakorin laakson toivon oveksi, ja hän on oleva siellä kuuliainen niinkuin nuoruutensa päivinä, niinkuin sinä päivänä, jona hän Egyptin maasta läksi. 16 Sinä päivänä, sanoo Herra, sinä puhuttelet minua: 'Minun mieheni', etkä enää puhuttele minua: 'Minun Baalini'; 17 ja minä poistan baalien nimet hänen suustansa, enkä niiden nimii enää mainitä. 18 Ja sinä päivänä minä teen heidän hyväksensä liiton metsän eläinten ja taivaan lintujen kanssa ja maan matelevaisten kanssa; ja jousen ja miekan ja sodan minä särjen maasta ja annan heidän asua turvassa. 19 Ja minä kihlaan sinut itselleni ikiajoiksi, kihlaan sinut itselleni vanhurskaudella ja tuomiolla, armolla ja laupeudella, 20 kihlaan sinut itselleni uskollisuudella, ja sinä olet tunteva Herran. 21 Sinä päivänä minä kuulen, sanoo Herra, minä kuulen taivasta, ja se kuulee maata, 22 ja maa kuulee jyviä, viiniä ja öljyä, ja nämä kuulevat Jisreeliä. 23 Ja minä kylvän hänet itselleni tähän maahan, minä armahdan Loo-Ruhamaa ja sanon Loo-Ammille: 'Sinä olet minun kansani'; ja hän vastaa: 'Minun Jumalani'.

3 Sitten sanoi Herra minulle: "Mene vielä ja rakasta naista, jota hänen puolisonsa rakastaa, mutta joka rikkoo avion, niinkuin Herra rakastaa israelilaisia, mutta nämä käännyvät muiden jumalien puoleen ja rakastavat rypälekkakuja". 2 Niin minä hankin hänet itselleni viidellätoista sekelillä hopeata ynnä hoomer-mitalla ja letek-mitalla ohria. 3 Ja minä sanoin hänelle: "Ole kauan aikaa minua varten; älä harjoita haureutta äläkä mene muille miehille. Minä myös teen samoin sinua kohtaan." 4 Sillä kauan aikaa saavat israelilaiset olla ilman kuningasta ja ruhtinasta, ilman uhria ja patsasta,

ilman kasukkaa ja kotijumalia. 5 Senjälkeen israelilaiset kääntyvät ja etsivät Herraa, Jumalaansa, ja Daavidia, kuningastansa. Vavisten he lähestyvät Herraa ja hänen hyvyyttänsä päivien lopulla.

4 Kuulkaa Herran sana, te israelilaiset, sillä Herralla

on oikeudenkäynti maan asukkosten kanssa; sillä ei ole uskollisuutta, ei laupeutta eikä Jumalan tuntemusta maassa. 2 Vannotaan ja valhetellaan, murhataan, varastetaan ja rikotaan aviot, murtaudutaan taloihin, ja verityö verityötä seuraa. 3 Sentähden maa murehtii, ja kaikki siinä asuvaiset näentyvät, metsän eläimet ja taivaan linnut; myösken kalat merestä katoavat. 4 Älköön vain kukaan nuhdelko, älköön kukaan ojentako, vaikka sinun kanssi on kuin pappien nuhtelijoita! 5 Niin sinä kompastut päivällä, myös profeetta kompastuu yhdessä sinun kanssasi yöllä; ja minä hävitän sinun äitiisi. 6 Minun kansani joutuu häviöön, sillä se on taitoa vaille. Koska sinä olet hyljänyt taidon, hylkääni minä sinut, niin ettet saa olla minun pappinani. Koska olet unhottanut Jumalasi lain, unhotan myös minä sinun lapsesi. 7 Niin paljon kuin heitä on, niin paljon he ovat tehneet syntiä minua vastaan. Minä muutan heidän kunniansa häpeäksi. 8 Minun kansani synnistä he saavat ruokansa, heidän pahoja tekojansa heidän sielunsa himoitsee. 9 Mutta papin on käväy niinkuin kansankin: minä rankaisen häntä hänen vaelluksestansa ja kostan hänelle hänen tekonsa. 10 He syövät, mutta eivät tule ravituiksi, he harjoittavat haureutta, mutta eivät lisäännyn, sillä he eivät ole tahtoneet ottaa vaaria Herrasta. 11 Haureus ja viini ja rypälemehu vievät järjen. 12 Minun kansani kysyy pultansa, ja sen sauva sille vastaa; sillä haureuden henki on eksyttäväinen: haureudessa he ovat luopuneet tottelemasta Jumalaansa. 13 Vuorten huipuilla he uhraavat, polttavat uhreja kukkuloilla, rautatammen, haavan ja tammen alla, sillä niiden varjo on suloinen. Sentähden tulee teidän tyttäristänne porttoja, ja teidän miniänne rikkovat avion. 14 En minä rankaise teidän tyttäriänne siitä, että he porttoja ovat, enkä miniöitäänne siitä, että he avion rikkovat, sillä miehet itse poikkeavat syriään porttojen kanssa ja uhraavat pyhäkköporttojen kanssa; ja ymmärtämätön kansa kukistuu. 15 Jos sinä, Israel, harjoitatkin haureutta, älköön Juuda saattako itseänsä synnalaiseksi: älkää lähetekö Gilgaliin, älkää menkö ylös Beet-Aaveniin älkääkää vannoko: "Niin totta kuin Herra elää". 16 Sillä niinkuin niskuri lehmä on Israel niskoitellut; nyt on Herra kaitseva heitä niinkuin karitsaa laajalla laitumella. 17 Efraim on liitossa epäjumalain kanssa-anna hänen olla. 18 Kun heidän juopottelunsa on lopussa, he harjoittavat törkeätä haureutta. Ne, jotka ovat hänen kilpensä, rakastavat häpeätä. 19 Tuuli siivillänsä ahdistaa häntä, he saavat häpeän uhraterioistansa.

5 Kuulkaa tämä, te papit, tarkatkaa, Israelin heimo, ja ottakaa korvinne, kuninkaan huone: teille on tämä tuomi; sillä te olette olleet paula Misalle, verkko, joka on levitettä Taaborille. 2 Luopiot ovat syvälle vajonneet turmiontekoon, mutta minä olen kuritus heille kaikille. 3 Minä tunnen Efraimin, eikä Israel ole minulta kätkössä; sillä nyt sinä, Efraim, olet haureutta harjoittanut, Israel on saastuttanut itsensä. 4 Heidän tekonsa eivät salli heidän kääntyä Jumalansa puoleen, sillä haureuden henki on heidän sisimmässänsä eivätkä he tunne Herraa. 5 Israelin ylpeys syttää häntä vasten silmiä, ja Israel ja Efraim kompastuvat syntivelkaansa; myös Juuda kompastuu heidän kanssansa. 6 Lampainensa ja raavainen he tulevat, etsiäksensä Herraa, mutta eivät löydä: hän on vetätytyn heistä pois. 7 He ovat olleet uskottomat Herralle, sillä he ovat synnyttäneet vieraita lapsia. Nyt uudenkuun juhla syö heidät ja heidän peltonsa. 8 Puhaltakaan pasunaan Gibeassa, vaskitorveen Raamassa, nostakaa sotahuuto Beet-Aavenissa. Ovat jo sinun kintereilläsi, Benjamin! 9 Efraim on tuleva autioksi kurituksen päivänä. Israelin heimokunta vastaan minä ilmoitan, mikä totta on. 10 Juudan ruhtinaat ovat tulleet rajan siirtäjän kaltaiseksi. Minä vuodatan heidän päällensä vihani niinkuin vedet. 11 Sorrettu on Efraim, loukattu hänen oikeutensa, sillä hän tahtoi vaeltaa ihmiskäskyjen mukaan. 12 Minä olen Efraimille kuin koi ja Juudan heimolle kuin mätä. 13 Mutta kun Efraim näki sairautensa ja Juuda paiseensa, meni Efraim Assuriin, lähetti sanan sotaselle kuninkaalle; mutta tämä ei voinut teitä parantaa, ei tehdä terveeksi teidän paisettanne. 14 Sillä minä olen Efraimille kuin leijona, Juudan heimolle kuin nuori jalopeura: minä, minä raatelen, menen ja kannan pois, eikä pelastajaa ole. 15 Minä menen takaisin paikoilleni, kunnes he ovat syystänsä kärssineet ja etsivät minun kasvojani: ahdistuksessansa he minua etsivät.

6 Tulkaa, palatkaamme Herran tykö, sillä hän on raadellut meitä, ja parantaa meidät, hän on lyönyt meitä, ja sitoo meidät. 2 Hän tekee meidät eläviksi kahden päivän kuluttua, kolmantena päivänä hän meidät herättää, ja me saamme elää hänen edessänsä. 3 Niin tuntekaamme, pyrkikäämme tuntemaan Herra: hänen nousunsa on varma kuin aamurusko, hän tulee meille kuin sade, kuin kevätsade, joka kostuttaa maan. 4 Mitä on minun tehtävä sinulle, Efraim, mitä on minun tehtävä sinulle, Juuda, kun teidän rakkauteenne on kuin aamun pilvi, kuin varhain haihtuva kaste? 5 Sentähden minä olen antanut heille iskuja profeettain kautta, olen kuolettanut heitä suuni sanoilla. Ja sinun tuomiosi nousevat kuin aamun valo. 6 Sillä laupeutta minä haluan enkä uhria, ja Jumalan tuntemista enemmän kuin poltouhreja; 7 mutta he ovat ihmisten tavalla rikkoneet

liiton: siinä he ovat olleet minulle uskottomat. **8** Gilead on pahantekijän kaupunki, täynnä veren jälkiä. **9** Ja väijyväisten rosvojen kaltainen on pappien joukko: he murhaavat Sikemin tiellä; ilkitöitä he tekevät. **10** Israelin heimon keskuudessa minä olen nähnyt kauhistuttavia tekioja: siellä on Efraimin haureus, Israel on itsensä saastuttanut. **11** Myös sinun varallesi, Juuda, on asetettu elonleikkuu, silloin kun minä käänän kansani kohtalon.

7 Kun minä Israelia parannan, silloin tulevat julk

Efraimin rikokset ja Samarian pahuudet; sillä he harjoittavat petosta, varas tunkeutuu sisään, ja rosvojoukko ryöstää ulkona. **2** Eivät he ajattele sydämessään, että minä muistan kaiken heidän pahuutensa. Nyt heidän tekonsa piirittävät heidät, ne ovat tulleet minun kasvojeni eteen. **3** He ilahuttavat pahuudellansa kuningasta ja valheillansa ruhtinaita. **4** Kaikki he ovat aviorikkoja; he ovat kuin leipojan sytyttämä uuni: hän jättää tulen kohentamatta taikinan sotkemisesta sen happenemiseen asti. **5** Meidän kuninkaamme päivänä ovat ruhtinaat sairaina viinin hehkusta. Hän lyö kättä pilkkajaan kanssa. **6** Sillä he ovat juonillaan saattaneet sydämensä kuumaksi kuin uuni; koko yön heidän leipojansa nukkuu, aamulla se palaa kuin liekitsevä tuli. **7** He ovat kaikki kuumia kuin uuni, he syöväät tuomarinsa: kaikki heidän kuninkaansa ovat kaatuneet, ei yksikään niistä ole minua avuksi huutanut. **8** Efraim sekaantuu kansojen joukkoon. Efraim on tullut leivän kaltaiseksi, jota ei ole käännetty. **9** Muukalaiset syöväät hänen voimansa, mutta ei hänen sitä ymmärrä. Hänen hiuksensakin ovat jo harmaaksi käyneet, mutta hänen ei ymmärrä. **10** Israelin ylpeys syttää häntä vasten silmiä, eivätkä he palaja Herran, Jumalansa, tykö, eivät etsi häntä, vaikka kaikki näin on. **11** Efraim on tullut kyyhyksen kaltaiseksi, joka on tyhmä ja taitamaton: he huutavat avuksi Egyptiä, he menevät Assuriin. **12** Juuri kun ovat menossa, minä levitän verkkoni heidän päällensä ja pudotan heidät alas kuin taivaan linnut; minä kuritan heitän, niinkuin on julistettu heidän seurakunnallensa. **13** Voi heitää, sillä he ovat menneet minua pakoon! Häviö heille, sillä he ovat minusta luopuneet! Minä tahdon lunastaa heidät, mutta he puhuvat minua vastaan valheita. **14** Eivät he huuda minun puoleeni sydämetänsä, vaan ulvovat vuoteissansa. Jyvien ja viinin tähden he kokontuvat. **15** Minua vastaan he niskoittelevat. **16** He ovat kuin murheen leipä: kaikki, jotka sitä syövät, saastuttavat itsensä; sillä heidän leipänsä tulee heidän omaan nälkäänsä, ei tule se Herran temppeliin.

Heiltaavat heidän hopeakalleutensa, ohdakkeita on oleva

kääntyvä, mutta eivät korkeutta kohti. He ovat kuin

pettävä jousi. Heidän ruhtinaitensa pitää kaatuman

miekkaan kieltsä kiukuisuuden tähden. Tästä he

saavat pilkan Egyptin maassa.

8 Suuhusi pasuna! Kotkan lailla Herran temppeliä vastaan-sillä he ovat rikkoneet minun liittoni, ovat luopuneet minun laistani! **2** Minun puoleeni he huutavat: "Minun Jumalani!" "Me Israel, me tunnemme sinut". **3** Israel on hyljänyt hyvän. Vihollinen sitä vainotkoon. **4** He ovat asettaneet kuninkaita, mutta ei se ole ollut minusta; ovat asettaneet ruhtinaita, mutta minä en ole siitä tiennyt. Hopeansa ja kultansa he ovat tehneet epäjumalikseen, että tulisi hävitys. **5** Inhottava on sinun vasikkasi, Samaria; minun vihani on sytytynyt heitä vastaan. Kuinka kauan? -Eivät he voi päästää rankaisematta. **6** Sillä Israelista se on tullut: seppä sen on tehnyt, eikä se ole jumala, vaan pirstaleiksi on menevä Samarian vasikka. **7** Sillä tuulta he kylväävät, ja myrskyä he leikkaavat. Ei se pääse korrelle, laihd ei tuota jauhoja; ja minkä ehkä tuottaa, sen muukalaiset nileyvät. **8** Nieltä on Israel. He ovat nyt pakanain seassa kelpaattoman astian arvoiset. **9** Sillä Assuriin ovat he menneet-villiaasi, joka kulkee yksinänsä. Efraim osteelee lahjoilla rakasteluja. **10** Ostelkoot vain pakanain seassa, minä heidät nyt kokoan, ja he alkavat käydä vähäpätiöisiksi ruhtinasten kuninkaan verojen painosta. **11** Koska Efraim on rakentanut paljon alttareita tehdäkseen syntiä, ovat alttarit tulleetkin hänen synniksi. **12** Kirjoitinpä minä hänen lakejani vaikka kymmentuhansin, muukalaisina niitä pidetään. **13** Minun uhrilahjoikseni he uhraavat lihaa ja syövät. Ei Herra niihin mielisty. Nyt hänen muistaa heidän rikoksensa ja rankaisee heidän syntinsä: Egyptiin on heidän palattava. **14** Israel on unhottanut tekijänsä ja rakentanut palatseja, ja Juuda on rakentanut paljon varustettuja kaupunkeja; mutta minä lähetän tulen hänen kaupunkeihinsa, ja se kuluttaa niiden palatsit.

9 Älä iloitse, Israel, älä riemuitse, niinkuin muut kansat, sillä sinä olet haureudessa luopunut Jumalastasi, olet rakastanut portonpalkkoja kaikilla viljan puimatannerilla. **2** Puimatanner ja viinikuurna eivät heitä elätä, rypälemehu hänet pettää. **3** Eivät he saa asua Herran maassa, vaan Efraimin on palattava Egyptiin, ja Assurissa he syövät saastaista. **4** Eivät he vuodata viiniä juomauhriksi Herralle, eivätkä heidän teurasuhrinsa hänen kelpaa. Ne ovat heille kuin murheen leipä: kaikki, jotka sitä syövät, saastuttavat itsensä; sillä heidän leipänsä tulee heidän omaan nälkäänsä, ei tule se Herran temppeliin. **5** Mitä teette, kun tulee juhla-aika, Herran juhlapäivä? Minua vastaan he niskoittelevat. **6** Sillä katso, heidän on mentävä hävitystä pakoon: Egypti heidät kooaa, Moof heidät hautaa. Orjantappurat mutta minua vastaan he ovat aikoneet pahaa. **7** Rangaituksen päivät tulevat, koston päivät tulevat, Israel saa tuntea sen. Hulluna on oleva profeetta, mieletönnä hengen mies sinun paljojen rikoksiesi ja paljon vainoamisen tähden. **8** Efraim on väijyjä minun Jumalaani vastaan. Profeetta-hänen kaikilla teillään on pyydystäjän paula, vainoamista on hänen

Jumalansa temppeleissä. **9** He ovat syvälle vajonneet mieellänsä puimaan, mutta minä käyn käsiksi hänen turmiotekoon niinkuin Gibeon päävinä. Hän muistaa kauniiseen kaulansa. Minä valjastan Efraim: Juuda heidän rikokseensa, rankaisee heidän syntinsä. **10** saa kyntää, Jaakob äestää. **12** Kylväkää itsellenne Niinkuin rypäleet erämaassa minä löysin Israelin; niinkuin vanhurskauden kylvö, niin saatte leikata laupeuden varhaishedenmät viikunapuussa, sen alkurunsaudessa, leikkuun. Raivatkaa itsellenne uudispeito, silloin kun on minä näin teidän isänne. He tulivat Baal-Peorin, aika etsiä Herraa, kunnes hän tulee ja antaa sataa, teille vihkiytivät häpeäjumalalle ja tulivat kauhistavaksi, vanhurskautta. **13** Te olette kyntäneet jumalattomuutta, niinkuin tuo heidän rakastettunsa. **11** Efraim-lintuna leikanneet väärityttä ja syöneet valheen hedelmää; sillä lentää pois heidän kunniansa: ei synnyttämistä, ei sinä olet luottanut omaan tiehesi, sankariesi paljouteen. raskautta, ei sikiämistä enää. **12** Ja vaikka he sisavat lapsensa isoiksi, teen minä heidät lapsettomiksi, niin ettei ihmisiä jäätä. Voi heitä itseänsäkin, kun minä heistä luovun! **13** Efraim on, kun minä sitä katson Tyroon pään, istutettu laidunmaalle; mutta Efraimin täytyy viedä lapsensa surmaajalle. **14** Anna heille, Herra-mitä antaisitkaan? - anna heille hedelmätön kohtu ja kuivettuneet rinnat. **15** Kaikki heidän pahuutensa on Gilgalissa, sillä siellä minä rupesin heitä vihaamaan. Heidän tekojensa pahuuden tähden minä karkoitan heidät temppelistäni pois. En minä enää heitä rakasta: kaikki heidän ruhtinaansa ovat niskureita. **16** Efraim on hakattu maahan, heidän juurensa on kuivettunut: hedelmää he eivät tee. Ja jos synnyttävätkin, kuoletan minä heidän kohtunsa kalleimmat. **17** Minun Jumalani on hylkäävä heidät, sillä he eivät ole häntä totelleet. He joutuvat pakolaisiksi pakanaan sekaan.

10 Israel oli rehevä viiniköynnös, joka teki hedelmää.

Mitä runsaampi sen hedelmä oli, sitä runsaammin se teki alttareita; mitä parempi sen maa oli, sitä parempia patsaita se pystytti. **2** Liukas oli heidän sydämensä; nyt he saavat sitä kärssiä: hän särkee heidän alttarinsa, hävittää heidän patsaansa. **3** Nyt he saavat sanoa: "Ei ole meillä kuningasta, sillä me emme ole peljänneet Herraa; ja mitä hyvää kuningas meille tekisi?" **4** He puheita pitäväät, väärin vannovat, liittoja tekevät; mutta tuomio versoo kuin koiruoho pellon vaosta. **5** Beet-Aavenin vasikkain tähden joutuvat pelkoon Samarian asukkaat. Sillä vasikan tähden vaikeroi sen kansa, ja vasikan tähden sen papit vapisevat, sen kunnian tähden, kun se siltä vaeltaa pois. **6** Se itsekin viedäään Assurin lahjaksi sotaisalle kuninkaalle. Häpeän saa Efraim, ja häpeään joutuu Israel neuvonpiteistänsä, **7** Hukassa on Samaria kuninkaineen, on kuin vaahdon pinnalla. **8** Aavenin uhrikukkulat, Israelin synti, hävitettää; orjantappuraa ja ohdaketta on kasvava heidän alttareillansa. Ja he sanovat vuorille: "Peittääkää meidät", ja kukkuloille: "Langetkaa meidän päälemme". **9** Gibeon päävistä asti sinä olet syntiä tehnyt, Israel. Sinne he ovat asettuneet. Eikö saavuttaisi heitä Gibeassa sota, sota väerryden miehiä vastaan? **10** Haluni mukaan minä olen heitä kurittava, ja heitä vastaan kokoontuvat kansat, kun minä kytken heidät kiinni heidän kahteen rikokseensa. **11** Efraim on lehmä, joka on totutettu

14 On nouseva puhina sinun kansojesi kesken, ja kaikki sinun linnoituksesi hävitettään, niinkuin Salman hävitti Beet-Arbelin sodan päivänä: äiti ruhjotaan lastensa päälle. **15** Tämän tekee teille Beetel teidän ylenpalitisen pahuutenne tähden: aamunkoitossa Israelin kuningas tuhotaan.

11 Kun Israel oli nuori, rakasti minä sitä, ja Egyptistä minä kutsuin poikani. **2** Aina kun kutsujat heitä kutsuivat, he menivät pois heidän kasvojensa edestä, uhrasivat baaleille ja polttivat uhreja epäjumalille. **3** Minä opitin Efraimin kävelemään. -Hän otti heidät käsivarsillensa. -Mutta he eivät ymmärtäneet, että minä heidät paransi. **4** Ihmissiteitillä minä heitä vedin, rakkauden köysillä; minä ikääinkuin nostin ikeen heidän leukapielitilässä, kumarruin heidän puoleensa ja syötin. **5** Eivätkö he joutuisi jälleen Egyptin maahan, eikö Assur tulisi heille kuninkaaksi, koska he eivät ole tahtoneet kääntyä? **6** Miekka on riehuva hänen kaupungeissansa, on hävittävä hänen salpansa, on syövä syötävänsä, heidän neuvonpiteittensä takia. **7** Minun kansallani on halu kääntyä minusta pois; ja kun sitä kutsutaan korkeutta kohti, ei kenkään heistä ylenny. **8** Kuinka minä jättäisin sinut, Efraim, heittäisin sinut, Israel? Kuinka jättäisin sinut niinkuin Adman, tekisin sinulle niinkuin Seboimille? Minun sydämeni käänty, minun säälini herää. **9** En minä pane täytäntöön vihani hehkua, en enää hävitää Efraimia. Sillä minä olen Jumala enkä ihminen, olen Pyhä sinun keskelläsi; en tule minä vihan tuimiudessa. **10** Ja he vaeltavat Herran jäljessä. Hän ärjyy kuin leijona-niin, hän ärjyy, ja vavisten tulevat lapset mereltä pään. **11** Vavisten he tulevat Egyptistä kuin linnut, Assurin maasta kuin kyyhkyiset, ja minä saatan heidät asumaan kodeissansa, sanooh Herra. **12** Efraim on ympäröinyt minut valheella ja Israelin huone vilpillä. Juuda juoksee yhä valtoimena, välittämättä Jumalasta, Pyhästä, Totisesta.

12 Efraim tavoittelee tuulta, ajaa takaa itätuulta ja kartuttaa kaiken aikaa valhetta ja hävitystä; tehdään liittoja Assurin kanssa, ja viedäään öljyä Egyptiin. **2** Mutta Herralla on oikeudenkäynti Juudan kanssa, ja hän tahtoo rangaista Jaakobia sen teitten mukaan, hän on kostava sille sen tekojen mukaan. **3** Äidin kohdussa tämä petti veljensä, ja miehutuensa voimassa hän

taisteli Jumalan kanssa. 4 Hän taisteli enkelin kanssa ja tulee synnyttäjän tuskat. Hän on älytön lapsi, sillä hän ei voitti, hän itki ja rukoili tätä. Beetelissä tämä löysi hänet aikanansa tule esin kohdusta. 14 Tuonelan kädestä minä ja puhui siellä meidän kanssamme. 5 Herra, Jumala heidät päästän, kuolemasta minä heidät lunastan. Missä Sebaot-Herra on hänen nimensä. 6 Ja sinä-käännä on sinun ruttosi, kuolema, missä sinun surmasi, tuonela? Jumalasi tyköt, noudata laupeutta ja oikeutta ja pane Katumus on peitetty minun silmiltäni. (Sheol h7585) 15 alati toivosi Jumalaasi. 7 Kanaan-hänen kädessänsä Vaikka hän veljen seassa on hedelmöitseväinen, on on petollinen vaaka, halusta hän tekee väärystä. 8 itätuuli tuleva, on nouseva Herran tuuli erämaasta, ja Efraim sanoo: "Olenpas rikastunut, olen saanut itselleni hänen kaivonsa kuivuu, ja hänen lähteensä ehtyy: se on omaisuutta; ei mikään minun työönsiota tuota minulle ryöstävä hänen aarteensa, kaikki hänen kallisarvoiset syyllisyyttä, joka olisi syntiä". 9 Mutta minä, joka olen kalunsa. 16 Samaria joutuu syystänsä kársimään, koska Herra, sinun Jumalasi, hamasta Egyptin maasta lähtien, se on niskoitellut Jumalaansa vastaan: he kaatuvat minä saatan vielä sinut asumaan teltoissa niinkuin miekkaan, heidän pienet lapsensa ruhjotaan, ja heidän juhlapäivinä. 10 Minä olen puhunut profeettoille, olen raskaat vaimonsa halkaistaan.

13 Milloin Efraim puhui, syntyi kauhu: korkealle

kohosi hän Israelissa. Mutta hän joutui synnälaiseksi Baalin takia, ja hän kuoli. 2 Nyt he jatkavat synnintekoa, tekevät itselleen valettuja kuvia hopeastansa, epäjumalankuvia ymmärryksensä mukaan, taitoniekkin tekemää kaikki tyynni. Niille he puhuvat; ihmisiä teurastavat, vasikoita suutelevat. 3 Sentähden he ovat kuin aamupilvi, kuin kaste, joka varhain haihtuu, kuin akanat, jotka puimatantereelta lentävät, kuin savu, joka häipyi ikkunasta. 4 Mutta minä olen Herra, sinun Jumalasi, hamasta Egyptin maasta lähtien; muuta

Jumalaa sinä et tunne kuin minut, eikä ole muuta auttajaa kuin minä. 5 Minä tunsin sinut erämäassa, kuvassa maassa. 6 Sen mukaan kuin heidän laitumensa olivat, he kylläisiksi tulivat. He tulivat kylläisiksi, ja heidän sydämensä tulii ylpeäksi; sentähden he unhottivat minut. 7 Niin minusta tuli heille ikäänekuin leijona, niinkuin pantteri tien ohessa minä heitää väijyin. 8 Minä käyn heidän kimppuunsa kuin karhu, joita on riistetty poikaset, revin heidän sydänkalvonsa ja syön heidät siinä paikassa kuin naarasleijona. Metsän pedot raatelevat heidät. 9 Se on sinun turmiosi, Israel, että olet minua vastaan, joka olen sinun apusi. 10 Missä on nyt sinun kuninkaasi, etttä hän auttaisi sinua kaikissa kaupungeissasi, ja sinun tuomarisi, joista olet sanonut: "Anna minulle kuningas ja ruhtinaat"? 11 Kuninkaan minä annan sinulle vihassani ja otan pois kiivastuksessani. 12 Efraimin rikos on sidottu kokoon, talteen on pantu hänen syntinsä. 13 Hänelle

Joelin

1 Herran sana, joka tuli Jooelille, Petuelin pojalle. **2** Kuulkaa tämä, te vanhimmat, ja ottakaa korviinne, kaikki maan asukkaat. Onko tällaista tapahtunut teidän päävinänne taikka teidän isienne päävinä? **3** Kertokaa tämä lapsillenne, ja teidän lapsenne kertokoot sen lapsillensa ja heidän lapsensa tulevalle polvelle: **4** Mitä kalvajasirkala jää, sen söi heinäsirkka. Ja mitä heinäsirkala jää, sen söi syöjäsirkka. Ja mitä syöjäsirkala jää, sen söi tuhosirkka. **5** Herätkää, te juopuneet, ja itkekää, valittakaa, kaikki viininjuojat, rypälemehun tähden, sillä se on otettu pois teidän suustanne. **6** Sillä minun maahani on hyökännyt kansa, väkevä ja epälukiainen. Sen hampaat ovat leijonan hampaat, ja sillä on naarasleijonan leukaluut. **7** Se on raastanut minun viiniköynnöseni ja katkonut minun viikunapuuni, on ne paljaiksi kuorinut ja karsinut; niiden oksat ovat valjenneet. **8** Valita niinkuin neitsyt, joka on vyöttätynyt säkkieni nuoruutensa ylijän tähden. **9** Pois on otettu ruokauhri ja juomauhri Herran huoneesta. Papit, jotka toimittavat Herran palvelusta, murehtivat. **10** Hävitetty on peito, maa murehti; sillä vilja on hävitetty, viinistä on tullut kato, öljy on kuivunut. **11** Peltomiehet ovat joutuneet häpeään, viinitarhurit valittavat nisun ja ohran tähden, sillä mennyt on pellen sato. **12** Viiniköynnöstä on kohdannut kato, viikunapuu on kuihtunut, granaattipuu ja myös palmu ja omenapuu; kaikki kedon puut ovat kuivettuneet. Niin, häpeään on joutunut ilo, ihmisläten joukosta pois. **13** Vyöttätykää säkkiin, pitäkää valittajaiset, te papit; valittakaa, te jotka toimitatte palvelusta alttarilla. Käykää sisälle, viettäkää yö särkeihin puettuina, te jotka toimitatte minun Jumalani palvelusta. Sillä poissa on teidän Jumalanne huoneesta ruokauhri ja juomauhri. **14** Kuuluttakaa pyhä paasto, kutsukaa koolle juhlakokous, kootkaa vanhimmat ja kaikki maan asukkaat Herran, teidän Jumalanne, huoneeseen ja huutakaa Herran puoleen. **15** Voi sitä päävä! Sillä lähellä on Herran päivä, ja se tulee niinkuin hävitys Kaikkivaltaalta. **16** Eikö ole otettu meiltä ruoka silmämimme edestä sekä meidän Jumalamme huoneesta ilo ja riemu? **17** Surkastuneet ovat siemenjyvä multiensa alla, varastohuoneet autiot, aitat puretut, kun viljasta on kato. **18** Kuinka huokaa karja, kuinka häidisään ovat raavaslauamat, sillä ei ole niillä laidunta! Myös lammaslaumat joutuvat perikatoon. **19** Sinua, Herra, minä huudan, sillä tuli on kuluttanut erämaan laitumet ja liekki polttanut kaikki kedon puut. **20** Metsän eläimetkin sinua ikävöivät, sillä vesipurot ovat kuivuneet ja tuli on kuluttanut erämaan laitumet.

2 Puhaltakaa pasunaan Siionissa, toitottakaa torvia minun pyhällä vuorellani. Jokainen maan asukas on vapiseva, sillä Herran päivä tulee. Niin, se on lähellä: **2** eläimet, sillä erämaan laitumet viheriövät, sillä puu

pimeyden ja synkeyden päivä, pilvien ja pilkkopimeän päivä. Vuorille levinneenä niinkuin aamurusko on lukuisa ja väkevä kansa, jonka vertaista ei ole ollut ikiajosta asti eikä tämän jälkeen enää tule, tulevaisten polvien vuosiin saakka. **3** Sen edellä käy kuluttava tuli, sen jäljissä polttava liekki. Niinkuin Eedenin puutarha on maa sen edessä, sen jäljissä on auto erämaa, eikä jää ketään, joka olisi siltä pelastunut. **4** Ne ovat näältänsä kuin hevoset, ja niinkuin ratsut ne juoksevat. **5** Ryskyen kuin sotavaunut ne hypivät vuorten huipuilla, räiskyen kuin tulen liekki, joka kuluttaa oljet; ne ovat kuin väkevä kansa, sotariaan asettunut. **6** Niitten edessä kansat vapisevat, kaikki kasvot kalpenevat. **7** Ne juoksevat kuin sankarit, kuin soturit ne nousevat muurille. Jokainen kulkee tietänsä suoraan, ei mutkittele polullansa. **8** Toinen ei sysi toistansa: jokainen kulkee omaa suuntaansa. Heittoaseitten välitse ne syöksyvät pysähtymättä. **9** Kaupunkiin ne hyökkäävät, ryntäävät muurille, nousevat taloihin, tulevat ikkunoista sisään kuin varas. **10** Niitten edessä maa vapisee, ja taivaat järkkyvät; aurinko ja kuu käyvät mustiksi, ja tähdet kadottavat valonsa. **11** Ja Herra antaa äänensä jyllistä sotajoukkonsa edellä, sillä ylen lukuisa on hänen väkensä, sillä väkevä on hänen käskynsä täyttäjä, sillä suuri on Herran päivä ja sangen peljättävä; kuka voi sitä kestää? **12** Mutta vielä nytkin, sanoo Herra, käänkykää minun tyköni kaikesta sydäimestänne, paastoten, itkien ja valittaen. **13** Reväiskää rikki sydämenne, älkää vaatteitanne, ja käänkykää Herran, teidän Jumalanne, tykö; sillä hän on armahtavainen ja laupias, pitkämielin ja armosta rikas, ja hän katuu pahaa. **14** Ehkä hän vielä katuu ja jättää jälkeensä siunaukseen: ruokauhri ja juomauhri Herralle, teidän Jumalalle. **15** Puhaltakaa pasunaan Siionissa, kuuluttakaa pyhä paasto, kutsukaa koolle juhlakokous. **16** Kootkaa kansa, pitäkää pyhä seurakuntakokous, kerätkää vanhukset, kootkaa lapset ja rintoja imeväiset; lähteköön ylkä huoneestansa ja morsian kammiostansa. **17** Eteisen ja alttarin välillä itkekötö papit, jotka toimittavat Herran palvelusta, ja sanokoot: "Säästää, Herra, kansasi älkää anna perintöosaasi häväistäväksi, pakanain pikkatavaksi. Miksi pitäisi sanottaman kansain seassa: 'Missä on heidän Jumalansa?'" **18** Niin Herra kiivaili maansa puolesta ja sääli kansaansa. **19** Ja Herra vastasi ja sanoi kansalleen: Katso, minä lähetän teille viljaa, viiniä ja öljyä, niin että te tulette niistä ravituksi. Enkä minä anna enää häväistä teitä pakanain seassa. **20** Ja mikä pohjoisesta tulee, sen minä karkoitän teistä kauas ja syöksen sen kuivaan ja autioon maahan, sen alkupään Idänmereen ja sen loppupään Länsimereen. Ja siitä nousee löyhä, nousee katku. Sillä suuria se on yrityntä. **21** Älä pelkää, maa. Iloitse ja riemuitse, sillä Herra on tehnyt suuria. **22** Älkää peljätkö, metsän eläimet, sillä erämaan laitumet viheriövät, sillä puu

kantaa hedelmänsä, viikunapuu ja viiniköynnös antavat Takokaa vantaanne miekoiksi ja vesurinne keihäksi. voimansa. **23** Ja te, Siiön lapset, iloitkaa ja riemuitkaa Sanokoon heikko: "Minä olen sankari". **11** Käykää avuksi, Herrassa, teidän Jumalassanne, sillä hän antaa teille tulkaa, kaikki kansakunnat joka taholta. He kokoontuvat syysateen, vanhurskauden mukaan, vuodattaa teille sinne. Anna, Herra, sankariesi astua sinne alas. **12** sateen, syysateen ja kevätsateen, niinkuin entisaikaan. Lähtekööt liikkeelle, hyökkätkööt kansakunnat Joosafatin **24** Ja puimatantereet tulevat jyvä täyneen, ja kuurna- laaksoon; sillä siellä hän istuu tuomitsemassa kaikkia altaat pursuvat viiniä ja öljyä. **25** Ja minä korvaan teille pakanakansoja, joka taholta tulleita. **13** Lähettääkää ne vuoden tulot, jotka heinäsirkka, syöjäsirkka, tuhosirkka sirppi, sillä sato on kypsnyt. Tulkaa polkemaan, sillä ja kalvajaisirkka söivät, minun suuri sotajoukkoni, jonka kuurna on täynnä ja kuurna-altaat pursuvat ylitse; sillä minä lähetin teitä vastaan. **26** Ja te syötte kyllälä ja tulette heidän pahuutensa on suuri. **14** Meluavia joukkuja, ravituksi ja kiittäte Herran, teidän Jumalanne, nimeä, meluavia joukkoja ratkaisulaaksossa! Sillä lähellä on hänen, joka on tehnyt ihmeitä teitä kohtaan. Eikä minun Herran päivä ratkaisulaaksossa. **15** Aurinko ja kuu kansani joudu häpeään, iankaikkisesti. **27** Ja te tulette kävät mustiksi, ja tähdet kadottavat valonsa. **16** Herra tietämään, että Israelin keskellä olen minä. Ja minä olen ärjyy Sionista ja antaa äänensä kuulua Jerusalemistä, Herra, teidän Jumalanne, eikä toista ole. Eikä minun ja taivaat ja maa järkyvät; mutta Herra on kansansa kansani joudu häpeään, iankaikkisesti. **28** Näitten jälkeen suoja, Israelin lasten turva. **17** Ja te tulette tietämään, minä olen vuodattava Henkeni kaiken lihan päälle, ja että minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka asun teidän poikanne ja tytärenne ennustavat, vanhuksenne Sionissa, pyhällä vuorellani. Ja Jerusalem on oleva unia uneksuvat, nuorukaisenne näkyjä näkevät. **29** Ja pyhä, ja vieraat eivät enää kulje sen läpi. **18** Sinä myös palvelijain ja palvelijattarien päälle minä niin päävänä vuoret tiukkuvat rypälemehua, ja kukkulat päävinä vuodatan Henkeni. **30** Minä annan näkyä ihmeitä vuotavat maitoa; kaikissa Juudan puronottoissa virtaa taivaalla ja maassa: verta ja tulta ja savupatsaita; **31** vettä, ja Herran huoneesta juoksee lähde, ja se kastelee aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennenkuin Akasialaakson. **19** Egypti tulee autioksi, ja Edom tulee Herran päivä tulee, se suuri ja peljättävä. **32** Ja jokainen, autioksi erämaaksi väkirallan tähden, jota ne ovat joka huuttaa avuksi Herran nimeä, pelastuu. Sillä Siiön tehneet Juudan lapsille, kun ovat vuodattaneet viatonta vuorella ja Jerusalemissa ovat pelastuneet, niinkuin verta heidän maassansa. **20** Mutta Juuda on oleva Herra on sanonut; ja pakoonpäässeenit joukossa ovat asuttu iankaikkisesti ja Jerusalem polvesta polveen. **21** ne, jotka Herra kutsuu.

Ja minä julistan heidät puhtaaksi verivelasta, josta en ole heitä puhtaaksi julistanut. Ja Herra on asuva Sionissa.

3 Sillä katso, niinä päävinä ja siihen aikaan, kun minä käännän Juudan ja Jerusalemin kohtalon, **2** minä kokoan kaikki pakanakansat, vien ne alas Joosafatin laaksoon ja käyn siellä oikeutta niitten kanssa kansani ja perintösani, Israelin, tähden. Sillä he ovat hajottaneet sen pakanakansain sekaan, ovat jakaneet minun maani **3** ja heittäneet minun kansastani arpaa; ovat antaneet pojani porttoa vastaan sekä myyneet tytön viinistä, jonka ovat juoneet. **4** Mitä on teillä sanomista minulle, teilläkin, Tyro ja Siidon ja kaikki filistealaisten alueet? Tahdotteko te kostaa minulle, mitä minä olen tehnyt, vai itse tehdä minulle jotakin? Nopeasti, kiiruusti minä annan koston kohdata teidän päättäinne siitä, mitä olette tehneet, **5** te, jotka olette ottaneet minun hopeani ja kultani, vieneet minun ihanat kalleuteni temppeleihinne **6** sekä myyneet Juudan ja Jerusalemin lapsia jaavanilaisille, poistaakseenne heidät kauas omalta maaltansa. **7** Katso, minä herätän heidät liikkeelle siitä paikasta, johon te olette heidät myyneet, ja annan koston teostanne kohdata teidän päättäinne: **8** minä myyn teidän poikianne ja tyttäriänne Juudan poikien käsisiin, ja he myyvät ne sabalaisille, kaukaiselle kansalle. Sillä Herra on puhunut. **9** Julistakaan tämä pakanakansain seassa, alkakaa pyhä sota, innostakaan sankareita, lähestykööt, hyökkätkööt kaikki soturit. **10**

Aamoksen

1 Aamoksen sanat, hänen, jolla oli lammaslaumoja Tekoassa; mitä hän näyssä näki Israelista Ussian, Juudan kuninkaan, päävinä ja Jerobeamin, Jooaan pojaa, Israelin kuninkaan, päävinä, kaksi vuotta ennen maanjäristystä. **2** Ja hän sanoi: Herra ärjyy Sionista, hän jylisee Jerusalemistä, ja painementen laitumet lakastuvat, ja Karmelin laki kuivuu. **3** Nämä sanoo Herra: Damaskon kolmen rikoksen, neljän rikoksen tähden minun päätökseni on peruuttamaton. Koska he ovat puineet Gileadin rautaisilla puimäkeillä, **4** sentähden minä lähetän tulen Hasaelin linnaa vastaan, ja se kuluttaa Benhadadin palatsit. **5** Minä särjen Damaskon salvat, ja minä hävitän Bikat-Aavenin asukkaat ja Beet-Edenin valtikanpitäjät, ja Aramin kansa viedään pakkosiirtolaisuuteen Kiiriin, sanoo Herra. **6** Nämä sanoo Herra: Gassan kolmen rikoksen, neljän rikoksen tähden minun päätökseni on peruuttamaton. Koska he ovat vieneet pakkosiirtolaisuuteen ja luovuttaneet Edomille kaiken väen, **7** sentähden minä lähetän tulen Gassan muuria vastaan, ja se kuluttaa sen palatsit. **8** Minä hävitän Asdodin asukkaat ja Askelonin valtikanpitäjät, ja minä käänän käteni Ekronia vastaan, ja filistealaisten tähteet hukkuvat, sanoo Herra, Herra. **9** Nämä sanoo Herra: Tyrion kolmen rikoksen, neljän rikoksen tähden minun päätökseni on peruuttamaton. Koska he ovat luovuttaneet kaiken väen pakkosiirtolaisina Edomille eivätkä ole muistaneet veljesliittoa, **10** sentähden minä lähetän tulen Tyrion muuria vastaan, ja se kuluttaa sen palatsit. **11** Nämä sanoo Herra: Edomin kolmen rikoksen, neljän rikoksen tähden minun päätökseni on peruuttamaton. Koska se on vainonnut miekalla veljeänsä ja tukahduttanut kaiken armahtavaisuuden ja pitänyt ikuista vihaa ja säilyttänyt kiukkuna ainaisesti, **12** sentähden minä lähetän tulen Teemania vastaan, ja se kuluttaa Bosran palatsit. **13** Nämä sanoo Herra: Ammonilaisten kolmen rikoksen, neljän rikoksen tähden minun päätökseni on peruuttamaton. Koska he ovat halkaisseet Gileadin raskaat väimat, laajentaaakseen aluetansa, **14** sentähden minä sytyttän tulen Rabban muuria vastaan, ja se kuluttaa sen palatsit, sotahuudon kaikuessa sodan päävänä, myrskyn puhatessa rajuilman päävänä. **15** Ja heidän kuninkaansa vaeltaa pakkosiirtolaisuuteen, hän ja hänen ruhtinaansa kaikki tyynni, sanoo Herra.

2 Nämä sanoo Herra: Mooabin kolmen rikoksen, neljän rikoksen tähden minun päätökseni on peruuttamaton. Koska se on polttanut Edomin kuninkaan luut kalkiksi, **2** sentähden minä lähetän tulen Mooabia vastaan, ja se kuluttaa Kerijotin palatsit. Ja Mooab kuolee sodan melskeessä, sotahuudon ja pasunan pauhinassa. **3**

Ja minä hävitän tuomarin sen keskeltä, ja kaikki sen päämiehet minä tapan yhdessä sen kanssa, sanoo Herra. **4** Nämä sanoo Herra: Juudan kolmen rikoksen, neljän rikoksen tähden minun päätökseni on peruuttamaton. Koska he ovat hyljänneet Herran lain eivätkä ole pitäneet hänen käskyjänsä, vaan heidän valhejumalansa, joiden perässä jo heidän isänsä kulkivat, ovat heidät vietelleet, **5** sentähden minä lähetän tulen Juudaa vastaan, ja se kuluttaa Jerusalemin palatsit. **6** Nämä sanoo Herra: Israelin kolmen rikoksen, neljän rikoksen tähden minun päätökseni on peruuttamaton. Sillä he myyvät hurskaan rahasta ja köyhän kenkäparista, **7** polkevat maan tomuun vaivaisten pään ja väentävät mutkaiseksi nöyrrien tien. Ja poika ja isä kävät saman naisen parin häväisen minun pyhän nimeni. **8** He loikovat panttiksi otetuilla vaatteilla jokaisen alttarin ääressä ja juovat sakotettujen viiniä jumalansa huoneessa. **9** Ja kuitenkin minä hävitin heidän edestänsä amoraliset, jotka olivat korkeakasvuiset kuin setrit ja vahvat kuin tammet, ja minä hävitin niiden hedelmän ylhäältä ja niiden juuret alhaalta. **10** Ja minä johdatin teidät Egyptin maasta ja kuljetin teitä erämaassa neljäkymmentä vuotta, että saisitte ottaa omaksenne amoralisten maan. **11** Ja minä herätin teidän pojistanne profeettoja ja nuorukaisistanne nasiireja. Vai eikö niin ole, te israelilaiset? sanoo Herra. **12** Mutta te juottitte nasiireille viiniä, ja profeettoja te kielsitte sanoen: "Älkää ennustako". **13** Katso, minä rusennan teidät alalleenne, niinkuin täyneen kuormattu puimajyrä rusentaa lyheet. **14** Silloin nopeakaan ei pääse pakoon, ei väkevällä ole apua voimastaan, eikä sankari pelasta henkeänsä; **15** jousimies ei kestä paikallansa, nopeajalkainen ei pelasti, eikä ratsumies pelasta henkeänsä. **16** Ja sankareista rohkein pakenee alasti sinä päävänä, sanoo Herra.

3 Kuulkaa tämä sana, jonka Herra on puhunut teitä vastaan, te israelilaiset, koko sitä sukukuntaa vastaan, jonka minä olen johdattanut Egyptin maasta, sanoen: **2** Ainoastaan teidät minä olen valinnut kaikista maan sukukunnista; sentähden minä kostan teille kaikki teidän pahat tekonomme. **3** Kulkeeko kaksi yhdessä, elleivät ole keskenänsä sopineet? **4** ryjykö leijona metsässä, ellei sillä ole raadeltavaa? Kiljuuko nuori leijona luolastansa, ellei se ole saalistaa saanut? **5** Käykö lintu maassa paulaan, ellei sen varalle ole pyydystä pantu? Nouseeko paula maasta saaliin siihen tarttumatta? **6** Puhalletaanko pasunaan kaupungissa, niin ettei kansa peljästy? Tahi tapaukuko kaupungissa onnettomuutta, jota ei Herra ole tuottanut? **7** Sillä ei Herra, Herra, tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoillensa profeettoille. **8** Leijona ärjyy: kuka ei pelkäisi? Herra, Herra puhuu: kuka ei ennustaisi? **9** Julistakaa Asdodin palatseille ja Egyptin maan palatseille ja sanokaa: Kokoontukaa Samarian

vuorille ja katsokaa, mikä suuri meteli on sen keskellä ja mikä sorto sen sisällä. 10 He eivät ymmärrä tehdä sitä, että käännyneet minun tyköni, sanoo Herra. 12 Sillä te ette käännyneet minun tyköni, sanoo Herra. 13 Sentähden minä teen sinulle, Israel, näin. Koska minä mikä oikein on, sanoo Herra; he kokoovat väkivaltaa ja tämän sinulle teen, niin valmistaudu, Israel, kohtaamaan sortoa palatseihinsa. 11 Sentähden, näin sanoo Herra, Jumalaasi. 13 Sillä katso: hän on se, joka on tehnyt Herra: Vi Hollinen on oleva kaikkialla maassa, ja hän vuoret ja luonut tuulen, joka ilmoittaa ihmiselle, mikä kukistaa sinun linnoituksesi, ja sinun palatsiasi ryöstetään. 14 Sillä katso: hän on se, joka on tehnyt Herra: Vihollinen on oleva kaikkialla maassa, ja hän vuoret ja luonut tuulen, joka ilmoittaa ihmiselle, mikä kukistaa sinun linnoituksesi, ja sinun palatsiasi ryöstetään. 15 Sillä katso: hän on se, joka on tehnyt Herra: Vi Hollinen on oleva kaikkialla maassa, ja hän vuoret ja luonut tuulen, joka ilmoittaa ihmiselle, mikä kukistaa sinun linnoituksesi, ja sinun palatsiasi ryöstetään.

pelastuu israelilaisiakin, niitä, jotka istuvat Samariassa sohvankulmassa ja kirjosilkisellä leposijalla. 13 Kuulkaa ja todistakaa Jaakobin heimoa vastaan, sanoo Herra, Herra, Jumala Sebaot: 14 Sinä päivänä, jona minä kostan Israellielle hänen rikoksensa, minä kostan myös Beetelin alttaraille, niin että alttarinsarvet hakataan irti ja putoavat maahan. 15 Ja minä sorran maahan talviuhoneen ja kesähuoneen, ja norsunluuhuoneet kukistuvat, ja paljoista huoneista tulee loppu, sanoo Herra.

4 Kuulkaa tämä sana, te Baasanin lehmät, jotka olette Samarian vuorella, jotka sorratte vaivaisia ja runtelette köyhiä, jotka sanotte herroilleenne: "Tuokaa meille juomista". 2 Herra, Herra on vannonut pyhyttensä kautta: Totisesti, katso, päivät tulevat teille, jolloin teidät temmataan ylös koukuilla ja viimeisetkin teistä kalaongilla. 3 Ja muurin halkeamista te lähdette ulos, kukin suorinta tietä, ja teidät heitetään Harmoniin pään, sanoo Herra. 4 Menkää Beeteliin ja tehkää syntiä, ja Gilgaliin ja tehkää vielä enemmän syntiä; tuokaa aamulla teurasuhrinne, kolmantena päivänä kymmenyksenne. 5 Uhratkaa hapanta kiitosuhriksi, kuuluttakaa, julistakaa vapaaehtoisia lahoja, sillä niinhän te haluatte, te israelilaiset, sanoo Herra, Herra. 6 Minä kyllä tein teidän hampaanne joutilaaksi kaikissa teidän kaupungeissanne ja tuotin leivän puutteen kaikkiin teidän paikkakuntiinne. Mutta te ette käännyneet minun tyköni, sanoo Herra. 7 Minä pidätin teiltä sateen, kun vielä oli kolme kuukautta elonkorjuuseen. Minä annoin sataa toiselle kaupungille, mutta toiselle kaupungille en antanut sataa; toinen pelto sai sadetta, ja toinen, jolle ei satanut, kuvui. 8 Ja niin kaksi, kolme kaupunkia hoipui yhteen kaupunkiin vettä juomaan, saamatta kyllikseen. Mutta te ette käännyneet minun tyköni, sanoo Herra. 9 Ja saattakaa oikeus voimaan portissa: ehkäpä Herra, Minä rankaisin teitä nokitähkillä ja viljanruosteella; teidän monet puitarhanne, viinimäkinne, viikunapuunne ja öljypuunne söi kalvajasirkka. Mutta te ette käännyneet minun tyköni, sanoo Herra. 10 Minä lähetin teihin ruton niinkuin Egyptiin; minä tapoin miekalla teidän seassanne, niinkuin Jumala hävitti Sodoman ja Gomoran, ja te olitte kuin tulesta temmattu kekäle.

Butta te ette käännyneet minun tyköni, sanoo Herra. 12 Sillä te ette käännyneet minun tyköni, sanoo Herra. 13 Sentähden minä teen sinulle, Israel, näin. Koska minä mikä oikein on, sanoo Herra; he kokoovat väkivaltaa ja tämän sinulle teen, niin valmistaudu, Israel, kohtaamaan sortoa palatseihinsa. 11 Sentähden, näin sanoo Herra, Jumalaasi. 13 Sillä katso: hän on se, joka on tehnyt Herra: Vi Hollinen on oleva kaikkialla maassa, ja hän vuoret ja luonut tuulen, joka ilmoittaa ihmiselle, mikä kukistaa sinun linnoituksesi, ja sinun palatsiasi ryöstetään. 14 Sillä katso: hän on se, joka on tehnyt Herra: Vi Hollinen on oleva kaikkialla maassa, ja hän vuoret ja luonut tuulen, joka ilmoittaa ihmiselle, mikä kukistaa sinun linnoituksesi, ja sinun palatsiasi ryöstetään. 15 Sillä katso: hän on se, joka on tehnyt Herra: Vi Hollinen on oleva kaikkialla maassa, ja hän vuoret ja luonut tuulen, joka ilmoittaa ihmiselle, mikä kukistaa sinun linnoituksesi, ja sinun palatsiasi ryöstetään.

5 Kuulkaa tämä Herran sana, itkuvirsi, jonka minä viritän teistä, te Israelin heimo. 2 Kaatunut on neitsyt Israel eikä enää nouse; hän viruu kaadettuna maassansa, eikä ole, kuka hänet nostaisi. 3 Sillä näin sano Herra, Herra: Kaupunkiin, josta ennen lähti tuhat, jäi jäljelle sata; ja josta lähti sata, siihen jäi kymmenen jäljelle, Israelin heimoa. 4 Sillä näin sanoo Herra Israelin heimolle: Etsikää minua, niin te saatte elää. 5 Älkää etsikö Beeteliä, älkää menkö Gilgalin älkääkä vaeltako Beersebaan. Sillä Gilgal viedään pakkosiirtolaisuuteen,

ja Beetel joutuu tuhon omaksi. 6 Etsikää Herraa, niin te saatte elää, ettei hän tulena tunkeutuisi Joosefin huoneeseen ja kuluttaisi sitä eikä olisi sammuttajaan Beetellillä- 7 te, jotka muuttatte oikeuden koiruohoksi ja vanhurskauden maahan kukistatte. 8 Hän, joka on tehtyn Otavan ja Kalevanmiekan ja muuttaa synkeyden aamuksi ja pimentää päivän yön ja kutsuu kokoon meren vedet ja vuodattaa ne maan pinnalle-Herra on hänen nimensä, 9 hänen, joka äkisti tuottaa väkevälle hävityksen, ja niin tulee hävitys linnoitukseen. 10 He vihaavat sitä, joka portissa oikeutta puolataa, ja totuuden kymmenyksenne. 11 Uhratkaa hapanta kiitosuhriksi, puhuja on heille kauhistus. 12 Sentähden, koska te kuuluttakaa, julistakaa vapaaehtoisia lahoja, sillä niinhän poljette vaivista ja otatte häneltä viljaveroa, niin vaikka te rakennatte taloja hakatusta kivistä, te ette niissä asu; vaikka te istutatte ihania viinitarhoja, te ette niistä viiniä juo. 12 Sillä minä tiedän, että teidän rikoksenne ovat monet ja teidän syntinne raskaat: te vainoatte vanhurskasta ja otatte lahuksia ja väänätte vääräksi portissa köyhän asian. 13 Sentähden ymmärtäväinen vaikenee tänä aikana, sillä se on paha aika. 14 Etsikää hyvää, älkääkä pahaa, että te eläisitte. Silloin Herra, Jumala Sebaot, on oleva teidän kanssanne, niinkuin te sanotte. 15 Vihatkaa pahaa ja rakastakaan hyvää. Mutta te ette käännyneet minun tyköni, sanoo Herra. 9 ja saattakaa oikeus voimaan portissa: ehkäpä Herra, Minä rankaisin teitä nokitähkillä ja viljanruosteella; teidän Jumala Sebaot, armahtaa Joosefin jäännöstä. 16 Sillä näin sanoo Herra, Jumala Sebaot, Herra: Kaikilla toireilla on valitus, kaikilla kaduilla sanotaan: "Voi! Voi!" minä käyn sinun keskitesi, sanoo Herra. 18 Voi teitä, ja minä annoin löyhän teidän leireistänne nousta jotka toivotte Herran päivän tulemista. Miksi hyväksi on teidän sieramiinne. Mutta te ette käännyneet minun teille Herran päivä? Se on oleva pimeys, eikä valkeus-tyköni, sanoo Herra. 11 Minä panin toimeen hävityksen 19 ikäänsi jos joku pakenisi leijonaan ja häntä kohtaisi teidän seassanne, niinkuin Jumala hävitti Sodoman ja karhu, tahi joku tulisi kotiin ja nojaisi kätensä seinään Gomoran, ja te olitte kuin tulesta temmattu kekäle.

ja häntä pistäisi käärme. 20 Eikö Herran päivä ole siitä asti, mistä mennään Hamatiin, hamaan Pajupuroon pimeys, eikä valkeus, eikö se ole synkeys, jossa ei saakka.

valoa ole? 21 Minä vihaan, minä halveksin teidän juhlianen enkä mielisyti teidän juhlakokouksiinne. 22 Sillä vaikka te tuotte minulle polttouhreja ja ruokauhrejanne, eivät ne minulle kelpaa, enkä minä katso teidän yhteysuhrienne, syöttövasikkaine, puoleen. 23 Vie pois minun edestäni virttesi pauhina, en tahdo kuulla sinun harppujesi soittoa. 24 Mutta oikeus virratkoon kuin vesi ja vanhurskaus niinkuin ehtymätön puro. 25 Toitteko te teurasuhreja ja ruokauhreja minulle erämaassa neljänäkymmenenä vuotena, te Israelin heimo? 26 Te olette kantaneet kuningastanne Sikkutia ja Kijjunin-kuvianne, tähijumalaanne, sitä, jonka te olette itsellenne tehneet. 27 Sentähden minä vien teidät pakkosiirtolaisuteen tuolle puolelle Damaskon, sanoo Herra. Jumala Sebaot on hänen nimensä.

6 Voi suruttomia Siionissa, huollettomia Samarian vuorella, kangoista ensimmäisen ylimyksinä, joiden tykö Israelin heimo tulee! 2 Menkää Kalneen ja katsokaa, sieltä kulkekaa Suureen Hamatiin ja käykää filistealaisten Gatiin: ovatko ne paremmat kuin nämä valtakunnat, onko niiden alue suurempi kuin teidän alueenne? 3 Voi teitä, jotka lykkäätte kauas pahan päivän, mutta vedätte luokseenne väkirallan, valtaistuimelle istumaan; 4 jotka makaatte norsunluusohvilla ja venytte leposijoillanne, syötte karitsoita laumasta ja vasikoita navetasta; 5 jotka sepustatte laulujua harpulla säestääne ja sommittelette soittimia kuin mikäkin Daavid; 6 jotka juotte viiniä maljoista ja voitelette itsenne parhaalla öljyllä, mutta ette murehdi Joosefin sortumista! 7 Sentähden heidän nyt täytyy mennä pakkosiirtolaisuteen pakkosiirtolaisten etunenässä. Silloin lakkavat venyjän ilohuudot. 8 Herra, Herra on vannonut itse kauttansa, sanoo Herra, Jumala Sebaot: Jaakobin ylpeys on minulle kauhistus, minä vihaan hänen palatsejansa, ja minä jätän alittiuki kaupungin kaikkinensa. 9 Ja jos silloin kymmenen miestä jää jäljelle yhteen taloon, niin he kuolevat. 10 Ja jos kuolleen korjaa hänen omaisensa ja polttajansa, viedäkseen luut pois talosta, ja jos hänen kysyy joltakin, joka on talon perimmäisessä sopessa: "Onko sinun tykönäsi vielä ketään?" niin tämä vastaa: "Ei ole", ja toinen sanoo: "Hiljaa!" -sillä Herran nimeä ei saa mainita. 11 Sillä katso, Herra antaa käskyn, ja hän lyö suuren talon kappaleiksi ja pienien talon pirstaleiksi. 12 Juoksevatko hevoset kallionseinää, kynnetäänkö sitä härjillä? Sillä te muutatte oikeuden myrkyksi ja vanhurskauden hedelmän koiruohoksi, 13 te, jotka iloitsette Loodabarista ja jotka sanotte: "Emmekö omalla voimallamme valloitaneet Karnaimia?" 14 Sillä katso, minä nostataan teitä vastaan, te Israelin heimo, sanoo Herra, Jumala Sebaot, kansan, joka on ahdistava teitä

7 Tämän näytti minulle Herra, Herra: Katso, hän loi heinäsirkkoja, kun äpäreheinä alkoi nousta; ja katso, se oli äpäreheinä kuninkaan riitosten jälkeen. 2 Ja kun ne olivat syöneet loppuun maan kasvit, sanoin minä: "Herra, Herra, anna anteeksi. Kuinka voi Jaakob pysyä, sillä hän on vähäinen?" 3 Niin Herra katui sitä. "Ei se ole tapahtuva", sanoi Herra. 4 Tämän näytti minulle Herra, Herra: Katso, Herra, Herra kutsui tulen toimittamaan tuomiota, ja se kulutti suuren syvyyden, ja se kulutti peltomaan. 5 Niin minä sanoin: "Herra, Herra, lakkaa jo. Kuinka voi Jaakob pysyä, sillä hän on vähäinen?" 6 Niin Herra katui sitä. "Ei sekään ole tapahtuva", sanoi Herra, Herra. 7 Tämän hän näytti minulle: Katso, Herra seisoi pystysuoralla muurilla, kädessänsä luotilanka. 8 Ja Herra sanoi minulle: "Mitä sinä näet, Aamos?" Minä vastasin: "Luotilangan". Ja Herra sanoi minulle: "Katso, minä olen laskenut luotilangan kansani Israelin keskelle. Minä en enää mene säästääne sen ohitse, 9 vaan lisakin uhrukkukulat tulevat autioiksi ja Israelin pyhäköt raunioiksi. Ja minä nousen ja nostan miekan Jerobeamin sukua vastaan." 10 Silloin Amasia, Beetelin pappi, lähetti Jerobeamille, Israelin kuninkaalle, tämän sanan: "Aamos on tehnyt salaliiton sinua vastaan Israelin heimon keskuudessa. Ei maa kestä kaikkea, mitä hän puhuu. 11 Sillä nän on Aamos sanonut: 'Jerobeam kuolee miekkaan, ja Israel viedää pakkosiirtolaisuteen, pois omasta maastansa'." 12 Ja Amasia sanoi Aamokselle: "Sinä näkijä, mene matkasi ja pakene Juudan maahan, syö leipäsi siellä ja ennusta siellä. 13 Mutta Beetelissä älä ennusta enää, sillä se on kuninkaan pyhäkkö ja valtakunnan temppeli." 14 Niin Aamos vastasi ja sanoi Amasalle: "En minä ole profeetta enkä profeetanoppilas, vaan minä olen paimen ja metsävaikeuden viljelijä. 15 Ja Herra otti minut laumojeni äärestää, ja Herra sanoi minulle: 'Mene ja ennusta minun kansani Israelia vastaan'. 16 Kuule siis nyt Herran sana: Sinä sanot: 'Älä ennusta Israelia vastaan, älkä saarnaa lisakin heimoa vastaan'. 17 Sentähden, nän sanoo Herra: Sinun vaimosi joutuu portoksi kaupungissa, sinun poikasi ja tyttäresi kaatuvat miekkaan, sinun maasi jaetaan mittanuoralla, sinä itse kuolet saastaisessa maassa, ja Israel viedää pakkosiirtolaisuteen, pois omasta maastansa."

8 Tämän näytti minulle Herra, Herra: Katso, oli korillinen kypsiä hedelmiä. 2 Ja hän sanoi: "Mitä sinä näet, Aamos?" Minä vastasin: "Korillisen kypsiä hedelmiä". Ja Herra sanoi minulle: "Minun kansani Israel on kypsä saamaan loppunsa: en minä enää mene säästääne sen ohitse. 3 Ja sinä päivänä palatsin laulut muuttuvat valitukseksi, sanoo Herra, Herra. Paljon on oleva

ruumiita, joka paikkaan heitettyjä. Hiljaa!" 4 Kuulkaa sanoo Herra. Enkö minä johdattanut israelilaisia Egyptin tämä, te jotka poljette köyhiä ja tahdotte tehdä lopun maasta ja filistealaisia Kaftorista ja aramilaisia Kiiristä? maan nöyristä, 5 sanoen: "Milloin loppuu uusikuu, että 8 Katso, Herran, Herran silmät ovat syntistä valtakuntaa saamme myydä viljaa, ja milloin sapatti, että saamme vastaan, ja minä hävitän sen maan pinnalta; kuitenkaan avata jyväaitan, pienentää eefaa-mitan ja suurentaa en minä Jaakobin heimoa kokonaan hävitää, sanoo painon ja pettää väärällä vaa'alla, 6 että saamme ostaa Herra. 9 Sillä katso, minä käskän seuloa Israelin heimoa vaivaiset rahasta ja köyhän kenkäparista ja myydä kaikkien kansain seassa, niinkuin seulalla seulotaan: ei akanoita jyvinä?" 7 Herra on vannonut hänen kauttansa, jyväkään putoa maahan. 10 Miekkaan kuolevat kaikki joka on Jaakobin kunnia: Totisesti, minä en ikinä unhota minun kansani syntiset, jotka sanovat: "Ei saavuta, yhtäkään heidän tekonaansa. 8 Eikö senkaltaisesta maa jo ei kohtaa meitä onnettomuus". 11 Sinä päivänä minä vapise ja kaikki sen asukkaat murehdii? Eikö se nouse pystytän jälleen Daavidin sortuneen majan ja korjaan kaikkinensa niinkuin Niili, kuohu ja alene niinkuin Egyptin sen repeämät ja pystytän sen luhistumat, ja rakennan virta? 9 Ja on tapahtuva sinä päivänä, sanoo Herra, sen sellaiseksi, kuin se oli muinaisina päivinä, 12 niin Herra, että minä annan auringon laskea sydänpäällä että he saavat omiksensa Edomin jäännöksen ja kaikki ja teen maan pimeäksi keskellä kirkasta päivää. 10 Pakanakansat, jotka minun nimiini otetaan, sanoo Herra, Minä muutan teidän juhlanne murheeksi ja kaikki teidän joka tämän tekee. 13 Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, laulunne valitusvirksi. Minä panen kaikkien lanteille jolloin kyntäjä tavoittaa leikkaajan ja rypäleitten polkija säkkipuvun ja teen kaljuksi jokaisen pään. Ja minä siemenenkylvän, jolloin vuoret tiukkuvat rypälemehua saatan teidät suremaan, niinkuin ainokasta poikaa ja kaikki kukkulat kuohkeaksi muuttuvat. 14 Silloin minä surraan, ja se päättyy, niinkuin päättyy katkeraa päivää. Käännän kansani Israelin kohtalon, ja he rakentavat 11 Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, jolloin jälleen autiot kaupungit ja asuvat niissä, he istuttavat minä lähetän nälnän maahan: en leivän nälkää enkä viinitarhoja ja juovat niiden viiniä, he tekevät puutarhoja veden janoa, vaan Herran sanojen kuolemisen nälnän. 12 ja syövät niiden hedelmää. 15 Minä istutan heidät omaan Silloin he hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta itään; maahansa, eikä heitä enää revitä pois maastansa, jonka he samoavat etsien Herran sanaa, mutta eivät löydä. minä olen heille antanut, sanoo Herra, sinun Jumalasi.

13 Sinä päivänä näentyvät janoon kauniit neitsyet ja nuorukaiset, 14 ne, jotka vannovat sen nimeen, joka on Samarian syntivelka, ja sanovat: "Niin totta kuin sinun jumalasi elää, Daan, ja niin totta kuin elävät Beerselan menot!" -He kaatuvat eivätkä enää nouse.

9 Minä näin Herran seisovan alttarin ääressä, ja hän sanoi: Lyö pylväänpäihin, niin että kynnykset vapisevat, lyö ne pirstaleiksi kaikkien heidän päähäänsä. Sitten minä tapan miekalla heistä viimeisetkin. Ei yksikään heistä pääse pakoon, ei yksikään heistä pelasti. 2 Vaikka he tuonelaan murtautuisivat, sieltäkin minun kätensi heidät tempaa. Vaikka he taivaaseen nousisivat, sieltäkin minä syökseni heidät alas. (**Sheol h7585**) 3 Vaikka he Karmelin laelle kätkeytyisivät, sieltäkin minä etsin ja tempaan heidät. Ja vaikka he meren pohjaan lymäisivät minun silmieni edestä, sielläkin minä käskän käärmeen heitä pistämään. 4 Ja vaikka he vankeuteen vaeltaisivat viholistensa edessä, sielläkin minä käskän miekan heidät tappamaan. Sillä minä kiinnitän katseeni heihin, heille pahaksi, ei hyväksi. 5 Herra, Herra Sebaot, hän, joka koskettaa maata, niin että se sulaa, että kaikki sen asukkaat murehtivat, että se nousee kaikkinensa niinkuin Niili ja alenee niinkuin Egyptin virta, 6 hän, joka rakentaa yliskammionsa taivaisiin ja perustaa holvisna maan pääälle, joka kutsuu meren vedet ja vuodattaa ne maan pinnalle-Herra on hänen nimensä. 7 Ettekö te, israelilaiset, ole minulle niinkuin etiopalaisetkin?

Obadjan

1 Obadjan näky. Herra, Herra sanoo Edomista näin: Me olemme kuulleet sanoman Herralta, ja sanansaattaja on lähetetty kansakuntiin: "Nouskaa, nouskaamme sotaan sitä vastaan!" **2** Katso, vähäiseksi minä teen sinut kanojen seassa, ylen halveksittu olet sinä oleva. **3** Sinun sydämesi ylpeys on pettänyt sinut, joka asut kallionrotkossa, istut korkealla ja sanot sydämessäsi: "Kuka voi syöstää minut maahan?" **4** Vaikka tekisit pesäsi korkealle niinkuin kotka ja vaikka sen sija olisi tähtien välissä, minä syökseni sinut sieltä alas, sanoo Herra. **5** Jos varkaat tulisivat kimppuusi, jos yölliset rosvot, kuinka voisit tulla niin hävitetyksi: eivätkö he varastaisi vain sen, mitä tarvitsevat? Jos viininkorjaajat tulisivat luoksesi, eivätkö he jättäisi jälkkorjuuta? **6** Mutta kuinka onkaan Eesau läpikotaisin etsity, hänen kätkönsä pengotut! **7** Sinut on ajettu rajalle asti, kaikki liittolaisesi ovat sinut petteenä. Ystäväsi ovat vieneet sinusta voiton, ovat panneet taritsemasi leivän paulaksi sinun eteesi. -Ei ole hänessä taitoa. **8** Totisesti, sinä päivänä, sanoo Herra, minä lopetaan viisaat Edomista ja taidon Eesaun vuorelta. **9** Ja sinun sankarisi, Teeman, kauhistuvat, niin että viimeinenkin mies häviää Eesaun vuorelta murhatöitten tähden. **10** Väkivallan tähden veljeäsi Jaakobia kohtaan peittää sinut häpeä, ja sinut hävitetään ikiajoiksi. **11** Sinä päivänä, jona sinäkin olit läsnä, päivänä, jona vieraat veivät pois hänen rikkautensa, jona muukalaiset tunkeutuivat sisään hänen porteistaan ja heittivät Jerusalemistä arpaan, olit myösken sinä niinkuin yksi heistä. **12** Mutta älä katso iloiten veljesi päivää, hänen onnettomuutensa päivää; älä ilku juutalaisia heidän turmionsa päivänä äläkä suullasi suurentele ahdistuksen päivänä. **13** Älä tunkeudu sisään minun kansani portista heidän hätäpäivänänsä. Älä katso iloiten, myös sinä, hänen onnettomuuttansa hänen hätäpäivänänsä. **14** Älä seiso tienhaarassa hävittämässä hänen pelastuneitansa. Älä luovuta hänen pakoonpäässeitänssä ahdistuksen päivänä. **15** Sillä lähellä on Herran päivä kaikkia pakanakansoja: Niinkuin sinä olet tehnyt, niin sinulle tehdään; kosto sinun teostasi kohtaa sinun omaa päättäsi. **16** Sillä niinkuin te olette juoneet minun pyhällä vuorellani, niin tulevat kaikki pakanakansat juomaan ainiaan: he juovat ja särpivät ja ovat, niinkuin ei heitä olisi ollutkaan. **17** Mutta Siijonin vuorella saavat olla pelastuneet, ja se on oleva pyhä, ja Jaakobin heimo on perivä perintönsä. **18** Jaakobin heimo on oleva tuli ja Joosefin heimo liekki, mutta Eesaun heimo kuin olki, ja ne polttavat sen ja kuluttavat sen; eikä jää pakoonpäässytä Eesaun heimosta. Sillä Herra on puhunut. **19** Ja he ottavat perinnöksensä Etelämaan ynnä Eesaun vuoren,

Alankomaan ynnä filistealaiset; he ottavat perinnöksensä Efraimin maan ja Samarian maan, Benjaminin ynnä Gileadin. **20** Ja tästä väestä, israelilaisista, viedyt pakkosiirtolaiset ottavat perinnöksensä kanaanilaiset Sarpatiin asti. Ja Jerusalemin pakkosiirtolaiset, jotka ovat Sefaradissa, ottavat perinnöksensä Etelämaan kaupungit. **21** Pelastajat nousevat Siijonin vuorelle tuomitsemaan Eesaun vuorta. Ja kuninkuus on oleva Herran.

Joonan

1 Joonalle, Amittain pojalle, tuli tämä Herran sana: **2** "Nouse, mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sitä vastaan; sillä heidän pahutensa on noussut minun kasvojen eteen". **3** Mutta Joona nousi paetaksensa Tarsiiseen Herran kasvojen edestä ja meni alas Jaafoon ja löysi laivan, joka oli lähetevä Tarsiiseen. Ja hän suoritti laivamaksun ja astui siihen mennäkseen heidän kansansa Tarsiiseen, pois Herran kasvojen edestä. **4** Mutta Herra heitti suuren tuulen merelle, niin että merellä nousi suuri myrsky ja laiva oli särkymäisillään. **5** Niin merimiehet pelkäsivät ja huusivat avuksi itsekkin jumalaansa. Ja he heittivät mereen tavarat, mitä laivassa oli, keventääkseen sitä. Mutta Joona oli mennyt alas laivan pohjalle ja pannut maata, ja hän nukkui raskaasti. **6** Niin laivuri tuli hänelle luokseensa ja sanoi hänelle: "Mitäs nukut? Nouse ja huuda jumalaasi. Ehkäpä se jumala muistaa meitä, niin ettemme huku." **7** Ja he sanoivat toisillensa: "Tulkaa, heittääkämme arpaa, saadaksemme tietää, kenen tähdien tämä onnettomuuks on meille tullut". Mutta kun he heittivät arpaa, lankesi arpa Joonalle. **8** Niin he sanoivat hänelle: "Ilmoita meille, kenen tähdien tämä onnettomuuks on meille tullut. Mikä on toimesi ja mistä tuleet? Mikä on sinun maasi ja mistä kansasta olet?" **9** Hän vastasi heille: "Minä olen hebreelainen, ja minä pelkäään Herraa, taivaan Jumalaa, joka on tehnyt meren ja kuivan maan". **10** Niin miehet peljästyivät suuresti ja sanoivat hänelle: "Miksi olet tehnyt näin?" Sillä miehet tiesivät, että hän oli pakenemassa Herran kasvojen edestä; hän oli näet ilmaissut sen heille. **11** He sanoivat hänelle: "Mitä on meidän tehtävä sinulle, että meri tulisi meille tyveneksi?" Sillä meri myrskysi myrskyämistänsä. **12** Hän vastasi heille: "Ottakaa minut ja heittääkää minut mereen, niin meri teille tyventyy. Sillä minä tiedän, että tämä suuri myrsky on tullut teille minun tähteni." **13** Miehet soutivat päästääkseen jälleen kuivalle maalle, mutta eivät voineet, sillä meri myrskysi vastaan myrskyämistänsä. **14** Ja he huusivat Herraa ja sanoivat: "Voi, Herra, älä anna meidän hukkua tämän miehen hengen tähdien äläkä lue syksemme viatonta verta, sillä sinä, Herra, teet, niinkuin sinulle otollista on". **15** Sitten he ottivat Joonan ja heittivät hänet mereen, ja meri asettui raivostansa. **16** Ja miehet pelkäsivät suuresti Herraa, uhrasivat Herralle teurasuhrin ja tekivät lupauksia. **17** Mutta Herra toimitti suuren kalan nielaisemaan Joonan. Ja Joona oli kalan sisässä kolme päivää ja kolme yönä.

2 Ja Joona rukoili Herraa, Jumalaansa, kalan sisässä **2** ja sanoi: "Minä huusin ahdistuksessani Herraa, ja hän vastasi minulle. Tuonelan kohdussa minä huusin apua, ja sinä kuulit minun ääneni. (Sheol h7585) **3** Sinä

syöksit minut syvyyteen, merten sydämeen, ja virta ympäröitsi minut, kaikki sinun kuohusi ja aaltosi vyöryivät minun ylitseni. **4** Minä ajattelin: Olen karkoitettu pois sinun silmiesi edestä. Kuitenkin minä saat vielä katsella sinun pyhään temppeiliäsi. **5** Vedet piirittivät minut aina sieluun asti, syvys ympäröitsi minut, kaisla kietoutui päähääni. **6** Minä vajosin alas vuorten perustuksiin asti, maan salvat sulkeutuivat minun ylitseni iankaikkisesti. Mutta sinä nostit minun henkeni ylös haudasta, Herra, minun Jumalani. **7** Kun sieluni nääntyi minussa, minä muistin Herraa, ja minun rukoukseni tuli sinun tykösi, sinun pyhään temppeiliäsi. **8** Ne, jotka kunnioittavat väriä jumalia, hylkäävät armonantajansa. **9** Mutta minä tahdon uhrata sinulle kiitoksen kaikuessa. Mitä olen luvannut, sen minä täytän. Herrassa on pelastus." **10** Sitten Herra käski kalaa, ja se oksensi Joonan kuivalle maalle.

3 Joonalle tuli toistamiseen tämä Herran sana: **2** "Nouse ja mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sille se saarna, mikä minä sinulle puhun". **3** Niin Joona nousi ja meni Niiniveen Herran sanan mukaan. Ja Niinive oli suuri kaupunki Jumalan edessä: kolme päivänmatkaa. **4** Ja Joona käveli kaupungissa aluksi yhden päivänmatkan ja saarnasi sanoen: "Vielä neljäkymmentä päivää, ja Niinive hävitetään". **5** Niin Niiniven miehet uskoivat Jumalaan, kuuluttivat paaston ja pukeutuivat säkkeihin, niin suuret kuin pienet. **6** Ja kun tieto tästä tuli Niiniven kuninkaalle, nousi hän valtaistuimeltaan, riisui yltääni vaippansa, verhoutui säkkien ja istui tuhkaan. **7** Ja hän huudatti Niinivessä: "Kuninkaani ja hänen ylimystensä määräys kuuluu: Älkööt ihmiset älköötä eläimet-raavaat ja lampaita-maistako mitään, käykö laitumella tai vettä juoko." **8** Verhoutukoot ihmiset ja eläimet säkkeihin, huutakoot väkevästi Jumalaa ja käännytököt itsekkin pois pahalta tieltänsä sekä väkivallasta, mikä heidän käsiänsä tähraa. **9** Ehkäpä Jumala jälleen katuu ja käänny vihansa hehkusta, niin ettemme huku." **10** Kun Jumala näki heidän tekonsa, että he kääntyivät pois pahalta tieltänsä, niin Jumala katui sitä pahaa, minkä hän oli sanonut tekevänsä heille, eikä tehnyt sitä.

4 Mutta Joona pahastui tästä kovin, ja hän vihastui. **2** Ja hän rukoili Herraa ja sanoi: "Voi Herraa! Enkö minä sitä sanonut, kun olin vielä omassa maassani? Siksikin minä ehätin pakenemaan Tarsiiseen. Sillä minä tiesin, että sinä olet armahtavainen ja laupias Jumala, pitkämielin ja armosta rikas, ja että sinä kadut pahaa. **3** Ja nyt, Herra, ota minun henkeni, sillä kuolema on minulle parempi kuin elämä." **4** Mutta Herra sanoi: "Onko vihamisessasi oikea?" **5** Niin Joona lähti kaupungista ja asettui kaupungin itäpuolelle. Hän teki itsellensä sinne lehtimajan ja kävi istumaan sen alle

varjoon, kunnes näkisi, miten kaupungin oli käyvä. 6 Mutta Herra Jumala toimitti risiinikasvin kasvamaan Joonan pään ylitse, varjostamaan hänen päätänsä ja päästämään häntä hänen mielipahastaan. Ja Joona iloitsi suuresti risiinikasvista. 7 Mutta seuraavana päivänä, aamun sarastaessa, Jumala toimitti madon kalvamaan risiinikasvia, niin että se kuivui. 8 Ja auringon nostua Jumala toimitti tulikuuman itätuulen, ja aurinko paahtoi Joonaan päähän, niin että häntä näännytti. Niin hän toivotti itsellensä kuolemaa ja sanoi: "Parempi on minulle kuolema kuin elämä". 9 Mutta Jumala sanoi Joonalle: "Onko vihastumisesi risiinikasvin tähden oikea?" Tämä vastasi: "Oikea on vihastumiseni kuolemaan asti". 10 Niin Herra sanoi: "Sinä armahdat risiinikasvia, josta et ole vaivaa nähnyt ja jota et ole kasvattanut, joka yhden yön lapsena syntyi ja yhden yön lapsena kuoli. 11 Enkö siis minä armahtaisi Niiniveä, sitä suurta kaupunkia, jossa on enemmän kuin sata kaksikymmentä tuhatta ihmistä, jotka eivät vielä tiedä, kumpi käsi on oikea, kumpi vasen, niin myös paljon eläimiä?"

Miikan

1 Herran sana, joka tuli mooresetilaiselle Miikalle Jootamin, Aahaan ja Hiskian, Juudan kuningasten, päivinä; se, mitä hän näki Samariaa ja Jerusalemia vastaan. **2** Kuulkaa, kaikki kansat; ota korviisi, maa, ja kaikki, mitä maassa on. Ja olkoon Herra, Herra todistaja teitä vastaan, Herra pyhästä temppelistänsä. **3** Sillä katsko, Herra lähtee asumuksestaan, astuu alas ja polkee maan kukkulointa. **4** Vuoret sulavat hänen allansa, ja laaksot halkeavat niinkuin vaha tulen hohteessa, niinkuin vedet, jotka syöksyvät jyrkännettä alas. **5** Jaakobin rikoksen tähden tapahtuu tämä kaikki ja Israelin heimon syntien tähden. Mistä on Jaakobin rikos? Eikö Samariasta! Ja mistä Juudan uhrikukkulat? Eivätkö Jerusalemistä! **6** Niinpä minä panen Samarian kivirauuniksi kedolle, viinitarhan istutusmaaksi, syökseen laaksoon sen kivet ja paljastan sen perustukset. **7** Kaikki sen jumalankuvat särjetään, kaikki sen portonpalkat poltetetaan tulessa, ja kaikki sen epäjumalankuvat minä hävitän; sillä portonpalkoista se on ne koomnut, ja portonpalkoiksi pitää niitten jälleen tuleman. **8** Tämän tähden minä tahdon valittaa ja voivotella, käydä avojaloin ja vaipatta, virittää valituslaulun kuin aavikkosudet, suruuhudon kuin kamelikurjet. **9** Sillä parantumaton on sen haava; se ulottuu Juudaan asti, se käy minun kansani porttiin saakka, aina Jerusalemiin saakka. **10** Älkää ilmoittako sitä Gatisa, älkää, älkää itkekö. Minä vieriskelen tuhassa Beet-Leafrassa. **11** Käy matkaan, Saafirin asujatar, häpeällisesti paljastettuna! Saananin asujatar ei lähde. Beet-Eselin valitus riistää teiltä pysähdyspaikan. **12** Onnea odottaa tuskaisesti Maarotin asujatar; mutta onnettomuus tulee Herralta Jerusalemin portille. **13** Valjasta hevoset vaunujen eteen, Laakiin asujatar; sieltä on alku tytär Siionin syntiin, sillä sinussa tavattiin Israelin rikokset. **14** Sentähden sinä annat eron Mooreset-Gatille. Aksibin talot tulevat olemaan pettymys Israelin kuninkaille. **15** Minä tuon vieläkin perijän sinulle, Maaresan asujatar. Adullamiin asti kulkee Israelin kunnia. **16** Ajele ja keritse pääsi paljaaksi lasten tähden, jotka olivat sinun ilosi. Ajele pääsi leveälti paljaaksi, niinkuin on korppikotkalla, sillä he menevät luotasi pois pakkosiirtolaisuuteen.

2 Voi niitä, jotka miettivät turmiota ja valmistelevat pahaa vuoteillansa! Aamun valjettua he sen tekevät, sillä heillä on siihen valta. **2** He himoitsevat peltoja ja ryöstävät ne, taloja, ja ottavat ne; he sortavat miestä ja hänen taloansa, miestä ja hänen perintöosaansa. **3** Sentähden, nän sanoo Herra: Katsko, minä mietin tätä sukua vastaan onnettomuutta: siitä te ette saa kaulanne irti ettekä voi ylpeästi astella; sillä se on oleva aika. **4** Sinä päivänä viritetään teistä

pilkkaulu ja veisataan valitusvirsi. "Se on tapahtunut", sanotaan, "me olemme perin hävitetyt, hän on vaittanut pois minun kansani osan. Kuinka hän siirtää sen minulta pois! Hän jakaa meidän peltomme luopioille." **5** Sentähden ei sinulla ole oleva ketään, joka heittäisi arpaa maaosuudesta Herran seurakunnassa. **6** "Älkää saarnatko", saarnaavat he, "sellaisista ei pidä saarnata; eikö väisty pois häpäiseminen?" **7** Onko tämä Jaakobin heimon puhetta? Onko Herra pikavihainen? Ovatko sellaisia hänen tekonsa? Eivätkö hänen puheensa ole hyvästi sitä kohtaan, joka oikein vaeltaa? **8** Mutta aikoja sitten on minun kansani asettunut viholliseksi; vaatteiden päältä te kiskotte vaipan niiltä, jotka huoleti kulkevat, jotka sotaa väistävät. **9** Minun kansani naiset te ajatte pojia heidän kodeistansa, jotka ovat heidän ilonsa; heidän pieniltä lapsiltansa te otatte minun kunniani ainiaaksi. **10** Nouskaa ja menkää pojasi: ei tässä ole leposijaa saastutuksen tähden, joka on saanut aikaan turmion, parantumattoman turmion. **11** Jos tulisi mies, joka tuulta tavoittelisi ja petollisuudessaan valhettelisi: "Minä saarnaan sinulle viinistä ja väkijuomasta", siinä olisi saarnaaja tälle kansalle. **12** Minä tahdon tarkoin koota sinut, Jaakob, kaikkinesi, visusti kerätä Israelin jääneet, saattaa heidät yhteen, niinkuin lampaat tarhaan, niinkuin lauman laitumellensa: on oleva ihmisten kohina! **13** Tien aukaisija käy heidän edellänsä; he aukaisevat tiensä, kulkevat portille ja lähetevät siitä ulos. Heidän kuninkaansa käy heidän edellään, ja Herra heittää johdattaa.

3 Ja minä sanoin: Kuulkaa, Jaakobin päämiehet ja Israelin heimon ruhtinaat! Eikö teidän tulisi tuntea oikeus, **2** teidän, jotka vihaatte hyvää ja rakastatte pahaa, jotka raastatte ihmisten nahana heidän päältänsä ja lihan irti heidän luistansa? **3** Ne, jotka syövät minun kansani lihan ja nylkevät nahana heidän päältänsä ja murskaavat heidän luunsa, paloittelevat niinkuin pataan, niinkuin lihan kattilaan- **4** kerran he huutavat Herran puoleen, mutta hän ei vastaa heille, vaan kätkee heiltä kasvonsa sinä aikana, koska he ovat pahoja töitä tehneet. **5** Nän sanoo Herra niitä profeettoja vastaan, jotka eksyttävät minun kansaani, jotka huutavat: "Rauha!", kun heidän hampaissaan on purtavaa, mutta julistavat pyhän sodan sille, joka ei anna mitään heidän suuhunsa: **6** Sentähden tulee teille yö, näkyjä vaille, teille tulee pimeys, ennustelua vaille. Aurinko laskee näiltä profeetoilta, ja päivä heiltä pimenee. **7** Nämä joutuvat häpeään, ja ennustelijat punastuvat. Kaikki he peittävät partansa, sillä Jumalan vastausta ei tule. **8** Mutta minä olen täynnä voimaa, Herran Henkeä, oikeutta ja väkevyttä ilmoittaakseeni Jaakobille sen rikokset ja Israelille sen synnit. **9** Kuulkaa tämä, Jaakobin heimon päämiehet ja Israelin heimon ruhtinaat,

te, jotka halveksitte oikeutta ja vääristätte kaiken suoran, **10** rakennatte Siionia veritöillä ja Jerusalemia vääryydellä. **11** Sen päämiehet jakavat oikeutta lahuksia vastaan, sen papit opettavat maksusta, ja sen profeetat ennustelevat rahasta. Mutta Herraan he turvautuvat, sanoen: "Eikö Herra ole meidän keskellämme? Ei tule meille onnettomuutta." **12** Siitä syystä, teidän tähtenne, Sion kynnetään pelloksi, Jerusalemi tulee kiviraunioksi ja temppelivuori metsäkukkulaksi.

4 Aikojen lopussa on Herran temppelin vuori seisova vahvana, ylimmäisenä vuorista, ja se on oleva korkein kukkuloista, ja sinne virtaavat kansat. **2** Monet pakanakansat lähevät liikkeelle sanoen: "Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan temppeliin, että hän opettaisi meille teitänsä ja me vaeltaisimme hänen polkujansa; sillä Siionista lähee laki, Jerusalemistä Herran sana." **3** Ja hän tuomitsee monien kanojen kesken, säättää oikeutta väkeville pakanakansoille, kaukaisiin maihin saakka. Niin he takovat miekkansa vantaaksi ja keihäänsä vesureiksi; kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä he enää opettele sotimaan. **4** He istuvat kokin oman viinipuunsa ja viikunapuunsa alla kenenkään peljättämättä. Sillä Herran Sebaotin suu on puhunut. **5** Sillä kaikki kansat vaeltavat jumalansa nimessä kukaan, mutta me vaellamme Herran, meidän Jumalamme, niimessä aina ja iankaikkisesti. **6** Sinä päävänä, sanoo Herra, minä tahdon koota ontuvat ja kerätä hajalleen-ajetut ja ne, joille minä olin tuottanut onnettomuutta. **7** Minä teen ontuvista talteenjäävät ja kauasjoutuneista väkevän kansan. Ja Herra on oleva heidän kuninkaansa Siionin vuorella siitä alkaen ja iankaikkisesti. **8** Ja sinä Karjatorni, tytär Siionin kukkan! Sinun luoksesi on tuleva, on saapuva entinen hallitus, tytär Jerusalemia vallinnut kuniinkuus. **9** Ja nyt-miksi sinä ääneen vaikerot? Eikö sinulla ole kuningasta, onko sinun neuvonantajasi kadonnut, koska kipu on vallannut sinut niinkuin synnyttäävisen? **10** Vääntelehdä vain kouristuksissasi, tytär Siion, niinkuin synnyttääjä, sillä nyt sinun on lähettävä ulos kaupungista ja asuttava kedolla ja mentävä Baabeliin asti: siellä sinut pelastetaan; siellä lunastaa sinut Herra vihamiestesi käsistä. **11** Nyt kokoonuu sinua vastaan paljon pakanaita, jotka sanovat: "Se saastutettakoon; katselkoot meidän silmämme iloksensa Siionia!" **12** Mutta he eivät tunne Herran aivoituksia eivätkä ymmärrä hänen neuvoansa, sillä hän kokoaa heidät niinkuin lyheet puimatantereelle. **13** Nouse ja pui, tytär Siion, sillä minä annan sinulle rautasarvet ja vaskisorkat minä sinulle annan, ja sinä survot murskaksi monet kansat. Ja minä vihin Herralle, tuhon omaksi, heidän väärän voittansa, kaiken maan Herralle heidän rikkautensa.

5 Nyt yhdy laumaksi, sinä hyökkääjän ahdistama tytär! Meitä piiritetään, he lyövät sauvalla poskelle Israelin tuomaria. **2** Mutta sinä, Bethlehem Efrata, joka olet vähäinenolemaan Juudan sukujen joukossa, sinusta minulle tulee se, joka on oleva hallitsija Israelissa, jonka alkuperä on muinaisuudesta, iankaikkisista ajoista. **3** Sentähden Herra antaa heidät alittiksi siihen aikaan asti, jolloin synnyttääjä on synnyttänyt; silloin jäljellejääneet hänen veljistänsä palavat israelilaisten luokse. **4** Ja hän on astuva esiin ja kaitseva Herran voimassa, Herran, Jumalansa, nimen valtasuuruidessa. Ja he asuvat alallansa, sillä silloin on hän oleva suuri hamaan maan ääriin saakka. **5** Ja hän on oleva rauha: jos Assur hyökkää maahamme, jos se astuu palatseihimme, niin me asetamme sitä vastaan seitsemän paimenta ja kahdeksan ruhtinasta. **6** Nämä kaitsevat miekalla Assurin maata, Nimrodin maata sen omain ovien ääressä. Hän on pelastava meidät Assurin vallasta, jos se hyökkää meidän maahamme, jos se astuu meidän alueellemme. **7** Ja ne, jotka ovat jäljellä Jaakobista monien kansain seassa, ovat niinkuin kaste, joka tulee Herralta, niinkuin sadekuuro ruohikolle; se ei odota miestä, ei varro ihmislapsia. **8** Ja ne, jotka ovat jäljellä Jaakobista, pakanain seassa, monien kansain keskellä, ovat niinkuin leijona metsäneläinten seassa, niinkuin nuori jalopeura lammaslaumain keskellä: jos se hyökkää, tallaa maahan ja raatelee, ei pelastajaa ole. **9** Kohotkoon sinun kätesi vihollisiasi vastaan, ja sinun vihamiehesi hävitkööt. **10** Sinä päävänä, sanoo Herra, minä hävitän sinulta hevosesi ja teen lopun sinun vaunuistasi. **11** Minä hävitän sinun maasi kaupungit ja hajotan maahan kaikki sinun varustuksesi. **12** Minä hävitän loitsut sinun käsistäsi, eikä sinulle enää jää ennustelijoita. **13** Minä hävitän sinun jumalankuvasi ja patsaasi, etkä sinä enää kumarra kättiesi tekoa. **14** Minä kükistan asera-karsikkosi sinun keskuudestasi ja tuhoan sinun kaupunkisi. **15** Ja minä kostan vihassa ja kiivaudessa pakanakansoille, jotka eivät olleet kuuliaisia.

6 Kuulkaa, mitä Herra sanoo: Nouse ja käy oikeutta vuorten kanssa, ja kukkulat kuulkoot sinun äänesi. **2** Kuulkaa Herran oikeudenkäyntiä, vuoret, te iäti kestävät, maan perustukset; sillä oikeudenkäynti on Herralla kansaansa vastaan, ja Israelin kanssa hän käy tuomiolle: **3** "Minun kansani, mitä minä olen sinulle tehnyt, ja millä olen sinut väsyttänyt? Vastaan minulle! **4** Minähän olen johdattanut sinut Egyptin maasta, vapahtanut sinut orjuuden pesästä; ja minä lähetin Mooseksen, Aaronin ja Mirjamin käymään sinun edelläsi. **5** Muista, kansani, mitä oli mielessä Baalakilla, Mooabin kuninkaalla, ja mitä Bileam, Beorin poika, hänelle vastasi, Sittimistä lähtien Gilgalin asti, että käsittäisit Herran vanhurskaat teot." - **6** "Mitä tuoden minä voisin käydä Herran eteen, kumartua korkeuden Jumalan eteen? Käynkö hänen eteensä

tuoden polttouhareja, vuoden vanhoja vasikoita? 7 Ovatko peittävä heidät, jotka sanovat minulle: "Missä on Herra, Herralle mieleen tuhannet oinaat, kymmenettuhannet sinun Jumalasi?" Minun silmäni saavat ilokseen katsoa öljyvirrat? Annanko esikoineni rikoksestani, ruumiini heitä: silloin he joutuvat tallattavaksi kuin katujen loka. hedelmän sieluni syntiuhraksi?" - 8 Hän on ilmoittanut 11 Tulee päivä, jolloin sinun muurisi rakennetaan; sinulle, ihminen, mikä hyvä on; ja mitä muuta Herra sinä päivänä on raja oleva kaukana: 12 sinä päivänä sinulta vaatii, kuin että teet sitä, mikä oikein on, rakastat tullaan sinun tykösi Assurista ja Egyptin kaupungeista, laupeutta ja vaellat nöyrästi Jumalasi edessä? 9 Herran kaikkialta, Egyptistä aina Eufrat-virtaan, merestä ääni huuttaa kaupungille-ja ymmärtääväisyyttä on, että mereen, vuoresta vuoren. 13 Ja maa tulee autioksi sinun nimestäsi otetaan vaari. Totelkaa vitsaa ja häntä, asukkaitensa tähden, heidän töitänsä hedelmän takia. joka on sen määränyt. 10 Vieläkö ovat jumalattoman 14 Kaitse kansaasi sauvallassi, perintölaumaasi, joka talossa vääryyden aarteet ja vajaa, kirottu eefa-mitta? erillänsä asuu metsässä, keskellä Karmelia. Käyköt he 11 Olisinko minä puhdas, jos minulla olisi väärä vaaka laitumella Baasanissa ja Gileadissa niinkuin ikiaikoina ja kukkarossa petolliset punnuskivet? 12 Sen rikkaat ennen. - 15 "Niinkuin sinun lähtösi päivinä Egyptin ovat täynnä väkivaltaa, sen asukkaat puhuvat valhetta, maasta minä annan hänen nähdä ihmeitä". - 16 Sen kieli heidän suussansa on pelkkää petosta. 13 Niinpä näkevät pakanakansat ja saavat häpeän kaikesta minäkin lyön sinut sairaaksi, teen sinut autioksi sinun väkevyystänsä. He panevat kädensuullensa, heidän syntiesi tähden. 14 Sinä syöt, mutta et tule ravituksi, korvansa menevät lumpeen. 17 He nuolevat tomua ja sinun vatsassasi on tyhjys. Minkä viet pois, sitä et kuin käärme, kuin maan matelijat. Vavisten he tulevat saa pelastetuksi; ja minkä pelastetuksi saat, sen minä varustuksistansa, lähestyvät väristen Herraa, meidän annan alittiksi miekalle. 15 Sinä kylvät, mutta et leikkaa. Jumalaamme; he pelkäävät sinua. 18 Kuka on Jumala, Sinä puserrat öljyä, mutta et öljyllä itseäsi voitele, ja niinkuin sinä olet, joka annat pahat teot anteeksi ja rypälemehua, mutta et viiniä juo. 16 Mutta Omrin ohjeita käyt ohitse perintösi jäänöksen rikosten? Ei hän pidä noudatetaan ja kaikkia Ahabin suvun tekoja; ja heidän vihaa iäti, sillä hänellä on halu laupeuteen. 19 Hän neuvojensa mukaan te vaellatte, että minä saattaisin armahtaa meitä jälleen, polkee maahan meidän pahat sinut autioksi ja sen asukkaat pilkaksi; ja te saatte tekomme. Kaikki heidän syntinsä sinä heität meren kantaa minun kansani häväistyksen.

7 Voi minua, sillä minun käy niinkuin hedelmäkorjuussa, niinkuin viinisadon jälkkikorjuussa: ei ole rypälettä syödäkseni, ei varhaisviikunaa, jota minun sieluni himoitsee. 2 Poissa ovat hurskaat maasta, eikä oikeamielistä ole ihmisten seassa. Kaikki he väijyvät verta, pyydystävät verkolla toinen toistansa. 3 Pahantekoon molemmin käsin! Sitä taidolla tekemään! Päämies vaatii, tuomari maksusta tuomitsee, ja mahtava puhuu julki sielunsa himon; senkaltaista he punovat. 4 Paras heistä on kuin orjantappura, oikeamielisin pahempi kuin teräväokainen aita. Sinun tähystääjäisi ilmoittama päivä, kosto sinulle, tulee. Silloin he joutuvat sekasortoon. 5 Älkää uskoko ystävää, älkää luottako uskottuun; vaimolta, joka sylissäsi lepää, varo suusi ovet. 6 Sillä poika halveksiisää, tytär nousee äitiänsä vastaan, miniä anoppiansa vastaan; ihmisen vihamiehiä ovat hänen omat perhekuntalaisensa. 7 Mutta minä panen toivoni Herraan, odotan pelastukseni Jumalaa: minun Jumalani on minua kuuleva. 8 Älkää iloitko, minun viholliseni, minusta: jos minä olen langennut, niin minä nousen; jos istun pimeydessä, on Herra minun valkeuteni. 9 Minä tahdon kantaa Herran vihaa, sillä minä olen tehnyt syntiä häntä vastaan, siihen asti että hän minun asiani toimittaa ja hankkii minulle oikeuden. Hän tuo minut valkeuteen, minä saan nähdä hänen vanhurskautensa. 10 Minun viholliseni saavat nähdä sen, ja häpeä on

Abrahamille armoa, niinkuin olet vannonut meidän isillemme muinaisista päivistä asti.

Nahumin

1 Ennustus Niinivestä. Elkosilaisen Naahumin näyn kirja. **2** Kiivas Jumala ja kostaja on Herra. Herra on kostaja ja vihastuvainen. Herra kostaa vihollisilleen ja pitää vihaa vihamiehillsä. **3** Herra on pitkämielin ja suuri voimassansa, mutta Herra ei jätä rankaisematta. Hänen tiensä käy tuulispäässä ja myrskyssä, ja pilvi on hänen jalkojensa tomu. **4** Hän nuhtelee merta ja kuivaa sen, ja kaikki virrat hän ehdyytää. Baasan ja Karmel kuihtuvat, ja Libanonin kukoistus kuihtuu. **5** Vuoret järkyvät hänen edessänsä ja kukkulat sulavat. Hänen kasvojensa voimasta kohoaa maa, maanpiiri ja kaikki sen asuvaiset. **6** Kuka seisoo hänen tuimutensa edessä, ja kuka kestää hänen vihansa hehkua? Hänen vihastuksensa vuotaa niinkuin tuli, ja kalliot halkeilevat hänen edessänsä. **7** Hyvä on Herra, turva ahdistuksen päävänä, ja hän tuntee ne, jotka häneen luottavat. **8** Mutta paisuvalla tulvalla hän tekee lopun sen paikasta; ja vihamiehiänsä hän ahdistaa pimeydellä. **9** Mitä teillä on mielessä Herraa vastaan? Lopun hän tekee: ei nouse ahdistus kahta kertaa. **10** Sillä vaikka he olisivat yhteenkietoutuneita kuin orjantappurat ja yhtä märkiä viinistä kuin itse heidän viininsä, heidät syö tuli niinkuin kuivat oljet-kokonansa. **11** Sinusta on lähtenyt se, jolla on paha mielessä Herraa vastaan, turmion hankitsija. **12** Näin sanoo Herra: Olkoot he kuinka täysissä voimissa, olkoon heitä miten paljon tahansa, heidät tuhotaan; mennyttä he ovat. Mutta jos minä olenkin vaivannut sinua en minä sinua enää vaivaa. **13** Nyt minä särjen hänen ikeensä painamasta sinua ja katkaisen sinun kahleesi. **14** Mutta sinusta on Herra antanut käskyn: Ei kasva enää sinun nimellesi siementä. Minä hävitän sinun jumalasi temppelistä veistetyt ja valetut jumalankuvat. Minä teen sinulle haudan, sillä sinä olet rauennut tyhjiin. **15** Katso, jo ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka julistaa rauhaa: "Juhli, Juuda, juhliasi, maksa lupauksesi; sillä ei tule enää sinun kimppuusi turmiontuoja, hän on hävitetty kokonansa".

2 Hajottaja hyökkää sinua vastaan! Vartioitse varustuksia, tähystä tietä, vahvista vyötäiset, kokoa kaikki voimasi. **2** Sillä Herra saattaa entiselleen Jaakobin korkeuden niinkuin myös Israelin korkeuden, sillä ryöstäjät ovat niitä ryöstäneet ja turmelleet niiden viiniköynnökset. **3** Hänen sankariensa kilvet ovat punaiset, urhot purpurapukuiset, sotavaunut sähkyvät teräksen tulta hänen varustautumispäivänänsä, ja kypressikeihäät heiluvat. **4** Sotavaunut karkaavat hurjasti kaduilla, syöksyvät sekaisin toteilla; ne ovat nähdä kuin tuleniekit, ne kiitäävät kuin salamat. **5** Hän muistaa ylhäisensä. Ne tulevat niin, että kaatuilevat, kiuruhtavat

sen muurille. Mutta suojakatos on pantu kuntoon. **6** Virranpuoleiset portit on aukaitu, palatsi menehtyy pelkoon. **7** Päätös on tullut: se on paljastettu, viety pois; ja sen orjattaret huokailevat, kujertien kuin kyyhykset, lyöden rintoihinsa. **8** Niinive on ollut kuin vetten täyttämä lammikko päivensä alusta asti. Nyt ne pakenevat! - "Seis! Seiskää!" Mutta yksikään ei käännyn. **9** Ryöstäkää hopeata, ryöstäkää kultaa. Loppumattomat ovat varat, ylen paljon kaikkinaisia kalliita kaluja. - **10** Tyhjänä kaikki, typötyhjänä, hävitettynä! Sydämet raukeavat, polvet tutisevat, kaikki lanteet vapisevat, ja kaikkien kasvot ovat kalpeat. **11** Missä on nyt leijonain tyssija, nuorten jalopeurain syöntipaikka, jossa leijona käyksenteli, naarasleijona ja leijonanpentu, kenenkään peloittelematta? **12** Leijona raateli, mitä sen pennut tarvitsevat, ja surmasi naarasleijonillensa, täytti luolansa saaliilla ja tyssijansa raatelemallaan. **13** Katso, minä käyn sinun kimppuusi, sanoo Herra Sebaot, poltan savuksi sinun sotavaunusi, ja sinun nuoret jalopeurasi syö miekka. Minä lopetan maan päältä sinun raatelusi, eikä kuulla enää sinun sanansaattajaisi ääntä.

3 Voi verivelkojen kaupunkia, joka on täpötäynä valhetta ja raastosaalistaa; ei taukoa ryöstäminen! **2** Kuule! Ruoskat läiskiyvät, pyörät ryskyvät, hevoset kütävät, vaunut hyppivät, **3** ratsut karkaavat pystyn, miekat välkkyvät, keihääät salamoivat. Paljon kaatuneita, läjittääni ruumiita, loppumatta raatoja! Heidän raatoihinsa lankeillaan. **4** Kaikki tämä porton suuren haureuden tähden, tuon ihanan sulottaren, ovelan velhottaren, näytän kansakunnille sinun alastomuutesi, valtakunnille sinun häpeäsi. **6** Ja minä viskaan liikaa sinun pääillesi, joka myi kansakunnat haureudellaan, sukukunnat velhouksillansa. **5** Katso, minä käyn sinun kimppuusi, sanoo Herra Sebaot, nostan sinun liepeesi kasvojeesi yli ja antanut käskyn: "Hävitetty on Niinive! Kuka sitä surkutteli, mistä minä etsisin sinulle lohduttajia?" **8** Oletko sinä parempi, kuin oli Noo-Ammon, joka istui hallitsijana virtojen ääressä, vettien ympäriömänä, jolla oli virta varustuksena ja virta muurina? **9** Sen väkevyytenä oli Etiopia ja egyptiläiset, joilla ei ollut määrää. Auttajinasi olivat Puut ja libyalaiset. **10** Sekin meni pakkosiirtolaisuuteen, vankeuteen. Senkin pienet lapset murskattiin kaikkien katujen kulmissa, sen ylhäisistä heitettiin arpaa, ja kaikki sen suurmiehet pantiin kahleisiin. **11** Myös sinä olet juopuva ja vaipuva pimeyteen; myös sinä olet etsivä suojaa vihamiehen uhatessa. **12** Kaikki sinun varustuksesi ovat viilkunapuita, joissa on varhaisviikunoita: jos niitä pudistellaan, ne putoavat syöjän suuhun. **13** Katso, sotaväkesi, mikä sinulla on, on naisia. Sinun maasi portit ovat selkoselällään sinun vihamiehillesi. Tuli kuluttaa sinun salpasi. **14** Ammenna itsellesi vettä piirtyksen varalta,

vahvista varustuksiasi, astu liejuun, polje savea, käy kiinni tiilenmuottiin. **15** Siinä on tuli sinut kuluttava, miekka on sinut tuhoava, se on syövä sinut niinkuin syöjäsirkat, vaikka lisääntyisit kuin syöjäsirkat, vaikka lisääntyisit heinäsirkkojen tavoin. **16** Sinä olet lisännyt kauppiasi lukuisammaksi kuin taivaan tähdet: syöjäsirkat ryöstävät ja lentävät pois. **17** Sinulla on ennusmiehiä kuin heinäsirkkoja, kirjureita kuin sirkkaparvea, joka asettuu aidolle kylmänä päivänä; kun aurinko on noussut, ne pakenevat, eikä kukaan tiedä paikkaa, missä ne ovat. **18** Sinun paimenesi, Assurin kuningas, ovat nukkuneet, sinun ylhäisesi jäätäneet liikkumattomiksi. Sinun väkesi on hajaantunut vuorille, eikä ole kokoajaa. **19** Auttamaton on sinun perikatosi, parantumaton sinun haavasi. Kaikki, jotka kuulevat sanoman sinusta, paukuttavat sinulle käsiänsä. Sillä ketä ei olisi yhäti kohdannut sinun pahuutesi?

Habakukin

1 Ennustus, jonka profeetta Habakuk näki. 2 Kuinka kauan, Herra, minun täytyy apua huutaa, ja sinä et kuule, parkua sinulle: "Väkivaltaa!" ja sinä et auta? 3 Minkätähden sinä annat minun nähdä väärityttä ja itsenä katselset turmiota? Minun edessäni on hävitys ja väkivalta; on syntynyt riita, ja on noussut tora. 4 Sentähden on laki heikko, ja oikeus ei tule milloinkaan voimaan. Sillä jumalaton saartaa vanhurskaan; sentähden oikeus vääristetään. 5 Katsokaa kansojen joukkoon, katselkaa ja kauhistukaa, sillä minä teen teidän päivinänne teon, jota ette uskoisi, jos siitä kerrottaisiin. 6 Sillä katso, minä nostan kaldealaiset, tuiman ja rajun kansan, joka kulkee maata lavealti ja ottaa omaksensa asuinsijat, jotka eivät ole sen. 7 Se on hirmuinen ja peljättävä, siitä itsestään tulee sen oikeus ja sen korkeus. 8 Sen hevoset ovat nopeammat kuin pantterit, ne juoksevat kiivaammin kuin sudet illoin. Sen ratsumiehet kiidättävätkaukaa tulevat sen ratsumiehet, ne lentävät, niinkuin kotka syöksyy syönnökselleen. 9 Se tulee kaikkinensä väkivallan tekoon, heidän kasvojensa suunta on suoraan eteenpäin; se kokoaa vankeja kuin hietaa. 10 Pilkkanaan pitää se kuninkaat ja naurunansa ruhtinaat. Se nauraa kaikille varustuksille, kasaa kokoon hiekkaa ja valloitaa ne. 11 Sitten se tuulena kiitä ja hyökkää, mutta joutuu synnalaiseksi, tuo, jolla oma voimansa on jumalana. 12 Etkö sinä ole ikiajoista asti Herra, minun pyhä Jumalani? Me emme kuole! Sinä, Herra, olet pannut sen tuomiaksi; sinä, kallio, olet asettanut sen kuritukseksi. 13 Sinun silmäsi ovat puhtaat, niin ettet voi katsoa pahaa etkä saatava katsella turmiota. Minkätähden sinä katselset uskottomia, olet vaiti, kun jumalaton nielee hurskaampansa, 14 teet ihmiset samankaltaisiksi kuin meren kalat, kuin matelevaiset, joilla ei ole hallitsijaa? 15 Se nostaa heidät kaikki ylös koukulla, vetää heidät pyydysessään ja kokoaa heidät verkkoonsa. Sentähden se iloitsee ja riemuitsee. 16 Sentähden se uhraa pyydyselleen ja polttaa uhreja verkollensa, sillä niitten turvin sen osa on rasvainen, sen ruoka lihava. 17 Saako se sentähden tyhjentää pyydysensä, aina surmata kangoja säälimättä?

2 Minä seison vartiopaikallani, asetun varustukseen ja tähystän, nähdäkseni, mitä hän minulle puhuu, mitä hän valitukseeni vastaa. 2 Ja Herra vastasi minulle ja sanoi: "Kirjoita näky ja piirrä selvästi tauluihin, niin että sen voi juostessa lukea". 3 Sillä näky odottaa vielä aikaansa, mutta se rientää määränsä päähän, eikä se petä. Jos se viipy, odota sitä; sillä varmasti se toteutuu, eikä se myöhästy. 4 Katso, sen kansan sielu on kopea eikä ole suora; mutta vanhurskas on elävä uskostansa. 5 Ja vielä: viini on petollista, urho on röyhkeä; mutta

hän ei ole pysyväinen, hän, joka levittää kitansa kuin tuonela ja on täytytämätön kuin kuolema, kokoaa itselleen kaikki kansakunnat ja kerää itselleen kaikki kansat. (Sheol h7585) 6 Mutta ne kaikki virittävät hänestä pilkkalaulun, ivarunon, arvoituslaulun; he sanovat: "Voi sitä, joka hankkii paljon omaisuutta, mikä ei ole hänen-ja kuinkahan pitkäksi aikaa? - ja kasaa päällensä pantteja! 7 Eivätkö nouse äkisti sinun vaivaajasi, eivätkö herääjä sinun ravistajasi? Ja sinä joudut niiden ryöstettäväksi. 8 Sillä niinkuin sinä olet riistänyt monia kansakuntia, niin riistäväät sinua kaikki jäljellejääneet kansat ihmiseren tähden ja väkivallan tähden, joka on tehty maalle, kaupungille ja kaikille sen asukkaille. 9 Voi sitä, joka kiskoo väärää voittoa huoneensa hyväksi laittaakseen pesänsä korkealle, pelastuakseen kovan onnen kourista! 10 Sinä olet neuvoillasi tuottanut häpeätä huoneellesi, tuhoamalla paljon kansoja, ja olet oman henkesi rikkonut. 11 Sillä kivi seinästä on huutava ja orsi katosta on vastaava. 12 Voi sitä, joka rakentaa kaupungin verivelkojen varaan ja perustaa linnan vääryyden varaan! 13 Katso, eikö tule se Herralta Sebaotilta, että kansat näkevät vaivaa tulen hyväksi ja kansakunnat väsyttävät itseänsä tyhjän hyväksi? 14 Sillä maa on oleva täynnä Herran kunnian tuntemusta, niinkuin vedet peittävät meren. 15 Voi sitä, joka juottaa lähimäistänsä, joka sekoittaa juoman sinun vihallas ja juovuttaa hänet nähdäkseen hänen alastomuutensa! 16 Sinä ravitset itsesi häpeällä, et kunnialla: niinpä juo sinäkin ja paljasta ympäri leikkamaattomuutesi. Sinun kohdallesi on kiertyvä Herran oikean käden malja ja häväistys kunnian sijaan. 17 Sillä sinut on peittävä Libanonille tekemäsi väkivalta ja eläimiä kohdannut hävitys, joka on ne säikytänyt, ihmiseren tähden ja väkivallan tähden, joka on tehty maalle, kaupungille ja kaikille sen asukkaille. 18 Mitä hyötyä on veistetystä kuvasta, että sen valmistaja veistää sen, ja valetusta kuvasta ja valheen opettajasta, että sen valmistaja siihen luottaa ja tekee mykkiä epäjumalia? 19 Voi sitä, joka sanoo puulle: 'Herääjä!' ja mykälle kivelle: 'Nouse!' Sekö vois opettaa? Katso, se on silattu kullalla ja hopealla, ja henkeä siinä ei ole, ei ensinkään. 20 Mutta Herra on pyhässä temppelissänsä, hänen edessään vaietko kaikki maa."

3 Profeetta Habakukin rukous; virren tapaan. 2 Herra, minä olen kuullut sinulta sanoman, ja olen peljästynyt. Herra, herätä eloon tekosi jo kesken vuotten, tee se jo kesken vuotten tiettäväksi. Muista vihassasi laupeutta. 3 Jumala tulee Teemanista, Pyhä Paaranin vuorelta. (Sela) Hänen valtasuuruutensa peittää taivaat, hänen ylistystänsä on maa täynnä. 4 Hänen hohteensa on kuin aurinko, hänestä käyvät säteet joka taholle; se on hänen voimansa verho. 5 Hänen edellänsä käy rutto ja

polttotauti tulee hänen jäljessänsä. 6 Hän seisautuu ja mittaa maan, hän katsahtaa ja saa kansat vapisemaan. Ikuvuoret särkyvät, ikuiset kukkanlai vaipuvat, hänen polkunsa ovat iankaikkiset. 7 Vaivan alaisina minä näen Kuusanin majat, Midianin maan telttavaatteet vapisevat. 8 Virtiohinko Herra on vihastunut? Kohtaako sinun vihasi virtoja, merta sinun kiivastuksesi, koska ajat hevosillas, pelastuksesi vaunuilla? 9 Paljas, paljastettu on sinun jousesi: valat, vitsat, sana. (Sela) Virroilla sinä halkaiset maan. 10 Vuoret näkevät sinut ja järkkyvät, rankkasade purkaa vettä, syvyys antaa äänensä, kohottaa kätensä korkealle. 11 Aurinko ja kuu astuvat majaansa sinun kiitävien nuoltesi valossa, sinun keihääsi salaman hohteessa. 12 Kiivastuksessa sinä astut maata, puit kangoja vihassa. 13 Sinä olet lähtenyt auttamaan kansaasi, auttamaan voideltuasi. Sinä murskaat pään jumalattoman huoneesta, paljastat perustukset kaulan tasalle. (Sela) 14 Sinä läivistät heidän omilla keihäillään pään heidän johtajiltansa, jotka hyökkäävät hajottamaan minua-se on heidän ilonsa-avien kuin pääsisivät syömään kurjaan salassa. 15 Sinä ajat hevosillas merta, paljojen vetten kuohua. 16 Minä kuulin tämän, ja minun ruumiini vapisee, minun huulen värisevät huudosta, mätä menee minun luhini, minä seison paikallani ja tutisen, kun minun täytyy hiljaa odottaa ahdistuksen päivää, jolloin kansan kimppuun käy hyökkääjä. 17 Sillä ei viikunapuu kukoista, eikä viiniköynnöksissä ole rypäleitä; öljypuun sato pettää, eivätkä pellot tuota syötävä. Lampaat ovat kadonneet tarhasta, eikä ole karjaa vajoissa. 18 Mutta minä riemuitsen Herrassa, iloitsen auttuuteni Jumalassa. 19 Herra, Herra on minun voimani. Hän tekee minun jalkani nopsiksi niinkuin peurat ja antaa minun käydä kukkuloillani. Veisuunjohtajalle; minun kielisoittimillani.

Sefanjan

1 Herran sana, joka tuli Sefanjalle, Kuusin pojalle, joka oli Gedaljan poika, joka Amarjan poika, joka Hiskian poika, Juudan kuninkaan Joosian, Aamonin pojat, päävinä. **2** Totisesti minä otan kaiken pois maan pinnalta, sanoo Herra. **3** Minä otan pois ihmiset ja eläimet, otan pois taivaan linnut ja meren kalat, vietetelyset ja jumalattomat. Minä hävitän ihmiset maan pinnalta, sanoo Herra. **4** Minä ojennan käteni Juudaa vastaan ja kaikkia Jerusalemin asukkaita vastaan, ja minä hävitän tästä paikasta Baalin jätteet, epäjumalain pappien nimet ynnä myös Herran papit, **5** ne, jotka katoilla kumartaen rukoilevat taivaan joukkoja, sekä ne, jotka kumartaen rukoilevat Herraa ja vannovat hänen kauttansa, mutta myös vannovat Melekinsä kautta, **6** ynnä ne, jotka ovat luopuneet seuraamasta Herraa, eivät etsi Herraa eivät häntä kysy. **7** Vaiti Herran, Herran edessä! Sillä Herran päivä on lähellä; sillä Herra on laittanut teurasuhrin, on vihkiinty kututtunsa. **8** Ja Herran teurasuhriin päivänä minä rankaisen päämiehiä ja kuninkaan poikia ja kaikkia muukalaispukuun puettuja. **9** Ja minä rankaisen sinä päivänä kaikkia kynnyksen yli hypäitäjiä, jotka täyttävät herransa huoneen väkivallalla ja petoksella. **10** Sinä päivänä, sanoo Herra, kuuluu huuto Kalaporttilta ja valitus toisesta kaupunginosasta ja suuri hävitys kukkuloilta. **11** Valittakaa, te Huuhmaren asukkaat, sillä tuhottu on kaikki kauppaakäypä väki, hävitetyt kaikki hopean punnitsijat. **12** Siihen aikaan minä tutkin lampuilla Jerusalemin ja rankaisen ne miehet, jotka rauhassa makaavat pohjasakkansa päällä ja sanovat sydämessään: "Ei Herra tee hyvää eikä pahaa". **13** Heidän rikkautensa joutuu ryöstettäväksi, ja heidän talonsa jäätävät autioiksi. He ovat rakentaneet taloja, mutta eivät saa niissä asua; ovat istuttaneet viinitarhoja, mutta eivät saa niistä viiniä juoda. **14** Lähellä on Herran suuri päivä, se on lähellä ja tulee sangen kiuruusti. Kuule, Herran päivä! Silloin sankarit haiseasti huitavat. **15** Vihan päivä on se päivä, tuskan ja ahdistuksen päivä, häviön ja hävityksen päivä, pimeyden ja synkeyden päivä, pilven ja sankan sumun päivä, **16** pasunan ja sotahuudon päivä varustettuja kaupunkeja ja korkeita muurinkulmia vastaan. **17** Minä saatani ihmiset ahdistukseen, niin että he kulkevat kuin sokeat, sillä he ovat tehneet syntiä Herraa vastaan. Ja heidän verensä vuodatetaan niinkuin tomu, ja heidän elinnesteensä niinkuin saasta. **18** Eivätkä voi pelastaa heitä heidän hopeansa ja kultansa Herran vihan päivänä: hänen kiivautensa tulessa kului koko maa. Sillä lopun, äkkilopun, hän tekee kaikista maan asukkaista.

2 Menkää itseenne, kootkaa ajatuksenne, te häpeämätön kansa, **2** ennenkuin neuvopäätös on synnyttänyt-päivä kiitää pois kuin akanat-ennenkuin

teidän pääßenne tulee Herran vihan hehku, ennenkuin teidän pääßenne tulee Herran vihan päivä. **3** Etsikää Herraa, kaikki maan nöyrät, te, jotka pidätte hänen oikeutentensa. Etsikää vanhurskutta, etsikää nöyryyttä; ehkä te saatte suojan Herran vihan päivänä. **4** Sillä Gassa on oleva hyljäty ja Askelon autio, Asdod ajetaan pois keskipäivällä, ja Ekron hävitetään. **5** Voi meren rannikon asukkaita, kreettienv kansaa! Herran sana on teitä vastaan, Kanaan, filistealaisten maa; ja minä hävitän sinut asujattomaksi. **6** Ja meren rannikko on oleva laitumina, joilla on painementen vesikuoppia ja lammastarhoja. **7** Ja rannikko joutuu Juudan heimon jäännökselle. Siellä he laiduntavat; Askelonin huoneisiin he asettuvat makaamaan illoin. Sillä Herra, heidän Jumalansa, on pitävä heistä huolen ja kääntävä heidän kohtalonsa. **8** Minä olen kuullut Mooabin häväistykset ja ammonilaisten pilkat, joilla he ovat hävisseet minun kansani ja ylvästelleet sen aluetta vastaan. **9** Sentähden, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, on Mooab tuleva Sodoman kaltaiseksi ja ammonilaiset Gomoran kaltaiseksi, nokkospehkojen maaksi, suolakuopaksi, autioksi iankaikkisesti. Jääneet minun kansastani ryöstävät heitä, ja minun kansakuntani jäännökset ottavat heidät perintöösaksensa. **10** Tämä tulee heille heidän ylipydestään, siitä, että ovat herjanneet, ovat ylvästelleet Herran Sebaotin kansaa vastaan. **11** Peljättävä on Herra heille oleva, sillä hän tekee voimattomiksi kaikki maan jumalat; ja kaikki pakanain saaret, kokin paikastansa, tulevat häntä kumartaen rukoilemaan. **12** Myöskin teidät, etiopalaiset, on minun miekkani kaatava-heidätkin! **13** Ja hän on ojentava kätensä pohjoista kohden ja on hukkuttava Assurin, tekevän Niinisen autioksi, kuivaksi kuin erämaa. **14** Sen keskellä makaa laumoja, kaikkia villieläimiä joukoittain. Pelikaani ja tuonenkurki yöpyvät sen patsaanpäissä. Kuule, kuinka ne laulavat akkunaaukossa! Kynnyksellä on tyhyyys. Setrilaudotuksen hän on paljastanut. **15** Tämä oli se riemuisa kaupunki, joka asui turvallisena, joka sanoi sydämessään: "Minä, eikä ketään muuta!" Kuinka autioksi se on tullut, villieläinten makuusjaksi! Jokainen, joka käy siitä ohitse, viheltää ja huiskuttaa kättä.

3 Voi uppiniskaista ja saastutettua, voi väkivaltaista kaupunkia! **2** Se ei ole totellut ääntä, ei huolinut kurituksesta, ei luottanut Herraan, ei lähestynyt Jumalaansa. **3** Sen päämiehet sen keskellä ovat ärjyviä leijonia. Sen tuumarit ovat kuin sudet illalla, jotka eivät säestä mitään aamuksi. **4** Sen profeetat ovat huikentelijoita, uskottomia miehiä. Sen papit saastutavat pyhään ja tekevät väkivaltaa laille. **5** Herra on vanhurskas sen keskellä, hän ei tee väärin. Joka aamu hän tuo valoon oikeutensa, ei se tulematta jäädä. Mutta väärintekijä ei tunne häpeätä. **6** Minä olen hävittänyt pakanakansat,

niiden muurinkulmat ovat autioina. Minä olen tehnyt niiden kadut raunioiksi, kulkijattomiksi; niiden kaupungit ovat hävitetyt ihmisetömiksi, asujattomiksi. 7 Minä olen sanonut: Ainoastaan pelkää minua ja ota varteen kuritus, niin ei hävitetä tytär Sionin asumusta, ei mitään siitä, mitä minä olen hänelle säättänyt. Kuitenkin he varhaisesta alkaen ovat aina pahemmin tehneet. 8 Sentähden odottakaa minua, sanoo Herra, odottakaa sitä päivää, jona minä nousen saaliille. Sillä minun tuomioni on, että minä kokoan pakanakansat, saatan kokoon valtakunnat vuodattaakseni heidän päällensä tuimuteni, vihani kaiken hehkun; sillä minun kiivauteni tuli kuluttaa koko maan. 9 Silloin minä muutan puhtaaksi kansain huulet, niin että ne kaikki rukoilevat Herran nimeä, palvelevat häntä yksimielisesti. 10 Tuolta puolen Etiopian virtain tuovat minun rukoilijani-tytär, minun hajoitettu joukkoni-minulle ruokauhreja. 11 Sinä päivänä ei sinun tarvitse hävetä yhtäkään niistä teoistasi, joilla olet rikkonut minua vastaan, sillä silloin minä poistan sinun keskuudestasi sinun ylvääsi, riemuitsevaisesi, etkä sinä sitten enää ylpeile minun pyhällä vuorellani. 12 Mutta minä jätän jäljelle sinun keskuuteesi kurjan ja vaivaisen kansan, ja he luottavat Herran nimeen. 13 Israelin jäännökset eivät tee väärin, eivät puhu valhetta, eikä heidän suussaan tavata vilpillistä kieltyä. Sillä he kaitsevat kaittaviansa ja makaavat kenenkään peloittelematta. 14 Iloitse, tytär Sion, puhkea huutoon, Israel; ihastu ja ratkeaa riemuun kaikesta sydämestäsi, tytär Jerusalem. 15 Herra on poistanut sinun tuomiosi, käännytänyt pois sinun vihollisesi. Israelin kuningas, Herra, on sinun keskelläsi. Ei tarvitse sinun enää onnettomuutta nähdä. 16 Sinä päivänä sanotaan Jerusalemillle: "Älä pelkää, Siiön, älkööt kättesi hervotko. 17 Herra, sinun Jumalasi, on sinun keskelläsi, sankari, joka auttaa. Hän ilolla iloitsee sinusta, hän on ääneti, sillä hän rakastaa sinua, hän sinusta riemulla riemuitsee." 18 Joita murehtivat, kaukana juhlakokouksista, ne minä kokoan: ne hän ovat sinusta, niitä häväistys kuormana painaa. 19 Katso, siihen aikaan minä teen tekoni kaikille sinun nöyryyttäjillesi. Minä pelastan ontuvat ja kokoan karkoitut ja teen heidät ylistetyksi ja mainehikkaiksi jokaisessa maassa, jossa he olivat häpeänalaisina. 20 Siihen aikaan minä tuon teidät takaisin-siihen aikaan, jona minä teidät kokoan. Sillä minä teen teidät mainehikkaiksi ja ylistetyiksi kaikissa maan kangoissa, kun minä käännytän teidän kohtalonne teidän silmäinne nähdien; sanoo Herra.

Haggain

1 Kuningas Daarejaveksen toisena vuotena, kuudennessa kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä, tuli tämä Herran sana profeetta Haggain kautta Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille, Sealtielin pojalle, ja ylimmäiselle pappile Joosuelle, Joosadakin pojalle: **2** "Nämä sanoo Herra Sebaot: Tämä kansa sanoo: Aika ei ole tullut rakentaa Herran huonetta". **3** Mutta profeetta Haggain kautta tuli tämä Herran sana: **4** "Onko sitten aika teidän asua panelilla kaunistetuissa huoneissanne, kun tämä huone on rauniona? **5** Ja nyt sanoo Herra Sebaot näin: Ottakaa vaari teistänne. **6** Te kylvätte paljon, mutta saatte vähän. Te syötte, mutta ette tule ravituiksi. Te juotte, mutta jano ei sammu. Te vaatetatte itsenne, mutta ei tule lämmiin. Ja palkkayöläinen panee työpalkan reikäiseen kukkaroon. **7** Nämä sanoo Herra Sebaot: Ottakaa vaari teistänne. **8** Nouskaa vuorille, tuokaa puita ja rakentakaa temppeli, niin minä siihen mielistyn ja näytän kunniani, sanoo Herra. **9** Te odotatte paljoa, mutta se menee vähin. Te tuottet kotiin, mutta minä puuhallan sen pois. Minkätähden? sanoo Herra Sebaot. Minun huoneeni tähden, kun se on rauniona ja te juoksette kukin oman huoneenne hyväksi. **10** Sentähden teiltä taivas pidättää kasteen ja maa pidättää satonsa. **11** Ja minä olen kutsunut kuivuuden maahan ja vuorille, viljalle, viinille ja öljylle, ja mitä vain maa tuottaa, ja ihmisielle ja eläimille ja kaikelle kätten vaivannäölle." **12** Niin Serubbaabel, Sealtielin poika, ja ylimmäinen pappi Joosua, Joosadakin poika, ja kansan koko jäännös kuuli Herran, Jumalansa ääntä ja profeetta Haggain sanoja, jota varten Herra, heidän Jumalansa, oli hänet lähettänytkin, ja kansa pelkäsi Herraa. **13** Haggai, Herran sanansaattaja, sanoi, saattaen Herran sanan, kansalle näin: "Minä olen teidän kannssanne, sanoo Herra". **14** Ja Herra herätti Juudan käskynhaltijan Serubbaabelin, Sealtielin pojant, hengen ja ylimmäisen papin Joosuan, Joosadakin pojant, hengen ja kansan koko jäännöksent hengen, ja he tulivat ja ryhtivät rakentamaan Herran Sebaotin, heidän Jumalansa, temppeliä **15** kahdentenakymmenenentä neljäntenä päivänä kuudennessa kuussa, kuningas Daarejaveksen toisena vuotena.

2 Seitsemänessä kuussa, kuukauden kahdenteenkymmenenentä ensimmäisenä päivänä tuli profeetta Haggain kautta tämä Herran sana: 2 "Sano Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille, Sealtielin pojalle, ja ylimmäiselle pappile Joosualle, Joosadakin pojalle, ja kansan jäännökselle näin: 3 Kuka teidän joukossanne on jäljelle jänyt, joka on nähtyn tämän temppelin sen entisessä tunnissa? Ja miltä näyttää

se teistä nyt? Eikö se ole tyhjän veroinen teidän silmissänne? 4 Mutta nyt ole luja, Serubbaabel, sanoo Herra, ja ole luja, Joosua, Joosadakin poika, ylimmäinen pappi, ja ole luja, maan koko kansa, sanoo Herra, ja tehkää työtä; sillä minä olen teidän kanssanne, sanoo Herra Sebaot. 5 Sen liiton sana, jonka minä tein teidän kanssanne, kun te läksitte Egyptistä, ja minun Henkeni pysy teidän keskellänne. Älkää peljätkö. 6 Sillä nän sano Herra Sebaot: Vielä vähän aikaa, ja minä liikutan taivaat ja maan, meren ja kuivan. 7 Ja minä liikutan kaikki pakanakansat, ja kaikkien pakanakansojen kalleudet tulevat, ja minä täytän tämän tempelin kunnialla, sano Herra Sebaot. 8 Minun on hopea, ja minun on kulta, sano Herra Sebaot. 9 Tämän tempelin myöhempä tunnus on oleva suurempi kuin aikaisempi, sano Herra Sebaot. Ja tässä paikassa minä annan vallita rauhan, sano Herra Sebaot." 10 Yhdeksännessä kuun kahdentenakymmenenentä neljäntä päivänä, Daarejaveksen toisena vuotena, tulी profeetta Haggain kautta tämä Herran sana: 11 "Nän sano Herra Sebaot: Pyydä papeilta opetusta ja sano: 12 Katso, mies kantaa pyhää lihaa vaatteensa liepeessä ja koskettaa liepeillänsä leipää tai keittoa, viiniä, öljyä tai muuta ruokaa, mitä hyvänsä; tuleeko se sitä pyhäksi?" Niin papit vastasivat ja sanoivat: "Ei". 13 Ja Haggai sanoi: "Jos joku, joka on kuolleesta saastunut, koskettaa jotakin näistä, tuleeko se saastaiseksi?" Niin papit vastasivat: "Tulee saastaiseksi". 14 Silloin Haggai lausui ja sanoi: "Sellasta on tämä väki, sellaista tämä kansa minun edessäni, sano Herra. Sellaiset ovat kaikki heidän kättensä työt ja se, mitä he siellä uhriksi tuovat: se on saastaista. 15 Ja nyt ottakaa vaari, kuinka käy tästä päivästä lähtien eteenpäin. Kun ei vielä oltu pantu kiveä kiven päälle Herran temppelissä, 16 sitä ennen, mentiin kahdenkymmenen mitan viljakasalle, mutta oli vain kymmenen; mentiin viinikuurnalle ammentamaan viisikymmentä mittaa, mutta oli kaksikymmentä. 17 Minä loin teitä, kaikkia teidän kättenne töitä, nokitähkällä ja viljanruosteella ja rakeilla, mutta ei kenkään teistä käännytynyt minun puoleeni, sano Herra. 18 Ottakaa vaari, kuinka käy tästä päivästä lähtien eteenpäin, yhdeksännen kuun kahdennestäkymmenenennestä neljännestä päivästä, Herran temppelin perustamispäivästä, lähtien. Ottakaa vaari! 19 Onko aitassa enää siementä? Ja vijinkövnrö,

Vaan. 19 Sano altissaan siitä siunomista: "Ja viinkitysme, viikunapuu, granaattiompenapuu ja öljypuu, nekään eivät ole kantaneet hedelmää. Tästä päivästä lähtien minä annan siunausken." 20 Ja Herran sana tulii toistamiseen Haggaille kuukauden kahdentenakymmenenä neljäntenä päivänä; se kuului: 21 "Sano Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille: Minä liikutan taivaat ja maan. 22 Ja minä kukistan kuningaskuntien valtaistuimet, hävitän pakanain kuningaskuntien

väkevyyden ja kukistan vaunut ajajineen; ja hevoset ja niiden ratsastajat kaatuivat, mies toisensa miekkaan. **23**
Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, minä otan sinut, palvelijani Serubbaabel, Sealtielin poika, sanoo Herra, ja panen sinut ikäänsuin sinettisormukseksi. Sillä sinut minä olen valinnut, sanoo Herra Sebaot."

Sakarjan

1 Kahdeksannessa kuussa Daarejaveksen toisena vuotena tuli profeetta Sakarjalle, Berekjan pojalle, joka oli Iddon poika, tämä Herran sana: **2** "Herra on tuimasti vihastunut teidän isiinne. **3** Sano heille: Nämä sanoo Herra Sebaot: Kääntykää minun tyköni, sanoo Herra Sebaot, niin minä käännyn teidän tyköinne, sanoo Herra Sebaot. **4** Älkää olko isienne kaltaiset, joille entiset profeetat ovat saaranneet sanoen: Nämä sanoo Herra Sebaot: Kääntykää pois pahoilta teiltänne ja pahoista teoistanne; mutta he eivät kuulleet, eivät kuunnelleet minua. **5** Teidän isänne-missä he ovat? Ja profeetat ovatko he eläneet iäti? **6** Mutta minun sanani ja kaskyni, jotka minä olen säättänyt palvelijoilleeni profeetoille-eivätkö ne ole kohdanneet teidän isiänne: ja niin he kääntyvät ja sanoivat: 'Niinkuin Herra Sebaot aikoi meille tehdä, meidän vaelluksemme ja tekojemme mukaan, niin hän on meille tehnyt.' **7** Kahdentenakymmenementenä neljäntenä päivänä yhdennessätoista kuussa, joka on sebat-kuu, Daarejaveksen toisena vuotena, tuli profeetta Sakarjalle, Berekjan pojalle, joka oli Iddon poika, tämä Herran sana: **8** Minä nän yöllä, katso, mies ratsasti punaisenruskealla hevosella, ja hän seisautui myrttien keskelle laaksoon, ja hänen jäljessänsä oli punaisenruskeita ja punaisia ja valkeita hevosia. **9** Niin minä kysyin: "Mitä nämä ovat, Herra?" Enkeli, joka puhutteli minua, vastasi minulle: "Minä näytän sinulle, mitä ne ovat". **10** Ja mies, joka seisoi myrttien keskellä, lausui ja sanoi: "Nämä ovat ne, jotka Herra on lähettyneet maata kuljeksimaan". **11** Niin ne vastasivat Herran enkelille, joka seisoi myrttien keskellä, ja sanoivat: "Me olemme kuljeksineet maata, ja katso, koko maa on alallansa ja rauhassa". **12** Ja Herran enkeli lausui ja sanoi: "Herra Sebaot, kuinka kauan sinä viiyt etkä armahda Jerusalemia ja Juudan kaupunkuja, joille olet ollut vihainen nämä seitsemäenkymmentä vuotta?" **13** Niin Herra vastasi enkelille, joka puhutteli minua, ja lausui hyviä, lohdullisia sanoja. **14** Ja enkeli, joka puhutteli minua, sanoi minulle: "Saarnaa ja sano: Nämä sanoo Herra Sebaot: Minä kiivailen Jerusalemin ja Sionin puolesta suurella kiivaudella. **15** Suurella vihalla minä olen vihastunut suruttomiin pakanoihin, jotka, kun minä vähän vihastuin, auttoivat onnettomuutta tapahtumaan. **16** Sentähden sano Herra nän: Minä nuhdelkoon sinua, saatana. Nuhdelkoon sinua Herra, käännyn Jerusalemin puoleen armahtavaisuudessa. **17** Minun temppelini siellä rakennetaan, sanoo Herra Sebaot, ja mittanuora jännitetään Jerusalemin ylitse. **18** Saarna vielä ja sano: Nämä sanoo Herra Sebaot: Vielä ja vielä Herra lohduttaa Sionin ja valitsee vielä Jerusalemin." **19** Ja minä nostin silmäni ja katsoin: "Kuinka vielä sarvea. **20** Ja minä sanoin enkelille, juhlavaatteisiin". **21** Ja minä sanoin: "Pantakoon puhdas

joka puhutteli minua: "Mitä nämä ovat?" Niin hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne sarvet, jotka ovat hajottaneet Juudan ja Israelin ja Jerusalemin". **20** Sitten Herra näytti minulle neljä seppää. **21** Minä sanoi: "Mitä nämä ovat tulleet tekemään?" Ja hän vastasi nän: "Nuo sarvet ovat ne, jotka ovat hajottaneet Juudan, niin ettei yksikään mies voi päättänsä nostaa; ja nämä ovat tulleet saattamaan ne pelkoon ja heittämään maahan niiden pakanakansain sarvet, jotka ovat nostaneet sarven Juudan maata vastaan hajottaaksensa sen".

2 Ja minä nostin silmäni ja katsoin. Ja katso, oli mies ja hänen kädessänsä mittanuora. **2** Minä sanoi hänelle: "Mihin sinä olet menossa?" Ja hän vastasi minulle: "Mittaamaan Jerusalemia, nähdäkseni, kuinka leveä ja kuinka pitkä se on oleva". **3** Ja katso, enkeli, joka puhutteli minua, lähti liikkeelle, ja toinen enkeli lähti häntä vastaan. **4** Ja hän sanoi tälle: "Juokse, puhu tälle nuorukaiselle ja sano: Jerusalem on oleva muuriton paikkakunta, sillä niin paljon siinä on ihmisiä ja eläimiä. **5** Mutta minä olen oleva, sanoo Herra, tulimuurin sen ympäällä ja kunnia sen keskellä. **6** Voi, voi, paetkaa pohjoisesta maasta, sanoo Herra! Sillä minä olen hajottanut teidät neljään taivaan tuuleen, sanoo Herra. **7** Voi, Sion, pelastaudu, sinä, joka asut tytär Baabelin luona! **8** Sillä nän sanoo Herra Sebaot: Kunniaksensa hän on lähettänyt minut pakanakansojen luokse, jotka ovat teitä saalistaneet. Sillä joka teihin koskee, se koskee hänen silmäteräänsä. **9** Sillä katso, minä heilutan kättäni heitä vastaan, ja he joutuvat orjiena saaliiksi. Ja te tulette tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut. **10** Riemuitsa ja iloitse, tytär Sion! Sillä minä tulen ja asun sinun keskelläsi, sanoo Herra. **11** Sinä päivänä liitty paljon pakanakansoja Herraan, ja he tulevat hänen kansaksensa, ja minä asun sinun keskelläsi, ja sinä tulet tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut sinun tykösi. **12** Ja Herra ottaa Juudan perintösaksensa pyhässä maassa ja valitsee vielä Jerusalemin. **13** Vaiti Herran edessä, kaikki liha! Sillä hän on noussut pyhästä asuinsijastansa."

3 Ja hän näytti minulle ylimmäisen papin Joosuan seisomassa Herran enkelin edessä ja saatanan seisomassa hänen oikealla puolellaan, häntä syttämässä. **2** Ja Herra sanoi saatanaalle: "Herra, nuhdelkoon sinua, saatana. Nuhdelkoon sinua Herra, joka on valinnut Jerusalemin. Eikö tämä ole kekäle, joka on tulesta temmattu?" **3** Ja Joosua oli puettu Sebaot, ja mittanuora jännitetään Jerusalemin ylitse. **4** Niin tähän lausui ja sanoi nän niille, jotka seisovat minun kaupunkini ovat hyvyystestä ylitsevuotavaiset, hänen edessänsä: "Riisukaa pois saataiset vaatteet ja vielä ja vielä Herra lohduttaa Sionin ja valitsee vielä hänen yltänsä". Ja hän sanoi hänelle: "Katso, minä olen saataisiin vaatteisiin, ja hän seisoi enkelin edessä. **5** Ja minä sanoin: "Pantakoon puhdas

käärelakki hänen päähäänsä". Niin he panivat puhtaan 5 Minä nostin jälleen silmäni, ja katso: oli lentävä käärelakin hänen päähäänsä ja pukivat hänet vaatteisiin. kirjakääro. 2 Ja hän sanoi minulle: "Mitä sinä Ja Herran enkeli seisoii siinä. 6 Ja Herran enkeli todisti näet?" Minä vastasin: "Minä näen lentävän kirjakääron, Joosualle sanoen: 7 "Näin sanoo Herra Sebaot: Jos kahtakymentä kynnärää pitkän ja kymmentä kynnärää sinä vaellat minun teilläni ja hoidat minun säättämäni leveän". 3 Hän sanoi minulle: "Tämä on kirous, joka tehtävästä, saat sinä myös tuomita minun huonetanni ja käy yli kaiken maan. Sillä tämän kirouksen mukaisesti vartioida minun esikartanoitani, ja minä annan sinulle siitä puhdistetaan pois jokainen varas, ja jokainen pääsyn näiden joukkoon, jotka tässä seisovat. 8 Kuule, vannoskelija puhdistetaan siitä pois. 4 Minä lasken sen Joosua, ylimmäinen pappi, sinä ja sinun ystäväsi, jotka irti, sanoo Herra Sebaot, ja se menee varkaan kotiin edessäsi istuvat. Sillä ennusmerkin miehiä he ovat; sillä ja sen kotiin, joka vannoo väärin minun nimeeni. Se katso, minä annan tulla palvelijani, Vesani. 9 Sillä katso: jää sisälle hänen kotiinsa ja kalvaa sen loppuun asti, kivi, jonka minä olen asettanut Joosuan eteen-siihen sekä sen puut että sen kivet." 5 Sitten enkeli, joka yhteen kiveen pään on seitsemän silmää! Katso, minä puhutteli minua, lähti liikkeelle ja sanoi minulle: "Nosta kaiverran kaiverrukset siihen, sanoo Herra Sebaot, ja silmäsi ja katso: mikä tuo on, joka lähtee liikkeelle?" otan pois tämän maan pahat teot yhtenä päivänä. 10 6 Minä sanoi: "Mikä se sitten on?" Ja hän vastasi: Sinä päivänä te kutsutte, kukin ystävänsä, viinipuun ja "Tämä on eefa-mitta, joka lähtee liikkeelle". Ja hän sanoi: "Tämän näköisä ne ovat koko maan päällä"; 7 ja katso, lyijykansi kohosi, ja siinä istui eräs nainen eefamitan sisällä. 8 Ja hän sanoi: "Tämä on jumalattomuus". Ja hän paiskasi hänet sisälle eefa-mittaan ja paiskasi lyijypainon sen suulle. 9 Ja kun minä nostin silmäni, nän minä, katso, kaksi naista lähtevän liikkeelle, ja niillä oli tuulta siivissään, ja niiden siivet olivat kuin haikaran siivet; ja ne kantoivat eefa-mittaa taivaan ja maan välitse. 10 Niin minä sanoi enkelille, joka puhutteli minua: "Mihin ne kuljettavat eefa-mittaa?" 11 Ja hän vastasi minulle: "Ne menevät rakentamaan hänelle huonetta Sinearin maahan. Ja kun se on valmis, lasketaan hänet sinne paikoilleensa."

4 Ja Herran enkeli, joka puhutteli minua, palasi ja herätti minut, niinkuin joku herätetään unestansa. 2 Ja hän sanoi minulle: "Mitä sinä näet?" Minä vastasin: "Minä näen, katso: lampunjalka, kokonansa kultaa, ja sen yläpuolella sen öljyastia, ja lampunjalassa sen seitsemän lampua, ja seitsemän öljyputkea lampupuihin, jotka ovat siinä ylimpänä. 3 Ja kaksi öljypuuta sen ääressä, toinen öljyastian oikealla, toinen vasemmalla puolella." 4 Minä lausuin ja sanoi nän enkelille, joka puhutteli minua: "Mitä nämä ovat, Herra?" 5 Niin enkeli, joka puhutteli minua, vastasi ja sanoi minulle: "Etkö tiedä, mitä ne ovat?" Minä sanoi: "En, Herra". 6 Ja hän lausui ja sanoi minulle näin: "Tämä on Herran sana Serubbaabelille, nän kuuluva: Ei sotaväellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot. 7 Mikä olet sinä, ja ne vuoret olivat vaskivuoria. 2 Ensimmäisten vaunujen suuri vuori, Serubbaabelin edessä? Lakeudeksi sinä! edessä oli punaisenruskeat hevoset, toisten vaunujen Hän on paneva paikoillensa huippukiven huutojen edessä oli mustat hevoset, 3 kolmansien vaunujen kaikuessa: "Suosio, suosio sille!" 8 Ja minulle tuli edessä oli valkeat hevoset, ja neljänsien vaunujen tämä Herran sana: 9 "Serubbaabelin kädet ovat tämän edessä oli täplikkääät, väkevät hevoset. 4 Minä lausuin tempelin perustaneet, ja hänen kätensä sen valmiaksi ja sanoi enkelille, joka puhutteli minua: "Mitä nämä saattavat. Ja sinä tulet tietämään, että Herra Sebaot on ovat, Herra?" 5 Enkeli vastasi ja sanoi minulle: "Ne ovat lähettynyt minut teidän luokseenne. 10 Sillä kuka pitää neljä taivaan tuulta, jotka lähtevät liikkeelle seisottuansa halpana pienien alkujen päivän, kun nuo seitsemän kaiken maan Herran edessä. 6 Ne, joitten edessä Herran silmää, jotka tarkastavat koko maata, iloitsevat on mustat hevoset, lähtevät pohjoiseen maahan, ja nähdessään luotilangan Serubbaabelin kädessä?" 11 valkeat lähtevät niiden jäljessä. Täplikkääät lähtevät Ja minä lausuin ja sanoi hänelle: "Mitä ovat nämä eteläiseen maahan. 7 Ne väkevät lähtevät, ja menevät kaksi öljypuuta lampunjalan oikealla ja vasemmalla halusta, kuljeksimaan maata." Ja hän sanoi: "Menkää, puolella?" 12 Sitten minä toistaiseen lausuin ja sanoi kuljeksikaa maata". Ja ne kuljeksivat maata. 8 Sitten hänelle: "Mitä ovat nuo kaksi öljypuun terttua kahden hän huusi minut ja sanoi minulle näin: "Katso, ne, jotka kultaisen putken kohdalla, jotka vuodattavat sisästäänsä lähtivät pohjoiseen maahan, saattavat minun Henkeni öljynkultaa?" 13 Niin hän sanoi minulle näin: "Etkö tiedä, lepäämään pohjoisessa maassa". 9 Minulle tuli tämä mitä ne ovat?" Minä vastasin: "En, Herra". 14 Hän sanoi: Herran sana: 10 "Ota vastaan siirtolaisuudessa eläviltä "Nämä ovat ne molemmat öljyllä voidellut, jotka seisovat Heldailta, Tobialta ja Jedajalta-mene tänä päivänä, kaiken maan Herran edessä". mene Joosian, Sefanjan pojantaloon, johon he ovat tulleet Baabelista, - 11 ja ota vastaan hopea ja kulta,

6 Minä nostin jälleen silmäni ja näin, katso, neljät vaunut, jotka lähtivät liikkeelle kahden vuoren välistä; ja ne vuoret olivat vaskivuoria. 2 Ensimmäisten vaunujen edessä oli punaisenruskeat hevoset, toisten vaunujen edessä oli mustat hevoset, 3 kolmansien vaunujen edessä oli valkeat hevoset, ja neljänsien vaunujen edessä oli täplikkääät, väkevät hevoset. 4 Minä lausuin edessä oli täplikkääät, väkevät hevoset. 5 Enkeli vastasi ja sanoi minulle: "Ne ovat lähettynyt minut teidän luokseenne. 6 Ne, joitten edessä Herran silmää, jotka tarkastavat koko maata, iloitsevat on mustat hevoset, lähtevät pohjoiseen maahan, ja nähessään luotilangan Serubbaabelin kädessä?" 7 valkeat lähtevät niiden jäljessä. Täplikkääät lähtevät Ja minä lausuin ja sanoi hänelle: "Mitä ovat nämä eteläiseen maahan. 8 Ne väkevät lähtevät, ja menevät kaksi öljypuuta lampunjalan oikealla ja vasemmalla halusta, kuljeksimaan maata." Ja hän sanoi: "Menkää, puolella?" 9 Minulle tuli tämä lepäämään pohjoisessa maassa". 10 Minulle tuli tämä Herran sana: 11 "Ota vastaan siirtolaisuudessa eläviltä Heldailta, Tobialta ja Jedajalta-mene tänä päivänä, mene Joosian, Sefanjan pojantaloon, johon he ovat tulleet Baabelista, - 12 ja ota vastaan hopea ja kulta,

tee kruunu ja pane se ylimmäisen papin Joosuan, 8 Sitten tuli tämä Herran Sebaotin sana: 2 "Näin sanoo Joosadakin pojant, päähän 12 ja sano hänelle näin: "Näin Herra Sebaot: Minä kiivailen Siionin puolesta suurella sanoo Herra Sebaot: Katso, mies nimeltä Vesa! Omalta pohjaltansa hän on kasvava, ja hän on rakentava Herran temppelin. 13 Herran temppelin hän on rakentava, ja valtasuurutta hän on kantava, ja hän on istuva ja hallitseva valtaistuimellansa; hän on oleva pappi valtaistuimellansa, ja rauhan neuvo on vallitseva niitten molempien välliä. 14 Ja kruunu on oleva muistona Herran temppelissä Helemistä ja Tobiasta ja Jedajasta ja Sefanjan pojant suosiollisuudesta. 15 Ja kaukana asuvaiset tulevat ja rakentavat Herran temppeliä. Ja te tulette tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut teidän tyköne. Näin on tapahtuva, jos te hartaasti kuulette Herran, teidän Jumalanne, ääntä."

7 Kuningas Daarejaveksen neljäntenä vuotena tuli Herran sana Sakarjalle, neljäntenä päivänä yhdeksännessä kuussa, kislev-kuussa. 2 Beetel oli lähetetty Sareserin ja Regem-Melekin miehinensä etsimään Herran mielisuoista 3 ja kysymään Herran Sebaotin temppelin papeilta ynnä profeteilta näin: "Onko minun viidennessä kuussa itkettävä ja noudatettava pidättyväisyttä, niin kuin minä olen tehnyt jo kuinka monina vuosina?" 4 Niin minulle tuli tämä Herran Sebaotin sana: 5 "Sano kaikelle maan kansalle ja papeille näin: Kun te olette paastonleet ja valittaneet viidennessä ja seitsemännessä kuussa, ja jo seitsemänäkymmenenä vuotena, niin minulle te olette paastonleet paastonleet? 6 Ja kun olette syöneet ja juoneet, niin ettekö te ole itsellenne syöneet ja juoneet? 7 Eikö niin: pitääkää ne sanat, jotka Herra on julistanut entisten profetettain kautta, kun Jerusalem vielä oli asuttuna ja levossa, ympärillään alaisensa kaupungit, ja Etelämaa ja Alankomaa olivat asutut?" 8 Ja Sakarjalle tuli tämä Herran sana: 9 "Näin sanoo Herra Sebaot: Tuomitkaa oikea tuomio, tehkää laupeus ja olkaa armahtavaiset kukaan veljelleenne, 10 leskeä, orpoa, muukalaisia ja kurjaa älkää sortako, älkääkä miettikö mielessänne pahaa, kukaan veljeänsä vastaan. 11 Mutta he eivät tahtoneet ottaa vaaria, vaan käänsivät uppiniskaisina selkänsä ja kovettivat korvansa, etteivät kuulisi. 12 Ja he tekivät sydämensä kovaksi kuin timantti, etteivät kuulisi lakia eikä niitä sanoja, mitkä Herra Sebaot on lähetetty Henkensä voimalla entisten profetettain kautta; ja niin on Herralta Sebaotiltä tullut suuri vihastus. 13 Samoin kuin hän huusi, mutta he eivät kuulleet, samoin he huutavat, mutta minä en kuule, sanoo Herra Sebaot. 14 Ja minä myrskynä karkoitan heidät kaikkien pakanakansojen sekaan, joita he eivät tunne, ja maa jää heidän jälkeensä autioksi menijöistä ja tulijoista. Ihanan maan he tekevät autioksi."

Herra Sebaot: Minä kiivailen Siionin puolesta suurella vuorilla Pyhäksi Vuoreksi. 4 Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä on Jerusalemin toreilla istuva vanhuksia ja vanhoja vaimoja, sauvansa kädessään kullakin päivän paljouden vuoksi. 5 Ja kaupungin torit tulevat olemaan täynnä poikasia ja tytösiä, jotka leikkivät sen toreilla. 6 Näin sanoo Herra Sebaot: Jos tämä onkin ihmeellistä tämän kansan jäännöksen silmissä niin päivinä, pitäisikö sen olla ihmeellistä myös minun silmissäni, sanoo Herra Sebaot? 7 Näin sanoo Herra Sebaot: Katso, minä olen vapauttavaa kansani auringon nousun maasta ja laskun maasta. 8 Ja minä tuon heidät asumaan Jerusalemin keskelle. Ja he ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa, uskollinen ja vanhurskas. 9 Näin sanoo Herra Sebaot: Olkoot lujat teidän kätenne, teidän, jotka tähän aikaan olette kuulleet nämä sanat profetettain suusta, sinä päivänä, jona laskettiin Herran Sebaotin huoneen, rakennettavan temppelin, perustus. 10 Sillä ennen sitä aikaa ei saatu palkkaa ihmisen työstä, ei palkkaa juhdan työstä, eikä ollut menijällä, ei tulijalla rauhaa ahdistajalta, ja minä laskin irti kaikki ihmiset, toisen toisensa kimppuun. 11 Mutta nyt minä en ole tämän kansan jäännökselle samanlainen, kuin olin entisänä päivinä, sanoo Herra Sebaot. 12 Sillä rauhan kylvö kylvetään, viiniköyynnös antaa hedelmänsä, maa antaa satonsa, taivas antaa kasteensa, ja tämän kansan jäännökselle minä annan perintösaksi kaiken tämän. 13 Ja niinkuin te olette olleet kiroksena pakanakansain seassa, te Juudan heimo ja Israelin heimo, niin te, kun minä teidät vapahdan, tulette olemaan siunausksexa. Älkää peljätkö, olkoot teidän kätenne lujat. 14 Sillä näin sanoo Herra Sebaot: Niinkuin minulla oli mielessä tehdä teille pahaa, kun teidän isänne vihottiivat minut, sanoo Herra Sebaot, enkä minä sitä katunut, 15 niin on taas tähän aikaan minulla mielessä tehdä hyvää Jerusalemille ja Juudan heimolle. Älkää peljätkö. 16 Näitä te tekää: Puhukaa totta toinen toiselleenne. Tuomitkaa porteissanne oikein, tuomitkaa rauhan tuomio. 17 Älkää hautoko mielessänne pahaa toinen toiselleenne, älkääkä rakastako väärää valaa. Sillä kaikkia näitä minä vihaan, sanoo Herra." 18 Ja minulle tuli tämä Herran Sebaotin sana: 19 "Näin sanoo Herra Sebaot: Neljännen kuun paasto ja viidennen paasto ja seitsemännen paasto ja kymmenennen paasto on oleva Juudan heimolle ilo ja riemu ja mieluinen juhla. Mutta rakastakaa totuttua ja rauhaa. 20 Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä tulee kansoja, monien kaupunkien asukkaita, 21 ja toisen asukkaat menevät toiseen ja sanovat: 'Lähtekäämme,

käykäämme etsimään Herran mielisuoziota, etsimään Herraa Sebaotia'. '-Minäkin lähdet.' 22 Ja monet kансат, sanoo Herra Sebaot: Niin päävinä tarttuu kymmenen miestä kaikista pakanakansain kielistä, tarttuu Juudan miestä liepeeseen sanoen: 'Me tahdomme käydä teidän kanssanne, sillä me olemme kuulleet, että Jumala on teidän kanssanne'."

9 Ennustus, Herran sana, Hadrakin maata vastaan, ja

Damaskoon se laskeutuu. Sillä Herran silmä katso ihmisiä, kaikkia Israelin sukukuntia 2 ja myös Hamatia, joka on sen kanssa rajatusten, sekä Tyroa ja Siidonia, sillä ne ovat sangen viisaat. 3 Tyro on rakentanut itsellensä linnoituksia ja kasannut kokoon hopeata kuin tomua ja kultaa kuin katujen lokaa. 4 Katso, Herra köyhyyttää sen ja syökee mereen sen voiman, ja se itse poltetetaan tulella. 5 Sen näkee Askelon ja peljästy, ja Gassa, ja vapisee kovin, ja Eron, sillä sen toivo joutuu häpeään. Ja Gassasta hukkuu kuningas, eikä Askeloniissa enää asuta. 6 Asdodissa asuu sekasiköitä, ja minä hävitän filistealaisten ylpeyden. 7 Mutta minä poistan veret hänen suustansa ja heidän iljetyksensä hänen hampaitensa välistä, ja hänestäkin jää jäännös meidän Jumalalleemme; hän on oleva niinkuin sukuruhtinas Juudassa, ja Eron on oleva niinkuin jebusilainen. 8 Minä teen leirini temppelini suojaaksi sotajoukoilta, jotka tulevat ja menevät, eikä tule käskijää enää heidän kimppuunsa, sillä nyt olen minä sen omien silmin nähyt. 9 Iloitse suuresti, tytär Siion, riemuitse, tytär Jerusalem, sillä sinun kuninkaasi tulee sinulle! Vanhurskas ja auttaja hän on, on näyrä ja ratsastaa aasilla, aasintamman varsalla. 10 Ja minä hävitän vaunut Efraimista ja hevoset Jerusalemistä. Sodan jousi hävitetään, ja hän julistaa rauhan kansoille. Ja hänen hallituksensa ulottuu merestä mereen, Eufrat-virrasta hamaan maan ääriin. 11 Ja myös sinun vankisi minä sinun liitosti veren tähden päästän pois vedettömästä kuopasta. 12 Tulkaa takaisin varustukseen, te vangit, joilla on toivo; myös tänä päivänä minä julistan: kaksin verroin minä sinulle korvaan. 13 Sillä minä jäännitän Juudan jousekseni, panen siihen nuoleksi Efraimin ja nostan sinun poikasi, Siion, sinun poikiasi vastaan, Jaavan, ja teen sinut sankarin miekan kaltaiseksi. 14 Herra on näkyvä heidän yllänsä, ja hänen nuolensa lähtee kuin salama. Herra, Herra puhaltaa pasunaan ja kulkee etelän myrskytuulissa. 15 Herra Sebaot on suojaava heitä, ja he syövät, ja he tallaavat linkokiviä, he juovat ja pauhaavat niinkuin viinistä ja ovat täynnä, niinkuin uhrimaljat, niinkuin alttarin kulmat. 16 Ja Herra, heidän Jumalansa, on sinä päivänä auttava heitä, kansaansa, joka on kuin hänen lammasmaunansa; sillä

hänen maansa. 17 Sillä kuinka suuri onkaan oleva heidän onnensa, heidän ihanuutensa: vilja saa kasvamaan nuorukaiset ja rypälemehu neitsyet!

10 Rukoilkaa Herralta sadetta kevätsateen aikana:

Herra tekee ukkospilvet ja antaa heille sadekurot, antaa kasvit joka miehen pellolle. 2 Sillä kotijumalat puhuvat tyhjiä, ja tietäjät näkevät petosnäkyjä, puhuvat valheunia, lohduttelevat turhilla. Sentähden he saavat lähteä matkaan kuin lammasmau ja kärsivät vaivaa, kun ei ole paimenta. 3 Paimenia kohtaan sytty minun vihani, ja johtomiehiä minä rankaisen; sillä Herra Sebaot pitää huolen laumastansa, Juudan heimosta, ja asettaa sen ikäänsuin kunniaratsuksensa sodassa. 4 Siitä on lähtevä kulmakivi, siitä kiinnityspaalu, siitä sotajousi, siitä lähtevät käskijät kaikki. 5 Ja he ovat niinkuin sankarit, jotka polkevat katujen lokaa sodassa. He sotivat, sillä Herra on heidän kanssansa; ja häpeään joutuvat hevosalo-ratsastajat. 6 Minä teen väkeväksi Juudan heimon ja autan Joosefin heimoa. Minä saatan heidät kotiin, sillä minä minä armahdan heitä, ja he tulevat olemaan, niinkuin en minä olisi heitä hyljänytkäään. Sillä minä olen Herra, heidän Jumalansa, ja kuulen heidän rukouksensa. 7 Efraim on oleva niinkuin sankari, ja heidän sydämensä on iloitseva niinkuin viinistä. Heidän lapsensa näkevät sen ja iloitsevat; heidän sydämensä riemuitsee Herrassa. 8 Minä olen viheltävä heille ja kokoava heidät, sillä minä lunastan heidät, ja he lisääntyvä, niinkuin lisääntyvä ennen. 9 Kun minä sirotan heidät kangojen sekaan, muistavat he minua kaukaisissa maissa; ja he lastensa kanssa saavat elää ja palata takaisin. 10 Minä tuon heidät takaisin Egyptin maasta ja kokoan heidät Assurista; minä vien heidät Gileadin maahan ja Libanonille, eikä heille ole riittävästi tilaa. 11 Hän käy ahdistuksen meren lävitse, hän lyö meren aaltoja, ja kaikki Niilivirran syvydet kuivuvat, Assurin ylpeys painuu alas, ja Egyptin valtikka väistyy pois. 12 Mutta heidät minä teen väkeviksi Herrassa, ja hänen nimensä on heidän kerskauksensa, sanoo Herra.

11 Avaa ovesi, Libanon! Tuli on kuluttava sinun setrisi.

2 Valittakoon kypressi, sillä setri on kaatunut, hävitetyt ovat nuo mahtavat. Valittaka, te Baasanin tammet, sillä sankka metsä on sortunut. 3 Kuule paimenen valitusta, kun on hävitetty nuo heidän mahtavansa. Kuule nuorten leijonain ärjyntää, kun on hävitetty Jordanin rantatiheikkö. 4 Näin sanoi Herra, minun Jumalani: 5 "Kaitse teuraslampaita, joita niiden ostajat teurastavat tuntematta synnalaisuutta, ja joista niiden myyjät sanovat: 'Kiitety olkoon Herra, minä olen rikastunut', ja joita niiden paimenet eivät sääli. 6 Sillä minä en enää sääli maan asukkaita, sanoo he ovat kruunuun kiinnitettyjä kiviä, jotka kohoavat yli Herra. Katso, minä annan ihmisten joutua toistensa

käsiin ja kuminkaansa käsiin, ja he hävittävät maan, enkä minä pelasta ketään heidän käsitänsä." 7 Niin ja vasemmalta, kuluttavat kaikki kansat yltympäri. Ja minä siis kaitisin teuraslampaita, lampaita kurjimpia. Ja minä otin itselleni kaksoi sauvaan; minä nimitin toisen "Suloudeksi", toisen minä nimitin "Yhteydeksi", ja niin kaitisin lampaita. 8 Ja minä hävitin kolme paimenta yhtenä kuukautena, mutta minä kävin kärsimättömäksi lampaille, ja hekin kyllästyivät minuun. 9 Niin minä sanoin: "Minä en tahdo enää teitä kaita. Kuolkoon, joka kuolee; hävitköön, joka häviää; ja jäljellejäävät syökööt kukaan toisensa lihaa." 10 Ja minä otin sauvan Sulouden ja katkaisin sen purkaakseen liittoni, jonka olin tehnyt kaikkien kansojen kanssa. 11 Ja sinä päivänä se purkautui, ja niin lampaita kurjimmat, jotka ottivat minusta vaarin, tulivat tietämään, ettei se oli Herran sana. 12 Sitten minä sanoin heille: "Jos teille hyväksi näky, niin antakaa minulle palkkani; jollei, niin olkaa antamatta". Niin he punnitsivat minun palkakseen kolmekymmentä hopearahaa. 13 Ja Herra sanoi minulle: "Viskaa se savenvalajalle, tuo kallis hinta, jonka arvoiseksi he ovat minut arvioineet". Niin minä otin ne kolmekymmentä hopearahaa ja viskasin ne Herran huoneeseen savenvalajalle. 14 Sitten minä katkaisin toisen sauvan, Yhteyden, purkaakseen veljeyden Juudan ja Israelin välliä. 15 Sitten Herra sanoi minulle: "Ota vielä itsellesi hullun paimenen kapineet. 16 Sillä katso, minä olen herättävä maahan paimenen: hukkaantuneista hän ei pidä huolta, hajaantunutta hän ei etsi, ruhjoutunutta hän ei paranna, pystysäpysyvä hän ei tue; mutta hän syö lihavien lihaa ja halkaisee niiden sorkat. 17 Voi hullua paimenta, joka lampaat hylkää! Käykön miekkä hänen käsivarteesa ja oikeaan silmäänsä. Hänen käsivartensa kuivettukoona, ja hänen oikea silmänsä soetkoona."

tulisoihduksi lyheteen sekaan, ja he kuluttavat oikealta ja Jerusalemissa. 7 Ja Herra on ensiksi vapauttava Juudan majat, ettei Daavidin suvun kunnia ja Jerusalemin asukasten kunnia ylvästelisi Juudaa vastaan. 8 Sinä päivänä on Herra suojaava Jerusalemin asukkaita; ja kompastuvainen heidän seassansa on sinä päivänä oleva niinkuin sanoin: "Minä en tahdo enää teitä kaita. Kuolkoon, joka kuolee; hävitköön, joka häviää; ja jäljellejäävät syökööt kukaan toisensa lihaa." 10 Ja minä vuodatan Daavidin suvun pääle ja Jerusalemin asukasten pääle niinkuin Herran enkeli heidän edessänsä. 9 Mutta sinä päivänä minä tahdon hävittää kaikki pakanakansat, jotka hyökkäävät Jerusalemia vastaan. 10 Ja minä vuodatan Daavidin suvun pääle ja Jerusalemin asukasten pääle armon ja rukouksen hengen. He katsovat minuun, jonka he ovat lävistäneet. Ja he valittavat häntä, niinkuin valitetaan ainokaista, murehtivat häntä katkerasti, niinkuin murehditaan katkerasti esikoista. 11 Sinä päivänä pidetään Jerusalemissa suuren valittajaiset, niinkuin olivat Hadadrimmonin valittajaiset Megiddon laaksossa. 12 Ja maa pitää valittajaisia, kukaan sukukunta erikseen: Daavidin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, Naatanin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, 13 Leevin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, siimeiläisten sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen. 14 Kaikki muut sukukunnat, kukaan sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen.

13 Sinä päivänä on Daavidin suvulla ja Jerusalemin asukkailta oleva avoin lähde syntiä ja saastaisuutta vastaan. 2 Ja sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, minä hävitän epäjumalain nimet maasta, eikä niitä enää muisteta. Myösken profeetat ja saastaisuuden hengen minä ajan maasta pois. 3 Ja jos joku vielä ennustaa,

Sakurion

minun nimeäni, ja minä vastaan heille. Minä sanon: "Se on minun kansani", ja se sanoo: "Herra, minun Jumalani".

14 Katso, Herran päivä on tuleva, ja sinun saaliisi jaetaan sinun keskelläsi. **2** Minä kokoan kaikki pakanat sotaan Jerusalemia vastaan. Kaupunki valloitetaan, talot ryöstetään, naiset raiksataan, ja puoli kaupunkia lähee pakkosiiirtolaisuuteen, mutta jäljelle jäävä kansas ei hävitetä kaupungista. **3** Ja Herra on lähetvä liikkeelle ja sotiva näitä pakanoida vastaan, niinkuin sotimispäivänänsä, taistelun päivänä. **4** Hänen jalkansa seisovat sinä päivänä Ölzymällä, joka on Jerusalemin edustalla itää kohti. Ja Ölzymäki halkeaa kahtia idästä länteen hyvin suureksi laaksoksi: toinen puoli mäkeä siirtyy pohjoiseen ja toinen puoli etelään pään. **5** Ja te pakenette minun mäkieni väliseen laaksoon, sillä mäkienvälinen laakso on ulottuva Asaliin asti. Te pakenette, niinkuin pakenitte maanjäristystä Ussian, Juudan kuninkaan, päivinä. Ja Herra, minun Jumalani, tulee; kaikki pyhä sinun kanssasi. **6** Sinä päivänä ei ole valoa: loistavat tähdet sammuvat. **7** Se on oleva yhtämittaista päivää-Herralle on se tunnettu-ei vaihdu päivä ja yö: ja ehtoolla on oleva valoisata. **8** Sinä päivänä elävät vedet virtaavat Jerusalemista: toiset puolet niistä Idänmerta kohti, toiset puolet Länsimerta kohti. Niin on tapahtuva kesät ja talvet. **9** Herra on oleva koko maan kuningas. Sinä päivänä on Herra oleva yksi ja hänen nimensä yksi. **10** Koko maa muuttuu tasaiseksi kuin Aromaa Gebasta Rimmoniin asti, Jerusalemin eteläpuolelle. Ja tämä on oleva korkea ja oleva asuttu, paikallansa, Benjaminin portista entisen portin sijaan asti, Kulmaporttiin ja Hananelin-torniin asti, kuninkaan viinikuurniin asti. **11** He asuvat siellä, eikä vihitä sitä enää tuhon omaksi, ja Jerusalem on oleva asuttu, oleva turvassa. **12** Ja tämä on oleva vitsaus, jolla Herra rankaisee niitä kansoja, jotka sotivat Jerusalemia vastaan: hän mädättää siltä kansalta lihan, kun se vielä seisoo jaloillaan, sen silmät mätänevät kuopissansa, ja sen kieli mätänee sen suussa. **13** Sinä päivänä on tuleva Herralta suuri hämminki heidän sekaansa, niin että he käyvät kiinni toisen toisensa käteen ja toisen käsi kohoa toisen kättä vastaan. **14** Myös Juuda on sotiva Jerusalemissa, ja kaikkien pakanakansojen rikkaudet kootaan joka taholta: kullat ja hopeat ja ylen paljon vaatteita. **15** Samoin on vitsaus kohtaava hevosia ja muuleja ja kameleja ja aaseja ja kaikkea karjaa, mitä niissä leireissä on-samankaltainen vitsaus. **16** Mutta kaikki niiden pakanakansain tähteet, jotka ovat hyökänneet Jerusalemia vastaan, käyvät vuosi vuodelta sinne ylös kumartaen rukoilemaan kuningasta, Herraa Sebaotia, ja viettämään lehtimajanjuhlaa. **17** Ja mitkä maan sukukunnista eivät käy ylös Jerusalemiin

kumartaen rukoilemaan kuningasta, Herraa Sebaotia, nuelle ei tule sadetta. **18** Ja jos egyptiläisten sukukunta ei käy eikä tule sinne ylös, ei tule sitä heillekään; vaan heitä on kohtaava se vitsaus, millä Herra rankaisee niitä pakanakansoja, jotka eivät tule sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa. **19** Tämä on oleva egyptiläisten synnin palkka ja kaikkien niiden pakanakansojen synnin palkka, jotka eivät käy sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa. **20** Sinä päivänä on oleva hevosten kulkusissa kirjoitus: "Pyhitetty Herralle". Ja padat Herran temppelissä ovat uhrimailjain vertaisia, jotka ovat alttarin edessä. **21** Ja jokainen pata Jerusalemissa ja Juudassa on oleva pyhitetty Herralle Sebaotille, ja kaikki uhraajat tulevat ja ottavat niitä ja keittävät niissä. Eikä ole enää sinä päivänä yhtään kaupustelijaa Herran Sebaotin temppelissä.

Malakian

1 Ennustus, Herran sana Israelille, Malakian kautta.

2 Minä olen teitä rakastanut, sanoo Herra. Mutta te sanotte: "Missä sinä olet osoittanut rakkautesi meihin?" Eikö Eesau ollut Jaakobin veli, sanoo Herra, ja Jaakobia minä rakastin, **3** mutta Eesauta minä vihasin; ja minä tein hänen vuorensa autoiksi ja annoin hänen perintöosansa eräämaan aavikkosusille. **4** Jos Edom sanoo: "Me olemme ruhjotut, mutta me rakennamme rauniot jälleen", niin Herra Sebaot sanoo näin: He rakentakoot, mutta minä revin maahan; ja heidän nimensä olkoon: "Jumalattomuuden maa" ja "kansa, johon Herra on vihastunut iankaikkisesti". **5** Ja teidän silmänne saavat nähdä sen, ja te sanotte: "Herra on suuri Israelin rajojen ulkopuolellakin". **6** Poika kunnioittakoon isää ja palvelija herraansa. Mutta jos minä olen isää, missä on minun kunnioitukseni? Ja jos minä olen Herra, missä on minun pelkon? sanoo Herra Sebaot teille, te papit, jotka pidätte halpana minun nimeni. Mutta te sanotte: "Miten me olemme pitäneet halpana sinun nimesi?" **7** Siten, että tuotte minun alttarilleni saastutettua leipää. Mutta te sanotte: "Miten me olemme sinut saastuttaneet?" Siten, että sanotte: "Herran pöytä on halpana pidettävä". **8** Ja kun te tuotte uhraksi sokean eläimen, niin se muka ei ole paha! Ja kun tuotte ontuvan ja sairaan, niin se muka ei ole paha! Vie se maaherrallesi: mielistykö hän sinuun, ja onko hän sinulle suosiollinen? sanoo Herra Sebaot. **9** Ja nyt: lepyttäkää Jumala, että hän meitä armahtaisi. Tällaista on teidän kädestänne tullut: olisiko hän teille suosiollinen? sanoo Herra Sebaot. **10** Jospa olisi teidän joukossanne joku, joka sulkisi ovet, ettette pitäisi tulta minun alttarillani turhaan! Ei ole minulla mielisuoista teihin, sanoo Herra Sebaot, enkä minä mielisty ruokauhriin, joka tulee teidän kädestänne. **11** Sillä auringon noususta hamaan sen laskuun on minun nimeni oleva suuri pakanain seassa, ja joka paikassa uhrataan ja tuodaan minun nimeni kunniaksi puhdas ruokauhri. Sillä minun nimeni on oleva suuri pakanain seassa, sanoo Herra Sebaot. **12** Mutta te häpäisette sen, kun sanotte: "Herran pöytä on saastutettu, ja sen hedelmän syönti on halpana pidettävä". **13** Ja te sanotte: "Mikä vaiva!" ja ylenkatsotte sen, sanoo Herra Sebaot, ja tuote ryöstettyä, ontuvaan ja sairasta-tuotte uhrilahjaksi. -Minäkö mielistyisin ottamaan sen teidän kädestänne? sanoo Herra. **14** Kirottu olkoon pettääjä, jolla on laumassaan koiraspuoli ja joka on luvannut sen, mutta uhraakin Herralle viallisena. Sillä suuri kuningas olen minä, sanoo Herra Sebaot, ja minun nimeni on peljättävä pakanain seassa.

2 Ja nyt teille tämä käsky, te papit! **2** Jos ette kuule

ja paina sydämeenne, niin että annatte kunnian minun nimelleni, sanoo Herra Sebaot, lähetän minä teitä vastaan kirouksen ja kiroan teille suodut siunaukset.

Minä olenkin ne jo kironnut, sillä te ette ole painaneet tätä sydämeenne. **3** Minä kiellän teiltä jälkeläiset, ja minä viskelen rapaa teidän kasvoihinne, teidän juhlauhrienne rapaa, ja siihen teidät itsenne kannetaan.

4 Ja te tulette tietämään, että minä olen lähettänyt teille tämän käskyn, jotta minun liittoni Leevin kanssa pysyi, sanoo Herra Sebaot. **5** Minun liittoni hänen kanssansa oli elämä ja rauha, ja minä annoin sen hänelle peloksi; ja hän pelkäsi minua, vapisi minun nimeni edessä. **6** Oikea opetus oli hänen suussansa, eikä väärystä tavattu hänen huuliltansa. Rauhassa ja vakaasti hän vaelsi minun kanssani, ja monet hän käänsi pois pahoista töistä. **7** Sillä papin huulten pitää tallettaman tieto, ja hänen suustansa etsitään opetus; sillä hän on Herran Sebaotin sanansaattaja. **8** Mutta te olette poikeneet tieltä, olette opetuksellanne saattaneet monet kompastumaan, olette turmelleet Leevin liiton, sanoo Herra Sebaot. **9** Niinpä minäkin teen teidät halpana pidetyksi ja alhaisiksi kaiken kansan edessä, koska te ette ole pitäneet minun teitäni, vaan olette olleet puolueelliset opetuksessa. **10** Eikö meillä kaikilla ole sama Isä? Eikö sama Jumala ole meitä luonut? Miksi me olemme uskottomat toinen toiselleemme ja rikkomme isiemme liiton? **11** Juuda on ollut uskoton, Israelissa ja Jerusalemissa on tehty kauhistus. Sillä Juuda on häväissyt Herran pyhäkön, jota Herra rakastaa, ja on ottanut avioksi vieraan jumalan tytäriä. **12** Hävittäkää Herra siltä mieheltä, joka tämän tekee, Jaakobin majoista valvojan ja vastaajan ja Herra Sebaotin uhrilahjan tuojan. **13** Ja toiseksi te olette tehneet tämän: olette saattaneet Herran alttarin peitetyksi kyynelillä ja itkulla ja huokausilla, niin ettei hän enää käännyn uhrilahjojen puoleen eikä mielisty ottamaan mitään teidän kädestänne. **14** Mutta te sanotte: "Minkätähden niin?" Sentähden, että Herra on todistaja sinun ja sinun nuoruutesi vaimon välillä, jolle sinä olet ollut uskoton, vaikka hän on sinun puolisosi, sinun aviovaimosi. **15** Niin ei tee yksikään, jolla on jäännöskään Hengestä. Mutta kuinkas se yksi? Hän pyrkii saamaan Jumalan lupaamia jälkeläisiä. Ottakaa siis vaari hengestänne älkääkä olko uskottomat nuoruutenne vaimolle. **16** Sillä minä vihaan hylkäämistä, sanoo Herra, Israelin Jumala, ja sitä, joka verhoaa vaatteensa vääryydellä, sanoo Herra Sebaot. Siis ottakaa vaari hengestänne älkääkä olko uskottomat.

17 Te väsyttäte Herran puheillanne. Mutta te sanotte: "Miten väsyttämme?" Siten, että sanotte: "Jokainen, joka pahaa tekee, on hyvä Herran silmissä, ja niihin hänelä on mielisuoiso"; tahi: "Missä on tuomion Jumala?"

3 Katso, minä lähetän sanansaattajani, ja hän on vanhurskaan ja jumalattoman väillä, sen väillä, joka valmistava tien minun eteeni. Ja äkisti on tuleva palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele.

temppeiliinsä Herra, jota te etsitte, ja liiton enkeli, jota te halajatte. Katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot. **2** Mutta kuka kestää hänen tulemisensa päivän, ja kuka voi pysyä, kun hän ilmestyy? Sillä hän on niinkuin kultasepän tuli ja niinkuin pesijän saippua. **3** Ja hän istuu ja sulattaa ja puhdistaa hopean, hän puhdistaa Leevin pojat, saa ne puhtaaksi kuin kullan ja hopean ja sitten he tuovat Herralle uhrilahjoja vanhurskaudessa. **4** Ja Herralle ovat otollisia Juudan ja Jerusalemin uhrilahjat niinkuin ammoin menneinä päivinä ja muinaisina vuosina. **5** Ja minä lähestyn teitä pitääkseni tuomion ja tulen kiiruusti todistajaksi velhoja ja avionrikkoja ja väärinvannoja vastaan ja niitä vastaan, jotka sortavat palkkalaista palkamaksussa, leskeä ja orpoa ja väärävät vääräksi muukalaisen asian eivätkä pelkää minua, sanoo Herra Sebaot. **6** Sillä minä, Herra, en muutu, ettekä te, Jaakobin lapset, herkeä: **7** isienne päivistä asti te olette poikeneet minun käskyistäni ettekä noudata niitä. Kääntykää minun tyköni, niin minä käännyn teidän tykönne, sanoo Herra Sebaot. Mutta te sanotte: "Missä asiassa meidän on käännnytävä?" **8** Riistäkö ihmisen Jumalalta? Te kuitenkin riistätte minutla. Mutta te sanotte: "Missä asiassa me sinulta riistämme?" Kymmenyksissä ja antimissa. **9** Te olette kiroksella kirotut, kun te, koko kansa, riistätte minutla. **10** Tuokaa täydet kymmenykset varastohuoneeseen, että minun huoneessani olisi ravintoa, ja siten koetelkaa minua, sanoo Herra Sebaot: totisesti minä avaan teille taivaan akkunat ja vuodatan teille siunausta ylenpalttisesti. **11** Ja minä karkoitan nuhtelullani teiltä syjäsirkat turmelemasta teidän maanne hedelmää, eikä teidän viiniköynnökseenne kedolla ole hedelmätön, sanoo Herra Sebaot. **12** Ja teidän onneanne kiittävät kaikki pakanat, sillä te tulette olemaan ihasteltu maa, sanoo Herra Sebaot. **13** Ynseät ovat teidän puheenne minua vastaan, sanoo Herra. Mutta te sanotte: "Mitä me olemme puhuneet sinua vastaan?" **14** Te sanotte: "Herran palveleminen on turha; ja mitä hyötä siitä on ollut, että me olemme hänelle suorittaneet säädettyt tehtävät ja että olemme vaeltaneet murheellisina Herran Sebaotin kasvojen edessä. **15** Nyt me kuitämme julkeitten onnea. Ne, jotka tekevät sitä, mikä jumalatonta on, ne tulevat raketuksi. He kiusaavat Jumalaa, mutta pelastuvat." **16** Silloin myös Herraa pelkääväiset puhuvat toinen toisensa kanssa, ja Herra tarkkaa ja kuulee; ja muistokirja kirjoitetaan hänen edessänsä niiden hyväksi, jotka Herraa pelkäävät ja hänen nimensä tunnissa pitävät. **17** Ja he ovat, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jonka minä teen, minun omaisuuteni. Ja minä olen heille laupias, niinkuin mies on laupias pojallensa, joka häntä palvelee. **18** Ja te näette jälleen, mikä on ero

4 Sillä katso: se päivä on tuleva, joka palaa kuin pätsi. Ja kaikki julkeat ja kaikki, jotka tekevät sitä, mikä jumalatonta on, ovat oljenkorsia; ja heidät polttaa se päivä, joka tuleva on, sanoo Herra Sebaot, niin ettei se jätä heistä juurta eikä oksaa. **2** Mutta teille, jotka minun nimeäni pelkäätte, on koittava vanhurskauden aurinko ja parantuminen sen siipien alla, ja te käytte ulos ja hypitte kuin syöttövasikat **3** ja tallaatte jumalattomat; sillä he tulevat toimuksi teidän jalkapohjienne alle sinä päivänä, jonka minä teen, sanoo Herra Sebaot. **4** Muistakaa minun palvelijani Mooseksen laki, jonka minä Hoorebilla hänelle säädin koko Israelia varten käsityksi ja oikeuksiksi. **5** Katso, minä lähetän teille profeetta Elian, ennenkuin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä. **6** Ja hän on kääntävä jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata, vihkisi sitä tuhon omaksi.

UUSI TESTAMENTTI

Mutta Jeesus sanoi: 'Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät'.

Ja he jakovat keskenään hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa.

Luukkaan 23:34

Matteuksen

1 Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojant, Aabrahamin pojant, syntykirja. **2** Aabrahamille syntyi lisak, lisakkille syntyi Jaakob, Jaakobille syntyi Juuda ja tämän veljet; **3** Juudalle syntyi Faares ja Sera Taamarista, Faareelle syntyi Esrom, Esromille syntyi Aram; **4** Aramille syntyi Aminadab, Aminadabille syntyi Nahasson, Nahassonille syntyi Salmon; **5** Salmonille syntyi Booas Raahabista, Booalla syntyi Oobed Ruutista, Oobedille syntyi lisai; **6** lisaille syntyi Daavid, kuningas. Daavidille syntyi Salomo Uurian vaimosta; **7** Salomolle syntyi Rehabeam, Rehabeamille syntyi Abia, Abialle syntyi Aasa; **8** Aasalle syntyi Joosafat, Joosafatille syntyi Joomam, Joomamille syntyi Ussia; **9** Ussialle syntyi Jootam, Jootamille syntyi Aahas, Aahaalle syntyi Hiskia; **10** Hiskialle syntyi Manasse, Manasselle syntyi Aamon, Aamonille syntyi Joosia; **11** Joosialle syntyi Jekonja ja tämän veljet Babylonii siirtämisen aikoina. **12** Babylonii siirtämisen jälkeen Jekonjalle syntyi Sealtil, Sealtille syntyi Serubbaabel; **13** Serubbaabelille syntyi Abiud, Abiudille syntyi Eljakim, Eljakimille syntyi Asor; **14** Asorille syntyi Saadok, Saadokille syntyi Akim, Akimille syntyi Eliud; **15** Eliudille syntyi Eleasar, Eleasarille syntyi Mattan, Mattanille syntyi Jaakob; **16** Jaakobille syntyi Joosef, Marian mies, hänen, josta syntyi Jeesus, jota kutsutaan Kristukseksi. **17** Nämä on sukupolvia Aabrahamista Daavidin kaikkiaan neljätoista polvea, ja Daavidista Babylonii siirtämiseen neljätoista polvea, ja Babylonii siirtämisen Kristukseen asti neljätoista polvea. **18** Jeesuksen Kristuksen syntyminen oli näin. Kun hänen äitinsä Maria oli kihlattu Joosefille, huomattiin hänen ennen heidän yhteenmenoaan olevan raskaana Pyhästä Hengestä. **19** Mutta kun Joosef, hänen miehensä, oli hurkas, ja koska hän ei tahtonut saattaa häntä häpeään, aikoi hän salaisesti hylijätä hänet. **20** Mutta kun hän tätä ajatteli, niin katso, hännelle ilmestyi unessa Herran enkeli, joka sanoi: "Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa tykösi Mariaa, vaimoasi; sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä. **21** Ja hän on synnyttävä pojant, ja sinun on annettava hännelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä." **22** Tämä kaikki on tapahtunut, että kävisi toteen, minkä Herra on puhunut profeetan kautta, joka sanoo: **23** "Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojant, ja tälle on annettava nimi Immanuel", mikä käännettynä on: Jumala meidän kanssamme. **24** Herätyään unesta Joosef teki, niinkuin Herran enkeli oli käskenyt hänen tehdä, ja otti vaimonsa tykönsä **25** eikä yhtynyt häneen, ennenkuin hän oli synnyttänyt pojant. Ja hän antoi hännelle nimen Jeesus.

2 Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemiässä kuningas Herodeksen aikana, niin katso, tietäjä tuli itäisiltä mailta Jerusalemiin, **2** ja he sanoivat: "Missä on se äskeni syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen tähentässä itäisillä mailla olemme tulleet häntä kumartamaan." **3** Kun kuningas Herodes sen kuuli, hämmästyti hän ja koko Jerusalem hänen kanssaan. **4** Ja hän kokosi kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet ja kyseli heiltä, missä Kristus oli syntynyt. **5** He sanoivat hännelle: "Juudean Beetlehemiässä; sillä nämä on kirjoittettu profeetan kautta: **6** 'Ja sinä Beettlehem, sinä Juudan seutu, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruhtinasten joukossa, sillä sinusta on lähtevä hallitsija, joka kaitsee minun kansani Israelia!'" **7** Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät tykönsä ja tutkiskeli heiltä tarkoin, mihin aikaan tähти oli ilmestynyt. **8** Ja hän lähetti heidät Beetlehemiin sanoen: "Menkää ja tiedustelkaa tarkasti lasta; ja kun sen löydätte, niin ilmoittakaan minulle, että minäkin tulisin häntä kumartamaan". **9** Kuultuaan kuninkaan sanat he lähtivät matkalle; ja katso, tähni, jonka he olivat itäisillä mailla näheet, kulki heidän edellään, kunnes se tuli sen paikan päälle, jossa lapsi oli, ja pysähtyi siihen. **10** Nähdessään tähden he ihastuivat ylen suuresti. **11** Niin he menivät huoneeseen ja näkivät lapsen ynnä Marian, hänen äitinsä. Ja he lankesivat maahan ja kumarsivat häntä, avasivat aarteensa ja antoivat hännelle lahoja: kultaa ja suitsuketta ja mirhaa. **12** Ja Jumala kielsi heitä unessa Herodeksen työ palaamasta, ja he menivät toista tietä takaisin omaan maahansa. **13** Mutta kun he olivat menneet, niin katso, Herran enkeli ilmestyi Joosefille unessa ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja pakene Egyptiin, ja ole siellä siihen asti, kuin minä sinulle sanon; sillä Herodes on etsivä lasta surmatakseen hänet". **14** Niin hän nousi, otti yöllä lapsen ja hänen äitinsä ja lähti Egyptiin. **15** Ja hän oli siellä Herodeksen kuolemaan asti; että kävisi toteen, minkä Herra on puhunut profeetan kautta, joka sanoo: "Egyptistä minä kutsuin poikani". **16** Silloin Herodes, nähtyään, että tietäjät olivat hänet pettäneet, vihastui kovin ja lähetti tappamaan kaikki poikalapset Beetlehemistä ja koko sen ympäristöstä, kaksivuotiaat ja nuoremmat, sen mukaan kuin hän oli aikaa tietäjiltä tarkoin tiedustellut. **17** Silloin kävi toteen, mikä on puhuttu profeetta Jeremiaan kautta, joka sanoo: **18** "Ääni kuuluu Raamasta, itku ja iso parku; Raakel itkee lapsiansa eikä lohdutuksesta huoli, kun heitä ei enää ole". **19** Mutta kun Herodes oli kuollut, niin katso, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille Egyptissä **20** ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja mene Israelin maahan, sillä ne ovat kuolleet, jotka väijyivät lapsen henkeä". **21** Niin hän nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä ja meni Israelin maahan. **22** Mutta kun hän kuuli, että Arkelaus hallitsi Juudeaa isänsä Herodeksen jälkeen,

niin hän pelkäsi mennä sinne. Ja hän sai unessa kanssansa pyhään kaupunkiin ja asetti hänet pyhäköön Jumalalta käskyn ja lähti Galilean alueelle. **23** Ja sinne harjalle **6** ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan tultuaan hän asettui asumaan kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret; että kävisi toteen, mikä profeettain kautta on puhuttu: "Hän on kutsuttava Nasaretilaiseksi".

3 Niinä päivinä tuli Johannes Kastaja ja saarnasi Juudean eräämaassa **2** ja sanoi: "Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle". **3** Sillä hän on se, josta profeetta Esaias puhuu sanoen: "Huutavan ääni kuuluu eräämaassa: 'Valmistaka Herralle tie, tehkää polut hänen tasaisiksi'". **4** Ja Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja vyötäisillään nahkavyö; ja hänen ruokanaan oli heinäsirkat ja metsähunaja. **5** Silloin vaelsi hänen tykönsä Jerusalemi ja koko Juudea ja kaikki Jordanin ympäristö, **6** ja hän kastoi heidät Jordanin virrassa, kun he tunnustivat syntinsä. **7** Mutta nähessään paljon fariseuksia ja saddukeuksia tulevan kasteelle hän sanoi heille: "Te kyykääärmeitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaista vihaa? **8** Tehkää sentähden parannuksen soveliaita hedelmää, **9** Älkääkää luulko saattavanne sanoa mielessänne: 'Onhan meillä isänä Aabraham'; sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille. **10** Jo on kirves pantu puitten juurelle; jokainen puu, joka ei tee hyvää heidämää, siis hakataan pois ja heitetään tuleen. **11** Minä kastan teidät vedellä parannukseen, mutta se, joka minun jäljessäni tulee, on minua väkevämpi, jonka kenkiäkään minä en ole kelvollinen kantamaan; hän kastaa teidät Pyhäällä Hengellä ja tulella. **12** Hänenlä on viskimensä kädessään, ja hän puhdistaa puimatarterensa ja kokoaan nisunsa aittaan, mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulessa." **13** Silloin Jeesus tuli Galileasta Jordanielle Johanneksen tykö hänen kastettavakseen. **14** Mutta tämä esteli häntä sanoen: "Minun tarvitsee saada sinulta kaste, ja sinä tulet minun tyköni!" **15** Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Salli nyt; sillä näin meidän sopii täyttää kaikki vanhurskaus". Silloin hän salli sen hänelle. **16** Kun Jeesus oli kastettu, nousi hän kohta vedestä, ja katso, taivaat aukenivat, ja hän näki Jumalan Hengen tulevan alas niinkuin kyyhkysen ja laskeutuvan hänen päällensä. **17** Ja katso, taivaista kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt".

4 Sitten Henki vei Jeesuksen ylös eräämaahan perkeleen kiustattavaksi. **2** Ja kun Jeesus oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yönä, tuli hänen lopulta nälkä. **3** Silloin kiusaaja tuli hänen luokseensa ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leiviksi". **4** Mutta hän vastasi ja sanoi: "Kirjoitettu on: 'Ei ihminen elä ainostaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee'." **5** Silloin perkele otti hänet

kanssansa pyhään kaupunkiin ja asetti hänet pyhäköön Poika, niin heittädy tästää alas; sillä kirjoitettu on: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta', ja: 'He kantavat sinua käsillänsä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi'." **7**

Jeesus sanoi hänelle: "Taas on kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi'." **8** Taas perkele otti hänet kanssansa sangen korkealle vuorelle ja näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston **9** ja sanoi hänelle: "Tämän kaiken minä annan sinulle, jos lankeat maahan ja kumarrat minua". **10** Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Mene pois, saatana; sillä kirjoitettu on: 'Herraa, sinun Jumalaasi, pitää sinun kumartaman ja häntä ainoasta palveleman'." **11** Silloin perkele jätti hänet; ja katso, enkeleitä tuli hänen tykönsä, ja he tekivät hänelle palvelusta. **12** Mutta kun Jeesus kuuli, että Johannes oli pantu vankeuteen, poistui hän Galileaan. **13** Ja hän jätti Nasaretiin ja meni asumaan Kapernaumiin, joka on meren rannalla, Sebulonin ja Naftalin alueella; **14** että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetta Esaiaan kautta, joka sanoi: **15** "Sebulonin maa ja Naftalin maa, meren tie, Jordanin tuonpuoleinen maa, pakanain Galilea- **16** kansa, joka pimeydessä istui, näki suuren valkeuden, ja jotka istuivat kuoleman maassa ja varjossa, niille koitti valkeus". **17** Siitä lähtien Jeesus rupesi saarnaamaan ja sanomaan: "Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle". **18** Ja kulkissaan Galilean järven rantaan hän näki kaksi veljestä, Simonin, jota kutsutaan Pietariksi, ja Andreean, hänen veljensä, heittämässä verkkoa järveen; sillä he olivat kalastajia. **19** Ja hän sanoi heille: "Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia". **20** Niin he jättivät kohta verkot ja seurasivat häntä. **21** Ja käydessään siitä eteenpäin hän näki toiset kaksi veljestä, Jaakobin, Sebedeuksen pojat, ja Johanneksen, hänen veljensä, venheessä isänsä Sebedeuksen kanssa laittamassa verkkojaan kuntoon; ja hän kutsui heidät. **22** Niin he jättivät kohta venheen ja isänsä ja seurasivat häntä. **23** Ja hän kierteli kautta koko Galilean ja opetti heidän synagogissaan ja saarnasi valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta, mitä kansassa oli. **24** Ja maine hänenlä leviäsi koko Syriaan, ja hänen luokseensa tuotiin kaikki sairastavaiset, monenlaisten tautien ja vaivojen rasittamat, riivatut, kuunvihetaiset ja halvatut; ja hän paransi heidät. **25** Ja häntä seurasi suuri kansan paljous Galileasta ja Dekapolista ja Jerusalemistä ja Juudeasta ja Jordanin tuolta puolen.

5 Kun hän näki kansanjoukot, nousi hän vuorelle; ja kun hän oli istuutunut, tulivat hänen opetuslapsensa hänen tykönsä. **2** Niin hän avasi suunsa ja opetti heitä ja sanoi: **3** "Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta. **4** Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen. **5** Autuaita ovat hiljaiset,

sillä he saavat maan periä. 6 Autuaita ovat ne, jotka himoitten häntä, on jo sydämessään tehnyt huorin hänen isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan. kanskansa. 29 Jos sinun oikea silmäsi viettelee sinua, 7 Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden. 8 repäise se pois ja heitä luotasi; sillä parempi on sinulle, Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähden että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan, kuin että koko Jumalan. 9 Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät ruumiisi heitetään helvettiin. (Geenna g1067) 30 Ja jos pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman. 10 Autuaita ovat sinun oikea kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja ne, joita vanhurskauden tähden vainnotaan, sillä heidän heitä luotasi; sillä parempi on sinulle, että yksi jäsenistäsi on taivasten valtakunta. 11 Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja joutuu hukkaan, kuin että koko ruumiisi menee helvettiin. ihmiset minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja (Geenna g1067) 31 On sanottu: 'Joka hylkää vaimonsa, valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa. 12 Iloitkaa antakoon hänelle erokirjan'. 32 Mutta minä sanon teille: ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. jokainen, joka hylkää vaimonsa muun kuin huoruuden Sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen tähden, saattaa hänet tekemään huorin, ja joka nai teitä. 13 Te olette maan suola; mutta jos suola käy hyljätyn, tekee huorin. 33 Vielä olette kuuleet sanotuksi mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei enää vanhoille: 'Älä vanno väärin', ja: 'Täytä Herralle valasi'. kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heittettäväksi ja 34 Mutta minä sanon teille: älkää ensinkään vannoko, ihmisten tallattavaksi. 14 Te olette maailman valkeus. älkää taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuin, Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätkössä; 35 Älkääkää maan kautta, sillä se on hänen jalkojensa 15 eikä lamppua sytytetä ja panna vakan alle, vaan astinlauta, älkää myöskään Jerusalemin kautta, sillä se lampunjalkaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa on suuren Kuninkaan kaupunki; 36 Älkää vanno pääsi oleville. 16 Niin loistikoon teidän valonne ihmisten kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan hampaasta'. 37 Vaan olkoon teidän puheenne: 'On, edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja etkä mustaksi; 38 Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja on', tahi: 'ei, ei'. Mitä siihen lisätään, se on pahasta. 38 Te olette kuuleet sanotuksi: 'Silmä silmästä ja hammas kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan hampaasta'. 39 Mutta minä sanon teille: älkää tehkö täyttämään. 18 Sillä totisesti minä sanon teille: kunnes pahalle vastarinta; vaan jos joku lyö sinua oikealle taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, poskelle, käännä hänen toinenkin; 40 ja jos joku tahtoo ei ainoakaan piirto, ennenkuin kaikki on tapahtunut. 19 Sinun kanssasi käydä oikeutta ja ottaa ihokkaasi, anna Sentähden, joka purkaa yhdenkään näistä pienimmistä hänen saada vaippasikin; 41 ja jos joku pakottaa sinua käskeystä ja sillä tavalla opettaa ihmisiä, se pitää yhden virstan matkalle, kulje hänen kanssaan kaksi. 42 pienimmäksi taivasten valtakunnassa kutsuttaman; Anna sille, joka sinulta anoo, älkää käännä selkääsi mutta joka niitää noudattaa ja niin opettaa, se pitää sille, joka sinulta lainaa pyytää. 43 Te olette kuuleet kutsuttaman suureksi taivasten valtakunnassa. 20 Sillä sanotuksi: 'Rakasta lähimäistäsi ja vihaa vihollistasi'. minä sanon teille: ellei teidän vanhurskautenne ole 44 Mutta minä sanon teille: rakastakaan vihollisianne ja paljoa suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat, 45 että niin te ette pääse taivasten valtakuntaan. 21 Te olette olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa; sillä hän antaa kuuleet sanotuksi vanhoille: 'Älä tapa', ja: 'Joka tappaa, aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvillekin, ja antaa se on ansainnut oikeuden tuomion'. 22 Mutta minä sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin. 46 Sillä jos te sanon teille: jokainen, joka vihastuu veljeensä, on rakastatte niitää, jotka teitä rakastavat, mikä palkka teille ansainnut oikeuden tuomion; ja joka sanoo veljelleen: 'Sinä tyhjänpäivinen', on ansainnut suuren neuvoston mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee tuomion; ja joka sanoo: 'Sinä hullu', on ansainnut helvetin tulen. (Geenna g1067) 23 Sentähden, jos tuot 47 Eivätkö publikoitaan veljilleen, lahjaasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, 24 niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa, ja tule sitten rakastatte niitää, jotka teitä rakastavat, mikä palkka teille uhraamaan lahjasi. 25 Suostu pian sopimaan riitapuolessi 48 Olkaa siis te täydelliset, niinkuin teidän kielletäksesi kanskansa, niin kauan kuin vielä olet hänen kanssaan tiellä, ettei riitapuolessi vetäisi sinua tuomarin eteen ja tuomari antaisi sinua oikeudenpalvelijalle, ja ettei sinua pantaisi vankeuteen. 26 Totisesti minä sanon sinulle: sieltä et pääse, ennenkuin maksat viimeisenkin rovon. 27 Te olette kuuleet sanotuksi: 'Älä tee huorin'. 28 Mutta minä sanon teille: jokainen, joka katsoo naista

6 "Kavahtakaa, ettette harjoita vanhurskauttanne ihmisten nähden, että he teitä katselisivat; muutoin ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaissa. 2 Sentähden, kun annat almuja, älä soittata torvea edelläsi, niinkuin ulkokullatut tekevät synagoogissa ja kaduilla saadakseen ylistystä ihmisiiltä. Totisesti minä sanon teille: he ovat saaneet palkkansa. 3 Vaan kun sinä almuja annat, älköön vasen kättesi tietäkö, mitä oikea kättesi tekee, 4 että almusi olisi salassa; ja sinun

Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle. **5** Ja kun paljoa suurempiarvoiset kuin ne? **27** Ja kuka teistä voi rukoilette, älkää olko niinkuin ulkokullatut; sillä he murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkään vertaa? mielessään seisovat ja rukoilevat synagoogissa ja katujen **28** Ja mitä te murehditte vaatteista? Katselkaa kedon kulmissa, että ihmiset heidät näkisivät. Totisesti minä kukkia, kuinka ne kasvavat; eivät ne työtä tee eivätkä sanon teille: he ovat saaneet palkkansa. **6** Vaan sinä, kehrää. **29** Kuitenkin minä sanon teille: ei Salomo kun rukoilet, mene kamvioosi ja sulje ovesi ja rukoile kaikessa loistossansa ollut niin vaatetettu kuin yksi Isäesi, joka on salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa niistä. **30** Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, näkee, maksaa sinulle. **7** Ja kun rukoilette, niin älkää joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, eikö tyhjiä hokeko niinkuin pakanat, jotka luulevat, että paljao ennenmin teitä, te vähäuskoiset? **31** Älkää siis heitä heidän monisanaisuutensa tähdien kuullaan. **8** murehtiko sanoen: 'Mitä me syömmekä?' tahi: 'Mitä me Älkää siis olko heidän kaltaisiaan; sillä teidän Isänne juomme?' tahi: 'Millä me itsemme vaatetamme?' **32** Sillä kyllä tietää, mitä te tarvitsette, ennenkuin hänen tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen anottekaan. **9** Rukoilkaa siis te näin: Isä meidän, Isänne kyllä tietää teidän kaikkea tätä tarvitsevan. joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi; **10** **33** Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan. myös maan päällä niinkuin taivaassa; **11** anna meille **34** Älkää siis murehtiko huomisesta päivästä, sillä tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme; **12** huominen päivä pitää murheen itsestään. Riittää kullekin ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin päivälle oma vaivansa."

7 "Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi; **2** sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mittalla te mittaatte, sillä teille mitataan. **3** Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaat malkaa omassa silmässäsi? **4** Taikka kuinka saatat sanoa veljellesi: 'Annas, minä otan rikan silmästääsi', ja katso, malka on omassa silmässäsi? **5** Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästääsi, ja sitten sinä näet ottaa rikan veljesi silmästää. **6** Älkää antako pyhää koirille, älkääkä heittäkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaisi niitä jalkoihinsa ja käentyisi ja repisi teitä. **7** Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan. **8** Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan. **9** Vai kuka teistä on se ihminen, joka antaa pojallensa kiven, kun tämä pyytää häneltä leipää, **10** taikka, kun hän pyytää kalaa, antaa hänelle käärmeen? **11** Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsilleenne hyviä lahoja, kuinka paljao ennenmin teidän Isänne, joka on taivaissa, antaa sitä, mikä hyvä on, niille, jotka sitä häneltä anovat! **12** Sentähden, kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille; sillä tämä on laki ja profeetat. **13** Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; **14** mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät. **15** Kavahtakaa väärää profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammastenvaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia. **16** Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? **17** Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä. **18** Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä. **19** Jokainen

puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja sadanpäämiehelle: "Mene. Niinkuin sinä uskot, niin heitetään tuleen. **20** Niin te siis tunnette heidät heidän sinulle tapahtukoon." Ja palvelija parani sillä hetkellä. hedelmistään. **21** Ei jokainen, joka sanoo minulle: **14** Kun Jeesus tuli Pietarin kotiin, näki hän hänen 'Herra, Herra!', pääsee taivasten valtakuntaan, vaan se, anoppinsa makaavan sairaana kuumeessa. **15** Niin hän joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon. **22** Moni koski tämän käteen, ja kuume lähti hänestä; ja hän sanoo minulle sinä pääivänä: 'Herra, Herra, emmekö me nousi ja palveli häntä. **16** Mutta illan tultua tuotiin hänensinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta tykönsä monta riivattua. Ja hän ajoii henget ulos sanalla, ajaneet ulos riivajaaja ja sinun nimesi kautta tehneet ja kaikki sairaat hän paransi; **17** että kävisi toteen, mikä monta voimallista tekoa? **23** Ja silloin minä lausun heille on puhuttu profeetta Esaiaan kautta, joka sanoo: "Hän julkii: 'Minä en ole koskaan teitä tuttenui; menkää pois otti päälässä meidän sairautemme ja kantoi meidän minun tyköäni, te laittamuuden tekijät'. **24** Sentähden on tautimme". **18** Mutta kun Jeesus näki paljon kanssajokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden ympäriillään, käski hän lähteä toiselle rannalle. **19** Jamukaan, verrattava ymmärtäväiseen mieheen, joka huoneensa kalliolle rakensi. **25** Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalisivat ja syöksyvät sitä huonetta vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle ja syöksytiä vastaan, ja se sortui, ja sen sortuminen oli suuri." **28** Ja kun Jeesus lopetti nämä puheet, olivat kansanjoukot hämmästyksissään hänen opetuksentansa, **29** sillä hän opetti heitä niinkuin se, jolla valta on, eikä niinkuin heidän kirjanoppineensa.

8 Kun hän astui alas vuorelta, seurasi häntä suuri kansas paljous. **2** Ja katso, tuli pitalinen mies ja kumartui maahan hänen eteenä ja sanoi: "Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa". **3** Niin hän ojensi käteensä, kosketti häntä ja sanoi: "Minä tahdon; puhdistu". Ja kohta hän puhdistui pitalistaan. **4** Ja Jeesus sanoi hänelle: "Katso, ettet puhu tästä kenellekään; vaan mene ja näytä itsesi papille, ja uhraa lahja, jonka Mooses on säättänyt, todistukseksi heille". **5** Ja kun hän saapui Kapernaumiin, tuli hänen tykönsä sadanpäämies ja rukoili häntä **6** ja sanoi: "Herra, minun palvelijani makaa kotona halvuttuna ja on kovissa vaivoissa". **7** Hän sanoi hänelle: "Minä tulen ja parannan hänet". **8** Mutta sadanpäämies vastasi ja sanoi: "Herra, en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle; vaan sano ainostaan sana, niin minun palvelijani paranee. **9** Sillä minä itsekin olen toisen vallan alainen, ja minulla on sotamiehiä käskyni alaisina, ja minä sanon tälle: 'Mene', ja hän menee, ja toiselle: 'Tule', ja hän tulee, ja palvelijallen: 'Tee tämä', ja hän tekee." **10** Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli ja sanoi niille, jotka häntä seurasivat: "Totisesti minä sanon teille: en ole kenelläkään Israelissa löytänyt näin suurta uskoa. **11** Ja minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä ja aterioitsevat Aabrahamin ja lisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa; **12** mutta valtakunnan lapset heitetään ulos pimeyteen; sillä on oleva itku ja hammasten kirstys." **13** Ja Jeesus sanoi

22 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Seuraa sinä minua, ja anna kuolleitten haudata kuolleensa". **23** Ja hän astui venheeseen, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä. **24** Ja katso, järvellä nousi kova myrsky, niin että venhe peitti yaltoihin; mutta hän nukkui. **25** Niin hemenivät ja herättivät hänet sanoen: "Herra, auta, me hukumme". **26** Hän sanoi heille: "Te vähäuskoiset, miksi olette pelkureita?" Silloin hän nousi ja nuhteli tuulia ja järveä, ja tuli aivan tyven. **27** Ja ihmiset ihmettelivät ja sanoivat: "Millainen tämä on, kun sekä tuulet että meri häntä tottelevat?" **28** Kun hän tuli toiselle rannalle, gadaralaisten alueelle, tuli häntä vastaan kaksi riivattua, jotka olivat haudoista lähteneet ja olivat kovin raivoisia, niin ettei kukaan voinut sitä tietä kulkea. **29** Ja katso, he huusivat sanoen: "Mitä sinulla on meidän kanssamme tekemistä, sinä Jumalan Poika? Oletko tullut tänne vaivaamaan meitä ennen aikaa?" **30** Ja etäällä heistä kävi suuri sikalauma laitumella. **31** Niin riivaajahengetyyppisivät häntä sanoen: "Jos ajat meidät pois, niin lähetä meidät sikalaumaan". **32** Ja hän sanoi niille: "Menkää". Silloin ne lähtivät heistä ja menivät sikoihin. Ja katso, koko lauma syöksyi jyrkännettä alas järveen ja hukkui veteen. **33** Mutta paimentajat pakenivat; ja he menivät kaupunkiin ja ilmoittivat kaikki, myösken sen, miten riivattujen oli käynyt. **34** Ja katso, koko kaupunki lähti Jeesusta vastaan; ja kun he hänet näkivät, pyysivät he häntä menemään pois heidän alueeltaan.

9 Ja hän astui venheeseen, meni jälleen toiselle rannalle ja tuli omaan kaupunkiinsa. **2** Ja katso, hänen tykönsä tuotiin halvattu mies, joka makasi vuoteella. Kun Jeesus näki heidän uskonsa, sanoi hän halvatulle: "Poikani, ole turvallisella mielellä; sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi". **3** Ja katso, muutamat kirjanoppineista sanoivat mielessään: "Tämä pilkkaa Jumalaa". **4** Mutta Jeesus ymmärsi heidän ajatuksensa

ja sanoi: "Miksi te ajattelette pahaa sydämessänne? ja sanoen: "Daavidin poika, armahda meitä". **28** Ja **5** Sillä kumpi on helpompaa, sanoako: 'Sinun syntisi hänen mentyänsä huoneeseen sokeat tulivat hänen annetaan sinulle anteeksi', vai sanoa: 'Nouse ja käy'? **6** tykönsä; ja Jeesus sanoil heille: "Uskotteko, että minä Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan voim sen tehdä?" He sanoivat hänelle: "Uskomme, pääällä antaa syntejä anteeksi, niin" -hän sanoi halvatulle- Herra". **29** Silloin hän kosketti heidän silmiänsä ja sanoi: "nouse, ota vuoteesi ja mene kotisi." **7** Ja hän nousi ja "Tapahdukoon teille uskonne mukaan". **30** Ja heidän lähti kotiinsa. **8** Mutta kun kansanjoukot sen näkivät, silmänsä aukenivat. Ja Jeesus varoitti heitä vakavasti peljästyivät he ja ylistivät Jumalaa, joka oli antanut sanoen: "Katsokaa, ettei kukaan saa tästä tietää". **31** senkaltaisen vallan ihmisiille. **9** Ja sieltä kulkissaan ohi Mutta he menivät pois ja levittivät sanomaa hänestä Jeesus näki miehen, jonka nimi oli Matteus, istumassa koko siihen maahan. **32** Ja katso, näiden lähdetyä tulliasemalla ja sanoi hänelle: "Seuraa minua". Niin tämä tuotiin hänen tykönsä mykkä mies, joka oli riivattu. nousi ja seurasi häntä. **10** Ja kun hän aterioi hänen **33** Ja kun riivaaja oli ajettu ulos, niin mykkä puhui, kodissaan, niin katso, tuli monta publikania ja syntistä, ja kansa ihmetti sanoen: "Tällaista ei ole Israelissa ja he aterioivat Jeesuksen ja hänen opetuslastensa ikinä nähty". **34** Mutta fariseukset sanoivat: "Riivaajain kanssa. **11** Ja kun fariseukset sen näkivät, sanoivat he päämiehen voimalla hän ajaa ulos riivaajia". **35** Ja hänen opetuslapsilleen: "Miksi teidän opettajan syö Jeesus vaelsi kaikki kaupungit ja kylät ja opetti heidän publikaan ja syntisten kanssa?" **12** Mutta kun Jeesus synagoogissaan ja saarnasi valtakunnan evankeliumia sen kuuli, sanoi hän: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, ja paransi kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta. vaan sairaat. **13** Mutta menekää ja oppikaa, mitä tämä **36** Ja nähdeessään kansanjoukot hänen tuli heitä on: 'Laupeutta minä tahdon enkä uhria'. Sillä en minä sääli, kun he olivat näännyneet ja hyljätty niinkuin ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä." **14** lampaat, joilla ei ole paimenta. **37** Silloin hän sanoi Silloin Johanneksen opetuslapset tulivat hänen tykönsä opetuslapsillensa: "Eloa on paljon, mutta työmiehiä ja sanoivat: "Me ja fariseukset paastoamme paljon; miksi vähän. **38** Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi sinun opetuslapsesi eivät paastoa?" **15** Niin Jeesus työmiehiä elonkorjuuseensa."

sanoi heille: "Eiväthän hävävierat voi surra, niinkuan

kuin ylkä on heidän kanssaan? Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin he paastoavat. **16** Ei kukaan pane vanuttamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan vaippaan, sillä semmoinen täytetilku repii palasen vaipasta, ja reikä tulee pahemaksi. **17** Eikä nuorta viiniä lasketa vanhoihin nahkaleileihin; muutoin leilit pakahtuvat, ja viini juoksee maahan, ja leilit turmeltuват; vaan nuori viini lasketaan uusiin leileihin, ja niin molemmat säälyvät." **18** Kun hän tättä heille puhui, niin katso, eräs päämies tuli ja kumartui maahan hänen eteensä ja sanoi: "Minun tyttäreni kuoli juuri ikäään, mutta tule ja pane kätesi hänen päällensä, niin hän virkoaa eloona". **19** Niin Jeesus nousi ja seurasi häntä opetuslapsinensa. **20** Ja katso, nainen, joka oli sairastanut verenjuoksua kaksitoista vuotta, tuli takaapäin ja kosketti hänen vaippansa tupsua. **21** Sillä hän sanoi itsekseen: "Jos vain saan koskettaa hänen vaippansa, niin minä tulen terveeksi". **22** Silloin Jeesus kääntyti, näki hänet ja sanoi: "Tytäreni, ole turvallisella mielellä; sinun uskosi on tehnyt sinut terveeksi". Ja sillä hetkellä nainen tuli terveeksi. **23** Ja kun Jeesus tuli päämiehen taloon ja näki huilunsoittajat ja hälisevän väkijoukon, **24** sanoi hän: "Menkää pois, sillä tytö ei ole kuollut, vaan nukkuu". Niin he nauroivat häntä. **25** Mutta kun väkijoukko oli ajettu ulos, meni hän sisälle ja tarttui hänen käteensä; ja tytö nousi. **26** Ja sanoima tästä levisi koko siihen maahan. **27** Ja kun Jeesus kulki sieltä, seurasi häntä kaksi sokeaa huutaen

10 Ja hän kutsui tykönsä ne kaksitoista opetuslastaan ja antoi heille vallan ajaa ulos saastaisia henkiä ja parantaa kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta. **2** Ja nämä ovat niiden kahdentoinsta apostolin nimet: ensimmäinen oli Simon, jota kutsuttiin Pietariksi, ja Andreas, hänen veljensä, sitten Jaakob Sebedeuksen poika, ja Johannes, hänen veljensä, **3** Filippus ja Bartolomeus, Tuomas ja Matteus, publikani, Jaakob, Alfeuksen poika, ja Lebbeus, lisänimeltä Taddeus, **4** Simon Kananeus ja Juudas Iskariot, sama, joka hänest kavalsi. **5** Nämä kaksitoista Jeesus lähetti ja käske heitä sanoen: "Älköön tienne viekó pakanain luokse, älkääkä menkö mihinkään samarialaisten kaupunkiin, **6** vaan menekää ennenminen Israelin huoneen kadonneitten lammasteni tykö. **7** Ja missä kuljette, saarnatkaa ja sanoaka: 'Taivasten valtakunta on tullut lähelle'. **8** Parantakaan sairaita, herättääkää kuolleita, puhdistakaan pitalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa. **9** Älkää varustako itsellenne kultaa, älkää hopeata älkääkää vaskea vyöhönne, **10** Älkää laukkua matkalle, älkää kahta ihokasta, älkää kenkiä, älkääkää sauvala; sillä työmies on ruokansa ansainnut. **11** Ja mihin kaupunkiin tai kylään te tulettekin, tiedustelkaa, kuka siellä on arvollinen, ja jäärääkää hänen luokseen, kunnes sieltä lähdette. **12** Ja tullessanne taloon tervehtikää sitä. **13** Ja jos talo on arvollinen, tulkoon sille teidän rauhanne; mutta jos se ei ole arvollinen, palatkoon teidän rauhanne teille takaisin. **14** Ja missä

teitä ei oteta vastaan eikä teidän sanojanne kuulla, sovelias; 38 ja joka ei ota ristiänsä ja seuraa minua, lähtekää pois siitä talosta tai siitä kaupungista ja se ei ole minulle sovelias. 39 Joka löytää elämänsä, pudistakaa tomu jalostanne. 15 Totisesti minä sanon kadottaa sen; ja joka kadottaa elämänsä minun tähteni, teille: Sodoman ja Gomorran maan on tuomiopäivänä hän löytää sen. 40 Joka ottaa tykönsä teidät, se ottaa oleva helpompi kuin sen kaupungin. 16 Katso, minä tykönsä minut; ja joka ottaa minut tykönsä, ottaa tykönsä lähetän teidät niinkuin lampaat susien keskelle; olkaa hänet, joka on minut lähettilänyt. 41 Joka profeetan siis älykkäätiin kuin käärmeet ja viattomat kuin kyyhykset. 42 Joka profeetan nimen tähden, saa profeetan 17 Kavahtakaa ihmisiä, sillä he vetävät teidät oikeuskiin, palkan; ja joka vanhurskaan ottaa tykönsä vanhurskaan ja synagoogissaan he teitä ruoskivat; 18 ja teidät nimen tähden, saa vanhurskaan palkan. 42 Ja kuka viedään maahein ja kuningasten eteen minun tähteni, todistukseksi heille ja pakanoille. 19 Mutta kun he vetävät teitä oikeuteen, älkää huolehtiko siitä, miten totisesti minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille."

11 Ja kun Jeesus oli antanut kahdelleistoitaa opetuslapselle kaikki nämä käskyt, niin hän lähti sieltä opettamaan ja saarnaamaan heidän kaupunkieihinsa. 2 Mutta kun Johannes vankilassa ollessaan kuuli Kristuksen teot, lähetti hän opetuslapsiansa 3 sanomaan hanelle: "Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän toista odottaman?" 4 Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Menkää ja kertokaa Johanneksekselle, mitä kuulette ja näette: 5 sokeat saavat näkönsä, ja rammat kävelevät, pitaliset puhdistuvat, ja kuurot kuulevat, ja kuolleet herätetään, ja köyhillé julistetaan evankeliumi. 6 Ja autuas on se, joka ei loukaannu minuun." 7 Kun he olivat menneet, rupesi Jeesus puhumaan kansalle Johanneksesta: "Mitä te lähditte erämaahan katselemaan? Ruokoako, jota tuuli huojuuttaa? 8 Vai mitä lähditte katsomaan? Ihmistäkö, hienoihin vaatteisiin puettua? Katso, hienopukuiset ovat kuningasten kartanoissa. 9 Vai mitä te lähditte? Profeettaako katsomaan? Totisesti, minä sanon teille: hän on enemmän kuin profeetta. 10 Tämä on se, josta on kirjoittu: 'Katso, minä lähetän enkelini sinun edelläsi, ja hän on valmistava tiesi sinun eteesi'. 11 Totisesti minä sanon teille: ei ole vaimoista syntyneitten joukosta noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja; mutta vähiisin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän. 12 Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti hyökkäätiin taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät tempaavat sen itselleen. 13 Sillä kaikki profeetat ja laki ovat ennustaneet Johannekseen asti; 14 ja jos tahdotte ottaa vastaan: hän on Elias, joka oli tuleva. 15 Jolla on korvat, se kuulkoon. 16 Mutta mihin minä vertaan tähän sukupolven? Se on lasten kaltainen, joka istuvat toreilla ja huutavat toisilleen 17 sanoen: 'Me soitimme teille huilua, ja te ette karkeloineet; me veirasimme itkuvirsiä, ja te ette valittaneet'. 18 Sillä Johannes tuli, hän ei syö eikä juo, ja he sanovat: 'Hänessä on riivaaja'. 19 Ihmisen Poika tuli, hän syö ja juo, ja he sanovat: 'Katso syömäri ja viininjuoja, publikaan ja syntisten ystävä! Ja viisaus on oikeaksi näytetty teoissansa.' 20 Sitten hän rupesi nuhtelemaan niiltä kaupunkeja, joissa useimmat hänen voimalliset tekonsa olivat tapahtuneet,

sijä, etteivät ne olleet tehneet parannusta: **21** "Voi sinua, niinkuin toinenkin. **14** Niin fariseukset lähtivät ulos ja Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Sillä jos ne voimalliset pitivät neuvoa häntä vastaan, surmataksensa hänet. **15** teot, jotka ovat tapahtuneet teissä, olisivat tapahtuneet Mutta kun Jeesus huomasi sen, väistyi hän sieltä pois. Tyrossa ja Siidonissa, niin nämä jo aikaa sitten olisivat Ja monet seurasivat häntä, ja hän paransi heidät kaikki, säkissä ja tuhassa tehneet parannuksen. **22** Mutta **16** ja hän varoitti vakavasti heitä saattamasta häntä minä sanon teille: Tyron ja Siidonin on tuomiopäivänä julkii; **17** että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetta oleva helpompi kuin teidän. **23** Ja sinä, Kapernaum, korotetaankohan sinut hamaan taivaaseen? Hamaan tuonelaan on sinun astuttava alas. Sillä jos ne voimalliset ja hän on saattava oikeuden sanomaa pakanoille. **19** teot, jotka ovat tapahtuneet sinussa, olisivat tapahtuneet ja hän riitilee eikä huuda, ei hänen ääntänsä kuule (**Hadēs g86**). **24** Mutta minä sanon teille: Sodoman maan kukaan kaduilla. **20** Särjettyä ruokoa hän ei muserra, ja on tuomiopäivänä oleva helpompi kuin sinun." **25** suitsevasta kynttilänsydäntä hän ei sammuta, kunnes Siihen aikaan Jeesus johti puhumaan sanoen: "Minä hän saattaa oikeuden voittoon. **21** Ja hänen nimeensä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet pakanat panevat toivonsa." **22** Silloin tuotiin hänen salannut nämä viisalta ja ymmärtäväisiltä ja ilmoittanut tykönsä riivattu mies, joka oli sokeaa ja mykkää, ja hän ne lapsenmielisille. **26** Niin, Isä, sillä minä on sinulle paransi hänet, niin että mykkä puhui ja näki. **23** Ja kaikki hyväksi näkynyt. **27** Kaikki on minun Isäni antanut minun kansa hämmästyi ja sanoi: "Eikö hän tämä ole Daavidin haltuuni, eikä kukaan muu tunne Poikaa kuin Isä, eikä poika?" **24** Mutta kun fariseukset sen kuulivat, sanoivat Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmoittaa. **28** Tulkaa minun tyköni, kaikki hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: "Jokainen työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon. **29** Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa valtakunta, joka riitautuu itsensä kanssa, joutuu autioksi, minutia, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; eikä mikään kaupunki tai talo, joka riitautuu itsensä niin te löydätte levon siellullenne. **30** Sillä minun ikeeni kassa, pysy pystyssä. **26** Jos nyt saatana ajaa ulos on sovelias, ja minun kuormani on keveää."

12 Siihen aikaan Jeesus kulki sapattina viljavainioiden halki; ja hänen opetuslastensa oli nälkä, ja he rupesivat katkomaan tähkäpäitä ja syömään. **2** Mutta kun fariseukset sen näkivät, sanoivat he hännelle: "Katso, sinun opetuslapsesi tekevät, mitä ei ole lupa tehdä sapattina". **3** Niin hän sanoi heille: "Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hänen ja hänen seuralaistensa oli nälkä, **4** kuinka hän meni Jumalan huoneeseen, ja kuinka he söivät näkyleivät, joita ei hänen eikä hänen seuralaistensa ollut lupa syödä, vaan ainoastaan pappien? **5** Tai ettekö ole lukeneet laista, että papit sapattina pyhäkössä rikkovat sapatin ja ovat kuitenkin syyttömät? **6** Mutta minä sanon teille: tässä on se, joka on pyhäkköä suurempi. **7** Mutta jos tietäisitte, mitä tämä on: 'Laupeutta minä tahdon enkä uhria', niin te ette tuomitsisi syytömiä. **8** Sillä Ihmisen Poika on sapatin herra." **9** Ja hän lähti sieltä ja tuli heidän synagoogaansa. **10** Ja katso, siellä oli mies, jonka käsi oli kuivettunut. Niin he kysivät häntä sanoen: "Onko luullista sapattina parantaa?" voidaksensa nostaa syytteen häntä vastaan. **11** Niin hän sanoi heille: "Kuka teistä on se mies, joka ei, jos hänen ainoa lampaansa putoaa sapattina kuoppaan, tarttu siihen ja nosta sitä ylös? **12** Kuinka paljon suurempiarvoinen onkaan ihmisen kuin lammast! Sentähden on lupa tehdä sapattina hyvää." **13** Sitten hän sanoi miehelle: "Ojenna kätesi!" Ja hän ojensi; ja se tuli entiselleen, terveeksi

niis hänen valtakuntansa püssy pystyssä? **27** Ja jos minä Beelsebulin voimalla ajan ulos riivaaja, kenenkä voimalla sitten teidän lapsenne ajavat niitä ulos? Niinpä he tulevat olemaan teidän tuomarinne. **28** Mutta jos minä Jumalan Hengen voimalla ajan ulos riivaaja, niin on Jumalan valtakunta tullut teidän tykönce. **29** Taikka kuinka voi kukaan tunkeutua väkevän taloon ja ryöstää hänen tavaroitansa, ellei hän ensin sidosta väkevää? Vasta sitten hän ryöstää tyhjäksi hänen talonsa. **30** Joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan; ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa. **31** Sentähden minä sanon teille: jokainen synti ja pilkka annetaan ihmisiille anteeksi, mutta Hengen pilkkaamista ei anteeksi anneta. **32** Ja jos joku sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, niin hännelle annetaan anteeksi; mutta jos joku sanoo jotakin Pyhäää Henkeää vastaan, niin hännelle ei anteeksi anneta, ei tässä maailmassa eikä tulevassa. (**aiōn g165**) **33** Joko tehkää puu hyväksi ja sen hedelmä hyväksi, tahi tehkää puu huonoksi ja sen hedelmä huonoksi; sillä hedelmästä puu tunnetaan. **34** Te kyykäärmieitten sikiöt, kuinka te saattaisitte hyvää puhua, kun itse olette pahoja? Sillä sydämen kyllydestä suu puhuu. **35** Hyvä ihmisen tuo hyvän runsaudesta esille hyvää, ja paha ihmisen tuo pahan runsaudesta esille pahaa. **36** Mutta minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, minkä ihmiset puhuvat, pitää heidän tekemän tili tuomiopäivänä. **37** Sillä sanoistasi sinut

julistetaan vanhurskaaksi, ja sanoistasi sinut tuomitaan tuntea taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heidän syylliseksi." **38** Silloin muutamat kirjanoppineista ja ei ole annettu. **12** Sillä sille, jolla on, annetaan, ja hänenlä fariseuksista vastasivat hännelle sanoen: "Opettaja, me on oleva yltäkylin; mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois tahdomme nähdä sinulta merkin". **39** Mutta hän vastasi sekin, mikä hänenlä on. **13** Sentähden minä puhun heille heille ja sanoi: "Tämä paha ja avionrikkoja sukupolvi vertauksilla, että he näkevät silmin eivät näe ja kuulevin tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä korvin eivät kuule, eivätkä ymmärrä. **14** Ja heissä kuin profeetta Joonaan merkki. **40** Sillä niinkuin Joonas käy toteen Esaiaan ennustus, joka sanoo: 'Kuulemalla oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yönä, kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, ja näkemällä nähkää, niin on myös Ihmisen Poika oleva maan povessa kolme älkääkä käsittäkö. **15** Sillä paatunut on tämän kansan päivää ja kolme yönä. **41** Niiniverti miehet nousevat sydän, ja korvillaan he työlästä kuulevat, ja silmänsä tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja tulevat he ovat ummistaneeet, etteivät he näkisi silmillään, sillä tuomioksi; sillä he tekivät parannuksen Joonaan eivät kuulisi korvilleen, eivät ymmärtäisi sydämessä ja sileässä saarnan vaikutuksesta, ja katso, tässä on enempi kuin eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.' **16** Joonas. **42** Etelän kuningatar on heräjävä tuomiolle Mutta autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, tämän sukupolven kanssa ja tuleva sille tuomioksi; sillä ja teidän korvanne, koska ne kuulevat. **17** Sillä totisesti hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta, ja minä sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat ovat katso, tässä on enempi kuin Salomo. **43** Kun saastainen halunneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, henki lähtee ihmisenstä, kuljeksi se autoita paikkoja ja ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet. **18** etsii lepoa, eikä löydä. **44** Silloin se sanoo: 'Minä palaan Kuulkaa siis te vertaus kylvääjästä: **19** Kun joku kuulee huoneeseeni, josta lähdin'. Ja kun se tulee, tapaa se valtakunnan sanan eikä ymmärrä, niin tulee paha ja huoneen tyhjänä ja lakaistuna ja kaunistettuna. **45** Silloin tempaa pois sen, mikä hänen sydämessä kylvettiin. se menee ja ottaa mukaansa seitsemän muuta henkeä, Tämä on se, mikä kylvettiin tien oheen. **20** Mikä pahempaa kuin se itse, ja ne tulevat sisään ja asuvat kallioperälle kylvettiin, on se, joka kuulee sanan ja heti siellä. Ja sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmiksi kuin ottaa sen ilolla vastaan; **21** mutta hänenlä ei ole juurta ensimmäiset. Niin käy myös tälle pahalle sukupolvelle.' itsessään, vaan hän kestää ainoastaan jonkin aikaa, ja **46** Hänen vielä puheessaan kansalle, katso, hänen kun tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, niin hän heti äitiinsä ja veljensä seisovat ulkona, tahtoen häntä lankeaa pois. **22** Mikä taas orjantappuroihin kylvettiin, puhutella. **47** Niin joku sanoi hännelle: "Katso, sinun äitiäsi ja kettä ovat minun veljeni?" **48** Ja sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmiksi kuin ottaa sen ilolla vastaan; **21** mutta hänenlä ei ole juurta ensimmäiset. Niin käy myös tälle pahalle sukupolvelle." ja rikkauden viettelys tukahuttavat sanan, ja hän jää Mutta hän vastasi ja sanoi sille, joka sen hänenlä ilmoitti: hedelmättömäksi. (*aiōn g165*) **23** Mutta mikä hyvään "Kuka on minun äitiini, ja ketkä ovat minun veljeni?" **49** Ja hän ojensi kätensä opetuslastensa puoleen ja sanoi: maahan kylvettiin, on se, joka kuulee sanan ja ymmärtää sen ja myös tuottaa hedelmän ja tekee, mikä sata "Katso, minun äitiini ja veljeni!" **50** Sillä jokainen, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitiini."

13 Sinä päivänä Jeesus lähti asunnostaan ja istui järven rannalle. **2** Ja hänen tykönsä kokoontui paljon kansaa, jonka tähden hän astui venheeseen ja istuutui, ja kaikki kansa seisoi rannalla. **3** Ja hän puhui heille paljon vertauksilla ja sanoi: "Katso, kylväjä meni kylvämään. **4** Ja hänen kylväessään putosivat muutamat siemenet tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne. **5** Toiset putosivat kallioperälle, jossa niillä ei ollut paljon maata, ja ne nousivat kohta oralle, kun niillä ei ollut syväät maata. **6** Mutta auringon nostusta ne paahtuivat, ja kun niillä ei ollut juurta, niin ne kuivettuivat. **7** Toiset taas putosivat orjantappuroihin, ja orjantappurat nousivat ja tukahuttivat ne. **8** Ja toiset putosivat hyvään maahan ja antoivat sadon, mitkä sata, mitkä kuusikymmentä, mitkä kolmekymmentä jyvää. **9** Jolla on korvat, se kuulkoon." **10** Niin hänen opetuslapsensa tulivat ja sanoivat hännelle: "Minkätähden sinä puhut heille vertauksilla?" **11** Hän vastasi ja sanoi: "Sentähden, että teidän on annettu

puuksi, niin että taivaan linnut tulevat ja tekevät pesäänsä sen oksille." 33 Taas toisen vertauksen hän puhui heille: "Taivasten valtakunta on hapatuksen kaltainen, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja, kunnes kaikki happani". 34 Tämän kaiken Jeesus puhui kansalle vertauksilla, ja ilman vertausta hän ei puhunut heille mitään; 35 että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetan kautta, joka sanoo: "Minä avaan suuni vertauksiin, minä tuon ilmi sen, mikä on ollut salassa maailman perustamisesta asti". 36 Sitten hän laski luotaan kansanjoukot ja meni asuntoonsa. Ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä ja sanoivat: "Selitä meille vertaus pellon lusteesta". 37 Niin hän vastasi ja sanoi: "Hyväni siemenen kylväjä on Ihmisen Poika. 38 Pello on maailma; hyvä siemen ovat valtakunnan lapset, mutta lusteet ovat pahan lapset. 39 Vihamies, joka ne kylvi, on perkele; elonaika on maailman loppu, ja leikkumiehet ovat enkelit. (aiön g165) 40 Niinkuin lusteet kootaan ja tulessa poltetaan, niin on tapahtuva maailman lopussa. (aiön g165) 41 Ihmisen Poika lähetää enkelinsä, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka ovat pahennuksaksi ja jotka tekevät laittomuutta, 42 ja heittävät heidät tuliseen päätsiin; siellä on oleva itku ja hammasten kirstys. 43 Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä valtakunnassa niinkuin aurinko. Jolla on korvat, se kuulkoon. 44 Taivasten valtakunta on peltoon kätketyn aarteenvaaran kaltainen, jonka mies löysi ja kätki; ja sitä iloisanaan hän meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen pellon. 45 Vielä taivasten valtakunta on kuin kauppias, joka etsi kalliita helmiä, 46 ja löydettyään yhden kallisarvoisen helmen hän meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen. 47 Vielä taivasten valtakunta on nuotan kaltainen, joka heittettiin mereen ja kokosi kaikkinaisia kalooja. 48 Ja kun se tuli täyteen, vetivät he sen rannalle, istuutuivat ja kokosivat hyvät astioihin, mutta kelvottomat he viskasivat pois. 49 Näin on käväy maailman lopussa; enkelit lähetevät ja erottavat pahat vanhurskaista (aiön g165) 50 ja heittävät heidät tuliseen päätsiin; siellä on oleva itku ja hammasten kirstys. 51 Oletteko ymmärtäneet tämän kaiken?" He vastasivat hänelle: "Olemme". 52 Ja hän sanoi heille: "Niin on jokainen kirjanoppinut, joka on tullut taivasten valtakunnan opetuslapsaksi, perheenisänän kaltainen, joka tuo aarrekammiostaan esille uutta ja vanhaa". 53 Ja kun Jeesus oli lopettanut nämä vertaukset, lähti hän sieltä. 54 Ja hän tuli kotikapunkiinsa ja opetti heitä heidän synagoogassaan, niin että he hämmästyivät ja sanoivat: "Mistä hänellä on tämä viisaus ja nämä voimalliset teot? 55 Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö hänen äitiinsä ole nimeltään Maria ja hänen veljensä Jaakob ja Joosef ja Simon ja Juudas? 56 Ja eivätkö hänen sisarensa ole kaikki meidän parissamme? Mistä sitten hänellä

on tämä kaikki?" 57 Ja he loukkaantuivat häneen. Mutta Jeesus sanoi heille: "Ei ole profeetta halveksittu muualla kuin kotikaupungissaan ja kodissaan". 58 Ja heidän epäuskonsa tähden hän ei tehnyt siellä monta voimallista tekoa.

14 Siihen aikaan neljännessuhtinas Herodes kuuli maineen Jeesuksesta. 2 Ja hän sanoi palvelijoilleen: "Se on Johannes Kastaja; hän on noussut kuolleista, ja sentähden nämä voimat hänessä vaikuttavat". 3 Sillä Herodes oli ottanut Johanneksen kiinni ja sitonut hänet ja pannut vankeuteen veljensä Filippuksen vaimon, Herodiaan, tähden. 4 Sillä Johannes oli sanonut hänelle: "Sinun ei ole lupa pitää häntä". 5 Ja Herodes olisi tahtonut tappaa Johanneksen, mutta pelkäsi kansaa, sillä he pitivät häntä profeettana. 6 Mutta kun Herodeksen syntymäpäivä tuli, tanssi Herodiaan tytär heidän edessään, ja se miellytti Herodesta; 7 sentähden hän valalla vannoineen lupasi antaa hänelle, mitä ikinä hän anoi. 8 Niin hän äitiinsä yllytyksestä sanoi: "Anna tuoda minulle täenne lautasella Johannes Kastajan pää". 9 Silloin kuningas tuli murheelliseksi, mutta valansa ja pöytävierasten tähden hän käski antaa sen. 10 Ja hän lähetti lyömään Johannekselta pään poikki vankilassa. 11 Ja hänen päänsä tuotiin lautasella ja annettiin tytölle; ja tämä vei sen äidilleen. 12 Ja hänen opetuslapsensa tulivat ja ottivat hänen ruumiinsa ja hautasivat hänet; ja he menivät ja ilmoittivat asian Jeesukselle. 13 Kun Jeesus sen kuuli, lähti hän sieltä venheellä autoon paikkaan, yksinäisyteen. Ja tämän kuultuaan kansa meni jalkaisin kaupungeista hänen jälkeensä. 14 Ja astuessaan maihin Jeesus näki paljon kansaa, ja hänen kävi heitä sääliksi, ja hän paransi heidän sairaansa. 15 Mutta kun ilta tuli, menivät hänen opetuslapsensa hänen tykönsä ja sanoivat: "Tämä paikka on autio, ja päivä on jo pitkälle kulunut; laske siis kansa luotasi, että he menisivät kyliin ostamaan itsellensä ruokaa". 16 Mutta Jeesus sanoi heille: "Ei heidän tarvitse mennä pois; antakaa te heille syödä". 17 He sanoivat hänelle: "Meillä ei ole tällä muuta kuin viisi leipää ja kaksi kalaa". 18 Mutta hän sanoi: "Tuokaa ne täenne minulle". 19 Ja hän käski kansan asettua ruohikkoon, otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi, mursi ja antoi leivät opetuslapsilensa, ja opetuslapset antoivat kansalle. 20 Ja kaikki söivät ja tulivat ravituksi. Sitten he keräsivät jääneet palaset, kaksitoista täytä vakallista. 21 Ja niitä, jotka aterioivat, oli noin viisituhatta miestä, paitsi naisia ja lapsia. 22 Ja kohta hän vaati opetuslapsiansa astumaan venheeseen ja kulkemaan edeltä toiselle rannalle, sillä aikaa kuin hän laski kansan luotansa. 23 Ja laskettuaan kansan hän nousi vuorelle yksinäisyteen, rukoilemaan. Ja kun ilta tuli, oli hän siellä yksinänsä. 24 Mutta venhe oli jo monen vakomitan päässä maasta, aaltojen

ahdistamana, sillä tuuli oli vastainen. **25** Ja neljännellä **17** Ettekö käsitä, että kaikki, mikä käy suusta sisään, yövertiolla Jeesus tuli heidän tykönsä kävelleen järven menee vatsaan ja ulostuu? **18** Mutta mikä käy suusta päällä. **26** Kun opetuslapset näkivät hänen kävelevän ulos, se tulee sydämestä, ja se saastuttaa ihmisen. järven päällä, peljästyivät he ja sanoivat: "Se on aave", **19** Sillä sydämestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, ja huusivat pelosta. **27** Mutta Jeesus puhutteli heitä aviorokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, kohta ja sanoi: "Olkaa turvallisella mielessä, minä se jumalanpilkkaamiset. **20** Nämä ihmisen saastuttavat; olen; älkää peljätkö". **28** Pietari vastasi hännelle ja sanoi: mutta pesemättömin käsini syöminen ei saastuta ihmistä." "Jos se olet sinä, Herra, niin käske minun tulla tykösi **21** Ja Jeesus lähti sieltä ja vetätyi Tyron ja Siidon vettä myöten". **29** Hän sanoi: "Tule". Ja Pietari astui tienoille. **22** Ja katso, kanaanilainen vaimo tuli niiltä ulos venheestä ja käveli vettien pääällä mennäkseen seuduilla ja huusi sanoen: "Herra, Daavidin poika, Jeesuksen tykki. **30** Mutta nähdessään, kuinka tuuli, hän armahda minua. Riivaaja vaivaa kauheasti minun peljästy ja rupesi vajoamaan ja huusi sanoen: "Herra, auta minua". **31** Niin Jeesus kohta ojensi kätensä, tarttui häneen ja sanoi hännelle: "Sinä vähäuskoinen, miksi sanoin: "Päästä hänet menemään, sillä hän huutaa epäilit?" **32** Ja kun he olivat astuneet venheeseen, meidän jälkeemme". **33** Hän vastasi ja sanoi: "Minua ei asettui tuuli. **34** Niin venheessä-olijat kumarsivat häntä ole lähetetty muitten kuin Israelin huoneen kadonneitten ja sanoivat: "Totisesti sinä olet Jumalan Poika". **35** Ja lammasten tykki". **36** Mutta vaimo tuli ja kumarsi kuljettuaan yli he tulivat maihin Gennesaretiin. **37** Ja kun sen paikkakunnan miehet tunisivat hänet, lähettiltivät he sanan kaikkeen ympäristöön, ja hänen tykönsä tuotiin kaikki sairaat. **38** Ja he pyysivät häntä, että vain saisivat koskea hänen vaippansa tupsuun; ja kaikki, jotka koskivat, parannivat.

15 Silloin tuli fariseuksia ja kirjanoppineita Jerusalemista Jeesuksen luo, ja he sanoivat:

2 "Miksi sinun opetuslapsesi rikkovat vanhinent perinnäissääntöä? Sillä he eivät pese käsiään ruvetessaan aterialle." **3** Mutta hän vastasi ja sanoi heille: "Miksi te itse rikotte Jumalan käskyn perinnäissääntönne tähden? **4** Sillä Jumala on sanonut: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi', ja: 'Joka kiroaa isäänsä tai äitiänsä, sen pitää kuolemalla kuoleman'. **5** Mutta te sanotte: Joka sanoo isäälle tai äidilleen: 'Se, minkä sinä olisit ollut minulta saapa, on annettu uhrilahaksi', sen ei tarvitse kunnioittaa isäänsä eikä äitiänsä. **6** Ja niin te olette tehneet Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissääntönne tähden. **7** Te ulkokullatut, oikein teistä Esaias ennusti, sanoen: **8** 'Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana, **9** mutta turhaan he palvelevat minua opettäen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä.' **10** Ja hän kutsui kansan tykönsä ja sanoi heille: "Kuulkaa ja ymmärtäkää. **11** Ei saastuta ihmistä se, mikä menee suusta sisään; vaan mikä suusta käy ulos, se saastuttaa ihmisen." **12** Silloin opetuslapset tulivat ja sanoivat hännelle: "Tiedätkö, että fariseukset loukkaantuivat kuullessaan tuon puheen?" **13** Mutta hän vastasi ja sanoi: "Jokainen istutus, jota minun taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, on juurineen revittävä pois. **14** Älkää heistä välittäkö: he ovat sokeita sokeain taluttajia; mutta jos sokea sokeaa taluttaa, niin he molemmat kuoppaan lankeavat." **15** Niin Pietari vastasi ja sanoi hännelle: "Selitä meille tämä vertaus". **16** Mutta Jeesus sanoi: "Vieläkö tekin olette ymmärtämättömiä?

17 Ettekö käsitä, että kaikki, mikä käy suusta sisään, luoksensa ja kiusasivat häntä pyytäen häntä näyttämään heille merkin taivaasta. **18** Mutta hän vastasi Niin hänen opetuslapsensa tulivat ja rukoilivat häntä Niin hänen opetuslapsensa tulivat ja rukoilivat häntä sanoen: "Päästä hänet menemään, sillä hän huutaa ja heittää penikoille". **19** Hän vastasi ja sanoi: "Minua ei vastata ja sanoi: "Ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille". **20** Mutta vaimo sanoi: "Niin, Herra; mutta syövään penikatkin niitä muruja, jotka heidän herrainsa pöydältä putoavat". **21** Silloin Jeesus vastasi ja sanoi hännelle: "Oi vaimo, suuri on sinun uskosi, tapahtukoon sinulle, niinkuin tahdot". Ja hänen tyttärensä oli siitä hetkestä terve. **22** Ja Jeesus lähti sieltä ja tuli Galilean järven rannalle; ja hän nousi vuorelle ja istui sinne. **23** Ja hänen tykönsä tuli paljon kansaa, ja he toivat mukanaan rampoja, raajarikkoja, sokeita, mykkä ja paljon muita, ja laskivat heidät hänen jalkojensa juureen; ja hän paransi heidät, **24** niin että kansa ihmetti nähdessään mykkään puhuvan, raajarikkojen olevan terveitä, rampojen kävelevän ja sokeain näkevän; ja he ylistivät Israelin Jumalaa. **25** Ja Jeesus kutsui opetuslapsensa tykönsä ja sanoi: "Minun käy sääliksi kansaa, sillä he ovat jo kolme päivää olleet minun tykönäni, eikä heillä ole mitään syötävää; enkä minä tahdo laskea heitä syömättä menemään, etteivät nääntyisi matkalla". **26** Niin opetuslapset sanoivat hännelle: "Mistä me saamme täällä erämaassa niin paljon leipää, että voimme ravita noin suuren kansanjoukon?" **27** Jeesus sanoi heille: "Montako leipää teillä on?" He sanoivat: "Seitsemän, ja muutamia kalasia". **28** Niin hän käsiki kansan asettua maahan. **29** Ja hän otti ne seitsemän leipää ja kalat, kiitti, mursi ja antoi opetuslapsillesensa, ja opetuslapset antoivat kansalle. **30** Ja kaikki söivät ja tulivat ravituksi. Sitten he keräsivät jääneet palaset, seitsemän täytä vasullista. **31** Ja niitä, jotka aterioivat, oli neljätuhatta miestä, paitsi naisia ja lapsia. **32** Ja laskettuaan kansan tykönsä hän astui venheeseen ja meni Magadanin alueelle.

16 Ja fariseukset ja saddukeukset tulivat hänen luoksensa ja kiusasivat häntä pyytäen häntä näyttämään heille merkin taivaasta. **33** Mutta hän vastasi

ja sanoi heille: "Kun ilta tulee, sanotte te: 'Tulee selkeä sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa ilma, sillä taivas ruskottaa', 3 ja aamulla: 'Tänään sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, tulee rajuilma, sillä taivas ruskottaa ja on synkkä'. hän löytää sen. 26 Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, Taivaan muodon te osaatte arviodaan, mutta aikain vaikka hän voitaisi omaksensa koko maailman, mutta merkkejä ette osaa. 4 Tämä paha ja avionrikkoja saisi siellänsä vahingon? Taikka mitä voi ihmisen sukupoli tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta antaa sielunsa lunnaaksi? 27 Sillä Ihmisen Poika on muuta merkkiä kuin Joonaan merkki." Ja hän jätti heidät tuleva Isänsä kirkkauudessa enkeliensä kanssa, ja silloin ja meni pois. 5 Kun opetuslapset saapuivat toiselle hän maksaa kullekin hänen tekojensa mukaan. 28 rannalle, olivat he unhottaneet ottaa leipää mukaansa. Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa 6 Ja Jeesus sanoi heille: "Varokaa ja kavahtakaan fariseusten ja saddukeusten hapatusta". 7 Niin he puhuivat keskenään sanoen: "Emme ottaneet leipää mukaamme". 8 Mutta kun Jeesus sen huomasi, sanoi hän: "Te vähäuskoiset, mitä puhutte keskenanne siitä, ettei teillä ole leipää mukananne? 9 Ettetkö vielä käsität? Ja ettekö muista niittä viittää leipää viidelletuhannelle ja kuinka monta vakallista otitte talteen, 10 ettekä niittä seitsemää leipää neljälletuuhannelle ja kuinka monta vasullista otitte talteen? 11 Kuinka te ette käsität, etten minä puhunut teille leivästä? Vaan kavahtakaan fariseusten ja saddukeusten hapatusta." 12 Silloin he ymmärsivät, ettei hän käskenyt kavahtamaan leivän hapatusta, vaan fariseusten ja saddukeusten oppia. 13 Kun Jeesus tuli Filippiksen Kesarean tienoille, kysyi hän opetuslapsiltaan sanoen: "Kenen ihmiset sanovat Ihmisen Pojan olevan?" 14 Niin he sanoivat: "Muutamat Johannes Kastajan, toiset Eliaan, toiset taas Jeremiaan tahi jonkun muun profeetoista". 15 Hän sanoi heille: "Kenenkä te sanotte minun olevan?" 16 Simon Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika". 17 Jeesus vastasi ja sanoi hännelle: "Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa. 18 Ja minä sanon sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä voita. (Hadēs g86) 19 Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet, ja minkä sinä sidot maan päällä, se on oleva sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästää maan päällä, se on oleva päästetty taivaissa." 20 Silloin hän varoitti vakavasti opetuslapsiaan kenellekään sanomasta, että hän on Kristus. 21 Siitä lähtien Jeesus alkoi ilmoittaa opetuslapsilleen, että hänen piti menemään Jerusalemiin ja kärsimän paljon vanhimmita ja ylipapeilta ja kirjanoppineiltä ja tuleman tapetuksi ja kolmantena päävänä nouseman ylös. 22 Silloin Pietari otti hänet erilleen ja rupesi nuhtelemaan häntä sanoen: "Jumala varjelkoon, Herra, älköön se sinulle tapahtuko". 23 Mutta hän kääntyi ja sanoi Pietarille: "Mene pois minun edestäni, saatana; sinä olet minulle pahennukseksi, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten". 24 Silloin Jeesus sanoi opetuslapsilleensä: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kiertääkö itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua. 25

26 Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa ilma, sillä taivas ruskottaa ja on synkkä". hän löytää sen. 26 Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, Taivaan muodon te osaatte arviodaan, mutta aikain vaikka hän voitaisi omaksensa koko maailman, mutta merkkejä ette osaa. 4 Tämä paha ja avionrikkoja saisi siellänsä vahingon? Taikka mitä voi ihmisen sukupoli tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta antaa sielunsa lunnaaksi? 27 Sillä Ihmisen Poika on muuta merkkiä kuin Joonaan merkki." Ja hän jätti heidät tuleva Isänsä kirkkauudessa enkeliensä kanssa, ja silloin ja meni pois. 5 Kun opetuslapset saapuivat toiselle hän maksaa kullekin hänen tekojensa mukaan. 28 rannalle, olivat he unhottaneet ottaa leipää mukaansa. Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa 6 Ja Jeesus sanoi heille: "Varokaa ja kavahtakaan fariseusten ja saddukeusten hapatusta". 7 Niin he puhuivat keskenään sanoen: "Emme ottaneet leipää mukaamme". 8 Mutta kun Jeesus sen huomasi, sanoi hän: "Te vähäuskoiset, mitä puhutte keskenanne siitä, ettei teillä ole leipää mukananne? 9 Ettetkö vielä käsität? Ja ettekö muista niittä viittää leipää viidelletuhannelle ja kuinka monta vakallista otitte talteen, 10 ettekä niittä seitsemää leipää neljälletuuhannelle ja kuinka monta vasullista otitte talteen? 11 Kuinka te ette käsität, etten minä puhunut teille leivästä? Vaan kavahtakaan fariseusten ja saddukeusten hapatusta." 12 Silloin he ymmärsivät, ettei hän käskenyt kavahtamaan leivän hapatusta, vaan fariseusten ja saddukeusten oppia. 13 Kun Jeesus tuli Filippiksen Kesarean tienoille, kysyi hän opetuslapsiltaan sanoen: "Kenen ihmiset sanovat Ihmisen Pojan olevan?" 14 Niin he sanoivat: "Muutamat Johannes Kastajan, toiset Eliaan, toiset taas Jeremiaan tahi jonkun muun profeetoista". 15 Hän sanoi heille: "Kenenkä te sanotte minun olevan?" 16 Simon Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika". 17 Jeesus vastasi ja sanoi hännelle: "Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa. 18 Ja minä sanon sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä voita. (Hadēs g86) 19 Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet, ja minkä sinä sidot maan päällä, se on oleva sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästää maan päällä, se on oleva päästetty taivaissa." 20 Silloin hän varoitti vakavasti opetuslapsiaan kenellekään sanomasta, että hän on Kristus. 21 Siitä lähtien Jeesus alkoi ilmoittaa opetuslapsilleen, että hänen piti menemään Jerusalemiin ja kärsimän paljon vanhimmita ja ylipapeilta ja kirjanoppineiltä ja tuleman tapetuksi ja kolmantena päävänä nouseman ylös. 22 Silloin Pietari otti hänet erilleen ja rupesi nuhtelemaan häntä sanoen: "Jumala varjelkoon, Herra, älköön se sinulle tapahtuko". 23 Mutta hän kääntyi ja sanoi Pietarille: "Mene pois minun edestäni, saatana; sinä olet minulle pahennukseksi, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten". 24 Silloin Jeesus sanoi opetuslapsilleensä: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kiertääkö itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua. 25

17 Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle, yksinäisyteen. 2 Ja hänen muotonsa muuttui heidän edessään, ja hänen kasvonsa loistivat niinkuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi niinkuin valo. 3 Ja katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elias, jotka puhuivat hänen kanssansa. 4 Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Herra, meidän on tässä hyvä olla; jos tahdot, niin minä teen tähän kolme majaa, sinulle yhdessä ja Moosekselle yhdessä ja Eliaalle yhdessä". 5 Hänen vielä puhuessaan, katso, heidät varjosi valoisa pilvi; ja katso, pilvestä kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt; kuulkaa häntä". 6 Kun opetuslapset sen kuulivat, lankesivat he kasvoilleen ja peljästyivät kovin. 7 Niin Jeesus tuli heidän tykönsä, koski heihin ja sanoi: "Nouskaa, älkääkä peljätkö". 8 Ja kun he nostivat silmänsä, eivät he nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksinään. 9 Ja heidän kulkiesaan alas vuorelta Jeesus varoitti heitä sanoen: "Älkää kenellekään kertoko tätä näkyä, ennenkuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista". 10 Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häntä sanoen: "Miksi sitten kirjanoppineet sanovat, että Eliaan pitää tulla ensin?" 11 Jeesus vastasi ja sanoi: "Elias tosin tulee ja asettaa kaikki kohdalleen. 12 Mutta minä sanon teille, että Elias on jo tullut. Mutta he eivät tunneneet häntä, vaan tekivät hännelle, mitä tahtovat. Samoin myös Ihmisen Poika saa kärsiä heiltä". 13 Silloin opetuslapset ymmärsivät hänen puhuneen heille Johannes Kastajasta. 14 Ja kun he saapuivat kansas luo, tuli hänen tykönsä muuan mies, polvistui hänen eteenään 15 ja sanoi: "Herra, armahda minun poikaani, sillä hän on kuunvaihautinen ja kärsii kovin; usein hän kaatuu, milloin tuleen, milloin veteen. 16 Ja minä toin hänet sinun opetuslastesi tykö, mutta he eivät voineet häntä parantaa." 17 Niin Jeesus vastasi ja sanoi: "Voi sinä epäuskoinen ja nurja sukupoli, kuinka kauan minun täytyy olla teidän kanssanne? Kuinka kauan kärsiä teitä? Tuokaa hänet tänne minun tyköni." 18 Ja Jeesus nuheli riivaajaa, ja se lähti pojasta, ja poika oli siitä hetkestä terve. 19 Sitten opetuslapset menivät

Jeesuksen tyköt eriksensä ja sanoivat: "Miksi emme myöskään teidän taivaallisen Isänne tahto ole, että me voineet ajaa sitä ulos?" 20 Niin hän sanoi heille: yksikään näistä pienistä joutuisi kadotukseen. 15 Mutta "Teidän epäuskonne tähden; sillä totisesti minä sanon jos veljesi rikkoo sinua vastaan, niin mene ja nuhtele teille: jos teillä olisi uskoa sinapinsiemerenkään verran, häntä kahdenkesken; jos hän sinua kuulee, niin olet niin te voisitte sanoa tälle vuorelle: 'Sirry täältä tuonne', voittanut veljesi. 16 Mutta jos hän ei sinua kuule, niin ja se siirtyisi, eikä mikään olisi teille mahdotonta". 22 ota vielä yksi tai kaksi kanssasi, 'että jokainen asia Ja kun he yhdessä vaelsivat Galileassa, sanoi Jeesus heille: "Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin, 23 ja he tappavat hänet, ja kolmantena päävänä hän nousee ylös". Ja he tulivat kovin murheellisiksi. 24 Ja kun he saapuvat Kapernaumiin, tulivat tempeliveron kantajat Pietarin luo ja sanoivat: "Eikö teidän opettajan maksa tempeliveroa?" 25 Hän sanoi: "Maksaa". Ja kun hän tuli huoneeseen, kysyi Jeesus hänetä ensi sanaksi: "Mitä arvelet, Simon? Keiltä maan kuninkaat ottavat tullia tai veroa? Lapsiltaanko vai vierailta?" 26 Ja kun hän vastasi: "Vierailta", sanoi Jeesus hännelle: "Lapset ovat siis vapaat. 27 Mutta ettemme heitä loukkaisi, niin mene ja heitä onki järveen. Ota sitten ensiksi saamasi kala, ja kun avaat sen suun, löydät hopearahan. Ota se ja anna heille minun puolestani ja omasta puolestasi."

18 Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen tyköt ja sanoivat: "Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?" 2 Niin hän kutsui tykönsä lapsen, asetti sen heidän keskellensä 3 ja sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan. 4 Sentähden, joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa. 5 Ja joka ottaa tykönsä yhden tämänskaltaisen lapsen minun nimeeni, se ottaa tykönsä minut. 6 Mutta joka viettellee yhden näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sen olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upottettaisiin meren syvyyteen. 7 Voi maailmaa vietellysten tähden! Viettelysten tätyy kyllä tulla; mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta vietellys tulee! 8 Mutta jos sinun kätesi tai jalkasi viettellee sinua, hakkaa se poikki ja heitä luotasi; parempi on sinulle, että käsipuolen tai jalkapuolen pääset elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat kädet tai molemmat jalat tallessa, heitetään iankaikkiseen tuleen. (aiōnios g166) 9 Ja jos sinun silmäsi viettellee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi; parempi on sinun silmäpuolen mennä elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat silmät tallessa, heitetään helvetin tuleen. (Geenna g1067) 10 Katsokaa, ette halveksu yhtäkään näistä pienistä; sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa näkeväät aina minun Isäni kasvot, joka on taivassa. 12 Mitä arvelette? Jos jollakin ihmisen lällä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää vuorille ja mene etsimään eksynyttä? 13 Ja jos hän sen löytää, totisesti minä sanon teille: hän iloitsee enemmän siitä kuin niistä yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä, jotka eivät olleet eksyneet. 14 Niin ei

minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan pääällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan pääällä, on oleva päästetty taivaassa. 19 Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan pääällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, niin he saavat sen minun Isältäni, joka on taivassa. 20 Sillä missä kaksi tahi kolme on kokoonnut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellänsä." 21 Silloin Pietari meni hänen tykönsä ja sanoi hännelle: "Herra, kuinka monta kertaa minun on annettava anteeksi veljelleni, joka rikkoo minua vastaan? Ihango seitsemän kertaa?" 22 Jeesus vastasi hännelle: "Minä sanon sinulle: ei seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän. 23 Sentähden taivasten valtakunta on verrattava kuninkaaseen, joka vaati palvelijoiltansa tiliä. 24 Ja kun hän rupesi tilintekoon, tuotiin hänen eteensä eräs, joka oli hännelle velkaa kymmenentuhatta leiviskää. 25 Mutta kun tällä ei ollut, millä maksaa, niin hänen herransa määräsi myytäväksi hänet ja hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaikki, mitä hänenellä oli, ja velan maksettavaksi. 26 Silloin palvelija lankesi maahan ja rukoili häntä sanoen: 'Ole pitkämielin minua kohtaan, niin minä maksan sinulle kaikki'. 27 Niin herra kävi sääliksi sitä palvelijaa, ja hän päästi hänet ja antoi hänenellä velan anteeksi. 28 Mutta mentyään ulos se palvelija tapasi erään kanssapalvelijoistaan, joka oli hänen velkaa sata denaria; ja hän tarttui häneen, kuristi häntä kurkusta ja sanoi: 'Maksa, minkä olet velkaa'. 29 Niin hänen kanssapalvelijansa lankesi maahan ja pyysi häntä sanoen: 'Ole pitkämielin minua kohtaan, niin minä maksan sinulle'. 30 Mutta hän ei tahtonut, vaan meni ja heitti hänet vankeuteen, kunnes hän maksaisi velkansa. 31 Kun nyt hänen kanssapalvelijansa näkivät, mitä tapahtui, tulivat he kovin murheellisiksi ja menivät ja ilmoittivat herraallensa kaiken, mitä oli tapahtunut. 32 Silloin hänen herransa kutsui hänet eteensä ja sanoi hännelle: 'Sinä paha palvelija! Minä annoin sinulle anteeksi kaiken sen velan, koska sitä minulta pyysit; 33 eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa kanssapalvelijaasi, niinkuin minäkin sinua armahdin?' 34 Ja hänen herransa vihastui ja antoi hänet vanginvartijan käsiin, kunnes hän maksaisi kaiken, minkä oli hänenellä velkaa. 35 Nämä myös

minun taivaallinen Isäni tekee teille,
veljellenne sydämettanne anteeksi."

19 Ja kun Jeesus oli lopettanut nämä puheet, lähti hän Galileasta ja kulki Jordanin tuota puolta Juudean alueelle. **2** Ja suuri kansan paljous seurasi häntä, ja hän paransi heitä siellä. **3** Ja fariseukset tulivat hänen luokseen, ja he kiusasivat häntä sanoen: "Onko miehen lupa hyljätä vaimonsa mistä syystä tahansa?" **4** Hän vastasi ja sanoi: "Ettekö ole lukeneet, että Luoda jo alussa 'lo! heidät mieheksi ja naiseksi' **5** ja sanoi: 'Sentähden mies luopukoon isästäänsä ja äidistäänsä ja liittykön vaimoona, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi'?" **6** Niin eivät he enää ole kaksi, vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihmisen erottako." **7** He sanoivat hänen sanoiltaan: "Miksi sitten Mooses käski antaa erokirjan ja hyljätä hänet?" **8** Hän sanoi heille: "Teidän sydämenne kovuuden tähdien Mooses salli teidän hyljätä vaimonne, mutta alusta ei niin ollut. **9** Mutta minä sanon teille: joka hylkää vaimonsa muun kuin huoruuden tähdien ja nai toisen, se tekee huorin; ja joka nai hyljätyn, se tekee huorin." **10** Opetuslapset sanoivat hänen sanoiltaan:

"Jos miehen on näin laita vaimoonda nähdien, niin ei ole hyvä naida". 11 Mutta hän sanoi heille: "Ei tämä sana kaikkiin soveltu, vaan ainoastaan niihin, joille se on suotu. 12 Sillä on niitä, jotka syntymästäään, äitinsä kohdusta saakka, ovat avioon kelpaamattomia, ja on niitä, jotka ihmiset ovat tehneet avioon kelpaamattomiksi, ja niitä, jotka taivasten valtakunnan tähden ovat tehneet itsensä avioon kelpaamattomiksi. Joka voi sen itseensä sovittaa, se sovittakoon." 13 Silloin tuotiin hänen tykösä lapsia, että hän panisi kätensä heidän päälleensä ja rukoiliisi; mutta opetuslapset nuhtelivat tuoja. 14 Niin Jeesus sanoi: "Antakaa lasten olla, älkääkä estääkö heitä tulemasta minun tyköni, sillä senkaltaisten on taivasten valtakunta". 15 Ja hän pani kätensä heidän päälleensä ja lähti sieltä pois. 16 Ja katso, eräs mies tuli ja sanoi hännelle: "Opettaja, mitä hyvää minun pitää tekemän, että minä saisin iankaikkisen elämän?" (aiōnios g166) 17 Niin hän sanoi hännelle: "Miksi kysyt minutta, mikä on

hyvää? On ainoastaan yksi, joka on hyvä. Mutta jos tahdot päästää elämään sisälle, niin pidä käskyt." 18 Hän sanoi hänelle: "Mitkä?" Jeesus sanoi: "Nämä: 'Älä tapa', 'Älä tee huorin', 'Älä varasta', 'Älä sanu väärää todistusta', 19 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi', ja: 'Rakasta lähimmaistäsi niinkuin itseäsi'". 20 Nuorukainen sanoi hänelle: "Kaikkia niitä minä olen noudattanut; mitä minulta vielä puuttuu?" 21 Jeesus sanoi hänelle: "Jos tahdot olla täydellinen, niin mene, myy, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivassa; ja tule ja seuraa minua". 22 Mutta kun nuorukainen kuuli tämän sanan, meni hän pois murheellisena, sillä hänenlä oli paljon omaisuutta. 23 Silloin Jeesus sanoi opetuslapsillensa: "Totisesti minä sanon teille: rikkaan on

valkeaa päästää taivasten valtakuntaan. 24 Ja vielä minä sanon teille: helpompi on kamelin käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästää Jumalan valtakuntaan." 25 Kun opetuslapset sen kuulivat, hämmästyivät he kovin ja sanoivat: "Kuka sitten voi pelastua?" 26 Niin Jeesus katsoi heihin ja sanoi heille: "Ihmisille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista". 27 Silloin Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua; mitä me siitä saamme?" 28 Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, saatte tekin, jotka olette minua seuranneet, istua kahdellatoista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa. 29 Ja jokainen, joka on luopunut taloista tai veljistä tai sisarista tai isästä tai äidistä tai lapsista tai pelloista minun nimeni tähden, on saava monin verroin takaisin ja pervä iankaikkisen elämän. (aiōnios g166) 30 Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi, ja monet viimeiset ensimmäisiksi."

20 "Sillä taivasten valtakunta on perheenisänän kaltainen, joka varhain aamulla lähti ulos palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa. **2** Ja kun hän oli sopinut työmiesten kanssa denarista päivältä, lähetti hän heidät viinitarhaansa. **3** Ja hän lähti ulos kolmannen hetken vaiheilla ja näki toisia seisomassa torilla joutilaina; **4** ja hän sanoi heille: 'Menkää tekim minun viinitarhaani, ja mikä kohtuu on, sen minä annan teille'. **5** Niin he menivät. Taas hän lähti ulos kuudennen ja yhdeksännen hetken vaiheilla ja teki samoin. **6** Ja kun hän lähti ulos yhdennentoista hetken vaiheilla, tapasi hän vielä toisia siellä seisomassa; ja hän sanoi heille: 'Miksi seisotte täällä kaiken päivää joutilaina?' **7** He sanoivat hänenne: 'Kun ei kukaan ole meitä palkannut'. Hän sanoi heille: 'Menkää tekim minun viinitarhaani'. **8** Mutta kun iltatuli, sanoi viinitarhan herra tilansa hoitajalle: 'Kutsu työmiehet ja maksa heille palkka, viimeisistä alkaen ensimmäisiin asti'. **9** Kun nyt tulivat ne, jotka olivat saapuneet yhdennentoista hetken vaiheilla, saivat he kukin denarin. **10** Ja kun ensimmäiset tulivat, luulivat he saavansa enemmän; mutta hekin saivat kukin denarin. **11** Kun he sen saivat, napisivat he perheen isäntää vastaan **12** ja sanoivat: 'Nämä viimeiset ovat tehneet työtä vain yhden hetken, ja sinä teit heidät meidän vertaisiksemme, jotka olemme kantaneet päivän kuorman ja helteen'. **13** Niin hän vastasi eräälle heistä ja sanoi: 'Ystäväni, en minä tee sinulle väärystää; etkö sopiaan minun kanssani denarista? **14** Ota omasi ja mene. Mutta minä tahdon tälle viimeiselle antaa saman verran kuin sinullekin. **15** Enkõ saa tehdä omallani, mitä tahdon? Vai onko silmäsi nurja sentähden, että minä olen hyvä?' **16** Nämä viimeiset tulevat ensimmäisiksi ja ensimmäiset viimeisiksi." **17** Ja kun Jeesus lähti kulkemaan ylös Jerusalemiin, otti hän ne kaksitoista

erilleen ja sanoi matkalla heille: **18** "Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien kuolemaan **19** ja antavat hänet pakanoille pilkattavaksi ja ruoskittavaksi ja ristiinnaulittavaksi, ja kolmantena puista ja hajottivat tielle. **9** Ja kansanjoukot, jotka kulkivat päivänä hän on nouseva ylös". **20** Silloin Sebedeuksen hänen edellään ja jotka seurasivat, huusivat sanoen: poikain äiti tuli poikineen hänen tykönsä ja kumarsi "Hoosianna Daavidin pojalle! Siunattu olkoon hän, joka häntä, aikoen anoa häneltä jotakin. **21** Niin hän sanoi tulee Herran nimeen. Hoosianna korkeussissa!" **10** Ja vaimolle: "Mitä tahdot?" Tämä sanoi hänelle: "Sano, kun hän tuli Jerusalemiin, joutui koko kaupunki liikkeelle että nämä minun kaksi poikaani saavat istua, toinen ja sanoi: "Kuka tämä on?" **11** Niin kansa sanoi: "Tämä sinun oikealla ja toinen vasemmalla puolellasi, sinun on se profeetta, Jeesus, Galilean Nasaretista". **12** valtakunnassasi". **22** Mutta Jeesus vastasi ja sanoi: "Te Ja Jeesus meni pyhäkköön; ja hän ajoi ulos kaikki, ette tiedä, mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan, jonka jotka myivät ja ostivat pyhäkössä, ja kaatoi kumoon minä olen juova?" He sanoivat hänelle: "Voimme". **23** rahanahtajain pöydät ja kyyhkysten myyjäin istuimet. Hän sanoi heille: "Minun maljani te tosin juotte, mutta **13** Ja hän sanoi heille: "Kirjoitettu on: 'Minun huoneeni minun oikealla ja vasemmalla puolellani istuminen ei pitää kutsuttaman rukoushuoneeksi', mutta te teette ole minun annettavissani, vaan se annetaan nille, joille siitä ryövärien luolan." **14** Ja hänen tykönsä pyhäkössä minun Isäni on sen valmistanut". **24** Kun ne kymmenen tuli sokeita ja rampoja, ja hän paransi heidät. **15** sen kuulivat, näkästyivät he näihin kahteen veljekseen. Mutta kun ylipapit ja kirjanoppineet näkivät ne ihmeet, **25** Mutta Jeesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi: "Te joita hän teki, ja lapset, jotka huusivat pyhäkössä tiedätte, että kansojen ruhtinaat herroina niitä hallitsevat, ja sanoivat: "Hoosianna Daavidin pojalle", niin he ja että mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan. näkästyivät **16** ja sanoivat hänelle: "Kuuletko, mitä nämä **26** Näin älköön olko teillä keskenänne, vaan joka sanovat?" Niin Jeesus sanoi heille: "Kuulen; ettekö ole teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon koskaan lukeneet: 'Lasten ja imeväisten suusta sinä olet teidän palvelijanne, **27** ja joka teidän keskuudessanne valmistanut itsellesi kiitoksen?'" **17** Ja hän jätti heidät ja tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon teidän orjanne; **28** meni ulos kaupungista Betaniaan ja oli siellä yön. **18** niinkuin ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan Kun hän varhain aamulla palasi kaupunkiin, oli hänen palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaaksi monen nälkää. **19** Ja nähdessään tien vieressä viikunapuu hän edestä." **29** Ja heidän lähtiessään Jerikosta seurasi he ja sanoivat: "Kuinka viikunapuu niin äkisti kuivettui?" heidät vaikenemaa; mutta he huusivat sitä enemmän **21** Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Totisesti minä sanon sanoen: "Herra, Daavidin poika, armahda meitä". **32** teille: jos teillä olisi uskoa ettekä epäiliisi, niin ette Silloin Jeesus seisahdu ja kutsui heidät tykönsä ja sanoi: ainoastaan voisi tehdä sitä, mikä viikunapuussa tapahtui, "Mitä tahdotte, että minä teille tekisin?" **33** He sanoivat vaan vieläpä, jos sanoisitte tälle vuorelle: 'Kohoa ja hänelle: "Herra, että meidän silmämämme aukenisivat". **34** heittädy mtereen', niin se tapahtuisi. **22** Ja kaiken, mitä Niin Jeesuksen tuli heitä sääli, ja hän kosketti heidän te anotte rukouksessa, uskoen, te saatte." **23** Ja kun silmiänsä, ja kohta he saivat näkönsä ja seurasivat hän oli mennyt pyhäköön, tulivat hänen opettaessaan ylipapit ja kansan vanhimmat hänen luoksensa ja sanoivat: "Millä vallalla sinä näitä teet? Ja kuka sinulle on antanut tämän vallan?" **24** Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Minä myös teen teille yhden kysymyksen; jos te minulle siihen vastaatte, niin minäkin sanon teille, millä vallalla minä näitä teen. **25** Mistä Johannexsen kaste oli? Taivaastako vai ihmisisistä?" Niin he neuvottelivat keskenänsä sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', niin hän sanoo meille: 'Miks ette siis uskoneet häntä?' **26** Mutta jos sanomme: 'Ihmisisistä', niin meidän täytyy peljätä kansaa, sillä kaikki pitävät Johannesta profeettana." **27** Ja he vastasivat Jeesukselle ja sanoivat: "Emme tiedä". Niin hänkin sanoi heille: "Niinpä en minäkään sano teille,

21 Ja kun he lähestyivät Jerusalemia ja saapuivat Beelfageen, Ölzymälle, silloin Jeesus lähetti kaksi opetuslasta **2** ja sanoi heille: "Menkää kylään, joka on edessäni, niin te kohta löydätte aasintamman sidottuna ja varsan sen kanssa; päästääkää ne ja tuokaa minulle. **3** Ja jos joku teille jotakin sanoo, niin vastatkaa: 'Herra tarvitsee niitä'; ja kohta hän lähettää ne." **4** Mutta tämä tapahtui, että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetan kautta, joka sanoi: **5** "Sanokaa tytär Sionille: 'Katso, sinun kuninkaasi tulee sinulle hiljaisena ja ratsastaaen aasilla, ikeenalaisen aasin varsalla'." **6** Niin opetuslapset

millä vallalla minä näitä teen. **28** Mutta miten teistä on? **5** Mutta he eivät siitä välittäneet, vaan menivät pois, Miehellä oli kaksi poikaa; ja hän meni ensimmäisen mikä pellolleen, mikä kaupoilleen; **6** ja toiset ottivat luo ja sanoi: 'Poikani, mene täänään tekemään työtä kiinni hänen palvelijansa, pitelivät pahoin ja tappovat. minun viinitarhaani'. **29** Tämä vastasi ja sanoi: 'En **7** Mutta kuningas vihastui ja lähetti sotajoukkonsa ja tahdo'; mutta jäljestäpäin hän katui ja meni. **30** Niin hän tuhosи nuo murhamiehet ja poltti heidän kaupunkinsa. **8** meni toisen luo ja sanoi samoin. Tämä taas vastasi Sitten hän sanoi palvelijoilensa: 'Häät ovat valmistetut, ja sanoi: 'Minä menen, herra', mutta ei mennytkään. mutta kutsutut eivät olleet arvollisia. **9** Menkää siis **31** Kumpi näistä kahdesta teki isänsä tahdon?' He teiden risteysiin ja kutsukaa häihin, keitää tapaatte.' sanoivat: 'Ensimmäinen'. Jeesus sanoi heille: "Totisesti **10** Ja palvelijat menivät ulos teille ja kokosivat kaikki, minä sanon teille: publikaanit ja portot menevät ennen keitää vain tapasivat, sekä pahat että hyvät, ja häähuone teitä Jumalan valtakuntaan. **32** Sillä Johannes tuli teidän tuli täyteen pöytävieraita. **11** Mutta kun kuningas tykönne vanhurskauden tietä, ja te ette uskoneet häntä, meni katsomaan pöytävieraita, näki hän siellä miehen, mutta publikaanit ja portot uskoivat häntä; ja vaikka joka ei ollut puettu häävaatteisiin. **12** Ja hän sanoi te sen näitte, ette jäljestäpäinkään katuneet, niin että hanelle: 'Ystävä, kuinka sinä olet tullut tänne sisälle, olisitte häntä uskoneet. **33** Kuulkaa toinen vertaus: Oli vaikka sinulla ei ole häävaatteita?' Mutta hän jää perheenisäntä, joka istutti viinitarhan ja teki aidan sen sanattomaksi. **13** Silloin kuningas sanoi palvelijoille: ympärille ja kaivoi siihen viinikuurnan ja rakensi tornin; 'Sitokaa hänen jalkansa ja kätensä ja heittäkää hänet ja hän vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille ulos pimeyteen'. Siellä on oleva itku ja hammasten maille. **34** Ja kun hedelmäin aika lähestyi, lähettilä hän kiristys. **14** Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat palvelijoitansa viinitarhurien luokse perimään hanelle valitut." **15** Silloin fariseukset menivät ja neuvottelivat, tulevat hedelmät. **35** Mutta viinitarhurit ottivat kiinni hänen kuinka saisivat hänet sanoissa solmituksi. **16** Ja he palvelijansa; minkä he pieksivät, minkä tappovat, minkä lähettilä hänen luoksensa opetuslapsensa herodilaisten kivittivät. **36** Vielä hän lähettilä toisia palvelijoita, useampia kanssa sanomaan: "Opettaja, me tiedämme, että kuin ensimmäiset; ja näille he tekivät samoin. **37** Mutta sinä olet totinen ja opetat Jumalan tietä totuudessa, viimein hän lähettilä heidän luokseen poikansa sanoen: kenestäkää välittämättä, sillä sinä et katso henkilöön. 'Minun poikaani he kavahtavat'. **38** Mutta kun viinitarhurit **17** Sano siis meille: miten arvelet? Onko luallista antaa näkivät pojat, sanoivat he keskenänsä: 'Tämä on keisarille veroa vai ei?' **18** Mutta Jeesus ymmärsi perillinen; tulkaa, tappakaamme hänet, niin me saamme heidän pahuutensa ja sanoi: "Miksi kiusaatte minua, te hänen perintönsä'. **39** Ja he ottivat hänet kiinni ja ulkokullatut? **19** Näyttäkää minulle veroraha." Niin he heittivät ulos viinitarhasta ja tappovat. **40** Kun viinitarhan toivat hanelle denarin. **20** Hän sanoi heille: "Kenen kuva herra tulee, mitä hän tekee noille viinitarhureille?" **41** ja päälekirjoitus tämä on?" **21** He vastasivat: "Keisarin". He sanoivat hanelle: "Nuo pahat hän pahoin tuhoaa ja Silloin hän sanoi heille: "Antakaa siis keisarille, mikä vuokraa viinitarhan toisille viinitarhureille, jotka antavat keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on". **22** Kun hänelle hedelmät ajallansa". **42** Jeesus sanoi heille: he sen kuulivat, ihmettelivät he ja jättivät hänet ja "Ettekö ole koskaan lukeneet kirjoituksista: 'Se kivi, jonka menivät pois. **23** Sinä päivänä tuli hänen luoksensa rakentajat hylkäsivät, on tullut kulkamiveksi; Herralta saddukeksia, jotka sanovat, ettei ylöshousemusta ole, tämä on tullut ja on ihmellinen meidän silmissämme?' ja he kysivät hänetä. **24** sanoen: "Opettaja, Mooses on **43** Sentähden minä sanon teille: Jumalan valtakunta sanonut: 'Jos joku kuolee lapsettona, niin hänen veljensä otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tekee sen naikoon hänen vaimonsa ja herättäköön siemenen hedelmiä. **44** Ja joka tähän kiveen kaatuu, se ruhjoutuu, veljelleen'. **25** Keskuudessamme oli seitsemän veljestä. mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa." **45** Kun Ensimmainen otti vaimon ja kuoli; ja koska hänenellä ei ylipapit ja fariseukset kuulivat nämä hänen vertauksensa, ollut jälkeläistä, jätti hän vaimonsa veljelleen. **26** Niin ymmärsivät he, että hän puhui heistä. **46** Ja he olisivat myös toinen ja kolmas, ja samoin kaikki seitsemän. **27** tahtoneet ottaa hänet kiinni, mutta pelkäsivät kansaa, Viimeiseksi kaikista kuoli vaimo. **28** Kenen vaimo noista seitsemästä hän siis ylöshousemukseissa on oleva? Sillä kaikkien vaimona hän on ollut." **29** Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Te eksytte, koska te ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa. **30** Sillä ylöshousemukseissa ei naida eikä mennä miehelle; vaan he ovat niinkuin enkelit taivaassa. **31** Mutta mitä kuolleitten ylöshousemukseen tulee, ettekö ole lukeneet, mitä Jumala on puhunut teille, sanoen: **32** 'Minä olen Aabrahamin Jumala ja lisakin Jumala ja Jaakobin Jumala'? Ei hän ole

22 Ja Jeesus rupesi taas puhumaan heille vertauksilla ja sanoi: **2** "Taivasten valtakunta on verrattava kuninkaaseen, joka laittoi häät pojallensa. **3** Ja hän lähettilä palvelijansa kutsumaan häihin kutsuvieraita, mutta nämä eivät tahtoneet tulla. **4** Vielä hän lähettilä toisia palvelijoita lausuen: 'Sanokaa kutsutuille: Katso, minä olen valmistanut ateriani, minun härkäni ja syöttilääni ovat teurastetut, ja kaikki on valmiina; tulkaa häihin'.

kuolleitten Jumala, vaan elävien." 33 Ja sen kuullessaan 16 Voi teitä, te sokeat taluttajat, jotka sanotte: 'Jos kansa hämmästyi hänen oppiansa. 34 Mutta kun joku vannoo temppelin kautta, niin se ei ole mitään; fariseukset kuulivat, että hän oli tukkinut saddukeksilta mutta jos joku vannoo temppelin kullan kautta, niin suun, kokoontuivat he yhteen; 35 ja eräs heistä, joka hän on valaansa sidottu!' 17 Te tyhmät ja sokeat! oli lainoppinut, kysyi häneltä kiusaten: 36 "Oppettaja, Kumpi on suurempi, kultako vai temppeli, joka kullen mikä on suurin käsky laissa?" 37 Niin Jeesus sanoi pyhitää? 18 Ja: 'Jos joku vannoo alttarin kautta, niin hänelle: "'Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta se ei ole mitään; mutta jos joku vannoo sen päällä sydämetästä ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestääsi'. 38 Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky. 39 Toinen, 19 Te sokeat! Kumpi on suurempi, uhrilahjako vai alttari, tämän vertainen, on: 'Rakasta lähimmissäistäsi niinkuin joka uhrilahjan pyhitää?' 20 Sentähden, joka vannoo itseäsi'. 40 Näissä kahdessa käskyssä riippuu kaikki laki alttarin kautta, vannoo sen kautta ja kaiken kautta, mitä ja profeetat." 41 Ja fariseusten ollessa koulla Jeesus sen päällä on. 21 Ja joka vannoo temppelin kautta, kysyi heiltä 42 sanoen: "Mitä arvelette Kristuksesta? vannoo sen kautta ja hänen kauttansa, joka siinä asuu. Kenen poika hän on?" He sanoivat hänelle: "Daavidin". 22 Ja joka vannoo taivaan kautta, vannoo Jumalan 43 Häni sanoi heille: "Kuinka sitten Daavid Hengessä valtaistuimen kautta ja hänen kauttansa, joka sillä istuu. kutsuu häntä Herraksi, sanoen: 44 'Herra sanoi minun 23 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, Herralleni: Istu minun oikealle puolellemi, kunnes minä kun te annatte kymmenykkset mintuista ja tilleistä ja panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi alle'. 45 Jos siis kuminoista, mutta jätätte sikseen sen, mikä laissa on Daavid kutsuu häntä Herraksi, kuinka hän on hänen tärkeintä: oikeuden ja laupeuden ja uskollisuuden! Nämä poikansa?" 46 Ja kukaan ei voinut vastata hänelle tulisi noudattaa, eikä noitakaan sikseen jättää. 24 Te sanaakaan; eikä siitä päivästä lähtien yksikään enää rohennut kysyä häneltä mitään.

23 Silloin Jeesus puhui kansalle ja opetuslapsilleen

2 sanoen: "Mooseksen istuimella istuvat kirjanoppineet ja fariseukset. 3 Sentähden, kaikki, mitä he sanovat teille, se tehkää ja pitkää; mutta heidän tekojensa mukaan älkää tehkö, sillä he sanovat, mutta eivät tee. 4 He sitovat kokoon raskaita ja vaikeasti kannettavia taakkoja ja panevat ne ihmisten hartioille, mutta itse he eivät tahdo niitä sormellaankaan liikuttaa. 5 Ja kaikki tekonsa he tekevät sitä varten, että ihmiset heitä katselisivat. He tekevät raamatunlausekotelonsa leveiksi ja vaippansa tupsut suuriksi 6 ja rakastavat ensimmäistä sijaa pidoissa ja etumaisia istuimia synagoogissa, 7 ja tahtovat mielellään, että heitä tervehditään toreilla, ja että ihmiset kutsuvat heitä nimellä 'rabbi'. 8 Mutta te älkää antako kutsua itseänne rabbiksi, sillä yksi on teidän opettajanne, ja te olette kaikki veljiä. 9 Ja isäksenne älkää kutsuko ketään maan päällä, sillä yksi on teidän Isänne, hän, joka on taivaissa. 10 Älkääkää antako kutsua itseänne mestareiksi, sillä yksi on teidän mestarinne, Kristus. 11 Vaan joka teistä on suurin, se olkoon teidän palvelijanne. 12 Mutta joka itsensä ylentää, se aleunetaan; ja joka itsensä alentaa, se ylennetää. 13 Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun suljette taivasten valtakunnan ihmisiiltä! Sillä itse te ette mene sisälle, ettekä salli meneväisten sisälle mennä. 15 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te kierrätte meret ja mantereet tehdäksenne yhden käännynnäisen; ja kun joku on siksi tullut, niin teette hänestä helvetin lapsen, kahta vertaa pahemman, kuin te itse olette! (Geenna g1067)

sinun lapsesi, niinkuin kana kokoa poikansa siipiensä sinne, tahi: 'Katso, hän on kammiossa', niin älkää alle! Mutta te ette ole tahtoneet. **38** Katso, 'teidän uskoko. **27** Sillä niinkuin salama leimahtaa idästä ja huoneenne on jäävä hyljätyksi'. **39** Sillä minä sanon teille: tästedes te ette näe minua, ennenkuin sanotte: 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen'."

24 Ja Jeesus lähti ulos pyhäköstä ja meni pois; ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä näyttämään hänenelle pyhäkön rakennuksia. **2** Niin hän vastasi ja sanoi heille: "Ettekö näe näitä kaikkia? Totisesti minä sanon teille: tähän ei ole jäävä kiveä kiven päälle, maahan jaottamatta." **3** Ja kun hän istui Ölzymäellä, tulivat opetuslapset erikseen hänen tykönsä ja sanoivat: "Sano meille: milloin se tapahtuu, ja mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?" (*aiōn g165*) **4** Silloin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä. **5** Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monta. **6** Ja te saatte kuulla sotien melskettä ja sanomia sodista; katsokaa, ettette peljästy. Sillä näin täytyy tapahtua, mutta tämä ei ole vielä loppu. **7** Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaan vastaan, ja nälänhätää ja maanjäristyksiä tulee monin paikoin. **8** Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alkua. **9** Silloin teidät annetaan vaivaan, ja teitä tapetaan, ja te joudutte kaikkien kansojen vihattavaksi minun niimeni tähden. **10** Ja silloin monet lankeavat pois, ja he antavat toisensa alittiaksi ja vihaavat toinen toistaan. **11** Ja monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monta. **12** Ja sentähden, että laitomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus. **13** Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu. **14** Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu. **15** Kun te siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa-joka tämän lukee, se tarkatkoon- **16** silloinne, jotka Juudeassa ovat paetkoot vuorille; **17** joka on katolla, älköön astuko alas noutamaan, mitä hänen huoneessansa on, **18** ja joka on pellolla, älköön palatko takaisin noutamaan vaippaansa. **19** Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä! **20** Mutta rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina. **21** Sillä silloin on oleva suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut maailman alusta hamaan tähän asti eikä milloinkaan tule. **22** Ja ellei niitä päiviä olisi lyhennetty, ei mikään liha pelastuisi; mutta valittujen tähden ne päivät lyhennetään. **23** Jos silloin joku sanoo teille: 'Katso, tällä on Kristus', tahi: 'Tuolla', niin älkää uskoko. **24** Sillä väärää kristuksia ja väärää profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin. **25** Katso, minä olen sen teille edeltä sanonut. **26** Sentähden, jos teille sanotaan: 'Katso, hän on erämaassa', niin älkää menkö

näkyt hamaan läteen, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus. **28** Missä raato on, sinne kotkat kokoontuvat. **29** Mutta kohta niiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa, ja tähdet putoavat taivaalta, ja taivaitten voimat järkkyvät. **30** Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyt taivaalla, ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat; ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella. **31** Ja hän lähetää enkelinsä suuren pasunan puhateissa, ja he kokoavat hänen valittunsa neljältä ilmalta, taivasten ääristä hamaan toisiin ääriin.

32 Mutta oppikaa vilkunapuusta vertaus: kun sen oksa jo on tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että kesä on lähellä. **33** Samoin te myös, kun näette tämän kaiken, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä. **34** Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennenkuin kaikki nämä tapahtuvat. **35** Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa. **36** Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan, eivät taivasten enkelit, eikä myöskaan Poika, vaan Isä yksin. **37** Sillä niinkuin oli Nooan päivinä, niin on Ihmisen Pojan tulemus oleva. **38** Sillä niinkuin ihmiset olivat niinä päivinä ennen vedenpaisumusta: sövät ja joivat, naivat ja naittivat, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkiin, **39** eivätkä tienneet, ennenkuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki; niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva. **40** Silloin on kaksi miestä pellolla; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään. **41** Kaksi naista on jauhamassa käsikivillä; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään. **42** Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee. **43** Mutta se tietäkää: jos perheenisäntä tietäisi, millä yövertiolla varas tulee, totta hän valvoisi, eikä sallisi taloonsa murtauduttavan. **44** Sentähden olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee. **45** Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija, jonka hänen herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan heille ruokaa ajallansa? **46** Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan havaitsee näin tekevän! **47** Totisesti minä sanon teille: hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi. **48** Mutta jos paha palvelija sano sydämessään: 'Minun herranni viipy', **49** ja rupeaa lyömään kanssapalvelijoitaan ja syö ja juo juopuneiden kanssa, **50** niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä, jota hän ei arvaa, **51** ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin ulkokullatuille. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys."

25 "Silloin on taivasten valtakunta oleva kymmenen neitsyen kaltainen, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät ylkää vastaan. **2** Mutta viisi heistä oli tyhmää ja

viisi ymmärtääväistä. 3 Tyhmät ottivat lamppunsa, mutta eivät ottaneet öljyä mukaansa. 4 Mutta ymmärtääväiset ottivat öljyä astioihinsa ynnä lamppunsa. 5 Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni, ja he nukkuvat. 6 Mutta yösydännä kuului huuto: 'Katso, ylkä tulee! Menkää häntä vastaan.' 7 Silloin kaikki nämä neitsyet nousivat ja laittoivat lamppunsa kuntaan. 8 Ja tyhmät sanoivat ymmärtääväisille: 'Antakaa meille öljyänne, sillä meidän lampumme sammuvat'. 9 Mutta ymmärtääväiset vastasivat ja sanoivat: 'Emme voi, se ei riitä meille teille. Menkää ennenmin myyjään luo ostamaan itselleen.' 10 Mutta heidän lähdettyään ostamaan ylkä tuli; ja ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssansa häihin, ja ovi suljettiin. 11 Ja myöhemmin toisetkin neitsyet tulivat ja sanoivat: 'Herra, Herra, avaa meille!' 12 Mutta hän vastasi ja sanoi: 'Totisesti minä sanon teille: minä en tunne teitä'. 13 Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä. 14 Sillä tapahtuu, niinkuin tapahtui, kun mies matkusti muille maille: hän kutsui palvelijansa ja uskoi heille omaisuutensa; 15 yhdelle hän antoi viisi leiviskää, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan, ja lähti muille maille. 16 Se, joka oli saanut viisi leiviskää, meni kohta ja asioitsi niillä ja voitti toiset viisi leiviskää. 17 Samoin kaksi leiviskää saanut voitti toiset kaksi. 18 Mutta yhden leiviskän saanut meni pois ja kaivoi kuopan maahan ja kätki siihen herransa rahan. 19 Pitkän ajan kuluttua näiden palvelijain herra palasi ja ryhtyi tilintekoon heidän kanssansa. 20 Silloin tuli se, joka oli saanut viisi leiviskää, ja toi toiset viisi leiviskää ja sanoi: 'Herra, viisi leiviskää sinä minulle uskoit, katso, toiset viisi leiviskää minä olen voittanut'. 21 Hänen herransa sanoi hännelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon hiltijaksi. Mene herrasi iloon.' 22 Myös se, joka oli saanut kaksi leiviskää, tuli ja sanoi: 'Herra, kaksi leiviskää sinä minulle uskoit, katso, toiset kaksi leiviskää minä olen voittanut'. 23 Hänen herransa sanoi hännelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon hiltijaksi. Mene herrasi iloon.' 24 Sitten myös se, joka oli saanut yhden leiviskän, tuli ja sanoi: 'Herra, minä tiesin sinut kovaksi mieheksi; sinä leikkaat sieltä, mihin et ole kylvänyt, ja kokoat sieltä, missä et ole eloa viskannut. 25 Ja peloissani minä menin ja kätkin sinun leiviskäsi maahan; katso, tässä on omasi.' 26 Mutta hänen herransa vastasi ja sanoi hännelle: 'Sinä paha ja laiska palvelija! Sinä tiesit minun leikkaavan sieltä, mihin et ole kylvänyt, ja kokoavan sieltä, missä et ole viskannut. 27 Sinun olisi siis pitänyt jättää minun rahani rahavaihtajille, niin minä tultuan olisin saanut omani takaisin korkoineen. 28 Ottakaa sentähden leiviskä häneltä pois ja antakaa sille, jolla on kymmenen leiviskää. 29 Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hänenellä on oleva yltäkylin; mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mikä hänenellä on. 30 Ja heittääkää tuo kelvoton palvelija ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.' 31 Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkauksessa ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle. 32 Ja hänen eteensä kootaan kaikki kansat, ja hän erottaa toiset toisista, niinkuin paimen erottaa lampaat vuohista. 33 Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle. 34 Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaan se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. 35 Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te ottite minut huoneeseenne; 36 minä olin alaston, ja te vaatetitte minut; minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa; minä olin vankeudessa, ja te tulitte minun tyköni.' 37 Silloin vanhurskaat vastaavat hännelle sanoen: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä ja ruokimme sinua, tai janoisena ja annoimme sinulle juoda? 38 Ja milloin me näimme sinut outona ja otimme sinut huoneeseemme, tai alastonna ja vaatetimme sinut? 39 Ja milloin me näimme sinun sairastavan tai olevan vankeudessa ja tulimme sinun tykösi?' 40 Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle'. 41 Sitten hän myös sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun tyköni, te kirotot, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä. (aiōnios g166) 42 Sillä minun oli nälkä, ja te ette antaneet minulle syödä; minun oli jano, ja te ette antaneet minulle juoda; 43 minä olin outo, ja te ette ottaneet minua huoneeseenne; minä olin alaston, ja te ette vaatetanneet minua; sairaana ja vankeudessa, ja te ette käyneet minua katsomassa.' 44 Silloin hekin vastaavat sanoen: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai outona tai alastonna tai sairaana tai vankeudessa, emmekä sinua palvelleet?' 45 Silloin hän vastaa heille ja sanoo: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle'. 46 Ja nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään.' (aiōnios g166)

26 Ja kun Jeesus oli lopettanut kaikki nämä puheet, sanoi hän opetuslapsillensa: **2** "Te tiedätte, että kahden päivän perästä on pääsiäinen; silloin Ihmisen Poika annetaan ristiinnaulittavaksi". **3** Silloin ylipapit ja kansan vanhimmat kokoontuivat Kaifas nimisen ylimmäisen papin palatsiin **4** ja neuvottelivat, kuinka ottaisivat Jeesuksen kiinni kavaluudella ja tappaisivat hänet. **5** Mutta he sanoivat: "Ei juhlan aikana, ettei

syntyisi meteliä kansassa". 6 Kun Jeesus oli Betaniassa kirjoitettu on: "Minä lyön paimenta, ja lauman lampaat pitälisen Simonin asunnossa, 7 tuli hänen luksensa hajotetaan". 32 Mutta ylösnoutuuni minä menen teidän nainen, mukanaan alabasteripullo täynnä kallisarvoista edellänne Galileaan." 33 Niin Pietari vastasi ja sanoi voidetta, minkä hän vuodatti Jeesuksen päähän hänen hänelle: "Vaikka kaikki loukkaantuisivat sinuun, niin ollessaan aterialla. 8 Mutta sen nähdessään hänen minä en koskaan loukkaannu". 34 Jeesus sanoi hänelle: opetuslapsensa näkästyivät ja sanoivat: "Mitä varten "Totisesti minä sanon sinulle: tänä yönä, ennenkuin tämä haaskaus? 9 Olisihan sen vainut myydä kalliista kukko laulaa, sinä kolmesti minut kiellät". 35 Pietari sanoi hinnasta ja antaa rahat köyhille." 10 Kun Jeesus sen hänelle: "Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, en huomasi, sanoi hän heille: "Miksi pahoitatte tämän sittenkään minä sinua kiellä". Samoin sanoivat myös naisen mieltä? Sillä hän teki hyvän työn minulle. 11 kaikki muut opetuslapset. 36 Sitten Jeesus tuli heidän Köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta minua teillä kanssaan Getsemane nimiselle maatilalle; ja hän sanoi ei ole aina. 12 Sillä kun hän valoi tämän voiteen minun opetuslapsillensa: "Istukaa tässä, sillä aikaa kuin minä ruumiilleni, teki hän sen minun hautaamistani varten. menen ja rukoilen tuolla". 37 Ja hän otti mukaansa 13 Totisesti minä sanon teille: missä ikinä kaikessa Pietarin ja ne kaksi Sebedeukseen poikaa; ja hän alkoi maailmassa tätä evankeliumia saarnataan, siellä sekin, murehtia ja tulla tuskaan. 38 Silloin hän sanoi heille: minkä hän teki, on mainittava hänen muistikseensa." 14 "Minun sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti; Silloin meni yksi niistä kahdestatoista, nimeltä Juudas olkaa tässä ja valvokaa minun kanssani". 39 Ja hän Iskariot, ylipappien luo 15 ja sanoi: "Mitä tahdotte antaa meni vähän edemmäksi, lankesi kasvoilleen ja rukoili minulle, niin minä saatan hänet teidän käsiinne?" Ja he sanoen: "Isäni, jos mahdollista on, niin menköön minulta maksoivat hänen kolmekymmentä hopeearahaan. 16 Ja pois tämä malja; ei kuitenkaan niinkuin minä tahdon, siitä hetkestä hän etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaaksensa vaan niinkuin sinä". 40 Ja hän tuli opetuslasten tykö ja hänet. 17 Mutta ensimmäisenä happamattoman leivän tapasi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: "Niin ette päivänä opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö ja sanoivat: siis jaksaneet yhtä hetkeä valvoa minun kanssani! 41 "Mihin tahdot, että valmistamme pääsiäislampaan sinun Valvokaa ja rukoilkaa, ettte joutuisi kiusaukseen; henki syödäksi?" 18 Niin hän sanoi: "Menkää kaupunkiin sen tosin on altis, mutta liha on heikko." 42 Taas hän meni ja sen luo ja sanokaa hänelle: 'Opettaja sanoo: Minun pois toisen kerran ja rukoili sanoen: "Isäni, jos tämä aikani on lähellä; sinun luonasi minä syön pääsiäisaterian malja ei voi mennä minun ohitseini, minun sitä juomattani, opetuslasteni kanssa'." 19 Ja opetuslapset tekivät, niin tapahtukoon sinun tahtosi". 43 Ja tullessaan hän niinkuin Jeesus oli heitä käskenyt, ja valmistiutva taas tapasi heidät nukkumasta, sillä heidän silmänsä pääsiäislampaan. 20 Ja kun ehtoo tuli, asettui hän olivat käyneet raukeiksi. 44 Ja hän jätti heidät, meni aterialle kahdentoiosta opetuslapsensa kanssa. 21 Ja taas ja rukoili kolmannen kerran ja sanoi samat sanat heidän syödessään hän sanoi: "Totisesti minä sanon uudestaan. 45 Sitten hän tuli opetuslasten tykö ja sanoi teille: yksi teistä kavaltaa minut". 22 Silloin he tulivat heille: "Te nukutte vielä ja lepäättel! Katso, hetki on kovin murheellisiksi ja rupesivat toinen toisensa perästä lähellä, ja Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin. 46 sanomaan hänelle: "Herra, en kai minä ole se?" 23 Hän Nouskaa, lähetekäämme; katso, se on lähellä, joka minut vastasi ja sanoi: "Joka minun kanssani pisti kätensä kavaltaa." 47 Ja katso, hänen vielä puhuessaan tuli vatiin, se kavaltaa minut. 24 Ihmisen Poika tosin menee Juudas, yksi niistä kahdestatoista, ja hänen kanssaan pois, niinkuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, lukuisa joukko ylipappien ja kansan vanhinenten luota jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi miekat ja seipääti käsissä. 48 Ja se, joka hänet kavalsi, sille ihmiselle, että hän ei ollut syntynyt." 25 Niin Juudas, oli antanut heille merkin sanoen: "Se, jolle minä suuta joka hänet kavalsi, vastasi ja sanoi: "Rabbi, en kai minä annan, hän se on; ottakaa hänet kiinni". 49 Ja kohta ole se?" Hän sanoi hänelle: "Sinäpä sen sanoit". 26 Ja hän meni Jeesuksen luo ja sanoi: "Terve, rabbi!" ja antoi heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja hänen hänen suuta. 50 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ystäväni, antoi opetuslapsillensa ja sanoi: "Ottakaa ja syökää; mitä varten sinä tänne tulit?" Silloin he tulivat Jeesuksen tämä on minun ruumiini". 27 Ja hän otti maljan, kiitti luo, kävivät häneen käksiksi ja ottivat hänet kiinni. 51 ja antoi heille ja sanoi: "Juokaa tästä kaikki; 28 sillä Ja katso, eräs niistä, jotka olivat Jeesuksen kanssa, tämä on minun vereni, liiton veri, joka monen edestä ojensi kätensä, veti miekkansa ja iski ylimmäisen papin vuodatetaan syntien anteeksiantamiseksi. 29 Ja minä palvelijaa ja sivalsi häneltä pois korvan. 52 Silloin Jeesus sanon teille: tästedes minä en juo tätä viinipuun antia, sanoi hänelle: "Pistä miekkasi tuppeen; sillä kaikki, ennenkuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena teidän jotka miekkana tarttuvat, ne miekkana hukkuvat. 53 kanssanne Isäni valtakunnassa." 30 Ja seisattuaan Vai luuletko, etten voisi rukoilla Isäni, niin että hän kiitosvirren he lähtivät Öllymäelle. 31 Silloin Jeesus sanoi lähettäisi heti minulle enemmän kuin kaksitoista legionaa heille: "Tänä yönä te kaikki loukkaannutte minuun; sillä enkeleitä? 54 Mutta kuinka silloin kävisivät toteen

kirjoitukset, jotka sanovat, että näin pitää tapahtuman?" ja antoivat hänet maaherran, Pilatuksen, käsiin. 3 Kun 55 Sillä hetkellä Jeesus sanoi joukolle: "Niinkuin ryöväriä Juudas, hänen kavaltajansa, näki, että hänet oli tuomittu, vastaan te olette lähteneet minua miekoilla ja seipällä silloin hän katui ja toi takaisin ne kolmekymmentä vangitsemaan. Joka päivä minä olen istunut pyhäkössä hopearahaan ylipapeille ja vanhimmille 4 ja sanoi: opettamassa, ettekä ole ottaneet minua kiinni. 56 Mutta "Minä tein synnin, kun kavalsin viattoman veren". tämä kaikki on tapahtunut, että profeettain kirjoitukset Mutta he sanoivat: "Mitä se meihin koskee? Katso kävisivät toteen." Silloin kaikki opetuslapset jättivät itse eteesi." 5 Ja hän viskasi hopearahaat temppeliin, hänet ja pakenivat. 57 Mutta Jeesuksen kiinniottajat lähti sieltä, meni pois ja hirttäytyi. 6 Niin ylipapit ottivat veivät hänet ylimmäisen papin, Kaifaan, eteen, jonne hopearahaat ja sanoivat: "Ei ole luvallista panna näitä kirjanoppineet ja vanhimmat olivat kokoontuneet. 58 temppeleihastoon, koska ne ovat veren hinta". 7 Ja Pietari seurasi häntä taampana ylimmäisen papin Ja neuvoiteltauan he ostivat niillä savenvalajanpellon esipihaan asti; ja hän meni sinne ja istui palvelijain muukalaisen hautausmaaksi. 8 Sentähden sitä peltoa joukkoon nähdäksensä, kuinka lopulta kävisi. 59 Mutta vielä tänäkin päivänä kutsutaan Veripeloksi. 9 Silloin ylipapit ja koko neuvoisto etsivät väärää todistusta kävi toteen, mikä on puhuttu profeetta Jeremiaan Jeesusta vastaan tappaaksensa hänet, 60 mutta eivät kautta, joka sanoi: "Ja he ottivat ne kolmekymmentä löytäneet, vaikka monta väärää todistajaa oli tullut hopearahaan, hinnan siitä arvioidusta miehestä, jonka he esille. Mutta vihdoin tuli kaksi, 61 ja he sanoivat: olivat israelilaisten puolesta arvioineet, 10 ja antoivat ne "Tämä on sanonut: 'Minä vain hajottaa maahan Jumalan savenvalajan pellosta, niinkuin Herra oli minun kauttani temppelin ja kolmessa päivässä sen rakentaa'." 62 Silloin käskenyti". 11 Mutta Jeesus seisoi maaherran edessä. Ja ylimmäinen pappi nousi ja sanoi hänelle: "Etkö vastaa maaherra kysyi häneltä sanoen: "Oletko sinä juutalaisten mitään siihen, mitä nämä todistavat sinua vastaan?" kuningas?" Niin Jeesus sanoi: "Sinäpä sen sano". 12 Ja 63 Mutta Jeesus oli vaitti. Niin ylimmäinen pappi sanoi kun ylipapit ja vanhimmat häntä syttivät; ei hän mitään hänelle: "Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, vastannut. 13 Silloin Pilatus sanoi hänelle: "Etkö kuule, että sanot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika". kuinka paljon he todistavat sinua vastaan?" 14 Mutta 64 Jeesus sanoi hänelle: "Sinäpä sen sanoit. Mutta hän ei vastannut yhteenkään hänen kysymykseensä, minä sanon teille: tästedes te saatte nähdä Ihmisen niin että maaherra suuresti ihmetteli. 15 Oli tapana, Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan että maaherra juhlan aikana päästää kansalle yhden pilvien päällä." 65 Silloin ylimmäinen pappi repäisi vangin irti, kenenkä he tahtovat. 16 Ja heillä oli silloin vaatteensa ja sanoi: "Hän on pilkannut Jumalaa. Mitä me kuuluisa vanki, jota sanottiin Barabbaaksi. 17 Kun enää todistajia tarvitsemme? Katso, nyt kuulitte hänen he nyt olivat kolla, sanoi Pilatus heille: "Kummanko pilkkaamisensa. 66 Miten teistä on?" He vastasivat tahdotte, että minä teille päästän, Barabbaanko vai sanoen: "Hän on vikapää kuolemaan". 67 Silloin he Jeesuksen, jota sanotaan Kristukseksi?" 18 Sillä hän sylkivät häntä silmille ja löivät häntä nyrkillä kasvoihin; ja tiesi, että he kateudesta olivat antaneet hänet hänen toiset sivalsivat häntä poskelle 68 ja sanoivat: "Profetoi käsinsä. 19 Mutta kun hän istui tuomarinistuumella, meille, Kristus, kuka se on, joka sinua lioi". 69 Mutta lähetti hänen vaimonsa hänelle sanan: "Älä puutu siihen Pietari istui ulkopuolella esipihassa. Ja hänen luokensa vanhurskaaseen mieheen, sillä minä olen tänä yönä tuli muuan palvelijatar ja sanoi: "Sinäkin olit Jeesuksen, unessa paljon kärsynyt hänen tähtensä". 20 Mutta ylipapit galilealaisen, seurassa". 70 Mutta hän kielси kaikkien ja vanhimmat lyttivät kansaa anomaan Barabbasta, kuullen ja sanoi: "En ymmärrä, mitä sano". 71 Ja mutta surmauttamana Jeesuksen. 21 Ja maaherra puhui kun hän oli mennyt ulos portille, näki hänet toinen heille ja sanoi: "Kummanko näistä kahdesta tahdotte, nainen ja sanoi sielläoleville: "Tämäkin oli Jeesuksen, että minä teille päästän?" Niin he sanoivat: "Barabbaan". Nasaretilaisen, seurassa". 72 Ja taas hän kielsi valalla 22 Pilatus sanoi heille: "Mitä minun sitten on tehtävä vannoен: "En tunne sitä miestä". 73 Vähän sen jälkeen Jeesukselle, jota sanotaan Kristukseksi?" He sanoivat tulivat ne, jotka siinä seisivat, ja sanoivat Pietarille: kaikki: "Ristiinnaulittakoon!" 23 Niin maaherra sanoi: "Totisesti, sinä myös olet yksi heistä, sillä kielimurteesikin "Mitä pahaa hän sitten on tehnyt?" Mutta he huusivat ilmaisee sinut". 74 Silloin hän rupesi sadattelemaan ja vielä kovemmin sanoen: "Ristiinnaulittakoon!" 24 Ja vannomaan: "En tunne sitä miestä". Ja samassa lauloi kun Pilatus näki, ettei mikään auttanut, vaan että meteli kukko. 75 Niin Pietari muisti Jeesuksen sanat, jotka yhä yltyi, otti hän vettä ja pesi kätensä kansan nähdien hän oli sanonut: "Ennenkuin kukko laulaa, sinä kolmesti ja sanoi: "Viaton olen minä tämän miehen vereen. minut kiellät". Ja hän meni ulos ja itki katkerasti. Katsokaa itse eteenne." 25 Niin kaikki kansa vastasi ja

27 Mutta aamun koittaessa kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat pitivät neuvoa Jeesusta vastaan tappaaksensa hänet; ja he sitoivat hänet ja veivät pois

ristiinnaulittavaksi. 27 Silloin maaherran sotamiehet jälkeen pyhään kaupunkiin ja ilmestiyivät monelle. 54 veivät Jeesuksen mukanaan palatsiin ja keräsivät hänen Mutta kun sadanpäämies ja ne, jotka hänen kanssaan ympärilleen koko sotilasjoukon. 28 Ja he riisuvat hänet vartioitsivat Jeesusta, näkivät maanjäristyksen ja mitä ja panivat hänen päällensä tulipunaisen vaipan 29 muuta tapahtui, peljästyivät he suuresti ja sanoivat: ja väänisivät orjantappuroista kruunun, panivat sen "Totisesti tämä oli Jumalan Poika". 55 Ja siellä oli monta hänen päähånsä ja ruovon hänen oikeaan käteensä, naista, jotka olivat Galileasta seuranneet Jeesusta ja polvistuivat hänen eteensä ja pilkkasivat häntä ja palvelleet häntä; he seisovat taampana katselemassa. sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas!" 30 Ja he sylkivät 56 Heidän joukossaan oli Maria Magdaleena ja Maria, häntä, ottivat ruovon ja löivät häntä päähånsi. 31 Ja Jaakobin ja Joosefin äiti, ja Sebedeuksen poikain äiti. 57 kun he olivat häntä pilkanneet, riisuvat he häneltä Mutta illan tultua saapui rikas mies, Arimatiasta kotoisin, vaipan, pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa ja nimeltä Joosef, joka hänkin oli Jeesuksen opetuslapsi. veivät hänet pois ristiinnaulittavaksi. 32 Ja matkalla he 58 Hän meni Pilatukseen luo ja pyysi Jeesuksen ruumiista. tapasivat kyreneläisen miehen, jonka nimi oli Simon. Silloin Pilatus käski antaa sen hänelle. 59 Ja Joosef otti Hänet he pakottivat kantamaan hänen ristiänsä. 33 ruumiin, kääri sen puhtaaseen liinavaatteeseen 60 ja pani Ja tultuaan paikalle, jota sanotaan Golgataksi-se on: sen uuteen hautakammioonsa, jonka oli hakkauttanut pääkallon paikaksi- 34 he tarjosivat hänen luottavaksi kallioon. Ja hän vieritti suuren kiven hautakammion katkeralla nesteellä sekoitettua viiniä; mutta maistettuaan ovelle ja lähti pois. 61 Ja siellä olivat Maria Magdaleena hän ei tahtonut sitä juoda. 35 Ja kun he olivat ja toinen Maria, jotka istuivat vastapäätä hautaa. 62 hänet ristiinnaulinneet, jakoivat he keskenään hänen Seuraavana päivänä, joka oli valmistuspäivän jälkeinen, vaatteensa heittäen niistä arppaa. 36 Sitten he istuuivat ylipapit ja fariseukset kokoontuivat Pilatukseen luo 63 ja vartioivat häntä siellä. 37 Ja he olivat panneet ja sanoivat: "Herra, me muistamme sen villitsijän vielä hänen päänsä yläpuolelle hänen syysä julkia, näin eläessään sanoneen: 'Kolmen päivän kuluttua minä kirjoitettuna: 'Tämä on Jeesus, juutalaisten kuningas'. nousen ylös'. 64 Käske siis tarkasti vartioida hautaa 38 Silloin ristiinnaulittiin hänen kanssansa kaksi ryöväriä, kolmanteen päivään asti, etteivät hänen opetuslapsensa toinen oikealle ja toinen vasemmalle puolelle. 39 Ja tulisi ja varastaisi häntä ja sanoisi kansalle: 'Hän nousi ne, jotka kulkivat ohitse, herjasivat häntä, nyökyttivät kuolleista', ja niin viimeinen vilttys olisi pahempi kuin pääätänsä 40 ja sanoivat: "Sinä, joka hajotat maahan ensimmäinen." 65 Niin Pilatus sanoi heille: "Tuossa on tempelin ja kolmessa päivässä sen rakennat, auta vartijaväkeä, menkää, vartioikaa niin hyvin kuin taidatte". itseäsi, jos olet Jumalan Poika, ja astu alas ristiltä". 66 Niin he menivät ja turvasivat haudan lukitsemalla 41 Samoin ylipapit ja kirjanoppineet ja vanhimmat kiven sinetillä ja asettamalla vartijat.

pilkasivat häntä ja sanoivat: 42 "Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Onhan hän Israelin kuningas; astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen. 43 Hän on luottanut Jumalaan; vapahtakoon nyt Jumala hänet, jos on häneen mielistynyt; sillä hän on sanonut: 'Minä olen Jumalan Poika!'" 44 Ja samalla tavalla herjasivat häntä ryöväritkin, jotka olivat ristiinnaulitut hänen kanssansa. 45 Mutta kuudennesta hetkestä alkaen tuli pimeys yli kaiken maan, ja sitä kesti hamaan yhdeksänteen hetkeen. 46 Ja yhdeksänneent hetken vaiheilla Jeesus huusi suurella äänellä sanoen: "Eeli, Eeli, lama sabaktani?" Se on: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit? 47 Sen kuullessaan sanoivat muutamat niistä, jotka siinä seisivat: "Hän huuttaa Eliasta". 48 Ja kohta muuan heistä juoksi ja otti sieni, täytti sen hapanviinillä, pani sen ruovon päähän ja antoi hänen luoda. 49 Mutta muut sanoivat: "Annas, katsokaamme, tuleeko Elias häntä pelastamaan". 50 Niin Jeesus taas huusi suurella äänellä ja antoi henkensä. 51 Ja katso, tempelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti, ja maa järisi, ja kalliot halkesivat, 52 ja haudat aukenivat, ja monta nukkuneiden pyhien ruumiista nousi ylös. 53 Ja he lähtivät haudoistaan ja tulivat hänen ylösnuosemisensa

jälkeen pyhään kaupunkiin ja ilmestiyivät monelle. 54 Mutta kun sadanpäämies ja ne, jotka hänen kanssaan ympärilleen koko sotilasjoukon. 28 Ja he riisuvat hänet vartioitsivat Jeesusta, näkivät maanjäristyksen ja mitä ja panivat hänen päällensä tulipunaisen vaipan 29 muuta tapahtui, peljästyivät he suuresti ja sanoivat: ja väänisivät orjantappuroista kruunun, panivat sen "Totisesti tämä oli Jumalan Poika". 55 Ja siellä oli monta hänen päähånsä ja ruovon hänen oikeaan käteensä, naista, jotka olivat Galileasta seuranneet Jeesusta ja polvistuivat hänen eteensä ja pilkkasivat häntä ja palvelleet häntä; he seisovat taampana katselemassa. sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas!" 30 Ja he sylkivät 56 Heidän joukossaan oli Maria Magdaleena ja Maria, häntä, ottivat ruovon ja löivät häntä päähånsi. 31 Ja Jaakobin ja Joosefin äiti, ja Sebedeuksen poikain äiti. 57 kun he olivat häntä pilkanneet, riisuvat he häneltä Mutta illan tultua saapui rikas mies, Arimatiasta kotoisin, vaipan, pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa ja nimeltä Joosef, joka hänkin oli Jeesuksen opetuslapsi. veivät hänet pois ristiinnaulittavaksi. 32 Ja matkalla he 58 Hän meni Pilatukseen luo ja pyysi Jeesuksen ruumiista. tapasivat kyreneläisen miehen, jonka nimi oli Simon. Silloin Pilatus käski antaa sen hänelle. 59 Ja Joosef otti Hänet he pakottivat kantamaan hänen ristiänsä. 33 ruumiin, kääri sen puhtaaseen liinavaatteeseen 60 ja pani Ja tultuaan paikalle, jota sanotaan Golgataksi-se on: sen uuteen hautakammioonsa, jonka oli hakkauttanut pääkallon paikaksi- 34 he tarjosivat hänen luottavaksi kallioon. Ja hän vieritti suuren kiven hautakammion katkeralla nesteellä sekoitettua viiniä; mutta maistettuaan ovelle ja lähti pois. 61 Ja siellä olivat Maria Magdaleena hän ei tahtonut sitä juoda. 35 Ja kun he olivat ja toinen Maria, jotka istuivat vastapäätä hautaa. 62 hänet ristiinnaulinneet, jakoivat he keskenään hänen Seuraavana päivänä, joka oli valmistuspäivän jälkeinen, vaatteensa heittäen niistä arppaa. 36 Sitten he istuuivat ylipapit ja fariseukset kokoontuivat Pilatukseen luo 63 ja vartioivat häntä siellä. 37 Ja he olivat panneet ja sanoivat: "Herra, me muistamme sen villitsijän vielä hänen päänsä yläpuolelle hänen syysä julkia, näin eläessään sanoneen: 'Kolmen päivän kuluttua minä kirjoitettuna: 'Tämä on Jeesus, juutalaisten kuningas'. nousen ylös'. 64 Käske siis tarkasti vartioida hautaa 38 Silloin ristiinnaulittiin hänen kanssansa kaksi ryöväriä, kolmanteen päivään asti, etteivät hänen opetuslapsensa toinen oikealle ja toinen vasemmalle puolelle. 39 Ja tulisi ja varastaisi häntä ja sanoisi kansalle: 'Hän nousi ne, jotka kulkivat ohitse, herjasivat häntä, nyökyttivät kuolleista', ja niin viimeinen vilttys olisi pahempi kuin pääätänsä 40 ja sanoivat: "Sinä, joka hajotat maahan ensimmäinen." 65 Niin Pilatus sanoi heille: "Tuossa on tempelin ja kolmessa päivässä sen rakennat, auta vartijaväkeä, menkää, vartioikaa niin hyvin kuin taidatte". itseäsi, jos olet Jumalan Poika, ja astu alas ristiltä". 66 Niin he menivät ja turvasivat haudan lukitsemalla 41 Samoin ylipapit ja kirjanoppineet ja vanhimmat kiven sinetillä ja asettamalla vartijat.

28 Ja kun sapatti oli päättynyt ja viikon ensimmäisen päivän aamu koitti, tulivat Maria Magdaleena ja se toinen Maria katsomaan hautaa. 2 Ja katso, tapahtui suuri maanjäristys, sillä Herran enkeli astui alas taivaasta, tuli ja vieritti kiven pojaa ja istui sille. 3 Hän oli näöltään niinkuin salama, ja hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi. 4 Ja häntä peljästyivät vartijat vapisivat ja käivivät ikääntyneen kuolleiksi. 5 Mutta enkeli puhutteli naisia ja sanoi heille: "Älkää te peljätkö; sillä minä tiedän teidän etsivän Jeesusta, joka oli ristiinnaulittu. 6 Ei hän ole täällä, sillä hän on noussut ylös, niinkuin hän sanoi. Tulkaa, katsokaa paikkaa, jossa hän on maannut. 7 Ja menkää kiiruusti ja sanokaa hänen opetuslapsillensa, että hän on noussut kuolleista. Ja katso, hän menee teidän edellänne Galileaan; siellä te saatte hänet nähdä. Katso, minä olen sen teille sanonut." 8 Ja he menivät kiiruusti haudalta peloissaan ja suuresti iloiten ja juoksivat viemään sanaa hänen opetuslapsillensa. 9 Mutta katso, Jeesus tuli heitä vastaan ja sanoi: "Terve teille!" Ja he menivät hänen tykönsä, syleilivät hänen jalkojaan ja kumartaen rukoilivat häntä. 10 Silloin Jeesus sanoi heille: "Älkää peljätkö; menkää ja viekää sana minun veljilleni, että he menisivät Galileaan: siellä he

saavat minut nähdä". **11** Mutta heidän mennessään, katso, muutamat vartijaväestä tulivat kaupunkiin ja ilmoittivat ylipapeille kaikki, mitä oli tapahtunut. **12** Ja nämä kokoonui vat vanhinent kanssa ja pitivät neuvoa ja antiovat sotamiehille runsaat rahat **13** ja sanoivat: "Sanokaa, että hänen opetuslapsensa tulivat yöllä ja veivät hänet varkain meidän nukkuessamme. **14** Ja jos tämä tulee maaherran korviin, niin me lepytämme hänet ja toimitamme niin, että saatte olla huolletta." **15** Niin he ottivat rahat ja tekivät, niinkuin heitää oli neuvottu. Ja tästä puhetta on levitetty juutalaisten kesken, ja sitä kerrotaan vielä tänäkin päivänä. **16** Ja ne yksitoista opetuslasta vaelsivat Galileaan sille vuorelle, jonne Jeesus oli käskenyt heidän mennä. **17** Ja kun he näkivät hänet, niin he kumartaen rukoilivat häntä, mutta muutamat epäilivät. **18** Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. **19** Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen **20** ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti." (aiōn g165)

Markusen

1 Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, evankeliumin alku. **2** Niinkuin on kirjoitettuna profeetta Esaian kirjassa: "Katso, minä lähetän enkelini sinun edelläsi, ja hän on valmistava sinut tiesi". **3** "Huutavan ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänen tasaisiksi'", **4** niin Johannes Kastaja saarnasi erämaassa parannuksen kastetta syntien anteeksisamiseksi. **5** Ja koko Juudean maa ja kaikki jerusalemaiset vaelsivat hänen tykönsä, ja hän kastoi heidät Jordanin virrassa, kun he tunnustivat syntinsä. **6** Ja Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja vyötäisillään nahkavyö; ja hän söi heinäsirkkoja ja metsähunajaa. **7** Ja hän saarnasi sanoen: "Minun jälkeeni tulee minua väkevämpi, jonka kengänpaulua minä en ole kelvollinen maahan kumartuneena päästämään. **8** Minä kastan teidät vedellä, mutta hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä." **9** Ja niin päivinä Jeesus tuli Galilean Nasaretista, ja Johannes kastoi hänet Jordanissa. **10** Ja heti, vedestä noustessaan, hän näki taivasten aukeavan ja Hengen niinkuin kyyhkysen laskeutuvan häneen. **11** Ja taivaista tuli ääni: "Sinä olet minun rakas Poikani; sinuun minä olen mielestynyt". **12** Kohta sen jälkeen Henki ajo hänet erämaahan. **13** Ja hän oli erämaassa neljäkymmentä päivää, ja saatana kiusasi häntä, ja hän oli petojen seassa; ja enkelit tekivät hänen palvelusta. **14** Mutta sittenkuin Johannes oli pantu vankeuteen, meni Jeesus Galileaan ja saarnasi Jumalan evankeliumia. **15** Ja sanoi: "Aika on täytynyt, ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle; tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi". **16** Ja kulkissaan Galilean järven rantaa hän näki Simonin ja Andreaan, Simonin veljen, heittävän verkkoa järveen; sillä he olivat kalastajia. **17** Ja Jeesus sanoi heille: "Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia". **18** Kohta he jättivät verkon ja seurasivat häntä. **19** Ja käytään siitä vähän eteenpäin hän näki Jaakobin, Sebedeuksen pojant, ja Johanneksen, hänen veljensä, heidätkin venheessä, laittamassa verkkoojaan kuntoon. **20** Ja kohta hän kutsui heidät; ja he jättivät isänsä, Sebedeuksen, palkkalaisineen venheeseen ja lähtivät seuraamaan häntä. **21** Ja he saapuivat Kapernaumiin; ja hän meni kohta sapattina synagoogaan ja opetti. **22** Ja he olivat hämmästyksissään hänen opetuksentansa, sillä hän opetti heitä niinkuin se, jolla valta on, eikä niinkuin kirjanoppineet. **23** Ja heidän synagoogassaan oli juuri silloin mies, jossa oli saastainen henki; ja se huusi **24** sanoen: "Mitä sinulla on meidän kanssamme tekemistä, Jeesus Nasaretilainen? Oletko tullut meitä tuhoamaan? Minä tunnen sinut, kuka olet, sinä Jumalan Pyhä". **25** Niin Jeesus nuhelti sitä sanoen: "Vaikene ja lähde hänestä". **26** Ja saastainen henki kouristi häntä ja lähti hänestä huutaen suurella äänellä. **27** Ja

he hämmästyivät kaikki, niin että kyselivät toisiltaan sanoen: "Mitä tämä on? Uusi, voimallinen oppi! Hänen käskee saastaisia henkiäkin, ja ne tottelevat häntä." **28** Ja hänen maineensa levisi kohta koko ympäristöön, kaikkialle Galileaan. **29** Ja tultuaan ulos synagoogasta he menivät kohta Simonin ja Andreaan taloon Jaakobin ja Johanneksen kanssa. **30** Ja Simonin anoppi makasi sairaana kuumessa, ja kohta he puhuivat hänestä Jeesukselle. **31** Ja hän meni hänen luokseensa ja nosti hänet ylös, tarttuen hänen käteensä; ja kuume lähti hänestä, ja hän palveli heitä. **32** Mutta illan tultua, kun aurinko oli laskenut, tuotiin hänen tykönsä kaikki sairaat ja riivatut, **33** ja koko kaupunki oli koolta oven edessä. **34** Ja hän paransi monta, jotka sairastivat moninaisia tauteja, ja paljon riivaajia hän ajoi ulos eikä sallinut riivaajien puhua, koska ne tunsivat hänet. **35** Ja varhain aamulla, kun vielä oli pimeä, hän nousi, lähti ulos ja meni autoon paikkaan; ja siellä hän rukoili. **36** Mutta Simon ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, riensivät hänen jälkeensä; **37** ja löydettyään hänet he sanoivat hänelle: "Kaikki etsivät sinua". **38** Ja hän sanoi heille: "Menkäämme muualle, läheisiin kyliin, että minä sielläkin saarnaisin, sillä sitä varten minä olen tullut". **39** Ja hän meni ja saarnasi heidän synagoogissaan koko Galileassa ja ajoi ulos riivaajat. **40** Ja hänen tykönsä tuli pitalinen mies, rukoili häntä, polvistui ja sanoi hänelle: "Jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa". **41** Niin Jeesuksen kävi häntä sääliksi, ja ojentaaen käteensä hän kosketti häntä ja sanoi hänelle: "Minä tahdon; puhdistu". **42** Ja kohta pitali lähti hänestä, ja hän puhdistui. **43** Ja varoittaen häntä ankarasti hän laski hänet heti menemään. **44** ja sanoi hänelle: "Katsa, ettet puhu täästä kenellekään mitään, vaan mene ja näytä itsesi papille ja uhraa puhdistumisestasi se, minkä Mooses on säättänyt, todistukseksi heille". **45** Mutta mentyään pois tämä rupesi laajalti julistamaan ja asiasta tietoa levittämään, niin ettei Jeesus enää saatannut julkisesti mennä kaupunkeihin, vaan oleskeli niiden ulkopuolella autioissa paikoissa; ja kaikkialta tultiin hänen tykönsä.

2 Ja muutamien päivien perästä hän taas meni Kapernaumiin; ja kun kuultiin hänen olevan kotona, **2** kokoontui paljon väkeä, niin etteivät he enää mahtuneet oven edustallekaan. Ja hän puhui heille sanaa. **3** Ja he tulivat tuoden hänen tykönsä halvattua, jota kantamassa oli neljä miestä. **4** Ja kun he väentungokselta eivät päässeet häntä tuomaan hänen tykönsä, purkivat he katon siltä kohdalta, missä hän oli, ja kaivettuaan aukon laskivat alas vuoteen, jossa halvattu makasi. **5** Kun Jeesus näki heidän uskonsa, sanoi hän halvatulle: "Poikani, sinun syntisi annetaan anteeksi". **6** Mutta siellä istui muutamia kirjanoppineita, ja he ajattelivat sydämessään: **7** "Kuinka tämä näin puhuu? Hän pilkkaa Jumalaa. Kuka voi antaa syntejä anteeksi paitsi

Jumala yksin?" 8 Ja heti Jeesus tunsi hengessänsä, 3 Ja hän meni taas synagoogaan, ja siellä oli mies, että he mielessään niin ajattelivat, ja sanoi heille: "jonka käsi oli kuivettunut. 2 Ja voidakseen nostaa "Miksi ajattelette sellaista sydämessänne? 9 Kumpi on sytyteen häntä vastaan he pitivät häntä silmällä, helpompa, sanoako halvatulle: 'Sinun syntisi annetaan parantaisiko hän miehen sapattina. 3 Niin hän sanoi anteeksi', vai sanoa: 'Nouse, ota vuoteesi ja käy?' 10 miehelle, jonka käsi oli kuivettunut: "Nouse ja astu Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan esille". 4 Ja hän sanoi heille: "Kumpiko on luvallista päällä antaa syntejä anteeksi, niin"-hän sanoi halvatulle- sapattina: hyväkö tehdä vai pahaa, pelastaako henki 11 "minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene vai tappaa se?" Mutta he olivat vaiti. 5 Silloin hän kotoisi." 12 Silloin hän nousi, otti kohta vuoteensa ja meni katsahteen ympärilleen loi vihassa silmänsä heihin, ulos kaikki nähdien, niin että kaikki hämmästyivät murheellisena heidän sydämensä paatumuksesta, ja ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Tämänkaltaista emme sano sille miehelle: "Ojenna kätesi". Ja hän ojensi, ja ole ikinä nähneet". 13 Ja taas hän lähti pois ja kulkii hänen kätensä tuli jälleen terveeksi. 6 Ja fariseukset järven rantaan. Ja kaikki kansa tuli hänen tykösä, lähtivät ulos ja pitivät kohta herodilaisten kanssa neuvoa ja hän opetti heitä. 14 Ja ohi kulkiaan hänen näki häntä vastaan, surmataksensa hänet. 7 Mutta Jeesus Leevin, Alfeuksen pojaa, istumassa tulliasemalla ja vetäyti opetuslapsineen järven rannalle, ja häntä sanoi hännelle: "Seuraa minua". Niin tämä nousi ja seurasi suuri joukko kansaa Galileasta. Ja Juudeasta seurasi häntä. 15 Ja kun hän aterioi hänen kodissaan, 8 ja Jerusalemissa ja Idumeasta ja Jordanin tuolta aterioi myös monta publikaania ja syntistä Jeesuksen puolen ja Tyron ja Siidon ympäristöltä tuli paljon ja hänen opetuslastensa kanssa; sillä heitä oli paljon kansaa hänen tykösä, kun he kuulivat, kuinka suuria häntä seuraamassa. 16 Kun fariseusten kirjanoppineet tekivät hän teki. 9 Ja hän sanoi opetuslapsillensa, näkivät, että hän söi syntisten ja publikaanien kanssa, että hännelle oli pidettävä venhe varalla väentungoksen sanoivat he hänen opetuslapsilleen: "Publikaanien ja tähden, etteivät he ahdistaisi häntä; 10 sillä hän syntistenkö kanssa hän syö?" 17 Sen kululessaan paransi monta, jonka tähden kaikki, joilla oli vaivoja, Jeesus sanoi heille: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, tunkeutuivat hänen pääleen koskettaaksensa häntä. vaan sairaat. En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, 11 Ja kun saastaiset henget näkivät hänet, lankesivat vaan syntisiä." 18 Ja Johanneksen opetuslapset ja he maahan hänen eteensä ja huusivat sanoen: "Sinä fariseukset pitivät paastoa. Niin tultiin ja sanottiin hännelle: olet Jumalan Poika". 12 Ja hän varoitti ankarasti heitä "Johanneksen opetuslapset ja fariseusten opetuslapset saattamasta häntä julkia. 13 Ja hän nousi vuorelle ja paastovat; miksi sinun opetuslapsesi eivät paastoa?" kutsui tykösä ne, jotka hän itse tahtoi, ja he menivät 19 Jeesus sanoi heille: "Eiväthän hävävieraat voi paastota hänen tykösä. 14 Niin hän asetti kaksitoista olemaan silloin, kun ylkä on heidän kanssaan? Niin kauan kuin kanssansa ja lähettiläksensä heidät saarnaamaan, heillä on ylkä seurassaan, eivät he voi paastota. 20 15 ja heillä oli oleva valta ajaa ulos riivaaja. 16 Ja Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, nämä kaksitoista hän asetti: Pietarin-tämän nimen hän ja silloin, sinä päivänä, he paastovat. 21 Ei kukaan antoi Simonille- 17 ja Jaakobin, Sebedeuksen pojaa, ja ompele vanuttamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan Johanneksen, Jaakobin veljen, joille hän antoi nimen vaippaan; muutoin uusi täytetilkku repii palasen vanhasta Boanerges, se on: ukkosenjylinä pojat, 18 ja Andreean vaipasta, ja reikä tulee pahemaksi. 22 Eikä kukaan ja Filippiksen ja Bartolomeuksen ja Matteuksen ja laske nuorta viiniä vanhoihin nahkaleileihin; muutoin Tuomaan ja Jaakobin, Alfeuksen pojaa, ja Taddeuksen viini pakahuttaa leilit, ja viini menee hukkaan, ja leilit ja Simon Kananeuksen 19 ja Juudas Iskariotin, saman, turmeltuvat; vaan nuori viini on laskettava uusin leileihin." joka hänet kavalsi. 20 Ja hän tuli kotiin. Ja taas kokoontui 23 Ja tapahtui, että hän sapattina kulki viljavainioiden kansaa, niin etteivät he päässeet syömään käään. 21 Kun halki, ja hänen opetuslapsensa rupesivat kulkiaan hänen omaisen sen kuulivat, menivät he ottamaan katkomaan tähkäpäitä. 24 Niin fariseukset sanoivat häntä huostaansa; sillä he sanoivat: "Hän on poissa hännelle: "Katso, miksi he tekevät sapattina sitä, mikä suunnitlaan". 22 Ja kirjanoppineet, jotka olivat tulleet ei ole luvallista?" 25 Hän sanoi heille: "Ettekö ole Jerusalemissa, sanoivat: "Hänessä on Beelsebul", ja: koskaan lukeneet, mitä Daavid teki, kun hän ja hänen "Riivaajien päämiehen voimalla hän ajaa ulos riivaajia". seuralaisensa olivat puutteessa ja heidän oli nälkä, 23 Niin hän kutsui heidät luokseensa ja sanoi heille 26 kuinka hän meni Jumalan huoneeseen ylimmäisen vertauksilla: "Kuinka saatana voi ajaa ulos saatanan? papin Abjatarin aikana ja söi näkyleivät, joita ei ollut 24 Ja jos jokin valtakunta riitautuu itsensä kanssa, ei lupa syödä muiden kuin pappien, ja antoi myös niille, se valtakunta voi pysyä pystyssä. 25 Ja jos jokin talo jotka hänen kanssensa olivat?" 27 Ja hän sanoi heille: riitautuu itsensä kanssa, ei se talo voi pysyä pystyssä. "Sapatti on asetettu ihmistä varten eikä ihmisen sapattia 26 Ja jos saatana nousee itseensä vastaan ja riitautuu varten. 28 Niin Ihmisen Poika siis on sapatinkin herra." itsensä kanssa, ei hän voi pysyä, vaan hänen loppunsa

on tullut. 27 Eihän kukaan voi tunkeutua väkevän taloon ja ryöstää hänen tavaraansa, ellei hän ensin sido sitä väkeväät; vasta sitten hän ryöstää tyhjäksi hänen talonsa.

28 Totisesti minä sanon teille: kaikki synnit annetaan ihmisten lapsille anteeksi, pilkkaamisetkin, kuinka paljon pilkannevakin; 29 mutta joka pilkkaa Pyhä Henkeä, se ei saa ikinä anteeksi, vaan on vikapää iankaikkiseen syntiin." (aiōn g165, aiōnios g166) 30 Sillä he sanoivat: "Hänessä on saastainen henki". 31 Ja hänen äitinsä ja veljensä tulivat, seisauivat ulkopuolelle ja lähettilivät hänen luokseensa kutsumaan häntä. 32 Ja kansanjoukku istui hänen ympärillään, ja he sanoivat hänelle: "Katso, sinun äitisi ja veljesi tuolla ulkona kysyvät sinua". 33 Hän vastasi heille ja sanoi: "Kuka on minun äitini, ja ketkä ovat minun veljeni?" 34 Ja katsellen ympärilleen niihin, jotka istuivat hänen ympärillään, hän sanoi: "Katso, minun äitini ja veljeni! 35 Sillä joka tekee Jumalan tahdon, se on minun veljeni ja sisareni ja äitiini."

4 Ja hän rupesi taas opettamaan järven rannalla. Ja hänen luokseensa kokoontui hyvin paljon kansaa, jonka tähdien hän astui venheeseen ja istui siinä järvellä, ja kaikki kansa oli maalla järven rannalla. 2 Ja hän opetti heitä paljon vertauksilla ja sanoi heille opettaessaan: 3 "Kuulkaa! Katso, kylväjä lähti kylvämään. 4 Ja hänen kylväessään osa putosi tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät sen. 5 Ja osa putosi kallioperälle, jossa sillä ei ollut paljon maata, ja se nousi kohta oraalle, kun sillä ei ollut syvää maata. 6 Mutta auringon nostua se paahui, ja kun sillä ei ollut juurta, niin se kuivetti. 7 Ja osa putosi orjantappuroihin; ja orjantappurat nousivat ja tukahuttivat sen, eikä se tehnyt hedelmää. 8 Ja osa putosi hyvään maahan; ja se nousi oraalle, kasvoi ja antoi sadon ja kantoi kolmeenkymmenen ja kuuteenkymmenen ja sataan jyvään asti." 9 Ja hän sanoi: "Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon". 10 Ja kun hän oli jäänyt yksin, niin ne, jotka olivat hänen ympärillään, ynnä ne kaksitoista kysivät häntä näitä vertauksia. 11 Niin hän sanoi heille: "Teille on annettu Jumalan valtakunnan salaisuus, mutta noille ulkopuolella oleville kaikki tulee vertauksissa. 12 Että he näkemällä näkisivät, eivätkä huomaisi, ja kuolemalla kuulisivat, eivätkä ymmärtäisi, niin etteivät kääntyisi ja saisisi anteeksi". 13 Ja hän sanoi heille: "Ette käsítä tätä vertausta; kuinka sitten voitte ymmärtää kaikki muut vertaukset? 14 Kylväjä kylvää sanan. 15 Mitkä tien oheen putosivat, ovat ne, joihin sana kylvetään, mutta kun he sen kuulevat, niin saatana heti tulee ja ottaa pois heihin kylvetyn sanan. 16 Ja mitkä kallioperälle kylvettiin, ovat niinikään ne, jotka, kun kuulevat sanan, heti ottavat sen ilolla vastaan, 17 mutta heillä ei ole juurta itsessään, vaan he kestävät ainoastaan jonkun aikaa; kun sitten tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, niin he kohta lankeavat pois. 18 Ja toisia ovat orjantappuroihin kylvetyt; nämä ovat ne,

jotka kuulevat sanan, 19 mutta maailman huolet ja rikkauden viettely ja muut himot pääsevät valtaan ja tukahuttavat sanan, ja se jää hedelmättömäksi. (aiōn g165) 20 Ja mitkä hyvään maahan kylvettiin, ovat ne, jotka kuulevat sanan ja ottavat sen vastaan ja kantavat hedelmän, mikä kolmikymmen-, mikä kuusikymmen-, mikä satakertaisen." 21 Ja hän sanoi heille: "Eihän syntiin." (aiōn g165, aiōnios g166) 22 Sillä ei lampua oteta esiin, pantavaksi vakan alle tai vuoteen alle? Eiköhän lampunjalkaan pantavaksi? 22 Sillä ei miakaan ole salattuna muuta varten, kuin että se tulisi ilmi, eikä kätkettynä muuta varten, kuin tullakseen julki. 23 Jos jollakin on korvat kuulla, hän kuulkoon." 24 Ja hän sanoi heille: "Ottakaa vaari siitä, mitä kuulette; millä mittalla te mittaatte, sillä teille mitataan, vieläpä teille lisätäänkin. 25 Sillä sille jolla on, sille annetaan; mutta 26 Ja hän sanoi: "Niin on Jumalan valtakunta, kuin jos mies kylvää siemenen maahan; 27 ja hän nukkuu, ja hän nousee, öin ja päivin; ja siemen orastaa ja kasvaa, hän ei itse tiedä, miten. 28 Sillä itsestään maa tuottaa viljan: ensin korren, sitten tähkän, sitten täyden jyvän tähkään. 29 Mutta kun hedelmä on kypsynyt, lähetetään hän kohta sinne sirpin, sillä elonaika on käsissä." 30 Ja hän sanoi: "Mihin vertaamme Jumalan valtakunnan, eli mitä vertausta siitä käytämme? 31 Se on niinkuin sinapinsiemien, joka, kun se kylvetään maahan, on pienin kaikista siemenistä maan päällä; 32 mutta kun se on kylvetty, niin se nousee ja tulee suurimmaksi kaikista vihannekasveista ja tekee suuria oksia, niin että taivaan linnut voivat tehdä pesänsä sen varjoon." 33 Monilla tämänkaltaisilla vertauksilla hän puhui heille sanaa, sen mukaan kuin he kykenivät kuulemaan; 34 ja ilman vertausta hän ei puhunut heille. Mutta opetuslapsilensa hän selitti kaikki, kun he olivat yksikseen. 35 Ja sinä päivänä hän illan tultua sanoi heille: "Lähtekäämme yli toiselle rannalle". 36 Niin he laskivat kansan luotaan ja ottivat hänet mukaansa, niinkuin hän venheessä oli; ja muidakin venheitä oli hänen seurassaan. 37 Ja nousi kova myrskytuuli, ja aallot syöksivät venheeseen, niin että venhe jo täytyi. 38 Ja itse hän oli peräkeulassa ja nukkui nojaten päänaluseen. Ja he herättivät hänet ja sanoivat hänelle: "Oppettaja, etkö välitä siitä, että me hukumme?" 39 Ja herättynä hän nuhteli tuulta ja sanoi järvelle: "Vaikene, ole hilja". Niin tuuli asettui, ja tuli aivan tyven. 40 Ja hän sanoi heille: "Miksi olette niin pelkureita? Kuinka teillä ei ole uskoa?" 41 Ja suuri pelko valtasi heidät, ja he sanoivat toisillensa: "Kuka onkaan tämä, kun sekä tuuli että meri häntä tottelevat?"

5 Ja he tulivat toiselle puolelle järveä gerasalaisten alueelle. 2 Ja kohta kun hän lähti venheestä, tuli häntä vastaan haudoista mies, joka oli saastaisen hengen vallassa. 3 Hän asusti haudoissa, eikä kukaan enää

Dekapolin alueella julistamaan, kuinka suuria tekoja Jeesus oli hänen tehty; ja kaikki ihmetsittelivät. 21 Kun Jeesus oli venheellä kulkenut takaisin toiselle puolelle, kokoontui paljon kansaa hänen luksensa, ja hän oli järven rannalla. 22 Niin tuli muuan synagoogan esimies, nimeltä Jairus, ja lankesi hänet nähdeessään hänen jaljokensa juureen, 23 pysyi häntä hartaasti ja sanoi: "Pieni tyttäreni on kuolemaisiaan; tule ja pane kâtesi hänen päällensä, että hän tulisi terveeksi ja jäisi eloon". 24 Niin hän lähti hänen kanssansa. Ja häntä seurasi suuri kansas paljous, ja he tunkeutuivat hänen ympärilleen. 25 Ja siellä oli nainen, joka oli sairastanut verenuoksua kaksitoista vuotta 26 ja paljon kârsinyt monen lääkärin käsissä ja kuluttanut kaiken omaisuutensa saamatta mitään apua, pikemminkin käyden huonommaksi. 27 Tämä oli kuullut Jeesuksesta ja tuli kansanjoukossa takaapäin ja koski hänen vaippaansa; 28 sillä hän sanoi: "Kunhan vain saan koskettaa edes hänen vaatteitaan, niin tulen terveeksi". 29 Ja heti hänen verensä lähd

6 Ja hän lähti sieltä ja meni kotikaupunkiinsa, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä. **2** Ja kun tuli sapatti, rupesi hän opettamaan synagoogassa; ja häntä kuullessaan monet hämmästyivät ja sanoivat: "Mistä tällä on kaikki tämä, ja mikä on se viisaus, joka on hänelle annettu? Ja mitä senkaltaiset voimalliset teot, jotka tapahtuvat hänen kättensä kautta? **3** Eikö tämä ole se rakentaja, Marian poika ja Jaakobin ja Jooseen ja Juudaan ja Simonin veli? Ja eivätkö hänen sisarensa ole täällä meidän parissamme?" Ja he loukkaantuivat häneen. **4** Niin Jeesus sanoi heille: "Ei ole profetta halveksittu muualla kuin kotikaupungissaan ja sukulaistensa kesken ja kodissaan". **5** Ja hän ei voinut siellä tehdä mitään voimallista tekoa, paitsi että paransi joitakuita sairaita panemalla kätensä heidän päälleensä. **6** Ja hän ihmetteli heidän epäuskoansa. Ja hän vaelsi ympäristössä, kulkien kylästä kylään, ja opetti. **7** Ja hän kutsui tykönsä ne kaksitoista ja

alkoi lähettää heitä kaksittain ja antoi heille vallan hän sanoi heille: "Tulkaa te yksinäisyteen, autioon saastasia henkiä vastaan. 8 Ja hän sääti heille, etteivät paikkaan, ja levähtääkää vähän". Sillä tulijoita ja menijöitä saaneet ottaa matkalle muuta kuin ainoastaan sauvan; oli paljon, ja heillä ei ollut aikaa syödäkään. 32 Ja he ei leipää, ei laukkuja, ei rahaa vyöhönsä. 9 He saivat lähtivät venheellä autioon paikkaan, yksinäisyteen. 33 Kuitenkin sitoa paula-anturat jalkansa; "mutta älkää. Ja he näkivät heidän lähtevän, ja monet saivat siitä pukeko kahta ihokasta yllenne". 10 Ja hän sanoi heille: tiedon ja riensivät sinne jalaisin kaikista kaupungeista "Missä tulette taloon, jääkää siihen, kunnes lähdette ja saapuvat ennen heitä. 34 Ja astuessaan maihin hän pois siltä paikkakunnalta. 11 Ja missä paikassa teitä ei näki paljon kansaa, ja hänen kävi heitä sääliksi, koska oteta vastaan eikä teitä kuulla, sieltä menekää pois ja he olivat niinkuin lampaat, joilla ei ole paimenta, ja hän pudistakaan tomu jalkojen alta, todistukseksi heille." 12 Rupesi opettamaan heille moninaisia. 35 Ja kun päivä Niin he lähtivät ja saarnasivat, että oli tehtävä parannus. jo oli pitkälle kulunut, menivät hänen opetuslapsensa 13 Ja he ajoivat ulos monta riivaajaa ja voitelivat monta hänen tykönsä ja sanoivat: "Tämä paikka on autio, sairasta öljyllä ja paransivat heidät. 14 Ja kuningas ja aika on jo myöhäinen; 36 laske heidät luotasi, Herodes sai kuulla hänen nimensä oli että he menisivät ympäristöllä oleviin maataloihin ja tullut tunnetuksi, ja ihmiset sanoivat: "Johannes Kastaja kylin ostamaan itsellensä syötävää". 37 Mutta hän on noussut kuolleista, ja sentähden nämä voimat vastasi heille ja sanoi: "Antakaa te heille syödä". Niin hänessä vaikuttava". 15 Mutta toiset sanoivat: "Se on he sanoivat hännelle: "Lähdemmekö ostamaan leipää Elias"; toiset taas sanoivat: "Se on profeetta, niinkuin kahdella sadalla denarilla antaaksemme heille syödä?" joku muukin profeetoista". 16 Mutta kun Herodes sen 38 Mutta hän sanoi heille: "Montako leipää teillä on? kuuli, sanoi hän: "Johannes, jonka minä mestautin, on Menkää katsomaan." Otettuaan siitä selvän he sanoivat: noussut kuolleista". 17 Sillä hän, Herodes, oli lähettänyt "Viisi, ja kaksi kalaa". 39 Niin hän määräsi heille, ottamaan kiinni Johanneksen, sitonut ja pannut hänet että kaikkien oli asetuttava ruokakunnittain vihantaan vankeuteen veljensä Filippiksen vaimon, Herodiaan, ruohikkoon. 40 Ja he laskeutuivat ryhmä ryhmän viereen, tähden. Sillä Herodes oli nainut hänet, 18 ja Johannes toisiin sata, toisiin viisikymmentä. 41 Ja hän otti ne viisi oli sanonut Herodekselle: "Sinun ei ole lupa pitää veljesi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi vaimo". 19 Ja Herodias piti vihaa häntä vastaan ja ja mursi leivät ja antoi ne opetuslapsilleen kansan tahtoi tappaa hänet, mutta ei voinut. 20 Sillä Herodes eteen pantavaksi; myösken ne kaksi kalaa hän jakoi pelkäsi Johannesta, koska tesi hänet vanhurskaaksi ja kaikille. 42 Ja kaikki söivät ja tulivat ravituksi. 43 Sitten pyhäksi mieheksi, ja suojeeli häntä. Ja kun hän kuunteli he keräsivät palaset, kaksitoista täyttä vakallista, ja häntä, tuli hän epäröivälle mieelle monesta asiasta; ja tähteet kaloista. 44 Ja niitää, jotka olivat syöneet näitä hän kuunteli häntä miehellään. 21 Niin tuli sopiva päivä, leipiä, oli viisituhatta miestä. 45 Ja kohta hän vaati kun Herodes syntymäpäivänään piti pitoja ylimyksilleen opetuslapsiansa astumaan venheeseen ja kulkemaan ja satopääliköille ja Galilean ensimmäisille miehille. 22 edeltä toiselle rannalle, Beetsaidaan, sillä aikaa kuin Ja Herodiaan tytär tuli sisälle ja tanssi, ja se miellytti hän laski kansan luotansa. 46 Ja sanottuaan heille Herodesta ja hänen pöytävieraitaan. Niin kuningas sanoi jäähyväiset hän meni pois vuorelle rukoilemaan. 47 työlle: "Ano minulta, mitä ikinä tahdot, niin minä annan. Ja kun ilta tuli, oli venhe keskellä järveä, ja hän oli sinulle". 23 Ja hän vanoi työlle: "Mitä ikinä minulta anot, yksinään maalla. 48 Ja kun hän näki heidän sotaessaan sen minä annan sinulle, vaikka puolel valtakuntaani". olevan hädässä, sillä tuuli oli heille vastainen, tuli hän 24 Niin hän meni ulos ja sanoi äidilleen: "Mitä minä neljännen yövartion vaiheilla heidän luoksensa kävellen anon?" Tämä sanoi: "Johannes Kastajan päättä". 25 Ja järven pääällä ja aikoi kulkea heidän ohitsensa. 49 hän meni kohta kiuruusti sisälle kuninkaan luo, pyysi Mutta nähdessään hänen kävelevän järven pääällä he ja sanoi: "Minä tahdon, että nyt heti annat minulle luulivat häntä aaveeksi ja rupesivat huutamaan; 50 lautasella Johannes Kastajan pään". 26 Silloin kuningas sillä kaikki näkivät hänet ja peljästyivät. Mutta heti tuli hyvin murheelliseksi, mutta valansa ja pöytävierasten hän puhutteli heitä ja sanoi heille: "Olkaa turvallisella tähden hän ei tahtonut hyljätä hänen pyytäään. 27 miehellä, minä se olen; älkää peljätkö". 51 Ja hän astui Ja kohta kuningas lähettilähenkivartijan ja käsiki tuoda venheeseen heidän tykönsä, ja tuuli asettui. Niin he Johanneksen päään. 28 Niin vartija meni ja lõi häneltä hämmästyivät ylen suuresti sydämessään. 52 Sillä he päään poikki vankilassa ja toi hänen päänsä lautasella ja eivät olleet noista leivistäkään päässeet ymmärrykseen, antoi sen työlle, ja tytö antoi sen äidillensä. 29 Kun vaan heidän sydämensä oli paatunut. 53 Ja kuljettuaan hänen opetuslapsensa sen kuulivat, tulivat he ja ottivat yli toiselle rannalle he tulivat Gennesaretiin ja laskivat hänen ruumiinsa ja panivat sen hautaan. 30 Ja apostolit maihin. 54 Ja heidän nostessaan venheestä kansa kokontuivat Jeesuksen tykö ja kertoivat hännelle kaikki, heti tunsi hänet; 55 ja he riensivät kiertämään koko mitä olivat tehneet ja mitä olivat opettaneet. 31 Niin sitä paikkakuntaa ja rupesivat vuoteilla kantamaan

sairaita sinne, missä kuulivat hänen olevan. **56** Ja missä vain hän meni kyljiin tai kaupunkeihin tai maataloihin, asetettiin sairaat aukeille paikoille ja pyydettiin hänen tätä. Ettei he sasisivat koskeaa edes hänen vaippansa tupsuun. Ja kaikki, jotka koskivat häneen, tulivat terveiksi. Ylpeys, mielettömyys. **23** Kaikki tämä paha lähtee sisästä ulos ja saastuttaa ihmisen." **24** Ja hän nousi ja lähti sieltä Tyrion ja Siidoniin alueelle. Ja hän meni erääseen taloon eikä tahtonut, että kukaan sasisi sitä tietää; mutta hän ei saanut olla salassa, **25** vaan heti kur eräs vaimo, jonka

7 Ja fariseukset ja muutamat kirjanoppineet, jotka olivat tulleet Jerusalemista, kokoontuivat hänen luokensa. **2** Ja he näkivät, että muutamat hänen opetuslapsistaan söivät leipää epäpuhtailta, se on pesemättömillä, käsillä. **3** Sillä eivät fariseukset eivätkä ketkään juuttalaiset syö, ennenkuin ovat tarkoin pesseet kätensä, noudattaen vanhinent perinnäissääntöä. **4** ja torilta tultuaan he eivät syö, ennenkuin ovat itseään vedellä vihmoneet; ja paljon muuta on, mitä he ovat ottaneet noudattaakseen, niinkuin maljain ja kiviastiai ja vaskiastiai pesemisiä. **5** Niin fariseukset ja kirjanoppineet kysivät häneiltä: "Miksi sinun opetuslapsesi eivät vaella vanhinent perinnäissäännön mukaan, vaan syövät leipää epäpuhtailta käsillä?" **6** Mutta hän sanoi heille: "Oikein Esaias on ennustanut teistä, ulkokullatuista, niinkuin kirjoitettu on: 'Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana; **7** mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä'." **8** Te hylkäätte Jumalan käskyn ja noudatatte ihmisten perinnäissääntöä." **9** Ja hän sanoi heille: "Hyvin te kumoatte Jumalan käskyn noudattaaksenne omaa perinnäissääntöänne. **10** Sillä Mooses on sanonut: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi', ja: 'Joka kiroaa isäänsä tai äitiänsä, sen pitää kuolemalla kuoleman'. **11** Mutta te sanotte, että jos ihminen sanoo isälleen tai äidilleen: 'Se, minkä sinä olisit saava minulta hyväksesi, on korban'-se on uhrilahja-- **12** ja niin te ette enää salli hänen antaa mitään avustusta isälleen tai äidilleen. **13** Te teette Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissäännöllanne, jonka olette säättaneet. Ja paljon muuta samankaltaista te teette." **14** Ja hän kutsui taas kansan tykönsä ja sanoi heille: "Kuulkaa minua kaikki ja ymmärtäkää: **15** ei mikään, mikä ihmisen ulkopuolelta menee hänen sisäänsä, voi häntä saastuttaa, vaan mikä ihmisen lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen. **16** Jos jollakin on korvat kuulla, hän kuulkoon." **17** Ja kun hän kansasta erottuaan oli mennyt erääseen taloon, kysivät hänen opetuslapsensa häneiltä sitä vertausta. **18** Ja hän sanoi heille: "Niinkö ymmärtämättömiä tekin olette? Ettekö käsitä, ettei mikään, mikä ulkoapäin menee ihmiseen, voi häntä saastuttaa? **19** Sillä se ei mene hänen sydämeensä, vaan vatsaan, ja ulostuu." Näin hän sanoi kaikki ruuat puhtaaksi. **20** Ja hän sanoi: "Mikä ihmisen lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen. **21** Sillä sisästä, ihmisten sydähestä, lähevät pahat ajatukset, haureudet, varkaudet, murhat, **22** aviorikokset, ahneus, häijyys, petolisuus, irstaus, pahansuonti, jumalanpilkka,

ylpeys, mielettömyys. 23 Kaikki tämä paha lähtee sisästä ulos ja saastuttaa ihmisen." 24 Ja hän nousi ja lähti sieltä Tyron ja Siidonin alueelle. Ja hän meni erääseen taloon eikä tahtonut, että kukaan saisi sitä tietää; mutta hän ei saanut olla salassa, 25 vaan heti kun eräs vaimo, jonka pienessä tyttäressä oli saastainen henki, kuuli hänen tästä, tuli hän ja lankesi hänen jalkojensa juureen. 26 Ja se vaimo oli kreikkiläinen, syntynyt syrofoinikialainen; ja hän pyysi häntä ajamaan ulos riivaajan hänen tyttärenstään. 27 Niin Jeesus sanoi hännelle: "Anna ensin lasten tulla raviutuksi; sillä ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille". 28 Mutta hän vastasi ja sanoi hännelle: "Niin, Herra; mutta syöväthän penikatkin pöydän alla lasten muruja". 29 Ja hän sanoi vaimolle: "Tämän sanan tähden, mene; riivaaja on lähtenyt sinun tyttärenstasi". 30 Ja vaimo meni kotiinsa ja havaitsi lapsen makaavan vuoteella ja riivaajan lähteneen hänen tästä. 31 Ja hän lähti jälleen Tyron alueelta ja kulkien Siidonin kautta tuli Galilean Järven ääreen Dekapolin alueen keskiseen. 32 Ja hänen tykönsä tuotiin kuuro, joka oli melkein mykkä, ja he pyysivät häntä panemaan kätensä hänen päälleensä. 33 Niin hän otti hänet erilleen kansasta, pisti sormensa hänen korviinsa, sylki ja koski hänen kieleensä 34 ja katsahti ylös taivaaseen, huokasi ja sanoi hännelle: "Effata", se on: aukene. 35 Niin hänen korvansa aukenivat, ja hänen kielensä side irtautui, ja hän puhui selkeästi. 36 Ja Jeesus kielsi heitä sitä kenellekään sanomasta; mutta mitä enemmän hän heitti kielsi, sitä enemmän he julistivat. 37 Ja ihmiset hämmästyivät ylenmäärin ja sanoivat: "Hyvin hän on kaikki tehnyt: kuurot hän saa kuulemaan ja mykät puhumaan".

8 Niinä päävinä, kun paljon kansaa taas oli koolta eikä heillä ollut mitään syötävää, kutsui hän opetuslapsensa tykönsä ja sanoi heille: **2** "Minun käy sääliksi kansaa, sillä he ovat jo kolme päivää olleet minun tykönäni, eikä heillä ole mitään syötävää. **3** Ja jos minä lasken heidät menemään syömättä kotiinsa, niin he näentyvät matkalla; sillä muutamat heistä ovat tulleet kaukaa." **4** Niin hänen opetuslapsensa vastasivat hänen: "Mistä tällä erämaassa kukaan voi saada leipää näiden ravitsemiseksi?" **5** Hän kysyi heiltä: "Montako leipää teillä on?" He sanoivat: "Seitsemän". **6** Silloin hän käski kansan asettua maahan. Ja hän otti ne seitsemän leipää, kiitti, mursi ja antoi opetuslapsilleensä, että he panisivat ne kansan eteen. Ja he panivat. **7** Heillä oli myös joitakuita kalasia; ja siunattuaan ne hän käsiki panna nekin kansan eteen. **8** Niin he söivät ja tulivat ravituiksi. Sitten he keräsivät jääneet palaset, seitsemän vasullista. **9** Ja heitääti ol noin neljätuhatta. Ja hän laski heidät luotansa. **10** Ja kohta hän astui opetuslapsineen venheeseen ja meni Dalmanutan seuduille. **11** Ja fariseukset lähtivät sinne ja rupesivat väittelymään hänen kanssaan ja vaativat häneltä merkkiä taivaasta, kiusaten

häntä. **12** Niin hän huokasi hengessään ja sanoi: "Miksi hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko tämä sukupolvi vaatii merkkiä? Totisesti minä sanon maailman, mutta saisi vahingon sielullensa? **13** Sillä teille: tälle sukupolvelle ei anneta merkkiä." **13** Ja hän mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaaksi? **14** Ja hänen jätti heidät ja astui taas venheeseen ja lähti pois toiselle rannalle. **14** Ja he olivat unhottaneet ottaa mukaansa ja häpeää minua ja minun sanojani tässä avionrikkojassa leipää, eikä heillä ollut muassaan venheessä enempää kuin yksi leipä. **15** Ja hän käski heitä sanoen: "Varokaa ja kavahtakaa fariseusten hapatusta ja Herodeksen hapatusta". **16** Niin he puhuivat keskenään sitä, ettei heillä ollut leipää. **17** Kun Jeesus huomasi sen, sanoi hän heille: "Mitä puhutte siitä, ettei teillä ole leipää? Ettekö vielä käsitää ettekä ymmärrä? Onko teidän sydämenne paatunut?" **18** Silmät teillä on, ettekö näe? Ja korvat teillä on, ettekö kuule? Ja ettekö muista: **19** kun minä mursin ne viisi leipää viidelletuohannelle, kuinka monta vakan täyttää palasia te keräsite?" He sanoivat hänelle: "Kaksitoista". **20** "Ja kun minä mursin ne seitsemän leipää neljälletuohannelle, kuinka monta vasun täyttää palasia te keräsite?" He sanoivat: "Seitsemän". **21** Niin hän sanoi heille: "Ettekö vieläkään ymmärrä?" **22** Ja he tulivat Beetsaidaan. Ja hänen tykönsä tuotiin sokea, ja he pyysivät, että hän koskisi häneen. **23** Niin hän tarttui sokean käteen, talutti hänet kylän ulkopuolelle, sylki hänen silmiinsä ja pani kätensä hänen pääleen ja kysyi häneltä: "Näetkö mitään?" **24** Tämä katsahti ylös ja sanoi: "Näen ihmiset, sillä minä erotan käveleviä, ne ovat puiden näköisiä". **25** Sitten hän taas pani kätensä hänen silmilleen; ja nyt mies näki tarkkaan ja oli parantunut ja näki kaikki aivan selvästi. **26** Ja hän lähetti hänet hänen kotiinsa sanoen: "Älä edes poikkea kylään". **27** Ja Jeesus lähti opetuslapsinensa Filippuksen Kesarean kyliin. Ja tiellä hän kysyi opetuslapsiltaan ja sanoi heille: "Kenen ihmiset sanovat minun olevan?" **28** He vastasivat hänelle sanoen: "Johannes Kastajan, ja toiset Eliaan, toiset taas jonkun profeteistoista". **29** Niin hän kysyi heiltä: "Kenenkä te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä olet Kristus". **30** Ja hän varoitti vakavasti heitä puhumasta kenellekään hänestä. **31** Ja hän alkoi opettaa heille, että Ihmisen Pojan piti kärsimän paljon ja joutuman vanhainten ja ylipappien ja kirjanoppineiden hyljittäväksi ja tuleman tapetuksi, ja kolmen päivän perästä houseman ylös. **32** Ja tämän hän puhui peittelemättä. Silloin Pietari otti hänet erilleen ja rupesi häntä nuhtelemaan. **33** Mutta hän kääntytti, katsoi opetuslapsiinsa ja nuhteli Pietaria sanoen: "Mene pois minun edestäni, saatana, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten". **34** Ja hän kutsui tykönsä kansan ynnä opetuslapsensa ja sanoi heille: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kielräköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratko minua. **35** Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun ja evankeliumin tähden, hän pelastaa sen. **36** Sillä mitä se

ja syntisessä sukupolvessa, sitä myös Ihmisen Poika on häpeävä, kun hän tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa."

9 Ja hän sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin näkevät Jumalan valtakunnan tulevan voimassansa". **2** Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen ja vei heidät erilleen muista korkealle vuorelle, yksinäisyyteen. Ja hänen muutonsa muuttui heidän edessään; **3** ja hänen vaatteensa tulivat hohtavaksi, niin ylen valkoisiksi, ettei kukaan vaatteenvalkaisija maan pällä taida semmoiseksi valkaista. **4** Ja heille ilmestyivät Elias ynnä Mooses, ja nämä puhuivat Jeesuksen kanssa. **5** Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Rabbi, meidän on tässä hyvä olla; tehkäämme sis kolme majaa, sinulle yksi ja Moosekselle yksi ja Eliaalle yksi". **6** Sillä hän ei tiennyt, mitä sanoa, koska he olivat peljästyksissään. **7** Ja tuli pilvi, joka peitti heidät varjoonsa, ja pilvestä kuului ääni: "Tämä on minun rakas Poikani; kuulkaa häntä". **8** Ja yhtäkkiä, kun he katsahtivat ympärilleen, eivät he enää nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen, joka yksinänsä oli heidän kanssaan. **9** Ja heidän kulkissaan alas vuorelta hän teroitti heille, etteivät kenellekään kertoisi, mitä olivat näyneet, ennenkuin vasta sitten, kun Ihmisen Poika oli noussut kuolleista. **10** Ja he pitivät mielessään sen sanan ja tutkistelivat keskenään, mitä kuolleista nouseminen oli. **11** Ja he kysivät häneltä sanoen: "Kirjanoppineethan sanovat, että Eliaan pitää tuleman ensin?" **12** Niin hän sanoi heille: "Elias tosin tulee ensin ja asettaa kaikki kohdalleen. Mutta kuinka sitten on kirjoitettu Ihmisen Pojasta, että hän on paljon käräsvä ja tuleva halveksituksi?" **13** Mutta minä sanon teille: Elias onkin tullut, ja he tekivät hänelle, mitä tahtoivat, niinkuin hänestä on kirjoitettu." **14** Ja kun he tulivat opetuslasten luon, näkivät he paljon kansaa heidän ympärillään ja kirjanoppineita väittelemässä heidän kanssaan. **15** Ja kohta kun kaikki kansa hänet näki, hämmästyivät he ja riensivät hänen luokensa ja tervehtivät häntä. **16** Ja hän kysyi heiltä: "Mitä te väitetitte heidän kanssaan?" **17** Silloin vastasi eräs mies kansanjoukosta hänelle: "Opettaja, minä toin sinun tykösi poikani, jossa on mykkä henki. **18** Ja missä vain se käy hänen kimpunensa, riuhtoo se häntä, ja hänestä lähee vaalto, ja hän kiristelee hampaitaan; ja hän kuihtuu. Ja minä sanoin sinun opetuslapsillesi, että he ajaisivat sen ulos, mutta he eivät kyenneet." **19** Hän vastasi heille sanoen: "Voi, sinä epäuskoinen sukupolvi,

kuinka kauan minun täytyy olla teidän luonanne? Kuinka kauan hänen tykösä? Tuokaa hänet minun tykön!" 20 Ja Niin he toivat hänet hänen tykösä. Ja heti kun hän näki Jeesuksen, kouristi henki häntä, ja hän kaatui maahan, kieritteli itsään, ja hänen lähti vahto. 21 Ja Jeesus kysyi hänen isältään: "Kuinka kauan aikaa tätä on hänessä ollut?" Niin hän sanoi: "Pienestä pitäen. 22 Ja monesti se on heittänyt hänet milloin tuleen, milloin veteen, tuhotakseen hänet. Mutta jos sinä jotakin voit, niin armahda meitä ja auta meitä." 23 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Jos voit!" Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo". 24 Ja heti lapsen isä huusi ja sanoi: "Minä uskon; auta minun epäuskoani". 25 Mutta kun Jeesus näki, että kansaa riensi sinne, nuhteli hän saastaista henkeä ja sanoi sille: "Sinä mykkä ja kuuro henki, minä käskin sinua: lähde ulos hänestä, äläkää enää häneen mene". 26 Niin se huusi ja kouristi häntä kovasti ja lähti ulos. Ja hän kävi ikäänsä kuolleeksi, niin että monet sanoivat: "Hän kuoli". 27 Mutta Jeesus tarttui hänen käteensä ja nosti hänet ylös. Ja hän nousi. 28 Ja kun Jeesus oli mennyt huoneeseen, niin hänen opetuslapsensa kysiyivät häneltä eriksensä: "Miksi emme me voineet ajaa sitä ulos?" 29 Hän sanoi heille: "Tätä lajia ei saa lähtemään ulos muulla kuin rukouksella ja paastolla". 30 Ja he lähtivät sieltä ja kulkivat Galilean läpi; ja hän ei tahtonut, että kukaan saisi sitä tietää. 31 Sillä hän opetti opetuslapsiaan ja sanoi heille: "Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsii, ja he tappavat hänet; ja kun hän on tapettu, nousee hän kolmen päivän perästä ylös". 32 Mutta he eivät käsittäneet sitä puhetta ja pelkäsvät häneltä kysyä. 33 Ja he saapuivat Kapernaumiin. Ja kotiin tultuaan hän kysyi heiltä: "Mistä te tiellä keskustelite?" 34 Mutta he olivat vaiti; sillä he olivat tiellä keskustelleet toistensa kanssa siiä, kuka oli suurin. 35 Ja hän istutui, kutsui ne kaksistoita ja sanoi heille: "Jos joku tahtoo olla ensimmäinen, on hänen oltava kaikista viimeinen ja kaikkien palvelija". 36 Ja hän otti lapsen ja asetti sen heidän keskellensä; ja otettuaan sen sylinsä hän sanoi heille: 37 "Joka ottaa tykösä yhden tämänkalaisen lapsen minun nimeeni, se ottaa tykösä minut; ja joka minut ottaa tykösä, se ei ota tykösä minua, vaan hänet, joka on minut lähettyvä". 38 Johannes sanoi hänelle: "Opettaja, me näimme erään, joka ei seuraa meitä, sinun nimessäsi ajavan ulos riivaajia; ja me kielsimme häntä, koska hän ei seurannut meitä". 39 Mutta Jeesus sanoi: "Älkää häntä kieltäkö; sillä ei kukaan, joka tekee voimallisen teon minun nimeeni, voi kohta sen jälkeen puhua minusta pahaa. 40 Sillä joka ei ole meitä vastaan, se on meidän puolellamme. 41 Sillä joka antaa teille juodaksenne maljallisen vettä siinä nimessä, etttä te olette Kristuksen omia, totisesti minä sanon teille: se ei jää palkkaansa vaille. 42 Ja joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat, sen olisi parempi, että myllynkivi olisi pantu hänen kaulansa ja hänet olisi heitetty mereen. 43 Ja jos sinun kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Parempi on sinulle, etttä käsipuolen menet elämään sisälle, kuin että, molemmat kädet tallella, joudut helvettiin, sammumattomaan tuleen. (Geenna g1067) 45 Ja jos sinun jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Parempi on sinulle, etttä jalkapuolen menet elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat jalat tallella, heitetään helvettiin. (Geenna g1067) 47 Ja jos sinun silmäsi viettelee sinua, heitä se pois. Parempi on sinulle, etttä silmäpuolen menet sisälle Jumalan valtakuntaan, kuin että sinut, molemmat silmät tallella, heitetään helvettiin, (Geenna g1067) 48 Jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu. 49 Sillä jokainen ihmisen on tulella suolattava, ja jokainen uhri on suolalla suolattava. 50 Suola on hyvä; mutta jos suola käy suolattomaksi, millä te sen maustatte? Olkoon teillä suola itsessänne, ja pitääkää keskenänne rauha."

10 Ja hän nousi sieltä ja tuli Juudean alueelle, kulkien Jordanin toista puolta. Ja taas kokoontui paljon kansaa hänen luokensa, ja tapansa mukaan hän taas opetti heitä. 2 Ja fariseukset tuli hänen luokensa, ja kiusaten häntä he kysivät häneltä, oliko miehen lupa hyljätä vaimonsa. 3 Hän vastasi ja sanoi heille: "Mitä Mooses on teille säättänyt?" 4 He sanoivat: "Mooses salli kirjoittaa erokirjan ja hyljätä vaimon". 5 Niin Jeesus sanoi heille: "Teidän sydämenne kovuuden tähden hän kirjoitti teille tämän säädöksen. 6 Mutta luomakunnan alusta Jumala 'on luonut heidät mieheksi ja naiseksi. 7 Sentähden mies luopukoon isästäänsä ja äidistäänsä ja liitykön vaimoona. 8 Ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.' Niin eivät he enää ole kaksi, vaan yksi liha. 9 Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihmisen erottako." 10 Ja heidän mentyään huoneeseen opetuslapset taas kysivät häneltä tätä asiaa. 11 Ja hän sanoi heille: "Joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, se tekee huorin häntä vastaan. 12 Ja jos vaimo hylkää miehensä ja menee naimisiin toisen kanssa, niin hän tekee huorin." 13 Ja he toivat hänen tykösä lapsia, etttä hän koskisi heihin; mutta opetuslapset nuhittelivat tuojia. 14 Mutta kun Jeesus sen näki, närkästyti hän ja sanoi heille: "Sallikaa lasten tulla minun tykoni, älkääkää estääkä heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta. 15 Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niinkuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle." 16 Ja hän otti heitä sylinsä, pani kätensä heidän päällensä ja siunasi heitä. 17 Ja hänen sieltä tielle mennennessään juoksi muuan hänen luokensa, polvistui hänen eteensä ja kysyi häneltä: "Hyvä opettaja, mitä minun pitää tekemän, etttä minä iankaikkisen elämän perisi?" (aiōnios g166) 18 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin. 19 Käskyti sinä tiedät: 'Älä tapa', 'Älä

tee huorin', 'Älä varasta', 'Älä sano väärää todistusta', maljan, jonka minä juon, te tosin juotte, ja sillä kasteella, 'Älä toiselta anasta', 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi.' **20** jolla minut kastetaan, kastetaan teidätkin; **40** mutta Mutta hän sanoi hänelle: "Opettaja, niitä kaikkia minä minun oikealla tai vasemmalla puolellani istuminen ei olen noudattanut nuoruudestani asti". **21** Niin Jeesus ole minun annettavissani, vaan se annetaan niille, joille katsoi häneen ja rakasti häntä ja sanoi hänelle: "Yksi se on valmistettu". **41** Kun ne kymmenen sen kuulivat, sinulta puuttuu: mene, myy kaikki, mitä sinulla on, ja alkovat he närkästyä Jaakobiin ja Johannekseen. **42** anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa; Mutta Jeesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi heille: "Te ja tule ja seuraa minua". **22** Mutta hän synkisti siitä tiedätte, että ne, joita kansojen ruhtinaaksi katsotaan, puheesta ja meni pois murheellisena, sillä hänen läli oli herroina niitä hallitsevat, ja että kansojen mahtavat paljon omaisuutta. **23** Silloin Jeesus katsoi ympärilleen ja käyttävätkö valtaansa niitä kohtaan. **43** Mutta nähni e ole sanoi opetuslapsillensa: "Kuinka vaikea onkaan niiden, teidän kesken, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo joilla on tavaraa, päästä Jumalan valtakuntaan!" **24** suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne; **44** ja joka Niin opetuslapset hämmästyivät hänen sanoistaan. teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, se Mutta Jeesus rupesi taas puhumaan ja sanoi heille: olkoon kaikkien orja. **45** Sillä ei Ihmisen Poikakaan "Lapset, kuinka vaikea onkaan niiden, jotka luottavat tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan tavaransa, päästä Jumalan valtakuntaan! **25** Helpompi henkensä lunnaaksi monen edestä." **46** Ja he tulivat on kamelin käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jerikoon. Ja kun hän vaelsi Jerikosta opetuslastensa ja Jumalan valtakuntaan." **26** Niin he hämmästyivät yhä suuren väkijoukon seuraamana, istui sokeaa kerjäläinen, enemmän ja sanoivat toisillensa: "Kuka sitten voi Bartimeus, Timeuksen poika, tien vieressä. **47** Ja pelastaa?" **27** Jeesus katsoi heihin ja sanoi: "Ihmisseille kun hän kuuli, että se oli Jeesus Nasaretilainen, se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle; sillä Jumalalle on rupesi hän huutamaan ja sanomaan: "Jeesus, Daavidin kaikki mahdollista". **28** Niin Pietari rupesi puhumaan poika, armahda minua". **48** Ja monet nuhittelivat häntä sanoen hänelle: "Katso, me olemme luopuneet kaikesta saadakseen hänet vaikenemaan. Mutta hän huusi vielä ja seuranneet sinua". **29** Jeesus sanoi: "Totisesti minä enemmän: "Daavidin poika, armahda minua". **49** Silloin sanon teille: ei ole ketään, joka minun tähteni ja Jeesus seisautti ja sanoi: "Kutsukaa hänet tänne". Ja evankeliumin tähden on luopunut talosta tai veljistä tai sisarista tai äidistä tai isästä tai lapsista tai pelloista, **30** ja joka ei saisi satakertaisesti: nyt tässä ajassa taloja ja veljiä ja sisaria ja äitejä ja lapsia ja peltoja, vainojen keskellä, ja tulevassa maailmassa iankaikkista elämää. (aiōn g165, aiōnios g166) **31** Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi ja viimeiset ensimmäisiksi." **32** Ja he olivat matkalla, menoissa ylös Jerusalemiin, ja Jeesus kulki heidän edellään; ja heidät valtasi hämmästy, ja ne, jotka seurasivat, olivat peloissaan. Ja hän otti taas tykönsä ne kaksitoista ja rupesi heille puhumaan, mitä hänen läli oli tapahtuva: **33** "Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineitten käsiin, ja he tuomitsevat hänet kuolemaan ja antavat hänet pakanain käsiin; **34** ja ne pilkkaavat häntä ja sylkevät häntä ja ruoskivat häntä ja tappavat hänet; ja kolmen päivän perästä hän on nouseva ylös". **35** Ja Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, menivät hänen luokensa ja sanoivat hänelle: "Opettaja, me tahtoisimme, että tekisit meille, mitä sinulta anomme". **36** Hän sanoi heille: "Mitä tahdotte, että minä teille tekisin?" **37** Niin he sanoivat hänelle: "Anna meidän istua, toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolellasi, sinun kirkkaudessasi". **38** Mutta Jeesus sanoi heille: "Te ette tiedä, mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä juon, tahi tulla kastetuksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan?" **39** He sanoivat hänelle: "Voimme". Niin Jeesus sanoi heille: "Sen he kutsuvat sokean, sanoen hänelle: "Ole turvallisella mieellä, nouse; hän kutsuu sinua". **50** Niin hän heitti vaippansa päältään, kavahti seisomaan ja tuli Jeesuksen tykö. **51** Ja Jeesus puhutteli häntä sanoen: "Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin?" Niin sokeaa sano hänelle: "Rabbuni, että saisın näköni jälleen". **52** Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mene, sinun uskosasi on sinut pelastanut". Ja kohta hän sai näkönsä ja seurasii häntä tiellä.

11 Ja kun he lähestyivät Jerusalemia, tullen Beetfageen ja Betaniaan Ölzymäelle, lähetti hän kaksi opetuslastaan **2** ja sanoi heille: "Menkää kylään, joka on edessänne, niin te kohta, kun sinne tulette, löydätte sidottuna varsan, jonka selässä ei yksikään ihmisen vielä ole istunut; päästääkää se ja tuokaa tänne. **3** Ja jos joku teille sanoa: "Miksi te noin teette?", niin sanokaa: "Herra tarvitsee sitä ja lähettilää sen kohta tänne takaisin." **4** Niin he menivät ja löysivät oven eteen ulos kujalle sidotun varsan ja päästivät sen. **5** Ja muutamat niistä, jotka siellä seisovat, sanoivat heille: "Mitä te teette, kun päästätte varsan?" **6** Niin he sanoivat heille, niinkuin Jeesus oli käskenyt; ja he antoivat heidän mennä. **7** Ja he toivat varsan Jeesuksen luo ja heittivät vaatteensa sen päälle, ja hän istui sen selkään. **8** Ja monet levittivät vaatteensa tielle, ja toiset lehvivä, joita katkoivat kedoilta. **9** Ja ne, jotka kulkivat edellä, ja jotka seurasivat, huusivat: "Hoosianna, siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen! **10** Siunattu olkoon isämme Daavidin valtakunta, joka tulee. Hoosianna

korkeusissa!" 11 Ja hän kulki sisälle Jerusalemiin ja meni pyhäkköön; ja katseltuaan kaikkea hän lähti niiden kahdentoina kanssa Betaniaan, sillä aika oli jo myöhäinen. 12 Kun he seuraavana päivänä lähtivät Betaniasta, oli hänen nälkä. 13 Ja kun hän kaukaa näki viikunapuun, jossa oli lehtiä, meni hän katsomaan, löytäisikö ehkä jotakin siitä; mutta tultuaan sen luo hän ei löytänyt muuta kuin lehtiä. Sillä silloin ei ollut viikunain aika. 14 Niin hän puhui ja sanoi sille: "Älköön ikinä enää kukaan sinusta hedelmää syökö". Ja hänen opetuslapsensa kuulivat sen. (aion 6165) 15 Ja he tulivat Jerusalemiin. Ja hän meni pyhäkköön ja rupesi ajamaan ulos niitä, jotka myivät ja ostivat pyhäkössä, ja kaatoi kumoon rahanvaihtajain pöydät ja kyyhkysten myyjään istuimet, 16 eikä sallinut kenenkään kantaa mitään astiaa pyhäkön kautta. 17 Ja hän opetti ja sanoi heille: "Eikö ole kirjoitettu: 'Minun huoneeni on kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi'? Mutta te olette tehneet siitä ryöväriä luolan." 18 Ja ylipapit ja kirjanoppineet kuulivat sen ja miettivät, kuinka saisivat hänet surmatuksi; sillä he pelkäsivät häntä, koska kaikki kansa oli hämmästyksissään hänen opetuksestansa. 19 Illan tultua he menivät kaupungin ulkopuolelle. 20 Ja kun he varhain aamulla kulkivat ohja, näkivät he viikunapuun kuivettuneen juuria myötä. 21 Silloin Pietari muisti Jeesuksen sanat ja sanoi hännelle: "Rabbi, katso, ja herodilaisia kietomaan häntä sanoilla. 14 Nämä vastasi ja sanoi heille: "Pitääkää usko Jumalaan. 23 tulivat ja sanoivat hännelle: "Oppettaja, me tiedämme, ettiä sinä olet totinen etkä välitä kenestäkään, sillä 'Kohoa ja heittädy mereen', eikä epäiliisi sydämessään, sinä et katoa henkilöön, vaan opetat Jumalan tietä vaan uskoisi sen tapahtuvan, minkä hän sanoo, niin totuudessa. Onko luvallista antaa keisarille vero vai se hännelle tapahtui. 24 Sentähden minä sanon teille: ei? Tuleeko meidän antaa vai ei?" 15 Mutta hän kaikki, mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa saaneenne, tiesi heidän ulkokultaisuutensa ja sanoi heille: "Miksi niin se on teille tuleva. 25 Ja kun te seisotte ja rukoilette, kiusatte minua? Tuokaa denari minun nähdäkseni." niin antakaa anteeksi, jos kenellä teistä on jotakin 16 Niin he toivat. Ja hän sanoi heille: "Kenen kova toistansa vastaan, ettiä myös teidän Isänne, joka on ja päälekirjoitus tämä on?" He vastasivat hännelle: taivaissa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne." "Keisarin". 17 Jeesus sanoi heille: "Antakaa keisarille, 27 Ja he tulivat taas Jerusalemiin. Ja kun hän käveli mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on". Ja pyhäkössä, tulivat ylipapit ja kirjanoppineet ja vanhimmat he ihmettelivät häntä suuresti. 18 Ja hänen luoksensa hänen luoksensa 28 ja sanoivat hännelle: "Millä vallalla tuli saddukeksia, jotka sanovat, ettei ylösnuosemusta sinä näitä teet? Tahi kuka sinulle on antanut vallan näitä tehdä?" 29 Mutta Jeesus vastasi heille: "Minä myös teen teille yhden kysymyksen; vastatkaa te minulle, niin minä sanon teille, millä vallalla minä näitä teen. 30 Oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä? Vastatkaa minulle." 31 Niin he neuvoittelivat keskenään sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', niin hän sanoo: "Miksi ette siis uskoneet häntä?" 32 Vai sanommeko: "Ihmisistä?" -sitä he kasan tähden pelkäsivät sanoa, sillä kaikkien mielestä Johannes totisesti oli profeetta. 33 Ja he vastasivat ja sanoivat Jeesukselle: "Emme tiedä". Silloin Jeesus sanoi heille: "Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä näitä teen".

12 Ja hän rupesi puumaan heille vertauksilla: "Mies istutti viinitarhan ja teki aidan sen ympärille ja kaivoi viinikuurnan ja rakensi tornin; ja hän vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille maille. 2 Ja kun aika tuli, lähetti hän palvelijan viinitarhurien luo perimään tarhureilta viinitarhan hedelmää. 3 Mutta he ottivat hänet kiinni, pieksivät ja lähettiltivät tyhjin käsin pois. 4 Ja vielä hän lähetti heidän luoksensa toisen palvelijan. Ja häntä he löivät päähän ja häpäisivät. 5 Ja hän lähetti vielä toisen, ja sen he tappoivat; ja samoin useita muita: toisia he pieksivät, toisia tappoivat. 6 Vielä hänelä oli ainoa rakkas poikansa. Hänet hän lähetti viimeiseksi heidän luoksensa sanoen: 'Kavahtavat kaiket minun poakaani'. 7 Mutta viinitarhurit sanoivat toisilleen: 'Tämä on perillinen; tulkaa, tappakaamme hänet, niin perintö jää meille'. 8 Ja he ottivat hänet kiinni, tappoivat ja heittivät hänet ulos viinitarhasta. 9 Mitä nyt viinitarhan herra on tekevä? Hän tulee ja tuhoa viinitarhurit ja antaa viinitarhan muille. 10 Ettekö ole lukeneet tästä kirjoitusta: 'Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi; 11 Herralta tämä on tullut ja on ihmellinen meidän silmissämme'?" 12 Silloin he olisivat tahtoneet ottaa hänet kiinni, mutta pelkäsivät kansaa; sillä he ymmärsivät, että hän oli puhunut tämän vertauksen heistä. Ja he jättivät hänet ja menivät pois. 13 Ja he lähettiltivät hänen luoksensa muutamia fariseusia ja herodilaisia kietomaan häntä sanoilla. 14 Nämä tulivat ja sanoivat hännelle: "Oppettaja, me tiedämme, ettiä sinä olet totinen etkä välitä kenestäkään, sillä 'Kohoa ja heittädy mereen', eikä epäiliisi sydämessään, sinä et katoa henkilöön, vaan opetat Jumalan tietä vaan uskoisi sen tapahtuvan, minkä hän sanoo, niin totuudessa. Onko luvallista antaa keisarille vero vai se hännelle tapahtui. 24 Sentähden minä sanon teille: ei? Tuleeko meidän antaa vai ei?" 15 Mutta hän kaikki, mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa saaneenne, tiesi heidän ulkokultaisuutensa ja sanoi heille: "Miksi niin se on teille tuleva. 25 Ja kun te seisotte ja rukoilette, kiusatte minua? Tuokaa denari minun nähdäkseni." niin antakaa anteeksi, jos kenellä teistä on jotakin 16 Niin he toivat. Ja hän sanoi heille: "Kenen kova toistansa vastaan, ettiä myös teidän Isänne, joka on ja päälekirjoitus tämä on?" He vastasivat hännelle: taivaissa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne." "Keisarin". 17 Jeesus sanoi heille: "Antakaa keisarille, 27 Ja he tulivat taas Jerusalemiin. Ja kun hän käveli mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on". Ja pyhäkössä, tulivat ylipapit ja kirjanoppineet ja vanhimmat he ihmettelivät häntä suuresti. 18 Ja hänen luoksensa hänen luoksensa 28 ja sanoivat hännelle: "Millä vallalla tuli saddukeksia, jotka sanovat, ettei ylösnuosemusta sinä näitä teet? Tahi kuka sinulle on antanut vallan näitä tehdä?" 29 Mutta Jeesus vastasi heille: "Minä myös teen teille yhden kysymyksen; vastatkaa te minulle, niin minä sanon teille, millä vallalla minä näitä teen. 30 Oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä? Vastatkaa minulle." 31 Niin he neuvoittelivat keskenään sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', niin hän sanoo: "Miksi ette siis uskoneet häntä?" 32 Vai sanommeko: "Ihmisistä?" -sitä he kasan tähden pelkäsivät sanoa, sillä kaikkien mielestä Johannes totisesti oli profeetta. 33 Ja he vastasivat ja sanoivat Jeesukselle: "Emme tiedä". Silloin Jeesus sanoi heille: "Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä näitä teen".

24 Jeesus sanoi heille: "Ettekö te siitä svystä eksy,

kun ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa? hänelle: "Sinä näet nämä suuret rakennukset. Niistä 25 Sillä kun kuolleista noustaan, ei naida eikä mennä ei ole jäävä kiveä kiven päälle maahan jaottamatta." miehelle; vaan he ovat niinkuin enkelit taivaassa. 26 3 Ja kun hän istui Öljymäellä, vastapäätä pyhäkköä, Mutta mitä siihen tulee, että kuolleet nousevat ylös, kysyivät Pietari ja Jaakob ja Johannes ja Andreas ettekö ole lukeneet Mooseksen kirjasta, kertomuksessa häneltä eriksensä: 4 "Sano meille: milloin tämä tapahtuu, orjantappupensaasta, kuinka Jumala puhui hänelle ja mikä on merkki siitä, että kaikki tämä alkaa lopullisesti sanoen: 'Minä olen Aabrahamin Jumala ja lisakin Jumala toteutta?' 5 Niin Jeesus rupesi puhumaan heille: ja Jaakobin Jumala? 27 Ei hän ole kuolleitten Jumala, "Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä. 6 Monta tulee vaan elävien. Suuresti te eksytte." 28 Silloin tuli hänen minun nimessäni sanoen: 'Minä se olen', ja he eksyttävät luokseen eräs kirjanoppiniut, joka oli kuullut heidän monta. 7 Ja kun te kuulette sotien melskettä ja keskustelunsa ja huomannut hänen hyvin vastanneen sanomia sodista, älkää peljästykö. Nämä täytyy tapahtua, heille, ja kysyi häneltä: "Mikä on ensimmäinen kaikista mutta se ei ole vielä loppu. 8 Sillä kansa nousee käskyistä?" 29 Jeesus vastasi: "Ensimmäinen on tämä: kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, 'Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi tulee maanjäristyksiä monin paikoin, tulee näähänhtää. ainoa; 30 ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta Tämä on synnytystuskien alkua. 9 Mutta pitääkää te sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi vaari itsestänne. Teidät vedetään oikeuksiin, ja teitä ja kaikesta voimastasi'. 31 Toinen on tämä: 'Rakasta piestään synagoogissa, ja teidät asetetaan maaherrain lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'. Ei ole mitään käskyä, ja kuningasten eteen, minun tähdeni, todistukseksi heille. suurempaa kuin nämä." 32 Niin kirjanoppinut sanoi 10 Ja sitä ennen pitää evankeliumi saarnattaman kaikille hänelle: "Oikein sanoit, opettaja, totuuden mukaan, että kansoille. 11 Ja kun he vievät teitä ja vetävät oikeuteen, yksi hän on, ja ettei ketään muuta ole, paitsi hän. 33 älkää edeltäpäin huolehtiko siitä, mitä puhuisitte; vaan Ja rakastaa häntä kaikesta sydämestään ja kaikesta mitä teille sillä hetkellä annetaan, se puhukaa. Sillä ymmärryksestään ja kaikesta voimastaan, ja rakastaa ette te ole puhumassa, vaan Pyhä Henki. 12 Ja veli lähimmäistään niinkuin itseänsä, se on enemmän kuin antaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa, ja lapset kaikki polttouhit ja muut uhrit." 34 Kun Jeesus näki, että nousevat vanhempiansa vastaan ja tappavat heidät. hän vastasi ymmärtääväisesti, sanoi hän hänelle: "Sinä et 13 Ja te joudutte kaikkien vihattavaksi minun nimeni ole kaukana Jumalan valtakunnasta". Eikä kukaan enää tähden; mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se rohjennut häntä kysyä. 35 Ja opettaessaan pyhäkössä pelastuu. 14 Mutta kun näette hävityksen kauhistuksen Jeesus puhui edelleen ja sanoi: "Kuinka kirjanoppineet seisovan siinä, missä ei tulisi-joka tämän lukee, se sanovat, että Kristus on Daavidin poika? 36 Onhan tarkatkoon-silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot Daavid itse sanonut Pyhässä Hengessä: 'Herra sanoi vuorille; 15 joka on katolla, älköön astuko alas älköönkä minun Herralleni: Istu minun oikealle puolellesi, kunes menkö sisään nouタamaan mitään huoneestansa; 16 minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi alle'. 37 ja joka on mennyt pellolle, älköön palatko takaisin Daavid itse sanoo häntä Herraksi; kuinka hän sitten on nouタamaan vaippaansa. 17 Voi raskaita ja imettääväisiä hänen poikansa?" Ja suuri kansanjoukko kuunteli häntä niin päivinä! 18 Mutta rukoilkaa, ettei se tapahtuisi mielessään. 38 Ja opettaessaan hän sanoi: "Varokaa talvela. 19 Sillä niin päivinä on oleva ahdistus, jonka kirjanoppineita, jotka mielessään käyskelevät pitkissä kaltaista ei ole ollut hamasta luomakunnan alusta, vaipoissa ja haluavat tervehdyksiä toreilla 39 ja etumaisia jonka Jumala on luonut, tähän asti, eikä milloinkaan istuimia synagoogissa ja ensimmäisiä sijoja pidoissa, tule. 20 Ja ellei Herra lyhentäisi niitä päiviä, ei mikään 40 noita, jotka syöttävät leskien huoneet ja näön vuoksi liha pelastuisi; mutta valittujen tähden, jotka hän on pitäävät pitkiä rukouksia; he saavat sitä kovemman valinnut, hän on lyhentänyt ne päivät. 21 Ja jos silloin tuomion". 41 Ja hän istui vastapäätä uhriarkkua ja joku sanooh teille: 'Katso, täällä on Kristus', tai: 'Katso, katseli, kuinka kansa pani rahaa uhriarkkun. Ja monet tuolla', niin älkää uskoko. 22 Sillä väärä kristuksia ja rikkaita panivat paljon. 42 Niin tuli köyhä leski ja pani väärä profeettoja nousee, ja he tekevät tunnustekoja kaksi ropoa, yhteensä muutamia pennejä. 43 Ja hän ja ihmeitä, eksyttääkseen, jos mahdollista, valitut. 23 kutsui opetuslapsensa tykönsä ja sanoi heille: "Totisesti Mutta olkaa te varuillanne. Minä olen edeltä sanonut minä sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin teille kaikki. 24 Mutta niin päivinä, sen ahdistuksen kaikki muut, jotka panivat uhriarkkun. 44 Sillä he kaikki jälkeen, aurinko pimee, eikä kuu anna valoansa, 25 panivat liastaan, mutta tämä pani puutteestaan kaiken, ja tähdet putoilevat taivalta, ja voimat, jotka taivaissa mitä hänellä oli, koko elämisenä."

13 Ja kun hän meni ulos pyhäköstä, sanoi eräs hänen opetuslapsistaan hänelle: "Opettaja, katso, millaiset kivet ja millaiset rakennukset!" 2 Jeesus vastasi

ovat, järkyvät. 26 Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvissä suurella voimalla ja kirkkaudella. 27 Ja silloin hän lähettilää enkelinsä ja kokoa valittuna neljältä ilmalta, maan äärestä hamaan taivaan ääreen.

28 Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: Kun sen oksa hän menee, sen talon isännälle sanokaa: 'Opettaja jo on tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että sanoo: Missä on minun vierashuoneeni, syödäkseni kesä on lähellä. **29** Samoin te myös, kun näette tämän siinä pääsiäislampaan opetuslasten kanssa?' **15** tapahtuvan, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä. Ja hän näyttää teille suuren huoneen yläkerrassa, **30** Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, valmiiksi laitetun; valmistakaa meille sinne." **16** Niin ennenkuin nämä kaikki tapahtuvat. **31** Taivas ja maa opetuslapset lähtivät ja tulivat kaupunkiin ja havaittivat katoavat, mutta minun sanani eivät katoa. **32** Mutta niin olevan, kuin Jeesus oli heille sanonut, ja valmistivat siitä päävästä tai hetkestä ei tiedä kukaan, eivät enkelit pääsiäislampaan. **17** Ja kun ehtoo tuli, saapui hän sinne taivaassa, eikä myöskaän Poika, vaan ainoastaan Isä. **18** Ja kun he olivat aterialla **33** Olkaa varuillanne, valvokaa ja rukoilkaa, sillä ette ja sörivät, sanoi Jeesus: "Totisesti minä sanon teille: yksi tiedä, milloin se aika tulee. **34** On niinkuin muille maille teistä kavaltaa minut, yksi, joka syö minun kanssani". matkustaneen miehen: kun hän jätti talonsa ja antoi **19** He tulivat murheellisiksi ja rupesivat toisen toisensa palvelijoilleen vallan, kullekin oman tehtävänsä, käsiksi hän myös ovenvartijan valvoa. **35** Valvokaa siis, sillä perästää sanomaan hännelle: "En kaiketi minä?" **20** Hän ette tiedä, milloin talon herra tulee, iltamyöhälläkö vai sanoi heille: "Yksi teistä kahdestatoista, se, joka kastaa yösydännä vai kukonlaulun aikaan vai varhain aamulla, vatiin minun kanssani. **21** Niin, Ihmisen Poika tosin **36** ettei hän, äkkiarvaamatta tullessaan, tapaisi teitä menee pois, niinkuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi nukkumasta. **37** Mutta minkä minä teille sanon, sen sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! minä sanon kaikille: valvokaa." **22** Ja heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, Parempi olisi sille ihmiselle, että hän ei olisi syntynyt."

14 Niin oli kahden päivän perästää pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla, ja ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, kuinka saisivat hänet otetuksi kavaluudella kiinni ja tapetuksi. **2** Sillä he sanoivat: "Ei juhlan aikana, ettei syntyisi meteliä kansassa". **3** Ja kun hän oli Betaniassa, pitälisen Simonin asunnossa, tuli hänen aterialla ollessaan nainen, mukanaan alabasteripullo täynnä oikeata, kallista nardusvoidetta. Hän rikkoi alabasteripullon ja vuodatti voiteen hänen päähäänsä. **4** Niin oli muutamia, jotka närkästyivät ja sanoivat keskenään: "Mitä varten tämä voiteen haaskaus? **5** Olisihan voinut myydä tämän voiteen enempään kuin kolmeensataan denarii ja antaa ne köyhille." Ja he toruivat häntä. **6** Mutta Jeesus sanoi: "Antakaa hänen olla. Miksi pahoitatte hänen mieltäään? Hän teki hyvän työn minulle. **7** Köyhät teillä on aina keskuudessanne, ja milloin tahdotte, voitte heille tehdä hyvää, mutta minua teillä ei ole aina. **8** Hän teki, minkä voi. Edeltäkäsin hän voitieli minun ruumiini hautaamista varten. **9** Totisesti minä sanon teille: missä ikinä kaikessa maailmassa evankeliumia saarnataan, siellä sekin, minkä tämä teki, on mainittava hänen muistoksensa." **10** Ja Juudas Iskariot, yksi niistä kahdestatoista, meni ylipappien luo kavaltaakseen hänet heille. **11** Kun nämä sen kuulivat, ihastuivat he ja lupasivat antaa hännelle rahaa. Ja hän mietti, kuinka hänet sopivassa tilaisuudessa kavaltaisi. **12** Ja ensimmäisenä happamattoman leivän päivänä, kun pääsiäislammmas teurastettiin, hänen opetuslapsensa sanoivat hännelle: "Mihin tahdot, että menemme valmistamaan pääsiäislampaan sinun syödäksesi?" **13** Niin hän lähetti kaksi opetuslastaan ja sanoi heille: "Menkää kaupunkiin, niin teitä vastaan tulee mies kantaen vesiaistiaa; seuratkaa häntä. **14** Ja mihin

kuolemaan asti; olkaa tässä ja valvokaa". **15** Ja hän meni vähän edemmäksi, lankesi maahan ja rukoili, että, jos mahdollista, se hetki menisi häntä ohi, **16** ja sanoi: "Abba, Isä, kaikki on mahdollista sinulle; ota pois minulta tämä malja. Mutta ei, mitä minä tahdon, vaan mitä sinä!" **17** Ja hän tuli ja tapasi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: "Simon, nukutko? Etkö jaksanut yhtä hetkeä valvoa? **18** Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko." **19** Ja taas hän meni pois ja rukoili sanoen samat sanat. **20** Ja tullessaan hän taas tapasi heidät

nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet kovin raukeaksi; ja he eivät tienneet, mitä hänenne vastaisivat. 41 Ja hän tuli kolmannen kerran ja sanoi heille: "Te nukutte vielä ja lepäättel! Jo riittää! Hetki on tullut; nähdessään Pietarin lämmittelyvän hän katsoi häneen katso, Ihmisen Poika annetaan syntisten käsii. 42 ja sanoi: "Sinäkin olit Nasaretilaisen, tuon Jeesuksen, Nouskaa, lähtekäämme; katso, se, joka kavaltaa minut, kanssa". 43 Ja heti, hänenne vielä puhuessaan, Juudas, käsittä, mitä sanot". Ja hän meni ulos pihalle. Ja kukko yksi niistä kahdestatoista, saapui, ja hänenne mukanaan lauloi. 49 Ja nähdessään hänet siellä palvelijatar rupesi joukko ylipappien ja kirjanoppineiden ja vanhinenta luota, taas sanomaan lähellä seisoville: "Tämä on yksi niistä". miekat ja seipäät käsissä. 44 Mutta se, joka hänet kavalsi, oli sopinut heidän kanssaan merkistä, sanoen: "Se, jolle minä suuta annan, hän se on; ottakaa hänet kiinni ja viekää tarkasti vartioituna pois". 45 Ja tultuaan hän kohta astui hänen luokseensa ja sanoi: "Rabbi!" ja antoi hännelle suuta. 46 Silloin he kävivät häneen käsiksi ja ottivat hänet kiinni. 47 Mutta eräs niistä, jotka lähellä seisovat, veti miekkansa, iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häntä pois korvan. 48 Niin Jeesus puhui heille ja sanoi: "Niinkuin ryöväriä vastaan te olette lähteneet minua miekoilla ja seipällä vangitsemaan. 49 Joka päivä minä olen ollut teidän luonanne opettaen pyhäkössä, ettekä ole ottaneet minua kiinni. Mutta tämä tapahtuu, että kirjoitukset kävisivät toteen." 50 Niin he kaikki jättivät hänet ja pakenivat. 51 Ja häntä seurasi eräs nuorukainen, jolla oli ympärillään liinavaate paljaalle iholle heitettyvä; ja he ottivat hänet kiinni. 52 Mutta hän jätti liinavaatteen ja pakeni alastonna. 53 Ja he veivät Jeesuksen ylimmäisen papin eteen, jonne kaikki ylipapit ja vanhimmat ja kirjanoppineet kokoonuvat. 54 Ja Pietari seurasi häntä taampana ylimmäisen papin palatsin esipihaan asti ja istui palvelijain joukkoon ja lämmitteli tulen ääressä. 55 Mutta ylipapit ja koko neuvosto etsivät todistusta Jeesusta vastaan tappaaksensa hänet, mutta eivät löytäneet. 56 Useat kyllä todistivat väärin häntä vastaan, mutta todistukset eivät olleet yhtäpitäviä. 57 Niin muutamat nousivat ja todistivat väärin häntä vastaan, sanoen: 58 "Me olemme kuuleet hänen sanovan: 'Minä hajotan maahan tämän käsillä tehdyn tempelin ja rakennan kolmessa päivässä toisen, joka ei ole käsillä tehty'." 59 Mutta eivät näinkään heidän todistuksensa olleet yhtäpitäviä. 60 Silloin ylimmäinen pappi nousi ja astui esille ja kysyi Jeesukselta sanoen: "Etkö vastaa mitään? Mitä nämä todistavat sinua vastaan?" 61 Mutta hän oli vaiti eikä vastannut mitään. Taas ylimmäinen pappi kysyi häntä ja sanoi hännelle: "Oletko sinä Kristus, sen Ylistetyn Poika?" 62 Jeesus sanoi: "Olen; ja te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvissä". 63 Niin ylimmäinen pappi repäisi vaatteensa ja sanoi: "Mitä me enää todistaja tarvitsemme? 64 Te kuulitte hänen pilkkaamisensa. Mitä arvelette?" Niin he kaikki tuomitsivat hänet vikapääksi kuolemaan. 65 Ja muutamat rupesivat sylkemään häntä ja peittivät hänen kasvonsa ja löivät häntä nyrykillä ja

sanoivat hännelle: "Profetoi!" Oikeudenpalvelijatkin löivät häntä poskelle. 66 Kun nyt Pietari oli alhaalla esipihassa,

67 ja tuli sinne muuan ylimmäisen papin palvelijattarista;

68 Mutta hänenne kielisi sanoen: "En tiedä enkä on lähellä."

69 Ja hänenne kielisi sanoen: "En tiedä enkä on lähellä."

70 Mutta hänenne kielisi uudestaan. Ja vähän sen jälkeen

lähellä seisovat taas sanoivat Pietarille: "Totisesti, sinä olet yksi niistä, sillä olethan sinä galilealainenken". 71

72 Ja samassa kukkan lauloi toisen kerran. Niin Pietari muisti Jeesuksen

73 ja sanoen, jotka hän oli sanonut hännelle: "Ennenkuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti minut kiellät". Ja hän ratkesi itkuun.

15 Ja heti aamulla ylipapit ynnä vanhimmat ja kirjanoppineet ja koko neuvosto tekivät päätöksen, sitovat Jeesuksen, veivät hänet pois ja antovat Pilatukseen käsii. 2 Niin Pilatus kysyi häntältä: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Hänen vastasi ja sanoi hännelle: "Sinäpä sen sanot". 3 Ja ylipapit tekivät monta syystöstä häntä vastaan. 4 Niin Pilatus taas kysyi häntältä sanoen: "Etkö vastaa mitään? Katso, kuinka paljon syöttöksiä he tekevät sinua vastaan." 5 Mutta Jeesus ei enää vastannut mitään, niin että Pilatus ihmetteli. 6 Mutta juhlan aikana hän tavallisesti päästi heille yhden vangin irti, sen, jota he anoivat. 7 Niin siellä oli eräs mies, jota sanottiin Barabbaaksi, vangittu muiden kapinoitsijain kanssa, jota kapinassa olivat tehneet murhan. 8 Ja kansa meni sinne ylös ja rupesi pyytämään, että hän tekisi heille, niinkuin hänen tapansa oli. 9 Pilatus vastasi heille sanoen: "Tahdotteko, että päästääni teille juutalaisten kuninkaan?" 10 Sillä hän tiesi, että ylipapit kateudesta olivat antaneet hänet hänen käsinsä. 11 Mutta ylipapit kiihoittivat kansaa anomaan, että hän ennenminen päästääsi heille Barabbaan. 12 Ja Pilatus puhui taas heille ja sanoi: "Mitä minun sitten te tehtävä hännelle, jota te sanotte juutalaisten kuninkaaksi?" 13 Niin he taas huusivat: "Ristiinnaulitse hänet!" 14 Mutta Pilatus sanoi heille: "Mitä pahaa hän sitten on tehty?" Mutta he huusivat vielä kovemmin: "Ristiinnaulitse hänet!" 15 Ja kun Pilatus tahtoi tehdä kansalle mieliksi, päästää hän heille Barabbaan, mutta Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti ristiinnaulittavaksi. 16 Niin sotamiehet veivät hänet sisälle linnaan, se on palatsiin, ja kutsuivat siihen koko sotilasjoukon. 17 Ja he pukivat hänen yllensä purpuravaipan, väänisvät orjantappuroista kruunun ja panivat sen hänen päähäänsä 18 ja rupesivat tervehtimään häntä: "Terve, juutalaisten kuningas!" 19 Ja he löivät häntä päähän ruovolla,

sylkivät häntä ja laskeutuen polvilleen kumarsivat häntä. kysyi tältä, oliko hän jo kauan sitten kuollut. **45** Ja **20** Ja kun he olivat häntä pilkanneet, riisuvat he saattuan sadanpäämieheltä siitä tiedon hän lahoitti häneltä purppuravaipan ja pukivat hänet hänen omiin ruumiin Joosefille. **46** Tämä osti liinavaatteen ja otti vaatteisiinsa. Ja he veivät hänet pois, ristiinnaulitakseen hänet alas, kääri hänet liinavaatteeseen ja pani hautaan, joka oli hakattu kallioon, ja vieritti kiven hautakammion Simonin, kyreläisen, joka tuli vainiolta, Aleksanterin ovelle. **47** Ja Maria Magdaleena ja Maria, Jooseen äiti, ja Rufuksen isän, kantamaan hänen ristiänsä. **22** Ja katselivat, mihin hänet pantiin.

he veivät hänet paikalle, jonka nimi on Golgata, se on käännetynä: pääkallonpaikka. **23** Ja he tarjosivat hänelle mirhalla sekoitettua viiniä, mutta hän ei sitä ottanut. **24** Ja he ristiinnaulitsivat hänet ja jakovat keskenään hänen vaatteensa heittäen niistä arpaan, mitä kuka oli saava. **25** Oli kolmas hetki, kun he hänet ristiinnaulitsivat. **26** Ja päälekirjoitukseksi oli merkity hänen syysnä: "Juutalaisten kuningas". **27** Ja he ristiinnaulitsivat hänen kanssaan kaksi ryöväriä, toisen hänen oikealle ja toisen hänen vasemmalle puolellensa. **29** Ja ne, jotka kulkivat ohitse, herjasivat häntä ja nyökyttivät päättään ja sanoivat: "Voi sinua, joka hajotat maahan temppelin ja kolmessa päivässä sen rakennat! **30** Auta itseäsi ja astu alas ristiltä." **31** Samoin ylipapitkin ynnä kirjanoppineet keskenään pilkkasivat häntä ja sanoivat: "Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. **32** Astukoon hän, Kristus, Israelin kuningas, nyt alas ristiltä, että me näkisimme ja uskoisimme." Myöskin ne, jotka olivat ristiinnaulitut hänen kanssaan, herjasivat häntä. **33** Ja kuudennella hetkellä tuli pimeys yli kaiken maan, ja sitä kesti hamana yhdeksänteen hetkeen. **34** Ja yhdeksännellä hetkellä Jeesus huusi suurella äänellä: "Eeli, Eeli, lama sabaktani?" Se on käännetynä: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit? **35** Sen kuullessaan sanoivat muutamat niistä, jotka siinä seisivat: "Katso, hän huuttaa Eliasta". **36** Ja muuan juoksi ja täytti sienien hapanviinillä, pani sen ruovan päähän ja antoi hänelle juoda sanoen: "Annas, katsokaamme, tuleeko Elias ottamaan hänet alas". **37** Mutta Jeesus huusi suurella äänellä ja antoi henkensä. **38** Ja temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti. **39** Mutta kun sadanpäämies, joka seisoii häntä vastapäätä, näki hänen näin antavan henkensä, sanoi hän: "Totisesti tämä ihminen oli Jumalan Poika". **40** Ja siellä oli myös naisia taampaa katselemassa. Näiden joukossa olivat Maria Magdaleena ja Maria, Jaakob nuoremman ja Jooseen äiti, ja Salome, **41** jotka hänen ollessaan Galileassa olivat seuranneet ja palvelleet häntä, sekä useita muita, jotka olivat tulleet hänen kanssaan ylös Jerusalemiin. **42** Ja kun jo oli tullut ilti, ja koska oli valmistuspäivä, se on sapatin aatopäivä, **43** tuli Joosef, arimatalainen, arvossapidetty neuveston jäsen, joka hänkin odotti Jumalan valtakuntaa, rohkaisi mielensä ja meni sisälle Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista. **44** Niin Pilatus ihmetti, oliko hän jo kuollut, ja kutsuttuaan luoksensa sadanpäämiehen 16 Ja kun sapatti oli ohi, ostivat Maria Magdaleena ja Maria, Jaakobin äiti, ja Salome hyvänhajuisia yrtejä mennäiseen voitelemaan häntä. **2** Ja viikon ensimmäisenä päivänä he tulivat haudalle ani varhain, auringon nostessa. **3** Ja he sanoivat toisilleen: "Kuka meille vierittää kiven hautakammion ovelta?" **4** Ja katsahtaaessaan ylös he näkivät kiven poisvierityksi; se oli näet hyvin suuri. **5** Ja mentyään hautakammion sisään he näkivät nuorukaisen istuvan oikealla puolella, puettuna pitkään, valkeaan vaatteeseen; ja he peljästyivät suuresti. **6** Mutta hän sanoi heille: "Alkää peljästykö; te etsitse Jeesusta, Nasaretilaista, joka oli ristiinnaulittu. Hän on noussut ylös; ei hän ole täällä. Katso, tässä on paikka, johon he hänet panivat. **7** Mutta menkää ja sanokaa hänen opetuslapsillensa ja Pietarille: 'Hän menee teidän edellänne Galileaan; siellä te saatte hänet nähdä, niinkuin hän teille sanoi'." **8** Niin he tulivat ulos ja pakenivat haudalta, sillä heidät oli vallannut vavistus ja hämmästys, eivätkä sanoneet kenellekään mitään, sillä he pelkäsivät. **9** [note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.] Mutta ylösousemisensa jälkeen hän varhain aamulla viikon ensimmäisenä päivänä ilmestyi ensiksi Maria Magdaleenalle, josta hän oli ajanut ulos seitsemän riivaajaa. **10** Tämä meni ja vei sanan niille, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa ja jotka nyt murehtivat ja itkivät. **11** Mutta kun he kuulivat, että hän eli ja että Maria oli hänet nähty, eivät he uskoneet. **12** Ja sen jälkeen hän toisenmuotoisena ilmestyi kahdelle heistä, heidän kävellessään, matkalla maakyllään. **13** Hekin menivät ja veivät sanan toisille; mutta nämä eivät uskoneet heitäkään. **14** Vihdoin hän ilmestyi myöskeni niille yhdelettesiota heidän ollessaan aterialla; ja hän nuhteli heidän epäuskoaan ja heidän sydämensä kovuutta, kun he eivät olleet uskoneet niitä, jotka olivat nähtneet hänet ylösousseeksi. **15** Ja hän sanoi heille: "Menkää kaikkien maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luodulle. **16** Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen. **17** Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaaja, puhuvat uusilla kielillä, **18** nostavat käsin käärmbeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveksi." **19** Kun nyt Herra Jeesus oli puhunut heille, otettiin hänet ylös taivaaseen, ja hän istui Jumalan oikealle puolelle. **20** Mutta he

lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kanssansa ja vahvisti sanan sitä seuraavien merkkien kautta.

Luukkaan

1 Koska monet ovat ryhtyneet tekemään kertomusta meidän keskuudessamme tosiksi tunnetuista tapahtumista, **2** sen mukaisesti kuin meille ovat kertoneet ne, jotka alusta asti ovat omin silmin ne nähtneet ja olleet sanan palvelijoita, **3** niin olen minäkin, tarkkaan tutkittuani alusta alkaen kaikki, päättänyt kirjoittaa ne järjestysessään sinulle, korkea-arvoisen Teofilus, **4** etä oppisit tuntemaan, kuinka varmat ne asiat ovat, jotka sinulle on opettettu. **5** Herodeksen, Juudean kuninkaan, aikana oli pappi, nimeltä Sakarias, Abian osastoa. Ja hänen vaimonsa oli Aaronin tytäriä, ja tämän nimi oli Elisabet. **6** He olivat molemmat hurskaita Jumalan edessä, vaeltaen kaikissa Herran käskeyissä ja säädöksissä nuhteettomina. **7** Mutta heillä ei ollut lasta, sillä Elisabet oli hedelmätön; ja he olivat molemmat tulleet iällisiksi. **8** Niin tapahtui, kun hänen osastonsa palvelusvuoro tuli ja hän toimitti papillisia tehtäviä Jumalan edessä, **9** etä hän tavannukaisessa pappistehtävien arpomisessa sai osaksensa mennä Herran temppeliin suitsuttamaan. **10** Ja kaikki kansa oli suitsuttamisen aikana ulkopuolella rukoilemassa. **11** Silloin ilmestyi hänenelle Herran enkeli seisoen suitsutuslitarin oikealla puolella. **12** Ja hänet nähdessään Sakarias hämmästyti, ja hänet valtasi pelko. **13** Mutta enkeli sanoi hänenelle: "Älä pelkää, Sakarias; sillä sinun rukouksesi on kuultu, ja vaimosi Elisabet on synnyttävä sinulle pojaa, ja sinun on annettava hänen nimi Johannes. **14** Ja hän on oleva sinulle iloksi ja riemuksi, ja monet iloitsevat hänen syntymisestään. **15** Sillä hän on oleva suuri Herran edessä; viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hän on oleva täytetty Pyhäällä Hengellä hamasta äitinsä kohdusta. **16** Ja hän käääntää monta Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa, tykö. **17** Ja hän käy hänen edellään Eliaan hengessä ja voimassa, käänääksensä isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskosten mielenlaatuun, nain Herralle toimittaaksensa valmistetun kansan." **18** Niin Sakarias sanoi enkelille: "Kuinka minä tämän käsittäisin? Sillä minä olen vanha, ja minun vaimoni on iälliseksi tullut." **19** Enkeli vastasi ja sanoi hänenelle: "Minä olen Gabriel, joka seison Jumalan edessä, ja minä olen lähetetty puhumaan sinulle ja julistamaan sinulle tämän ilosanoman. **20** Ja katso, sinä tulit mykäksi etkä kykenne mitään puhumaan siihen päivään saakka, jona tämä tapahtuu, sentähden ettet uskonut minun sanojani, jotka kävät aikansa toteen." **21** Ja kansa oli odottamassa Sakariasta, ja he ihmetselivät, että hän niin kauan viipy tempelissä. **22** Mutta ulos tullessaan hän ei kyennyt puhumaan heille; silloin he ymmärsivät, että hän oli nähtyn näyn tempelissä. Ja hän viittoi heille ja jäi mykäksi. **23** Ja kun hänen virkatoimensa päävät olivat päätyneet, meni hän kotiinsa. **24** Ja niiden päivän perästä Elisabet, hänen vaimonsa, tuli raskaaksi ja pysytteli salassa viisi kuukautta, sanoen: **25** "Näin on Herra tehnyt minulle niinä päivinä, jolloin hän katsoi minun puoleeni poistaaksensa minusta ihmisten ylenkatseen". **26** Kuudentena kuukautena sen jälkeen Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galilean kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret, **27** neitsyen tykö, joka oli kihlattu Joosef nimiselle miehelle Daavidin suvusta; ja neitsyen nimi oli Maria. **28** Ja tullessaan sisälle hänen tykösä enkeli sanoi: "Terve, armoitettu! Herra olkoon sinun kanssasi." **29** Mutta hän hämmästyti suuresti siitä puheesta ja mietti, mitä tämä tervehdys mahtoi tarkoittaa. **30** Niin enkeli sanoi hänenelle: "Älä pelkää, Maria; sillä sinä olet saanut armon Jumalan edessä. **31** Ja katso, sinä tulit raskaaksi ja synnytät pojaa, ja sinun on annettava hänen nimi Jeesus. **32** Hän on oleva suuri, ja hänet pitää kutsuttaman Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänen nimen Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen, **33** ja hän on oleva Jaakobin huoneen kuningas iankaikkisesti, ja hänen valtakunnallansa ei pidä loppua oleman." (aión g165) **34** Niin Maria sanoi enkelille: "Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä mitään tiedä?" **35** Enkeli vastasi ja sanoi hänenelle: "Pyhä Henki tulee sinun pääillesi, ja Korkeimman voima varjoaa sinut; sentähden myös se pyhä, mikä syntyy, pitää kutsuttaman Jumalan Pojaksi. **36** Ja katso, sinun sukulaisesi Elisabet, hänkin kantaa kohdussaan poikaa vanhalla iällään, ja tämä on kuudes kuukausi hänelä, jota sanottiin hedelmättömäksi; **37** sillä Jumalalle ei mikään ole mahdotonta." **38** Silloin Maria sanoi: "Katso, minä olen Herran palvelijatar; tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan". Ja enkeli lähti hänen tykösä. **39** Niinä päivinä Maria nousi ja kulki kiuruusti vuorimaahan erääseen Juuden kaupunkiin **40** ja meni Sakariaan kotiin ja tervehtti Elisabetia. **41** Ja kun Elisabet kuuli Marian tervehdyksen, hypähti lapsi hänen kohdussansa; ja Elisabet täytettiin Pyhäällä Hengellä. **42** Ja hän puhkesi puhumaan suurella äänellä ja sanoi: "Siunattu sinä vaimojen joukossa, ja siunattu sinun kohtusi hedelmä! **43** Ja kuinka minulle tapahtuu tämä, että minun Herrani äiti tulee minun tyköni? **44** Sillä katso, kun sinun tervehdyksesi ääni tuli minun korviini, hypähti lapsi ilostia minun kohdussani. **45** Ja autuas se, joka uskoi, sillä se sana on täytyvä, mikä hänen on tullut Herralta!" **46** Ja Maria sanoi: "Minun sieluni suuresti ylistää Herraa, **47** ja minun henkeni riemuitsee Jumalasta, vapahtajastani; **48** sillä hän on katsonut palvelijattarena alhaisuuteen. Katso, tästedes kaikki sukupolvet ylistävät minua autuaaksi. **49** Sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria, ja hänen nimensä on pyhä, **50** ja hänen laupeutensa pysyy polvesta polveen niille, jotka häntä pelkäävät. **51** Hän on osoittanut voimansa

käsivarrellaan; hän on hajottanut ne, joilla oli ylpeät ajatukset sydämessään. **52** Hän on kukistanut valtaat valtaistuimilta ja korottanut alhaiset. **53** Nälkäiset hän on täytänyt hyvyyskäillä, ja rikkaat hän on lähettiltyy tyhjinä pois. **54** Hän on ottanut huomaansa palvelijansa Israelin, muistaakseen laupeuttaan **55** Aabrahamia ja hänen siementänsä kohtaan iankaikkisesti, niinkuin hän on meidän isillemme puhunut." (aiōn g165) **56** Ja Maria oli hänen tykönänsä noin kolme kuukautta ja palasi jälleen kotiinsa. **57** Mutta Elisabetin synnyttämisen aika tuli; ja hän synnytti pojan. **58** Ja kun hänen naapurinsa ja sukulaistaensa kuulivat, että Herra oli tehnyt hänen suuren laupeuden, iloitsivat he hänen kanssansa. **59** Ja kahdeksantena päivänä he tulivat ympärileikkaamaan lasta ja tahtovat antaa hänen hänen isänsä mukaan nimen Sakarias. **60** Mutta hänen äitiinsä vastasi ja sanoi: "Ei suinkaan, vaan hänen nimensä on oleva Johannes". **61** Niin he sanoivat hännelle: "Eihän sinun suvussasi ole ketään, jolla on se nimi". **62** Ja he kysyivät viittomalla lapsen isältä, minkä nimen hän tahtoi hänen annettavaksi. **63** Niin hän pyysi taulun ja kirjoitti siihen nämä sanat: "Johannes on hänen nimensä". Ja kaikki ihmettelivät. **64** Ja kohta hänen suunsa aukeni, ja hänen kielessä vapautui, ja hän puhui kiittääne Jumalaa. **65** Ja tuli pelko kaikille heidän ympäri lään asuvaisille, ja koko Juudean vuorimaassa puhuttii kaikista näistä tapahtumista; **66** ja kaikki, jotka niistä kuulivat, paniivat ne mieleensä ja sanoivat: "Mikähän tästä lapsesta tulee?" Sillä Herran käsi oli hänen kanssansa. **67** Ja Sakarias, hänen isänsä, täytettiin Pyhällä Hengellä, ja hän ennusti sanoen: **68** "Kiitety olkoon Herra, Israelin Jumala, sillä hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen" **69** ja kohottanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin huoneesta. **70** -niinkuin hän on puhunut hamasta ikiajosta pyhäin profeettainsa suun kautta- (aiōn g165) **71** pelastukseksi vihollisistamme ja kaikkien niiden kädestä, jotka meitä vihaavat, **72** tehdäkseen laupeuden meidän isillemme ja muistaakseen pyhän liittonsa, **73** sen valan, jonka hän vannoi Aabrahamille, meidän isillemme; **74** suodakseen meidän, vapahdettuna vihollistemme kädestä, pelkäämättä palvella häntä **75** pyhydessä ja vanhurskaudessa hänen edessään kaikkina elinpäivinämme. **76** Ja sinä, lapsukainen, olet kutsuttava Korkeimman profeekaksi, sillä sinä olet kävä Herran edellä valmistaaksesi hänen teitään, **77** antaaksesi hänen kansalleen pelastuksen tunteisen heidän sytiensä anteeksisaamisessa, **78** meidän Jumalamme sydämellisen laupeuden tähden, jonka kautta meidän puoleemme katsoo aamun koitto korkeudesta, **79** loistaen meille, jotka istumme pimeydessä ja kuoleman varjossa, ja ohjaten meidän jalkamme rauhan tielle." **80** Ja lapsi kasvoi ja vahvistui hengessä. Ja hän oli erämaassa siihen päivään asti, jona hän oli astuva Israelin eteen.

2 Ja tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta kävi käsky, että kaikki maailma oli verolle pantava. **2** Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kyreniuksen ollessa Syrian maaherrana. **3** Ja kaikki menivät verolle pantavaksi, kukaan omaan kaupunkiinsa. **4** Niin Joosefkin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Beitlehem, hän kun oli Daavidin huonetta ja sukua, **5** verolle pantavaksi Marian, kihlattuna, kanssa, joka oli raskaana. **6** Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika tuli. **7** Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatallossa. **8** Ja sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa. **9** Niin heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympäri lään, ja he peljästyivät suuresti. **10** Mutta enkeli sanoi heille: "Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: **11** teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. **12** Ja tämä on teille merkkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa." **13** Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: **14** "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahot!" **15** Ja kun enkelit olivat menneet paimenten luota taivaaseen, niin nämä puhuivat toisillensa: "Menkäämme nyt Beitlehemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti". **16** Ja he menivät kiiruhtaan ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. **17** Ja kun he tämän olivat näheet, ilmoittivat he sen sanan, joka oli puhuttu heille tästä lapsesta. **18** Ja kaikki, jotka sen kuulivat, ihmettelivät sitä, mitä paimenet heille puhuivat. **19** Mutta Maria kätti kaikki nämä sanat ja tutkisteli niitä sydämessänsä. **20** Ja paimenet palasivat kiittääne ja ylistääne Jumalaa kaikesta, minkä olivat kuulleet ja näheet, sen mukaan kuin heille oli puhuttu. **21** Kun sitten kahdeksan päivää oli kulunut ja lapsi oli ympärileikattava, annettiin hänen nimi Jeesus, jonka enkeli oli hänen antanut, ennenkuin hän siksi äitiinsä kohdussa. **22** Ja kun heidän puhdistuspäivänsä, Mooseksen lain mukaan, olivat täyttyneet, veivät he hänet ylös Jerusalemiin asettaakseen hänet Herran eteen **23** -niinkuin on kirjoitettuna Herran laissa: "Jokainen miehenpuoli, joka avaa äidinkohdun, luettakoon Herralle pyhitetyksi" - **24** ja uhratakseen, niinkuin Herran laissa on säädetty, parin metsäkyyhkisiä tai kaksi kyyhkysenpoikaa. **25** Ja katso, Jerusalemissa oli mies, nimeltä Simeon; hän oli hurkas ja jumalinen mies, joka odotti Israelin lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänen päällänsä. **26** Ja Pyhä Henki oli

hänelle ilmoittanut, ettei hänen ollut näkevä kuolemaa, ennenkuin oli nähty Herran Voidellun. **27** Ja hänen tuli varttui viisaudessa ja iässä ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä.

Hengen vaikutuksesta pyhäköön. Ja kun vanhemmat toivat Jeesus-lasta sisälle tehdäkseen hänelle, niinkuin tapa oli lain mukaan, **28** otti hänen hänet sylinsä ja kitti Jumalaan ja sanoi: **29** "Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään, sanasi mukaan; **30** sillä minun silmäni ovat näneet sinun autuutesi, **31** jonka sinä olet valmistanut kaikkien kanojen nähdä, **32** valkeudeksi, joka on ilmestynyt pakanoille, ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille". **33** Ja hänen isänsä ja äitinsä ihmettelivät sitä, mitä hänenestä sanottiin. **34** Ja Simeon siunasi heitä ja sanoi Marialle, hänen äidilleen: "Katso, tämä on pantu lankeemukseksi ja nousemukseksi monelle Israelissa ja meriksi, jota vastaan sanotaan **35** -ja myös sinun sielusi lävitse on miekka kävää-että monen sydämen ajatukset tulisivat ilmi". **36** Ja oli naisprofeetta, Hanna, Fanuelin tytär, Aserin sukukuntaa. Hänen oli jo tullut iälliseksi. Mentyään neitsyenä naimisiin hänen oli elänyt miehensä kanssa seitsemän vuotta, **37** ja oli nyt leski, kahdeksankymmenen neljän vuoden ikäinen. Hänen ei poistunut pyhäköstä, vaan palveli siellä Jumalaa paastoilla ja rukouksilla yötä ja päivää. **38** Ja juuri sillä hetkellä hänen tuli siihen, ylisti Jumalaan ja puhui lapsesta kaikille, jotka odottivat Jerusalemin lunastusta. **39** Ja täytettyään kaiken, mikä Herran lain mukaan oli tehtävä, he palasivat Galileaan, kaupunkiinsa Nasarettiin. **40** Ja lapsi kasvoi ja vahvistui ja täytyi viisaudella, ja Jumalan armo oli hänen päällänsä. **41** Ja hänen vanhempana matkustivat joka vuosi Jerusalemiin pääsiäisjuhliille. **42** Hänen ollessaan kaksitoistavuotias he niinikään vaelsivat ylös sinne juhlan tavan mukaan. **43** Ja kun ne päävät olivat kuluneet ja he lähtivät kotiin, jäi poikanen Jeesus Jerusalemiin, eivätkä hänen vanhempana sitä huomanneet. **44** He luulivat hänen olevan matkaseurueessa ja kulkivat päävänmatkan ja etsivät häntä sukulaisista ja tuttavien joukosta; **45** mutta kun eivät löytäneet, palasivat he Jerusalemiin etsien häntä. **46** Ja kolmen päivän kuluttua he löysivät hänet pyhäköstä, jossa hänen istui opettajain keskellä kuunnellen heitä ja kysellen heitä. **47** Ja kaikki, jotka häntä kuulivat, ihmettelivät hänen ymmärrystänsä ja vastauksiansa. **48** Ja hänet nähdessään hänen vanhempana hämmästyivät, ja hänen äitinsä sanoi hänen: "Poikani, miksi meille näin teit? Katso, sinun isäsi ja minä olemme huolestuneina etsineet sinua." **49** Niin hänen sanoi heille: "Mitä te minua etsitte? Ettekö tienneet, että minun pitää niissä oleman, mitkä minun Isäni ovat?" **50** Mutta he eivät ymmärtäneet sitä sanaa, jonka hänen heille puhui. **51** Ja hänen lähti heidän kanssansa ja tuli Nasarettiin ja oli heille alamainen. Ja hänen äitinsä kätti kaikki nämä sanat sydämeensä. **52** Ja Jeesus

3 Viidentenätoista keisari Tiberiuksen hallitusvuotena, kun Pontius Pilatus oli Juudean maaherrana ja Herodes Galilean neljännessruhtinaana ja hänen veljensä Filippus Iturean ja Trakonitiinmaan neljännessruhtinaana, **2** siihen aikaan kun Hannas oli ylimmäisenä pappina, ynnä myös Kaifas, tuli Jumalan sana Johannekselle, Sakariaan pojalle, erämaassa. **3** Ja hänen vaelsi kaikissa seuduissa Jordanin varrella ja saarnasi parannuksen kastetta syntien anteeksisaamiseksi, **4** niinkuin on kirjoitettuna profeetta Esaian sanojen kirjassa: "Huutavan ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaan Herralle tie, tehkää polut hänen tasaaksi'. **5** Kaikki laakson täytettäkön, ja kaikki vuoret ja kukkulat alemnnettakoon, ja mutkat tulkoot suoriksi ja koleikot tasaisiksi teiksi, **6** ja kaikki liha on näkevä Jumalan autuuden." **7** Niin hänen sanoi kansalle, joka vaelsi hänen kastettavakseen: "Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on teitä neuvonut pakenemaan tulevaista vihia? **8** Tehkää sentähden parannuksen soveliaita hedelmää, älkääkää ruvetko sanomaan mielessänne: 'Onhan meillä isänä Aabraham', sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille. **9** Jo on myös kirves pantu puitten juurrelle; jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, siis hakataan pois ja heitetään tuleen." **10** Ja kansa kysyi hänen sanoen: "Mitä meidän siis pitää tekemän?" **11** Hän vastasi ja sanoi heille: "Jolla on kaksi ihmekasta, antakoon toisen sille, joka on ilman; ja jolla on ruokaa, tehköön samoin". **12** Niin tuli myös publikaaneja kastettavaksi, ja he sanoivat hänen: "Opettaja, mitä meidän pitää tekemän?" **13** Hän sanoi heille: "Älkää vaatiko enempää, kuin mikä teille on säädetty". **14** Myös sotamiehet kysivät hänen sanoen: "Mitäs meidän pitää tekemän?" Ja hänen sanoi heille: "Älkää kiskoko kenetäkään älkääkää kiristäkö, vaan tytykkää palkkaanne". **15** Mutta kun kansa yhä odotti ja kaikki ajattelivat sydämessään Johanneksesta, eikö hänen itse ehkä ollut Kristus, **16** niin Johannes vastasi kaikille sanoen: "Minä kastan teidät vedellä, mutta on tuleva minua väkevämpi, jonka kengänpaulaakaan minä en ole kelvollinen päästämään; hänen kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella. **17** Hänenlä on viskimensä kädessään, ja hänen puhdistaa puimatarterensa ja kokoaan nisut aittaansa, mutta ruumenet hänen polttaa sammumattomassa tuleessa." **18** Antaen myös monia muita kehoituksia hänen julisti kansalle evankeliumia. **19** Mutta kun Herodes, neljännessruhtinas, sai hänen sijoitettua veljensä vaimon, Herodiaan, tähden ja kaiken sen pahan tähden, mitä hänen, Herodes, oli tehnyt, **20** niin hänen kaiken muun lisäksi teki senkin, että sulki Johanneksen vankeuteen. **21** Kun siis kaikkea kansaa kastettiin ja myös Jeesus oli saanut kasteen ja

rukoili, niin tapahtui, että taivas aukeni 22 ja Pyhä Henki kun oli kaiken kiusattavansa kiusannut, poistui perkele laskeutui hänen päällensä ruumiillisessa muodossa, hänen luotaan ajaksi. 14 Ja Jeesus palasi Hengen niinkuin kyyhkyinen, ja taivaasta tuli ääni: "Sinä olet voimassa Galileaan; ja sanoma hänestä levisi kaikkiin minun rakas Poikani; sinuun minä olen mielistynyt". ympärillä oleviin seutuihin. 15 Ja hän opetti heidän 23 Ja hän, Jeesus, oli alottaessaan vaikutuksensa synagoogissaan, ja kaikki ylistivät häntä. 16 Ja hän noin kolmenkymmenen vuoden vanha, ja oli, niinkuin saapui Nasaretiin, jossa hänet oli kasvatettu, ja meni luulliin, Joosefin poika. Joosef oli Eelin poika, 24 Eeli tapansa mukaan sapatinpäivänä synagoogaan ja nousi Mattatin, tämä Leevin, tämä Melkin, tämä Jannain, tämä lukemaan. 17 Niin hänelle annettiin profeetta Esaiaan Joosefin, 25 tämä Mattatiaan, tämä Aamoksen, tämä kirja, ja kun hän avasi kirjan, löysi hän sen paikan, jossa Naahumin, tämä Eslin, tämä Naggain, 26 tämä Maahatin, oli kirjoitettuna: 18 "Herran Henki on minun päälläni, tämä Mattatiaan, tämä Semeinin, tämä Joosekin, tämä sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia Joodan, 27 tämä Johananin, tämä Reesan, tämä köyhille; hän on lähettynyt minut saarnaamaan vangituille Serubbaabelin, tämä Sealtielin, tämä Neerin, 28 tämä vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään Melkin, tämä Addin, tämä Koosamin, tämä Elmadamin, sorretut vapauteen, 19 saarnaamaan Herran otollista tämä Eerin, 29 tämä Jeesuksen, tämä Elieserin, vuotta". 20 Ja käärityyän kirjan kokoon hän antoi tämä Joorimin, tämä Mattatian, tämä Leevin, 30 tämä sen palvelijalle ja istuutui; ja kaikkien synagoogassa Simeonin, tämä Juudan, tämä Joosefin, tämä Joonamin, olevien silmät olivat häneen kiinnitetyt. 21 Niin hän tämä Eliakimin, 31 tämä Melean, tämä Mennan, tämä rupesi puhumaan heille: "Tänä päivänä tämä kirjoitus on Mattatan, tämä Naatanin, tämä Daavidin, 32 tämä käynyt toteen teidän korvainne kuullen". 22 Ja kaikki lisain, tämä Oobedin, tämä Booaan, tämä Saalan, tämä lausuvat hänestä hyvän todistuksen ja ihmettienvät Nahassonin, 33 tämä Aminadabin, tämä Adminin, tämä niittä armon sanoja, jotka hänen suustansa lähtivät; Arnin, tämä Esromin, tämä Faareen, tämä Juudan, 34 ja he sanoivat: "Eikö tämä ole Joosefin poika?" 23 tämä Jaakobin, tämä lisakin, tämä Aabrahamin, tämä Niin hän sanoi heille: "Kaiketilaitteet sanoa minulle Taaran, tämä Naahorin, 35 tämä Serukin, tämä Ragaun, tämä sananlaskun: 'Parantaja, paranna itsesi'; 'tee tämä Faalekin, tämä Eberin, tämä Saalan, 36 tämä täälläkin, kotikaupungissasi, niittä suuria tekoja, joita Kainamin, tämä Arfaksadin, tämä Seemin, tämä Nooan, olemme kuulleet tapahtuneen Kapernaumissa'." 24 tämä Laamekin, 37 tämä Metusalan, tämä Eenokin, Ja hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ei kukaan tämä Jaaretin, tämä Mahalalelin, tämä Keenanin, 38 profeetta ole otollinen kotikaupungissaan. 25 Minä tämä Enoksen, tämä Seetin, tämä Aadamin, tämä sanon teille totuudessa: monta leskeä oli Eliaan aikana Jumalan.

4 Sitten Jeesus täynnä Pyhää Henkeä palasi Jordanilta; ja Henki kuljetti häntä erämaassa, 2 ja perkele kiusasi häntä neljäkymmentä päivää. Eikä hän syönyt mitään niinä päivinä, mutta kun ne olivat päättyneet, tuli hänen nälkä. 3 Niin perkele sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin sano tälle kivelle, että se muuttuu leiväksi". 4 Jeesus vastasi hänelle: "Kirjoitettu on: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä'." 5 Ja perkele vei hänet korkealle vuorelle ja näytti hänen yhdessä tuokiossa kaikki maailman valtakunnat 6 ja sanoi hänelle: "Sinulle minä annan kaiken tämän valtapiirin ja sen loiston, sillä minun haltuuni se on annettu, ja minä annan sen, kenelle tahdon. 7 Jos sinä siis kumarrut minun eteeni, niin tämä kaikki on oleva sinun." 8 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Kirjoitettu on: 'Sinun pitää kumartaman Herraa, sinun Jumalaasi, ja häntä ainoata palveleman'." 9 Niin hän vei hänet Jerusalemiin ja asetti hänet pyhäkön harjalle ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin heittädyt tästä alas; 10 sillä kirjoitettu on: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta, että he varjelevat sinua', 11 ja: 'He kantavat sinua käsillänsä, eettet jalakaasi kiveen loukkaisi'." 12 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sanottu on: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi'." 13 Ja

kun oli kaiken kiusattavansa kiusannut, poistui perkele laskeutui hänen päällensä ruumiillisessa muodossa, hänen luotaan ajaksi. 14 Ja Jeesus palasi Hengen niinkuin kyyhkyinen, ja taivaasta tuli ääni: "Sinä olet voimassa Galileaan; ja sanoma hänestä levisi kaikkiin minun rakas Poikani; sinuun minä olen mielistynyt". ympärillä oleviin seutuihin. 15 Ja hän opetti heidän 23 Ja hän, Jeesus, oli alottaessaan vaikutuksensa synagoogissaan, ja kaikki ylistivät häntä. 16 Ja hän noin kolmenkymmenen vuoden vanha, ja oli, niinkuin saapui Nasaretiin, jossa hänet oli kasvatettu, ja meni luulliin, Joosefin poika. Joosef oli Eelin poika, 24 Eeli tapansa mukaan sapatinpäivänä synagoogaan ja nousi Mattatin, tämä Leevin, tämä Melkin, tämä Jannain, tämä lukemaan. 17 Niin hänelle annettiin profeetta Esaiaan Joosefin, 25 tämä Mattatiaan, tämä Aamoksen, tämä kirja, ja kun hän avasi kirjan, löysi hän sen paikan, jossa Naahumin, tämä Eslin, tämä Naggain, 26 tämä Maahatin, oli kirjoitettuna: 18 "Herran Henki on minun päälläni, tämä Mattatiaan, tämä Semeinin, tämä Joosekin, tämä sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia Joodan, 27 tämä Johananin, tämä Reesan, tämä köyhille; hän on lähettynyt minut saarnaamaan vangituille Serubbaabelin, tämä Sealtielin, tämä Neerin, 28 tämä vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään Melkin, tämä Addin, tämä Koosamin, tämä Elmadamin, sorretut vapauteen, 19 saarnaamaan Herran otollista tämä Eerin, 29 tämä Jeesuksen, tämä Elieserin, vuotta". 20 Ja käärityyän kirjan kokoon hän antoi tämä Joorimin, tämä Mattatian, tämä Leevin, 30 tämä sen palvelijalle ja istuutui; ja kaikkien synagoogassa Simeonin, tämä Juudan, tämä Joosefin, tämä Joonamin, olevien silmät olivat häneen kiinnitetyt. 21 Niin hän tämä Eliakimin, 31 tämä Melean, tämä Mennan, tämä rupesi puhumaan heille: "Tänä päivänä tämä kirjoitus on Mattatan, tämä Naatanin, tämä Daavidin, 32 tämä käynyt toteen teidän korvainne kuullen". 22 Ja kaikki lisain, tämä Oobedin, tämä Booaan, tämä Saalan, tämä lausuvat hänestä hyvän todistuksen ja ihmettienvät Nahassonin, 33 tämä Aminadabin, tämä Adminin, tämä niittä armon sanoja, jotka hänen suustansa lähtivät; Arnin, tämä Esromin, tämä Faareen, tämä Juudan, 34 ja he sanoivat: "Eikö tämä ole Joosefin poika?" 23 tämä Jaakobin, tämä lisakin, tämä Aabrahamin, tämä Niin hän sanoi heille: "Kaiketilaitteet sanoa minulle Taaran, tämä Naahorin, 35 tämä Serukin, tämä Ragaun, tämä sananlaskun: 'Parantaja, paranna itsesi'; 'tee tämä Faalekin, tämä Eberin, tämä Saalan, 36 tämä täälläkin, kotikaupungissasi, niittä suuria tekoja, joita Kainamin, tämä Arfaksadin, tämä Seemin, tämä Nooan, olemme kuulleet tapahtuneen Kapernaumissa'." 24 tämä Laamekin, 37 tämä Metusalan, tämä Eenokin, Ja hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ei kukaan tämä Jaaretin, tämä Mahalalelin, tämä Keenanin, 38 profeetta ole otollinen kotikaupungissaan. 25 Minä tämä Enoksen, tämä Seetin, tämä Aadamin, tämä sanon teille totuudessa: monta leskeä oli Eliaan aikana Israelissa, kun taivas oli suljettuna kolme vuotta ja kuusi kuukautta ja suuri nälkä tuli kaikkeen maahan, 26 eikä Eliasta lähetetty kenenkään työ heistä, vaan ainoastaan leskivaimon työ Sidonin-maan Sareptaan. 27 Ja monta pitalista miestä oli Israelissa profeetta Elisan aikana, eikä kukaan heistä tullut puhdistetuksi, vaan ainoastaan Naiman, syrialainen." 28 Tämän kuullessaan kaikki, jotka olivat synagoogassa, tulivat kiukkuia täyteen 29 ja nousivat ja ajoivat hänet ulos kaupungista ja veivät hänet sen vuoren jyrkänteelle asti, jolle heidän kaupunkinsa oli rakennettu, syöstäkseen hänet alas. 30 Mutta hän lähti pois käyden heidän keskisensä. 31 Ja hän meni alas Kapernaumiin, Galilean kaupunkiin, ja opetti kansaa sapattina. 32 Ja he olivat hämmästyksissään hänen opetuksestansa, sillä hänen puheessansa oli voima. 33 Ja synagoogassa oli mies, jossa oli saastainen riivaajan henki. Tämä huusi suurella äänellä: 34 "Voi, mitä sinulla on meidän kanssamme tekemistä, Jeesus Nasaretilainen? Oletko tullut meitä tuhoamaan? Minä tunnen sinut, kuka olet, sinä Jumalan Pyhä." 35 Niin Jeesus nuhteli häntä sanoen: "Vaikene ja lähde hänestä". Ja riivaaja viskasi hänet maahan heidän keskelleen ja lähti hänestä, häntä ollenkaan vahingoittamatta. 36 Ja heidät kaikki valtasi hämmästyys,

ja he puhuivat keskenään sanoen: "Mitä tämä puhe hän ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi: "Minä on, sillä hän käskee vallalla ja voimalla saastaisia tahdon; puhdistu". Ja kohta pitali lähti hänestä. **14** Ja henkiä, ja ne lähtevät ulos?" **37** Ja maine hänestä levisi hän kielsi häntä siitä kenellekään puhumasta ja sanoi: kaikkialle ympäriston seutuihin. **38** Niin hän nousi ja "Mene, näytä itsesi papille, ja uhraa puhdistumisestasi, meni synagoogasta Simonin kotiin. Ja Simonin anoppi niinkuin Mooses on säätyäntö, todistukseksi heille". **15** sairasti kovaa kuumetta, ja he rukoilivat Jeesusta hänen Mutta sanoma hänestä levisi vielä enemmän: ja paljon puolestansa. **39** Niin hän meni ja kumartui hänen kansaa kokoontui kuulemaan häntä ja parantuakseen ylitsensä ja nuhteli kuumetta, ja se lähti hänestä; ja heti vaimo nousi ja palveli heitä. **40** Auringon laskiessa vaivoistansa. **16** Mutta hän vetäytyi pois ja oleskeli eräämassa ja rukoili. **17** Ja eräään päivänä, kun hän kaikki, joilla oli sairaita, mikä missäkin taudissa, veivätne opetti, istui siinä fariseukseja ja lainopettajia, joita oli tullut hänen tykönsä. Ja hän pani kätensä heidän itsekunkin kaikista Galilean ja Juudean kylistä ja Jerusalemistä; ja päälle ja paransi heidät. **41** Myös lähtivät riivaajat ulos Herran voima vaikutti, niin että hän paransi sairaat. **18** Ja monesta, huutaen ja sanoen: "Sinä olet Jumalan Poika!" katso, muutamat miehet kantoivat vuoteella miestä, joka Mutta hän nuhteli niittä eikä sallinut niiden puhua, koska oli halvattu; ja he koettivat viedä hänet sisään ja asettaa ne tiesivät hänen olevan Kristuksen. **42** Ja päivän Jeesuksen eteen. **19** Ja kun he väentungokselta eivät tultua hän lähti pois ja meni autioon paikkaan; mutta saaneet vedyksi häntä sisään muuta tietä, nousivat kansa etsi häntä, ja saavuttuaan hänen luokseen he he katolle ja laskivat hänet vuoteineen tilikaton läpi pidättelivät häntä lähtemästä heidän luotansa. **43** Mutta heidän keskellensä Jeesuksen eteen. **20** Ja nähdessään hän sanoi: "Ihminen, sinun syntisi ovat hän sanoi heille: "Minun tulee muillekin kaupungeille julistaa Jumalan valtakunnan evankeliumia, sillä sitä sinulle anteeksi annetut". **21** Niin kirjanoppineet ja varten minä olen lähetetty". **44** Ja hän saarnasi Galilean fariseukset rupesivat ajattelemaan ja sanomaan: "Kuka tämä on, joka puhuu Jumalan pilkkaa? Kuka voi antaa syntejä anteeksi, paitsi Jumala yksin?" **22** Mutta kun Jeesus tiesi heidän ajatuksensa, vastasi hän ja sanoi heille: "Mitä te ajattelette sydämessänne? **23** Kumpi on helpompa, sanoako: 'Sinun syntisi ovat sinulle anteeksi annetut', vai sanoa: 'Nouse ja käy'? **24** Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi," -hän sanoi halvatulle- "minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi." **25** Ja kohta hän nousi heidän nähtensä, otti vuoteen, jolla oli maannut, ja lähti kotiinsa ylistääen Jumalaa. **26** Ja heidät kaikki valtasi hämmästyksensä, ja he ylistivät Jumalaa; ja pelkoaa täynnä he sanoivat: "Me olemme täänään näheet ihmeellisiä". **27** Ja sen jälkeen hän lähti sieltä ja näki tulliasemalla istumassa publikaanin, jonka nimi oli Leevi, ja sanoi hänelle: "Seuraa minua". **28** Niin tämä jätti kaikki, nousi ja seurasi häntä. **29** Ja Leevi valmisti hänelle suuret pidot kodissaan; ja siellä oli suuri joukko publikaneja ja muita aterioimassa heidän kanssaan. **30** Niin fariseukset ja heidän kirjanoppineensa napisivat hänen opetuslapsiansa vastaan ja sanoivat: "Miksi te syöttä ja juotte publikanien ja syntisten kanssa?" **31** Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. **32** En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen." **33** Niin he sanoivat hänelle: "Johanneksen opetuslapset paastoavat usein ja pitävät rukouksia, samoin fariseustenkin, mutta sinun opetuslapsesi syövät ja juovat". **34** Jeesus sanoi heille: "Ettehän voi vaatia häävieraita paastoamaan silloin, kun ylkä on heidän kanssaan? **35** Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin, niinä päivinä, he paastoavat." **36** Ja hän sanoi heille myös

5 Kun kansa tunkeutui hänen ympärilleen kuulemaan Jumalan sanaa ja hän seisoi Gennesaretin järven rannalla, **2** niin hän näki järven rannassa kaksi venettä; mutta kalastajat olivat niistä lähteneet ja huuhtioivat verkkoaan. **3** Ja hän astui toiseen niistä, joka oli Simonin, ja pyysi häntä viemään sen vähän matkaa maasta; ja hän istui ja opetti kansaa venheetä. **4** Mutta puhumasta lakattuaan hän sanoi Simonille: "Vie venhe syväälle ja heittääkää verkkonne apajalle". **5** Niin Simon vastasi ja sanoi hänelle: "Mestari, koko yön me olemme tehneet työtä emmekä ole mitään saaneet; mutta sinun käskystäsi minä heitän verkot". **6** Ja sen tehtyään he saivat kierretynsä suuren joukon kaloja, ja heidän verkkonsa repeilivät. **7** Niin he viittasivat toisessa venheessä oleville tovereilleen, että nämä tulisivat auttamaan heitä; ja he tulivat. Ja he täytyivät molemmat venheet, niin että ne olivat uppoamaisillaan. **8** Kun Simon Pietari sen näki, lankesi hän Jeesuksen polvien eteen ja sanoi: "Mene pois minun tyköäni, Herra, sillä minä olen syntinen ihmisen". **9** Sillä kalansalaisiin tähden, jonka he olivat saaneet, oli hämmästyksensä vallannut hänet ja kaikki ne, jotka olivat hänen kanssaan, **10** ja samoin myös Simonin kalastuskumppanit, Jaakobin ja Johanneksen, Sebedeuksen pojat. Mutta Jeesus sanoi Simonille: "Älä pelkää, tästedes sinä saat saaliiksi ihmisiä". **11** Ja he veivät venheet maihin, jättivät kaikki ja seurasivat häntä. **12** Ja kun hän oli eräässä kaupungissa, niin katso, siellä oli mies, yltänsä pitalissa. Ja nähdessään Jeesuksen hän lankesi kasvoilleen ja rukoili häntä sanoen: "Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa". **13** Niin

vertauksen: "Ei kukaan leikkaa udesta vaipasta paikkaa ja pane vanhaan vaippaan; muutoin hän rikkoo uuden vaipan, eikä udesta vaipasta otettu paikka vanhaan sovi. 37 Eikä kukaan laske nuorta viiniä vanhoihin nahkaleileihin; muutoin nuori viini pakahuttaa leilit, ja viini juoksee maahan, ja leilit turmeltuvat. 38 Vaan nuori viini on laskettava uusiin leileihin. 39 Eikä kukaan, joka juo vanhaa viiniä, halua nuorta, sillä hän sanoo: 'Vanha on hyvää'."

6 Niin tapahtui eräänä sapattina, että hän kulki viljavainioiden halki, ja hänen opetuslapsensa katkoivat tähkäpääti, hiersivät niitä käsisääni ja sövät. **2** Silloin muutamat fariseusista sanoivat: "Miksi teette, mitä ei ole lupa tehdä sapattina?" **3** Mutta Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hänen ja hänen seuralaistensa oli nälkä, **4** kuinka hän meni Jumalan huoneeseen, otti näkyleivät ja sörjä antoi seuralaisilleenkin, vaikkei niitä ollut lupa syödä muiden kuin ainoastaan pappien?" **5** Ja hän sanoi heille: "Ihmisen Poika on sapatin herra". **6** Ja toisena sapattina hän meni synagoogaan ja opetti; ja siellä oli mies, jonka oikea käsi oli kuivettunut. **7** Ja keksiäkseen jotakin, mistä häntä syyttäisivät, kirjanoppineet ja fariseukset pitivät häntä silmällä, parantaisiko hän sapattina. **8** Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi miehelle, jonka käsi oli kuivettunut: "Nouse ja astu esille". Ja hän nousi ja astui esille. **9** Niin Jeesus sanoi heille: "Minä kysyn teiltä: kumpi on luvallista sapattina: hyväkö tehdä, vai tehdä pahaa, pelastaako henki, vai hukuttaa?" **10** Ja hän katsoi ympärilleen heihin kaikkiin ja sanoi miehelle: "Ojenna kätesi". Mies teki niin, ja hänen kätensä tulivat jälleen terveeksi. **11** Mutta he vimmastuivat kovin ja puhelivat keskenään, mitä heidän olisi tehtävä Jeesukselle. **12** Niin tapahtui niin päivinä, että hän lähti vuorelle rukoilemaan; ja hän oli siellä kaiken yötä rukoillen Jumalaa. **13** Ja päivän tultua hän kutsui tykönsä opetuslapsensa ja valitsi heistä kaksitoista, joille hän myös antoi apostolin nimen: **14** Simonin, jolle hän myös antoi nimen Pietari, ja Andreaan, hänen veljensä, ja Jaakobin ja Johanneksen, ja Filippiksen ja Bartolomeuksen, **15** ja Matteuksen ja Tuomaan, ja Jaakobin, Alfeuksen pojан, ja Simonin, jota kutsuttiin Kiivalijaksi, **16** ja Juudaan, Jaakobin pojан, sekä Juudas Iskariotin, josta tulivat kavallajat. **17** Ja hän astui alas heidän kanssaan ja seisautti lakealle paikalle; ja siellä oli suuri joukko hänen opetuslapsiaan ja paljon kansaa kaikesta Juudeasta ja Jerusalemistä ja Tyron ja Siidonin rantamaasta. Nämä olivat saapuneet kuulemaan häntä ja parantuakseen taudeistansa. **18** Ja myös ne, jotka olivat saastaisten henkien vaivaamia, tulivat terveeksi. **19** Ja kaikki kansa tahtoi päästää koskettamaan häntä, koska hänenstä lähti voima, joka paransi kaikki. **20** Ja hän nosti silmänsä opetuslastensa puoleen ja sanoi: "Autuaita

olette te, köyhät, sillä teidän on Jumalan valtakunta. **21** Autuaita te, jotka nyt isoatte, sillä teidät ravitaan! Autuaita te, jotka nyt itkette, sillä te saatte nauraat! **22** Autuaita olette te, kun ihmiset vihaavat teitä ja erottavat teidät yhteydestään ja herjaavat teitä ja pyyhkivät pois teidän nimenne ikäännikuin jonkin pahan-l ihmisen Pojan tähden. **23** Illoitkaa sinä päivänä, riemuun ratketkaa; sillä katso, teidän palkkanne on suuri taivaassa; sillä nän tekivät heidän isänsä profeettoille. **24** Mutta voi teitä, te rikkat, sillä te olette jo saaneet lohdutuksenne! **25** Voi teitä, jotka nyt olette kylläiset, sillä teidän on oleva nälkä! Voi teitä, jotka nyt nauratte, sillä te saatte murehtia ja itkeä! **26** Voi teitä, kun kaikki ihmiset puhuvat teistä hyvä! Sillä niin tekivät heidän isänsä väärille profeettoille. **27** Mutta teille, jotka kuulette, minä sanon: rakastakaan vihollisianne, tehkää hyvä niille, jotka teitä vihaavat, **28** siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä parjaavat. **29** Jos joku lyö sinua poskelle, tarjoa hänelle toinenkin, ja jos joku ottaa sinulta vaipan, älä häneltä kiellä ihokastasikaan. **30** Anna jokaiselle, joka sinulta anoo, äläkää vaadi takaisin siltä, joka sinun omaasi ottaa. **31** Ja niinkuin te tahdotte ihmisten teille tekevän, niin tehkää tekin heille. **32** Ja jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mitä kiitosta teille siitä tulee? Rakastavathan syntisetkin niitä, jotka heitä rakastavat. **33** Ja jos teette hyvä niille, jotka teille hyvä tekevät, mitä kiitosta teille siitä tulee? Niinhän syntisetkin tekevät. **34** Ja jos te lainaatte niille, joilta toivotte saavanne takaisin, mitä kiitosta teille siitä tulee? Syntisetkin lainaavat syntisille saadakseen saman verran takaisin. **35** Vaan rakastakaan vihollisianne ja tehkää hyvä ja lainatkaa, toivomatta saavanne mitään takaisin; niin teidän palkkanne on oleva suuri, ja te tulette Korkeimman lapsiksi, sillä hän on hyvä kiittämättömille ja pahoille. **36** Olkaa armahtavaiset, niinkuin teidän Isänne on armahtavainen. **37** Älkääkää tuomiko, niin ei teitäkään tuomit; älkää kadotustuomiota lausuko, niin ei teillekään kadotustuomiota lausuta. Antakaa anteeksi, niin teillekin anteeksi annetaan. **38** Antakaa, niin teille annetaan. Hyvä mitta, sullottu, pudistettu ja kukkurainen, annetaan teidän helmaanne; sillä millä mitalla te mittataatte, sillä mitataan teille takaisin." **39** Hän sanoi heille myös vertauksen: "Eihän sokea voi sokeaa taluttaa? Eivätkö molemmat lankeaa kuoppaan? **40** Ei ole opetuslapsi opettajaansa parempi; täysin oppineena jokainen on oleva niinkuin hänen opettajansa. **41** Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa malkaa omassa silmässäsi? **42** Kuinka saatat sanoa veljellesi: 'Veljeni, annas, minä otan pois rikan, joka on silmässäsi', sinä, joka et näe malkaa omassa silmässäsi? Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, sitten sinä näet ottaa pois rikan, joka on veljesi silmässä. **43** Sillä ei ole hyvä puuta, joka tekee huonon hedelmän,

eikä taas huonoa puuta, joka tekee hyvän hedelmän; Ja hän antoi hänet hänen äidillensä. **16** Ja heidät **44** sillä jokainen puu tunnetaan hedelmästään. Eihän kaikki valtasi pelko, ja he ylistivät Jumalaa sanoen: viikunoita koota orjantappuroista, eikä viinirypäleitä "Suuri profeetta on noussut meidän keskellemme", ja korjata orjanruusupensaasta. **45** Hyvä ihminen tuo "Jumala on katsonut kansansa puoleen". **17** Ja tämä sydämensä hyvän runsaudesta esii hyväällä, ja paha puhe hänestä levisi koko Juudeaan ja kaikki ympärillä tuo pahastansa esii pahaa; sillä sydämen kyllydestä oleviin seutuihin. **18** Ja Johannekselle kertoivat hänen suu puhuu. **46** Miksi te huudatte minulle: 'Herra, Herra!' ettekä tee, mitä minä sanon? **47** Jokainen, joka tulee minun tyköni ja kuulee minun sanani ja tekee niiden mukaan-minä osoitan teille, kenen kaltainen hän on. **48** Hän on miehen kaltainen, joka huonetta rakentaessaan kaivoi syvään ja laski perustukseen kalliolle; kun sitten tulva tuli, syöksähti virta sitä huonetta vastaan, mutta ei voinut sitä horjuttaa, sillä se oli hyvästi rakennettu. **49** Mutta joka kuulee eikä tee, se on miehen kaltainen, joka perustusta panematta rakensi huoneensa maan pinnalle; ja virta syöksähti sitä vastaan, ja heti se sortui, ja sen huoneen kukistuminen oli suuri."

7 Kun hän oli kansan kuullen kaikki nämä puheensa puhunut, meni hän Kapernaumiin. **2** Ja eräällä sadanpäämiehellä oli palvelija, joka sairasti ja oli kuolemaisiaan ja jota hän piti suuressa arvossa. **3** Ja kuultuaan Jeesuksesta hän lähetti juutalaisten vanhimpia hänen tykösä ja pyysi, että hän tulisi parantamaan hänen palvelijansa. **4** Kun nämä saapuivat Jeesuksen tykö, pyysivät he häntä hartaasti ja sanoivat: "Hän ansaitsee, että teet hänelle tämän; **5** sillä hän rakastaa meidän kansamme, ja hän on rakentanut meille synagoogan". **6** Niin Jeesus lähti heidän kanssansa. Mutta kun hän ei enää ollut kaukana talosta, lähetti sadanpäämies ystävänsä sanomaan hännelle: "Herra, älä vaivaa itseäsi, sillä en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle; **7** sentähden en katsonutkaan itseäni arvolliseksi tulemaan sinun luoksesi; vaan sano sana, niin minun palvelijani paranee. **8** Sillä minä itsekin olen toisen vallan alaiseksi asetettu, ja minulla on sotamiehiä kaskettävinäni, ja minä sanon tälle: 'Mene', ja hän menee, ja toiselle: 'Tule', ja hän tulee, ja palvelijalleni: 'Tee tämä', ja hän tekee." **9** Tämän kuultuaan Jeesus ihmetti häntä, kääntytti ja sanoi kansalle, joka häntä seurasi: "Minä sanon teille: en ole Israelissaakaan löytänyt näin suurta uskoa." **10** Ja taloon palattessaan lähettiläät tapasivat palvelijan terveenä. **11** Sen jälkeen hän vaelsi Nain nimiseen kaupunkiin, ja hänen kanssaan vaelsivat hänen opetuslapsensa ynnä suuri kansanjoukko. **12** Kun hän nyt lähestyi kaupungin porttia, katso, silloin kannettiin ulos kuollutta, äitinsä ainokaisista poikaa. Ja äiti oli leski, ja hänen kanssaan kulki paljon kaupungin kansaa. **13** Ja hänet nähdessään Herra armahti häntä ja sanoi hännelle: "Älä itke". **14** Ja hän meni ja kosketti paareja; niin kantajat seisautuivat. Ja hän sanoi: "Nuorukainen, minä sanon sinulle: nouse." **15** Niin kuollut nousi istualleen ja rupesi puhumaan.

tykösä ja sanoivat: "Johannes Kastaja on lähetänyt meidät sinun tykösä ja kysyy: 'Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän toista odottaman?'**20** Miehet saapuivat hänen tykösä ja sanoivat: "Johannes Kastaja on lähetänyt meidät sinun tykösä ja kysyy: 'Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän toista odottaman?'**21** Sillä hetkellä hän juuri paransi useita taudeista ja vitsauksista ja **22** Niin hän vastasi ja sanoi heille: "Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä olette nähneet ja kuulleet: sokeat saavat näkönsä, rammat kävelevät, pitaliset puhdistuvat, kuurot kuulevat, kuolleet herätetään, köyhille julistetaan evankeliumia. **23** Ja autuas on se, joka ei loukkaannu minuun." **24** Kun Johanneksen lähettiläät olivat menneet, rupesi hän puhumaan kansalle Johanneksesta: "Mitä te lähditte erämaahan katselemaan? Ruokoako, jota tuuli huojuuttaa? **25** Vai mitä lähditte katsomaan? Ihmistäkö, hienoihin vaatteisiin puettua? Katso, ne jotka koreissa vaatteissa kävät ja herkullisesti elävät, ne ovat kuningasten linnoissa. **26** Vai mitä lähditte katsomaan? Profeettaako? Totisesti, minä sanon teille: hän on enemmän kuin profeetta. **27** Tämä on se, josta on kirjoitettu: 'Katso, minä lähetän enkelini sinun edelläsi, ja hän on valmistava tiesi sinun eteesi'. **28** Minä sanon teille: ei ole vaimoista syntyneitten joukossa yhtäkään suurempaa kuin Johannes; mutta vähäisin Jumalan valtakunnassa on suurempi kuin hän. **29** Ja kaikki kansa, joka häntä kuuli, publikaanitkin, tunnustivat Jumalan vanhurskaaksi ja antoivat kastaa itsensä Johanneksen kasteella. **30** Mutta fariseukset ja lainoppineet tekivät turhaksi Jumalan aivoitukseen heitä kohtaan eivätkä ottaneet Johannekselta kastetta. **31** Mihin minä siis vertaan tämän sukupolven ihmiset, ja kenen kaltaisia he ovat? **32** He ovat lasten kaltaisia, jotka istuvat torilla ja huutavat toisilleen ja sanovat: 'Me soitimme teille huilua, ja te ette karkeloineet; me veisasimme itkuviisiä, ja te ette itkeneet'. **33** Sillä Johannes Kastaja on tullut, ei syö leipää eikä juo viiniä, ja te sanotte: "Hänessä on riivaaja". **34** Ihmisestä Poika on tullut, syö ja juo, ja te sanotte: 'Katso syömäri ja viinijuojaa, publikaanien ja syntisten ystäväät!' **35** Ja viisaus on kaikkien lastensa puolelta oikeaksi näytetty." **36** Niin eräs fariseuksista pyysi häntä ruulle kassaan; ja hän meni fariseuksen taloon ja asettui aterialle. **37** Ja katso, siinä kaupungissa oli nainen, joka eli syntisesti; ja kun hän sai tietää, että Jeesus oli aterialla fariseuksen talossa,

toi hän alabasteripullon täynnä hajuvoideutta **38** ja asettui sanoj: "Teidän on annettu tuntea Jumalan valtakunnan hänen taakseen hänen jalkojensa kohdalle, itki ja rupesi salaisuudet, mutta muille ne esitetään vertauksissa, että kastelemaan hänen jalkojansa kyyneillään ja kuivasi he, vaikka näkevät, eivät näkisi, ja vaikka kuulevat, eivät ne päänsä hiuksilla ja suuteli hänen jalkojaan ja voiteli ymmärtäisi. **11** Vertaus on tämä: siemen on Jumalan ne hajuvoiteella. **39** Mutta kun fariseus, joka oli hänet sana. **12** Mitkä tien oheen putosivat, ovat ne, jotka kutsunut, sen näki, ajatteli hän mielessään nайн: "Jos kuulevat, mutta sitten perkele tulee ja ottaa sanan pois tämä olisi profeetta, tietäisi hän, mikä ja millainen tuo heidän sydämestään, etteivät he uskoisi ja pelastuisi. nainen on, joka häneen koskee: että hän on syntinen." **13** Ja mitkä kalliolle putosivat, ovat ne, jotka kuullessaan **40** Niin Jeesus vastasi ja sanoi hännelle: "Simon, minulla sanan ottavat sen ilolla vastaan, mutta joilla ei ole juurta: on jotakin sanomista sinulle". Hän virkkoi: "Oppettaja, ainoastaan ajaksi he uskovat ja kiussauksen hetkellä sano". - **41** "Lainanantajalla oli kaksi velallista; toinen oli luopuvat. **14** Mikä taas orjantappuroihin putosi, ne velkaa viisataa denaria, toinen viisikymmentä. **42** Kun ovat ne, jotka kuulevat, mutta vaeltaessaan tukehtuvat heillä ei ollut, millä maksaa, antoi hän molemmille velan tämän elämän huoliin, rikkauteen ja hekumoihin, eivätkä anteeksi. Kumpi heistä siis rakastaa häntä enemmän?" tuota kypsää hedelmää. **15** Mutta mikä hyvään maahan **43** Simon vastasi ja sanoi: "Minun mielestäni se, jolle putosi, ne ovat ne, jotka sanan kuultuansa säilyttävät hän antoi enemmän anteeksi". Hän sanoi hännelle: sen vilpittömässä ja hyvässä sydämessä ja tuottavat "Oikein sinä ratkaisit". **44** Ja naiseen kääntyen hän hedelmän kärsvällisydessä. **16** Ei kukaan joka sytyttää sanoi Simonille: "Näetkö tämän naisen? Minä tulin sinun lampun, peitä sitä astialla tai pane vuoteen alle, vaan taloosi; et sinä antanut vettä minun jaloillemi, mutta panees sen lampunjalkaan, että sisälletulijat näkisivät tämä kasteli kyyneillään minun jalkani ja kuivasi ne valon. **17** Sillä ei ole mitään salattua, mikä ei tule hiuksillaan. **45** Et sinä antanut minulle suudelmaa, mutta ilmi, eikä kätkettyä, mikä ei tule tunnetuksi ja joudut tämä ei ole lakannut suutelemasta minun jalkojani siitä päivän valoon. **18** Katsokaa siis, miten kuulette; sillä asti, kuin tulin sisään. **46** Et sinä voidellut öljyllä minun sille, jolla on, annetaan, mutta siltä, jolla ei ole, otetaan päättäni, mutta tämä voiteli hajuvoiteella minun jalkani. poj sekkin, minkä hän luulee itsellään olevan." **19** Ja **47** Sentähden minä sanon sinulle: tämän paljot synnit hänen äitiinsä ja veljensä tulivat häntä tapaamaan, ovat anteeksi annetut: hän hän näet rakasti paljon; mutta mutta eivät väentungokselta päässeet hänen tykönsä. jolle vähän anteeksi annetaan, se rakastaa vähän." **48** **20** Niin hännelle ilmoitettiin: "Sinun äitiisi ja veljesi Sitten hän sanoi naiselle: "Sinun syntisi ovat anteeksi seisovat ulkona ja tahtovat nähdä sinua". **21** Mutta annetut". **49** Niin ateriakumppanit rupesivat ajattelemaan hän vastasi ja sanoi heille: "Minun äitiini ja veljeni ovat mielessänsä: "Kuka tämä on, joka synnitkin anteeksi nämä, jotka kuulevat Jumalan sanan ja sen mukaan antaa?" **50** Mutta hän sanoi naiselle: "Sinun uskosi on tekevät". **22** Niin tapahtui eräänä päivänä, että hän sinut pelastanut; mene rauhaan".

8 Ja sen jälkeen hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja saarnasi ja julisti Jumalan valtakunnan evankeliumia; ja ne kaksitoista olivat hänen kanssansa, **2** niin myös muutamia naisia, jotka olivat parannetut pahoista hengistä ja taudeista: Maria, Magdaleenaksi kutsuttu, josta seitsemän riivaajaa oli lähtenyt ulos, **3** ja Johanna, Herodeksen taloudenhoitajan Kuusaan vaimo, ja Susanna ja useita muita, jotka palvelivat heitä varoillansa. **4** Kun paljon kansaa kokoontui ja ihmisiä kulki joka kaupungista hänen tykönsä, puhui hän vertauksella: **5** "Kylvääjä meni kylvämään siementänsä. Ja hänen kylväässään putosi osa tien oheen ja tallautui, ja taivaan linnut söivät sen. **6** Ja osa putosi kalliolle, ja oraalle noustuaan se kuivettui, kun sillä ei ollut kosteutta. **7** Ja osa putosi orjantappurain sekaan, ja orjantappurat kasvoivat mukana ja tukahuttivat sen. **8** Ja osa putosi hyvään maahan, kasvoi ja teki satakertaisen hedelmän." Tämän sanottuaan hän lausui suurella äänellä: "Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon". **9** Niin hänen opetuslapsensa kysivät häneltä, mitä tämä vertaus merkitsi. **10** Hän

sanoi: "Teidän on annettu tuntea Jumalan valtakunnan

pitkät ajat se oli temponut häntä mukaansa; hänet oli sidottu kahleisiin ja jalkanuoriin, ja häntä oli vartioitu, mutta hän oli katkaissut siteet ja kulkeutunut riivaajan ajamana erämaihiin. **30** Niin Jeesus kysyi siltä sanoen: "Mikä on nimesi?" Hän vastasi: "Legio"; sillä monta riivaajaa oli mennyt häneen. **31** Ja ne pyysivät häntä, ettei hän käskisi heidän mennä syvyyteen. (*Abyssos g12*) **32** Niin siellä oli vuorella suuri sikalauma läitumella; ja ne pyysivät häntä, että hän antaisi heille luvan mennä sikoihin. Ja hän antoi niille luvan. **33** Niin riivaajat lähtivät ulos miehestä ja menivät sikoihin. Silloin lauma syöksyi jyrkänettä alas järveen ja hukkui. **34** Mutta nähyään, mitä oli tapahtunut, paimentajat pakenivat ja kertoivat siitä kaupungissa ja maataloissa. **35** Niin kansa lähti katsomaan, mitä oli tapahtunut, ja he tulivat Jeesuksen luo ja tapasivat miehen, josta riivaajat olivat lähteneet, istumassa Jeesuksen jalkojen juureessa puettuna ja täydessä ymmärrykssessä; ja he peljästyivät. **36** Mutta silminnäkijät kertoivat heille, kuinka riivattu oli tullut terveeksi. **37** Ja koko gerasalaisten seutukunnan kansa pyysi häntä poistumaan heidän luotansa, sillä suuri pelko oli vallannut heidät; niin hän astui venheeseen ja palasi takaisin. **38** Ja mies, josta riivaajat olivat lähteneet, pyysi häneltä saada olla hänen kanssaan. Mutta Jeesus lähetti hänet luotansa sanoen: **39** "Palaja kotiisi ja kerro, kuinka suuria töitä Jumala on sinulle tehnyt". Ja hän meni ja julisti kaikkialla kaupungissa, kuinka suuria töitä Jeesus oli hänen tehnyt. **40** Kun Jeesus palasi, oli kansa häntä vastassa; sillä kaikki odottivat häntä. **41** Ja katso, silloin tuli mies, nimeltä Jairus, joka oli synagoogan esimies. Ja hän lankesi Jeesuksen jalkojen juureen ja pyysi häntä tulemaan kotoinsa. **42** sillä hänenlällä oli tytär, ainoxa lapsi, noin kaksitoistavuotias, ja se oli kuolemaisillaan. Mutta hänen sinne mennessään väentungos ahdisti häntä. **43** Ja siellä oli nainen, joka kaksitoista vuotta oli sairastanut verenjuoksua ja lääkäreille kuluttanut kaiken omaisuutensa, eikä kukaan ollut voinut häntä parantaa. **44** Tämä lähestyi takaapäin ja kosketti hänen vaippansa tupsua, ja heti hänen verenjuoksunsa asettui. **45** Ja Jeesus sanoi: "Kuka minuun koski?" Mutta kun kaikki kielsivät, sanoi Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssaan: "Mestari, väentungos ahdistaa ja pusertaa sinua". **46** Mutta Jeesus sanoi: "Joku minuun koski; sillä minä tunsin, että voimaa lähti minusta". **47** Kun nainen näki, ettei hän pysynyt salassa, tuli hän vavisten, lankesi hänen eteensä ja ilmoitti kaiken kansan kuullen, mistä syystä hän oli koskenut häneen ja kuinka hän oli kohta tullut terveeksi. **48** Niin hän sanoi hänelle: "Tyttäreni, uskosi on sinut pelastanut; mene rauhaan". **49** Hänen vielä puhuessaan tuli joku synagoogan esimiehen kotoa ja sanoi: "Tyttäreni on kuollut; älä enää opettajaa vaivaa". **50** Mutta sen kuultuaan Jeesus sanoi hänelle: "Älä pelkää; usko ainoastaan, niin hän paranee". **51** Ja kun hän tuli taloon, ei hän sallinut kenenkään muun ja Jaakobin sekä lapsen isän ja äidin. **52** Ja kaikki itkivät ja vaikeroivat tyttöä. Mutta Jeesus sanoi: "Älkää nauroivat häntä, tietäen tytön kuolleeksi". **53** Niin he tarttui hänen käteensä ja huusi sanoen: "Lapsi, nouse!" **55** Niin hänen henkensä palasi, ja hän nousi heti ylös; ja Jeesus käski antaa hänelle syötäväät. **56** Ja hänen vanhempansa hämmästyivät; mutta Jeesus kielsi heitä kenellekään sanomasta, mitä oli tapahtunut.

9 Niin hän kutsui kokoon ne kaksitoista ja antoi heille voiman ja vallan kaikkia riivaajia vastaan ja voiman parantaa tauteja. **2** Ja hän lähetti heidät julistamaan Jumalan valtakuntaa ja parantamaan sairaita. **3** Ja hän sanoi heille: "Älkää ottako mitään matkalle, ei sauva, ei laukku, ei leipää, ei rahaa, älköön myös kenelläkään olko kahta ihokasta. **4** Ja mihiin taloon tulette, siihen jääkää, ja siitä lähetekää matkalleenne. **5** Ja missä eivät ota teitä vastaan, siitä kaupungista lähetekää pois, ja pudistakaat tomu jaloistanne, todistukseksi heitä vastaan." **6** Niin he lähtivät ja kulkivat kylästä kylään julistaen evankeliumia ja parantaen sairaita kaikkialla. **7** Ja neljännysruhtinas Herodes sai kuulla kaikki, mitä tapahtui, eikä tiennyt, mitä ajatella; sillä muutamat sanoivat: "Johannes on noussut kuolleista", **8** mutta toiset: "Elias on ilmestynyt", toiset taas: "Joku vanhoista profeetoista on noussut ylös". **9** Ja Herodes sanoi: "Johanneksen minä olen mestauttanut; mutta kuka tämä on, josta minä tuollaista kuulen?" Ja hän etsi tilaisuutta saadakseen nähdä hänet. **10** Ja apostolit palasivat ja kertoivat Jeesukselle kaikki, mitä olivat tehneet. Niin hän otti heidät mukaansa ja vetäyti yksinäisytyeen lähelle Beetsaida nimistä kaupunkia. **11** Mutta kun kansa sai sen tietää, seurasivat he häntä; ja hän otti heidät vastaan ja puhui heille Jumalan valtakunnasta ja tekijäterveiksi ne, jotka parantamista tarvitsevat. **12** Ja päivä alkoi laskea. Niin ne kaksitoista tulivat ja sanoivat hänelle: "Laske kansa luotasi, että he menisivät ympäri läheviin kyliin ja maataloihin majouittumaan ja saamaan ravintoa, sillä täällä me olemme autiossa paikassa". **13** Mutta hän sanoi heille: "Antakaa te heille syödä". Niin he sanoivat: "Meillä ei ole enempää kuin viisi leipää ja kaksi kalaa, elleemme lähde ostamaan ruokaa kaikelle tälle kansalle". **14** Sillä heitä oli noin viisituhatta miestä. Niin hän sanoi opetuslapsilleen: "Asettakaa heidät aterioimaan ruokakunnittain, noin viisikymmentä kuhunkin". **15** Ja he tekivät niin ja asettivat kaikki aterioimaan. **16** Niin hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi ne ja mursi ja antoi opetuslapsilleen kansan eteen pantavaksi. **17** Ja kaikki söivät ja tulivat ravituksi; ja heiltä jäi näenteet tähteet kerättiin, kaksitoista vakallista palasia. **18** Ja tapahtui,

kun hän oli yksinäisessä paikassa rukoilemassa ja hänen se kouristaa häntä, niin että vaalto lähtee; ja vaivoin opetuslapsensa olivat hänen kanssaan, että hän kysyi se hänestä poistuu, runnellen häntä. **40** Ja minä heiltä ja sanoi: "Kenen kansa sanoo minun olevan?" pyysin sinun opetuslapsiasi ajamaan sitä ulos, mutta he **19** He vastasivat sanoen: "Johannes Kastajan, mutta eivät voi neet." **41** Jeesus vastasi ja sanoi: "Voi, sinä toiset Eliaan, toiset taas sanovat, että joku vanhoista epäuskoinen ja surja sukupolvi; kuinka kauan minun profeetoista on noussut ylös". **20** Niin hän sanoi heille: täytyy olla teidän luonanne ja kärsiä teitä? Tuo poikasi "Kenenkä te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi ja tänne." **42** Ja vielä pojantullessakin riivaaja repi häntä ja sanoi: "Sinä olet Jumalan Kristus". **21** Niin hän vakavasti kouristi kovin. Mutta Jeesus nuhteli saastaista henkeä ja varoittaa kielsi heitä kenellekään tästä puhumasta **22** ja paransi pojant ja antoi hänet takaisin hänen isällensä. **43** sanoi: "Ihmisen Pojan pitää kärsimän paljon ja joutuman Ja kaikki hämmästyivät Jumalan valtasuuruutta. Mutta vanhinent ja ylipappien ja kirjanoppineiden hyljittäväksi kun kaikki ihmettiävät kaikkea sitä, mitä Jeesus teki, ja tuleman tapetuksi ja kolmantena päivänä nouseman sanoit hän opetuslapsillensa: **44** "Ottakaa korviinne nämä ylös". **23** Ja hän sanoi kaikille: "Jos joku tahtoo minun sanat: Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin". **45** Mutta perässäni kulkea, hän kielräköön itsensä ja ottakoont he eivät käsittäneet tätä puhetta, ja se oli heiltä peitetty, joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua. **24** Sillä joka niin etteivät he sitä ymmärtäneet, ja he pelkäisivät kysyä tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka häntä, mitä se puhe oli. **46** Ja heidän mieleensä tuli kadottaa elämänsä minun täheni, hän pelastaa sen. ajatus, kuka heistä mahtoi olla suurin. **47** Mutta kun **25** Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi Jeesus tiesi heidän sydämensä ajatuksen, otti hän omaksensa koko maailman, mutta saattaisi itsensä lapsen ja asetti sen viereensä **48** ja sanoi heille: "Joka kadotukseen tai turmioon? **26** Sillä joka häpeää minua ottaa tykönsä tämän lapsen minun nimeeni, se ottaa ja minun sanojani, sitä Ihmisen Poika on häpeävä, tykönsä minut; ja joka ottaa tykönsä minut, ottaa tykönsä kun hän tulee omassa ja Isänsä ja pyhäin enkelien hänet, joka on minut lähettänyt. Sillä joka teistä kaikista kirkkauudessa. **27** Totisesti minä sanon teille: tässä on pienin, se on suuri." **49** Silloin Johannes rupesi seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista puhumaan ja sanoi: "Mestari, me näimme erään miehen kuolemaa, ennenkuin näkevät Jumalan valtakunnan." **28** sinun nimessäsi ajavan ulos riivaajia, ja me kielsimme Noin kahdeksan päivää sen jälkeen kuin hän oli tämän häntä, koska hän ei seuraa meidän mukanamme". **50** puhunut, hän otti mukaansa Pietarin ja Johanneksens ja Mutta Jeesus sanoi hännelle: "Älkää kielräkö; sillä joka Jaakobin ja nousi vuorelle rukoilemaan. **29** Ja hänen ei ole teitä vastaan, se on teidän puolellanne". **51** rukoillessaan hänen kasvojensa näkö muuttui, ja hänen Ja kun hänen ylösottamisen aika oli täytymässä, vaatteensa tulivat sääteilevän valkoisiksi. **30** Ja katso, käänsi hän kasvonsa Jerusalemin kohti, vaeltaakseensa hänen kanssaan puhui kaksi mestä, ja ne olivat Mooses sinne. **52** Ja hän lähettil edellänsä sanansaattaja; ja he ja Elias. **31** He näkyivät kirkkauudessa ja puhuivat hänen lähtivät matkalle ja menivät erääseen samariaalaisten poismiestanssa, jonka hän oli saattava täytäntöön kylään valmistaakseen hännelle majaa. **53** Mutta siellä ei Jerusalemissa. **32** Mutta Pietari ja ne, jotka olivat hänen otettu häntä vastaan, koska hän oli vaeltamassa kohti kanssansa, olivat unen raskauttamia; mutta kun he siitti Jerusalemia. **54** Kun hänen opetuslapsensa Jaakob ja heräsvät, näkivät he hänen kirkkautensa ja ne kaksi Johannes sen näkivät, sanoivat he: "Herra, tahdotko, niin mestä, jotka seisovat hänen luonansa. **33** Ja kun nämä sanoimme, että tuli taivaasta tulkkoon alas ja hävitträköön olivat eroamassa hänestä, sanoi Pietari Jeesukselle: heidät?" **55** Mutta hän kääntyi ja nuhteli heitä. **56** Ja he "Mestari, meidän on tässä hyvä olla; tehkäämme kolme vaelsivat toiseen kylään. **57** Ja heidän tietä vaeltaessaan majaa, sinulle yksi ja Moosekselle yksi ja Elialle yksi". eräs mies sanoi hännelle: "Minä seuraan sinua, mihin Mutta hän ei tiennyt, mitä sanoi. **34** Ja hänen tätä ikinä menet". **58** Niin Jeesus sanoi hännelle: "Ketuilla on sanoessaan tuli pilvi ja peitti heidät varjoonsa; ja he luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei peljästyivät joutuessaan pilveen. **35** Ja pilvestä kuului ole, mihin hän päänsä kallistaisi". **59** Toiselle hän sanoi: ääni, joka sanoi: "Tämä on minun Poikani, se valittu; "Seuraa minua". Mutta tämä sanoi: "Herra, salli minun kuulkaa häntä". **36** Ja äänen kuulussa he huomasivat ensin käydä hautaamassa isän". **60** Mutta Jeesus sanoi Jeesuksen olevan yksin. Ja he olivat siitä vaiti eivätka hännelle: "Anna kuolleitten haudata kuolleensa, mutta niin päivinä ilmoittaneet kenellekään mitään siitä, mitä mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa". **61** Vielä olivat nähneet. **37** Kun he seuraavana päivänä menivät eräs toinen sanoi: "Minä tahdon seurata sinua, Herra; alas vuorelta, tuli paljon kansaa häntä vastaan. **38** mutta salli minun ensin käydä ottamassa jäähyväiset Ja katso, kansanjoukosta huusi eräs mies sanoen: kotiväeltäni". **62** Mutta Jeesus sanoi hännelle: "El kukaan, "Opettaja, minä rukoilen sinua, katsahda minun poikani joka laskee kätensä auraan ja katso taaksensa, ole puoleen, sillä hän on minun ainokaiseni; **39** ja katso, sovelias Jumalan valtakuntaan". hänen kimppuunsa käy henki, ja heti hän parkaisee, ja

10 Sen jälkeen Herra valitsi seitsemänkymmentä muuta ja lähetti heidät kaksittain edellänsä sanon teille: monet profeetat ja kuninkaat ovat tahtoneet jokaiseen kaupunkiin ja paikkaan, jonne hän itse aikoi mennä. **2** Ja hän sanoi heille: "Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, etttä hän lähetäisi työmiehiä elonkorjuuseensa. **3** Menkää! katso, minä lähetän teidät niinkuin lampaat susien keskelle. **4** ja sanoi: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikeste telette johonkin taloon, niin sanokaa ensiksi: 'Rauha rauhanne on lepäävä hänen päällänsä; mutta jos ei ole, niin se palajaa teille. **7** Ja olkaa siinä talossa ja syökää ja juokaa, mitä heillä on tarjota, sillä työmies on palkkansa ansainnut. Älkää siirtykö talosta taloon. **8** ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi tälle talolle!" **6** Ja jos siellä on rauhan lapsi, niin teidän ja kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi, ja lähimäistäsi niinkuin itseäsi". **28** Hän sanoi hänelle: "Oikein vastasit; tee se, niin ja sinä saat elää". **29** Mutta hän tahtoi näyttää olevansa syöksyä ja joutaa, mitä heillä on tarjota, sillä työmies on vanhurskas ja sanoi Jeesukselle: "Kuka sitten on minun palkkansa ansainnut. Älkää siirtykö talosta taloon. **8** ja lähimäiseni?" **30** Jeesus vastasi ja sanoi: "Eräs mies Ja mihin kaupunkiin te tulettekin, missä teidät otetaan vastaan, syökää, mitä eteenne pannaan, **9** ja parantakaan käsii, jotka riisuvat hänet alasti ja lõivät haavoille sairaat siellä ja sanokaa heille: 'Jumalan valtakunta ja menivät pois jättäen hänet puolikuolleksi. **31** Niin on tullut teitä lähelle'. **10** Mutta kun tulette kaupunkiin, vaelsi sattumalta eräs pappi sitä tietä ja näki hänet ja jossa teitä ei oteta vastaan, niin menkää sen kaduille ja sanokaa: **11** 'Tomunkin, joka teidän kaupungistanne on jalkoihimme tarttunut, me pudistamme teille takaisin; mutta se tietäkää, etttä Jumalan valtakunta on tullut lähelle'. **12** Minä sanon teille: Sodoman on oleva sinä Ja hän meni hänen luokseen ja sitoi hänen haavansa päivänä helpompi kuin sen kaupungin. **13** Voi sinua, ja vuodatti niihin öljyä ja viiniä, pani hänet juhtansa Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Sillä jos ne voimalliset selkään ja vei hänet majataloon ja hoiti häntä. **35** Ja teot, jotka teissä ovat tapahtuneet, olisivat tapahtuneet seuraavana aamuna hän otti esin kaksi denaria ja antoi Tyrossa ja Siidonissa, niin nämä jo aikaa sitten olisivat majatalon isännälle ja sanoi: 'Hoida häntä, ja mitä sinulta sakkis ja tuhassa istuen tehneet parannuksen. **14** lisää kuluu, sen minä palatessani sinulle maksan'. **36** Mutta Tyron ja Siidonin on oleva tuomiolla helpompi kuin teidän. **15** Ja sinä, Kapernaum, korotetaankohan sinut hamaan taivaaseen? Hamaan tuonelaan on sinun astuttava alas. (*Hadēs g86*) **16** Joka kuulee teitä, se kuulee Ja hän meni hänen luokseen ja sitoi hänen haavansa Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi osoitti olevansa sen lähimäinen, joka oli joutunut ryövären käsiin?" **37** Hän sanoi: "Se, joka osoitti hänelle laupeutta". Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mene ja tee sinä samoin". **38** Ja minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut; mutta joka hylkää hänet, joka on minut lähetänyt." **17** eräs nainen, nimeltä Martta, otti hänet kotiinsa. **39** Ja Niin ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: hänellä oli sisar, Maria niminen, joka asettui istumaan "Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi Herran jalkojen jureen ja kuunteli hänen puhettansa. tähden". **18** Silloin hän sanoi heille: "Minä näin saatanan 40 Mutta Martta puuhasi monissa palvelustoimissa; ja lankeavan taivaasta niinkuin salaman. **19** Katso, minä hän tuli ja sanoi: "Herra, etkō sinä välitää mitään siitä, olen antanut teille vallan tallata käärméitä ja skorpioneja että sisareni on jättänyt minut yksinäni palvelemaan? ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä Sano siis hänelle, että hän minua auttaisi." **41** Herra vahingoittava. **20** Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että vastasi ja sanoi hänelle: "Martta, Martta, moninaisista henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että sinä huolehdit ja hätäilet, **42** mutta tarpeellisia on vähän, teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaassa." **21** Sillä tahi yksi ainoa. Maria on valinnut hyvän osan, jota ei hetkellä hän riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: hänetä oteta pois."

"Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, etttä olet salannut nämä viisalta ja ymmärtääväisiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt. **22** Kaikki on minun Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne, kuka Poika on, kuin Isä; eikä kukaan muu tunne, kuka Isä on, kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmoittaa." **23** Ja hän kääntyi opetuslapsiinsa erikseen ja sanoi: "Autuaat ovat ne silmät, jotka näkevät, mitä te näette. **24** Sillä minä nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuuleet." **25** Ja katso, eräs lainoppinut nousi ja kysyi kiusaten häntä: "Oppetaja, mitä lähetäisi työmiehiä elonkorjuuseensa. **26** Niin hän sanoi hänelle: "Mitä perisin?" (*aiōnios g166*) **26** Niin hän sanoi hänelle: "Mitä Älkää ottako mukaanne rahakukkaroa, älkää laukkuja, laissaan kirjoitettuna? Kuinkas luet?" **27** Hän vastasi älkää kenkiä, älkääkä tervehtikö ketään tiellä. **5** Kun ja sanoi: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikeste telette johonkin taloon, niin sanokaa ensiksi: 'Rauha sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi tälle talolle!' **6** Ja jos siellä on rauhan lapsi, niin teidän ja kaikesta mielestäsi ja lähimäistäsi niinkuin itseäsi". **28** Hän sanoi hänelle: "Oikein vastasit; tee se, niin ja sinä saat elää". **29** Mutta hän tahtoi näyttää olevansa syöksyä ja joutaa, mitä heillä on tarjota, sillä työmies on vanhurskas ja sanoi Jeesukselle: "Kuka sitten on minun palkkansa ansainnut. Älkää siirtykö talosta taloon. **8** ja lähimäiseni?" **30** Jeesus vastasi ja sanoi: "Eräs mies Ja mihin kaupunkiin te tulettekin, missä teidät otetaan vastaan, syökää, mitä eteenne pannaan, **9** ja parantakaan käsii, jotka riisuvat hänet alasti ja lõivät haavoille sairaat siellä ja sanokaa heille: 'Jumalan valtakunta ja menivät pois jättäen hänet puolikuolleksi. **31** Niin on tullut teitä lähelle'. **10** Mutta kun tulette kaupunkiin, vaelsi sattumalta eräs pappi sitä tietä ja näki hänet ja jossa teitä ei oteta vastaan, niin menkää sen kaduille ja sanokaa: **11** 'Tomunkin, joka teidän kaupungistanne on jalkoihimme tarttunut, me pudistamme teille takaisin; mutta se tietäkää, etttä Jumalan valtakunta on tullut lähelle'. **12** Minä sanon teille: Sodoman on oleva sinä Ja hän meni hänen luokseen ja sitoi hänen haavansa päivänä helpompi kuin sen kaupungin. **13** Voi sinua, ja vuodatti niihin öljyä ja viiniä, pani hänet juhtansa Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Sillä jos ne voimalliset selkään ja vei hänet majataloon ja hoiti häntä. **35** Ja teot, jotka teissä ovat tapahtuneet, olisivat tapahtuneet seuraavana aamuna hän otti esin kaksi denaria ja antoi Tyrossa ja Siidonissa, niin nämä jo aikaa sitten olisivat majatalon isännälle ja sanoi: 'Hoida häntä, ja mitä sinulta sakkis ja tuhassa istuen tehneet parannuksen. **14** lisää kuluu, sen minä palatessani sinulle maksan'. **36** Mutta Tyron ja Siidonin on oleva tuomiolla helpompi kuin teidän. **15** Ja sinä, Kapernaum, korotetaankohan sinut hamaan taivaaseen? Hamaan tuonelaan on sinun astuttava alas. (*Hadēs g86*) **16** Joka kuulee teitä, se kuulee Ja hän meni hänen luokseen ja sitoi hänen haavansa Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi osoitti olevansa sen lähimäinen, joka oli joutunut ryövären käsiin?" **37** Hän sanoi: "Se, joka osoitti hänelle laupeutta". Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mene ja tee sinä samoin". **38** Ja minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut; mutta joka hylkää hänet, joka on minut lähetänyt." **17** eräs nainen, nimeltä Martta, otti hänet kotiinsa. **39** Ja Niin ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: hänellä oli sisar, Maria niminen, joka asettui istumaan "Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi Herran jalkojen jureen ja kuunteli hänen puhettansa. tähden". **18** Silloin hän sanoi heille: "Minä näin saatanan 40 Mutta Martta puuhasi monissa palvelustoimissa; ja lankeavan taivaasta niinkuin salaman. **19** Katso, minä hän tuli ja sanoi: "Herra, etkō sinä välitää mitään siitä, olen antanut teille vallan tallata käärméitä ja skorpioneja että sisareni on jättänyt minut yksinäni palvelemaan? ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä Sano siis hänelle, että hän minua auttaisi." **41** Herra vahingoittava. **20** Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että vastasi ja sanoi hänelle: "Martta, Martta, moninaisista henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että sinä huolehdit ja hätäilet, **42** mutta tarpeellisia on vähän, teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaassa." **21** Sillä tahi yksi ainoa. Maria on valinnut hyvän osan, jota ei hetkellä hän riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: hänetä oteta pois."

"Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, etttä olet salannut nämä viisalta ja ymmärtääväisiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt. **22** Kaikki on minun Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne, kuka Poika on, kuin Isä; eikä kukaan muu tunne, kuka Isä on, kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmoittaa." **23** Ja hän kääntyi opetuslapsiinsa erikseen ja sanoi: "Autuaat ovat ne silmät, jotka näkevät, mitä te näette. **24** Sillä minä nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuuleet." **25** Ja katso, eräs lainoppinut nousi ja kysyi kiusaten häntä: "Oppetaja, mitä lähetäisi työmiehiä elonkorjuuseensa. **26** Niin hän sanoi hänelle: "Mitä perisin?" (*aiōnios g166*) **26** Niin hän sanoi hänelle: "Mitä Älkää ottako mukaanne rahakukkaroa, älkää laukkuja, laissaan kirjoitettuna? Kuinkas luet?" **27** Hän vastasi älkää kenkiä, älkääkä tervehtikö ketään tiellä. **5** Kun ja sanoi: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikeste telette johonkin taloon, niin sanokaa ensiksi: 'Rauha sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi tälle talolle!' **6** Ja jos siellä on rauhan lapsi, niin teidän ja kaikesta mielestäsi ja lähimäistäsi niinkuin itseäsi". **28** Hän sanoi hänelle: "Oikein vastasit; tee se, niin ja sinä saat elää". **29** Mutta hän tahtoi näyttää olevansa syöksyä ja joutaa, mitä heillä on tarjota, sillä työmies on vanhurskas ja sanoi Jeesukselle: "Kuka sitten on minun palkkansa ansainnut. Älkää siirtykö talosta taloon. **8** ja lähimäiseni?" **30** Jeesus vastasi ja sanoi: "Eräs mies Ja mihin kaupunkiin te tulettekin, missä teidät otetaan vastaan, syökää, mitä eteenne pannaan, **9** ja parantakaan käsii, jotka riisuvat hänet alasti ja lõivät haavoille sairaat siellä ja sanokaa heille: 'Jumalan valtakunta ja menivät pois jättäen hänet puolikuolleksi. **31** Niin on tullut teitä lähelle'. **10** Mutta kun tulette kaupunkiin, vaelsi sattumalta eräs pappi sitä tietä ja näki hänet ja jossa teitä ei oteta vastaan, niin menkää sen kaduille ja sanokaa: **11** 'Tomunkin, joka teidän kaupungistanne on jalkoihimme tarttunut, me pudistamme teille takaisin; mutta se tietäkää, etttä Jumalan valtakunta on tullut lähelle'. **12** Minä sanon teille: Sodoman on oleva sinä Ja hän meni hänen luokseen ja sitoi hänen haavansa päivänä helpompi kuin sen kaupungin. **13** Voi sinua, ja vuodatti niihin öljyä ja viiniä, pani hänet juhtansa Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Sillä jos ne voimalliset selkään ja vei hänet majataloon ja hoiti häntä. **35** Ja teot, jotka teissä ovat tapahtuneet, olisivat tapahtuneet seuraavana aamuna hän otti esin kaksi denaria ja antoi Tyrossa ja Siidonissa, niin nämä jo aikaa sitten olisivat majatalon isännälle ja sanoi: 'Hoida häntä, ja mitä sinulta sakkis ja tuhassa istuen tehneet parannuksen. **14** lisää kuluu, sen minä palatessani sinulle maksan'. **36** Mutta Tyron ja Siidonin on oleva tuomiolla helpompi kuin teidän. **15** Ja sinä, Kapernaum, korotetaankohan sinut hamaan taivaaseen? Hamaan tuonelaan on sinun astuttava alas. (*Hadēs g86*) **16** Joka kuulee teitä, se kuulee Ja hän meni hänen luokseen ja sitoi hänen haavansa Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi osoitti olevansa sen lähimäinen, joka oli joutunut ryövären käsiin?" **37** Hän sanoi: "Se, joka osoitti hänelle laupeutta". Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mene ja tee sinä samoin". **38** Ja minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut; mutta joka hylkää hänet, joka on minut lähetänyt." **17** eräs nainen, nimeltä Martta, otti hänet kotiinsa. **39** Ja Niin ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: hänellä oli sisar, Maria niminen, joka asettui istumaan "Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi Herran jalkojen jureen ja kuunteli hänen puhettansa. tähden". **18** Silloin hän sanoi heille: "Minä näin saatanan 40 Mutta Martta puuhasi monissa palvelustoimissa; ja lankeavan taivaasta niinkuin salaman. **19** Katso, minä hän tuli ja sanoi: "Herra, etkō sinä välitää mitään siitä, olen antanut teille vallan tallata käärméitä ja skorpioneja että sisareni on jättänyt minut yksinäni palvelemaan? ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä Sano siis hänelle, että hän minua auttaisi." **41** Herra vahingoittava. **20** Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että vastasi ja sanoi hänelle: "Martta, Martta, moninaisista henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että sinä huolehdit ja hätäilet, **42** mutta tarpeellisia on vähän, teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaassa." **21** Sillä tahi yksi ainoa. Maria on valinnut hyvän osan, jota ei hetkellä hän riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: hänetä oteta pois."

4 ja anna meille meidän syntimme anteeksi, sillä siellä. Ja sen ihmisen viimeiset tulevat pahemaksi minkin annamme anteeksi jokaiselle velalliselle; kuin ensimmäiset." 27 Niin hänen tästä puhuessaan äläkä saata meitä kiusaukseen; (vaan päästää meidät eräs nainen kansanjoukosta korotti äänensä ja sanoi pahasta)." 5 Ja hän sanoi heille: "Jos jollakin teistä on hännelle: "Autaas on se kohtu, joka on kantanut sinut, ja ystävä ja hän menee hänen luokseensa yösydännä ja ne rinnat, joita olet imeny". 28 Mutta hän sanoi: "Niin, sanoo hännelle: "Ystäväni, lainaa minulle kolme leipää, 6 autuaat ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja sitä sillä eräs ystäväni on matkallaan tullut minun luokseni, noudattavat". 29 Kun kansaa yhä kokoontui, rupesi eikä minulla ole, mitä panna hänen eteensä"; 7 ja toinen hän puhumaan: "Tämä sukupolvi on paha sukupolvi: sisältää vastaa ja sanoa: 'Älä minua vaivaa; ovi on jo se tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta suljettu, ja lapseni ovat minun kanssani vuoteessa; en merkkiä kuin Joonaan merkki'. 30 Sillä niinkuin Joonas minä voi nousta antamaan sinulle' - 8 minä sanon teille: tuli niiniveläisille merkiksi, niin ihmisen Poikakin on oleva vaikka hän ei nousekaan antamaan hännelle sentähden, merkkinä tälle sukupolvelle. 31 Etelän kuningatar on että hän on hänen ystävänsä, nousee hän kuitenkin heräjävä tuomiolle yhdessä tämän sukupolven mestien sentähden, että toinen ei hellitä, ja antaa hännelle niin kanssa ja tuleva heille tuomioksi; sillä hän tuli maan paljon, kuin hän tarvitsee. 9 Niinpä minäkin sanon teille: ääristä kuulemaan Salomon viisautta, ja katso, tässä anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; on enemi kuin Salomo. 32 Niininen miehet nousevat kolkuttakaa, niin teille avataan. 10 Sillä jokainen anova tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja tulevat saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan. 11 Ja kuka sille tuomioksi; sillä he tekivät parannuksen Joonaan teistä on se isä, joka poikansa häneltä pyytäessä kalaa saarnan vaikutuksesta, ja katso, tässä on enemi kuin antaa hännelle kalan sijasta käärmeen, 12 taikka joka Joonas. 33 Ei kukaan, joka sytyttää lampun, pane sitä hänen pyytäessään munaa antaa hännelle skorpionin? 13 Kätköön eikä vakan alle, vaan panee sen lampunjalkaan, Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsilleneettä sisälletulijat näkisivät valon. 34 Sinun silmäsi on hyviä lahjoja, kuinka paljoa ennenminen taivaallinen Isä ruumiin lamppu. Kun silmäsi on terve, on koko sinun antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat!" ruumiisi valaistu, mutta kun se on viallinen, on myös 14 Ja hän ajoi ulos riivaajan, ja se oli mykkä; ja kun sinun ruumiisi pimeä. 35 Katso siis, ettei valo, joka riivaaja oli lähtenyt, niin tapahtui, että mykkä mies puhui; sinussa on, ole pimeyttä. 36 Jos siis koko sinun ruumiisi ja kansa ihmetteli. 15 Mutta muutamat heistä sanoivat: on valoisa eikä miltään osaltaan pimeä, on se oleva "Beelsebulin, riivaajain päämiehen, voimalla hän ajaa kokonaan valoisa, niinkuin lampun valaistessa sinua ulos riivaaja". 16 Toiset taas kiurasivat häntä ja pyysivät kirkkaalla loisteellaan." 37 Hänen näin puhuessaan häneltä merkkiä taivaasta. 17 Mutta hän tieti heidän pyysi eräs fariseus häntä luokseensa aterioimaan; niin ajatukseensa ja sano heille: "Jokainen valtakunta, joka hän meni sinne ja asettui aterialle. 38 Mutta kun riittautuu itsensä kanssa, joutuu autioksi, ja talo kaatuu fariseus näki, ettei hän peseytynyt ennen ateriaa, talon päälle. 18 Jos nyt saatanakin on riitautunut itsensä ihmetteli hän. 39 Silloin Herra sanoi hännelle: "Kyllä te, kanssa, kuinka hänen valtakuntansa pysyy pystyssä? fariseukset, puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, Tehän sanotte minun Beelsebulin voimalla ajavan ulos mutta sisäpuoli teissä on täynnä ryöstöä ja pahuutta. 40 riivaaja. 19 Mutta jos minä Beelsebulin voimalla ajan Te mielettömät, eikö se, joka on tehnyt ulkopuolen, ole ulos riivaaja, kenenkä voimalla sitten teidän lapsenne tehnyt sisäpuoltakin? 41 Mutta antakaa almuksi se, mikä ajavat niitä ulos? Sentähden he tulevat olemaan teidän sisällä on; katso, silloin kaikki on teille puhdasta. 42 Mutta tuomarinne. 20 Mutta jos minä Jumalan sormella ajan voi teitä, te fariseukset, kun te annatte kymmenykset ulos riivaaja, niin onhan Jumalan valtakunta tullut mintuista ja ruuduista ja kaikenlaisista vihanneksista, teidän tyköne. 21 Kun väkevää aseellisena varoitsee mutta sivuutatte oikeuden ja Jumalan rakkauden! Näitä kartanoaan, on hänen omaisuutensa turvassa. 22 olisi tullut noudattaa eikä noitakaan laiminlyödä. 43 Mutta kun häntä väkevämpi karkaa hänen päällensä Voi teitä, te fariseukset, kun te rakastatte etumaista ja voittaa hänet, ottaa hän häneltä kaikki aseet, joihin istuinta synagoogissa ja tervehdyksiä toteilla! 44 Voi hän luotti, ja jakaa häneltä riistämänsä saaliin. 23 teitä, kun te olette niinkuin merkittömät haudat, joiden Joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan, ja päällitse ihmiset kävelevät niistä tietämättä! 45 Silloin joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa. 24 Kun eräs lainoppineista rupesi puhumaan ja sanoi hännelle: saastainen henki lähtee ihmisestä, kuljeksii se autioita "Oppettaja, kun noin puhut, niin sinä häpäiset myös paikkoja ja etsii lepoa; ja kun ei löydä, sanoo se: 'Minä meitä'. 46 Mutta hän sanoi: "Voi teitäkin, te lainoppineet, palaan huoneeseeni, josta lähdin". 25 Ja kun se tulee, kun te sälytätte ihmisten päälle valkeasti kannettavia tapaa se sen lakaistuna ja kaunistettuna. 26 Silloin se taakkoja ettekä itse sormellannekaan koske niihin menee ja ottaa mukaansa seitsemän muuta henkeä, taakkoihin! 47 Voi teitä, kun te rakennatte profeettain pahempaa kuin se itse, ja ne tulevat sisään ja asuvat hautakammioita, ja teidän isänne ovat heidät tappaneet!

48 Nämä te siis olette isänne tekojen todistajia ja suostutte omaisuudestaan, vaikka sitä ylenpalltisesti olisi". **16** Ja niihin: sillä he tappovat profeetat, ja te rakennatte hän puhui heille vertauksen sanoen: "Rikkaan miehen niille hautakammioita. **49** Sentähden Jumalan viisaus maa kasvoi hyvin. **17** Niin hän mietti mielessään ja sanookin: 'Minä lähetän heille profeettoja ja apostoleja, sanoi: 'Mitä minä teen, kun ei minulla ole, mihin viljani ja muutamat niistä he tappavat ja toisia vainoavat, **50** kokoaisin?' **18** Ja hän sanoi: 'Tämän minä teen: minä että tältä sukukunnalta vaadittaisiin kaikkien profetettain revin maahan aittain ja rakennan suuremmat ja kokoan veri, mikä on vuodatettu maailman perustamisesta asti, niihin kaiken eloni ja hyvyyteni; **19** ja sanon sielulleni: **51** hamasta Aabelin verestä Sakariaan vereen saakka, sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi; hän, joka surmattiin alttarin ja temppelin väillä'. nauti lepoa, syö, juo ja iloitse'. **20** Mutta Jumala sanoi Niin, minä sanon teille, se pitää tältä sukukunnalta hänen: 'Sinä mieletön, tään yönä sinun sielusi vaaditaan vaadittaman. **52** Voi teitä, te lainoppineet, kun te sinulta pois; kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet olette vieneet tiedon avaimen! Itse te ette ole menneet hankkinut?' **21** Nämä käy sen, joka kokoaa aarteita sisälle, ja sisälle meneviä te olette estääneet." **53** Ja itselleen, mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan tykönä." hänen sieltä lähtiessään kirjanoppineet ja fariseukset **22** Ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Sentähden minä rupesivat kovasti ahdistamaan häntä ja urkkimaan hänetä moninaisia, **54** väijyen, miten saisivat hänet hänen sanoistaan ansaan.

12 Kun sillä välin kansaa oli kokontunut tuhatmäärin, niin että he polkivat toisiaan, rupesi hän puhumaan opetuslapsillensa: "Ennen kaikkea kavahtakaan fariseusten hapatusta, se on: ulkolkutaisuutta. **2** Ei ole mitään peitettyä, mikä ei tule paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi. **3** Sentähden, kaikki, mitä te pimeässä sanotte, joutuu päivänvalossa kuultavaksi, ja mitä korvaan puhutte kammioissa, se katoilta julistetaan. **4** Mutta minä sanon teille, ystävilleni: älkää peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiini, eivätkä sen jälkeen voi mitään enempää tehdä. **5** Vaan minä osoitan teille, ketä teidän on pelkääminen: peljätkää häntä, jolla on valta tapettuansa syöstä helvetiin. Niin, minä sanon teille, häntä te peljätkää. (Geenna g1067) **6** Eikö viittä varpusta myydä kahteen ropoon? Eikä Jumala ole yhtäkään niistä unhottanut. **7** Ovatpa teidän päännä hiuksetkin kaikki luetut. Älkää peljätkö; te olette suurempiarvoiset kuin monta varpusta. **8** Mutta minä sanon teille: jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, myös Ihmisen Poika tunnustaa Jumalan enkelien edessä. **9** Mutta joka kiertää minut ihmisten edessä, se kielletään Jumalan enkelien edessä. **10** Ja jokaiselle, joka sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, annetaan anteeksi; mutta sille, joka Pyhä Henkeä pilkkaa, ei anteeksi anneta. **11** Mutta kun he vievät teitä synagoogain ja hallitusten ja esivaltojen eteen, älkää huolehiko siitä, miten tai mitä vastaisitte puolestanne tahi mitä sanoisitte; **12** sillä Pyhä Henki opettaa teille sillä hetkellä, mitä teidän on sanottava." **13** Niin muuan mies kansanjoukosta sanoi hänen: "Opettaja, sano minun veljelleni, että hän jakaisi kannsani perinnön". **14** Mutta hän vastasi hänen: "Ihmisen, kuka on minut asettanut teille tuomariksi tai jakomieheksi?" **15** Ja hän sanoi heille: "Katsokaa eteenne ja kavahtakaan kaikkea ahneutta, sillä ei ihmisen elämä riipu hänen

omaisuudestaan, vaikka sitä ylenpalltisesti olisi". **16** Ja omiaisuudestaan, vaikka sitä ylenpalltisesti olisi". **16** Ja hän puhui heille vertauksen sanoen: "Rikkaan miehen niille hautakammioita. **49** Sentähden Jumalan viisaus maa kasvoi hyvin. **17** Niin hän mietti mielessään ja sanookin: 'Mitä minä teen, kun ei minulla ole, mihin viljani ja muutamat niistä he tappavat ja toisia vainoavat, **50** kokoaisin?' **18** Ja hän sanoi: 'Tämän minä teen: minä että tältä sukukunnalta vaadittaisiin kaikkien profetettain revin maahan aittain ja rakennan suuremmat ja kokoan veri, mikä on vuodatettu maailman perustamisesta asti, niihin kaiken eloni ja hyvyyteni; **19** ja sanon sielulleni: **51** hamasta Aabelin verestä Sakariaan vereen saakka, sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi; hän, joka surmattiin alttarin ja temppelin väillä'. nauti lepoa, syö, juo ja iloitse'. **20** Mutta Jumala sanoi Niin, minä sanon teille, se pitää tältä sukukunnalta hänen: 'Sinä mieletön, tään yönä sinun sielusi vaaditaan vaadittaman. **52** Voi teitä, te lainoppineet, kun te sinulta pois; kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet olette vieneet tiedon avaimen! Itse te ette ole menneet hankkinut?' **21** Nämä käy sen, joka kokoaa aarteita sisälle, ja sisälle meneviä te olette estääneet." **53** Ja itselleen, mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan tykönä." hänen sieltä lähtiessään kirjanoppineet ja fariseukset **22** Ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Sentähden minä rupesivat kovasti ahdistamaan häntä ja urkkimaan hänetä moninaisia, **54** väijyen, miten saisivat hänet hänen sanoistaan ansaan.

23 Sillä henki on enemmän kuin ruoka, ja ruumis enemmän kuin vaatteet. **24** Katselkaa kaarneita: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa, eikä niillä ole säilytyshuonetta eikä aitta; ja Jumala ruokkii ne. Kuinka paljoa suurempiarvoiset te olette kuin linnut! **25** Ja kuka teistä voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkään vertaa? **26** Jos siis ette voi sitäkään, mikä vähintä on, mitä te murehditte muusta? **27** Katselkaa kukkan, kuinka ne kasvavat: eivät ne työtä tee eivätkä kehrää. Kuitenkin minä sanon teille: ei Salomo kaikessa loistossansa ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä. **28** Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, kuinka paljoa enemmän teidät, te vähäuskoiset! **29** Älkää siis tekään etsikö, mitä söisit ja mitä joisit, älkääkä korkeita tavoitelko. **30** Sillä näitä kaikkia maailman pakanakansat tavoittelevat; mutta teidän Isänne kyllä tietää teidän näitä tarvitsevan. **31** Vaan etsikää Jumalan valtakuntaa, niin myös nämä teille annetaan sen ohessa. **32** Älä pelkää, sinä piskuinen lauma; sillä teidän Isänne on nähtyn hyväksi antaa teille valtakunnan. **33** Myykää, mitä teillä on, ja antakaa almuja; hankkikaa itsellenne kulumattomat kukkarot, loppumaton aarre taivaisiin, mihin ei varas ulotu ja missä koi ei turmele. **34** Sillä missä teidän aarteenne on, siellä on myös teidän sydämenne. **35** Olkoott teidän kupeenne vyötetyt ja lampunne palamassa; **36** ja olkaa te niiden ihmisten kaltaiset, jotka herraansa odottavat, milloin hän palajaa häistä, että he hänen tullessaan ja koluttaessaan heti avaisivat hänen. **37** Autuaat ne palvelijat, jotka heidän herransa tullessaan tapaa valvomasta! Totisesti minä sanon teille: hän vyöttäätyy ja asettaa heidät aterioimaan ja menee ja palvelee heitä. **38** Ja jos hän tulee toisella yövertiolla tai kolmannella ja havaitsee heidän näin tekevän, niin autuaat ovat ne palvelijat. **39** Mutta se tietäkää: jos perheenisäntä tietäisi, millä hetkellä varas tulee, hän ei sallisi taloonsa murtauduttavan. **40** Niin olkaa tekin valmiit, sillä sinä

hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee." 41 olleet, sanon minä teille, mutta ellette tee parannusta, niin Niin Pietari sanoi: "Herra, meistäkö sinä sanot tämän samoin te kaikki hukutte. 4 Taikka ne kahdeksantoista, vertauksen vai myös kaikista muista?" 42 Ja Herra jotka saivat surmansa, kun torni Siloassa kaatui heidän sanoi: "Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen päällensä, luuletteko, että he olivat syyllisemmät kuin huoneenhaltija, jonka hänen herransa asettaa pitämään kaikki muut ihmiset, jotka Jerusalemissa asuvat? 5 Eivät huolta hänen palvelusväästäään, antamaan heille ajallaan olleet, sanon minä teille, mutta ellette tee parannusta, heidän ruokaosansa? 43 Autuas se palvelija, jonka niin samoin te kaikki hukutte." 6 Ja hän puhui tämän hänen herransa tullessaan havaitsee näin tekevän! 44 vertauksen: "Eräällä miehellä oli viikunapuu istutettuna Totisesti minä sanon teille: hän asettaa hänet kaiken viinitarhassaan; ja hän tuli etsimään hedelmää siitä, omaisuutensa hoitajaksi. 45 Mutta jos palvelija sanoo mutta ei löytänyt. 7 Niin hän sanoi viinitarhurille: 'Katsa, sydämessään: 'Herrani tulo viivistyy', ja rupeaa lyömään kolmena vuotena minä olen käynyt etsimässä hedelmää palvelijoita ja palvelijattaria sekä syömään ja juomaan ja tästä viikunapuusta, mutta en ole löytänyt. Hakkaa se päähyttämään itseänsä, 46 niin sen palvelijan herra pois; mitä varten se vielä maata laihduttaa?' 8 Mutta tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä, jota hän ei tämä vastasi ja sanoi hänelle: 'Herra, anna sen olla arvaa, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrään hänenelle vielä tämä vuosi; sillä aikaa minä kuokin ja lannoitan saman osan kuin uskottomille. 47 Ja sitä palvelijaa, maan sen ympäristältä. 9 Ehkä se ensi vuonna tekee joka tieti herransa tahdon, mutta ei tehnyt valmistuksia hedelmää; mutta jos ei, niin hakkaa se pois'." 10 Ja hän eikä toiminut hänen tahtonsa mukaan, rangaistaan oli opettamassa eräässä synagoogassa sapattina. 11 monilla lyönnellä. 48 Sitä taas, joka ei tiennyt, mutta Ja katso, siellä oli nainen, jossa oli ollut heikkouden teki semmoista, mikä lyöntejä ansaitsee, rangaistaan henki kahdeksantoista vuotta, ja hän oli koukistunut ja vain muutamilla lyönnellä. Sillä jokaiselta, jolle on täydelleen kykenemätön oikaisemaan itseänsä. 12 Hänet paljon annetti, myös paljon vaaditaan; ja jolle on paljon nähdessään Jeesus kutsui hänet luksensa ja sanoi uskottu, siltä sitä enemmän kysytään. 49 Tulta minä hänelle: "Nainen, sinä olet päässyt heikkoudestasi", 13 ja olen tullut heittämään maan päälle; ja kuinka minä pani kätensä hänen päälleenv. Ja heti hän oikaisi itsensä tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt! 50 Mutta minä olen suoraksi ja ylisti Jumalaa. 14 Mutta synagoogan esimies, kasteella kastettava, ja kuinka minä olenkaan ahdistettu, joka näkästyti siitä, että Jeesus paransi sapattina, kunnes se on täytetty! 51 Luuletteko, että minä olen rupesi puhumaan ja sanoi kansalle: "Kuusi päivää tullut tuomaan maan päälle rauhaa? Ei, sanon minä on, joina tulee työtä tehdä; tulkaa siis niinä päivinä teille, vaan eripuraisuutta. 52 Sillä tästedes riitautuu viisi parannuttamaan itseänne, älkääkää sapatinpäivänä". 15 samassa talossa keskenään, kolme joutuu riitaan kahta Mutta Herra vastasi hänelle ja sanoi: "Te ulkokullatut, eikö vastaan ja kaksi kolmea vastaan, 53 isä poikaansa jokainen teistä sapattina päästää härkäänsä tai aasiansa vastaan ja poika isäänsä vastaan, äiti tytärtänsä vastaan seimestä ja vie sitä juomaan? 16 Ja tätä naista, joka on ja tytär äitiänsä vastaan, anoppi miniläänsä vastaan ja Aabrahamin tytär ja jota saatana on pitänyt sidottuna, miniä anoppiansa vastaan." 54 Ja hän sanoi myös katsko, jo kahdeksantoista vuotta, tätökö ei olisi pitänyt kansalle: "Kun näette pilven nousevan lännestä, sanotte päästää siitä siteestä sapatinpäivänä?" 17 Ja hänen kohta: 'Tulee sade'; ja niin tuleekin. 55 Ja kun näette näin sanoessaan kaikki hänen vastustajansa häpesivät, etelätuulen puhaltavan, sanotte: 'Tulee helle'; ja niin ja kaikki kansa iloitsi kaikista niistä ihmeellisistä teoista, tuleekin. 56 Te ulkokullatut, maan ja taivaan muodon joita hän teki. 18 Niin hän sanoi: "Minkä kaltainen on te osaatte arvioida; mutta kuinka ette arvioitse tätä Jumalan valtakunta, ja mihin minä sen vertaisin? 19 Se aikaa? 57 Miksi ette jo itsestänne päättä, mikä oikeata on sinapinsiemeren kaltainen, jonka mies otti ja kylvi on? 58 Kun kuljetti riitapuolessi kanssa hallitusmiehen puutarhaansa; ja se kasvoi, ja siitä tuli puu, ja taivaan eteen, niin tee matkalla voitavasi päästääksesi hänenestä linnut tekivät pesänsä sen oksille." 20 Ja taas hän sovussa eroon, ettei hän raastaisi sinua tuomarin sanoi: "Mihin minä vertaisin Jumalan valtakunnan? 21 eteen ja tuomari antaisi sinua oikeudenpalvelijalle, ja Se on hapatuksen kaltainen, jonka nainen otti ja sekoitti ettei oikeudenpalvelija heittäisi sinua vankeuteen. 59 kolmeen vakalliseen jauhoja, kunnes kaikki happani." 22 Minä sanon sinulle: sieltä et pääse, ennenkuin maksat Ja hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja opetti, kulkien Jerusalemia kohti. 23 Ja joku kysyi häneltä: "Herra, onko niitä vähän, jotka pelastuvat? Niin hän sanoi heille: 24 "Kilvoiteliaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, sanon minä teille, koettavat päästää sisälle, mutta eivät voi. 25 Sen jälkeen kuin perheenisäntä on noussut ja sulkenut oven ja te rupeatte seisomaan ulkona ja kolkuttamaan ovea galilealaiset, koska he saivat kärssiä tämän? 3 Eivät

13 Samaan aikaan oli saapuvilla muutamia, jotka kertoivat hänenestä niistä galilealaisista, joiden veren Pilatus oli sekoittanut heidän uhriensa vereen. 2 Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat syntisemmät kuin kaikki muut galilealaiset, koska he saivat kärssiä tämän? 3 Eivät

sanoen: 'Herra, avaa meille', vastaa hän ja sanoo teille: jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, ja joka 'En minä tunne teitä enkä tiedä, mistä te olette'. **26** itsensä alentaa, se ylennetään.' **12** Ja hän sanoi myös Silloin te rupeatte sanomaan: 'Mehän söimme ja joimme sille, joka oli hänet kutsunut: "Kun laitat päivälliset tai sinun seurassasi, ja meidän kaduillamme sinä opetit". illalliset, älä kutsu ystäväisi, älä veljäsi, älä sukulaisiasi **27** Mutta hän on lausuvia: 'Minä sanon teille: en tiedä, äläkä rikkaita naapureita, etteivät hekin vuorostaan mistä te olette. Menkää pois minun tyköäni, kaikki te kutsuisi sinua, ja ettet sinä siten saisi maksua. **13** Vaan vääryyden tekijät.' **28** Siellä on oleva itku ja hammasten kun laitat pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja, kiristys, kun näette Aabrahamin ja lisakin ja Jaakobin sokeita; **14** niin sinä olet oleva autuas, koska he eivät voi ja kaikkien profeettain olevan Jumalan valtakunnassa, maksaa sinulle; sillä sinulle maksetaan vanhusraksten mutta huomaatte itsenne heitytyksi ulos. **29** Ja tulijoita ylösnuomukseessa." **15** Tämän kuullessaan eräs saapuu idästä ja lännestä ja pohjoisesta ja etelästä, ja pöytäkumppaneista sanoi hänen: "Autuas se, joka he aterioitsevat Jumalan valtakunnassa. **30** Ja katso, on saa olla aterialla Jumalan valtakunnassa!" **16** Niin hän viimeisiä, jotka tulevat ensimmäisiksi, ja on ensimmäisiä, sanoi hänen: "Eräs mies laittoi suuret illalliset ja kutsui jotka tulevat viimeisiä." **31** Samalla hetkellä tuli hänen monta. **17** Ja illallisajan tullessa hän lähetti palvelijansa luoksensa muutamia fariseuksia, ja he sanoivat hänen: "Lähde ja mene täältä pois, sillä Herodes tahtoo tappaa sinut". **32** Niin hän sanoi heille: "Menkää ja sanokaa sille ketulle: 'Katso, minä ajan ulos riivaajia ja parannan täyty lähteä sitä katsomaan; pyydän sinua, pidä minut sairaita tänään ja huomenna, ja kolmantena päivänä estettyä'. **18** Mutta he rupesivat kaikki järjestäään estelemään. Ensimmäinen sanoi hänen: 'Minä ostin pellon, ja minun sille ketulle: 'Katso, minä ajan ulos riivaajia ja parannan täyty lähteä sitä katsomaan; pyydän sinua, pidä minut sairaita tänään ja huomenna, ja kolmantena päivänä estettyä'. **19** Toinen sanoi: 'Minä ostin viisi paria härkiä minä pääsen määräni päähän'. **33** Kuitenkin minun ja menen niitä koettelemaan; pyydän sinua, pidä minut pitää vaeltaman tänään ja huomenna ja ylihuomenna, estettyä'. **20** Vielä toinen sanoi: 'Minä otin vaimon, sillä ei sovi, että profeetta saa surmansa muualla kuin ja sentähden en voi tulla'. **21** Ja palvelija tuli takaisin Jerusalemissa. **34** Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka ja ilmoitti herralleen tämän. Silloin isäntä vihastui ja tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tyköi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota ja kujille ja tuo köyhät ja raajakot, sokeat ja rammat sinun lapsesi, niinkuin kana kokoaa poikansa siipiensä ja tänne sisälle'. **22** Ja palvelija sanoi: 'Herra, on tehty, alle! Mutta te ette ole tahtoneet. **35** Katso, 'teidän minkä käskit, ja vielä on tilaa'. **23** Niin Herra sanoi huoneenne on jäävää hyljätyksi'. Mutta minä sanon teille: palvelijalle: 'Mene teille ja aitovierille ja pakota heitä te ette näe minua, ennenkuin se aika tulee, jolloin tulemaan sisälle, että minun taloni täytyisi; **24** sillä te sanotte: 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen'."

14 Ja kun hän sapattina tuli erään fariseusten johtomiehen taloon aterialle, pitivät he häntä silmällä. **2** Ja katso, siellä oli vesitautinen mies hänen edessään. **3** Niin Jeesus rupesi puhumaan lainoppineille ja fariseuksille ja sanoi: "Onko luvallista parantaa sapattina, vai eikö?" Mutta he olivat vaiti. **4** Ja hän koski mieheen, paransi hänet ja laski menemään. **5** Ja hän sanoi heille: "Jos joltakin teistä putoaa poika tai härkä kaivoon, eikö hän heti vedä sitä ylös sapatinpäivänäkin?" **6** Eivätkä he kyenneet vastaamaan tähän. **7** Ja huomatessaan, kuinka kutsutut valitsivat itselleen ensimmäisiä sijoja, hän puhui heille vertauksen ja sanoi heille: **8** "Kun joku on kutsunut sinut häihin, älä asetu aterioimaan ensimmäiselle sijalle; sillä, jos hän on kutsunut jonkun sinua arvollisemman, **9** niin hän, joka on sinut ja hänet kutsunut, ehkä tulee ja sanoo sinulle: 'Anna tälle sija', ja silloin sinä saat häveten siirtyä viimeiselle paikalle. **10** Vaan kun olet kutsuttu, mene ja asetu viimeiselle sijalle, ja niin on se, joka on sinut kutsunut, sisään tullessaan sanova sinulle: 'Ystäväni, astu ylemmäksi'. Silloin tulee sinulle kunnia kaikkien pöytäkumppanesi edessä. **11** Sillä

mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? 35 Ei se kelpaa maahan eikä lantaan; se heitetään pois. Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon!"

15 Ja kaikki publiaanit ja syntiset tulivat hänen tykönsä kuulemaan häntä. 2 Mutta fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat ja sanoivat: "Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan". 3 Niin hän puhui heille tämän vertauksen sanoen: 4 "Jos jollakin teistä on sata lammasta ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää erämaahan ja mene etsimään kadonnutta, kunnes hän sen löytää? 5 Ja löydettyään hän panee sen hartialloillaan iloiten. 6 Ja kun hän tulee kotiin, kutsuu hän kokoon ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: 'Iloitkaa minun kanssani, sillä minä löysin lampaani, joka oli kadonnut'. 7 Minä sanon teille: samoin on ilo taivaassa suurempi yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen, kuin yhdeksästääkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse. 8 Tahi jos jollakin naisella on kymmenen hopearahaa ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän sytytä lampua ja lakkaise huonetta ja etsi visusti, kunnes hän sen löytää? 9 Ja löydettyään hän kutsuu kokoon ystävättärensä ja naapurinaiset ja sanoo: 'Iloitkaa minun kanssani, sillä minä löysin rahan, jonka olin kadottanut'. 10 Niin myös, sanon minä teille, on ilo Jumalan enkeleillä yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen." 11 Vielä hän sanoi: "Eräällä miehellä oli kaksi poikaa. 12 Ja nuorempi heistä sanoi isälleen: 'Isä, anna minulle se osa tavaroista, mikä minulle on tuleva'. Niin hän jakoi heille omaisuutensa. 13 Eikä kulunut montakaan päivää, niin nuorempi poika kokosi kaiken omansa ja matkusti pois kaukaiseen maahan; ja siellä hän huvitti tavaransa eläen irstaasti. 14 Mutta kun hän oli kaikki tuhannut, tuli kova nälkä koko siihen maahan, ja hän alkoi kärssiä puitetta. 15 Ja hän meni ja yhti erääseen sen maan kansalaiseen, ja tämä lähetti hänet tiluksilleen kaitsemaan sikoja. 16 Ja hän halusi täyttää vatsansa niillä palkohedelmillä, joita siat söivät, mutta niitkään ei kukaan hänelle antanut. 17 Niin hän meni itseensä ja sanoi: 'Kuinka monella minun isäni palkkalaisella on yltäkyllin leipää, mutta minä kuulen täällä nälkään! 18 Minä nousen ja menen isäni tykö ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi 19 enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksi kutsutaan; tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.' 20 Ja hän nousi ja meni isänsä tykö. Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi häntä vastaan ja lankesi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi. 21 Mutta poika sanoi hänelle: 'Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksi kutsutaan'. 22 Silloin isä sanoi

palvelijoilleen: 'Tuokaa pian parhaat vaatteet ja pukeaa hänet niihin, ja pankaa sormus hänen sormeensa ja kengät hänen jalkaansa; 23 ja noutakaa syötetty vasikka ja teurastakaa. Ja syökäämme ja pitääkäämme iloa, 24 sillä tämä minun poikani oli kuollut ja virkosi eloон, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.' Ja he rupesivat iloa pitämään. 25 Mutta hänen vanhempi poikansa oli pellolla. Ja kun hän tuli ja lähestyi kotia, kuuli hän laulun ja karkelon. 26 Ja hän kutsui luoksensa yhden palvelijoista ja tiedusteli, mitä se oli. 27 Tämä sanoi hänelle: 'Sinun veljesi on tullut, ja isäsi teurastutti syötetyn vasikan, kun sai hänet terveenä takaisin'. 28 Niin hän vihastui eikä tahtonut mennä sisälle; mutta hänen isänsä tuli ulos ja puhutteli häntä leppeästi. 29 Mutta hän vastasi ja sanoi isälleen: 'Katso, niin monta vuotta minä olen sinua palvellut enkä ole milloinkaan sinun káskeyäsi laiminlyönyt, ja kuitenkaan et ole minulle koskaan antanut vohlaakaan, pitääkseni iloa ystävieni kanssa. 30 Mutta kun tämä sinun poikasi tuli, joka on tuhannut sinun omaisuutesi porttojen kanssa, niin hännelle sinä teurastit syötetyn vasikan.' 31 Niin hän sanoi hänelle: 'Poikani, sinä olet aina minun tykönäni, ja kaikki, mikä on minun omaani, on sinun. 32 Mutta pitähän nyt riemuita ja iloita, sillä tämä sinun veljesi oli kuollut ja virkosi eloон, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.'"

16 Ja hän puhui myös opetuslapsilleen: "Oli rikas mies, jolla oli huoneenhaltija, ja hänen kanneltiin, että tämä hävitti hänen omaisuuttansa. 2 Ja hän kutsui hänet eteensä ja sanoi hänelle: 'Mitä minä kuulenkaan sinusta? Tee tili huoneenhallituksesta; sillä sinä et saa enää minun huonettani hallita.' 3 Niin huoneenhaltija sanoi mielessään: 'Mitä minä teen, kun isäntäni ottaa minulta pois huoneenhallituksen? Kaivaa minä en jaksa, kerjuuta häpeän. 4 Minä tiedän, mitä teen, että ottaisivat minut taloihinsa, kun minut pannaan pois huoneenhallituksesta.' 5 Ja hän kutsui luoksensa jokaisen herransa velallisista ja sanoi ensimmäiselle: 'Paljonko sinä olet velkaa minun herralleen?' 6 Tämä sanoi: 'Sata astiaa öljyä'. Niin hän sanoi hänelle: 'Tässä on velkakirjasi, istu ja kirjoita pian viisikymmentä'. 7 Sitten hän sanoi toiselle: 'Entä sinä, paljonko sinä olet velkaa?' Tämä sanoi: 'Sata tynnyriä nisuja'. Hän sanoi hänelle: 'Tässä on velkakirjasi, kirjoita kahdeksankymmentä'. 8 Ja herra kehui väärää huoneenhaltijaa siitä, että hän oli menetellyt ovelasti. Sillä tämän maailman lapset ovat omaa sukukuntaansa kohtaan ovelampia kuin valkeuden lapset. (aión g165) 9 Ja minä sanon teille: tehkää itsellenne ystäviä väärällä mammonalla, että he, kun se loppuu, ottaisivat teidät iäisiin majoihin. (aiónios g166) 10 Joka vähimässä on uskollinen, on paljossakin uskollinen, ja joka vähimässä on väärä, on paljossakin väärä. 11 Jos siis ette ole olleet uskolliset

väärässä mammonassa, kuka teille uskoo sitä, mikä heittäisiin mereen, kuin että hän viettelee yhden näistä oikeata on? 12 Ja jos ette ole olleet uskolliset siinä, pienistä. 3 Pitääkää itsestänne vaari! Jos sinun veljesi mikä on toisen omaa, kuka teille antaa sitä, mikä teidän tekee syntiä, niin nuhtele häntä, ja jos hän katuu, omaanne on? 13 Ei kukaan palvelija voi palvella kahta herra; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, päävässä tekee syntiä sinua vastaan ja seitsemän kertaa taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella kääntyä sinun puoleesi ja sanoo: 'Minä kadun', niin Jumalaa ja mammonaa." 14 Tämän kaiken kuulivat fariseukset, jotka olivat rahanahneita, ja he ivasivat "Lisää meille uskoja". 6 Niin Herra sanoi: "Jos teillä häntä. 15 Ja hän sanoi heille: "Te juuri olette ne, jotka olisi uskoja sinapinsimenekän verran, niin te voisitte teette itsenne vanhurskaiksi ihmisten edessä, mutta sanoa tälle silkkiäispulle: 'Nouse juurinesi ja istuta Jumala tuntee teidän sydämenne; sillä mikä ihmisten itsesi meroon', ja se tottelisi teitä. 7 Jos jollakin teistä kesken on korkeata, se on Jumalan edessä kauhistus. 16 Laki ja profeetat olivat Johannekseen asti; siitä lähtien on palvelija kyntämässä tai paimentamassa, sanooko Eikö hän pikemminkin sano hännelle: 'Valmista minulle sinne väkisin. 17 Mutta ennenminnä taivas ja maa ateria, vyöttäydy ja palvele minua, sillä aikaa kuin minä katoavat, kuin yksikään lain piirto häviää. 18 Jokainen, syön ja juon; ja sitten syö ja juo sinä?' 9 Ei kaiket截 hän joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee huorin; ja joka kiihdyttää palvelijaa siitä, että tämä teki, mitä oli kääsketty? nai miehensä hylkäämän, tekee huorin. 19 Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoihin pellavavaatteisiin ja eli joka päivä ilossa loisteliaasti. 20 Mutta eräs köyhä, kiuas, makasi hänen ovensa edessä täynnä paiseita 21 ja halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka tuonelassa, vaivoissa ollessaan, näki hän kaukana Aabrahamin ja Lasaruksen hänen helmassaan. (Hadēs g86) 24 Ja hän huusi sanoen: 'Isä Aabraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäähyttämään minun kieltäni, sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!' 25 Mutta Aabraham sanoi: 'Poikani, muista, että sinä eläessäsi sait hyväsi, ja Lasarus samoin sai pahaa; mutta nyt hän tällä puhdistuneet? Missä ne yhdeksän ovat?' 18 Eikö ollut sää lohdutusta, sinä taas kärsit tuskaa. 26 Ja kaiken suuria, jotka olisivat palanneet Jumalaa ylistämään, tämän lisäksi on meidän välilleme ja teidän vahvistettu suuri juopa, että ne, jotka tahtovat mennä täältä teidän luokseenne, eivät voisi, eivätkä ne, jotka siellä ovat, pääsisi yli meidän luoksemme.' 27 Hän sanoi: 'Niin vaan jos joku kuolleista menisi heidän tykönsä, niin he tekisivät parannuksen'. 31 Mutta Aabraham sanoi hänelle: 'Jos he eivät kuule Moosesta ja profeettoja, niin

heitättäisiin mereen, kuin että hän viedään yhden näistä oikeata on? 12 Ja jos ette ole olleet uskolliset siinä, pienistä. 3 Pitääkää itsestänne vaari! Jos sinun veljesi mikä on toisen omaa, kuka teille antaa sitä, mikä teidän tekee syntiä, niin nuhtele häntä, ja jos hän katuu, omaanne on? 13 Ei kukaan palvelija voi palvella kahta herra; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, päävässä tekee syntiä sinua vastaan ja seitsemän kertaa taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella kääntyä sinun puoleesi ja sanoo: 'Minä kadun', niin Jumalaa ja mammonaa." 14 Tämän kaiken kuulivat fariseukset, jotka olivat rahanahneita, ja he ivasivat "Lisää meille uskoja". 6 Niin Herra sanoi: "Jos teillä häntä. 15 Ja hän sanoi heille: "Te juuri olette ne, jotka olisi uskoja sinapinsimenekän verran, niin te voisitte teette itsenne vanhurskaiksi ihmisten edessä, mutta sanoa tälle silkkiäispulle: 'Nouse juurinesi ja istuta Jumala tuntee teidän sydämenne; sillä mikä ihmisten itsesi meroon', ja se tottelisi teitä. 7 Jos jollakin teistä kesken on korkeata, se on Jumalan edessä kauhistus. 16 Laki ja profeetat olivat Johannekseen asti; siitä lähtien on palvelija kyntämässä tai paimentamassa, sanooko Eikö hän pikemminkin sano hännelle: 'Valmista minulle sinne väkisin. 17 Mutta ennenminnä taivas ja maa ateria, vyöttäydy ja palvele minua, sillä aikaa kuin minä katoavat, kuin yksikään lain piirto häviää. 18 Jokainen, syön ja juon; ja sitten syö ja juo sinä?' 9 Ei kaiket截 hän joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee huorin; ja joka kiihdyttää palvelijaa siitä, että tämä teki, mitä oli kääsketty? nai miehensä hylkäämän, tekee huorin. 19 Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoihin pellavavaatteisiin ja eli joka päivä ilossa loisteliaasti. 20 Mutta eräs köyhä, kiuas, makasi hänen ovensa edessä täynnä paiseita 21 ja halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka Jerusalemiin, kulkki hän Samarian ja Galilean välistä putosivat rikkaan pöydältä. Ja koiratkin tulivat ja nuolivat rajaa. 12 Ja hänen mennessään erääseen kylään hänen paiseitansa. 22 Niin tapahtui, että köyhä kuoli, ja kohtasi häntä kymmenen pitalista miestä, jotka jäävät enkelit veivät hänet Aabrahamin helmaan. Ja rikaskin seisomaan loitommaksi; 13 ja he korottivat äänensä ja kuoli, ja hänet haudattiin. 23 Ja kun hän nosti silmänsä tuonelassa, vaivoissa ollessaan, näki hän kaukana Aabrahamin ja Lasaruksen hänen helmassaan. (Hadēs g86) 24 Ja hän huusi sanoen: 'Isä Aabraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäähyttämään minun kieltäni, sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!' 25 Mutta Aabraham sanoi: 'Poikani, muista, että sinä eläessäsi sait hyväsi, ja Lasarus samoin sai pahaa; mutta nyt hän tällä puhdistuneet? Missä ne yhdeksän ovat?' 18 Eikö ollut sää lohdutusta, sinä taas kärsit tuskaa. 26 Ja kaiken suuria, jotka olisivat palanneet Jumalaa ylistämään, tämän lisäksi on meidän välilleme ja teidän vahvistettu suuri juopa, että ne, jotka tahtovat mennä täältä teidän luokseenne, eivät voisi, eivätkä ne, jotka siellä ovat, pääsisi yli meidän luoksemme.' 27 Hän sanoi: 'Niin valtakunta oli tuleva, vastasi hän heille ja sanoi: "Ei minä siis rukoilen sinua, isä, että lähetät hänet isäni Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla, 21 eikä taloon 28 -sillä minulla on viisi veljeä-todistamaan voida sanoa: 'Katso, täällä se on', tahi: 'Tuolla'; sillä heille, etteivät hekin joutuisi tähän vaivan paikkaan'. 29 Katso, Jumalan valtakunta on sisällisesti teissä". 22 Mutta Aabraham sanoi: 'Heillä on Mooses ja profeetat; Ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Tulee aika, jolloin te kuulkoot niitä'. 30 Niin hän sanoi: 'Ei, isä Aabraham; halajaisitte nähdä edes yhtä Ihmisen Pojan päivää, mutta ette saa nähdä. 23 Ja teille sanotaan: 'Katso, ja tuolla hän on!' Katso, täällä! Älkää menkö sinne älkääkä juosko perässä. 24 Sillä niinkuin salaman leimaus loistaa taivaan äärestä taivaan ääreen, niin on Ihmisen Poika päivänänsä oleva. 25 Mutta sitä ennen pitää hänä kärsimän paljon ja joutuman tämän sukupolven hyljittäväksi. 26 Ja niinkuin kävi Noovan päivinä, niin käy myöskin Ihmisen Pojan päivinä: 27 he söivät, joivat, naivat ja menivät miehelle, aina siihen päivään

17 Ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Mahdotonta on, että vietellykset jääsivät tulematta; mutta voi siitä, jonka kautta ne tulevat! 2 Hänen olisi parempi, että myllynkivi pantaisiin hänen kaulansa ja hänet

asti, jona Nooa meni arkkiin; ja vedenpaisumus tuli ja sanoi: "Sallikaa lasten tulla minun tyköni älkääkä ja hukutti heidät kaikki. 28 Niin myös, samoin kuin estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta. kävi Lootin päivinä: he sövät, joivat, ostivat, myivät, 17 Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan istuttivat ja rakensivat, 29 mutta sinä päivänä, jona Loot Jumalan valtakuntaa niinkuin lapsi, se ei pääse sinne lähti Sodomasta, satoi tulta ja tulikiveä taivaasta, ja se sisälle." 18 Ja eräs hallitusmies kysyi häneltä sanoen: hukutti heidät kaikki, 30 samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy. 31 Sinä päivänä älköön se, joka katolla on ja jolla on tavaransa huoneessa, astuko alas niitä noutamaan; ja älköön myös se, joka pellolla on, palatko takaisin. 32 Muistakaa Lootin vaimoa! 33 Joka tahtoo tallettaa elämänsä itselleen, hän kadottaa väärää todistusta', 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi.' 21 sen; mutta joka sen kadottaa, pelastaa sen. 34 Minä Mutta hän sanoi: "Tätä kaikkea minä olen noudattanut sanon teille: sinä yönä on kaksi miestä yhdellä vuoteella; nuoruudestani asti". 22 Kun Jeesus sen kuuli, sanoi toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään. 35 Kaksi hän hänelle: "Yksi sinulta vielä puuttuu: myy kaikki, naista jauhaa yhdessä; toinen korjataan talteen, mutta mitä sinulla on, ja jakele köyhille, niin sinulla on oleva toinen jätetään." 37 Ja he vastasivat ja sanoivat hänelle: aarre taivaassa; ja tule ja seuraa minua". 23 Mutta "Missä, Herra?" Niin hän sanoi heille: "Missä raato on, tämän kuullessaan hän tuli kovin murheelliseksi, sillä sinne myös kotkat kokoontuvat".

18 Ja hän puhui heille vertauksen siitä, että heidän tuli aina rukoilla eikä väsyä. 2 Hän sanoi: "Eräässä kaupungissa oli tuomari, joka ei peljänyt Jumalaa eikä hävennyt ihmisiä. 3 Ja siinä kaupungissa oli leskivaimo, joka vähän väliä tuli hänen luokseensa ja sanoi: 'Autu minut oikeuteeni riitapuoltani vastaan'. 4 Mutta pitkään aikaan hän ei tahtonut. Vaan sitten hän sanoi mielessään: 'Vaikka en pelkää Jumalaaenkä häpeä ihmisiä, 5 niin kuitenkin, koska tämä leski tuottaa minulle vaivaa, minä autan hänet oikeuteensa, ettei hän lopulta tulisi ja kävisi minun silmilleni'." 6 Niin Herra sanoi: "Kuulkaa, mitä tuo väärä tuomari sanoa! 7 Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta valituillensa, jotka häntä yötä päivää avuksi huutavat, ja viiyttäisikö hän heiltä apuansa? 8 Minä sanon teille: hän toimittaa heille oikeuden pian. Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?" 9 Niin hän puhui vielä muutamille, jotka luottivat itseensä, luullen olevansa vanhurskaita, ja ylenkatsoivat muita, tämän vertauksen: 10 "Kaksi miestä meni ylös pyhäkköön rukoilemaan, toinen fariseus ja toinen publikaani. 11 Fariseus seisoi ja rukoili itsekseen näin: 'Jumala, minä kiitän sinua, etten minä ole niinkuin muut ihmiset, riistäjät, väärämieliset, huorintekijät, enkä myöskään niinkuin tuo publikaani. 12 Minä paastoan kahdesti viikkossa; minä annan kymmenykset kaikista tulostani.' 13 Mutta publikaani seisoi taampana eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan lõi rintaansa ja sanoi: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen'. 14 Minä sanon teille: tämä meni kotiinsa vanhurskaampana kuin se toinen; sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se ylennetään." 15 Ja he toivat hänen tykönsä myös pieniä lapsia, että hän koskisi heihin; mutta sen nähdessään opetuslapset nuotelivat tuoja. 16 Mutta Jeesus kutsui lapset tykönsä

murheissaan, sanoi hän: "Kuinka vaikea onkaan niiden, joilla on tavaraa, päästä Jumalan valtakuntaan! 25 Helpompi on kamelin käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan." 26 Niin ne, jotka sen kuulivat, sanoivat: "Kuka sitten voi pelastua?" 27 Mutta hän sanoi: "Mikä ihmисille on mahdotonta, se on Jumalalle mahdollista". 28 Silloin Pietari sanoi: "Katso, me olemme luopuneet siitä, mitä meillä oli, ja seuranneet sinua". 29 Niin hän sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: ei ole ketään, joka Jumalan valtakunnan tähden on luopunut talosta tai vaimosta tai veljistä tai vanhemmista tai lapsista, 30 ja joka ei saisi monin verroin takaisin tassä ajassa, ja tulevassa maailmassa iankaikkista elämää". (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Ja hän otti tykönsä ne kaksitoista ja sanoi heille: "Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja kaikki on täysin toteutuva, mitä profettaan kautta on kirjoitettu Ihmisen Pojasta. 32 Silloin hänet annetaan pakanain käsii, ja häntä pilkataan ja häväistään ja syljetään; 33 ja ruoskittuaan he tappavat hänet, ja kolmantena päivänä hän nousee ylös." 34 Mutta he eivät ymmärtäneet tästä mitään, ja tämä puhe oli heiltä niin salattu, etteivät he käsittäneet, mitä sanottiin. 35 Ja hänen lähestyessään Jerikoa eräs sokeista tien vieressä kerjäten. 36 Ja kuullessaan, että siitä kulkui kansaa ohi, hän kyseli, mitä se oli. 37 He ilmoittivat hänelle Jeesuksen, Nasaretilaisen, menevän ohitse. 38 Niin hän huusi sanoen: "Jeesus, Daavidin poika, armahda minua!" 39 Ja edelläkulkijat nuotelivat häntä saadakseen hänet vaikenemaan; mutta hän huusi vielä enemmän: "Daavidin poika, armahda minua!" 40 Silloin Jeesus seisautti ja käski taluttaa hänet tykönsä. Ja hänen tultuaan lähelle Jeesus kysyi häneltä: 41 "Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin?" Hän sanoi: "Herra, että saisin näköni jälleen". 42 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Saa näkösi; sinun uskosi on sinut pelastanut". 43 Ja

heti hän sai näkönsä ja seurasi häntä ylistää Jumalaa. Ja sen nähdeessään kaikki kansa kiitti Jumalaa.

19 Ja hän tuli Jerikon kaupunkiin ja kulki sen läpi.

2 Ja katso, siellä oli mies, nimeltä Sakkeus; ja hän oli publikaanien päämies ja oli rikas. 3 Ja hän koetti saada nähdä Jeesusta, kuka hän oli, mutta ei voinut kansalta, kun oli varreltansa vähäinen. 4 Niin hän juoksi edelle ja nousi metsäviikunapuuhun nähdäkseen hänet, sillä Jeesus oli kulkeva siitä ohitse. 5 Ja tultuaan sille paikalle Jeesus katsahti ylös ja sanoi hänelle: "Sakkeus, tule nopeasti alas, sillä täänään minun pitää oleman sinun huoneessasi". 6 Ja hän tuli nopeasti alas ja otti hänet iloiten vastaan. 7 Ja sen nähdeessään kaikki nurisivat sanoen: "Syntisen miehen luokse hän meni majailemaan". 8 Mutta Sakkeus astui esii ja sanoi Herralle: "Katsko, Herra, puolel omaisuudestani minä annan köyhille, ja jos joltakulta olen jotakin petoksella ottanut, niin annan nelinkertaisesti takaisin". 9 Niin Jeesus sanoi hänestä: "Tänään on pelastus tullut tälle huoneelle, koska hänkin on Aabrahamin poika; 10 sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä kadonnut on". 11 Ja heidän tätä kuunnellessaan hän puhui vielä vertauksen, koska hän oli lähellä Jerusalemia ja he luulivat, että Jumalan valtakunta oli kohta ilmestyvä. 12 Hän sanoi näin: "Eräs jaloskuinen mies lähti matkalle kaukaiseen maahan saadakseen itsellensä kuninkuuden ja sitten palatakseen. 13 Ja hän kutsui luokensa kymmenen palvelijaansa, antoi heille kymmenen leiviskää ja sanoi heille: 'Asioikaa näillä, kunnes minä tulen'. 14 Mutta hänen kansalaisensa vihasivat häntä ja lähettiläät hänen jälkeensä sanomaan: 'Emme tahdo tätä kuninkaaksemme'. 15 Ja saatuansa kuninkuuden ja palattuansa hän käski kutsua eteensä ne palvelijat, joille hän oli antanut rahat, saadakseen tietää, mitä kukin oli asioimisellaan ansainnut. 16 Niin ensimmäinen tuli esii ja sanoi: 'Herra, sinun leiviskäsi on tuottanut kymmenen leiviskää'. 17 Ja hän sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä palvelija; koska vähimmässä olet ollut uskollinen, niin saat vallita kymmentä kaupunkia'. 18 Ja toinen tuli ja sanoi: 'Herra, sinun leiviskäsi on tuottanut viisi leiviskää'. 19 Niin hän sanoi tallekin: 'Sinä, vallitse sinä viittä kaupunkia'. 20 Vielä tuli yksi ja sanoi: 'Herra, katso, tässä on sinun leiviskäsi, jota olen säilyttänyt liinasessa. 21 Sillä minä pelkäsin sinua, koska olet ankara mies: sinä otat, mitä et ole talteen pannut, ja leikkaat, mitä et ole kylvänyt.' 22 Hän sanoi hänelle: 'Oman sanasi mukaan minä sinut tuomitsen, sinä paha palvelija. Sinä tiesit minut ankaraksi mieheksi, joka otan, mitä en ole talteen pannut, ja leikkaan, mitä en ole kylvänyt; 23 miksi et siis antanut rahojani rahanvaihtajan pöytään, että minä tultuani olisin saanut periä ne korkoineen?' 24 Ja hän sanoi vieressä seisoville: 'Ottakaa häneltä pois se

leiviskä ja antakaa sille, jolla on kymmenen leiviskää'.

25 -Niin he sanoivat hänelle: 'Herra, hänellä on jo kymmenen leiviskää'. - 26 'Minä sanon teille: jokaiselle,

jolla on, annetaan; mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekä, mikä hänelä on. 27 Mutta viholliseni, jotka eivät tahtoneet minua kuninkaaksensa, tuokaa täenne ja teloittakaan minun edessäni.' 28 Ja tämän sanottuaan hän kulki edellä vaeltaen ylös Jerusalemiin. 29 Ja tapahtui, kun hän tuli lähelle Be�탤fagea ja Betaniaa, sille vuorelle, jota kutsutaan Ölýjmäeksi, että hän lähetti kaksi opetuslastaan 30 sanoen: "Menkää edessä olevaan kylään, niin sinne tullessanne te löydätte sidottuna varsan, jonka selässä ei vielä yksikään ihminen ole istunut; päästääkää se ja tuokaa täenne. 31 Ja jos joku kysyy teiltä: 'Miksi te sen päästäätte?' niin sanokaa näin: 'Herra tarvitsee sitä'." 32 Ja lähetetyt menivät ja havaittivat niin olevan, kuin hän oli heille sanoanut.

33 Ja heidän päästääessään varsaa sen omistajat sanoivat heille: "Miksi te päästäätte varsan?" 34 Niin he sanoivat: "Herra tarvitsee sitä". 35 Ja he veivät sen Jeesuksen luo ja heittivät vaatteensa varsan selkään ja istuttivat Jeesuksen niiden päälle. 36 Ja hänen kulkiesaan kansa levitti vaatteensa tielle. 37 Ja kun hän jo oli lähellä, laskeutuen Ölýjmäen rinnettä, rupesi koko opetuslasten joukko iloiten kiittämään Jumalaa suurella äänellä kaikista voimallisista teoista, jotka he olivat nähneet, 38 sanoen: "Siunattu olkoon hän, joka tulee, Kuningas Herran nimessä; rauha taivaassa ja kunnia korkeussissa!" 39 Ja muutamat fariseukset kansanjoukosta sanoivat hänelle: "Oppetaja, nuhtele opetuslapsiasi". 40 Mutta hän vastasi ja sanoi: "Minä sanon teille: jos nämä olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat".

41 Ja kun hän tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, itki hän sitä 42 ja sanoi: "Jospa tietäisit sinäkin tänä päivänä, mikä rauhaasi sopii! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi salattu. 43 Sillä sinulle tulevat ne päivät, jolloin sinun vihollisesi sinut vallilla saartavat ja piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta; 44 ja he kukistavat sinut maan tasalle ja surmaavat lapsesi, jotka sinussa ovat, eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle, sentähden ettet etsikkoikaasi tuntenuut." 45 Ja hän meni pyhäkköön ja rupesi ajamaan myyjiä ulos 46 ja sanoi heille: "Kirjoitettu on: 'Minun huoneeni on oleva rukoushuone', mutta te olette tehneet siitä ryövären luolan." 47 Ja hän opetti joka päivä pyhäkössä. Mutta ylipapit ja kirjanoppineet sekä kansan ensimmäiset miettivät, miten saisivat hänet surmatuksi; 48 mutta he eivät keksineet, mitä tekisivät, sillä kaikki kansa riippui hänessä ja kuunteli häntä.

20 Ja tapahtui eräänä päivänä, kun hän opetti kansaa pyhäkössä ja julisti evankeliumia, että ylipapit ja kirjanoppineet astuivat yhdessä vanhistent kanssa esii 2 ja puhuivat hänelle sanoen: "Sano meille, millä

vallalla sinä näitä teet, tahi kuka on se, joka on antanut sinulle tämän vallan?" 3 Hän vastasi ja sanoi heille: "Minä myös teen teille kysymyksen; sanokaa minulle: 4 oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä?" 5 Niin he neuvottelivat keskenänsä sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', niin hän sanoo: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?' 6 Mutta jos sanomme: 'Ihmisistä', niin kaikki kansa kivittää meidät, sillä se uskoo vahvasti, että lapsia. 7 Ja he vastasivat, etteivät tienneet, mistä se oli. 8 Niin Jeesus sanoi heille: "Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä näitä teen". 9 Ja hän rupesi puhumaan kansalle ja puhui tämän vertauksen: "Mies istutti viinitarhan ja vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille maille kauaksi aikaa. 10 Ja ajan tullen hän lähetti palvelijan viinitarhurien luokse, että he antaisivat tälle osan viinitarhan hedelmistä; mutta viinitarhurit pieksivät hänet ja lähettiltä tyhjin käsin pois. 11 Ja hän lähetti vielä toisen palvelijan; mutta hänenkin he pieksivät ja häpäisivät ja lähettiltä tyhjin käsin pois. 12 Ja hän lähetti vielä kolmannen; mutta tämänkin he haavoittivat ja heittivät ulos. 13 Niin viinitarhan herra sanoi: "Mitä minä teen? Minä lähetän rakkaan poikani; häntä he kaikesta kavahtavat." 14 Mutta kun viinitarhurit näkivät hänet, neuvottelivat he keskenään ja sanoivat: "Tämä on perillinen; tappakaamme hänet, että perintö tulisi meidän omaksemme". 15 Ja he heittivät hänet ulos viinitarhasta ja tappovat. Mitä nyt viinitarhan herra on tekevä heille? 16 Hän tulee ja tuhoaa nämä viinitarhurit ja antaa viinitarhan muille." Niin he sen kuullessaan sanoivat: "Pois sei!" 17 Mutta hän katsahti heihin ja sanoi: "Mitä siis on tämä kirjoitus: 'Se kivi, jonka rakentajat hylkäisivät, on tullut kulmakteiveksi'?" 18 Jokainen, joka kaatuu siihen kiveen, ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa." 19 Ja kirjanoppineet ja ylipapit tahtioivat ottaa hänet sillä hetkellä kiinni, mutta he pelkäisivät kansaa; sillä he ymmärsivät, että hän oli puhunut sen vertauksen heistä. 20 Ja he vartioivat häntä ja lähettiltä hänen luokseen hurskaaksi tekeytyvä urkkijoita, saadakseen hänet kiinni jostakin sanasta, niin että voisivat antaa hänet esivallalle ja maaherran käsisiin. 21 Ja ne kysivät häntä sanoen: "Opettaja, me tiedämme, että sinä puhut ja opetat oikein etkä katso henkilöön, vaan opetat Jumalan tietä totuudessa. 22 Onko meidän lupa antaa keisarille veroa vai eikö?" 23 Mutta hän havaitsi heidän kavaluutensa ja sanoi heille: 24 "Näyttääkää minulle denari. Kenen kuva ja päällekirjoitus siinä on?" He vastasivat: "Keisarin". 25 Niin hän sanoi heille: "Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on". 26 Ja he eivät kyenneet saamaan häntä hänen puheestaan kiinni kansas edessä; ja he ihmettiivät hänen vastaustaan ja vaikenivat. 27 Niin astui esiiin muutamia saddukeksia, jotka väittivät, ettei ylösousemusta ole, ja he kysivivät hänetä 28 sanoen: "Opettaja, Mooses on säätänyt meille: 'Jos joltakin kuolee veli, jolla on vaimo, mutta ei ole lapsia, niin ottakoon hänen veljensä vaimon ja herättäköön siemenen veljelleen'. 29 Nyt oli seitsemän Niin toinen otti sen vaimon, 31 ja sitten kolmas, ja samoin kaikki seitsemän; ja he kuolivat jättämättä lapsia. 32 Viimeiseksi vaimokin kuoli. 33 Kenelle heistä siis tämä vaimo ylösousemuksesta joutuu vaimoksi? Sillä kaikkien seitsemän vaimona hän oli ollut." 34 Niin Jeesus sanoi heille: "Tämä maailmanajan lapset naivat ja menevät miehelle. (aiōn g165) 35 Mutta ne, jotka on arvollisiksi nähty pääsemään toiseen maailmaan ja ylösousemukseen kuolleista, eivät nai eivätkä mene miehelle. (aiōn g165) 36 Sillä he eivät enää voi kuolla, kun ovat enkelien kaltaisia; ja he ovat Jumalan lapsia, koska ovat ylösousemuksen lapsia. 37 Mutta että kuolleet nousevat ylös, sen Mooseskin on osoittanut kertomuksessa orjantappurapensaasta, kun hän sanoo Herraa Aabrahamin Jumalaksi ja Isakin Jumalaksi ja Jaakobin Jumalaksi. 38 Mutta hän ei ole kuolleitten Jumala, vaan elävien; sillä kaikki hänen elävät." 39 Niin muutamat kirjanoppineista vastasivat ja sanoivat: "Opettaja, oikein sinä sanoit". 40 Ja he eivät enää rohjenneet kysyä häntä mitään. 41 Niin hän sanoi heille: "Kuinka he voivat sanoa, että Kristus on Daavidin poika? 42 Sanoohan Daavid itse psalmien kirjassa: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, 43 kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.' 44 Daavid siis kutsuu häntä Herraksi; kuinka hän sitten on hänen poikansa?" 45 Ja kaiken kansan kuullen hän sanoi opetuslapsillensa: "46 Kavahtakaa kirjanoppineita, jotka miehellään käyskelevät pitkissä vaipoissa ja haluavat tervehdyksiä toteilla ja etumaisia istuumisia synagoogissa ja ensimmäisiä sijoja pidoissa, 47 noita, jotka syövät leskien huoneet ja näön vuoksi pitävät pitkiä rukoisia; he saavat sitä kovemman tuomion".

21 Ja hän katsahti ja näki rikkaiden panevan lahjoja uhriarikkuun. 2 Niin hän näki myös köyhän lesken panevan siihen kaksi ropoa. 3 Silloin hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut. 4 Sillä kaikki nuo panivat lahjansa liastaan, mutta tämä pani puutteestaan, koko elämisenä, mikä hänenlällä oli." 5 Ja kun muutamat puhuivat pyhäköstä, kuinka se oli kauniilla kivillä ja temppelialajoilla kaunistettu, sanoi hän: 6 "Päivät tulevat, jolloin tästä, mitä katsellette, ei ole jäävä kiveä kiven päälle, maahan jaottamatta". 7 Niin he kysivät häntä sanoen: "Opettaja, milloin tämä sitten tapahtuu? Ja mikä on oleva merkki tämän tulemisesta?" 8 Niin hän sanoi: "Katsokaa, ettei teitä eksytetä. Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen se', ja: 'Aika on

lähellä. Mutta älkää menkö heidän perässään. 9 Ja kun kuulette sotien ja kapinain melskettä, älkää peljästykö. Sillä näitten täytyy ensin tapahtua, mutta loppu ei tule vielä heti." 10 Sitten hän sanoi heille: "Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, 11 ja tulee suuria maanjäristyksiä, tulee ruttoja ja nälänhätää monin paikoin, ja taivaalla on oleva peljättäviä näkyjä ja suuria merkkejä. 12 Mutta ennen tätä kaikkea he käyvät teihin käsiksi ja vainoavat teitä ja vetävät teidät synagoogii ja heittävät vankiloihin ja vievät teidät kuningasten ja maaherrain eteen minun nimeni tähden. 13 Ja näin te joudutte todistamaan. 14 Pankaa siis sydämelleenne, ettette edeltäpäin huolehdii, miten te vastatte puolestanne. 15 Sillä minä annan teille suun ja viisauden, jota vastaan elvät ketkään teidän vastustajanne kykene asettumaan tai väittämään. 16 Omat vanhemmatkin ja veljet ja sukulaiset ja ystävät antavat teidät alittiaksi; ja muutamia teistä tapetaan, 17 ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden. 18 Mutta ei hiuskarvaakaan teidän päästänne katoa. 19 Kestäväisyydellänne te voitatte omaksenne elämän. 20 Mutta kun te näetте Jerusalemin sotajoukkojen ympäröimänä, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä. 21 Silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paekoot vuorille, ja jotka ovat kaupungissa, lähtekööt sieltä pois, ja jotka maalla ovat, älkööt sinne menkö. 22 Sillä ne ovat koston päiviä, että kaikki täytyysi, mikä kirjoitettu on. 23 Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä! Sillä suuri häät on oleva maan päällä ja viha tätä kansaa vastaan; 24 ja he kaatuvat miekan terään, heidät viedään vangeiksi kaikkien kансojen sekaan, ja Jerusalem on oleva pakanan tallattavana, kunnes pakanan ajat täytyvät. 25 Ja on oleva merkit auringossa ja kuussa ja tähissä, ja ahdistus kансoilla maan pääällä ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat. 26 Ja ihmiset menehtyvät peljättessään ja odottaessaan sitä, mikä maanpiiriä kohtaa; sillä taivaitten voimat järkkyvät. 27 Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä suurella voimalla ja kirkkaudella. 28 Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohaiskaa itsenne ja nostakaa päänn, sillä teidän vapautuksenne on lähellä." 29 Ja hän puhui heille vertauksen: "Katsokaa viikunapuuta ja kaikkia puita. 30 Kun ne jo puhkeavat lehteensä, niin siitä te näette ja itsestänne ymmärrätte, että kesä jo on lähellä. 31 Samoin te myös, kun näetте tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä. 32 Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennenkuin kaikki tapahtuu. 33 Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa. 34 Mutta pitäkää vaari itsestänne, ettei teidän sydämänne raskauta päähtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät äkkivaramatta. 35 niinkuin paula; sillä se on saavuttava kaikki, jotka koko maan pääällä asuvat. 36 Valvokaa siis

joka aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paetaksenne jota aikaa, mikä tuleva on, ja seisoaksenne Ihmisen Pojan edessä." 37 Ja hän opetti päivät pyhäkössä, mutta öiksi hän lähti pois ja vietti ne vuorella, jota kutsutaan Öljymäksi. 38 Ja kaikki kansa tulii varhain aamuisin hänen tykösä pyhäkköön kuulemaan häntä.

22 Mutta happamattoman leivän juhla, jota pääsiäiseksi sanotaan, oli lähellä. 2 Ja ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, kuinka saisivat hänet surmatuksi; sillä he pelkäsivät kansaa. 3 Niin saatana meni Juudaaseen, jota kutsuttiin Iskariotksi ja joka oli yksi niistä kahdestatoista. 4 Ja tämä meni ja puhui ylipappien ja pyhäkön vartioston päälikköjen kanssa, miten hän saattoi hänet heidän käsissään. 5 Ja he ihastuivat ja sitoutuivat antamaan hänen rahaa. 6 Ja hän lupautui ja etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaakseen hänet heille ilman melua. 7 Niin tuli se happamattoman leivän päivistä, jona pääsiäislammassa oli teurastettava. 8 Ja hän lähetti Pietarin ja Johanneksen sanoen: "Menkää ja valmistakaan meille pääsiäislammassa syödäksemme". 9 Niin he kysivät häneltä: "Mihin tahdot, että valmistamme sen?" 10 Hän vastasi heille: "Katso, saapuessaan kaupunkiin tulee teitä vastaan mies kantaen vesistäia; seurataan häntä siihen taloon, johon hän menee, 11 ja sanokaa talon isännälle: 'Opettaja sanoo sinulle: Missä on vierashuone, syödäkseni siinä pääsiäislampaan opetuslasteni kanssa?'" 12 Niin hän näyttää teille suuren, aterioiville varustetun huoneen yläkerrassa; sinne valmistakaa. 13 Ja he menivät ja havaittivat niin olevan, kuin Jeesus oli heille sanonut, ja valmistivat pääsiäislampaan. 14 Ja kun hetki tuli, asettui hän aterialle ja apostolit hänen kanssansa. 15 Ja hän sanoi heille: "Minä olen haljamalla halannut syödä tämän pääsiäislampaan teidän kanssanne, ennenkuin minä kärsin; 16 sillä minä sanon teille, etten minä sitä enää syö, ennenkuin sen täytyymys tapahtuu Jumalan valtakunnassa". 17 Ja hän otti maljan, kiitti ja sanoi: "Ottakaa tämä ja jakakaa keskenänne. 18 Sillä minä sanon teille: tästedes minä en juo viinipuun antia, ennenkuin Jumalan valtakunta tulee." 19 Ja hän otti leivän, kiitti, mursi ja antoi heille ja sanoi: "Tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne annetaan. Tehkää se minun muistokseni." 20 Samoin myös maljan, aterian jälkeen, ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka teidän edestänne vuodatetaan. 21 Mutta, katso, minun kavaltajanä käsä on minun kanssani pöydällä. 22 Sillä Ihmisen Poika tosin menee pois, niinkuin säädetty on; mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta hänet kavaltaaan!" 23 Ja he rupesivat keskenänsä kyselemään, kuka heistä mahtoi olla se, joka oli tämän tekewä. 24 Ja heidän väiliään syntyi myös kiista siitä, kuka heistä oli katsottava suurimmaksi. 25 Niin hän sanoi heille: "Kansojen kuninkaat herroina niitä hallitsevat,

ja niiden valtiaita sanotaan hyvätekijöksi. **26** Mutta sivalsi häneltä pois oikean korvan. **51** Mutta Jeesus älkää te niin; vaan joka teidän keskuudessanne on vastasi sanoen: "Sallikaa vielä tämäkin". Ja hän koski suurin, se olkoon niinkuin nuorin, ja johtaja niinkuin hänen korvaansa ja paransi hänet. **52** Niin Jeesus se, joka palvelee. **27** Sillä kumpi on suurempi, sekö, sanoi ylipapeille ja pyhäkön vartioston pääliköille ja joka aterioi, vai se, joka palvelee? Eikö se, joka aterioi? vanhimmille, jotka olivat tulleet häntä vastaan: "Niinkuin Mutta minä olen teidän keskellänne niinkuin se, joka ryöväriä vastaan te olette lähteneet miekat ja seipääät palvelee. **28** Mutta te olette pysyneet minun kanssani käsissä. **53** Minä olen joka päivä ollut teidän kanssanne minun kiusauksissani; **29** ja minä säädän teille, niinkuin pyhäkössä, ettekä ole ojentaneet käsiämme minua minun Isäni on minulle säättänyt, kuninkaallisen vallan, vastaan. Mutta tämä on teidän hetkenne ja pimeyden **30** niin ettö te saatte syödä ja juoda minun pöydässäni valta." **54** Niin he ottivat hänet kiinni ja kuljettivat pois ja minun valtakunnassani ja istua valtaistuimilla ja tuomita veivät hänet ylimmäisen papin taloon. Ja Pietari seurasi Israelin kahtatoista sukukuntaa. **31** Simon, Simon, katso, taampana. **55** Ja he virittivät valkean keskelle esipihaa saatana on tavoitellut teitä valtaansa, seuloakseen ja asettuivat yhdessä istumaan, ja Pietari istui heidän teitä niinkuin nisuja; **32** mutta minä olen rukoillut sinun joukoonsa. **56** Niin eräs palvelijatar, nähdessään hänen puolestasi, ettei sinun uskosi raukeaisi tyhjään. Ja istuvan tulen ääressä, katseli häntä kiinteästi ja sanoi: kun sinä kerran palajat, niin vahvista veljiäsi." **33** Niin "Tämäkin oli hänen kanssaan". **57** Mutta hän kielси Simon sanoi hänelle: "Herra, sinun kanssasi minä olen sanoen: "Nainen, en tunne häntä". **58** Ja hetkisen valmis menemään sekä vankeuteen että kuolemaan". perästä näki hänet toinen, eräs mies, ja sanoi: "Sinäkin **34** Mutta hän sanoi: "Minä sanon sinulle, Pietari: ei laula olet yksi niistä". Mutta Pietari sanoi: "Mies, en ole". tänään kukko, ennenkuin sinä kolmesti kiellettä tuntevasti **59** Ja noin yhden hetken kuluttua vakuutti vielä toinen minua." **35** Ja hän sanoi heille: "Kun minä lähetin teidät sanoen: "Totisesti, tämä oli myös hänen kanssaan; sillä ilman rahakukkaroa ja laukkua ja kenkiä, puutuiko onhan hän galilealainenkin". **60** Mutta Pietari sanoi: teiltä mitäään?" He vastasivat: "Ei mitäään". **36** Niin hän "En ymmärrä, mies, mitä sanot". Ja samassa, hänen sanoi heille: "Mutta nyt, jolla on kukkaro, ottakoon sen vielä puhuessaan, lauloi kukko. **61** Ja Herra käänty ja mukaansa; niin myös laukun. Ja jolla ei ole, myyköön katsoi Pietarii; ja Pietari muisti Herran sanat, kuinka vaippansa ja ostakoon miekan. **37** Sillä minä sanon teille, hän oli hänelle sanonut: "Ennenkuin kukko tänään että minussa pitää käymän toteen tämän, mikä kirjoitettu laulaa, sinä kolmesti minut kiellettä". **62** Ja hän meni ulos on: 'Ja hänet luettiin pahantekijän joukkoon'. Sillä se, ja itki katkerasti. **63** Ja miehet, jotka pitivät Jeesusta mikä minusta on sanottu, on täyttynyt." **38** Niin he kiinni, pilkkasivat häntä ja pieksivät häntä. **64** Ja he sanoivat: "Herra, katso, tässä on kaksi miekkaa". Mutta peittivät hänen kasvonsa ja kysyivät häneltä sanoen: hän vastasi heille: "Riittää". **39** Ja hän meni ulos ja lähti "Profetoi, kuka se on, joka sinua löi!" **65** Ja paljon tapansa mukaan Öllymäelle, ja hänen opetuslapsensa muita herjaussanoja he puuhuvat häntä vastaan. **66** seurasivat häntä. **40** Ja tultuaan siihin paikkaan hän Ja päivän valjetessa kansan vanhimmat ja ylipapit ja sanoi heille: "Rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen." **41** kirjanoppineet kokoontuivat ja veivät hänet neuvestonsa Ja hän vetäyti heistä noin kivenheiton päähän, laskeutui eteen **67** ja sanoivat: "Jos sinä olet Kristus, niin sano polvilleen ja rukoili **42** sanoen: "Isä, jos sinä tahdot, se meille". Hän vastasi heille: "Jos minä teille sanon, niin ota pois minulta tämä malja; älköön kuitenkaan niin te ette usko; **68** ja jos kysyn, ette vastaa. **69** tapahtuko minun tahton, vaan sinun". **43** Niin hänelle Mutta tästedes Ihmisen Poika on istuva Jumalan voiman ilmestyi taivaasta enkeli, joka vahvisti häntä. **44** Ja kun oikealla puolella." **70** Silloin he kaikki sanoivat: "Sinä hän oli suuressa tuskassa, rukoili hän yhä hartaaomin. siis olet Jumalan Poika?" Hän vastasi heille: "Tepä sen Ja hänen hikensä oli niinkuin veripisarat, jotka putosivat sanotte, että minä olen". **71** Niin he sanoivat: "Mitä maahan. **45** Ja kun hän nousi rukoilemasta ja meni me enää todistusta tarvitsemme? Sillä me itse olemme opetuslastensa tykö, tapasi hän heidät murheen tähdien kuuleet sen hänen omasta suustansa."

nukkumasta. **46** Niin hän sanoi heille: "Miksi te nukutte?

Nouskaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen." **47** Ja katso, hänen vielä puhuessaan tuli joukko kansaa, ja yksi niistä kahdestatoista, se, jonka nimi oli Juudas, kulki heidän edellään. Ja hän tuli Jeesuksen luo antamaan hänelle suuta. **48** Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Juudas, suunantamisellako sinä Ihmisen Pojan kavallat?" **49** Kun nyt ne, jotka olivat hänen ympäriillään, näkivät, mitä oli tulossa, sanoivat he: "Herra, iskemmekö miekalla?" **50** Ja eräs heistä iski ylimmäisen papin palvelijaa ja

23 Ja he nousivat, koko joukko, ja veivät hänet Pilatuksen eteen. **2** Ja he alkoivat syttää häntä sanoen: "Tämän me olemme havainneet villitsevän kansamme, kieltvän antamasta veroja keisarille ja sanovan itseään Kristukseksi, kuninkaaksi". **3** Niin Pilatus kysyi häneltä sanoen: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Hän vastasi hänelle ja sanoi: "Sinäpä sen sanot". **4** Pilatus sanoi ylipapeille ja kansalle: "En minä löydä mitään syttää tässä miehessä". **5** Mutta

he ahdistivat yhä enemmän ja sanoivat: "Hän yllyttää meidät". **31** Sillä jos tämä tehdään tuoreelle puulle, mitä kansaa opettaen kaikkialla Juudeassa, Galileasta alkaen sitten kuivalle tapahtuu?" **32** Myös kaksi muuta, kaksi tänne asti". **6** Mutta kun Pilatus sen kuuli, kysyi pahantekijää, vietin hänen kanssaan surmattaviksi. **33** Ja hän, oliko mies galilealainen. **7** Ja saataaan tietää kun saavuttiin paikalle, jota sanotaan Pääkallonpaikaksi, hänen olevan Herodeksen hallintoalueelta hän lähettili niin siellä he ristiinnaulitsivat hänet sekä pahantekijät, hänet Herodeksen eteen, joka hänkin niinä päivinä toisen oikealle ja toisen vasemmalle puolelle. **34** Mutta oli Jerusalemissa. **8** Kun Herodes näki Jeesuksen, Jeesus sanoi: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät ihastui hän suuresti; sillä hän oli jo kauan aikaa halunut tiedä, mitä he tekevät". Ja he jakoivat keskenään hänen nähdä häntä, koska oli kuullut hänestä, ja hän toivoi vaatteensa ja heittivät niistä arpaan. **35** Ja kansa seisoi ja saavansa nähdä hänetä jonkin ihmseen. **9** Ja hän teki katseli. Ja hallitusmiehetkin ivasisivat häntä ja sanoivat: Jeesukselle monia kysymyksiä; mutta tämä ei vastannut "Muita hän on auttanut; auttakoon itseänsä, jos hän hänelle mitään. **10** Ja ylipapit ja kirjanoppineet seisivat on Jumalan Kristus, se valitti". **36** Myös sotamiehet siinä ja syttivät häntä kiivaasti. **11** Mutta Herodes pilkkasivat häntä, menivät hänen luksensa ja tarjosivat joukkoinen kohteli häntä halveksivasti ja pilkkasi häntä; hänelle hapanviiniä **37** ja sanoivat: "Jos sinä olet ja puetettuaan hänet loistavaan pukuun hän lähettili hänet juutalaisten kuningas, niin auta itseäsi". **38** Oli myös takaisin Pilatuksen eteen. **12** Ja Herodes ja Pilatus tulivat hänen päänsä pääällä kirjoitus: "Tämä on juutalaisten sinä päivänä ystäväksi keskenään; he olivat näet ennen kuningas". **39** Niin toinen pahantekijöistä, jotka siinä olleet toistensa vihamiehiä. **13** Niin Pilatus kutsui kokoon riippuvat, herjasit häntä: "Etkö sinä ole Kristus? Auta ylipapit ja hallitusmiehet ja kansan **14** ja sano heille: "Te itseäsi ja meitä." **40** Mutta toinen vastasi ja nuhteli olette tuoneet minulle tämän miehen kansan yllyttäjänä; häntä sanoen: "Etkö sinä edes pelkää Jumalaa, sinä, ja katso, minä olen teidän läsnäollessanne häntä tutkinut joka olet saman rangaistuksen alainen? **41** Me tosin enkä ole havainnut tätä mestä syylliseksi mihinkään, kärsimme oikeuden mukaan, sillä me saamme, mitä mistä te häntä syytätte, **15** eikä Herodeskaan, sillä meidän tekomme ansaitsevat; mutta tämä ei ole mitään hän lähettili hänet takaisin meille. Ja katso, hän ei ole pahaa tehnyt." **42** Ja hän sanoi: "Jeesus, muista minua, tehnyt mitään, mikä ansaitsee kuoleman. **16** Kuriuttuani kun tolet valtakuntaasi". **43** Niin Jeesus sanoi hänelle: häntä minä siis hänet päästän." **18** Niin he huusivat "Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun kaikki yhdessä, sanoen: "Vie pois tämä, mutta päästää oleman minun kanssani paratiisissa." **44** Ja oli jo noin meille Barabbas!" **19** Tämä oli heitetty vankeuteen kuudes hetki. Niin yli kaiken maan tuli pimeys, jota kesti kaupungissa tehdystä kapinasta sekä murhasta. **20** hamaan yhdeksänteen hetkeen, **45** sillä aurinko oli Niin Pilatus taas puhui heille, koska hän tahtoi päästää pimentynyt. Ja temppelin esirippu repesi keskeltä kahtia. Jeesuksen irti. **21** Mutta he huusivat vastaan ja sanoivat: **46** Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja sanoi: "Isä, sinun "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse hänet!" **22** Niin hän käsisi minä annan henkeni". Ja sen sanottuaan hän puhui heille kolmannen kerran: "Mitä pahaa hän sitten antoi henkensä. **47** Mutta kun sadanpäämies näki, mitä on tehnyt? En ole havainnut hänessä mitään, mistä tapahtui, kunnioitti hän Jumalaa ja sanoi: "Totisesti, hän ansaitsisi kuoleman. Kuriuttuani häntä minä siis tämä oli vanhurskas mies". **48** Ja kun kaikki kansa, ne, hänet päästää." **23** Mutta he ahdistivat häntä suurilla jotka olivat kokoontuneet tätä katselemaan, näkivät, huudoilla, vaatien Jeesusta ristiinnaulittavaksi; ja heidän mitä tapahtui, löivät he rintoihinsa ja palasivat kukan huutonsa pääsivät voitolle. **24** Niin Pilatus tuomitsi kotiinsa. **49** Mutta kaikki hänen tuttavansa seisivat heidän vaatimuksensa täytettäväksi. **25** Ja hän päästää taampana, myösken naiset, jotka olivat seuranneet häntä irti sen, joka kapinasta ja murhasta oli vankeuteen Galileasta, ja katselivat tätä. **50** Ja katso, oli neuvoston heitetty ja jota he vaativat, mutta Jeesuksen hän antoi jäsen, nimeltä Joosef, hyvä ja hurskas mies, joka ei ollut alittiksi heidän mielivalallensa. **26** Ja viedessään häntä suostunut heidän neuvoonsa ja tekoonsa. **51** Tämä oli pois he saivat käsiinsä Simonin, erään kyreneläisen, kotoisin juutalaisten kaupungista Arimatiasta, ja hän joka tuli vainiolta; ja hänen olalleen he panivat ristin odotti Jumalan valtakuntaa. **52** Hän meni Pilatuksen kannettavaksi Jeesuksen jäljessä. **27** Ja häntä seurasivat luo ja pyysivat Jeesuksen ruumista. **53** Ja otettuaan sen suuri joukko kansaa, myös naisia, jotka valittivat ja alas hän kääri sen liinavaatteeseen. Ja hän pani hänet itkivät häntä. **28** Niin Jeesus kääntyi heihin ja sanoi: hautaan, joka oli hakattu kallioon ja johon ei oltu vielä "Jerusalemin tyttären, älkää minua itkekö, vaan itkekää ketään pantu. **54** Ja silloin oli valmistuspäivä, ja sapatti itseänne ja lapsianne. **29** Sillä katso, päivät tulevat, oli alkamaisillaan. **55** Ja naiset, jotka olivat tulleet hänen jolloin sanotaan: 'Autuaita ovat hedelmättömät ja ne kanssaan Galileesta, seurasivat jäljessä ja katselivat kohdot, jotka eivät ole synnyttäneet, ja rinnat, jotka eivät hautaa ja kuinka hänen ruumiinsa sinne pantu. **56** Ja ole imettäneet'. **30** Silloin rivutetaan sanomaan vuorille: palattuaan kotiinsa he valmistivat hyvähajuisia yrtejä 'Langetkaa meidän päälemme', ja kukkuloille: 'Peittäkää

ja voiteita; mutta sapatin he viettivät hiljaisuudessa lain käskyn mukaan.

24 Mutta viikon ensimmäisenä päivänä ani varhain he tulivat haudalle, tuoden mukanaan valmistamansa hyvänhajuiset yrityt. **2** Ja he havaitsivat kiven vierityksi pois haudalta. **3** Niin he menivät sisään, mutta eivät löytäneet Herran Jeesuksen ruumista. **4** Ja kun he olivat täästää ymmällä, niin katso, kaksi miestä seisoi heidän edessään säteilevissä vaatteissa. **5** Ja he peljästyivät ja kumartuivat kasvoillensa maahan. Niin miehet sanoivat heille: "Miksi te etsitte elävää kuolleitten joukosta? **6** Ei hän ole täällä, hän on noussut ylös. Muistakaan, kuinka hän puhui teille vielä ollessaan Galileassa, **7** sanoen: 'Ihmisen Poika pitää annettaman syntisten ihmisten käsii ja riistiinnaulittaman, ja hänen pitää kolmantena päivänä nouseman ylös!'" **8** Niin he muistivat hänen sanansa. **9** Ja he palasivat haudalta ja veivät sanan täästää kaikesta niille yhdelletoista ja kaikille muille. **10** Ja ne, jotka kertoivat tämän apostoleille, olivat Maria Magdaleena ja Johanna ja Maria, Jaakobin äiti, ja muut naiset heidän kanssansa. **11** Mutta näiden puheet näyttivät heistä turhiltä, eivätkä he uskoneet heitä. **12** Mutta Pietari nousi ja juoksi haudalle; ja kun hän kurkisti sisään, näki hän siellä ainoastaan kääriinliniat. Ja hän meni pois ihmellen itsekseen sitä, mikä oli tapahtunut. **13** Ja katso, kaksi heistä kulki sinä päivänä Emmaus nimiseen kylään, joka on kuudenkymmenen vakomitan päässä Jerusalemista. **14** Ja he puhelivat keskenään kaikesta täästä, mikä oli tapahtunut. **15** Ja heidän keskustellessaan ja tutkistellessaan tapahtui, että Jeesus itse lähestyi heitä ja kulki heidän kanssansa. **16** Mutta heidän silmänsä olivat pimittetyt, niin etteivät he tunteneet häntä. **17** Ja hän sanoi heille: "Mistä te siinä kävellessänne puhutte keskenänne?" Niin he seisautuivat murheellisina muodoltansa. **18** Ja toinen heistä, nimeltä Kleopas, vastasi ja sanoi hänelle: "Oletko sinä ainoa muukalainen Jerusalemissa, joka et tiedä, mitä siellä näinä päivinä on tapahtunut?" **19** Hän sanoi heille: "Mitä?" Niin he sanoivat hänelle: "Sitä, mikä tapahtui Jeesukselle, Nasaretilaiselle, joka oli profeetta, voimallinen teossa ja sanassa Jumalan ja kaiken kansan edessä, **20** kuinka meidän ylipappimme ja hallitusmiehemme antoivat hänet tuomitavaksi kuolemaan ja riistiinnaulitsivat hänet. **21** Mutta me toivoimme hänen olevan sen, joka oli lunastava Israelin. Ja onhan kaiken tämän lisäksi nyt jo kolmas päivä siitä, kuin nämä tapahtuivat. **22** Ovatpa vielä muutamat naiset joukostamme saattaneet meidät hämmästyksiin. He kävivät aamulla varhain haudalla. **23** eivätkä löytäneet hänen ruumistaan, ja tulivat ja sanoivat myös nähneensä enkelinäyn, ja enkelit olivat sanoneet hänen elävän. **24** Ja muutamat niistä, jotka olivat meidän kanssamme, menivät haudalle ja havaitsivat niin olevan, kuin naiset

olivat sanoneet; mutta häntä he eivät nähneet." **25** Niin hän sanoi heille: "Oi, te ymmärtämättömät ja hitaat sydämeltä uskomaan kaikkea sitä, minkä profeetat ovat puhuneet! **26** Eikö Kristuksen pitänyt tätä kärsimän ja sitten menemän kirkkauteensa?" **27** Ja hän alkoi Mooseksesta ja kaikista profeetoista ja selitti heille, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu. **28** Ja kun he lähestyivät kylää, johon olivat menossa, niin hän oli aikovinaan kulkea edemmäksi. **29** Mutta he vaativat häntä sanoen: "Jää meidän luoksemme, sillä ilta joutuu ja päivä on jo laskemassa". Ja hän meni sisään ja jäi heidän luoksensa. **30** Ja tapahtui, kun hän oli aterialla heidän kanssaan, että hän otti leivän, siunasi, mursi ja antoi heille. **31** Silloin heidän silmänsä aukenivat, ja he tunsivat hänet. Ja hän katsoi heidän näkyvistään. **32** Ja he sanoivat toisillensa: "Eikö sydämemme ollut meissä palava, kun hän puhui meille tiellä ja selitti meille kirjoitukset?" **33** Ja he nousivat sillä hetkellä ja palasivat Jerusalemiin ja tapasivat ne yksitoista kokoon tuneina ja ne, jotka olivat heidän kanssansa. **34** Ja nämä sanoivat: "Herra on totisesti noussut ylös ja on ilmestynyt Simonille". **35** Ja itse he kertoivat, mitä oli tapahtunut tiellä ja kuinka he olivat hänet tunteneet, kun hän mursi leivän. **36** Mutta heidän tätä puhuessaan Jeesus itse seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: "Rauha teille!" **37** Niin heidät valtasi sääkähdys ja pelko, ja he luulivat näkevänsä hengen. **38** Mutta hän sanoi heille: "Miksi olette hämmästyneet, ja miksi nousee sellaisia ajatuksia teidän sydämeenne? **39** Katsokaa minun käsiäni ja jaljokani ja nähkää, että minä itse tässä olen. Kosketelkaa minua ja katsokaa, sillä ei hengellä ole lihaa eikä luita, niinkuin te näette minulla olevan." **40** Ja tämän sanottuaan hän näytti heille kätenä ja jalkansa. **41** Mutta kun he eivät vielä uskoneet, ilon tähden, vaan ihmettelivät, sanoi hän heille: "Onko teillä täällä jotakin syötävää?" **42** Niin he antoivat hänelle palasen paistettua kalaa. **43** Ja hän otti ja soki heidän nähtensä. **44** Ja hän sanoi heille: "Tätä tarkoittivat minun sanani, kun minä puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne, että kaiken pitää käymän toteen, mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa". **45** Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset. **46** Ja hän sanoi heille: "Niin on kirjoitettu, että Kristus oli kärsvä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista, **47** ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessänsä kaikille kansoille, alkaen Jerusalemista. **48** Te olette tämän todistajat. **49** Ja katso, minä lähetän teille sen, jonka minun Isäni on luvannut; mutta te pysykää tässä kaupungissa, kunnes teidän päällenne puetaan voima korkeudesta." **50** Sitten hän vei heidät pois, lähes Betaniaan asti, ja nosti kätensä ja siunasi heidät. **51** Ja tapahtui, että hän siunatessaan

heitä erkani heistä, ja hänet otettiin ylös taivaaseen.

52 Ja he kumarsivat häntä ja palasivat Jerusalemiin suuresti iloiten. 53 Ja he olivat alati pyhäkössä ja ylistivät Jumalaa.

Johanneksen

1 Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. **2** Hän oli alussa Jumalan tykönä. **3** Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. **4** Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus. **5** Ja valkeus loistaa pimeydessä, ja pimeys ei sitä käsittänyt. **6** Oli mies, Jumalan lähettämä; hänen nimensä oli Johannes. **7** Hän tuli todistamaan, todistaaksensa valkeudesta, että kaikki uskoisivat hänen kauttansa. **8** Ei hän ollut se valkeus, mutta hän tuli valkeudesta todistamaan. **9** Totinen valkeus, joka valistaa jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. **10** Maailmassa hän oli, ja maailma on hänen kauttaan saanut syntynsä, ja maailma ei häntä tuntenut. **11** Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. **12** Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä. **13** Jotka eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta. **14** Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totutta. **15** Johannes todisti hänestä ja huusi sanoen: "Tämä on se, josta minä sanoin: se, joka minun jälkeeni tulee, on ollut minun edelläni, sillä hän on ollut ennen minua". **16** Ja hänen täteydestään me kaikki olemme saaneet, ja armoa armon päälle. **17** Sillä laki on annettu Mooseksen kautta; armo ja totuuus on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta. **18** Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähty; ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut. **19** Ja tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettilävät hänen luksensa Jerusalemistä pappeja ja leeviläisiä kysymään häneltä: "Kuka sinä olet?" **20** Ja hän tunnusti eikä kieltynyt; ja hän tunnusti: "Minä en ole Kristus". **21** Ja he kysivät häneltä: "Mikä sitten? Oletko sinä Elias?" Hän sanoi: "En ole". "Se profeettako olet?" Hän vastasi: "En". **22** Niin he sanoivat hänelle: "Kuka olet, että voisimme antaa vastauksen niille, jotka meidät lähettilävät? Mitä sanot itsestäsi?" **23** Hän sanoi: "Minä olen huutavan ääni erämaassa: 'Tehkää tie tasaiseksi Herralle', niinkuin profeetta Esaias on sanoanut." **24** Ja lähetetyt olivat fariseukset; **25** ja he kysivät häneltä ja sanoivat hänelle: "Miksi sitten kastat, jos et ole Kristus etkä Elias etkä se profeetta?" **26** Johannes vastasi heille sanoen: "Minä kastan vedellä; mutta teidän keskellänne seisoo hän, jota te ette tunne. **27** Hän on se, joka tulee minun jälkeeni ja jonka kengänpaulaa minä en ole arvollinen päästämään." **28** Tämä tapahtui Betaniassa, Jordanin tuolla puolella, jossa Johannes oli kastamassa. **29** Seuraavana päävänä hän näki Jeesuksen tulevan tykösä ja sanoi: "Katso,

Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin! **30** Tämä on se, josta minä sanoin: 'Minun jälkeeni tulee mies, joka on ollut minun edelläni, sillä hän on ollut ennen kuin minä'. **31** Ja minä en tuntenut häntä; mutta sitä varten, että hän tulisi julki Israellelle, minä olen tullut vedellä kastamaan." **32** Ja Johannes todisti sanoen: "Minä nän Hengen laskeutuvan taivaasta alas niinkuin kyyhkysen, ja se jäi hänen päällensä. **33** Ja minä en tuntenut häntä; mutta hän, joka lähetti minut vedellä kastamaan, sanoi minulle: 'Se, jonka päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, hän on se, joka kastaa Pyhällä Hengellä'. **34** Ja minä olen sen nähty ja olen todistanut, että tämä on Jumalan Poika." **35** Seuraavana päävänä Johannes taas seisoi siellä ja kaksi hänen opetuslapsistansa. **36** Ja kiinnittäen katseensa Jeesukseen, joka siellä käveli, hän sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa!" **37** Ja ne kaksi opetuslasta kuulivat hänen näin puhuvan ja seurasivat Jeesusta. **38** Niin Jeesus kääntyi ja nähdessään heidän seuraavan sanoi heille: "Mitä te etsitte?" He vastasivat hännelle: "Rabbi" - se on käännettyvä: opettaja-"missä sinä majailat?" **39** Hän sanoi heille: "Tulkaa ja katsokaa". Niin he menivät ja näkivät, missä hän majaili, ja viipyivät hänen tykönään sen päivän. Silloin oli noin kymmenes hetki. **40** Andreas, Simon Pietarin veli, oli toinen niistä kahdesta, jotka olivat kuuleet, mitä Johannes sanoi, ja seuranneet Jeesusta. **41** Hän tapasi ensin veljensä Simonin ja sanoi hännelle: "Me olemme löytäneet Messiaan", se on käännettyvä: Kristus. **42** Ja hän vei hänet Jeesuksen tykö. Jeesus kiinnitti katseensa häneen ja sanoi: "Sinä olet Simon, Johanneksen poika; sinun nimesi on oleva Kefas", joka käännettyvä on Pietari. **43** Seuraavana päävänä Jeesus tahtoi lähteä Galileaan; ja hän tapasi Filippuksen ja sanoi hännelle: "Seuraa minua". **44** Ja Filippus oli Beetsaidasta, Andrean ja Pietarin kaupungista. **45** Filippus tapasi Natanaelin ja sanoi hännelle: "Me olemme löytäneet sen, josta Mooses laissa ja profeetat ovat kirjoittaneet, Jeesuksen, Joosefin pojant, Nasaretista". **46** Natanael sanoi hännelle: "Voiko Nasareesta tulla mitään hyvää?" Filippus sanoi hännelle: "Tule ja katso". **47** Jeesus näki Natanaelin tulevan tykösä ja sanoi hänestä: "Katso, oikea israelilainen, jossa ei vilppiä ole!" **48** Natanael sanoi hännelle: "Mistä minut tunnet?" Jeesus vastasi ja sanoi hännelle: "Ennenkuin Filippus sinua kutsui, kun olin viikunapuun alla, näin minä sinut". **49** Natanael vastasi ja sanoi hännelle: "Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas". **50** Jeesus vastasi ja sanoi hännelle: "Sentähden, että minä sanoin sinulle: 'minä näin sinut viikunapuun alla', sinä uskot. Sinä saat nähdä suurempia, kuin nämä ovat." **51** Ja hän sanoi hännelle: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: te saatte nähdä taivaan avoimina ja Jumalan enkelien nousevan ylös ja laskeutuvan alas Ihmisen Pojan päälle."

2 Ja kolmantena päivänä oli häät Galilean Kaanassa, tuli Jeesuksen tyköt yöllä ja sanoi hänelle: "Rabbi, ja Jeesuksen äiti oli siellä. **2** Ja myös Jesus ja me tiedämme, että sinun opettajaksi tulimesi on hänen opetuslapsensa olivat kutsutut häihin. **3** Ja kun Jumalasta, sillä ei kukaan voi tehdä niitä tunnustekoja, viini loppui, sanoi Jeesuksen äiti hänelle: "Heillä ei joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssana." **3** ole viiniä". **4** Jesus sanoi hänelle: "Mitä sinä tahdot Jesus vastasi ja sanoi hänelle: "Totisesti, totisesti minä minusta, vaimo? Minun aikani ei ole vielä tullut." **5** sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: "Mitä hän teille sanoo, voi nähdä Jumalan valtakuntaa". **4** Nikodeemus sanoi se tehää". **6** Niin oli siinä juutalaisten puhdistamistavan hänelle: "Kuinka voi ihmisen vanhana syntyä? Eihän mukaan kuusi kivistä vesistä, kukin kahden tai kolmen hän voi jälleen mennä äitinsä kohtuun ja syntyä?" **5** mitan vetoinen. **7** Jesus sanoi heille: "Täyttääkää astiat Jesus vastasi: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: vedellä". Ja he täyttivät ne reunoja myöten. **8** Ja hän jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästä sanoi heille: "Ammentakaan nyt ja viekää edeskäypälle". sisälle Jumalan valtakuntaan. **6** Mikä lihasta on syntynyt, Ja he veivät. **9** Mutta kun edeskäypä maistoi vettä, on liha; ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki. **7** Älä joka oli muuttunut viiniksi, eikä tiennyt, mistä se oli ihmettele, että minä sanoisin sinulle: teidän täytyy syntyä tullut-mutta palvelijat, jotka veden olivat ammentaneet, uudesti, ylhäältä. **8** Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä tiesivät sen-kutsui edeskäypä yljän **10** ja sanoi hänelle: kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja "Jokainen panee ensin esille hyvän viinin ja sitten, kun minne se menee; niin on jokaisen, joka on Hengestä juopuvat, huonomman. Sinä olet säästäänyt hyvän viinin syntynyt." **9** Nikodeemus vastasi ja sanoi hänelle: tähän asti." **11** Tämän ensimmäisen tunnustekonsa "Kuinka tämä voi tapahtua?" **10** Jesus vastasi ja sanoi Jesus teki Galilean Kaanassa ja ilmoitti kirkkautensa; hänelle: "Sinä olet Israelin opettaja etkä tätä tiedä! **11** ja hänen opetuslapsensa uskoivat häneen. **12** Sen Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: me puhumme, jälkeen hän meni alas Kapernaumiin, hän ja hänen mitä tiedämme, ja todistamme, mitä olemme nähneet, äitinsä ja veljensä ja opetuslapsensa; ja siellä he eivät ettekä te ota vastaan meidän todistustamme. **12** Jos viipyneet monta päivää. **13** Ja juutalaisten pääsiäinen oli ette usko, kun minä puhun teille maallisista, kuinka te lähellä, ja Jesus meni ylös Jerusalemiin. **14** Niin hän uskoisitte, jos minä puhun teille taivaallisia? **13** Ei tapasi pyhäkössä ne, jotka myivät härkiä ja lampaita kukaan ole noussut ylös taivaaseen, paitsi hän, joka ja kyyhkysiä, ja rahanvaihtajat istumassa. **15** Ja hän taivaasta tuli alas, Ihmisen Poika, joka on taivaassa. **14** teki nuorista ruoskan ja ajo ulos pyhäköstä heidät Ja niinkuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin kaikki lampaineen ja härkineen ja kaasi vaihtajain rahat pitää Ihmisen Poika ylennettämän, **15** että jokaisella, maahan ja työnsi heidän pöytänsä kumoon. **16** Ja hän joka häneen uskoo, olisi iankaikkinen elämä. (aiōnios sanoi kyyhkysten myyjille: "Viekää pois nämä täältä. **9**¹⁶⁶) **16** Sillä niin on Jumala maailma rakastanut, että Älkää tehkö minun Isäni huonetta markkinahuoneeksi." hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka **17** Silloin hänen opetuslapsensa muistivat, että on häneen uskoo, hukkusi, vaan hänellä olisi iankaikkinen kirjoittetu: "Kiivaus sinun huoneesi puolesta kuluttaa elämä. (aiōnios **g166**) **17** Sillä ei Jumala lähetänyt minut". **18** Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat hänelle: Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan "Minkä merkin sinä näytät meille, koska näitä teet?" **19** sitä varten, että maailma hänen kauttansa pelastuisi. **18** Jesus vastasi ja sanoi heille: "Hajottakaan maahan tämä Joka uskoo häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, temppeli, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä". **20** se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan Niin juutalaiset sanoivat: "Neljäkymmentä kuusi vuotta ainokaisen Pojan nimeen. **19** Mutta tämä on tuomio, on tätä temppeliä rakennettu, ja sininkö pystytät sen että valkeus on tullut maailmaan, ja ihmiset rakastivat kolmessa päivässä?" **21** Mutta hän puhui ruumiinsa pimeyttä enemmän kuin valkeutta; sillä heidän tekonsa temppelistä. **22** Kun hän sitten oli noussut kuolleista, olivat pahat. **20** Sillä jokainen, joka pahaa tekee, vihaa muistivat hänen opetuslapsensa, että hän oli tämän valkeutta eikä tule valkeuteen, ettei hänen tekojansa sanonut; ja he uskoivat Raamatun ja sen sanan, jonka nuhdeltaisi. **21** Mutta joka tottuuden tekee, se tulee Jesus oli sanonut. **23** Mutta kun hän oli Jerusalemissa valkeuteen, että hänen tekonsa tulisivat julkil, sillä ne pääsiäisenä, juhlan aikana, uskoivat monet hänen ovat Jumalassa tehdty." **22** Sen jälkeen Jesus meni nimeensä, nähdeessään hänen tunnustekonsa, jotka opetuslapsineen Juudean maaseudulle ja oleskeli sillä hän teki. **24** Mutta Jesus itse ei uskonut itseensä heidän kanssaan ja kastoi. **23** Mutta Johanneskin kastoi heille, sentähden että hän tunsi kaikki **25** eikä tarvinnut Ainonissa lähellä Salimia, koska siellä oli paljon vettä; kenenkään todistusta ihmistä, sillä hän tiesi itse, mitä ja ihmiset tulivat ja antoivat kastaa itsensä. **24** Sillä ihmisessä on. Johannesta ei vielä oltu heitetty vankeuteen. **25** Niin Johanneksen opetuslapset rupesivat väittelemään erään

3 Mutta oli mies, fariseusten joukosta, nimeltä Nikodeemus, juutalaisten hallitusmiehiä. **2** Hän

Johanneksen luo ja sanoivat hänelle: "Rabbi, se, joka oli sinun kanssasi Jordanin tuolla puolella ja josta sinä olet todistanut, katso, hän kastaa, ja kaikki menevät hänen tykönsä". 27 Johannes vastasi ja sanoi: "Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei hänen anneta taivaasta. 28 Te olette itse minun todistajani, että minä sanoin: en minä ole Kristus, vaan minä olen hänen edellänsä lähetetty. 29 Jolla on morsian, se on ylkä; mutta yljän ystävä, Jeesus sanoi hännelle: "Oikein sinä sanoit: 'Ei minulla joka seisoo ja kuuntelee häntä, iloitsee suuresti yljän ole miestä', 30 Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä. 31 Hän, sanoit totuuden." 19 Nainen sanoi hännelle: "Herra, minä joka ylhäältä tulee, on yli kaikkien. Joka on syntynyt näen, että sinä olet profeetta. 20 Meidän isämme ovat maasta, se on maasta, ja maasta on, mitä hän puhuu; kumartaen rukoilleet tällä vuorella; ja te sanotte, että hän, joka taivaasta tulee, on yli kaikkien. 32 Ja mitä Jerusalemissa on se paikka, jossa tulee kumartaen hän on nähty ja kuullut, sitä hän todistaa; ja hänen rukoilla." 21 Jeesus sanoi hännelle: "Vaimo, usko minua! todistustansa ei kukaan ota vastaan. 33 Joka ottaa Tulee aika, jolloin ette rukoile Isää tällä vuorella ettekä vastaan hänen todistuksensa, se sinetillä vahvistaa, Jerusalemissa. 22 Te kumarratte sitä, mitä ette tunne; että Jumala on totinen. 34 Sillä hän, jonka Jumala on lähettynyt, puhuu Jumalan sanoja; sillä ei Jumala anna Henkeä mitalla. 35 Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaikki hänen käteensä. 36 Joka uskoo Poikanan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällänsä." (aiōnios g166)

4 Kun nyt Herra sai tietää fariseusten kuululleen, että

Jeesus teki opetuslapsiksi ja kastoi useampia kuin Johannes 2 -vaikka Jeesus ei itse kastanut, vaan hänen opetuslapsensa- 3 jätti hän Juudean ja meni taas Galileaan. 4 Mutta hänen oli kuljettava Samarian kautta. 5 Niin hän tuli Sykar nimiseen Samarian kaupunkiin, joka on lähellä sitä maa-alueutta, minkä Jaakob oli antanut pojalleen Joosefille. 6 Ja siellä oli Jaakobin lähde. Kun nyt Jeesus oli matkasta väsynyt, istui hän lähteen reunalle. Ja oli noin kuudes hetki. 7 Niin tuli eräs Samarian nainen ammentamaan vettä. Jeesus sanoi hännelle: "Anna minulle juoda". 8 Sillä hänen opetuslapsensa olivat lähteneet kaupunkiin ruokaa ostamaan. 9 Niin Samarian nainen sanoi hännelle: "Kuinka sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minutta, samarialaiselta naiselta?" Sillä juutalaiset eivät seurustele samarialaisten kanssa. 10 Jeesus vastasi ja sanoi hännelle: "Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: 'Anna minulle juoda', niin sinä pyytäisit hänettä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä." 11 Nainen sanoi hännelle: "Herra, eipä sinulla ole ammennusastiaa, ja kaivo on syvä; mistä sinulla sitten on se elävä vesi? 12 Et kai sinä ole suurempi kuin meidän isämme Jaakob, joka antoi meille tämän kaivon ja joi siitä, hän itse sekä hänen poikansa ja karjansa?" 13 Jeesus vastasi ja sanoi hännelle: "Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa jälleen, 14 mutta joka juo sitä vettä, jota minä hännelle annan, se ei ikinä janoa; vaan se

vesi, jonka minä hännelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään". (aiōnios g166) 15 Nainen sanoi hännelle: "Herra, minä minun tarvitissi käydä tällä ammentamassa". 16 Jeesus sanoi hännelle: "Mene, kutsu miehesi ja tule tämme". 17 Nainen vastasi ja sanoi: "Ei minulla ole miestä". 18 Sillä viisi miestä sinulla on ollut, ja äänestää. Tämä minun iloni on nyt tullut täydelliseksi. 19 Nainen sanoi hännelle: "Herra, minä joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi; siinä 20 Meidän isämme ovat maasta, se on maasta, ja maasta on, mitä hän puhuu; kumartaen rukoilleet tällä vuorella; ja te sanotte, että hän, joka taivaasta tulee, on yli kaikkien. 21 Jeesus sanoi hännelle: "Vaimo, usko minua! todistustansa ei kukaan ota vastaan. 22 Te kumarratte sitä, mitä ette tunne; me kumarramme sitä, minkä me tunnemme. Sillä 23 Mutta tulee aika ja on jo, jolloin totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa; sillä senkaltaisia rukoilijoita myös Isä tahtoo. 24 Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa." 25 Nainen sanoi hännelle: "Minä tiedän, että Messias on tuleva, hän, jota sanotaan Kristukseksi; kun hän tulee, ilmoittaa hän meille kaikki". 26 Jeesus sanoi hännelle: "Minä olen se, minä, joka puhun sinun kanssasi". 27 Samassa hänen opetuslapsensa tulivat; ja he ihmettiivät, että hän puhui naisen kanssa. Kuitenkaan ei kukaan sanonut: "Mitä pyydät?" tai: "Mitä puhelet hänen kanssaan?" 28 Niin nainen jätti vesiaastiansa ja meni kaupunkiin ja sanoi ihmisiille: 29 "Tulkkaa katsomaan miestä, joka on sanonut minulle kaikki, mitä minä olen tehnyt. Eihän se vain liene Kristus?" 30 Niin he lähtivät kaupungista ja menivät hänen luokensa. 31 Sillävälisen opetuslapset pyysivät häntä sanoen: "Rabbi, syö!" 32 Mutta hän sanoi heille: "Minulla on syötäväն ruokaa, josta te ette tiedä". 33 Niin opetuslapset sanoivat keskenään: "Lieneekö joku tuonut hännelle syötävä՞?" 34 Jeesus sanoi heille: "Minun ruokani on se, että minä teen lähettiläjäni tahdon ja täytän hänen tekonsa. 35 Ettekö sano: 'Vielä on neljä kuukautta, niin elonleikkuu joutuu?' Katso, minä sanon teille: nostakaa silmänne ja katselkaa vainioita, kuinka ne ovat valjenneet leikkattavaksi. 36 Jo nyt saa leikkaaja palkan ja kokoa hedelmää iankaikkiseen elämään, että kylväjä ja leikkaaja saisivat yhdessä iloita. (aiōnios g166) 37 Sillä tässä on se sana tosi, että toinen on kylväjä, ja leikkaaja toinen. 38 Minä olen lähettynyt teidät leikkaamaan sitä, josta te ette ole vaivaa nähneet; toiset ovat vaivan nähneet, ja te olette päässeet heidän vaivansa hedelmille." 39 Ja monet samarialaiset siitti kaupungista uskovaat häneen naisen puheen tähden, kun tämä todisti: "Hän on sanonut minulle kaikki, mitä

minä olen tehnyt". **40** Kun nyt samarialaiset tulivat vuoteesi ja käy?" **13** Mutta parannettu ei tiennyt, kuka hänen luksensa, pyysivät he häntä viipymään heidän se oli; sillä Jeesus oli poistunut, kun siinä paikassa oli luonaan; ja hän viipyi siellä kaksi päivää. **41** Ja vielä paljon kansaa. **14** Sen jälkeen Jeesus tapasi hänet paljoa useammat uskoivat hänen sanansa tähden, **42** ja pyhäkössä ja sanoi hänelle: "Katsa, sinä olet tullut he sanoivat naiselle: "Emme enää usko sinun puheesi terveeksi; älä enää syntiä tee, ettei sinulle jotakin tähden, sillä me itse olemme kuulleet ja tiedämme, pahempana tapahtuisi". **15** Niin mies meni ja ilmoitti että tämä totisesti on maailman Vapahtaja". **43** Mutta juutalaisille, että Jeesus oli hänet terveeksi tehnyt. **16** niiden kahden päivän kuluttua hän lähti sieltä Galileaan. Ja sentähden juutalaiset vainosivat Jeesusta, koska hän **44** Sillä Jeesus itse todisti, ettei profeetalla ole arvoa semmoista teki sapattina. **17** Mutta Jeesus vastasi heille: omassa isiensä maassa. **45** Kun hän siis tuli Galileaan, "Minun Isäni tekee yhätä työtä, ja minä myös teen työtä". ottivat galilealaiset hänet vastaan, koska olivat näyneet kaikki, mitä hän oli tehnyt Jerusalemissa juhlan aikana; **18** Sentähden juutalaiset vielä enemmän tavoittelivat sillä hekin olivat tulleet juhlille. **46** Niin hän tuli taas häntä tappaaksensa, kun hän ei ainoastaan kumonnut Galilean Kaanaan, jossa hän oli tehnyt veden viiniksi. itsensä Jumalan vertaiseksi. **19** Niin Jeesus vastasi ja Ja Kapernaumissa oli eräs kuninkaan virkamies, jonka sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: Poika poika sairasti. **47** Kun hän kuuli Jeesuksen tulleen ei voi itsestäänsä mitään tehdä, vaan ainoastaan sen, Juudeasta Galileaan, meni hän hänen luksensa ja minkä hän näkee Isän tekevän; sillä mitä Isä tekee, sitä pyysi häntä tulemaan ja parantamaan hänen poikansa; myös Poika samoin tekee. **20** Sillä Isä rakastaa Poikaa sillä tämä oli kuolemaisillaan. **48** Niin Jeesus sanoi ja näyttää hänelle kaikki, mitä hän itse tekee; ja hän on hänelle: "Ellette näe merkkejä ja ihmeitä, te ette usko". näyttävä hänelle suurempia tekioja kuin nämä, niin että **49** Kuninkaan virkamies sanoi hänelle: "Herra, tule, te ihmettelette. **21** Sillä niinkuin Isä herättää kuolleita ja ennenkuin minun lapseni kuolee". **50** Jeesus sanoi tekee eläväksi, niin myös Poika tekee eläväksi, ketkä hän hänelle: "Mene, sinun poikasi elää". Ja mies uskoi tahtoo. **22** Sillä Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan sanan, jonka Jeesus sanoi hänelle, ja meni. **51** Ja hän on antanut kaiken tuomion Pojalle, **23** että kaikki jo hänen ollessaan paluumatkalla hänen palvelijansa kunnioittaisivat Poikaa, niinkuin he kunnioittavat Isää. kohtasivat hänet ja sanoivat, että hänen poikansa eli. **52** Niin hän tiedusteli heiltä, millä hetkellä hän oli alkanut toipua. Ja he sanoivat hänelle: "Eilen seitsemännellä hetkellä kuume lähti hänestä". **53** Niin isä ymmärsi, että se oli tapahtunut sillä hetkellä, jolloin Jeesus oli sanonut hänelle: "Sinun poikasi elää". Ja hän uskoi, hän ja koko hänen huonekuntansa. **54** Tämä oli taas tunnusteko, toinen, jonka Jeesus teki, tultuaan Juudeasta Galileaan. Joka ei kunnioita Poikaa, se ei kunnioita Isää, joka on hänet lähettänyt. **24** Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuilee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään. (aiōnios g166) **25** Totisesti, totisesti minä sanon teille: aika tulee ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat ne saavat elää. **26** Sillä niinkuin Isällä on elämä itsessänsä, niin hän on antanut elämän myös Pojalle, niin että myös hännellä on elämä itsessänsä. **27** Ja hän on antanut hänelle vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika. **28** Älkää ihmettelkö tätä, sillä hetki tulee, jolloin kaikki, jotka haudoissa ovat, kuulevat hänen äänensä. **29** ja tulevat esiin, ne, jotka ovat hyvää teheet, elämän ylösnuosemukseen, mutta ne, jotka ovat pahaa teheet, tuomion ylösnuosemukseen. **30** En minä itsestääni voi mitään tehdä. Niinkuin minä kuulen, niin minä tuomitsen; ja minun tuomioni on oikea, sillä minä en kysy omaa tahtoani, vaan hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt. **31** Jos minä itsestääni todistan, ei minun todistukseni ole pätevä. **32** On toinen, joka todistaa minusta, ja minä tiedän, että se todistus, jonka hän minusta todistaa, on pätevä. **33** Te lähetitte lähettilääät Johanneksen luo, ja hän todisti sen, mikä totta on. **34** Mutta minä en ota ihmiseltä todistusta, vaan puhun tämän, että te pelastuisitte. **35** Hän oli palava ja loistava lamppu, mutta te tahdotte ainoastaan hetken iloitella hänen valossansa. **36** Mutta minulla on

5 Sen jälkeen oli juutalaisten juhla, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.

2 Ja Jerusalemissa on Lammashuonoma lammikko, jonka nimi hebreankieellä on Betesda, ja sen reunalla on viisi pylväskäytävää. **3** Niissä makasi suuri joukko sairaita, sokeita, rampoja ja näivetystautisia, jotka odottivat veden liikuttamista. **5** Ja siellä oli mies, joka oli sairastanut kolmekymmentä kahdeksan vuotta. **6** Kun Jeesus näki hänen siinä makaavan ja tiesi hänen jo kauan aikaa sairastaneen, sanoi hän hänelle: "Tahdotko tulla terveeksi?" **7** Sairas vastasi hänelle: "Herra, minulla ei ole ketään, joka veisi minut lammikkoon, kun vesi on kuohutettu; ja kun minä olen menemässä, astuu toinen sinne ennen minua". **8** Jeesus sanoi hänelle: "Nouse, ota vuoteesi ja käy". **9** Ja mies tuli kohta terveeksi ja otti vuoteensa ja kävi. Mutta se päivä oli sapatti. **10** Sentähden juutalaiset sanoivat parannetulle: "Nyt on sapatti, eikä sinun ole lupa kantaa vuodetta". **11** Hän vastasi heille: "Se, joka teki minut terveeksi, sanoi minulle: 'Ota vuoteesi ja käy'." **12** He kysyivät häntä: "Kuka on se mies, joka sanoi sinulle: 'Ota

todistus, joka on suurempi kuin Johanneksen; sillä ne väistyi hänen taas pois vuorelle, hänen yksinänsä. **16** teot, jotka Isä on antanut minun täytettävikseni, ne teot, Mutta kun ilta tuli, menivät hänen opetuslapsensa alas jotka minä teen, todistavat minusta, että Isä on minut järven rantaan, **17** astuivat venheeseen ja lähtivät lähettyäni. **37** Ja Isä, joka on minut lähettyäni, hänen on menemään järven toiselle puolelle, Kapernaumiin. Ja todistanut minusta. Te ette ole koskaan kuuleet hänen oli jo tullut pimeä, eikä Jeesus ollut vielä saapunut ääntänsä ettekä nähneet hänen muotoansa, **38** eikä heidän luokseen; **18** ja järvä aaltoili ankarasti kovan teillä ole hänen sanaansa teissä pysyväisenä; sillä te tuulen puhaltaessa. **19** Kun he olivat soutaneet noin ette usko sitä, jonka hänen on lähettyäni. **39** Te tutkitte viisikolmatta tai kolmekymmentä vakomittaa, näkivät he kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen Jeesuksen kävelevän järven päällä ja tulevan lähelle elämää, ja ne juuri todistavat minusta; (**aionios g166**) **40** ja venettä; ja he peljästyivät. **20** Mutta hänen sanoi heille: te ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän. "Minä se olen; älkää peljätkö". **21** Niin he tahtovat **41** En minä ota vastaan kunniaa ihmisiiltä; **42** mutta ottaa hänet venheeseen, ja kohta venhe saapui sen minä tunnen teidät, ettei teillä ole Jumalan rakkautta maan rantaan, jonne he olivat matkalla. **22** Seuraavana itsessäni. **43** Minä olen tullut Isäni nimessä, ja te ette päivänä kansa yhä vielä oli järven toisella puolella, sillä ota minua vastaan; jos toinen tulee omassa nimessään, he olivat nähneet, ettei siellä ollut muuta venettä kuin niin hänet te otatte vastaan. **44** Kuinka te voisitte uskoa, se yksi ja ettei Jeesus mennyt opetuslastensa kanssa te, jotka otatte vastaan kunniaa toinen toiseltanne, venheeseen, vaan että hänen opetuslapsensa lähtivät ettekä etsi sitä kunniaa, mikä tulee häneltä, joka yksin yksinään pois. **23** Kuitenkin oli muita venheitä tullut on Jumala? **45** Älkää luulko, että minä olen syttävä Tiberiaasta lähelle sitä paikkaa, jossa he olivat syöneet teitä Isän tyköän; teillä on syttäjänne, Mooses, johon te leipää, sittenkuin Herra oli lausunut kiitoksen. **24** Kun panette toivonne. **46** Sillä jos te Moosesta uskoisitte, siis kansa näki, ettei Jeesus ollut siellä eivätkä hänen niin te uskoisitte minua; sillä minusta hänen on kirjoittanut. **47** Mutta jos te ette usko hänen kirjoituksiaan, kuinka te uskoisitte minun sanojani?"

6 Sen jälkeen Jeesus meni Galileaan, se on Tiberiaan, ja järven tuolle puolelle. **2** Ja häntä seurasi paljon kansaa, koska he näkivät ne tunnusteot, joita hän teki sairaille. **3** Ja Jeesus nousi vuorelle ja istui sinne opetuslapsinensa. **4** Ja pääsiäinen, juutalaisten juhla, oli lähellä. **5** Kun Jeesus nosti silmänsä ja näki paljon kansaa tulevan tykönsä, sanoi hänen Filippuksele: "Mistä ostamme leipää näiden syödä?" **6** Mutta sen hänen sanoi koetellakseen häntä, sillä itse hänen tieti, mitä aikoi tehdä. **7** Filippus vastasi hännelle: "Eivät kahdensadan denarin leivät heille riittäisi, niin että kuka siis edes vähän". **8** Niin toinen hänen opetuslapsistaan, Andreas, Simon Pietarin veli, sanoi hännelle: **9** "Tällä on poikanen, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa, mutta mitä ne ovat näin monelle?" **10** Jeesus sanoi: "Asetakaa kansa aterioimaan". Ja siinä paikassa oli paljon ruohoja. Niin miehet, luvultaan noin viisituhatta, laskeutuivat maahan. **11** Ja Jeesus otti leivät ja kiitti ja jakeli istuville; samoin kaloistakin, niin paljon kuin he tahtovat. **12** Mutta kun he olivat ravitut, sanoi hänen opetuslapsillensa: "Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan". **13** Niin he kokosivat ne ja täyttivät kaksitoista vakkaa palasilla, mitkä olivat viidestä ohraleivästä jääneet tähteeksi niiltä, jotka olivat aterioineet. **14** Kun nyt ihmiset näkivät sen tunnusteen, jonka Jeesus oli tehnyt, sanoivat he: "Tämä on totisesti se profeetta, joka oli maailmaan tuleva". **15** Kun nyt Jeesus huomasii, että he aikovat tulla ja väkisin ottaa hänet, tehdäkseen hänet kuninkaaksi,

opetuslapsensa, astuivat hekin venheisiin ja menivät Kapernaumiin ja etsivät Jeesusta. **25** Ja kun he löysivät hänet järven toiselta puolelta, sanoivat he hännelle: "Rabbi, milloin tulit tänne?" **26** Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ette te minua sentähden etsi, että olette nähneet tunnustekoja, vaan sentähden, että saatte syödä niitä leipiä ja tulitte ravituki. **27** Älkää hankkiko sitä ruokaa, joka katoaa, vaan sitä ruokaa, joka pysyy hamaan iankaikkiseen elämään ja jonka Ihmisen Poika on teille antava; sillä hänen on Isä, Jumala itse, sinettinsä painanut." (**aionios g166**) **28** Niin he sanoivat hännelle: "Mitä meidän pitää tekemän, että me Jumalan tekova tekisimme?" **29** Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Se on Jumalan teko, että te uskotte hänen, jonka Jumala on lähettyäni". **30** He sanoivat hännelle: "Minkä tunnusteon sinä sitten teet, että me näkisimme sen ja uskoisimme sinua? Minkä teon sinä teet?" **31** Meidän isämmä söivät mannaa erämaassa, niinkuin kirjoitettu on: 'Hän antoi leipää taivaasta heille syötäväksi'. **32** Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei Mooses antanut teille sitä leipää taivaasta, vaan minun Isäni antaa teille taivaasta totisen leivän. **33** Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän." **34** Niin he sanoivat hännelle: "Herra, anna meille aina sitä leipää". **35** Jeesus sanoi heille: "Minä olen elämän leipä; joka tulee minun tyköni, se ei koskaan isoa, ja joka uskoo minuun, se ei koskaan janoa. **36** Mutta minä olen sanonut teille, että te olette nähneet minut, ettekä kuitenkaan usko. **37** Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos. **38** Sillä minä olen tullut taivaasta, en tekemään omaa tahtoani,

vaan hänen tahtonsa, joka on minut lähettyänyt. **39** Ja jotka eivät usko." Sillä Jeesus tiesi alusta asti, ketkä minun lähettääjäni tahti on se, että minä kaikista niistä, ne olivat, jotka eivät uskoneet, ja kuka se oli, joka oli jotka hän on minulle antanut, en kadota yhtäkään, vaan herätän heidät viimeisenä pääivänä. **40** Sillä minun Isäni tahti on se, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on iankaikkinen elämä; ja minä herätän hänet viimeisenä pääivänä." (**aiōnios g166**) **41** Niin juutalaiset nurisivat häntä vastaan, koska hän sanoi: "Minä olen se leipä, joka on tullut alas taivaasta"; **42** ja he sanoivat: "Eikö tämä ole Jeesus, Joosefin poika, jonka isän ja äidin me tuntemme? Kuinka hän sitten sanoo: 'Minä olen tullut alas taivaasta'?" **43** Jesus vastasi ja sanoi heille: "Älkää nurisko keskenänne. **44** Ei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei Isä, joka on minut lähettyänyt, perkele." **45** Profeetoissa on kirjoitettuna: 'Ja he tulevat kaikki Jumalan opettamaksi'. Jokainen, joka on Isältä kuullut ja oppinut, tulee minun tyköni. **46** Ei niin, että kukaan olisi Isää nähnyt; ainoastaan hän, joka on Jumalasta, on nähnyt Isän. **47** Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo, sillä on iankaikkinen elämä. (**aiōnios g166**) **48** Minä olen se elämän leipä. **49** Teidän isänne sövät mannaa erämaassa, ja he kuolivat. **50** Mutta tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta, että se, joka sitä syö, ei kuolisi. **51** Minä olen se elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö täitä leipää, hän elää iankaikkisesti. Ja se leipä, jonka minä annan, on minun lihani, maailman elämän puolesta." (**aiōn g165**) **52** Silloin juutalaiset riitelivät keskenään sanoen: "Kuinka tämä voi antaa lihansa meille syötäväksi?" **53** Niin Jesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertansa, ei teillä ole elämää itsessänne. **54** Joka syö minun lihan ja juo minun vereni, sillä on iankaikkinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä pääivänä." (**aiōnios g166**) **55** Sillä minun lihani on totinen rucka, ja minun vereni on totinen juoma. **56** Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, se pysyy minussa, ja minä hänessä. **57** Niinkuin Isä, joka elää, on minut lähettyänyt, ja minä elän Isän kautta, niin myös se, joka minua syö, elää minun kauttani. **58** Tämä on se leipä, joka tuli alas taivaasta. Ei ole, niinkuin oli teidän isenne: he söivät ja kuolivat; joka täitä leipää syö, se elää iankaikkisesti." (**aiōn g165**) **59** Tämän hän puhui synagoogassa opettaessaan Kapernaumissa. **60** Niin monet hänen opetuslapsistaan, sen kuultuaan, sanoivat: "Tämä on kova puhe, kuka voi sitä kuulla?" **61** Mutta kun Jesus sydämessään tiesi, että hänen opetuslapsensa siitä nurisivat, sanoi hän heille: "Loukkaako tämä teitä? **62** Mitä sitten, jos saatte nähdä Ihmisen Pojan nousevan sinne, missä hän oli ennen! **63** Henki on se, joka eläväksi tekee; ei liha mitään hyödytä. Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämää. **64** Mutta teissä on muutamia, jotka eivät usko." Sillä Jeesus tiesi alusta asti, ketkä kavaltava hänet. **65** Ja hän sanoi: "Sentähden minä olen sanonut teille, ettei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei minun Isäni sitä hänelle anna". **66** Tämän tähden monet hänen opetuslapsistaan vetätyivät pois eivätkä enää vaeltanee hänen kanssensa. **67** Niin Jesus sanoi niille kahdelleistoista: "Tahdotteko tekin mennä pois?" **68** Simon Pietari vastasi hänelle: "Herra, kenen tykö me menisimme? Sinulla on iankaikkinen elämän sanat; (**aiōnios g166**) **69** ja me uskomme ja ymmärrämme, että sinä olet Jumalan Pyhä." **70** Jesus vastasi heille: "Enkö minä ole valinnut teitä, te kaksitoista? Ja yksi teistä on Iskariotin pojasta; sillä tämä oli hänet kavaltava ja oli yksi niistä kahdestatoista.

7 Ja sen jälkeen Jeesus vaelsi ympäri Galileassa; sillä hän ei tahtonut vaeltaa Juudeassa, koska juutalaiset tavoittelivat häntä tappaaksensa. **2** Ja juutalaisten juhla, lehtimajanjuhla, oli lähellä. **3** Niin hänen veljensä sanoivat hänelle: "Lähde täältä ja mene Juudeaan, että myös sinun opetuslapsesi näkisivät sinun tekosi, joita sinä teet; **4** sillä ei kukaan, joka itse tahtoo tulla julki, tee mitään salassa. Koska sinä näitä tekioja teet, niin ilmoita itsesi maailmalle." **5** Sillä hänen veljensäkään eivät häneen uskoneet. **6** Niin Jesus sanoi heille: "Minun aikani ei ole vielä tullut; mutta teille aika on aina sovelias. **7** Teitä ei maailma voi vihata, mutta minua se vihaa, sillä minä todistan siitä, että sen teot ovat pahat. **8** Menkää te ylös juhlille; minä en vielä mene näille juhlille, sillä minun aikani ei ole vielä täyttynyt. **9** Tämän hän sanoi heille ja jäi Galileaan. **10** Mutta kun hänen veljensä olivat menneet juhlille, silloin häkin meni sinne, ei julki, vaan ikäänskuin salaa. **11** Niin juutalaiset etsivät häntä juhlan aikana ja sanoivat: "Missä hän on?" **12** Ja hänestä oli paljon kiistelyä kansassa; muutamat sanoivat: "Hän on hyvä", mutta toiset sanoivat: "Ei ole, vaan hän villitsee kansan". **13** Ei kuitenkaan kukaan puhunut hänestä julkisesti, koska he pelkäsivät juutalaisia. **14** Mutta kun jo puoli juhlaa oli kulunut, meni Jesus ylös pyhäkköön ja opetti. **15** Niin juutalaiset ihmettieliivät ja sanoivat: "Kuinka tämä osaa kirjoituksia, vaikkei ole oppia saanut?" **16** Jesus vastasi heille ja sanoi: "Minun oppini ei ole minun, vaan hänen, joka on minut lähettyänyt. **17** Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tulee hän tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta, vai puhunko minä omiani. **18** Joka omiaan puhuu, se pyytää omaa kunniaansa, mutta joka pyytää lähettiläjänsä kunniaa, se on totinen, eikä hänessä ole väärityttä. **19** Eikö Mooses ole antanut teille lakia? Ja kukaan teistä ei lakia täytä. Miksi tavoittelette minua tappaaksenne?" **20** Kansa vastasi: "Sinussa on riivaaja; kuka sinua tavoittelee tappaaksensa?" **21** Jesus vastasi ja sanoi

heille: "Yhden teon minä tein, ja te kaikki kummastelette. häneen käsiksi. 45 Niin palvelijat palasivat ylipappien 22 Mooses antoi teille ympärileikkauksen-ei niin, että se ja fariseusten luo, ja nämä sanoivat heille: "Miksi ette olisi Moosekselta, vaan se on isiltä-ja sapattinakin te tuoneet häntä tänne?" 46 Palvelijat vastasivat: "Ei ole ympärileikkaatte ihmisen. 23 Sentähden: jos ihmisen koskaan ihmisen puhunut niin, kuin se mies puhuu". saa ympärileikkauksen sapattina, ettei Mooseksen lakia 47 Niin fariseukset vastasivat heille: "Oletteko tekin rikottaisi, miksi te olette vihoissanne minulle sitä, että eksytetyt? 48 Onko kukaan hallitusmiehistä uskonut minä tein koko ihmisen terveeksi sapattina? 24 Älkää hänen tai kukaan fariseuksista? 49 Mutta tuo kansa, tuomitko näön mukaan, vaan tuomitkaa oikea tuomio." joka ei lakia tunne, on kirottu." 50 Niin Nikodeemus, 25 Niin muutamat jerusalemaisista sanoivat: "Eikö tämä joka ennen oli käynyt Jeesuksen luona ja joka oli yksi ole se, jota he tavoitelevat tappaaksensa? 26 Ja katsos, heistä, sano heille: 51 "Tuomitseeko lakimme ketään, hän puhuu vapaasti, eivätkä he sano hännelle mitään. ennenkuin häntä on kuulusteltu ja saatu tietää, mitä Olisivatko hallitusmiehet toisiaan saaneet tietoonsa, hän on tehnyt?" 52 He vastasivat ja sanoivat hännelle: että tämä on Kristus? 27 Kuitenkin, me tiedämme, "Oletko sinäkin Galileasta? Tutki ja näe, ettei Galileasta mistä tämä on; mutta kun Kristus tulee, niin ei kukaan tiedä, mistä häntä on." 28 Niin Jeesus puhui pyhäkössä suurella äänellä, opetti ja sanoi: "Te tunnette minut ja tiedätte, mistä minä olen; ja itsestäni minä en ole tullut, vaan hän, joka minut on lähettänyt, on oikea lähettiläjä, ja häntä te ette tunne. 29 Minä tunnen hänet, sillä hänestä minä olen, ja hän on minut lähettänyt." 30 Niin heillä oli halu ottaa hänet kiinni; mutta ei kukaan käynyt häneen käsiksi, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut. 31 Mutta monet kansasta uskoivat häneen ja sanoivat: "Kun Kristus tulee, teheekö hän enemmän tunnustekoa, kuin tämä on tehnyt?" 32 Fariseukset kuulivat kansan näin kiistelevän hänestä; niin ylipapit ja fariseukset lähettilvät palvelijoita ottamaan häntä kiinni. 33 Mutta Jeesus sanoi: "Minä olen vielä vähän aikaa teidän kansanne, ja sitten minä menen pois hänen tykönsä, joka on minut lähettänyt. 34 Silloin te etsitte minua, mutta ette löydä; ja missä minä olen, sinne te ette voi tulla." 35 Niin juutalaiset sanoivat keskenään: "Minne tämä aikoo mennä, koska emme voi löytää häntä? Eihän vain aikone mennä niiden luo, jotka asuvat hajallaan kreikkalaisten keskellä, ja opettaa kreikkalaisia? 36 Mitä tämä sana on, jonka hän sanoi: 'Te etsitte minua, mutta ette löydä', ja: 'Missä minä olen, sinne te ette voi tulla?'" 37 Mutta juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus seisoi ja huusi ja sanoi: "Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tykoni ja juokoon. 38 Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niinkuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat." 39 Mutta sen hän sanoi Hengestä, joka niiden piti saaman, jotka uskoivat häneen; sillä Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesus ei vielä ollut kirkastettu. 40 Niin muutamat kansasta, kuultuaan nämä sanat, sanoivat: "Tämä on totisesti se profeetta". 41 Toiset sanoivat: "Tämä on Kristus". Mutta toiset sanoivat: "Ei suinkaan Kristus tule Galileasta? 42 Eikö Raamattu sano, että Kristus on oleva Daavidin jälkeläisiä ja tuleva pienestä Beetlehemin kaupungista, jossa Daavid oli?" 43 Niin syntyi kansassa eripuraisuutta hänen tähtensä. 44 Ja muutamat heistä tahtoivat ottaa hänet kiinni. Mutta ei kukaan käynyt

8 Mutta Jeesus meni Öllymäelle. 2 Ja varhain aamulla hän taas saapui pyhäkköön, ja kaikki kansa tulii hänen luokseensa; ja hän istutui ja opetti heitä. 3 Silloin kirjanoppineet ja fariseukset toivat hänen luokseensa aviorikoksesta kiinniotetun naisen, asettivat hänet keskelle 4 ja sanoivat Jeesukselle: "Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta, aviorikosta tekemästä. 5 Ja Mooses on laissa antanut meille kaskyn, että tuommoiset on kivittävä. Mitäs sinä sanot?" 6 Mutta sen he sanoivat kiusaten häntä, päästääkseen häntä syöttämään. Silloin Jeesus kumartui alas ja kirjoitti sormellaan maahan. 7 Mutta kun he yhä edelleen kysivät häneltä, ojensi hän itsensä ja sanoi heille: "Joka teistä on synnitön, se heittääkön häntä ensimmäisenä kivellä". 8 Ja taas hän kumartui alas ja kirjoitti maahan. 9 Kun he tämän kuulivat ja heidän omatuntionsa todisti heidät syyllisiksi, menivät he pois, toinen toisensa perästää, vanhimista alkaen viimeisiin asti; ja siihen jäi ainoastaan Jeesus sekä nainen, joka seisoi hänen edessään. 10 Ja kun Jeesus ojensi itsensä eikä nähnyt ketään muuta kuin naisen, sanoi hän hännelle: "Nainen, missä ne ovat, sinun syttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominut?" 11 Hän vastasi: "Herra, ei kukaan". Niin Jeesus sanoi hännelle: "En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää syntiä tee". 12 Niin Jeesus taas puhui heille sanoen: "Minä olen maailman valkeus; joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaella, vaan hänenellä on oleva elämän valkeus". 13 Niin fariseukset sanoivat hännelle: "Sinä todistat itsestäsi; sinun todistuksesi ei ole pätevä". 14 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Vaikka minä todistankin itsestäni, on todistukseni pätevä, sillä minä tiedän, mistä minä olen tullut ja mihin minä menen; mutta te ette tiedä, mistä minä tulen, ettekä, mihin minä menen. 15 Te tuomitsette lihan mukaan; minä en tuomitse ketään. 16 Ja vaikka minä tuomitsisin, niin minun tuomioni olisi oikea, sillä minä en ole yksinäni, vaan minä ja hän, joka on minut lähettänyt. 17 Onhan teidän laissannekin kirjoitettuna, että kahden ihmisen todistus on pätevä. 18 Minä olen se, joka todistan

itsestäni, ja minusta todistaa myös Isä, joka on minut emme ole aviorikoksesta syntyneitä; meillä on yksi lähettyvä." **19** Niin he sanoivat hänelle: "Missä sinun Isä, Jumala". **20** Jeesus sanoi heille: "Jos Jumala olisi isäsi on?" Jeesus vastasi: "Te ette tunne minua ettekä teidän Isänne, niin te rakastaisitte minua, sillä minä olen minun Isääni; jos te tuttisitte minut, niin te tuttisitte myös Jumalasta lähtenyt ja tullut; en minä ole itsestäni tullut, minun Isäni". **20** Nämä sanat Jeesus puhui uhriarkun vaan hän on minut lähettyvä. **21** Minkätähden te ette ääressä, opettaessaan pyhäkössä; eikä kukaan ottanut ymmärrä minun puhettani? Sentähden, että te ette kärsi häntä kiinni, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut. kuulla minun sanaani. **22** Te olette isästä perkeleestä, **23** Niin Jeesus taas sanoi heille: "Minä menen pois, ja ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut te etsitse minua, ja te kuollete syntiinne. Mihin minä murhaaja alusti asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska menen, sinne te ette voi tulla." **24** Niin juutalaiset hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhettia, niin sanoivat: "Ei kai hän aikone tappaa itseänsä, koska hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija ja sen isä. sanoo: 'Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla'?" **25** Mutta minua te ette usko, sentähden että minä sanon **26** Ja hän sanoi heille: "Te olette alahaalta, minä olen totuuden. **27** Kuka teistä voi näyttää minut syypääksi ylhäältä; te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä syntin? Jos minä totuutta puhun, miksi ette minua maailmasta. **28** Sentähden minä sanoin teille, että te usko? **29** Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan sanat. kuollete syntehinne; sillä ellette usko minua siksi, joka Sentähden te ette kuule, koska ette ole Jumalasta." **30** minä olen, niin te kuollete syntehinne." **31** Niin he Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat hänelle: "Emmekö sanoivat hänelle: "Kuka sinä olet?" Jeesus sanoi heille: "Juuri se, mitä minä puhunkin teille. **32** Paljon on minulla ole oikeassa, kun sanomme, että sinä olet samarialainen ja etä sinussa on riivaaja?" **33** Jeesus vastasi: "Minussa teistä puhuttavaa ja teissä tuomittavaa; mutta hän, joka ei ole riivaajaa, vaan minä kunnioitan Isääni, ja te on minut lähettyvä, on totinen, ja minkä minä olen häpäisette minua. **34** Mutta minä en etsi omaa kunniaani; **35** kuullut häneltä, sen minä puhun maailman kuulla." **36** Mutta he eivät ymmärtäneet, että hän puhui heille Isästä. **37** Jeesus sanoi heille: "Kun olette ylentäneet Abrahamon kuollut ja profeetat, ja sinä sanot: 'Jos joku ikinä näe kuolemaa.' (aiōn g165) **38** Niin Jeesus sanoi heille: "Kun olette ylentäneet Ihmisen Pojan, silloin te ymmärrätte, että minä olen se, joka minä olen, ja etten minä itsestäni tee mitään, vaan puhun tätä sen mukaan, kuin minun Isäni on minulle opettanut. **39** Ja hän, joka on minut lähettyvä, on minun kanssani; hän ei ole jättänyt minua yksinäni, koska minä aina teen sitä, mikä hänenne on otollista." **40** Kun hän nän puhui, uskoivat monet hänen. **41** Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat hänen: "Jos te ja olette mitäkin minun sanassani, niin te totisesti olette minun ja olette mitäkin minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; **42** ja te tulette tunteamaan totuuden, ettekä tunne häntä; mutta minä tunnen hänet. Ja jos ja totuus on tekevä teidät vapaaksi". **43** He vastasivat ja totuus on tekevä teidät vapaaksi". **44** Ja profeetat ovat kuolleet; keneksi hänelle: "Me olemme Aabrahamin jälkeläisiä emmekä sinä itsesi teet?" **45** Jeesus vastasi: "Jos minä itse itselleni otan kunnian, niin minun kunniani ei ole mitään. **46** Minun Isäni on se, joka minulle kunnian antaa, hän, joka on kuollut? Ja profeetat ovat kuolleet; keneksi sinä sanot: 'Hän on meidän Jumalamme', **47** opetuslapsiani; **48** ja te tulette tunteamaan totuuden, ettekä tunne häntä; mutta minä tunnen hänet ja pidän hänen sanansa. **49** Aabraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, sanot: "Te tulette vapaaksi?" **50** Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja. **51** Mutta orja ei pysy niinkuin tekini; mutta minä tunnen hänet ja pidän hänen sanansa. **52** Aabraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, ja te tulette tunteamaan totuuden, ettekä tunne häntä; mutta minä tunnen hänet ja pidän hänen sanansa. **53** Oletko sinä suurempi kuin isämmä Aabraham, ja etä sinussa on riivaaja. **54** Jeesus vastasi: "Jos minä itse sinä sanot: 'Jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä maista kuolemaa.' (aiōn g165) **55** **56** Aabraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, ja etä hän oli näkevä minun päiväni; ja hän näki sen ja iloitsi." **57** Niin juutalaiset sanoivat hänelle: "Et ole vielä viidenkymmenen vuoden vanha, ja olet nähtyn Aabrahamin!" **58** Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ennenkuin Aabraham syntyi, olen minä ollut". **59** Silloin he poimivat kiviä heittääksensä häntä niillä; mutta Jeesus lymisi ja lähti pyhäköstään.

9 Ja ohi kulkissaan hän näki miehen, joka syntymästään saakka oli ollut sokea. **2** Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä sanoen: "Rabbi, kuka teki syntiä, tämäkö vai hänen vanhempansa, että hänen piti sokeana syntymän?" **3** Jeesus vastasi: "Ei tämä tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa, vaan Jumalan tekijä teki hänen syntymän." **4** Niin kauan kuin päivä on, tulee meidän tehdä hänen tekijänsä, joka on minut lähettyvä; tulee yö, jolloin

ei kukaan voi työtä tehdä. 5 Niin kauan kuin minä hänen opetuslapsiksen sa?" 28 Niin he herjasivat häntä maailmassa olen, olen minä maailman valkeus." 6 ja sanoivat: "Sinä olet hänen opetuslapsensa, mutta Tämän sanottuaan hän sylki maahan ja teki syljestää me olemme Mooseksen opetuslapsia. 29 Me tiedämme tahtaan ja sivelii tahtaan hänen silmilleen 7 ja sanoi Jumalan puhuneen Moosekselle, mutta mistä tämä hänelle: "Mene ja peseydy Siilojan lammikossa" -se on käännettyvä: lähetetty. -Niin hän meni ja peseytyi ja palasi näkevänä. 8 Silloin naapurit ja ne, jotka ennen olivat näheet hänet kerjääjänä, sanoivat: "Eikö tämä ole se, joka istui ja kerjäsi?" 9 Toiset sanoivat: "Hän se on", toiset sanoivat: "Ei ole, vaan hän on hänen näköisensä". Hän itse sanoi: "Minä se olen". 10 Niin he sanoivat hänelle: "Miten sinun silmäsi ovat auenneet?" 11 Häni vastasi: "Se mies, jota kutsutaan Jeesukseksi, tehdä." 33 Jos hän ei ollisi Jumalasta, ei häni voisi mitään tehdä." 34 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Sinä olet tekijä tahtaan ja voiteli minun silmäni ja sanoi minulle: 'Mene ja peseydy Siilojan lammikossa'; niin minä menin kokonaan synneissä syntynyt, ja sinä tahdot opettaa meitä!" Ja he ajoivat hänet ulos. 35 Ja Jeesus sai kuulla ja peseydyin ja sain näköni". 12 He sanoivat hänelle: "Missä hän on?" Häni vastasi: "En tiedä". 13 Niin he sanoi hänelle: "Uskotko sinä Jumalan Poikaan?" 36 Häni veivät hänet, joka ennen oli ollut sokea, fariseusten luo. 14 Ja se päivä, jona Jeesus teki tahtaan ja avasi hänen silmänsä, oli sapatti. 15 Niin myöskin fariseukset kysivät häneltä, miten häni oli saanut näkönsä. Ja häni sanoi heille: "Hän sivelii tahtaan minun silmilleni, ja minä peseydyin, ja nyt minä näen". 16 Niin muutamat fariseuksista sanoivat: "Se mies ei ole Jumalasta, koska häni ei pidä sapattia". Toiset sanoivat: "Kuinka voi syntinen ihmisen tehdä senkaltaisia tunnustekoja?" Ja he olivat keskenänsä eri mieltä. 17 Niin he taas sanoivat sokealle: "Mitä sinä sanot hänestä, koskapa häni avasi sinun silmäsi?" Ja häni sanoi: "Hän on profeetta". 18 Mutta juutalaiset eivät uskoneet hänestä, etttä häni oli ollut sokea ja saanut näkönsä, ennenkuin kutsuivat sen näkönsä saaneen vanhemmat 19 ja kysivät heiltä sanoen: "Onko tämä teidän poikanne, jonka sanotte sokeana syntyneen? Kuinka hän sitten nyt näkee?" 20 Hänen vanhempansa vastasivat ja sanoivat: "Me tiedämme, etttä tämä on meidän poikamme ja etttä häni on sokeana syntynyt; 21 mutta kuinka häni nyt näkee, emme tiedä; emme myöskään tiedä, kuka on avannut hänen silmänsä. Kysyvä häneltä; hänen on kyllin ikää, puhukoont itse puolestansa." 22 Näin hänen vanhempansa sanoivat, koska pelkäsivät juutalaisia. Sillä juutalaiset olivat jo sopineet keskenään, etttä se, joka tunnisti hänet Kristukseksi, oli erotettava synagoogasta. 23 Sentähden hänen vanhempansa sanoivat: "Hänen on kyllin ikää, kysyvä häneltä". 24 Niin he kutsuivat toistamiseen miehen, joka oli ollut sokea, ja sanoivat hänelle: "Anna kunnia Jumalalle; me tiedämme, etttä se mies on syntinen". 25 Häni vastasi: "Onko hän syntinen, sitä en tiedä; sen vain tiedän, etttä minä, joka olin sokea, nyt näen". 26 Niin he sanoivat hänelle: "Mitä hän sinulle teki? Miten hän avasi sinun silmäsi?" 27 Häni vastasi heille: "Johan minä teille sanoin, ettekä te kuuleet. Miksi taas tahdotte sitä kuulla? Tahdotteko tekin ruveta hänen opetuslapsiksen sa?" 28 Niin he herjasivat häntä on, sitä emme tiedä." 30 Mies vastasi ja sanoi heille: "Sehän tässä on ihmeellistä, etttä te ette tiedä, mistä hän on, ja kuitenkin häni on avannut minun silmäni. 31 Me tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä; vaan joka on jumalaapelkääväinen ja tekee hänen tahtonsa, sitä hän kuulee. 32 Ei ole maailman alusta kuultu, etttä kukaan on avannut sokeana syntyneen silmät. (aión 165) 33 Jos hän ei ollisi Jumalasta, ei häni voisi mitään tehdä." 34 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Sinä olet kokonaan synneissä syntynyt, ja sinä tahdot opettaa meitä!" Ja he ajoivat hänet ulos. 35 Ja Jeesus sai kuulla ja peseydyin ja sain näköni". 36 Häni sanoi hänelle: "Uskotko sinä Jumalan Poikaan?" 37 Jeesus sanoi hänelle: "Sinä olet hänet nähnyt, ja häni on se, joka sinun kanssasi puhuu". 38 Niin häni sanoi: "Herra, minä uskon"; ja häni kumartaa rukoili häntä. 39 Ja Jeesus sanoi: "Tuomioksi minä olen tullut tähän maailmaan, etttä ne, jotka eivät näe, nähkisivät, ja ne, jotka näkevät, tulisivat sokeiksi". 40 Ja muutamat fariseukset, jotka olivat siinä häntä lähellä, kuulivat tämän ja sanoivat hänelle: "Olemmeko mekin sokeat?" 41 Jeesus sanoi heille: "Jos te olisitte sokeat, ei teillä olisi syntiä; mutta nyt te sanotte: 'Me näemme'; sentähden teidän syntinne pysyy".

10 "Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ei mene ovesta lammastarhaan, vaan nousee sinne muualta, se on varas ja ryöväri. 2 Mutta joka menee ovesta sisälle, se on lammasten paimen. 3 Hänelle ovenvartija avaa, ja lampaat kuulevat hänen ääntänsä; ja häni kutsuu omat lampansa nimeltä ja vie heidät ulos. 4 Ja laskettuaan kaikki omansa ulos häni kulkee niiden edellä, ja lampaat seuraavat häntä, sillä ne tuntevat hänen äänessä. 5 Mutta vierasta ne eivät seuraa, vaan pakenevat häntä, koska eivät tunne vierasten ääntä." 6 Tämän kuvauksen Jeesus puhui heille; mutta he eivät ymmärtäneet, mitä hänen puheensa tarkoitti. 7 Niin Jeesus vielä sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: minä olen lammasten ovi. 8 Kaikki, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat varkaita ja ryöväreitä; mutta lampaat eivät ole heitä kuuleet. 9 Minä olen ovi; jos joku minun kauttani menee sisälle, niin häni pelastuu, ja häni on käyvä sisälle ja käyvä ulos ja löytäävät laitumen. 10 Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, etttä heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyyss. 11 Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä. 12 Mutta palkkalainen, joka ei ole paimen ja

jonka omia lampaat eivät ole, kun hän näkee suden olevan minussa ja minun olevan Isässä." 39 Niin he tulevan, niin hän jättää lampaat ja pakenee; ja susi taas tahtiovat ottavaa hänet kiinni, mutta hän lähti pois ryöstää ja hajottaa ne. 13 Hän pakenee, sillä hän on heidän käsistänsä. 40 Ja hän meni taas Jordanin tuolle palkkattu eikä välitä lampaista. 14 Minä olen se hyvä puolelle siihen paikkaan, missä Johannes ensin kastoi, paimen, ja minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat ja viipyi siellä. 41 Ja monet tulivat hänen tykönsä ja minut, 15 niinkuin Isä tuntee minut ja minä tunnen sanoivat: "Johannes ei tehnyt yhtäkään tunnustekoa; Isän; ja minä annan henkeni lammasten edestä. 16 Mutta kaikki, mitä Johannes sanoi tästä, on totta". 42 Ja Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa, ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen. 17 Sentähden Isä minua rakastaa, koska minä annan henkeni, että minä sen jälleen ottaisin. 18 Ei kukaan sitä minulta ota, vaan minä annan sen itsestäni. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se jälleen; sen käskyn minä olen saanut Isältäni." 19 Niin syntyi taas erimielisyys juutalaisten kesken näiden sanain tähden. 20 Ja useat heistä sanoivat: "Hänessä on riivaaja, ja hän on järjiltään; mitä te häntä kuuntelette?" 21 Toiset sanoivat: "Nämä eivät ole riivatun sanoja; eihän riivaaja voi avata sokeain silmiä?" 22 Sitten oli tempelin vihkimisen muistojuhla Jerusalemissa, ja oli talvi. 23 Ja Jeesus käytsi pyhäkössä, Salomon pylväskäytävässä. 24 Niin juutalaiset ympäröivät hänet ja sanoivat hänelle: "Kuinka kauan sinä pidät meidän mieltämme kihdyksissä? Jos sinä olet Kristus, niin sano se meille suoraan." 25 Jeesus vastasi heille: "Minä olen sanojun sen teille, ja te ette usko. Ne teot, joita minä teen Isäni nimessä, ne todistavat minusta. 26 Mutta te ette usko, sillä te ette ole minun lampaitani. 27 Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. 28 Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. (aión g165, aiónios g166) 29 Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä. 30 Minä ja Isä olemme yhtä." 31 Niin juutalaiset ottivat taas kiviä maasta kivittääksensä hänet. 32 Jeesus vastasi heille: "Minä olen näyttänyt teille monta hyvää tekota, jotka ovat Isästä; mikä niistä on se, jonka tähden te tahdotte minut kivittää?" 33 Juutalaiset vastasivat hänelle: "Hyvän teon tähden me emme sinua kivitä, vaan jumalanpilkan tähden, ja koska sinä, joka olet ihmisen, teet itsesi Jumalaksi". 34 Jeesus vastasi heille: "Eikö teidän laissanne ole kirjoitettuna: 'Minä sanoin: te olette jumalia'? 35 Jos hän sanoo jumaliksi niitä, joille Jumalan sana tuli ja Raamattu ei voi raueta tyhjiin. 36 niin kuinka te sanotte sille, jonka Isä on pyhitännyt ja lähettänyt maailmaan: 'Sinä pilkkaat Jumalaa', sentähden että minä sanoin: 'Minä olen Jumalan Poika'? 37 Jos minä en tee Isäni tekoja, älkää uskoko minua. 38 Mutta jos minä niitä teen, niin, vaikka ette uskoisikaan minua, uskokaa minun tekojani, että tulisitte tuntemaan ja ymmärtäisitte Isän

olevan minussa ja minun olevan Isässä." 39 Niin he sisarensa Martan kylästä, oli sairaana. 2 Ja tämä Maria oli se, joka hajivoiteella voitieli Herran ja pyyhki hiuksillaan hänen jalkansa; ja Lasarus, joka sairasti, oli hänen veljensä. 3 Niin sisaret lähettiltivät Jeesukselle tämän sanan: "Herra, katso, se, joka on sinulle rakas, sairastaa". 4 Mutta sen kuultuaan Jeesus sanoi: "Ei tämä tauti ole kuolemaksi, vaan Jumalan kunniaksi, että Jumalan Poika sen kautta kirkastuisi". 5 Ja Jeesus rakasti Marttaa ja hänen sisartaan ja Lasarusta. 6 Kun hän siis kuuli hänen sairastavan, viipyi hän siinä paikassa, missä hän oli, vielä kaksi päivää; 7 mutta niiden kuluttua hän sanoi opetuslapsilleen: "Menkäämme taas Juudeaan". 8 Opetuslapsi sanoivat hänelle: "Rabbi, äsken juutalaiset yrityivät kivittää sinut, ja taas sinä menet sinne!" 9 Jeesus vastasi: "Eikö päivässä ole kaksitoista hetkeä? Joka vaeltaa päivällä, se ei loukkaa itseänsä, sillä hän näkee tämän maailman valon. 10 Mutta joka vaeltaa yöllä, se loukkaa itsensä, sillä ei hänessä ole valoa." 11 Nämä hän puhui, ja sitten hän sanoi heille: "Ystävämme Lasarus nukkuu, mutta minä menen herättämään hänet unesta". 12 Niin opetuslapsi sanoivat hänelle: "Herra, jos hän nukkuu, niin hän tulee terveksi". 13 Mutta Jeesus puhui hänen kuolemastaan; he taas luulivat hänen puhuneen unessa-nukkumisesta. 14 Silloin Jeesus sanoi heille suoraan: "Lasarus on kuollut, 15 ja minä iloitsen teidän tähtenne siitä, etten ollut siellä, jotta te uskoisitte; mutta menkäämme hänen tykönsä". 16 Niin Tuomas, jota sanottiin Didymukseksi, sanoi toisille opetuslapsille: "Menkäämme mekin sinne, kuollaksemme hänen kanssansa". 17 Niin Jeesus tuli ja sai tiedää, että hän jo neljä päivää oli ollut hautaussa. 18 Ja Betania oli lähellä Jerusalemia, noin viidentoista vakomitan päässä. 19 Ja useita juutalaisia oli tullut Martan ja Marian luokse lohduttamaan heitä heidän veljensä kuolemasta. 20 Kun Martta kuuli, että Jeesus oli tulossa, meni hän häntä vastaan; mutta Maria istui kotona. 21 Ja Martta sanoi Jeesukselle: "Herra, jos sinä olisit ollut täällä, niin minun veljeni ei olisi kuollut. 22 Mutta nytkin minä tiedän, että Jumala antaa sinulle kaiken, mitä sinä Jumalalta anot." 23 Jeesus sanoi hänelle: "Sinun veljesi on nouseva ylös". 24 Martta sanoi hänelle: "Minä tiedän hänen nousevan ylösnousemukseissa, viimeisenä päivänä". 25 Jeesus

sanoi hänelle: "Minä olen ylösnuusemus ja elämä; tiedä mitäään 50 ettekä ajattele, että teille on parempi, joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. 26 että yksi ihminen kuolee kansan edestä, kuin että koko Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuolee. 27 Hän sanoi hänelle: "Uskon, vaan koska hän oli sinä vuonna ylimmäinen pappi, Herrä; minä uskon, että sinä olet Kristus, Jumalan hän ennusti, että Jeesus oli kuoleva kansan edestä, Poika, se, joka oli tuleva maailmaan". 28 Ja tämän 52 eikä ainoastaan tämän kansan edestä, vaan myös sanottuaan hän meni ja kutsui salaa sisarensa Marian kootakseen yhdeksi hajalla olevat Jumalan lapset. 53 sanoen: "Opettaja on täällä ja kutsuu sinua". 29 Kun Siitä päivästä lähtien oli heillä siis tehtynä päättös tappaa Maria sen kuuli, nousi hän nopeasti ja meni hänen hänet. 54 Sentähden Jeesus ei enää vaeltanut julkisesti luokseensa. 30 Mutta Jeesus ei ollut vielä saapunut juutalaisten keskellä, vaan lähti sieltä lähellä erämäata kylään, vaan oli yhä siinä paikassa, missä Martta oli olevaan paikkaan, Efraim nimiseen kaupunkiin; ja siellä hänen kohdannut. 31 Kun nyt juutalaiset, jotka olivat hän oleskeli opetuslapsineen. 55 Mutta juutalaisten Marian kanssa huoneessa häntä lohduttamassa, näkivät pääsiäinen oli lähellä, ja monet menivät maaseudulta hänen nopeasti nousevan ja lähtevän ulos, seurasivat ylös Jerusalemiin ennen pääsiäisjuhlaa, puheistamaan he häntä, luullen hänen menevän haudalle, itkemään itsensä. 56 Ja he etsivät Jeesusta ja sanoivat toisilleen siellä. 32 Kun siis Maria saapui sinne, missä Jeesus seisossaan pyhäkössä: "Mitä arvelette? Eikö hän oli, ja näki hänet, lankesi hän hänen jalkojensa eteen tullekaan juhlii?" 57 Mutta ylipapit ja fariseukset olivat ja sanoi hänelle: "Herra, jos sinä olisit ollut täällä, ei antaneet käskyjä, että jos joku tietäisi, missä hän oli, minun veljeni olisi kuollut". 33 Kun Jeesus näki hänen hänen oli annettava se ilmi, jotta he ottaisivat hänet itkevän ja hänen kanssaan tulleiden juutalaisten itkevän, kiinni.

joutui hän hengessään syvän liikutuksen valtaan ja vapisi; 34 ja hän sanoi: "Mihin te panitte hänet?" He sanoivat hänelle: "Herra, tule ja katso". 35 Ja Jeesus itki. 36 Niin juutalaiset sanoivat: "Katso, kuinka rakas hän oli hänelle!" 37 Mutta muutamat heistä sanoivat: "Eikö hän, joka avasi sokean silmät, olisi voinut tehdä sitäkin, ettei tämä olisi kuollut?" 38 Niin Jeesus joutui taas liikutuksen valtaan ja meni haudalle; ja se oli luola, ja sen suulla oli kivi. 39 Jeesus sanoi: "Ottakaa kivi pois". Martta, kuolleen sisar, sanoi hänelle: "Herra, hän haisee jo, sillä hän on ollut haudassa neljättä päivää". 40 Jeesus sanoi hänelle: "Enkō minä sanonut sinulle, että jos uskoosit, niin sinä näkisit Jumalan kirkkauen?" 41 Niin he ottivat kiven pois. Ja Jeesus loi silmänsä ylös ja sanoi: "Isä, minä kiiän sinua, että olet minua kuullut. 42 Minä kyllä tiesin, että sinä minua aina kuulet; mutta kansan tähden, joka seisoo tässä ympärillä, minä tämän sanon, että he uskoisivat sinun lähettiläneen minut." 43 Ja sen sanottuansa hän huusi suurella äänellä: "Lasarus, tule ulos!" 44 Ja kuollut tuli ulos, jalat ja kädet siteisiin käärittyinä, ja hänen kasvojensa ympärille oli kääritty hikiliina. Jeesus sanoi heille: "Päästääkää hänet ja antakaa hänen mennä". 45 Niin useat juutalaisista, jotka olivat tulleet Marian luokse ja nähneet, mitä Jeesus teki, uskoivat häneen. 46 Mutta muutamat heistä menivät fariseusten luo ja puhuivat heille, mitä Jeesus oli tehnyt. 47 Niin ylipapit ja fariseukset kokosivat neuvoston ja sanoivat: "Mitä me teemme, sillä tuo mies tekee paljon tunnustekoa? 48 Jos annamme hänen näin olla, niin kaikki uskovat häneen, ja roomalaiset tulevat ja ottavat meiltä sekä maan että kansan." 49 Mutta eräs heistä, Kaifas, joka sinä vuonna oli ylimmäinen pappi, sanoi heille: "Te ette

12 Kuusi päivää ennen pääsiäistä Jeesus saapui Betaniaan, jossa Lasarus asui, hän, jonka Jeesus oli herättänyt kuolleista. 2 Siellä valmistettiin hänelle ateria, ja Martta palveli, mutta Lasarus oli yksi niistä, jotka olivat aterialla hänen kanssaan. 3 Niin Maria otti naulan oikeata, kallisarvoista nardusvoidetta ja voitieli Jeesuksen jalat ja pyyhi ni hiuksillaan; ja huone tuli täyneen voiteen tuoksua. 4 Silloin sanoi yksi hänen opetuslapsistaan, Juudas Iskariot, joka oli hänet kavaltava: 5 "Miksi ei tätä voidetta myyty kolmeensataan denariin ja niitä annettu köyhille?" 6 Mutta tätä hän ei sanonut sentähden, että olisi pitänyt huolta köyhistä, vaan sentähden, että hän oli varas ja että hän rahakukkaron hoitajana otti itselleen, mitä siihen oli pantu. 7 Niin Jeesus sanoi: "Anna hänen olla, että hän saisi toimittaa tämän minun hautaamispäivän varalle. 8 Sillä köyhät teillä aina on keskuudessanne, mutta minua teillä ei ole aina." 9 Silloin suuri joukko juutalaisia sai tietää, että hän oli siellä; ja he menivät sinne, ei ainoastaan Jeesuksen tähden, vaan myöskin nähdäkseen Lasaruksen, jonka hän oli herättänyt kuolleista. 10 Mutta ylipapit päättivät tappaa Lasaruksenkin, 11 koska monet juutalaiset hänen tähdenä menivät sinne ja uskoivat Jeesukseen. 12 Seuraavana päivänä, kun suuri kansanjoukko, joka oli saapunut juhlii, kuuli, että Jeesus oli tulossa Jerusalemiin, 13 ottivat he palmupuiden oksia ja menivät häntä vastaan ja huusivat: "Hoosianna, siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen, Israelin kuningas!" 14 Ja saatuansa nuoren aasin Jeesus istui sen selkään, niinkuin kirjoitettu on: 15 "Älä pelkää, tytär Sion; katso, sinun kuninkaasi tulee istuen aasin varsan selässä". 16 Tätä hänen opetuslapsensa eivät aluksi ymmärtäneet; mutta kun Jeesus oli kirkastettu, silloin he muistivat, että

tämä oli hänestä kirjoitettu ja että he olivat tämän hänelle tehneet. 17 Niin kansa, joka oli ollut hänen kanssansa, heidän sydämensä, että he eivät näkisi silmillään kun hän kutsuisi Lasaruksen haudasta ja herätti hänet kuolleista, todisti hänestä. 18 Sentähden kansa menikin tunnusteen. 19 Niin fariseukset sanoivat keskenään: "Te näette, etteet saa mitään aikaan; katso, koko maailma juoksee hänen perässään". 20 Ja oli muutamia kreikkalaisia niiden joukosta, jotka tulivat ylös juhlaan he rakastivat ihmiskunniaa enemmän kuin Jumalan rukoilemaan. 21 Nämä menivät Filippiksen luo, joka oli kunniaa. 22 Filippus meni ja sanoi sen Andreaalle; Andreas ja Filippus menivät ja sanoivat Jeesukselle. 23 Mutta Jeesus vastasi heille maailmaan, ettei yksikään, joka minuun se ei usko minuun, vaan häneen, joka on minut me haluamme nähdää Jeesuksen". 24 Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos ei nisun jyvä putoa maahan ja kuole, niin se jää yksin; mutta Jos se kuolee, niin se tuottaa paljon hedelmää. 25 Joka elämäänsä rakastaa, kadottaa sen; mutta joka vihaa elämäänsä tässä maailmassa, hänen on säälyttävä sen iankaikkiseen elämään. (aiōnios g166) 26 Jos joku minua palvelee, seuratkoon hänen minua; ja missä minä olen, siellä on myös minun palvelijani oleva. Ja jos joku minua palvelee, niin Isä on kunnioittava häntä. 27 Nyt minun sieluni on järkytetty; ja mitä pitääsi minun sanoman? Isä, pelasta minut tästä hetkestä. Kuitenkin: sitä varten minä olen tähän hetkeen tullut. 28 Isä, kirkasta nimesi!" Niin taivaasta tuli ääni: "Minä olen sen kirkastanut, ja olen sen vielä kirkastava". 29 Niin kansa, joka seisoi ja kuuli sen, sanoi ukkosen jylisseen. Toiset sanoivat: "Häntä puhutteli enkeli". 30 Jeesus vastasi ja sanoi: "Ei tämä ääni tullut minun tähteni, vaan teidän tähtenne. 31 Nyt käy tuomio tämän maailman ylitse; nyt tämän maailman ruhtinas pitää heittää tämän ulos. 32 Ja kun minut ylennetään maasta, niin minä vedän kaikki tyköni." 33 Mutta sen hän sanoi antaan tietää, minkälaisella kuolemallia hän oli kuoleva. 34 Kansa vastasi hänelle: "Me olemme laista kuulleet, että Kristus pysyy iankaikkisesti; kuinka sinä sitten sanot, että Ihmisen Poika pitää ylennettämän? Kuka on se Ihmisen Poika?" (aiōn g165) 35 Niin Jeesus sanoi heille: "Vielä vähän aikaa valkeus on teidän keskuudessanne. Vaeltakaa, niin kauan kuin teillä valkeus on, ettei pimeys sisäi teitä valtaansa. Joka pimeässä väeltää, se ei tiedä, mihin hän menee. 36 Niin kauan kuin teillä valkeus on, uskokaa valkeuteen, että te valkeuden lapsiksi tulisitte." Tämän Jeesus puhui ja meni pois ja kätkytyi heiltä. 37 Ja vaikka hän oli tehnyt niin monta tunnustekoa heidän nähtensä, eivät he uskoneet häneen, 38 että kävisi toteen profeetta Esaiaan sana, jonka hän on sanoanut: "Herra, kuka uskoo meidän saarnamme, ja kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan?" 39 Sentähden he eivät voineet uskova, koska Esaias on vielä sanoanut:

40 "Hän on sokaissut heidän silmänsä ja paaduttanut eivätkä ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi". 41 Tämän Esaias sanoi, kun hän näki hänen kirkkautensa ja puhui hänestä. 42 Kuitenkin useat hallitusmiehistäkin uskoivat häneen, "Kuinka minuun se ei usko minuun, vaan häneen, joka on minut lähettynyt. 43 Ja joka näkee minut, näkee hänet, joka on minut lähettynyt. 44 Minä olen tullut valkeudeksi pimeyteen. 45 Ja jos joku kuulee minun sanani eikä minä ole tullut maailmaa tuomitsemaan, vaan pelastamaan maailman. 46 Joka katsoo minut ylen eikä ota vastaan minun sanojani, hänen on tuomitsijansa: se sana, jonka minä olen puhunut, se on tuomitseva hänen viimeisenä päivänä. 47 Sillä en minä itsestään ole puhunut, vaan Isä, joka on minut lähettynyt, on itse antanut minulle käskyn, mitä minun pitää sanoman ja mitä puhuman. 48 Ja minä tiedän, että hänen käskynsä on iankaikkinen elämä. Sentähden, minkä minä puhun, sen minä puhun niin, kuin Isä on minulle sanonut." (aiōnios g166)

13 Mutta ennen pääsiäisjuhlaa, kun Jeesus tiesi hetkensä tulleen, että hän oli siirtyvä tästä maailmasta Isän tykö, niin hän, joka oli rakastanut omiansa, jotka maailmassa olivat, osoitti heille rakkautta loppuun asti. 2 Ja ehtoolisella oltaessa, kun perkele jo oli pannut Juudas Iskariotin, Simonin pojaa, sydämeen, että hän kavaltaisi Jeesuksen, 3 niin Jeesus, tietäen, että Isä oli antanut kaikki hänen käsiinsä ja että hän oli lähtenyt Jumalan tykö ja oli menevä Jumalan tykö, 4 nousi ehtooliselta ja riisui vaippansa, otti liinavaatteen ja vyöti sillä itsensä. 5 Sitten hän kaatoi vettä pesumaljaan ja rupesi pesemään opetuslastensa jalkoja ja pyyhkimään niitä liinavaatteella, jolla oli vyöttäytyntä. 6 Niin hän tuli Simon Pietarin kohdalle, ja tämä sanoi hänelle: "Herra, sinäkö peset minun jalkani?" 7 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Mitä minä teen, sitä et nyt käsität, mutta vastedes sinä sen ymmärrät". 8 Pietari sanoi hänelle: "Et ikinä sinä saa pestää minun jalkojani". Jeesus vastasi hänelle: "Ellen minä sinua pese, ei sinulla ole osuutta minun kanssani". (aiōn g165) 9 Simon Pietari sanoi hänelle: "Herra, älä pese ainoastaan minun jalkojani, vaan myös kädet ja päät". 10 Jeesus sanoi hänelle: "Joka on kylpenyt, ei tarvitse muuta, kuin että jalat pestäään, ja niin hän on kokonaan puhdas; ja te olette puhtaat, ette kuitenkaan kaikki". 11 Sillä hän tiesi kavaltajansa; sentähden hän sanoi: "Ette kaikki ole puhtaat". 12 Kun hän siis oli pessyt heidän jalkansa ja

ottanut vaippansa ja taas asettunut aterialle, sanoi hän mutta vasteedes olet minua seuraava". 37 Pietari sanoi heille: "Ymmärrättekö, mitä minä olen teille tehnyt? 13 hännelle: "Herra, miksi en nyt voi seurata sinua? Henkeni minä annan sinun edestäsi." 38 Jeesus vastasi: "Sinäkö te puhuttelette minua opettajaksi ja Herraksi, ja oikein te sanotte, sillä se minä olen. 14 Jos siis minä, teidän annat henkesi minun edestäni? Totisesti, totisesti minä Herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, sanon sinulle: ei laula kukko, ennenkuin sinä minut olette tekkin velvolliset pesemään toistenne jalat. 15 Sillä kolmesti kiellät."

minä annoini teille esikuvan, että myös te niin tekisitte, kuin minä olen teille tehnyt. 16 Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei ole palvelija herraansa suurempa eikä lähettiläs lähettiläänsä suurempi. 17 Jos te tämän tiedätte, niin olette autuaat, jos te sen teette. 18 En minä puhu teistä kaikista: minä tiedän, ketkä olen valinnut; mutta tämän kirjoitukseen pitä käymän toteen: 'Joka minun leipääni syö, on nostanut kantapäänsä minua vastaan'. 19 Jo nyt minä sanon sen teille, ennenkuin se tapahtuu, että te, kun se tapahtuu, uskoisitte, että minä olen se. 20 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka minä lähetän, se ottaa vastaan minut; mutta joka ottaa vastaan minut, se ottaa vastaan hänet, joka on minut lähetänyt. 21 Tämän sanottuaan Jeesus tuli järkytetyksi hengessään ja todisti ja sanoi: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: yksi teistä on minut kavaltava". 22 Niin opetuslapset katsoivat toisiinsa epätietoisina, kenestä hän puhui. 23 Ja eräs hänen opetuslapsistaan, se, jota Jeesus rakasti, lepäsi aterioitaessa Jeesuksen syliä vasten. 24 Simon Pietari nyököitti hännelle päättään ja sanoi hännelle: "Sano, kuka se on, josta hän puhuu". 25 Niin tämä, nojautuen Jeesuksen rintaa vasten, sanoi hännelle: "Herra, kuka se on?" 26 Jeesus vastasi: "Se on se, jolle minä kastan ja annan tämän palan". Niin hän otti palan, kastoi sen ja antoi Juudaalle, Simon Iskariotin pojalle. 27 Ja silloin, sen palan jälkeen, meni häneen saatana. Niin Jeesus sanoi hännelle: "Minkä teet, se tee pian". 28 Mutta ei kukaan aterioivista ymmärtänyt, mitä varten hän sen hännelle sanoi. 29 Sillä muutamat luulivat, koska rahakukkaro oli Juudaalla, Jeesuksen sanoneen hännelle: "Osta, mitä tarvitsemme juhlaksi", tai että hän antaisi jotakin köyhille. 30 Niin hän, otettuaan sen palan, meni kohta ulos; ja oli yö. 31 Kun hän oli mennyt ulos, sanoi Jeesus: "Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu hänessä. 32 Jos Jumala on kirkastettu hänessä, niin kirkastaa myös Jumala hänet itsessään ja kirkastaa hänet pian. 33 Lapsuksiset, vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne. Te tulette minua etsimään, ja niinkuin sanoin juutalaisille: 'Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla', niin minä sanon nyt myös teille. 34 Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut-että tekkin niin rakastatte toisianne. 35 Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus". 36 Simon Pietari sanoi hännelle: "Herra, mihin sinä menet?" Jeesus vastasi hännelle: "Mihin minä menen, sinne sinä et voi nyt minua seurata,

14 "Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa minuun. 2 Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? 3 Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekkin olisitte siellä, missä minä olen. 4 Ja mihin minä menen-tien sinne te tiedätte." 5 Tuomas sanoi hännelle: "Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet; kuinka sitten tiedäsimme tien?" 6 Jeesus sanoi hännelle: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani. 7 Jos te olisitte tunteneet minut, niin te tuntisitte myös minun Isäni; tästälähin te tunnette hänet, ja te olette nähneet hänet." 8 Filippus sanoi hännelle: "Herra, näytä meille Isä, niin me tyydymme". 9 Jeesus sanoi hännelle: "Niin kauan aikaa minä olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippus! Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän; kuinka sinä sitten sanot: 'Näytä meille Isä?' 10 Etkö usko, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa? Niitä sanoja, jotka minä teille puhun, minä en puhu itsestäni; ja Isä, joka minussa asuu, tekee teot, jotka ovat hänen. 11 Uskokaa minua, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa; mutta jos ette, niin uskokaa itse tekojen tähden. 12 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän on tekevä niitä tekova, joita minä teen, ja suurempiakin, kuin ne ovat, hän on tekevä; sillä minä menen Isän tykö, 13 ja mitä hyvänsä te anotte minun nimessäni, sen minä teen, että Isä kirkastettaisiin Pojassa. 14 Jos te anotte minulta jotakin minun nimessäni, niin minä sen teen. 15 Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyini. 16 Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti, (aión g165) 17 tottuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä; mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva. 18 En minä jätä teitä orvoiksi; minä tulen teidän tykönne. 19 Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää minua näe, mutta te näette minut; koska minä elän, niin tekin saatte elää. 20 Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen Isässäni, ja että te olette minussa ja minä teissä. 21 Jolla on minun käskyini ja joka ne pitää, hän on se, joka minua rakastaa; mutta joka minua rakastaa, häntä minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmoitan itseni hännelle." 22 Juudas, ei se Iskariot, sanoi hännelle: "Herra, mistä syystä sinä aiot ilmoittaa itsesi meille etkä maailmalle?" 23 Jeesus vastasi ja sanoi

hänelle: "Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee; vaan sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme ystäväksi minä sanon teitä, sillä minä olen ilmoittanut hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan. **24** teille kaikki, mitä minä olen kuullut Isältäni. **16** Te ette Joka ei minua rakasta, se ei pidä minun sanojani; ja se valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin sana, jonka te kuulette, ei ole minun, vaan Isän, joka on teidät, että te menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että minut lähetetti. **25** Tämän minä olen teille puhunut teidän hedelmänne pysyisi: että mitä ikinä te anotte ollessani teidän tykönänne. **26** Mutta Puolustaja, Pyhä Isältä minun nimessäni, hän sen teille antaisi. **17** Sen Henki, jonka Isä on lähettilävää minun nimessäni, hän käskyn minä teille annan, että rakastatte toisianne. opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä **18** Jos maailma teitä vihaa, niin tietääkää, että se on minä olen teille sanonut. **27** Rauhan minä jätän teille: vihannut minua ennen kuin teitä. **19** Jos te maailmasta minun rauhani-sen minä annan teille. En minä anna olsitse, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te teille, niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta olko murheellinen älköönkä peljätkö. **28** Te kuulitte valinnut, sentähden maailma teitä vihaa. **20** Muistikaa minun sanovan teille: 'Minä menen pois ja palajan se sana, jonka minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija jälleen teidän tykönne'. Jos te minua rakastaisitte, niin herraansa suurempi'. Jos he ovat minua vainonneet, niin te iloitsisitte siitä, että minä menen Isän tykö, sillä Isä he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin minun on minua suurempi. **29** Ja nyt minä olen sanonut sen sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne. teille, ennenkuin se on tapahtunut, että te uskoisitte, **21** Mutta kaiken tämän he tekevät teille minun nimeni kun se tapahtuu. **30** En minä enää puhu paljoja teidän tähden, koska he eivät tunne häntä, joka on minut kanssanne, sillä maailman ruhtinas tulee, ja minussa lähetetti. **22** Jos minä en olisi tullut ja puhunut heille, ei hänenellä ei ole mitään. **31** Mutta että maailma ymmärtäisi minun rakastavan Isää ja tekevän, niinkuin Isä on minua käskenyt: nouskaa, lähtekäämme täältä."

15 "Minä olen totinen viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri. **2** Jokaisen oksan minussa, joka ei kanna hedelmää, hän karsii pois; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaan, että se kantaisi runsaamman hedelmän. **3** Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut. **4** Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekäään, ellette pysy minussa. **5** Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä. **6** Jos joku ei pysy minussa, niin hänet heitetään pois niinkuin oksa, ja hän kuvittuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat. **7** Jos te pystytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen. **8** Siinä minun Isäni kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää ja tulette minun opetuslapsikseni. **9** Niinkuin Isä on minua rakastanut, niin minäkin olen rakastanut teitä; pysykää minun rakkaudessani. **10** Jos te pidätte minun käskyini, niin te pystytte minun rakkaudessani, niinkuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pystyn hänen rakkaudessaan. **11** Tämän minä olen teille puhunut, että minun iloni oli teissä ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi. **12** Tämä on minun käskyini, että te rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut. **13** Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin ette hän antaa henkensä ystäväinsä edestä. **14** Te olette minun ystäväni, jos teette, mitä minä käskyn teidän nää; **11** ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tehdä. **15** En enää sano teitä palvelijoiksi, sillä tuomittu.

22 Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, **23** Mutta kaiken tämän he tekevät teille minun nimeni tähden, koska he eivät tunne häntä, joka on minut lähetetti. **24** Jos minä en olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt heillä ei ole, millä syntiänsä puolustaisivat. **25** Joka vihaa minua, se vihaa myös minun Isääni. **26** Jos minä en olisi tehnyt heidän keskuudessaan niitä tekoja, joita ei kukaan muu ole tehnyt, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt he ovat näenneet ja ovat vihanneet sekä minua että minun Isääni. **27** Mutta se sana oli käyvä toteen, joka on kirjoitettuna heidän laissaan: 'He ovat vihanneet minua syttää'. **28** Mutta kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän tyköä, totuuden Henki, joka lähtee Isän tyköä, niin hän on todistava minusta. **29** Ja te myös todistatte, sillä te olette alusta asti olleet minun kanssani."

16 "Tämän minä olen teille puhunut, ettette loukaantuisi. **2** He erottavat teidät synagoogasta; ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa teitä, luilee tekevänsä uhrivalveluksen Jumalalle. **3** Ja sen he tekevät teille, koska he eivät tunne Isää eivätkä minua. **4** Mutta tämän minä olen puhunut teille, että, kun se aika tulee, te muistaisitte minun sen teille sanoneen. Tätä minä en ole sanonut teille alusta, koska minä olin teidän kanssanne. **5** Mutta nyt minä menen hänen tykönsä, joka on minut lähetetti, eikä kukaan teistä kysy minulta: 'Mihin sinä menet?' **6** Mutta koska minä olen tämän teille puhunut, täyttää murhe teidän sydämenne. **7** Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että minä menen pois. Sillä ellen minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän tykönne; mutta jos minä menen, niin minä hänet teille lähetän. **8** Ja kun hän tulee, niin hän näyttää maailmalle toteksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion: **9** synnin, koska he eivät usko minuun; **10** vanhurskauden, koska minä menen Isän tykö, ettekä te enää minua tuomittu. **11** Minulla on vielä paljon sanottavaa teille,

mutta te ette voi nyt sitä kantaa. **13** Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänenstää itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa. **14** Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille. **15** Kaikki, mitä Isällä on, on minun; sentähden minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja julistaa teille. **16** Vähän aikaa, niin te ette enää minua näe, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut." **17** Silloin muutamat hänen opetuslapsistansa sanoivat toisilleen: "Mitä se tarkoittaa, kun hän sanoo meille: 'Vähän aikaa, niin te ette minua näe, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut', ja: 'Minä menen Isän tykö'?" **18** Niin he sanoivat: "Mitä se tarkoittaa, kun hän sanoo: 'Vähän aikaa'? Emme ymmärrä, mitä hän puhuu." **19** Jeesus huomasi heidän tahtovan kysyä häneltä ja sanoi heille: "Sitäkö te kysellette keskenanne, että minä sanoin: 'Vähän aikaa, niin te ette minua näe, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut'?" **20** Totisesti, totisesti minä sanon teille: te joudutte itkemään ja valittamaan, mutta maailma on iloitseva; te tulette murheellisiksi, mutta teidän murheenne on muuttuvia iloksi. **21** Kun vaimo synnyttää, on hänen kaiken lihan, koska hänen hetkensä on tullut; mutta kun hän on synnyttänyt lapsen, ei hänen enää muista ahdistustaan sen ilon tähden, että ihminen on syntynyt maailmaan. **22** Niin on myös teillä nyt murhe; mutta minä olen taas näkevä teidät, ja teidän sydämenne on iloitseva, eikä kukaan ota teiltä pois teidän iloaanme. **23** Ja sinä päivänä te ette minulta mitään kysy. Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos te anotte jotakin Isältä, on hän sen teille antava minun nimessäni. **24** Tähän asti te ette ole anoneet mitään minun nimessäni; anokaa, niin te saatte, että teidän ilonne olisi täydellinen. **25** Tämän minä olen puhunut teille kuvausilla; mutta tulee aika, jolloin minä en puhu teille enää kuvausilla, vaan avonaisesti julistan teille sanomaa Isästä. **26** Sinä päivänä te anotte minun nimessäni; enkä minä sano teille, että minä olen rukoileva Isää teidän edestänne; **27** sillä Isä itse rakastaa teitä, sentähden että te olette minua rakastaneet ja uskoneet minun lähteneen Jumalan tyköä. **28** Minä olen lähtenyt Isästä ja tullut maailmaan; jälleen minä jätän maailman ja menen Isän tykö." **29** Hänen opetuslapsensa sanoivat: "Katso, nyt sinä puhut avonaisesti etkä käytä mitään kuvausta. **30** Nyt me tiedämme, että sinä tiedät kaikki, etkä tarvitse, että kukaan sinulta kysyy; sentähden me uskomme sinun Jumalan tykö lähteneen." **31** Jeesus vastasi heille: "Nyt te uskotte. **32** Katso, tulee hetki ja on jo tullut, jona teidät hajotetaan kukin tahollensa ja te jätätte minut yksin; en minä kuitenkaan yksin ole, sillä Isä on minun kansani. **33** Tämän minä olen teille puhunut, että teillä olisi minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielessä: minä olen voittanut maailman."

17 Tämän Jeesus puhui ja nosti silmänsä taivasta kohti ja sanoi: "Isä, hetki on tullut, kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut; **2** koska sinä olet antanut hänen valtaansa kaiken lihan, että hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka sinä olet hänelle antanut. (aiōnios g166) **3** Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen. (aiōnios g166) **4** Minä olen kirkastanut sinut maan päällä: minä olen täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni. **5** Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut tykönäsi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun tykönäsi, ennenkuin maailma olikaan. **6** Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisiille, jotka sinä annoit minulle maailmasta. He olivat sinun, ja sinä annoit heidät minulle, ja he ovat ottaneet sinun sanastasi vaarin. **7** Nyt he tietävät, että kaikki, minkä olet minulle antanut, on sinulta. **8** Sillä ne sanat, jotka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille; ja he ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät totisesti minun lähteneen sinun tyköä ja uskovat, että sinä olet minut lähettiläntä. **9** Minä rukoilevan heidän edestänsä; en minä maailman edestä rukoilevan, vaan niiden edestä, jotka sinä olet minulle antanut, koska he ovat sinun. **10** ja kaikki minun omani ovat sinun, ja sinun omasi ovat minun-ja minä olen kirkastettu heissä. **11** Ja minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun tykösi. Pyhä Isä, varjele heidät nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, että he olisivat yhtä niinkuin mekin. **12** Kun minä olin heidän kanssansa, varjelin minä heidät sinun nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, ja suojuelin heitä, eikä heistä joutunut kadotetuksi yksikään muu kuin se kadotuksen lapsi, että kirjoitus kävisi toteen. **13** Mutta nyt minä tulen sinun tykösi ja puhun tätä maailmassa, että heillä olisi minun iloni täydellisenä heissä itsessään. **14** Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole. **15** En minä rukoile, että ottaisin heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta. **16** He eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole. **17** Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus. **18** Niinkuin sinä olet lähettiläntä minut maailmaan, niin olen minäkin lähettiläntä heidät maailmaan; **19** ja minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että myös he olisivat pyhitetyt totuudessa. **20** Mutta en minä rukoile ainostaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, **21** että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettiläntä. **22** Ja sen kirkkouden, jonka

sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he tuttava, meni ulos ja puhutteli portinvartijatarta ja olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä- 23 minä heissä, toi Pietarin sisälle. 17 Niin palvelijatar, joka vartioi ja sinä minussa-että he olisivat täydellisesti yhtä, niin porttia, sanoi Pietarille: "Etkö sinäkin ole tuon miehen että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettiläty opetuslapsia?" Hän sanoi: "En ole". 18 Mutta palvelijat ja ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut. kääskyläiset olivat tehneet hilivalkean, koska oli kylmää, ja 24 Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, seisovat ja lämmittelivät. Ja myös Pietari seisoi heidän jokta sinä olet minulle antanut, olisivat minun kanssani, kanssaan lämmittelämässä. 19 Niin ylimmäinen pappi että he näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet kysyi Jeesukselta hänen opetuslapsistaan ja opistaan. minulle antanut, koska olet rakastanut minua jo ennen 20 Jesus vastasi hänelle: "Minä olen julkisesti puhunut maaillman perustamista. 25 Vanhurskas Isä, maaillma ei ole sinua tuntenut, mutta minä tunnen sinut, ja nämä ovat tulleet tuntemaan, että sinä olet minut lähettiläty. 26 Ja minä olen tehnnyt sinun nimesi heille tunnetuksi ja teen vastakin, että se rakkaus, jolla sinä olet minua rakastanut, olisi heissä ja minä olisin heissä."

18 Kun Jeesus oli tämän puhunut, lähti hän pois opetuslastensa kanssa Kedronin puron tuolle puolelle; siellä oli puutarha, johon hän meni opetuslapsinsensa. 2 Mutta myös Juudas, joka hänet kavalsi, tiesi sen paikan, koska Jeesus ja hänen opetuslapsensa usein olivat kokoontuneet sinne. 3 Niin Juudas otti sotilasjoukon sekä ylipappien ja fariseusten palvelijoita ja tuli sinne soihdut ja lamput ja aseet mukanaan. 4 Silloin Jeesus, joka tiesi kaiken, mikä oli häntä kohtaava, astui esiin ja sanoi heille: "Ketä te etsitte?" 5 He vastasivat hänelle: "Jeesusta, Nasaretilaista". Jeesus sanoi heille: "Minä se olen". Ja Juudas, joka hänet kavalsi, seisoi myös heidän kanssaan. 6 Kun hän siis sanoi heille: "Minä se olen", perätyivät he ja kaatuivat maahan. 7 Niin hän taas kysyi heiltä: "Ketä te etsitte?" He sanoi: "Jeesusta, Nasaretilaista". 8 Jeesus vastasi: "Minähän sanoin teille, että minä se olen. Jos te siis minua etsitte, niin antakaa näiden mennä"; 9 että se sana kävisi toteen, jonka hän oli sanonut: "En minä ole kadottanut ketään niistä, jokta sinä olet minulle antanut". 10 Niin Simon Pietari, jolla oli miekka, veti sen ja iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häntälä pois oikean korvan; ja palvelijan nimi oli Malkus. 11 Niin Jeesus sanoi Pietarille: "Pistä miekkasi tuppeen. Enkö minä joisi sitä maljaa, jonka Isä on minulle antanut?" 12 Niin sotilasjouko ja päällikkö ja juutalaisten palvelijat ottivat Jeesuksen kiinni ja sitoivat hänet 13 ja veivät ensin Hannaan luo, sillä hän oli Kaifaan appi, ja Kaifas oli sinä vuonna ylimmäisenä pappina. 14 Ja Kaifas oli se, joka neuvottelussa oli juutalaisille sanonut: "On hyödyllistä, että yksi ihminen kuolee kansan edestä." 15 Ja Jeesusta seurasi Simon Pietari ja eräs toinen opetuslapsi. Tämä opetuslapsi oli ylimmäisen papin tuttava ja meni Jeesuksen kanssa sisälle ylimmäisen papin kartanoon. 16 Mutta Pietari seisoi portilla ulkona. Niin se toinen opetuslapsi, joka oli ylimmäisen papin

maailmalle; minä olen aina opettanut synagogissa ja pyhäkössä, joihin kaikki juutalaiset kokoontuvat, enkä ole salassa puhunut mitään. 21 Miksi minulta kysyt? Kysy niiltä, jotka ovat kuuleet, mitä minä olen heille puhunut; katsko, he tietävät, mitä minä olen sanonut." 22 Mutta kun Jeesus oli tämän sanonut, antoi eräs palvelija, joka seisoi vieressä, hännelle korvapuustin sanoen: "Niinkö sinä vastaat ylimmäiselle papille?" 23 Jeesus vastasi hännelle: "Jos minä pahasti puhuin, niin näytä toteen, että se on pahaa; mutta jos minä puhuin oikein, miksi minua lyöt?" 24 Niin Hannas lähetti hänet sidottuna ylimmäisen papin Kaifaan luo. 25 Mutta Simon Pietari seisoi lämmittelämässä. Niin he sanoivat hännelle: "Etkö sinäkin ole hänen opetuslapsiaan?" Hän kielси ja sanoi: "En ole". 26 Silloin eräs ylimmäisen papin palvelijoista, sen sukulainen, jolta Pietari oli sivaltanut korvan pois, sanoi: "Enkö minä nähnyt sinua puutarhassa hänen kanssaan?" 27 Niin Pietari taas kielsi, ja samassa lauloi kukko. 28 Niin he veivät Jeesuksen Kaifaan luota palatsiin; ja oli varhainen aamu. Ja itse he eivät menneet sisälle palatsiin, etteivät saastuisi, vaan saattaisivat syödä pääsiäislammasta. 29 Niin Pilatus meni ulos heidän luokseen ja sanoi: "Mikä syytös ja kanne teillä on tätä miestä vastaan?" 30 He vastasivat ja sanoivat hännelle: "Jos tämä ei olisi pahantekijä, emme olisi antaneet häntä sinun käsisi". 31 Niin Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te hänet ja tuomitkaa hänet lakinne mukaan". Juutalaiset sanoivat hännelle: "Meidän ei ole lupa ketään tappaa"; 32 että Jeesuksen sana kävisi toteen, jonka hän oli sanonut, antaen tietää, minkälaisella kuolemallalla hän oli kuoleva. 33 Niin Pilatus meni taas sisälle palatsiin ja kutsui Jeesuksen ja sanoi hännelle: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" 34 Jeesus vastasi hännelle: "Itsestäsikö sen sanot, vai ovatko muut sen sinulle minusta sanoneet?" 35 Pilatus vastasi: "Olenko minä juutalainen? Oma kansasi ja ylipapit ovat antaneet sinut minun käsini. Mitä olet tehnnyt?" 36 Jeesus vastasi: "Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta; jos minun kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, niin minun palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsii; mutta nyt minun kuninkuuteni ei ole täältä". 37 Niin Pilatus sanoi hännelle: "Sinä siis kuitenkin olet kuningas?" Jeesus vastasi: "Sinäpä sen sanot, että minä olen kuningas. Sitä varten minä olen syntynyt ja sitä

varten maailmaan tullut, että minä todistaisin totuuden yhden kummallekin puolelle, ja Jeesuksen keskelle. **19** puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun Ja Pilatus kirjoitti myös päälekirjoituksensa ja kiinnitti sen ääneni." **20** Pilatus sanoi hänelle: "Mikä on totuus?" Ja ristiin; ja se oli näin kirjoitettu: "Jeesus Nasaretilainen, sen sanottuaan hän taas meni ulos juutalaisten luo ja juutalaisten kuningas". **21** Tämän päälekirjoituksen sanoi heille: "Minä en löydä hänessä yhtäkään syytä. Iukivat monet juutalaiset, sillä paikka, jossa Jeesus **22** Mutta te olette tottuneet siihen, että minä päästän ristiinnaulittiin, oli lähellä kaupunkia; ja se oli kirjoitettu teille yhden vangin irti pääsiäisenä; tahdotteko siis, että hebreaksi, latinaksi ja kreikaksi. **23** Niin juutalaisten päästän teille juutalaisten kuninkaan?" **24** Niin he taas ylipapit sanoivat Pilatuksele: "Älä kirjoita: 'Juutalaisten huusivat sanoen: "Älä häntä, vaan Barabbas!" Mutta kuningas', vaan että hän on sanonut: 'Minä olen juutalaisten kuningas'." **25** Pilatus vastasi: "Minäkin minä kirjoitin, sen minä kirjoitin". **26** Kun sotamiehet olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen, ottivat he hänen vaatteensa ja jakoivat ne neljään osaan, kullekin sotamiehelle osansa, sekä ihokkaan. Mutta ihokas oli saumaton, kauttaaltaan ylhäältä asti kudottu. **27** Sentähden he sanoivat toisillensa: "Älkäämme leikatko sitä rikki, vaan heittäämme sitä arpaan, kenen se on oleva"; että tämä kirjoitus kävisi toteen: "He jakoivat keskenänsä minun vaatteeni ja heittivät minun puvustani arpaan". Ja sotamiehet tekivät niin. **28** Mutta Jeesuksen ristin ääressä seisovat hänen äitiinsä ja hänen äitiinsä sisar ja Maria, Kloopaan vaimo, ja Maria Magdaleena. **29** Kun Jesus näki äitiinsä ja sen opetuslapsen, jota hän rakasti, seisovan siinä vieressä, sanoi hän äidillensä: "Vaimo, katsko, pojaski!" **30** Sitten hän sanoi opetuslapselle: "Katsko, äitiisi!" Ja siitä hetkestä opetuslapsi otti hänet kotiinsa. **31** Sen jälkeen, kun Jeesus tiesi, että kaikki jo oli täytetty, sanoi hän, että kirjoitus kävisi toteen: "Minun on jano". **32** Siinä oli astia, hapanviiniä täynnä; niin he täyttivät sillä hapanviinillä sienien ja panivat sen isopikkorren pähän ja ojensivat sen hänen suunsa eteen. **33** Kun nyt Jeesus oli ottanut hapanviinin, sanoi hän: "Se on täytetty", ja kallisti päänsä ja antoi henkensä. **34** Koska silloin oli valmistuspäivä, niin-etteivät ruumiit jäisi ristille sapatiksi, sillä se sapatinpäivä oli suuri juutalaiset pyysivät Pilatukselta, että ristiinnaulittujen sääriilut rikottaisiin ja ruumiit otettaisiin alas. **35** Niin sotamiehet tulivat ja rikkoivat sääriilut ensin toiselta ja sitten toiselta hänen kanssaan ristiinnaulitulta. **36** Mutta kun he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät hänet jo kuolleeksi, eivät he rikkoneet hänen luitaan, **37** vaan yksi sotamiehistä puhkaisi keihäällä hänen kylkensä, ja heti vuoti siitä verta ja vettä. **38** Ja joka sen näki, on sen todistanut, ja hänen todistuksensa on tosi, ja hän tietää totta puhuvansa, että tekin uskoisitte. **39** Sillä tämä tapahtui, että kirjoitus kävisi toteen: "Älköön häneltä luuta rikottako". **40** Ja vielä sanoo toinen kirjoitus: "He luovat katseensa häneen, jonka he ovat lävistäneet". **41** Mutta sen jälkeen Joosef, arimatialainen, joka oli Jeesuksen opetuslapsi, vaikka salaa, juutalaisten pelosta, pyysi Pilatukselta saada ottaa Jeesuksen ruumiin; ja Pilatus myöntyi siihen. Niin hän tuli ja otti Jeesuksen ruumiin. **42** Tuli myös Nikodeemus, joka

19 Silloin Pilatus otti Jeesuksen ja ruoskitti hänet. **20** Ja sotamiehet väänisivät kruunun orjantappuroista, panivat sen hänen päähäänsä ja pukivat hänen ylleen purppuraisen vaipan **21** ja tulivat hänen luokseensa ja sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas"; ja he antioivat hänelle korvapuusteja. **22** Pilatus meni taas ulos ja sanoi heille: "Katso, minä tuon hänet ulos teille, tietääksenne, etten minä löydä hänessä yhtäkään syytä". **23** Niin Jesus tuli ulos, orjantappurakruunu pääässään ja purppurainen vaippa yllään. Ja Pilatus sanoi heille: "Katso ihmistä!" **24** Kun sisä ylipapit ja palvelijat näkivät hänet, huusivat he sanoen: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!" Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te hänet ja ristiinnaulitkaa, sillä minä en löydä hänessä mitään syytä". **25** Juutalaiset vastasivat hänelle: "Meillä on laki, ja lain mukaan hänen pitää kuoleman, koska hän on tehnyt itsensä Jumalan Pojaksi". **26** Kun nyt Pilatus kuuli tämän sanan, pelkäsi hän vielä enemmän **27** ja meni taas sisälle palatsiin ja sanoi Jeesukselle: "Mistä sinä olet?" Mutta Jesus ei hänelle vastannut. **28** Niin Pilatus sanoi hänelle: "Etkö puhu minulle? Etkö tiedä, että minulla on valta sinut päästää ja minulla on valta sinut ristiinnaulita?" **29** Jeesus vastasi: "Sinulla ei olisi mitään valtaa minuun, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä. Sentähden on sen synti suurempi, joka jätti minut sinun käsisi". **30** Tämän tähden Pilatus koetti päästää hänet irti. Mutta juutalaiset huusivat sanoen: "Jos päästät hänet, et ole keisarin ystävä; jokainen, joka tekee itsensä kuninkaaksi, asettuu keisaria vastaan". **31** Kun Pilatus kuuli nämä sanat, antoi hän viedä Jeesuksen ulos ja istui tuomarinistuumelle, paikalle, jonka nimi on Litostroton, hebreaksi Gabbata. **32** Ja oli pääsiäisen valmistuspäivä, noin kuudes hetki. Ja hän sanoi juutalaisille: "Katso, teidän kuninkaanne!" **33** Niin he huusivat: "Vie pois, vie pois, ristiinnaulitse hänet!" Pilatus sanoi heille: "Onko minun ristiinnaulittava teidän kuninkaanne?" Ylipapit vastasivat: "Ei meillä ole kuningasta, vaan keisari". **34** Silloin hän luovutti hänet heille ja antoi ristiinnaulittavaksi. Ja he ottivat Jeesuksen. **35** Ja kantaen itse omaa ristiänsä hän meni ulos niin sanotulle Pääkallonpaikalle, jota kutsutaan hebreankielellä Golgataksi. **36** Siellä he hänet ristiinnaulitsivat ja hänen kanssaan kaksi muuta,

ensi kerran oli yöllä tullut Jeesuksen tyköt, ja toi mirhan ovien takana, juutalaisten pelosta, tuli Jeesus ja seisoi ja aloen seosta noin sata naulaa. 40 Niin he ottivat heidän keskellään ja sanoi heille: "Rauha teille!" 20 Ja Jeesuksen ruumiin ja käärivät sen hyvähajuisten yrtylien kanssa käärinlinoinhin, niinkuin juutalaisilla on tapana haudata. 41 Ja sillä paikalla, missä hänet ristiinnaulittiin, oli puutarha, ja puutarhassa uusi hauta, johon ei vielä oltu ketään pantu. 42 Siinä he nyt panivat Jeesuksen, koska oli juutalaisten valmistuspäivä ja se hauta oli lähellä.

20 Mutta viikon ensimmäisenä päivänä Maria Magdaleena meni varhain, kun vielä oli pimeää, haudalle ja näki kiven otetuksi pois haudan suulta. 2 Niin hän riensi pois ja tuli Simon Pietarin luo ja sen toisen opetuslapsen luo, joka oli Jeesukselle rakas, ja sanoi heille: "Ovat ottaneet Herran pois haudasta, emmekä tiedä, mihin ovat hänet panneet". 3 Niin Pietari ja se toinen opetuslapsi lähtivät ja menivät haudalle. 4 Ja he juoksivat molemmat yhdessä; mutta se toinen opetuslapsi juoksi edellä, nopeammin kuin Pietari, ja saapui ensin haudalle. 5 Ja kun hän kurkisti sisään, näki hän käärinliniat siellä, kuitenkaan hän ei mennyt sisälle. 6 Niin Simon Pietarikin tuli hänen perässään ja meni sisälle hautaan ja näki käärinliniat siellä 7 ja hiljiiinan, joka oli ollut hänen päässään, ei pantuna yhteen käärinlinjojen kanssa, vaan toiseen paikkaan erikseen kokoonkääritynä. 8 Silloin toinenkin opetuslapsi, joka ensimmäisenä oli tullut haudalle, meni sisään ja näki ja uskoi. 9 Sillä he eivät vielä ymmärtäneet Raamatattua, että hän oli kuolleista nouseva. 10 Niin opetuslapset menivät takaisin kotiinsa. 11 Mutta Maria seisoi haudan edessä ulkopuolella ja itki. Kun hän näin itki, kurkisti hän hautaan 12 ja näki kaksoi enkeliä valkeissa vaatteissa istuvan, toisen pääpuolella ja toisen jalkapuolella, siinä, missä Jeesuksen ruumis oli maannut. 13 Nämä sanoivat hänelle: "Vaimo, mitä itket?" Hän sanoi heille: "Ovat ottaneet pois minun Herrani, enkä tiedä, mihin ovat hänet panneet". 14 Tämän sanottuaan hän kääntyi taaksepäin ja näki Jeesuksen siinä seisovan, eikä tiennyt, että se oli Jeesus. 15 Jeesus sanoi hänelle: "Vaimo, mitä itket? Ketä etsit?" Tämä iului häntä puutarhuriksi ja sanoi hänelle: "Herra, jos sinä olet kantanut hänet pois, sano minulle, mihin olet hänet pannut, niin minä otan hänet". 16 Jeesus sanoi hänelle: "Maria!" Tämä kääntyi ja sanoi hänelle hebreankielessä: "Rabbuni!" se on: opettaja. 17 Jeesus sanoi hänelle: "Älä minuun koske, sillä en minä ole vielä mennyt ylös Isäni tykö; mutta mene minun velijeni tykö ja sano heille, että minä menen ylös, minun Isäni tykö ja teidän Isäni tykö, ja minun Jumalani tykö ja teidän Jumalan tykö". 18 Maria Magdaleena meni ja ilmoitti opetuslapsille, että hän oli nähnyt Herran ja että Herra oli hänelle näin sanonut. 19 Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, myöhään illalla, kun opetuslapset olivat koolla lukittujen

sen sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Niin opetuslapset iloisivat nähdessään Herran. 21 Niin Jeesus sanoi heille jälleen: "Rauha teille! Niinkuin Isä on lähetännyt minut, niin lähetän minäkin teidät." 22 Ja tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päälässä ja sanoi heille: "Ottakaa Pyhä Henki. 23 Joiden synnit te anteeksi annatte, niille ne ovat anteeksi annetut; joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt." 24 Mutta Tuomas, jota sanottiin Didymuseksi, yksi niistä kahdestatoista, ei ollut heidän kanssansa, kun Jeesus tuli. 25 Niin muut opetuslapset sanoivat hänelle: "Me näimme Herran". Mutta hän sanoi heille: "Ellen näe hänen käsissään naukojen jälki ja pistä sormeani naukojen sijoihin ja pistä kättäni hänen kylkeensä, en minä usko". 26 Ja kahdeksan päivän perästä hänen opetuslapsensa taas olivat huoneessa, ja Tuomas oli heidän kanssansa. Niin Jeesus tuli, ovien ollessa lukittuina, ja seisoi heidän keskellään ja sanoi: "Rauha teille!" 27 Sitten hän sanoi Tuomaalle: "Ojenna sormesi tänne ja katso minun käsiani, ja ojenna kätiesi ja pistä se minun kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen". 28 Tuomas vastasi ja sanoi hänelle: "Minun Herrani ja minun Jumalani!" 29 Jeesus sanoi hänelle: "Sentähden, että minut näit, sinä uskot. Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!" 30 Paljon muitakin tunnustekoja, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan, Jeesus teki opetuslastensa nähden; 31 mutta nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessänsä.

21 Sen jälkeen Jeesus taas ilmestyi opetuslapsilleen Tiberiaan järven rannalla; ja hän ilmestyi näin: 2 Simon Pietari ja Tuomas, jota sanottiin Didymuseksi, ja Natanael, joka oli Galilean Kaanasta, ja Sebedeuksen pojat sekä kaksoi muuta hänen opetuslapsistaan olivat yhdessä. 3 Simon Pietari sanoi heille: "Minä menen kalaan". He sanoivat hänelle: "Me lähdemme myös sinun kanssasi". Niin he lähtivät ja astuivat venheeseen; mutta eivät sinä yönä saaneet mitään. 4 Ja kun jo oli aamu, seisoi Jeesus rannalla. Opetuslapset eivät kuitenkaan tienneet, että se oli Jeesus. 5 Niin Jeesus sanoi heille: "Lapset, onko teillä mitään syötäväää?" He vastasivat hänelle: "Ei ole". 6 Hän sanoi heille: "Heittäkää verkko oikealle puolelle venhettä, niin saatte". He heittivät verkon, mutta eivät jaksaneet vetää sitä ylös kalojen paljouden tähden. 7 Silloin se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti, sanoi Pietarille: "Se on Herra". Kun Simon Pietari kuuli, että se oli Herra, vyötti hän vaippansa ympärilleen, sillä hän oli ilman vaatteita, ja heittäyti järveen. 8 Mutta muut opetuslapset tulivat venheellä ja vetivät perässään verkkoa kaloinen, sillä he eivät olleet maasta kauempana kuin noin kahdensadan kynärän

päässä. 9 Kun he astuivat maalle, näkivät he siellä hiljoksen ja kalan pantuna sen päälle, sekä leipää. 10 Jeesus sanoi heille: "Tuokaa tänne niitä kalojia, joita nyt sattit". 11 Niin Simon Pietari astui venheeseen ja veti maalle verkon, täynnä suuria kalojia, sata viisikymmentä kolme. Ja vaikka niitä oli niin paljon, ei verkko revennyt. 12 Jeesus sanoi heille: "Tulkaa einehtimään". Mutta ei kukaan opetuslapsista uskaltanut kysyä häneltä: "Kuka sinä olet?", koska he tiesivät, että se oli Herra. 13 Niin Jeesus meni ja otti leivän ja antoi heille, ja samoin kalan. 14 Tämä oli jo kolmas kerta, jolloin Jeesus noustuaan kuolleista ilmestyi opetuslapsillensa. 15 Kun he olivat einehtineet, sanoi Jeesus Simon Pietarille: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä?" Hänen vastasi hänen: "Rakastan, Herra; sinä tiedät, että olet minulle rakas". Hänen sanoi hänen: "Ruoki minun karitsaitani". 16 Hänen sanoi hänen taas toistamiseen: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua?" Hänen vastasi hänen: "Rakastan, Herra; sinä tiedät, että olet minulle rakas". Hänen sanoi hänen: "Kaitse minun lampaitani". 17 Hänen sanoi hänen kolmannen kerran: "Simon, Johanneksen poika, olenko minä sinulle rakas?" Pietari tuli murheelliseksi siitä, että hänen kolmannen kerran sanoi hänen: "Olenko minä sinulle rakas?" ja vastasi hänen: "Herra, sinä tiedät kaikki; sinä tiedät, että olet minulle rakas". Jeesus sanoi hänen: "Ruoki minun lampaitani. 18 Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: kun olit nuori, niin sinä vyötit itsesi ja kuljiti, minne tahdoit; mutta kun vanhenet, niin sinä ojennat kätesi, ja sinut vyöttää toinen ja vie sinut, minne et tahdo." 19 Mutta sen hän sanoi antaakseen tietää, minkäkaltaisella kuolemalla Pietari oli kirkastava Jumala. Ja tämän sanottuaan hän lausui hänen: "Seuraaa minua". 20 Niin Pietari käännytti ja näki sen opetuslapsen seuraavan, jota Jeesus rakasti ja joka myös oli aterioitaessa nojannut hänen rintaansa vasten ja sanonut: "Herra, kuka on sinun kavaltajasิ?" 21 Kun Pietari hänet näki, sanoi hän Jeesukselle: "Herra, kuinka sitten tämän käy?" 22 Jeesus sanoi hänen: "Jos minä tahtoisin, että hän jääd täenne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinuun koskee? Seuraaa sinä minua." 23 Niin semmoinen puhe levisi veljien keskuuteen, ettei se opetuslapsi kuole; mutta ei Jeesus sanonut hänen, ettei hän kuole, vaan: "Jos minä tahtoisin, että hän jääd täenne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinuun koskee?" 24 Tämä on se opetuslapsi, joka todistaa näistä ja on nämä kirjoittanut; ja me tiedämme, että hänen todistuksensa on tosi. 25 On paljon muutakin, mitä Jeesus teki; ja jos se kohta kohdalta kirjoitettaisiin. luulen, etteivät koko maailmaan mahtuisi ne kirjat, jotka pitäisi kirjoittaa.

Teot

1 Edellisessä kertomuksessani kirjoitin, oi Teofilus, kaikesta, mitä Jeesus alkoi tehdä ja opettaa, 2 hamaan siihen päivään asti, jona hänet otettiin ylös, sittenkin hänen Pyhän Hengen kautta oli antanut käskynsä apostoleille, jotka hän oli valinnut, 3 ja joille hän myös kärsimisenä jälkeen moninaisten epäämättömiensä todistusten kautta osoitti elävänsä, ilmestyen heille neljänkymmenen päivän aikana ja puhen Jumalan valtakunnasta. 4 Ja kun hän oli yhdessä heidän kanssansa, käski hän heitä ja sanoi: "Älkää lähetekö Jerusalemistä, vaan odottakaa Isältä sen lupauksen täytymistä, jonka te olette minulta kuulleet. 5 Sillä Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä, ei kauan näitten päivien jälkeen." 6 Niin he ollessansa koolla kysyivät häneiltä sanoen: "Herra, tälläkö ajalla sinä jälleen rakennat Israelille valtakunنان?" 7 Hän sanoi heille: "Ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa voimalla on asettanut, 8 vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka". 9 Kun hän oli tämän sanonut, kohotettiin hänet ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään. 10 Ja kun he katselivat taivaalle hänen mennenään, niin katso, heidän tykönänsä seisoiksi kaksi miestä valkeissa vaatteissa; 11 ja nämä sanoivat: "Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsoitte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän." 12 Silloin he palasivat Jerusalemiin vuorelta, jota kutsutaan Ölzymäeksi ja joka on lähellä Jerusalemia, sapatinmatkan päässä. 13 Ja kun he olivat tulleet kaupunkiin, menivät he siihen yläsaliihin, jossa he tavallisesti oleskelivat: Pietari ja Johannes ja Jaakob ja Andreas, Filippus ja Tuomas, Bartolomeus ja Matteus, Jaakob Alfeuksen poika ja Simon, kiivailija, ja Juudas Jaakobin poika. 14 Nämä kaikki pysyivät yksimielisesti rukouksessa vaimojen kanssa ja Marian, Jeesuksen äidin, kanssa ja Jeesuksen veljien kanssa. 15 Ja niinä päivinä Pietari nousi veljien keskellä, kun oli väkeä koolla noin sata kaksikymmentä henkeä, ja sanoi: 16 "Miehet, veljet, sen raamatunsanan pitä käymän toteen, jonka Pyhä Henki on Daavidin suun kautta edeltä puhunut Juudaasta, joka rupesi niiden oppaaksi, jotka ottivat kiinni Jeesuksen. 17 Hänen hankki itsellensä pellon väärintekonsa palkalla, ja hän suistui alas ja pakahtui keskeltä, niin että kaikki hänen sisällyksensä valuvat ulos. 18 Ja se tuli kaikkien Jerusalemin asukasteen tietoon; ja niin sitä peltoa kutsutaan heidän kielellään

Akeldamaksi, se on: Veripelloksi. 20 Sillä psalmien kirjassa on kirjoitettuna: 'Tulkoon hänen talonsa autioksi, älköönkä siinä asukasta olko', ja: Ottakoon toinen hänen kaitsijatoimensa'. 21 Niin pitää siis yhden niistä miehistä, jotka ovat vaeltaneet meidän kanssamme kaiken sen ajan, jona Herra Jeesus kävi sisälle ja ulos meidän tykönämme, 22 Johanneksen kasteesta alkaen hamaan siihen päivään, jona hänet meiltä otettiin ylös, tuleman hänen ylösnuosemisensa todistajaksi meidän kanssamme." 23 Ja he asettivat ehdolle kaksi, Joosefin, jota kutsuttiin Barsabbaaksi, lisänimeltä Justukseksi, ja Mattiaan. 24 Ja he rukoilivat ja sanoivat: "Herra, sinä, joka kaikkien sydämet tunnet, osoita, kummankin näistä kahdesta sinä olet valinnut 25 ottamaan sen paikan tähässä palveluksessa ja apostolinvirassa, josta Juudas vilpisti pois, mennäkseen omaan paikkaansa". 26 Ja he heittivät heistä arpaa, ja arpa lankesi Mattiaalle, ja hänet luettiin niiden yhdentoista kanssa apostolien joukkoon. 2 Ja kun helluntaipaivä oli tullut, olivat he kaikki yhdessä koolla. 2 Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niinkuin olisi käynyt väkevä tuulispuu, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat. 3 Ja he näkivät ikäänekuin tulisia kieliiä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itsekunkin päälle. 4 Ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki heille puhuttavaksi antoi. 5 Ja Jerusalemissa asui juutalaisia, jumalaapelkääväisiä miehiä, kaikkinaisista kangoista, mitä taivaan alla on. 6 Ja kun tämä ääni kuului, niin kokoontui paljon kansaa; ja he tulivat ymmälle, sillä kukaan kuuli heidän puhuvan hänen omaa kielitanssä. 7 Ja he hämmästyivät ja ihmettelivät sanoen: "Katso, eivätkö nämä kaikki, jotka puhuvat, ole galilealaisia? 8 Kuinka me sitten kuulemme kukaan sen maan kielää, jossa olemme syntyneet? 9 Me parttilaiset ja meedialaiset ja eelimalaiset ja me, jotka asumme Mesopotamiassa, Juudeassa ja Kappadokiassa, Pontossa ja Aasiassa, 10 Frygiassa ja Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Liibyan alueilla, ja täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja käännynnäiset, 11 kreetalaiset ja arabialaiset, me kuulemme kukaan heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suuria tekijoja." 12 Ja he olivat kaikki hämmästyksissään eivätkä tienneet, mitä ajatella, ja sanoivat toinen toiselleensa: "Mitä tämä mahtaakaan olla?" 13 Mutta toiset pilkkasivat heitä ja sanoivat: "He ovat täynnä makeata viiniä". 14 Niin Pietari astui esiiin niiden yhdentoista kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: "Miehet, juutalaiset ja kaikki Jerusalemissa asuvaiset, olkoon tämä teille tiettävä, ja ottakaa minun sanani korviinne. 15 Eivät nämä ole juuoksissa, niinkuin te luulette; sillä nyt on vasta kolmas hetki päivästä. 16 Vaan tämä on se, mikä on sanottu profeetta Jooelin kautta: 17 'Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo

Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte pääälle, ja teidän poikanne ja tytärinne ennustavat, ja Pyhän Hengen lahjan. 39 Sillä teille ja teidän lapsilenne nuorukaisenne näkyjä näkevät, ja vanhuksenne unia tämä lupaus on annettu ja kaikille, jotka kaukana ovat, uneksuvat. 18 Ja myös palvelijaini ja palvelijattarien ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." 40 pääälle minä niinä päävinä vuodatan Henkeni, ja he Ja monilla muillakin sanoilla hän vakaasti todisti; ja ennustavat. 19 Ja minä annan näkyä ihmeitä ylhällä hän kehoitti heitä sanoen: "Antakaa pelastaa itsenne taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, verta ja täästä nurjasta sukupolvesta". 41 Jotka nyt ottivat hänen tulta ja savupatsaita. 20 Aurinko muuttuu pimeydeksi ja sanansa vastaan, ne kastettiin, ja niin heitä lisääntyi kuu vereksi, ennenkuin Herran päivä tulee, se suuri ja sinä päivänä noin kolmetuhatta sielua. 42 Ja he pysyvät julkinen. 21 Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huuttaa apostolienssa opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja avuksi Herran nimeä, pelastuu.' 22 Te Israelin miehet, leivän murtamisessa ja rukouksissa. 43 Ja jokaiselle kuulkaa nämä sanat: Jeesuksen, Nasaretilaisen, sen sielulle tuli pelko; ja monta ihmettää ja tunnustekoa miehen, josta Jumala todisti teille voimallisilla teoilla tapahtui apostolienssa kautta. 44 Ja kaikki, jotka uskoivat, ja ihmeillä ja merkeillä, joita Jumala hänen kauttansa olivat yhdessä ja pitivät kaikkia yhteisenä, 45 ja he teki teidän keskellänne, niinkuin te itse tiedätte, 23 myivät maansa ja tavaransa ja jakelivat kaikille, sen hänet, joka teille luovutettiin, Jumalan ennaltämärätyyn mukaan kuin kukin tarvitsi. 46 Ja he olivat alati, joka päättöksen ja edeltätietyksen mukaan, te laista päivä, yksimielisesti pyhäkössä ja mursivat kodeissa tietämättömien miesten käitten kautta naulitsit ristille ja tapoitte. 24 Hänet Jumala herätti ja päästi kuoleman kivuista, niinkuin ei ollutkaan mahdollista, että kuolema oli voinut hänet pitää. 25 Sillä Daavid sanoohänestä: 'Minä näen alati edessäni Herran, sillä hän on minun oikealla puolellani, etten horjahtaisi. 26 Sentähden minun sydämeni iloitsee ja kieleni riemuitsee, ja myös minun ruumiini on lepäävä toivossa; 27 sillä sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta. (Hadēs g86) 28 Sinä teet minulle tietäväksi elämän tiet, sinä täytät minut ilolla kasvojesi edessä.' 29 Te miehet, veljet, on lupa teille rohkeasti sanoa, mitä kantaisäämme Daavidiin tulee, että hän on sekä kuollut että haudattu; onhan hänen hautansa meidän keskellämme vielä tänäkin päivänä. 30 Koska hän nyt oli profeetta ja tiesi, että Jumala oli valalla vannoen hänen luvannut asettavansa hänen kupeittensa hedelmän hänen valtaistuimelleen, 31 niin hän edeltä nähdien puhui Kristuksen ylösnuusemuksesta, sanoen, ettei Kristus ollut jäävä hylijätki tuonelaan eikä hänen ruumiinsa näkevät katoavaisuutta. (Hadēs g86) 32 Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt, minkä todistajia me kaikki olemme. 33 Koska hän siis on Jumalan oikean käden voimalla korottettu ja on Isältä saanut Pyhän Hengen lupauksen, on hän vuodattanut sen, minkä te nyt näette ja kuulette. 34 Sillä ei Daavid ole astunut ylös taivaisiin, vaan hän sanooh itse: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolellesi, 35 kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.' 36 Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on hänet Herraksi ja Kristukseksi tehnyt, tämän Jeesuksen, jonka te riistiinnaulitsitte." 37 Kun he tämän kuulivat, saivat he piston sydämeensä ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: "Miehet, veljet, mitä meidän pitää tekemän?" 38 Niin Pietari sanoi heille: "Tehkää parannus ja ottakoon kunkin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen

3 Ja Pietari ja Johannes menivät pyhäkköön yhdeksännellä hetkellä, rukoushetkellä. 2 Silloin kannettiin esille miestä, joka oli ollut rampa hamasta äitiinsä kohdusta ja jonka he joka päivä panivat pyhäköön niin kutsutun Kauniin portin pieleen anomaan almua pyhäkköön meneviltä. 3 Nähdessään Pietarin ja Johanneksen, kun he olivat menossa pyhäkköön, hän pyysi heiltä almua. 4 Niin Pietari ja Johannes katsoivat hääneen kiinteästi, ja Pietari sanoi: "Katso meihin". 5 Ja hän tarkkasi heitä odottaen heiltä jotakin saavansa. 6 Niin Pietari sanoi: "Hopeaja ja kultaa ei minulla ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle annan: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, nouse ja käy." 7 Ja hän tarttui hänen oikeaan käteensä ja nosti hänet ylös; ja heti hänen jalkansa ja nilkkansa vahvistuivat, 8 ja hän hypähti pystynn, seisoi ja käveli; ja hän meni heidän kanssensa pyhäkköön, käyden ja hypellen ja ylistäen Jumalaa. 9 Ja kaikki kansa näki hänen kävelevän ja ylistävän Jumalaa; 10 ja he tunisivat hänet siksi, joka almuja saadakseen oli istunut pyhäköön Kauniin portin pielessä, ja he olivat täynnä hämmästystä ja ihmettelyä siitä, mikä hänen oli tapahtunut. 11 Ja kun hän yhä pysyttäyti Pietarin ja Johanneksen seurassa, riensi kaikki kansa hämmästyksen vallassa heidän luokensa niin sanottuun Salomon pylväskäytävään. 12 Sen nähdessään Pietari rupesi puhumaan kansalle ja sanoi: "Israelin miehet, mitä te tätä ihmettelette, tai mitä te meitä noin katselette, ikäänekuin me omalla voimallamme tai hurskaudellamme olisimme saaneet hänet kävelemään. 13 Abrahami ja lisakin ja Jaakobin Jumala, meidän isiemme Jumala, on kirkastanut Poikansa Jeesuksen, jonka te annoitte alittiksi ja kielsitte Pilatuksen edessä,

kun tämä oli päättänyt hänet päästää. **14** Te kielsitte hänen, jonka te ristiinnaulitsitte, mutta jonka Jumala Pyhän ja Vanhurskaan ja anoitte, että teille annettaisiin kuolleista herätti, hänen nimensä kautta tämä seisoo murhamies, **15** mutta elämän ruhtinaan te tapoitte; terveenä teidän edessänne. **11** Hän on 'se kivi, jonka te, hänet Jumala on herättänyt kuolleista, ja me olemme rakentajat, hylkäsite, mutta joka on kulmakiveksi tullut'. sen todistajat. **16** Ja uskon kautta hänen nimeensä on **12** Elkä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei hänen nimensä vahvistanut tämän miehen, jonka te ole taivaan alla muuta nimeä ihmisielle annettu, jossa näette ja tunnette, ja usko, jonka Jeesus vaikuttaa, on meidän pitäisi pelastuman." **13** Mutta kun he näkivät hänen antanut hänen jäsentensä terveyden kaikkien Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja havaittavat heidän teidän nähtenne. **17** Ja nyt, veljet, minä tiedän, että olevan koulunkäymättömiä ja oppimattomia miehiä, he te olette tietämättömyydestä sen tehneet, te niinkuin ihmettelivät; ja he tunnisivat heidät niiksi, jotka olivat teidän hallitusmiehennekin. **18** Mutta näin on Jumala olleet Jeesuksen kanssa. **14** Ja nähdessään parannetun täyttänyt sen, minkä hän oli edeltä ilmoittanut kaikkien miehen seisovan heidän kanssansa he eivät voineet profeettain suun kautta, että nimittäin hänen Voideltunsa mitään vastaansanoa, **15** vaan käskettyään heidän pitäti kärsimän. **19** Tehkää siis parannus ja käänkyää, että astua ulos neuvostosta he pitivät keskenänsä neuvoa teidän syntinne pyyhittäisiin pois, **20** että virvoituksen **16** ja sanoivat: "Mitä me teemme näille miehille? Sillä ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettiläisi hänet, että heidän kauttansa on tapahtunut ilmeinen ihme, joka on teille edeltämäärrätty, Kristuksen Jeesuksen. **21** sen kaikki Jerusalemin asukkaat tietävät, emmekä me Taivaan pitä omistaman hänet niihin aikoihin asti, jolloin ja opettamasta Jeesuksen nimeen. **19** Mutta Pietari kaikki jälleen kohdallensa asetetaan, mistä Jumala on ja Johannes vastasivat heille ja sanoivat: "Päättääkää ikkajoista saakka puhunut pyhäin profeettainsa suun ja kutsuvat heidät ja kielsivät heitä mitään puhumasta kautta. (aión g165) **22** Sillä Mooses on sanonut: 'Profeetan, minun kaltaiseni, Herra Jumala on teille herättävä ja opettamasta Jeesuksen nimeen. **19** Mutta Pietari veljienne joukosta; häntä kuulkaa kaikessa, mitä hän ja Johannes vastasivat heille ja sanoivat: "Päättääkää teille puhuu. **23** Ja on tapahtuva, että jokainen, joka ei itse, onko oikein Jumalan edessä kuulla teitä enemmän sitä profeettaa kuule, hävitettiään kansasta.' **24** Ja kaikki kuin Jumalaa; **20** mutta me emme voi olla puhumatta profeetat Samuelista alkaen ja kaikki järjestää, jotka siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet". **21** Niin he puhuneet ovat, ovat myös ennustaneet näitä päiviä. **25** uhkasivat heitä vielä enemmän ja päästivät heidät, Te olette profeettain ja sen liiton lapsia, jonka Jumala koska eivät kansan tähden keksineet, miten rangaista teki meidän isiemme kanssa sanoen Aabrahamille: heitä, sillä kaikki ylistivät Jumala siitä, mitä tapahtunut 'Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat'. **26** Teille ensiksi Jumala on herättänyt oli. **22** Sillä sivu neljänkymmenen oli jo vuosiltaan se Poikansa ja lähettilänyt hänet siunaamaan teitä, kun mies, jossa tämä parantumisen ihme oli tapahtunut. **23** Ja päästyään vapaaksi he menivät omiensa tykö ja käänytte itsekkin pois pahuudestanne."

4 Mutta kun he puhuivat kansalle, astuivat papit ja pyhäkön vartioston päällikkö ja saddukeukset heidän eteensä, **2** näärästyneinä siitä, että he opettivat kansaa ja julistivat Jeesuksessa ylösnuosemusta kuolleista. **3** Ja he käivivät heihin käsiksi ja panivat heidät vankeuteen seuraavaan päivään asti, sillä oli jo ehtoo. **4** Mutta monet niistä, jotka olivat kuulleet sanan, uskoivat, ja miesten luku nousi noin viiteentuhanteen. **5** Seuraavana päivänä heidän hallitusmiehensä ja vanhimpansa ja kirjanoppineensa kokoontuivat Jerusalemissa, **6** niin myös ylimmäinen pappi Hannas ja Kaifas ja Johannes ja Aleksander sekä kaikki, jotka olivat ylimmäispapillista sukua. **7** Ja he asettivat heidät eteensä ja kysivät: "Millä voimalla tai kenen nimeen te tämän teitte?" **8** Silloin Pietari, Pyhä Hänenkä täynnä, sanoi heille: "Kansan hallitusmiehet ja vanhimmat! **9** Jos meitä tänään kuulustellaan sairaalle miehelle tehdystä hyvästä työstä ja siitä, kenen kautta hän on parantunut, **10** niin olkoon teille kaikille ja koko Israelin kansalle tietävää, että Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimen kautta,

sanaa rohkeasti. **32** Ja uskovaisten suressa joukossa käivät käsiksi apostoleihin ja panivat heidät yleiseen oli yksi sydän ja yksi sielu; eikä kenkään heistä sanonut vankihuoneeseen. **19** Mutta yöllä avasi Herran enkeli omaksensa mitään siihtä, mitä hänen oli, vaan kaikki oli vankilan ovet ja vei heidät ulos ja sanoi: **20** "Menkää heillä yhteistä. **33** Ja apostolit todistivat suurella voimalla ja astukaa esin ja puhukaa pyhäkössä kansalle kaikki Herran Jeesuksen ylösnuosemuksesta, ja suuri armo oli tämän elämän sanat". **21** Sen kuultuansa he menivät heillä kaikilla. **34** Ei myöskään ollut heidän seassaan päivän koittaessa pyhäkköön ja opettivat. Niin saapui ketään puutteenalaista; sillä kaikki, joilla oli maatiloja tai ylimmäinen pappi ja ne, jotka olivat hänen puolellansa, ja taloja, myivät ne ja toivat myytyjen hinnan **35** ja panivat he kutsuvat koolle neuvoston ja israelilaisten vanhinenten apostolien jalkojen juureen; ja jokaiselle jaettiin sen kokouksen; ja he lähettiltävät noutamaan heitä vankilasta. mukaan, kuin hän tarvitsi. **36** Niinpä Joosef, jota apostolit 22 Mutta kun oikeudenpalvelijat tulivat vankilaan, eivät kutsuvat Barnabaaksi-se on käännettyinä: kehoittaja- he löytäneet heitä sieltä, vaan palasivat takaisin ja leeviläinen, syntynisin Kyprosta, **37** myi omistamansa kertoivat, **23** sanoen: "Vankilan me kyllä huomasimme pellon, toi rahat ja pani ne apostolien jalkojen juureen. hyvin tarkasti suljetuksi ja vartijat seisomassa ovien edessä; mutta kun avasimme, emme sisältä ketään löytäneet". **24** Kun pyhäön vartioston päällikkö ja ylipapit kuulivat nämä sanat, eivät he tienneet, mitä heistä ajatella ja mitä tästä tulisi. **25** Niin tuli joku ja kertoi heille: "Katso, ne miehet, jotka te panitte vankilaan, seisovat pyhäkössä ja opettavat kansaa". **26** Silloin päällikkö meni oikeudenpalvelijain kanssa ja nouti heidät; ei kuitenkaan väkisin, sillä he pelkäisivät, että kansa heidät kivittäisi. **27** Ja he toivat heidät ja asettivat neuvoston eteen. Ja ylimmäinen pappi kuulusteli heitä **28** ja sanoi: "Me olemme kieltämällä kieltäneet teitä opettamasta tähän nimeen; ja katso, te olette täytyneet Jerusalemin opetuksellanne ja tahdotte saattaa meidän päälemme tuon miehen veren". **29** Mutta Pietari ja muut apostolit vastasivat ja sanoivat: "Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä. **30** Meidän isiemme Jumala on herättänyt Jeesuksen, jonka te ripustitte puuhun ja surmasitte. **31** Hänet on Jumala oikealla kädelänsä korottanut Päämieheksi ja Vapahtajaksi, antamaan Israelille parannusta ja syntien anteeksiantamusta. **32** Ja me olemme kaiken tämän todistajat, niin myös Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka häntä tottelevat." **33** Kun he sen kuulivat, viisi se heidän sydäntensä, ja he tahtioivat tappaan heidät. **34** Mutta neuvostossa nousi eräs fariseus, nimeltä Gamaliel, lainopettaja, jota koko kansa pitää arvoissa, ja hän käski viedä miehet vähäksi aikaa ulos. **35** Sitten hän sanoi neuvostolle: "Israelin miehet, kavahtakaan, mitä aiotte tehdä näille miehille. **36** Sillä ennen näitä päiviä nousi Teudas, sanoen jokin olevansa, ja häneen liittyi noin neljäsataa miestä; hänet tapettiin, ja kaikki, jotka olivat häneen suostuneet, hajotettiin, ja he joutuivat häviöön. **37** Hänen jälkeensä nousi Juudas, galilealainen, verollepanon päivinä ja vietteli kansaa luopumaan puolellensa; häkin hukkui, ja kaikki, jotka olivat suostuneet häneen, hajotettiin. **38** Ja nyt minä sanon teille: pysykää erillänne näistä miehistä ja antakaa heidän olla; sillä jos tämä hanke eli tämä teko on ihmisiästä, niin se tyhjään raukeaa; **39** mutta jos se on Jumalasta, niin te ette voi heitä kukistaa.

5 Mutta eräs mies, nimeltä Ananias, ja hänen vaimonsa Safiira myivät maatilan, **2** ja mies kätki vaimonsa tien osan hinnasta, ja osan hän toi ja pani apostolien jalkojen eteen. **3** Mutta Pietari sanoi: "Ananias, miksi on saatana täyttänyt sinun sydämesi, niin että koetit pettää Pyhää Henkeää ja kätkit osan maatilan hinnasta? **4** Eikö se myymätönnä ollut sinun omasi, ja eikö myynnin jälkeenkin sen hinta ollut sinun? Miksi päätit sydämessäsi tämän tehdä? Et sinä ole valhetellut ihmisiille, vaan Jumalalle." **5** Kun Ananias kuuli nämä sanat, kaatui hän maahan ja heitti henkensä. Ja suuri pelko valtasi kaikki, jotka sen kuulivat. **6** Ja nuoret miehet nousivat ja korjasivat hänet ja kantoivat hänet pois ja hautasivat. **7** Noin kolmen hetken kuluttua hänen vaimonsa tuli sisään eikä tiennyt, mitä oli tapahtunut. **8** Niin Pietari kysyi häneltä: "Sano minulle: siihenkä hintaan te myitte maatilan?" Hän vastasi: "Kyllä, juuri siihen hintaan". **9** Mutta Pietari sanoi hänelle: "Miksi olette yksissä neuvoin käyneet kiusaamaan Herran Henkeää? Katso, niiden jalat, jotka hautasivat sinun miehesi, ovat oven takana, ja he kantavat sinutkin pois." **10** Niin hän heti kaatui hänen jalkojensa eteen ja heitti henkensä; ja kun nuorukaiset tulivat sisään, tapasivat he hänet kuolleena, kantoivat pois ja hautasivat hänet hänen miehensä viereen. **11** Ja suuri pelko valtasi koko seurakunnan ja kaikki ne, jotka tämän kuulivat. **12** Ja apostolien kätten kautta tapahtui kansassa monta tunnustekoa ja ihmettiä; ja he olivat kaikki yksimielisesti koolla Salomon pylväskäytävässä. **13** Eikä muista kukaan uskaltanut heihtää liittyä, mutta kansa piti heitä suressa kunniaa. **14** Ja yhä enemmän kartui niitä, jotka uskoivat Herraan, sekä miehiä että naisia suuret joukot. **15** Kannettiinpa sairaita kaduillekin ja pantiin vuoteille ja paareille, että Pietarin kulkissa edes hänen varjonsa sattuisi johonkuun heistä. **16** Myöskin kaupungeista Jerusalemin ympäriltä tuli paljon kansaa, ja he toivat sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, ja ne kaikki tulivat parannetuiksi. **17** Silloin nousi ylimmäinen pappi ja kaikki, jotka olivat hänen puolellansa, saddukeusten lahko, ja he tulivat kiihkoa täyteen **18** ja

Varokaa, ettei teitä ehkä havaittaisi sotiviksi itse Jumalaa ollessaan Mesopotamiassa, ennenkuin hän oli asettunut vastaan." 40 Niin he noudattivat hänen neuvoansa. Ja he asumaan Harraniin, 3 ja sano hänelle: "Lähde maastasi kutsuvat apostolit sisään ja pieksättivät heitä ja kielsivät heitä puhumasta Jeesuksen nimeen ja päästivät heidät menemään. 41 Niin he lähtivät pois neuvostosta iloissaan asumaan Harraniin. Ja kun hänen isänsä oli kuollut, siitä, että olivat katsotut arvolisiksi kärsimään häväistystä. Jeesuksen nimen tähden. 42 Eivätkä he lakanneet, vaan opettivat joka päivä pyhäkössä ja kodeissa ja julistivat evankeliumia Kristuksesta Jeesuksesta.

6 Niin päivinä, kun opetuslasten luku lisääntyi, syntyi hellenisteissä nurinaa hebrealaisia vastaan siitä, että heidän leskiänsä syrjäytettiin jokapäiväisessä avunannossa. 2 Niin ne kaksitoista kutsuvat kokoon opetuslasten joukon ja sanoivat: "Ei ole soveliasta, että me laiminlyömmme Jumalan sanan toimittaksemme pöytäpalvelusta. 3 Valitkaa sentähden, veljet, keskuudestanne seitsemän miestä, joista on hyvä todistus ja jotka ovat Henkeä ja viisautta täynnä, niin me asetamme heidät tähän toimeen. 4 Mutta me tahdomme pysyä rukouksessa ja sanan palveluksessa." 5 Ja se puhe kelpasi kaikelle joukolle; ja he valitsivat Stefanuksen, miehen, joka oli täynnä uskoa ja Pyhä Hänen, ja Filippiksen ja Prokoruksen ja Nikanorin ja Timonin ja Parmenaan ja Nikolauksen, antioikalaisen käännynnäisen, 6 ja asettivat heidät apostolien eteen, ja nämä rukoilivat ja panivat kätensä heidän päällensä. 7 Ja Jumalan sana menestyi, ja opetuslasten luku lisääntyi suuresti Jerusalemissa. Ja lukuisa joukko pappeja tuli uskolle kuuliaisiksi. 8 Ja Stefanus, täynnä armoa ja voimaa, teki suuria ihmeitä ja tunnustekoa kansassa. 9 Niin nousi muutamia niin kutsutusta libertiinien ja kyreniläisten ja aleksandrialäisten synagoogasta sekä niiden joukosta, jotka olivat Kiliasta ja Aasiasta, väittelemään Stefanuksen kanssa, 10 mutta he eivät kynneet pitämään puoliaan sitä viisautta ja henkeä vastaan, jolla hän puhui. 11 Silloin he salaa hankkivat miehiä sanomaan: "Me olemme kuuleet hänen puhuvan pilkkasanoja Moosesta ja Jumalaa vastaan". 12 Ja he yllyttivät kansan ja vanhimmat ja kirjanoppineet ja astuivat esiihin, raastovat hänet mukaansa ja veivät neuvoston eteen. 13 Ja he toivat esiihin väärinä todistajia, jotka sanoivat: "Tämä mies ei lakkaa puhumasta tätä pyhää paikkaa vastaan ja lakia vastaan; 14 sillä me olemme kuuleet hänen sanovan, että Jeesus, tuo Nasaretilainen, on hajottava maahan tämän paikan ja muuttava ne säädökset, jotka Mooses on meille antanut". 15 Ja kaikki, jotka neuvostossa istuivat, loivat katseensa häneen, ja hänen kasvonsa olivat heistä niinkuin enkelin kasvot.

7 Niin ylimmäinen pappi sanoi: "Onko niin?" 2 Stefanus sanoi: "Miehet, veljet ja isät, kuulkaa! Kirkkaiden Jumala ilmestyi meidän isällemme Aabrahamille hänen

ja suvustasi ja mene siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan'. 4 Silloin hän lähti kaldealaisen maasta ja asettui asumaan Harraniin. Ja kun hänen isänsä oli kuollut, siirsi Jumala hänet tähän maahan, jossa te nyt asutte. 5 Eikä hän antanut hänelle siinä perintöosaa, ei jalan leveyttäkään, vaan lupasi, Aabrahamin vielä lapsetonna ollessa, antaa sen hänelle ja hänen siemenelle hänen jälkeensä. 6 Ja Jumala puhui näin: "Hänen jälkeläisensä tulevat olemaan muukalaisina vieraalla maalla, ja siellä ne tekevät heidät orjiksen ja sortavat heitä neljäsataa vuotta; 7 ja sen kansan, jonka orjiksi he tulevat, minä olen tuomitseva", sanoi Jumala, "ja sen jälkeen he lähtevät sieltä ja palvelevat minua tässä paikassa". 8 Ja hän antoi hänelle ympärileikkauksen liiton; ja niin Aabrahamille syntyi lisäk, ja hän ympärileikkasi hänet kahdeksantena päivänä, ja lisäkille syntyi Jaakob, ja Jaakobille ne kaksitoista kantsiä. 9 Ja kantaisät kadehtivat Joosefia ja myivät hänet Egyptiin. Mutta Jumala oli hänen kanssansa 10 ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistansa. Ja hän antoi hänelle armon ja viisauden faraon, Egyptin kuninkaan, edessä; ja tämä pani hänet Egyptin ja kaiken huoneensa haltijaksi. 11 Ja tuli näähän koko Egyptiin ja Kanaaniin ja suuri vaiva, eivätkä meidän isämme saaneet mistään ravintoa. 12 Mutta kun Jaakob kuuli Egyptissä olevan viljaa, lähetti hän meidän isämme sinne ensimmäisen kerran. 13 Ja toisella kerralla veljet tunnisivat Joosefin, ja farao sai tietää Joosefin sukuperän. 14 Niin Joosef lähetti kutsuaan luokseen isänsä Jaakobin ja koko sukunsa, seitsemäkymmentä viisi henkeä. 15 Ja Jaakob meni Egyptiin ja kuoli siellä, niin myös kuolivat isämme, 16 ja heidät siirrettiin Sikemiin ja pantiin siihen hautaan, jonka Aabraham oli rahalla ostanut Emmorin lapsilta Sikemissä. 17 Mutta sitä mukaa kuin lähestyi sen lupauksen aika, jonka Jumala oli Aabrahamille antanut, kasvoi kansa ja lisääntyi Egyptissä, 18 kunnes Egyptiä hallitsemaan nousi toinen kuningas, joka ei Joosefista mitään tiennyt. 19 Tämä kohteli kavalasti meidän kansamme ja sorti meidän isämme ja pakotti heidät panemaan heitteille pienet lapsensa, etteivät ne jäisi eloon. 20 Siihen aikaan syntyi Mooses, ja hän oli Jumalalle otollinen. Häntä elätettiin kolme kuukautta isänsä kodissa. 21 Mutta kun hänet oli pantu heitteille, otti faraon tytär hänet ja kasvatti hänet pojaksensa. 22 Ja Mooses kasvatettiin kaikkeen egyptiläisten viisauteen, ja hän oli voimallinen sanoissa ja teoissa. 23 Mutta kun hän oli täyttänyt neljäkymmentä vuotta, heräsi hänen sydämessään ajatus mennä katsomaan veljänsä, israelilaisia. 24 Ja nähdessään erääälle heistä väärystä tehtävän hän puolusti häntä ja kosti pahohipidellyn puolesta ja lõi egyptiläisen kuoliaaksi. 25 Ja hän luuli

veljiensä ymmärtävän, että Jumala hänen kätensä joka puhui Moosekselle, oli määränyt sen tehtäväksi, kautta oli antava heille pelastuksen; mutta he eivät sen kaavan mukaan, minkä Mooses oli nähnyt. 45 Ja sitä ymmärtäneet. 26 Seuraavana päivänä hän ilmestyi meidän isämme ottivat sen perintönä vastaan ja toivat heidän luksensa, heidän riidellessään, ja koetti saada sen Joosuan johdolla maahan, minkä he valtasivat heitä sopimaan sanoen: 'Tehän olette veljiä, miehet; pakanolta, jotka Jumala karkotti meidän isiemme tieltä. miksi teette väärityttä toisilleenne?' 27 Mutta se, joka teki Nämä oli Daavidin päiviin saakka. 46 Hän sai armon lähimäisellensä väärityttä, työnsi hänet pois ja sanoi: Jumalan edessä ja anoi, että hän saisi valmistaa majan 'Kuka on asettanut sinut meidän päämieheksemme ja Jaakobin Jumalalle. 47 Mutta Salomo hänelle huoneen tuomariksemme? 28 Aiotko tappaa minutkin, niinkuin rakensi. 48 Korkein ei kuitenkaan asu käsillä tehyissä eilen tapoit egyptiläisen?' 29 Tämän puheen tähden huoneissa; sillä näin sanoo profeetta: 49 'Taivas on Mooses pakeni ja oli muukalaisena Midianin maassa, minun valtaistuimeni ja maa minun jalkojeni astinlauta; ja siellä hänelle syntyi kaksi poikaa. 30 Ja kun minäkäkaltaisen huoneen te minulle rakentaisitte, sanoo neljäkymmentä vuotta oli kulunut, ilmestyi hänelle Siinain Herra, tai mikä paikka olisi minun leposijani? 50 Eikö vuoren erämaassa enkeli palavan orjantappurapensaan minun käteni ole tätä kaikkea tehnyt?' 51 Te niskurit liekissä. 31 Kun Mooses sen näki, ihmetti hän tätä ja ympärileikkaamattomat sydämtä ja korvita, aina näkyä; ja kun hän meni tarkemmin katsomaan, kuului te vastustatte Pyhää Henkeä-niinkuin teidän isänne, Herran ääni, joka sanoi: 32 'Minä olen sinun isiesi niin tekin. 52 Ketä profeetoista eivät teidän isänne Jumala, Aabrahamin ja lisakin ja Jaakobin Jumala'. Niin vainonneet? He tappoivat ne, jotka ennustivat sen Mooses alkoi vapista eikä tohtinut katsoa sinne. 33 Mutta Vanhurskaan tulemista, jonka kavaltajiksi ja murhaajiksi Herra sanoi hännelle: 'Riisu kengät jalastasi; sillä paikka, te nyt olette tulleet, 53 te, jotka enkelien toimen kautta jossa seisot, on pyhä maa. 34 Minä olen nähnyt kansani saitte lain, mutta ette sitä pitäneet.' 54 Mutta kun kurjuuden Egyptissä ja kuullut heidän huokauksensa, he tämän kuulivat, viili se heidän sydäntänsä, ja ja minä olen astunut alas vapauttamaan heidät. Ja he kirstelivät hänelle hampaitansa. 55 Mutta täynnytti, tule tänne, minä lähetän sinut Egyptiin.' 35 Tämän Pyhää Henkeä hän loi katseensa taivaaseen pään Mooseksen, jonka he kielsivät sanoen: 'Kuka sinut on ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan asettanut päämieheksi ja tuomariksi?', hänet Jumala Jumalan oikealla puolella 56 ja sanoi: 'Katso, minä lähetti päämieheksi ja lunastajaksi sen enkelin kautta, näen taivaat auenneina ja Ihmisen Pojan seisovan joka hänelle orjantappurapensaassa oli ilmestynyt. Jumalan oikealla puolella'. 57 Niin he huusivat suurella 36 Hän johdatti heidät sieltä pois, tehdien ihmiteitä ja äänellä ja tukkivat korvansa ja karkasivat kaikki yhdessä tunnustekojen Egyptin maassa ja Punaisessa meressä hänen päällensä 58 ja ajoivat hänet ulos kaupungista ja ja erämaassa neljänäkymmenenä vuotena. 37 Tämä kivittivät. Ja todistajat riisuvat vaippansa Saulus nimisen on se Mooses, joka sanoi israelilaisille: 'Profeetan, nuorukaisen jalkojen juureen. 59 Ja niin he kivittivät minun kaltaiseni, Jumala on teille herättävä teidän Stefanuksen, joka rukoili ja sanoi: "Herra Jeesus, ota veljienne joukosta". 38 Hän on se, joka seurakunnassa, minun henkeni!" 60 Ja hän laskeutui polvilleen ja huusi erämaassa, oli enkelin kanssa, joka puhui hänelle suurella äänellä: "Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä!" Siinain vuorella, ja oli myös isiemme kanssa; ja hän Ja sen sanottuaan hän nukkui pois.

sai eläviä sanoja meille annettavaksi. 39 Mutta häntä meidän isämme eivät tahtoneet totella, vaan työnsivät hänet pois ja kääntyivät sydämessänsä jälleen Egyptiin, 40 sanoen Aaronille: 'Tee meille jumalia, jotka käyvät meidän edellämme, sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, hänelle, joka johdatti meidät Egyptin maasta'. 41 Ja he tekivät niinä päivinä vasikan ja toivat uhreja epäjumalalleen ja riemuitsivat kättensä töistä. 42 Mutta Jumala kääntyi heistä pois ja hylkäsi heidät palvelemaan taivaan sotajoukkoa, niinkuin on kirjoitettu profeettain kirjassa: 'Toitteko te teurasuhreja ja muita uhreja minulle erämaassa neljänäkymmenenä vuotena, te, Israelin heimo? 43 Ette; vaan te kannoitte Molokin majaa ja Romfa jumalan tähteä, niitä kuvia, jotka te ollite tehneet kumarrettaviksenne. Sentähden minä siirrän teidät toiselle puolle Babylonin.' 44 Todistuksen maja oli meidän isillämme erämaassa, niinkuin hän,

8 Myös Saulus hyväksyi Stefanuksen surmaamisen. Ja sinä päivänä nousi suuri vaino Jerusalemin seurakuntaa vastaan; ja kaikki hajaantuivat ympäri Juudean ja Samarian paikkakuntia, paitsi apostolit. 2 Ja muutamat jumalaapelkääviset miehet hautasivat Stefanuksen ja pitivät hänelle suuret valittajaiset. 3 Mutta Saulus raateli seurakuntaa, kulkii talosta taloon ja raastoi ulos miehiä ja naisia ja panetti heidät vankeuteen. 4 Ne, jotka näin olivat hajaantuneet, vaelsivat paikasta toiseen ja julistivat evankeliumin sanaa. 5 Ja Filippus meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristusta. 6 Ja kansa otti yksimielisesti vaarin siitä, mitä Filippus puhui, kun he kuulivat hänen sanansa ja näkivät ne tunnusteot, jotka hän teki. 7 Sillä monista, joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät pois huutaen suurella äänellä; ja moni halvattu ja rampa parani. 8 Ja syntyi suuri ilo

siinä kaupungissa. **9** Mutta ennestään oli kaupungissa muuan mies, nimeltä Simon, joka harjoitti noituutta lammastähdänä ja hämmästyttävänä. **10** ja häntä kuuntelivat kaikki, pienet ja suuret, ja sanoivat: "Tämä mies on se Jumalan voima, otetaan pois. Kuka kertoo hänen syntyperänsä? Sillä jota kutsutaan 'suureksi'". **11** Ja he kuuntelivat häntä hänestä elämänsä otetaan pois maan päältä." **12** Ja sentähden, että hän kauan aikaa oli noituusillaan heitä hoviherra kysyi Filippikselta sanoen: "Minä pyydän hämmästyttääni. **13** Mutta kun he nyt uskoivat Filippusta, sinua: sano, kenestä profeetta puhuu näin, itsestäänkö joka julisti evankeliumia Jumalan valtakunnasta ja vai jostakin toisesta?" **14** Niin Filippus avasi suunsa ja Jeesuksen Kristukseen nimestä, niin he ottivat kasteen, lähtien tästä kirjoituksesta julisti hänen evankeliumia sekä miehet että naiset. **15** Ja Simon itsekin uskoi, ja Jeesuksesta. **16** Ja kulkissaan tietä he tulivat veden kasteen saatuaansa hän pysytteili Filippiksen seurassa; ääreen; ja hoviherra sanoi: "Katso, tässä on vettä. Mikä ja nähdessään ihmeitä ja suuria, voimallisia tekoja estää kastamasta minua?" **17** Ja hän käski pysäyttää häntä hämmästyti. **18** Mutta kun apostolit, jotka olivat vaunut, ja he astuivat kumpikin veteen, sekä Filippus Jerusalemissa, kuulivat, että Samaria oli ottanut vastaan Jumalan sanan, lähettiltä he heidän tykösä Pietarin sillä hän ei ollut vielä tullut yhteenkään heistä, vaan he olivat ainoastaan kastetut Herran Jeesuksen nimeen. **19** Silloin he panivat kätensä heidän päällensä, ja he saivat Pyhän Hengen. **20** Mutta kun Simon näki, että Henki annettiin sille, jonka päälle apostolit panivat kätensä, toi hän heille rahaa **21** ja sanoi: "Antakaa minullekin se valta, että kenen päälle minä käteni panen, se saa Pyhän Hengen". **22** Mutta Pietari sanoi hänelle: "Menkööt rahasi sinun kanssasi kadotukseen, koska luulet Jumalan lahjan olevan rahalla saatavissa. **23** Ei sinulla ole osaa eikä arpaan tähän sanaan, sillä sinun sydämesi ei ole oikea Jumalan edessä. **24** Tee siis parannus ja käännä tästä pahuudestasi ja rukoile Herraa-jos ehkä vielä sinun sydämesi ajatus sinulle anteeksi annetaan. **25** Sillä minä näen sinun olevan täynnä katkeruuden sappea ja kiinni väärystyden siteissä." **26** Niin Simon vastasi ja sanoi: "Rukoilkaa te minun edestäni Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään siitä, mitä te olette sanoneet". **27** Ja kun he olivat todistaneet ja Herran sanaa puhuneet, palasivat he Jerusalemiin ja julistivat evankeliumia monessa Samarian kylässä. **28** Mutta Filippikselle puhui Herran enkeli sanoen: "Nouse ja mene puolipäivään pään sille tielle, joka vie Jerusalemistä alas Gassaan ja on autio". **29** Ja hän nousi ja lähti. Ja katso, siellä kulki etiopianainen mies, Etiopian kuningattaren Kandaken hoviherra, mahtava mies ja koko hänen aarteistonsa hoitaja; hän oli tullut Jerusalemiin rukoilemaan **30** ja oli nyt paluumatkalla ja istui vaunuissaan ja luki profeetta Esaiasta. **31** Niin Henki sanoi Filippikselle: "Käy luo ja pysyttele lähellä noita vaunuja". **32** Ja se kirjoitus, jota hän luki, oli tämä: "Niinkuin muuan mies, nimeltä Simon, joka harjoitti noituutta lammastähdänä ja hämmästyttävänä. **33** Hänen alentumisensa kautta hänen tuomionsa suuret, ja sanoivat: "Tämä mies on se Jumalan voima, otetaan pois. Kuka kertoo hänen syntyperänsä? Sillä jota kutsutaan 'suureksi'". **34** Ja he kuuntelivat häntä hänestä elämänsä otetaan pois maan päältä." **35** Niin Filippus avasi suunsa ja Jeesuksen Kristukseen nimestä, niin he ottivat kasteen, lähtien tästä kirjoituksesta julisti hänen evankeliumia sekä miehet että naiset. **36** Ja kulkissaan tietä he tulivat veden kasteen saatuaansa hän pysytteili Filippiksen seurassa; ääreen; ja hoviherra sanoi: "Katso, tässä on vettä. Mikä ja nähdessään ihmeitä ja suuria, voimallisia tekoja estää kastamasta minua?" **37** Ja hän käski pysäyttää häntä hämmästyti. **38** Ja hän jatkoi matkaansa iloiten. **39** Mutta Filippus tavattiin Asdodissa; ja hän vaelsi ympäri ja julisti evankeliumia kaikissa kaupungeissa, kunnes tuli Kesareaan.

9 Mutta Saulus puuskui yhä uhkaa ja murhaa Herran opetuslapsia vastaan ja meni ylimmäisen papin luo ja pyysi hänetä kirjeitä Damaskon synagoogille, että keitää hän vain löytäisi sen tien vaeltajia, miehiä tai naisia, ne hän saisi tuoda sidottuina Jerusalemiin. **10** Ja kun hän oli matkalla, tapahtui hänen lähestyessään Damaskoa, että yhtäkkiä valo taivaasta leimahti hänen ympäillänsä; **11** ja hän kaatui maahan ja kuuli äänen, joka sanoi hänelle: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?" **12** Hän sanoi: "Kuka olet, herra?" Hän vastasi: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. **13** Mutta nouse ja mene kaupunkiin, niin sinulle sanotaan, mitä sinun pitää tekemän." **14** Ja miehet, jotka matkustivat hänen kanssansa, seisovat mykistyneinä: he kuulivat kyllä äänen, mutta eivät ketään nähtneet. **15** Niin Saulus nousi maasta; mutta kun hän avasi silmänsä, ei hän nähtynyt mitään, vaan he taluttivat häntä kädestä ja veivät hänet Damaskoon. **16** Ja hän oli kolme päivää näkemätönnä, ei syönyt eikä juonut. **17** Ja Damaskossa oli eräs opetuslapsi, nimeltä Ananias. Hänen Herran sanoi näyssä: "Ananias!" Hän vastasi: "Katso, tässä olen, Herra". **18** Niin Herra sanoi hänelle: "Nouse ja mene sille kadulle, jota sanotaan Suoraksi kaduksi, ja kysy Juudaan talosta Saulus nimistä tarsolaista miestä. Sillä katso, hän rukoilee; **19** ja hän on nähtyn näyssä miehen, Ananias nimisen, tulevan sisälle ja panevan kätensä hänen päällensä, että hän saisi näkönsä jälleen." **20** Mutta Ananias vastasi: "Herra, minä olen monelta kuullut siitä miehestä, kuinka paljon pahaa hän on tehnyt sinun pyhillesi Jerusalemissa; **21** ja täälläkin hänelä on ylipapeilta valtuus vangita kaikki, jotka sinun nimeäsi avuksi huutavat". **22** Mutta Herra sanoi hänelle: "Mene; sillä hän on minulle valittu ase, kantamaan

minun nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lähellä Joppea, niin opetuslapset, kun kuulivat Pietarin lasten eteen. **16** Sillä minä tahdon näyttää hänelle, olevan siellä, lähettivät kaksi miestä hänen luoksesta kuinka paljon hänen pitää kärsimän minun nimeni pyytämään: "Tule viipymättä meidän tykömme". **39** tähden." **17** Niin Ananias meni ja astui huoneeseen, pani Niin Pietari nousi ja meni heidän kansansa. Ja hänen molemmat kätensä hänen pääalleen ja sanoi: "Veljeni sinne saavuttaan he veivät hänet ylösliin, ja kaikki Saul, Herra lähetti minut-Jeesus, joka ilmestyi sinulle lesket tulivat hänen luoksesta itkien ja näytellen hänen tiellä, jota tulit-että sisit näkösi jälleen ja tulisit täytetyksi ihokkaita ja vaippoja, joita Dorkas oli tehnyt, ollessaan Pyhällä Hengellä". **18** Ja heti putosivat hänen silmistään heidän kansansa. **40** Mutta Pietari toimitti kaikki ulos ikääni kuin suomukset, ja hän sai näkönsä ja nousi ja otti ja laskeutui polvilleen ja rukoili; ja hän käynti ruumiin kasteen. **19** Ja kun hän nautti ruokaa, niin hän vahvistui. puoleen ja sanoi: "Tabita, nouse ylös!" Niin tämä avasi Ja hän oli opetuslasten seurassa Damaskossa jonku silmänsä, ja nähdeessään Pietarin hän nousi istumaan. aikaa. **20** Ja kohta hän saarnasi synagoogissa Jeesusta, **41** Ja Pietari ojensi hänen kätensä ja nости hänet julistaen, että hän on Jumalan Poika. **21** Ja kaikki, jotka seisomaan ja kutsui sisään pyhät ja lesket ja asetti kuulivat, hämmästyivät ja sanoivat: "Eikö tämä ole se, joka Jerusalemissa tuhosи ne, jotka tätä nimeä avuksi huutavat? Ja eikö hän ole tullut tänne viedäksensä ne vangittuina ylipappien käsiin?" **22** Mutta Saulus sai yhд enemmän voimaa ja saattoi Damaskossa asuvat juutalaiset ymmälle näyttäen toteen, että Jeesus on Kristus. **23** Ja pitkän ajan kuluttua juutalaiset pitivät keskenään neuvoa tappaaksensa hänet. **24** Mutta heidän salahankkeensa tuli Sauluksen tietoon. Ja he vartioivat porttejakin yön päivät, saadakseen hänet tapetuksi. **25** Mutta hänen opetuslapsensa ottivat hänet yöllä, päästivät hänet muurin aukosta ja laskivat alas vasussa. **26** Ja kun hän oli tullut Jerusalemiin, yritti hän liittyä opetuslapsiin; mutta he kaikki pelkäsivät häntä, koska eivät uskoneet, että hän oli opetuslapsi. **27** Mutta Barnabas otti hänet turviinsa ja vei hänet apostolien tykö ja kertoilille, kuinka Saulus tiellä oli nähnyt Herran, ja että Herra oli puhunut hänen, ja kuinka hän Damaskossa oli rohkeasti julistanut Jeesuksen nimeä. **28** Ja niin hän kävi heidän keskuudessaan sisälle ja ulos Jerusalemissa ja julisti rohkeasti Herran nimeä. **29** Ja hän puhui ja väitti hellenistien kanssa; mutta he koettivat tappaa hänet. **30** Kun veljet sen huomasivat, veivät he hänet Kesareaan ja lähettilävät hänet sieltä Tarsoon. **31** Niin oli nyt seurakunnalla koko Juudeassa ja Galileassa ja Samariassa rauha; ja se rakentui ja vaelsi Herran pelossa ja lisääntyi Pyhän Hengen virvoittavasta vaikuttuksesta. **32** Ja tapahtui, että Pietari, kiertäessään kaikkien luona, tuli myöskin niiden pyhien tykö, jotka asuivat Lyddassa. **33** Siellä hän tapasi Aineas nimisen miehen, joka kahdeksan vuotta oli maannut vuoteessaan ja oli halvattu. **34** Ja Pietari sanoi hänen: "Aineas, Jeesus Kristus parantaa sinut; nouse ja korjaa vuoteesi". Ja kohta hän nousi. **35** Ja kaikki Lyddan ja Saaronin asukkaat näkivät hänet; ja he käyntivät Herran tykö. **36** Mutta Joppessa oli naisopetuslapsi, nimeltä Tabita, mikä kreikaksi käännettyä on: Dorkas; hän teki paljon hyviä töitä ja antoi runsaasti almuja. **37** Ja tapahtui niin päivinä, että hän sairastui ja kuoli; ja he pesivät hänet ja panivat ylösliin. **38** Ja koska Lydda oli

10 Ja Kesareassa oli mies, nimeltä Cornelius, sadanpäämies niin kutsutussa italialaisessa sotaväenosastossa. **2** Hän oli hurkas ja Jumalaan pelkääväinen, niinkuin koko hänen perhekuntansakin, ja antoi paljon almuja kansalle ja rukoili alati Jumalaa. **3** Hän näki selvästi näyssä, noin yhdeksännellä hetkellä päivästä, Jumalan enkelin, joka tuli sisään hänen tykönsä ja sanoi hänen: "Cornelius!" **4** Tämä loi katseensa häneen ja sanoi peljästyneenä: "Mikä on, Herra?" Enkeli sanoi hänen: "Sinun rukouksesi ja almusi ovat tulleet muistoon Jumalan edessä. **5** Niin lähetä nyt miehiä Joppeen noutamaan eräs Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan; **6** hän majaailee nahkuri Simonin luona, jonka talo on meren rannalla." **7** Ja kun enkeli, joka Korneliusta puhutteli, oli mennyt pois, kutsui tämä kaksi palvelijaansa ja hurskaan sotamiehen uskollisimpiaan joukosta **8** ja kertoilille kaikki ja lähettilä heidät Joppeen. **9** Ja seuraavana päivänä, kun he olivat matkalla ja lähestyivät kaupunkia, nousi Pietari noin kuudennen hetken vaiheilla katolle rukoilemaan. **10** Ja hänen tuli nälkä, ja hän halusi ruokaa. Mutta sitä valmistettaessa hän joutui hummoksiin. **11** Ja hän näki taivaan avoimina ja tulevan alas astian, ikääni kuun suuren liinavaatteen, joka neljästä kulmastaan laskettiin maahan. **12** Ja siinä oli kaikkinaisia maan neljäalkaisia ja matelijoita ja taivaan lintuja. **13** Ja tuli ääni, joka sanoi hänen: "Nouse, Pietari, teurasta ja syö". **14** Mutta Pietari sanoi: "En suinkaan, Herra; sillä en minä ole ikinä syönyt mitään epäyhää enkä saastaista". **15** Ja taas ääni sanoi hänen toistamiseen: "Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäyhäksi". **16** Tämä tapahtui kolme kertaa; sitten astia otettiin kohta ylös taivaaseen. **17** Ja kun Pietari oli epätietoinen siitä, mitä hänen näkemänsä näky mahtoi merkitä, niin katso, ne miehet, jotka Kornelius oli lähetänyt ja jotka

kyselemällä olivat löytäneet Simonin talon, seisovat sillä Jumala oli hänen kanssansa. **39** Ja me olemme portilla. **18** ja tiedustelivat kuuluvalla äänellä, majailiko kaiken sen todistajat, mitä hän teki juutalaisten maassa siellä Simon, jota myös Pietariksi kutsuttiin. **19** Kun ja Jerusalemissa; ja hänet he ripustivat puuhun ja Pietari yhä mietti tuota näkyä, sanoi Henki hänelle: tappoivat. **40** Hänet Jumala herätti kolmantena päivänä "Katso, kaksi miestä etsii sinua; **20** niin nouse nyt, astu ja antoi hänen ilmestyä, **41** ei kaikelle kansalle, vaan alas ja mene arvelematta heidän kanssaan, sillä minä Jumalan ennen valitsemille todistajille, meille, jotka olen heidät lähettyväni". **21** Niin Pietari meni alas miesten sörimme ja joimme hänen kanssaan sen jälkeen, kuin tykijä ja sanoi: "Katso, minä olen se, jota te etsitte; mitä hän oli kuolleista noussut. **42** Ja hän käski meidän varten te olette tulleet?" **22** He sanoivat: "Sadanpäämies saarnata kansalle ja todistaa, että hän on se, jonka Kornelius, hurkas ja Jumalaan pelkääväinen mies, josta Jumala on asettanut elävien ja kuolleitten tuomariksi. koko Juudan kansa todistaa hyvää, on pyhäiltä enkeliltä **43** Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, ilmestysessä saanut käskyn haettaa sinut kotiinsa ja joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kuulla, mitä sinulla on sanottavaa". **23** Niin hän kutsui kautta." **44** Kun Pietari vielä näitti puhui, tuli Pyhä heidät sisään ja piti heitä vierainansa. Seuraavana Henki kaikkien päälle, jotka puheen kuulivat. **45** Ja päivänä Pietari nousi ja lähti heidän kanssaan, ja kaikki ne uskovaiset, jotka olivat ympärileikatut ja olivat muutamat veljet Joppesta seurasivat hänen mukanaan. tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät sitä, että Pyhän **24** Ja sen jälkeisenä päivänä he saapuivat Kesareaan; ja Hengen lahja vuodatettiin pakanoihinkin, **46** sillä he Kornelius odotti heitä ja oli kutsunut koolle sukulaisensa kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa. ja lähimmät ystävänsä. **25** Ja kun Pietari oli astumassa Silloin Pietari vastasi: **47** "Ei kaiketi kukaan voi kielteä sisään, meni Kornelius häntä vastaan, lankesi hänen jalkojensa juureen ja kumartui maahan. **26** Mutta Pietari nosti hänet ylös sanoen: "Nouse; minäkin olen ihminen". **27** Ja puhellen hänen kanssaan hän meni heidät sisään ja tapasi monta kookkaa. **28** Ja hän sanoi heille: sisään ja lähestyi heitä. **29** Sentoihen minä vastaanomatta tulinkin, kun seurustella vierasheimoisesta kansasta tai mennä hänen tykönsä; mutta minulle Jumala on osoittanut, etten saa sanoa ketään ihmistä epäpyhäksi enkä saastaiseksi. **30** Ja Kornelius sanoi: "Neljä päivää sitten, juuri tähän aikaan päivästä, minä kotonani rukoilin tällä yhdeksänellä hetkellä, ja katso, edessäni seisois miehiä loistavissa vaatteissa **31** ja sanoi: 'Kornelius, sinun rukouksesi on kuultu, ja sinun almusi ovat tulleet muistojuun edessä. **32** Niin lähetä nyt Joppeen ja kutsu tykösi Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan; hän majailee nahkuri Simonin talossa meren rannalla.' **33** Sentähden minä lähetin heti sinulle sanan, ja sinä teit hyvin, kun tulit. Nyt olemme siis tässä kaikki Jumalan edessä, kuullaksemme kaiken, mitä Herra on käskenyt sinun puhua." **34** Niin Pietari avasi suunsa ja sanoi: "Nyt minä totisesti käsität, ettei Jumala katso henkilöön, **35** vaan että jokaisessa kansassa se, joka häntä pelkää ja tekee vanhurskautta, on hännelle otollinen. **36** Sen sanan, jonka hän lähetti Israelin lapsille, julistaen evankeliumia rauhasta Jeesuksessa Kristuksessa, joka on kaikkien Herran, **37** sen sanan, joka lähtien Galileasta on levinnyt koko Juudeaan, sen kasteen jälkeen, jota Johannes saarnasi, sen te tiedätte; **38** te tiedätte, kuinka Jumala Pyhällä Hengellä ja voimalla oli voidellut Jeesuksen Nasaretilaisen, hänet, joka vaelsi ympäri ja teki hyvä ja paransi kaikki perkeleen valtaan joutuneet;

11 Ja apostolit ja veljet ympäri Juudeaa kuulivat, että pakanatkin olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan. **2** Ja kun Pietari tuli Jerusalemiin, ahdistelivat ympärileikatut häntä **3** sanoen: "Sinä olet käynyt ympärileikkaamattomien miesten luona ja syönyt heidän kanssansa". **4** Niin Pietari selitti heille alusta alkaen asiat järjestänsä ja sanoi: **5** "Minä olin Joppen kaupungissa ja rukoilin; silloin minä näin hurmoksissa näyn: tuli alas astia, ikäänuksi suuri liinavaate, joka neljästä kulmastaan laskettiin taivaasta, ja se tuli aivan minun eteeni. **6** Ja kun minä katsoin sitä tarkasti, näin minä siinä maan nelijalkaisia ja petoja ja matelijoita ja taivaan lintuja. **7** Ja minä kuulin myös äänen, joka sanoi minulle: 'Nouse, Pietari, teurasta ja syö'. **8** Mutta minä sanoi: 'En suinkaan, Herra; sillä ei mitään epäpyhää eikä saastaista ole koskaan minun suuhuni tullut'. **9** Niin vastasi ääni taivaasta toistamiseen ja sanoi: 'Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi'. **10** Ja tämä tapahtui kolme kertaa; sitten vedettiin kaikki taas ylös taivaaseen. **11** Ja katso, samassa seisois sen talon edessä, jossa me olimme, kolme miestä, jotka Kesareasta oli lähetetty minun luokseni. **12** Ja Henki käski minun mennä arvelematta heidän kanssani; ja myös nämä kuusi veljeä lähtivät minun kanssani. Me menimme sen miehen taloon, **13** ja hän kertoimme, kuinka hän oli nähty enkelin seisoavan hänen huoneessaan ja sanovan: 'Lähetä Joppeen noutamaan Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan; **14** hän on puhuva sinulle sanoja, joiden kautta sinä pelastut, ja koko sinun perhekuntasi'. **15** Ja kun minä rupesin

puhumaan, tuli Pyhä Henki heidän päälässä, niinkuin seisoii Herran enkeli, ja huoneessa loisti valo, ja enkeli alussa meidänkin päälemme. **16** Silloin minä muistin sysäsi Pietaria kylkeen ja herätti hänet sanoen: "Nouse Herran sanan, jonka hän sanoi: 'Johannes kastoi vedellä, nopeasti!' Ja kahleet putosivat hänen käsistään. **8** Ja mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä". **17** Koska siis enkeli sanoi hänelle: "Vyytä itsesi ja sido paula-anturat Jumala antoi yhtäläisen lahan heille kuin meillekin, kun jalkaasi". Ja hän teki niin. Vielä enkeli sanoi hänelle: olimme uskoneet Herraan Jeesukseen Kristukseen, "Heitä vaippa yllesi ja seuraa minua". **9** Ja Pietari lähti niin mikä olin minä voidakseni estää Jumalaa?" **18** ja seurasi häntä, mutta ei tiennyt, että se, mikä enkelin Tämän kuultuansa he rauhoittuvat ja ylistivät Jumalaa vaikutuksesta tapahtui, oli totta, vaan luuli näkeväänsä sanoen: "Niin on siis Jumala pakanoillekin antanut näyn. **10** Ja he kulkivat läpi ensimmäisen vartion ja toisen parannuksien elämäksi". **19** Ne, jotka olivat hajaantuneet ja tulivat rautaportille, joka vei kaupunkiin. Se aukeni sen ahdingon vuosiksi, joka oli syntynyt Stefanuksen heille itsestään, ja he menivät ulos ja kulkivat eteenpäin tähden, vaelisivat ympäri hamaan Foinikiaan ja Kyproon muutamaa katua; ja yhtäkkää enkeli erkaniv hänestä. **11** ja Antiochiaan saakka, mutta eivät puhuneet sanaa muille Kun Pietari tointui, sanoi hän: "Nyt minä totisesti tiedän, kuin ainoastaan juutalaisille. **20** Heidän joukossaan oli ettei Herra on lähettänyt enkelinsä ja pelastanut minut kuitenkin muutamia kyprilaisia ja kyreneläisiä miehiä, Herodeksen käsistä ja kaikesta, mitä Juudan kansa jotka, tultuaan Antiochiaan, puhuivat kreikkalaisillekin odotti". **12** Ja päästyään siitä selville hän kulkikohdilla ja julistivat evankeliumia Herrasta Jeesuksesta. **21** Marian, Johanneksen äidin, taloa, sen Johanneksen, Ja Herran käsi oli heidän kanssansa, ja suuri oli se jota myös Markukseksi kutsuttiin. Siellä oli monta koulla joukko, joka uskoi ja kääntyi Herran puoleen. **22** Ja rukoilemassa. **13** Ja kun Pietari kolkutti eteisen ovea, sanoma heistä tuli Jerusalemin seurakunnan korviin, tuli siihen palvelijatar, nimeltä Rode, kuuolostamaan; **14** ja he lähettilivät Barnabaan Antiochiaan. **23** Ja kun hän ja tunnuttuaan Pietarin äänen hän ilossansa ei avannut saapui sinne ja näki Jumalan armon, niin hän iloitsti ja eteistä vaan juoksi sisään ja kertoi Pietarin seisovan kehotti kaikkia vakaalla sydämellä pysymään Herrassa. **24** Sillä hän oli hyvä mies ja täynnä Pyhää Henkeää ja Mutta hän vakuutti puheensa toteaksi. Niin he sanoivat: uskoaa. Ja Herralle lisääntyi paljon kansaa. **25** Niin hän "Se on hänen enkelinsä". **16** Mutta Pietari kolkutti yhää, lähti Tarsoon etsimään Saulusta, ja kun hän oli hänet ja kun he avasivat, näkivät he hänet ja hämmästyivät. löytänyt, toi hän hänet Antiochiaan. **26** Ja he vaikuttivat **17** Niin hän viittasi kädellään heitä vaikenemaan ja kertoii yhdessä kokonaisen vuoden seurakunnassa, ja niitä heille, kuinka Herra oli vienyt hänet ulos vankeudesta, oli paljon, jotka saivat heiltä opetusta; ja Antiokiassa ja sanoi: "Ilmoittakaa tämä Jaakobille ja veljille". Ja ruvettiin opetuslapsia ensiksi nimittämään kristityksi. **27** hän lähti pois ja meni toiseen paikkaan. **18** Mutta kun Siihen aikaan tuli profeettoja Jerusalemistä Antiochiaan. päivä koitti, tuli sotamiehille kova hättä siitä, mihin Pietari **28** Ja eräs heistä, nimeltä Agabus, nousi ja antoi oli joutunut. **19** Ja kun Herodes oli haettanut häntä Hengen vaikutuksesta tiedoksi, että oli tuleva suuri nälkä eikä löytänyt, tutki hän vartijoita ja käski viedä heidät kaikkeen maailmaan; ja se tulikin Klaudiuksen aikana. rangaistavaksi. Sitten hän meni Juudeasta Kesareaan **29** Niin opetuslapset päättivät kukaan varojensa mukaan ja oleskeli siellä. **20** Ja Herodes oli vihossansa lähettää avustusta Juudeassa asuville veljille. **30** Ja niin tyrolaisille ja siidonilaisille. Mutta nämä tulivat yksissä he tekivätkin ja lähettilivät sen vanhimille Barnabaan ja neuvoiv hänen luksensa, ja suostutettuaan puolelleen Sauluksen kätten kautta. Blastuksen, kuninkaan kamaripalvelijan, he anioivat

12 Siihen aikaan kuningas Herodes otatti muutamia seurakunnan jäseniä kiinni kiduttaaksensa heitä. **2** Ja hän mestautti miekalla Jaakobin, Johannexsen veljen. **3** Ja kun hän näki sen olevan juutalaisille mieleen, niin hän sen lisäksi vangitti Pietarinkin. Silloin olivat happamattoman leivän päivät. **4** Ja otettuaan hänet kiinni hän pani hänet vankeuteen ja jätti neljän nelimiehisen sotilasvartiontorniin vartioitavaksi, aikoen pääsiäisen jälkeen asettaa hänet kansan eteen. **5** Niin pidettiin siis Pietaria vankeudessa; mutta seurakunta rukoili lakkamatta Jumalaan hänen edestänsä. **6** Ja yöllä sitä päivää vasten, jona Herodeksella oli aikomus viedä hänet oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotamiehen välissä, sidottuna kaksilla kahleilla; ja vartijat vartioitsivat oven edessä vankilaan. **7** Ja katso, hänen edessään

13 Ja Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, joita kutsuttiin Nigeriksi, ja Lukius, kyreneläinen, ja Manaen, neljännysruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, ja

Saulus. 2 Ja heidän toimittaessaan palvelusta Herralle kaikessa minun tahton'. 23 Tämän jälkeläisistä on ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa minulle Jumala lupauksensa mukaan antanut tulla Jeesuksen Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon minä olen Israellille Vapahtajaksi, 24 sittenkuin Johannes ennen heidät kutsunut". 3 Silloin he paastosivat ja rukoilivat hänen tulonansa oli saarnannut parannuksen kastetta ja panivat kätensä heidän päällensä ja laskivat heidät kaikelle Israelin kansalle. 25 Mutta kun Johannes oli menemään. 4 Niin he Pyhän Hengen lähettiläminä juoksunsa päättävää, sanoi hän: 'En minä ole se, joksi menivät Seleukiaan ja purjehtivat sieltä Kyproon. 5 minua luulette; mutta katso, minun jälkeeni tulee se, Ja tultuaan Salamiiseen he julistivat Jumalan sanaa jonka kenkiä minä en ole arvollinen jaloista riisumaan'. juutalaisen synagoogissa, ja heillä oli mukanaan myös 26 Miehet, veljet, te Aabrahamin suvun lapset, ja te, jotka Johannes, palvelijana. 6 Ja kun he olivat vaeltaneet Jumalaan pelkäättä, meille on tämän pelastuksen sana kautta koko saaren Pafoon asti, tapasivat he erään lähetetty. 27 Sillä koska Jerusalemin asukkaat ja heidän juutalaisen miehen, noidan ja väärän profeetan, jonka hallitusmiehensä eivät Jeesusta tunteneet, niin he nimi oli Barjesus. 7 Hänen oleskeli käskynhaltijan, Sergius tuomitessaan hänet myös toteuttivat profeettain sanat, Pauluksen, luona, joka oli ymmärtäväinen mies. Tämä joita kunakin sapattina luetaan; 28 ja vaikka he eivät kutsui luokensa Barnabaan ja Saulukseen ja halusi löytäneet mitään, mistä hän olisi kuoleman ansaannut, kuulla Jumalan sanaa. 8 Mutta Elymas, noita-silläanoivat he Pilatukselta, että hänet surmattaisiin. 29 niin tulkitaan hänen nimensä-vastusti heitä, koettaen Ja kun he olivat täyttäneet kaiken, mikä hänenstä on kääntää käskynhaltijaa pois uskosta. 9 Niin Saulus, kirjoitettu, ottivat he hänet alas puusta ja panivat hautaan. myös Paavaliksi kutsuttu, täynnä Pyhä Henkeä loi 30 Mutta Jumala herätti hänet kuolleista. 31 Ja hän katseensa häneen 10 ja sanoi: "Voi sinua, joka olet ilmestyi useina päivinä niille, jotka olivat tulleet hänen kaikkea vilppiä ja kavaluttaa täynnä, sinä perkeleen kanssasi Galileasta Jerusalemi ja jotka nyt ovat sikiö, kaiken vanhurskauden vihollinen, etkä lakkaa hänen todistajansa kansan edessä. 32 Ja me julistamme vääristelemästä Herran suoria teitä? 11 Ja nyt, katso, teille sen hyvän sanoman, että Jumala on isille annetun Herran käsi on sinun päälläsi, ja sinä tulot sokeaksi lopauksen täyttänyt meidän lapsillemme, herättäen etkä aurinkoa näe säädettyyn aikaan asti." Ja heti Jeesuksen, 33 niinkuin myös toisessa psalmissa on lankesi hänen päällensä synkeys ja pimeys, ja hän kirjoitettu: 'Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä kävi ympäri ja etsi taluttajaa. 12 Kun nyt käskynhaltija olen sinut synnyttänyt'. 34 Ja että hän herätti hänet näki, mitä oli tapahtunut, niin hän uskoi, ihmellen kuoillesta, niin ettei hän enää palaja katoavaisuuteen, Herran oppia. 13 Ja kun Paavali seuralaisineen oli siitä hän on sanonut näin: 'Minä annan teille pyhä purjehtinut Pafosta, tulivat he Pamfylian Pergeen; siellä ja lujat Daavidin armot'. 35 Sentähden hän myös Johannes erosи heistä ja palasi Jerusalemiin. 14 Mutta toisessa paikassa sanoo: 'Sinä et sali Pyhäsi nähdä he vaelsivat Pergestä eteenpäin ja saapuivat Pisidian katoavaisuutta'. 36 Sillä kun Daavid oli aikanansa Antioikiaan; ja he menivät synagoogaan sapatinpäivänä Jumalan tahtoa palvelut, nukkui hän ja tuli otetuksi ja istuuviat. 15 Ja sittenkuin lakia ja profeettoja oli isiensä tykö ja näki katoavaisuuden. 37 Mutta hän, jonka luetti, lähettiläyt synagoogan esimiehet sanomaan heille: Jumala herätti, ei nähnyt katoavaisuutta. 38 Olkoon siis "Miehet, veljet, jos teillä on jokin kehoituksen sana teille tiettävä, miehet ja veljet, että hänen kauttansa kansalle, niin puhukaa". 16 Niin Paavali nousi ja viittasi julistetaan teille syntien anteeksiantamus 39 ja että kädellään ja sanoi: "Te Israelin miehet ja te, jotka jokainen, joka uskoo, tulee hänessä vanhurskaaksi, Jumalaan pelkäättä, kuulkaa! 17 Tämän Israelin kansan vapaaksi kaikesta, mistä te ette voineet Mooseksen lain Jumala valitsi meidän isämme ja korotti tämän kansan, kautta vanhurskaaksi tulla. 40 Kavahtakaa siis, ettei teitä heidän muikalaisina ollessaan Egyptin maassa, ja vei kohtaa se, mikä on puhuttu profeetoissa: 41 'Katsokaa, heidät sieltä ulos kohtotellaan käsivarrella, 18 ja hän kärsi te halveksijat, ja ihmetylkää ja hukkukaa; sillä minä teen heidän tapojansa noin neljäkymmentä vuotta erämaassa teidän päivinänne teon, teon, jota ette uskoisi, jos joku 19 ja hävitti seitsemän kansaa Kanaanin maasta ja sen kertoisi teille'". 42 Kun he lähtivät ulos, pyydettiin heitä jakoi niiden maan heille perinnöksi. 20 Näin kului noin puhumaan näitäasioita tulevanakin sapattina. 43 Kun neljäsataa viisikymmentä vuotta. Sen jälkeen hän antoi synagoogasta hajaannuttiin, seurasivat monet juutalaiset heille tuomareita profeetta Samueliin saakka. 21 Ja ja jumalaapelkääväiset käännynnäiset Paavalia ja sitten he anoivat kuningasta, ja Jumala antoi heille Barnabasta, jotka puhuivat heille ja kehottivat heitä Saulin, Kiisin pojant, miehen Benjaminin sukukunnasta, pysymään Jumalan armosta. 44 Seuraavana sapattina neljäksikymmeneksi vuodeksi. 22 Mutta hän pani hänet kokoonluita lähes koko kaupunki kuulemaan Jumalan viralta ja herätti heille kuninkaaksi Daavidin, josta hän sanaa. 45 Mutta nähdeessään kansanjoukot juutalaiset myös todisti ja sanoi: 'Minä olen löytänyt Daavidin, lisain tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät Paavalin puheita pojant, sydämeni mukaisen miehen, joka on tekevä vastaan ja herjasivat. 46 Silloin Paavali ja Barnabas

puhuivat rohkeasti ja sanoivat: "Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava; mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä katso itseänne mahdolisiksi iankaikkiseen elämään, niin katso, me käännyymme pakanain puoleen. (aiōnios g166) 47 Sillä näin on Herra mitä käskenyt: 'Minä olen pannut sinut pakanain valkeudeksi, että sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti.' 48 Sen kuullessansa pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran sanaa ja uskovat, kaikki, jotka olivat säädetty iankaikkiseen elämään. (aiōnios g166) 49 Ja Herran sanaa levitettiin kaikkeen siihen maakuntaan. 50 Mutta juutalaiset ylyttivät jumalaapelkääväisiä ylhäisiä naisia ja kaupungin ensimmäisiä miehiä ja nostivat vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan, ja ne ajoivat heidät pois alueiltansa. 51 Niin he pudistivat tomun jaloistansa 52 Ja opetuslapsejä tulivat täytetyiksi ilolla ja Pyhällä Hengellä.

14 Ikonionissa he samoin menivät juutalaisten synagoogaan ja puhuivat niin, että suuri joukko sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskoi. 2 Mutta ne juutalaiset, jotka eivät uskoneet, ylyttivät ja kihdyttivät pakanain mieltä veljiä vastaan. 3 Niin he oleskelivat siellä kauan aikaa ja puhuivat rohkeasti, luottaen Herraan, joka armonsa sanan todistukseksi antoi tapahtua tunnustekoa ja ihmeitä heidän kättensä kautta. 4 Ja kaupungin väestö jakaantui: toiset olivat juutalaisten puolella, toiset taas apostolien puolella. 5 Mutta kun pakanat ja juutalaiset ynnä heidän hallitusmiehensä mielivät ryhtyä pahoimpitelemään ja kivittämään heitä, 6 ja he sen huomasivat, pakenivat he Lykaonian kaupunkeihin, Lystraan ja Derbeen, ja niiden ympäristöön. 7 Ja siellä he julistivat evankeliumia.

8 Ja Lystrassa oli mies, joka istui siellä, hervoton jaloistaan ja rampa äitiinsä kohdusta saakka, eikä ollut koskaan kävellyt. 9 Hän kuunteli Paavalin puhetta. Ja kun Paavali loi katseensa hänen ja näki hänen olevan uskon, että hän voi tulla terveeksi, 10 sanoi hän suurella äänellä: "Nouse pystyn jaloillesi". Ja hän kavahti ylös ja käveli. 11 Kun kansa näki, mitä Paavali oli tehnyt, korottivat he äänensä ja sanoivat lykaoniankielellä: "Jumalat ovat ihmishahmossa astuneet alas meidän luoksemme". 12 Ja he sanoivat Barnabasta Zeukseksi ja Paavalia Hermeeksi, koska hän oli se, joka puhui. 13 Ja kaupungin edustalla olevan Zeuksen temppelin pappi toi härkiä ja seppeliteitä porttien eteen ja tahtoi väkijoukon kanssa uhrrata. 14 Mutta kun apostolit Barnabas ja Paavali sen kuulivat, repäisivät he vaatteensa ja juoksivat ulos kansanjoukkoon, huusivat 15 ja sanoivat: "Miehet, miksi te näin teette? Mekin olemme ihmisiä, yhtä vajavaisia kuin te, ja julistamme teille evankeliumia, että te käännytisitte noista turhista jumalista elävän Jumalan puoleen, joka on tehnyt

taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on. 16 Menneitten sukupolvien aikoina hän on sallinut kaikkien pakanain vaeltaa omia teitänsä; 17 ja kuitenkaan hän ei ole ollut antamatta todistusta itsestään, sillä hän on tehnyt teille hyvää, antaen teille taivaasta sateita ja hedelmällisiä aikoja ja ravitettavat sydämenne ruualla ja ilolla." 18 Nämä puhuen he vaivoin saivat kansan hillityksi uhraamasta heille. 19 Mutta sinne tuli Antioiasta ja Ikonionista juutalaisia, ja he suostuttiivat kansan iankaikkiseen elämään. 20 Mutta kaupungin ulkopuolelle, luullen hänet kuolleeksi. 21 Mutta kun opetuslapsejä olivat kokoontuneet hänen ympärilleen, nousi hän ja meni kaupunkiin. Ja seuraavana päivänä hän lähti Barnabaan kanssa Derbeen. 22 Ja julistettiin evankeliumia siinä kaupungissa ja tehtyään monta opetuslapsiksi he palasivat Lystraan ja Ikonioniin ja Antioiaan 23 ja vahvistivat opetuslasten sieluja ja kehoittivat heitä pysymään uskossa ja sanoivat: "Monen ahdistuksen kautta meidän pitää menemän sisälle Jumalan valtakuntaan". 24 Ja kun he olivat valinneet heille vanhimmat jokaisessa seurakunnassa, niin he rukoilivat ja paastoteni jättivät heidät Herran haltuun, johon he nyt uskovaat. 25 Ja he kulkivat läpi Pisidian ja tulivat Pamfyliaan; 26 ja julistettiin sanaa Pergessä he menivät Attaliaan. 27 Ja sieltä he purjehtivat Antioiaan, josta he olivat lähteneet, annettuna Jumalan armon haltuun sitä työtä varten, jonka he nyt olivat suorittaneet. 28 Ja he viipyivät pitkän aikaa opetuslasten tyköän.

15 Ja Juudeesta tuli sinne muutamia, jotka opettivat veljiä: "Ellette ympärileikauta itseänne, niinkuin Moses on säättänyt, ette voi pelastua". 2 Kun siitä syntyi riita ja kun Paavali ja Barnabas kiivaasti väittelivät heitä vastaan, niin päättiin, että Paavalin ja Barnabaan ja muutamien muiden heistä tuli mennä tämän riitakäytymyksen tähden apostolien ja vanhinentyölle Jerusalemiin. 3 Niin seurakunta varusti heidät matkalle, ja he kulkivat Foinikian ja Samarian kautta ja kertoivat pakanain käännytyksestä ja ilahuttivat sillä suuresti kaikkia veljiä. 4 Ja kun he saapuivat Jerusalemiin, niin seurakunta ja apostolit ja vanhimmat ottivat heidät vastaan; ja he kertoivat, kuinka Jumala oli ollut heidän kanssansa ja tehnyt suuria. 5 Mutta fariseusten lahkosta nousivat muutamat, jotka olivat tulleet uskoon, ja sanoivat: "Heidät on ympärileikattava ja heitä on käskettävä noudattamaan Mooseksen lakia". 6 Niin apostolit ja vanhimmat kokoontuivat tutkimaan tätä asiaa. 7 Ja kun oli paljon väitelty, nousi Pietari ja sano heille: "Miehet, veljet, te tiedätte, että Jumala jo kauan aikaa sitten teidän keskuudessanne sen

valinnan, että pakanat minun suustani saisivat kuulla evankeliumin sanan ja tulisivat uskoon. 8 Ja Jumala, josta ei veri ole laskettu, ja haureutta. Jos te näitä sydänten tuntija, todisti heidän puolestansa, antaen välttäte, niin teidän käy hyvin. Jääkää hyvästi!" 30 heille Pyhän Hengen samoinkuin meillekin. 9 eikä tehnyt nyt kiusatte Jumalaa ja tahdotte panna opetuslasten mekään ole jaksaneet kantaa? 11 Mutta me uskomme Herran Jeesuksen armon kautta pelastuvamme, samalla tapaa kuin hekin." 12 Niin koko joukkoo vaikeni, ja he kuuntelivat Barnabasta ja Paavalia, jotka kertoivat, kuinka suuria tunnustekoa ja ihmheitä Jumala oli tehnyt olivat lakanneet puhumasta, lausui Jaakob: "Miehet, "Lähtekäämme takaisin kaikkiin niihin kaupunkieihin, veljet, kuulkaa minua! 14 Simeon on kertonut, kuinka Jumala ensi kerran katsoi pakanain puoleen ottaakseen heistä kansan omalle nimellensä. 15 Ja tämän kanssa pitävät yhtä profeettain sanat, sillä näin on kirjoitettu: 16 'Sen jälkeen minä palajan ja pystytän jälleen Daavidin sortuneen majan; minä korjaan sen repeämät ja nostan sen jälleen pystyn, 17 että jäljelle jääneet ihmiset etsivät Herraa, ynnä kaikki pakanat, jotka ovat minun nimiini otetut, sanoo Herra, joka tämän tekee, 18 mikä on ollut tunnettua hamasta ikiajoista'. (aión g165) 19 Sentähden minä olen sitä mieltä, ettei tule rasittaa niitä, jotka pakanuudesta kääntyvät Jumalan puoleen, 20 vaan heille kirjoittakoon, että heidän pitää karttaman epäjumalien saastuttamaa ja haureutta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, sekä verta. 21 Sillä Mooseksella on ammoisista ajoista asti joka kaupungissa julistajansa: luetaanhan häntä synagoogissa jokaisena sapattina." 22 Silloin apostolit ja vanhimmat ja koko seurakunta näkivät hyväksi valita keskuudestaan muutamia miehiä ja lähettilä heidät Antiochiaan Paavalin ja Barnabaan mukana, nimittiin Juudaan, jota kutsuttiin Barsabbaaksi, ja Silaan, jotka olivat johtavia miehiä veljien joukossa; 23 ja kirjoittivat heidän mukaansa näin kuuluvan kirjeen: "Me apostolit ja vanhimmat, teidän veljenne, lähetämme teille, pakanuudesta kääntyneille veljille Antiokiassa ja Syriassa ja Kilikiassa, tervehdyksen. 24 Koska olemme kuulleet, että muutamat mestä lähteneet, joille emme ole mitään käskeytä antaneet, ovat puheillaan tehneet teidät levottomiksi ja saattaneet teidän sielunne hämmennysksiin, 25 niin me olemme yksimielisesti nähneet hyväksi valita miehiä ja lähettilä heidät teidän tykönce rakkaiden veljiemme Barnabaan ja Paavalin kanssa, 26 jotka ovat panneet henkensä alittiaksi meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimen tähden. 27 Me lähetämme siis Juudaan ja Silaan, jotka myös suusanalla ilmoittavat teille saman. 28 Sillä Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei teidän päällenne ole pantava enempää kuormaa kuin nämä väältämättömät: 29 että karttate epäjumalille uhrattua ja verta ja lihaa, siellä he kutsuvat koolle seurakunnan ja antoivat heille puhdisti heidän sydämensä uskolla. 30 Miksi te siis kirjeen he tästä lohdutuksesta. 31 Ja kun he olivat sen lukeneet, iloisivat itsekin olivat profeettoja, kehoittivat veljää monin sanoin ja vahvistivat heitä. 32 Ja Juudas ja Silas, jotka aikaa veljet laskivat heidät rauhassa palaamaan niiden tykö, jotka olivat heidät lähettiläet. 33 Ja Paavali ja Barnabas viipyivät Antiokiassa opettaen ja julistaen useiden muidenkin kanssa Herran sanaa. 36 Mutta olivat lakanneet puhumasta, lausui Jaakob: "Miehet, "Lähtekäämme takaisin kaikkiin niihin kaupunkieihin, joissa olemme julistaneet Herran sanaa, katsomaan veljää, miten heidän on". 37 Niin Barnabas tahtoi ottaa mukaan Johanneksenkin, jota kutsuttiin Markukseksi. 38 Mutta Paavali katsoi oikeaksi olla ottamatta häntä mukaan, koska hän oli luopunut heistä Pamfyliaassa eikä ollut heidän kanssaan lähtenyt työhön. 39 Ja he kiivastuivat niin, että erkanivat toisistaan, ja Barnabas otti mukaansa Markuksen ja purjehti Kyproon. 40 Mutta Paavali valitsi Silaan, ja veljet jättivät hänet Herran armon haltuun, ja hän lähti matkalle. 41 Ja hän vaelsi läpi Syriian ja Kilikiian vahvistaen seurakuntia.

16 Niin hän saapui myös Derbeen ja Lystraan. Ja katso, siellä oli eräs opetuslapsi, nimeltä Timoteus, joka oli uskovaisen juutalaisvaimon poika, mutta isä oli kreikkalainen. 2 Hänestä veljet, jotka olivat Lystrassa ja Ikonionissa, todistivat hyväät. 3 Paavali tahtoi häntä mukaansa matkalle ja otti hänet ja ympärileikkasi hänet juutalaisten tähden, joita oli niillä paikkakunnilla; sillä kaikki tiesivät, että hänen isänsä oli kreikkalainen. 4 Ja sitä mukaa kuin he vaelsivat kaupungista kaupunkiin, antoivat he heille noudatettaviksi ne säädökset, jotka apostolit ja Jerusalemin vanhimmat olivat hyväksyneet. 5 Niin seurakunnat vahvistuivat uskossa ja saivat päävä päävältä yhä enemmän jäseniä. 6 Ja he kulkivat Frygian ja Galatian maan kautta, sillä Pyhä Henki esti heitä julistamasta sanaa Aasiassa. 7 Ja tultuaan Mysian kohdalle he ryttivät lähteä Bityniaan, mutta Jeesuksen Henki ei sallinut heidän sitä tehdä. 8 Niin he vaelsivat ohia Mysian ja menivät Trooaseen. 9 Ja Paavali näki yöllä näyn: makedonialainen mies seisoi ja pyysi häntä sanoen: "Tule yli Makedoniaan ja auta meitä". 10 Ja kun hän oli nähty sen näyn, niin me kohta tahdoimme päästää lähtemään Makedoniaan, sillä me käsittimme, että Jumala oli kutsunut meitä julistamaan heille evankeliumia. 11 Kun nyt olimme purjehtineet Trooasta, kuljimme suoraan Samotrakeen, ja seuraavana päivänä Neapoliin, 12 ja sieltä Filippiin, joka on ensimmäinen kaupunki siinä osassa Makedoniaa, jüütelkuntia. Siinä koumpania me

viivymme muutamia päiviä. **13** Ja sapatinpäivänä me hän vei heidät ylös asuntoonsa, laittoi heille aterian ja menimme kaupungin portin ulkopuolelle, joen rannalle, riemuitsi siitä, että hän ja koko hänen perheensä oli jossa arvelimme olevan rukouspaikan, ja istuimme tullut Jumalaan uskovaksi. **15** Päivän tultua päälliköön sinne ja puhuimme kokoontuneille naisille. **14** Ja eräs lähettiltä oikeudenpalvelijat sanomaan: "Päästää irti ne Lyydia niminen purppuranmyyjä Tyatiran kaupungista, miehet". **16** Niin vanginvartija ilmoitti tämän Paavalille jumalaapelkääväniä nainen, oli kuulemassa; ja Herra sanoen: "Päällikö ovat lähettiläneet sanan, että teidät avasi hänen sydämensä ottamaan vaarin siitä, mitä on päästettävä irti; lähtekää siis nyt ulos ja menkää Paavali puhui. **15** Ja kun hänet ja hänen perhekuntansa rauhassa". **17** Mutta Paavali sanoi heille: "He ovat oli kastettu, pyysi hän meitä sanoen: "Jos te pidätte julkisesti, vieläpä ilman tuomiota, ruoskineet meitä, minua Herraan uskovaisena, niin tulkaa minun kotiini jotka olemme Rooman kansalaisia, ja ovat heittäneet ja majailkaa siellä". Ja hän vaati meitä. **16** Ja tapahtui meidät vankeuteen; ja nytkö he salaa ajaisivat meidät vastaan tuli eräs palvelijatar, jossa oli tietäjähenkki ja ulos." **18** Ja oikeudenpalvelijat kertoivat ne sanat joka tuotti paljon tuloa isännilleen ennustamisellaan. päälliköille; niin nämä peljästyivät kuullessaan heidän **17** Hänen seurasi Paavalia ja meitä ja huusi sanoen: olevan roomalaisia, **19** ja he tulivat ja suostuttelivat heitä "Nämä miehet ovat korkeimman Jumalan palvelijoita, ja veivät heidät ulos ja pyysivät heitä lähtemään pois jotka julistavat teille pelastukseen tien". **20** Ja tätä kaupungista. **21** Niin he lähtivät vankilasta ja menivät hän teki monta päivää. Mutta se vaivasi Paavalia, ja hän käynti ja sanoi hengelle: "Jeesuksen Kristuksen nimessä minä käskeni sinun lähteä hänenstä". Ja se lähti sillä hetkellä. **22** Mutta kun hänen isäntänsä näkivät, että tulojen toivo oli heiltä kadonnut, ottivat he Paavalin ja Silaan kiinni ja vetivät heidät torille hallitusmiesten eteen. **23** Ja vietyänsä heidät päälliköjen eteen he sanoivat: "Nämä miehet häiritsevät meidän kaupunkimeen rauhaa; he ovat juutalaisten synagooga. **24** Ja tapansa mukaan Paavali meni sisälle heidän luokseensa ja keskusteli kolmena sapattina heidän kanssansa, lähtien kirjoituksista, **25** 3 selitti ne ja osoitti, että Kristuksen pitä kärsimän ja houseman kuolleista, ja sanoi: "Tämä Jeesus, jota minä teille julistan, on Kristus". **26** Ja muutamat heistä tulivat uskoon ja liittyivät Paavalin ja Silaaseen, niin myös suuri joukko jumalaapelkääväisiä kreikkalaisia sekä useat ylhäiset naiset. **27** Mutta juutalaiset joutuivat kiihkoon ja ottivat avukseen muutamia pahanlkisiä miehiä joutoväestä, haalivat kansaa kokoon ja nostivat kaupungissa metelin. He asettuivat Jaasonin talon edustalle ja hakivat Paavalia ja Silasta viedäkseen heidät kansan eteen. **28** Mutta kun he eivät heitä löytäneet, raastoivat he Jaasonin ja muutamia veljiä kaupungin hallitusmiesten eteen ja huusivat: "Nuo koko maailman villitsijät ovat tännekin tulleet, **29** ja heidät Jaason on ottanut vastaan; ja nämä kaikki tekevät vastoin keisarin asetuksia, sanoen erään toisen, Jeesuksen, olevan kuninkaan". **30** Kun kansa ja hallitusmiehet tämän kuulivat, tulivat he levottomiksi. **31** Ja nämä ottivat takauksen Jaasonilta ja multelta ja päästivät heidät. **32** Mutta veljet lähettiltä heti yötä myöten Paavalin ja Silaan Bereaan. Ja kun he olivat saapuneet sinne, menivät he juutalaisten synagoogaan. **33** Nämä olivat jallopia kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin. **34** Ja monet heistä uskovat, niin myös useat ylhäiset kreikkalaiset naiset ja miehet. **35** Mutta kun Tessalonikan juutalaiset saivat tiedää, että Paavali Bereassakin julisti Jumalan sanaa, tulivat he sinnekin yllyttämään ja kiihoittamaan kansaa. **36** Silloin veljet heti lähettiltä Paavalin menemään meren

rantaan; mutta sekä Silas että Timoteus jäivät Bereaan.

15 Ja Paavalin saattajat veivät hänet Ateenaan saakka, ja saatuaan vietäväksi Silaalle ja Timoteukselle käskyn mitä pikimmin tulla hänen luksensa, he lähtivät sieltä pois.

16 Mutta Paavalin odottaessa heitää Ateenassa hänen henkensä hänessä kiivastui, kun hän näki, että kaupunki oli Dionysius, Areiopagin jäsen, ja eräs nainen, nimeltä Damaris, sekä muita heidän kanssansa.

17 Niin hän keskusteli synagoogassa juutalaisten ja jumalaapelkääväisten kanssa ja torilla joka päivä niiden kanssa, joita hän siellä tapasi. **18** Ja muutamat epikurolaiset ja stoalaiset filosofit väittelivät hänen kanssansa; ja toiset sanoivat: "Mitähän tuo lavertelia oikein tahtoo sanoa?" Toiset taas sanoivat: "Näkyy olevan vieraiden jumalien julistaja", koska hän julisti heille evankeliumia Jeesuksesta ja ylösousemuksesta. **19** Ja he ottivat hänet ja veivät Areiopagille ja sanoivat: "Voimmeko saada tietää, mikä se uusi oppi on, jota sinä ilmoitat? **20** Sillä utoja asiaita sinä tuot meidän korvaimme kuulla. Me siis tahdomme tietää, mitä ne oikein ovat." **21** Sillä ateenalaissa ja siellä oleskelevilla muukalaisilla ei kenelläkään ollut aikaa muuhun kuin uutta puhumaan ja uutta kuulemaan. **22** Niin Paavali astui keskelle Areiopagia ja sanoi: "Ateenan miehet, minä näen kaikesta, että te suuresti kunnioitte jumalia. **23** Sillä kävellessäni ympäri ja katsellessani teidän pyhiä paikkojanne minä löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: 'Tuntemattomalle jumalalle'. Mitä te siis tuntemattanne palvelette, sen minä teille ilmoitan. **24** Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsillä tehdissä temppeleissä, **25** eikä häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikäänsuin hän jotakin tarvitsisi, hän, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken. **26** Ja hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpäiriä ja on säättänyt heille määrätyt ajat ja heidän asumisensa rajat, **27** että he etsivät Jumalaa, jos ehkä voisivat hapuilemalla hänet löytää-hänest, joka kuitenkaan ei ole kaukana yhdestäkään meistä; **28** sillä hänessä me elämme ja liikumme ja olemme, niinkuin myös muutamat teidän runoilijoistanne ovat sanoneet: 'Sillä me olemme myös hänen sukuansa'. **29** Koska me siis olemme Jumalan sukua, emme saa luulla, että jumaluus on samankaltainen kuin kulta tai hopea tai kivi, sellainen kuin ihmillisensä taiteen ja ajatuksen kuvalema. **30** Noita tietämättömyyden aikojen Jumala on käräsynyt, mutta nyt hän tekee tietäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus. **31** Sillä hän on säättänyt päivän, jona hän on tuomitseva maanpäirin vanhurskaudessa sen miehen kautta, jonka hän siihen on määrennyt; ja hän on antanut kaikille siijä vakuuden, herätämällä hänet kuolleista." **32** Kuullessaan kuolleitten ylösousemuksesta toiset ivasivat, toiset taas sanoivat: "Me tahdomme kuulla sinulta tästä vielä toistekin". **33** Ja niin Paavali lähti heidän keskeltänsä. **34** Mutta muutamat liittyivät häneen ja uskoivat; niiden joukossa oli Dionysius, Areiopagin jäsen, ja eräs nainen, nimeltä Damaris, sekä muita heidän kanssansa.

18 Sen jälkeen Paavali lähti Ateenasta ja meni Korinttoon. **2** Siellä hän tapasi erään Akylas nimisen juutalaisen, joka oli Pontosta syntyisin ja äskä tullut Italiasta, ja hänen vaimonsa Priskillan. Klaudius oli näet käskenyt kaikkien juutalaisten poistua Roomasta. Ja Paavali meni heidän luokseensa. **3** Ja kun hänen olivat sama ammatti kuin heillä, jääti hän heidän luokseensa, ja he tekivät työtä yhdessä; sillä he olivat ammatiltaan teltantekijöitä. **4** Ja hän keskusteli synagoogassa jokaisena sapattina ja sai sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskomaan. **5** Ja kun Silas ja Timoteus tulivat Makedoniasta, oli Paavali kokonaan antautunut sanan julistamiseen ja todisti juutalaissille, että Jeesus on Kristus. **6** Mutta kun he vastustivat ja herjasivat, pudisti hän vaatteitansa ja sanoi heille: "Tulkoon teidän verenne oman päännän päälle! Viaton olen minä; tästedes minä menen pakanaan tykö." **7** Ja hän lähti sieltä ja meni erään Titius Justus nimisen jumalaapelkäävisen miehen tykö, jonka talo oli aivan synagoogan vieressä. **8** Mutta synagoogan esimies Krispus ja koko hänen perhekuntansa uskoivat Herraan; ja myöskin monet korinttolaiset, jotka olivat kuolemassa, uskoivat, ja heidät kastettiin. **9** Ja Herra sanoi yöllä näyssä Paavalille: "Älä pelkää, vaan puhu, äläkä vaikene, **10** sillä minä olen sinun kanssasi, eikä kukaan ole ryhtyvä sinuun tehdäkseen sinulle pahaa, sillä minulla on paljon kansaa tässä kaupungissa". **11** Niin hän viipyi siellä vuoden ja kuusi kuukautta opettaen heidän keskuudessaan Jumalan sanaa. **12** Mutta Gallionin ollessa Akaian käskynhaltijana juutalaiset yksimielisesti nousivat Paavalista vastaan ja veivät hänet tuomioistuimen eteen **13** ja sanoivat: "Tämä vietteli ihmisiä palvelemaan Jumalaa lainvastaisella tavalla". **14** Ja kun Paavali aikoi avata suunsa, sanoi Gallion juutalaissille: "Jos olisi tehty rikos tai häijy ilkityö, olisi kohtuullista, että minä kärävällisesti kuuntelin teitä, juutalaiset. **15** Mutta jos teillä on riitakysymyksiä opista ja nimistä ja teidän laistanne, olkoot ne teidän huolenanne; niiden tuomari minä en tahdo olla." **16** Ja hän ajoit heidät pois tuomioistuimen edestä. **17** Niin he kaikki ottivat kiinni Soosteneen, synagoogan esimiehen, ja löivät häntä tuomioistuimen edessä, eikä Gallion välittänyt siitä mitään. **18** Mutta Paavali viipyi siellä vielä jonkin aikaa; sitten hän sanoi veljille jäähyväiset ja purjehti Syriaan, mukanansa Priskilla ja Akylas; hän oli leikkauttanut tukkansa Kenkreassa, sillä hän oli tehnyt lupauksen. **19** Ja he saapuivat Efesoon; sinne hän jätti heidät. Ja hän meni synagoogaan ja keskusteli juutalaisten kanssa. **20** Ja he pyysivät häntä viipymään kauemmin, mutta hän ei suostunut, **21** vaan sanoi heille jäähyväiset

ja lausui: "Minä palaan jälleen teidän tyköinne, jos henkiä, sanoen: "Minä vannotan teitä sen Jeesuksen Jumala suo". Ja hän lähti purjehtimaan Efesosta, kautta, jota Paavali julistaa". **14** Ja niiden joukossa, **22** Ja noustuaan maihin Kesareassa hän vaelsi ylös jotka näin tekivät, oli myös erään juutalaisen ylipapin, Jerusalemiin ja tervehti seurakuntaa ja meni sitten alas Skeuan, seitsemän poikaa; **15** mutta paha henki vastasi Antiokiaan. **23** Kun hän oli viettänyt siellä jonkin aikaa, heille sanoen: "Jeesuksen minä tunnen, ja Paavalin lähti hän matkalle ja kulkii järjestää kautta Galatian minä tiedän, mutta keitää te olette?" **16** Ja se mies, jossa maakunnan ja Frygian, vahvistaen kaikkia opetuslapsia. paha henki oli, karkasi heidän kimppuunsa, voitti heidät **24** Ja Efeson saapui eräs juutalainen, nimeltä Apollos, toisen toisensa perästää ja runteli heitä, niin että he syntyisin Aleksandriasta, puhetaitoinen mies ja väkevä alastomina ja haavoittetuina pakenivat siitä huoneesta. raamatuissa. **25** Tälle oli opetettu Herran tie, ja hän **17** Ja tämän saivat tietää kaikki Efeson asukkaat, sekä puhui palavana hengessä ja opetti tarkoin Jeesuksesta, juutalaiset että kreikkalaiset; ja heidät kaikki valtasi mutta tunsi ainoastaan Johanneksen kasteen. **26** Hän pelko, ja Herran Jeesuksen nimeä ylistettiin suuresti. **18** rupesi rohkeasti puhumaan synagoogassa. Mutta kun Ja monet niistä, jotka olivat tulleet uskoon, menivät ja Priskilla ja Akylas olivat häntä kuunnelleet, ottivat he tunnustivat ja ilmoittivat tekonsa. **19** Ja useat niistä, jotka hänet luokseen ja selvittivät hänelle tarkemmin Jumalan olivat taikuutta harjoittaneet, kantoivat kirjansa kokoon tien. **27** Ja kun hän tahtoi mennä Akaaan, niin veljet ja polttivat ne kaikkien nähden; ja kun niiden arvo kehoittivat häntä siihen ja kirjoittivat opetuslapsille, että laskettiin yhteen, huomattiin sen olevan viisikymmentä nämä ottaisivat hänet vastaan. Ja sinne saavuttuaan hän tuhatta hopearahaan. **20** Nämä Herran sana voimallisesti armon kautta oli suureksi hyödyksi uskoon tulilleille. **28** kasvoi ja vahvistui. **21** Kun kaikki tämä oli tapahtunut, Sillä hän kumosi suurella voimalla julkisesti juutalaisten niin Paavali hengessä päätti kulkea Makedonian ja väitet ja näytti kirjoituksista toteen, että Jesus on Akaian kautta ja matkustaa Jerusalemiin ja sanoi: "Käytyäni siellä minun pitää nähdä myös Rooma". **22**

19 Kun Apollos oli Korintossa, tuli Paavali, kuljettuaan läpi ylämaakuntien, Efesoon ja tapasi siellä muutamia opetuslapsia. **2** Ja hän sanoi heille: "Saitteko Pyhän Hengen silloin, kun te tulitte uskoon?" Niin he sanoivat hänelle: "Emme ole edes kuuleet, että Pyhä Henkeä on olemassakaan". **3** Ja hän sanoi: "Millä kasteella te sitten olette kastetut?" He vastasivat: "Johanneksen kasteella". **4** Niin Paavali sanoi: "Johannes kastoi parannuksen kasteella, kehoittaen kansaa uskomaan häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on, Jeesukseen". **5** Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen. **6** Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleensä, tuli heidän päällensä Pyhä Henki, ja he puuivat kielillä ja ennuustivat. **7** Heitä oli kaikkaan noin kaksitoista miestä. **8** Ja hän meni synagoogaan, ja kolmen kuukauden ajan hän puhui heidän kanssensa rohkeasti ja vakuuttavasti Jumalan valtakunnasta. **9** Mutta kuin muutamat paaduttivat itsensä eivätkä uskoneet, vaan puhuivat pahaa Herran tiestä kansan edessä, niin hän meni pois heidän luotaan ja erotti opetuslapset heistä ja piti joka päivä keskustelua Tyrannuksen koulussa. **10** Ja sitä kesti kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, saivat kuulla Herran sanan. **11** Ja Jumala teki ylen voimallisia tekoja Paavalin käteen kautta, **12** niin että vieläpä hikiiliinoja ja esivaatteita hänen iholtansa viettiin sairasten päälle, ja taudit lähtivät heistä ja pahat henget pakenivat pois. **13** Myösken muutamat kuljeksivat juutalaiset loitsijat rupesivat lausumaan Herran Jeesuksen nimeä niiden ylitse, joissa oli pahoja

Ja hän lähetti Makedoniaan kaksi apumiehistänsä, Timoteuksen ja Erastuksen, mutta jäi itse joksikin aikaa Aasiaan. **23** Tähän aikaan syntyi sangen suuri melu siitä tiestä. **24** Sillä eräs hopeaseppä, nimeltä Demetrius, joka valmisti hopeaisia Artemiin temppeleitä, hankki sillä ammattilaisille melkoisia tulojia. **25** Hän kutsui kokoon nämä sekä muit, jotka sellaista työtä tekivät, ja sanoi: "Miehet, te tiedätte, että meillä on hyvä toimeentulomme tästä työstä; **26** mutta nyt te näette ja kuulette, että tuo Paavali on, ei ainoastaan Efessossa, vaan melkein koko Aasiassa, uskotellut ja vietellyt paljon kansaa, sanoen, etteivät ne ole jumalia, jotka käsillä tehdään. **27** Ja nyt uhkaa se vaara, että ei ainoastaan tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi, vaan myösken, että suuren Artemis jumalattaren temppeliä ei pidetä minäkään ja että hän menettää mahtavuutensa, hän, jota koko Aasia ja koko maanpiiri palvelee." **28** Kun he sen kuulivat, tulivat he vihaa täyneen ja huusivat sanoen: "Suuri on efesolaisten Artemis!" **29** Ja koko kaupunki joutui sekasortoon, ja he ryntäsivät kaikki yhdessä näytelmäpaikkaan ja tempasivat mukaansa Gaiuksen ja Aristarkuksen, kaksi makedonialaista, jotka olivat Paavalin matkatovereita. **30** Ja kun Paavali tahtoi mennä kansanjoukkoon, eivät opetuslapset sitä sallineet. **31** Ja myös muutamat Aasian hallitusmiehistä, jotka olivat hänen ystäviään, lähettilivät hänelle sanan ja pyysivät, ettei hän menisi näytelmäpaikkaan. **32** Ja he huusivat, mikä mitäkin; sillä kokous oli sekasortoinen, ja useimmat eivät tienneet, minkä tähden he olivat tulleet kokoon. **33** Silloin vedettiin joukosta esille Aleksander, jota juutalaiset työnsivät

esiin; niin Aleksander viittasi kädellään merkiksi, että hän tahtoi pitää puolustuspuheen kansan edessä. **34** Mutta kun he huomasivat, että hän oli juutalainen, joka ei tiedä, että efesolaisten kaupunki on suuren Artemiin temppelin ja hänen taivaasta pudonneen kuvansa vaalija? **35** Koska ei kukaan voi tätä kielää, tulee teidän siis pysyä rauhalla sina eikä tehdä mitään harkitsematonta. **36** Te olette kuitenkin tuoneet tämä miettoon. **37** Jos siis Demetriuksella ja hänen ammattiveljillänsä on riita-asiaa jotakuta vastaan, niin pidetään hänen oikeudenistuntoja ja onhan käskenhaltijoita; vetäkööt toisensa oikeuteen. **38** Ja jos teillä on vielä jotakin muuta vaadittavaa, niin ratkaistakoon asia laillisessa kansankokouksessa. **39** Ja jos teillä on vielä jotakin muuta vaadittavaa, niin ratkaistakoon asia laillisessa kansankokouksessa. **40** Aasiaan tulin, miten minä kaiken aikaa olen ollut teidän Sillä tämänpäiväisen tapahtuman tähden me olemme kantaneet minua juutalaisten salahankkeiden tähden; tästä mellakasta." **41** Nämä puhuen hän sai kokouksen hajaantumaan.

20 Kun meteli oli asettunut, kutsui Paavali opetuslapset luokseensa; ja rohkaistuaan heitä hän jätti heidät hyvästi ja lähti matkustamaan Makedoniaan. **2** Ja kuljettuaan niiden paikkakuntien läpi ja puhuttuaan siellä monta kehoitukseen sanaa hän tuli Kreikkaan. **3** Siellä hän oleskeli kolme kuukautta. Ja kun juutalaiset olivat tehneet häntä vastaan salahankkeen hänen aikossaan lähteä meritse Syriaan, päätti hän tehdä paluumatkansa Makedonian kautta. **4** Ja häntä seurasivat berealainen Soopater, Pyrruksen poika, ja tessalonikalaisista Aristarkus ja Sekundus, derbeläinen Gaius, Timoteus sekä aasialaiset Tykikus ja Trofimus. **5** Nämä menivät edeltä ja odottivat meitä Trooassa; **6** mutta me purjehdimme happamattoman leivän juhlan jälkeen Filippistä ja tulimme viidentenä päivänä heidän luokseensa Trooaseen ja viiyimme siellä seitsemän päivää. **7** Ja kun viikon ensimmäisenä päivänä olimme kokoontuneet murtamaan leipää, niin Paavali, joka seuraavana päivänä aikoi matkustaa pois, keskusteli heidän kanssansa ja pitkitti puhettaan puoliyhön saakka. **8** Ja monta lamppua oli palamassa yläsalissa, jossa me olimme koolta. **9** Niin eräs nuorukainen, nimeltä Eutykus, istui ikkunalla, ja kun Paavalin puhe kesti niin kauan, vaipui hän sikeään uneen ja putosi unen vallassa kolmannesta kerroksesta maahan; ja hänet nostettiin ylös kuolleena. **10** Mutta Paavali meni alas, heittäyti hänen ylitsensä, kiersi kätensä hänen ympärilleen ja sanoi: "Älkää häitä ilkö, sillä hänessä on vielä henki". **11** Niin hän meni jälleen ylös, mursi leipää ja söi; ja hän lähti sitten matkalle. **12** Ja he veivät pojан sieltä elävänä ja tulivat suuresti lohdutetuksi. **13** Mutta me menimme edeltäpäin ja astuimme laivan ja purjehdimme Assoon. **14** Ja kun hän yhti meihin Assossa, otimme hänet laivan ja kuljimme Mityleneen. **15** Sieltä me purjehdimme ja saavuimme laskimme Samoon ja tulimme sen jälkeisenä päivänä Milettoon. **16** Sillä Paavali oli päättänyt purjehtia Efeson nämä miehet, jotka eivät ole temppelin ryöstäjiä eivätkä ohitse, ettei häneltä kuluisi aikaa Aasiassa; sillä hän ole meidän jumalatartamme pilkanneet. **17** Mutta Miletosta hän lähti sanan Efesoona ja kutsui tykönsä seurakunnan vanhimmat. **18** Ja kun he saapuivat hänen tykönsä, sanoi hän heille: "Te tiedätte ensimmäisestä päivästä asti, kun minä kiiroitu joutuaakseen, jos suinkin mahdollista, helluntaaksi Jerusalemiin. **19** Mutta Miletosta hän lähti sanan Efesoona ja kutsui tykönsä seurakunnan vanhimmat. **20** Ja kun he saapuivat hänen tykönsä, sanoi hän heille: "Te tiedätte ensimmäisestä päivästä asti, kun minä kiiroitu joutuaakseen, jos suinkin mahdollista, helluntaaksi Jerusalemiin. **21** Mutta Miletosta hän lähti sanan Efesoona ja kutsui tykönsä seurakunnan vanhimmat. **22** Ja kun he saapuivat hänen tykönsä, sanoi hän heille: "Te tiedätte ensimmäisestä päivästä asti, kun minä kiiroitu joutuaakseen, jos suinkin mahdollista, helluntaaksi Jerusalemiin. **23** Sen vain tiedän, että Pyhä Henki jokaisessa kaupungissa todistaa minulle ja sanoo, että kahleet ja ahdistukset minua odottavat. **24** En minä kuitenkaan pidä henkeäni itselleni minkään arvoisena, kunhan vain täytän juoksuni ja sen viran, jonka minä Herralta Jeesukselta olen saanut: Jumalan armon evankeliumin todistamisen. **25** Ja nyt, katsko, minä tiedän, ettette enää saa nähdä minun kasvojani, ei kukaan teistä, joiden keskuudessa minä olen vaeltanut ja saarnannut valtakuntaa. **26** Sentähden minä todistan teille tänä päivänä, että minä olen viaton kaikkien vereen. **27** Sillä minä en ole vetätynyt pois julistamasta teille kaikkea Jumalan tahtoa. **28** Ottakaa siis itsestänne vaari ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on teidät pannut kaitisjoiksi, painettamaan Herran seurakuntaa, jonka hän omalla verellänsä on itselleen ansainnut. **29** Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuutenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä, **30** ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta puhuvat, vetääkseen opetuslapset mukaansa. **31** Valvokaa sentähden ja muistakaa, että minä olen kolme vuotta lakkamatta yötä ja päivää kynnelin neuvonut teitä itsekutakin. **32** Ja nyt minä uskon teidät Jumalan ja hänen armonsaa

sanan haltuun, hänen, joka on voimallinen rakentamaan "Tapahtukoon Herran tahto". 15 Niiden päivien kuluttua teitä ja antamaan teille perintöosan kaikkien pyhitettyjen me hankkiuduimme ja menimme ylös Jerusalemiin, joukossa. 16 En minä ole halunnut kenenkään hopeata Ja meidän kanssamme tuli myös opetuslapsia tai kultaa tai vaatteita; 17 ja tiedätte itse, että nämä Kesareasta, jotka veivät meidät majapaikkaamme, minun käteni ovat työllänsä hankkeineet, mitä minä ja erään vanhan opetuslapsen, kyprolaisen Mnasonin, seuralaiseni olemme tarvinneet. 18 Kaikessa minä olen tyköt. 19 Ja saavuttuamme Jerusalemiin veljet ottivat osoittanut teille, että näin työtä tehdien tulee huolehtia meidät iloiten vastaan. 20 Seuraavana päivänä Paavalilta heikoista ja muistaa nämä Herran Jeesuksen sanat, meni meidän kanssamme Jaakobin tyköt, ja kaikki jotka hän itse sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa!' vanhimmat tulivat sinne saapuville. 21 Ja kun hän 21 Kun olimme eronneet heistä ja lähteneet purjehtimaan, laskimme suoraan Koossaareen ja seuraavana päivänä Rodoon ja sieltä Pataraan. 2 Siellä tapasimme Foinikiaan menevän laivan, astuimme siihen ja lähdimme purjehtimaan. 3 Ja kun Kypri rupesi näkymään ja oli jäänyt mestä vasemmalle, purjehdimme Syriaan ja nousimme maihin Tyrossa; siellä näet laivan oli määrä purkaa lastinsa. 4 Ja tavattuamme opetuslapset me viiyimme siellä seitsemän päivää. Ja Hengen vaikutuksesta he varoittivat Paavalia menemästä Jerusalemiin. 5 Mutta kun olimme viettäneet loppuun ne päivät, lähdimme matkalle, ja kaikki saattoivat vaimoineen ja lapsineen meitä kaupungin ulkopuolelle saakka. Ja me laskeuduimme rannalla polvillemme ja rukoilimme; 6 ja sanottuamme jäähyväiset toisillemmen astuimme laivan, ja he palasivat kotiinsa. 7 Tyrosta me saavuimme Ptolemaikseen, ja siihen päätyti purjehdusksemme. Ja me tervehdimme veljää siellä ja viiyimme päivän heidän luonansa. 8 Mutta seuraavana päivänä me lähdimme sieltä ja tulimme Kesareaan, jossa menimme evankelista Filippuksen tyköt, joka oli yksi niistä seitsemästä, ja jäimme hänen tykönsä. 9 Ja hänellä oli neljä tyttärtä, neitsytä, joilla oli profetoimisen lajia. 10 Siellä me viiyimme useita päiviä. Niin tuli sinne Juudeasta eräs profeetta, nimeltä Agabus. 11 Ja tultuaan meidän luoksemme hän otti Paavalin vyön, sitoi sillä jalkansa ja kätensä ja lausui: "Näin sanoo Pyhä Henki: 'Sen miehen, jonka vyö tämä on, juutalaiset näin sitovat Jerusalemissa ja antavat pakanain käsisi!'" 12 Kun sen kuulimme, pyysimme, sekä me että ne, jotka siellä asuivat, ettei hän menisi Jerusalemiin. 13 Silloin Paavali vastasi ja sanoi: "Mitä te teette, kun itkette ja särjette minun sydäntäni. Sillä minä olen valmis, en ainoastaan käymään sidottavaksi vaan myöskin kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen tähden." 14 Ja kun hän ei taipunut, niin me rauhoituumme ja sanoimme:

Ja meidän kanssamme tuli myös opetuslapsia mitä Jumala hänen palveluksensa kautta oli tehnyt pakanain keskuudessa. 20 Sen kuultuaan he ylistivät häntä, 21 ja enimmän suretti heitää se sana, jonka Jumalaa ja sanoivat Paavalille: "Sinä näet, veli, kuinka hän oli sanonut, etteivät he enää saisi nähdä hänen monta tuhatta juutalaista on tullut uskoon, ja he ovat kaikki lainkiivailijoita. 22 Mutta heille on kerrottu sinusta, että sinä opetat kaikkia pakanain seassa asuvia juutalaisia luopumaan Mooseksesta ja kiellät heitä ympärileikkaamasta lapsiaan ja vaeltamasta säädettyjen tapojen mukaan. 23 Mitä siis on tehtävä? Varmaankin on suuri joukko kokoontuva, sillä he saavat kuulla sinun tulleen. 24 Tee siis tämä, minkä me nyt sinulle sanomme. Meillä on tällä neljä mestä, joilla on lupaus tätystävänä. 25 Ota ne luoksesi ja puhdista itsesi heidän kanssensa ja maksaa kulut heidän puolestaan, että he saisivat leikkauttaa tukkansa; siitä kaikki huomaavat, ettei ole mitään perää siinä, mitä heille on kerrottu sinusta, vaan että sinäkin vaellat lain mukaan ja noudatat sitä. 26 Mutta uskoon tulleista pakanoista me olemme päättäneet ja kirjoittaneet, että heidän on välittämien epäjumalille uhrattua ja verta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, ja haureutta." 27 Silloin Paavali otti ne miehet luokseen, ja kun hän seuraavana päivänä oli puhdistanut itsensä heidän kanssaan, meni hän pyhäkköön ja ilmoitti, milloin heidän puhdistumiispäivänsä tulisivat päättymään, joita ennen heidän kunkin edestä oli tuotava uhri. 28 Mutta kun ne seitsemän päivää olivat päättymässä, näkivät Aasiasta tulleet juutalaiset hänet pyhäkössä, kiihoittivat kaiken kansan ja kävivät häneen käsiksi ja huusivat: "Israelin miehet, auttakaa! Tämä on se mies, joka kaikkialla opettaa kaikkia ihmisiä meidän kansamme ja lakiemme ja tätä paikkaa vastaan, onpa vielä tuonut kreikkalaisia pyhäkköön ja saastuttanut tämän pyhän paikan." 29 Sillä he olivat ennen nähneet efesolaisen Trofimuksen kaupungilla hänen kanssaan ja luulivat, että Paavali oli tuonut hänet pyhäkköön. 30 Ja koko kaupunki tuli liikkeelle, ja väkeä juoksi kokoon; ja he ottivat Paavalin kiinni, raastoivat hänet ulos pyhäköstä, ja heti portit suljettiin. 31 Ja kun he tahtioivat hänet tappaa, sai sotaväenosaston päällikkö sanan, että koko Jerusalemi oli kuhuksissa. 32 Tämä otti heti paikalla mukaansa sotilaita ja sadanpäämiehiä ja riensi alas heidän luokseensa. Kun he näkivät päällikkön ja sotilaat, lakkasivat he lyömästä Paavalia. 33 Silloin päällikkö

astui esiin, otatti hänet kiinni ja käski sitoa hänet kaksilla tuntemaan hänen tahtonsa ja näkemään Vanhurskaan kahleilla ja kysyi, kuka hän oli ja mitä hän oli tehnyt. **34** ja kuulemaan hänen suunsa äänen; **15** sillä sinä olet Mutta kansanjoukosta huusivat toiset sitä, toiset tätä. Ja koska hän melun tähden ei voinut saada varmaa oleva hänen todistajansa kaikkien ihmisten edessä, seurasi perässä ja huusi: "Vie pois hänet!" **37** Ja kun pyhäkössä, että minä jouduin hummoksiin ja nän oltiin kuljettamassa Paavalia sisälle kasarmiin, sanoi hän. Ja hän sanoi minulle: 'Riennä ja lähdé pian hän päälikölle: "Onko minun lupa sanoa sinulle jotakin?" pois Jerusalemistä, sillä he eivät ota vastaan sinun Niin tämä sanoi: "Osaatko sinä siis kreikkaa? **38** Etkö todistustasi minusta'. **19** Ja minä sanoi: 'Herra, he sitten olekaan se egyptiläinen, joka hiljakkoin villitsi ne tietävät itse, että minä panin vankeuteen ja ruoskitin neljätuhatta murhamiestä ja vei heidät erämäahan?' **39** jokaisessa synagoogassa niitä, jotka uskoivat sinun. **20** Niin Paavali sanoi: "Minä olen juutalainen mies, Tarson, tunnetun Kilikian kaupungin, kansalainen; pyydän sinua, olin minäkin läsnä, hyväksyn sen ja vartioin hänen salli minun puhua kansalle". **40** Ja kun hän sen salli, niin surmaajainsa vaatteita.' **21** Ja hän sanoi minulle: 'Mene, Paavali, seisoen portailla, viittasi kädellään kansalle; sillä minä lähetän sinut kauas pakanain tykö!'. **22** ja kun oli syntynyt syvä hiljaisuus, puhui hän heille hebreankieellä ja sanoi:

22 "Miehet, veljet ja isät, kuulkaa, mitä minä nyt teille puolustukseksi puhun". **2** Kun he kuulivat hänen puhuvan heille hebreankieellä, syntyti vielä suurempi hiljaisuus. Ja hän sanoi: **3** "Minä olen juutalainen, syntynyt Kilikian Tarsossa, mutta kasvatettu tässä kaupungissa ja Gamalielin jalkojen juuressa opetettu tarkkaan noudattamaan isien lakia; ja minä kiivailin Jumalan puolesta, niinkuin te kaikki tänä päivänä kiivaillete. **4** Ja minä vainosin tätä tietä aina kuolemaan asti, sitoen ja heittäen vankeuteen sekä miehiä että naisia, **5** niinkuin myös ylimmäinen pappi voi minusta todistaa, ja kaikki vanhimmat. Minä sain heiltä myös kirjeitä veljille Damaskoon, ja minä matkustin sinne tuodakseen nekin, jotka siellä olivat, sidottuina Jerusalemiin rangaistavaksi. **6** Niin tapahtui, kun minä matkalla ollessani lähestyin Damaskoa, että keskipäivän aikaan yhtäkkiä taivaasta leimahti suuri valo minun ympärilläni; **7** ja minä kauduin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua?' **8** Niin minä vastasin: 'Kuka olet, herra?' Ja hän sanoi minulle: 'Minä olen Jeesus Nasaretilainen, jota sinä vainoat'. **9** Ja minun seuralaiseni näkivät kyllä valon, mutta eivät kulleet sen ääntä, joka minulle puhui. **10** Ja minä sanoi: 'Herra, mitä minun pitää tekemän?' Herra sanoi minulle: 'Nouse ja mene Damaskoon, niin siellä sinulle sanotaan kaikki, mikä sinulle on tehtäväksi asetettu'. **11** Ja kun minä sen valon kirkkaudesta tulin näkemättömäksi, taluttivat seuralaiseni minua kädestä, ja niin minä tulin Damaskoon. **12** Ja eräs mies, hurkas lain mukaan, nimeltä Ananias, josta kaikki siellä asuvat juutalaiset todistivat hyväät, **13** tuli minun tyköni, astui eteeni ja sanoi minulle: 'Saul, veljeni, saa näköi jälleen'. Ja sillä hetkellä minä sain näköni ja katsoin hänen. **14** Niin hän sanoi: 'Meidän isiemme Jumala on valinnut sinut

tuntumaan hänen tahtonsa ja näkemään Vanhurskaan oleva hänen todistajansa kaikkien ihmisten edessä, sen todistaja, mitä olet nähnyt ja kuullut. **16** Ja nyt, selkoa, käski hän viedä hänet kasarmiin. **35** Ja kun mitä viiytytteleet? Nouse, huuda avuksi hänen nimeänsä Paavali tuli portaille, tätyti sotamiesten kantaa häntä ja anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi.' **17** Kun kisan väkirallan tähden; **36** sillä suuri kansanpaljous olin palannut Jerusalemiin, tapahtui minun rukoillessani seurasi perässä ja huusi: "Vie pois hänet!" **37** Ja kun pyhäkössä, että minä jouduin hummoksiin ja nän oltiin kuljettamassa Paavalia sisälle kasarmiin, sanoi hän. Ja hän sanoi minulle: 'Riennä ja lähdé pian hän päälikölle: "Onko minun lupa sanoa sinulle jotakin?" pois Jerusalemistä, sillä he eivät ota vastaan sinun Niin tämä sanoi: "Osaatko sinä siis kreikkaa? **38** Etkö todistustasi minusta'. **19** Ja minä sanoi: 'Herra, he sitten olekaan se egyptiläinen, joka hiljakkoin villitsi ne tietävät itse, että minä panin vankeuteen ja ruoskitin neljätuhatta murhamiestä ja vei heidät erämäahan?' **39** jokaisessa synagoogassa niitä, jotka uskoivat sinun. **20** Niin Paavali sanoi: "Minä olen juutalainen mies, Tarson, tunnetun Kilikian kaupungin, kansalainen; pyydän sinua, olin minäkin läsnä, hyväksyn sen ja vartioin hänen salli minun puhua kansalle". **40** Ja kun hän sen salli, niin surmaajainsa vaatteita.' **21** Ja hän sanoi minulle: 'Mene, Paavali, seisoen portailla, viittasi kädellään kansalle; sillä minä lähetän sinut kauas pakanain tykö!'. **22** Tähän sanaan asti he kuuntelivat häntä; mutta silloin he korottivat äänensä ja sanoivat: 'Pois maan päältä tuommoisen! Sillä ei hän saa elää.' **23** Ja kun he huuivat ja heittelivät vaatteitaan ja viskoivat tomua ilmaan, **24** käski päälikkö viedä hänet kasarmiin, ja saadakseen tietää, mistä syystä he niin hänelle huuivat, hän määräsi hänet ruoskimalla tutkittavaksi. **25** Mutta kun he olivat oikaisseet hänet ruoskittavaksi, sanoi Paavali siinä seisovalle sadanpäämiehelle: "Onko teidän lupa ruoskia Rooman kansalaista, vieläpä ilman tuomiota?" **26** Kun sadanpäämies sen kuuli, meni hän päälikölle ilmoittamaan ja sanoi: "Mitä aiot tehdä? Tämä mies on Rooman kansalainen." **27** Niin päälikkö meni Paavalin luon ja sanoi hänelle: "Sano minulle: oletko sinä Rooman kansalainen?" Hän vastasi: "Olen". **28** Niin päälikkö sanoi: "Minä olen paljolla rahalla hankkinut itselleni tämän kansalaisoikeuden". Paavali sanoi: "Mutta minulla se on syntymästäni asti". **29** Silloin ne, joiden pitä häntä tutkia, lähtivät heti hänen luotaan. Ja myös päälikkö peljästyti saatuaan tietää, että Paavali oli Rooman kansalainen, kun oli sidottanut hänet. **30** Mutta seuraavana päivänä, koska hän tahtoi saada varman tiedon, mistä juutalaiset häntä syttivät, päästti hän hänet siteistä ja käski ylipappien ja koko neuvoston kokoontua, vei Paavalin alas ja asetti hänet heidän eteensä.

23 Niin Paavali loi katseensa neuvostoon ja sanoi: "Miehet, veljet, minä olen kaikessa hyvällä omallatunnolla vaeltanut Jumalan edessä tähän päivään asti". **2** Mutta ylimmäinen pappi Ananias käski lähellä seisovia lyömään häntä vasten suuta. **3** Silloin Paavali sanoi hänelle: "Jumala on lyövä sinua, sinä valkeaksi kalkittu seinä; istutko sinä tuomitsemassa minua lain mukaan ja käsket vastoin lakia lyödä minua?" **4** Niin ne, jotka seisovat lähellä, sanoivat: "Herjaatko sinä Jumalan ylimmäistä pappia?" **5** Ja Paavali sanoi: "En tiennyt, veljet, että hän on ylimmäinen pappi; sillä kirjoitettu on:

"Kansasi ruhtinasta älä kiroa". 6 Mutta koska Paavali luksensa kaksi sadanpäämiestä ja sanoil heille: "Pitääkää tiesi osan heistä olevan saddukeuksia ja toisen osan yön kolmannesta hetkestä lähtien kaksisataa sotamiestä fariseuksia, huusi hän neuvoston edessä: "Miehet, valmiina lähtemään Kesareaan ja seitsemänkymmentä veljet, minä olen fariseus, fariseusten jälkeläinen; ratsumiestä ja kaksisataa keihäsmiestä, 24 ja varatkaa toivon ja kuolleitten ylösnuosemuksen tähden minä ratsuja pannakseen Paavalin ratsaille ja viedäksenne olen tuomittavana". 7 Tuskin hän oli tämän sanonut, hänet vahingoittumaton maaheerra Feeliksin luo". 25 Ja niin nousi riita fariseusten ja saddukeusten kesken, ja hän kirjoitti kirjeen, joka kuului näin: 26 "Klaudius Lysias kokous jakautui. 8 Sillä saddukeukset sanovat, ettei lausuu tervehdyksen korkea-arvoiselle maaherralle ylösnuosemusta ole, ei enkelä eikä henkeä, mutta Feeliksille. 27 Tämän miehen ottivat juutalaiset kiinni ja fariseukset tunnustavat kumpaisetkin. 9 Ja syntyi olivat vähällä hänet tappaa; silloin minä tulin saapuville suuri huuto, ja muutamat kirjanoppineet fariseusten sotaväen kanssa ja pelastin hänet, saatuani tietää, että puolueesta nousivat ja väittelivät kiivaasti ja sanoivat: hän on Rooman kansalainen. 28 Ja koska tahoin tietää, "Emme löydä mitään pahaa tässä miehessä; entäpä jos mistä asiasta he häntä syttivät, vein hänet heidän henki tai enkeli on hänelle puhunut?" 10 Ja kun riita neuvostoonsa 29 ja havaittiin, että häntä sytettiin yhä kipty, pelkäsi päällikkö, että he repisivät Paavalin heidän lakiaan koskevista riitakysymyksistä, mutta ettei kappaleiksi, ja käsiki sotaväen tulla alas ja temmata ollut kannetta mistään, mikä ansaitsisi kuoleman tai hänet heidän keskeltään ja viedä hänet kasarmiin. 11 Kahleet. 30 Mutta kun minulle on annettu ilmi, että Mutta seuraavana yönä Herra seisoi Paavalin tyköän miestä vastaan on tekeillä salahanke, lähetän hänet ja sanoi: "Ole turvallisella mielellä, sillä niinkuin sinä nyt heti sinun luoksesi; olen myös kehoitanut hänen olet todistanut minusta Jerusalemissa, niin sinun pitää syttäjäään sanomaan sanottavansa häntä vastaan todistaman minusta myös Roomassa". 12 Mutta päivän sinun edessäsi." 31 Niin sotamiehet, saamansa käskeyn tultua juutalaiset tekivät salaliiton ja vannoivat valan, mukaan, ottivat Paavalin ja veivät hänet yötä myöten etteivät söisi eivätkä joisi, ennenkuin olivat tappaneet Antipatrikseen. 32 Seuraavana päivänä he antoivat Paavalin. 13 Ja niitä oli viidettäkymmentä miestä, jotka ratsumiesten jatkaa hänen kanssaan matkaa, mutta yhtiytävät tähän valaan. 14 He menivät ylipappien ja itse he palasivat kasarmiin. 33 Kun ratsumiehet tulivat vanhinent luo ja sanoivat: "Me olemme kirouksen uhalla Kesareaan, antoivat he kirjeen maaherralle ja veivät vannonneet, ettemme mitään maista, ennenkuin olemme myös Paavalin hänen eteensä. 34 Luettuaan kirjeen hän tappaneet Paavalin. 15 Pyytäkää te siis nyt yhdessä kysyi, mistä maakunnasta Paavali oli; ja saatuaan tietää, neuvoston kanssa päällikköltä, että hän toisi hänet alas etttä hän oli Kiliikasta, 35 hän sanoi: "Minä kuulustelen teidän luoksenne, ikäänsä aikoisit tarkemmin tutkia sinua, kun syttäjäksin saapuvat". Ja hän käsiki vartioida hänen asiaansa. Mutta me olemme valmiit tappamaan hänet, ennenkuin hän pääsee perille." 16 Mutta Paavalin sisarenpoika, joka oli saanut kuulla väijytyksestä, saapui kasarmille, meni sisälle ja ilmoitti sen Paavalille. 17 Niin Paavali kutsui luksensa erään sadanpäämiehen ja sanoi: "Vie tämä nuorukainen päällikön luo, sillä hänen on jotakin hänelle ilmoittettavaa". 18 Niin hän otti hänet mukaansa, vei hänet päällikön luo ja sanoi: "Vanki Paavali kutsui minut luokseen ja pyysi tuomaan sinun luoksesi tämän nuorukaisen, jolla on jotakin puhuttavaa sinulle". 19 Niin päällikkö tarttui hänen käteensä, vei hänet erikseen ja kysyi: "Mitä sinulla on minulle ilmoittettavaa?" 20 Hän sanoi: "Juutalaiset ovat päättäneet anoa sinulta, että huomenna veisit Paavalin alas neuvostoon, ikäänsä aikoisit vielä tarkemmin tutkia hänen asiaansa. 21 Mutta älä sinä siihen suostu, sillä viidettäkymmentä miestä heidän joukostaan on häntä väijymässä, ja he ovat vannonneet valan, etteivät syö eivätkä juo, ennenkuin ovat tappaneet hänet. Ja nyt he ovat valmiina ja odottavat sinun suostumustasi." 22 Niin päällikkö päästää nuorukaisen menemään ja sanoi hänelle: "Älä virka kenellekään, etttä olet ilmaissut tämän minulle". 23 Sitten hän kutsui

24 Viiden päivän kuluttua ylimmäinen pappi Analias meni sinne alas muutamien vanhinent ja erään asianajajan, Tertulluksen, kanssa, ja he ilmoittivat maaherralle syttävänsä Paavia. 2 Ja kun Paavali oli kutsuttu esille, rupesi Tertillus syttämään ja sanoi: 3 "Rungsasta rauhaa me olemme sinun kauttasi, korkea-arvoinen Feeliks, saaneet nauttia, ja sinun huolenpidostasi on parannuksia aikaansaatu tämän kansan hyväksi, sen me kaikin puolin ja kaikkialla ja kaikella kitollisuudella tunnustamme. 4 Mutta etten aivan kauan sinua viiwyttäisi, pyydän sinua hetkisen meitä suosiollisesti kuulemaan. 5 Me olemme havainneet, että tämä mies on ruttotauti ja metelinostaja kaikkien koko maailman juutalaisten keskuudessa ja nasaretilaisten lahkon päämies, 6 ja hän on koettanut pyhäkkön saastuttaa. Sentähden me otimme hänet kiinni. 8 Voit itse häntä tutkimalla saada tietää kaiken, mistä me häntä syttämme." 9 Ja myös juutalaiset yhtiytävät syttämään häntä ja väittivät asian niin olevan. 10 Paavali vastasi, kun maaherra oli viittanut, että hän sai puhua: "Koska tiedän sinun monta vuotta olleen tämän kansan tuomarina, puhun luottamuksella asiiani puolesta.

11 Niinkuin voit saada tietää, ei ole kuin kaksitoista pidettiin vartioituna Kesareassa ja että hän itse aikoi päivää siitä, kun menin Jerusalemiin rukoilemaan. piakkoin lähtee sinne. **5** Ja hän lisäsi: "Tulkoot siis **12** Eivät he ole tavanneet minua kenenkään kanssa teidän johtomiehenne minun mukanani sinne alas, ja jos väittelemästä eikä väentungoksia aikaansaamasta, ei siinä miehessä on jotakin väärää, syttäkööt häntä". **6** pyhäkössä, ei synagoogissa eikä kaupungilla, **13** eivätkä Ja vivyttyään heidän luonansa ainoastaan kahdeksan myöskään voi näyttää sinulle toteen sitä, mistä he nyt tai kymmenen päivää hän meni alas Kesareaan. minua syttävät. **14** Mutta sen minä sinulle tunnustan, Seuraavana päivänä hän istui tuomarinistuumelle ja käski että minä sitä tietä vaeltaen, jota he lahkaksi sanovat, tuoda Paavalin eteensä. **7** Ja kun hän oli saapunut, niin palvelen isieni Jumalaa, että minä uskon kaiken, asettuvat ne juutalaiset, jotka olivat tulleet Jerusalemistä, mitä on kirjoitettuna laissa ja profeteissa, **15** ja pidän hänen ympärilleen ja tekivät useita ja raskaita sytyksiä, sen toivon Jumalaan, että on oleva ylösnuosemus, joita he eivät kuitenkaan kyenneet näyttämään toteen; **8** jota nämä itsekin odottavat, sekä vanhurskasten että sillä Paavali torjui sytykset ja sanoi: "Minä en ole mitään väärän. **16** Sentähden minä myös ahkerotsen, että rikkonut juutalaisten lakia enkä pyhäkköä enkä keisaria minulla aina olisi loukkaamaton omatunto Jumalan ja vastaan". **9** Niin Festus, joka tavoitteli juutalaisten ihmisten edessä. **17** Niin minä nyt useampien vuosien suosiota, vastasi Paavalille ja sanoi: "Tahdotko lähteä kuluttua tulin tuomaan almuja kansalleni ja toimittamaan Jerusalemiin ja siellä vastata näihin sytyksiin minun uhreja. **18** Näitä toimittaessani muutamat Aasiasta edessäni?" **10** Mutta Paavali sanoi: "Minä seiso tulleet juutalaiset tapasivat minut puhdistautuneena keisarin tuomioistuimen edessä, ja sen edessä minut pyhäkössä, eikä ollut mitään väentungosta tai meteliä; tuomittakoon. Juutalaisia vastaan en ole mitään rikkonut, **19** heidän tulisi nyt olla saapuvilla sinun edessäsi ja niinkuin sinäkin aivan hyvin tiedät. **11** Vaan jos muuten syttää, jos heillä olisi jotakin minua vastaan. **20** olen rikkonut ja tehnyt jotakin, mikä ansaitsee kuoleman, Tai sanokoot nämä läsnäolevat, mitä rikollista he en pyri pääsemään kuolemasta; mutta jos se, mistä minussa huomasivat, kun minä seisoin neuvoston näämä minua syttävät, on perättöntä, niin ei kukaan voi edessä; **21** jollei siksi luettane täitä ainoata lausetta, luovuttaa minua heille. Minä vetoan keisariin." **12** Silloin jonka huusin seisossaani heidän keskellään: "Kuolleitten Festus, neuvoteltuaan neuvoskuntansa kanssa, vastasi: ylösnuosemuksen tähden minä täänä olen teidän "Keisariin sinä olet vedonnut, niinpä mene keisarin tuomittavananne". **22** Mutta Feeliks, jolla oli hyvin tarkka eteen". **13** Muutamien päivien kuluttua kuningas Agrippa tieto tästä tiestä, lykkäsi heidän asiansa toistaiseksi, ja Bernike saapuihet Kesareaan tervehtimään Festusta. sanoen: "Kun päälikkö Lysias tulee täenne, tutkin minä **14** Ja kun he viipyivät siellä useampia päiviä, kerto teidän asianne". **23** Ja hän käsiki sadanpäämiehen Festus Paavalin asian kuninkaalle ja sanoi: "Tällä pitää Paavalia vartioituna, mutta lievässä vankeudessa, on eräs mies, jonka Feeliks on jättänyt vankeuteen; estämättä ketään hänen omaisistaan tekemästä hänelle **15** käydessäni Jerusalemissa juutalaisten ylipapit ja palvelusta. **24** Muutamien päivien kuluttua Feeliks vanhimmat ilmoittivat syttävänsä häntä ja pyysivät, että tuli vaimonsa Drusillan kanssa, joka oli juutalainen, hänet tuomitetaisiin. **16** Mutta minä vastasin heille: 'Ei haetti Paavalia ja kuunteli hänen puhettaan uskosta ole roomalaisten tapa antaa ketään alittiksi, ennenkuin Kristukseen Jeesukseen. **25** Mutta kun Paavali puhui sytetty on asetettu vastakkain syttäjäinsä kanssa ja vanhurskaudesta ja itsensähillitsemisestä ja tulevasta on saanut puolustautua syttöstä vastaan'. **17** Kun he tuomiosta, peljästyi Feeliks ja sanoi: "Mene tällä haavaa olivat kokoontuneet täenne, niin minä viiyttelemättä pois, mutta kun minulle sopii, kutsutan sinut taas". **26** seuraavana päivänä istuin tuomarinistuumelle ja käskin Sen ohessa hän myös toivoi saavansa Paavalilta rahaa, tuoda miehen eteeni. **18** Mutta kun hänen syttäjänsä seisoivat hänen ympärillään, eivät he syttäneet häntä mistään sellaisesta rikoksesta, kuin minä olin odottanut, **19** vaan heillä oli häntä vastaan riitaa joistakin heidän uskonasioistaan ja jostakin Jeesuksesta, joka oli kuollut, mutta jonka Paavali väitti elävän. **20** Ja kun olin epätietoinen, miten tällainen asia oli tutkittava, kysyin, tahtoiko hän mennä Jerusalemiin ja siellä vastata näihin sytyksiin. **21** Mutta kun Paavali vetosi ja vaati, että hänet oli säilytettävä majesteetin tutkittavaksi, käskin minä vartioida häntä, kunnes lähetän hänet keisarin eteen." **22** Niin Agrippa sanoi Festukselle: "Minäkin tahtoisin kuulla sitä miestä". Tämä sanoi: "Huomenna saat kuulla häntä". **23** Seuraavana päivänä Agrippa ja Bernike

25 Kun nyt Festus oli astunut maaherranvirkaan, meni hän kolmen päivän kuluttua Kesareasta ylös Jerusalemiin. **2** Niin ylipapit ja juutalaisten ensimmäiset miehet ilmoittivat hännelle syttävänsä Paavalia ja pyysivät häntä **3** ja anioivat sitä suosionosoitusta itsellensä, Paavalia vastaan, että hän haettaisi hänet Jerusalemiin; sillä he valmistivat väijytystä tappaakseen hänet tiellä. **4** Mutta Festus vastasi, että Paavalia

tulivat suurella komeudella ja menivät oikeussaliin vainoat minua? Työläs on sinun potkia tutkainta vastaan.' päälikköjen ja kaupungin ylhäisten miesten kanssa; ja 15 Niin minä sanoin: 'Kuka olet, herra?' Ja Herra Paavalil tuotiin Festuksen käskystä sinne. 24 Ja Festus sanoi: 'Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. 16 Mutta sanoi: "Kuningas Agrippa ja kaikki muut, jotka meidän kantamme 17 olette läsnä, tässä näette sen miehen, jonka sinulle ilmestynyt, että asettaisin sinut palvelijakseen ja tähden koko juutalaisten joukko sekä Jerusalemissa sen todistajaksi, mitä varten sinä olet minut nähnyt, että tällä on ahdistanut minua huutaen, ettei hänen niin myös sen, mitä varten minä sinulle vastedes pidä enää saaman elää. 25 Minä kuitenkin huomasin, ilmestyn. 17 Ja minä pelastan sinut sekä oman kansasi ettei hän ole tehnyt mitään, mikä ansaitisi kuoleman; 18 että pakanain käsistä, joitten tyköt minä sinut lähetän mutta kun hän itse vetosi majesteettiin, niin minä päätin avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät lähettää hänet sinne. 26 Mitään varmaa minulla ei pimeydestä valkeuteen ja saatanaan vallasta Jumalan kuitenkoaan ole, mitä hänestä herrallen kirjoittaisin. 27 Sillä mielettömältä taivaallista näkyä, 20 vaan saarnasin ensin sekä näyttää minusta lähettää vanki, antamatta samalla tietää Damaskon etttä Jerusalemin asukkaille, ja sitten koko Juudean maalle ja pakanoille parannusta ja kääntymystä Jumalan puoleen, ja että he tekisivät parannuksen soveliaita tekoja. 21 Tämän tähden juutalaiset ottivat minut kiinni pyhäkössä ja ryttivät surmata minut. 22 Mutta Jumalan avulla, jota olen saanut tähän päivään asti, minä seison ja todistan sekä pienille että suurille, enkä puhu mitään muuta, kuin minkä profeetat ja Mooses ovat sanoneet tulevan tapahtumaan, 23 että nimittäin Kristuksen pitä kärsimän ja kuolleitten ylösnuosemuksen esikoisena julistaman valkeutta sekä tälle kansalle että pakanoille." 24 Mutta kun hän näin puolustautui, sanoi Festus suarella äänellä: "Sinä olet hullu, Paavali, suuri oppi hulluttaa sinut". 25 Mutta Paavali sanoi: "En ole hullu, korkea-arvoinen Festus, vaan puhun totuuden ja toimen sanoja. 26 Kuningas kyllä nämä tietää, jonka tähden minä puhunkin hänelle rohkeasti. Sillä minä en usko minkään näistäasioista olevan häneltä salassa; eiväthän nämä ole missään syrjäsopessa tapahtuneet. 27 Uskotko, kuningas Agrippa, profeettoja? Minä tiedän, että uskot." 28 Niin Agrippa sanoi Paavalille: "Vähälläpä luulet taiuttaviasi minut kristityksi". 29 Mutta Paavali sanoi: "Toivoisin Jumalalta, että, olipa vähällä tai paljolla, et ainoastaan sinä, vaan myös kaikki te, jotka minua tänään kuulette, tulisitte semmoisiksi, kuin minä olen, näitä kahleita lukuunottamatta". 30 Niin kuningas nousi ja maaherra ja Bernike sekä ne, jotka istuivat heidän kanssensa. 31 Ja mennessään he puhuivat keskenänsä sanoen: "Tämä mies ei ole tehnyt mitään, mikä ansaitisi kuoleman tai kahleent". 32 Ja Agrippa sanoi Festukselle: "Tämän miehen olisi voinut päästää irti, jos hän ei olisi vedonnut keisariin".

26 Niin Agrippa sanoi Paavalille: "Sinun on lupa puhua puolestasi". Silloin Paavali ojensi kätensä ja lausui puolustukseksen: 2 "Pidän itseäni onnellisenä, kuningas Agrippa, kun sinun edessäsi tänä päivänä saan puolustautua kaikesta siitä, mistä juutalaiset minua syöttävät, 3 olletikin, koska sinä tarkkaan tunnet kaikki juutalaisten tavat ja riitakysymykset. Sentähden pyydän sinua kärsvällisesti minua kuulemaan. 4 Kaikki juutalaiset tuntevat minun elämäni nuoruudestani asti, koska alusta alkaen olen elänyt kansani keskuudessa ja Jerusalemissa. 5 He tuntevat minut jo entuudestaan, jos tahtovat sen todistaa, että minä meidän uskontomme ankarimman lahkon mukaan olen elänyt fariseuksema. 6 Ja nyt minä seison oikeuden edessä sentähden, että panen toivoni siihen lupaukseen, jonka Jumala on meidän isillemme antanut 7 ja jonka meidän kaksitoista sukukuntaamme, yötä ja päivää herkeämättä palvelleen Jumalaa, toivotat heille toteutuvan; tämän toivon tähden, kuningas, juutalaiset minua syöttävät. 8 Miksi on teistä uskomaton, että Jumala herättää kuolleet? 9 Luulin minäkin, että minun tuli paljon taistella Jeesuksen, Nasaretilaisen, nimeä vastaan, 10 ja niin minä teinkin Jerusalemissa. Paljon pyhiä minä suljin vankiloihin, saatuani ylipapeilta siihen valtuuden, ja kun heitä tapettiin, annoini minä ääneni sen puolesta. 11 Ja kaikkialla synagoogissa minä usein koitin rankaisemalla pakottaa heitä herjaamaan Jeesusta, ja menin niin pitkälle vimmassani heitä vastaan, että vainosin heitä aina ulkomaan kaupunkeihin saakka. 12 Kun näissä asioissa matkustin Damaskoon ylipappien valtuudella ja suostumuksella, 13 näin minä, oii kuningas, tiellä keskellä päivää taivaasta valon, auringon paistetta kirkkaamman, leimahtavan minun ja matkatoverieni ympärillä. 14 ja me kaaduimme kaikki maahan, ja minä kuulin äänen sanovan minulle hebreankielellä: 'Saul, Saul, miksi

27 Kun oli päätetty, että meidän oli purjehtiminen Italiaan, annettiin Paavali ja muutamat muut vangit erään Julius nimisen, keisarilliseen sotaväenosastoon kuuluvan sadanpäämiehen haltuun. 2 Ja me astuimme adramytiläiseen laivaan, jonka oli määritä purjehtia Aasian rannikkokaikoihin, ja lähdimme merelle,

ja seurassamme oli Aristarkus, makedonialainen menemän; ja katso, Jumala on lahoittanut sinulle kaikki, Tessalonikasta. 3 Seuraavana päivänä laskimme jotka sinun kanssasi purjehtivat'. 25 Olkaa sentähden Siidoniin. Ja Julius kohteli Paaviaa ystäväillisesti ja salli rohkealla miezellä, miehet; sillä minulla on se usko hänен mennä ystäviensä luu hoitoa saamaan. 4 Ja sieltä Jumalaan, että niin käy, kuin minulle on puhuttu. 26 laskettuaamme merelle purjehdimme Kypron suojaan, Mutta jollekin saarella meidän täytyy viskautua." 27 koska tuulet olivat vastaiset. 5 Ja kun olimme merta Ja kun tulii neljästäistä yö meidän ajelehtessamme purjehtien sivuuttaneet Kilikian ja Pamfylian, tulimme Adrianmerellä, tuntui merimiehistä keskiöön aikaan, Myrraan, joka on Lykiassa. 6 Siellä sadanpäämies että lähestyytiin jotakin maata. 28 Ja luodattuaan he tapasi aleksandrialaisen laivan, jonka oli määrä purjehtia huomasivat syvyyden olevan kaksikymmentä syltä, Italiaan, ja siirsi meidät siihen. 7 Ja monta päivää ja vähän matkaa kuljettuaan he taas luotisivat ja me purjehdimme hitaasti ja pääsimme vaivoin Knidon huomasivat syvyyden viideksitoista syleksi. 29 Ja kun he kohdalle. Ja kun tuuleltä emme päässeet sinne, pelkäsvät meidän viskautuvan karille, laskivat he laivan purjehdimme Salmonen nenitse Kreetan suojaan. 8 perästää neljä ankkuria ja odottivat ikävöiden päivän tuloa. Ja vaivoin kuljettuaamme liki sen rantaa saavuimme 30 Mutta merimiehet yrityivät paeta laivasta ja laskivat erääseen paikkaan, jonka nimi oli Kauniit Satamat ja venheen mereen sillä tekosyllä, että muka aikoivat jonka lähellä Lasaijan kaupunki oli. 9 Mutta kun paljon keulapuolesta viedä ulos ankkureita. 31 Silloin Paavalil aikaa oli kulunut ja purjehtimin jo oli vaarallista, sanoi sadanpäämiehelle ja sotilaille: "Jos nuo eivät pysy sillä paastonaikakin oli jo ohi, varoitti Paavali heitä laivassa, niin te ette voi pelastua". 32 Silloin sotamiehet 10 ja sanoi: "Miehet, minä näen, että purjehtimin hakkasivat poikki venheen köydet ja päästivät sen käy vaivalloiseksi ja vaaralliseksi, ei ainostaan lastille menemään. 33 Vähää ennen päivän tuloa Paavali kehotti ja laivalle, vaan myös meidän hengellemme". 11 kaikkia nauttimaan ruokaa, sanoen: "Tänään olette Mutta sadanpäämies uskoi enemmän perämiestä ja jo neljättäistästä päivää odottaneet ja olleet syömättä laivanisäntää kuin Paavalin sanoja. 12 Ja koska satama ettekä ole mitään ravintoa ottaneet. 34 Sentähden oli sopimaton talvehtimiseen, olivat useimmat sitä mieltä, minä kehitan teitä nauttimaan ruokaa, sillä se on että heidän oli sieltä lähettää, voidakseen ehkä päästää tarpeen meidän pelastuaksemme; sillä ei yhdeltäkään talvehtimaan Foiniksiin, erääseen Kreetan satamaan, teistä ole hiuskaravaakaan päästää katoava." 35 Tämän joka antaa lounaaseen ja luoteeseen pään. 13 Ja sanottuaan hän otti leivän ja kiitti Jumalaa kaikkien kun etelätuuli alkoi puhaltaa, luulivat he pääsevänsä nähdien, mursi ja rupesi syömään. 36 Silloin kaikki tulivat tarkoitukseensa perille, nostivat ankkurin ja kulkivat aivan rohkealle mielelle ja ottivat hekin ruokaa. 37 Ja meitä likitse Kreetaa. 14 Mutta ennen pitkää syöksyi saaren oli laivassa kaikkiaan kaksisataa seitsemäkymmentä päällitse raju tuuli, niin sanottu koillismyrsky. 15 Kun kuusi henkeä. 38 Ja kun he olivat tulleet ravituiksi, laiva ryöstäytyi sen mukaan eikä voinut nousta tuuleen, kevensivät he laivaa heittämällä viljan mereen. 39 Päivän jätimme sen valtoihinsa ja jouduimme tuuliajolle. 16 tultua he eivät tunteeet maata, mutta huomasivat Ja päästyämme erään pienen, Klauda nimisen saaren lahden, jossa oli sopiva ranta; siihen he päättivät, suojaan me töintuskin saimme venheen korjuuseen. 17 Vedettyään sen ylös he ryhtyivät varokeinoihin jos mahdollista, laskea laivan. 40 Ja he hakkasivat ja sitovat laivan ympäri köysiä, ja kun pelkäsvät he päästivät peräisinten nuorat, nostivat keulapurjeen ajautuvansa Syrteihin, laskivat he purjeet alas, ja niin tuuleen ja ohjasivat rantaa kohti. 41 Mutta he joutuivat he ajelehtivat. 18 Mutta kun rajuilma ankarasti ahdisti riutalle ja antoivat laivan törmätä siihen; keulapuoli tarttui meitä, heittivät he seuraavana päivänä lastia mereen, kiinni ja jää liikkumattomaksi, mutta peräpuoli hajosi 19 ja kolmantena päivänä he omin käsin viskasivat aaltojen voimasta. 42 Niin sotamiehillä oli aikomus mereen laivan kaluston. 20 Mutta kun ei aurinkoa tappaa vangit, ettei kukaan pääsisi uimalla karkkuun. eikä tähti näkynyt moneen päivään ja kova myrsky 43 Mutta sadanpäämies, joka tahtoi pelastaa Paavalin, painoi, katosi meiltä viimein kaikki pelastumisen toivo. esti heidät siitä aikeesta ja käsiki uimataitoisten ensiksi 21 Kun oli oltu kauan syömättä, niin Paavali nousi heittäytyä veneen ja lähteä maihin 44 ja sitten muiden, heidän keskellään ja sanoi: "Miehet, teidän olisi pitänyt minkä laudoilla, minkä laivankappaleilla. Ja näin kaikki noudattaa minun neuvooani eikä lähteä Kreetasta; siten pelastuivat maalle.

olisitte säästyneet tästä vaivasta ja vahingosta. 22 Mutta nyt minä kehitan teitä olemaan rohkealla miezellä, sillä ei yksikään teistä hukku, ainoastaan laiva hukkuu. 23 Sillä tänä yönä seisoi minun tykönäni sen Jumalan enkeli, jonka oma minä olen ja jota minä myös palvelen, 24 ja sanoi: 'Älä pelkää, Paavali, keisarin eteen sinun pitää

28 Kun olimme pelastuneet, niin me sitten saimme tietää, että saaren nimi oli Melite. 2 Ja sen asukkaat osoittivat meille suurta ystäväillisyyttä: he sytyttiivät nuotion ja ottivat meidät kaikki sen ääreen, kun oli ruvennut satamaan ja oli kylmä. 3 Mutta Paavali kokosi kasan risuja, ja kun hän pani ne nuotoon, tuli

kyykäärmekuumuuden tähden esin ja kävi kiinni hänen hänelle päivän, ja silloin tuli heitä vielä useampia hänen käteensä. **4** Kun asukkaat näkivät tuon elukan riippuvan luokseensa majapaikkaan. Ja näille hän aamuvarhaisesta kiinni hänen kädessään, sanoivat he toisilleen: "Varmaan iltaan saakka selitti ja todisti Jumalan valtakunnasta, tuo mies on murhaaja, koska kostotar ei sallinut hänen lähtien Mooseksen laista ja profeetoista, saadakseen elää, vaikka hän pelastiakin merestä". **5** Mutta hän heidät vakuutetuksi Jeesuksesta. **24** Niin se, mitä pudisti elukan tuleen, eikä hänen tullut mitään vahinkoa. sanoittiin, sai toiset vakuutetuksi, mutta toiset eivät **6** Ja he odottivat hänen ajettuvan tai ääristi kaatuvan uskoneet. **25** Ja kun he olivat keskenään erimielisiä, kuolleena maahan. Mutta kun he olivat kauan odottaneet erosivat he toisistaan, Paavalin sanoessa ainoastaan ja näkivät, ettei hänen mitään pahaa tapahtunut, nämä sanat: "Oikein on Pyhä Henki puhunut profeetta muuttivat he mielensä ja sanoivat hänen olevan jumalan. Esaiaan kautta teidän isillenne, **26** sanoen: 'Mene **7** Lähellä sitä paikkaa oli saaren ensimmäisellä miehellä, tämän kansan luo ja sano: Kuulemalla kuulkaa älkääkä jonka nimi oli Publius, maatiloja. Hän otti meidät vastaan ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkä käsittäkö. **27** ja pitä meitä ystäväillisesti kolme päivää vierainansa. Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he **8** Ja Publiksen isä makasi sairaana kuumessa ja työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneeet, punataudissa; ja Paavali meni hänen luokseensa, rukoili että he eivät näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, ja pani kätensä hänen pääalleen ja paransi hänet. **9** eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten Kun tämä oli tapahtunut, tulivat muutkin sairaat, mitä minä heitää parantaisi.' **28** Olkoon siis teille tiettävä, että saarella oli, ja heidät parannettiin. **10** He osoittivat meille tämä Jumalan pelastussanoma on lähetetty pakanoille; myös monin tavoin kunniaa, ja lähtiessämme merelle he ja he kuulevat sen." **30** Ja Paavali asui omassa vuokrapanivat mukaan, mitä tarvitsimme. **11** Kolmen kuukauden asunnossaan kaksi täyttää vuotta ja otti vastaan kaikki, kuluttua me purjehdimme sieltä aleksandrialaisessa jotka hänen tykönä tulivat; **31** ja hän julisti Jumalan laivassa, joka oli talvehtinut saarella ja jolla oli merkinä valtakuntaa ja opetti Herran Jeesuksen Kristuksen Kastorin ja Polluksin kuva. **12** Ja me laskimme maihin tuntemista kaikella rohkeudella, kenenkään estämättä.

Syrakuusassa ja viivyimme siellä kolme päivää, **13** ja sieltä me kierretyämme saavuimme Reegioniin, ja kun yhden päivän perästää nousi etelätuuli, tulimme seuraavana päivänä Puteoliin. **14** Siellä tapasimme veljiä, jotka pyysivät meitä viipymään heidän tykönänsä seitsemän päivää. Ja sitten me lähdimme Roomaan. **15** Ja kun veljet siellä saivat kuulla meistä, tulivat he meitä vastaan Appii Forumiin ja Tres Tabernaen kohdalle saakka; ja heidät nähdessään Paavali kiitti Jumalaa ja sai rohkeutta. **16** Ja kun tulimme Roomaan, sallittiin Paavalin asua erikseen häntä vartioivan sotamiehen kanssa. **17** Kolmen päivän kuluttua Paavali kutsui kokoon juutalaisten ensimmäiset. Ja kun he olivat kokoontuneet, sanoi hän heille: "Miehet, veljet! Vaikka en ole mitään tehnyt kanssamme tai isiemme tapoja vastaan, annettiin minut kuitenkin Jerusalemistä vankina roomalaisten käsiin. **18** Ja kun he olivat minua tutkineet, tahtoivat he päästäminen irti, koska en ollut tehnyt mitään kuoleman rikosta. **19** Mutta kun juutalaiset sitä vastustivat, oli minun pakko vedota keisariin; ei kuitenkaan niin, että minulla olisi mitään kannetta kansaani vastaan. **20** Tästä syystä minä nyt olen kutsunut teidät, saadakseni nähdä ja puhutella teitä; sillä Israelin toivon tähden minä kannan tätä kahletta." **21** Niin he sanoivat hänen: "Emme ole saaneet kirjeitä sinusta Juudean maalta, eikä kukaan tänne saapunut veli ole ilmoitanut eikä puhunut sinusta mitään pahaa. **22** Katsomme kuitenkin syytä olevan kuulla sinulta, mitä sinun mielessäsi on; sillä tästä lahkosta on meillä tiedossamme, että sitä vastaan kaikkialla kiistetään." **23** Ja he määräsisivät

Roomalaisille

1 Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia, **2** jonka Jumala on edeltä luvannut profeettainsa kautta pyhissä kirjoituksissa, **3** hänen Pojastansa-joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä **4** ja pyhyden hengen puolesta kuolleistanousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa-Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme, **5** jonka kautta me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus hänen nimeänsä kohtaan kaikissa pakanakansoissa, **6** joihin tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat, kuulutte: **7** kaikille Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! **8** Ensiksin minä kítän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta teidän kaikkien tähden, koska teidän uskoanne mainitaan kaikessa maailmassa. **9** Sillä Jumala, jota minä hengessäni palvelen julistaen hänen Poikansa evankeliumia, on minun todistajani, kuinka minä teitä lakkamatta muistan, **10** aina rukouksissani anoen, että minä jo vihdoinkin, jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän tykönce. **11** Sillä minä ikäväitsen teitä nähdä, voidakseni antaa teille jonkun hengellisen lahan, että te vahvistuisitte, **12** se on, että me yhdessä ollessamme virkistyisimme yhteisestä uskostamme, teidän ja minun. **13** Ja minä en tahdo, veljet, teiltä salata, että jo monesti olen päättänyt tulla teidän tykönce saadakseen jonkin hedelmän teidänkin keskuudestanne, niinkuin muidenkin pakanain, mutta olen ollut estetty tähän saakka. **14** Kreikkalaisille ja barbaareille, viisaille ja tyhmille minä olen velassa; **15** omasta puolestani minä siis olen altis teillekin, Roomassa asuvaisille, julistamaan evankeliumia. **16** Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovan pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle. **17** Sillä sinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niinkuin kirjoitettu on: "Vanhurskas on elävä uskosta". **18** Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja väärystä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta väärysten vallassa, **19** sentähden että se, mikä Jumalasta voidaan tietää, on ilmeistä heidän keskuudessaan; sillä Jumala on sen heille ilmoittanut. **20** Sillä hänen näkymätön olemuksensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumalallisuutensa, ovat, kun niitä hänen teoissansa tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he voi millään itseänsä puolustaa, (**aidois g126**) **21** koska he, vaikka ovat tunteneet Jumalan, eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan ovat ajatuksiltansa turhistuneet, ja kreikkalaisen; **22** mutta kirkkaus ja kunnia ja rauha heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt.

Kehuessaan viisaita olevansa he ovat tyhmiksi tulleet **23** ja ovat katoamattoman Jumalan kirkkauden muuttaneet katoavaisen ihmisen ja lintujen ja nelijalkaisten ja matelevaisten kuvan kaltaiseksi. **24** Sentähden Jumala on heidät, heidän sydämensä himoissa, hyljännyt saastaisuteen, häpäisemään itse omat ruumiinsa, **25** nuo, jotka ovat vaittaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luoja, joka on ylistetty iankaikkisesti, amen. (**aión g165**) **26** Sentähden Jumala on hyljännyt heidät häpeällisiin himoihin; sillä heidän naispuolensa ovat vaittaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaaiseen; **27** samoin miespuuletkin, luopuen luonnollisesta yhteydestä naispuolen kanssa, ovat kiimoissaan sytyneet toisinsa ja harjoittaneet, miespuleet miespuolten kanssa, riettautta ja villiintymisestään saaneet itseensä sen palkan, mikä saada piti. **28** Ja niinkuin heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, niin Jumala hylkäsi heidät heidän kelvottoman mielensä valtaan, tekemään sopimattomia. **29** He ovat täynnänsä kaikkea väärystä, pahuutta, ahneutta, häijyttä, täynnä kateutta, murhaa, riitaa, petosta, pahanliksyttä; **30** ovat korvaankuiskuttelijoita, panettelijoita, Jumalaa vihaavaisia, väkivaltaisia, ylipitä, kerskailijoita, pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottele mattomia, **31** valla ymmärrystä, luottavuutta, rakkautta ja laupeutta; **32** jotka, vaikka tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka senkaltaisia tekevät, ovat kuoleman ansaineet, eivät ainoastaan itse niitä tee, vaan vieläpä osoittavat hyväksymistä niille, jotka niitä tekevät.

2 Sentähden sinä, oi ihminen, et voi millään itseäsi puolustaa, olitpa kuka hyvänsä, joka tuomitset. Sillä mistä toista tuomitset, siihen sinä itsesi syypääksi tuomitset, koska sinä, joka tuomitset, teet samoja tekoja. **2** Ja me tiedämme, että Jumalan tuomio on totuuden mukainen niille, jotka senkaltaista tekevät. **3** Vai luuletko, ihminen, sinä, joka tuomitset niitä, jotka senkaltaisia tekevät, ja itse samoja teet, että sinä vältät Jumalan tuomion? **4** Vai halveksitko hänen hyvytensä ja kársivällisytytensä ja pitkämielisytytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen? **5** Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartitat päälesi vihaa ja Jumalan vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi, **6** hänen, "joka antaa kullekin tekojensa mukaan": **7** niille, jotka hyvässä työssä kestävinä etsivät kirkkautta ja kunniaa ja katoamattomuutta, iankaikkisen elämän, (**aiónios g166**) **8** mutta niiden osaksi, jotka ovat itsekkäitä eivätkä tottele totuutta, vaan totelevat väärystä, tulee viha ja kiivastus. **9** Tuska ja ahdistus jokaisen ihmisen sielulle, joka pahaan tekee, juutalaisen ensin, sitten myös kreikkalaisen; **10** mutta kirkkaus ja kunnia ja rauha heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt. **22** jokaiselle, joka tekee sitä, mikä hyvä on, juutalaiselle

ensin, sitten myös kreikkalaiselle! **11** Sillä Jumala kaketi Jumala ole väärä, kun hän rankaisee vihassansa? ei katsko henkilöön. **12** Sillä kaikki, jotka ilman lakia Minä puhun ihmisten tavalla. **6** Pois se! Sillä kuinka ovat syntiä tehneet, ne myös ilman lakia hukkuvat, Jumala silloin voisi tuomita maailman? **7** Sillä jos ja kaikki, jotka lain alaisina ovat syntiä tehneet, ne Jumalan totuus tulee minun valheeni kautta selvemmin lain mukaan tuomitseen; **13** sillä eivät lain kuulijat ole julki hänen kirkkadekseen, miksi sitten minutkin vielä vanhurskaita Jumalan edessä, vaan lain noudattajat syntisenä tuomitseen? **8** Ja miksi emme tekisi, niinkuin vanhurskautetaan. **14** Sillä kun pakanat, joilla ei lakia herjaten syöttävätkin meidän tekevän ja niinkuin muutamat ole, luonnostansa tekevät, mitä laki vaatii, niin he, vaikka väittävät meidän sanovan: "Tehkäämme paaha, että heillä ei lakia ole, ovat itse itsellensä laki **15** ja osoittavat, siitä hyvä tulisi"? Niiden tuomio on oikea. **9** Miten että lain teot ovat kirjoitetut heidän sydämiinsä, siis on? Olemmeko me parempia? Emme suinkaan, kun heidän omatuntensa myötä-todistaa ja heidän Mehän olemme edellä osoittaneet, että kaikki, niin ajatuksensa keskenään syöttävätkin tai myös puolustavat hyvin juutalaiset kuin kreikkalaiset, ovat synnin alla, heitä- **16** sinä päivänä, jona Jumala on tuomitseva **10** niinkuin kirjoitettu on: "Ei ole ketään vanhurskasta, ihmisten salaisuudet Kristuksen Jeesuksen kautta, ei ainotakaan, **11** ei ole ketään ymmärtävästä, ei minun evankeliumini mukaan. **17** Mutta jos sinä kutsut ketään, joka etsii Jumalaa; **12** kaikki ovat poikeneet itseäsi juutalaiseksi ja luotat lakiin ja Jumala on sinun pois, kaikki tyynni kelvottomaksi käyneet; ei ole ketään, kerskausesi **18** ja tunnet hänen tahtonsa ja, opetettuna joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään. laissa, tutkit, mikä parasta on, **19** ja luulet kykeneväsi **13** Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kienellänsä he olemaan sokeain taluttaja, pimeydessä olevien valkeus, pettävätkin, kyykäärmee myrkkyä on heidän huultensa **20** ymmärtämättömiensä kasvattaja, alaikäisten opettaja, alla; **14** heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkerutta. sinulla kun laissa on tiedon ja totuuden muoto: **21** niin **15** Heidän jalkansa ovat nopeat vuodattamaan verta, **16** sinäkä, joka toista opetaa; et itseäsi opeta; joka julistat, hävitys ja kurjuus on heidän teillänsä, **17** ja rauhan tietä ettei saa varastaa, itse varastat; **22** joka sanot, ettei saa he eivät tunne. **18** Ei ole Jumalan pelko heidän silmäinsä tehdä huorin, itse teet huorin; joka kauhistut epäjumalia, edessä." **19** Mutta me tiedämme, että kaiken, minkä laki kuitenkin olet tempelin ryöstää; **23** joka laista kerskaat, sanoo, sen se puuhuu lain alaisille, että jokainen suu häväiset lainrikkomella Jumalaa? **24** Sillä "teidän tukittaisiin ja koko maailma tulisi sylliiseksi Jumalan tähtenne Jumalan nimi tulee pilkatuksi pakanain edessä; **20** sentähden, ettei mikään liha tule hänen seassa", niinkuin kirjoitettu on. **25** Ympäriileikkaus edessään vanhurskaaksi lain teosta; sillä lain kautta kyllä on hyödyllinen, jos sinä laki noudatat; mutta tulee synnin tunto. **21** Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, jos olet lainrikkoja, niin sinun ympäriileikkauksesi josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman on tullut ympäriileikkaamattomuudeksi. **26** Jos lakia, **22** se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta siis ympäriileikkaamaton noudattaa lain säädöksiä, Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka eikö hänen ympäriileikkaamattomuutensa ole uskovat; sillä ei ole yhtään erottusta. **23** Sillä kaikki ovat luettava ympäriileikkaukseksi? **27** Ja luonnostaan syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkauttaa vaille **24** ja ympäriileikkaamaton, joka täyttää lain, on tuomitseva saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen sinut, joka lainkirjaimenesi ja ympäriileikkauksinesi olet lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, lainrikkoja. **28** Sillä ei se ole juutalainen, joka vain **25** jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon ulkonaistesti on juutalainen, eikä ympäriileikkaus se, joka kautta hänen vereensä, osoittaaksensa vanhurskauttaan, ulkonaistesti lihassa tapahtuu; **29** vaan se on juutalainen, koska hän oli jäettänyt rankaisematta ennen tehdyn synnit joka sisällästi on juutalainen, ja oikea ympäriileikkaus **26** jumalallisessa kärsvällisyysdässään, osoittaaksensa on sydämen ympäriileikkaus Hengessä, ei kirjaimessa; vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että hän itse on ja hän saa kiitoksensa, ei ihmislä, vaan Jumalalta.

3 Mitä etuuksia on siis juutalaisilla, tai mitä hyötyä ympäriileikkauksesta? **2** Paljonkin, kaikin tavoin; ennen kaikkea se, että heille on uskottu, mitä Jumala on puhunut. **3** Mutta kuinka? Jos jotkut ovat olleet epäuskoisia, ei kaketi heidän epäuskonsa ole Jumalan uskollisuutta tyhjäksi tekevä? **4** Pois se! Olkoon Jumala totinen, mutta jokainen ihmisen valhetteliä, niinkuin kirjoitettu on: "Että sinut havaittaisiin vanhurskaaksi sanoissasi ja että voittaisit, kun sinun kanssasi oikeutta käydään". **5** Mutta jos meidän vääryytemme tuo ilmi Jumalan vanhurskauden, mitä me siihen sanomme? Ei

4 Mitä me siis sanomme esi-isämme Aabrahamin saavuttaneen lihan mukaan? **2** Sillä jos Aabraham on teoista vanhurskautettu, on hänen lähes kerskaamista, mutta ei Jumalan edessä. **3** Sillä mitä Raamatulla sano? "Aabraham uskoi Jumalaan, ja se luettiin hänen vanhurskaudeksi". **4** Mutta töitä tekevälle ei lueta palkkaa armosta, vaan ansiosta, **5** mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo hänen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sillä luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi; **6** niinkuin myös Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauksen ilman tekova: **7** "Autuaat ne, joiden rikokset ovat anteeksi annetut ja joiden synnit ovat peitetty! **8** Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä!" **9** Koskeeko sitten tämä autuaaksi ylistäminen ainoastaan ympärileikattuja, vai eikö ympärileikkaamattomiakin? Sanommehan: "Aabrahamille luettiin usko vanhurskaudeksi". **10** Kuinka se sitten siksi luettiin? Hänen ollessaan ympärileikattuna vai ympärileikkaamatonna? Ei ympärileikattuna, vaan ympärileikkaamatonna. **11** Ja hän sai ympärileikkauksen merkin sen uskonvanhurskaiden sinetiksi, joka hänen lähes oli ympärileikkaamatonna, etttä hänen lähes tulisi kaikkien isä, jotka ympärileikkaamattona uskovat, niin etttä vanhurskaus heillekin luettaisiin; **12** ja etttä hänen lähes tulisi myöskin ympärileikattujen isä, niiden, jotka eivät ainoastaan ole ympärileikattuja, vaan myös vaeltavat sen uskon jälkiä, mikä meidän isällämme Aabrahamilla oli jo ympärileikkaamatonna. **13** Sillä se lupaus, etttä Aabraham oli perivä maailman, ei tullut hänen eikä hänen siemenelleen lain kautta, vaan uskonvanhurskaiden kautta. **14** Sillä jos ne, jotka pitäytyvät lakiin, ovat perillisiä, niin usko on tyhjäksi tehty ja lupaus käynyt mitättömäksi. **15** Sillä laki saa aikaan vihaa; mutta missä lakkia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan. **16** Sentähden se on uskosta, etttä se olisi armota; etttä lupaus pysyi lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sillalle, joka pitäytyy lakiin, vaan myös sillalle, jolla on Aabrahamin usko, hänen, joka on meidän kaikkien isä. **17** -niinkuin kirjoitettu on: "Monen kansan isäksi minä olen sinut asettanut" -sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka kuolleet eläviksi tekee ja kutsuu olemattomat, ikäänniksi ne olisivat. **18** Ja Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut, ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän sanan mukaan: "Niin on sinun jälkeläistesi luku oleva", **19** eikä hän heikontunut uskossansa, vaikka näki, etttä hänen ruumiinsa oli kuolettunut-sillä hän oli jo noin satavuotias ja etttä Saaran kohti oli kuolettunut; **20** mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle, **21** ja oli täysin varma siitä, etttä minkä Jumala on luvannut, sen hän voi myös täyttää. **22** Sentähden se luettinkin hänen vanhurskaudeksi. **23** Mutta ei ainoastaan hänen tähtensä ole kirjoitettu, etttä se hänen lähes luettiin, **24** vaan myös meidän tähtemme, joille se on luettava, kun uskomme hänen, joka kuolleista herätti Jeesuksen, meidän Herramme, **25** joka on altiiksi annettu meidän rikostemme tähden ja kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden.

5 Koska me siis olemme uskosta vanhurskaaksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, **2** jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo. **3** Eikä ainoastaan se, vaan meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, etttä ahdistus saa aikaan kärsvällisyttä, **4** mutta kärsvällisyys koettelemuksen kestämiä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa; **5** mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu. **6** Sillä meidän vielä ollessamme heikot kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien edestä. **7** Tuskirpa kukaan käy kuolemaan jonkun vanhurskaan edestä; hyvän edestä joku mahdollisesti uskaltaa kuolla. **8** Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, etttä Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme. **9** Paljoa ennenmin me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut hänen veressään, pelastumme hänen kauttansa vihasta. **10** Sillä jos me silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovituksi hänen kanssaan hänen Poikansa kuoleman kautta, paljoa ennenmin me pelastumme hänen elämänsä kautta nyt, kun olemme sovitut; **11** emmekä ainoastaan sovitut, vaan vieläpä on Jumala meidän kerskauksenamme meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta me nyt olemme sovitukseen saaneet. **12** Sentähden, niinkuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä teeneet. **13** sillä jo ennen lakiakin oli synti maailmassa, mutta synti ei lueta, missä lakkia ei ole; **14** kuitenkin kuolema hallitsi Aadamista Moosekseen asti niitäkin, jotka eivät olleet syntiä teeneet samankaltaisella rikkomuksella kuin Adam, joka on sen esikuva, joka oli tuleva. **15** Mutta armolahjan laita ei ole sama kuin lankeemukseen; sillä joskin yhden lankeemuksesta monet ovat kuolleet, niin paljoa enemmän on Jumalan armo ja lahja yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armon kautta ylenpaltisesti tullut monien osaksi. **16** Eikä lahjan laita ole, niinkuin on sen, mikä tuli yhden synnintekijän kautta; sillä tuomio tuli yhdestä ihmisenä kadotukseksi, mutta armolahja tulee monesta rikkomuksesta vanhurskauttamiiseksi. **17** Ja jos yhden ihmisen lankeemukseen tähden kuolema on hallinnut yhden kautta, niin paljoa enemmän ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden lahjan runsauden, tulevat

elämässä hallitsemaan yhden, Jeesuksen Kristuksen, te synnistä vapaautettuna olette tulleet vanhurskauden kautta. - **18** Niinpä siis, samoin kuin yhden ihmisen palvelijoiksi! **19** Minä puhun ihmisten tavalla teidän lankeemus on koitunut kaikille ihmisiille kadotukseksi, niin lihanne heikkouden tähden. Sillä niinkuin te ennen myös yhden ihmisen vanhurskauden tekona koituu kaikille annoitte jäsenenne saastaisuuden ja laittomuuden ihmisielle elämän vanhurskattamiseksi; **19** sillä niinkuin palvelijoiksi laittomuuteen, niin antakaa nyt jäsenenne yhden ihmisen totelemattomuuden kautta monet ovat vanhurskauden palvelijoiksi pyhytikseen. **20** Sillä joutuneet syntisiksi, niin myös yhden kuuliaisuuden kun ollit synnin palvelijoita, niin te ollit vapaat kautta monet tulevat vanhurskaiksi. **20** Mutta laki tuli vanhurskaudesta. **21** Minkä hedelmän te siitä silloin väliin, että rikkomus suureksi tulisi; mutta missä synti sattite? Sen, jota te nyt häpeätte. Sillä sen loppu on on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpaltiseksi, **21** että niinkuin synti on hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsisi vanhurskauden kautta iankaikkiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta. (aiōnios g166)

6 Mitä siis sanomme? Onko meidän pysytävä synnissä, että armo suureksi tulisi? **2** Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä? **3** Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? **4** Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauiden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman. **5** Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnonsemuksessa, **6** kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmisseme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaihin, niin ettemme enää syntiä palvelisi; **7** sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä. **8** Mutta jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin me uskomme saavamme myös elää hänen kanssaan, **9** tietäen, että Kristus, sittenkuin hänet kuolleista herätettiin, ei enää kuole: kuolema ei enää häntä vallitse. **10** Sillä minkä hän kuoli, sen hän kerta kaikkiaan kuoli pois synnistä; mutta minkä hän elää, sen hän elää Jumalalle. **11** Niin tekin pitääkää itsenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa. **12** Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaiseissa ruumiissanne, niin että olette kuuliaiset sen himoille, **13** Älkääkää antako jäseniänne vääryyden aseksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tulleina, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseksi Jumalalle. **14** Sillä synnin ei pidä teitä vallitseman, koska ette ole lain alla, vaan armon alla. **15** Kuinka siis on? Saammeko tehdä syntiä, koska emme ole lain alla, vaan armon alla? Pois se! **16** Ettekö tiedä, että kenen palvelijoiksi, ketä totelemaan, te antaudutte, sen palvelijoita te olette, jota te totelette, joko synnin palvelijoita, kuolemaksi, tahi kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi? **17** Mutta kiiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin palvelijoita, nyt olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka johtoon te olette annetut, **18** ja että

7 Vai ettekö tiedä, veljet-minä puhun lain tunteville-että laki vallitsee ihmistä, niin kauan kuin hän elää? **2** Niinpä sitoo laki naidun vaimon hänen elossa olevaan mieheensä; mutta jos mies kuolee, on vaimo irti tästä miehen laista. **3** Sentähden hän saa avionrikkojan nimén, jos miehensä eläessä antautuu toiselle miehelle; mutta jos mies kuolee, on hän vapaa siitä laista, niin ettei hän ole aviorikkoja, jos menee toiselle miehelle. **4** Niin, veljeni, teidätkin on kuolettu laista Kristuksen ruumiin kautta, tullaksenne toisen omaksi, hänen, joka on kuolleista herätetty, että me kantaisimme hedelmää Jumalalle. **5** Sillä kun olimme lihan vallassa, niin synnin himot, jotka laki herättää, vaikuttivat meidän jäsenissämme, niin että me kannoinme hedelmää kuolemalle, **6** mutta nyt me olemme irti laista ja kuolleet pois siitä, mikä meidät piti vankeina, niin että me palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa. **7** Mitä siis sanomme? Onko laki syntiä? Pois se! Mutta syntiä en ollis tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta; sillä en minä olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse". **8** Mutta kun synti otti käskysanasta aiheen, herätti se minussa kaikkinaisia himoja; sillä ilman lakia on synti kuollut. **9** Minä elin ennen ilman lakia; mutta kun käskysana tuli, niin synti virkosi, **10** ja minä kuolin. Niin kävi ilmi, että käskysana, joka oli oleva minulle elämäksi, olikin minulle kuolemaksi. **11** Sillä kun synti otti käskysanasta aiheen, petti se minut ja kuoletti minut käskysanan kautta. **12** Niin, laki on kuitenkin pyhä ja käskysana pyhä, vanhurskas ja hyvä. **13** Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Pois se! Vaan synti, että se synniksi nähtäisiin, on hyvän kautta tuottanut minulle kuoleman, että synti tulisi ylenmäärin synnilliseksi käskysanan kautta. **14** Sillä me tiedämme, että laki on hengellinen, mutta minä olen lihallinen, myyty synnin alaisuuteen. **15** Sillä minä en tunne omakseni sitä, mitä teen; sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä minä vihaan, sitä

minä teen. **16** Mutta jos minä teen sitä, mitä en tahdo, **16** Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että niin minä myönnän, että laki on hyvä. **17** Niin en nyt me olemme Jumalan lapsia. **17** Mutta jos olemme enää tee sitä minä, vaan synti, joka minussa asuu. **18** lapsia, niin olemme myösken perillisiä, Jumalan perillisiä Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, ja Kristuksen kanssaperillisiä, jos kerran yhdessä asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hänens kantsaan kärsimme, että me yhdessä myös hyvän toteuttamiseen ei; **19** sillä sitä hyvä, mitä minä kirkastuisimme. **18** Sillä minä päättän, että tämän nykyisen tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, minä teen. **20** Jos minä siis teen sitä, mitä en tahdo, niin joka on ilmestiyvä meihin. **19** Sillä luomakunnan harras sen tekijä en enää ole minä, vaan synti, joka minussa ikävöitseminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä. asuu. **21** Niin huomaan siis itsessäni, minä, joka tahdon **20** Sillä luomakunta on alistettu katoavaisuuden alle-hyvä tehdä, sen lain, että paha riippuu minussa kiinni; ei omasta tahdostaan, vaan alistajan-kuitenkin toivon **22** sillä sisällisen ihmiseni puolesta minä ilolla yhdyneen varaan, **21** koska itse luomakuntakin on tuleva Jumalan lakiin, **23** mutta jäsenissäni minä näen toisen vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten lain, joka sotii minun mieleni lakkia vastaan ja pitää minut kirkkauksen vapautteen. **22** Sillä me tiedämme, että koko vangittuna synnin laissa, joka minun jäsenissäni on. **23** Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä hamaan tähän asti; **23** eikä ainostaan se, vaan myös kuoleman ruumista? **25** Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta! Niin minä siis tämmöisenäni palvelen mielellä Jumalan lakkia, mutta lihalla synnin lakkia.

8 Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat. **2** Sillä elämän hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista. **3** Sillä mikä laille oli mahdotonta, koska se oli lihan kautta heikoksi tullut, sen Jumala teki, lähetettiä mällä oman Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja tuomitsemalla synnin lihassa, **4** että lain vanhurskaus täytettiäsiin meissä, jotka emme vaella lihan mukaan, vaan Hengen. **5** Sillä niillä, jotka elävät lihan mukaan, on lihan mieli, mutta niillä, jotka elävät Hengen mukaan, on Hengen mieli. **6** Sillä lihan mieli on kuolema, mutta hengen mieli on elämä ja rauha; **7** sentähden että lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan. **8** Jotka lihan vallassa ovat, ne eivät voi olla Jumalalle otoliset. **9** Mutta te ette ole lihan vallassa, vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki teissä asuu. Mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole hänen omansa. **10** Mutta jos Kristus on teissä, niin ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta henki on elämä vanhurskauden tähden. **11** Jos nyt hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hänen, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, on eläväksitekevä myös teidän kuolevaiseet ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu. **12** Niin me siis, veljet, olemme velassa, mutta emme lihalle, lihan mukaan elääksemme. **13** Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te Hengellä kuulette ruumiin teot, niin saatte elää. **14** Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia. **15** Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseiden hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!"

meitä on rakastanut. 38 Sillä minä olen varma siitä, kirkkautensa runsauden ilmi laupeuden astioissa, jotka ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei hän on edeltävalmistanut kirkkauteen? 24 Ja sellaisiksi nykyiset eikä tulevaiseet, ei voimat, 39 ei korkeus eikä hän myös on kutsunut meidät, ei ainoastaan juutalaisista, syyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan vaan myös pakanoista, 25 niinkuin hän myös Hoosean rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän kirjassa sanoo: "Minä olen kutsuva kansaksi sen, joka ei ollut minun kansani, ja rakkaaksi sen, joka ei ollut minun rakkaani. 26 Ja on tapahtuva, että ettiä siinä paikassa, jossa heille on sanottu: 'Te ette ole minun kansani', siinä heitä kutsutaan elävän Jumalan lapsiksi." 27 Mutta Esaias huudaa Israelista: "Vaikka Israelin lapset olisivat luvultaan kuin meren hiekka, niin pelastuu heistä vain jäännös. 28 Sillä sanansa on Herra toteuttava maan päällä lopullisesti ja rutosti." 29 Niinkuin Esaias myös on ennustanut: "Elle Sebaot olisi jättänyt meille siementä, niin meidän olisi käynyt niinkuin Sodoman, ja me olisimme tulleet Gomoran kaltaisiksi". 30 Mitä me siis sanomme? Että pakanat, jotka eivät tavoiteleet vanhurskuttaa, ovat saavuttaneet vanhurskauden, mutta sen vanhurskauden, joka tulee uskosta; 31 mutta Israel, joka tavoitteli vanhurskauden lakia, ei ole sitä lakia saavuttanut. 32 Minkätähden? Sentähden, ettei se tapahtunut uskosta, vaan ikääneksi teoista; sillä he loukkauivat loukkauskiveen, 33 niinkuin kirjoitettu on: "Katso, minä panen Siiioni loukkauskiven ja kompastuksen kallion, ja joka häneen uskoo, se ei häpeään joudu".

9 Minä sanon totuuden Kristuksessa, en valhettele-sen todistaa minulle omatuntoni Pyhässä Hengessä- 2 ettiä minulla on suuri murhe ja ainainen kipu sydämessäni. 3 Sillä minä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljieni hyväksi, jotka ovat minun sukulaistani lihan puolesta, 4 ovat israelilaisia: heidän on lapseus ja kirkkaus ja liiton ja lain antaminen ja jumalanpalvelus ja lupaukset; 5 heidän ovat isät, ja heistä on Kristus lihan puolesta, hän, joka on yli kaiken, Jumala, ylistetty iankaikkisesti, amen! (aión g165) 6 Mutta ei niin, että Jumalan sana oli harhaan mennyt. Sillä eivät kaikki ne, jotka ovat Israelista, ole silti Israel, 7 eivät kaikki ole lapsia sentähden, ettiä ovat Aabrahamin siementä, vaan: "lisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset"; 8 se on: eivät ne, jotka lihan puolesta ovat lapsia, ole Jumalan lapsia, vaan lupauksen lapset, ne luetaan siemeneksi. 9 Sillä lupauksen sana oli tämä: "Minä palaan tulevana vuonna tähän aikaan, ja silloin Saaralla on oleva poika". 10 Eikä ainoastaan hänelle näin käynyt, vaan samoin kävi Rebekallekin, joka oli tullut raskaaksi yhdestä, meidän isästämme lisakista; 11 ja ennenkuin kaksoset olivat syntyneetkään ja ennenkuin olivat tehneet mitään, hyvä tai pahaa, niin-että Jumalan valinnan mukainen aivoitus pysyisi, ei tekojen tähden, vaan kutsujan tähden- 12 sanottiin hänelle: "Vanhempi on palveleva nuorempaa", 13 niinkuin kirjoitettu on: "Jaakobia minä rakastin, mutta Eesauta minä vihasin". 14 Mitä siis sanomme? Ei kaiketi Jumalassa ole väärityttä? Pois se! 15 Sillä Moosekselle hän sanoo: "Minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, ja armahdan, ketä armahdan". 16 Niin se ei siis ole sen vallassa, joka tahtoo, eikä sen, joka juoksee, vaan Jumalan, joka on armollinen. 17 Sillä Raamattu sanooh faraolle: "Juuri sitä varten minä noston sinut esii, ettiä näyttäisin sinussa voimani ja ettiä minun nimeni julistettaisiin kaiken maan päällä". 18 Niin hän siis on armollinen, kenelle tahtoo, ja paaduttaa, kenen tahtoo. 19 Sinä kaiketi sanot minulle: "Miksi hän sitten vielä soimaa? Sillä kuka voi vastustaa hänens tahtoansa?" 20 Niinpä niin, oihminen, mutta mikä sinä olet riitelemään Jumalaa vastaan? Ei kaiketi tehy sano tekijällenne: "Miksi minusta tällaisen teit?" 21 Vai eikö savenvalajalla ole valta tehdä samasta savensa seoksesta toinen astia jaloa, toinen halpaa käyttöä varten? 22 Entä jos Jumala, vaikka hän tahtoo näyttää vihansa ja tehdä voimansa tiettäväksi, on suurella pitkämeliisyydellä kärsinty vihan astioita, jotka olivat valmiit häviöön, 23 ja on tehnyt sen saattaakseen

kirkkautensa runsauden ilmi laupeuden astioissa, jotka ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei hän on edeltävalmistanut kirkkauteen? 24 Ja sellaisiksi nykyiset eikä tulevaiseet, ei voimat, 39 ei korkeus eikä hän myös on kutsunut meidät, ei ainoastaan juutalaisista, syyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan vaan myös pakanoista, 25 niinkuin hän myös Hoosean rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän kirjassa sanoo: "Minä olen kutsuva kansaksi sen, joka ei ollut minun kansani, ja rakkaaksi sen, joka ei ollut minun rakkaani. 26 Ja on tapahtuva, että ettiä siinä paikassa, jossa heille on sanottu: 'Te ette ole minun kansani', siinä heitä kutsutaan elävän Jumalan lapsiksi." 27 Mutta Esaias huudaa Israelista: "Vaikka Israelin lapset olisivat luvultaan kuin meren hiekka, niin pelastuu heistä vain jäännös. 28 Sillä sanansa on Herra toteuttava maan päällä lopullisesti ja rutosti." 29 Niinkuin Esaias myös on ennustanut: "Elle Sebaot olisi jättänyt meille siementä, niin meidän olisi käynyt niinkuin Sodoman, ja me olisimme tulleet Gomoran kaltaisiksi". 30 Mitä me siis sanomme? Että pakanat, jotka eivät tavoiteleet vanhurskuttaa, ovat saavuttaneet vanhurskauden, mutta sen vanhurskauden, joka tulee uskosta; 31 mutta Israel, joka tavoitteli vanhurskauden lakia, ei ole sitä lakia saavuttanut. 32 Minkätähden? Sentähden, ettei se tapahtunut uskosta, vaan ikääneksi teoista; sillä he loukkauivat loukkauskiveen, 33 niinkuin kirjoitettu on: "Katso, minä panen Siiioni loukkauskiven ja kompastuksen kallion, ja joka häneen uskoo, se ei häpeään joudu".

10 Veljet, minä toivon sydäkestäni ja rukoilen Jumalaa heidän edestänsä, että he pelastuisivat. 2 Sillä minä todistan heistä, ettiä heillä on kiivaus Jumalan puolesta, mutta ei taidon mukaan; 3 sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskuttaa, vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskuttaan, eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle. 4 Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo. 5 Kirjoittaahan Moses siitä vanhurskaudesta, joka laista tulee, ettiä ihminen, joka sen täyttää, on siitä elävä. 6 Mutta se vanhurskaus, joka uskosta tulee, sanoo näin: "Älä sano sydämessäsi: Kuka nousee taivaaseen?" se on: tuomaan Kristusta alas, 7 tahi: "Kuka astuu alas syvyyteen?" se on: nostamaan Kristusta kuolleista. (Abyssos g12) 8 Mutta mitä se sanoo? "Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi"; se on se uskon sana, jota me saarnaamme. 9 Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, ettiä Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; 10 sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan. 11 Sanoohan Raamattu: "Ei yksikään, joka häneen uskoo, joudu häpeään". 12 Tässä ei ole erotusta juutalaisen eikä kreikkalaisen väillillä; sillä yksi ja sama on kaikkien Herra, rikas antaja kaikille, jotka häntä avuksi huutavat. 13 Sillä "jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu". 14 Mutta kuinka he huutavat avuksensa sitä, johon eivät usko? Ja kuinka he

voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka hylkäämisensä on maailmalle sovitukseksi, mitä heidän he voivat kuulla, ellei ole julistaja? 15 Ja kuinka kukaan armoihin-ottamisensa on muuta kuin elämä kuolleista? voi julistaa, ellei ketään lähetetä? Niinkuin kirjoitettu on: 16 Mutta jos uutisleipä on pyhä, niin on myös koko taikina, "Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka hyväät sanomaa ja jos juuri on pyhä, niin ovat myös oksat. 17 Mutta jos julistavat!" 16 Mutta eivät kaikki ole olleet kuuliaisia muutamat oksista ovat taittetut pois ja sinä, joka olet evankeliumille. Sillä Esaias sanoo: "Herra, kuka uskoo metsälöyppu, olet oksastettu oikeiden oksien joukkoon meidän saarnamme?" 17 Usko tulee siis kuulemisesta, ja olet päässyt niiden kanssa osalliseksi öljypuun mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta. 18 Mutta mehevästä juuresta, 18 niin älä ylpeile oksien rinnalla; minä kysyn: eivätkö he ole kuulleet? Kyllä ovat: "Heidän mutta jos ylpeilet, niin et sinä kuitenkaan kannata juurta, äänensä on kulkunut kaikkiin muihin, ja heidän sanansa vaan juuri kannattaa sinua. 19 Sinä kaiketi sanonet: maan piiriin ääriin". 19 Minä kysyn: eikö Israelilla ole ollut "Ne oksat taitettiin pois, että minut oksastettaisiin". 20 siitä tietoa? Ensiksi jo Mooses sanoo: "Minä herätän Oikein; epäuskonsa tähden ne taitettiin pois, mutta sinä teidän kiivautenne kansan kautta, joka ei ole kansa, pystytkin kautta. Älä ole ylpeä, vaan pelkää. 21 Sillä ymmärtämättömän kansan kautta minä teitä kiijoitan". 20 Ja Esaias on rohkea ja sanoo: "Minut ovat löytäneet Jumala ei ole säästäänyt luonnollisia oksia, ei hän ole 21 Ja Esaias on rohkea ja sanoo: "Minut ovat löytäneet säästäävä sinuakaan. 22 Katso siis Jumalan hyvyttää ja ne, jotka eivät minua etsineet; minä olen ilmestynyt ankaruutta: Jumalan ankaruutta langenneita kohtaan, niille, jotka eivät minua kysyneet". 21 Mutta Israelista mutta hänen hyvyttäänsä sinua kohtaan, jos hänen hän sanoo: "Koko päivän minä olen ojentanut käsiani hyvydessänsä pysty; muutoin sinutkin hakataan pois. 23 Mutta tuo toisetkin, jos eivät jää epäuskoon, tulevat tottelematonta ja uppiniskaista kansaa kohden".

11 Minä sanon siis: ei kaiketi Jumala ole hyljänyt kansaansa? Pois se! Sillä olenhan minäkin israelilainen, Abrahamin siementä, Benjaminin sukukuntaa. 2 Ei Jumala ole hyljänyt kansaansa, jonka hän on edeltätennenut. Vai ettekö tiedä, mitä Raamattu sanoo kertomuksessa Eliaasta, kuinka hän Jumalan edessä syyttää Israelia: 3 "Herra, he ovat tappaneet sinun profeettasi ja hajottaneet sinun alttarisi, ja minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja he väijyvät minun henkeäni"? 4 Mutta mitä sanoo hänelle Jumalan vastaus? "Minä olen jäänyt itselleni seitsemäntuhatta miestä, jotka eivät ole notkistaneet polvea Baalille." 5 Samoin on nyt täänkin aikana olemassa jäännös armon valinnan mukaan. 6 Mutta jos valinta on armosta, niin se ei ole enää teoista, sillä silloin armo ei enää olisikaan armo. 7 Miten siis on? Mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut, mutta valitut ovat sen saavuttaneet; muut ovat paatuneet, 8 niinkuin kirjoitettu on: "Jumala on antanut heille uneliaisuuden hengen, silmät, etteivät he näkisi, ja korvat, etteivät he kuulisi, tähän päivään asti". 9 Ja Daavid sanoo: "Tulkoon heidän pöytäänsä heille paulaksi ja ansaksi ja lankeemukseksi ja kostoksi, 10 soetkoot heidän silmänsä, etteivät he näkisi; ja paina yhätä heidän selkänsä kumaraan". 11 Minä siis sanon: eivät kaiketi he ole sitä varten kompastuneet, että lankeaisivat? Pois se! Vaan heidän lankeemuksensa kautta tulii pelastus pakanoille, että he itse sytytävät kiivauteen. 12 Mutta jos heidän lankeemuksensa on maailmalle rikkauksesi ja heidän vajautensa pakanoille rikkauksesi, kuinka paljoa enemmän heidän täytytensä! 13 Teille, pakanoille, minä sanon: Koska olen pakanain apostoli, pidän minä virkaani tunnissa, 14 sytyttääkseni, jos mahdollista, kiivauteen niitä, jotka ovat minun heimolaisiani, ja pelastaakseni edes muutamia heistä. 15 Sillä jos heidän

hylkäämisensä on maailmalle sovitukseksi, mitä heidän he voivat kuulla, ellei ole julistaja? Niinkuin kirjoitettu on: 16 Mutta jos uutisleipä on pyhä, niin on myös koko taikina, "Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka hyväät sanomaa ja jos juuri on pyhä, niin ovat myös oksat. 17 Mutta jos julistavat!" 16 Mutta eivät kaikki ole olleet kuuliaisia muutamat oksista ovat taitetut pois ja sinä, joka olet evankeliumille. Sillä Esaias sanoo: "Herra, kuka uskoo metsälöyppu, olet oksastettu oikeiden oksien joukkoon meidän saarnamme?" 17 Usko tulee siis kuulemisesta, ja olet päässyt niiden kanssa osalliseksi öljypuun mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta. 18 Mutta mehevästä juuresta, 18 niin älä ylpeile oksien rinnalla; minä kysyn: eivätkö he ole kuulleet? Kyllä ovat: "Heidän mutta jos ylpeilet, niin et sinä kuitenkaan kannata juurta, äänensä on kulkunut kaikkiin muihin, ja heidän sanansa vaan juuri kannattaa sinua. 19 Sinä kaiketi sanonet: maan piiriin ääriin". 19 Minä kysyn: eikö Israelilla ole ollut "Ne oksat taitettiin pois, että minut oksastettaisiin". 20 siitä tietoa? Ensiksi jo Mooses sanoo: "Minä herätän Oikein; epäuskonsa tähden ne taitettiin pois, mutta sinä teidän kiivautenne kansan kautta, joka ei ole kansa, pystytkin kautta. Älä ole ylpeä, vaan pelkää. 21 Sillä ymmärtämättömän kansan kautta minä teitä kiijoitan". 20 Ja Esaias on rohkea ja sanoo: "Minut ovat löytäneet säästäävä sinuakaan. 22 Katso siis Jumalan hyvyttää ja ne, jotka eivät minua etsineet; minä olen ilmestynyt ankaruutta: Jumalan ankaruutta langenneita kohtaan, mutta hänen hyvyttäänsä sinua kohtaan, jos hänen hyvydessänsä pysty; muutoin sinutkin hakataan pois. 23 Mutta tuo toisetkin, jos eivät jää epäuskoon, tulevat oksastettavaksi, sillä Jumala on voimallinen oksastamaan ne jälleen. 24 Sillä jos sinä olet leikattu luonnollisesta metsälöyppuusta ja vasten luontoa oksastettu jaloon öljypuuhun, kuinka paljoa ennemmin nämä luonnolliset oksat tulevat oksastettavaksi omaan öljypuuhunsa! 25 Sillä minä en tahdo, veljet-ettette olisi oman viisautenne varassa-pitää teitä tietämättöminä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus-hamaan siihen asti, kunnes pakanain täysi luku on sisälle tullut, 26 ja niin kaikki Israel on pelastuva, niinkuin kirjoitettu on: "Sionista on tuleva pelastaja, hän poistaa jumalattoman menon Jaakobista. 27 Ja tämä on oleva minun liitonni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä." 28 Evankeliumiin kannalta he kyllä ovat vihollisia teidän tähtenne, mutta valinnan kannalta he ovat rakastettuja isien tähdien. 29 Sillä ei Jumala armolahjojansa ja kutsumistansa kadu. 30 Samoin kuin te ennen olitte Jumalalle tottelemattomia, mutta nyt olette saaneet laupeuden näiden tottelemattomuuden kautta, 31 samoin nämäkin nyt ovat olleet tottelemattomia, että myös he teille tulleen armahtamisen kautta nyt saisivat laupeuden. 32 Sillä Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että hän kaikkiaarmahtaisi. (elees g1653) 33 Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja käsittämättömät hänen tiensä! 34 Sillä kuka on tuntenut Herran mielen? Tai kuka on ollut hänen neuvontajansa? 35 Tai kuka on ensin antanut hänelle jotakin, joka olisi tälle korvattava? 36 Sillä hänenestä ja hänen kauttansa ja häneen on kaikki; hänelle kunnia iankaikkisesti! Amen. (aiōn g165)

12 Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle ottoliseksi uhriksi; tämä on teidän

järjellinen jumalanpalveluksenne. **2** Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttuakaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahti, mikä hyvä ja otollista ja täydellistä. (aiōn g165) **3** Sillä sen armon kautta, mikä minulle on annettu, minä sanon teille jokaiselle, ettei tule ajatella itsestänsä enempää, kuin ajatella sopii, vaan ajatella kohtuullisesti, sen uskommäärän mukaan, minkä Jumala on kullekin suonut.

4 Sillä niinkuin meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, mutta kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä, **5** vero, sille vero, kenelle tulli, sille tulli, kenelle pelko, niin me, vaikka meitä on monta, olemme yksi ruumis Kristuksessa, mutta itsekkin olemme toistemme jäseniä; **6** ja meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, mikä meille on annettu; jos jollakin on profetoinisen lahja, täytäntyy. **7** Jos virka, pitäköön virastaan vaarin; jos joku opettaa, rakastatte; **8** jos kehoittaa, niinkuin itseäsi". **10** Rakkaus ei tee lähimäiselle mitään niin kehoittamisessaan; joka antaa, antakoon vakaasta pahaa. Sentähden on rakkaus lain täyttämys. **11** Ja sydämettä; joka on johtaja, johtakoon toimillisesti; tehkää tämä, koska tunnette tämän ajan, että jo on joka laupeutta harjoittaa, tehköön sen iloiten. **9** Olkoon hetki teidän unesta nousta; sillä pelastus on nyt meitä rakkaus vilpitön, kammokaa pahaa, riippua hyvässä lähempänä kuin silloin, kun uskoon tulimme. **12** Yö kiinni. **10** Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne. **11** Älkää harrastuksessanne olko veltot; olkaa hengessä palavat; palvelkaa Herraa. **12** Olkaa toivossa iloiset, ahdistuksessa kärsivälliset, rukouksessa kestävät. **13** Pitäkää pyhien tarpeet vain pukekaa päällenne Herra Jeesus Kristus, älkääkä ominanne; harrastakaa vieraanvaraisuutta. **14** Siunatkaa vainoojanne, siunatkaa, älkääkä kirotko. **15** Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa. **16** Olkaa keskenänne yksimieliset. Älkää korkeita mielitelkö, vaan tytykää alhaisiin olioihin. Älkää olko itsemielestänne viisaita. **17** Älkää kenellekään pahaa pahalla kostako. Ahkeroukaa sitä, mikä on hyvä ja kaikkien ihmisten edessä. **18** Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa. **19** Älkää itse kostako, rakkani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä kirjoitettu on: "Minun on kosto, minä olen maksava, sanoo Herra". **20** Vaan "jos vihamiehelläsi on nälkä, ruoki häntä, jos hänellä on jano, juota häntä, sillä näin tehdien sinä kokoat tulisia hilliä hänen päänsä päälle". **21** Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä.

13 Jokainen olkoon alamainen sille esivalalle, jonka vallan alla hän on. Sillä ei ole esivaltaa muutoin kuin Jumalalta; ne, jotka ovat, ovat Jumalan asettamat. **2** Sentähden, joka asettuu esivaltaa vastaan, se nousee Jumalan säättämystä vastaan; mutta jotka nousevat vastaan, tuottavat itsellensä tuomion. **3** Sillä hallitusmiehet eivät ole niiden pelkona, jotka tekevät hyvä, vaan niiden, jotka tekevät pahaa. Jos siis tahdot olla esivaltaa pelkäämättä, niin tee sitä, mikä hyvää

on, ja sinä saat siltä kiitoksen; **4** sillä se on Jumalan palvelija, sinulle hyväksi. Mutta jos pahaa teet, niin pelkää; sillä se ei miekkaa turhaan kanna, koska se on Jumalan palvelija, kostaja sen rankaisemiseksi, joka pahaa tekee. **5** Siksi tulee olla alamainen, ei ainoastaan rangaistuksen tähden, vaan myös omantunnon tähden. **6** Sentähden hän te verojakin maksatte. Sillä he ovat Jumalan palvelusmiehiä, ahkeroiden virassansa juuri sitä varten. **7** Antakaa kaikille, mitä annettava on: kenelle vero, sille vero, kenelle tulli, sille tulli, kenelle pelko, sille pelko, kenelle kunnia, sille kunnia. **8** Älkää olko kenellekään mitään velkaa, muuta kuin että toisianne vero, sille vero, kenelle tulli, sille tulli, kenelle pelko, sille pelko, kenelle kunnia, sille kunnia. **9** Sillä nämä: "Älä tee huorin, älä tapa, älä käyttäköön sitä sen mukaan, kuin hänellä uskoa on; **7** varasta, älä himoitse", ja mikä muu käskeytäneen sanoaan: "Rakasta lähimäistäsi olkoon uskollinen opettamisessaan; **8** jos kehoittaa, niinkuin itseäsi". **10** Rakkaus ei tee lähimäiselle mitään niin kehoittamisessaan; joka antaa, antakoon vakaasta pahaa. Sentähden on rakkaus lain täyttämys. **11** Ja sydämettä; joka on johtaja, johtakoon toimillisesti; tehkää tämä, koska tunnette tämän ajan, että jo on joka laupeutta harjoittaa, tehköön sen iloiten. **9** Olkoon hetki teidän unesta nousta; sillä pelastus on nyt meitä rakkaus vilpitön, kammokaa pahaa, riippua hyvässä lähempänä kuin silloin, kun uskoon tulimme. **12** Yö on pitkälle kulunut, ja päivä on lähellä. Pankaamme toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa sentähden pois pimeyden teot, ja pukeutukaamme kilpailkaa keskenänne. **11** Älkää harrastuksessanne valkeuden varuksiin. **13** Vaeltakaamme säädyllisesti, olko veltot; olkaa hengessä palavat; palvelkaa Herraa. **12** Olkaa toivossa iloiset, ahdistuksessa kärsivälliset, haureudessa ja irstaudessa, ei riidassa ja kateudessa, **14** rukouksessa kestävät. **13** Pitäkää pyhien tarpeet vain pukekaa päällenne Herra Jeesus Kristus, älkääkä ominanne; harrastakaa vieraanvaraisuutta. **14** Siunatkaa niin kuin päivällä, ei mässäykissä ja juomingeissa, ei niin pitkö lihastanne huolta, että himot heräävät.

14 Heikkouskoista hoivatkaa, rupeamatta väittelemään mielipiteistä. **2** Toinen uskoo saavansa syödä kaikkea, mutta toinen, joka on heikko, syö vihanneksia. **3** Joka syö, älköön halveksiko sitä, joka ei syö; ja joka ei syö, älköön tuomitko sitä, joka syö, sillä Jumala on ottanut hänet hoivaansa. **4** Mikä sinä olet tuomitsemaan toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaattuu; mutta hän on pysyvä pystyssä, sillä Herra on voimallinen hänet pystyssä pitämään. **5** Toinen pitää yhden päivän toista parempana, toinen pitää kaikki päivät yhtä hyvinä; kokin olkoon omassa mielessään täysin varma. **6** Joka valikoi päiviä, se valikoi Herran tähden; ja joka syö, se syö Herran tähden, sillä hän kiittää Jumalaa; ja joka ei syö, se on Herran tähden syömättä ja kiittää Jumalaa. **7** Sillä ei kukaan meistä elä itsellensä, eikä kukaan kuole itsellensä. **8** Jos me elämme, niin elämme Herralle, ja jos kuolemme, niin kuolemme Herralle. Sentähden, elimmepä tai kuolimme, niin me olemme Herran omat. **9** Sillä sitä varten Kristus kuoli ja heräsi eloon, että hän olisi sekä kuolleitten että elävien Herraa. **10** Mutta sinä, minkätähden sinä tuomitset veljeäsi? Taikka sinä toinen, minkätähden sinä halveksit veljeäsi? Sillä kaikki meidät asetetaan Jumalan tuomioistuimen eteen. **11** Sillä kirjoitettu on: "Niin totta kuin minä elän,

sano Herra, minun edessäni pitää jokaisen polven notkistuman ja jokaisen kielen ylistämän Jumalaa". **12** Niin on siis meidän jokaisen tehtävä Jumalalle tili itsestämme. **13** Älkäämme siis enää toisiemme tuomitko, vaan päättääkää pikemmin olla panematta veljenne eteen loukkauskiveä tai langetusta. **14** Minä tiedän ja olen varma Herrassa Jeesuksessa, ettei mikään ole epäphyhä itsessään; vaan ainoastaan sille, joka pitää jotakin epäphyhää, sillä se on epäphyhä. **15** Tietoa, niin että myös kykenette neuvomaan toinen Mutta jos veljesi tulee murheelliseksi ruokasi tähden, toistanne. **15** Kuitenkin olen paikoin jotenkin niin sinä et enää vaella rakkauksen mukaan. Älä rohkeasti teille kirjoittanut, uudestaan muistuttaakseni saata ruuallis turmioon sitä, jonka edestä Kristus on teille näitä asioita, sen armon kautta, jonka Jumala on kuollut. **16** Älkää siis antako sen hyväն, mikä teillä on, joutua herjattavaksi; **17** sillä ei Jumalan valtakunta ole syömistä ja juomista, vaan vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä. **18** Joka tässä kohden etä pakanakansoista tulisi otollinen ja Pyhässä palvelee Kristusta, se on Jumalalle otollinen ja ihmisielle Hengessä pyhitetty uhri. **17** Minulla on siis kerskaukseni kelvollinen. **19** Niin tavoitelkaamme siis sitä, mikä Kristuksessa Jeesuksessa palvellessani Jumalaa; **18** edistää rauhaa ja keskinäistä rakentumistamme. **20** sillä minä en rohkene puhua mistään muusta kuin Älä ruuan tähden turmele Jumalan työtä. Kaikki tosin loukaten, se on pahaa. **21** Hyvä on olla lihaa syömättä ja viiniä juomatta ja karttaa sitä, mistä veljesi loukkaantuu tai joutuu lankeemukseen tai heikoksi tulee. **22** Pidä sinä itselläsi Jumalan edessä se usko, mikä sinulla on. Onnellinen on se, joka ei tuomitse itsään sitä, minkä hän oikeaksi havaitsee; **23** mutta joka epäröi ja kuitenkin syö, on tuomittu, koska se ei tapahdu uskosta; sillä kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä.

Ja taas: "Kiittääkää Herraa, kaikki pakanat, ja ylistääköt häntä kaikki kansat". **12** Ja myös Esaias sanoo: "On tuleva lisain juurivesa, hän, joka nousee hallitsemaan pakanoida; hänenne pakanat panevat toivonsa". **13** Mutta toivon Jumala täytäköön teidät kaikkella iollalla ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen voiman kautta. **14** Veljeni, minä kyllä olen varma teistä, kuitenkin olen paikoin keskuudessa, papillisesti toimittaakseni Jumalan evankeliumin palvelusta, niin minulle antanut **16** sitä varten, että minä olisin Kristuksen Jeesuksen palvelija pakanai keskuudessa, papillisesti toimittaakseni Jumalan evankeliumin palvelusta, niin mitä Kristus, saattaakseen pakanat kuulaisiksi, on minun kauttani vaikuttanut sanalla ja teolla, **19** tunnustekojen ja ihmeiden voimalla, Pyhän Hengen voimalla, niin että minä Jerusalemissa ja sen ympäristöstä alkien Illyrikoniin saakka olen suorittanut Kristuksen evankeliumin julistamisen, **20** ja sillä tavoin, että olen pitänyt kunnianani olla julistamatta evankeliumia siellä, missä Kristuksen nimi jo on mainittu, etten rakentaisi toisen laskemalle perustukselle, **21** vaan niinkuin kirjoitettu on: "Ne, joille ei ole julistettu hänestä, saavat

15 Mutta meidän, vahvojen, tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia, eikä elää itsellemme mieliksi. **2** Olkoon kokin meistä lähimmisselleen mieliksi hänen parhaaksensa, että hän rakentuisi. **3** Sillä ei Kristuskaan elänyt itsellensä mieliksi, vaan niinkuin kirjoitettu on: "Niiden herjaukset, jotka sinua herjaavat, ovat sattuneet minuun". **4** Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiski, että meillä kärsivällisydden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo. **5** Mutta kärsivällisydden ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte yksimieliset keskenänne, Kristuksen Jeesuksen mieni mukaan, **6** niin että te yksimielisesti ja yhdestä suusta ylistäisitte Jumalaa ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen isää. **7** Hoivatkaa sentähden toinen toistanne, niinkuin Kristuksen on teidät horvaansa ottanut Jumalan kunniaksi. **8** Sillä minä sanon, että Kristus on tullut ympärileikattujen palvelijaksi Jumalan totuuden tähden, vahvistaaksensa isille annetut lupaaukset, **9** mutta että pakanat laupeiden tähden ovat ylistaneet Jumalaa, niinkuin kirjoitettu on: "Sentähden minä ylistän sinua pakanain seassa ja veisaan kiitosta sinun nimellesi". **10** Ja vielä on sanottu: "Riemuitkaa, te pakanat, hänen kansansa kanssa". **11**

käsiin ja että Jerusalemia varten tuomani avustus olisi pyhille otollinen, **32** niin että minä, jos Jumala niin teille tervehdyksen Herrassa. **23** Gaius, minun ja koko tahtoo, ilolla saapuisin teidän tykönne ja virkistyisintä seurakunnan majanantaja, tervehtii teitä. Erastus, teidän seurassanne. **33** Rauhan Jumala olkoon kaikkien kaupungin rahainhoitaja, ja veli Kvartus tervehtivät teidän kanssanne. Amen.

16 Minä suljen teidän suosioonne sisaremmi Foiben, joka on Kenkrean seurakunnan palvelija, **2** että otatte hänet vastaan Herrassa, niinkuin pyhien sopii, ja autatte häntä kaikessa, missä hän teitä tarvitsee; sillä hän on ollut monelle avuksi ja myöskin minulle. **3** Tervehdys Priskalle ja Akylaalle, työkumppaneilleni Kristuksessa Jeesuksessa, **4** jotka minun henkeni puolesta ovat panneet oman kaulansa alittiaksi ja joita en ainoastaan minä kiitää, vaan myös kaikki pakanain seurakunnat, **5** ja seurakunnalle, joka kokoontuu heidän kodissansa. Tervehdys Epainetukselle, rakkaalleni, joka on Aasian ensi hedelmä Kristukselle. **6** Tervehdys Marialle, joka on nähtyn paljon vaivaa teidän tähtenne. **7** Tervehdys Andronikukselle ja Juniaalle, heimolaisilleni ja vankeustovereilleni, joilla on suuri arvo apostolien joukossa ja jotka jo ennen minua ovat olleet Kristuksessa. **8** Tervehdys Ampliatukselle, rakkaalleni Herrassa. **9** Tervehdys Urbanukselle, meidän työtoverillemme Kristuksessa, ja Stakykselle, rakkaalleni. **10** Tervehdys Apelleelle, koetuksenkestääneelle Kristuksessa. Tervehdys Aristobuluksen perhekuntalaisille. **11** Tervehdys Herodionille, heimolaisilleni. Tervehdys Narkissuksen perhekuntalaisille, jotka ovat Herrassa. **12** Tervehdys Tryfainalle ja Tryfosalle, jotka ovat nähtyneet vaivaa Herrassa. Tervehdys Persikselle, rakkaalle sisarelle, joka on nähtyn paljon vaivaa Herrassa. **13** Tervehdys Rufukselle, valitulle Herrassa, ja hänen äidilleen, joka on kuin äiti minullekin. **14** Tervehdys Asyntkritukselle, Flegonille, Hermeelle, Patrobaalle, Hermaalle ja veljille, jotka ovat heidän kanssansa. **15** Tervehdys Filologukselle ja Julialle, Nereukselle ja hänen sisarelleen ja Olympaalle ja kaikille pyhille, jotka ovat heidän kanssansa. **16** Tervehtikää toisianne pyhäällä suunannolla. Kaikki Kristuksen seurakunnat tervehtivät teitä. **17** Mutta minä kehoitan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet; vetätykää pois heistä. **18** Sillä sellaiset eivät palvele meidän Herramme Kristusta, vaan omaa vatsaansa, ja he peittävät suloisilla sanoilla ja kauniilla puheilla vilpittömienväistä sydämet. **19** Onhan teidän kuuliaisuutenne tullut kaikkien tietoon; sentähden minä iloitsen teistä, mutta minä tahtoisin teidän olevan viisaita hyvään, mutta taitamattomia pahaan. **20** Ja rauhan Jumala on pian musertava saatanan teidän jalkojenne alle. Herramme Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne. **21** Teitä tervehtivät Timoteus, minun työtoverini, ja heimolaiseni Lukius, Jaason ja Soosipater. **22** Minä

Tertius, joka olen kirjoittanut tämän kirjeen, sanon seurakunnan majanantaja, tervehtii teitä. Erastus, teidän seurassanne. **23** Gaius, minun ja koko kaupungin rahainhoitaja, ja veli Kvartus tervehtivät teitä. **24** Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne. Amen. **25** Mutta hänen, joka voi teitä vahvistaa minun evankeliumini ja Jeesuksen Kristuksen saarnan mukaan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta, (aiōnios g166) **26** mutta joka nyt on julkisaatettu ja profetallisten kirjoitusten kautta iankaikkisen Jumalan käskystä tietäväksi tehty kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden aikaansaamiseksi, (aiōnios g166) **27** Jumalan, ainoan viisaan, olkoon tunnia Jeesuksen Kristuksen kautta, aina ja iankaikkisesti. Amen. (aiōn g165)

1 Korinttilaisille

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen kutsuttu apostoli Jumalan tahoista, ja veli Soostenes **2** Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle, Kristuksessa Jeesuksessa pyhitetylle, jotka ovat kutsutut ja pyhäät, ynnä kaikille, jotka avuksi huutavat meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä kaikissa paikkakunnissa, niin omisaan kuin meidänkin. **3** Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! **4** Minä kiiän Jumalaani aina teidän tähtenine siitä Jumalan armosta, joka on annettu teille Kristuksessa Jeesuksessa, **5** että kaikessa olette rikastuneet hänessä, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa, **6** sen mukaan kuin todistus Kristuksesta on teissä vahvistettu, **7** niin ettei teiltä mitään puutu missään armolahjassa, teidän odottaa sen meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestystä. **8** Hän on myös vahvistava teitä loppuun asti, niin että te olette nuhteettomat meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen päivänä. **9** Jumala on uskollinen, hän, jonka kautta te olette kutsutut hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksensa, meidän Herramme, yhteyteen. **10** Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus. **11** Sillä Kloen perheväliltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne. **12** Tarkoitan sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puola", toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä: "Minä Kristuksen". **13** Onko Kristus jaettu? Ei kaiketi Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen? **14** Minä kiiän Jumalaa, etten ole kastanut teistä ketään muita kuin Krispuksen ja Gaiuksen, **15** niin ettei kukaan saata sanoa, että te olette minun nimeeni kastetut. **16** Kastoinhan tosin Stefanaankin perhekunnan; sitten en tiedä, olenko ketään muuta kastanut. **17** Sillä Kristus ei lähetänyt minua kastamaan, vaan evankeliumia julistamaan- ei puheen viisaudella, ettei Kristuksen risti menisi mitättömäksi. **18** Sillä sana rististä on hullutus niiille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima. **19** Onhan kirjoitettu: "Minä hävitän viisasten viisauden, ja ymmärtäväisten ymmärrykseen minä teen mitättömäksi". **20** Missä ovat viisaat? Missä kirjanoppineet? Missä tämän maailman älyniekat? Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hullutuksesi? (aiōn g165) **21** Sillä kun, Jumalan viisaudesta, maailma ei oppinut viisauden avulla tuntemaan Jumalaa, niin Jumala näki hyväksi saarnauttamansa hullutuksen kautta pelastaan, jotka uskovat, **22** koskapa juutalaiset opettavat tunnustekojan ja kreikkalaiset etsivät viisautta, 23 me taas saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta, joka on juutalaisille pahennus ja pakanolle hullutus, **24** mutta joka niiille, jotka ovat kutsutut, olkootpa juutalaisia tai kreikkalaisia, on Kristus, Jumalan voima ja Jumalan viisaus. **25** Sillä Jumalan hulluuus on viisaampi kuin ihmiset, ja Jumalan heikkous on väkevämpi kuin ihmiset. **26** Sillä katsokaa, veljet, omaa kutsumistanne: ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa, ei monta jaloskuista, **27** vaan sen, mikä on hullutta maailmalle, sen Jumala valitsi saattaaksensa viisaat häpeään, ja sen, mikä on heikko maailmassa, sen Jumala valitsi saattaaksensa sen, mikä väkevä on, häpeään, **28** ja sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, sen Jumala valitsi, sen, joka ei mitään ole, tehdäksensä mitättömäksi sen, joka jotakin on, **29** ettei mikään liha voisi kerskata Jumalan edessä. **30** Mutta hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhityksaksi ja lunastukseksi, **31** että kävisi, niinkuin kirjoitettu on: "Joka kerskaa, sen kerskauksena olkoon Herra".

2 Niinpä, kun minä tulin teidän tyköinne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan. **2** Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönänne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna. **3** Ja ollessani teidän tykönänne minä olin heikkouden vallassa ja pelossa ja suuressa vavistuksessa, **4** ja minun puheeni ja saarnani ei ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista, **5** ettei teidän uskonne perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan voimaan. **6** Kuitenkin me puhumme viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän maailman viisautta emmekä tämän maailman valtiasten, jotka kukistuvat, (aiōn g165) **7** vaan me puhumme salattua Jumalan viisautta, sitä kätkeytyä, jonka Jumala on edeltämäärennyt ennen maailmaaikoja meidän kirkkaudeksemme, (aiōn g165) **8** sitä, jota ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut-sillä jos he olisivat sen tunteneet, eivät he olisi kirkkauuden Herraa ristiinnaulinneet- (aiōn g165) **9** vaan, niinkuin kirjoitettu on: "mitä silmä ei ole nähty eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeneen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niiille, jotka häntä rakastavat". **10** Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin. **11** Sillä kuka ihmisen tietää, mitä ihmisesä on, paitsi ihmisen henki, joka hänessä on? Samoin ei myös kukaan tiedä, mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan Henki. **12** Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisimme, mitä Jumala on meille lahoittanut; **13** ja siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamilla sanoilla, vaan Hengen opettamilla, selittäen hengelliset hengellisesti. **14** Mutta

luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan teidän, **22** teidän on Paavali ja Apollos ja Keefas, teidän Hengen on; sillä se on hänenne hullutus, eikä hän voi on maailma ja elämä ja kuolema, nykyiset ja tulevaiset, sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti. **23** Mutta te olette Kristuksen, ja Kristus **15** Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkistelee kaiken, on Jumalan.

mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkistelemaan.

16 Sillä: "kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa häntä?" Mutta meillä on Kristuksen mieli.

3 Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille

niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa. **2** Maitoa minä juotin teille,

en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; **3** olettehan vielä lihallisia. Sillä

kun keskuudessanne on kateutta ja riittää, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin? **4** Kun toinen

sano: "Minä olen Paavalin puolta", ja toinen: "Minä olen Apolloksen", ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin? **5**

Mikä Apollos sitten on? Ja mikä Paavali on? Palvelijoita, joiden kautta te olette tulleet uskoviksi, palvelijoita

sen kykynsä mukaan, minkä Herra on heille kullekin antanut. **6** Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala on

antanut kasvun. **7** Niihän ei siis istuttaja ole mitään, eikä kastelijakaan, vaan Jumala, joka kasvun antaa. **8** Mutta

istuttaja ja kastelija ovat yhtä; kuitenkin on kumpikin saava oman palkkansa oman työnsä mukaan. **9** Sillä

me olemme Jumalan työtovereita; te olette Jumalan viljelysmaa, olette Jumalan rakennus. **10** Sen Jumalan armon mukaan, joka on minulle annettu, minä olen

taitavan rakentajan tavoin pannut perustuksen, ja toinen sille rakentaa, mutta katsokoon kukin, kuinka hän sille rakentaa. **11** Sillä muuta perustusta ei kukaan voi

panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus. **12** Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle, rakensipa

kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista, **13** niin kunkin teko on tuleva näkyviin; sillä

sen on saattava ilmi se päivä, joka tulessa ilmestyy, ja tuli on koetteleva, minkälainen kunkin teko on. **14**

Jos jonkun tekemä rakennus kestää, on hän saava

palkan; **15** mutta jos jonkun tekemä palaa, joutuu hän vahinkoon; mutta hän itse on pelastuva, kuitenkin ikäänuksi tulen läpi. **16** Ettekö tiedä, että te olette

Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä? **17** Jos joku turmelee Jumalan temppelin, on Jumala turmeleva hänet; sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja sellaisia te olette. **18** Älköön kukaan pettäkö itseään.

Jos joku teidän joukossanne luilee olevansa viisas tällä maailmassa, tulkoon hän tyhmäksi, että hänenstä

tulisi viisas. (aiōn g165) **19** Sillä tämän maailman viisaus on hullutus Jumalan silmissä. Sillä kirjoitettu on: "Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa"; **20** ja vielä:

"Herra tuntee viisasten ajatuksset, hän tietää ne turhiksi". **21** Älköön siis kukaan kerskatko ihmisistä; sillä kaikki on

4 Niin pitäköön jokainen meitä Kristuksen käskyläisintä ja Jumalan salaisuuksien huoneenhaltijoina. **2**

Sitä tässä huoneenhaltijoita ennen muuta vaaditaan, että heidät havaitaan uskollisiksi. **3** Mutta siitä minä

hyvin vähän välitän, että te minua tuomitsette tai joku ihmillinen oikeus; en minä itsekään tuomitse itseäni,

4 sillä ei minulla ole mitään tunnollani, mutta en minä silti ole vanhurskautettu, vaan minun tuomitsijani on Herra. **5** Älkää sentähden lausuko mitään tuomiota, ennenkuin aika on, ennenkuin Herra tulee, joka myös on

saattava valoon pimeyden kätköt ja tuova ilmi sydänten aivoitukset; ja silloin kukaan saa kiitoksensa Jumalalta. **6**

Tämän olen, veljet, sovittanut itseeni ja Apollokseen, teidän tähtenne, että meistä oppisitte tämän: "Ei yli sen, mikä kirjoitettu on", etettä pöyhkeillen asettuisi mikä minkin puolle toista vastaan. **7** Sillä kuka antaa sinulle etusijan? Ja mitä sinulla on, jota et ole lahjaksi saanut?

Butta jos olet sen saanut, niin miksi kerskaat, ikäänuksi se ei olisi saatua? **8** Te olette jo ravitut, teistä on tullut jo rikkaita, ilman meitä teistä on tullut kuninkaita! Kunpa

teistä olisikin tullut kuninkaita, niin että mekin pääsisimme kuninkaksi teidän kanssanne! **9** Sillä minusta näyttää, että Jumala on asettanut meidät apostolit vihoviimeisiksi, ikäänuksi kuolemaan tuomituksi; meistä on tullut kaiken maailman katseltava, sekä enkelien että ihmisten, **10** me

olemme houkkia Kristuksen tähden, mutta te älykkäätiä Kristuksessa, me olemme heikkoja, mutta te väkeviä; te

kunnioitettuja, mutta me halveksittuja. **11** Vielä tänäkin hetkenä me kärsimme sekä nälkää että janoa, olemme alasti, meitä piestään, ja me kuljemme kodittomina, **12**

me näemme vaivaa tehden työtä omin käsin. Meitä herjataan, mutta me siunaamme; meitä vainotaan, mutta me kestämme; **13** meitä parjataan, mutta me puhumme lepäästi; meistä on tullut kuin mikäkin maailman tunkio, kaikkien hylkimiä, aina tähän päivään asti. **14** En kirjoita tätä häväistäkseni teitä, vaan niinkuin rakkaita lapsiani neuvoen. **15** Sillä vaikka teillä olisi kymmenentuhatta kasvattajaa Kristuksessa, niin ei teillä kuitenkaan ole monta isää; sillä minä teidät synnytin evankeliumin kautta Kristuksessa Jeesuksessa. **16** Kehoitan siis teitä: olkaa minun seuraajiani. **17** Juuri sentähden minä lähetin teille Timoteukseen, joka on minun rakas ja uskollinen pojani Herrassa; hän on muistuttava teitä minun vaelluksistani Kristuksessa Jeesuksessa, sen mukaan kuin minä kaikkialla, joka seurakunnassa, opetan. **18** Muutamat teistä ovat paisuneet pöyhkeiksi, aivan niinkuin minä en tulisikaan teidän tyköinne. **19** Mutta minä tulen pian teidän tyköinne, jos Herra tahtoo, ja silloin minä otan selon, en noiden pöyhkeiden sanoista,

vaan voimasta. **20** Sillä Jumalan valtakunta ei ole ette ennemmin salli tehdä väärityttä itsellenne? Miksi sanoissa, vaan voimassa. **21** Kummanko tahdotte? ette ennemmin anna riistää omaanne? **8** Sen sijaan Tulenko luokseen vitsa kädessä vaiko rakkaudessa ja sävyisyyden hengessä?

5 Yleensä kuuluu, että teidän keskuudessanne harjoitetaan haureutta, jopa semmoista haureutta, jota ei ole pakanainkaan keskuudessa, että eräskin pitää isänsä vaimoa. **2** Ja te olette paisuneet pöyhkeiksi! Eikö teidän pikemminkin olisi pitänyt tulla murheellisiksi, että se, joka on tuommoisen teon tehnyt, poistettaisiin teidän keskuudestanne? **3** Sillä minä, joka tosin ruumiillisesti olen poissa, mutta hengessä kuitenkin läsnä, olen jo, niinkuin läsnäollen, puolestani päättänyt, että se, joka tuommoisen teon on tehnyt, on **4** -sittenkuin olemme, te ja minun henkeni ynnä meidän Herramme Jeesuksen voima, tulleet yhteen- **5** Herran Jeesuksen nimessä hyljättävä saatanan haltuun lihan turmiksi, että hänen henkensä pelastui Herran päivänä. **6** Ei ole hyvä, että kerskaatte. Ettekö tiedä, että vähäinen hapatus hapattaa koko taikan? **7** Peratkaa pois vanha hapatus, että teistä tulisi uusi taikina, niinkuin te olettekin happamattomat; sillä onhan meidän pääsiäislampaamme, Kristus, teurastettu. **8** Viettäkäämme siis juhlaa, ei vanhassa hapatuksessa eikä ilkeyden ja pahuuden hapatuksessa, vaan puhauden ja totuuden happamattomuudessa. **9** Minä kirjoitin teille kirjeessäni, ettette seurustelisi huorintekijän kanssa; **10** en tarkoitan yleensä tämän maailman huorintekijöitä tai ahneita tai anastajia tai epäjumalanpalvelijoita, sillä silloinhan teidän täytyisi lähteä pois maailmasta. **11** Vaan minä kirjoitin teille, että jos joku, jota kutsutaan veljeksi, on huorintekijä tai ahne tai epäjumalanpalvelija tai pilkkaaja tai juomari tai anastaja, te ette seurustelisi ettekä sösikään semmoisen kanssa. **12** Sillä onko minun asiani tuomitzaa niitä, jotka ovat ulkopuolella? Ettekö tekin tuomitse vain niitä, jotka ovat sisäpuolella? **13** Mutta ulkopuolella olevat tuomitsee Jumala. "Poistakaan keskuudestanne se, joka on paha."

6 Kuinka rohkenee kukaan teistä, jolla on riita-asia toisen kanssa, käydä oikeutta väärän edessä? Miksei pyhien edessä? **2** Vai ettekö tiedä, että pyhä tulevat maailman tuomitsemaan? Ja jos te tuomitsette maailman, niin ettekö kelpaa ratkaisemaan aivan vähäpäätöisiäasioita? **3** Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitä, emmekö sitten maallisiaasioita? **4** Jos teillä siis on maallisasia ratkaistavina, nekö te asetatte tuomareiksi, jotka ovat halveksittuja seurakunnassa? **5** Teidän häpeäksenne minä tämän sanon. Eikö teidän joukossanne sitten ole yhtäkään viisasta, joka vois ratkaista veljien välin? **6** Vaan veli käy oikeutta veljen kanssa, vieläpä uskottomain edessä! **7** Teille on jo yleensä vaurioksi, että käräjötte keskenänne. Miksi

te itse teette väärityttä ja riistätte toisen omaa, vieläpä veljien. **9** Vai ettekö tiedä, etteivät väärät saa periä Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät huorintekijät, ei epäjumalanpalvelijat, ei avionrikkojat, ei hekumoitsijat eikä miehimykset, **10** eivät varkaat, ei ahneet, ei juomari, ei pilkkaajat eivätkä anastajat saa periä Jumalan valtakuntaa. **11** Ja tuommoisia te olitte, jotkut teistä; mutta te olette vastaanottaneet peson, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautetut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä. **12** Kaikki on minulle luvallista, mutta ei kaikki ole hyödyksi; kaikki on minulle luvallista, mutta minä en saa antaa minkään itseäni vallita. **13** Ruoka on vatsaa varten ja vatsa ruokaa varten; ja Jumala on tekevää lopun niin toisesta kuin toisestakin. Mutta ruumis ei ole haureutta varten, vaan Herraa varten, ja Herra ruumista varten; **14** ja Jumala, joka herätti kuolleista Herran, on herättävä meidätkin voimallansa. **15** Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne ovat Kristuksen jäseniä? Ottaisinko siis Kristuksen jäsenet ja tekisin ne porton jäseniksi? Pois se! **16** Vai ettekö tiedä, että joka yhtyy porttoon, tulee yhdeksi ruumiaksi hänen kanssaan? Onhan sanottu: "Ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi". **17** Mutta joka yhtyy Herraan, on yksi henki hänen kanssaan. **18** Paetkaa haureutta. Kaikki muu synti, mitä ikinä ihminen tekee, on ruumiin ulkopuolella; mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omaa ruumistansa vastaan. **19** Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen tempeli, joka Henki teissä on ja jonka te olette saaneet Jumalalta, ja etette ole itsenne omat? **20** Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaan siis Jumala ruumiissanne.

7 Mutta mitä siihen tulee, mistä kirjoititte, niin hyvä on miehelle olla naiseen ryhtymättä; **2** mutta haureuden syntien vältämiseksi olkoon kullakin miehellä oma vaimonsa, ja kullakin naisella aviomiehensä. **3** Täytäkön mies velvollisuutensa vaimoansa kohtaan, ja samoin vaimo miestänsä kohtaan. **4** Vaimon ruumis ei ole hänen omassa, vaan hänen miehensä vallassa; samoin ei miehenkään ruumis ole hänen omassa, vaan vaimon vallassa. **5** Älkää vetätykö pois toisistanne, paitsi ehkä keskinäisestä sopimuksesta joksikin ajaksi, niin että olisitte vapaat rukoukseen ja sitten taas tulisitte yhteen, ettei saatana teitä kiusaisi teidän hillitömyytenne tähden. **6** Mutta tämän minä sanon myöntykyisenä, en käskynä. **7** Soisin kaikkien ihmisten olevan niinkuin minäkin; mutta kullakin on oma lahjansa Jumalalta, yhdellä yksi, toisella toinen. **8** Naimattomille ja leskeille minä taas sanon: heille on hyvä, jos pysyvät sellaisina kuin minäkin; **9** mutta jos eivät voi itseään hillitä, niin menkööt naimisiin; sillä parempi on naida kuin palaa. **10** Mutta naimisissa oleville minä julistan, en

kuitenkaan minä, vaan Herra, ettei vaimo saa erota huolehtii maailmallisista, kuinka olisi vaimolleen mieliksi, miehestään; **11** mutta jos hän eroaa, niin pysyköön **34** ja hänen harrastuksensa käy kahtaanne. Samoin naimatonna tai sopikoon miehensä kanssa; eikä mies vaimo, jolla ei enää ole miestä, ja neitsyt huolehtivat saa hyljätä vaimoansa. **12** Mutta muille sanon minä, siitä, mikä on Herran, että olisivat pyhä sekä ruumiin eikä Herra: jos jollakin veljellä on vaimo, joka ei usko, ja että hengen puolesta; mutta naimisissa oleva huolehtii tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, niin älköön maailmallisista, kuinka olisi mieliksi miehellensä. **35** mies häntä hyljätkö; **13** samoin älköön vaimokaan, Tämän minä sanon teidän omaksi hyödyksenne, en jos hänenellä on mies, joka ei usko, ja tämä suostuu pannakseni kyttyttä kaulanne, vaan sitä varten, että asumaan hänen kanssaan, hyljätkö miestänsä. **14** Sillä eläisitse säädyllisesti ja häiritymättä pysyisitte Herrassa. mies, joka ei usko, on pyhitetty vaimonsa kautta, ja **36** Mutta jos joku arvelee tekevänsä väärin tytärtänsä vaimo, joka ei usko, on pyhitteyti miehensä, uskonveljen, kohtaan, joka on täydessä naima-iässä, ja jos kerran kautta; muutoinhan teidän lapsenne olisivat saastaisia, sen pitää tapahtua, niin tehköön, niinkuin tahtoo; ei mutta nyt he ovat pyhiä. **15** Mutta jos se, joka ei usko, hän syntiä tee: menkööt naimisiin. **37** Joka taas pysyy eroaa, niin erotkoon; veli ja sisar eivät ole semmoisissa sydämessään lujana eikä ole minkään pakon alainen, tapauksissa orjuutetut; sillä rauhaan on Jumala teidät vaan voi noudattaa omaa tahtoansa ja on sydämessään kutsunut. **16** Sillä mistä tiedät, vaimo, voitko pelastaa päättänyt pitää tytärentä naimattomana, se tekee hyvin. miehesi? Tai mistä tiedät, mies, voitko pelastaa vaimosi? **38** Siis, joka naittaa tytärentä, tekee hyvin, ja joka ei **17** Vaeltakoon vain kukin sen mukaan, kuin Herra on naita, tekee paremmiin. **39** Vaimo on sidottu, niin kauan hänelle hänen osansa antanut, ja siinä asemassa, missä kuin hänen miehensä elää, mutta jos mies kuolee, hänet Jumala on kutsunut; näin minä säädän kaikissa on hän vapaa menemään naimisiin, kenen kanssa seurakunnissa. **18** Jos joku on kutsuttu ympärileikkattuna, tahtoo, kunhan se vain tapahtuu Herrassa. **40** Mutta älköön hän pyrkikö ympärileikkaamattomaksi; jos hän on onnellisempi, jos pysyy entisellään; se on minun joku on kutsuttu ympärileikkaamatonna, älköön mielipiteeni, ja minä luulen, että minullakin on Jumalan ympärileikkattako itseään. **19** Ei ympärileikkaus ole mitään, eikä ympärileikkaamattomus ole mitään, vaan Henki.

Jumalan käskeytä pitäminen. **20** Pysyköön kukin siinä asemassa, missä hänet on kutsuttu. **21** Jos olet kutsuttu orjana, älä siitä murehdi; mutta vaikka voisitkin päästä vapaaksi, niin ole ennemmin siinä osassasi. **22** Sillä joka orjana on kutsuttu Herrassa, on Herran vapaa; samoin vapaana kutsuttu on Kristuksen orja. **23** Te olette kalliisti ostetut; älkää olko ihmisten orjia. **24** Pysyköön kukin, veljet, Jumalan edessä siinä asemassa, missä hänet on kutsuttu. **25** Mutta neitsytä minulla ei ole Herran käskeyä, vaan minä sanon ajatukseni niinkuin se, joka on Herralta saanut sen laupeuden, että hän on luotettava. **26** Olen siis sitä miettä, että lähestyvän ahdingon tähden jokaisen on hyvä pysyä entisellään. **27** Jos olet sidottu vaimoon, älä pyydä eroa; jos et ole sidottu vaimoon, älä pyydä itsellesi vaimoa. **28** Mutta jos menetkin naimisiin, et syntiä tee; ja jos neitsyt menee naimisiin, ei hänkään tee syntiä; mutta ne, jotka niin tekevät, joutuvat kärsimään ruumiillista vaivaa, ja siitä minä tahtoisin teidät säästää. **29** Mutta sen minä sanon, veljet: aika on lyhyt; olkoot tästedes nekin, joilla on vaimot, niinkuin ei heillä niittä olisikaan, **30** ja ne, jotka itkevät, niinkuin eivät itkisi, ja ne, jotka iloitsevat, niinkuin eivät iloitsisi, ja ne, jotka ostavat, niinkuin eivät saisi omanansa pitää, **31** ja ne, jotka tätä maailmaa hyödyksensä käyttävät, niinkuin eivät sitä käyttäisi; sillä tämän maailman muoto on katoamassa. **32** Soisin, ettei teillä olisi huolia. Naimaton mies huolehtii siitä, mikä on Herran, kuinka olisi Herralle mieliksi; **33** mutta nainut

8 Mitä sitten epäjumalille uhrattuun lihaan tulee, niin tiedämme, että meillä kaikilla on tieto. Tieto paisuttaa, mutta rakkaus rakentaa. **2** Jos joku luulee jotakin tietävänsä, ei hän vielä tiedä, niinkuin tietää tulee; **3** mutta joka rakastaa Jumalaa, sen Jumala tuntee. **4** Mitä nyt epäjumalille uhratun lihan syömiseen tulee, niin tiedämme, ettei maailmassa ole yhtään epäjumala ja ettei ole muuta Jumalaa kuin yksi. **5** Sillä vaikka olisikin niin sanottuja jumalia, olipa heitä sitten taivaassa tai maassa, ja niitä on paljon semmoisia jumalia ja herroja, **6** niin on meillä kuitenkin ainoastaan yksi Jumala, Isä, josta kaikki on ja johon me olemme luodut, ja yksi Herra, Jeesus Kristus, jonka kautta kaikki on, niin myös me hänen kauttansa. **7** Mutta ei ole kaikilla tätä tietoa, vaan tottumuksesta epäjumalaihin muutamat vielä nytkin syövät uhrilihaa ikääneikin epäjumalille uhrattuna, ja heidän omatuntansa, joka on heikko, tahrantuu siitä. **8** Mutta ruoka ei lähennä meitä Jumalaan; jos olemme syömättä, emme siitä vahingoitu; jos syömmme, emme siitä hyödy. **9** Katsokaa kuitenkin, ettei tämä vapautenne koidu heikoille loukkaukseksi. **10** Sillä jos joku näkee sinun, jolla on tieto, aterioivan epäjumalan huoneessa, eikö hänen omatuntansa, kun hän on heikko, vahvistu epäjumalille uhratun syömiseen? **11** Sinun tietosi kautta turmeltuu silloin tuo heikko, sinun veljesi, jonka tähden Kristus on kuollut. **12** Mutta kun te näin teette syntiä veljiä vastaan ja haavoitatte heidän heikkoja omaatuntoaan, niin teette syntiä Kristusta vastaan. **13** Sentähden, jos

ruoka on viettelyksi veljelleni, en minä ikinä enää syö lihaa, etten olisi viettelyksi veljelleni. (aión g165)

9 Enkö minä ole vapaa? Enkö minä ole apostoli?

Enkö ole nähnyt Jeesusta, meidän Herramme? Ettekö te ole minun tekoni Herrassa? 2 Jos en olekaan apostoli muille, olen ainakin teille; sillä te olette minun apostolinvirkan sinetti Herrassa. 3 Tämä on minun puolustukseni niitä vastaan, jotka asettuvat minua tutkimaan. 4 Eikö meillä olisi oikeus saada ruokamme ja juomamme? 5 Eikö meillä olisi oikeus kuljettaa muassamme vaimoa, uskonsisarta, niinkuin muutkin apostolit ja Herran veljet ja Keefas tekevät? 6 Vai ainoastaan minulla ja Barnabaalla ei ole oikeutta olla ruumiillista työtä tekemättä? 7 Kuka tekee koskaan sotapalvelusta omalla kustannuksellaan? Kuka istuttaa viinitarhan, eikä syö sen hedelmää? Tai kuka kaitsee karjaa, eikä nauti karjansa maitoa? 8 Puhunko tätä vain ihmisten tavalla? Eikö myös laki sano samaa? 9 Onhan Mooseksen laissa kirjoitettuna: "Älä sido puivan härän suuta". Eihän Jumala häristä näin huolta pitäne? 10 Eikö hän sano sitä kaiketkin meidän tähtemme? Meidän tähtemmehän on kirjoitettu, että kyntäjän tulee kyntää toivossa ja puivan puidas osansa saamisen toivossa. 11 Jos me olemme kylväneet teille hengellistä hyvää, onko paljon, jos me niittämme teiltä aineellista? 12 Jos muilla on teihin tällainen oikeus, eikö paljoa enemmän meillä? Mutta me emme ole käyttäneet tätä olkeutta, vaan kestämme kaikki, ettemme panisi mitään estettä Kristuksen evankeliumille. 13 Ettekö tiedä, että ne, jotka hoitavat pyhäön toimia, saavat ravintonsa pyhäköstä, ja jotka ovat asetetut uhrialttarin palvelukseen, saavat osansa silloin kuin alttarikin? 14 Samoin myös Herra on sääntänyt, että evankeliumin julistajain tulee saada evankeliumista elatuksensa. 15 Mutta minä en ole ainoatakaan näistä oikeuksistani hyväkseni käyttänyt. Enkä kirjoitakaan tätä siinä tarkoituksesta, että niitä minuun sovitetaisiin, sillä mieluunmin minä kuolen. Ei kukaan ole minun kerskaustani tyhjäksi tekevä. 16 Sillä siitä, että julistan evankeliumia, ei minulla ole kerskaamista; minun täytyy se tehdä. Voi minua, ellen evankeliumia julista! 17 Sillä jos vapaasta tahdostani sitä teen, niin minulla on palkka; mutta jos en tee sitä vapaasta tahdostani, niin on huoneenhaltijan toimi kuitenkin minulle uskottu. 18 Mikä siis on minun palkkani? Se, että kun julistan evankeliumia, teen sen ilmaiseksi, niin etten käytä oikeutta, jonka evankeliumi minulle myöntää. 19 Sillä vaikka minä olen riippumaton kaikista, olen tehnyt itseni kaikkien palvelijaksi, voittaakseni niin monta kuin suinkin, 20 ja olen ollut juutalaisille ikäänsuin juutalainen, voittaakseni juutalaisia; lain alaisille ikäänsuin lain alainen, vaikka itse en ole lain alainen, voittaakseni lain alaiset; 21 ilman lakia oleville ikäänsuin olisin ilman

lakia-vaikea en ole ilman Jumalan lakia, vaan olen Kristuksen laissa voittaakseni ne, jotka ovat ilman lakia; 22 heikoille minä olen ollut heikko, voittaakseni heikot; kaikille minä olen ollut kaikkea, pelastaakseni edes muutamia. 23 Mutta kaiken minä teen evankeliumin tähden, että minäkin tulisin siitä osalliseksi. 24 Ettekö tiedä, että jotka kilparadalla juoksevat, ne tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niinkuin hän, että sen saavuttaisit. 25 Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensähillitsemistä kaikessa; he saadakseen vain katoavaisen seppeleen, mutta me katoamattoman. 26 Minä en siis juokse umpimähkäään, en taistele niinkuin ilmaan hosuen, 27 vaan minä kuritan ruumistani ja masennan sitä, etten minä, joka muille saarnaan, itse ehkä joutuisi hyljättäväksi.

10 Sillä minä en tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä, että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren läpi 2 ja saivat kaikki kasteen Mooseksen pilvessä ja meressä 3 ja sövät kaikki samaa hengellistä ruokaa 4 ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaan. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitää seurasi; ja se kallio oli Kristus. 5 Mutta useimpiin heistä Jumala ei mielistynyt, koskapa he hukkuivat eräämassa. 6 Tämä tapahtui varoittavaksi esimeriksi meille, että me emme pahaa himoitsisi, niinkuin he himoitsivat. 7 Älkää myöskään ruvetko epäjumalanpalvelijoiksi kuten muutamat heistä, niinkuin kirjoitettu on: "Kansa istui syömään ja juomaan, ja he nousivat iloa pitämään". 8 Älkäämmekä harjoittako haureutta, niinkuin muutamat heistä haureutta harjoittivat, ja heitää kaatui yhtenä päivänä kaksikymmentä kolme tuhatta. 9 Älkäämme myöskään kiusatko Herraa, niinkuin muutamat heistä kiusasivat ja saivat käärmeiltä surmansa. 10 Älkääkä napisko, niinkuin muutamat heistä napisivat ja saivat surmansa tuhoojalta. 11 Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista ja on kirjoitettu varoituksaksi meille, joille maailmaaikojen loppukausi on tullut. (aión g165)

12 Sentähden, joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei lankea. 13 Teitä ei ole kohdannut muu kuin ihmilihinen kiusaus; ja Jumala on uskollinen, hän ei salli teitä kiusattavan yli voimienne, vaan sallissaan kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää. 14 Sentähden, rakkaani, paetkaa epäjumalanpalvelusta. 15 Minä puhun niinkuin ymmärtäväisille; avostelkaa itse, mitä minä sanon. 16 Siunauksen malja, jonka me siunaamme, eikö se ole osallisuus Kristuksen vereen? Se leipä, jonka murramme, eikö se ole osallisuus Kristuksen ruumiiseen? 17 Koska leipä on yksi, niin me monet olemme yksi ruumis; sillä me olemme kaikki tuosta yhdestä leivästä osalliset. 18 Katsokaa luonnollista Israelia; eivätkö ne, jotka syövät

uhreja, ole alttarista osalliset? **19** Mitä siis sanon? Päättäkää itse: sopiiko vaimon rukoilla Jumalaa pää Ettäkö epäjumalanuksi on jotakin, tai että epäjumala on peittämätönnä? **14** Eikö itse luontokin opeta teille, jotakin? **20** Ei, vaan että, mitä pakanaat uhraavat, sen että jos miehellä on pitkät hiukset, se on hänelle he uhraavat riivaajille eivätkä Jumalalle; mutta minä en häpeäksi; **15** ja että jos vaimolla on pitkät hiukset, se on tahdo, että te tulette osallisiksi riivaajista. **21** Eette voi hänelle kunniaksi? Sillä ovathan hiukset annetut hänelle juoda Herran maljasta ja riivaajien maljasta, ette voi olla hunnuksi. **16** Mutta jos joku haluaa väittää vastaan, osalliset Herran pöydästä ja riivaajien pöydästä. **22** Vai niin tietäköön, että meillä ei ole sellaista tapaa eikä tahdommeko herättää Herran kiivauden? Emme kaiketi Jumalan seurakunnilla. **17** Mutta tätä käskeessäni en me ole häntä väkevämmät? **23** "Kaikki on luvallista", kitiä sitä, että kokoontumisenne ei tee teitä paremmaksi, mutta ei kaikki ole hyödyksi; "kaikki on luvallista", mutta vaan pahemmaksi. **18** Sillä ensiksin olen kuullut, että ei kaikki rakenna. **24** Älköön kukaan katsoko omaa kun kokoonnutte seurakunnankokoukseen, teillä on parastaan, vaan toisen parasta. **25** Syökää kaikkea, mitä riitaisuksia keskenänne, ja osittain sen uskonkin. **19** lihakaupassa myydään, kyselemättä mitään omantunnon Täyttyhän teidän keskuudessanne olla puolueitakin, tähden, **26** sillä: "Herran on maa ja kaikki, mitä siinä että kävisi ilmi, ketkä teistä kestäävät koetuksen. **20** Kun on". **27** Jos joku, joka ei usko, kutsuu teitä ja te tahdotte te näin kokoonnutte yhteen, niin ei se ole Herran aterian mennä hänien luokseen, niin syökää kaikkea, mitä nauttimista, **21** sillä syömään ruvettäessä kukin rientää eteenne pannaan, kyselemättä mitään omantunnon ottamaan eteensä omat ruokansa, ja niin toinen on tähden. **28** Mutta jos joku sanoa teille: "Tämä on näissään ja toinen juovuksissa. **22** Eikö teillä sitten ole epäjumalille uhrattua", niin jättääkää se syömättä hänien muita huoneita, niissä syödäksenne ja juodaksenne? tähentsä, joka sen ilmaisi, ja omantunnon tähden; Vai halveksitteko Jumalan seurakuntaa ja tahdotteko **29** en tarkoita sinun omaatuntoasi, vaan tuon toisen; häväistää niitä, joilla ei mitään ole? Mitä minun on sillä miksi minun vapauteni joutuisi toisen omantunnon teille sanominen? Onko minun teitä kiittäminen? Tässä tuomittavaksi? **30** Jos minä sen kiittäen nautin, miksi kohden en kitiä. **23** Sillä minä olen saanut Herralta minua herjataan siitä, mistä kitiän? **31** Sötitepä siis tai sen, minkä myös olen teille tiedoksi antanut, että Herra joitte tai teittepä mitä hyvänsä, tehkää kaikki Jumalan Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, **24** kunniaksi. **32** Älkää olko pahennukseksi juutalaisille, kiihti, mursi ja sanoi: "Tämä on minun ruumiini, joka teidän älkää kreikkalaisille älkääkää Jumalan seurakunnalle, **33** edestänne annetaan; tehkää tämä minun muistokseni". niinkuin minäkin koetan kelvata kaikille kaikessa enkä **25** Samoin hän otti myös maljan aterian jälkeen ja sanoi: katsko omaa hyötyäni, vaan monien hyötyä, että he "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni; niin usein kuin te juotte, tehkää se minun muistokseni". **26** Sillä niin usein kuin te syöte tätä leipää ja juotte tämän maljan, te julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kuin hän tulee. **27** Sentähden, joka kelvottomasti syö tätä leipää tai juo Herran maljan, hän on oleva vikapää Herran ruumiiseen ja vereen. **28** Koetelkoon siis ihminen itseänsä, ja niin syökön tätä leipää ja juokoon tätä maljasta; **29** sillä joka syö ja juo erottamatta Herran ruumista muusta, syö ja juo tuomioksensa. **30** Sentähden onkin teidän joukossanne paljon heikkoja ja sairaita, ja moni on nukkunut pois. **31** Mutta jos me tutkisimme itseämme, ei meitä tuomittaisi; **32** mutta kun meitä tuomitanaan, niin se on meille Herran kuritusta, ettei meitä maailman kanssa kadotukseen tuomittaisi. **33** Sentähden, veljeni, kun kokoonnutte aterioimaan, odottakaa toisianne. **34** Jos kenellä on nälkä, syökön kotonaan, ettette kokoontuisi tuomioksenne. Muista seikoista minä säädän, sitten kuin tulen.

11 Olkaa minun seuraajiani, niinkuin minä olen Kristuksen seuraaja. **2** Minä kitiän teitä, että minua kaikessa muistatte ja noudataatte minun opetuksiani, niinkuin minä ne teille olen antanut. **3** Mutta minä tahdon, että te tiedätte sen, että Kristus on jokaisen miehen pää ja että mies on vaimon pää ja että Jumala on Kristuksen pää. **4** Jokainen mies, joka rukoilee tai profetoi pää peitettyynä, häpäisee päänsä. **5** Mutta jokainen vaimo, joka rukoilee tai profetoi pää peittämätönnä, häpäisee päänsä, sillä se on aivan sama, kuin jos hänен päänsä olisi paljaaksi ajeltu. **6** Sillä jos vaimo ei verhoa päättään, leikkauttaa hiuksensakin; mutta koska on häpeäksi vaimolle, että hän leikkauttaa tai ajattaa hiuksensa, niin verhotkoon itsensä. **7** Miehen ei tule peittää päättänsä, koska hän on Jumalan kuva ja tunnia; mutta vaimo on miehen tunnia. **8** Sillä mies ei ole alkuisin vaimosta, vaan vaimo miehestä; **9** eikä miestä luotu vaimoa varten, vaan vaimo miestä varten. **10** Sentähden vaimon tulee pitää päässään vallanalaisuuden merkki enkelien tähden. **11** Herrassa ei kuitenkaan ole vaimoa ilman miestä eikä miestä ilman vaimoa. **12** Sillä samoin kuin vaimo on alkuisin miehestä, samoin myös mies on vaimon kautta; mutta kaikki on Jumalasta. **13** Jumalan Hengessä, sano: "Jeesus olkoon kirottu", ja

12 Mutta mitä hengellisiin lahjoihin tulee, niin en tahdo, veljet, pitää teitä niistä tietämättöminä. **2** Te tiedätte, että kun ollit pakanoita, teitä vietin mykkien epäjumalien luu, miten vain tahoittiin. **3** Sentähden minä teen teille tiettäväksi, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, sano: "Jeesus olkoon kirottu", ja

ettei kukaan voi sanoa: "Jeesus olkoon Herra", paitsi profeettoja? Eivät kaikki opettajia? Eiväthän kaikki tee Pyhässä Hengessä. 4 Armolahjat ovat moninaiset, mutta voimallisia tekoja? 5 Eihän kaikilla ole parantamisen Henki on sama; 6 ja seurakuntavirat ovat moninaiset, mutta Herra on sama; 7 ja voimavaikutukset ovat moninaiset, mutta Jumala, joka kaikki kaikissa vaikuttaa, on sama. 8 Mutta kullekin annetaan Hengen ilmoitus yhtiseksi hyödyksi. 9 Niinpä saa Hengen kautta toinen viisauden sanat, toinen tiedon sanat saman Hengen vaikutuksesta; 10 toinen saa uskon samassa Hengessä, toinen taas terveeksitekemisen laijat siinä yhdessä Hengessä; 11 toinen lahan tehdä voimallisia tekoja; toinen profetoimisen lahan, toinen lahan arvostella henkiä; toinen eri kielillä puhumisen lahan, toinen taas lahan selittää kielijä. 12 Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen kullekin erikseen, niinkuin tahtoo. 13 Sillä niinkuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin; 14 sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiaksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä. 15 Jos jalka sanoisi: "Koska en ole käsi, en kuulu ruumiiseen", niin ei se silti olisi ruumiiseen kuulumaton. 16 Ja jos korva sanoisi: "Koska en ole silmä, en kuulu ruumiiseen", niin ei se silti olisi ruumiiseen kuulumaton. 17 Jos koko ruumis olisi silmänä, missä sitten olisi kuulo? Jos taas kokonaan kuulona, missä silloin haistit? 18 Mutta nyt Jumala on asettanut jäsenet, itsekunkin niistä, ruumiiseen, niinkuin hän on tahtonut. 19 Vaan jos ne kaikki olisivat yhtenä jäsenenä, missä sitten ruumis olisi? 20 Mutta nytpä onkin monta jäsentä, ja ainoastaan yksi ruumis. 21 Silmä ei saata sanoa kädelle: "En tarvitse sinua", eikä myöskään päätä jaloille: "En tarvitse teitä". 22 Päinvastoin ne ruumiin jäsenet, jotka näyttävät olevan heikompia, ovat välttämättömiä; 23 ja ne ruumiin jäsenet, jotka meistä ovat vähemmän kunniaankaita, me verhoamme sitä kunniallisemmin, ja niitä, joita häpeämme, me sitä häveliäämmin peitätämme; 24 mutta ne, joita emme häpeää, eivät sitä tarvitse. Mutta Jumala on liittänyt ruumiin yhteen niin, että antoi halvempiarvoiselle suuremman kunnian, 25 ettei ruumiissa olisi eripuraisuutta, vaan että jäsenet pitäisivät yhtäläistä huolta toinen toisestaan. 26 Ja jos yksi jäsen kärssi, niin kaikki jäsenet kärsvät sen kanssa; tai jos jollekulle jäsenelle annetaan kunnia, niin kaikki jäsenet iloitsevat sen kanssa. 27 Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kuka osaltanne hänen jäseniänsä. 28 Niinpä Jumala asetti seurakuntaan ensiksi muutamia apostoleiksi, toisia profeteiksi, kolmansia opettajiksi, sitten hän antoi voimallisia tekoja, sitten armolahjoja parantaa tuteja, avustaa, hallita, puhua eri kielillä. 29 Eivät suinkaan kaikki ole apostoleja? Eivät kaikki

profeettoja? Eivät kaikki opettajia? Eiväthän kaikki tee voimallisia tekoja? 30 Eihän kaikilla ole parantamisen armolahjoja? Eiväthän kaikki puhu kielillä? Eiväthän kaikki kyene niitä selittämään? 31 Pyrkikää osallisiksi parhaimmista armolahjoista. Ja vielä minä osoitan teille tien, verrattoman tien.

13 Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelienvi kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen. 2 Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisim vuoria siirtää, mutta minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi. 3 Ja vaikka minä jakelisin kaiken omaisuuteni köyhän ravinnoksi, ja vaikka antaisin ruumiini polttavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, ei se minua mitään hyödyttäisi. 4 Rakkaus on pitkämielin, rakkaus on lempää; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, 5 ei käytyädy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, 6 ei iloitse väerrydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa; 7 kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivo, kaikki se kärssi. 8 Rakkaus ei koskaan häviää; mutta profetoiminen, se katoaa, ja kielillä puhuminen lakkaa, ja tieto katoaa. 9 Sillä tietomme on vajavaista, ja profetoimisemme on vajavaista. 10 Mutta kun tulee se, mikä täydellistää on, katoaa se, mikä on vajavaista. 11 Kun minä olin lapsi, niin minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli, ja minä ajattelin kuin lapsi; kun tulin mieheksi, hylkäsini minä sen, mikä lapsen on. 12 Sillä nyt me näemme kuin kuvastimessa, arvoituksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin; nyt minä tunnen vajavaisesti, mutta silloin minä olen tunteva täydellisesti, niinkuin minut itsenikin täydellisesti tunnetaan. 13 Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme; mutta suurin niistä on rakkaus.

14 Tavoitelkaa rakkautta ja pyrkikää saamaan hengellisiä laijoja, mutta varsinkin profetoimisen lajia. 2 Sillä kielillä puhuva ei puhu ihmisseille, vaan Jumalalle; ei häntä näet kukaan ymmärrää, sillä hän puhuu salaisuuksia hengessä. 3 Mutta profetoiva puhuu ihmisseille rakennukseksi ja kehoitukseksi ja lohdutukseksi. 4 Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa. 5 Soisin teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluummin soisin teidän profetoivan; sillä profetoiva on suurempi kuin kielillä puhuva, ellei tämä samalla selitä, niin että seurakunta siitä rakentuu. 6 Jos minä nyt, veljet, tulisin luokseenne kielillä puhuen, mitä minä teitä sillä hyödyttäisin, ellen puhuisi teille ilmestyksen tai tiedon tai profetian tai opetuksen sanoja? 7 Niinhän on elottomain soittimienkin laita, huijulen tai kitarain: kuinka tiedetään, mitä huiullalla tai kitaralla soitetaan, elleivät

ne soi toisistaan erottuvin sävelin? 8 Niinkään, jos vaietkoon ensimmäinen. 31 Sillä te saatatte kaikki pasuna antaa epäselvään äänen, kuka silloin valmistaatuut profetoida, toinen toisenne jälkeen, että kaikki saisivat taisteluun? 9 Samoin tekin: jos ette kieelläne saa opetusta ja kaikki kehoitusta. 32 Ja profeettain henget esiiin selvää puhetta, kuinka voidaan sellainen puhe ovat profeetoille alamaiset; 33 sillä ei Jumala ole ymmärtää? Tehän puhutte silloin tuuleen. 10 Maailmassa epäjärjestysken, vaan rauhan Jumala. Niinkuin kaikissa on, kuka tietää, kuinka monta eri kielit, mutta ei pyhien seurakunnissa, 34 olkoot vaimot vaiti teidänkin ainoatakaan, jonka äänet eivät ole ymmärettävissä. 11 seurakunnankokouksissanne, sillä heidän ei ole lupa Mutta jos en tiedä sanojen merkitystä, olen minä puhujalle puhua, vaan olkoot alamaisia, niinkuin lakikin sanoo. muukalainen, ja puhuja on minulle muukalainen. 12 35 Mutta jos he tahtovat tietoa jostakin, niin kysykööt Samoin tekin, koska tavoittelette henkilöhajoja, niin kotonaan omilta miehiltään, sillä häpeällistä on naisen pyrkikää seurakunnan rakennukseksi saamaan niitä puhua seurakunnassa. 36 Vai teistäkö Jumalan sana on runsaasti. 13 Sentähden rukoilkoon se, joka kielillä lähtenyt? Vai ainoastaan teidänkö tykönne se on tullut? puhuu, että hän taitaisi selittää. 14 Sillä jos minä 37 Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, niin rukoilevat kielillä puhuen, niin minun henkeni kyllä tietäköön, että mitä minä kirjoitan teille, se on Herran rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön. 15 käsky. 38 Mutta jos joku ei sitä ymmärrä, niin olkoon Kuinka siis on? Minun on rukoiltava hengelläni, mutta ymmärtämättä. 39 Sentähden, veljeni, harrastakaan minun on rukoiltava myöskin ymmärrykselläni; minun profetoinista älkääkä estäkö kielillä puhumasta. 40 on veisattava kiitosta hengelläni, mutta minun on veisattava myöskin ymmärrykselläni. 16 Sillä jos ylistät Jumalaa hengessä, kuinka oppimattoman paikalla istuva saattaa sanoa "amen" sinun kiitoksesi? Eihän hän ymmärrä, mitä sanot. 17 Sinä kyllä kiitit hyvin, mutta toinen ei siiä rakennu. 18 Minä kiiän Jumalaa, että puhun kielillä enemmän kuin teistä kukaan; 19 mutta seurakunnassa tahdon mieluummin puhua viisi sanaa ymmärrykselläni, opettaakseni muitakin, kuin kymmenentuhatta sanaa kielillä. 20 Veljet, älkää olko lapsia ymmärrykseltäne, vaan pahuudessa olkaa lapsia; mutta ymmärrykseltä olkaa täysi-ikäisiä. 21 Laissa on kirjoitettuna: "Vieraskielisten kautta ja muukalaisen huulilla minä olen puhuva tälle kansalle, eivätkä he sittenkään minua kuule, sanoo Herra". 22 Kielet eivät siis ole merkiksi uskoville, vaan niille, jotka eivät usko; mutta profetoinimen ei ole merkiksi uskottomille, vaan uskoville. 23 Jos nyt koko seurakunta kokoontuisi yhteen ja kaikki siellä puhuisivat kielillä ja sinne tulisi opetuksesta tai uskosta osattomia, eivätkö he sanoisi teidän olevan järjiltäne? 24 Mutta jos kaikki profetoisivat ja joku uskosta tai opetuksesta osaton tulisi sisään, niin kaikki paljastaisivat hänet ja kaikki langettaisivat hänestä tuomion, 25 hänen sydämensä salaisuudet tulisivat ilmi, ja niin hän kasvoilleen langeten rukoili Jumalaa ja julistaisi, että Jumala totisesti on teissä. 26 Kuinka siis on, veljet? Kun tulette yhteen, on jokaisella jotakin annettavaa: millä on virsi, millä opetus, millä ilmestys, mikä puhuu kielillä, mikä selittää; kaikki tapahtukoon rakennukseksi. 27 Jos kielillä puhutaan, niin puhukoon kullakin kertaa vain kaksi tai enintään kolme, ja yksi kerrallaan, ja yksi selittäköön; 28 mutta jos ei ole selittääjää, niin olkoot vaiti seurakunnassa ja puhukoot itselleen ja Jumalalle. 29 Profeetoista saakoon kaksi tai kolme puhua, ja muut arvostelkoot; 30 mutta jos joku toinen siinä istuva saa ilmestysken,

15 Veljet, minä johdatan teidät tunteamaan sen evankeliumin, jonka minä teille julistin, jonka te myösken olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte 2 ja jonka kautta te myös pelastutte, jos pidätte siitä kiinni semmoisena, kuin minä sen teille julistin, ellette turhaan ole uskoneet. 3 Sillä minä annoin teille ennen kaikkea tiedoksi sen, minkä itse olin saanut: että Kristus on kuollut meidän syntiemme tähden, kirjoitusten mukaan, 4 ja että hänet haudattiin ja että hän nousi kuolleista kolmantena päivänä, kirjoitusten mukaan, 5 ja että hän näyttäytyi Keefalle, sitten niille kahdeletoista. 6 Sen jälkeen hän näyttäytyi yhtä haavaa enemmälle kuin viidellesadalle veljelle, joista useimmat vielä nytkin ovat elossa, mutta muutamat ovat nukkuneet pois. 7 Sen jälkeen hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille. 8 Mutta kaikkein viimeiseksi hän näyttäytyi minullekin, joka olen ikäänuin keskensyntynyt. 9 Sillä minä olen apostoleista halvin enkä ole sen arvoinen, että minua apostoliiksi kutsutaan, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa. 10 Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen, eikä hänen armonsa minua kohtaan ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki minä olen työttä tehnyt, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka on minun kanssani. 11 Olinpa siis minä tai olivatpa he: näin me saarnaamme, ja näin te olette uskoon tulleet. 12 Mutta jos Kristuksesta saarnataan, että hän on noussut kuolleista, kuinka muutamat teistä saattavat sanoa, ettei kuolleitten ylösnosemusta ole? 13 Vaan jos ei ole kuolleitten ylösnosemusta, ei Kristuskaan ole noussut. 14 Mutta jos Kristus ei ole noussut kuolleista, turha on silloin meidän saarnamme, turha myös teidän uskonne; 15 ja silloin meidät myös havaitaan vääriksi Jumalan todistajiksi, koska olemme todistaneet Jumalaa vastaan, että hän on herättänyt Kristuksen, jota hän ei ole herättänyt, jos kerran kuolleita ei herätetä. 16 Sillä

jos kuolleita ei herätetä, ei Kristuskaan ole herätetty. **17** ylösnuosemus: kylvetään katoavaisuudessa, nousee Mutta jos Kristus ei ole herätetty, niin teidän uskonne on katoamattomuudessa; **43** kylvetään alhaisuudessa, turha, ja te olette vielä synneissäntie. **18** Ja silloinhan nousee kirkkaudessa; kylvetään heikkoudessa, nousee Kristuksessa nukkuneetkin olisivat kadotetut. **19** Jos voimassa; **44** kylvetään siellälinnen ruumis, nousee olemme panneet toivomme Kristukseen ainoastaan hengellinen ruumis. Jos kerran on siellälinnen ruumis, tämän elämän ajaksi, niin olemme kaikkea muita ihmisiä niin on myös hengellinen. **45** Niin on myös kirjoitettu: surkuteltavammat. **20** Mutta nytpä Kristus on noussut "Ensimmäisestä ihmisenä, Aadamista, tuli elävä sielu"; kuolleista, esikoisena kuuloon nukkuneista. **21** Sillä viimeisestä Aadamista tuli eläväksitekevä henki. **46** koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin Mutta mikä on hengellistä, se ei ole ensimmäinen, kuolleitten ylösnuosemus tullut ihmisen kautta. **22** vaan se, mikä on siellälistä, on ensimmäinen; sitten Sillä niinkuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös on se, mikä on hengellistä. **47** Ensimmäinen ihmisen kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa, **23** mutta jokainen oli maasta, maallinen, toinen ihmisen on taivaasta. **48** vuorollaan: esikoisena Kristus, sitten Kristuksen omat Minkälainen maallinen oli, senkaltaisia ovat myös hänen tulemuksessaan; **24** sitten tulee loppu, kun hän maaliset; ja minkälainen taivaallinen on, senkaltaisia antaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun, kukistettuaan ovat myös taivaalliset. **49** Ja niinkuin meissä on kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman. **25** Sillä ollut maallisen kuva, niin meissä on myös oleva hänen pitää hallitseman "siihen asti, kunnes hän on taivaallisen kuva. **50** Mutta tämän minä sanon, veljet, pannut kaikki viholliset jalkojensa alle". **26** Vihollisista ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa, eikä viimeisenä kukistetaan kuolema. **27** Sillä: "kaikki hän on katoavaisuus peri katoamattomuutta. **51** Katso, minä alistanut hänen jalkojensa alle". Mutta kun hän sanoo: sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan "kaikki on alistettu", niin ei tietenkään ole alistettu se, nuku, mutta kaikki me muutumme, **52** yhtäkkiä, joka on alistanut kaiken hänen allensa. **28** Ja kun kaikki silmäräpäysessä, viimeisen pasunan soidessa; sillä on alistettu Pojan valtaan, silloin itse Poikakin alistetaan pasuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja sen valtaan, joka on alistanut hänen valtaansa kaiken, me muutumme. **53** Sillä tämän katoavaisen pitää että Jumala olisi kaikki kaikissa. **29** Mitä muutoin ne, pukeutuman katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaiseen jotka kastattavat itsensä kuolleitten puolesta, sillä saavat pitää pukeutuman kuolemattomuuteen. **54** Mutta kun aikaan? Jos kuolleet eivät herääjä, miksi nämä sitten tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja kastattavat itsensä heidän puolestaan? **30** Ja miksi tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloinmekään antaudumme joka hetki vaaraan? **31** Joka päivä toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: "Kuolema on minä olen kuoleman kidassa, niin totta kuin te, veljet, nieltä ja voitto saatu". **55** "Kuolema, missä on sinun voittosi? Kuolema, missä on sinun ottasi?" (Hadēs g86) meidän Herrassamme. **32** Jos minä ihmisten tavoin olen **56** Mutta kuoleman ota on synti, ja synnin voima taitellut petojen kanssa Efesossa, mitä hyötyä minulle on laki. **57** Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa siitä on? Jos kuolleet eivät herääjä, niin: "syökäämme meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ja juoakamme, sillä huomenna me kuolemme". **33** kautta! **58** Sentähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, Älkää eksykö. "Huono seura hyväät tavat turmelee." **34** järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, Raitistukaa oikealla tavalla, älkääkä syntiä tehkö; sillä niitä on, joilla ei ole mitään tietoa Jumalasta. Teidän häpeäksenne minä tämän sanon. **35** Mutta joku ehkä kysyy: "Millä tavoin kuolleet heräävät, ja millaisessa ruumiissa he tulevat?" **36** Sinä mieletön, se, minkä kylvät, ei virkoa eloona, ellei se ensin kuole! **37** Ja kun kylvät, et kylvä sitä varalta, joka on nouseva, vaan paljaan jyvään, nisun jyvään tai muun minkä tahansa. **38** Mutta Jumala antaa sille varren, sellaisen kuin tahtoo, ja kullekin siemenelle sen oman varren. **39** Ei kaikki liha ole samaa lihaa, vaan toista on ihmisten, toista taas karjan liha, toista on lintujen liha, toista kalojen. **40** Ja on taivaallisia ruumiita ja maallisista ruumiista; mutta toinen on taivaallisten kirkkaus, toinen taas maallisten. **41** Toinen on auringon kirkkaus ja toinen kuun kirkkaus ja toinen tähtien kirkkaus, ja toinen tähti voittaa toisen kirkkaudessa. **42** Niin on myös kuolleitten **16** Mitä tulee keräykseen pyhiä varten, niin tehkää tekivä samalla tavoin, kuin minä olen määrennyt Galatian seurakunnille. **2** Kunkin viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä kotonaan jotakin talteen, säästääne menestymisenä mukaan, ettei keräyksiä tehtäisi vasta minun tultuani. **3** Mutta kun olen saapunut teidän tyköne, lähetän minä ne henkilöt, jotka siihen sopivaksi katsotte, kirjeet mukanaan, viemään teidän rakkauenlahjanne Jerusalemiin; **4** ja jos asia on sen arvoinen, että minunkin on lähteminen, niin saavat he lähteä minun kanssani. **5** Aion nimittääni tulla teidän tyköne kuljettauni läpi Makedonian, sillä minä kuljen Makedonian kautta; **6** mutta teidän luonanne viivyn ehkä jonkin aikaa, kenties vietän talvenkin, että te sitten auttaisitte minua eteenpäin, minne matkustanenkin. **7** Sillä en tahdo nyt vain ohimennen käydä teitä

katsomassa, toivon näet saavani viipyä jonkin aikaa teidän luonanne, jos Herra sallii. **8** Mutta Efesossa minä viivyn helluntaihin saakka; **9** sillä minulle on avautunut ovi suureen ja hedelmälliseen työhön, ja vastustajia on paljon. **10** Mutta jos Timoteus saapuu, niin katsokaa, että hän pelotta voi olla teidän luonanne, sillä Herran työtä hän toimittaa niinkuin minäkin. **11** Älköön siis kukaan häntä halveksiko, vaan auttakaa häntä lähtemään rauhassa matkalle, että hän tulisi minun tyköni; sillä minä ja veljet odotamme häntä. **12** Mitä veli Apollokseen tulee, olen hartaasti kehoitanut häntä lähtemään veljien kanssa teidän tyköinne; mutta hän ei ole ollenkaan halukas lähtemään nyt, vaan tulee, kun hänenne sopii. **13** Valvokaa, pysykää lujina uskossa, olkaa miehuilliset, olkaa väkevät. **14** Kaikki, mitä teette, tapahtukoon rakkaudessa. **15** Mutta minä kehoitan teitä, veljet: te tunnette Stefanaan perhekunnan ja tiedätte, että se on Akaian ensi hedelmä ja että he ovat antautuneet pyhien palvelukseen. **16** Olkaa tekin kuuliaisia heidän kaltaisilleen ja jokaiselle, joka heidän kanssaan työtä tekee ja vaivaa näkee. **17** Minä iloitsen Stefanaan ja Fortunatuksen ja Akaikuksen tännetulosta, koska he korvaavat minulle teidän poissaolonne; **18** he ovat virkistäneet minun henkeäni niinkuin teidänkin. Antakaa siis täysi tunnustus sellaisille miehille. **19** Aasian seurakunnat tervehivät teitä. Monet tervehdykset Herrassa lähettilävät teille Akylas ja Priska sekä heidän kodissaan kokoontuva seurakunta. **20** Kaikki veljet lähettilävät teille tervehdyksen. Tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla. **21** Tervehdys minulta, Paavalilta, omakäätisesti. **22** Jos joku ei pidä Herraa rakkaana, hän olkoon kirottu! Maran ata. **23** Herran Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne. **24** Minun rakkauteni on teidän kaikkien kanssa Kristuksessa Jeesuksessa.

2 Korinttilaisille

1 Paavali, Jumalan tahoista Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle ynnä kaikille pyhille koko Akaissa. **2** Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! **3** Kiitety olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala, **4** joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisessa ahdistuksessa ovat. **5** Sillä samoin kuin Kristuksen kärsimykset runsaina tulevat meidän osaksemme, samoin tulee meidän osakemme myösken lohdutus runsaana Kristuksen kautta. **6** Mutta jos olemme ahdistuksessa, niin tapahtuu se teille lohdutuksesi ja pelastuksesi; jos taas saamme lohdutusta, niin tapahtuu sekin teille lohdutuksesi, ja se vaikuttaa, että te kestätte samat kärsimykset, joita mekin kärsimme; ja toivomme teistä on vahva, **7** koska me tiedämme, että samoin kuin olette osalliset kärsimyksistä, samoin olette osalliset myösken lohdutuksesta. **8** Sillä me emme tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä ahdistuksesta, jossa me olimme Aasiassa, kuinka ylenpältiset, yli voimiemme kävät, meidän rasituksemme olivat, niin että jo olimme epätoivossa hengestämmekin, **9** ja itse me jo luulimme olevamme kuolemaan tuomitut, ettemme luottaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka kuoletti herättää. **10** Ja hän pelasti meidät niin suuresta kuolemanvarasta, ja yhä pelastaa, ja häneen me olemme panneet toivomme, että hän vielä vastakin pelastaa, **11** kun tekin autatte meitä rukousillanne, että monesta suusta meidän tähtemme kohoaisi runsas kiitos siitä armosta, joka on osaksemme tullut. **12** Sillä meidän kerskauksenne on tämä: meidän omantuntomme todistus siitä, että me maailmassa ja varsinkin teidän luonanne olemme vaeltaneet Jumalan pyhyydessä ja puhtaudesta, emme lihalisessa viisaudessa, vaan Jumalan armossa. **13** Sillä eihän siinä, mitä teille kirjoitamme, ole muuta, kuin mikä siinä on luettavana ja minkä te myös ymmärrätte; ja minä toivon teidän loppuun asti ymmärtävän **14**-niinkuin meitä osaksi myös olette oppineet ymmärtämään -että me olemme teidän kerskauksenne, samoin kuin tekin meidän, Herramme Jeesuksen päävänä. **15** Ja tässä luottamuksessa minä aioin ensin tulla teidän tyköne, että saisitte vielä toisenkin todistuksen minun suosostani, **16** ja sitten teidän kauttanne matkustaa Makedoniaan, ja taas Makedoniasta palata teidän tyköne ja teidän varustamananne matkata Juudeaan. **17** Kun minulla siis oli tämä aikomus, en kaiketi ole menetellyt kevytmielisesti? Vai päättänkö lihan mukaan, minkä päättän, niin että puheeni on sekä "on, on", että

"ei, ei"? **18** Mutta Jumala sen takaa, että puheemme teille ei ole "on" ja "ei". **19** Sillä Jumalan Poika, Kristus Jeesus, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus, olemme teidän keskellänne saaranneet, ei tullut ollakseen "on" ja "ei", vaan hänessä tuli "on". **20** Sillä niin monta kuin Jumalan lupausta on, kaikki ne ovat hänessä "on"; sentähden tulee hänen kauttaan myös niiden "amen", Jumalalle kunniaksi meidän kauttamme. **21** Mutta se, joka lujittaa meidät yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja joka on voidellut meidät, on Jumala, **22** joka myös on painanut meihin sinettinsä ja antanut Hengen vakuudeksi meidän sydämiimme. **23** Mutta minä kutsun Jumalan sieluni todistajaksi, että minä teitä säästäväkseni ja vielä tullut Korinttoon; **24** ei niin, että tahdomme vallita teidän uskoanne, vaan me yhdessä autamme teitä teidän ilonne; sillä uskossa te olette lujat.

2 Olin nimittäin mielessäni päättänyt, etten tullessani teidän tyköne taas toisi murhetta mukanani. **2** Sillä jos minä saatana teidät murheellisiksi, niin eihän minua voi saada iloiseksi kukaan muu kuin se, jonka minä olen murheelliseksi saattanut. **3** Ja juuri sen minä kirjoitin sitä varten, etten tullessani sainsi murhetta niistä, joista minun pitä saada iloa, koska minulla on teihin kaikkiin se luottamus, että minun iloni on kaikkien teidän ilonne. **4** Sillä suressa sydämen ahdistuksessa ja häädässä minä kirjoitin teille monin kyynelin, en sitä varten, että te murheellisiksi tulisitte, vaan että tuntisitte sen erinomaisen rakkauden, joka minulla on teihin. **5** Mutta jos eräs on tuottanut murhetta, ei hän ole tuottanut murhetta minulle, vaan teille kaikille, jossakin määrin, etten liikaa sanoisi. **6** Semmoiselle riittää se rangaistus, minkä hän useimmita on saanut; **7** niin että teidän pääinvästoin ennenmin tulee antaa anteeksi ja lohduttaa, ettei hän ehkä menehtyisi liian suureen murheeseen. **8** Sentähden minä kehoitan teitä, että päättätte ruveta osoittamaan rakkautta häntä kohtaan; **9** sillä sitä varten minä kirjoitinkin, että saisim nähdä, kuinka te kestätte koetuksen, oletteko kaikessa kuuliaiset. **10** Mutta kenelle te jotakin anteeksi annatte, sillä minäkin; sillä mitä minä olen anteeksi antanut-jos minulla on ollut jotakin anteeksiantettavaa-sen olen anteeksi antanut teidän tähtenne Kristuksen kasvojen edessä, **11** ettei saatana pääsisi meistä voitolle; sillä hänen juonensa eivät ole meille tuntemattomat. **12** Tultuani Trooaaseen julistamaan Kristuksen evankeliumia avautui minulle ovi työhön Herrassa, **13** mutta minä en saanut lepoa hengessäni, kun en tavannut Tiitusta, veljeäni. Sentähden sanoin heille jäähyyväiset ja lähdin Makedoniaan. **14** Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa

tuoksun! 15 Sillä me olemme Kristuksen tuoksu häpeälliset salatiet, niin ettemme vaella kavaluudessa Jumalalle sekä pelastuvien että kadotukseen joutuvien emmekä väärennä Jumalan sanaa, vaan julkituomalla joukossa: 16 näille tosin kuoleman haju kuolemaksi, totuuden me suositamme itseämme jokaisen ihmisen mutta noille elämän tuoksu elämäksi. Ja kuka on omalletunnolle Jumalan edessä. 3 Mutta jos meidän tällaiseen kelvollinen? 17 Sillä me emme ole niinkuin evankeliumimme on peitossa, niin se peite on niissä, nuo monet, jotka myyskentelevät Jumalan sanaa; vaan jotka kadotukseen joutuvat, 4 niissä uskottomissa, joiden mielet tämän maailman jumala on niin sokaissut, ettei heille loista valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauksen evankeliumista, hänen, joka on Jumalan kuva. (aiōn g165) 5 Sillä me emme julista itseämme, vaan Kristusta Jeesusta, että hän on Herra ja me teidän palvelijanne Jeesuksen tähden. 6 Sillä Jumala, joka sanoi: "Loistakoon valkeus pimeydestä", on se, joka loi sydämiimme, että Jumalan kirkkauksen tunteminen, sen kirkkauen, joka loistaa Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa. 7 Mutta tämä arre on meillä saviastioissa, että tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä. 8 Me olemme kaikin tavoin ahdingga, mutta emme umpikujassa, neuvottomat, mutta emme toivottomat, 9 vainotut, mutta emme hyljätty, maahan kukistetut, mutta emme tuhotut.

10 Me kuljemme, aina kantaen Jeesuksen kuolemaa ruumiissamme, että Jeesuksen elämäkin tulisi meidän ruumiissamme näkyviin. 11 Sillä me, jotka elämme, olemme alati annetut kuolemaan Jeesuksen tähden, että Jeesuksen elämäkin tulisi kuolevaisesa lihassamme näkyviin. 12 Niinpä siis kuolema tekee työtään meissä, mutta elämä teissä. 13 Mutta koska meillä on sama uskon Henki, niinkuin kirjoitettu on: "Minä uskon, sentähden minä puhun", niin mekin uskomme, ja sentähden me myös puhumme, 14 tietäen, että hän, joka herätti Herran Jeesuksen, on herättävä meidätkin Jeesuksen kanssa ja asettava esiih yhdessä teidän kansanne. 15 Sillä kaikki tapahtuu teidän tätenne, että aina enenevä armo yhä useampien kautta saisi aikaan yhä runsaampaa kiitosta Jumalan kunniaksi. 16 Sentähden me emme lannistu; vaan vaikka ulkonainen ihmisse menehtyykin, niin sisällinen kuitenkin päivä päävältä uudistuu. 17 Sillä tämä hetkisen kestävää ja kevyt ahdistuksemme tuottaa meille iankaikkisen ja määrättömän kirkkauen, ylenpaltisesti, (aiōnios g166) 18 meille, jotka emme katso näkyväisiä, vaan näkymättömiä; sillä näkyväiset ovat ajallisia, mutta näkymättömät iankaikkisia. (aiōnios g166)

4 Sentähden, kun meillä on tämä virka sen laupeuden mukaan, joka on osaksemme tullut, me emme lannistu, 2 vaan olemme hyljänneet kaikki

pukeutua, että elämä nielisi sen, mikä on kuolevaista. 5 osoittaudumme Jumalan palvelijoiksi: suressa Mutta se, joka on valmistanut meidät juuri tähän, on kärsvällisyydessä, vaivoissa, hädissä, ahdistuksissa, 5 Jumala, joka on antanut meille Hengen vakuudeksi. ruoskittaessa, vankeudessa, meteleissä, vaivannäöissä, 6 Sentähden me aina olemme turvallisella miezellä valvomisissa, paastoissa; 6 puhtaudessa, tiedossa, ja tiedämme, että, niin kauan kuin olemme kotona pitkämeliisyydessä, ystävällisyydessä, Pyhässä tässä ruumiissamme, me olemme poissa Herrasta; 7 Hengessä, vilpittömässä rakkaudessa, 7 totuuden sillä me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä. 8 sanassa, Jumalan voimassa, vanhurskauden sota-aseet Mutta me olemme turvallisella miezellä ja haluasimme oikeassa kädessä ja vasemmassa; 8 kunnissa ja mieluunmin muuttaa pois ruumiista ja päästää kotiin häpeässä, pahassa maineessa ja hyvässä, villitsjöinä Herran tykö. 9 Sentähden me, olimmepa kotona tai ja kuitenkin totta puhuvina, 9 tuntemattomina ja olimmepa poissa, ahkeroitsemme olla hänelle mieliksi. kuitenkin hyvin tunnettuna; kuolemaisillamme, ja 10 Sillä kaikkien meidän pitää ilmestymän Kristuksen katso, me elämme, kuritettuna emmekä kuitenkaan tuomioistuimen eteen, että kukaan saisi sen mukaan, tapettuna, 10 murheellisina, mutta aina iloisina, kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, joko hyvää köyhinä, mutta kuitenkin monia rikkaaksi tekevinä, tai pahaa. 11 Kun siis tiedämme, mitä Herran pelko mitään omistamat, mutta kuitenkin omistaen kaiken. on, niin me koetamme saada ihmisiä uskomaan, mutta 11 Suumme on auennut puhumaan teille, korinttolaiset, Jumala kyllä meidät tuntee; ja minä toivon, että tekkin sydämemme on avartunut. 12 Ei ole teillä ahdasta omissatunnoissanne meidät tunnette. 12 Emme nyt taas meidän sydämessämme, mutta ahdas on teidän suositttele itseämme teille, vaan tahdomme antaa teille oma sydämenne. 13 Antakaa verta verrasta-puhun aihetta kerskata meistä, että teillä olisi mitä vastata kuin lapsilleni-avartukaa tekin. 14 Älkää antautuko niille, jotka kerskaavat siitä, mikä silmäään näkyy, eikä kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; siitä, mikä sydämessä on. 13 Sillä jos me olemme olleet sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? suunniltamme, niin olemme olleet Jumalan tähden; Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä? 15 Ja jos taas malttamme mielemme, teemme sen teidän miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä tähtenne. 14 Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, osaa uskovaisella on uskottoman kanssa? 16 Ja miten jotka olemme tulleet tähän päätkseen: yksi on kuollut soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet; 15 ja hän Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät Jumala on sanonut: "Minä olen heissä asuva ja vaeltava enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he on kuollut ja ylösnoussut. 16 Sentähden me emme ovat minun kansani". 17 Sentähden: "Lähtekää pois tästä lähtien tunne ketään lihan mukaan; jos olemmekin heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan älkääkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät nyt enää tunne. 17 Siis, jos joku on Kristuksessa, huostaani 18 ja olen teidän Isäinne, ja te tulette minun niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on pojikseni ja tyttärikseeni, sanoo Herra, Kaikkivaltias". kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut. 18 Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovitukseen viran. 19 Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenu heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovitukseen sanan. 20 Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa. 21 Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.

6 Hänen työtovereinaan me myös kehoitamme teitä vastaanottamaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi. 2 Sillä hän sano: "Ottolisella ajalla minä olen sinua kuullut ja pelastukseen päivänä sinua auttanut". Katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä. 3 Me emme missään kohden anna alihetta pahennukseen, ettei virkaamme moittitaisi, 4 vaan kaikessa me

7 Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, niin puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta, saatteen pyhytyksemme täydelliseksi Jumalan pelossa. 2 Antakaa meille tilaa sydämessänne. Emme ole tehneet kenellekään vääryyttä, emme ole olleet kenellekään turmioksi, emme kenellekään vahinkoa tuottaneet. 3 En sano täitä tuomitakseni teitä, sillä olenhan jo sanonut, että te olette meidän sydämessämme, yhdessä kuollaksemme ja yhdessä elääksemme. 4 Paljon minulla on luottamusta teihin, paljon minulla on kerskaamista teistä; olen täynnä lohdutusta, minulla on ylenpalttinen ilo kaikessa ahdingossamme. 5 Sillä ei Makedoniaan tultuammekaan lihamme saanut mitään rauhaa, vaan me olimme kaikin tavoin ahdistetut: ulkoapäin taisteluja, sisältäpäin pelkoa. 6 Mutta Jumala, joka masentuneita lohduttaa, lohdutti meitä Tiituksen tulolla, 7 eikä ainoastaan hänen tulollansa, vaan myöskaan sillä lohdutuksella, jonka hän

oli teistä saanut, sillä hän on kertonut meille teidän te tunnette meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ikävöimisestänne, valittelustanne ja innostanne minun armon, että hän, vaikka oli rikas, tuli teidän tähtenne hyväkseni, niin että minä iloisin vielä enemmän. **8** Sillä köyhäksi, että te hänen köhyydestään rikastuisitte. vaikka murehutinkin teitä kirjeelläni, en sitä kadu, ja jos **10** Minä annan vain neuvon tässä asiassa; sillä se on kaduinkin, niin minä-kun näen, että tuo kirje on, vaikkapa hyödyksi teille, jotka jo viime vuonna ollit ensimmäiset, vain vähäksi aikaa, murehuttanut teitä- **9** nyt iloisit, en ette ainoastaan tekemässä, vaan myös tahtomassa. **11** siitä, että tulitte murheellisiksi, vaan siitä, että murheenne Täytäkää nyt siis tekonne, niin että, yhtä alttisti kuin oli teille parannukseksi; sillä te tulitte murheellisiksi olitte sen päättäneet, sen myös täytäisitte, varojenne Jumalan mielen mukaan, ettei teillä olisi mitään vahinkoa mukaan. **12** Sillä jos on alttiutta, niin se on otollinen sen mestä. **10** Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa mukaan, kuin on varoja, eikä sen mukaan, kuin niitä ei aikaan parannuksen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei ole. **13** Sillä ei ole tarkoitus, että muilla olisi huojennus, kukaan kadu; mutta maailman murhe tuottaa kuoleman. **11** Sillä rasitus, vaan tasauksen vuoksi tulkoon tättä nykyä katsokaa, kuinka suurta intoa juuri tuo Jumalan teidän yltäkylläisyyttenne heidän puitteensa hyväksi, **14** mielen mukainen murehtimisenne on saanut teissä että heidänkin yltäkylläisyytensä tulisi teidän puitteenne aikaan, mitä puolustautumista, mitä paheksumista, mitä hyväksi, niin että syntyisi tasaus, **15** niinkuin kirjoitettu pelkoa, ikävöimistä, kiivautta, mitä kurittamista! Olette on: "Joka oli paljon koonnut, sille ei jäynti liikaa, ja kaikin tavoin osoittaneet olevanne puhtaat tässä asiassa. joka oli koonnut vähän, siltä ei mitään puuttunut". **16**

12 Vaikka minä siis kirjoitinkin teille, en kirjoitanut Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa Tiituksen sydämeen väärystä tehneen enkä väärystä kärssineen vuoksi, vaan saman innon teidän hyväksenne! **17** Sillä hän otti sentähden, että teidän intonne meidän hyväksemme varteen minun kehoitkeni, innostuipa niinkin, että tulisi julki teidän keskuudessanne Jumalan edessä. **13** lähtee omasta halustaani teidän tyköne. **18** Ja me Sentähden me olemme nyt lohdutetut. Mutta tämän lähetämme hänen kanssaan veljen, jota evankeliumin lohdutuksemme ohessa on meitä vielä paljoa enemmän julistamisesta kiiitetään kaikissa seurakunnissa **19** ilahuttanut Tiituksen ilo, sillä hänen henkensä on saanut ja jonka seurakunnat vielä sen lisäksi myös ovat virvoitusta teiltä kaikilta. **14** Sillä jos olenkin jossakin valinneet matkatoveriksemme viemään tättä rakkauden kohden teitä hänelle kehunut, en ole joutunut häpeään, lahjaa, joka on meidän toimitettavanamme itse Herran vaan niinkuin kaikki, mitä olemme teille puhuneet, on kunniaksi ja oman alttiutemme osoitukseksi. **20** Nämä totta, niin on myös se, mistä olemme teitä Tiitukselle me teemme, ettei kukaan pääsisi moittimaan meitä kehuneet, osoittautunut toteksi. **15** Ja hänen sydämensä mistään, mikä koskee tättä runsasta avustusta, joka on helty yhä enemmän teitä kohtaan, kun hän muistelee kaikkien teidän kuuliaisuuttanne, kuinka te pelolla ja vavistuksella otitte hänet vastaan. **16** Minä iloisit, että kaikessa voin olla teistä turvallisella mielessä.

8 Mutta me saatamme teidän tietoonne, veljet, mitä Jumalan armo on vaikuttanut Makedonian seurakunnissa: **2** että, vaikka he olivatkin monessa ahdistuksen koetuksessa, niin oli heidän ilonsa heidän suuressa köhyydessäänkin niin ylenpalittiin, että he alttisti antioivat runsaita lahjoja. **3** Sillä voimiensa mukaan, sen minä todistan, jopa yli voimiensakin he antioivat omasta halustansa, **4** paljolla pyytämisenä anoen meiltä sitä suosiota, että pääsisivät osallisiksi pyhien avustamiseen; **5** eivätkä he vain teheet, niinkuin me olimme toivoneet, vaan antioivat itsensäkin, ennen kaikkea Herralle ja sitten meille, Jumalan tahdosta, **6** niin että me kehoitimme Tiitusta, niinkuin hän jo oli alkanut, saattamaan teidän keskuudessanne päätkseen tämänkin rakkaudentyön. **7** Mutta niinkuin teillä on ylenpalittisti kaikkea: uskoa, sanaa, tietoa, kaikkinaista intoa ja meistä teihin tullutta rakkautta, niin olkaa ylenpalitiset tässäkin rakkaudentyössä. **8** En sano tätä käsikien, vaan viittaamalla muiden intoon minä tahdon koetella teidänkin rakkaudenne vilpittömyyttä. **9** Sillä

9 Pyhien avustamisesta minun tosin on tarpeentota kirjoittaa teille; **2** sillä minä tunnen teidän alttiutenne, ja siitä minä kehun teitä makedonialaisille, että näet Akaia on ollut valmiina menneestä vuodesta alkaen, ja niin on teidän intonne saanut sangen monta innostumaan. **3** Lähetän nyt kuitenkin nämä veljet, ettei kerskaamisemme teistä tässä kohden näyttäytyisi tyhjäksi, vaan että olisit valmiit, niinkuin olen sanonut teidän olevan; **4** muutoin, jos makedonialaisia tulee minun kanssani ja he tapaavat teidät valmistumattomina, me-ettemme sanoisi te-ehkä joutuisimme häpeään tässä luottamuksessamme. **5** Olen

siis katsonut tarpeelliseksi kehoittaa veljiä edeltäpäin rakentaaksemme eikä kukistaaksemme, en ole häpeään lähtemään teidän tyköinne ja toimittamaan valmiiksi joutuva. **9** Tämän minä sanon, ettei näyttäisi siltä, kuin ennen lupaamanne runsaan lahjan, niin että se olisi peloittelisin teitä kirjeilläni. **10** Sillä hänen kirjeensä ovat, valmis runsaana eikä kitsaana. **6** Huomatkaa tämä: sanotaan, kyllä mahtavat ja pontevat, mutta ruumiillisesti joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka läsnäollessaan hän on heikko, eikä hänen puheensa ole runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää. **7** Antakoon minkään arvoista. **11** Joka niin sanoo, ajatelkoon, että kukin, niinkuin hänen sydämensä vaatii, ei surkeilleen samaa, mitä me poissaolevina olemme kirjeissämme eikä pakosta; sillä iloista antajaa Jumala rakastaa. **8** Ja sanoissa, samaa me myös olemme läsnäolevina teoissa. Jumala on voimallinen antamaan teille ylenpalttisesti **12** Sillä me emme rohkene lukeuttaa emmekä verrata kaikkea armoa, että teillä kaikessa aina olisi kaikkia hyvä; **9** niinkuin kirjoitettu on: "Hän sirottelee, hän antaa köyhille, hänen vanhurskautensa pysyy iankalkkisesti". (aión g165) **10** Ja hän, joka antaa siemenen kylväjälle ja leivän ruuaksi, on antava teillekin ja enentävä kylvönne ja kasvattava teidän vanhurskautenne hedelmät, **11** niin että te kaikessa vaurastuen voitte pyhien puutteita, vaan käy vieläkin hedelmällisemmäksi Jumalalle annettujen monien kiitosten kautta, **12** kun he, tästä teidän palveluksestanne huomattuaan, kuinka taattu teidän mielenne on, ylistäväät Jumalaa siitä, että te näin alistuvaisesti tunnustaudutte Kristuksen evankeliumi ja näin vilpittömästi olette ruvenneet yhteyteen heidän kanssaan ja kaikkien kanssa. **13** Kun teidän osaksenne tullut. **14** Kiitos Jumalalle hänen sanomattomasta lahjastaan!

10 Minä, Paavali, itse kehoitan teitä Kristuksen laupeuden ja lempyden kautta, minä, joka olen muka näyrä kasvotusten teidän kanssanne, mutta poissa ollessani rohkea teitä kohtaan, **2** ja pyydän, ettei minun, kun tulen teidän tyköinne, tarvitsisi käyttää sitä rohkeutta, millä aion luottavaisesti uskaltaa käydä eräiden kimppuun, jotka ajattelevat meistä, aivan kuin vaeltaisimme lihan mukaan. **3** Vaikka me vaellamekin lihassa, emme kuitenkaan lihan mukaan sodi; **4** sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihalliset, vaan ne ovat voimalliset Jumalan edessä hajottamaan maahan linnoituksia. **5** Me hajotamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle **6** ja olemme valmiit rankaisemaan kaikke tottelemattomuutta, kunhan te ensin olette täysin kuuliaisiksi tulleet. **7** Nähkää, mitä silmäin edessä on. Jos joku on mielessään varma siitä, että hän on Kristuksen oma, ajatelkoon hän edelleen mielessään, että samoin kuin hän on Kristuksen, samoin olemme mekin. **8** Ja vaikka minä jonkin verran enemmänkin kerskaisin siitä vallastamme, jonka Herra on antanut teitä

rakentaaksemme eikä kukistaaksemme, en ole häpeään lähtemään teidän tyköinne ja toimittamaan valmiiksi joutuva. **9** Tämän minä sanon, ettei näyttäisi siltä, kuin ennen lupaamanne runsaan lahjan, niin että se olisi peloittelisin teitä kirjeilläni. **10** Sillä hänen kirjeensä ovat, valmis runsaana eikä kitsaana. **6** Huomatkaa tämä: sanotaan, kyllä mahtavat ja pontevat, mutta ruumiillisesti joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka läsnäollessaan hän on heikko, eikä hänen puheensa ole runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää. **7** Antakoon minkään arvoista. **11** Joka niin sanoo, ajatelkoon, että kukin, niinkuin hänen sydämensä vaatii, ei surkeilleen samaa, mitä me poissaolevina olemme kirjeissämme eikä pakosta; sillä iloista antajaa Jumala rakastaa. **8** Ja sanoissa, samaa me myös olemme läsnäolevina teoissa. Jumala on voimallinen antamaan teille ylenpalttisesti **12** Sillä me emme rohkene lukeuttaa emmekä verrata kaikkea armoa, että teillä kaikessa aina olisi kaikkia hyvä; **9** niinkuin kirjoitettu on: "Hän sirottelee, hän antaa köyhille, hänen vanhurskautensa pysyy iankalkkisesti". (aión g165) **10** Ja hän, joka antaa siemenen kylväjälle ja leivän ruuaksi, on antava teillekin ja enentävä kylvönne ja kasvattava teidän vanhurskautenne hedelmät, **11** niin että te kaikessa vaurastuen voitte pyhien puutteita, vaan käy vieläkin hedelmällisemmäksi Jumalalle annettujen monien kiitosten kautta, **12** kun he, tästä teidän palveluksestanne huomattuaan, kuinka taattu teidän mielenne on, ylistäväät Jumalaa siitä, teitä oleviin maihin-tahtomatta kerskata siitä, mikä jo on että te näin alistuvaisesti tunnustaudutte Kristuksen evankeliumi ja näin vilpittömästi olette ruvenneet yhteyteen heidän kanssaan ja kaikkien kanssa. **13** Kun teidän osaksenne tullut. **14** Kiitos Jumalalle hänen sanomattomasta lahjastaan!

11 Jospa kärsisitte minutla hiukan mielettömyyttäkin! Ja kyllähän te minua kärsittein. **2** Sillä minä kiihvilien teidän puolestanne Jumalan kiiuvalle; minähän olen kihlannut teidät miehelle, yhdelle ainoalle, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen. **3** Mutta minä pelkää, että niinkuin käärme kavaluuarella petti Eeval, niin teidän mielenne ehkä turmeltu pois vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teissä on Kristusta kohtaan. **4** Sillä jos joku tulee ja saarnaa jotakin toista Jeesusta kuin sitä, jota me olemme saarnanneet, tai jos te saatte toisen hengen, kuin minkä olette saaneet, tai toisen evankeliumin, kuin minkä olette vastaanottaneet, niin sen te hyvin kärsitte. **5** Mutta minä en katso itseäni missään suhteessa noita isoisia apostoleja huonommaksi. **6** Jos olenkin oppimaton puheessa, en kuitenkaan tiedossa; olemmehan tuoneet sen teille kaikin tavoin ilmi kaikkissa asiaissa. **7** Vai olenko tehnyt syntiä siinä, että-alentaessani itseni, jotta te ylenisitte olen ilmaiseksi julistanut teille Jumalan evankeliumia? **8** Muita seurakuntia minä riistin, ottaessani heiältä palkkaa palvelakkensi teitä. Kun olin teidän luonanne ja kärsin puuttetu, en rasittanut ketään. **9** Sillä mitä minutla puuttui, sen täytyivät veljet, jotka tulivat Makedoniasta; ja kaikessa minä varoin olemasta teille rasitukseksi, ja olen vastakin varova. **10** Niin totta kuin Kristuksen

tuo tuus on minussa, ei tätä kerskausta minulta riistetä. **12** Minun täytyy kerskata; se tosin ei ole hyödyllystä, mutta minä siirry nyt näkyihin ja Herran etten muka rakasta teitä? Jumala tietää sen. **13** Mutta ilmestyksiin. **2** Tunnen miehen, joka on Kristuksessa: mitä minä teen, sen olen vastakin tekevä, riistääkseni neljätoista vuotta sitten hänet temmattiin kolmanteen aiheen niiltä, jotka aihetta etsivät, että heidät siinä, missä taivaaseen-oliko hän ruumiissaan, en tiedä, vai poissa kerskaavat, havaittaisivat samankaltaisiksi kuin mekin. ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää. **3** Ja minä **14** Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden paratiisiin ja kuuli sanomattomia sanoja, joita ihmisen ei enkeliksi. **15** Ei ole siis paljon, jos hänen palvelijansakin ole lupa puhua. **5** Tästä miehestä minä kerskaan, mutta tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi, mutta heidän itsestäni en kerskaa, paitsi heikkoudestani. **6** Sillä jos loppunsa on oleva heidän tekojensa mukainen. **16** Vielä tahtoisinkin kerskata, en olisi mieletön, sillä minä puuisin minä sanon: älköön kukaan luulko minua mielettömäksi; totta; mutta minä pidättäydyn siitä, ettei kukaan ajattelisi mutta vaikka olisinkin, ottakaa minut mieletönnänkin minusta enempää, kuin mitä näkee minun olevan tai vastaan, että minäkin sain sisin hiukan kerskata. **17** Mitä mitä hän minusta kuulee. **7** Ja etten niin erinomaisten nyt puhun, kun näin suurella luottamuksella kerskaan, ilmestysten tähden yleilisesti, on minulle annettu lihaani sitä en puhu Herran mielen mukaan, vaan niinkuin pistin, saatanan enkeli, rusikoimaan minua, etten mieletön. **18** Koska niin monet kerskaavat lihan mukaan, yleilisesti. **8** Tämän tähden olen kolmesti rukoillut Herraa, niin kerskaan minäkin. **19** Tehän hyvin suvaitsette että se erkanisi minusta. **9** Ja hän sanoi minulle: mielettömiä, kun itse olette niin mieleviä. **20** Tehän "Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun voimani suvaitsette, että joku teidät orjuuttaa, että joku teidät tulee täydelliseksi heikkoudessa". Sentähden minä syö puhtaaksi, että joku teidät saa saaliiksensa, että mieluimmin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen joku itsensä korottaa, että joku lyö teitä kasvoihin. **21** Voima asettui minuun asumaan. **10** Sentähden minä Häpeäkseni sanon: tähän me kyllä olemme olleet liian olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätäään, heikkoja. Mutta minkä joku toinen uskaltaa-puhun kuin vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun mieletön-sen uskallan minäkin. **22** He ovat hebrealaisia; olen heikko, silloin minä olen väkevä. **11** Olen joutunut minä myös. He ovat israelilaisia; minä myös. He mielettömyksiin; te olette minut siihen pakottaneet. ovat Aabrahamin sientämä; minä myös. **23** He ovat Minunhan olisi pitänyt saada suositusta teiltä, sillä en ole Kristuksen palvelijoida-puhun kuin miettä vaillea-minä missään ollut noita isoisia apostoleja huonompi, vaikka vielä enemmän. Olen nähnyt vaivaa enemmän, olen en olekaan mitään. **12** Onhan apostolin tunnusteot ollut useammin vankeudessa, minua on ruoskittu ylen teidän keskuudessanne tehty kaikella kestäävyydellä, paljon, olen monta kertaa ollut kuoleman vaarassa. **24** tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja voimateolla. **13** Sillä missä Juutalaisilta olen viidesi saanut neljäkymmentä lyöntiä, muussa te olette jääneet muita seurakuntia vähemmälle yhtä vaille; **25** kolmesti olen saanut raippoja, kerran kuin siinä, etten minä puolestan ole rasittanut teitä? minua kivitettiin, kolmesti olen joutunut haaksirikkoon, Antakaa minulle anteeksi tämä väärystys. **14** Katso, vuorokauden olen meressä ajelehtinut; **26** olen usein kolmannen kerran minä nyt olen valmis tulemaan ollut matkoilla, vaaroissa virtojen vesillä, vaaroissa teidän tyköne, enkä ole oleva teille rasituksesi, sillä rosvojen keskellä, vaaroissa heimon puolelta, vaaroissa minä en etsi teidän omaanne, vaan teitä itseänne. pakanain puolelta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa Eivähän lapset ole velvolliset kokoamaan tavaraa erämaassa, vaaroissa merellä, vaaroissa valheveljen vanhemilleen, vaan vanhemmat lapsilleen. **15** Ja minä keskellä; **27** ollut työssä ja vaivassa; paljon valvonut, olen miehelläni uhraava kaikki, uhraava itsenikin, teidän kärsinyt nälkää ja janoa, paljon paastonnut, kärsinyt vilua sielujenne hyväksi. Sentähden, että teitä näin suuresti ja alastomuutta. **28** Ja kaiken muun lisäksi jokapäivästä rakastan, minä saan teiltä vähemmän vastarakkautta? tunkeilua luonani, huolta kaikista seurakunnista. **29** Kuka 16 Olkoona niin, etten minä ole teitä rasittanut; mutta on heikko, etten minäkin olisi heikko? Kuka lankeaa, entä jos olen viekas ja olen kavaluudella ketonut teidät ettei se minua poltaisi? **30** Jos minun kerskata täytyy, pauloihini! **17** Olenkohan minä kenenkään kautta, joita niin kerskaan heikkoudestani. **31** Herran Jeesuksen olen luokseen lähettynyt, pyrkinyt teistä hyötymään? Jumala ja Isä, joka on ylistetty iankaikkisesti, tietää, **18** Kehoitin Tiitusta menemään ja lähetin veljen hänen etten valhettele. (aiōn g165) **32** Damaskossa kuningas kanssaan; ei kai Tiitus ole pyrkinyt teistä hyötymään? Aretaan käskenhiltäjä vartioi damaskolaisten kaupunkia Emmekö ole vaeltaneet samassa hengessä? Emmekö ottaaksensa minut kiinni, **33** ja muurin ikkuna-aukosta samoja jälkiä? **19** Olette kai jo kauan sitten luulleet, minut laskettiin korissa maahan, ja niin minä pääsin ettei me puolustaudumme teidän edessänne. Jumalan hänen käsistänsä.

rakennukseksi, rakkaani. 20 Sillä minä pelkäään, että tullessani ehkä en tapaa teitä semmoisina, kuin tahdon, ja että te tapaatte minut semmoisena, kuin te ette tahdo. Minä pelkäään, että teidän keskuudessanne ehkä on riitaa, kateutta, vihaa, juonia, panetteluja, juoruja, pöyhkeilypä, epäjärjestysjä; 21 ja että, kun tulen, Jumalani on taas nöryyttävä minua teidän tykönänne, ja että joudun suremaan monen tähden, jotka ennen ovat synnissä eläneet eivätkä ole katuneet sitä saastaisutta ja haureutta ja irstautta, joita ovat harjoittaneet.

13 Kolmannen kerran minä nyt tulen teidän tykölle.
Kahden tai kolmen todistajan sanalla on jokainen asia vahvistettava. 2 Olen edeltäpäin sanonut ja sanon edeltäpäin niille, jotka ennen ovat syntiä tehneet, ja kaikille muille-niinkuin silloin sanoin, kun olin toista kertaa tykönänne, samoin nytkin, kun olen poissa-etten, kun taas tulen, ole teitä säästävä, 3 koska te etsitte todistetta siitä, että minussa puhuu Kristus, joka ei ole heikko teitä kohtaan, vaan on teissä voimallinen. 4 Sillä vaikka hänet ristiinnaulittiin, kun hän oli heikko, elää hän kuitenkin Jumalan voimasta; olemmehan mekin hänessä heikot, mutta me elämme hänen kanssaan Jumalan voimasta teitä kohtaan. 5 Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta. 6 Minä toivon teidän tulevan tunteamaan, että me emme ole niitä, jotka eivät koetusta kestä. 7 Mutta me rukoilemme Jumalaa, ettette tekisi mitään pahaa, emme sitä varten, että näyttäisi siltä, kuin me olisimme koetuksen kestäviä, vaan että te tekisitte hyvää ja me olisimme ikäänsuun ne, jotka eivät koetusta kestä. 8 Sillä me emme voi mitään totuutta vastaan, vaan totuuden puolesta. 9 Sillä me iloitsemme, kun me olemme heikot, mutta te olette voimalliset; sitä me rukoilemmekin, että te täydellisiksi tulisitte. 10 Sentähden minä kirjoitan tämän poissa ollessani, ettei minun teidän luonanne ollessani tarvitsisi käyttää ankaruutta sen vallan nojalla, minkä Herra on minulle antanut rakentamiseksi, ei kukistamiseksi. 11 Lopuksi, veljet, iloitkaa, tulkaa täydellisiksi, ottakaa vastaan kehoituksia, olkaa yhtä mieltä, eläkää sovussa, niin rakkauden ja rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne. 12 Tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla. 13 Kaikki pyhät lähettilävät teille tervehdyksen. 14 Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne.

Galatalaisille

1 Paavali, apostoli, virkansa saanut, ei ihmisiltä eikä ihmisen kautta, vaan Jeesuksen Kristuksen kautta ja Isän Jumalan, joka on hänet kuolleista herättänyt, **2** ja kaikki veljet, jotka ovat minun kansani, Galatian seurakunnille. **3** Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta, **4** joka antoi itsensä alittiaksi meidän syntiemi tähden, pelastaaksensa meidät nykyisestä pahasta maailmanajasta meidän Jumalamme ja Isämme tahdon mukaan! (aiön g165) **5** Hänen olkoon kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen. (aiön g165) **6** Minua kummastuttaa, että te niin äkkii käännytte hänenstä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois toisenlaiseen evankeliumiin, **7** joka kuitenkaan ei ole mikään toinen; on vain eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat väärillä Kristuksen evankeliumin. **8** Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistanneet, hän olkoon kirottu. **9** Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu. **10** Ihmistenkö suosiota minä nyt etsin vai Jumalan? Tai ihmisllekö pyydän olla mieliksi? Jos minä vielä tahtoisin olla ihmislle mieliksi, en ollisi Kristuksen palvelija. **11** Sillä minä teen teille tiettäväksi, veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmisten mukaisia; **12** enkä minä olekaan sitä ihmisiltä saanut, eikä sitä ole minulle opettettu, vaan Jeesus Kristus on sen minulle ilmoittanut. **13** Olettehan kuulleet minun entisestä vaelluksestani juutalaisuudessa, että minä ylenmäärin vainosin Jumalan seurakuntaa ja sitä hävitin **14** ja että edistyn juutalaisuudessa pitemmälle kuin monet samanikäiset heimossani ja ylen innokkaasti kiivailin isieni perinnäissääntöjen puolesta. **15** Mutta kun hän, joka äitiini kohdusta saakka on minut erottanut ja kutsunut armonsa kautta, näki hyväksi **16** ilmaista minussa Poikansa, että minä julistaisin evankeliumia hänenstä pakanain seassa, niin minä heti alunpitäen kääni en kysynyt neuvoa lihalta ja vereltä, **17** enkä lähtenyt ylös Jerusalemiin niiden luo, jotka ennen minua olivat apostoleja, vaan menin pois Arabiaan ja palasin taas takaisin Damaskoon. **18** Sitten, kolmen vuoden kuluttua, minä menin ylös Jerusalemiin tutustuakseen Keefaaseen ja jän hänen tykönsä viideksitoista päiväksi. **19** Mutta muita apostoleja minä en nähty; näin ainostaan Jaakobin, Herran veljen. **20** Ja mitä kirjoitan teille, katso, Jumalan kasvojen edessä minä sanon, etten valhettele. **21** Sitten menin Syrian ja Kilikan paikkakuntiin. **22** Mutta olin kasvoiltani tuntelematon Juudean seurakunnille, jotka ovat Kristuksessa. **23** Heidän kuuloonsa oli vain

tullut: "Meidän entinen vainoojamme julistaa nyt sitä uskoa, jota hän ennen hävitti"; **24** ja he ylistivät Jumalaa minun tähteni.

2 Sitten, neljäntoista vuoden kuluttua, minä taas menin ylös Jerusalemiin Barnabaan kanssa ja otin Tiiutuksenkin mukaani. **2** Mutta minä menin sinne ilmestyksen johdosta ja esitin heille sen evankeliumin, jota julistan pakanain keskuudessa; esitin sen yksityisesti arvokkaimmille heistä, etten ehkä juoksisi tai olisi juossut turhaan. **3** Mutta ei edes seuralaistani Tiiusta, joka oli kreikkalainen, pakotettu ympärileikkauttamaan itseänsä. **4** Noiden parsiimme luikertaneiden valhevelijien tähden, jotka orjuuttaakseen meitä olivat hiipineet vakoilemaan vapauttamme, mikä meillä on Kristuksessa Jeesuksessa, **5** me emme hetkeksikään alistuneet antamaan heille myötäen, että evankeliumin totuus säilyisi teidän keskuudessanne. **6** Ja nuo, joita jonakin pidettiin millaisia lienevät olleet, ei kuulu minuun; Jumala ei katso henkilöön-nuo arvossapidetyt eivät velvoitaneet minua mihinkään enempää, **7** vaan päinvastoin, kun näkivät, että minulle oli uskottu evankeliumin julistaminen ympärileikkaamattomille, samoin kuin Pietarille sen julistaminen ympärileikatuille. **8** Sillä hän, joka antoi Pietarille voimaa hänen apostolointioimeensa ympärileikattujen keskuudessa, antoi minullekin siihen voimaa pakanain keskuudessa. **9** ja kun olivat tulleet tuntemaan sen armon, mikä oli minulle annettu, niin Jaakob ja Keefas ja Johannes, joita pidettiin pylväinä, antoivat minulle ja Barnabaalle yhteisen työn meriksi kättä, mennäksemme, me pakanain keskuuteen ja he ympärileikattujen. **10** Meidän oli vain muistaminen köyhää, ja juuri sitä minä olenkin ahkeroinut tehdä. **11** Mutta kun Keefas tuli Antiochiaan, vastusti minä häntä vasten kasvoja, koska hän oli herättänyt suurta paheksumista. **12** Sillä ennenkuin Jaakobin luota oli tullut muutamia miehiä, oli hän syönyt yhdessä pakanain kanssa; mutta heidän tultuaan hän vetäytyi pois ja pysytteili erillään peläten ympärileikattuja, **13** ja hänen kanssaan lankesivat ulkokultaisuuteen muutkin juutalaiset, niin että heidän ulkokultaisuutensa tempasi mukaansa Barnabaankin. **14** Mutta kun minä näin, etteivät he vaeltaneet suorana evankeliumin totuuden mukaan, sanoin minä Keefalle kaikkien kuullen: "Jos sinä, joka olet juutalainen, noudatat pakanain tapoja etkä juutalaisten, miksi sinä pakotat pakanoida noudattamaan juutalaisten tapoja?" **15** Me olemme luonnostamme juutalaisia, emmekä pakanasyntisiä; **16** mutta koska tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi lain teosta, vaan uskon kautta Jeesukseen Kristukseen, niin olemme mekin uskoneet Kristukseen Jeesukseen tullaksemme vanhurskaaksi uskosta Kristukseen eikä lain teosta, koska ei mikään liha tule vanhurskaaksi lain

teosta. 17 Mutta jos meidät itsemmekin, pyrkisämme enää tulisiaan lupaaksesta. Mutta Aabrahamille Jumala vanhurskautumaan Kristuksessa, on havaittu syntisiksi, on sen lahoittanut lupaksen kautta. 19 Mitä varten onko sitten Kristus synnin palvelija? Pois se! 18 Sillä jos sitten on laki? Se on rikkomusten tähden jäljestäpäin minä uudestaan rakennan sen, minkä olen hajottanut lisättä olemaan siihen asti, kunnes oli tuleva se siemen, maahan, osoitan minä olevani lain rikkoja. 19 Sillä minä jolle lupaus oli annettu; ja se säädettiin enkelien kautta, olen lain kautta kuollut pois laista, elääkseni Jumalalle. välimiehen kädellä. 20 Välimies taas ei ole yhtä varten; Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, 20 ja minä mutta Jumala on yksi. 21 Onko sitten laki vastoin elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä Jumalan lupaaksia? Pois se! Sillä jos olisi annettu laki, nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, joka voisi eläväksi tehdä, niin vanhurskaus todella tulisi hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni. 21 En minä tee mitättömäksi Jumalan armoa, sillä jos vanhurskaus on saatavissa lain kautta, silloinhan Kristus on turhaan kuollut.

3 Oi te älyttömät galatalaiset! Kuka on ilomunnut teidät, joiden silmään eteen Jeesus Kristus oli kuvattu ristiinnaulittuna? 2 Tämän vain tahdon saada teiltä tietää: lain teistako saitte Hengen vai uskossa kuulemisesta? 3 Niinkö älyttömiä olette? Te alotitte Hengessä, lihassako nyt lopettae? 4 Niin paljonko olette turhaan kärsineet? - jos se on turhaa ollut. 5 Joka siis antaa teille Hengen ja tekee voimallisia tekijoita teidän keskuudessanne, saako hän sen aikaan lain tekijöiden vai uskossa kuulemisen kautta, 6 samalla tavalla kuin "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi"? 7 Tietäkää siis, että ne, jotka uskoon perustautuvat, ovat Aabrahamin lapsia. 8 Ja koska Raamattu edeltäpäin näki, että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskosta, julisti se Aabrahamille edeltäpäin tämän hyvän sanoman: "Sinussa kaikki kansat tulevat siunatuksi". 9 Niinmuodoin ne, jotka perustautuvat uskoon, siunataan uskovan Aabrahamin kanssa. 10 Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia; sillä kirjoitettu on: "Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettuna lain kirjassa, niin että hän sen tekee". 11 Ja selvää on, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain kautta, koska "vanhurskas on elävä uskosta". 12 Mutta laki ei perustaudu uskoon, vaan: "Joka ne Isä!" 7 Niinpä sinä et siis enää ole orja, vaan lapsi; täyttää, on niistä elävä". 13 Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän kautta. 8 Mutta silloin, kun ette tunteneet Jumalaa, edestämme-sillä kirjoitettu on: "Kirottu on jokainen, joka te palvelitte jumalia, jotka luonnostiain eivät jumalia on puuhun ripustettu" - 14 että Aabrahamin siunaus ole. 9 Nyt sitävastoin, kun olette tulleet tuntemaan tulisi Jeesuksessa Kristuksessa pakanain osaksi ja Jumalan ja, mikä enemmän on, kun Jumala tuntee me niin uskon kautta saisimme luvatun Hengen. 15 teidät, kuinka te jälleen käännytte noiden heikkojen Veljet, minä puhun ihmisten tavalla. Eihän kukaan voi ja köyhien alkeisvoimien puoleen, joiden orjaksi taas kumota ihmisenkään vahvistettua testamenttia eikä uudestaan tahdotte tulla? 10 Te otatte vaarin päivistä ja siihen mitään lisätä. 16 Mutta nyt lausuttini lupaakset kuukausista ja juhla-ajoista ja vuosista. 11 Minä pelkäään Aabrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: teidän tähtenne, että olen ehkä turhaan teistä vaivaa "Ja siemenille", ikäänsäkin monesta, vaan ikäänsäkin nähyt. 12 Tulkaa minun kaltaisikseni, koska minäkin yhdestä: "Ja sinun siemenellesi", joka on Kristus. 17 Minä tarkoitan tätä: Jumalan ennen vahvistamaa testamenttia ei neljänsadan kolmenkymmenen vuoden Tiedättehän, että minä ensi kerralla julistin teille evankeliumia, 14 mitättömäksi. 18 Sillä jos perintö tulisi laista, niin se ei ja tiedätte, mikä kiurasus teillä oli minun ruumiillisesta

usko tuli, vartioitiin meitä lain alle suljettuina uskoa varten, joka oli vasteedes ilmestyvä. 24 Niinmuodoin on laista tullut meille kasvattaja Kristukseen, että me uskosta vanhurskaaksi tulisimme. 25 Mutta uskon tultua me emme enää ole kasvattajan alaisia. 26 Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa. 27 Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet. 28 Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa. 29 Mutta jos te olette Kristuksen omat, niin te siis olette Aabrahamin siementä, perillisiä lupaaksen mukaan.

4 Mutta minä sanon: niin kauan kuin perillinen on alaikäinen, ei hän missään kohden eroa orjasta, vaikka hän onkin kaiken herran; 2 vaan hän on holhoojan ja huoneenhaltijan alainen isän määräämään aikaan asti. 3 Samoin mekin; kun olimme alaikäisiä, olimme orjuutetut maailman alkeisvoimien alle. 4 Mutta kun aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen, 5 lunastamaan lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan. 6 Ja koska te olette lapsia, on Jumala lähettänyt meidän sydämeemme Poikansa Hengen, joka huuta: "Abba! 7 Niinpä sinä et siis enää ole orja, vaan lapsi; täyttää, on niistä elävä". 13 Kristus on lunastanut mutta jos olet lapsi, olet myös perillinen Jumalan meidän kautta. 8 Mutta silloin, kun ette tunteneet Jumalaa, edestämme-sillä kirjoitettu on: "Kirottu on jokainen, joka te palvelitte jumalia, jotka luonnostiain eivät jumalia ole. 9 Nyt sitävastoin, kun olette tulleet tuntemaan tulisi Jeesuksessa Kristuksessa pakanain osaksi ja Jumalan ja, mikä enemmän on, kun Jumala tuntee ja kumota ihmisenkään vahvistettua testamenttia eikä uudestaan tahdotte tulla? 10 Te otatte vaarin päivistä ja siihen mitään lisätä. 11 Minä pelkäään Aabrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: teidän tähtenne, että olen ehkä turhaan teistä vaivaa "Ja siemenille", ikäänsäkin monesta, vaan ikäänsäkin nähyt. 12 Tulkaa minun kaltaisikseni, koska minäkin yhdestä: "Ja sinun siemenellesi", joka on Kristus. 13 Minä tarkoitan tätä: Jumalan ennen vahvistamaa testamenttia ei neljänsadan kolmenkymmenen vuoden Tiedättehän, että minä ensi kerralla julistin teille evankeliumia, 14 mitättömäksi. 15 Sillä jos perintö tulisi laista, niin se ei ja tiedätte, mikä kiurasus teillä oli minun ruumiillisesta

tilastani; ette minua halveksineet ettekä vierooneet, vaan se luottamus Herrassa, että te ette missään kohden otitte minut vastaan niinkuin Jumalan enkelin, jopa tule ajattelemaan toisin; mutta teidän häiritsijänne saa niinkuin Kristuksen Jeesuksen. **15** Missä on nyt teiltä kantaa tuomionsa, olkoon kuka hyvänsä. **11** Mutta jos kerskaaminen onnestanne? Sillä minä annan teistä sen minä, veljet, vielä saarnaan ympärileikkausta, miksi todistuksen, että te, jos se olisi ollut mahdollista, olisitte minua vielä vainotaan? Silloinhan oli siinä ristin pahennus kaivaneet silmät päästänne ja antaneet minulle. **16** poistettu. **12** Kunpa aivan silpoisivat itsensä, nuo teidän Onko minusta siis tullut teidän vihamiehenne sentähden, kiihoittajanne! **13** Te olette näet kutsutut vapauteen, että minä puhun teille totuuden? **17** Heillä on intoa veljet; älkää vain salliko vapauden olla yllykkeeksi teidän hyväksenne, mutta ei oikeata; vaan he tahtovat lihalle, vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa. **14** Sillä eristää teidät, että teillä olisi intoa heidän hyväksensä. kaikki laki on täytetty yhdessä käskysanassa, tassä: **18** On hyvä, jos osoitetaan intoa hyvässä asiassa "Rakasta lähimäistäsi niinkuin itseäsi". **15** Mutta aina, eikä ainoastaan silloin, kun minä olen teidän jos te puretta ja syötte toisianne, katsokaa, ettette tykönänne. **19** Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täyty toinen toistanne perin hävitä. **16** Minä sanon: vaeltakaa kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä, Hengessä, niin ette lihan himoa täytä. **17** Sillä liha **20** tahtoisinpia nyt olla teidän tykönänne ja äänenkin himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; muuttuu! Sillä minä olen aivan ymmällä teistä. **21** nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette Sanokaa minulle te, jotka tahdotte lain alaisia olla, tee sitä, mitä tahdotte. **18** Mutta jos te olette Hengen ettekö kuule, mitä laki sanoo? **22** Onhan kirjoitettu, että kuljetettavina, niin ette ole lain alla. **19** Mutta lihan teot Aabrahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta, toinen ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, vapaasta. **23** Mutta orjattaren poika oli syntynyt lihan **20** epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, mukaan, vapaan taas lupauksen voimasta. **24** Tämä on kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, **21** kateus, kuvannollista puhetta; nämä naiset ovat kaksi liittoja: juomingit, mässäykset ja muut senkalaiset, joista teille toinen on Siinain vuorelta, joka synnyttää orjuuteen, ja edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, se on Haagar; **25** sillä Haagar on Siinain vuori Arabiassa etä ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan ja vastaa nykyistä Jerusalemia, joka elää orjuudessa valtakuntaa. **22** Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, lapsineen. **26** Mutta se Jerusalemi, joka ylhäällä on, on rauha, pitkämeliisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, vapaa, ja se on meidän äitimme. **27** Sillä kirjoitettu on: sävyisyyss, itsensähillitsemisen. **23** Sellaista vastaan ei "Illoitse, sinä hedelmätön, joka et synnytä, riemaha ja ole laki. **24** Ja ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omat, huuda sinä, jolla ei ole synnytyksipuja. Sillä yksinäisellä ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen. on paljon lapsia, enemmän kuin sillä, jolla on mies." **25** Jos me Hengessä elämme, niin myös Hengessä **28** Ja te, veljet, olette lupauksen lapsia, niinkuin lisak vaeltakaamme. **26** Älkääämme olko turhan kunnian pyytäjä, niin etä toisiamme ärsyttelemme, toisiamme kadehdimme.

5 Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykkää siis

lujina, älkääkää antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeeseen. **2** Katso, minä, Paavali, sanon teille, että jos ympärileikkautat itsenne, niin Kristus ei ole oleva teille miiksikään hyödyksi. **3** Ja minä todistan taas jokaiselle ihmiselle, joka ympärileikkauttaa itsensä, että hän on velvollinen täyttämään kaiken lain. **4** Te olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte lain kautta tulla vanhurskaiksi; te olette langenneet pois armosta. **5** Sillä me odotamme uskosta vanhurskauden toivoa Hengen kautta. **6** Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei auta ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus, vaan rakkauden kautta vaikuttava usko. **7** Te juoksitte hyvin, kuka esti teitä olemasta totuudelle kuuliaisia? **8** Houkutus siihen ei ole hänestä, joka teitä kutsuu. **9** Vähäinen varsinkin uskonveljille. **11** Katsokaa, kuinka suurilla hapatus hapattaa koko taikinan. **10** Minulla on teihin kirjaimilla minä omakäisesti teille kirjoitan! **12** Kaikki,

6 Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä; ja ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen. **2** Kantakaa toistenne kuormia, ja niin te täytätte Kristuksen lain. **3** Sillä jos joku luilee jotakin olevansa, vaikka ei ole mitään, niin hän pettää itsensä.

4 Mutta tutkikoon kukaan omat tekonsa, ja silloin hänen kerskaamisenä on vain siinä, mitä hän itse on, ei siinä, mitä toinen on; **5** sillä kunkin on kannettava oma taakkansa. **6** Jolle sanaa opetetaan, se jakakoon kaikkea hyvää opettajallensa. **7** Älkää eksykö, Jumala ei salii itseänsä pilkata; sillä mitä ihmisen kylvää, sitä hän myös niittää. **8** Joka lihaansa kylvää, se lihasta turmelukseni niittää; mutta joka Henkeen kylvää, se Hengestä iankalaisen elämän niittää. (*aiōnios g166*) **9** Ja kun hyvää teemme, älkäämme lannistuko, sillä me saamme ajan tullen niittää, jos emme väsy. **10** Sentähden, kun meillä vielä aikaa on, tehkäämme hyvää kaikille, mutta

jotka pyrkivät lihassa olemaan mieliksi, ne pakottavat teitä ympärileikkauttamaan itsenne vain siksi, ettei heitä Kristuksen ristin tähden vainottaisi. **13** Eiväthän nekään, jotka ympärileikkauttavat itsensä, itse noudata lakia, vaan he tahtovat teitä ympärileikkauttamaan itsenne saadakseen kerskata teidän lihastanne. **14** Mutta pois se minusta, että minä muusta kerskaisin kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle, ja minä maailmalle! **15** Sillä ei ympärileikkaus ole mitään eikä ympärileikkaamattomuus, vaan uusi luomus. **16** Ja kaikille, jotka tämän säännön mukaan vaeltavat, kaikille heille rauha ja laupeus, ja Jumalan Israelille! **17** Älköön tästedes kukaan minulle vaivoja tuottako; sillä minä kannan Jeesuksen arvet ruumiissani. **18** Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa, veljet. Amen.

Efesolaisille

1 Paavali, Jumalan tahoista Kristuksen Jeesuksen apostoli, sossa oleville pyhille ja uskoville Kristuksessa Jeesuksessa. **2** Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! **3** Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauskella Kristuksessa, **4** niinkuin hän ennen maailman perustamista oli hänessä valinnut meidät olemaan pyhät ja nuheteettomat hänen edessään, rakkaudessa, **5** edeltäpäin määräten meidät lapseuteen, hänen yhteytensä Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen oman tahtonsa mielisuoion mukaan, **6** sen armonsa kirkkaiden kiitokseksi, minkä hän on lahoittanut meille siinä rakastetussa, **7** jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteekisaaminen, hänen armonsa rikkaiden mukaan. **8** Tätä armoa hän on ylenpalttisesti antanut meille kaikkinaiseksi viisaudeksi ja ymmärykseksi, **9** tehdien meille tiettäväksi sen tahtonsa salaisuuden, että hän, päättöksensä mukaan, jonka hän oli nähnyt hyväksi itsessään tehdä- **10** siitä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne armotaloudesta, minkä hän aikojen tätyyessä aikoi mitä on taivaissa ja mitä on maan päällä. **11** Hänessä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me myös olemme saaneet perintösan, ollen siihen edeltämäärätyt hänen aivoituksensa mukaan, hänen, te ennen, te lihanne puolesta pakanat, jotka olette joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämän mukaan, saaneet ympärileikkaamattomien nimen niiltä, joita, **12** että me olisimme hänen kirkkautensa kiitokseksi, me, lihaan käsillä tehdyin ympärileikkauksen mukaisesti, jotka jo edeltä olimme panneet toivomme Kristukseen. **13** sanotaan ympärileikatuksi- **14** Sillä hän on Hänessä on teihinkin, sittenkuin ollitettuudet totuuden sentähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on pantu luvatum Pyhän Hengen sinetti, **15** sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen omaisuutensa pyhiä kohtaan, **16** en minäkään lakkaa kiittämästää teidän tähnen, kun muistelen teitä rukousissani, **17** anoen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkaiden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyskisen Hengen hänen tuntemisessaan **18** ja valaisisi teidän sydämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, kuinka suuri hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään **19** ja mikä hänen voimansa ylenpalttinen suuruus meitä kohtaan, jotka uskomme, sen hänen väkevyytensä voiman vaikutukseen mukaan, **20** jonka hän vaikutti Kristuksessa, kun hän herätti hänet kuolleista ja asetti hänet oikealle puolellensa taivassa, **21** korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeää, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa.

(aión g165) **22** Ja kaikki hän on asettanut hänen jalkainsa alle ja antanut hänet kaiken pääksi seurakunnalle, **23** joka on hänen ruumiinsa, hänen täytytensä, joka kaikki kaikissa täyttää.

2 Ja Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja synteiinne, **2** joissa te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmavallan hallitsijan, sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään tottelemattomuuden lapsissa, (aión g165) **3** joiden joukossa mekin kaikki ennen vaelsimme lihamme himoissa, noudattaen lihan ja ajatusten mielitekoja, ja olimme luonnostamme vihan lapsia niinkuin muutkin; **4** mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut, **5** on tehyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa-armosta te olette pelastetut- **6** ja yhdessä hänen kanssaan herättänyt ja yhdessä hänen kanssaan asettanut meidät taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa, **7** osoittaakseen tulevina maailmanaiakoina armonsa ylenpalttista runsautta, hyvyydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa. (aión g165) **8** Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta-se on Jumalan lahja- **9** ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi. **10** Sillä me olemme hänen toteuttaa, -oli yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaikki, tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä mitä on taivaissa ja mitä on maan päällä. **11** Hänessä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me myös olemme saaneet perintösan, ollen siihen me niissä vaeltaisimme. **11** Muistikaa sentähden, että edeltämäärätyt hänen aivoituksensa mukaan, hänen, te ennen, te lihanne puolesta pakanat, jotka olette joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämän mukaan, saaneet ympärileikkaamattomien nimen niiltä, joita, **12** että me olisimme hänen kirkkautensa kiitokseksi, me, lihaan käsillä tehdyin ympärileikkauksen mukaisesti, jotka jo edeltä olimme panneet toivomme Kristukseen. **13** sanotaan ympärileikatuksi- **14** Sillä hän on Hänessä on teihinkin, sittenkuin ollitettuudet totuuden sentähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on pantu luvatum Pyhän Hengen sinetti, **15** sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen omaisuutensa pyhiä kohtaan, **16** en minäkään lakkaa kiittämästää teidän tähnen, kun muistelen teitä rukousissani, **17** anoen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkaiden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyskisen Hengen hänen tuntemisessaan **18** ja valaisisi teidän sydämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, kuinka suuri hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään **19** ja mikä hänen voimansa ylenpalttinen suuruus meitä kohtaan, jotka uskomme, sen hänen väkevyytensä voiman vaikutukseen mukaan, **20** jonka hän vaikutti Kristuksessa, kun hän herätti hänet kuolleista ja asetti hänet oikealle puolellensa taivassa, **21** korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeää, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa. **22** Ja hänessä tekin yhdessä muiten kanssa rakennutte ja Jumalan asumukseksi Hengessä.

3 Sen takia minä, Paavali, teidän, pakanain, olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon, jonka te tähden Kristuksen Jeesuksen vanki, notkistan kutsumuksessanne saitte; 5 yksi Herra, yksi usko, yksi polveni, 2 olette kaiket截 kuulleet siitä Jumalan armon kaste; 6 yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien taloudenhindosta, mikä on minulle teitä varten annettu, ja kaikkien kautta ja kaikissa. 7 Mutta itsekullekin meistä 3 että näet tämä salaisuus on ilmestyksen kautta tehty on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan. 8 minulle tiettäväksi, niinkuin olen siitä edellä lyhesti Sentähden on sanottu: "Hän astui ylös korkeuteen, hän kirjoittanut; 4 josta te sitä lukiessanne voitte huomata, otti vankeja saaliikseen, hän antoi lahoja ihmisiille". 9 kuinka perehtynyt minä olen Kristuksen salaisuuteen, Mutta että hän astui ylös, mitä se on muuta, kuin että 5 jota menneiden sukupolvien aikana ei ole ihmisten hän oli astunut alaskin, maan alimpiin paikkoihin? 10 lapsille tiettäväksi tehty, niinkuin se nyt Hengessä on Hän, joka on astunut alas, on se, joka myös astui ylös, ilmoitettu hänien pyhille apostoleille ja profeetoille: 6 kaikkia taivaita ylemmäksi, täyttääkseen kaikki. 11 Ja että näet pakanatkin ovat kanssaperillisiä ja yhtä ruumista hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, ja osallisia lupaukseen Kristuksessa Jeesuksessa toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, evankeliumin kautta, 7 jonka palvelijaksi minä olen tullut 12 tehdäkseen pyhäät täysin valmiiksi palveluksen Jumalan armon lahjan kautta, joka minulle on annettu työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen, 13 kunnes hänen voimansa vaikutuksesta. 8 Minulle, kaikista me kaikki pääsemme yhteenteen uskossa ja Jumalan pyhistä halvimmalle, on annettu tämä armo: julistaa Pojan tuntemisessa, täyneen miehuuteen, Kristuksen pakanoille evankeliumia Kristuksen tutkimattomasta tieteyden täyden iän määrään, 14 ettemme enää olisi rikkaudesta 9 ja saattaa kaikille ilmeiseksi, mitä on sen alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa salaisuuden taloudenhoito, joka ikuisista ajoista asti opintuuissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen on ollut kätkettyä Jumalassa, kaiken Luojassa, (aiön kavalissa juonissa; 15 vaan että me, tottuutta noudattaen g165) 10 että Jumalan moninainen viisaus seurakunnan rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, kautta nyt tulisi taivaallisten hallitusten ja valtojen joka on pää, Kristus, 16 josta koko ruumis, yhteen tietoon 11 sen iankaikkisen aivoituksen mukaisesti, jonka liitetyn ja koossa pysyen jokaisen jänteensä avulla, hän oli säätänyt Kristuksessa Jeesuksessa, meidän kasvaa rakentuakseen rakkaudessa sen voiman määrän Herrassamme, (aiön g165) 12 jossa meillä, uskon kautta mukaan, mikä kullakin osalla on. 17 Sen minä siis sanon häneen, on uskallus ja luottavainen pääsy Jumalan ja varoitan Herrassa: älkää enää vaeltako, niinkuin tykö. 13 Siksi minä pyydän, etteet lannistuisi niiden pakanat vaeltavat mielensä turhuudessa, 18 nuo, ahdistusten vuksi, joita minä teidän tähtenne kärsin, jotka, pimentyneinä ymmärryksettää ja vieraantuneina sillä ne ovat teidän kunnianne. 14 Sentähden minä Jumalan elämästä heissä olevan tietämättömyyden notkistan polveni Isän edessä, 15 josta kaikki, millä tähden ja sydämensä paatumuksen tähden, 19 ovat isä on, taivaissa ja maan pääällä, saa nimensä, 16 että päästääneet tuntonsa turumaan ja heittäytyneet istauden hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, valtaan, harjoittamaan kaikkinaista saastisuutta, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa vahvistua ahneudessa. 20 Mutta näin te ette ole oppineet hänen Henkensä kautta 17 ja Kristuksen asua uskon Kristusta tuntemaan, 21 jos muutoin olette hänestä kautta teidän sydämissänne, 18 niin että te, rakkauteen kuolleet ja hänessä opetusta saaneet, niinkuin totuus juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien on Jeesuksessa: 22 että teidän tulee panna pois kanssa käsittää, mikä leveys ja pituus ja korkeus ja vanha ihmisenne, jonka mukaan te ennen vaelsitte ja syyys on, 19 ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka turmelee itsensä petollisia himoja seuraten, 23 joka on kaikkea tietoa ylempänä; että tulisitte täyneen ja uudistua mielenne hengeltä 24 ja pukea päällenne Jumalan kaikkea täytettä. 20 Mutta hänelle, joka uusi ihminen, joka Jumalan mukaan on luotu totuuden voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin vanhurskauteen ja pyhytteen. 25 Pankaa sentähden pois kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman valhe ja puhukaa totta, kokin lähimäisenä kanssa, sillä mukaan, joka meissä vaikuttaa, 21 hänelle kunnia me olemme toinen toisemme jäseniä. 26 "Vihastukaa, seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Amen. (aiön g165)

4 Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, niinkuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii, 2 kaikessa nöyryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämeliisyydessä kärssien toinen toistanne rakkaudessa 3 ja pyrkien säilyttämään hengen yhteyden rauhan yhdysiteellä: 4 yksi ruumis ja yksi henki, niinkuin te

annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka. **31** Kaikki ryppää eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä katkeruu ja kiivastus ja viha ja huuto ja herjaus, ja nuhteeton. **28** Samalla tavoin tulee myös miesten kaikki pahuus olkoon kaukana teistä. **32** Olkaa sen rakastaa vaimojansa niinkuin omia ruumiitaan; joka sijaan toisianne kohtaan ystäväillisä, hyväsydämisiä, rakastaa vaimoansa, hän rakastaa itseänsä. **29** Sillä anteeksiantavaisia toinen toiselleen, niinkuin Jumalakin eihän kukaan koskaan ole vihannut omaa lihaansa, on Kristuksessa teille anteeksi antanut.

5 Olkaa siis Jumalan seuraajia, niinkuin rakkaat lapset, **2** ja vaeltakaan rakkaudessä, niinkuin Kristuskin rakasti teitä ja antoi itsensä meidän edestämme lajhaksi ja uhriksi, Jumalalle "suloinseksi tuoksaksi". **3** Mutta haureutta ja minkäänlaista saastaisuutta tai ahneutta älköön edes mainittako teidän keskuudessanne-niinkuin pyhien sopii. **4**

Älköön myös rivoutta tai tyhmää loruua tai ilvehtimistä, jotka ovat sopimattomia, vaan paremmin kiitosta. **5** Sillä sen te tiedätte ja tunnette, ettei yhdelläkään haureellisella eikä saastaisella eikä ahneella-sillä hän on epäjumalanpalvelija-ole perintöosaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa. **6** Älköön kukaan pettäkö teitä tyhjillä puheilla, sillä semmoisten tähdien kohtaa Jumalan viha tottelematonmuuden lapsia; **7** Älkää siis vavistuksessa, sydämenne yksinkertaisuudessa, niinkuin olko ihiin osallisia heidän kanssaan. **8** Ennen te Kristukselle, **6** ei silmänpalvelijoina, ihmisiille mieliksi, olitte pimeys, mutta nyt te olette valkeus Herrassa. Vaeltakaan valkeuden lapsina **9**-sillä kaikkinaisen hyvyyssä

ja vanhurskaus ja totuus on valkeuden hedelmä- **10** ja tutkikaa, mikä on otollista Herralle; **11** Älköönkä teillä olko mitään osallisuutta pimeyden hedelmättömiin tekoihin, vaan päänvastoин nuhdelkaakin niistä. **12** Sillä heille, jättäkää pois uhkaileminen, sillä tiedättehän, että häpeällistä on jo sanoakin, mitä he salassa tekevät; **13** sekä heidän että teidän Herranne on taivaissa ja ettei mutta tämä kaikki tulee ilmi, kun valkeus sen paljastaa, hän katso henkilöön. **10** Lopuksi, vahvistukaa Herrassa sillä kaikki, mikä tulee ilmi, on valkeutta. **14** Sentähden ja hänen väkevyytsensä voimassa. **11** Pukekaa yllenne sanotaan: "Heräjä sinä, joka nukut, ja nouse kuolleista, Jumalan koko sota-asu, voidakseen kestää perkeleen niin Kristus sinua valaisee!" **15** Katsokaa siis tarkoin, kavalat juonet. **12** Sillä meillä ei ole taistelu verta ja kuinka vaellattein: ei niinkuin tyhmät, vaan niinkuin viisaat, lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, **16** ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä, sillä aika on paha. tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltaita vastaan, **17** Älkää sentähden olko mielettömät, vaan ymmärtääkää, pahuuden henkiointoja vastaan taivaan avaruuksissa. mikä Herran tahto on. **18** Älkääkää juopuko viinistä, (*aión g165*) **13** Sentähden ottakaa päällenne Jumalan sillä sitä tulee irstas meno, vaan täytykää Hengellä, koko sota-asu, voidakseen pahana päävänä tehdä **19** puhuen keskenänne psalmielle ja kitovsirillä ja vastarinta ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä. **14** hengellisillä lauluilla, veisaten ja laulaen sydämessänne Seisokaa siis kuopeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon Herralle, **20** kiittäen aina Jumalaan ja Isää kaikesta pukunanne vanhurskauden haarniska, **15** ja jenkinä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä. **21** Ja jaloissanne alitti rauhan evankeliumille. **16** Kaikessa olkaa toinen toiselleen alamaiset Kristuksen pelossa. ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan **22** Vaimot, olkaa omille miehillenne alamaiset niinkuin palavat nuolet, **17** ja ottakaa vastaan pelastuksen Herralle; **23** sillä mies on vaimon pää, niinkuin myös kypäri ja Hengen miekkä, joka on Jumalan sana. **18** Kristus on seurakunnan pää, hän, ruumiin vapahtaja. **24** Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, Mutta niinkuin seurakunta on Kristukselle alamainen, rukoilien joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen niin olkoot vaimotkin miehillensä kaikessa alamaiset. kaikessa kestäväisydyssä ja anomisessa kaikkien **25** Miehet, rakastakaan vaimojanne, niinkuin Kristuskin pyhien puolesta; **19** ja minunkin puolestani, että minulle, rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alittiksi sen edestä, kun suuni avaan, annettaisiin oikeat sanat rohkeasti **26** että hän sen pyhittäisi, puhdistaa sen, vedellä julistaakseni evankeliumin salaisuutta, **20** jonka tähden pesten, sanan kautta, **27** saadakseen asetuksi eteenä minä olen lähettilänä kahleissa, että minä siitä rohkeasti kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä puhuisin, niinkuin minun puhua tulee. **21** Mutta että

6 Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset Herrassa, sillä se on oikein. **2** "Kunnioita isääsi ja äitiäsi" -

tämä on ensimmäinen käskey, jota seuraa lupaus- **3** "että menestyisit ja kauan eläisit maan päällä". **4** Ja te isät, älkää kiihoittako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa olkaa kuuliaiset maallisille isännillenne, pelossa ja Jumalan viha tottelematonmuuden lapsia; **7** Älkää siis vavistuksessa, sydämenne yksinkertaisuudessa, niinkuin olko ihiin osallisia heidän kanssaan. **8** Ennen te Kristukselle, **6** ei silmänpalvelijoina, ihmisiille mieliksi, olitte pimeys, mutta nyt te olette valkeus Herrassa. vaan Kristuksen palvelijoina, sydämessänne tehden, Vaeltakaan valkeuden lapsina **9**-sillä kaikkinaisen hyvyyssä mitä Jumala tahtoo, **7** hyvällä mielessä palvellessa, niinkuin ja vanhurskaus ja totuus on valkeuden hedelmä- **10** ja palvelisitte Herraa ettekä ihmisiä, **8** tietäen, että mitä ja tutkikaa, mikä on otollista Herralle; **11** Älköönkä hyvää kokin tekee, sen hän saa takaisin Herralta, teillä olko mitään osallisuutta pimeyden hedelmättömiin olkoonpa orja tai vapaa. **9** Ja te isännät, tehkää samoin tekoihin, vaan päänvastoin nuhdelkaakin niistä. **12** Sillä heille, jättäkää pois uhkaileminen, sillä tiedättehän, että häpeällistä on jo sanoakin, mitä he salassa tekevät; **13** sekä heidän että teidän Herranne on taivaissa ja ettei mutta tämä kaikki tulee ilmi, kun valkeus sen paljastaa, hän katso henkilöön. **10** Lopuksi, vahvistukaa Herrassa sillä kaikki, mikä tulee ilmi, on valkeutta. **14** Sentähden ja hänen väkevyytsensä voimassa. **11** Pukekaa yllenne sanotaan: "Heräjä sinä, joka nukut, ja nouse kuolleista, Jumalan koko sota-asu, voidakseen kestää perkeleen niin Kristus sinua valaisee!" **15** Katsokaa siis tarkoin, kavalat juonet. **12** Sillä meillä ei ole taistelu verta ja kuinka vaellattein: ei niinkuin tyhmät, vaan niinkuin viisaat, lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, **16** ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä, sillä aika on paha. tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltaita vastaan, **17** Älkää sentähden olko mielettömät, vaan ymmärtääkää, pahuuden henkiointoja vastaan taivaan avaruuksissa. mikä Herran tahto on. **18** Älkääkää juopuko viinistä, (*aión g165*) **13** Sentähden ottakaa päällenne Jumalan sillä sitä tulee irstas meno, vaan täytykää Hengellä, koko sota-asu, voidakseen pahana päävänä tehdä **19** puhuen keskenänne psalmielle ja kitovsirillä ja vastarinta ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä. **14** hengellisillä lauluilla, veisaten ja laulaen sydämessänne Seisokaa siis kuopeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon Herralle, **20** kiittäen aina Jumalaan ja Isää kaikesta pukunanne vanhurskauden haarniska, **15** ja jenkinä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä. **21** Ja jaloissanne alitti rauhan evankeliumille. **16** Kaikessa olkaa toinen toiselleen alamaiset Kristuksen pelossa. ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan **22** Vaimot, olkaa omille miehillenne alamaiset niinkuin palavat nuolet, **17** ja ottakaa vastaan pelastuksen Herralle; **23** sillä mies on vaimon pää, niinkuin myös kypäri ja Hengen miekkä, joka on Jumalan sana. **18** Kristus on seurakunnan pää, hän, ruumiin vapahtaja. **24** Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, Mutta niinkuin seurakunta on Kristukselle alamainen, rukoilien joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen niin olkoot vaimotkin miehillensä kaikessa alamaiset. kaikessa kestäväisydyssä ja anomisessa kaikkien **25** Miehet, rakastakaan vaimojanne, niinkuin Kristuskin pyhien puolesta; **19** ja minunkin puolestani, että minulle, rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alittiaksi sen edestä, kun suuni avaan, annettaisiin oikeat sanat rohkeasti **26** että hän sen pyhittäisi, puhdistaa sen, vedellä julistaakseni evankeliumin salaisuutta, **20** jonka tähden pesten, sanan kautta, **27** saadakseen asetuksi eteenä minä olen lähettilänä kahleissa, että minä siitä rohkeasti kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä puhuisin, niinkuin minun puhua tulee. **21** Mutta että

tekin tietäisitte tilani, kuinka minun on, niin on Tykikus, rakas veljeni ja uskollinen palvelija Herrassa, antava teille sitä kaikesta tiedon. **22** Minä lähetän hänet teidän tykönne juuri sitä varten, että saisitte tietää meidän tilamme ja että hän lohduttaisi teidän sydämiänne. **23** Rauha veljille ja rakkauks, uskon kanssa, Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! **24** Armo olkoon kaikkien kanssa, jotka rakastavat meidän Herraamme Jeesusta Kristusta-katoamattomuudessa.

Filippiläisille

1 Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, kaikille pyhille Kristuksessa Jeesuksessa, jotka ovat Filippiissä, sekä myös seurakunnan kaitisijoille ja seurakuntapalvelijoille. **2** Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! **3** Minä kiiän Jumalaani, niin usein kuin teitä muistan, **4** aina kaikissa rukouksissani ilolla rukoilien teidän kaikkien puolesta, **5** kiiän siitä, että olette olleet osallisia evankeliumiin ensi päivästä alkaen tähän päivään saakka, **6** varmasti luottaen siihen, että hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen täytyvä Kristuksen Jeesuksen päivään saakka. **7** Ja oikein onkin, että minä näin ajattelen teitä kaikkia, koska te olette minun sydämessäni, te, jotka sekä ollessani kahleissa että evankeliumia puolustaaessani ja vahvistaessani olette kaikki minun kanssani armosta osalliset. **8** Sillä Jumala on minun todistajani, kuinka minä teitä kaikkia ikävöitsen Kristuksen Jeesuksen sydämellisellä rakkaudella. **9** Ja sitä minä rukoilen, että teidän rakkautenne tulisi yhä runsaammaksi tiedossa ja kaikessa käsittämässä, **10** voidakseenne tutkia, mikä paras on, että te Kristuksen päivään saakka olisitte puhtaat ettekä kenellekään loukkaukseksi, **11** täynnä vanhurskauden hedelmää, jonka Jesus Kristus saa aikaan, Jumalan tunnaksi ja ylistykseksi. **12** Mutta minä tahdon, että te, veljet, tietäisitte, että se, mitä minulle on tapahtunut, on koitunutkin evankeliumin menestykseksi, **13** niin että koko henkivartionton ja kaikkien muiden tietoon on tullut, että minä olen kahleissa Kristuksen tähden, **14** ja että useimmat veljistä, saaden Herrassa uskallusta minun kahleistani, yhä enemmän rohkenevat pelkäämättä puhua Jumalan sanaa. **15** Muutamat tosin julistavat Kristusta kateudestakin ja riidian halusta, mutta toiset hyvässä tarkoitoksessa: **16** nämä tekevät sitä rakkaudesta, koska tietävät, että minut on pantu evankeliumia puolustamaan, **17** nuo toiset taas julistavat Kristusta itsekkyydestä, epäpuhtaalla mielessä, liullen tuottavansa minulle murhetta kahleissani. **18** Vaan mitäpä tuosta, kunhan Kristusta vain tavalla tai toisella julistetaan, joko näön vuoksi tai totuudessa! Ja sitä minä iloitsen, ja olen vastakin iloitseva. **19** Sillä minä tiedän, että tämä on päättynyt minulle pelastukseksi teidän rukoustenne kautta ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla, **20** minun hartaan odotukseni ja toivoni mukaan, etten ole missään häpeään joutuva, vaan että Kristus nytkin, niinkuin aina, on tuleva ylistetyksi minun ruumiissani kaikella rohkeudella, joko elämän tai kuoleman kautta. **21** Sillä elämä on minulle Kristus, ja kuolema on voitto. **22** Mutta jos minun on eläminen täällä lihassa, niin siitä koituu hedelmää työllesi, ja silloin en tiedä, minkä valitsisin. **23** Ahtaalla minä olen

näiden kahden välissä: halu minulla on täältä eritä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi; **24** mutta teidän tähtenne on lihassa viipymiseni tarpeellisempi. **25** Ja kun olen tästä varma, niin minä tiedän jääväni eloon ja viipyväni kaikkien teidän luonanne teidän edistymiseksenne ja iloksenne uskossa, **26** etttä teidän kerskaamisenne minusta olisi yhä runsaampi Kristuksessa Jeesuksessa, kun minä taas tulen teidän tykönce. **27** Käyttätykää vain Kristuksen evankeliumin arvon mukaisesti, etttä minä, tulipa sitten teidän tyköne ja näin teidät tai olin tulematta, saan kuulla teistä, etttä te pysytte samassa hengessä ja yksimielisänä taistelette minun kanssani evankeliumin uskon puolesta, **28** vastustajia missään kohden säikähtämättä; ja se on heille kadotuksen, mutta teille pelastuksen merkki, merkki Jumalalta. **29** Sillä teidän on suotu, Kristuksen tähden, ei ainoastaan uskoa hänen, vaan myös kärssiä hänen tähtensä, **30** teidän, joilla on sama taistelu, mitä näitte ja nyt kuulette minun taistelevan.

2 Jos siis on jotakin kehotusta Kristuksesta, jos jotakin rakkauden lohdutusta, jos jotakin Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellisyyttä ja laupeutta, **2** niin tehkää minun iloni täydelliseksi siten, että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus, että olette sopusiat ja yksimieliset **3** ettekä tee mitään itsekkydestä tai turhan kunnian pyynnöstä, vaan että nöryydessä pidätte toista parempana kuin itseänne **4** ja että katsotte kukin, ette vain omaanne, vaan toistenkin parasta. **5** Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, **6** joka ei, vaikka hänenlä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliikseensa olla Jumalan kaltainen, **7** vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; **8** hän nörytti itsensä ja oli kuulialainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti. **9** Sentähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänen nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, **10** niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan pääällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, **11** ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kuniaksi, että Jeesus Kristus on Herra. **12** Sis, rakkaani, samoin kuin aina olette olleet kuuliaiset, niin ahkeroukkaa, ei ainoastaan niinkuin silloin, kun minä olin teidän tykönänne, vaan paljoa enemmän nyt, kun olen poissa, pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte; **13** sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi. **14** Tehkää kaikki nurisematta ja epäröimättä, **15** että olisitte moitteettomat ja puhtaat, olisitte tahrattomat Jumalan lapset kieron ja nurjan sukukunnan keskellä, joiden joukossa te loistatte niinkuin tähdet maailmassa, **16** tarjolla pitäessänne elämän sanaa, ollen minulle

kerskaukseksi Kristuksen päivänä siitä, etten ole turhaan vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen juossut enkä turhaan vaivaa nähyt. **17** Vaan jos vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella; minut uhrataankin tehdessäni teidän uskonne uhi-ja **10** tunteakseni hänet ja hänen ylösnuosemisensa voiman palvelustoimitusta, niin minä kuitenkin iloitsen, ja iloitsen ja hänen kärsimyksiensä osalisuuden, tullessani hänen kaikkien teidän kanssanne; **18** samoin iloitkaa tekin, ja kaltaisekseen samankaltaisen kuoleman kautta, **11** jos iloitkaa minun kanssani! **19** Toivon Herrassa Jeesuksessa minä ehkä pääsen ylösnuosemisseen kuolleista. **12** Ei pian voivani lähettää Timoteuksen teidän tykönce, että niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut minäkin tulisin rohkaistuksi, saatuani tietää, kuinka teidän täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen on. **20** Sillä minulla ei ole ketään samanmielistä, joka omakseni voittaisin, koskapa Kristus Jeesus on voittanut vilpittömästi huolehtis teidän tilastanne; **21** sillä kaikki he minut. **13** Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; etsivät omaansa eivätkä sitä, mikä Kristuksen Jeesuksen mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, on. **22** Mutta hänen koetellun mielensä te tunnette, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, **14** että hän, niinkuin poika isäänsä, on minua palvellut minä riennän kohti päämäärään, voittopalkintoa, johon evankeliumin työssä. **23** Hänet minä siis toivon voivani Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut lähettää heti, kun olen saanut nähdä, miten minun käy. Kristuksessa Jeesuksessa. **15** Olkoon siis meillä, niin **24** Ja minä luotan Herrassa siihen, että itsekin pian olen monta kuin meitä on täydellistä, tämä mieli; ja jos tuleva. **25** Katson kuitenkin vältämättömäksi palauttaa teillä jossakin kohden on toinen mieli, niin Jumala on luokseenne veljeni, työkumppani ja taistelutoverini siinäkin teille ilmoittava, kuinka asia on. **16** Kunhan vain, Epafrodituksen, teidän lähettinne ja auttajan minun mihin saakka olemme ehtineetkin, vaellamme samaa tarpeissani. **26** Sillä hän ikävöi teitä kaikkia ja on kovin tietä! **17** Olkaa minun seuraajiani, veljet, ja katselkaa levoton siitä, että olitte kuulleet hänen sairastavan. **27** niitä, jotka nän vaeltavat, niinkuin me olemme teille Ja hän olikin sairaana, kuoleman kielissä; mutta Jumala esikuvana. **18** Sillä monet, joista usein olen sen teille armahti häntä, eikä ainoastaan häntä, vaan myös minua, sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen etten saisi murhetta murheen päälle. **28** Lähetän hänet ristin vihollisina; **19** heidän loppunsa on kadotus, vatsa sentähden kiiruimmiten, että te hänet nähdeksänne taas on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän iloitsisit ja minäkin olisin murheettomampi. **29** Ottakaa häpeänsä, ja maallisiin on heidän mielensä. **20** Mutta siis hänet vastaan Herrassa kaikella ilolla, ja pitkää meillä on yhdyskuntamme taivaisa, ja sieltä me myös semmoisia kunniaisia; **30** sillä Kristuksen työn tähden odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi, hän joutui aivan kuoleman partaalle, kun pani henkensä **21** joka on muuttava meidän aleennustilamme ruumiin alittiksi tehdäkseen minulle sen palveluksen, mitä te ette kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi.

3 Sitten vielä, veljeni, iloitkaa Herrassa! Samoista **4** Sentähden, rakkaat ja ikävöidyt veljeni, te minun iloni asioista teille kirjoittaminen ei minua kyllästytä, ja kruununi, seisokaa nän Herrassa lujina, rakkaat! ja teille se on turvaksi. **2** Kavahtakaan noita koiria, **2** Euodiaa minä kehoitan ja Syntykeä minä kehoitan kavahtakaan noita pahoja työntekijöitä, kavahtakaan noita olemme oikea Synsykukseni, minä pyydän: ole näille vaimoille me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme Jumalaa ja avullinen, sillä he ovat taistelleet minun kanssani kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa, emmekä luota evankeliumin hyväksi, yhdessä sekä Klemensin että lihaan, **4** vaikka minulla on, mihin luottaa lihassakin. muiden työtoverieni kanssa, joiden nimet ovat elämän Jos kuka muu luulee voivansa luottaa lihaan, niin kirjassa. **4** Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä sanon: voin vielä enemmän minä, **5** joka olen ympärileikattu iloitkaa! **5** Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten kahdeksapäiväisen ja olen Israelin kansaa, Benjaminiin tietoon. Herra on lähellä. **6** Älkää mistään murehtiko, sukunkunta, hebreilainen hebrealaista syntyntä, ollut vaan kaikessa saattakaa pyytöntte rukouksella ja lakin nähden fariseus, **6** intoon nähden seurakunnan anomisella kiiotksen kanssa Jumalalle tiettäväksi, **7** ja vainooja, lain vanhurskauteen nähden nuhteeton. **7** Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on Mutta mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa tähden lukenut tappioksi. **8** Niinpä minä todella Jeesuksessa. **8** Ja vielä, veljet, kaikki, mikä on totta, luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen mikä tuntemisen rinnalla, sillä rakastettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä rakastettavaa, mikä hyväältä kuuluvaa, jos on jokin avu hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän ja jos on jotakin kiiettävä, sitä ajatellaka; **9** mitä myös sen roskana-että voittaisin omakseni Kristuksen **9** olette oppineet ja saaneet ja minulta kuulleet ja minussa ja minun havaittaihin olevan hänessä ja omistavan, nähneet, sitä tehkää, niin rauhan Jumala on oleva teidän ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, kanssanne. **10** Minä ihastuin suuresti Herrassa, että te

jo vihdoinkin olitte elpyneet pitämään minusta huolta, johon teillä ennenkin oli ollut halua, vaikka ei tilaisuutta. **11** Ei niin, että minä puitteen vuoksi tätä sanon; sillä minä olen oppinut oloihini tyytymään. **12** Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa; kaikkeen ja kaikenlaiseen oloihin minä olen tottunut; sekä olemaan ravittuna että näkemään nälkää, elämään sekä runsaudessa että puiteessa. **13** Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa. **14** Kuitenkin teitte hyvin, kun otitte osaa minun ahdinkooni. **15** Tiedätte hän tekin, filippiläiset, että evankeliumin alkuaikoina, kun lähdin Makedoniasta, ei mikään muu seurakunta kuin te yksin käynti minun kanssani tiliyhteyteen annetusta ja vastaanotetusta. **16** Sillä Tessalonikaankin te minulle kerran, jopa kahdesti, lähetitte, mitä tarvitsin. **17** Ei niin, että haluaisin lahjaa, vaan minä haluan teidän hyväksenne karttuva hedelmää. **18** Olen nyt saanut kaikkea, jopa ylenpalttisesti; minulla on yllinkyllin, saatuani Epafroditukselta teidän lähetysenne, joka on "suloinen tuoksu", otollinen, Jumalalle mieluinen uhri. **19** Mutta minun Jumalan on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa. **20** Mutta meidän Jumalalleme ja Isälemme tunnus aina ja iankaikkisesti! Amen. (aiön g165) **21** Tervehdys jokaiselle pyhäälle Kristuksessa Jeesuksessa. Tervehdyn lähettilävät teille minun kanssani olevat veljet. **22** Tervehdyn lähettilävät teille kaikki pyhäät, mutta varsinkin ne, jotka ovat keisarin huonevägeä. **23** Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa.

Kolossalaisille

1 Paavali, Jumalan tahoista Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus 2 Kolossassa asuville pyhille ja uskoville veljille Kristuksessa. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme! 3 Me kiitämme Jumalaa, Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää, aina kun rukoilemme teidän edestänne, 4 sillä me olemme saaneet kuulla teidän uskostanne Kristuksessa Jeesuksessa ja rakkaudesta, mikä teillä on kaikkia pyhiä kohtaan; 5 me kiitämme häntä sen toivon tähden, joka teille on talletettuna taivaissa ja josta jo ennen olette kuuleet sen evankeliumin totuuden sanassa, 6 joka on tullut teidän tykönne, niinkuin se on myös kaikessa maailmassa, missä se kantaa hedelmää ja kasvaa, samoin kuin teidänkin keskuudessanne siitä päivästä alkaen, jona te kuulitte ja opitte tuntemaan Jumalan armon totuudessa, 7 niinkuin te sen opitte Epafraalta, meidän rakkaalta kansapalvelijaltamme, joka on uskollinen Kristuksen palvelija teidän hyväksenne 8 ja joka myös on kertonut meille teidän rakkaudestanne Hengessä. 9 Sentähden emme mekään, siitä päivästä alkaen, jona sen kuulimme, ole lakanneet teidän edestänne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyneen hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä, 10 vaeltaaksenne Herran edessä arvollisesti, hänen kaikessa otollisesti, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemisen kautta, 11 ja hänen kirkkautensa väkevyyden mukaan kaikella voimalla vahvistettuina olemaan kaikessa kestääviä ja pitkämielisiä, ilolla 12 kiittäen Isää, joka on tehnyt teidät soveliaaksi olemaan osalliset siitä perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa, 13 häntä, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan. 14 Hänessä meillä on lunastus, syntien anteeksisaaminen, 15 ja hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen ennen kaikkea luomakuntaa. 16 Sillä hänessä luotiin kaikki, mikä taivaissa ja mikä maan pääällä on, näkyväiset ja näkymättömät, olkoot ne valtaistuumia tai herrauksia, hallituksia tai valtoja, kaikki on luotu hänen kauttansa ja häneen, 17 ja hän on ennen kaikkia, ja hänessä pysyy kaikki voimassa. 18 Ja hän on ruumiin, se on: seurakunnan, pää, hän, joka on alku, esikoinen kuolleista nousseitten joukossa, että hän olisi kaikessa ensimmäinen. 19 Sillä Jumala näki hyväksi, että kaikki täyteys hänessä asuisi 20 ja että hän, tehdien rauhan hänen ristinsä veren kautta, hänen kauttaan sovitaisi itsensä kanssa kaikki, hänen kauttaan kaikki sekä maan pääällä että taivaissa. 21 Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne hänen vihamiehiensä pahoissa teoissanne, hän nyt on sovittanut 22 Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä, 23 jos te vain pysytte uskossa, siihen perustuneina ja sinä Iujina, horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette kuuleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa taivaan alla ja jonka palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut. 24 Nyt minä iloitsen kärsiessäni teidän tähteen, ja mikä vielä puuttuu Kristuksen ahdistuksista, sen minä täytän lihassani hänen ruumiinsa hyväksi, joka on seurakunta, 25 jonka palvelijaksi minä olen tullut Jumalan armotalouden mukaan, joka minulle on annettu teitä varten, täydellisesti julistaakseni Jumalan sanan, 26 sen salaisuuden, joka on ollut kätkettynä ikuisista ajoista ja polvesta polveen, mutta joka nyt on ilmoitettu hänen pyhiliensä, (aión g165) 27 joille Jumala tahtoi tehdä tiettäväksi, kuinka suuri pakanain keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus: Kristus teissä, kirkkaiden toivo. 28 Ja häntä me julistamme, neuvoen jokaista ihmistä ja opettaen jokaista ihmistä kaikella viisaudella, asettaaksemme esiin jokaisen ihmisen täydellisenä Kristuksessa. 29 Sitä varten minä vaivaa näenkin, taistellen hänen vaikutuksensa mukaan, joka minussa voimallisesti vaikuttaa.

2 Sillä minä tahdon, että te tiedätte, kuinka suuri kilvoittelu minulla on teidän tähteen ja laodekaisten ja kaikkien tähden, jotka eivät ole minun ruumiillisilia kasvojani näheet, 2 että heidän sydämensä, yhteenliittyneinä rakkaudessa, saisivat kehoitusta omistamaan täyden ymmärtämyksen koko rikkauden ja pääsisivät tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen, 3 jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkettyinä. 4 Tämän minä sanon, ettei kukaan teitä pettäisi suostuttelevilla puheilla. 5 Sillä jos ruumiilisesti olenkin poissa, olen kuitenkin teidän kanssanne hengessä ja iloitsen nähdessäni järjestyksen, joka teidän keskuudessanne vallitsee, ja teidän lujan uskonne Kristukseen. 6 Niinkuin te siis olette omaksenne ottaneet Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin vaeltakaan hänessä, 7 juurtuneina häneen ja hänessä rakentuen ja uskossa vahvistuen, niinkuin teille on opettetu; ja olkoon teidän kiitoksenne ylitsevuotavainen. 8 Katsokaa, ettei kukaan saa teitä saaliikseen järkeisopilla ja tyhjällä petoksellla, pitätyten ihmisten perinnäissääntöihin ja maailman alkeisvoimiin eikä Kristukseen. 9 Sillä hänessä asuu jumaluuden koko täyteys ruumiilisesti, 10 ja te olette täytetyt hänessä, joka on kaiken hallituksen ja vallan pää, 11 ja hänessä te myös olette ympärileikatut, ette käsintehyllä ympärileikkauskSELLA, vaan lihan ruumiin pojiriumisella, Kristuksen ympärileikkauskSELLA: 12 ollen haudattuina hänen kanssaan kasteessa, jossa te myös hänen kanssaan olette herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala, joka herätti hänet kuolleista. 13 Ja teidät, jotka olitte kuoleet rikoksiinne ja lihanne

ympäriileikkaamattomuuteen, teidät hän teki eläväksi kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkautteen, mikä on yhdessä hänen kanssaan, antaan meille anteeksi kaikki täydellisyyden side. 15 Ja vallitkoon teidän sydämisiin rikokset, 14 ja pyyhi pois sen kirjoituksen säädöksineen, Kristuksen rauha, johon te olette kutsututkin yhdessä joka oli meitä vastaan ja oli meidän vastustajamme; ruumiissa, ja olkaa kiitoliset. 16 Runsaasti asukoon sen hän otti meidän tieltämme pois ja nauhlitsi ristiin. 15 teissä Kristuksen sana; opettakaa ja neuvokaa toinen Hän riisui aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät toistanne kaikessa viisaudessa, psalmeilla, kiitosvirsiillä julkisen häpeän alaisiksi; hän sai heistä hänen kauttaan ja hengellisillä lauluilla, veisaten kiitolisesti Jumalalle voiton riemuun. 16 Älköön siis kuaan teit töumotko sydämisiin. 17 Ja kaikki, minkä teette sanalla syömisenstä tai juomisenstä, älköön myös minkään juhlan tai työllä, kaikki tehkää Herran Jeesuksen nimessä, tai uudenkuun tai sapatin johdosta, 17 jotka vain ovat kiittäen Isää Jumalaa hänen kauttansa. 18 Vaimot, tulevaisten varjo, mutta ruumis on Kristuksen. 18 Älköön olkaa miehillenne alamaiset, niinkuin sopii Herrassa. teiltä riistäkö voittopalkintoanne kukaan, joka on mieltynyt 19 Miehet, rakastakaan vaimojaanne, älkääkä olko heitä näryryteen ja enkelien palvelemiseen ja pöyhkeilee kohtaan katkerat. 20 Lapset, olkaa vanhemmillenne näyistään ja on lihallisen mielensä turhaan paisuttama kuuliaiset kaikessa, sillä se on otollista Herrassa. 21 Isät, 19 eikä pitäydy häneen, joka on pää ja josta koko ruumis, älkää kiihoitako lapsianne, etteivät he kävisi aroiksi. nivelten ja jänteiden avulla koossa pysyen, kasvaa 22 Palvelijat, olkaa maallisille isännillenne kaikessa Jumalan antamaa kasvua. 20 Jos te olette Kristuksen kuuliaiset, ei silmänpalvelijoina, ihmisiille mieliksi, vaan kanssa kuolleet pois maailman alkeisvoimista, miksi sydämen yksinkertaisuudessa peljätten Herraa. 23 te, ikääneen eläisitte maailmassa, sallitte määratä Kaikki, mitä teette, se tehkää sydämestänne, niinkuin itsellenne säädöksiä: 21 "Älä tartu, älä maista, älä Herralle eikä ihmisseille, 24 tietäen, että te saatte Herralta koske!" 22 -sehän on kaikki tarkoitettu katoamaan palkaksi perinnön; te palvelette Herraa Kristusta. 25 käyttämisen kautta-ihmisten käskeyjen ja oppien mukaan? Sillä se, joka tekee väärin, on saava takaisin, mitä on 23 Tällä kaikella tosin on viisauden maine itsevalitun väärin tehnyt; ja henkilöön ei katsota.

3 Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella. **2** Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä. **3** Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkettynä Kristuksen kanssa Jumalassa; **4** kun Kristus, meidän elämämme, ilmestyy, silloin tekin hänen kanssaan ilmestyttä kirkkauudessa. **5** Kuolettakaa siis maalliset jäsenenne: haureus, saastaus, kihko, paha himo ja ahneus, joka on epäjumalanpalvelusta, **6** sillä niiden tähden tulee Jumalan viha, **7** ja niissä tekin ennen vaelsitte, kun niissä elitte. **8** Mutta nyt pankaa tekin pois ne kaikki: viha, kiivastus, pahuus, herjaus ja häpeällinen puhe suustanne. **9** Älkää puhuko valhetta toisistanne, te, jotka olette riisuneet pois vanhan ihmisen tekoinensa **10** ja pukeutuneet uuteen, joka uudistuu tietoon, Luojansa kuvan mukaan. **11** Ja tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta, ei barbaaria, ei skyttalaista, ei orjaa, ei vapaata, vaan kaikki ja kaikkissa on Kristus. **12** Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valituita, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuteen, ystäväillisyyteen, nöryrytyteen, sävyisyyteen, pitkämeliisyyteen, **13** kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisilleen anteeksi, jos kenellä on moittetta toista vastaan. Niinkuin Herrakin on antanut teille anteeksi, niin myös te antakaa. **14** Mutta

4 Isännät, tehkää palvelijoilleen, mitä oikeus ja kohtuu vaatii, sillä te tiedätte, että teilläkin on Herra taivaassa. **2** Olkaa kestäväiset rukouksessa ja siinä kiittäen valvokaa, **3** rukoilien samalla meidänkin edestämme, että Jumala avaisi meille sanan oven puuhaksemme Kristuksen salaisuutta, jonka tähden minä myös olen sidottuna, **4** että minä sen ilmoittaisin, niinkuin minun tulee puhua. **5** Vaelluksessanne olkaa viisaat ulkopuolella olevia kohtaan, ja ottakaa varsi oikeasta hetkestä. **6** Olkoon puheenne aina suloista, suolalla höystettyä, ja tietäkää, kuinka teidän tulee itsekulkinen vastata. **7** Kaikista minun oloistani antaa teille tiedon Tykikus, rakas veli ja uskollinen palvelija, minun kanssapalvelijani Herrassa. **8** Hänet minä lähetän teidän tyköne juuri sitä varten, että saisitte tietää tilamme ja että hän lohduttaisi teidän sydämihenne; **9** ja myös Onesimuksen, uskollisen ja rakkaan veljen, joka on teikäläisiä; he ilmoittavat teille, kuinka täällä kaikki on. **10** Teille lähetetään tervehdyksen Aristarkus, minun vankitoverini, ja Markus, Barnabaan serkku, josta olette saaneet ohjeita-jos hän tulee teidän tyköne, niin ottakaa hänet vastaan- **11** ja Jeesus, jota sanotaan Justukseksi; nämä ovat ympärileikatuista ainoat, jotka ovat olleet minun auttajani työssä Jumalan valtakunnan hyväksi, ja he ovat olleet minulle lohdutukseksi. **12** Tervehyksen lähetetään teille teikäläinen Epafras, Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka rukouksissaan aina taistelee teidän puolestanne, että te pysisisitte täydellisinä ja täysin vahvoina kaikessa, mikä on Jumalan tahto. **13** Sillä minä annan hänestä sen todistuksen, että hän näkee

paljon vaivaa teidän hyväksenne ja niiden hyväksi, jotka ovat Laodikeassa, sekä niiden, jotka ovat Hierapolissa. **14** Luukas, rakas lääkäri, lähettää teille tervehdyksen, niin myös Deemas. **15** Tervehdys Laodikeassa oleville veljille ja Nymfalle sekä hänen kodissaan kokoontuvalle seurakunnalle. **16** Ja kun tämä kirje on luettu teille, niin toimittakaan, että se luetaan Laodikeankin seurakunnassa ja että myös te luette Laodikeasta tulevan kirjeen. **17** Ja sanokaa Arkippukselle: "Ota vaari virasta, jonka olet saanut Herrassa, että sen täysin toimitat". **18** Tervehdys minulta, Paavalilta, omakäätisesti. Muistakaa minun kahleitani. Armo olkoon teidän kanssanne.

1 Tessalonikalaistille

1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Isässä Jumalassa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Armo teille ja rauha! **2** Me kiitämme Jumalaa aina kaikkien teidän tähtenne, mainiten teitä rukouksissamme, sillä lakkamatta **3** me Jumalamme ja Isämme edessä muistamme teidän työtänne uskossa ja vaivannäköänne rakkaudessa ja kärsvällisyttänne toivossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen, **4** tietäen, veljet, te Jumalan rakastetut, teidän valitsemisenne: **5** että meidän evankeliumimme tuli teidän tykönne, ei ainoastaan sanana, vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella-niinkuin tiedätte, millaisia me olimme teidän keskuudessanne, teidän tähnenne- **6** ja teistä tuli meidän seuraajiamme ja Herran, kun suressa ahdingossa otitte sanan vastaan ilolla Pyhässä Hengessä, **7** niin että te olette tulleet esikuviksi kaikille uskoville Makedoniassa ja Akaialla. **8** Sillä teidän tykönne on Herran sana kaikunut; ei ainoastaan Makedoniaan ja Akaaihan, vaan kaikkialle on teidän uskonne Jumalaan levinnyt, niin ettei meidän tarvitse siitä mitään puhua. **9** Sillä itse he kertovat meistä, millainen meidän tulomme teidän tykönne oli ja kuinka te epäjumalista käännytite Jumalan tykölle, palvelemaan elävää ja totista Jumalaan. **10** ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta.

2 Tiedättehän itsekin, veljet, ettei tulomme teidän tykönne ollut turha; **2** vaan, vaikka me ennen, niinkuin tiedätte, olimme kärśineet Filippisä ja meitä siellä oli pahoin pidetty, oli meillä kuitenkin Jumalassamme rohkeutta puhua teille Jumalan evankeliumia, suressa kilvoituksessa. **3** Sillä meidän kehoituspuheemme ei lähde eksymyksestä eikä epäpuhtaasta mielestä eikä ole kavaluudesssa puhuttua; **4** vaan niinkuin Jumala on katsonut meidän kelpaavan siihen, että meille uskottiin evankeliumi, niin me puhumme, emme, niinkuin tahtoisimme olla mieliksi ihmisiille, vaan Jumalalle, joka koettelee meidän sydämemme. **5** Sillä me emme koskaan ole liikkuneet liehakoivin sanoin, sen te tiedätte, emmekä millään tekosyllä voittoahnehteineet; Jumala on todistajamme, **6** emmekä ole etsineet kunniaa ihmislöytä, emme teiltä emmekä multta, **7** vaikka me Kristuksen apostoleina olisimme voineet vaatia arvonantoa; vaan me olimme lempéät teidän keskuudessanne, niinkuin imettävä äiti, joka vaalii lapsiansa; **8** niin mekin, teitä hellinen, halusimme antaa teille, ei ainoastaan Jumalan evankeliumia, vaan oman henkemmekin, sillä te olitte meille rakkaaksi tulleet. **9** Muistattehan, veljet, meidän työmmme ja vaivamme: yöt

ja päivät työtä tehden, ettemme ketään teistä rasittaisi, me julistimme teille Jumalan evankeliumia. **10** Te olette meidän todistajamme, ja Jumala, kuinka pyhät ja oikeamielistet ja nuhteettomat me olimme teitä kohtaan, jotka uskotte, **11** samoin kuin te tiedätte, kuinka me, niinkuin isä lapsiansa, kehoitimme itsekutakin teistä ja rohkaisimme teitä, **12** ja teroitimme teille, että teidän on vaeltaminen arvollisesti Jumalan edessä, joka kutsuu teitä valtakuntaansa ja kirkkautensa. **13** Ja sentähden me myös lakkamatta kiitämme Jumalaan siitä, että te, kun saitte meiltä kuulemanne Jumalan sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan, niinkuin se totisesti on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte. **14** Sillä teistä, veljet, on tullut niiden Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan seurakuntain seuraajia, jotka ovat Juudeassa, sillä tekin olette kärśineet omilta kansalaisiltanne samaa kuin he juutalaisilta, **15** jotka tappovat Herran Jeesuksen ja profeetat ja ovat vainonleet meitä, eivätkä ole Jumalalle otollisia, vaan ovat kaikkien ihmisten vihollisia, **16** kun estäväät meitä puhumasta pakanoille heidän pelastumiseksensa. Näin he yhtiä täyttävät syntiensä mittaa. Viha onkin jo saavuttanut heidät, viimeiseen määräänä asti. **17** Mutta kun meidät nyt, veljet, on hetkeksi aikaa erotettu teistä, ulkonaisesti, ei sydämeltä, niin on meille tullut yhä suurempi halu päästää näkemään teidän kasvojanne. **18** Sentähden olemme tahtoneet tulla teidän tykönne, minä, Paavali, puolestan, en vain kerran, vaan kahdestakin, mutta saatana on meidät estänyt. **19** Sillä kuka on meidän toivomme tai ilomme tai meidän kerskauksemme kruunu? Ettekö myös te, meidän Herramme Jeesuksen edessä hänen tulemuksessaan? **20** Sillä te olette meidän kunniamme ja meidän ilomme.

3 Sentähden me, kun emme enää voineet kestää kauemmin, päätimme jäädä yksinämme Ateenaan, **2** ja lähetimme Timoteuksen, veljemme ja Jumalan palvelijan Kristuksen evankeliumissa, vahvistamaan teitä ja rohkeamaan teitä uskossanne, **3** ettei kukaan horjuisi näissä ahdingoissa. Sillä itse te tiedätte, että meidät on semmoisiin pantu. **4** Sanoimmehan, kun olimme teidän tykönanne, teille jo edeltäpäin, että meidän oli ahdinkoon joutuminen, niinkuin on käynytkin ja te tiedätte käyneen. **5** Sentähden minä, kun en enää jaksanut kestää kauemmin, lähetinkin tiedustelemaan teidän uskoanne, ettei vain kiusaaja liene teitä kiusannut ja meidän vaivannäkömme mennyt hukkaan. **6** Mutta nyt, kun Timoteus tuli teidän tykönne meidän tykönme ja toi meille ilosanoman teidän uskostanne ja rakkaudestanne ja siitä, että te aina pidätte meitä rakkaassa muistossa ikävöiden meitä nähdäksenne niinkuin mekin teitä: **7** sentähden olemme teidän uskostanne, veljet, saaneet lohdutusta teihin nähdäksessä kaikessa hädässämme ja ahdistuksessamme; **8** sillä nyt me elämme, jos te

seisotte lujina Herrassa. **9** Kuinka voimmekaan kyllin teidän kasvonne ja täyttää sen, mitä teidän uskostanne puuttuu. **11** Mutta hän itse, meidän Jumalamme ja Isämmä, ja meidän Herramme Jeesus ohjatkoon meidän tiemme teidän tyköneen. **12** Ja teille Herra antakoon yhä enemmän ja runsaammin rakkautta toisianne kohtaan ja kaikkia kohtaan, niinkuin meilläkin on teitä kohtaan, **13** vahvistaaksensa teidän sydämenne nuhteettomiksi pyhyydessä meidän Jumalamme ja Isämmä edessä, meidän Herramme Jeesuksen tulemuksessa, kun hän tulee kaikkien pyhiensä kanssa.

4 Sitten vielä, veljet, me pyydämme teitä ja kehoitamme Herrassa Jeesuksessa, että te, niinkuin olette meiltä oppineet, miten teidän tulee vaeltaa ja olla Jumalalle otolliset, niinkuin vaellattekin, siinä yhä enemmän varttuisit. **2** Tiedättehän, mitkä käskyt me olemme Herran Jeesuksen kautta teille antaneet. **3** Sillä tämä on Jumalan tahti, teidän pyhityksenne, että kartatte haureutta, **4** että kukaan teistä tietää ottaa oman vaimon pyhyydessä ja kunnissa, **5** ei himon kihkossa niinkuin pakanat, jotka eivät Jumalaa tunne; **6** ettei kukaan sorra veljeänsä eikä tuota hänen vahinkoa missään asiassa, sillä Herra on kaiken tämän kostaja, niinkuin myös ennen olemme teille sanoneet ja todistaneet. **7** Sillä ei Jumala ole kutsunut meitä saastaisuuteen, vaan pyhitykseen. **8** Sentähden, joka nämä hylkää, ei hylkää ihmistä, vaan Jumalan, joka myös antaa Pyhän Henkensä teihin. **9** Veljellisestä rakkaudesta ei ole tarvis teille kirjoittaa; sillä itse te olette Jumalalta oppineet rakastamaan toisianne; **10** niin te myös teette kaikkia veljiä kohtaan koko Makedoniassa. Mutta me kehoitamme teitä, veljet, siinä varttumaan yhä enemmän **11** ja katsomaan kunniansenne, että elätte hiljaisuudessa ja toimitatte omia tehtäviänne ja teette työtä käsillänne, niinkuin olemme teitä käskeneet, **12** että vaelluksessanne olisitte säädylliset ulkopuolella olevia kohtaan ettekä olisi kenenkään avun tarpeessa. **13** Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka pojaskunniden on, ettet murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole. **14** Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova pojaskuntaesi esisi yhdessä hänen kanssaan. **15** Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemuksen, emme suinkaan ehdí ennen niitä, jotka ovat nukkuneet. **16** Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; **17** sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jäneet tänne, temmataan yhdessä heidän

kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. **18** Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.

5 Mutta aikakausista ja määrähetkistä ei teille, veljet, ole tarvis kirjoittaa; **2** sillä itse te varsinkin hyvin tiedätte, että Herran päivä tulee niinkuin varas yöllä. **3** Kun he sanovat: "Nyt on rauha, ei häitä mitään", silloin yllättää heidät yhtätkä turmio, niinkuin synnytyksipu raskaan vaimon, eivätkä he pääse pakoon. **4** Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät niinkuin varas; **5** sillä kaikki te olette valkeuden lapsia ja päivän lapsia; me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia. **6** Älkäämme siis nukkuko niinkuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit. **7** Sillä ne, jotka nukkuvat, ne yöllä nukkuvat, ja jotka juovat itsensä juovuksiin, ne yöllä juovuksissa ovat. **8** Mutta me, jotka olemme päivän lapsia, olkaamme raittiit, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypärinämme pelastuksen toivo. **9** Sillä ei Jumala ole määrennyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, **10** joka on kuollut meidän edestämme, että me, valvoimme tai nukkimme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan. **11** Sentähden kehoittakaa toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, niinkuin teettekin. **12** Mutta me pyydämme teitä, veljet, antamaan tunnustuksenne niille, jotka tekevät työtä teidän keskuudessanne ja ovat teidän johtajanne Herrassa ja neuvovat teitä, **13** sekä pitämään heitä erinomaisen rakkaina heidän työnsä tähden. Eläkää rauhassa keskenänne. **14** Me kehoitamme teitä, veljet: nuhdelkaa kurittomia, rohkaa alakuloisia, holhotkaa heikkoja, olkaa pitkämieliset kaikkia kohtaan. **15** Katsokaa, ettei kukaan kosta kenellekään pahaan pahalla, vaan pyrkikää aina tekemään hyvää toinen toiselleenne ja kaikille. **16** Olkaa aina iloiset. **17** Rukoilkaa lakkamaatta. **18** Kiittääkää joka tilassa. Sillä se on Jumalan tahti teihin nähdyn Kristuksessa Jeesuksessa. **19** Henkeä älkää sammuttako, **20** profetoimista älkää halveksuko, **21** mutta koetelkaa kaikki, pitkää se, mikä hyvä on; **22** karttakaa kaikenkaltaista pahaa. **23** Mutta itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemuksen. **24** Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja hän on sen myös tekevä. **25** Veljet, rukoilkaa meidän edestämme. **26** Tervehtääkää kaikkia veljiä pyhällä suunannolla. **27** Minä vannotan teitä Herran kautta, että luetatte tämän kirjeen kaikille veljille. **28** Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne.

2 Tessalonikalaisille

1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Jumalassa, meidän Isässämme, ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. **2** Armo teille ja rauha Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! **3** Me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän tähnenne, veljet, niinkuin oikein onkin, koska teidän uskonne runsaasti kasvaa ja keskinäinen rakkautenne lisääntyy itsekussakin, kaikissa teissä, **4** niin että me itsekin Jumalan seurakunnissa kerskaamme teistä, teidän kärsvällisyystestänne ja uskostanne kaikissa vainoissanne ja ahdistuksissa, joita teillä on kestettävään **5** ja jotka ovat osoituksena Jumalan vanhurskaasta tuomiosta, että teidät katsottaisiin arvollisiksi Jumalan valtakuntaan, jonka tähden kärssitekin, **6** koskapa Jumala katsoo oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka teitää ahdistavat, **7** ja antaa teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta voimansa enkelien kanssa **8** tulen liekissä ja kostaa niille, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille. **9** Heitä kohtaa silloin rangastukseksi iankaikkinen kadotus Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta, (aiōnios g166) **10** kun hän sinä päivänä tulee, että hän kirkastuisi pyhissänsä ja olisi ihmeteltävä kaikissa uskovissa, sillä te olette uskoneet meidän todistuksemme. **11** Sitä varten me aina rukoilemme teidän puolestanne, että meidän Jumalamme katsoisi teidät kutsumisensa arvoisiksi ja voimalisesti saattaisi täydelliseksi kaiken teidän halunne hyvään ja teidän uskonne teot, **12** että meidän Herramme Jeesuksen nimi teissä kirkastuisi ja te hänessä, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaan.

2 Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseseen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet, **2** ettei anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään muka meidän lähetämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin että menetätte mielenne maltin, ettekä anna niiden itseänne peljästyttää, ikäänsiin Herran päivä jo olisi käissä. **3** Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittamuuden ihmisen ilmestyy, kadotuksen lapsi, **4** tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala. **5** Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän tykönänne, sanoin tämän teille? **6** Ja nyt te tiedätte, mikä pidättää, niin että hän vasta ajallansa ilmestyy.

7 Sillä laittamuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jahka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, **8** niin silloin ilmestyy tuo laiton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestysellä, **9** tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanaan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteoilla ja ihmeillä **10** ja kaikilla väerryjen viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua. **11** Ja sentähden Jumala lähetää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, **12** että kaikki ne tuomitaisiin, jotka eivät ole uskoneet totutta, vaan mielistyneet väerryteen. **13** Mutta me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän tähnenne, veljet, te Herran rakastetut, sentähden että Jumala alusta alkaen valitsi teidät pelastukseen Hengen pyhyksessä ja uskossa totuuteen. **14** Siihen hän on myös kutsunut teidät meidän evankeliumimme kautta, omistamaan meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden. **15** Niin seisokaa siis, veljet, lujina ja pitkääki kiinni niistä opetuksista, joita olette oppineet joko meidän puheestamme tai kirjeestämme. **16** Ja meidän Herramme Jeesus Kristus itse ja Jumala, meidän Isämmme, joka on rakastanut meitä ja armossa antanut meille iankaikkisen lohdutuksen ja hyvän toivon, (aiōnios g166) **17** lohduttakoon teidän sydämiinne ja vahvistakoon teitä kaikessa hyvässä työssä ja puheessa.

3 Sitten vielä, veljet, rukoilkaa meidän edestämme, että Herran sana nopeasti leviäisi ja tulisi kirkastetuksi muuallakin niinkuin teidän keskuudessanne, **2** ja että me pelastuisimme nurjista ja häijyistä ihmisistä; sillä usko ei ole joka miehen. **3** Mutta Herra on uskollinen, ja hän on vahvistava teitä ja varjeleva teidät pahasta. **4** Ja me luotamme teihin Herrassa, että te sekä nyt että vasta teette, mitä me käskemme. **5** Ja Herra ohjatkoon teidän sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsvällisyteen. **6** Mutta Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä me käskemme teitä, veljet, vetäytymään pois jokaisesta veljestä, joka vaeltaa kurittomasti eikä sen opetuksen mukaan, jonka olette meiltä saaneet. **7** Tiedättehän itse, kuinka meidän jälkiämme on seurattava, sillä me emme ole olleet kurittomia teidän keskuudessanne, **8** emmekä ilmaiseksi syöneet kenenkään leipää, vaan työssä ja vaivassa me ahkerotsimme yön ja päivät, ettemme olisi kenellekään teistä rasitukseksi; **9** ei niin, ettei meillä olisi siihen valtaa, vaan me tahdomme olla teille esikuvaksi, että te kulkisitte meidän jälkiämme. **10** Sillä jo silloin, kun olimme teidän tykönänne, me sääsimme teille, että kuka ei tahdo työtä tehdä, ei hänen syömäenkään pidä. **11** Sillä me olemme kuulleet, että muutamat teidän keskuudessanne vaeltavat kurittomasti, eivät

tee työtä, vaan puuhalevat sellaisessa, mikä ei heille kuulu. **12** Semmoisia me käskemme ja kehoitamme Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa, tekemään työtä hiljaisuudessa ja syömään omaa leipäänsä. **13** Mutta te, veljet, älkää väsykö tekemästä sitä, mikä hyvää on. **14** Mutta jos kuka ei tottele sitä, mitä me tässä kirjeessä olemme sanoneet, niin merkitkää hänet älkääkä seurustelko hänen kanssaan, että hän häpeäisi. **15** Älkää kuitenkaan pitää häntä vihollisena, vaan neuvokaa niinkuin veljeä. **16** Mutta itse rauhan Herra antakoon teille rauhan, aina ja kaikella tavalla. Herra olkoon kaikkien teidän kanssanne. **17** Tervehdys minulta, Paavalilta, omakäisesti. Tämä on merkkinä jokaisessa kirjeessäni; näin minä kirjoitan. **18** Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne.

1 Timoteukselle

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli, Jumalan, meidän vapahtajamme, ja Kristuksen Jeesuksen, meidän toivomme, asettama, **2** Timoteukselle, oikealle pojallensa uskossa. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme! **3** Niinkuin minä Makedoniaan lähiessäni kehoitin sinua jäämään Efesoon, käskeäksi eräitä kavahtamaan, etteivät vieraita oppuja opettaisi **4** eivätkä puuttuisi taruihin ja loppumattomiin sukuluetteloihin, jotka pikemmin edistävät turhaa mietiskelyä kuin Jumalan armotaloutta, joka perustuu uskoon, niin kehoitan nytkin. **5** Mutta käskyn päämäärä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydämestä ja hyvästä omastatunosta ja vilpittömästä uskosta. **6** Muutamat ovat hairahduneet niistä pois ja poikenneet turhia jaarituksiin, **7** tahtoen olla lainopettaja, vaikka eivät ymmärrä, mitä puhuvat ja minkä varmaksi väittävät. **8** Mutta me tiedämme, että laki on hyvä, kun sitä lain mukaisesti käytetään **9** ja tiedetään, että laki ei ole pantu vanhurskaalle, vaan laittomille ja niskoitteleville, jumalattomille ja syntisille, epähurskaille ja epäphyhille, isänsä tappajille ja äitiinsä tappajille, murhamiehille, **10** haureellisille, miehimyksille, ihmiskauppiaille, valhettelijolle, valapattoisille ja kaikelle muulle, mikä on tervettä oppia vastaan- **11** autuaan Jumalan kirkkauden evankeliumin mukaisesti, joka on minulle uskottu. **12** Minä kiiän häntä, joka minulle on voimaa antanut, Kristusta Jeesusta, meidän Herramme, siitä, että hän katsoi minut uskolliseksi ja asetti palvelukseensa **13** minut, entisen pilkkaajan ja vainoojan ja väkivallantekijän. Mutta minä sain laupeuden, koska olin tehnyt sitä tietämättömänä, epäuskossa; **14** ja meidän Herramme armo oli ylen runsas, vaikuttaen uskoja ja rakkautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. **15** Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin. **16** Mutta sentähden minä sain laupeuden, että Jeesus Kristus minussa ennen muita osoittaisi kaiken pitkämeliisyytensä, esikuvaksi niille, jotka tulevat uskomaan häneen, itsellensä iankaikkiseksi elämäksi. (aiōnios g166) **17** Mutta iankaikkiselle Kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömalle, ainoalle Jumalalle, kunnia ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti! Amen. (aiōn g165) **18** Tämän käskyn minä annan sinun toimitettavaksesi, poikani Timoteus, aikaisempien, sinusta lausuttujen ennustusten mukaisesti, että niiden nojalla taistelisit jalonsa taistelun, **19** säilyttäänei uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat hyljänneet ja uskossaan haaksirikoon joutuneet. **20** Niitä ovat Hymeneus ja Aleksander, jotka minä olen antanut saatanan haltuun, kurittavaksi, etteivät enää pilkkaisi.

2 Minä kehoitan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, **2** kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa. **3** Sillä se on hyvä ja otollista Jumalalle, meidän vapahtajalleemme, **4** joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. **5** Sillä yksi on Jumala, yksi myös välimies Jumalan ja ihmisten väillä, ihmisen Kristus Jeesus, **6** joka antoi itsensä lunnaaksi kaikkien edestä, josta todistus oli annettava aikanansa, **7** ja sitä varten minä olen saarnaajaksi ja apostoliksi asetettu-minä puhun totta, en valhettele-pakanain opettajaksi uskossa ja totuudessa. **8** Minä tahdon siis, että miehet rukoilevat, joka paikassa kohottaen pyhäät kädet ilman vihaa ja epäilystä; **9** niin myös, että naiset ovat säädyllisessä puvussa, kaunistavat itseään kainosti ja siveästi, ei palmikoidulla hiuksilla, ei kullalla, ei helmillä eikä kallisarvoisilla vaateilla, **10** vaan hyvällä teoilla, niinkuin sopii naisille, jotka tunnustautuvat jumalaapelkääviksi. **11** Oppikoon nainen hiljaisuudessa, kaikin puolin alistuvaisena; **12** mutta minä en salli, että vaimo opettaa, enkä että hän vallitsee miestänsä, vaan eläköön hän hiljaisuudessa. **13** Sillä Adam luotti ensin, sitten Eeva; **14** eikä Adamia petetty, vaan nainen petetti ja joutui rikkomukseen. **15** Mutta hän on pelastuva lastensynnittämisen kautta, jos hän pysyy uskossa ja rakkaudessa ja pyhityksessä ynnä siveydessä.

3 Varma on tämä sana: jos joku pyrkii seurakunnan kaitrijan virkaan, niin hän haluaa jaloon toimeen. **2** Niin tulee siis seurakunnan kaitrijan olla nuheeton, yhden vaimon mies, raitis, maltillinen, säädyllinen, vieraanvarainen, taitava opettamaan, **3** ei juomari, ei tappelija, vaan lempää, ei riitaisa, ei rahahanne, **4** vaan sellainen, joka oman kotinsa hyvin hallitsee ja kaikella kunniallisuudella pitää lapsensa kuuliaisina; **5** sillä jos joku ei osaa hallita omaa kotiansa, kuinka hän voi pitää huolta Jumalan seurakunnasta? **6** Älköön hän olko äskeni kääntynyt, ettei hän paisuisi ja joutuisi perkeleen tuomion alaiseksi. **7** Ja hänellä tulee myös olla hyvä todistus ulkopuolella olevilta, ettei hän joutuisi häväistyksen alaiseksi eikä perkeleen paulaan. **8** Niin myös seurakuntapalvelijain tulee olla arvokkaita, ei kaksikielisiä, ei paljon viinin nauttijoita, ei häpeällisen voiton pyytäjiä, **9** vaan sellaisia, jotka pitävät uskon salaisuuden puhtaassa omassatunnossa. **10** Mutta heitäkin koeteltakoon ensin, sitten palvelkoot, jos ovat nuheettomat. **11** Samoin tulee vaimojen olla arvokkaita, ei panettelijoita, vaan raittiita, uskollisia kaikessa. **12** Seurakuntapalvelija olkoon yhden vaimon mies, lapsensa ja kotinsa hyvin hallitseva. **13** Sillä ne, jotka ovat

hyvin palvelleet, saavuttavat itselleen kunnioitettavan 6 mutta hekumoitseva on jo eläessään kuollut. 7 aseman ja suuren pelottomuuden uskossa, Kristuksessa Teroita tätäkin, että he olisivat nuhteettomat. 8 Mutta Jeesuksessa. 14 Vaikka toivon pian pääseväni sinun 9 jos joku ei pidä huolta omaisistaan ja varsinkaan ei tykösi, kirjoitan sinulle tämän, 15 että, jos viivyn, tietäisit, perhekuntalaisistaan, niin hän on kieltynyt uskon ja on miten tulee olla Jumalan huoneessa, joka on elävän uskotonta pahempi. 9 Luetteloon otettakoon ainoastaan Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja perustus. 16 Ja tunnustetusti suuri on jumalisuuden salaisuus: Hän, 10 joka on ilmestynyt ihassa, vanhurskautunut Hengessä, näyttänyt enkeleille, saarnattu pakanain keskuudessa, uskottu maailmassa, ottetu ylös kirkkauteen.

4 Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina monia luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja 2 valheenpuhujain ulkokultaisuuden vaikutuksesta, joiden omatunto on poltinraudalla merkity 3 ja jotka kielträvät menemästä naimisiin ja nauttimasta ruokia, mitkä Jumala on luonut niiden nautittavaksi kiitoksella, jotka uskovat ja ovat tulleet totuuden tuntemaan. 4 Sillä kaikki, minkä Jumala on luonut, on hyvä, eikä mikään ole hyljättävä, kun se kiitoksella vastaanotetaan; 5 sillä se pyhitetään Jumalan sanalla ja rukouksella. 6 Kun tätä veljille opetat, niin olet hyvä Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka ravitset itseäsi uskon ja sen hyvän opin sanoilla, jota olet noudattanut. 7 Mutta epäpyhiä ämmäin taruja karta ja harjoita itseäsi jumalisuuteen. 8 Sillä ruumiilisesta harjoituksesta on hyötyä vain vähään; mutta jumalisuudesta on hyötyä kaikkeen, koska sillä on elämän lupaus, sekä nykyisen että tulevaiseen. 9 Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen. 10 Sillä siksi me vaivaa näemmje ja kilvoittelemme, että olemme panneet toivomme elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten vapahaaja, varsinkin uskovien. 11 Tätä käske ja opeta. 12 Älköön kukaan nuoruuttasi katsoko ylen, vaan ole sinä uskovaisten esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa, uskossa, puhtaudessa. 13 Lue, kehoita ja opeta ahkerasti, kunnes minä tulen. 14 Älä laiminlyö armolahjaa, joka sinussa on ja joka sinulle annettiin profetian kautta, vanhinenta pannessa kätensä sinun päällesi. 15 Harrasta näitä, elä näissä, että edistymiseesi oili kaikkien nähtävissä. 16 Valvo itseäsi ja opetustasi, ole siinä kestäävä; sillä jos sen teet, olet pelastava sekä itsesi että ne, jotka sinua kuulevat.

5 Älä nuhtele kovasti vanhaa miestä, vaan neuvo niinkuin isää, nuorempia niinkuin veljiä, 2 vanhoja naisia niinkuin äitejä, nuorempia niinkuin sisaria, kaikessa puhtaudessa. 3 Kunnioita leskiä, jotka ovat oikeita leskiä. 4 Mutta jos jollakin leskellä on lapsia tai lapsenlapsia, oppikoot nämä ensin hurskaasti hoitamaan omaa perhekuntaansa ja maksamaan, mitä ovat velkaa vanhemilleen, sillä se on otollista Jumalan edessä. 5 Oikea leski ja yksinäiseksi jäänyt panee toivonsa Jumalaan ja anoo ja rukoilee alinomaa, yötä päivää;

6 mutta hekumoitseva on jo eläessään kuollut. 7 aseman ja suuren pelottomuuden uskossa, Kristuksessa Teroita tätäkin, että he olisivat nuhteettomat. 8 Mutta Jeesuksessa. 14 Vaikka toivon pian pääseväni sinun 9 jos joku ei pidä huolta omaisistaan ja varsinkaan ei tykösi, kirjoitan sinulle tämän, 10 joka on ilmestynyt ihassa, vanhurskautunut Hengessä, näyttänyt enkeleille, saarnattu pakanain keskuudessa, uskotonta pahempi. 9 Luetteloon otettakoon ainoastaan semmoinen leski, joka ei ole kuuttakymmentä vuotta nuorempi ja joka on ollut yhden miehen vaimo, 10 josta on todistettu, että hän on tehnyt hyviä töitä, on lapsia kasvattanut, vieraista holhonnut, pyhien jalkojen pessyt, ahdistettuja auttanut ja kaiken hyvän tekemistä harrastanut. 11 Mutta nuoret lesket hylkää; sillä kun he himokkaaksi käyden vieraantuват Kristuksesta, tahtovat he mennä naimisiin, 12 ja ovat tuomion alaisia, koska ovat ensimmäisen uskonsa hyljänneet. 13 He oppivat kylää kierrellessään vielä laiskoiksiin, eikä ainoastaan laiskoiksi, vaan myös juoruuisiksi ja monitouhuisiksi ja sopimattomia puhumaan. 14 Minä tahdon sentähden, etta nuoret lesket menevät naimisiin, synnyttävät lapsia, hoitavat kotiansa eivätkä anna vastustajalle mitään aihetta solvaamiseen. 15 Sillä muutamat ovat jo käyntineet pois seuraamaan saataanaa. 16 Jos jollakin uskovaisella naisella on leskiä, niin pitäköön niistä huolen, älköönkä seurakuntaa rasittako, etta se voisi pitää huolta oikeista leskestä. 17 Vanhimpia, jotka seurakuntaa hyvin hoitavat, pidettäköön kahdenkertaisen kunnian ansainneina, varsinkin niitä, jotka sanassa ja opetuksessa työtä tekevät. 18 Sillä Raamattu sanoo: "Älä sidoo puivan hárán suuta", ja: "Työmies on palkkansa ansainnut". 19 Älä ota huomiоosi syttettiä vanhinta vastaan, ellei ole kahta tai kolmea todistajaa. 20 Syntiä tekeviä nuhtele kaikkien kuullen, etta muutkin pelkäisivät. 21 Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen ja valitutujen enkelien edessä, että noudatat tätä, tekemättä ennakkola päättöstä ja ketään suosimatta. 22 Älä ole liian kerkeä panemaan käsiäsi kenenkään päälle, älkä antaudu osalliseksi muiden syntteihin. Pidä itsesi puhtaana. 23 Älä enää juo vain vettä, vaan käytä vähän viiniä vatsasi tähden ja usein uudistuvien vaivojen vuoksi. 24 Muutamien ihmisten synnit ovat ilmeiset ja joutuvat ennen tuomittavaksi, toisten taas seuraavat jäljestäpäin; 25 samoin myös hyvät teot ovat ilmeiset, eivätkä nekään, jotka eivät ole ilmeisiä, voi salassa pysyä.

6 Kaikki, jotka ovat orjina ikeen alla, pitäkööt isäntiänsä kaikkea kunnioitusta ansaitsevina, ettei Jumalan nimi ja oppi tulisi häväistyksi. 2 Mutta ne, joilla on uskovaiset isännät, älkööt pitäkö heitä vähemmässä arvossa sentähden, etta he ovat veljiä, vaan palvelkoot heitä sitä mieluummin, koska he ovat uskavia ja rakastettuja ja harrastavat hyväntekevistä. Tätä opeta ja tähän kehoita. 3 Jos joku muuta oppia opettaa eikä pitäydy meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin

sanoihin eikä siihen oppiin, joka on jumalisuuden mukainen, 4 niin hän on paisunut eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymyksien ja sanakiistojen kipeä, joista syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuuloja, 5 alituisia kinastuksia niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieletään ja totuuden menettäneet ja jotka pitäävät jumalisuutta keinona voiton saamiseen. 6 Ja suuri voitto onkin jumalisuus yhdessä tytyväisyyden kanssa. 7 Sillä me emme ole maailmaan mitään tuoneet, emme myös voi tääntää mitään viedä; 8 mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tytykäämme niihin. 9 Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lankeavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen. 10 Sillä rahaa himo on kaiken pahan juuri; sitä haluteneet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla. 11 Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene semmoista, ja tavoita vanhurskutta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä, hiljaisuutta. 12 Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon hyvällä tunnustuksella olet tunnustautunut monen todistajan edessä. (aiōnios g166) 13 Jumalan edessä, joka kaikki eläväksi tekee, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä todisti, tunnustaen hyvän tunnustuksen, minä kehoitan sinua, 14 että tahrattomasti ja moitteettomasti pidät käskyn meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka, 15 jonka aikanansa on antava meidän nähdä se autuas ja ainoa valtias, kuningasten Kuningas ja herra Herra, 16 jolla ainoalla on kuolemattomuus; joka asuu valkeudessa, mihin ei kukaan taida tulla; jota yksikään ihminen ei ole nähtyn eikä voi nähdä hänen olkoon kunnia ja iankaikkinen valta. Amen. (aiōnios g166) 17 Kehoita niitä, jotka nykyisessä maailmanajassa ovat rikkaita, etteivät yleilisi eivätkä panisi toivoansa epävarmaan rikkauteen, vaan Jumalaan, joka runsaasti antaa meille kaikkea nautittavaksemme, (aiōn g165) 18 kehoita heitä, että tekevät hyvää, hyvissä töissä rikastuvat, ovat anteliaita ja omastansa jakellevat, 19 kooten itsellensä aarteen, hyvän perustuksen tulevaisuuden varalle, että saisivat todellisen elämän. 20 Oi Timoteus, talleta se, mikä sinulle on uskottu, ja vältä tiedon nimellä kulkevan valhetiedon epäpyhiä ja tyhjiä puheita ja vastaväitteitä, 21 johon tunnustautuen muutamat ovat uskosta hairahtuneet. Armo olkoon teidän kanssanne!

2 Timoteukselle

1 Paavali, Jumalan tahoista Kristuksen Jeesuksen apostoli, lähetetty julistamaan lupausta siitä elämästä, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, 2 rakkaalle pojalleni Timoteukselle. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme! 3 Minä kiihän Jumala, jota esivanhemmestani asti palvelen puhtaalla omallatunnolla-samoinkuin minä lakkamaatta muistan sinua rukouksissani öin ja päivin, 4 haluten, muistaessani kynneleitäsi, saada sinua nähdä, että täytyisini ilolla- 5 kun mieleeni muistuu se vilpitön usko, joka sinulla on, joka ensin oli isoäidillä Looikella ja äidillä Eunikellä ja joka, siitä olen varma, on sinullakin. 6 Siitä syystä minä sinua muistutan virittämään palavaksi Jumalan armolahjan, joka sinussa on minun käteni päälepanemisen kautta. 7 Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman ja rakkauen ja raittiuden hengen. 8 Älä sis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, hänen vankiaan, vaan kärssi yhdessä minun kanssani vaivaa evankeliumin tähden, sen mukaan kuin Jumala antaa voimaa, 9 hän, joka on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei meidän tekememme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja, (aiōnios g166) 10 mutta nyt ilmisaatettu meidän Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen ilmestymisen kautta, joka kukisti kuoleman ja toi valoon elämän ja katoamattonuuden evankeliumin kautta, 11 jonka julistajaksi ja apostoliksi ja opettajaksi minä olen asetettu. 12 Siitä syystä minä myös näitä kärssin, enkä sitä häpeä; sillä minä tunnen hänet, johon minä uskon, ja olen varma siitä, että hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä minulle on uskottu. 13 Ota esikuvaksi ne terveelliset sanat, jotka olet minulta kuullut, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. 14 Säilytä se hyvä, mikä sinulle on uskottu, Pyhän Hengen kautta, joka meissä asuu. 15 Sinä tiedät, että kaikki aasialaiset ovat kääntyneet minusta pois; niiden joukkossa ovat Fygelus ja Hermogenes. 16 Antakoon Herra laupeutta Onesiforuksen huonekunnalle, sillä usein hän on minua virvoittanut, eikä ole kahleitani hävennyt; 17 vaan kun hän tuli Roomaan, etsi hän minua innokkaasti ja löysi minut. 18 Suokoon Herra, että hän löytää laupeuden Herran tyköän sinä päivänä. Ja kuinka suuria ne palvelukset olivat, joita hän teki Efesossa, sen sinä parhaiten tiedät.

2 Vahvistu siis, pojani, siinä armosta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. 2 Ja minkä olet kuullut minulta ja minkä monet ovat todistaneet, usko se luotettaville miehille, jotka sitten ovat soveliaita muitakin opettamaan. 3 Kärsi vaivaa niinkuin ainakin jalo Kristuksen Jeesuksen sotamies. 4 Ei kukaan, joka sodassa palvelee, sekäannu elatuksen toimiin, sillä hän tahtoo olla mieliksi sille, joka on hänet palkannut. 5 Eihän sitäkään, joka kilpaisee, seppelöidä, ellei hän kilpaille sääntöjen mukaisesti. 6 Peltomiehen, joka vaivaa näkee, tulee ennen muita päästää osalliseksi hedelmistä. 7 Tarkkaa, mitä sanon; Herra on antava sinulle ymmärrystä kaikkeen. 8 Muista Jeesusta Kristusta, joka on kuolleista herätetty ja on Daavidin siementä minun evankeliumini mukaan, 9 jonka julistamisessa minä kärssin vaivaa, kahleisiin asti, niinkuin pahantekijä; mutta Jumalan sana ei ole kahlehdittu. 10 Siitä syystä minä kärssin kaikki valittujen tähden, että hekin saavuttaisivat pelastuksen, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, ynnä iankaikkisen kirkkaiden. (aiōnios g166) 11 Varma on tämä sana; sillä: jos olemme kuolleet yhdessä hänen kanssaan, saamme myös hänen kanssaan elää; 12 jos kärssimme yhdessä, saamme hänen kanssaan myös hallita; jos kiellämmme hänet, on hänkin kieltävä meidät; 13 jos me olemme uskottomat, pysyy kuitenkin hän uskollisena; sillä itseänsä kieltää hän ei saata. 14 Muistuta tästä, ja teroita heille Jumalan edessä, etteivät kiihdistä sanoista, mikä ei ole miksikään hyödyksi, vaan niiden turmioksi, jotka kuulevat. 15 Pyri osoittautumaan Jumalalle semmoiseksi, joka koetuksesi kestää, työntekijäksi, joka ei työtään häpeä, joka oikein jakelee totuuden sanaa. 16 Mutta pysy erilläsi epäpäivistä ja tyhjistä puheista, sillä niiden puhujat menevät yhä pitemmälle jumalattomuudessa, 17 ja heidän puheensa jäytyää ympäristöään niinkuin syöpä. Niitä ovat Hymeneus ja Filetus, 18 jotka ovat totuudesta eksyneet, kun sanovat, että ylöshousemus jo on tapahtunut, ja he turmelevat useiden uskon. 19 Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy lujana, ja siinä on tämä sinetti: "Herra tuntee omansa", ja: "Luopukoon vääryydestä jokainen, joka Herran nimeä mainitsee". 20 Mutta suuressa talossa ei ole ainostaan kulta- ja hopea-astioita, vaan myös puu- ja saviastioita, ja toiset ovat jaloa, toiset halpaa käyttöö varten. 21 Jos nyt joku puhdistaa itsensä tämänkaltaisista, tulee hänestä astia jaloa käyttöö varten, pyhitetty, isännälleinen hyödyllinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmis. 22 Pakene nuoruuden himoja, harrasta vanhurskautta, uskoa, rakkautta, rauhaa niiden kanssa, jotka huutavat avuksensa Herraa puhtaasta sydähestä. 23 Mutta vältä tyhiä ja taitamattomia väittelyjä, sillä tiedäthän, että ne synnyttävät riitoja. 24 Mutta Herran palvelijan ei sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempää kaikkia kohtaan, kyetä opettamaan ja pahaa kärsmään; 25 hänen tulee sävyisästi ojentaa vastustelijoita; ehkäpä Jumala antaa heille mielenmuutoksen, niin että tulevat tuntemaan totuuden 26 ja selviävät perkeleen pauloista, joka on heidät vanginnut tahtoansa tekemään.

3 Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle tuleva vaikeita aikojen. **2** Sillä ihmiset ovat sinä päivänä, eikä ainostaan minulle, vaan myös silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, yleitää, kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat. **9** herjaaja, vanhemilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, Koeta päästä pian tulemaan luokseni. **10** Sillä tähän epähurskaita, **3** rakkaudettomia, epäsopisia, nykyiseen maailmaan rakastuneena jätti minut Deemas panettelijoita, hillitämiä, rakaaja, hyvän vihamiehiä, **4** ja matkusti Tessalonikaan, Kreskes meni Galatiaan ja pettureita, väkivaltaisia, pöyhkeitä, hekumaa enemmän **Tiitus Dalmatiaan. (aiōn g165)** **11** Luukas yksin on minun kuin Jumalaa rakastavia; **5** heissä on jumalisuuden kanssani. Ota Markus mukaasi ja tuo hänet täenne, sillä ulkokuori, mutta he kielitäävät sen voiman. Senkaltaisia hän on minulle hyvin tarpeellinen palvelukseen. **12** karta. **6** Sillä niitä ovat ne, jotka tungettelevat Mutta Tykikuksen minä olen lähettynyt Efesoon. **13** taloihin ja pauloihinsa kietovat syntien rasittamia ja Tuo tullessasi päälyysvaippa, jonka jätin Trooaseen monenlaisten himojen heiteltäviä naisparkoja, **7** jotka Karpuksen luo, ja kirjat, ennen kaikkea pergamentit. aina ovat opetusta ottamassa, eivätkä koskaan voi **14** Aleksander, vaskiseppä, on tehnyt minulle paljon päästä totuuden tuntemiseen. **8** Ja niinkuin Jannes ja paha; Herra on maksava hänen tekojensa Jambres vastustivat Moosesta, niin nuokin vastustavat mukaan. **15** Kavahda sinäkin häntä, sillä hän on totuutta, nuo mieletään turmeltuneet ihmiset, jotka eivät kovin vastustanut meidän sanojamme. **16** Ensi kertaa uskonkoetuksissa kestää. **9** Mutta he eivät pitemmälle puolustautuessani ei kukaan tullut avukseeni, vaan kaikki edisty, sillä heidän mielettömyytsensä on käyvä ilmeiseksi jättivät minut; älköön sitä heille syyksi luettako. **17** kaikille, niinkuin noidenkin mielettömyys kävi ilmi. **10** Mutta Herra auttoi minua ja vahvisti minua, että sanan Mutta sinä olet seurannut minun opetustani, vaellustani, julistaminen minun kauttani tulisi täydelleen suoritetuksi, aivoitustani, uskoani, pitkämeliisyyttäni, rakkauttani, ja kaikki pakanat sen kuulisivat; ja minä pelastuin kärsvällisyystäni, **11** vainoissa ja kärsimyksissä, jalopeuran kidasta. **18** Ja Herra on vapahtava minut samanlaisissa kuin minun osakseni tuli Antiokiassa, kaikesta ilkivallasta ja pelastava minut taivaalliseen Ikonionissa ja Lystrassa. Mimmisia vainoja olenkaan valtakuntaansa; hänen tunnustustaan ja iankaikkisesti! kärssynt, ja kaikista Herra on minut pelastanut! **12** Amen. (aiōn g165) **19** Tervehdys Priskalle ja Akyalaalle ja Ja kaikki, jotka tahtovat elää jumalaiseksi Kristuksessa Onesiforuksen huonekunnalle. **20** Erastus jäi Korinttoon, Jeesuksessa, joutuvat vainottavaksi. **13** Mutta pahat mutta Trofimuksen minä jätin Miletoon sairastamaan. **21** ihmiset ja petturit menevät yhä pitemmälle pahuudessa, Koeta päästä tulemaan ennen talvea. Tervehdynksen eksyttäen ja eksyen. **14** Mutta pysy sinä siinä, minkä lähettilävät sinulle Eubulus ja Pudes ja Linus ja Klaudia olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät, keiltä olet ja kaikki veljet. **22** Herra olkoon sinun henkesi kanssa. sen oppinut, **15** ja koska jo lapsuudestasi saakka tunnet Armo olkoon teidän kanssanne.

pyhält kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. **16** Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksaksi, nuuteksi, ojennuksaksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa, **17** että Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmistunut.

4 Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuomitseva eläviä ja kuolleita, sekä hänen ilmestymisenä että hänen valtakuntansa kautta: **2** saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehoita, kaikella pitkämeliisyydellä ja opetuksella. **3** Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tergettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyhyysä haalivat itselleen opettajia **4** ja kääntäävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin. **5** Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, tee evankelistan työ, toimita virkasi täydellisesti. **6** Sillä minut jo uhrataan, ja minun lähtöni aika on jo tullut. **7** Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt. **8** Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppele,

Titukselle

1 Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan valittujen uskoo ja sen totuuden tuntemista varten, joka on jumalisuuden mukainen, **2** apostoli sen iankaikkisen elämän toivon perusteella, jonka Jumala, joka ei valhettele, on luvannut ennen ikuisia aikoja- (aiōnios g166) **3** mutta kun aika oli tullut, ilmoitti hän sanansa saarnassa, joka on uskottu minulle Jumalan, meidän vapahtajamme, käskyn mukaan: **4** Tiitukselle, oikealle pojalleni yhteisen uskomme perusteella. Armo ja rauha Isältä Jumalalta ja meidän Vapahtajaltamme Kristukselta Jeesukselta! **5** Minä jätin sinut Kreettaan sitä varten, että järjestäisit, mitä vielä jää järjestämättä, ja että asettaisit, niinkuin minä sinulle määräsin, joka kaupunkiin vanhimmat, **6** jos missä olisi joku nuheeton, yhden vaimon mies, jonka lapset ovat uskovia, eivät irstaudesta syytettyjä eivätkä niskoittelevia. **7** Sillä seurakunnan kaitisijan on, niinkuin Jumalan huoneenhaltijan tulee, oltava nuheeton, ei itserasakas, ei pikavihainen, ei juomari, ei tappelija, ei häpeällisen voiton pyytäjä, **8** vaan vieraanvarainen, hyvä rakastava, maltillinen, oikeamielinen, pyhä, itsensähillitseväinen; **9** hänen tulee pysyä kiinni opinmukaisessa, luotettavassa sanassa, että olisi kykenevä sekä neuvomaan terveellä opilla että kumoamaan vastaananojaan väitteet. **10** Sillä paljon on niskoittelevia, turhanpuuhuja ja eksyttäjiä, varsinkin ympärileikattujen joukossa; **11** semmoisilta on suu tukittava, sillä he kääntävät ylösalaisin kokonaisia huoneekuntia opettamalla sopimattomia häpeällisen voiton vuoksi. **12** Eräs heistä, heidän oma profeettansa, on sanonut: "Petturi Kreetan mies, peto ilkeä, laiskurivatsa". **13** Tämä todistus on tosi; sentähden nuhtele heitä ankarasti, että tulisivat uskossa terveaksi **14** eivätkä kiinnittäisi huomiotaan juutalaisiin taruihin eikä totuudesta pois käännytien ihmisten käskyihin. **15** Kaikki on puhdasta puhtaille; mutta saastaisille ja uskottomille ei mikään ole puhdasta, vaan heidän sekä mielensä että omatuntonsa on saastainen. **16** He väittävät tuntevana Jumalan, mutta teoiltaan he hänet kiełtävät, sillä he ovat inhottavia ja tottelemattomia ja kaikkiin hyviin tekoihin kelvottomia.

2 Mutta sinä puhu sitä, mikä terveeseen oppiin soveltuu: **2** vanhat miehet olkoott raittiit, arvokkaat, siveät ja uskossa, rakkaudessa ja kärsivällisydessä terveet; **3** niin myös vanhat naiset olkoott käytöksessään niinkuin pyhien sopii, ei panettelijoita, ei paljon viinin orjia, vaan hyvään neuvojia, **4** voidakseen ohjata nuoria vaimoja rakastamaan miehiänsä ja lapsiansa, **5** olemaan siveitä, puhtaita, kotinsa hoitajia, hyviä, miehilleen alamaisia, ettei Jumalan sana pilkutuksi tulisi. **6** Nuorempia miehiä samoin kehoita käyttäytymään siveästi. **7** Aseta itsesi kaikessa hyvien tekojen esikuvaksi, olkoon opetuksesi puhdasta ja arvokasta **8** ja puheesi tervettä ja moitteeton, että vastustaja häpeäisi, kun hänenlä ei ole mestä mitään pahaa sanottavana. **9** Kehoita palvelijoita olemaan isännilleen kaikessa alamaisia, heille mieliksi, etteivät vastustele, **10** etteivät näpistele, vaan kaikin tavoin osoittavat vilpitöitä uskollisuutta, että he Jumalan, meidän vapahtajamme, opin kaikessa kaunistaisivat. **11** Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisiille **12** ja kasvattaa meitä, että me, hyljätien jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumaliseksi nykyisessä maailmanajassa, (aiōnios g165) **13** odottaessamme autuaallisen toivon täytymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkaiden ilmestymistä, **14** hänen, joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaaakseen itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekova ahkeroitsee. **15** Puhu tätä ja kehoita ja nuhtele kaikella käskyvallalla. Älköön kukaan sinua halveksiko.

3 Muistuta heitä olemaan hallituksille ja esivalloille alamaiset, kuuliaiset, kaikkiin hyviin tekoihin valmiit, etteivät ketään herjaa, eivät riitele, vaan ovat lempipitäjä ja osoittavat kaikkea sävyisyyttä kaikilla ihmisiä **2** kohtaan. **3** Olimmehan mekin ennen ymmärtämättömiä, tottelemattomia, eksyksissä, moninaisten himojen ja hekumain orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa, olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme. **4** Mutta kun Jumalan, meidän vapahtajamme, hyvys ja ihmiskrakkauksen ilmesty, **5** pelasti hän meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen Jumalan kautta, **6** jonka Hengen hän runsaasti vuodatti meihin meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta, **7** että me vanhurskauttuna hänen armonsa kautta tulisimme iankaikkisen elämän perillisiksi toivon mukaan. (aiōnios g166) **8** Tämä sana on varma, ja minä tahdon, että sinä näität teroitat, niin että ne, jotka Jumalaan uskovat, ahkeroisivat hyvien tekojen harjoittamista. Nämä ovat hyviä ja hyödyllisiä ihmisiille. **9** Mutta vältä mielettömiä riitakysymyksiä ja sulkuetteloita ja kinastelua ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia. **10** Harhaoppista ihmistä karta, varoitetussasi häntä kerran tai kahdesti, **11** sillä sinä tiedät, että semmoinen ihmisen on joutunut harhaan ja tekee syntiä, ja hän on itse itsensä tuominut. **12** Kun lähetän luoksesi Artemaan tai Tylikuksen, niin tule viipyäminä minun tyköni Nikopolii, sillä siellä olen päättänyt vettää talven. **13** Varusta huolellisesti matkalle Zenas, lainoppinut, ja Apollos, ettei heiltä mitään puuttuisi. **14** Oppikoot meikäläisetkin, tarpeen vaatiessa, harjoittamaan hyviä tekajoita, etteivät jäisi hedelmättömiksi. **15** Tervehyksen

lähettilävät sinulle kaikki, jotka ovat minun kanssani. Sano
tervehdys niille, jotka pitävät meitä rakkaina uskossa.
Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne.

Filemonille

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen vanki, ja veli Timoteus rakkaalle Filemonille, työtoverillemme, 2 ja Appialle, sisarellemme, ja Arkippukselle, taistelutoverillemme, ja sinun kodissasi kokoontuvalle seurakunnalle. 3 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! 4 Minä kiiän Jumalaani aina, muistaessani sinua rukouksissani. 5 sillä minä olen kuullut sinun rakaudestasi ja uskostasi, joka sinulla on Herraan Jeesukseen ja kaikkia pyhiä kohtaan; 6 ja rukoukseni on, että sinun uskosi, se usko, joka on meille yhteinen, olisi väkevä kaiken hyvän tuntemisessa, mikä meillä Kristuksessa on. 7 Sillä minä olen saanut paljon iloa ja lohdutusta sinun rakaudestasi, koska pyhien sydämet ovat virvoittuneet sinun kauttasi, veljeni. 8 Sentähden, vaikka minulla Kristuksessa on paljon rohkeutta käskeä sinua tekemään, mitä tehdä tulee, 9 niin rakkaiden tähden minä kuitenkin mieluummin pyydän, ollen tämmöinen kuin olen, minä vanha Paavali, ja nyt myös Kristuksen Jeesuksen vanki. 10 Pyydän sinua poikani puolesta, jonka minä kahleissani synnytin, Onesimuksen puolesta, 11 sinulle ennen hyödyttömän, mutta nyt sekä sinulle että minulle hyödyllisen; 12 hänet minä lähetän sinulle takaisin, hänet, se on: oman sydämeni. 13 Olisin tahtonut pidättää hänet tykönäni, että hän sinun sijassasi olisi palvellut minua, joka olen evankeliumin tähden kahleissa; 14 mutta ilman sinun suostumustasi en tahtonut tehdä mitään, ettei hyvyysesi olisi ikääntynyt pakollinen, vaan vapaaehtoinen. 15 Sillä ehkäpä hän sentähden joutui eroamaan sinusta ajaksi, että saisit hänet takaisin läksi, (aiōios g166) 16 ei enää orjana, vaan orjaa enempänä: rakkaana veljenä, ylen rakkaana jo minulle, kuinka paljoa enemmän sitten sinulle, sekä ihmisenä että Herran omana! 17 Jos siis pidät minua toverinasi, niin ota hänet luoksesi niinkuin minut; 18 mutta jos hän on tehnyt sinulle jotakin väärityttä tai on sinulle jotakin velkaa, niin pane se minun laskuuni. 19 Minä, Paavali, kirjoitan omalla kädelläni: "Minä sen maksan"; saataisinpa sanoa: pane se omaan laskuusi; sillä sinä olet minulle velkaa oman itsesikin. 20 Niin, veljeni, jospa saisim sinusta hyötyä Herrassa; virvoita sydäntäni Kristuksessa. 21 Luottaen kuuliaisuteesi minä kirjoitan sinulle, ja minä tiedän, että sinä teet enemmänkin, kuin mitä sanon. 22 Lisäksi vielä: valmista minulle maja luonasi; toivon näet, että minut rukoustenne kautta lahjoitetaan teille. 23 Tervehyksen lähetäväät sinulle Epafras, minun vankitoverini Kristuksessa Jeesuksessa, 24 Markus, Aristarkus, Deemas ja Luukas, jotka ovat minun työtovereitani. 25 Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa.

Heprealaisille

1 Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta, **2** on hän näinä viimeisänä päävinä puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta hän myös on maailman luonut (aiōn g165) **3** ja joka, ollen hänen kirkkautensa säteily ja hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki voimansa sanalla, on, toimitettuaan puhdistuksen synneistä, istunut Majesteetin oikealle puollelle korkeussissa, **4** tullen enkeleitä niin paljoa korkeammaksi, kuin hänen perimänsä nimi on jalompi kuin heidän. **5** Sillä kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut: "Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin"; ja taas: "Minä olen oleva hänen Isänsä, ja hän on oleva minun Poikani"? **6** Ja siltä, kun hän jälleen tuo esikoisensa maailmaan, hän sanoo: "Ja kumartakoot häntä kaikki Jumalan enkelit". **7** Ja enkeleistä hän sanoo: "Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulen liekiksi"; **8** mutta Pojasta: "Jumala, sinun valtaistuimesi pysy aina ja iankaikkisesti, ja sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka. (aiōn g165) **9** Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta; sentähden on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinua iloöljyllä, enemmän kuin sinun osaveltjäsi." **10** Ja: "Sinä, Herra, olet alussa maan perustanut, ja taivaat ovat sinun kättesi tekona; **11** ne katoavat, mutta sinä pysyt, ja ne vanhenevat kaikki niinkuin vaate, **12** ja niinkuin vaipan sinä ne käärät, niinkuin vaatteiden, ja ne muuttuvat; mutta sinä olet sama, eivätkä sinun vuotesi lopu". **13** Kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut: "Istu minun oikealle puolellesi, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi"? **14** Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä?

2 Sentähden tulee meidän sitä tarkemmin ottaa vaari siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain kulkeutuisi sen ohitse. **2** Sillä jos enkelien kautta puhuttu sana pysyi lujana, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkkansa, **3** kuinka me voimme päästää pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille, **4** kun Jumala yhdessä heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja moninaisilla väkevillä teolla ja jakamalla Pyhää Henkeä tahtonsa mukaan? **5** Sillä enkelien alle hän ei alistanut tulevaa maailmaa, josta me puhumme. **6** Vaan joku on jossakin paikassa todistanut, sanoen: "Mikä on ihmisen, että sinä häntä muistat, tai ihmisen poika, että pidät hänestä huolen? **7** Sinä teit hänet vähäksi aikaa enkeleitä halvemmaksi, kirkkaudella ja kunnialla sinä hänest seppelöitsit, ja sinä

panit hänet hallitsemaan kättesi tekona; **8** asetit kaikki hänen jalkojensa alle." Sillä, asettaessaan kaikki hänen valtansa alle, hän ei jättänyt mitään hänen allensa alistamatta. Mutta nyt emme vielä näe kaikkea hänen valtansa alle asetetuksi. **9** Mutta hänet, joka vähäksi aikaa oli tehty enkeleitä halvemmaksi, Jeesuksen, me näemme hänen kuolemansa kärsimyksen tähdenn Kirkkaudella ja kunnialla seppelöidyksi, että hän Jumalan armosta olisi kaikkien edestä joutunut maistamaan kuolemaa. **10** Sillä hänen, jonka tähdenn kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkautteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi. **11** Sillä sekä hän, joka pyhitettiä, että ne, jotka pyhitettiä, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sentähden hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi, **12** kun hän sanoo: "Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunنان keskellä"; **13** ja taas: "Minä panen uskallukseni häneen"; ja taas: "Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on minulle antanut!" **14** Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli häkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on: perkeleen, **15** ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä olivat olleet orjuuden alaisia. **16** Sillä ei hän ota huomaansa enkeleitä, vaan Aabrahamin siemenen hän ottaa huomaansa. **17** Sentähden piti hänen kaikessa tuleman veljiensä kaltaiseksi, että hänestä tulisi laupias ja uskollinen ylimmäinen pappi tehtävässään Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit. **18** Sillä sentähden, että hän itse on kärsinty ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa.

3 Sentähden, pyhä veljet, jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta osalliset, kiinnittääkää mielenne meidän tunnustuksemme apostoliin ja ylimmäiseen pappiin, Jeesukseen, **2** joka on uskollinen asettajalleen, niinkuin Mooseskin oli "uskollinen koko hänen huoneessansa". **3** Sillä hänen on Moosekseen verraten katsottu ansaitsevan niin paljoa suuremman kirkkauksen, kuin huoneen rakentajan kunnia on suurempi kuin huoneen. **4** Sillä jokainen huone on jonkun rakentama, mutta kaiken rakentaja on Jumala. **5** Ja Mooses tosin oli "palvelijana uskollinen koko hänen huoneessansa", todistukseksi siitä, mikä vastedes piti sanottaman, **6** mutta Kristus on uskollinen Poikana, hänen huoneensa haltijana; ja hänen huoneensa olemme me, jos loppuun asti pidämme vahvana toivon rohkeuden ja kerskauksen. **7** Sentähden, niinkuin Pyhä Henki sanoo: "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, **8** Älkää paaduttako sydämiinne, niinkuin teitte katkerouitoksessa, kiusauksen päivänä erämaassa, **9** jossa teidän isänne minua kiusasivat ja koettelivat, vaikka olivat nähneet minun tekoni neljäkymmentä vuotta; **10** sentähden minä vihastuin tähän sukupolveen ja sanoin: 'Aina he eksyvät

sydämessään'; mutta he eivät oppineet tuntemaan ole hänen näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja minun teitäni; **11** ja niin minä vihassani vannoin: 'He paljastettua hänen silmäinsä edessä, jolle meidän on eivät pääse minun lepooni'." **12** Katsokaa, veljet, tehtävä tili. **14** Kun meillä siis on suuri ylimmäinen pappi, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen läpi taivasten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, niin sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta, **13** pitäkäämme kinni tunnustuksesta. **15** Sillä ei meillä ole vaan kehoittakaa toisianne joka päivä, niin kauan sellainen ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän kuin sanotaan: "tänä päivänä", ettei teistä kukaan heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu synnin pettämänä paatuisi; **14** sillä me olemme samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä. **16** tulleet osallisiksi Kristuksesta, kunhan vain pysymme Käykäämme sentähden uskalluksella armon istuimen luottamukseissa, joka meillä alussa oli, varvoina loppuun asti. **15** Kun sanotaan: "Tänä päivänä, jos te

kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämärne, niinkuin teitte katkerouitkussa", **16** ketkä sitten, vaikka kuulivat, katkeroitivat hänet? Eivätkö kaikki, jotka olivat Mooseksen johdolla lähteneet Egyptistä? **17** Mutta keihin hän oli vihastunut neljäkymmentä vuotta? Eikö niihin, jotka olivat syntiä tehneet, joiden ruumiit kaatuivat erämaahan? **18** Ja keille hän vannoii, etteivät he pääse hänen lepoonsa? Eikö tottelemattomille? **19** Ja niin me nämme, että he epäuskon tähden eivät voineet siihen päästää.

4 Varokaamme siis, koska lupaus päästä hänen lepoonsa vielä pysyy varmana, ettei vain havaittasi kenenkään teistä jääneen taipaleelle. **2** Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat. **3** Sillä me pääsemme lepoon, me, jotka tulimme uskoon, niinkuin hän on sanonut: "Ja niin minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse minun lepooni'", vaikka hänen tekonsa olivat valmiina maailman perustamisesta asti. **4** Sillä hän on jossakin sanonut seitsemännestä päivästä näin: "Ja Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistansa"; **5** ja tässä taas: "He eivät pääse minun lepooni". **6** Koska siis varmana pysyy, että muutamat pääsevät siihen, ja ne, joille hyvä sanoma ensin julistettiin, eivät päässeet siihen tottelemattomuuden tähden, **7** niin hän taas määräätä päivän, "tämän päivän", sanomalla Daavidin kautta niin pitkän ajan jälkeen, niinkuin ennen on sanottu: "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämärne". **8** Sillä jos Jossua olisi saattanut heidät lepoon, niin hän ei puuhuisi toisesta, senjälkeisestä elävästä. **9** Niin on Jumalan kansalle sapatinlepo varmasti tuleva. **10** Sillä joka on päässyt hänen lepoonsa, on saanut levon teoistaan, hänkin, niinkuin Jumala omista teoistansa. **11** Ahkerointaamme siis päästä siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä. **12** Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekkja ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija; **13** eikä mikään luotu

5 Sillä jokainen ylimmäinen pappi, ollen ihmisten joukosta otettu, asetetaan ihmisten puolesta toimittamaan sitä, mikä Jumalalle tulee, uhraamaan lahoja ja uhreja syntien edestä, **2** ja hän voi säälien kohdella tietämättömiä ja eksyviä, koska hän itsekin on heikkouden alainen, **3** ja tämän heikoutensa tähden hänen täytyy, samoinkuin kansan puolesta, niin itsensäkin puolesta uhrata syntien edestä. **4** Eikä kukaan sitä arvoa itselleen ota, vaan Jumala kutsuu hänet niinkuin Aaroninkin. **5** Niinpä Kristuskaan ei itse korottanut itseänsä ylimmäisen papin kunnian, vaan hän, joka sanoi hännelle: "Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin"; **6** niinkuin hän toisessakin paikassa sanoo: "Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestysken mukaan". (aiōnios g165) **7** Ja lihansa päivinä hän väkevällä huudolla ja kyyneillä uhrasi rukouksia ja anomuksia sille, joka voi hänet kuolemasta pelastaa; ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden. **8** Ja niin hän, vaikka oli Poika, oppi siitä, mitä hän kärsi, kuuliaisuuden, **9** ja kun oli täydelliseksi tullut, tuli hän iankaikkisen autuuden aikaansaaaksi kaikille, jotka ovat hännelle kuuliaiset, (aiōnios g166) **10** hän, jota Jumala nimittää "ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestysken mukaan". **11** Tästä meillä on paljon sanottavaa, ja sitä on vaikea selittää, koska olette käyneet hitaiksi kuulemaan. **12** Sillä te, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanojen ensimmäisiä alkeita; te olette tulleet maitoa tarvitseviksi, ei vahvaa ruokaa. **13** Sillä jokainen, joka vielä nauttii maitoa, on kokematon vanhurskauden sanassa, sillä hän on lapsi; **14** mutta vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten, niitä varten, joiden aistit tottumuksesta ovat harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta.

6 Jättäkäämme sentähden Kristuksen opin alkeet ja pyrkikäämme täydellisyteen, ryhtymättä taas uudestaan laskemaan perustusta: parannusta kuolleista töstää ja uskova Jumalaan, **2** oppia kasteista ja kätten päälepanemisesta, kuolleitten ylösnuosemisesta ja iankaikkisesta tuomiosta. (aiōnios g166) **3** Ja niin me tahdomme tehdä, jos vain Jumala sallii. **4** Sillä

mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja antoi kymmenyiset parhaimmasta saaliistaan. 5 Onhan taivaallista lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä niillä Leevin pojista, jotka saavat pappeuden, käsky osallisiksi tulleet 5 ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja lain mukaan ottaa kymmenyksiä kansalta, se on tulevan maailmanajan voimia, (aiōn g165) 6 ja sitten ovat veljiltään, vaikka nämä ovatkin Aabrahamin kupeista luopuneet-taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen lähteneet; 6 mutta hän, jonka sukua ei johteta heistä, itsellenä ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja häntä julki otti kymmenyiset Aabrahamilta ja siunasi sen, jolla häpäisevät. 7 Sillä maa, joka särpii sisäänsä sen päälle oli lupaukset. 7 Mutta kieltämätöntä on, että halvempi usein tulevan sateen ja kantaa kasvun hyödyksi niille, saa siunausen paremmaltaan. 8 Ja täällä kuolevaiset joita varten sitä viljelläänkin, saa siunausen Jumalalta; ihmiset ottavat kymmenyksiä, mutta siellä se, jonka 8 mutta se, joka tuottaa orjantappuroita ja ohdakkeita, todistetaan eläväni. 9 Ja Aabrahamin kautta, niin on kelvoton ja lähellä kirousta, ja sen loppu on, että se sanoakseni, on Leevikin, joka kymmenyksiä ottaa, poltetaan. 9 Mutta teistä, rakkaat, uskomme sitä, mikä maksanut kymmenyksiä; 10 sillä hän oli vielä isäänsä on parempaa ja mikä koituu teille pelastukseksi-vaikea kupeissa, kun Melkisedek meni tästä vastaan. 11 Jos puhummekin näin. 10 Sillä Jumala ei ole vääränielin, siis täydellisyys olisi saavutettu leeviläisen pappeuden niin että hän unhottaisi teidän työnne ja rakkautenne, kautta, sillä tähän on kansa laissa sidottu, miksi sitten jota olette osoittaneet hänen nimeänsä kohtaan, kun oli tarpeen, että nousi toinen pappi Melkisedekin olette palvelleet pyhiä ja vielä palvelette. 11 Mutta järjestyksen mukaan eikä tullut nimityksi Aaronin me halajamme sitä, että kukaan teistä osoittaa samaa järjestyksen mukaan? 12 Sillä pappeuden muuttuessa intoa, säilyttääkseen toivon varmuuden loppuun asti, tapahtuu välittämättä myös lain muutos. 13 Sillä se, josta 12 ette kävisi veltoiksi, vaan että teistä tulisi niiden tämä sanotaan, oli toista sukunkuttaa, josta ei kukaan ole seuraaja, jotka uskon ja kärsivällisydden kautta perivät alttaritointa hoitanut. 14 Onhan tunnettu, että meidän sen, mikä luvattu on. 13 Sillä kun Jumala oli antanut Herramme on noussut Juudasta, jonka sukukunnan lupauksen Aabrahamille, vannoii hän itse kauttansa, pappeudesta Mooses ei ole mitään puhunut. 15 Ja koska hänellä ei ollut ketään suurempaa, kenen kautta tämä käy vielä paljoa selvemmäksi, kun nousee toinen vannoja, 14 ja sanoi: "Totisesti, siunaamalla minä sinut siunaan, ja enentämällä minä sinut enennän"; 15 ja näin vannoja. 15 Sillä ihmiset vannovat suurempansa kautta, ja vala on heille asian vahvistus ja tekee lopun kaikista vastaväitteistä. 17 Sentähden, kun Jumala lupauksen perillisille vielä tehokkaammin tahtoi osoittaa, että hänen päätöksensä on muuttumaton, vakuutti hän sen valalla, 18 että me näistä kahdesta muuttumattonesta asiasta, joissa Jumala ei ole vainut valhetella, saisimme voimallisen kehoituksen, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessämme olevasta toivosta. 19 Se toivo meille on ikääneen sielun ankuri, varma ja luja, joka ulottuu esiripun sisäpuolelle asti, 20 jonne Jeesus edelläjuoksijana meidän puolestamme on mennyt, tultuaan ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan, iankaikkisesti. (aiōn g165)

7 Sillä tämä Melkisedek, Saalemin kuningas, Jumalan Korkeimman, pappi, joka meni Aabrahamia vastaan, hänen palatessaan kuninkaita voittamasta, ja siunasi hänet; 2 jolle Aabraham myös antoi kymmenyiset kaikesta ja joka ensiksi, niinkuin hänen nimensäkin merkitsee, on "vanhurskauden kuningas" ja sen lisäksi vielä "Saalemin kuningas", se on "rauhan kuningas"; 3 jolla ei ole isää, ei äitiä, ei sukua, ei päivien alkua eikä elämän loppua, mutta joka on Jumalan Poikaan verrattava-hän pysyy pappina ainaisesti. 4 Katsokaa, kuinka suuri hän on, jolle itse kantaisä Aabraham

laki, asettaa Pojan, iankaikkisesti täydelliseksi tulleen. (aiōn g165)

8 Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: meillä on sellainen ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaassa, 2 tehdäkseen pappispalvelusta kaikkeinpyhimmässä, siinä oikeassa majassa, jonka on rakentanut Herra eikä ihminen. 3 Sillä jokainen ylimmäinen pappi asetetaan uhraamaan lahjoja ja uhreja, jonka tähden on välttämätöntä, että tälläkin on jotakin uhramista. 4 Jos hän siis olisi maan päällä, ei hän olisikaan pappi, koska jo ovat olemassa ne, jotka lain mukaan esiinkantavat lahjoja, 5 ja jotka palvelevat siinä, mikä on taivaallisten kuvia ja varjo, niinkuin ilmoitettiin Moosekselle, kun hänen oli valmistettava maja. Sillä hänelle sanottiin: "Katso, että teet kaikki sen kaavan mukaan, joka sinulle vuorella näytettiin". 6 Mutta tämä taas on saanut niin paljoa jalomman viran, kuin hän on myös paremman liiton välimies, liiton, joka on paremmille lupauksille perustettu. 7 Sillä jos ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei olisi etsity sijaa toiselle. 8 Sillä moittien heitä hän sanoo: "Katso, päävät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton, 9 en sellaista liittoa kuin se, jonka minä teen heidän isänsä kanssa silloin, kun minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. Sillä he eivät pysyneet minun liitossani, ja niin en minäkään heistä huolinut, sanoo Herra. 10 Sillä tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä, ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. 11 Ja silloin ei enää kukaan opeta kansalaistaan eikä veli veljeään sanoen: 'Tunne Herra'; sillä he kaikki, pienimmästä suurimpaan, tuntevat minut. 12 Sillä minä annan anteeksi heidän vääritytensä enkä enää muista heidän syntejänsä." 13 Sanoessaan "uuden" hän on julistanut ensimmäisen liiton vanhentuneeksi; mutta se, mikä vanhenee ja käy iälliseksi, on lähellä häviämistään.

9 Oihan tosin ensimmäiselläkin liitolla jumalanpalvelussäännyt ja maallinen pyhäkkö. 2 Sillä maja oli valmistettu niin, että siinä oli etumainen maja, jossa oli sekä lampunjalka että pöytä ja näkyleivät, ja sen nimi on "pyhä". 3 Mutta toisen esiripun takana oli se maja, jonka nimi on "kaikkeinpyhin"; 4 siinä oli kultainen suitsutusalttari ja liiton arkki, yltympäri kullalla päälystetty, jossa säilytettiin kultainen mannaa sisältävä astia ja Aaronin viheriöinty sauva ja liiton taulut, 5 ja arkin päällä kirkkaiden kerubit varjostamassa armoistuinta. Mutta näistä nyt ei ole syytä puhua kustakin erikseen. 6 Kun nyt kaikki on näänen, menevät papit joka aika etumaiseen majaan järjestetty, jumalanpalvelusta toimittamaan, 7 mutta toiseen majaan menee ainoastaan ylimmäinen pappi kerran vuodessa, ei ilman verta, jonka hän uhraa itsensä edestä ja kansan tahattomien syntien edestä. 8 Nämä Pyhä Henki osoittaa, että tie kaikkeinpyhimppään vielä on ilmoittamatta, niin kauan kuin etumainen maja vielä seisoo. 9 Tämä on nykyistä aikaa tarkoittava vertauskuva, ja sen mukaisesti Uhrataan lahjoja ja uhreja, jotka eivät kykene tekemään täydelliseksi omassatunnossaan sitä, joka jumalanpalvelusta toimittaa, 10 vaan jotka, niinkuin ruuat ja juomat ja erilaiset pesotkin, ovat ainoastaan lihan säädötjä, jotka ovat voimassa uuden järjestyskseen aikaan asti. 11 Mutta kun Kristus tuli tulevaisen hyvän ylimmäiseksi papiksi, niin hän suuremman ja täydellisemmän majan kautta, joka ei ole käsillä tehty, se on: joka ei ole tästä luomakuntaa, 12 meni, ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkaan kaikkeinpyhimppään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen. (aiōnos g166) 13 Sillä jos kauristen ja härkäin veri ja hiehon tuhka, saastaisten päälle vihmottuna, pyhitteää lihanpuhtauteen, 14 kuinka paljoa enemmän on Kristuksen veri, hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhrasi itsensä viattomana Jumalalle, puhdistava meidän omantuntomme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa! (aiōnos q166) 15 Ja sentähden hän on uuden liiton välimies, että, koska hänen kuolemansa on tapahtunut lunastukseksi ensimmäisen liiton aikuisista rikkomuksista, ne, jotka ovat kutsutut, saisivat luvatun iankaikkisen perinnön. (aiōnos g166) 16 Sillä missä on testamentti, siinä on sen tekijän kuolema toteennäytettävä; 17 sillä vasta kuoleman jälkeen testamentti on pitävä, koska se ei milloinkaan ole voimassa tekijänsä eläessä. 18 Sentähden ei myöskään ensimmäistä liittoa verettä vihitty. 19 Sillä kun Mooses oli kaikelle kansalle julkilukunut kaikki käskyt, niinkuin ne laissa kuuluvat, otti hän vasikkain ja kauristen veren ynnä vettä ja purpuravillaa ja isopin ja vihmoi sekä itse kirjan että kaiken kansan, 20 sanoen: "Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on teille säättänyt". 21 Ja samoin hän vereillä vihmoi myös majan ja kaikki palvelukseen kuuluvat esineet. 22 Niin puhdistetaan lain mukaan miltei kaikki verellä, ja ilman verenvuodatusta ei tapahdu anteeksiantamista. 23 On siis välttämätöntä, että taivaallisten kuvat tallä tavalla puhdistetaan, mutta ettei taivaalliset itse puhdistetaan paremmilla uhreilla kuin nämä. 24 Sillä Kristus ei mennyt käsillä tehtyn kaikkeinpyhimppään, joka vain on sen oikean kuva, vaan itse taivaaseen, nyt ilmestykseen Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme. 25 Eikä hän mennyt uhratakseen itseänsä monta kertaa, niinkuin ylimmäinen pappi joka vuosi menee kaikkeinpyhimppään, vierasta verta mukanaan, 26 sillä muutoin hänen olisi pitänyt

kärsimän monta kertaa maailman perustamisesta asti; mutta nyt hän on yhden ainoan kerran maailmaikojen lopulla ilmestynyt, poistaakseen synnin uhramalla itsensä. (aiön g165) 27 Ja samoinkuin ihmisiille on määritty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta senjälkeen tulee tuomio, 28 samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka häntä odottavat.

10 Sillä koska laissa on vain tulevan hyvän varjo, ei itse asiain olemusta, ei se koskaan voi samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita he alinomaan kantavat esiin, tehdä niiden tuoja täydellisiksi. 2 Sillä eikö muutoin olisi lakattu niitä uhramasta, koska näillä, jotka jumalanpalvelustaan toimittavat, kerran puhdistettuna, ei enää olisi ollut mitään tuntoa synneistä? 3 Mutta niissä on jokavuotinen muistutus synneistä. 4 Sillä mahdotonta on, että härkäin ja kauristen veri voi ottaa pois syntejä. 5 Sentähden hän maailmaan tullessaan sanoo: "Uhria ja antia sinä et tahtonut, mutta ruumiin sinä minulle valmistit"; 6 polttouhreihin ja syntiuhreihin sinä et mielysty. 7 Silloin minä sanoin: 'Katso, minä tulen kirjakääroön on minusta kirjoitettu-tekemään sinun tahtosi, Jumala'." 8 Kun hän ensin sanoo: "Uhreja ja anteja ja polttouhreja ja syntiuhreja sinä et tahtonut etkä niihin mielysty", vaikka niiä lain mukaan uhrataankin, 9 sanoo hän sitten: "Katso, minä tulen tekemään sinun tahtosi". Hän poistaa ensimmäisen, pystyttääkseen toisen. 10 Ja tämän tahdon perusteella me olemme pyhitetyt Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan. 11 Ja kaikki papit seisovat päivä päivältä palvelustaan toimittamassa ja usein uhramassa, aina samoja uhreja, jotka eivät ikinä voi syntejä poistaa; 12 mutta tämä on, uhrattuaan yhden ainoan uhrin syntien edestä, ainaaksi istututut Jumalan oikealle puolelle, 13 ja odottaa nyt vain, kunnes hänen vihollisensa pannaan hänen jalkojensa astinlaudaksi. 14 Sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla ainaaksi tehnyt täydellisiksi ne, jotka pyhitetään. 15 Todistaahan sen meille myös Pyhä Henki; sillä sanottuaan: 16 "Tämä on se liitto, jonka minä näiden päivien jälkeen teen heidän kanssaan", sanoo Herra: "Minä panen lakini heidän sydämiinsä ja kirjoitan ne heidän mieleensä"; 17 ja: "heidän syntejänsä ja laittomuksiansa en minä enää muista". 18 Mutta missä nämä ovat anteeksi annetut, siinä ei uhria synnin edestä enää tarvita. 19 Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikkeinpyhimään, 20 jonka pääsyn hän on vihkinyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun, se on hänen lihansa, kautta, 21 ja koska meillä on "suuri pappi, Jumalan huoneen haltija", 22 niin käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän puhasta omastunnosta ja ruumis

puhtaalla vedellä pestynä; 23 pyskäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa, sillä hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen; 24 ja valvokaamme toinen toistamme rohaisuksi toisilleemme rakkauteen ja hyvin tekoihin; 25 Älkäämme jättääkö omaa seurakunnankouostamme, niinkuin muutamienv on tapana, vaan kehottaamme toisiamme, sitä enemmän, kuta enemmän näette tuon päivän lähestyvän. 26 Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä, 27 vaan hirmuinen tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava vastustajat. 28 Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman: 29 kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä! 30 Sillä me tunnemme hänet, joka on sanonut: "Minun on kosto, minä olen maksava"; ja vielä: "Herra on tuomitseva kansansa". 31 Hirmuista on langeta elävän Jumalan käsii. 32 Mutta muistakaa entisiä päiviä, jolloin te, valistetuksi tultuanne, kestitte monet kärsimysten kilvoitukset, 33 kun te toisaalta olitte häväistysten ja ahdistusten alaisina, kaikkien katseltavina, toisaalta taas tulitte niiden osaveliksi, joiden kävi samalla tavalla. 34 Sillä vankien kanssa te olette kärsineet ja ilolla pitäneet hyvänne omaisuutenne ryöstöön, tietäen, että teillä on parempi tavarja, joka pysyy. 35 Älkää siis heittääkö pois uskallustanne, jonka palkka on suuri. 36 Sillä te tarvitsette kestäväisyyttä, tehdäksenne Jumalan tahdon ja saadaksenne sen, mikä luvattu on. 37 Sillä "vähän, aivan vähän aikaa vielä, niin tulee hän, joka tuleva on, eikä viivyttele; 38 mutta minun vanhurskaani on elävä uskosta, ja jos hän vetäytyy pois, ei minun sieluni mielisty häneen". 39 Mutta me emme ole niitä, jotka vetäytyvät pois omaksi kadotukseksiin, vaan niitä, jotka uskovat sielunsa pelastukseksi.

11 Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy. 2 Sillä sen kautta saivat vanhat todistuksen. 3 Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntymät näkyväisestä. (aiön g165) 4 Uskon kautta uhrasi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, ja uskon kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan; ja uskonsa kautta hän vielä kuoltuaankin puhuu. 5 Uskon kautta otettiin Eenok pojista, näkemättä kuolemaa, "eikä häntä enää ollut, koska Jumala oli ottanut hänet pois". Sillä ennen pojistamistaan hän oli saanut todistuksen, että hän oli otollinen Jumalalle. 6 Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan vihmottuna puhasta omastunnosta ja ruumis tykö tulee, täytyy uskova, että Jumala on ja että hän

palkitsee ne, jotka häntä etsivät. 7 Uskon kautta rakensi verensivelyn, ettei esikoisten surmaaja koskisi heihin. Nooa, saatuaan ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt, 29 Uskon kautta he kulkivat poikki Punaisen meren pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi; ikäänskuin kuivalla maalla; jota yrittääessään egyptiläiset ja uskonsa kautta hän tuomitsi maailman, ja hänestä hukkuvat. 30 Uskon kautta kaatuivat Jerikon muurit, tuli sen vanhurskauden perillinen, joka uskosta tulee. sittenkuin niiden ympäri oli kuljettu seitsemän päivää. 8 Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänestä 31 Uskon kautta pelastui portto Raahab joutumasta kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perikatoon yhdessä uppiniskaiten kanssa, kun oli, perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva. 9 rauha mielessään, ottanut vakoojat luokseen. 32 Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksien maassa Ja mitä minä vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi niinkuin vieraassa maassa, asuen teltioissa lisakin ja aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista, Simsonista, Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä; Jeftasta, Daavidista ja Samuelista ja profeteista, 10 sillä hän odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja 33 jotka uskon kautta kukistivat valtakuntia, pitivät jonka rakentaja ja luuja on Jumala. 11 Uskon kautta vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupauksien sai Saarakin voimaa suvun perustamiseen, vieläpä toteutumista, tukkivat jalopeurain kidat, 34 sammuttivat yli-ikäisenä, koska hän piti luotettavana sen, joka oli tulen voiman, pääsivät miekanteriä pakoon, voimistuivat antanut lupauksen. 12 Sentähden syntyikin yhdestä heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa, ajoivat pakoon miehestä, vieläpä kuolettuneesta, niin suuri paljous, muukalaisen sotajoukot. 35 On ollut vaimoja, jotka kuin on tähtiä taivaalla ja kuin meren rannalla hiekkaa, ylösnousemukseen kautta ovat saaneet kuolleensa epälukuisesti. 13 Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä takaisin. Toiset ovat antaneet kiduttaa itseään eivätkä luvattua saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen nähneet ole ottaneet vastaan vapautusta, että saisivat paremman ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja ylösnousemukseen; 36 toiset taas ovat saaneet kokea muukalaisia maan pääällä. 14 Sillä jotka näin puhuvat, pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta; ilmaisevat etsivänsä isänmaata. 15 Ja jos he olisivat 37 heitä on kivitetty, kiusattu, rikki sahattu, miekalla tarkoittaneet sitä maata, josta olivat lähteneet, niin surmattu; he ovat kierrelleet ympäri lampaanahoissa olisihan heillä ollut tilaisus palata takaisin; 16 mutta nyt ja vuohennahoissa, puutteenalaisina, ahdistettuina, he pyrkivät parempaan, se on taivaalliseen. Sentähden pahoinpideltyinä- 38 he, jotka olivat liian hyviä tälle Jumala ei heitä häpeää, vaan sallii kutsua itseään heidän maailmalle-; he ovat harhailleet erämaissa ja vuorilla ja Jumalaksensa; sillä hän on valmistanut heille kaupungin. Iuolissa ja maakuopissa. 39 Ja vaikka nämä kaikki uskon 17 Uskon kautta uhrasi Aabraham, koetukselle pantuna, kautta olivat todistuksen saaneet, eivät he kuitenkaan lisakin, uhrasi ainoina poikansa, hän, joka oli lupaukset saavuttaneet sitä, mikä oli luvattu; 40 sillä Jumala oli vastaanottanut 18 ja jolle oli sanottu: "lisakista sinä varannut meitä varten jotakin parempaa, etteivät he saat nimellesi jälkeläisen", 19 sillä hän päätti, että ilman meitä pääsisi täydellisyteen.

Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään; ja sen vertauskuvana hän saikin hänest takaisin. 20 Uskon kautta antoi lisak Jaakobille ja Eesaulle siunaukseen, joka koski tulevaisiakin. 21 Uskon kautta siunasi Jaakob kuollessaan kumpaisenkin Joosefin pojista ja rukoili sauvansa päähän nojaten. 22 Uskon kautta muistutti Joosef loppunsa lähetessä Israelin lasten lähdöstä ja antoi määräyksen liistansa. 23 Uskon kautta pitivät Mooseksen vanhemmat häntä heti hänen syntymänsä jälkeen kätkössä kolme kuukautta, sillä he näkivät, että lapsi oli ihana; eivätkä he peljänneet kuninkaan käskeyä. 24 Uskon kautta kieltäytyi Mooses suureksi tultuaan kantamasta faraon tyttären pojaa nimeä. 25 Hän otti mieluummin käräjekseen vaivaa yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saadakseen synnistä lyhytaikaista nautintoa, 26 katsoen "Kristuksen pilkan" suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet; sillä hän käänsi katseensa palkintoa kohti. 27 Uskon kautta hän jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa; sillä koska hän ikäänskuin näki sen, joka on näkymätön, niin hän kesti. 28 Uskon kautta hän pani toimeen pääsiäisenvieton ja

12 Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistaja ympärillämme, pankaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestäävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, 2 silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärssi ristin, häpeästä välittämättä, ja istuu Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle. 3 Ajatelkaa häntä, joka syntisiltä on saanut kärssi sellaista vastustusta itseänsä kohtaan, ettei väsyisi ja menettäisi toivoanne. 4 Ette vielä ole verille asti tehneet vastarintaa, taistellessanne syntiä vastaan, 5 ja te olette unhottaneet kehoituksen, joka puhuu teille niinkuin lapsille: "Poikani, älä pidä halpana Herran kuritusta, äläkä menetä toivoasi, kun hän sinua nuhtelee; 6 sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa; ja hän ruoskii jokaista lasta, jonka hän ottaa huomaansa". 7 Kuritukseksenne te kärsitte; Jumala kohtelee teitä niinkuin lapsia. Sillä mikä on se lapsi, jota isä ei kurita? 8 Mutta jos te olette ilman kuritusta, josta kaikki ovat osallisiksi tulleet, silloinhan te olette äpäriä ettekä lapsia. 9 Ja vielä: meillä oli ruumiilliset isämme

kurittajina, ja heitää me kavahdimme; emmekö paljoa ennemmin olisi alamaiset henkien Isälle, että eläisimme? **13** Pysyköön veljellinen rakkaus. **2** Älkää unhottako vieraanvaraisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat varten, oman ymmärryksensä mukaan, mutta tämä **3** Muistakaa vankeja, niinkuin olisitte itsekin heidän kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että me pääsisimme kanssaan vangittuina; muistakaan pahoinpideilyjä, osallisiksi hänen pyhydestään. **11** Mikään kuritus ei tosin sillä onhan teillä itsellännekin ruumis. **4** Avioliitto sillä kertaa näytää olevan iloksi, vaan murheeksi, mutta pidettäkön kunnissa kaikkien kesken, ja aviovuoteen jälkeenpäin se antaa vanhurskauden rauhanhelsingmän saastuttamatonna; sillä haureelliset ja avionrikkojat niille, jotka sen kautta ovat harjoitetut. **12** Sentähden: Jumala tuomitsee. **5** Älkää olko vaelluksessanne ahneita; "Ojentakaan hervonneet kätteme ja rauenneet polvenne"; tytykää siihen, mitä teillä on; sillä hän itse on sanonut: **13** ja: "tehkää polut suoriksi jaloilleen"; ettei ontuvan "En minä sinua hylkää enkä sinua jätä"; **6** niin että me jalka nyrjähtäisi, vaan ennemmin parantuisi. **14** Pyrkikää turvallisim mielin sanomme: "Herra on minun auttajani, rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä en minä pelkää; mitä voi ihmisen minulle tehdä?" ei kukaan ole näkevä Herraa; **15** ja pitäkää huoli siitä, **7** Muistakaa johtajanne, jotka ovat puhuneet teille ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, "ettei Jumalan sanaa; katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa mikään katkeruuden juuri pääsee kasvamaan ja tekemään on päättynyt, ja seurataan heidän uskoansa. **8** Jeesus häiröötä", ja monet sen kautta tule saastutetuksi, **16** Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti. (aiōn ja ettei kukaan olisi haureellinen tahi epäyhä niinkuin **g165**) **9** Älkää antako monenlaisten ja vieraiden oppien Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisutensa. **17** itseanne vietellä; sillä on hyvä, että sydän saa vahvistusta Sillä te tiedätte, että hänet sittemminkin, kun hän tahtoi armosta eikä ruuista, joista ne, jotka niitä menoja ovat päästä siunausta perimään, hyljättiin; sillä hän ei löytänyt noudattaneet, eivät ole mitään hyötyneet. **10** Meillä on tilaa peruukselle, vaikka hän kynnelin sitä pyysi. **18** uhrialttari, josta majassa palvelevilla ei ole valta syödä. Sillä te ette ole käyneet sen vuoren tykö, jota voidaan **11** Sillä niiden eläinten ruumiit, joiden veren ylimmäinen käsin koskea ja joka tulessa palaa, ettekä synkeyden, pappi syntien sovitukseksi kantaa kaikkeinpyhimppään, ette pimeyden, ette myrskyn, **19** ette pasunan kaiun poltetetaan ulkopuolella leirin. **12** Sentähden myös Jeesus, ettekä äänen tykö, joka puhui niin, että ne, jotka sen pyhittääkseen omalla verellänsä kansan, kärsi portin kuulivat, pyysivät, ettei heille enää puhuttaisi; **20** sillä he ulkopuolella. **13** Niin menkäämme siis hänen tykönsä eivät voineet kestää tätä käskeyä: "Koskettakoon vuorta "ulkopuolelle leirin", hänen pilkkaansa kantaen; **14** vaikka eläinkin, se kivittääkön"; **21** ja niin hirmuinen oli sillä ei meillä ole tällä pysyväistä kaupunkia, vaan se näky, että Mooses sanoi: "Minä olen peljästyntä ja tulevaista me etsimme. **15** Uhratkaamme siis hänen vapisen"; **22** vaan te olette käyneet Siiön vuoren tykö kauttansa Jumalalle joka aika kiitosuhria, se on: niiden ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin huulten hedelmää, jotka hänen nimeänsä ylistävät. **16** tykö, ja kymmenien tuhansien enkelien tykö, **23** taivaisaan Mutta älkää unhottako tehdä hyvää ja jakaa omastanne, kirjoitettujen esikoisten juhlajoukon ja seurakunnan tykö, sillä senkaltaisiin uhreihin Jumala mielistyy. **17** Olkaa ja tuomarin tykö, joka on kaikkien Jumala, ja täydellisiksi kuulaiset johtajilleenne ja tottelevaiset, sillä he valvovat tulleitten vanhurskasten henkien tykö, **24** ja uuden liiton teidän sielujanne niinkuin ne, joiden on tehtävä tili, välimiehen, Jeesuksen, tykö, ja vihmontaveren tykö, ettei he voisivat tehdä sitä ilolla eikä huokaillen; sillä joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri. **25** Katsokaa, se ei ole teille hyödyllistä. **18** Rukoilkaa meidän etettetorju luotanne häntä, joka puhuu; sillä jos nuo, edestämme; sillä me tiedämme, että meillä on hyvä jotka torjuvat luotaan hänet, joka ilmoitti Jumalan tahdon omatunto, koska tahdomme kaikessa hyvin vaeltaa. maan pääällä, eivät voineet päästä pakoon, niin paljoa **19** Vielä hartaammin kehoitan teitä näin tekemään, vähemmän me, jos käännytme pois hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista. **26** Silloin hänen äänensä järkytti maata, mutta nyt hän on luvannut sanoen: "Vielä kerran minä liikutan maan, jopa taivaankin". **27** Mutta tuo "vielä kerran" osoittaa, että ne, mitkä järkyvät, koska ovat luotuja, tulevat muuttumaan, ettei ne, jotka eivät järky, pysyisivät. **28** Sentähden, koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitolliset ja siten palvelkaamme Jumalaa, hänen mielihyväksi, pyhällä arkuudella ja pelolla; **29** sillä meidän Jumalamme on kuluttavainen tuli.

20 Mutta rauhan Jumala, joka on kuolleista nostanut hänet, joka iankaikkisen liiton veren kautta on se suuri lammasten paimen, meidän Herramme Jeesuksen, (aiōnos g166) **21** hän tehköön teidät kykeneviksi kaikkeen hyvään, voidaksesi toteuttaa hänen tahtonsa, ja vaikuttakoon teissä sen, mikä on hänen otollista, Jeesuksen Kristuksen kautta; hänen tunnia aina ja iankaikkisesti! Amen. (aiōn g165) **22** Minä pyydän teitä, veljet: kestääkää tämä kehoituksen sana; sillä lyhyäkästi minä olen teille kirjoitanut. **23** Tietäkää, että veljemme Timoteus on päästetty vapaaksi; ja jos hän

pian tulee, saan minä hänen kanssaan nähdä teidät.

24 Sanokaa tervehdys kaikille johtajille ja kaikille pyhille. Tervehdysken lähettiläät teille ne, jotka ovat Italiasta. **25** Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne.

Jaakobin

1 Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, lähettää tervehdyksen kahdelletoista hajalla asuvalle sukukunnalle. **2** Veljeni, pitkää pelkkänä ilona, kun joudutte moninaisiin kiusauksiin, **3** tietäen, että teidän uskonne kestäävisyys koetuksissa saa aikaan kärsvällisyyttä. **4** Ja kärsvällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaiset. **5** Mutta jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alittuista ja soimaamatista, niin se hänelle annetaan. **6** Mutta anokoon uskossa, ollenkaan epäilemättä; sillä joka epäilee, on meren aallon kaltainen, jota tuuli ajaa ja heittelee. **7** Älköön sellainen ihmisen luulko Herralta mitään saavansa, **8** kaksimielinen mies, epävakainen kaikilla teillään. **9** Alhainen veli kerskatkoon ylhäisyystestään, **10** mutta rikas alhaisuudestaan, sillä hän on katoava niinkuin ruohon kukka. **11** Aurinko nousee helteineen ja kuivaa ruohon, ja sen kukka varisee, ja sen muodon sulous häviää; niin on rikaskin lakkavasta retkillärsä. **12** Autuas se mies, joka kiusauksen kestäää, sillä kun hännet on koeteltu, on hän saava elämän kruunun, jonka Herra on luvannut niille, jotka häntä rakastavat! **13** Älköön kukaan, kiusauksessa ollessaan, sanoko: "Jumala minua kiusaa"; sillä Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä hän ketään kiusaa. **14** Vaan jokaista kiusaa hänestä oma himonsa, joka häntä vetää ja houkuttelee; **15** kun sitten himo on tullut raskaaksi, synnyttää se synnin, mutta kun synti on täytetty, synnyttää se kuoleman. **16** Älkää eksykö, rakkaat veljeni. **17** Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valkeuksien Isältä, jonka tykönä ei ole muutosta, ei vaihteenvarjoa. **18** Tahtonkaan mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, ollaksemme hänen luotujensa esikoiset. **19** Te tiedätte sen, rakkaat veljeni. Mutta olkoon jokainen ihmisen nopea kuulemaan, hidashuumaan, hidashuhaan; **20** sillä miehen viha ei tee sitä, mikä on oikein Jumalan edessä. **21** Sentähden pankaa pois kaikki saastaisuus ja kaikkinaiseen pahuus ja ottakaa hiljaisuudella vastaan sana, joka on teihin istutettu ja joka voi teidän sielunne pelastaa. **22** Mutta olkaa sanan tekijöitä, eikä vain sen kuulijoita, pettäen itsenne. **23** Sillä jos joku on sanan kuulija eikä sen tekijä, niin hän on miehen kaltainen, joka katselee kuvastimessa luonnollisia kasvojaan; **24** hän katselee itseään, lähtee pois ja unhottaa heti, millainen hän oli. **25** Mutta joka katsoo täydelliseen lakiin, vapauden lakiin, ja pysyy siinä, eikä ole muistamaton kuulija, vaan todellinen tekijä, hän on oleva autuas tekemissään. **26** Jos joku luulee olevansa jumalanpalvelija, mutta ei hillitse kieltäään, vaan pettää sydämensä, niin hänen jumalanpalveluksensa on turha. **27** Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan

ja Isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.

2 Veljeni, älköön teidän uskonne meidän kirkastettuun Herraamme, Jeesukseen Kristukseen, olko sellainen, joka katsoo henkilöön. **3** Sillä jos kokoukseenne tulee mies, kultasormus sormessa ja loistavassa puvussa, ja tulee myös köyhä ryssyissä, **4** ja te katsoote loistavapukuisen puoleen ja sanotte: "Istu sinä tähän mukavasti", ja köyhälle sanotte: "Seiso sinä tuossa", tahi: "Istu tähän jaljakakkaran viereen", **4** niin ettekö ole joutuneet ristiriitaan itsenne kanssa, ja eikö teistä ole tullut väärämeliisiä tuomareita? **5** Kuulkaa, rakkaat veljeni. Eikö Jumala ole valinnut niitä, jotka maailman silmissä ovat köyhiä, olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka hän on luvannut niille, jotka häntä rakastavat? **6** Mutta te olette hävisseet köyhän. Eivätkö juuri rikkaat teitä sorra, ja eivätkö juuri he vedä teitä tuomioistuimien eteen? **7** Eivätkö juuri he pilkkaa sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu teidän ylitsenne? **8** Vaan jos täytäte kuninkaallisen lain Raamatun mukaan: "Rakasta lähimäistäsi niinkuin itseäsi", niin te hyvin teette; **9** mutta jos te henkilöön katsoote, niin teette syntiä, ja laki näyttää teille, että olette lainrikkoja. **10** Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syypää kaikissa kohdin. **11** Sillä hän, joka on sanonut: "Älä tee huorin", on myös sanonut: "Älä tapa"; jos et teekää huorin, mutta tapat, olet lainrikkoja. **12** Puhukaa niin ja tehkää niin kuin ne, jotka vapauden laki on tuomitseva. **13** Sillä tuomio on laupeudeton sille, joka ei ole laupeutta tehnyt; laupeudelle tuomio koittuu kerskaukseksi. **14** Mitä hyötyä, veljeni, siitä on, jos joku sanoo itsellään olevan uskon, mutta hänenlä ei ole tekova? Ei kaiketi usko voi häntä pelastaa? **15** Jos veli tai sisar on alaston ja jokapäiväistä ravintoa vailla **16** ja joku teistä sanoo heille: "Menkää rauhassa, lämmittelkää ja ravitkaa itsenne", mutta ette anna heille ruumiin tarpeita, niin mitä hyötyä siitä on? **17** Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekova, on itsessään kuollut. **18** Joku ehkä sanoo: "Sinulla on usko, ja minulla on teot", näytä sinä minulle uskosi ilman tekova, niin minä teoistani näytän sinulle uskon. **19** Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkin sen uskovat ja vapisevat. **20** Mutta tahdotko tietää, sinä turha ihmisen, että usko ilman tekova on voimaton? **21** Eikö Abraham, meidän isämmäme, tullut vanhurskaaksi teoista, kun vei poikansa lisakin uhrialttarille? **22** Sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi; **23** ja niin toteutui Raamatun sana: "Aabraham uskoi Jumalaan, ja se luettiin hänen vanhurskaudeksi", ja häntä sanottiin Jumalan ystäväksi. **24** Te näet, että ihmisen tulee vanhurskaaksi teoista eikä ainoastaan

uskosta. 25 Eikö samoin myös porto Raahab tullut maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? vanhurskaaksi teosta, kun hän otti lähettilääät luokseen Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan ja päästi heidät toista tietä pois? 26 Sillä niinkuin ruumis vihollinen. 5 Vai luuletteko, että Raamattu turhaan ilman henkeä on kuollut, niin myös usko ilman tekoja on sanoo: "Käteuteen asti hän halajaa henkeä, jonka hän kuollut.

3 Veljeni, älkööt alvan monet teistä pyrkikö opettajiksi, sillä te tiedätte, että me saamme sitä kovemman tuomion. 2 Sillä monessa kohden me kaikki hairahdumme. Jos joku ei hairahdu puheessa, niin hän on täydellinen mies ja kykenee hiltisemään myös koko ruumiinsa. 3 Kun panemme suitset hevosten suuhun, että ne meitää tottelisivat, niin voimme ohjata niiden koko ruumiini. 4 Katso, laivatkin, vaikka ovat niin suuria ja tuimain tuulten kuljetettavia, ohjataan varsin pienellä peräsimellä, minne perämiehen mieli tekee. 5 Samoin myös kieli on pieni jäsen ja voi kuitenkin kerskata suurista asioista. Katso, kuinka pieni tuli, ja kuinka suuren metsän se sytyttää! 6 Myös kieli on tuli, on väärityden maailma; kieli on se meidän jäsenistämme, joka tahraa koko ruumiin, sytyttää tuleen elämän pyörän, itse sytytten helvetistä. (Geenna g1067) 7 Sillä kaiken luonnon, sekä petojen etä lintujen, sekä matelijain että merieläinten luonnon, voi ihmislonto kesyttää ja onkin kesyttäänyt; 8 mutta kielältä ei kukaan ihmisen voi kesyttää; se on levoton ja paha, täynnä kuolettavaa myrkyä. 9 Kielellä me kiiämmme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja; 10 samasta suusta lähee kiitos ja kirous. Nämä ei saa olla, veljeni. 11 Uhkuuko lähdetä samasta silmästä makeaa ja karvasta vettä? 12 Eihän, veljeni, viikunapuu voi tuottaa öljymarjoja eikä viipuuvi viikunoita? Eikä myöskään suolainen lähde voi antaa makeata vettä. 13 Kuka on viisas ja ymmärtäävää teidän joukossanne? Tuokoon hän näkyiin tekona hyvällä vaelluksellaan viisauden sävyisyydessä. 14 Mutta jos teillä on katkeria kiivaus ja riitaisuus sydämessänne, niin älkää kerskatko älkääkä valhetelko tottuutta vastaan. 15 Tämä ei ole se viisas, joka ylhäältä tulee, vaan se on maallista, sielullista, riivaajien viisautta. 16 Sillä missä kiivaus ja riitaisuus on, siellä on epäjärjestys ja kaikkinaiseen paha meno. 17 Mutta ylhäältä tuleva viisas on ensiksikin puhdas, sitten rauhaisa, lempää, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmää, se ei epäile, ei teeskentele. 18 Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhan tekijöille.

4 Mistä tulevat taistelut ja mistä riidat teidän keskuudessanne? Eikö teidän himoistanne, jotka sotivat jäsenissänne? 2 Te himoitsette, eikä teillä kuitenkaan ole; te tapatte ja kiivaleitte, ettekä voi saavuttaa; te riitelette ja taistelette. Teillä ei ole, sentähden ettette ano. 3 Te anotte, ettekä saa, sentähden että anotte kelvottomasti, kuluttaakseenne sen himoissanne. 4 Te avionrikkojat, ettekö tiedä, että

Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen. 5 Vai luuletteko, että Raamattu turhaan sanoo: "Käteuteen asti hän halajaa henkeä, jonka hän on pannut meihin asumaan"? 6 Mutta hän antaa sitä suuremman armon. Sentähden sanotaan: "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon". 7 Olkaa siis Jumalalle alamaiset; mutta vastustakaa perkelettä, niin se teistä pakenee. 8 Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, te syntiset, ja tehkää sydämenne puhtaaksi, te kaksimieliset. 9 Tunteekaa kurjuutenne ja murehtikaa ja itkekää; naurunne muuttukoon murheeksi ja ilonne suruki. 10 Nöyrtykää Herran edessä, niin hän teidät korottaa. 11 Älkää panetelo toisianne, veljet. Joka veljeäään panettelee tai veljensä tuomitsee, se panettelee lakia ja tuomitsee lain; mutta jos sinä tuomitset lain, niin et ole lain noudattaja, vaan sen tuomari. 12 Yksi on lainsäättäjä ja tuomari, hän, joka voi pelastaa ja hukuttaa; mutta kuka olet sinä, joka tuomitset lähimmäisesi? 13 Kuulkaa nyt, te, jotka sanotte: "Tänään tai huomenna lähdemme siihen ja siihen kaupunkiin ja viivymme siellä vuoden ja teemme kauppaan ja saamme voittoa" - 14 te, jotka ette tiedä, mitä huomenna tapahtuu; sillä mikä on teidän elämänne? Savu te olette, joka hetkisen näkyy ja sitten haihtuu- 15 sen sijaan, että teidän tulisi sanoa: "Jos Herra tahtoo ja me elämme, niin teemme tämän tai tuon". 16 Mutta nyt te kerskaatte ylvästelyssänne. Kaikki sellainen kerskaaminen on paha. 17 Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä hyvää on, eikä tee, hännelle se on synnksi.

5 Kuulkaa nyt, te rikkaat: itkekää ja vaikeroikaa sitä kurjuutta, joka on teille tulossa. 2 Teidän rikkaudenne on mädännyt, ja teidän vaatteenne ovat koin syömät; 3 teidän kultanne ja hopeanne on ruostunut, ja niiden ruoste on oleva todistuksena teitä vastaan ja syövä teidän lihanne niinkuin tuli. Te olette koonneet aarteita viimeisinä päivinä. 4 Katso, työmiesten palkka, jonka te vainoittenie niittäjiltä olette pidättäneet, huuttaa, ja leikkumiisten valitukset ovat tulleet Herran Sebaotin korviin. 5 Te olette herkutelleet maan päällä ja hekumoineet, te olette sydäntänne syötelleet teurastuspäivänä. 6 Vanhurskaan te olette tuominneet ja tappaneet; hän ei vastusta teitä. 7 Niin olkaa kärsvällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti. Katso, peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsvällisesti sitä vartoon, kunnes saa syksyisen sateen ja keväisen. 8 Olkaa tekin kärsvällisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tulemus on lähellä. 9 Älkää huokailko, veljet, toisianne vastaan, ettei teitä tuomittaisi; katso, tuomari seisoo ovella. 10 Ottakaa, veljet, vaivankestämisen ja kärsvällisyden esikuvaksi profeetat, jotka ovat puhuneet Herran nimessä. 11 Katso, me ylistämme autuaiksi

niitä, jotka ovat kestääneet; Jobin kärsivällisyden te olette kuulleet, ja lopun, jonka Herra antaa, te olette nähneet. Sillä Herra on laupias ja armahtavainen. **12** Mutta ennen kaikkea, veljeni, älkää vannoko, älkää taivaan kautta älkääkää maan, älkää mitään muutakaan valaa; vaan "on" olkoon teillä "on", ja "ei" olkoon teillä "ei", ettette joutuisi tuomion alle. **13** Jos joku teistä kärsii vaivaa, niin rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, veisatkoon kiitosta. **14** Jos joku teistä sairastaa, kutsukoon tykösä seurakunnan vanhimmat, ja he rukoilkoot hänen edestään, voidellen häntä öljyllä Herran nimessä. **15** Ja uskon rukous pelastaa sairaan, ja Herra antaa hänen nousta jälleen; ja jos hän on syntejä tehnyt, niin ne annetaan hännelle anteeksi. **16** Tunnustakaa siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että te parantuisitte; vanhurskaan rukous voi paljon, kun se on harras. **17** Elias oli ihminen, yhtä vajavainen kuin mekin, ja hän rukoili rukoilemalla, ettei sataisi; eikä satanut maan päällä kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen. **18** Ja hän rukoili uudestaan, ja taivas antoi sateen, ja maa kasvoi hedelmänsä. **19** Veljeni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja hänet joku palauttaa, **20** niin tietäkää, että joka palauttaa syntisen hänen eksymyksensä tieltä, se pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden.

1 Pietarin

1 Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, valituille muukalaisille, jotka asuvat hajallaan Pontossa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bityniassa, **2** ja jotka Isän Jumalan edeltätietämisen mukaan ovat Hengen pyhittämisen kautta valitut Jeesuksen Kristuksen kuulaisuuteen ja hänen verellänsä vihmottavaksi. Lisääntyköön teille armo ja rauha. **3** Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on uudestisyyttänyt meidät elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta, **4** turmeltumattomaan ja saastumattomaan ja katoamattomaan perintöön, joka taivaissa on säilytettynä teitä varten, **5** jotka Jumalan voimasta uskon kautta varjellutte pelastukseen, joka on valmis ilmoittavaksi viimeisenä aikana. **6** Sentähden te riemuitsette, vaikka te nyt, jos se on tarpeellista, vähän aikaa kärssitekin murhetta moninaisissa kiusauksissa, **7** että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa havaittaisiin paljoa kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka kuitenkin tulessa koetellaan, ja koituisi kiitokseksi, ylistyksksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä. **8** Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä näheet, häneen te uskotte, vaikka ette nyt häntä näe, ja riemuitsette sanomattomalla ja kirkastuneella ilolla, **9** sillä te saavutatte uskon päämääran, sielujen pelastukseni. **10** Sitä pelastusta ovat etsineet ja tutkineet profeetat, jotka ovat ennustaneet teidän osaksenne tulevasta armosta, **11** ovat tutkineet, mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva Kristuksen Henki viittasi, edeltäpäin todistaessaan Kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kunniaista. **12** Ja heille, koska he eivät palvelleet itseänsä, vaan teitä, ilmoittiin se, mikä nyt on teille julistettu niiden kautta, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat teille evankeliumia julistaneet; ja siihen enkelitkin halajavat katsahaa. **13** Vyöttäkää sentähden mielenne kupeet ja olkaa raittiit; ja pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille tarjotaan Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä. **14** Niinkuin kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyttenne aikana, elitte, **15** vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi. **16** Sillä kirjoitettu on: "Olkaa pyhä, sillä minä olen pyhä". **17** Ja jos te Isänänne huudatte avuksi häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee kunkin hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa pelossa tämä muukalaisuutenne aika, **18** tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, **19** vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman

karitsan, **20** hänen, joka tosin oli edeltätiedetty jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina on ilmoitettu teitä varten, **21** jotka hänen kauttansa uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänenelle kirkkaiden, niin että teidän uskonne on myös toivo Jumalaan. **22** Puhdistakaan selunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömän veljenrakkauteen ja rakastakaan toisianne harasta puhtaasta sydämostä, **23** te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta. (aiōn g165) **24** Sillä: "kaikki liha on kuin ruoho, ja kaikki sen kauneus kuin ruohon kukkanen; ruoho kuivuu, ja kukkanen varisee, **25** mutta Herran sana pysyy iankaikkisesti". Ja tämä on se sana, joka on teille ilosanomana julistettu. (aiōn g165)

2 Pankaa siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi ja ulkokultaisuus ja kateus ja kaikki panettelu, **2** ja halatkaa niinkuin vastasyntyneet lapset sanan vääräntämötöntä maitoa, että te sen kautta kasvaisitte pelastukseen, **3** jos "olette maistaneet, että Herra on hyvä". **4** Ja tulkaa hänen tykönsä, elävän kiven tykö, jonka ihmiset tosin ovat hyljäneet, mutta joka Jumalan edessä on valittu, kallis, **5** ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhramaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia. **6** Sillä Raamatussa sanotaan: "Katso, minä lasken Siioniin valitun kiven, kalliuin kulmakiven; ja joka häneen uskoo, ei ole häpeään joutuva". **7** Teille siis, jotka uskotte, se on kallis, mutta niille, jotka eivät usko, "on se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, tullut kulmakiveksi" **8** ja "kompauskiveksi ja loukkauskallioksi". Koska he eivät tottele sanaa, niin he kompastuvat; ja siihen heidät on pantutkin. **9** Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekova", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa; **10** te, jotka ennen "ette olleet kansa", mutta nyt olette "Jumalan kansa", jotka ennen "ette olleet armahdetut", mutta nyt "olette armahdetut". **11** Rakkaani, niinkuin outoja ja muukalaisia minä kehoitan teitä pidättymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan, **12** ja vaeltamaan nuhteettomasti pakanain keskuudessa, että he siitä, mistä he parjaavat teitä niinkuin pahantekijöitä, teidän hyvien tekojenne tähden, niitä tarkatessaan, ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä. **13** Olkaa alamaiset kaikelle ihmilliselle järjestyskelle Herran tähden, niin hyvin kuninkaalle, joka on ylin, **14** kuin käskynhaltijoille, jotka hän on lähettynyt pahaa tekeville rangaistukseksi, mutta hyväät tekeville kiitokseksi; **15** sillä se on Jumalan tahto, että te hyväät tekemällä tutkitte suun mielettömäin ihmisten ymmärtämättömyydyltä- **16** niinkuin vapaat, ei niinkuin ne, joilla vapaus on

pahuuden verhona, vaan niinkuin Jumalan palvelijat. Ja kuka on, joka voi teitä vahingoittaa, jos teillä on 17 Kunnioittakaa kaikkia, rakastakaa veljiä, peljätkää kiivaus hyvään? 14 Vaan vaikka saisittein karäsiä Jumalaan, kunnioittakaa kuningasta. 18 Palvelijat, olkaa vanhurskauden tähden, olette kuitenkin autuaita. "Mutta kaikella pelolla isännillen alamaiset, ei ainoastaan älkää antako heidän pelkonsa peljättää itseänne, hyville ja lempille, vaan nurjillekin. 19 Sillä se on armoa, älkääkää hämmästykö", 15 vaan pyhittäkää Herra että joku omantunnon tähden Jumalan edessä kestää Kristus sydämässä ja olkaa aina valmiit vastaamaan vaivoja, syttömästi kärsien. 20 Sillä mitä kiitettävää jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka siinä on, jos te olette kärsivällisiä silloin, kun teitä teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla, 16 pitääsynttienne tähden piestään? Mutta jos olette kärsivällisiä, hyvän omantunnon, että ne, jotka parjaavat teidän kun hyvien tekojenne tähden saatte kärsiä, niin se hyvää vaellustanne Kristuksessa, joutuisivat häpeään on Jumalan armoa. 21 Sillä siihen te olette kutsutut, siinä, mistä he teitä panettelevat. 17 Sillä parempi koska Kristuskin kärsi teidän puolestanne, jättääneen hyvää tehdien kärsiä, jos niin on Jumalan tahti, teille esikuvan, että te noudattaisitte hänen jälkiänsä, kuin pahaa tehden. 18 Sillä myös Kristus kärsi kerran 22 joka "ei syntiä tehnyt ja jonka suussa ei petosta kuoleman syntien tähden, vanhurskas väärän puolesta, ollut", 23 joka häntä herjattaessa ei herjannut takaisin, johdattaaksensa meidät Jumalan tykö; hän, joka tosin joka kärsiessään ei uhannut, vaan jätti asiansa sen kuoletettiin lihassa, mutta tehtiin eläväksi hengessä, 19 haltuun, joka oikein tuomitsee, 24 joka "itse kantoi jossa hän myös meni pois ja saarnasi vankeudessa meidän syntimme" ruumiissansa ristinpuumun, että me, oleville hengille, 20 jotka muinoin eivät olleet kuuliaiset, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle; ja kun Jumalan pitkämielisyys odotti Nootaan päivinä, silloin hänen "haavainsa kautta te olette paratut". 25 Sillä te kun valmistettiin arkria, jossa vain muutamat, se on olitte "eksyksissä niinkuin lampaat", mutta nyt te olette kahdeksan sielua, pelastuvat veden kautta. 21 Tämän vertauskuvan mukaan vesi nyt teidätkin pelastaa,

3 Samoin te, vaimot, olkaa alamaiset miehillenne, ettiä nekin, jotka ehkä eivät ole sanalle kuuliaisia, vaimojen vaelluksen kautta sanoittakin voitettaisiin, 2 kun he katselevat, kuinka te vaellatte puhtaina ja pelossa. 3 Älköön teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, ei hiusten palmikoimista eikä kultien ympärillenne ripustamista eikä koreihin vaatteisiin pukeutumista, 4 vaan se olkoon salassa oleva sydämén ihminen, hiljainen ja rauhaisan hengen katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis. 5 Sillä näin myös muinoin pyhäät vaimot, jotka panivat toivonsa Jumalaan, kaunistivat itsensä ja olivat miehillensä alamaiset; 6 niin oli Saara kuulainen Aabrahamille, kutsuen häntä herraksi; ja hänen lapsikseen te olette tulleet, kun teette sitä, mikä hyvää on, ettekää anna minkään itseänne peljättää. 7 Samoin te, miehet, eläkää taidollisesti kukaan vaimonne kanssa, niinkuin heikomman astian kanssa, ja osoittakaan heille tunniontusta, koska he ovat elämän armon perillisiä niinkuin tekin; etteivät teidän rukouksenne estyisi. 8 Ja lopuksi: olkaa kaikki yksimielisiä, helläsydämisä, veljijä kohtaan rakkaita,armahtavaisia, nöyrää. 9 Älkää kostako pahaa pahalla, älkää herjausta herjaucksella, vaan päinvastoin siunatkaa; sillä siihen te olette kutsututkin, että siunausken perisitte. 10 Sillä: "joka tahtoo rakastaa elämää ja nähdä hyviä päiviä, varjelkoon kielensä pahasta ja huulensa vilppiä puhumasta, 11 kääntyköön pois pahasta ja tehköön hyvää, etsiköön rauhaa ja pyrkiköön siihen. 12 Sillä Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja hänen korvansa heidän rukouksiansa, mutta Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan." 13

kasteenä-joka ei ole lain saastan poistamista, vaan hyvän omantunnon pyytämistä Jumalalta-Jeesuksen Kristuksen ylösnuosemuksen kautta, 22 hänen, joka on mennyt taivaaseen ja on Jumalan oikealla puolella; ja hänen allensa ovat enkelit ja vallat ja voimat alistetut.

4 Koska siis Kristus on käärsinty lihassa, niin ottakaa tekin aseksenne sama mieli-sillä joka lihassa kääsii, se lakkaa synnistä- 2 etette enää eläisi tätä lihassa vielä elettävää aikaa ihmisten himojen mukaan, vaan Jumalan tahdon mukaan. 3 Riittäähän, että menneen ajan olette täyttäneet pakanain tahtoa vaeltaessanne irstaudessa, himoissa, juoppoudessa, mässäyksissä, juomingeissa ja kauheassa epäjumalain palvelemisessa. 4 Sentähden he oudoksuват sitä, etteet juokse heidän mukanansa samaan riettauden lätköön, ja herjaavat. 5 Mutta heidän on tehtävä tili hanelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita. 6 Sillä sitä varten kuolleillekin on julistettu evankeliumi, että he tosin olisivat tuomitut lihassa niinkuin ihmiset, mutta että heillä hengessä olisi elämä, niinkuin Jumala elää. 7 Mutta kaiken loppu on lähellä. Sentähden olkaa maltilliset ja raitti rukoilemaan. 8 Ennen kaikkea olkoon teidän rakkautenne toisianne kohtaan harras, sillä "rakkaus peittää syntien paljouden". 9 Olkaa vieraanvaraisia toinen toistanne kohtaan, nurkumatta. 10 Palvelkaa toisianne, kukin sillä armolahjalla, minkä on saanut, Jumalan moninaisen armon hyvinä huoneenhaltijoina. 11 Jos joku puhuu, puhukoon niinkuin Jumalan sanoja; jos joku palvelee, palvelkoon sen voiman mukaan, minkä Jumala antaa, että Jumala tulisi kaikessa kirkastetuksi Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen on tunnia ja

valta aina ja iankaikkisesti. Amen. (aiōn g165) 12 rakkauen suunnannolla. Rauha teille kaikille, jotka Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette Kristuksessa olette!

ja joka on teille koetukseksi, ikäänsiun teille tapahtuisi jotakin outoa, 13 vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuuta. 14 Jos teitä solvataan Kristuksen nimen tähden, niin te olette autuaat, sillä kirkkauden ja Jumalan Henki lepää teidän päällänne. 15 Älköön näet kukaan teistä kärsikö murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä tahi sentähden, että sekaantuu hänelle kuulumattoniin; 16 mutta jos hän kärsii kristittynä, älköön hävetkö, vaan ylistäköön sen nimensä tähden Jumalaa. 17 Sillä aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta; mutta jos se alkaa ensiksi meistä, niin mikä on niiden loppu, jotka eivät ole Jumalan evankeliumille kuuliaiset? 18 Ja "jos vanhurskas vaivoin pelastuu, niin mihinkä joutuu kaan jumalaton ja syntinen?" 19 Sentähden, uskokoot myös ne, jotka Jumalan tahdon mukaan kärsivät, sielunsa uskolliselle Luojalle, tehdien sitä, mikä hyvää on.

5 Vanhimpia teidän joukossanne minä siis kehoitan, minä, joka myös olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja ja osallinen myös siihen kirkkauteen, joka vasteedes on ilmestyvä: 2 kaitkaa teille uskottua Jumalan laumaa, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan, ei häpeällisen voiton tähden, vaan sydämen halusta, 3 ei herroina halliten niitä, jotka ovat teidän osallenne tulleet, vaan ollen laumalle esikuvina, 4 niin te, ylipaimenen ilmestyessä, saatte kirkkauden kuihtumattoman seppeleen. 5 Samoin te, nuoremmat, olkaa vanhemmille alamaiset ja pukeutuakaa kaikki keskinäiseen nöryyteen, sillä "Jumala on yleitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon". 6 Nörytykää siis Jumalan väkevän käden alle, että hän ajallansa teidät korottaisi, 7 ja "heittäkää kaikki murheenne hänen päällensä, sillä hän pitää teistä huolen". 8 Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenен hän saisi niellä. 9 Vastustakaan häntä lujina uskossa, tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän veljiennekin maailmassa kestää. 10 Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa, vähän aikaa kärsittyäne, hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava. (aiōnios g166) 11 Hänen olkoon valta aina ja iankaikkisesti! Amen. (aiōn g165) 12 Silvanuksen, uskollisen veljen, kautta-jona häntä pidän-olen lyhyesti teille tämän kirjoitanut, kehoittaen teitä ja vakuuttaen, että se armo, jossa te olette, on Jumalan totinen armo. 13 Tervehyksen lähettilä teille Babylonissa oleva seurakunta, valittu niinkuin tekin, ja minun poikani Markus. 14 Tervehtikää toisianne

2 Pietarin

1 Simeon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat saaneet yhtä kalliin uskon kuin mekin meidän Jumalamme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa. **2** Armo

ja rauha lisääntykön teille Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen tuntemisen kautta. **3** Koska hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mikä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan, hänen tuntemisensa kautta, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja täydellisydellään, **4** joiden kautta hän on lahjoittanut meille kallit ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden kautta tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi ja pelastuisitte siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee, **5** niin pyrkikää juuri sentähden kaikella ahkeruudella osoittamaan uskossanne avuja, avuissa ymmärtäväisyyttä, **6** ymmärtäväisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsvälisyyttä, kärsvälisyydessä jumalisuutta, **7** jumalisuudessa veljellistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta. **8** Sillä jos teillä on nämä ja ne yhä enenevät, niin ne eivät salli teidän olla toimettonia eikä hedelmättömiä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa. **9** Jolla sitävästoin ei niitä ole, se on sokea, liikanäköinen, on unhottanut puhdistuneensa entisistä synneistänsä. **10** Pyrkikää sentähden, veljet, sitä enemmän tekemään kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi; sillä jos sen teette, ette koskaan lannea; **11** sillä näin teille runsain määrin tarjoaan pääsy meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan. (aiōnios g166) **12** Sentähden minä aina aion muistuttaa teitä tästä, vaikka sen tiedättekin ja olette vahvistetut siinä totuudessa, joka teillä on. **13** Ja minä katson oikeaksi, niin kauan kuin tässä majassa olen, näin muistuttamalla herättää teitä. **14** Sillä minä tiedän, että tämän majani poispaneminen tapahtuu äkisti, niinkuin myös meidän Herramme Jesus Kristus minulle ilmoitti. **15** Mutta minä olen huolehtiva siitä, että te minun lähtöni jälkeenkin aina voisitte tämän muistaa. **16** Sillä me emme seuranneet viekkaasti sommiteltuja taruja tehdessämme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan me olimme omien silmin nähneet hänen valtasuurutensa. **17** Sillä hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun tältä ylhäisimmältä kirkkaudelta tuli hänelle tämä ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt". **18** Ja tämän äänen me kuulimme tulevan taivaasta, kun olimme hänen kanssaan pyhällä vuorella. **19** Ja sitä lujempi on meille nyt profetallinen sana, ja te teette hyvin, jos otatte siitä vaarin, niinkuin pimeässä paikassa loistavasta lampusta, kunnes päävä valkenee

ja kointähti koittaa teidän sydämissänne. **20** Ja tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoini selitetävissä; **21** sillä ei koskaan ole mitään profetiaa tuottaa esiiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.

2 Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettaja, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kielvävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon. **2** Ja moni on seuraava heidän irstausiaan, ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistyksi; **3** ja ahneudessaan he valheellisilla sanoilla kiskovat teistä hyötä; mutta jo ammosista ajoista heidän tuomionsa valvoo, eikä heidän perikatonsa torku. **4** Sillä ei Jumala säästännyt enkeliteitä, jotka syntiä tekivät, vaan syöksi heidät syvyyteen, pimeyden kuiluihin, ja hylkäsi heidät tuomiota varten säilytettäviksi. (Tartaloō g5020) **5** Eikä hän säästännyt muinaista maailmaa, vaikka varjelikin Noaan, vanhurskauden saarnaajan, ynnä seitsemän muuta, vaan antoi vedenpaisumuksen tulla jumalattoman maailman päälle. **6** Ja hän poltti poroksi Sodoman ja Gomorran kaupungit ja tuomitsi ne häviöön, asettaen ne varoitukseksi niille, jotka vastedes jumalattomasti elävät. **7** Kuitenkin hän pelasti hurskaan Lootin, jota rietosten vaellus irstaudessa vaivasi; **8** sillä asuessaan heidän keskuudessansa tuo hurskas mies kiusaantui hurskaassa sielussaan joka päivä heidän pahain tekojensa tähden, joita hänen täytyi nähdä ja kuulla. **9** Nämä Herran tietää pelastaa jumaliset kiusauksesta, mutta tuomion päivään säilyttää rangaistuksen alaisina väärät, **10** ja varsinkin ne, jotka lihan jäljessä kulkevat saastaisissa himoissa ja ylenkatsovat herrauden. Nuo uhkarohkeat, itserakkaat eivät kammo herjata henkilöltöjä, **11** vaikka enkelitkään, jotka väkevyydetään ja voimaltaan ovat suuremmat, eivät lausu heitä vastaan herjaavaa tuomiota Herran edessä. **12** Mutta niinkuin järjettömät, luonnostaan pyydystettäväksi ja häviämään syntyneet eläimet, niin joutuvat myös nämä, kun herjaavat sitä, mitä eivät tunne, häviämään omaan turmelukseensa, **13** saaden väerryden palkan; he pitävät nautintonaan elää päivänsä hekumassa; he ovat tähra-ja häpeäpilkkuja; he herkuttelevat petoksissaan, kemuillessaan teidän kanssan; **14** heidän silmänsä ovat täynnä haureutta eivätkä saa kyllänsä synnistä; he viekoittelevat horjuvia sieluja, heillä on ahneuteen harjaantunut sydän; he ovat kirouksen lapsia. **15** He ovat hyljänneet suoran tien, ovat eksyneet ja seuranneet Bileamin, Beorin pojaa, tietä, hänen, joka rakasti väerryden palkkaa, **16** mutta sai rikkomuksestaan ojennuksen: mykkä juhta puhui ihmisen äänellä ja esti profetan mielettömyyden.

17 Sellaiset ovat vedettömiä lähteitä ja myrskytuulen havaittaisiin tahrattomiksi ja nuhteettomiksi, rauhassa, ajamia hattaroita, ja pimeyden synkeys on heille varattu. hänen edessänsä; **15** ja lukekaa meidän Herramme **18** Sillä he puhuvat pöyhkeitä turhuuden sanoja ja pitkämeliisys pelastukseksi, josta myös meidän rakas viekoittelevat lihan himoissa irstauskilla niitä, jotka tuskkin veljemme Paavali hänelle annetun viisauden mukaan ovat päässeet eksyksissä vaeltavia pakoon, **19** ja teille on kirjoittanut; **16** niinkuin hän tekee kaikissa lupavaat heille vapautta, vaikka itse ovat turmeluksen kirjeissään, kun hän niissä puhuu näistäasioista, orjia; sillä kenen voittama joku on, sen orja hän on. **20** vaikka niissä tosin on yhtä ja toista vaikeatajuista, jota Sillä jos he meidän Herramme ja Vapahtajan Jeesuksen tietämättömät ja vakaantummat väentävät kieroon Kristuksen tuntemisen kautta ovat päässeetkin maailman niinkuin muitakin kirjoituksia, omaksi kadotuksekseen. saastutuksia pakoon, mutta niihin taas kietoutuvat **17** Koska te siis, rakkaani, tämän jo edeltäpäin tiedätte, ja tulevat voitetuksi, niin on viimeinen tullut heille niin olkaa varuillanne, ettette rietosten eksymyksen ensimmäistä pahemmaksi. **21** Parempi olisi heille ollut, mukaansa tempaamina lankeaisi pois omalta lujalta etteivät olisi tulleet tuntemaan vanhurskauden tietä, kuin pohjaltanne, **18** ja kasvaka meidän Herramme ja pyhästää käskystä. **22** Heille on tapahtunut, mitä tosi **Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa.** Hänen olkoon kunnia sekä nyt että sananlasku sanoo: "Koiraa palaa oksennukselleen", ja: **hamaan iankaikkisuuden päivään. (aión g165)** "Pesty sika rypee rapakossa".

3 Tämä on jo toinen kirje, jonka minä kirjoitan teille, rakkaani, ja näissä molemmissa minä muistuttamalla herätän teidän puhdasta mieltänne, **2** että muistaisitte niitä sanoja, joita pyhät profeetat ennen ovat puhuneet, ja Herran ja Vapahtajan käskyä, jonka te apostoleiltanne olette saaneet. **3** Ja ennen kaikkea tietäkää se, että viimeisänä päivinä tulee pilkkapuheinensa pilkkaaja, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan **4** ja sanovat: "Missä on lupaus hänen tulemuksestansa? Sillä onhan siitä asti, kuin isät nukkuivat pois, kaikki pysynyt, niinkuin se on ollut luomakunnan alusta." **5** Sillä tietensä he eivät ole tietävänään, että taivaat ja samoin maa, vedestä ja veden kautta rakennettu, olivat ikivanhastaan olemassa Jumalan sanan voimasta **6** ja että niiden kautta silloinen maailma hukkui vedenpaisumukseen. **7** Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat samalla sanalla talletetut tulelle, säästetyt jumalattomain ihmisten tuomion ja kadotuksen päivään. **8** Mutta tämä yksi älköön olko teiltä, rakkaani, salassa, että "yksi päivä on Herran edessä niinkuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta niinkuin yksi päivä". **9** Ei Herra viivyttää lupauksensa täyttämistä, niinkuin muutamat pitävät sitä viiyttelemisenä, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan, sillä hän ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen. **10** Mutta Herran päivä on tuleva niinkuin varas, ja silloin taivaat katoavat puhinalla, ja alkuvaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat. **11** Kun siis nämä kaikki näin hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä vaelluksessa ja jumalisuudessa, **12** teidän, jotka odotatte ja joudutatte Jumalan päivän tulemistä, jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuvaineet kuumuudesta sulavat! **13** Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu. **14** Sentähden, rakkaani, pyrkikää tästä odottaaessanne siihen, että teidät

1 Johanneksen

1 Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuuleet, minkä omin silmin näheet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: elämän Sanasta- **2 ja** elämää ilmestyi, ja me olemme näheet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille- (*aiōnios g166*) **3** minkä olemme näheet ja kuuleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, kanssa. **4** Ja tämän me kirjoitamme, että meidän ilomme olisi täydellinen. **5** Ja tämä on se sanoma, jonka olemme häneltä kuuleet ja jonka me teille julistamme: että Jumala on valkeus ja ettei hänessä ole mitään pimeyttä. **6** Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, niin me valhettelimme emmekä tee totuutta. **7** Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaan meidät kaikesta synnistä. **8** Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuu ei ole meissä. **9** Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaan meidät kaikesta vääryydestä. **10** Jos sanomme, ettemme ole syntiä tehneet, niin me teemme hänet valhettelijaksi, ja hänen sanansa ei ole meissä.

2 Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, etttete syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. **2** Ja hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien. **3** Ja siitä me tiedämme hänet tuntevamme, että pidämme hänen käskynsä. **4** Joka sanoo: "Minä tunnen hänet", eikä pidä hänen käskyjänsä, se on valhettelija, ja totuu ei ole hänessä. **5** Mutta joka pitää hänen sanansa, hänessä on Jumalan rakkaus totisesti täydelliseksi tullut. Siitä me tiedämme, että me hänessä olemme. **6** Joka sanoo hänessä pysyvänsä, on velvollinen vaeltaamaan, niinkuin hän vaelsi. **7** Rakkaani, en minä kirjoita teille uutta käskyä, vaan vanhan käskyn, joka teillä on alusta ollut; tämä vanha käsky on se sana, jonka te olette kuuleet. **8** Ja kuitenkin minä kirjoitan teille uuden käskyn, sen, mikä on totta hänessä ja teissä; sillä pimeys katoaa, ja totinen valkeus jo loistaa. **9** Joka sanoo valkeudessa olevansa, mutta vihaa veljeänsä, se on yhä vielä pimeydessä. **10** Joka rakastaa veljeänsä, se pysyy valkeudessa, ja hänessä ei ole pahennusta. **11** Mutta joka vihaa veljeänsä, se on pimeydessä ja vaeltaa pimeydessä, eikä hän tiedä, mihin menee; sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä. **12** Minä kirjoitan

teille, lapsukaiset, sillä synnit ovat teille anteeksi annetut hänen nimensä tähden. **13** Minä kirjoitan teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka alusta on ollut. Minä kirjoitan teille, nuorukaiset, sillä te olette voittaneet sen, joka on paha. Minä olen kirjoittanut teille, lapsukaiset, sillä te olette oppineet tuntemaan Isän. **14** Minä olen kirjoittanut teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka alusta on ollut. Minä olen kirjoittanut teille, nuorukaiset, sillä te olette väkevät, ja Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet sen, joka on paha. **15** Älkää rakastako maailmaa älkääkä sitä, mikä maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä. **16** Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmän pyyntö ja elämän korskeus, se ei ole Isästä, vaan maailmasta. **17** Ja maailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti. (*aiōn g165*) **18** Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika. Ja niinkuin te olette kuuleet, että antikristus tulee, niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut; siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika. **19** Meistä he ovat lähteneet, mutta he eivät olleet yhtä meidän kanssamme; sillä jos he olisivat olleet yhtä meidän kanssamme, niin he olisivat meidän kanssamme pysyneet; mutta heissä oli tuleva ilmi, että kaikki eivät ole yhtä meidän kanssamme. **20** Teillä on voitelu Pyhältä, ja kaikilla teillä on tieto. **21** En minä ole kirjoittanut teille sentähden, etttette totuutta tiedä, vaan sentähden, että te tiedätte sen ja ettei mikään valhe ole totuudesta. **22** Kuka on valhettelija, ellei se, joka kielää sen, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, se, joka kielää Isän ja Pojan. **23** Kuka ikinä kielää Pojan, hänellä ei ole Isääkäään. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä. **24** Minkä te olette alusta asti kuuleet, se pysyköön teissä. Jos teissä pysyy se, minkä olette alusta asti kuuleet, niin tekivät pystytte Pojassa ja Isässä. **25** Ja tämä on se lupaus, minkä hän on meille luuvannut: iankaikkinen elämä. (*aiōnios g166*) **26** Tämän minä olen kirjoittanut teille niistä, jotka teitä eksyytävät. **27** Mutta te-teissä pysyy se voitelu, jonka olette häneltä saaneet, ja te ette ole kenenkään opetuksen tarpeessa; vaan niinkuin hänen voitelunsa opettaa teitä kaikessa, niin se opetus on myös totta eikä ole valhettä; ja niinkuin se on opettanut teitä, niin pysyvä hänessä. **28** Ja nyt, lapsukaiset, pysyvä hänessä, että meillä hänen ilmestyessään olisi turva eikä meitä häpeällä karkoitettaisi pois hänen tyköänsä hänen tulemuksessaan. **29** Jos tiedätte, että hän on vanhurskas, niin te ymmärrätte, että myös jokainen, joka vanhurskauden tekee, on hänestä syntynyt.

3 Katsokaa, minkälaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne häntä. **2** Rakkaani, nyt me olemme Jumalan

lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on. 3 Ja jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niinkuin hän on puhdas. 4 Jokainen, joka tekee synnin, tekee myös laittomuuden; ja synti on laittomuuks. 5 Ja te tiedätte hänen ilmestyneen ottamaan pois synnit; ja hänessä ei ole syntiä. 6 Kuka ikinä hänessä pysyy, hän ei tee syntiä; kuka ikinä syntiä tekee, hän ei ole häntä nähty eikä häntä tuntenut. 7 Lapsukaiset, älköön kukaan saako teitä eksyttää. Se, joka vanhurskauden tekee, on vanhurskas, niinkuin hän on vanhurskas. 8 Joka syntiä tekee, se on perkeleestä, sillä perkele on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika Ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi perkeleen teot. 9 Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä; eikä hän saata syntiä tehdä, sillä hän on Jumalasta syntynyt. 10 Sitä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä perkeleen lapsia. Kuka ikinä ei tee vanhurskutta, hän ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei veljeänsä rakasta. 11 Sillä tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme 12 eikä olla Kainin kaltaisia, joka oli pahasta ja tappoi veljensä. Ja minkätähden hän tappoi hänet? Sentähden, että hänen tekonsa olivat pahat, mutta hänen veljensä teot vanhurskaat. 13 Älkää ihmetyt, veljeni, jos maailma teitä vihaa. 14 Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa. 15 Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysisi. (aiónios g166) 16 Sitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että hän antoi henkensä meidän edestämme; meidänkin tulee antaa henkemme veljiemme edestä. 17 Jos nyt jollakin on tämän maailman hyvyytä ja hän näkee veljensä olevan puutteessa, mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus saattaa pysyä hänessä? 18 Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa. 19 Sitä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja me saatamme hänen edessään rauhoittaa sydämemme sillä, 20 että jos sydämemme syyttää meitä, niin Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaikki. 21 Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, niin meillä on uskallus Jumalaan, 22 ja mitä ikinä anomme, sen me häneltä saamme, koska pidämme hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on hänelle otollista. 23 Ja tämä on hänen käskynsä, että meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toinen toistamme, niinkuin hän on meille käskyn antanut. 24 Ja joka pitää hänen käskynsä, se pysyy Jumalassa ja

Jumala hänessä. Ja siitä me tiedämme hänen meissä pysyvän, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut.

4 Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan. 2 Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeksi, on Jumalasta; 3 ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa. 4 Lapsukaiset, te olette Jumalasta ja olette voittaneet heidät; sillä hän, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa. 5 He ovat maailmasta; sentähden he puhuvat, niinkuin maailma puhuu, ja maailma kuulee heitä. 6 Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, se kuulee meitä; joka ei ole Jumalasta, se ei kuule meitä. Sitä me tunnemme totuuden hengen ja eksityksen hengen. 7 Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan. 8 Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus. 9 Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttansa. 10 Siinä on rakkaus-ei siinä, että me rakastimme Jumalaan, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovitukseksi. 11 Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvoiliset rakastamaan toinen toistamme. 12 Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähty. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä. 13 Sitä me tiedämme pysyvämmeksi hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille Henkeänsä. 14 Ja me olemme näheet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi. 15 Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa. 16 Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkauissa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä. 17 Näin on rakkaus tullut täydelliseksi meissä, että meillä olisi turva tuomiopäivänä; sillä sellainen kuin hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa. 18 Pelkoja ei rakkauissa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoiteta pelon, sillä pelossa on rangaistusta; ja joka pelkää, se ei ole päässyt täydelliseksi rakkauissa. 19 Me rakastamme, sillä hän on ensin rakastanut meitä. 20 Jos joku sanoo: "Minä rakastan Jumalaa", mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valhettelija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähty, se ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähty. 21 Ja tämä käsky meillä

on häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, se rakastakoon myös veljeänsä.

5 Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänenestä on syntynyt. **2** Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaan ja noudatamme hänen käskyjänsä. **3** Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; **4** sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. **5** Kuka on se, joka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika? **6** Hän on se, joka on tullut veden ja veren kautta, Jeesus Kristus, ei ainostaan vedessä, vaan vedessä ja veressä; ja Henki on se, joka todistaa, sillä Henki on totuus. **7** Sillä kolme on, jotka todistavat: **8** Henki ja vesi ja veri, ja ne kolme pitävät yhtä. **9** Jos me otamme vastaan ihmisten todistuksen, niin onhan Jumalan todistus suurempi. Ja tämä on Jumalan todistus, sillä hän on todistanut Pojastansa. **10** Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänenellä on todistus itsessänsä; joka ei usko Jumalaan, tekee hänet valhettelijaksi, koska hän ei usko sitä todistusta, jonka Jumala on todistanut Pojastansa. **11** Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassansa. (aiōnios g166) **12** Jolla Poika on, sillä on elämää; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää. **13** Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä. (aiōnios g166) **14** Ja tämä on se uskallus, joka meillä on häneen, että jos me jotakin anomme hänen tahtonsa mukaan, niin hän kuulee meitä. **15** Ja jos me tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme, että meillä myös on kaikki se, mitä olemme häneltä anoneet. **16** Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, niin rukoilkuun, ja hän on antava hänenelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On syntiä, joka on kuolemaksi; siitä minä en sano, että olisi rukoiltava. **17** Kaikki väärystys on syntiä. Ja on syntiä, joka ei ole kuolemaksi. **18** Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; vaan Jumalasta syntynyt pitää itsestänsä vaarin, eikä häneen ryhdy se paha. **19** Me tiedämme, että olemme Jumalasta, ja koko maailma on pahan vallassa. **20** Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, tunteaksemme sen Totisen; ja me olemme siinä Totisessa, hänen Pojassansa, Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä. (aiōnios g166) **21** Lapsukaiset, kavahtakaa epäjumalia.

2 Johanneksen

1 Vanhin valitulle rouvalle ja hänen lapsillensa, joita minä totuudessa rakastan-enkä ainoastaan minä, vaan myös kaikki, jotka ovat tulleet totuuden tuntemaan-
2 totuuden tähden, joka meissä pysyy ja on oleva meidän kanssamme iankaikkisesti. (aiōn g165) **3** Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, on oleva meidän kanssamme, totuudessa ja rakkaudessa. **4** Minua on suuresti ilahuttanut, että olen lastesi joukossa havainnut olevan niitä, jotka totuudessa vaeltavat sen käskyn mukaan, jonka me olemme saaneet Isältä. **5** Ja nyt, rouva, minulla on sinulle pyyntö, ei niinkuin kirjoittaisin sinulle uuden käskyn, vaan minä kirjoitan sen, joka meillä alusta asti on ollut: että meidän tulee rakastaa toinen toistamme. **6** Ja tämä on rakkaus, että me vaellamme hänen käskyjensä mukaan. Tämä on käsky, että teidän, niinkuin olette alusta kuulleet, tulee siinä vaeltaa. **7** Sillä monta villitsijää on lähtenyt maailmaan, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristukseksi, joka oli lihaan tuleva; tämä tämmöinen on villitsijä ja antikristus. **8** Ottakaa vaari itsestänne, ettette menetä sitä, minkä me olemme työllämme aikaansaaneet, vaan että saatte täyden palkan. **9** Kuka ikinä menee edemmäksi eikä pysy Kristuksen opissa, hänellä ei ole Jumalaa; joka siinä opissa pysyy, hänellä on sekä Isä että Poika. **10** Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, niin älkää ottako häntä huoneeseenne älkääkä sanoko häntä tervetulleeksi; **11** sillä joka sanoo hänet tervetulleeksi, joutuu osalliseksi hänen pahoihin tekoihinsa. **12** Minulla olisi paljon kirjoittamista teille, mutta en tahdo tehdä sitä paperilla ja musteella; vaan toivon pääseväni teidän tyköinne ja saavani puhutella teitä suullisesti, että meidän ilomme olisi täydellinen. **13** Valitun sisaresi lapset lähettilävät sinulle tervehdyksen.

3 Johanneksen

1 Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä totuudessa rakastan. **2** Rakkaani, minä toivotan sinulle, että kaikessa menestyt ja pysyt terveenä, niinkuin sieluskin menestyy. **3** Minua ilahutti suuresti, kun veljet tulivat ja antoivat todistuksen sinun totuudestasi, niinkuin sinä totuudessa vaellatkin. **4** Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa. **5** Rakkaani, sinä toimit uskollisesti kaikessa, mitä teet veljien, vieläpä vieraittenkin hyväksi. **6** He ovat seurakunnan edessä antaneet todistuksen sinun rakkaudestasi; ja sinä teet hyvin, kun autat heitä eteenpäin heidän matkallaan, niinkuin Jumalan edessä arvollista on. **7** Sillä hänen nimensä tähden he ovat matkalle lähteneet eivätkä ota pakanoilta mitään. **8** Me olemme siis velvolliset ottamaan semmoisia vastaan, auttaaksemme yhdessä totuutta eteenpäin. **9** Minä kirjoitin seurakunnalle; mutta Diotrefes, joka haluaa olla ensimmäinen heidän joukossaan, ei ota meitä vastaan. **10** Sentähden minä, jos tulen, muistutan hänen teistansa, mitä hän tekee, kun pahoilla sanoilla meistä juoruaa; ja vielä siihenkään tyttymättä, hän ei itse ota veljiä vastaan, vaan estää niitänkin, jotka tahtovat sen tehdä, ja ajaa heidät pois seurakunnasta. **11** Rakkaani, älä seuraa pahaa, vaan hyvää. Joka hyvin tekee, se on Jumalasta; joka pahoin tekee, se ei ole Jumalaa nähty. **12** Demetrius on kaikilta, jopa itse totuudeltakin, saanut hyvän todistuksen; ja mekin todistamme hänestä samaa, ja sinä tiedät, että meidän todistuksemme on tosi. **13** Minulla olisi paljon kirjoittamista sinulle, mutta en tahdo kirjoittaa sinulle pian musteella ja kynällä, **14** sillä minä toivon pian näkeväni sinut, ja silloin saamme suullisesti puhella. Rauha sinulle! Ystävät tervehtivät sinua. Tervehdys ystäville, kullekin erikseen.

Juudaksen

1 Juudas, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja Jaakobin veli, kutsutuille, jotka ovat Isässä Jumalassa rakastetut ja Jeesukselle Kristukselle varjellut. **2** Lisääntyköön teille laupeus ja rauha ja rakkaus. **3** Rakkaan! Kun minulla on ollut harras halu kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, tuli minulle pakko kirjoittaa ja kehoittaa teitä kilvoittelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu. **4** Sillä teidän keskuuteenne on pujataanut eräitä ihmisiä, joiden jo aikoa sitten on kirjoitettu tulevan tähän tuomioon, jumalattomia, jotka käänträvät meidän Jumalamme armon istaudeteksi ja kielträvät meidän ainoan valtaiamme ja Herramme, Jeesuksen Kristuksen. **5** Vaikka jo kerran olette saaneet tietää kaiken, tahdon kuitenkin muistuttaa teitä siitä, että Herra, joka oli pelastanut kansan Egyptistä, toisella kertaa hukkuti ne, jotka eivät uskoneet; **6** ja että hän ne enkelit, jotka eivät säälyttäneet valta-asemaansa, vaan jättivät oman asumuksensa, pani pimeyteen iankaikkisissa kahleissa säälytettäviksi suuren päivän tuomioon; (*aidios g126*) **7** samoin kuin Sodoma ja Gomorra ja niiden ympärillä olevat kaupungit, jotka samalla tavalla kuin nekin harjoittivat haureutta ja eksyvät luonnottoniin lihanhimoihin, ovat varoittavana esimerkkinä, kärssiessään iankaikkisen tulen rangaistusta. (*aiōnios g166*) **8** Yhtäkaikki nämä uneksiitat samoin saastuttavat lihan; he halveksivat herrautta, herjaavat kirkkauden henkiolentoja. **9** Mutta ei ylienkeli Miikaelkaan, kun riitieli ja väittieli perkeleen kanssa Mooseksen ruumiista, rohjennut lausua herjaavaa tuomiota, vaan sanoi: "Rangaiskoon sinua Herra!" **10** Nämä sitävästoin herjaavat sitä, mitä eivät tunne; mutta minkä he järjettömäin eläinten tavoin luonnostaan ymmärtävät, sillä he turmelevat itsensä. **11** Voi heitä, sillä he kulkevat Kainin tietä ja heittätyvät palkan tähden Bileamin eksitykseen ja hukkuvat niskoittelunsa niinkuin Koori! **12** He likapilkkuina teidän rakkausaterioillanne julkeasti kemuilevat ja itséään kestitsevät. He ovat vedettömiä, tuulten ajeltavia pilviä, paljaita, syksyisiä puita, hedelmättömiä, kahdesti kuolleita, juurineen maasta reväistyjä, **13** rajuja meren aaltoja, jotka vaahdovat omia häpeitään, harhailevia tähtiä, joille pimeyden synkeys ikuisiksi ajoiksi on varattu. (*aiōn g165*) **14** Heistäkin Eenok, Aadamista seitsemäs, on ennustanut, sanoen: "Katso, Herra tulee tuhannen tuhansine pyhinensä **15** tuomitsemaan kaikkia ja rankaisemaan kaikkia jumalattomia kaikista heidän jumalattomista teoistansa, joita he jumalattomuudessaan ovat tehneet, ja kaikesta julkeasta, mitä nuo jumalattomat syntiset ovat häntä vastaan puhuneet". **16** He ovat napisijoita, kohtalonsa nurkuija ja vaeltavat himojensa mukaan; heidän suunsa

puuu pöyhkeitä, ja he mielistelevät ihmisiä oman etunsa tähden. **17** Mutta te, rakkaani, muistakaa nämä sanat, mitkä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat edeltäpäin puhuneet, **18** sanoen teille: "Viimeisenä aikana tulee pilkkaajia, jotka vaeltavat jumalattomuutensa himojen mukaan". **19** Nämä juuri saavat aikaan hajaannusta, he ovat siellä lisäksi, henkeä heillä ei ole. **20** Mutta te, rakkaani, rakentaka itseänne pyhimmän uskonne perustukselle, rukoikkaa Pyhässä Hengessä **21** ja pysytäkää niin itsenne Jumalan rakkaudessa, odottaessanne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen laupeutta iankaikkiseksi elämäksi. (*aiōnios g166*) **22** Ja armahtaka toisia, niitä, jotka epäilevät, pelastaka heidät, tulesta temmaten; **23** toisia taas armahtaka pelolla, inhoten lihan taharamaan ihokastakin. **24** Mutta hänelle, joka voi varjella teidät lankeamasta ja asettaa teidät nuheteettomina, riemuitsevina, kirkkautensa eteen, **25** hänelle, ainoalle Jumalalle ja meidän pelastajallemmekin Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, hänelle kunnia, majesteetti, voima ja valta ennen kaikkia aikojaa ja nyt ja iankaikkisesti! Amen. (*aiōn g165*)

Ilmestys

1 Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle, näyttääkseen palvelijoillensa, mitä pian tapahtuman pitää; ja sen hän lähettämänsä enkelin kautta antoi tiedoksi palvelijalleen Johannekselle, **2** joka tässä todistaa Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken sen, minkä hän on nähty. **3**

Autuaas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen kirjoitettu on; sillä aika on lähellä! **4** Johannes seitsemälle Aasian seurakunnalle: Armo teille ja rauha häneltä, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä, **5** ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, häneltä, joka on kuolleitten esikoinen ja maan kuningasten hallitsija! Hänelle, joka meitä rakastaa ja on päästäänyt meidät synneistämme verellänsä **6** ja tehnnyt meidät kuningaskunnaksi, papeiksi Jumalalleen ja Isäleen, hänelle tunnia ja voima aina ja iankaikkisesti! Amen. **(aiōn g165)** **7** Katso, hän tulee pilvissä, ja kaikki silmät saavat nähdä hänet, niidenkin, jotka hänet läivistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroitsevat hänen tullessansa. Totisesti, amen. **8** "Minä olen A ja O", sanoo Herra Jumala, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, Kaikkivaltias. **9** Minä, Johannes, teidän veljenne, joka teidän kanssanne olen osallinen ahdistukseen ja valtakuntaan ja kársivällisyteen Jeesuksessa, minä olin Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähdien saarella, jonka nimi on Patmos. **10** Minä olin hengessä Herran päivänä, ja kuulin takaani suuren äänen, ikääniuihin pasunun äänen, **11** joka sanoi: "Kirjoita kirjaan, mitä näet, ja lähetä niille seitsemälle seurakunnalle, Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamon ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan". **12** Ja minä käänytin katsomaan, mikä ääni minulle puhui; ja kääntyessäni minä näin seitsemän kultaista lampunjalkaa, **13** ja lampunjalkain keskellä Ihmisen Pojan muotoisen, pitkäleipeiseen viittaan puetun ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyötetyn. **14** Ja hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset niinkuin valkoinen villa, niinkuin lumi, ja hänen silmänsä niinkuin tulen liekki; **15** hänen jalkansa olivat ahjossa hehkuvan, kiihtävän vasken kaltainen, ja hänen äänensä oli niinkuin paljon venettä pahuhina. **16** Ja hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, ja hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, kun se täydeltä terältä paistaa. **17** Ja kun minä hänet näin, kauduin minä kuin kuoleena hänen jalkojensa juureen. Ja hän pani oikean kätensä minun päälleni sanoen: "Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, **18** ja minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman

ja tuonelan avaimet. **(aiōn g165, Hadēs g86)** **19** Kirjoita siis, mitä olet nähty ja mikä nyt on ja mitä tämän jälkeen on tapahtuva. **20** Niiden seitsemän tähdien salaisuus, jotka näit minun oikeassa kädessäni, ja niiden seitsemän kultaisen lampunjalon salaisuus on tämä: ne seitsemän tähteä ovat niiden seitsemän seurakunnan enkelit, ja ne seitsemän lampunjalkaa ovat ne seitsemän seurakuntaa."

2 "Efeson seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, hän, joka käyskelee niiden seitsemän kultaisen lampunjalon keskellä: **2** Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kársivällisytesi, ja etett voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhettelioksi; **3** ja sinulla on kársivällisyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähdien, etkä ole uupunut. **4** Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljänyt ensimmäisen rakkautesi. **5** Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekova; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta. **6** Mutta se sinulla on, että sinä vihaat nikolaiittain tekova, joita myös minä vihaan. **7** Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.' **8** Ja Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka kuoli ja virkosi elämään: **9** Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi-sinä olet kuitenkin rikka ja mitä pilkkaa sinä kärsit niiltä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan ovat saatanan synagooga. **10** Älä pelkää sitä, mitä tulenet kärsimään. Katso, perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle, ja teidän on oltava ahdistuksessa kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun. **11** Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita.' **12** Ja Pergamon seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on se kaksiteräinen, terävä miekka: **13** Minä tiedän, missä sinä asut: siellä, missä saatanan valtaistuin on; ja sinä pidät minun nimestäni kiinni etkä ole kieltänyt minun uskoani niinäkään päivinä, jolloin Antipas, minun todistajani, minun uskolliseni, tapettiin teidän luonanne, siellä, missä saatana asuu. **14** Mutta minulla on vähän sinua vastaan: sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että söisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta harjoittaisivat. **15** Niin on myös sinulla niitä, jotka samoin pitävät kiinni nikolaiittain opista. **16** Tee siis parannus; mutta jos et, niin minä tulen

sinun tykösi pian ja sodin heitä vastaan suuni miekalla. Ja Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo 17 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille Pyhä, Totinen, jolla on Daavidin avain, hän, joka avaa, sanoo. Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa ja eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa: annan hänelle valkoisen kiven ja siihen kiveen kirjoitetun 8 Minä tiedän sinun tekosi. Katso, minä olen avannut uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja.' 18 Ja Tyatiran seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo sinun eteesi oven, eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut Jumalan Poika, jolla on silmät niinkuin tulen liekki ja vaarin minun sanastani etkä ole minun nimeäni kiertänyt. jonka jalat ovat niinkuin kiltävä vaski: 19 Minä tiedän 9 Katso, minä annan sinulle saatanan synagoogasta sinun tekosi ja rakkautesi ja uskosi ja palveluksesi niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, ja kärsivällisytesi ja että sinun viimeiset tekosi ovat vaan valhettelevat; katso, minä olen saatava heidät useammat kuin ensimmäiset. 20 Mutta se minulla siihen, että he tulevat ja kumartuvat sinun jalkojesi eteen on sinua vastaan, että sinä suvaitset tuota naista, ja ymmärtäväät, että minä sinua rakastan. 10 Koska lisebeliä, joka sanoo itseään profeekaksi ja opettaa ja sinä olet ottanut minun kärsivällisyteni sanasta vaarin, eksyttää minun palvelijoitani harjoittamaan haureutta niin minä myös otan sinusta vaarin ja pelastan sinut ja syömään epäjumalille uhrottua. 21 Ja minä olen koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin antanut hänelle aikaa parannuksen tekoon, mutta hän koettelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat. 11 Minä ei tahdo parannusta tehdä eikä luopua haureudestaan. tulen pian; pidä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi sinun 22 Katso, minä syöksyen hänestä tautivuoteeseen, ja ne, kruunuasi. 12 Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi jotka hänen kanssaan tekevät huorin, minä syöksyen Jumalani temppeiliin, eikä hän koskaan enää lähde suureen ahdistukseen, jos eivät tee parannusta ja sieltä ulos, ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimien ja luovu hänen teoistansa; 23 ja hänen lapsensa minä Jumalani kaupungin nimen, sen uuden Jerusalemin, tappamalla tapan, ja kaikki seurakunnat saavat tuntea, joka laskeutuu alas taivaasta minun Jumalani tyköä, ja että minä olen se, joka tutkin munaskut ja sydämét; ja oman uuden nimeni. 13 Jolla on korva, se kuulkoon, minä annan teille kullekin tekojenne mukaan. 24 Mutta mitä Henki seurakunnille sanoo.' 14 Ja Laodikeian teille muille Tyatirassa oleville, kaikille, joilla ei ole tättä seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Amen, se oppia, teille, jotka ette ole tulleet tuntemaan, niinkuin uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan ne sanovat, saatanan syvyyksiä, minä sanon: en minä alku: 15 Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä pane teidän päällenne muuta kuormaa; 25 pitkää vain, etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava! 16 Mutta mitä teillä on, siihen asti kuin minä tulen. 26 Ja joka nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, voittaa ja loppuun asti ottaa minun teoistani vaarin, olen minä oksentava sinut suustani ulos. 17 Sillä sinä sille minä annan vallan hallita pakanoita, 27 ja hän on sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään kaitseva heitä rautaisella valtikalla, niinkuin saviastiat tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja heidät särjetää-niinkuin minäkin sen vallan Isältäni kurja ja köyhä ja sokea ja alaston. 18 Minä neuvon sain- 28 ja minä annan hänelle kointähden. 29 Jolla on sinua ostamaan minutla kultaa, tulessa puhdistettua, etkä rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit. 19 Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse siis ja tee parannus. 20 Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani. 21 Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellensa. 22 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'"

3 "Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut. 2 Heräjä valvomaan ja vahvista jäljellejääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan; sillä minä en ole havainnut sinun tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä. 3 Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ja ota siitä vaari ja tee parannus. Jos et valvo, niin minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä sinun päälesi tulen. 4 Kuitenkin on sinulla Sardeessa muutamia harvoja nimiä, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan, ja he saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat siihen arvolliset. 5 Joka voittaa, se näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeänsä elämän kirjasta, ja minä olen tunnustava hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä. 6 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.' 7

4 Sen jälkeen minä näin, ja katso: taivaassa oli ovi avoinna, ja ensimmäinen ääni, jonka minä olin kuullut ikäännikuin pasunan puhuvan minulle, sanoi: "Nouse ylös tänne, niin minä näytän sinulle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva". 2 Ja kohta minä olin hengessä. Ja katso, taivaassa oli valtaistuin, ja valtaistuimella oli istuja. 3 Ja istuja oli näöltänsä jaspis-ja sardionkiven

kaltainen; ja valtaistuimen ympäällä oli taivaankaari, arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä näältänsä smaragdin kaltainen. 4 Ja valtaistuimen ympäällä oli kaksikymmentä neljä valtaistuinta, ja sinä olet tullut teurastetuksi ja olet verelläsi ostanut niillä valtaistuimilla istuu kaksikymmentä neljä vanhinta, ja Jumalalle ihmiset kaikista sukunniesta ja kielistä ja puettuina valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli päässänsä kanoista ja kansanheimoista 10 ja tehnyt heidät meidän kultaiset kruunut. 5 Ja valtaistuimesta lähti salamoita ja tulevat hallitsemaan maan pääällä". 11 Ja minä nän, seitsemän tulisohtua, jotka ovat ne seitsemän Jumalan ja minä kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen henkeä. 6 Ja valtaistuimen edessä oli ikääneksi lasinen meri, kristallinen näköinen; ja valtaistuimen keskellä ja valtaistuimen ympäällä oli neljä olentoa, edestä ja takaa silmiä täynnä. 7 Ja ensimmäinen olento oli leijonan näköinen, ja toinen olento nuoren härän näköinen, ja kolmannella olennolla oli ikääneksi ihmisen kasvot, ja neljäs olento oli lentäväni kotkan näköinen. 8 Ja niillä neljällä olennolla oli kullakin kuusi siipeä, ja ne olivat tytymäri ja sisältä silmiä täynnä. Ja ne sanoivat lakkaamatta yötä päivää: "Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka oli ja joka on ja joka tuleva on". 9 Ja niin usein kuin olennot antavat ylistyksen, kunnian ja kitoksen hänelle, joka valtaistuimella istuu, joka elää aina ja iankaikkisesti, (aiōn g165) 10 lanneavat ne kaksikymmentä neljä vanhinta hänen eteensä, joka valtaistuimella istuu, ja kumartaen rukoilevat häntä, joka elää aina ja iankaikkisesti, ja heittävät kruununsa valtaistuimen eteen sanoen: (aiōn g165) 11 "Sinä, meidän Herramme ja meidän Jumalamme, olet arvollinen saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaikki, ja sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja ovat luodut".

6 Ja minä nän, kuinka Karitsa avasi yhden niistä seitsemästä sinetistä, ja kuulin yhden niistä neljästä olenosta sanovan niirkuin ukkosen äänellä: "Tule!" 2 Ja minä nän, ja katso: valkeaa hevonen; ja sen selässä istuvalla oli jousi, ja hänelle annettiin seppeli, ja hän lähti voittajana ja voittamaan. 3 Ja kun Karitsa avasi toisen sinetin, kuulin minä toisen olennon sanovan: "Tule!" 4 Niin lähti toinen hevonen, tulipunainen, ja sen selässä istuvalle annettiin valta ottaa pois rauha maasta, että

5 Ja minä näin valtaistuimella-istuvan oikeassa kädessä kirjakääön, sisältä ja päältä täyneen kirjoitetun, seitsemällä sinetillä suljetun. **2** Ja minä näin väkevän enkelin, joka suurella äänellä kuulutti: "Kuka on arvollinen avaamaan tämän kirjan ja murtamaan sen sinetti?" **3** Eikä kukaan taivaassa eikä maan päällä eikä maan alla voinut avata kirjaa eikä katsoa siihen. **4** Ja minä itkin kovin sitä, ettei ketään havaittu arvolliseksi avaamaan kirjaa eikä katsomaan siihen. **5** Ja yksi vanhimista sanoi minulle: "Älä itke; katso, jalopeura Juudan sukukunnasta, Daavidin juurivesa, on voittanut, niin että hän voi avata kirjan ja sen seitsemän sinettiä". **6** Ja minä näin, että valtaistuimen ja niiden neljän olennon ja vanhinent keskellä seisoi Karitsa, ikäänsä tuurastettu; sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä, lähetetyt kaikkeen maailmaan. **7** Ja se tuli ja otti kirjan valtaistuimella-istuvan oikeasta kädestä. **8** Ja kun se oli ottanut kirjan, niin ne neljä olentoa ja kaksikymmentä neljä vanhinta lankesivat Karitsan eteen, ja heillä oli kantele kullakin, ja heillä oli kultaiset maljat täynnä suitsutuksia, jotka ovat pyhien rukoukset, **9** ja he veisivät uutta virttä, sanoen: "Sinä olet

6 Ja minä näin, kuinka Karitsa avasi yhden niistä seitsemästä sinetistä, ja kuulin yhden niistä neljästä olennosta sanovan niinkuin ukkosen äänellä: "Tule!" 2 Ja minä näin, ja katsos: valkea hevonen; ja sen selässä istuvalla oli jousi, ja hänen annettiin seppele, ja hän lähti voittajana ja voittamaan. 3 Ja kun Karitsa avasi toisen sinetin, kuulin minä toisen olennon sanovan: "Tule!" 4 Niin lähti toinen hevonen, tulipunainen, ja sen selässä istuvalle annettiin valta ottaa pois rauha maasta, että ihmiset surmaisivat toisiaan; ja hänen annettiin suuri miekka. 5 Ja kun Karitsa avasi kolmannen sinetin, kuulin minä kolmannen olennon sanovan: "Tule!" Ja minä näin, ja katsos: musta hevonen; ja sen selässä istuvalla oli kädessään vaaka. 6 Ja minä kuulin ikäänsiäni äänen niiden neljän olennon keskeltä sanovan: "Koiniks-mitta nisuja yhden denarin, ja kolme koinikksia ohria yhden denarin! Mutta älä turmele öljyä äläkä viiniä." 7 Ja kun Karitsa avasi neljännennen sinetin, kuulin minä neljännennen olennon äänen sanovan: "Tule!" 8 Ja minä näin, ja katsos: hallava hevonen; ja sen selässä istuvan nimen oli Kuolema, ja Tuonela seurasi hänen mukanaan, ja heidän valtaansa annettiin neljäs osa maata, annettiin valta tappaa miekalla ja näällä ja rutolla ja maan petojen kautta. (**Hadēs g86**) 9 Ja kun Karitsa avasi viidennen sinetin, näin minä alttarin alla niiden sielut, jotka olivat surmatut Jumalan sanan tähden ja sen todistuksen tähden, joka heillä oli. 10 Ja he huusivat suurella äänellä sanoen: "Kuinka kauaksi sinä, pyhä ja totinen Valtias, siirrä tuomiosi ja jätät kostamatta meidän veremme niille, jotka maan päällä asuvat?" 11 Ja heille kullekin annettiin pitkä valkoinen vaippa, ja heille sanottiin, että vielä vähän aikaa pysyisivät levollisina, kunnes oli täytyvä myös heidän kanssapalvelijainsa ja veljiensä

luku, joiden tuli joutua tapettavaksi niinkuin hekin. 12 ovat nämä pitkiin valkeihin vaatteisiin puetut, ja mistä Ja minä näin, kuinka Karitsa avasi kuudennen sinetin; he ovat tulleet?" 14 Ja minä sanoin hänelle: "Herrani, ja tuli suuri maanjäristys, ja aurinko meni mustaksi sinä tiedät sen". Ja hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne, niinkuin karvainen säkkipuku, ja kuu muuttui kokonaan jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat kuin vereksi, 13 ja taivaan tähdet putosivat maahan, pesesse vaatteensa ja valkaisset ne Karitsan veressä. niinkuin viikunapuu varistaa raakaleensa, kun suuri 15 Sentähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja tuuli sitä pudistaa, 14 ja taivas väisty pois niinkuin palvelevat häntä päivät ja yöt hänen temppelissään, ja kirja, joka käärää kokoon, ja kaikki vuoret ja saaret hän, joka valtaistuimella istuu, on levittävä telttamajansa siirtyvät sijoiltansa. 15 Ja maan kuninkaat ja ylimykset ja heidän ylitsensä. 16 Ei heidän enää tule nälkää eikä sotapäälliköt ja rikkat ja väkevät ja kaikki orjat ja vapaaat enää jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään kätkeytyvät luoliin ja vuorten rotkoihin 16 ja sanoivat helle, 17 sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, vuorille ja kallioille: "Langetkaa meidän päälemme ja on kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vetten kätkekää meidät hänen kasvoiltansa, joka valtaistuimella lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet istuu, ja Karitsan vihalta! 17 Sillä heidän vihansa suuri heidän silmistänsä."

päivä on tullut, ja kuka voi kestää?"

7 Senjälkeen minä näin neljä enkeliä seisovan maan

neljällä kummalla ja pitävän kiinni maan neljää tuulta, ettei mikään tuuli pääsisi puhaltamaan maan päälle eikä meren päälle eikä yhteenkään puuhun. 2 Ja minä näin erään muun enkelin kohoavan auringonnoususta, ja hänenlä oli elävän Jumalan sinetti, ja hän huusi suurella äänellä niiille neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta, 3 ja sanoi: "Älkää vahingoittako maata älkääkää merta, älkää myös puita, ennenkuin me olemme painaneet sinetin Jumalamme palvelijain otsaan". 4 Ja minä kuulin sinetillä merkityjen luvun, sata neljäkymmentä neljä tuhatta merkityä kaikista Israelin lasten sukukunnista: 5 Juudan sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkityä, Ruubemin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Gaadin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, 6 Asserin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Naftalin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Manassien sukukunnasta kaksitoista tuhatta, 7 Simeonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Leevin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Isaskarin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, 8 Sebulonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Joosefin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Benjaminiin sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkityä. 9 Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimosta ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne seisovat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli palmut käsisäärän, 10 ja he huusivat suurella äänellä sanoen: "Pelastus tulee meidän Jumalatamme, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalta". 11 Ja kaikki enkelit seisovat piirissä valtaistuimen ja vanhinent ja neljän olennon ympäällä ja lankesivat kasvoilleen valtaistuimen eteen ja kumartaaen rukoilivat Jumalaa, 12 sanoen: "Amen! Ylistys ja kirkkaus ja viisaus ja kiitos ja tunnia ja voima ja väkevyys meidän Jumalalleme aina ja iankaikkiseksi, amen!" (aiōn g165)

13 Ja yksi vanhimmista puhui minulle ja sanoi: "Keitä

8 Ja kun Karitsa avasi seitsemännän sinetin, tuli taivaassa äänettömyys, jota kesti noin puoli hetkeä.

2 Ja minä näin ne seitsemän enkeliä, jotka seisovat Jumalan edessä, ja heille annettiin seitsemän pasuna.

3 Ja tuli eräs muu enkeli ja asettui alttarin ääreen pitäen kultaisista suitsutusastia, ja hänenlä annettiin paljon suitsukkeita pantavaksi kaikkien pyhien rukouksiin kultaiselle alttarille, joka oli valtaistuimen edessä. 4

Ja suitsukkeiden savu nousi pyhien rukosten kanssa enkelin kädestä Jumalan eteen. 5 Ja enkeli otti suitsutusastian ja täytti sen alttarin tulella ja heitti maan

päälle; silloin syntyi ukkosenjylinää ja ääniä ja salamoita ja maanjäristystä. 6 Ja ne seitsemän enkeliä, joilla oli ne seitsemän pasunaan, hankkiutuivat puhaltamaan pasunoihin. 7 Ja ensimmäinen enkeli puhalsi pasunaan;

niin tuli rakeita ja tulta, verellä sekotettuja, ja ne heitettiin maan päälle; ja kolmas osa maata paloi, ja kolmas osa puita paloi, ja kaikki vihanta ruoho paloi. 8 Ja toinen enkeli puhalsi pasunaan; niin heitettiin mereen ikäännükii suuri, tulena palava vuori; ja kolmas osa merta muuttui vereksi, 9 ja kolmas osa luoduista, mitä meressä on ja joissa henki on, kuoli, ja kolmas osa laivoista hukkui.

10 Ja kolmas enkeli puhalsi pasunaan; niin putosi taivaasta suuri tähti, palava kuin tulisohti, ja se putosi virtoihin, kolmanteen osaan niistä, ja vesilähteisiin. 11 Ja tähden nimi oli Koiruoho. Ja kolmas osa vesistä muuttui koiruohoksi, ja paljon ihmisiä kuoli vedestä,

koska se oli karvaaksi käynyt. 12 Ja neljäs enkeli puhalsi pasunaan; niin kolmas osa auringosta ja kolmas osa kuusta ja kolmas osa tähdistä lyötiin vitsauksella, niin että kolmas osa niistä pimeni ja päivä kolmannelta osaltaan oli valoton, ja niin myös yö. 13 Ja minä näin, ja minä kuulin kotkan, joka lensi keskitaivaalla, sanovan suurella äänellä: "Voi, voi, voi maan päällä asuvaisia niiden jäljellä olevain pasunain äänten tähden, joihin kolmen enkelin vielä on määrä puhaltaa!"

9 Ja viides enkeli puhalsi pasunaan; niin minä näin tähden, taivaasta maan päälle pudonneen, ja sille

annettiin sywyden kaivon avain; (*Abyssos g12*) 2 ja se avasi sywyden kaivon, ja kaivosta nousi savu, niinkuin savu suuresta pätsistä, ja kaivon savu pimitti auringon ja ilman. (*Abyssos g12*) 3 Ja savusta lähti heinäsirkkoja maan päälle, ja niille annettiin valta, niinkuin maan skorpioneilla on valta; 4 ja niille sanottiin, etteivät ne saa vahingoittaa maan ruohoja eikä mitään vihantaa eikä yhtään puuta, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ole Jumalan sinettiä otssaan. 5 Ja niille annettiin valta vaivata heitä 7 Ja heinäsirkat olivat sotaan varustettujen hevosten kaltaiset, ja niillä oli päässään ikääni kuin seppeleet, kullen näköiset, ja niiden kasvot olivat ikääni kuin ihmisten kasvot; 8 ja niillä oli hiukset niinkuin naisten hiukset, ja niiden hampaat olivat niinkuin leijonain hampaat. 9 Ja niillä oli haarniskat ikääni kuin rautahaarniskat, ja niiden siipien kohina oli kuin sotavaunujen ryske monien hevosten kiitäässä taisteluun. 10 Ja niillä oli pyrstöt niinkuin skorpioneilla ja pistimet, ja pyrstöissänsä niillä oli voima vahingoittaa ihmisiä viisi kuukautta. 11 Niillä oli kuninkaanaan sywyden enkeli, jonka nimi hebreaksi on Abaddon ja kreikaksi Apollyon. (*Abyssos g12*) 12 Ensimmainen "voi!" on mennyt; katso, tulee vielä kaksi "voi!" -huutoa tämän jälkeen. 13 Ja kuudes enkeli puhalsi pasunaan; niin minä kuulin äänen tulevan kultaisen alttarin neljästä sarvesta, Jumalan edestä, 14 ja se sanoi kuudelleen enkelille, jolla oli pasuna: "Päästää ne neljä enkeliä, jotka ovat sidottuina suuren Eufrat-virran varrella". 15 Silloin päästettiin ne neljä enkeliä, jotka olivat valmiina tappamaan kolmannen osan ihmisiistä. 16 Ja ratsuväen joukkonen luku oli kaksikymmentä tuhatta kertaa kymmenen tuhatta; minä kuulin niiden luvun. 17 Ja tämänkaltaisilta minusta näyttivät hevoset ja niiden selässä istujat näyssä: ratsastajilla oli tulipunaiset ja tummansinervät ja tulikivenkeltiset haarniskat; ja hevosten päät olivat kuin leijonain päät, ja niiden suusta lähti tuli ja savu ja tulikivi. 18 Näistä kolmesta vitsauksesta sai kolmas osa ihmisiä surmansa: tulesta ja savusta ja tulikivistä, jotka lähtivät niiden suusta. 19 Sillä hevosten voima oli niiden suussa ja niiden hännässä; niiden hännät näet olivat käärmeitten kaltaiset, ja niissä oli päät, joilla ne vahingoittivat. 20 Ja jäljelle jäneet ihmiset, ne, joita ei tapettu nällä vitsauksilla, eivät tehneet parannusta kättensä teoista, niin että olisivat lakanneet kumartamasta riivaajia ja kultaisia ja hopeaisia ja vaskisia ja kivisia ja puisia epäjumalankuvia, jotka eivät voi nähdä eikä kuulla eikä kävellä. 21 He eivät tehneet parannusta murhistaan eikä velhouksistaan eikä haureudestaan eikä varkauksistaan.

10 Ja minä näin erään toisen, väkevän enkelin tulevan alas taivaasta; hänen verhonaan oli pilvi, ja taivaankaari oli hänen päänsä päällä, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, ja hänen jalkansa niinkuin tulipatsaat, 2 ja hänen jalkansa meren pääälle ja kirjanen. Ja hän laski oikean jalkansa meren pääälle ja maan pääälle 3 ja huusi suurella äänellä, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ole Jumalan niinkuin leijona äryy; ja kun hän huusi, antioivat ne seitsemän ukkosenjylinää ääntensä puhua. 4 Ja kun ne viisi kuukautta, vaan ei tappa heitä; ja ne vaivasivat, seitsemän ukkosenjylinää olivat puhuneet, yritin minä niinkuin vaivaa skorpioni, kun se ihmistä pistää. 6 Ja kirjoittaa, mutta minä kuulin äänen taivaasta sanovan: niin päivinä ihmiset etsivät kuolemaa, eivätkä sitä "Panet sinetin taakse, mitä ne seitsemän ukkosenjylinää löydä; he haluavat kuolla, mutta kuolema pakenee heitä. 7 Ja enkeli, jonka minä näin seisovan meren päällä ja maan päällä, kohotti oikean kätensä taivasta kohti 6 ja vannoit hänen kauttansa, joka elää aina ja iankaikkisesti, hänen, joka on luonut taivan ja mitä siinä on, ja maan ja mitä siinä on, ja meren ja mitä siinä on, ettei enää ole oleva aikaa, (*aīōn g165*) 7 ja mitä siinä on, ja se on seitsemän enkelin ääni kuuluu hänen puhaltaessaan pasunaan, Jumalan salaisuus käy täytäntöön sen hyvän sanoman mukaan, ja minä on ilmoittanut palvelijoillensa profeetoille. 8 Ja sen äänen, jonka minä olin kuullut taivaasta, kuulin taas puhuvan minulle ja sanovan: "Mene ja ota tuo avattu kirjakääri, joka on meren ja maan päällä ja seisovan enkelin kädessä". 9 Ja minä menin enkelin "voi!" on mennyt; ja minä olin kuullut taivaasta, ja minä minulle: "Ota ja syö se; se on karvasteleva tykö ja pyysin, että hän antaisi minulle sen kirjasen. Ja hän sanoi minulle: "Ota ja syö se; se on karvasteleva vatsassasi, mutta suussasi se on oleva makea kuin hunaja". 10 Niin minä otin kirjasen enkelin kädestä ja neljä enkeliä, jotka ovat sidottuina suuren Eufrat-virran sön sen; se oli minun suussani makea kuin hunaja; mutta sen syöttävä minun vatsaani karvasteli. 11 Ja hetkelleen, päävälleen, kuukaudelleen ja vuodelleen minulle sanottiin: "Sinun tulee taas profetoida monista kansoista ja kansanheimoista ja kielistä ja kuninkaista".

11 Ja minulle annettiin sauwan kaltainen ruoko ja sanottiin: "Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alttari ja ne, jotka siinä kumartaa rukoilevat. 2 Mutta temppelin ulkopuolella oleva esikartano erota pois, äläkä sitä mittaa, sillä se on annettu pakanakansolle; ja he tallaavat pyhää kaupunkia neljäkymmentäkaksi kuukautta. 3 Ja minä annan kahdelle todistajalleeni toimeksi säkkipukuihin puettuina profetoida tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen päivän ajan." 4 Nämä ovat ne kaksi öljypuuta ja ne kaksi lampunjalkaa, jotka seisovat maan Herran edessä. 5 Ja jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, lähee tuli heidän suustaan ja kuluttaa heidän vihollisensa; ja jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, on hän saava surmansa sillä tavalla. 6 Heillä on valta sulkea taivas, niin ettei sadetta tule heidän profetoiomisen päävinä, ja heillä on valta muuttaa vedet vereksi ja lyödä maata kaikkinaisilla vitsauksilla, niin usein kuin tahtovat. 7 Ja kun he ovat lopettaneet

todistamisensa, on peto, se, joka nousee syvyydestä, kävä sotaa heitä vastaan ja voittava heidät ja tappava heidät. (Abyssos g12) 8 Ja heidän ruumiinsa viruvat sen suuren kaupungin kadulla, jota hengellisesti puhuen kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi ja jossa myös heidän Herransa ristiinnaulittiin. 9 Ja ihmiset eri kancoista ja sukukunnista ja kielistä ja kansanheimoista näkevät heidän ruumiinsa kolme ja puoli päivää, eivätkä sallit, että heidän ruumiinsa pannaan hautaan. 10 Ja ne, jotka maan päällä asuvat, iloitsevat heidän kohtalostaan ja riemuitsevat ja lähetävät lahjoja toisilleen; sillä nämä kaksi profeettaa olivat vaivanneet niitä, jotka maan päällä asuvat. 11 Ja niiden kolmen ja puolen päivän kuluttua meni heihin Jumalasta elämän henki, ja he nousivat jaloilleen, ja suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät. 12 Ja he kuulivat suuren äänen taivaasta sanovan heille: "Nouskaa tänne!" Niin he nousivat taivaaseen pilvessä, ja heidän vihollisensa näkivät heidät. 13 Ja sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäristys, ja kymmenes osa kaupunkia kukistui, ja maanjäristyksessä sai surmansa seitsemäntuhatta henkeä, ja muut peljästyivät ja antoivat taivaan Jumalalle kunnian. 14 Toinen "voi!" on mennyt; katso, kolmas "voi!" tulee pian. 15 Ja seitsemäs enkeli puuhalsi pasunaan; niin kuului taivaassa suuria ääniä, jotka sanoivat: "Maailman kuninkuus on tullut meidän Herralle ja hänen Voidellullensa, ja hän on hallitseva aina ja iankaiikkisesti". (aiōn g16) 16 Ja ne kaksikymmentä neljä vanhinta, jotka istuivat valtaistuimillaan Jumalan edessä, lankesivat kasvoillensa ja kumartaen rukoilivat Jumalaan, 17 sanoen: "Me kiittämme sinua, Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka olet ja joka olit, siitä, että olet ottanut suuren voimasi ja ottanut hallituksen. 18 Ja pakanakansat ovat vihastuneet, mutta sinun vihasi on tullut, ja tullut on aika tuomita kuolleet ja maksaa paljka sinun palvelijoillesi profeettoille ja pyhille ja niille, todistus.

ja hänen lapsensa temmatti Jumalan tykö ja hänen valtaistuimensa tykö. 6 Ja vaimo pakeni erämaahan, jossa hänellä oli Jumalan valmistama paikka, että häntä elätettiäsi siellä tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää. 7 Ja syttyi sota taivaassa: Miikael ja hänen enkelinsä sotivat lohikäärmettä vastaan; ja lohikäärme ja hänen enkelinsä sotivat, 8 mutta eivät voittaneet, eikä heillä enää ollut sijaa taivaassa. 9 Ja suuri lohikäärme, se vanha käärme, jota perkeleksi ja saatanaksi kutsutaan, koko maanpiiriin villitsijä, heitettiin maan päälle, ja hänen enkelinsä heitti hänen kanssansa. 10 Ja minä kuulin suuren äänen taivaassa sanovan: "Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Voideltunsa valta, sillä meidän veljiemme syöttääjä, joka yöt ja päivät sytti heitä meidän Jumalamme edessä, on heitetty ulos. 11 Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeänsä rakastaneet, vaan olleet alitti kuolemaan asti. 12 Sentähden riemuitkaa, täviaat, ja te, jotka niissä asutte! Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut alas teidän luokseenne pitäen suurta vihää, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!" 13 Ja kun lohikäärme näki olevansa heitetty maan päälle, ajo hän takaa sitä vaimoa, joka oli poikalapsen synnyttänyt. 14 Mutta vaimolle annettiin sen suuren kotkan kaksi siipeä hänen lentäksensä erämaahan sille paikalleen, jossa häntä elätetään aika ja kaksi aikaa ja puoli aikaa poissa käärmeen näkyvistä. 15 Ja käärme syöksyi kidastansa vaimon jälkeen vettä niinkuin virran, saattaakseen hänet virran vietäväksi. 16 Mutta maa auttoi vaimoa: maa avasi suunsa ja nieli virran, jonka lohikäärme oli syössyt kidastansa. 17 Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiänsä vastaan, jotka pitivät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen

... jotka sinun nimeäsi pelkäävät, pienille ja suurille, ja turmella ne, jotka maan turmelevat." 19 Ja Jumalan temppeli taivaassa aukeni, ja hänen liittonsa arkki näkyi hänen tempelissään, ja tuli salamoita ja äänisi ja ukkosenjylinää ja maanjäristystä ja suuria rakeita.

12 Ja näkyi suuri merkki taivaassa: vaimo, vaatetettu auringolla, ja kuu hänen jalkojensa alla, ja hänen päässään seppeleenä kaksitoista tähteä. **2** Hän oli raskaana ja huusi synnytyskuviissaan, ja hänen oli vaikea synnyttää. **3** Ja näkyi toinen merkki taivaassa, ja katso: suuri, tulipunainen lohkääärme, jolla oli seitsemän pääät ja kymmenen sarvea, ja sen päissä seitsemän kruunua; **4** ja sen pyrstö pyyhkäisi pois kolmannen osan taivaan tähtiä ja heitti ne maan päälle. Ja lohkääärme seisoi synnyttämäisillään olevan vaimon edessä nielläkseen hänen lapsensa, kun hän sen synnytti. **5** Ja hän synnytti poikalapsen, joka on kaitseva kaikkia pakanakansoja rautaisella valtikalla; ja latikäännin karhun, ja sen kita niinkuin leijonan kita. Ja lohkääärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan. **3** Ja minä näin yhden sen päästä olevan ikkäännin kuoliaaksi haavoitetun, mutta sen kuolinhaava parantui. Ja koko maa seurasi ihmellen petoa. **4** Ja he kumarsivat lohkääärmettä, koska se oli antanut sellaisen vallan pedolle, ja kumarsivat petoa sanoen: "Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?" **5** Ja sillä annettiin suu puhua suuria sanoja ja pilkkapuheita, ja sillä annettiin valta tehdä sitä neljäkymmentä kaksi kuukautta. **6** Ja se avasi suunsa Jumalaan pilkkaamaan, pilkatakseen hänen nimeänsä ja hänen majaaansa, niitä, jotka taivaassa asuvat. **7** Ja

13 Ja se asettui seisomaan meren hiekalle. Ja minä näin pedon housevan merestä; sillä oli kymmenen sarvea ja seitsemän päättä, ja sarvissaan kymmenen kruunua, ja sen päihin oli kirjoitettu pilkkaavia nimiä. 2

Ja peto, jonka minä näin, oli leopardin näköinen, ja sen

jalat ikäänsä karkkien, ja sen kitaro niinkuin leijonan kitaro.

Ja lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa

ja suuren vallan. 3 Ja minä näin yhden sen päistä

olevan ikäänsä kuoliaaksi haavoitetun, mutta sen

kuolinhaava parantui. Ja koko maa seurasi ihmetytellen

petoa. 4 Ja he kumarsivat lohkäärmettä, koska se oli

antanut sellaisen vallan pedolle, ja kumarsivat petoa sotilaidensa. Kuka ei pysty varttua niin hyvin kuin sotilaat.

sahoeh: "Kuka on pedoh vertalheh, ja kuka voi sotla sitä vastaan?" - Ja sille syytettiin suu pyhusti suuris-

sita vastaan? » Ja sille annettiin suu punua suuria sanoja ja pilkkapuhetta, ja sillä annettiin valta tehdä sitä.

saloja ja pikkapuolia, ja siinä annettiin Valtta lento sitä neljäkymmentä kaksi kuukautta. 6 ja se avasi suunsa

heijakymmentä raksi kuukaudta. Se avasi suurissa jumalaa pilkkaamaan, pilkatakseen hänen nimeänsä

Jumalaan pikkulaatuaan, pikkutakseen hänellä nimessänsä ja hänen majaansa, niitä, jotka tajuaassa asuvat. 7 Ja

sille annettiin valta käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa tullut, ja kumartakaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja maan ja meren ja vetten lähteet". 8 Ja seurasi vielä kansat ja kielet ja kansanheimot. 9 Ja kaikki maan päällä toinen enkeli, joka sanoi: "Kukistunut, kukistunut on asuvaiset kumartavat sitä, jokainen, jonka nimi ei ole se suuri Babylon, joka haureutensa vihan viinillä on kirjoitettu teurastetun Karitsan elämänkirjaan, hamasta juottanut kaikki kansat". 9 Ja heitä seurasi vielä kolmas maailman perustamisesta. 10 Jos kenellä on korva, hän enkeli, joka sanoi suurella äänellä: "Jos joku kumartaa kuulkoon. 10 Jos kuka vankeuteen vie, niin hän itse petoa ja sen kuvalta ja ottaa sen merkin otsaansa tai vankeuteen joutuu; jos kuka miekalla tappaa, hänet pitää käteensä, 10 niin hänkin on juova Jumalan vihan viiniä, miekalla tapettaman. Tässä on pyhien kärsvällisyys ja usko. 11 Ja minä näin toisen pedon housevan maasta, ja sillä oli kaksi sarvea niinkuin karitsan sarvet, ja se puhui niinkuin lohikäärme. 12 Ja se käyttää kaikkea petoa ja sen kuvalta ja tulikivellä vaivattaman ensimmäisen pedon valtaa sen nähdyn ja saattaa maan ja siinä asuvaiset kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava parani. 13 Ja se tekee suuria ihmheitä, niin että saa tulenkin taivaasta lankeamaan maahan ihmisten nähdyn. 14 Ja se willitsee maan päällä asuvaiset niillä ihmeillä, joita sen sallittiin tehdä pedon nähdyn; se yllyttää maan päällä asuvaiset tekemään on pyhien kärsvällisyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskeyt ja Jeesuksen uskon. 13 Ja minä kuulin äänen maahan kuvan, jossa oli miekanhaava ja joka virkosi. 15 Ja sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, ettiä pedon kuva puhuisikin ja saisi aikaan, ettiä ketkä vain eivät kumartaneet pedon kuvalta, ne tapettaisiin. 16 Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaita he saavat levittää vaivoistansa, sillä heidän tekonsa 15 Ja sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, seuraavat heitä." 14 Ja minä näin, ja katso: valkoinen ettiä pedon kuva puhuisikin ja saisi aikaan, ettiä ketkä pilvi, ja pilvellä istui Ihmisen Pojan muotoinen, päässänsä kultainen kruunu ja kädessänsä terävä sirppi. 15 Ja vain eivät kumartaneet pedon kuvalta, ne tapettaisiin. 16 Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaita temppeleistä tuli eräs toinen enkeli huutaen suurella ettiä köyhät, sekä vapaat ettiä orjat, panemaan merkin äänellä pilvellä istuvalle: "Lähetä sirppisi ja leikkaa, sillä oikeaan käteensä tai otsaansa, 17 ettei kukaan muu leikkuaika on tullut, ja maan elo on kypsynyt". 16 Ja voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon pilvellä istuva heitti sirppinsä maan päälle, ja maa tuli nimi tai sen nimen luku. 18 Tässä on viisaus. Jolla leikatuksi. 17 Ja taivan temppeleistä lähti eräs toinen ymmärrys on, se laskekoon pedon luvun; sillä se on enkeli, ja hänelläkin oli terävä sirppi. 18 Ja alttarista ihmisen luku. Ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentä lähti vielä toinen enkeli, jolla oli tuli vallassaan, ja hän kuusi. huusi suurella äänellä sille, jolla oli se terävä sirppi,

14 Ja minä näin, ja katso, Karitsa seisoi Siision vuorella, ja hänen kanssaan sata neljäkymmentä neljä tuhatta, joiden otsaan oli kirjoitettu hänen nimensä ja hänen Isäänsä nimi. **2** Ja minä kuulin äänen taivaasta ikääntkuin paljojen vettien puhinhan ja ikääntkuin suuren ukkosenjylinän, ja ääni, jonka minä kuulin, oli ikääntkuin kanteleensoittajain, kun he kantteleitaan soittavat. **3**

Ja he veisasiut uutta virttä valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinent edessä; eikä kukaan voinut oppia sitä virttää, paitsi ne sata neljäkymmentä neljä tuhatta, jotka ovat ostetut maasta. 4 Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa; sillä he ovat niinkuin neitsyet. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä hän menee. Nämä ovat ostetut ihmisiä esikoiseksi Jumalalle ja Karitsalle, 5 eikä heidän suussaan ole valhetta havaittu; he ovat tahrattomat.

6 Ja minä näin lentävän keskitaivaalla erään toisen enkelin, jolla oli iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan pääällä asuvaisille, kaikille kansanheimoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille. (aiōnios g166) 7 Ja hän sanoi suurella äänellä: "Peljätkää Jumalaan ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on

15 Ja minä näin toisen tunnusmerkin taivaassa, suuren ja ihmellisen: seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän viimeistä vitsausta, sillä niissä Jumalan viha täytyy. **2** Ja minä näin ikäänskuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja niiden, jotka olivat saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta ja sen nimen luvusta, seisovan sillä lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan kanteleet. **3** Ja he veisasiivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä, sanoen: "Suuret ja ihmelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias; vanhurskaat ja totiset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas. **4** Kuka ei pelkäisi, Herra, ja ylistäisi sinun nimeäsi? Sillä sinä yksin olet Pyhä; sillä kaikki kansat tulevat ja kumartavat sinua, koska sinun vanhurskaat tuomiosi ovat julki tulleet." **5** Ja sen jälkeen minä näin: todistuksen majan

tempeli taivaassa avattiin; 6 ja ne seitsemän enkelisiä, tuli salamoita ja ääniä ja ukkosenjylinää; ja tuli suuri joilla oli ne seitsemän vitsausta, lähtivät temppeleistä, maanjäristys, niin ankara ja suuri maanjäristys, ettei sen puettuna puhtaisiin, hohtaviin pellavavaatteisiin ja vertaista ole ollut siitä asti, kuin ihmisiä on ollut maan rinnolta vyötettyinä kultaisilla vöillä. 7 Ja yksi niistä päälliä. 19 Ja se suuri kaupunki meni kolmeen osaan, neljästä olennosta antoi niille seitsemälle enkelille ja kansojen kaupungit kukistuvat. Ja se suuri Babylon seitsemän kultaista maljaa, täynnä Jumalan vihaa, tuli muistetuki Jumalan edessä, niin että hän antoi hänen, joka elää aina ja iankaikkisesti. (aiōn g165) 8 sille vihansa kiivauden viinimaljan. 20 Ja kaikki saaret Ja tempeli tuli savua täyneen Jumalan kirkkaudesta pakenivat, eikä vuoria enää ollut. 21 Ja suuria rakeita, ja hänen voimastansa, eikä kukaan voinut mennä sisälle temppeleihin, ennenkuin niiden seitsemän enkelin ja ihmiset pilkkasivat Jumalaan raesateen vitsauksen seitsemän vitsausta oli käynyt täytäntöön.

16 Ja minä kuulin suuren äänen temppeleistä sanovan niille seitsemälle enkelille: "Menkää ja vuodattakaan

ne seitsemän Jumalan vihan maljaa maan päälle".

2 Ja ensimmäinen lähti ja vuodatti maljansa maan

päälle; ja tuli pahoja ja ilkeitä paiseita niihin ihmisiin,

joissa oli pedon merkki ja jotka kumarsivat sen kuvaa.

3 Ja toinen enkeli vuodatti maljansa mereen, ja se

tuli vereksi, ikäänkuin kuolleen vereksi, ja jokainen

elävä olento kuoli, mitä meressä oli. 4 Ja kolmas

enkeli vuodatti maljansa jokiin ja vesilähteisiin, ja

ne tulivat vereksi. 5 Ja minä kuulin vettien enkelin

sanovan: "Vanhurskas olet sinä, joka olet ja joka olit,

sinä Pyhä, kun näin olet tuominut. 6 Sillä pyhien ja

profeettain verta he ovat vuodattaneet, ja verta sinä

annettiin valta paahtaa ihmisiä tulella. 9 Ja ihmiset

paahtuivat kovassa helteessä ja pilkkasivat Jumalan

nimeä, hänen, jolla on vallassaan nämä vitsaukset; mutta

he eivät tehneet parannusta, niin että olisivat antaneet

hänen kunnian. 10 Ja viides enkeli vuodatti maljansa

pedon valtaistuimelle, ja sen valtakunta pimeni; ja he

pureskelivat kielensä rikki tuskissansa 11 ja pilkkasivat

taivaan Jumalaan tuskien ja paiseittensa tähden, mutta

eivät tehneet parannusta teoistansa. 12 Ja kuudes enkeli

vuodatti maljansa suureen Eufrat-virtaan, ja sen vesi

kuivui, että tie valmistuisi auringon noususta tuleville

kuninkaille. 13 Ja minä näin lohkäärmeeen suusta ja

pedon suusta ja väärän profeetan suusta lähtevän

kolme saastaista henkeä, sammakon muotoista. 14 ja kun hän tulee, pitää hänen vähän aikaa pysymän.

Sillä ne ovat riivaajain henkiä, jotka tekevät ihmiteitä; ne

lähtevät koko maanpiiriin kuningasten luo kokoamaan

alastomana eikä hänen häpeätänsä nähtäisi! - 16

- Katso, minä tulen niinkuin varas; autua se, joka

valvo ja pitää vaatteistansa vaarin, ettei hän kulkisi

Ja ne kokosivat heidät siihen paikkaan, jonka nimi

hebreaksi on Harmagedon. 17 Ja seitsemäs enkeli

vuodatti maljansa ilmaan, ja temppeleistä, valtaistuimelta,

Ja ne seitsemäs enkeli pedolle. 18 Ja Kuningas; ja kutsutut ja valitut ja uskolliset voittavat

17 Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli

ne seitsemän maljaa, ja puhui minulle sanoen:

2 Ja joka istuu paljojen vetten päällä, 2 hänen, jonka kanssa

maan kuninkaat ovat haureutta harjoittaneet ja jonka

haureuden viinistä maan asukkaat ovat juopuneet". 3

Ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli

täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja

ja hän vei minut hengessä erämahaan. Siellä minä näin

hänen kanssansa." 15 Ja hän sanoi minulle: "Vedet, orja ja ihmisieluja. 14 Ja hedelmät, joita sinun sielusi jotka sinä näit, tuolla, missä portto istuu, ovat kangoja himoitsi, ovat sinulta menneet, ja kaikki kalleutesi ja ja väkijoukkoja ja kansanheimoja ja kielii. 16 Ja ne komeutesi ovat sinulta hävinneet, eikä niitä enää koskaan kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ja peto, ne vihaavat porttoja ja riisuvat hänet paljaaksi ja alastomaksi ja tästä kaupungista, seisovat loitolta kauhistuen hänen syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulessa. 17 vaivaansa, itkien ja surren, 16 ja sanovat: "Voi, voi Sillä Jumala on pannut heidän sydämeensä, että he sitä suurta kaupunkia, joka oli puettu pellavaan ja täytyväät hänen aivoituksensa, yksimielisesti, ja antavat purppuraan ja helakanpunaan ja koristettu kullalla ja kuninkuutensa pedolle, kunnes Jumalan sanat täytyvät. 18 Ja nainen, jonka sinä näit, on se suuri kaupunki, jolla ja jalokivillä ja hellimillä, kun semmoinen rikkauks yhdessä on maan kuninkaitten kuninkuus."

18 Sen jälkeen minä näin tulevan taivaasta alas erään toisen enkelin, jolla oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan. 2 Ja hän huusi voimalisella äänellä sanoen: "Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja kaikkien saastaisten henkin tyssijaksi ja kaikkien saastaisten ja vihattavain lintujen tyssijaksi. 3 Sillä hänen haureutensa vihan viiniä ovat kaikki katsat juoneet, ja maan kuninkaat ovat haureutta harjoittaneet hänen kanssansa, ja maan kauppiat ovat rikastuneet hänen hekumansa runsaudesta." 4 Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanoavan: "Lähetekää siitä ulos, te minun kansani, ettei tulisi hänen synteihinsä osallisuksi ja sain tekin kärssiä hänen vitsauksistaan. 5 Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa. 6 Kostakaa hänelle sen mukaan, kuin hän on tehnyt, ja antakaa hänelle kaksinkertaisesti hänen teoistansa; siihen maljaan, johon hän on kaatanut, kaataakaa te hänelle kaksin verroin. 7 Niin paljon kuin hän on itselleen kunniaa ja hekumaa hankkinut, niin paljon antakaa hänelle vaivaa ja surua. Koska hän sanoo sydämessään: 'Minä istun kuningattarena enkä ole leski enkä ole surua näkevä', 8 sentähden hänen vitsauksensa tulevat yhtenä päivänä: kuolema ja suru ja nälkä, ja hän joutuu tulessa poltettavaksi, sillä väkevä on Herra Jumala, joka on hänet tuominnut." 9 Ja maanpiiriin kuninkaat, jotka hänen kanssansa ovat haureutta harjoittaneet ja hekumallisesti eläneet, itkevät ja parkuvat häntä, kun näkevät hänen palonsa savun;

10 he seisovat loitolta kauhistuen hänen vaivaansa ja sanovat: "Voi, voi sinua, Babylon, sinä suuri kaupunki, sinä vahva kaupunki, sillä sinun tuomiosi tuli yhdessä hetkessä!" 11 Ja maanpiiriin kauppiat itkevät ja surevat häntä, kun ei kukaan enää osta heidän tavaraansa, 12 kaupaksi tuotua kultaa ja hopeata ja jalokiviä ja helmiä ja pellavakangasta ja purppuraa ja silkkiä ja helakanpuna ja kaikkinaista hajupuuta ja kaikenlaisia norsunluu-esineitä ja kaikenlaisia kalleimmasta puusta ja vaskesta ja raudasta ja marmorista tehtyjä esineitä, 13 ja kanelia ja hiusvoidetta ja suitsuketta ja hajuvoidetta ja suitsutuspikaa ja viiniä ja öljyä ja lestyjä jauhoja ja viljaa ja karjaa ja lampaita ja hevosia ja vaunuja ja

orja ja ihmisieluja. 14 Ja hedelmät, joita sinun sielusi komeutesi ovat sinulta hävinneet, eikä niitä enää koskaan löydetä. 15 Niiden kauppiat, ne, jotka rikastuivat tästä kaupungista, seisovat loitolta kauhistuen hänen syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulessa. 16 ja sanovat: "Voi, voi Sillä Jumala on pannut heidän sydämeensä, että he sitä suurta kaupunkia, joka oli puettu pellavaan ja purppuraan ja helakanpunaan ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja hellimillä, kun semmoinen rikkauks yhdessä hetkessä tuhoutui!" 17 Ja kaikki laivurit ja kaikki rannikkopurjehtijat ja merimiehet ja kaikki merenkulkijat seisovat loitolta 18 ja huusivat nähdeessään hänen palonsa savun ja sanoivat: "Mikä on tämän suuren kaupungin vertainen?" 19 Ja he heittivät toimia päänsä päälle ja huusivat itkien ja surren ja sanoivat: "Voi, voi sitä suurta kaupunkia, jonka kalleuksista rikastuivat kaikki, joilla oli laivoja merellä, kun se yhdessä hetkessä tuhoutui!" 20 Riemuitse hänestä, taivas, ja te pyhät ja apostolit ja profeetat; sillä Jumala on hänet tuominnut ja kostonut hänelle teidän tuomionne. 21 Ja väkevä enkeli otti kiven, niinkuin suuren myllynkiven, ja heitti sen mtereen sanoen: "Näin heitetään kiivaasti pois Babylon, se suuri kaupunki, eikä sitä enää löydetä". 22 Ei kuulla sinussa enää kantteleensoittajien ja laulajien, huilun-ja torvensoittajien ääntä; ei löydetä sinusta enää minkään ammatin taituria; ei kuulla sinussa enää myllyn jyrinää; 23 ei loista sinussa enää lampun valo; ei kuulla sinussa enää huutoa yljälle eikä huutoa morsiamelle; sillä sinun kauppiasi olivat maan mahtavia, ja sinun velhoutesi villitsi kaikki katsat; 24 ja hänestä on löydetty profeettain ja pyhien veri ja kaikkien veri, jotka maan päällä ovat tapetut.

19 Sen jälkeen minä kuulin ikäännkuin kansan paljouden suuren äänen taivaassa sanoavan: "Halleluja! Pelastus ja kunnia ja voima on Jumalan, meidän Jumalamme. 2 Sillä totiset ja vanhurskaat ovat hänen tuomionsa; sillä hän on tuominnut sen suuren porton, joka turmeli maan haureudellaan, ja on kostonut ja on vaatinut hänen kädestänsä palvelijainsa veren."

3 Ja he sanoivat toistamiseen: "Halleluja!" Ja hänen savunsa nousee aina ja iankaiikkisesti. (aiōn g165) 4 Ja ne kaksikymmentä neljä vanhinta ja neljä olentoa lankesivat maahan ja kumartaen rukoilivat Jumalaa, hetkessä! 5 Ja valtaistuimelta lähti ääni, joka sanoi: "Ylistäkää meidän Jumalaamme, kaikki hänen palvelijansa, te, jotka häntä pelkäätte, sekä pienet että suuret". 6 Ja minä kuulin ikäännkuin kansan paljouden äänen ja ikäännkuin paljojen vetten pauhinan ja ikäännkuin suuren ukkosenjylinän sanovan: "Halleluja! Sillä Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut hallituksen. 7 Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme tunnia ja hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hän

vaimonsa on itsensä valmistanut. 8 Ja hänen annettiin päästettämän irti vähäksi aikaa. (Abyssos g12) 4 Ja pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: minä näin valtaistumia, ja he istuvat niille, ja heille se liina on pyhien vanhurskautus." 9 Ja hän sanoi annettiin tuomiovalta; ja minä näin niiden sielut, jotka minulle: "Kirjoita: Autuat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan olivat teloitettu Jeesuksen todistukseen ja Jumalan häätärialalle!" Vielä hän sanoi minulle: "Nämä sanat sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet ovat totiset Jumalan sanat". 10 Ja minä lankesin hänen petoa eikä sen kuvaan eivätkä ottaneet sen merkkiä jalkojensa juureen, kumartaen rukoillaksen häntä. Mutta otsaansa eikä käteensä; ja he virkosivat eloon ja hän sanoi minulle: "Varo, ettet sitä tee; minä olen hallitsivat Kristuksen kanssa tuhanneen vuotta. 5 Muut sinun ja sinun veljiesi kanssopalvelija, niiden, joilla kuolleet eivät vironneet eloon, ennenkuin ne tuhat on Jeesuksen todistus; kumarra ja rukoile Jumalaa. vuotta olivat loppuun kuluneet. Tämä on ensimmäinen Sillä Jeesuksen todistus on profetian henki." 11 Ja ylösnuosemus. 6 Autuas ja pyhä on se, jolla on osa minä näin taivaan auenneena. Ja katso: valkoinen ensimmäisessä ylösnuosemuksessa; heihin ei toisella hevonen, ja sen selässä istuvan nimi on Uskollinen ja kuolemaa ole valtaa, vaan he tulevat olemaan Jumalan Totinen, ja hän tuomitsee ja sotii vanhurskaudessa. ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan 12 Ja hänen silmänsä olivat niinkuin tulen liekit, ja ne tuhannen vuotta. 7 Ja kun ne tuhattu ovat hänen päässään oli monta kruunua, ja hänenellä oli loppuun kuluneet, päästetään saatana vankeudestaan, kirjoitettuna nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin hän itse, 13 ja hänenellä oli yllään vereen kastettu vaippa, 8 ja hän lähtee villitsemään maan neljällä kulmalla ja nimeä, jolla häntä kutsutaan, on Jumalan Sana. 14 sotaan, ja niiden luku on kuin meren hiekka. 9 Ja he Ja häntä seurasivat ratsastaen valkoisilla hevosilla lopputaivaastaan, ja heidätä seuraavaksi seuraavat ratsastajat, puettuina valkeaan ja puhtaaseen loppuun kuluneet, päästetään saatana vankeudestaan, pellavavaatteeseen. 15 Ja hänen suustaan lähtee 8 ja hän lähtee villitsemään maan neljällä kulmalla terävä miekka, että hän sillä löisi kangoja. Ja hän olevia kansoja, Googia ja Maagogia, kootakseen heidät ja nimi, jolla häntä kutsutaan, on Jumalan Sana. 16 sotaan, ja niiden luku on kuin meren hiekka. 9 Ja he Ja hänenellä on vaipassa kupeellaan kirjoitettuna nimi: "Kuningasten Kuningas ja herrain Herra". 17 Ja minä nainen enkelin seisovan auringossa, ja hän huusi suurella äänellä sanoen kaikille keskitaivaalla lentäville linnuille: "Tulkaa, kokoontuakaa Jumalan vihantia vuinikuurnan. 16 Ja hänenellä on vaipassa kupeellaan kirjoitettuna nimi: "Kuningasten Kuningas ja herrain Herra". 17 Ja minä nainen enkelin seisovan auringossa, ja hän huusi suurella äänellä sanoen kaikille keskitaivaalla lentäville linnuille: "Tulkaa, kokoontuakaa Jumalan vihantia vuinikuurnan. 18 Ja minä näin pedon ja seuraavat ratsastajat, puettuina valkeaan ja puhtaaseen loppuun kuluneet, päästetään saatana vankeudestaan, syömään kuningasten lihaa ja sotapäällikköjen lihaa ja väkevien lihaa ja hevosten sekä niiden selässä istuvien lihaa ja kaikkien vapaitten ja orijen lihaa, sekä pienten etttä sururten". 19 Ja minä näin pedon ja seuraavat ratsastajat, puettuina valkeaan ja puhtaaseen loppuun kuluneet, päästetään saatana vankeudestaan, 18 ja minä näin pedon ja seuraavat ratsastajat, puettuina valkeaan ja puhtaaseen loppuun kuluneet, päästetään saatana vankeudestaan, syömään kuningasten lihaa ja sotapäällikköjen lihaa ja väkevien lihaa ja hevosten sekä niiden selässä istuvien lihaa ja kaikkien vapaitten ja orijen lihaa, sekä pienten etttä sururten". 19 Ja minä näin pedon ja seuraavat ratsastajat, puettuina valkeaan ja puhtaaseen loppuun kuluneet, päästetään saatana vankeudestaan, 19 ja minä näin pedon ja seuraavat ratsastajat, puettuina valkeaan ja puhtaaseen loppuun kuluneet, päästetään saatana vankeudestaan, syömään kuningasten lihaa ja sotapäällikköjen lihaa ja väkevien lihaa ja hevosten sekä niiden selässä istuvien lihaa ja kaikkien vapaitten ja orijen lihaa, sekä pienten etttä sururten". 19 Ja minä näin pedon ja seuraavat ratsastajat, puettuina valkeaan ja puhtaaseen loppuun kuluneet, päästetään saatana vankeudestaan, 20 Ja peto ottettiin kiinni, ja seuraavat ratsastajat, puettuina valkeaan ja puhtaaseen loppuun kuluneet, päästetään saatana vankeudestaan, 20 Ja peto ottettiin kiinni, ja seuraavat ratsastajat, puettuina valkeaan ja puhtaaseen loppuun kuluneet, päästetään saatana vankeudestaan, 21 Ja ne muut saivat surmansa hevosen selässä istuvan miekasta, joka lähti hänen suustaan; ja kaikki linnut tulivat ravituksi heidän lihastansa. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 Ja ne muut saivat surmansa hevosen selässä istuvan miekasta, joka lähti hänen suustaan; ja kaikki linnut tulivat ravituksi heidän lihastansa.

20 Ja minä näin tulevan taivaasta alas enkelin, jolla oli syvyyten avain ja suuret kahleet kädessään.
(Abyssos g12) 2 Ja hän otti kiinni lohkäärmeen, sen vanhan käärmeen, joka on perkele ja saatana, ja sitoi hänet tuhanneksi vuodeksi 3 ja heitti hänet syvyyteen ja sulki ja lukitsi sen sinetillä hänen jälkeensä, ettei hän enää kangoja villitsisi, siihen asti kuin ne tuhat vuotta ovat loppuun kuluneet; sen jälkeen hänet pitää

21 Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole. **2** Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu. **3** Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellänsä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa; **4** ja hän on pyyhkivä pois kaikki kynneleet heidän silmistäänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt." **5** Ja valtaistuimella istuva sanoi: "Katso,

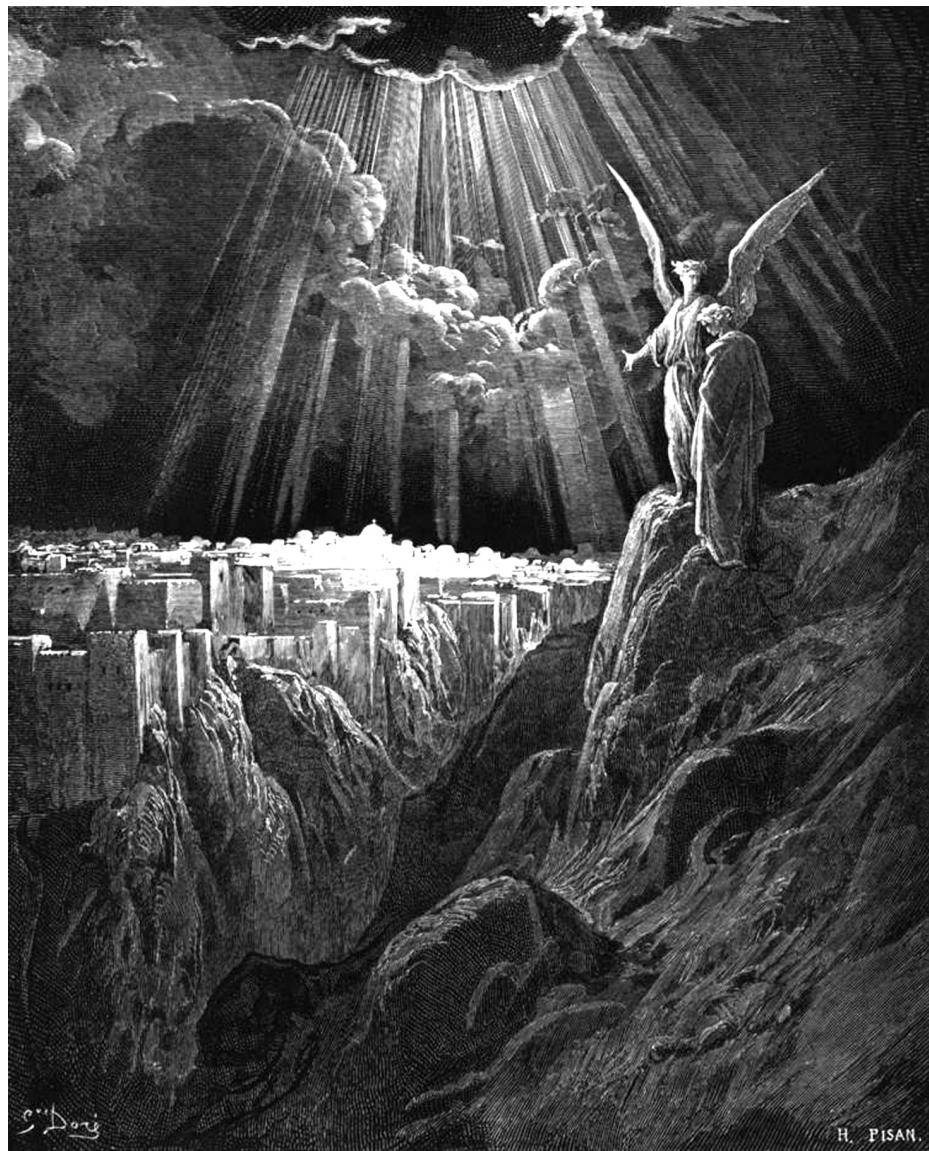
uudeksi minä teen kaikki". Ja hän sanoi: "Kirjoita, sillä kansojen kunnia ja kalleudet. 27 Eikä sinne ole pääsevä nämä sanat ovat vakaat ja todet". 6 Ja hän sanoi minulle: mitään epäpyhää eikä ketään kauhistusten tekijää eikä "Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä valhettelijaa, vaan ainoastaan ne, jotka ovat kirjoitetut annan janoavalle elämän veden lähteestä lahjaksi. 7 Karitsan elämänskirjaan.

Joka voittaa, on tämän perivä, ja minä olen oleva hänen Jumalansa, ja hän on oleva minun poikani. 8 Mutta pelkurien ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajien ja huorintekijän ja velhojen ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien valhettelijain osa on oleva siinä järvessä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema." (Linné Pyr g3041 g4442) 9 Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, ja puhui minun kanssani sanoen: "Tule tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon". 10 Ja hän vei minut hengessä suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle pyhän kaupungin, Jerusalemin, joka laskeutui alas taivaasta Jumalan tyköä, 11 ja siinä oli Jumalan kirkkaus; sen hohto oli kaikkein kalleimman kiven kaltainen, niinkuin kristallinkirkas jaspis-kivi; 12 siinä oli suuri ja korkea muuri, jossa oli kaksitoista porttia ja portteilla kaksitoista enkeliä, ja niin oli kirjoitettu nimiä, ja ne ovat Israelin lasten kahdentoina sukukunnan nimet; 13 idässä kolme porttia ja pohjoisessa kolme porttia ja etelässä kolme porttia ja länessä kolme porttia. 14 Ja kaupungin muurilla oli kaksitoista perustusta, ja niissä Karitsan kahdentoina apostolin kaksitoista nimeä. 15 Ja sillä, joka minulle puhui, oli mittasauvana kultainen ruoko, mitatakseen kaupungin ja sen portit ja sen muurin. 16 Ja kaupunki oli neliskulmainen, ja sen pituus oli yhtä suuri kuin sen leveys. Ja hän mittasi sillä ruovolla kaupungin: se oli kaksitoista tuhatta vakomittaa. Sen pituus ja leveys ja korkeus olivat yhtä suuret. 17 Ja hän mittasi sen muurin: se oli sata neljäkymmentä neljä kynnarää, ihmismitan mukaan, joka on enkelin mitta. 18 Ja sen muuri oli rakennettu jaspiksesta, ja kaupunki oli puhdasta kultaa, puhtaana lasin kaltaista. 19 Ja kaupungin muurin perustukset olivat kaunistetut kaikkinaisilla kalleilla kivistä; ensimmäinen perustus oli jaspis, toinen safiiri, kolmas kalkedon, neljäs smaragdi, 20 viides sardonyks, kuudes sardion, seitsemäs krysolitti, kahdeksas berylli, yhdeksäs topaasi, kymmenes krysoprasii, yhdestoista hyasintti, kahdestoista ametisti. 21 Ja ne kaksitoista porttia olivat kaksitoista helmeä; kokin portti oli yhdestä helmostä; ja kaupungin katu oli puhdasta kultaa, ikääneksi läpikuultavaa lasia. 22 Mutta temppeliä minä en siinä nähnyt; sillä Herra Jumala, Kaikkivaltias, on sen temppeli, ja Karitsa. 23 Eikä kaupunki tarvitse valoksenkaan aurinkoa eikä kuuta; sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppu on Karitsa. 24 Ja kantsat tulevat vaeltamaan sen valkeudessa, ja maan kuninkaat vievät sinne kunniansa. 25 Eikä sen portteja suljeta päivällä, ja yötä ei siellä ole, 26 ja sinne viedään

kansojen kunnia ja kalleudet. 27 Eikä sinne ole pääsevä mitään epäpyhää eikä ketään kauhistusten tekijää eikä valhettelijaa, vaan ainoastaan ne, jotka ovat kirjoitetut Karitsan elämänskirjaan.

22 Ja hän näytti minulle elämän veden virran, joka kirkkaana kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta. 2 Keskellä sen katua ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät, antaen joka kuukausi hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansojen tervehymiseksi. 3 Eikä mitään kirousta ole enää oleva. Ja Jumalan ja Karitsan valtaistuin on siellä oleva, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä 4 ja näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsissansa. 5 Eikä yötä ole enää oleva, eivätkä he tarvitse lampun valoa eikä auringon valoa, sillä Herra Jumala on valaiseva heitä, ja he hallitsevat aina ja iankaikeisiestä. (aiōn g165) 6 Ja hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat vakaat ja todet, ja Herra, profeettain henkien Jumala, on lähettynyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian tapahtuman pitää. 7 Ja katso, minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa tämän kirjan ennustuksen sanoista vaarin!" 8 Ja minä, Johannes, olen se, joka tämän kuulin ja näin. Ja kun olin sen kuullut ja nähty, minä lankesin maahan kumartuakseeni sen enkelin jalkojen eteen, joka tämän minulle näytti. 9 Ja hän sanoi minulle: "Varo, ettet sitä tee; minä olen sinun ja sinun veljiesi, profeettain, kanssapalvelija, ja niiden, jotka ottavat tämän kirjan sanoista vaarin; kumartaen rukoile Jumalaa". 10 Ja hän sanoi minulle: "Älä lukitse tämän kirjan profetian sanoja; sillä aika on lähellä. 11 Vääryyden tekijä tehköön edelleen väärystä, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen, ja joka on vanhurskas, tehköön edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhiitykön edelleen. 12 Katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antaakseeni kullekin hänen tekojensa mukaan. 13 Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu. 14 Autuat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin! 15 Ulkopuolella ovat koirat ja velhot ja huorintekijät ja murhaajat ja epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka valhetta rakastavat ja tekevät. 16 Minä, Jeesus, lähetin enkelini todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesa ja hänen suvustansa, se kirkas kointähti." 17 Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Ja joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi. 18 Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: Jos joku panee niihin jotakin lisää, niin Jumala on paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan; 19 ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä

hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu. **20** Hän, joka näitä todistaa, sanoo: "Totisesti, minä tulen pian". Amen, tule, Herra Jeesus! **21** Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa. Amen.

Ja pyhäni kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan
tyköä, valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu. Ja minä kuulin suuren äänen
valtaistuimelta sanovan: 'Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän
keskellänsä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva
heidän kanssaan, heidän Jumalansa;
Ilmestys 21:2-3

Lukijan Opas

Suomen Kieli at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Sanakirja

Suomen Kieli at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Sanakirja +

AionianBible.org/Bibles/Finnish---Finnish-Pyha-Raamattu/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luukkaan 8:31
Roomalaisille 10:7
Ilmestys 9:1
Ilmestys 9:2
Ilmestys 9:11
Ilmestys 11:7
Ilmestys 17:8
Ilmestys 20:1
Ilmestys 20:3

Teot 3:21
Teot 15:18
Roomalaisille 1:25
Roomalaisille 9:5
Roomalaisille 11:36
Roomalaisille 12:2
Roomalaisille 16:27
1 Korinttilaisille 1:20
1 Korinttilaisille 2:6
1 Korinttilaisille 2:7
1 Korinttilaisille 2:8
1 Korinttilaisille 3:18
1 Korinttilaisille 8:13
1 Korinttilaisille 10:11
2 Korinttilaisille 4:4
2 Korinttilaisille 9:9
2 Korinttilaisille 11:31
Galatalaisille 1:4
Galatalaisille 1:5
Efesolaisille 1:21
Efesolaisille 2:2
Efesolaisille 2:7
Efesolaisille 3:9
Efesolaisille 3:11
Efesolaisille 3:21
Efesolaisille 6:12
Filippiläisille 4:20
Kolossalaisille 1:26
1 Timoteuksele 1:17
1 Timoteuksele 6:17
2 Timoteuksele 4:10
2 Timoteuksele 4:18
Titukselle 2:12
Heprealaisille 1:2
Heprealaisille 1:8
Heprealaisille 5:6
Heprealaisille 6:5
Heprealaisille 6:20
Heprealaisille 7:17
Heprealaisille 7:21
Heprealaisille 7:24
Heprealaisille 7:28
Heprealaisille 9:26
Heprealaisille 11:3
Heprealaisille 13:8
Heprealaisille 13:21
1 Pietarin 1:23

1 Pietarin 1:25
1 Pietarin 4:11
1 Pietarin 5:11
2 Pietarin 3:18
1 Johanneksen 2:17
2 Johanneksen 1:2
Juudaksen 1:13
Juudaksen 1:25
Ilmestys 1:6
Ilmestys 1:18
Ilmestys 4:9
Ilmestys 4:10
Ilmestys 5:13
Ilmestys 7:12
Ilmestys 10:6
Ilmestys 11:15
Ilmestys 14:11
Ilmestys 15:7
Ilmestys 19:3
Ilmestys 20:10
Ilmestys 22:5

aïdios

Roomalaisille 1:20
Juudaksen 1:6

aiōn

Matteuksen 12:32
Matteuksen 13:22
Matteuksen 13:39
Matteuksen 13:40
Matteuksen 13:49
Matteuksen 21:19
Matteuksen 24:3
Matteuksen 28:20
Markuksen 3:29
Markuksen 4:19
Markuksen 10:30
Markuksen 11:14
Luukkaan 1:33
Luukkaan 1:55
Luukkaan 1:70
Luukkaan 16:8
Luukkaan 18:30
Luukkaan 20:34
Luukkaan 20:35
Johanneksen 4:14
Johanneksen 6:51
Johanneksen 6:58
Johanneksen 8:35
Johanneksen 8:51
Johanneksen 8:52
Johanneksen 9:32
Johanneksen 10:28
Johanneksen 11:26
Johanneksen 12:34
Johanneksen 13:8
Johanneksen 14:16

aiōnios

Matteuksen 18:8
Matteuksen 19:16
Matteuksen 19:29
Matteuksen 25:41
Matteuksen 25:46
Markuksen 3:29
Markuksen 10:17
Markuksen 10:30
Luukkaan 10:25
Luukkaan 16:9
Luukkaan 18:18
Luukkaan 18:30
Johanneksen 3:15
Johanneksen 3:16
Johanneksen 3:36
Johanneksen 4:14
Johanneksen 4:36
Johanneksen 5:24
Johanneksen 5:39
Johanneksen 6:27
Johanneksen 6:40
Johanneksen 6:47
Johanneksen 6:54
Johanneksen 6:68

Johanneksen 10:28

Johanneksen 12:25

Johanneksen 12:50

Johanneksen 17:2

Johanneksen 17:3

Teot 13:46

Teot 13:48

Roomalaisille 2:7

Roomalaisille 5:21

Roomalaisille 6:22

Roomalaisille 6:23

Roomalaisille 16:25

Roomalaisille 16:26

2 Korinttilaisille 4:17

2 Korinttilaisille 4:18

2 Korinttilaisille 5:1

Galatalaisille 6:8

2 Tessalonikalaisille 1:9

2 Tessalonikalaisille 2:16

1 Timoteukselle 1:16

1 Timoteukselle 6:12

1 Timoteukselle 6:16

2 Timoteukselle 1:9

2 Timoteukselle 2:10

Titukselle 1:2

Titukselle 3:7

Filemonille 1:15

Heprealaisille 5:9

Heprealaisille 6:2

Heprealaisille 9:12

Heprealaisille 9:14

Heprealaisille 9:15

Heprealaisille 13:20

1 Pietarin 5:10

2 Pietarin 1:11

1 Johanneksen 1:2

1 Johanneksen 2:25

1 Johanneksen 3:15

1 Johanneksen 5:11

1 Johanneksen 5:13

1 Johanneksen 5:20

Juudaksen 1:7

Juudaksen 1:21

Ilmestys 14:6

eleēsē

Roomalaisille 11:32

Geenna

Matteuksen 5:22

Matteuksen 5:29

Matteuksen 5:30

Matteuksen 10:28

Matteuksen 18:9

Matteuksen 23:15

Matteuksen 23:33

Markuksen 9:43

Markuksen 9:45

Markuksen 9:47

Luukkaan 12:5

Jaakobin 3:6

Hadēs

Matteuksen 11:23

Matteuksen 16:18

Luukkaan 10:15

Luukkaan 16:23

Teot 2:27

Teot 2:31

1 Korinttilaisille 15:55

Ilmestys 1:18

Ilmestys 6:8

Ilmestys 20:13

Ilmestys 20:14

Limnē Pyr

Ilmestys 19:20

Ilmestys 20:10

Ilmestys 20:14

Ilmestys 20:15

Ilmestys 21:8

Sheol

1 Mooseksen 37:35

1 Mooseksen 42:38

1 Mooseksen 44:29

1 Mooseksen 44:31

4 Mooseksen 16:30

4 Mooseksen 16:33

5 Mooseksen 32:22

1 Samuelin 2:6

2 Samuelin 22:6

1 Kuninkaiden 2:6

1 Kuninkaiden 2:9

Jobin 7:9

Jobin 11:8

Jobin 14:13

Jobin 17:13

Jobin 17:16

Jobin 21:13

Jobin 24:19

Jobin 26:6

Psalmien 6:5

Psalmien 9:17

Psalmien 16:10

Psalmien 18:5

Psalmien 30:3

Psalmien 31:17

Psalmien 49:14

Psalmien 49:15

Psalmien 55:15

Psalmien 86:13

Psalmien 88:3

Psalmien 89:48

Psalmien 116:3

Psalmien 139:8

Psalmien 141:7

Sananlaskujen 1:12

Sananlaskujen 5:5

Sananlaskujen 7:27

Sananlaskujen 9:18

Sananlaskujen 15:11

Sananlaskujen 15:24

Sananlaskujen 23:14

Sananlaskujen 27:20

Sananlaskujen 30:16

Saarnaaajan 9:10

Laulujen laulu 8:6

Jesajan 5:14

Jesajan 7:11

Jesajan 14:9

Jesajan 14:11

Jesajan 14:15

Jesajan 28:15

Jesajan 28:18

Jesajan 38:10

Jesajan 38:18

Jesajan 57:9

Hesekielin 31:15

Hesekielin 31:16

Hesekielin 31:17

Hesekielin 32:21

Hesekielin 32:27

Hoosean 13:14

Aamoksen 9:2

Joonan 2:2

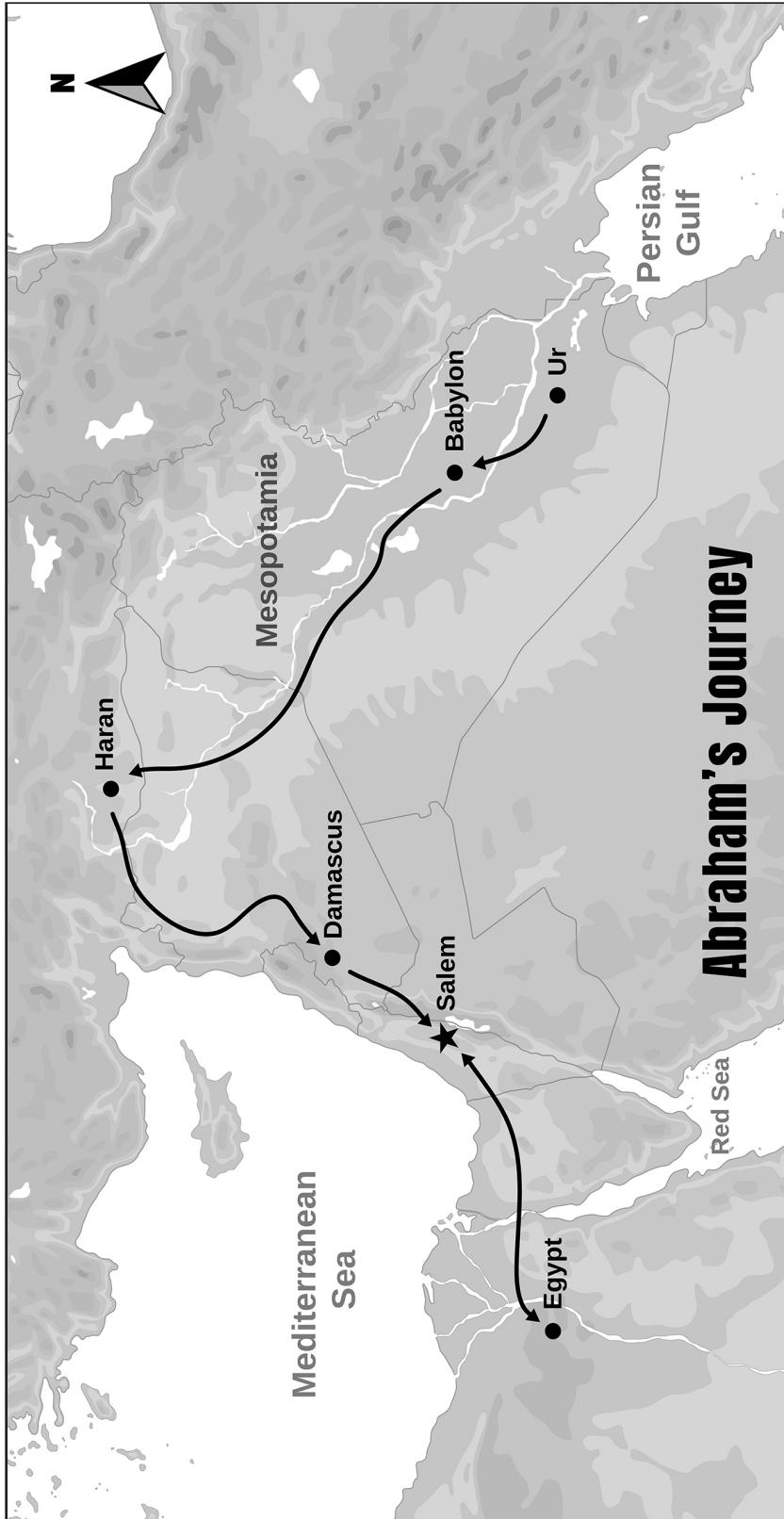
Habakukin 2:5

Tartaroō

2 Pietarin 2:4

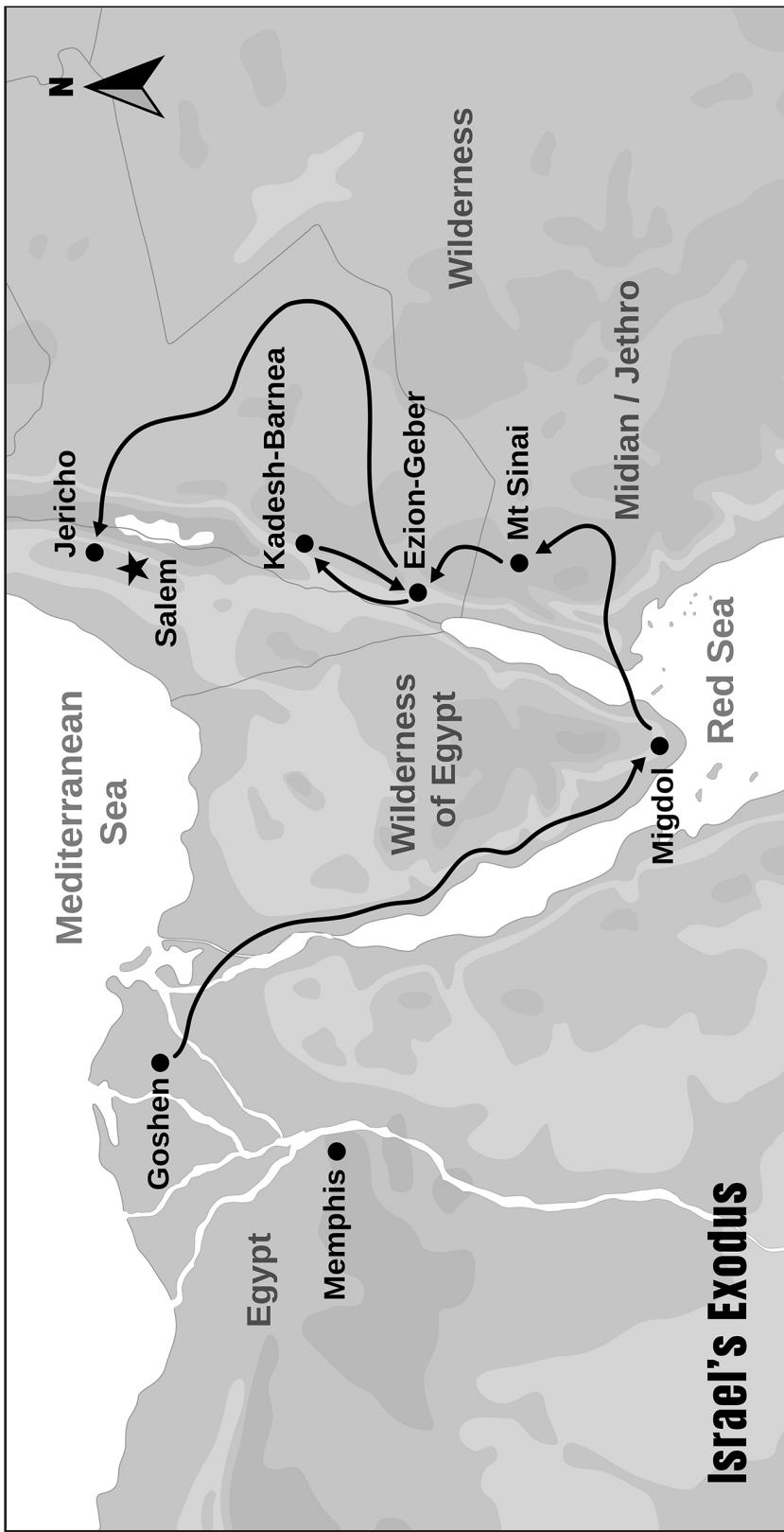
Questioned

None yet noted

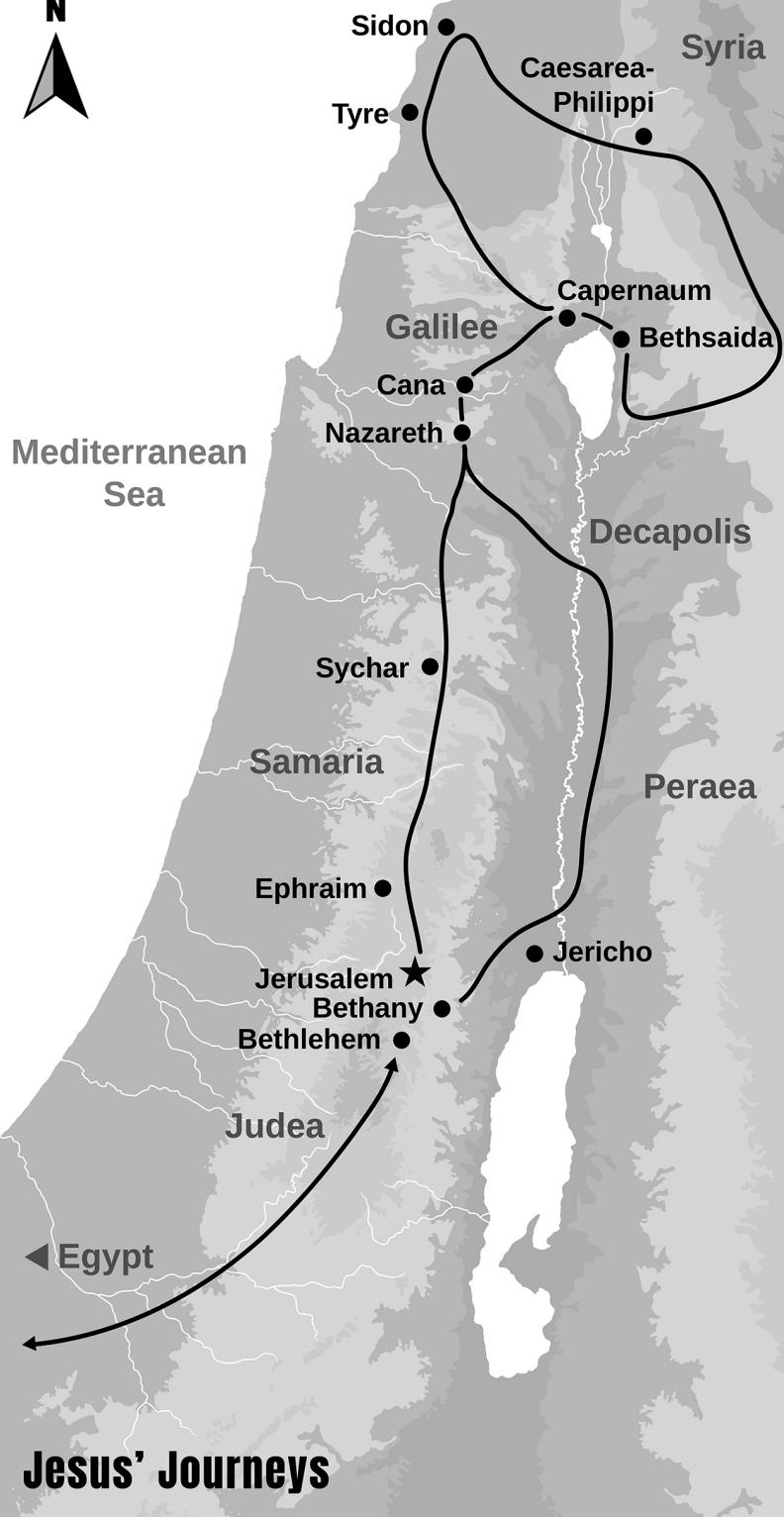

Abraham's Journey

Uskon kautta oli Abraham kuulainen, kun hänest kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perimöksi, ja hän lähti ierämäitä, minne oli saapuva. - Heprealaissille 11:8

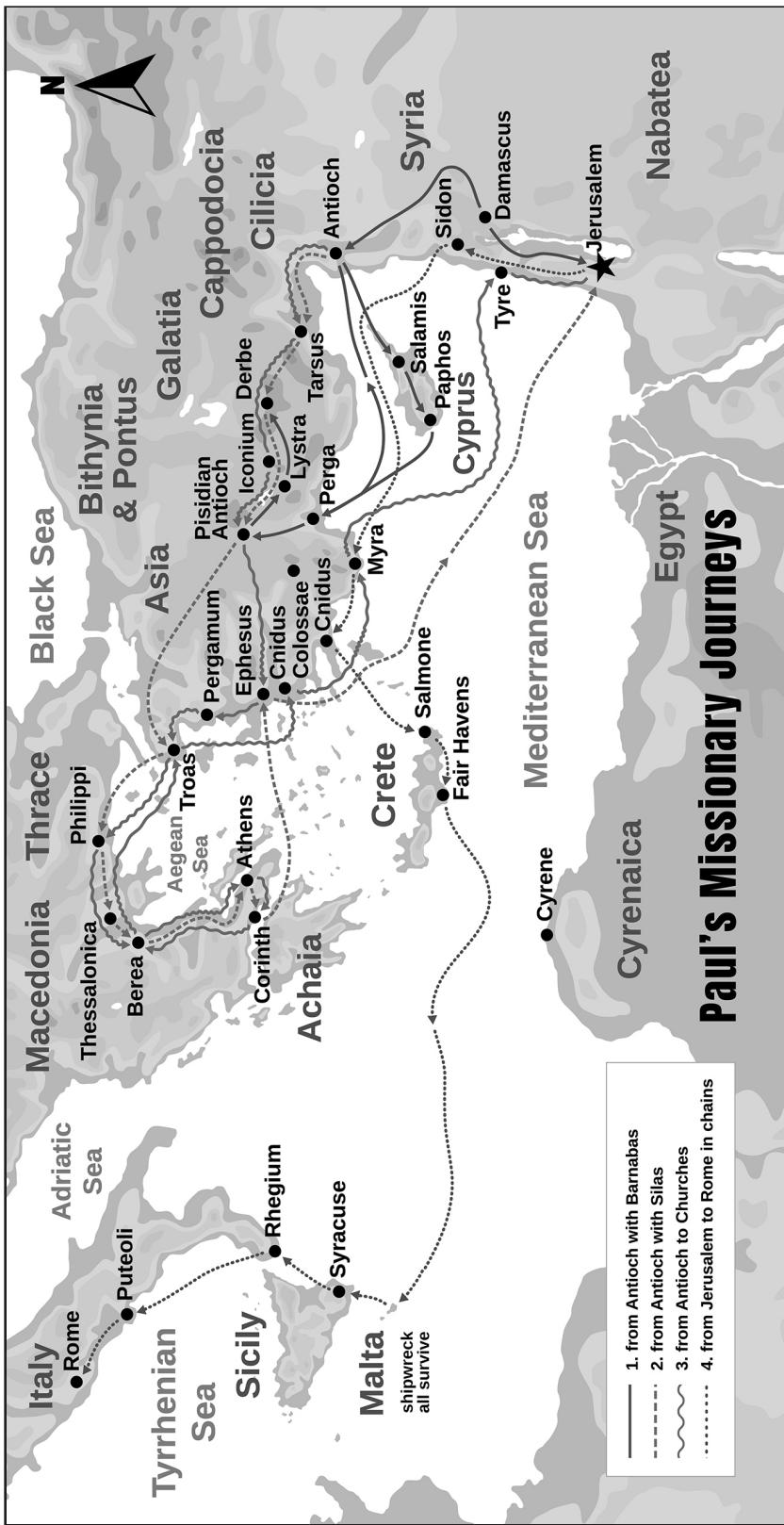
Mutta kun farao oli päästäänyt kansan, ei Jumala johdattanut heitä siitä tiestä, joka kulkii filistealaisten maan kautta, vaikka se oli suorin, sillä Jumala ajatteli, että kansa ehkä katuisi nähnessänsä sodan sytytvän ja palaisi Egyptiin. - 2 Mooseksen 13:17

Jesus' Journeys

Sillä ei Ihmisen Poikakaan tullut palvelevaksi, vaan palvelemaari ja antamaan henkensä lunnaksi monen edestä. - Markuksen 10:45

Paul's Missionary Journeys

Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erottui juhlistamaan Jumalan evankeliumia, - Roomalaisille 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Kohtalo

Suomen Kieli at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pyhän Hengen nimseen - Matteukseen 28:19

